Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
+ 000 Λ.Τ
Αριθ. εισ 5408/1965
Τέχ. ένωσις Δωρεά
Συκιώτου Γεωργίου

Neues vollständiges

Deutsch-Neugriechisch-Französisches

Handwörterbuch.

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ-ΑΠΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΝ,

ΠΑΡΑ ΤΟΥ

Ι. Α. Ε. ΣΜΙΤ,

διωρισμένου διδασκάλου τῆς Ἁπλο-ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ῥωσσικῆς γλώσσης, ἐν τῷ τῆς Λειψίας πανεπιστημίῳ.

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

COMPLET

ALLEMAND-GREC-MODERNE-FRANÇAIS,

PAR

J. A. E. SCHMIDT,

Professeur de la Langue Grecque-Moderne et de la Langue Russe, à l'Université de Leipsic.

Stereotypausgabe.

Leipzig,

bei Eduard Kummer

1840.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Vorrede.

Die Sprache der jetzigen Griechen, ehedem nur wenig in den andern Ländern Europens bekannt, hat in neuerer Zeit die Aufmerksamkeit auch der Ausländer auf sich gezogen, besonders seit jenem Kampfe, als die Griechen die Waffen ergriffen, um ein Joch abzuwerfen, das sie länger als drey Jahrhunderte hindurch getragen hatten, und das zum Verderben der Volkssprache, durch Einmischung fremder, besonders türkischer Wörter, deren Form so grell gegen das Reingriechische absticht, so viel beygetragen hat. Endlich ist das glücklich befreyte Griechenland, durch die Tapferkeit und rastlose Thätigkeit seiner Bewohner, und durch den großmüthigen Beystand der drey europäischen Großmächte, in die Reihe der unabhängigen Staaten Europens eingetreten, erholt sich von den erduldeten Leiden und schreitet fort auf dem Wege der Cultur. Auch Ausländern ist die Kenntniß der griechischen Volkssprache nöthig, nicht nur wegen der Handelsverhältnisse, sondern auch wegen ihrer Literatur. Auch beschäftigen sich die jetzigen Griechen sehr mit dem Studium fremder Sprachen, besonders der deutschen und französischen. Der Verfasser dieses Wörterbuchs, welches diese drey Sprachen, deutsch, die griechische Volkssprache und französisch enthält, hofft daher, daß dieses Werk jenen drey Nationen nicht unwillkommen seyn werde. In dem gegenwärtigen, deutsch-griechisch-französischen Theile ist dieselbe Einrichtung beobachtet worden, wie in den andern beiden Theilen und daher sind auch hier neben reingriechischen Wörtern auch die andern ungriechischen, größtentheils türkischen Ursprungs, mit aufgeführt, weil sie, obgleich aus der edlern Sprache verbannt, doch im gemeinen Leben nicht selten gebraucht werden, und es deswegen dem Ausländer nöthig ist, auch diese zu kennen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Erklärung der Abkürzungen.

adj.	bedeutet / σημαίνει / signifie		adjectif, ἐπίθετον, Beywort (adjectivum).
adv.	—	—	adverbe, ἐπίῤῥημα, Umstandswort, Nebenwort (adverbium).
art.	—	—	article, ἄρθρον, Artikel (articulus).
conj.	—	—	conjonction, σύνδεσμος, Bindewort (conjunctio).
dim.	—	—	diminutif, ὑποκοριστικὸν, Verkleinerungswort (diminutivum).
f.	—	—	féminin, θηλυκὸν, weiblich (femininum).
fam.	—	—	expression familière, οἰκιακὴ φράσις (εἰς οἰκιακὴν συνομιλίαν συνηθισμένη) im vertrauten Umgange.
fig.	—	—	au sens figuré, μεταφορικῶς, figürlich, bildlich.
int.	—	—	interjection, παρένθεσις, Empfindungswort (interjectio).
m.	—	—	masculin, ἀρσενικὸν, männlich (masculinum).
n.	—	—	neutre, οὐδέτερον, sächlich (neutrum).
part.	—	—	participe, μετοχὴ, Mittelwort (participium).
pop.	—	—	expression populaire, χυδαϊκὴ φράσις, gemeiner, niedriger Ausdruck.
pron.	—	—	pronom, ἀντωνυμία, Fürwort (pronomen).
prp. / *prép.*	—	—	préposition, πρόθεσις, Vorwort (praepositio).
p. u.	—	—	peu usité, ὀλίγον ἐν χρήσει, wenig gebräuchlich.
s.	—	—	substantif, οὐσιαστικὸν ὄνομα, Hauptwort (substantivum).
v. a.	—	—	verbe actif, ῥῆμα ἐνεργητικὸν, thätiges Zeitwort (verbum adjectivum).
v. i.	—	—	verbe impersonnel, ῥῆμα ἀπρόσωπον, unpersönliches Zeitwort (verbum im personale).
v. n.	—	—	verbe neutre, ῥῆμα οὐδέτερον, mittleres Zeitwort (verbum neutrum).
v. p.	—	—	verbe passif, ῥῆμα παθητικὸν, leidendes Zeitwort (verbum passivum).
v. r.	—	—	verbe réfléchi, réciproque, ῥῆμα ἀντίστροφον, rückwirkendes Zeitwort (verbum reflexivum, reciprocum).

* bedeutet ein altgriechisches Wort, welches auch unter den Neuern einige gebrauchen, σημαίνει λέξιν παλαιὰν ἑλληνικὴν τὴν ὁποίαν ἐνίοτε μεταχειρίζονται καὶ οἱ νεώτεροι, mot grec ancien dont se servent aussi quelquefois les modernes.

† bedeutet ein veraltetes Wort, (das indessen Dichter zuweilen gebrauchen), σημαίνει παλαιωμένην λέξιν τὴν ὁποίαν ἐνίοτε μεταχειρίζονται ἀκόμη οἱ ποιηταὶ, mot vieux usité quelquefois chez les poètes.

Andre zwischen Klammern stehende abgekürzte Wörter (als: *ital. tourc.* u. s. w.) sind leicht von selbst zu verstehen und bedürfen keiner weitern Erklärung, αἱ ἄλλαι (ἀποκεκομμέναι λέξεις εὑρισκόμεναι ἐν παρενθέσει (οἷον· *ital. tourc.* κτλ.) δὲν ἔχουσι χρείαν ἐξηγήσεως, ἀλλὰ καθεὶς τὰ καταλαμβάνει εὐκόλως, les autres mots qui sont mis en parenthèse (tel que *ital. tourc.* etc.) n'ont pas besoin d'explication, et chacun les comprendra aisément.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΑΛΙΑΡΗΣ

A 7/15

A.

Aal, *m.*, τὸ ἔγχελυ, χέλι, anguille, *f.*

Aalbeere, *f.*, τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον, groseille noire, *f.*

Aaleidechse, *f.*, εἶδος γουστερίτζας, lezard-anguille, *m.*

Aalfang, *m.*, τὸ ψάρευμα τῶν χελιῶν, pêche aux anguilles.

Aalfänger, *m.*, ὁποῦ ψαρεύει ἐγχέλια, pêcheur *m.* d'anguilles.

Aalhälter, *m.*, ἕνα βαντζὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγχέλια, anguillière, *f.*

Aalhaut, *f.*, τὸ δέρμα τοῦ χελιοῦ, peau *f.* d'anguille.

Aalkirsche, *f.* Vogelkirsche.

Aalraupe, Aalquappe, *f.*, εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια, lotte, barbotte, *f.*

Aalsuppe, *f.*, σοῦπα μὲ ἐγχέλια, soupe *f.* aux anguilles.

Aar, *m.*, ὁ ἀετὸς (ποιητικῶς), aigle, *m.*

Aas, *n.*, τὸ ψοφίμι, charogne, *f.*, cadavre, *m.*

Aasen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας ἀπὸ τὸ δέρμα, écharner; *v. n.* βόσκομαι, paître.

Aasfressig, *adj.* ὁποῦ τρώγει ψοφίμια, qui se nourrit de charogne.

Aashaft, *adj.* ψόφιος, cadavéreux, de cadavre.

Aaskäfer, (Todtengräber), *m.*, εἶδος καντάρου (ἀσκαντάρου) ὁποῦ τρώγει ψοφίμι, bouclier, fossoyeur (insecte), *m.*

Ab, (μόνον εἰς τὰ οὐσιαστικὰ) ἀπό, (dans les mots composés signifie une séparation) de-, des-, dis-.

Ab, *adv.* et *int.* den Hut ab! ἔβγαλε τὸ καπέλο, chapeau bas! einen Thaler auf oder ab, ἕνα τάλερον παραπάνω ἢ παρακάτω, un écu de plus ou de moins.

Abackern, *v. n.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἄροτρον (μὲ τὸ ἀλέτρι), ôter en labourant; eine Schuld —, πληρώνω τὸ χρέος μου δουλεύοντας μὲ τὸ ἀλέτρι, s'acquitter d'une dette en labourant.

Abänderlich, *adj.* μεταβλητός, qui peut être changé; (εἰς τὴν γραμματικὴν) κλιτός, (gramm.) déclinable.

Abänderung, *f.*, ἡ μεταβολὴ, ἀλλαγὴ, changement, *m.*; (Declination), ἡ κλίσις, déclinaison, *f.*; (Verschiedenheit), ἡ διαφορὰ, variation, *f.*

Abängstigen, *v. n.* θλίβω, στενοχωρῶ, tourmenter en donnant de l'angoisse; sich —, θλίβομαι, στενοχωροῦμαι, se consumer en angoisses.

Abängstigung, *f.*, ἡ θλῖψις, στενοχωρία, frayeur, anxiété, *f.*

Abärbeiten, *v. n.* ἐβγάζω μὲ δουλειάν, ôter, user en travaillant; das Gröbste —, ξεχονδραίνω, dégrossir; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὴν δουλειάν, acquitter une dette par son travail; (durch Arbeit ermüden), κουράζω μὲ τὴν δουλειάν, fatiguer par le travail.

Abärgern, sich, *v. r.* χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸν θυμόν, se consumer de dépit, de colère.

Abärnten, *f.* Abernten.

Abart, *f.*, διαφορὰ τοῦ εἴδους, variété (de race), *f.*

Abarten, *v. n.* ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, dégénérer, s'abâtardir.

Abartung, *f.*, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους, dégénération, *f.*, abâtardissement, *m.*

Abäsen, *v. n.* τρώγω, βόσκομαι, brouter.

Abästen, *v. n.* κόπτω τὰ κλαδιά, ébrancher.

Abbähen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον, ôter avec de l'eau forte etc.

Abbacken, *v. r.* τελειώνω τὸ ψήσιμον τοῦ ψωμιοῦ, achever de cuire (le pain).

Abbalgen, *v. a.* γδέρνω (ἕνα λαγόν κτλ.), dépouiller (un lièvre etc.).

Abbeeren, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον τοῖς ῥώγαις τοῦ σταφιλιοῦ), égrener, égrapper.

Abbehalten, *v. a.* den Hut, δὲν βάνω πάλιν τὸ σκιάδιον, ne pas remettre son chapeau.

Abbeißen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια, mordre, arracher avec les dents.

Abbeizen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον, ôter par l'eau forte *ou* par un corrosif.

Abberufen, *v. a.* ἀνακαλῶ, rappeler.

Abberufungsschreiben, *n.*, ἀνακλητικὸν γράμμα, lettres *f. pl.* de rappel *ou* de récréance.

Abbestellen, *v. n.* ἀνακαλῶ τὴν προσταγήν (ὀρδινίαν) μου, contremander.

Abbetteln, *v. n.* ἀποκτῶ παρακαλῶντας ὡσὰν τὸν ζητοῦλην, obtenir qc. à force de prier *ou* de mendier.

Abbetten, sich, *v. r.* von einem, χωρίζω τὸ κρεββάτι μου, τὸ βάνω ξέχωρα, faire lit à part.

Abbeugen, abbiegen, *v. a.* λυγίζω με ἄλλο μέρος, plier, détourner; (in der Sprachlehre) κλίνω, (grammat.) décliner.

Abbiegung, *f.*, ὁ λυγισμός, action *f.* de plier; ἡ κλίσις, déclinaison, *f.*

Abbieten, *s.* Ueberbieten.

Abbild, *n.*, ἡ εἰκών (εἰκόνα), image, *f.*

Abbilden, *v. n.* εἰκονίζω, ζωγραφίζω, figurer, représenter.

Abbildung, *f.*, τὸ εἰκόνισμα, ἡ εἰκών (εἰκόνα), action de figurer, image, figure, *f.*

†Abbinden, *v. a.* λύω (τὸ δεμένον), délier, détacher.

Abbiß, *m.*, τὸ δάγκασμα, τὸ μέρος ἐβγαλμένον μὲ τὰ δόντια, action *f.* de mordre, morceau *m.* arraché avec les dents.

Abbitte, *f.*, ἡ παρακάλεσις διὰ συγχώρησιν, déprécation, réparation *f.* d'honneur.

Abbitten, *v. a.* παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ, demander pardon.

Abblasen, *v. a.* φυσσῶ (οἷον τὸν κονιορτόν), souffler, emporter (la poussière etc.) en soufflant.

Abblatten, *v. a.* ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ξεφυλλίζω, effeuiller.

Abblättern, sich, *v. r.* ξεκολλοῦμαι, πίπτω (οἷον τὰ φύλλα τῶν δένδρων), s'effeuiller, tomber (*p. e.* les feuilles des arbres).

Abblauen (durchprügeln), *v. a. fam.* δέρνω καλά, gourmer, rosser.

Abblühen, *v. n.* ἐξανθῶ, χάνω τὸ ἄνθος, défleurir, perdre les fleurs.

Abborgen (einem etwas), *v. a.* δανείζομαι, emprunter qc. de (à) q.

Abbraten, *v. a.* ψήνω, rôtir; τελειώνω τὸ ψήσιμον, achever de rôtir.

Abbrausen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω (λέγεται διὰ τὸν νέον μοῦστον), cesser de bouillir (*se dit* du vin nouveau).

Abbrechen, *v. a.* τζακίζω (ἕνα μέρος ἀπὸ κάτι τι), rompre, détacher (une partie de qc.); ein Haus —, χαλνῶ ἕνα σπίτι, démolir une maison; eine Brücke —, χαλῶ ἕνα γεφύρι, rompre un pont; Blumen, Obst —, δρέπω, ἁπλώνω (λουλούδια, πωρικά), cueillir (des fleurs, des fruits); die Zufuhr —, ξεκαλιγώνω, déferrer; das Lager —, σηκώνω τὸ στρατόπεδον, lever le camp; die Unterhandlungen —, χαλνῶ τὰς πραγματείας (τῆς εἰρήνης κτλ.), rompre les négociations; (die Rede) —, κόπτω τὸν λόγον, rompre le discours; an der Zahlung —, κόπτω ἀπὸ τὴν πληρωμήν, rabattre, ne payer la somme entière; sich etwas —, ἐγκρατεύομαι, ὑστερῶμαι, se refuser qc., priver de qc.; — *v. n.* τζακίζομαι, rompre, se rompre, se briser; kurz —, κόπτω (τὸν λόγον), δὲν ἀκολουθῶ, briser, discontinuer; wir werden davon —, ἂς σηκωθοῦμεν ἀπὸ ἐδῶ, partons, brisons là-dessus.

Abbrechen, *v. a.*, Abbrechung, *f.*, τὸ τζάκισμα, action de rompre, rupture, *f.*

Abbrennen, *v. a.* καίω, καταφλέγω, brûler, détruire en brûlant; eine Kanone ꝛc. —, δίδω φωτιὰν (εἰς τὸ κανόνι κτλ.), tirer, décharger un canon etc.; ein Feuerwerk —, ἀνάπτω τεχνιτὰς φωτιάς, tirer un feu d'artifice; *v. n.* καίομαι, καταφλέγομαι, brûler, être consumé par le feu.

Abbrennung, *f.*, ἡ καῦσις, τὸ καῦσιμον, action *f.* de brûler, brûlement, *m.*

Abbreviatur, Abkürzung, *f.*, συγκοπὴ τῶν λέξεων, abréviation, *f.*

Abbreviren, *v. a.* συγκόπτω μίαν λέξιν, τὴν γράφω μὲ συγκοπήν, abréger, écrire avec des abréviations.

Abbringen, *v. a.* φέρω ἀλλοῦ, emporter; (abschaffen), ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, ἀηχώνω, abolir; einen von etwas —, ἀπαγορεύω τινὰ ἀπὸ τι, détourner qn. de qc.

Abbringung, (Abschaffung), *f.*, ἡ ἀναίρεσις, ἀκύρωσις, abolition, *f.*

Abbröckeln, *v. a.* ἐβγάζω ψίχιες (ἀπὸ τὸ ψωμὶ κτλ.), émier, détacher en petites pièces; sich —, πίπτω, ξεκολλοῦμαι (ὡπὰν ψίχιες τοῦ ψωμιοῦ), s'émier, s'écailler.

Abbruch, *m.*, τὸ τζακισμένον μέρος, τὸ κομμάτι, morceau *m.* brisé, détaché de qc.; (an der Zahlung), ὁ ξεπεσμός (ἀπὸ τὴν πληρωμήν), diminution, *f.*, rabais, *m.*; (Schaden), ἡ ζημία, dommage, *m.*, perte, *f.*; — thun, ζημιώνω, endommager, faire tort.

Abbrühen, *v. a.* ζεματίζω, échauder.

Abbürsten, *v. a.* σκουπίζω (μὲ τὴν βούρτσαν), brosser, vergeter.

Abbüßen, *v. n.* παιδεύομαι (μόνος μου διὰ σφάλματα), κάνω μετάνοιαν, expier.

Abbüßung, *f.*, ἡ παιδεία, ἡ μετάνοια, expiation, *f.*

Abc, (a bε cε), *n.*, τὸ ἀλφάβητον, abc, alphabet, *m.*; (Anfangsgründe), αἱ πρῶται ἀρχαί, premiers élémens, *m. pl.*

Abcbuch, *n.*, τὸ ἀλφάβητον (βιβλίον περιέχον τὸ ἀλφάβητον), abécédaire, *m.*, croix *f.* de par Dieu.

Abcschütze, Abcschütze, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὸ ἀλφάβητον, commençant (qui apprend l'a b c).

Abconterfeyen, *s.* Abmahlen.

Abcopiren, *s.* abschreiben, abzeichnen.

Abdachen, *v. n.* περιχυμακώνω, κάμνω τὸν τοῖχον κατακλυτόν, bâtir en pente, taluter.

Abdachung, *f.*, τὸ κατηχυτὸν, ἡ κλίσις τοῦ τοίχου, pente, *f.*, talus, *m.*

Abdampfen, *v. n.* ἐξατμίζω, s'évaporer.

Abdanken, *v. n.* ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου, ἀποπέμπω, congédier, licencier; *v. n.* ἀφίνω τὴν δούλευσίν μου, παυσιῶ (τὸ λέγουσι μου), quitter le service, se démettre d'un emploi, abdiquer; (bey einer Leiche), βάνω λόγον ἐπιτάφιον εἰς τοὺς συναθροισμένους διὰ τὸν ἐνταφιασμόν, haranguer l'assemblée à un enterrement.

Abdankung, *f.*, ἡ ἄδεια, ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσίν, congé, licenciement, *m.*; (Leichenrede), λόγος ἐπιτάφιος, harangue *f.* funèbre.

Abdarben (sich etwas), *v. r.* ἐγκρατεύομαι, ὑστεροῦμαι (μόνος μου), φείδομαι, se priver de qc, épargner qc. sur sa bouche.

Abdecken, *v. n.* (den Tisch), ἐβγάζω τὸ τραπεζομάνδυλον, ôter la nappe, desservir; (einen Decken), ξεσκεπάζω, découvrir; (die Haut abziehen), ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, écorcher.

Abdecker, *m.*, ὁ γδάρτης, écorcheur, *m.*

Abdeckerey, *f.*, τὸ σπίτι τοῦ γδάρτου, maison d'écorcheur, écorcherie, *f.*

Abdienen, *v. n.* (seine Zeit), τελειώνω τὸν καιρὸν τῆς δουλεύσεώς μου, achever le temps de son service; (eine Schuld), πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ δουλεύσω, acquitter une dette par ses services.

Abdingen, *v. n.* ξεπίτιω (ξεπέρτω), κόπτω ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, rabattre du prix de qc.

Abdrechseln, *v. n.* ἐβγάζω τορνεύοντας, tirer en tournant;

καταδεκεύαζω τορνεύοντας, parfaire en tournant.

Abdrehen, *v. a.* ἐβγάζω γυρίζοντας, σιρίροντας, détacher, enlever en tordant; (abdrechſeln), ἐβγάζω τορνεύοντας, τορνεύω, faire au tour, en tournant.

Abdreſchen, *v. n.* ἀλωνίζω, battre le blé; τελειώνω τὸ ἀλώνισμα, achever de battre le blé; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ ἀλωνίσω, acquitter une dette en battant le blé; (einen), δέρνω καλά, rosser.

Abdringen, *v. n.* (einem etwas), ἐβγάζω (κάτι τι ἀπό τινά) μὲ βίαν, extorquer.

Abdruck, *m.*, ἡ ἐκτύπωσις, ἐκτύπωσης, ὁ τύπος, tirage, *m.*, empreinte, impression, *f.*; (ein gedruckter Bogen), μία κόλα τυπωμένη, épreuve *f.* de tirage.

Abdrucken, *v. n.* τυπώνω, imprimer.

Abdrücken, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ζουλήξω, séparer à force de presser; (ein Gewehr), ρίπτω (ρίχνω) τουφέκι, tirer, décharger une arme à feu; einem etwas —, ἐβγάζω τι ἀπό τινα μὲ βίαν, extorquer qc. de q.; das drückt mir das Herz ab, αὐτό θλίβει τὴν καρδίαν μου, μοῦ χαλνᾷ τὴν καρδίαν, cela me crève le cœur.

Abdunſten, *v. n.* ἐξατμίζω, s'évaporer.

Abdünſten, *v. a.* κάμνω νὰ ἐξατμίσῃ, faire évaporer.

Abend, *m.*, ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ, soir, *m.*, soirée, *f.*; (Vorabend), ἡ παραμονή, veille (d'une fête), *f.*; (Weſten), ἡ δύσις, occident, couchant, ouest, *m.*; es wird —, βραδυάζει, le jour tombe, il s'en va faire nuit; es iſt noch nicht alle Tage —, ἀκόμη δὲν εἶναι ἡ τελευταία ἑσπέρα (ἐχομεν ἀκόμη ἐλπίδες), il n'est pas encore soir pour tous les jours.

Abendbrod, Abendeſſen, *n.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*

Abenddämmerung, *f.*, τὸ λυκαυγές (ἡ ἀρχὴ τῆς νύκτας), crépuscule *m.* du soir.

Abendgebet, *n.*, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή, prière *f.* du soir.

Abendgegend, *f.*, ἡ δύσις τὸ δυτικὸν μέρος, région occidentale, *f.*

Abendgeläut, *n.*, Abendglocke, *f.*, τὸ κουδούνισμα τῆς καμπάνας εἰς τὸ βράδυ, cloche *f.* qui annonce le soir.

Abendland, *n.*, τὰ δυτικὰ μέρη, ἡ Εὐρώπη, les pays occidentaux, *m. pl.*

Abendländer, *m.*, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ δυτικὰ μέρη, habitant *m.* de l'occident.

Abendländiſch, *adj.* δυτικός, occidental.

Abendlied, *n.*, ἑσπερινὴ ψαλμῳδία, cantique *m.* du soir.

Abendluft, *f.*, ὁ ἑσπερινὸς ἀέρας, air *m.* du soir.

Abendmahl, *n.*, δεῖπνας ὁ μυστικός, ἡ ἁγία εὐχαριστία, cène, communion, *f.*, sacrement; mit zum Abendmahle gehen, μεταλαμβάνω, aller à la communion, communier; das Abendmahl austheilen, κοινωνῶ, κάνω νὰ μεταλάβῃ, μεταλαμβάνω τινά, communier q., administrer les sacremens.

Abendmahlzeit, *f.*, =mahl, *n.*, ὁ δεῖπνον, souper.

Abendmuſik, *f.*, ἑσπερινὴ μουσική, ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα τινός, sérénade, *f.*

Abendröthe, *f.*, ἡ ἑσπερινὴ κοκκινάδα τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, rougeur *m.* du ciel après le coucher du soleil.

Abends, *adv.* τὸ βράδυ, εἰς τὸ βράδυ, le soir, au soir.

Abendſegen, *m.*, Abendgebet, *n.*, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή, prière du soir.

Abendſeegen, *f.*, τὸ δυτικὸν μέρος, côté *m.* occidental.

Abendſonne, *f.*, ὁ δυτικὸς ἥλιος, soleil *m.* couchant.

Abendſtern, *m.*, ὁ ἑσπερινὸς (ἄστρον), étoile *f.* du soir.

Abendſtunde, *f.*, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, heure *f.* du soir.

Abendtiſch, *m.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*

Abendvölker, *f.*, τὰ δυτικὰ γένη, peuples *m. pl.* occidentaux.

Abendwärts, *adv.* πρὸς δύσιν, vers l'occident.

Abendwind, *m.*, ὁ ἑσπερινὸς ἀνέμος, vent *m.* qui souffle le soir; (Weſtwind), ὁ δυτικὸς ἄνεμος, δυτικὸς ἀέρας, vent d'ouest.

Abendzeit, *f.*, ὁ ἑσπερινὸς κ-

ρὰς, ἡ ἑσπέρα, soirée, veillée, *f.*

Abenteuer, *n.*, παράξενον πρᾶγμα, τὸ τόλμημα, aventure, *f.*

Abenteuerlich, *adj.* παράξενος, ἀνωμαλος, extraordinaire, étrange.

Abenteurer, *m.*, ὁ περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ εὕρῃ καλὴν τύχην, aventurier, *m.*

Aber, *conj.* ὅμως, ἀλλὰ, (μὰ, ἀμὴ), mais.

Aberglaube, *m.*, ἡ δεισιδαιμονία, superstition, *f.*

Abergläubig, *adj.* δεισιδαίμων, superstitieux.

Aberkennen, einem (etwas), καταγνῶναι, ὑστερῶ διὰ μέσου τῆς κρίσεως, priver q. de qc. par sentence ou arrêt.

Abermal, *adv.* ἄλλην μίαν φορὰν, de nouveau, encore.

Abermalig, *adv.* ὁποῦ γίνεται ἄλλην μίαν φορὰν, ἐκ δευτέρου γενόμενος, nouveau, autre, second.

Abernten, *v. a.* θερίζω, récolter, recueillir, moissonner; *v. n.* τελειώνω τὸ θέρος, finir la recolte.

Aberwitz, *m.*, ἀναισία, ἀφροσύνη, μωρία, τρέλα, folie, extravagance, démence, *f.*

Aberwitzig, *adv.* ἀνόητος, ἄφρων, μωρὸς, τρελὸς, fou, extravagant.

Abſchern, ſich —, *v. r. fam.* κουράζομαι, κοπιάζω πολλά, se fatiguer, se peiner.

Abſſen, *v. a.* τρώγωντας, manger, dîner en mangeant; *v. n.* τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον, achever le dîner ou le souper.

Abfahren *v. n.* (etwas mit dem Wagen abführen), τὰ πάω ἀπερνῶντες μὲ τὸ ἁμάξι, emporter, casser, rompre qc. en voiturant; (ein Pferd), κουράζω ἕνα ἄλογον ζευμένον εἰς τὸ ἁμάξι, harasser un cheval (de harnais); (durch Fahren abnutzen), χαλνῶ, (οἷον· τὸ ἁμάξι, τὸν τροχὸν, μὲ τὴν πολλὴν κίνησιν), user en voiturant (*p. e.* la voiture, la roue etc.); — *v. n.* πηνῶ μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καρῶβι, κάμνω πανιὰ, partir (en voiture, en bateau), mettre à la voile; (als ein Rad), τὸ νὰ πέσῃ, νὰ ξεκολλήσῃ (οἷον· ὁ τροχὸς), se détacher, sauter (*p. e.* une roue); *fig. fam.*, (ſterben), ἐκπνέω, ἀποθνήσκω, mourir, expirer.

Abfahrt, *f.*, ὁ πανυμὸς (μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καρῶβι), départ (en voiture, en bateau), *m.*

Abfall, *m.*, τὸ πέσιμον, chute, *f.*; (vom Schnitzeln, Feilen), τὰ ἀποξύσματα, ῥινίσματα, retailles, rognures, *f. pl.*; (von jemanden), ἡ ἀποστασία, abandon *m.* du parti de q.; (von der Religion), ἀποστασία τῆς πίστεως, apostasie; (Veränderung), ἡ μετεβολὴ, changement, *m.*; (Verſchiedenheit), ἡ διαφορὰ, différence, *f.*

Abfallen, *v. n.* πίπτω, ξεκολλοῦμαι, tomber, se détacher; (von jemanden), ἀποστατεύω ἀπό τινα, quitter le parti de q., s'insurger contre q.; (von der Religion), ἀποστατῶ (ἀπὸ τὴν πίστιν), apostasier; (am Leibe), γίνομαι λυγρὸς, ἀχαμνεύω, décheir, maigrir, perdre son embonpoint.

Abfangen, *v. a.* πιάνω (χρυσίως· παυλὰ κτλ.), prendre, attraper (en secret: des oiseaux etc.), (ein wildes Schwein), σκοτώνω ἕνα ἄγριον χοιροῦνι (χρυπῶντάς το μὲ τὸ κοντάρι), tuer un sanglier (d'un coup d'épieu).

Abfärben, *v. n.* χάνω τὸ χρῶμα, μαυρίζω, se détoindre, noircir.

Abfaſſen, *v. a.* σχηματίζω, συνθέτω, (μάλιστα βιβλία), rédiger, composer (des livres).

Abfaſſung, *f.*, ὁ σχεδιασμὸς, ἡ σύνθεσις, composition, *f.*

Abfäumen, ſ. Abſchäumen.

Abfaulen, *v. n.* πίνω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα, tomber de pourriture.

Abfegen, *v. a.* σκαπετεύω, σκουπίζω, balayer, nettoyer, brosser.

Abfegung, *f.*, ἡ πέσιρτσις, τὸ σκούπισμα, action *f.* de balayer etc.

Abfeilen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ μυρί, ôter avec la lime.

Abfeilicht, *n.*, τὰ ῥινίσματα, limaille, *f.*

Abfeilung, *f.*, τὰ ῥίνισματα, limaille, *f.*

Abfertigen, *v. a.* ἀποστέλλω, τέμω δίνω, expédier, dépê-

cher; (einen Verb —), μαλώνω τινὰ καλὰ, ἐπιλήπτω, ἐπιτιμῶ, renvoyer, rebuter q., le gronder.

Abfertigung, f., ἡ ἀποστολή, ἐξώφλισις, expédition, dépêche, f.; (Verbe —), ἡ ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, rebut, m.

Abfeuern, v. a. ῥίπτω (δίχνω) τουφέκι κτλ., tirer décharger (un fusil etc.).

Abfeuerung, f., τὸ ῥίψιμον (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.), décharge (d'un fusil).

Abfitzen, s. Ausfitzen.

Abfinden, v. a. καίνω εὐχαριστημένον, εὐχαριστῶ, πληρώνω, contenter, satisfaire, payer; einen Prinzen —, δίδω ἕνα πρίγγιπα (βασιλικὸν) ἢ τόπον ἢ καὶ χρονικὴν πληρωμήν, apanager un prince; sich (mit einem) —, πληρώνω τινὰ τὸ χρέος μου περισσόμαι, payer à q. ce qu'on lui doit; s'accommoder, s'arranger.

Abfindung, f., ἡ πληρωμὴ· ὁ περισμός, payement, m.; arrangement, m.

Abfischen (einen Teich), (ausfischen), ψαρεύω, πιάνω τὰ ψάρια εἰς μίαν λίμνην, pêcher, prendre tous les poissons d'un étang; fig. das Beste —, πίρνω τα καλλήτερα, prendre la crème.

Abfleckeln, v. n. λερώνω, salir.

Abfleischen, v. a. ἐγγάζω τὸ κρέας (ἀπὸ τὸ δέρμα), écharner.

Abfliegen, v. n. πετῶ ἀλλοῦ, s'envoler.

Abfließen, v. n. ῥέω (τρέχω) κάτω ἢ ἔξω, déconler, s'écouler.

Abflößen, s. flößen.

Abfluß, m., ἡ ῥοὴ, τὸ τρέξιμον (τοῦ νεροῦ) κάτω, découlement, écoulement, m.

Abfolgen lassen, v. a. (einem etwas), παραδίδω (εἰς τινὰ τι), laisser prendre, délivrer, remettre.

Abfordern (einem etwas), v. a. ζητῶ (τι ἀπὸ τινα), ἀπαιτῶ, demander, exiger qc. de q.; Gott hat ihn von der Welt (aus diesem Leben) abgefordert, ὁ θεὸς ἀνεκάλεσεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν κόσμον, Dieu a disposé de lui.

Abforderung, f., ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, demande, f.

Abformen, v. a. σχεδιάζω, σχηματίζω (εἰς κηρὸν, εἰς πηλὸν) τὸ σχῆμα τινὸς πράγματος, mouler (en cire, en argile etc).

Abformung, f., ἡ σχεδίασις, ὁ σχεδιασμὸς, σχηματισμὸς, action f. de mouler.

Abfragen, v. a. ἐρωτάω (ἕνα μυστικὸν) μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω, questionner q., fam. tirer les vers à q.

Abfressen, v. a. τρώγω (ταῖς ἄκραις τῶν χόρτων κτλ.), manger, brouter; (nagen am Herzen), τρώγω, πληγώνω τὴν καρδίαν (μεταφορικῶς), ronger, crever le coeur.

Abfrieren, v. n. πίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ πάγωμα, tomber, se détacher par le froid.

Abfuhre, f., τὸ φόρτιμον (τῶν πραγμάτων) εἰς ἄλλον τόπον, ἡ μετακομιδὴ, ἀγωγὴ, transport (de marchandises), m., exportation, f.

Abführen (zu Wagen), v. a. φέρω, μετακομίζω μὲ τὸ ἁμάξι εἰς ἄλλον τόπον, transporter (en voiture); (einen —), πηγαίνω (τινὰ) εἰς ἄλλον τόπον, emmener q. (μεταφορικῶς) ἐλέγχω, δίδω ἔλεγχικὴν ἀπόκρισιν, fig. relancer, rembarrer q.; (purgiren), κινῶ (τὴν κοιλίαν), purger, évacuer.

Abführend, adj. κινητικὸς (τὴν κοιλίαν), laxatif, évacuatif.

Abführung, f. (zu Wagen), τὸ φόρτιμον, ἡ ἀγωγὴ, μετακομιδὴ, transport (de marchandises etc.), m., action d'emmener; (Purganz), τὸ κινητικὸν, laxatif, purgatif, m.

Abführungsmittel, n., τὸ κινητικὸν ἰατρικὸν, évacuant, laxatif, m.

Abführungswege, m. pl., αἱ τρύπαι τοῦ σώματος ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται τὰ περιττώματα, émonctoires, m. pl.

Abfüllen, v. a. ἐγγάζω (κρασὶ κτλ.) ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο, μεταχύνω, vider en partie (p. e. une bouteille de vin etc.), décemplir, soutirer.

Abfüllung, f., ἡ μετάχυσις, soutirage, m.

Abfüttern, v. a. δίδω (ἀρκετὴν τροφὴν (μάλιστα εἰς τὰ ζῶα

donner assez à manger (aux bestiaux).

Abgabe, *f.*, ἡ παράδοσις, délivrance, livraison, *f.*; (Steuer), τὸ δάσμιον, ὁ φόρος, (τοῦκ· τὸ χαράτζι), impôt, droit, *m.*, taxe, *f.*

Abgang, *m.*, ἡ μισεμός, ἀναχωρισμός, départ, *m.*; (der Waaren), ἡ πώλησις (πούλησις) τῶν πραγμάτων, vente, *f.*, débit des marchandises; (Verminderung), ἡ ἐλάττωσις, μίκρωσις, déchet, *m.*, diminution, *f.*; (Ende), τὸ τέλος, ἡ τελευτή (τοῦ ἀνθρώπου), décès, *m.*, mort, *f.*; (Abfall), τὰ ἀποξύσματα, retaille, rognure, *f.*; (Schaden), ἡ ζημία, perte, *f.*; (vom Gewichte), ξεπεσμός ἀπὸ τὸ ζύγι, déchet, *m.*

Abgängig, abgänglich, *adj.* ἀπού πωλεῖται-χαλά, de bon débit.

Abgebackenes Brod, *n.*, ψωμὶ ξεχωλλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν, pain *m.* dont la croûte se sépare de la mie.

Abgeben, *v. a.* δίδω, παραδίδω, donner, rendre, remettre; (Abgaben), πληρώνω δάσμον, φόρον, payer des impôts, des droits; (einen Kaufmann, einen guten Soldaten —), εἶμαι ἄξιος (διὰ πραγματευτὴν, διὰ καλὸν στρατιώτην), faire (un bon marchand, un bon soldat etc.), einen Wechsel auf einen —, τραβῶ ἕνα βεζίλιον (μίαν χαμπιάλην) ἐπάνω τινος, tirer une lettre de change sur q.; einen etwas —, μαλώνω τινά, ξυπλήγω, donner sur les doigts à q.; sich (mit etwas) —, καταγένομαι (εἰς τι), s'occuper de qc.; (mit jemanden —), συναναστρέφομαι (μέ τινα), converser avec q.; ἔχω ὑπόθεσιν μέ τινα, avoir affaire à q.

Abgebrannt, *adj.* χαλασμένος διὰ μέσου πυρκαΐᾶς, brûlé, incendié, ruiner de la sorte.

Abgebrochen, *adj.* βγ. πολλαῖς φοραῖς λεγόμενος καὶ ἀηδής, rebattu; χρηφίως συμφωνημένος, concerté.

Abgefäumt, *adj.* πανοῦργος, ποτηρός, fin, rusé.

Abgeben, *v. n.* χαλνῶ (οἷον τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ περιπάτημα), user (*p. e.* les bottes à force de marcher); (im Gehen messen), μετρῶ μὲ τὰ βήματά μου, mesurer à pas (une place); *v. n.* ἀναχωρῶ, μισεύω, partir; (von Waaren), πουλοῦμαι, ἔχω πάλιην (πούλησιν), se vendre, se débiter; (von etwas, von einem), διαφέρω, δὲν συμφωνῶ, différer, s'éloigner, être différent; (von einer Gewohnheit), ἀφήνω μίαν συνήθειαν, quitter une coutume; (aus dem Dienste), ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service; (weggekommen), χάνομαι, se perdre; (als Farben), χάνω τὸ χρῶμα, ἀμαυρίζομαι, se déteindre, perdre la couleur; von seiner Forderung —, παρατῶ τὴν ζήτησίν μου, se désister de sa prétention; von seiner Meinung —, ἀλλάζω τὴν γνώμην μου, changer d'opinion; (vom Preise), ξεπίτω (ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος), rabattre du prix; (mangeln), λείπω, manquer; (mit Tode —), ἀποθνήσκω, décéder, mourir; (losgehen), ξεκολλοῦμαι, se détacher; sich nichts abgehen lassen, χαίρω καὶ πίνω καλά, ἀπερνῶ λαμπρά, faire bonne chère.

Abgelebt, *adj.* πολλὰ παλαιός, ὑπέργηρος, décrépit, fort vieux.

Abgelegen, *adj.* ἀπομακρυσμένος, éloigné, écarté; abgelegener Wein, χρασὶ ἀπού ἔβρασε ἀρκετά, du vin reposé.

Abgelegenheit, *f.*, ἡ ἀπομάκρυσμις, éloignement, *m.*, distance, *f.*

Abgeneigt, *adj.* μὴ ἔχων κλίσιν, qui n'est pas enclin à —; ὁ κρίνων μισῶ, mal-affectionné.

Abgeneigtheit, *f.*, ἡ ἀποστροφή, τὸ μὴ ἔχειν κλίσιν, aversion, *f.*, éloignement, *m.*

Abgenutzt, *adj.* χαλασμένος (ἀπὸ πολυκαιρεμὴν χρῆσιν), usé (par un long usage); πεπαλαιωμένος, vieilli, rebattu.

Abgeroncete, *m.*, ὁ ἀπεσπιλιέμενος, (δεσπουλάτος), eunuque, *m.*

Abgereheter Maßen, *adv.* κατὰ συμφωνίαν, de la manière convenue.

Abgerichtet, *adj.* μαθημένος (οἷον

ζλογον, ἀχυλί κτλ.), dressé (p. e. un cheval, un chien).

Abgefagt, adj. ein abgefagter Feind, ἐχθρὸς ἀφιλίωτος, ennemi déclaré, irréconciliable.

Abgefandte, m., ὁ ἀπεσταλμένος, ὁ πρέσβυς, envoyé, ambassadeur, m.

Abgefandtin, f., ἡ ἀπεσταλμένη, ambassadrice, f.

Abgeſchieden, adj. χωρισμένος, séparé; abgeſchiedene Seelen, ψυχαὶ τῶν ἀποθαμένων, manes, m. pl.; die Abgeſchiedenen, οἱ ἀποθαμένοι, les trépassés, m. pl.

Abgeſchiedenheit, f., ἡ μοναξία, retraite, solitude, f.

Abgeſchliffen, adj. fig. πολιτικός, πεπολιτισμένος, poli.

Abgeſchmackt, adj. ἄνοστος, fade, insipide, absurde.

Abgeſchmackheit, f., τὸ ἄνοστον, insipidité, fadeur, absurdité, f.

Abgewichen, adj. (vergangen), ἀπερασμένος, passé; ſ. abweichen.

Abgewinnen, v. a. (einem etwas), κερδίζω (τι ἀπό τινα), gagner qc. à q. ou sur q.; einen Vortheil —, προφθάνω (πρωτήσω ἀπὸ ἄλλον), prévenir, gagner le devant.

Abgewöhnen, v. a. ξεσυνηθίζω (ἄλλον), désaccoutumer; ſich (ind.) —, ξεσυνηθίζω, ἀφίνω μίαν συνήθειαν, se désaccoutumer, se déshabituer.

Abgewöhnung, f., τὸ ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, f.

Abgezehrt, adj. ἰσάρκος, λιγνός, ἀχαμνισμένος, défait, décharné, amaigri.

Abgezogen, adj. f. Abſtract.

Abgezogenheit, ſ. Abgeſchiedenheit.

Abgießen, v. a. χύνω (ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ἄγγεῖον γεμάτον), verser, survider, désemplir; (in eine Form), χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, jeter (en moule).

Abgießung, f., ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, action f. de verser etc.

Abglanz, m., τὸ ἀπαύγασμα, (ποιητικὴ λέξις), (poét.) splendeur, image resplendissante, f.

Abglätten, v. a. ſ. glätten.

Abgleichen, v. a. ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον, égaler, rendre égal; τεριάζω, régler, arranger.

Abgleichung, f., ὁ ἰσιασμὸς, τεριασμός, action f. d'égaler, arrangement, m.

Abgleiten, v. n. ἀπογλυσιρῶ, ξεγλυσιρῶ, glisser, faire une glissade.

Abglitſchen, ſ. Abgleiten.

Abgott, m., τὸ εἴδωλον, ψεύσικος θεός, idole, f.

Abgötter, m., ὁ εἰδωλολάτρης, idolâtre, m.

Abgötterey, f., ἡ εἰδωλολατρεία, idolâtrie, f.

Abgötterin, f., ἡ εἰδωλολάτρισσα, femme idolâtre, f.

Abgöttiſch, adj. εἰδωλολατρικος, idolâtre, idolâtrique.

Abgraben, v. a. χώνω, κάμνω λάκκον, creuser, faire un fossé; (einem ein Stück Land),

ἀφαιρῶ μὲ τὸ ἄλετρι ἕνα μέρος ἀπὸ τὸν ἀγρὸν ἄλλου τινός, empiéter sur le champ de q. en labourant; (das Waſſer), ἐβγάζω τὸ νερὸν διὰ μέσου λάκκου, détourner l'eau par un fossé.

Abgrämen, ſich, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν λύπην, se consumer de chagrin.

Abgraſen, v. a. τρώγω τὰ χόρτα, brouter; κόπτω τὰ χόρτα, couper ou faucher l'herbe.

Abgreifen, v. a. χαλνῶ (μὲ τὸ πολὺ ψηλάφισμα), user à force de manier.

Abgrund, m., ἡ (ὁ) ἄβυσσος, abîme, m.

Abgunſt, f., ὁ φθόνος, τὸ μῖσος, envie, haine, f.

Abgünſtig, adj. ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, μισῶν, φθονῶν, envieux, défavorable.

Abgürten, v. a. λύω τὸ ζωνάρι, ξεζώνω, déceindre, ôter la ceinture.

Abgurten, v. a. das Pferd, ξεζώνω τὸ ἄλογον, dessangler le cheval.

Abguß, m., ἡ χύσις, μετάχυσις, action f. de désemplir, (einer Figur), εἰκόνα σχεδιασμένη μὲ χύσιν εἰς τὸ καλοῦπι, jet (d'une figure); einen Abguß machen, χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, jeter en moule.

Abhaaren, v. a. ἐβγάζω, ἀποσπῶ τὰς τρίχας, peler, dépiler; (bei den Gärbern), μαδῶ, ἀποξέω τὰς τρίχας ἀπὸ τὸ δέρμα, plamer, débourrer.

Abhacken, v. a. κόπτω (μὲ τὸ

κοῦρι), couper (à coups de hache).

Abhageln, *v. i.* es hat sich abgehagelt, *ἀπέρασε τὸ χαλάζι*, il a cessé de grêler.

Abhaken, *v. a.* *ἐβγάζω ἀπὸ τὸ τζιγγέλι, λύω*, décrocher.

Abhalftern, *v. a.* *ἐκκαπιστρώνω*, dechevêtrer.

Abhalten, *v. a.* *κρατῶ* (τι μακρὰν ἀπὸ τι), tenir éloigné (qc. de qc.); (zurückhalten), *ἀναχρατῶ, ξαναχρατῶ*, retenir; — (verhindern), *ἐμποδίζω*, empêcher; lassen Sie sich nicht abhalten, *μὴν ἐνοχλησθῆτε, μὴ συγχίζεσθε*, ne vous dérangez pas.

Abhaltung, *f.*, *τὸ ἐμπόδιον*, empêchement, *m.*

Abhandeln, *v. a.* (einem etwas), *ἀγοράζω* (τι ἀπό τινα), acheter qc. de q.; (vom Preise), *ξεπέφτω ἀπὸ* (*τὴν τιμὴν*), *δίδω ὀλιγώτερον*, rabattre qc. du prix; (etwas mit einem), *πραγματεύομαι*, traiter de qc. avec qc.; (eine Sache), *διαλέγομαι* (*περὶ τινος πράγματος*), traiter qc, disserter de qc.

Abhandlung, *f.*, *ἡ πραγμάτευσις* (*περί τινος πράγματος*), action *f.* de traiter de qc.; (eine Schrift), *τὸ σύγγραμμα*, dissertation, *f.*, traité, *m.*

Abhanden seyn, *v. n.* *δὲν εὑρίσκομαι, λείπω*, être égaré, être perdu; — kommen, *χάνομαι*, se perdre.

Abhang, *m.*, *ὁ κατήφορος*, penchant, *m.*, pente, déclivité, *f.*

Abhangen, *v. n.* *εἶμαι κατήφορος*, pencher, incliner, aller en pente; (abhängig seyn), *ὑπόκειμαι, ἐξαρτῶμαι*, dépendre; das hängt nicht von mir ab, *αὐτὸ δὲν διέκειται εἰς ἐμένα*, cela ne dépend pas de moi.

Abhängen, *v. a.* *ξεκρεμῶ*, dépendre, détacher; *v. n.* s. abhangen.

Abhängig, *adj.* *κατήφορος*, penchant, qui va en pente, en talus; (von jemanden), *ὑποτεταγμένος, ἐξηρτημένος*, dépendant.

Abhängigkeit, *f.*, *ἡ ὑποτεγή, τὸ ξέκρεμμα*, dépendance, *f.*

Abhärmen, sich, *v. r.* *χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ λύπην*, se consumer de chagrin.

Abhärten, *v. n.* *σκληρύνω, κάμνω σκληρόν*, durcir, endurcir.

Abhaspeln, *v. a.* *τυλιγαδιάζω*, dévider.

Abhauen, *v. a.* *κόπτω* (*μὲ σπαθὶ μὲ τζεκοῦρι*), couper (avec un sabre, une hache); (Gras —), *κόπτω* (*χόρτα*), *κουσέζω*, faucher (l'herbe).

Abhäuten, *v. a.* *ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω*, ôter la peau, écorcher.

Abhauung, *f.*, *τὸ κόψιμον*, action *f.* de couper; (des Grases), *τὸ κόσιμα*, fauchage, *m.*

Abheben, *v. a.* *σηκώνω* (τι ἀπὸ ἕνα τόπον), ôter, enlever; (in der Karte), *χωρίζω* (*τὰ χαρτία*), couper (les cartes).

Abhecheln, *v. a.* *ξεσηλινκώνω*, dégrafer.

Abhefften, *v. a.* *ξεμάτσω*, découdre.

Abheilen, *v. n.* *λατρεύω* (*πλη-γήν*), guérir (*v. n.*); *v. n.* *λατρεύομαι*, guérir (*v. n.*), se guérir.

Abheilung, *f.*, *ἡ λάτρευσις*, guérison, *f.*

Abhelfen (herab), *v. a.* *βοηθῶ τινὰ νὰ κατέβῃ*, aider qn. à descendre; (einer Sache), *διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν*, remédier à qc., y mettre ordre.

Abhelflich, *adj.* einer Sache abhelfliche Maße geben, *f.* abhelfen.

Abhelfung, *f.*, *ἡ βοήθεια, διόρθωσις*, remède, *m.*, arrangement, *m.*

Abhelfen, sich, *v. n.* *ξεθολώνομαι*, se clarifier.

Abherzen, *v. a.* *fam.* *συχνοφιλῶ*, baisotter.

Abhetzen, *v. a.* (ein Pferd ꝛc.), *κουράζω* (*ἕνα ἄλογον*), *μὲ τὸν πολὺν δρόμον*, lasser, fatiguer (un cheval etc.) à force de le faire courir.

Abhobeln, *v. a.* *λειαίνω, ῥοκανίζω*, raboter; (einen Menschen), *ξεχονδραίνω, κάμνω πολιτικώτερον* (*τὸν ἄνθρωπον*), polir, décrasser (un homme).

Abhold, *f.* abgeneigt.

Abholen, *v. a.* *πηγαίνω νὰ τὸ φέρω μεῖς μου*, aller quérir, aller chercher, venir prendre.

Abholzen, *v. a.* *κόπτω δένδρα*, abattre des arbres.

Abhorchen, *v. a.* *ἀκούω*

ἀκούων κρυφίως, apprendre qc. en écoutant.

Abhören, *v. a.* ἐρωτῶ, ἐξετάζω, interroger (des témoins).

Abhörung, *f.*, ἐρώτησις, ἐξέτασις (εἰς τὸ κριτήριον), audition, *f.*

Abhub, *m.*, τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης, desserte, *f.*

Abhülfe, *f.*, βοηθητικὸν μέσον, remède, *m.*

Abhungern, sich, *v. r.* χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ πεῖναν, s'exténuer, s'affaiblir par la faim.

Abirren, *v. n.* χάνω τὸν δρόμον μου, ἀποπλανῶ, se fourvoyer, s'égarer.

Abirrung, *f.*, (ἀστρον.) ἡ ἀποπλάνησις, (astron.) aberration, *f.*

Abhüten, *v. a.* eine Wiese, βόσκω (πρόβατα κτλ.) εἰς ἕνα λιβάδι, faire paître l'herbe d'une prairie (par des brebis etc.).

Abjagen, *v. a.* ein Pferd, κουράζω ἕνα ἄλογον μὲ πολὺν δρόμον, harasser un cheval à force de le faire courir; (einem etwas), ξανκπιάνω (τι ἀπό τινα), rattraper qc. de q.

Abjochen, *v. a.* ἐβγάζω τὸν ζυγὸν (ἀπὸ τὰ βόδια), ôter le joug (aux bœuf.).

Abkämmen, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ χτένι, ôter avec le peigne.

Abkanzeln, *v. a.* κατηγορῶ τινα βάνωνιας λόγον εἰς τὸν ἄμβωνα, déclamer contre q. en chaire; *fam.* μαλώνω (τινά), ἐλέγχω, reprimander q.

Abkappen, *v. a.* κόπτω (μὲ τζεκούρι), couper (avec une hache); (Bäume) —, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, ôter (des arbres); *fig. fam.* einen —, μαλώνω τινα, reprimander q.

Abkappung, *f.*, ἡ κόψις, τὸ κόψιμον, action *f.* de couper etc.

Abkarten, *v. a.* συμφωνῶ (κρυφίως διὰ κακόν), concerter, convenir (secrètement pour quelque mauvais dessein).

Abkauen, *v. a.* ἐβγάζω μασσῶντας, ôter en mâchant.

Abkauf, *m.*, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος, achat, *m.*

Abkaufen, *v. a.* (einem etwas), ἀγοράζω (τι ἀπό τινα), acheter qc. de q.; eine Strafe —, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ μίαν παιδείαν πληρώνοντας, se racheter d'une peine.

Abkäufer, *m.*, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστὴς, acheteur, *m.*

Abkäuflich, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ξαναγορασθῇ, rachetable.

Abkehlen, *v. a.* κόπτω τὸν λαιμὸν (ἑνὸς ζώου), égorger (un animal).

Abkehren, *v. a.* (abwenden), ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, détourner; (abfegen, abbürsten), πασπρεύω, σκουπίζω, brosser, vergeter, épousseter.

Abkehrung, *f.*, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ ἀπογύρισμα, action *f.* de détourner; τὸ σκούπισμα, πάσπρευμα, action *f.* de brosser etc.

Abkeltern, *f.* Kelltern.

Abkippen, *v. a.* die Feder, κόπτω τὴν ἄκραν τῆς μύτης τοῦ καντυλιοῦ, épointer, couper la pointe d'une plume.

Abklaffen, *v. n.* εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν ἀφαλᾷ καλά, bailler, être entr'ouvert.

Abklären, *v. a.* καθαρίζω (τὸ ὑγρὸ), clarifier.

Abklatschen, *v. a.* χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, clicher, jeter en moule.

Abklauben, *v. a.* ἐβγάζω (ὀλον τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα), ronger (*p. e.* un os).

Abklemmen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τζίμπημα, emporter en froissant.

Abklopfen, *v. a.* τινάζω (φορέματα κτλ.), nettoyer en battant, épousseter (des habits etc.); einen —, δέρνω, rosser.

Abkneipen, *v. a.* ἐβγάζω τζιμπῶντας μὲ τὰ νύχια, ἢ μὲ τὸ τζιμπίδι, pincer, emporter avec les ongles.

Abknöpfen, *v. a.* ξεκομβώνω, déboutonner.

Abknüpfen, *v. a.* λύω κόμβον, dénouer (un nœud); (abbinden), λύω (τὸ δεδεμένον), délier, détacher.

Abkochen, *v. a.* κάμνω νὰ βράσῃ (νερόν), cuire, faire bouillir.

Abkochung, *f.*, ἡ βράσις, τὸ βράσιμον, action *f.* de cuire.

Abkommen, *v. n.* ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, ψεύγω, s'éloigner, s'écarter, s'en aller (außer Gebrauch kommen), ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, passer, s'abolir, tomber

désuétude; nicht abkommen können, δὲν ἔχω ἄδειαν, ἔχω καιρόν, être empêché, n'en avoir pas le temps; (das kann abkommen), αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ λείψῃ, εἶναι περιττόν, on peut se passer de cela, cela est superflu.

Abkommen, *n.*, (Uebereinkunft, *f.*), συμφωνία, ὁ τερτιασμός, accommodement, arrangement, *m.*

Abkömmling, *m.*, ὁ μεταγενέστερος, ἀπόγονος, descendant, *m.*

Abklopfen, *v. a.* Bäume, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, étêter (les arbres).

Abkragen, *v. a.* ξύω, ἀποξύω, gratter, racler, ôter en grattant.

Abkriegen, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, parvenir à détacher qc.; *fig.* (etwas), παιδεύομαι, τραβῶ παιδείαν, s'attirer (qc. de fâcheux), être puni.

Abkrümeln, *v. a.* συντρίβω (ψωμὶ κτλ.) μὲ τὰ δάκτυλα, émier, émietter.

Abkühlen, *v. a.* δροσίζω, καταψυχαίνω, rafraîchir.

Abkühlung, *f.*, τὸ καταψυκτικόν, δροσιστικόν, rafraîchissement, *m.*

Abkündigen, *v. a.* φανερώνω, κοινοποιῶ, ἀνακηρύττω, publier, proclamer.

Abkündigung, *f.*, ἡ φανέρωσις, τὸ ἀνακηρυγμα, publication, proclamation, *f.*

Abkunft, *f.*, ἡ καταγωγὴ, τὸ γένος, extraction, naissance, *f.*

Abkürzen, *v. a.* σμικρύνω, κοντεύω, accourcir, abréger, diminuer.

Abkürzung, *f.*, τὸ σμίκρυμα, τὸ κόντεμμα, accourcissement, *m.*, diminution, *f.*; (Abbreviatur), ἡ συγκοπὴ τῶν λέξεων, abréviation, *f.*

Ablachen, sich, *v. r.* ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, rire tout son soûl.

Abladen, *v. a.* ξεφορτώνω, décharger.

Ablader, *m.*, ὁ ξεφορτωτὴς, déchargeur, *m.*

Abladung, *f.*, ἡ ξεφόρτωσις, déchargement, *m.*

Ablaß, *m.*, ἡ ἄφεσις, action *f.* de laisser qc.; (frechlicher —), συγχώρησις (τῶν ἁμαρτιῶν), συγχωρητικὸν γράμμα, indulgence, remission, *f.*, bref *m.* d'indulgence.

Ablaßbrief, *m.*, συγχωρητικὸν γράμμα, bref *m.* d'indulgence.

Ablaßkram, *m.*, ἡ πώλησις τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων, trafic *m.* d'indulgence.

Ablaßkrämer, *m.*, ἔμπις πωλεῖ συγχωρητικὰ γράμματα, vendeur *m.* d'indulgences.

Ablassen, (herab—), *v. a.* κατηβάζω, faire descendre; (Waſſer —), ἐβγάζω (νερὸν ἀπὸ ἕνα κανάλι κτλ.), faire écouler (de l'eau d'un canal etc.); (fortlassen), ἀφίνω (τινὰ) νὰ φύγῃ, laisser échapper; (einem etwas), ἀφίνω (εἷς τινα τι), πωλῶ, laisser qc. à q., vendre qc. à q.; (am Preiſe), ξεπέφτω (ἀπὸ τὴν τιμὴν), rabattre du prix; *v. n.* παύω, cesser; von einer Sache —, ἀφίνω, παρατῶ, se désister d'une chose, quitter, abandonner.

Ablaſſung, *f.*, ἡ κατήβασις, ἄφεσις, action de descendre qc. etc., cessation, *f.*

Ablativ, *m.*, ἡ ἀφαιρετικὴ, (gramm.) ablatif, *m.*

Ablauben, *v. n.* ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ἐκφυλλίζω, effeuiller.

Ablauern, *v. a.* παραμονεύω, épier (l'occasion).

Ablauf, *m.*, τὸ χύσιμον, τρέξιμον, ἡ ροὴ, écoulement, découlement, *m.*; (Abgang), ἡ μετανάστευσις, ἡ ἀναχώρησις, départ, *m.*; (Ende), τὸ τέλος, τὸ πέρασμα, fin, *f.*, bout, *m.*, expiration (d'un terme), *f.*; nach — des Monats, ἀφοῦ περάσῃ ὁ μὴνας, au bout du mois.

Ablaufen, *v. n.* ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, ἐβγαίνω (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕναν τόπον), découler, écouler, s'écouler (*p. e.* l'eau de quelque endroit); (als eine Uhr), καταβαίνω λέγεται διὰ τὸ ὡρολόγιον), être à bas, n'être pas montée (en parlant d'une pendule où d'une montre); (ſich enden), τελειώνω, ἀπερνῶ, se terminer, finir; *v. a.* (als Stiefeln ꝛc.), χαλνῶ τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ νὰ τρέχω, user (les bottes etc.) à force de marcher; einem einen Streich —, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι, jouer un (mauvais) tour

à q ; *fam.* sich (*dat.*) die Hörner —, *παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμω ἀταξίας*, achever de jeter sa gourme.

Ablängnen, ſ. ableugnen.

Ablauſchen, *v. n.* *μανθάνω τι ἀκούοντας κρυφίως*, apprendre qc. en étant aux écoutes.

Ablaufen, *v. n.* *τρυπίζω*, *pop.* épouiller; einem das Geld — (*gem.*), *ἐβγάζω τὰ ἄσπρα τινὸς μὲ ψειδιάς*, escroquer l'argent de q.

Ablautern, *v. a.* *καθαρίζω*, *ξεθολώνω*, clarifier, rendre limpide.

Ablauterung, *f.*, *ἡ καθάρισις*, *ξεθόλωσις*, clarification, *f.*

Ableben, *n.*, *ὁ θάνατος*, *ἡ τελευτή*, décès, *m.*, mort, *f.*

Ablecken, *v. a.* *γλείφω*, *ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ γλείφω*, lécher, ôter en léchant.

Abledern, *v. n.* *ἐβγάζω τὸ δέρμα*, *γδέρνω*, ôter la peau, écorcher.

Ablegen, *v. a.* *βάζω κάτω*, *ἀποβάλλω*, mettre bas, quitter, ôter; (Kleider), *ἀφιλῶ* (*φόρεμα*), *δὲν φορῶ πλέον*, quitter, ne plus porter (un habit); (den Pflanzen), *βάνω καταβολάδα*, *φυτεύω ἕνα κλωνάρι*, marcotter; (einen Beſuch ꝛc.), *κάμνω ἐπίσκεψιν*, faire une visite; einen Eid —, *κάμνω ὅρκον*, prêter serment; Rechnung —, *δίδω λογαριασμόν*, rendre compte; ein Zeugniß —, *κάμνω μαρτυρίαν*, *μαρτυρῶ*, rendre témoignage; ſeine Gelübde —, *κάμνω τὰ εὐχήματα μου*, prononcer, émettre des voeux; das Geſicht, Gedächtniß, die Kräfte legen ihm ab, *τὰ ὑμάτια του*, *τὸ ἐνθυμητικόν του*, *αἱ δυνάμεις του ἀδυναμίζονται*, sa vue, sa mémoire, ses forces s'affaiblissent; *fig. fam.* Sie hat abgelegt, (*μεταφορ.*) *αὐτὴ ἐγέννησε κρυφίως*, elle est accouchée secrètement.

Ableger, *m.*, *κλωνάρι διὰ ξαναφύτευσιν*, *καταβολάδα*, marcotte, *f.*, provin, *m.*

Ablegung, *f.*, *τὸ ἀπόβαλμα*, *ἐβγαλμα*, action *f.* de quitter, d'ôter; — des Eides, *ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις ὅρκον*, prestation *f.* d'un serment; — einer Rechnung, *ἡ παράδοσις τοῦ λογαριασμοῦ*, reddition (d'un compte), *f.*

Ablehnen, ſ. Ableiden.

Ablehnen, *v. n.* etwas von ſich, *ἀποβάλλω*, *δὲν καταδέχομαι*, se défendre de qc., ne pas consentir, ne pas accepter, refuser.

Ablehnung, *f.*, *τὸ ἀπόβαλμα*, *ἡ ἀποβολή*, refus, *m.*

Ableihen, *v. a.* einem etwas, *δανείζομαι τι ἀπό τινα*, emprunter (qc. de qc. ou à q.).

Ableiten, *v. a.* *ἀποστρέφω*, *ἀπογυρίζω*, *ἐβγάζω* (*οἷον· νερὸν ἀπὸ ἕνα ποτάμι*), détourner, saigner (*p. e.* une rivière); (Worte ꝛc.), *παράγω*, dériver.

Ableiter, *m.*, (Blitzableiter), *ὁ ἀγωγὸς τοῦ κεραυνοῦ* (*κοντὸς μαγνήτης*), conducteur, paratonnerre, *m.*

Ableitung, *f.*, *ἡ παραγωγή*, (gramm.) dérivation, *f.*; das abgeleitete Wort, *τὸ παράγωγον*, (mot) dérivé, *m.*

Ablenken, *v. n.* *ἀποστρέφω*, *ἀπογυρίζω*, détourner.

Ablenkung, *f.*, *ἡ ἀποστροφή*, *τὸ ἀπογύρισμα*, action *f.* de détourner.

Ablernen, *v. n.* einem etwas, *μανθάνω τι ἀπό τινα* (*βλέποντας τοὺς τρόπους του*), apprendre qc. de q. (à le voir faire).

Ableſen, (abſuchen), *v. a.* *ἐβγάζω*, *πέρνω*, *μαζώνω*, décher et ôter, cueillir; Raupen —, *ἐβγάζω ταῖς κάμπιαις ἀπὸ τὰ φυτά*, échenil ler; die Laus —, *ψηλίζω pop.* épouiller; (leſen), *διαβάζω μεγαλοφώνως*, lire haute voix.

Ableſung, *f.*, *τὸ ἐβγαλμα*, *μάζωξις*, action *f.* d'ôt etc.; *ἡ διάβασις μὲ μεγ λην φωνήν*, lecture *f.* à hau te voix.

Ableugnen, *v. n.* *ἀρνοῦμαι*, d nier.

Ablieferen, *v. a.* *παραδίδω* (*πρᾶ μα*), délivrer, remettre.

Ablieferung, *f.*, *ἡ παράδοσ* délivrance (de qc. à q.),

Ablliegen, *v. n.* *εἶμαι ἀπομ κρυσμένος* (*περὶ τόπου*), êt éloigné au distant de . . sich —, *χαλνοῦμαι* (*οἱ πράγματα ὅπου ἔμειν πολ χαιρὸν εἰς τὸ μαγαζί*), s sor, se gâter (*se dit de* mar chandises qui ont été to temps dans le magasin).

Ablisten, *v. a.* *ἀποκτῶ μὲ π*

πανουργίαν, attraper par finesse, par ruse.

Ablocken, *v. a.* einem etwas, *ἐξαγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ πανουργίαν, μὲ κολακείας*, tirer, attraper par ruse ou par flatterie.

Ablohnen, *v. a. πληρώνω τὸν μισθὸν*, donner les gages dus à q.

Ablöschen, *v. a. σβύνω*, éteindre; das Eisen —, *δίχνω εἰς τὸ νερὸν τὸ πυρωμένον σίδηρον*, tremper un fer rouge; etwas Geschriebenes —, *σβύνω τὰ γεγραμμένον*, effacer qc.

Ablösen, *v. a. λύω (τὰ δεδεμένα)*, détacher, délier; (Kanonen), *ρίχνω τὸπι (κανόνι)*, tirer, décharger (le canon); (abschneiden), *κόπτω, χαρίζω*, couper, amputer; den Schleim von der Brust —, *λύω τὸ φλέγμα ἀπὸ τὰ στῆθος*, dégager la poitrine, faire expectorer; (einen in einem Geschäft), *ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινός, εἰς τὴν ὑπόθεσίν του*, remplacer q. (qui travaille); die Wache —, *ἀλλάζω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν)*, relever la sentinelle; sich —, *λύομαι, ξεκολλοῦμαι*, se détacher; sich einander —, *δουλεύω μέ τινα ἀλληλοδιαδόχως*, se relayer l'un l'autre.

Ablösend, *adj. ὁποῦ λύει τὸ φλέγμα*, expectorant.

Ablösung, *f.*, *ἡ λύσις*, action *f.* de détacher, de délier; *τὸ ρίψιμον (τοῦ κανονιοῦ)*, décharge (du canon); *ἡ κόψις, ὁ χωρισμός*, action de couper, amputation, *f.*; *ἡ ἄλλαγὴ (τῆς φυλακῆς)*, descente *f.* de la garde.

Ablugsen, *v. a. ἐξαγάζω τι μὲ ψευδιαῖς μὲ πανουργίαν*, attraper qc. par ruse.

Abmachen, *v. a. ξεκολλῶ, ἐξαγάζω*, détacher, défaire, ôter; (beschließen), *τελειώνω*, terminer, vider (une affaire); etwas mit einem —, *συμφωνῶ, τερμάζομαι*, convenir de qc. avec q., s'arranger.

Abmachung, *f.*, *ἡ ξεκόλλησις, τὸ ἐξαγάλμα*, action *f.* de détacher, de défaire; *ἡ τελείωσις*, arrangement, *m.*; *ἡ συμφωνία, ὁ τερμασμός*, convention, *f.*, accord, *m.*

Abmähen, *v. a. κοσκίζω*, faucher.

Abmahlen, (Getreide), *v. a. ἀλέθω*, achever de moudre.

Abmahlen, *v. a. ζωγραφίζω*, peindre; (schildern), *ζωγραφίζω, περιγράφω, παριστάνω*, représenter, dépeindre, peindre.

Abmahnen, *v. a. ξεσυμβουλεύω*, dissuader, déconseiller.

Abmahnung, *f.*, *τὸ ξεσυμβούλευμα*, dissuasion, *f.*

Abmärgeln, *v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις, ἀμανίζω*, épuiser, affaiblir extrêmement, harasser, fatiguer.

Abmärgelung, *f.*, *τὸ ἀδυνάτισμα, ὁ ἀφανισμὸς (τῶν δυνάμεων τοῦ σώματος)*, épuisement, affaiblissement, *m.*

Abmarken, *v. a. βάνω σύνορα*, aborner, borner.

Abmarsch, *m.*, *ὁ ἀναχωρισμὸς (τῶν στρατιωτῶν)*, départ (de troupes), *m.*

Abmarschiren, *v. a. ἀναχωρῶ, φεύγω*, partir, déloger (se dit des troupes).

Abmartern, *v. a. τυραννῶ, παιδεύω*, tourmenter, martyriser.

Abmatten, *v. a. κοπιάζω, κουράζω*, fatiguer, lasser, harasser; sich —, *v. r. κοπιάζω, κουράζομαι*, se lasser, se fatiguer, s'affaiblir.

Abmattung, *f.*, *ὁ κοπιασμός, τὸ κούρασμα*, fatigue, lassitude, *f.*

Abmelken, *v. a. ἐξαγάζω, χωρίζω μὲ τὸ σμυλάριον (μὲ τὴν σμύγλαν)*, ôter avec le ciseau.

Abmerken, *v. a. σκιαλαμβάνω, παρατηρῶ*, remarquer, observer; einem etwas —, *f.* abternen; einem etwas an den Augen —, *σκιαλαμβάνω τι ἀπὸ τὰ βλέμματά τινος*, lire qc. dans les yeux de q.

Abmessen, *v. a.* (ausmessen), *μετρῶ, ἐκμετρῶ*, mesurer.

Abmessung, *f.*, *τὸ μέτρημα*, mesurage, *m.*

Abmiethen, *v. a. νοικιάζω, (πέρνω μὲ τὸ νοίκι)*, louer, prendre à louage.

Abmiether, *m.*, *ὁ νοικιαστής*, locataire, *m.*

Abmüssigen, sich, *v. r. λιμπάρω ἄδειαν, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὴν δουλειάν μου*, se donner le loisir, se dégager de ses affaires.

Abnagen, *v. a. τρώγω, ξύγιζω*

μὲ τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα), ronger (p. e. la chair des os); (als Kummer), τρώγω, ἀφανίζω, ronger, navrer (le coeur).

Abnähen, *v. a.* παραῤῥάπτω, κεντῶ, piquer, contrepointer.

Abnahme, *f.*, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* d'ôter; (Verminderung), ἡ ἐλάττωσις, diminution, *f.*; (Verfall), ἐλάττωσις, χαλασμός, décadence, *f.*; in — gerathen, kommen, σμικρύνομαι, χάνομαι, χαλνοῦμαι, tomber en décadence; (Verkauf), ἡ πούλησις, vente *f.* débit, *m.*

Abnehmen, *v. a.* πέρνω κάτω, ἐβγάζω, ôter, enlever; ein Glied —, χωρίζω ἕνα μέλος τοῦ σώματος, couper un membre du corps, amputer; ein Kind von der Brust —, κόπτω ἕνα παιδὶ ἀπὸ τὸ βυζί, ξεκόπτω τὸ βυζὶ ἀπὸ τὸ παιδί, sevrer un enfant; den Bart —, ξουρεφίζω τὰ γένεια, (μπαρμπερίζω), faire la barbe; die Tage nehmen ab, αἱ ἡμέραι ὀλιγοστεύουν, les jours décroissent, s'accourcissent; (abkaufen, ἀγοράζω, acheter (qc. de q.); wieder nehmen, wieder erobern), ξαναπολτώ, ξαναπέρνω, πέρνω πάλιν, prendre, conquérir de nouveau; (schließen, einsehen), καταλαμβάνω, συμπεραίνω, conclure, juger; *v. n.* ὀλιγοστεύω, σμικρύνομαι, ἐλαττώνομαι, diminuer, decroître, s'affaiblir; einem den Eid —, βάνω τινα νὰ κάμῃ ὅρκον, faire prêter serment.

Abnehmen, *n.*, ἡ σμίκρωσις, ἐλάττωσις, diminution, *f.*, décroissement, *m.*; der Mond ist im —, ἡ σελήνη (τὰ τριγώνια) εἶναι εἰς τὴν χάσιν, la lune est en décours; das Fieber ist im —, ἡ θέρμη εἶναι εἰς τὴς παρακμήν, ἢ σμικρύνεται, la fièvre est en son décours.

Abnehmer, *m.*, (Käufer), ὁ ἀγοραστὴς (τουρκ. μουαττερής), acheteur, chaland, *m.*

Abnehmung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα κτλ., action *f.* d'ôter etc.; *f.* Abnehmen, *v. a.*

Abneigung, *f.*, ἡ ἀποστροφή, τὸ μῖσος, aversion, antipathie, *f.*

Abnöthigen, *v. a.* einem etwas, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ τὸ νὰ (τὸν) θλίψω, μὲ τὸ νὰ (τὸν) βιάσω, extorquer, arracher (en pressant, en insistant).

Abnöthigung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα διὰ μέσου τῆς βίας, contrainte, *f.*

Abnutzen, *v. a.* χαλνῶ (μὲ τὴν χρῆσιν), user.

Abnutzung, *f.*, ὁ χαλασμός (διὰ μέσου τῆς χρήσεως), action *f.* d'user.

Abonnent, *m.*, ὁ συνδρομητής, ὁ ἐγγεγραμμένος ἐκ συνδρομῆς, abonné, *m.*

Abonniren, *v. n.* sich —, *v. r.* ἐγγράφομαι ἐκ συνδρομῆς, s'abonner (pour qc.).

Abordnen, *v. a.* ἀποστέλλω ὡς ἐπίτροπον, envoyer, députer.

Abordnung, *f.*, ἡ ἀποστολὴ τινὸς ὡς ἐπιτρόπου, députation, *f.*

Abordiren, *v. n.* ἀποῤῥίπτω τὸ παιδί, γεννῶ πρὸ τοῦ καιροῦ, avorter, faire un fausse couche.

Abpachten, *v. a.* νοικιάζω, πέρνω δι' ἕνα καιρὸν ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἀγρόν, κῆπον κτλ., affermer, amodier, prendre à ferme ou à bail.

Abpachtung, *f.*, ὁ νοικιασμός, amodiation, *f.*

Abpacken, *v. a.* ξεφορτώνω, décharger.

Abpackung, *f.*, ἡ ξεφόρτωσις, décharge, *f.*

Abpassen, *v. a.* die Zeit, die Gelegenheit, παραμονεύω, ἐπιτυχαίνω μὲ τὸ νὰ παραμονεύσω, épier le temps, l'occasion.

Abpeitschen, *v. a.* δέρνω καλὰ μὲ τὸ καμτζίκι ἢ μὲ βέργας, fouetter q. comme il faut.

Abpfänden, *f.* Auspfänden.

Abpflücken, *v. a.* ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια, πωρικά), cueillir, arracher (des fleurs).

Abpflügen, *f.* Abackern.

Abplatten, *v. a.* κάμνω ἐπίπεδον, κάμνω ἴσον, rendre égal, aplatir; συμπιέζω, comprimer, rendre plat.

Abpochen, *v. a.* ἐβγάζω κτυπώντας μὲ σφυρὶ ἢ ἄλλο τι, détacher en frappant, ôter en séparer en frappant; (abtrotzen), (μεταφορ.) ἀποκτ

μὲ τὸ νὰ φοβερίσω, extorquer qn. de q par des menaces.

Abprällen, v. n. κτυποῦμαι ὀπίσω, ἀναπηδῶ, rejaillir, rebondir; (von Lichtſtrahlen), ἀντιανακλῶμαι, réfléchir (se dit de la lumière.

Abpreſſen, v. a. ἐβγάζω μὲ βίαν, μὲ τυραννίαν, extorquer (par force, par tyrannie).

Abprobiren, v. a. ἐβγάζω τὸ χανόνι ἀπὸ τὸ ἁμαξάκι ὁποῦ ἔχει τοὺς δύο ἐμπροσθινοὺς τροχούς, (artill.) démonter.

Abprügeln, v. a. δέρνω καλὰ, μοσκεύω τινά, bâtonner, rosser.

Abpuffen, v. a. γδέρνω, écorcher; fig. fam. einen —, δέρνω τινὰ μὲ τὸν γρόσον, battre q. à coups de poing.

Abputzen, v. a. καστρεύω, nettoyer; ſcheuern, ἀκουπίζω, brosser; eine Mauer, ein Haus —, ξανανεώνω, ἀλείφω ἐκ δευτέρου τὸν τοῖχον μὲ ἄσβεστην, ravaler un mur, les murailles d'une maison; die Bäume —, κλαδεύω τὰ δένδρα, χωρίζω τὰ ἄχρηστα κλωνάρια, élaguer des arbres; das Licht —, ξεφυτίλιζω τὸ κηρὶ, moucher la chandelle; fig. fam. einen —, μαλώνω τινὰ, reprimander q.

Abquerlen, ſ. Querlen.

Abrahmen, v. n. ἐβγάζω τὸ ἄνθος τινὸς πράγματος, (μάλιστα τὸ ἀνθόγαλον), écrémer.

Abraſpeln, v. n. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥινὶ, racler, ôter avec la rape.

Abrathen, v. a. συμβουλεύω νὰ μὴ κάμῃ τις τί, ξεσυμβουλεύω, déconseiller, dessuader.

Abrathung, f., τὸ ξεσυμβούλευμα, dissuasion, f.

Abrauchen, v. n. ἐξατμίζομαι, ἀχνίζω, s'évaporer.

Abraum, m., τὰ περισσεύματα, τὰ ἀποξέσματα, décombres, débris, m. pl.

Abräumen, v. a. ἐβγάζω (οἷον πράγματα ὁποῦ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι κτλ.), ôter, enlever (p. e. les choses qui se trouvent sur une table etc.); den Tiſch — (nach dem Eſſen), σηκώνω τὰ ἐγγητὰ κτλ. ἀπὸ τὸ τραπέζι, desservir la table.

Abraupen, v. n. einen Baum, ἐβγάζω, μαζώνω τοὺς κάμπιας ἀπὸ ἕνα δένδρον, écheniller un arbre.

Abrechen, v. a. ἐβγάζω μὲ τὴν τζουγκράναν, ôter avec le rateau.

Abrechnen, v. n. καταβάζω, ἀφαιρῶ (εἰς τὸν λογαριασμὸν), décompter, déduire; mit einem —, τελειώνω τὸν λογαριασμόν μου μέ τινα, compter avec q., régler un compte.

Abrechnung, f., ἡ κατήβασις, ἀφαίρεσις, décompte, m., déduction, f.; ὁ τελεασμὸς τοῦ λογαριασμοῦ, compte, arrêté m. de compte.

Abrede, f., ἡ συμφωνία (μάλιστα διὰ στόματος, convention, f., accord, m.; — mit einem nehmen, συμφωνῶ μέ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, συμβουλεύομαι, convenir de qc. se concerter avec q.; nicht in Abrede ſeyn, δὲν ἐναντιώνομαι, ὁμολογῶ, ne pas disconvenir de qc.

Abreden, v. d. einem von etwas, λέγω τινὸς νὰ μὴ κάμῃ τί, dire à q. de ne pas faire qc.; (verabreden), συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν, concerter qc. avec q.

Abregnen, ſich, ἐβρεξε μὲ τὸ νὰ σταματήσῃ, il a cessé de pleuvoir.

Abreiben, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τρίψω, ξεπρίβω, ôter, emporter, user en frottant.

Abreichen, v. n. φθάνω μὲ τὰ χέρι, atteindre à qc. (de la main); ἁπλώνω, δίδω, remettre, donner.

Abreihen, (Perlen), v. n. ἐβγάζω τὸ ὁρμαθιασμένα μαργαριτάρια, défiler (des perles).

Abreiſe, f., ὁ μισεμὸς, départ, m.

Abreiſen, v. n. μισεύω, πιάνω, partir.

Abreißen, v. a. ἀποσπῶ, ξεκολλῶ βιαιτικὰ, arracher, détacher (par force); Kleider —, χαλνῶ τὰ φορέσματα (μὲ τὴν χρῆσιν), user (les habits); ein Gebäude —, χαλνῶ ἕνα κτίριον, démolir un bâtiment; (zeichnen), σχεδιάζω, dessiner; v. n. ξεκαλλοῦμαι, ξεκολλοῦμαι, se détacher, se rompre.

Abreiten, (ein Pferd), v. a. χαλ-

νῶ (ἵνα ἄλογον τῆς σέλλας) μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, harasser un cheval.

Abrichten, *v. a.* μαθαίνω (οἷον· ἄλογα, σκυλιά, πουλιά), dresser (*p. e.* des chevaux, des chiens, des oiseaux).

Abrichtung, *f.*, ἡ μάθησις, action *f.* de dresser.

Abriffeln, *v. a.* ξεμωραίνω, dénaiser; μαλώνω τινὰ ὀκληρῶς, réprimander q.

Abrikose, *f.* Aprikose.

Abrinden, *v. a.* ξεφλουδίζω (ἵνα δένδρον), écorcer (un arbre); ξεφλουδίζω (τὸ ψωμί), décroûter (le pain).

Abrindig, *adj.* abrindiges Brod, ψωμὶ ξεκολλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν, du pain dont la mie se sépare de la croûte.

Abrinnen, *v. n.* ῥέω, τρέχω κάτω, découler.

Abriß, *m.*, τὸ σχεδίασμα, σκιαγραφία, plan, dessin, *m.*; kurzer —, ἡ ἐπιτομή, abrégé, précis, *m.*

Abrollen, *v. a.* ξετυλίγω, ἀνοίγω τὰ τύλιγμα, dérouler; *v. n.* ξετυλίγομαι, se dérouler; κυλίομαι κάτω, rouler de haut en bas.

Abrücken, *v. a.* ἀπομακρύνω ὀλίγον (οἷον· σκαμνί, τραπέζι), retirer, reculer (*p. e.* une chaise, une table); *v. n.* ἀπομακρύνομαι, se retirer, faire place.

Abrückung, *f.*, ἡ ἀπομάκρυνσις, τὸ ἀπομακρύνειν, action *f.* de retirer etc.

Abrudern, *v. n.* φεύγω κωπηλατοῦντας, s'éloigner en ramant.

Abrufen, *v. n.* κράζω (τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειὰν κτλ.), appeler, rappeler (q. de quelque occupation etc.); die Stunden —, φανερώνω (μὲ μεγάλην φωνὴν) τὴν ὥραν ὁποῦ ἐκτύπησε, crier les heures.

Abrufungsschreiben, *n.*, ἀνακλητικὸν χρᾶμμα (διὰ πρέσβευτα), lettres *f. pl.* de rappel ou de recréance.

Abrúnden, *v. a.* στρογγυλώνω, arrondir.

Abrúndung, *f.*, ἡ στρογγύλωσις, τὸ στρογγύλισμα, arrondissement, *m.*

Abrupfen, *v. a.* μαδῶ, ἀποσπῶ τὰ πτερά, plumer, déplumer.

Abrutschen, *v. n. fam.* ξεγλυστρῶ, glisser; *f.* Abgleiten.

Absäbeln, *v. a. fam.* χόπτω μὲ τὸ σπαθί, couper avec le sabre.

Absacken, *v. a.* ξβγάζω τὰ σακκιά, ôter les sacs; einen Esel —, ξεφορτώνω τὸν γάϊδαρον, décharger un âne.

Absage, *f.*, ἡ ἀνάκλησις, ἄρνησις, contre-ordre, *m.*, révocation d'une promesse.

Absagen, *v. a.* ἀντιφάσκω, λέγω ὅτι δὲν θέλω, ἀνακαλῶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπα πρώτα, contremander qc., retirer sa parole, se dédire de qc.; *v. n.* einer Sache —, *f.* Entsagen.

Absägen, *v. a.* κόπτω, σφαρῶ μὲ τὸ πριόνι, couper, ôter avec la scie.

Absatteln, *v. a.* ξεσελλώνω, desseller.

Absatz, *m.*, ἡ διακοπὴ, ἕνα χωρισμένον μέρος, interruption, partie *f.* séparée; (an Schuhen ꝛc.), ἡ πέρνα, talon (d'un soulier), *m.*; (an Pflanzen), ὁ κόμβος (τοῦ φυτοῦ), nœud (d'une canne), *m.*; (im Schreiben), ἡ διακοπὴ ἕνα χωρισμένον μέρος εἰς γράμματα, alinéa, *m.*; — einer Treppe, σκάσις τῆς σκάλας, ὁ τόπος δὲ ἀναπαύουν, repos *m.* d'un escalier; (Abtheilung, Paragraph), τὸ τμῆμα, ὁ περίγραφος, section *f.*, paragraphe, *m.*; (Verkauf), ἡ πώλησις, (πούλησις), vente, *f.*, débit, *m.*; ohne Absatz, χωρὶς διακοπήν, sans interruption, d'un seul trait.

Absaugen, *v. a.* ξβγάζω μὲ τὰ βυζάξω, sucer, ôter en suçant.

Abschaben, *v. a.* ξύω, ἀποξύω, racler, ratisser; sich —, χρίομαι (μὲ τὴν χρῆσιν), s'user.

Abschabsel, *n.*, τὰ ἀποξύσματα, raclure, ratissure, *f.*

Abschachern, *v. a.* einem etwas, ἀγοράζω (τι ἀπὸ τινά), acheter qc. de q.; *f.* Schachern.

Abschachtela, *v. a.* ξύω μὲ τὸ ξύπνουρον, prêter, polir avec de la prêle; *f.* Schachtelhalm.

Abschaffen, *v. a.* (einen Bedienten), ἀποχαιρετῶ, ἐβγάζω ἕναν δοῦλον ἀπὸ τὴν δουλευτὴν μου, congédier (un valet); (aufheben), χαλνῶ ἀνυρῶ (νόμους κτλ.), abolir, abroger (des lois etc.).

Abschaffung, *f.*, ὁ ἀποχαιρετισμός, ὁ χαλασμός, ἡ ἀνύρωσις, congé, *m.*, abolition, abrogation, *f.*

Abschälen, *v. a.* ξβγάζω τὴν φλοῦδαν, ξεφλουδίζω, peler, écorcer.

Abscharren, *v. n.* ἀποξύω μὲ νύχια (ὡσὰν οἱ ὄρνιθες), emporter en grattant (des pieds, comme les poules).

Abschäuern, *v. n.* χωρίζω μὲ μεσάτοιχον, μὲ φράκτην, séparer par une cloison, par une haie.

Abschaufeln, *v. n.* ξβγάζω μὲ τὸ φτυάρι, ôter ou nettoyer avec la pelle.

Abschaum, *m.*, ὁ ἀφρὸς ξβγαλμένος ἀπό τι, écume *f.* ôtée; (μεταφορ.) τὸ βδέλυγμα, ὁ πλέον ἐχρειάστερος, *fig.* rebut, *m.*

Abschäumen, *v. a.* ξεαφρίζω, écumer, ôter l'écume.

Abscheiden, *v. a.* χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer, désunir; *v. n.* ἀναχωρῶ, φεύγω, se séparer, s'en aller; ἀποθνήσκω, mourir, décéder.

Abscheiden, *n.*, ὁ χωρισμός, séparation, *f.*; ὁ θάνατος, ἡ τελευτή, mort, *f.*, décès, *m.*

Abscheidung, *f.*, ἡ χώρισις, ὁ χωρισμός, séparation, *f.*, partage, *m.*

Abscheren, *v. n.* κουρεύω, raser, tondre.

Abscheu, *m.*, ἡ ἀποστροφή, τὸ βδέλυγμα, μῖσος, horreur, abomination, aversion, *f.*; einen — haben vor etwas, ἔχω ἀποστροφὴν εἴς τι, συχαίνομαι, avoir qc. en horreur.

Abscheuern, *v. a.* πλύνω τρίβοντας μὲ ἄμμον, écurer, nettoyer.

Abscheulich, *adj.* βδελυρὸς, βδελυκτὸς, μιαρὸς, horrible, abominable, détestable.

Abscheulichkeit, *f.*, τὸ βδελυκτὸν, βδελυρὸν, horreur, atrocité, *f.*

Abschicken, *v. a.* ἀποστέλλω, στέλλω, envoyer, dépêcher.

Abschickung, *f.*, ἡ στάλσις, (τὸ στάλσιμον), envoi, *m.*

Abschieben, *v. a.* κινῶ ὀλίγον κατὰ μέρος, éloigner, reculer un peu; die Schuld von sich —, ῥίπτω τὸ παίσιμον εἰς ἄλλον τινα, me disculper, s'excuser de qc.

Abschied, *m.*, ὁ ἀποχαιρετισμός, ὁ ἀναχωρισμός, congé, *m.*; (Beschluß), ἡ ἀπόφασις (συμφωνημένη εἰς πολλούς), recez, arrêt délibéré (d'une diète); Abschied nehmen, ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé, dire adieu; hinter der Thür — nehmen, φεύγω κρυφίως, *fam.* décamper à la sourdine.

Abschiedsaudienz, *f.*, ἐορτάσιμος ἀποχαιρετισμὸς (τοῦ πρέσβεως), audience *f.* de congé (d'un ambassadeur).

Abschiedsbrief, *m.*, ἀποχαιρετιστικὸν γράμμα, lettre *f.* de congé.

Abschiedsschmaus, *m.*, συμπόσιον

ὁποῦ κάμνει τις πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, repas *m.* de congé.

Abschiefern, sich, σχίζομαι εἰς λεπτὰ φύλλα, ξεκολλοῦμαι, se séparer par feuilles, s'exfolier.

Abschießen, *v. a.* (einen Pfeil ꝛc.), ῥίπτω (ὀϊστὸν) μὲν αὐτίναν κτλ., lancer, décocher (une flèche etc.); (herabschießen), ἀφαιρῶ, πέρνω (μὲ κανόνιον, μὲ τουφέκιον κτλ.), abattre d'un coup (de canon, de fusil etc.); *v. n.* (losschießen), ῥίπτω, ῥίχνω (τουφέκι, πιστόλαν), tirer, décharger (un fusil, un pistolet etc.); einen —, (besser schießen), ῥίπτω καλλήτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, tirer mieux qu'un autre.

Abschiffen, *v. n.* μισεύω μὲ τὰ καράβι, κάμνω πανιὰ, ἀποπλέω, partir, sortir du port, mettre à la voile.

Abschildern, *v. a.* περιγράφω, παραστάινω, peindre, dépeindre, représenter.

Abschilderung, *f.*, ἡ περιγραφὴ, παράστασις, portrait, *m.*, description, *f.*

Abschinden, *v. a.* γδέρνω, écorcher.

Abschleren, *v. a.* ξβγάζω τὰ λουρία (ἀπὸ τὰ ἄλογα τοῦ ἁμαξιοῦ), déharnacher.

Abschlachten, *v. n.* σκοτώνω, σφάζω, tuer.

Abschlag, *m.*, (abgeschlagene Zweige ꝛc.), κομμένα κλαδιὰ κτλ., abatis, *m.*; (vom Preise), ἡ κατηγόσις, ὁ σεπασμὸς

(τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος), diminution du prix, baisse, f., (d'une marchandise); auf Abſchlag, διὰ λογαριασμόν, à compte; das iſt ein großer —, αὐτὸ διαφέρει πολλὰ, c'est une grande différence.

Abſchlagen, v. n. καταβάλλω, κτυπῶ κάτω (οἷον· πωρικὰ κτλ), abattre (p. e. des fruits etc.); (einen Feind ꝛc.), ἀπωθῶ ὀπίσω, ἀποῤῥίπτω, ἀμπώχνω, repousser (l'ennemi etc.); (einen Streich), στεμματιῶ, ἐμποδίζω (ἕνα κτύπημα), parer un coup, une botte; ein Schloß —, ἐβγάζω μίαν κλειδωνιάν, lever une serrure; (einem etwas), ἀποῤῥίπτω, ἀπορρίπτω, ἀπορρίπτω, δὲν ἀπέρνω, refuser qc. à q.; das Waſſer —, κάμνω τὸ νερόν μου, lâcher son eau, faire son eau; v. n. ὀλιγοστεύω, diminuer; die Märe hat (oder iſt) abgeſchlagen, τὸ κρύον ὀλιγόστευσε, le froid a diminué; dieſe Waare iſt abgeſchlagen, ἡ τιμὴ τούτου τοῦ πράγματος ἐκατέβηκε, le prix de cette marchandise a baissé.

Abſchlägig, adj. abſchlägige Antwort, ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις, (ἀποῤῥιπτικὴ ἀπόκριαις), refus, m.

Abſchlaglich, adj. διὰ λογαριασμόν δεδόμενον, donné ou payé à compte; adv. διὰ λογαριασμόν, à compte, en déduction.

Abſchlagung, f., ὁ καταβαλμός, abatage, m.; ἡ ἀπόῤῥιψις, refus, m.

Abſchlämmen, v. a. ἐβγάζω τὰς λάσπας, τὴν λούνην, débourber, dégorger.

Abſchleifen, v. a. (part. abgeſchliffen), ἀκονῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ἀκονήσω, ôter ou emporter en émoulant; ein Spiegelglas, ein Stück Marmor —, τρίβω, κάμνω γυαλὶ τὸ γυαλὶ τοῦ καθρέπτου, τὸ μάρμαρον, débrutir une glace, un marbre; eine Kupferplatte wieder —, ἀποτρίβω πάλιν τὴν χαλκογραφίαν ἀπὸ μίαν πλάκαν, regratter une planche; einen jungen Menſchen —, πολιτεύω ἕναν νέον, dérouiller un jeune homme.

Abſchleifen, v. n. (part. abgeſchleift, Kleider ꝛc.), χαλνῶ (ροῦχα κτλ.) μὲ τὴν πολλὴν μεταχείρισιν, user (des habits etc.); (fortſchleifen), σύρνω, τραβῶ εἰς ἄλλον τόπον, transporter (sur un traineau).

Abſchleifſel, n., ἀποτρίμματα ἀπὸ μαχαίρια κτλ. ὁποῦ ἀκονοῦν, moulée, f.

Abſchleifung, f., τὸ ἀκόνημα, action f. d'ôter en émoulant etc.; ἡ πολίτευσις, τὸ πολίτευμα, action f. de dérouiller q.

Abſchleimen, v. n. ἐβγάζω τὸ φλέγμα ἀπό τι), ôter la matière visqueuse de dessus qc.; Fiſche —, πισιρεύω ψάρια (ἀπὸ τὴν λούνην), dégorger des poissons.

Abſchlenkern, v. n. (gem.), ἀποῤῥίπτω, τινάζω (οἷον· τὴν λάσπην ἀπὸ τὰ ὑποδήματα· παράζωνις τὸ ποδάρι), secouer (p. e. la boue qui y est attachée aux bottes etc.).

Abſchleudern, v. n. σφενδονίζω, fronder; ῥίπτω, ἀποῤῥίπτω, jeter, lancer, secouer.

Abſchließen, v. n. κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω, fermer (à la clef); die Thür, eine Rechnung —, βάνω εἰς τίξιν (τρίζω) τὸν λογαριασμόν, arrêter un compte; (einen Handel ꝛc.), κλείω μίαν πραγματείαν, συμφωνῶ, conclure une affaire, un marché.

Abſchließung, f., ὁ κλεισμός, τὸ σφάλισμα, action f. de fermer etc.

Abſchlürfen, v. n. ῥοφῶ (ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ποτῆρι γεμάτο κτλ.), humer (un peu de dessus qc.).

Abſchluß, m., τὸ σφάλισμα, τερμασμός (τοῦ λογαριασμοῦ), clôture, f. ou arrêté, m. (d'un compte).

Abſchmatzen, v. a. fam. συχνοφιλῶ, baisotter.

Abſchmecken, adj. ἄγοστος, ἀλάσμενος, fade, insipide.

Abſchmeicheln, v. n. ἐβγάζω ἀποκτῶ μὲ κολακείαις, obtenir par flatteries.

Abſchmeißen, ſ. Abwerfen.

Abſchmieren, v. a. λερώνω, souiller, salir; eine Schrift —, ἀντιγράφω πολλὰ ἄπασια, copier en griffonnant; (einen) (pap.), σέρνω (τὸν καλά), rosser, étriller (q.)

Abschmelzen, *v. n.* ἐβγάζω ἢ χωρίζω μὲ τὸ νὰ ἀναλύσω, ôter en séparer en fondant; *v. n.* χωρίζομαι ἀφ' οὗ ἀναλυθῶ, se détacher en fondant.

Abschmutzen, *v. n.* λερώνω, salir.

Abschnallen, *v. n.* λύω, ξεσηλινώνω (τὸ σφιγμένον μὲ βούκλαν), déboucler.

Abschnappen, *v. n.* ein Schloß, eine Thüre, σφαλῶ μὲ σύριγγαν (κινούμενον ἀπὸ ἕνα ἐλατήριον), fermer, détendre le ressort d'une serrure; *v. n.* σφαλοῦμαι μόνος μου (λέγεται διὰ τὸν σύριγγα), se déhander, se détendre; *fig.* τελειώνω ἀπὸ μιᾶς ἢ ἐξαφνα, finir, cesser soudainement.

Abschneiden, *v. a.* κόπτω, ἀποκόπτω, χωρίζω, couper, retrancher; eine Gans ꝛc. —, κόπτω τὸν λαιμὸν μιᾶς χήνας κτλ., tuer une oie; die Kehle, den Hals —, κόπτω τὸν λαιμόν, couper la gorge, égorger; (abscheeren), κόπτω, χωρίζω, κουρεύω, couper, faire (les cheveux, le poil); *fig.* einem etwas —, ὑστερῶ τινά τινος, priver q. de qc.; einem die Ehre —, χαιηγορῶ τινα, δυσφημῶ, ἀτιμάζω, flétrir l'honneur, la réputation de q.; Lebensmittel ꝛc. —, κόπτει τὴν ζωοτροφίαν κτλ., couper les vivres etc.

Abschneidung, *f.*, τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός, coupe, action f. de couper.

Abschnellen, *v. n.* ἔλατε μὲ ὁρμήν, lancer avec force.

Abschnitt, *m.*, τὸ ἀποκομμένον, τὸ κομμάτι, partie coupée, coupure, *f.*; (in Büchern), τὸ τμῆμα, κεφάλαιον, section, *f.*, paragraphe, chapitre, *m.*; eines Kreises, ἡ τομὴ τοῦ κύκλου, segment (de cercle), *m.*

Abschnittsel, *n.*, τὰ ἀποκόμματα, rognure, retaille, *f.*

Abschnitzen, *v. a.* κόπτω, χωρίζω, couper, découper.

Abschnüren, *v. a.* χωρίζω μὲ κλωστὴν κτλ., détacher, séparer avec un fil etc.; das Zimmerholz —, κάμνω μίαν γραμμὴν εἰς ἕνα ξύλον διὰ μέσου ἑνὸς σχοινίου ἁλειμμένου μὲ κάρβουνα κτλ., tracer une ligne sur le bois de charpente par le moyen d'un cordon noirci avec du charbon etc.

Abschöpfen, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, τὸ πάχος ἀπὸ τὸ ζωμὶ κτλ.), ôter le dessus (*p. e.* la crême du lait, la graisse du bouillon etc.).

Abschrauben, *v. a.* ἐβγάζω, ξεκολλῶ (τὸ κλεισμένον μὲ βίδαν), dévisser.

Abschrecken, *v. a.* κόπτω τὸ θάρρος (τινὸς εἰς τὸ νὰ κάμῃ τι), ἐμποδίζω διὰ μέσου τοῦ φόβου, décourager, rebuter, intimider; sich — lassen, φοβοῦμαι, κάπεται τὸ θάρρος μου, δὲν τολμῶ πλέον, se rebuter; einen Fisch —, ῥοφχοι μὲ ξύδι ἕνα ψάρι, arroser de vinaigre un poisson.

Abschreckung, *f.*, τὸ κόψιμον τοῦ θάρρους, découragement, *m.*, intimidation, *f.*

Abschreiben, *v. a.* ἀντιγράφω, copier, transcrire; (aufgeben), γράφω τὸ ἐναντίον, ἀνακαλῶ ἐκεῖνα ὁποὺ ἔπρεπε, contremander par écrit, retirer sa parole par écrit; einen Posten in seinem Buche —, ἐξαφλίζω, σημειώνω τὴν περιλαβὴν μιᾶς ποσότητος εἰς τὸ κατάστιχόν μου, décharger son livre d'un article.

Abschreiber, *m.*, ὁ ἀντιγραφεύς, copiste, *m.*

Abschreibung, *f.*, τὸ ἀντιγράφιμον, transcription, *f.*

Abschreiten, *v. n.* μετρῶ μὲ βήματα (ἕνα διάστημα), mesurer à pas comptés.

Abschreyen, sich, *v. r.* den Hals, die Kehle —, κοπιάζω φωνάζοντας, s'égosiller à force de crier.

Abschrift, *f.*, ἡ ἀντιγραφή, copie, *f.*; — einer Urkunde, ἀπόγραφον, apographe, *m.*

Abschriftlich, *adj.* ἀντιγεγραμμένος, copié; *adv.* κατ' ἀντιγραφήν, en copie.

Abschuppen, *v. n.* ξύω τὰ λέπη, ξελεπίζω, écailler.

Abschürfen, *v. n.* ἀφήνω κάτω τὰ φορτώματα ὁποὺ ἤτον σηκωμένα ἐπάνω, détrousser.

Abschuß, *m.*, (des Wassers), ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων (τοῦ νεροῦ) εἰς

τὸν κατήφορον, chute, décharge (des eaux); (Abſturz), ὁ κατήφορος, τὸ κατήφορον, ponte, f., penchant (d'une montagne).

Abſchüſſig, adj. κατήφορος, penchant, qui va en pente.

Abſchütteln, v. a. τινάζω, ἀποῤῥίπτω τινάζωνιας, secouer, faire tomber en secouant.

Abſchütten, v. a. χύνω ὀλίγον τι (ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον), décemplir.

Abſchützen, v. a. das Waſſer, σταματῶ τὸ νερὸν μὲ καταῤῥάκτην, arrêter l'eau par le moyen d'une vanne.

Abſchwären, v. n. ξεκλλοῦμαι, πίπτω ἀπὸ τὸ ἔμπυον, tomber, se détacher par ulcération; ſ. Schwären.

Abſchwärmen, v. n. πιάνω ἀπὸ τὸ νὰ ἔβγω εἰς σμῆνος (λέγεται διὰ τὶς μέλισσαις), achever d'essaimer (se dit des abeilles).

Abſchwärzen, v. a. μαυρίζω, lâcher la couleur noire.

Abſchwatzen, v. a. ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ κολακείας, μὲ ἀπάτην, obtenir à force de caqueter, escroquer.

Abſchweifeln, v. a. ἐβγάζω τὰ δεύτερα ἀπό τι, dépouiller qc. du soufre, dessoufrer.

Abſchweifen, v. n. ἀπομακρύνομαι, ἀποχωρῶμαι, ἀπογυρίζομαι (μέλισσαι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἁλώσεως), s'écarter du sujet, faire des digressions.

Abſchwemmen, v. a. ἀμμορῆ, πέρνω μεζὸ μὲ τὸν (βάζω τὰ ποτάμι), emporter (en parlant d'une rivière); πλύνω, ξεπλύνω, aiguayer, dégorger.

Abſchwingen, v. a. ἀποβάλλω τινάζωνιας ἢ κινήσεις τριγύρω, ôter, faire tomber en secouant, en ébranlant qc.; ſich —, v. n. πηδῶ κάτω, βγάνομαι κάτω (οἷον· ἀπὸ τὰ ἄλογον), sauter à bas (p. e. du cheval).

Abſchwören, v. a. ὀμνύω ὅτι δὲν ἔκαμε τι, ἀπομνύω, ἀπαρνοῦμαι, dénier qc. par serment; den Glauben, ἀπαρνοῦμαι ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀποστατῶ, abjurer, apostasier.

Abſchwörung, f., ἡ ἀπόμνυσις, ἀπάρνησις, action f. de dénier qc. par serment; — des Glaubens, ἀποστασία, abjuration, apostasie, f.

Abſegeln, v. n. κάμνω πανιά, πανῶ (μὲ τὸ καράβι), mettre à la voile, partir.

Abſehen, v. a. βλέπω (ἕως τὴν ἄκραν), φθάνει τὸ δμμάτι, voir jusqu' au bout (d'un lieu); (begreifen), καταλαμβάνω, ἐννοῶ, voir, concevoir, juger; (einem etwas), μανθάνω τι βλέποντας καὶ παρατηροῦντας, apprendre qc. de q. en le voyant faire; einem etwas an den Augen —, καταλαμβάνω τι ἀπὸ τὰ βλέμματα, ἀπὸ τὰ νεύματά τινος, lire qc. dans les yeux de q.; es iſt darauf abgeſehen, um (oder daß . . .), εἶναι ὁ σκοπός, νὰ —; on a le dessein, l'intention de —; ſich (dat.) die Gelegenheit —, μεταχειρίζομαι τὴν ἀφορμήν, saisir l'occasion.

Abſehen, n., ὁ σκοπός, dessein, m., intention, f.

Abſeigern, v. a. τελειώνω τὴν ἀπάλυσιν, achever la liquation.

Abſeihen, v. n. στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer.

Abſeihung, f., τὸ στράγγισμα, σακκέλισμα, filtration, f.

Abſeits, adv. κατὰ μέρος, à l'écart, à part.

Abſenden, v. a. στέλλω, ἀποστέλλω, envoyer, dépêcher.

Abſendung, f., ἡ στάλαις, τὸ στάλσιμον, envoi, m., expédition, f.

Abſengen, v. a. καψαλίζω (οἷον· τὸ πτερὰ τῆς ἐσφαγμένης χήνας κτλ.), flamber, ôter en flambant.

Abſengung, f., τὸ καψάλισμα, action f. de flamber.

Abſenken, v. a. (vertiefen), βαθύζω, κάμνω βαθύ, creuser; (von Pflanzen), φυτεύω καταβολάδα ἢ κλωνάρι, provigner, marcotter.

Abſenker, m., ἡ καταβολάδα, κλωνάρι διὰ ξαναφύτεμα, τὸ μόσχευμα, ὁ ἀπόρρυτος, marcotte, f., provin, m.

Abſetzen, v. a. et n. βάνω κάτω, mettre bas; ein Kleid —, ἀφήνω ἕνα φόρεμα, δὲν τὸ φορῶ πλέον, abandonner un habit; (verkaufen), πωλῶ (πουλῶ), rabaisser, décrier une monnaie; (Münzen ꝛc. ἀπορρίπτω (μοναδίας), vendre (vom Amte), καθαιρῶ, κατα-

βιβάζω, ἐβγάζω (τινὰ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα), déposer q., destituer, démettre q. de son emploi; einen König —, ξεθρονιάζω ἕνα βασιλέα, détrôner un roi; (von etwas weiter), ἀπομακρύνω ὀλίγον (οἷον· ἀπὸ τὸν τοῖχον), éloigner qc. un peu (p. e. de la muraille); (in der Druckerey), συνάζω (εἰς τὴν τυπογραφίαν), composer (à l'imprimerie); (im Schreiben), ἀρχίζω μίαν ἄλλην γραμμήν, δὲν γράφω ὅλα μαζύ, écrire à linéa, faire un alinéa; (Kälber, Lämmer) —, ξεκόπτω (μοσχάρια, ἀρνιὰ) ἀπὸ τὸ βυζί, sevrer (des veaux, des agneaux); es wird Schläge —, θὰ φάγῃς ξύλον, il y aura des coups de donnés; v. n. κάμνω διακοπὰς, δὲν ἀκολουθῶ ἀδιακόπως, faire des pauses, cesser, discontinuer.

Abſetzung, f., τὸ κάτω βάλιμον, action f. de mettre bas; ἡ ἀχύρωσις, abolition, f.; ἡ καθαίρεσις, ὁ καταβιβασμὸς, déposition, destitution, f.; ἡ σύνθεσις, composition, f.

Abſeyn, v. n. es iſt ab, εἶναι ξεκολλημένον, être détaché ou séparé.

Abſicht, f., ὁ σκοπὸς, dessein, m., intention, f.; in Abſicht, (in Anſehung), ἀποβλέπωντας εἰς —, ὡς πρὸς —, en égard à . . ., à l'égard de. . .

Abſieden, v. n. βράζω, faire bouillir, cuire.

Abſingen, v. n. ψάλλω, chanter (à l'église); τραγουδῶ, chanter (quelque chanson).

Abſitzen, v. n. καταβαίνω (ἀπὸ τὸ ἄλογον), descendre (de cheval); v. n. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κάθομαι εἰς τὴν φυλακὴν, compenser une dette par la prison; ſeine Zeit —, κάθομαι εἰς τὴν φυλακὴν τὸν διορισμένον καιρὸν, demeurer en prison jusqu' au terme fixé.

Abſolviren, v. n. συγχωρῶ (τὰς ἁμαρτίας), absoudre (se dit du confesseur); ſ. Losſprechen.

Abſonderlich, ſ. Beſonders.

Abſondern, v. n. χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer, déjoindre.

Abſonderung, f., ὁ χωρισμὸς, ξεχωρισμὸς, séparation, f.

Abſpalten, v. n. σχίζω (ἕνα μέρος ἀπό τι), séparer ou détacher en fendant.

Abſpannen, v. n. (Pferde), ξεζεύγω (τὰ ἄλογα), dételer (les chevaux); (nachlaſſen), χαλαρώνω, ἀφήνω, débander, détendre, relâcher; (erſchlaffen), ἀδυναμίζω, κόπτω τὴν δύναμιν, affaiblir, ôter les forces, épuiser.

Abſpannung, f., τὸ ξέζευγμα, dételage, m.; τὸ χαλάρωμα, débandement, relâchement, m.; τὸ ἀδύνατισμα, ἡ ἀδυναμία, affaiblissement, épuisement m. de forces.

Abſpänſtig, adj. abſpänſtig machen, ἀποζεύω, ἀποχωρίζω (ἕνα ὑπηρέτην ἀπὸ τὸν αὐθέντην του κτλ.), débaucher (un valet etc.).

Abſparen, v. a. το ſeinem Munde, χατηρεύομαι μόνος μου (ἀπὸ φαγητὰ ἢ ποτὰ), ἀποστεύομαι τὰ ἔξοδα δι' αὐτὸ, épargner sur sa bouche.

Abſpeiſen, v. n. τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον, finir le repas (le dîner, le souper); v. a. τρέφω, δίδω φαγὶ, alimenter, nourrir; fam. einen Kranken —, μεταλαμβάνω ἕναν ἀρρώστιαν, (τοῦ μεταδίδω τῶν ἁγίων μυστηρίων), donner la sainte cène à un malade, le communier; mit ſüßen Hoffnungen —, δίδω μάταιας ἐλπίδες, repaître q. de vaines espérances.

Abſpiegeln, ſ. Spiegeln.

Abſpielen, v. n. den Sieſſaß, παίζω (χαρτιὰ) ἕως νὰ σωθοῦν τὰ ἄπαρτα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι, continuer le jeu jusqu' au dernier reste de l'enjeu.

Abſpinnen, v. n. κλάθω, τελειώνω κλάθωντας, filer, achever la quenouille; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κλώσω, acquitter une dette en filant.

Abſplittern, v. a. σχίζω (μικρὰ κομμάτια), séparer ou détacher par éclats; v. n. σχίζομαι (κατὰ μικρὰ κομμάτια), se détacher par éclats.

Abſprache ſ. Abrede.

Abſprechen, v. a. (einem etwas), πατέρω μὲ τὴν κρίσιν, ἀντιφάσιζω (εἰς κρίσεις) τὸ μὴ

λάβῃ τις τι, priver q. de qc. ou faire perdre qc. à q. par jugement; die Hoffnung —, ὑπερῶ τὴν ἐλπίδα, κόπτω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, ôter l'espérance à q.; das Leben —, καταδικάζω εἰς θάνατον, condamner q. à la peine de mort; das Leben einem Kranken —, ἀφαιρῶ τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς τοῦ ἀῤῥώστου, désespérer d'un malade; v. n. über etwas, κρίνω αὐτοσχεδίως, κρίνω χωρὶς νὰ ἐξετάσω, décider, prononcer (hardiment) sur qc.

Absprengen, v. a. κάμνω νὰ σκάσῃ (οἷον· ἕνα μέρος ἀπὸ μίαν πέτραν), faire sauter (p. e. une partie d'une pierre).

Abspringen, v. n. πηδῶ εἰς ἄλλο μέρος, sauter quelque autre part; (losgehen), ξεκαλοῦμαι (ἔξυφνα), se détacher, se déjoindre (en sautant); fig. von jemandes Partey —, ἀφίνω τὸ μέρος τινός, quitter (brusquement) le parti de q.; von einer Sache —, ἀφίνω μίαν ὑπόθεσιν, τὴν βάνω κατὰ μέρος, s'écarter d'un sujet, l'abandonner.

Absprossen, v. n. καταγόμαι (ἀπὸ γένος τι), descendre, être issu (d'une famille).

Absprößling, s. Sprößling.

Absprung, m., τὸ πήδημα κάτω, saut m. en bas; (μεταφ.) μεγάλη διαφορά, fig. très-grande différence, f.

Abspülen, v. n. πλύνω, ἀποπλύνω, laver, nettoyer, gueer.

Abspulen, v. a. τυλιγαδιάζω, dévider.

Abstammen, v. n. καταγόμαι (ἀπὸ γένος τι), descendre, tirer son origine, être issu; παράγομαι, (gramm.) dériver.

Abstammung, f., ἡ καταγωγή, descendance, origine, f.; ἡ παραγωγή, (gramm.) dérivation, f.

Abstand, m., τὸ διάστημα, distance, f.; (Unterschied), ἡ διαφορά, différence, f.; (Abtretung), ἡ ἄφεσις, παράδοσις εἰς ἄλλον, cession, f., abandon, m.

Abstatten, v. n. Dank, κάμνω εὐχαριστίαν, rendre grâces; einen Besuch — bey jemanden, ἐπισκέπτομαι τινά, faire une visite; einem seinen Glückwunsch —, συγχαίρω, féliciter q. de qc.

Abstattung, f., des Dankes, ἡ εὐχαριστία, action f. de rendre grâces; — eines Besuchs, ἡ ἐπίσκεψις, visite, f.; — eines Glückwunsches, συγχαρμός, félicitation, f.

Abstäuben, v. n. πισσερεύω ἀπὸ τὸν κονιορτὸν (κοφτιακιὸν), τινάζω, époudrer, éponsseter.

Abstechen, v. a. (schlachten), σφάζω, σφάττω (ἕνα γουρούνι κτλ.), tuer (un cochon etc.); (eine Karte), πέρνω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ πικετσίδι), surcompter (au jeu de cartes); v. n. διαφέρω πολύ, ἔχω μεγάλην διαφορὰν, contraster.

Abstecher, m., fam. μικρὸν ταξίδι κατὰ μέρος, petit tour, petit voyage, m.

Abstecken, v. a. (das Abgesteckte) ξεκολλῶ, ξεκαρφώνω, détacher, défaire (ce qui a été attaché avec des épingles); (mit Stäbchen beim Messen), σημειώνω μὲ ῥάβδους τὸν τόπον, jalonner, aligner (un terrain); ein Lager —, σημειώνω (μὲ ῥάβδους κτλ.) τὸν τόπον διὰ τὸ στρατόπεδον, tracer, marquer un camp.

Abstehen, v. n. ἀπέχω, εἶμαι ἀπομακρυσμένος, être éloigné de ... (von einer Sache), ἀφίνω, παραιτῶ, σταματῶ παραίτησιν, se désister, se départir de qc.; (von Wein etc.), χαλνῶμαι (οἶνος κτλ.), se gâter, se défaire (en parlant du vin etc.); (von Fischen), γίνομαι (λέγεται περὶ ἰχθυομένων), mourir (se dit des poissons); v. a. einem etwas —, ἀφίνω παραιτῶ, παραχωρῶ τι εἰς τινα, céder, abandonner qc. à q.; sich —, v. r. κουράζομαι τὸ νὰ σταθῶ εἰς τὰ πόδια, être fatigué à force d'avoir été long-temps debout.

Abstehlen, v. a. (einem etwas), κλέπτω, dérober, voler; (fig. fam.) μανθάνω κρυφίως, apprendre furtivement.

Absteigen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Absteigend, adj. καταβαίνων, descendant.

Absteigequartier, n., ἡ κατοικία (τόπος ὅπου τις κονεύει πάντοτε), pied-à-terre, m.

Abstellen, v. n. βάνω ὀλίγον μακρύτερα, éloigner qc. un peu; sich (abschaffen), ἀναιρῶ, χαλνῶ (μίαν συνήθειαν), abolir, abroger.

Abstellung, f., (Abschaffung), ἡ ἀναίρεσις, ὁ χαλασμὸς (μιᾶς συνηθείας), abolition, abrogation, f.

Absteppen, v. n. παραῤῥάπτω, κεντῶ, piquer.

Absterben, v. n. ἀποθνήσκω, mourir, décéder; (von Pflanzen), παράγομαι, χαλνῶμαι, se faner, dépérir, mourir (se dit des plantes); (von Gliedern), μουδιάζω, perdre tout sentiment (dans quelque membre); (von Familien), ἀφανίζομαι, χάνομαι (ὅλον ἕνα γένος), finir, s'éteindre (en parlant de quelque famille); der Welt —, ἀποχωρεύω τὸν κόσμον, ἐπιρνῶ εἰς τὴν μοναξίαν, mourir au monde, se retirer du monde.

Absterben, n., ὁ θάνατος, ἡ τελευτή, mort, f., décès, m.

Absttich, m., ἡ διαφορά, τὸ ἀντίθετον, contraste, m.

Absttoppeln, v. n. διορθῶ τὸ ἄχυρον τοῦ σίτου, chaumer.

Abstoßen, v. a. ἀφαιρῶ, τζακίζω (ἕνα μέρος ἀπό τι) σπαράσσοντας, ôter, emporter en poussant, en donnant contre qc.; (mit dem Hobel etc.), ῥαντζάρω, emporter avec le rabot, raboter; fig. fam. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος, payer une dette; v. n. vom Lande —, ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ἄκραν (ἀπὸ τὴν ὄχθην), dériver, s'éloigner du rivage.

Abstract, adj. (latein.), ἀφηρημένος (φιλοσοφ.), (philos.) abstrait, adj.

Abstraction, f., ἡ ἀφαίρεσις, (philos.) abstraction, f.

Abstractum, n., (latein.), τὸ ἀφηρημένον (φιλοσ.), (philos.) abstrait, m.

Abstrafen, v. a. παιδεύω, τιμωρῶ, punir, châtier.

Abstrafung, f., ἡ παιδεία, τιμωρία, punition, f., châtiment, m.

Abstrahiren, v. n. ἀφαιρῶ (φιλοσοφ.), (philos.) abstraire; v. n. von etwas —, ἀφίνω μίαν ὑπόθεσιν, δὲν ὁμιλῶ πλέον δι' αὐτήν, briser sur un sujet.

Abstreichen, v. n. ἐβγάζω ξύσματας, ôter, emporter qc. en passant la main dessus, en raclant etc.; (peitschen), δέρνω, ῥαβδίζω, fouetter, fesser.

Abstreifen, v. n. ἐβγάζω σύρτας, γδέρνω, dépouiller, écorcher; Blätter —, ξεφυλλίζω, effeuiller; die Handschuhe, Strümpfe, eine Feder —, ἐβγάζω τὰ χειρόκτια, τὰ τζουράπια, tirer les gants, les bas.

Abstreiten, v. n. (einem etwas), φιλονεικῶ, ἀντιτείνω, disputer, contester qc. à q.

Abstrich, m., κάτι ἀπὸ ἐκεῖνο ἀποξέσω πάνω τοῦ χαρτιοῦ κτλ. τι, ce qu'on ôte en passant la main sur qc.

Abstricken, v. a. τελειώνω τὸ πλέξιμον (πλέκοντας τζουράπια), achever de tricoter; eine Schuh —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ πλέξω (τζουράπια), acquitter une dette en tricotant.

Abströmen, v. n. ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, découler, s'écouler (en bas).

Abstufen, v. n. fig. μεταβάλλω ὀλίγον μόνον ἢ βαθμηδόν, nuancer.

Abstufung, f., ὀλίγη καὶ βαθμηδὸν γινομένη μεταβολή, gradation, nuance, f.

Abstützen, v. a. (den Fuß), κατηβάζω τὰ πίσω τοῦ κεφαλιοῦ, détrousser (un chapeau).

Abstumpfen, v. a. ἀμβλύνω, χαλνῶ (ἕνα μαχαίρι ὅπου κόπτει, ἢ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κτλ.), émousser (le tranchant, la pointe d'un couteau etc.); fig. den Geist —, ἀμβλύνω τὰ πνεύματα, ἀδυναμίζω τὸ πνεῦμα, affaiblir l'esprit.

Abstumpfung, f., τὸ ἀμβλύνειν, action f. d'émousser; τὸ ἀδυνάτισμα, affaiblissement, m.

Absturz, m., ὁ χρημνὸς, χρημνώδης τόπος, précipice, m.; τὸ πέσιμον, chute, f.

Abstürzen, v. n. den Hals —, (über sich dat. den Hals —), τζακίζω τὸν λαιμὸν πέφτοντας, se casser le cou en tombant.

Abstürzen, v. n. κοντεύω, κάτω, descendre, tremper; einen

Baum —, κόπτω τὴν καρυφὴν ἐνὸς δένδρου, étêter, écimer un arbre.

Abſuchen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω (οἷον· κάμπιας ἀπὸ τὰ φυτά), enlever en cherchant (p. e. des chénilles d'une plante, échenilles); Läuſe —, ψηρίζω, épouiller; Flöhe —, ψυλλίζω, épucer.

Abſud, m., τὸ ἀφέψημα, κάθε βρασμένον πρᾶγμα (μάλιστα ἰατρικόν), décoction, f.

Abſüßen, v. a. ἐγλυκαίνω, γλυκαίνω τὸ ἁλμυρόν, édulcorer, dulcifier.

Abſüßung, f., ἡ ἐγλύκανσις, édulcoration, dulcification, f.

Abt, m., ὁ ἡγούμενος, abbé, m.

Abtafeln, v. n. ſam., ſ. Abſpeiſen, v. n.

Abtakeln, v. a. καταίρω, ἐβγάζω τὰ πανιὰ κτλ. ἀπὸ τὸ καράβι, dégréer (un vaisseau).

Abtakelung, f., τὸ καταίρημα, action f. de dégréer.

Abtanzen, v. a. χαλνῶ χορεύοντας, user en dansant; ſich —, v. r. κουράζομαι ἀπὸ τὸν χορόν, se fatiguer à force de danser.

Abtauſchen, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ἀλλαγῆς, acquérir en troquant, en échangeant.

Abtauſchung, f., ἡ ἀλλαξιά, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγήν, échanger, m., acquisition de qc. par l'échange.

Abtey, f., τὸ μοναστήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἡγουμένου, abbaye, f.

Abteufen, v. n. σκάπτω (εἰς τὰ μεταλλεῖα), creuser (dans les mines).

Abtheilen, v. a. διαιρῶ, μοιράζω, diviser; ſeine Kinder, mit ſeinen Kindern —, δίδω (πρὸ τοῦ καιροῦ) τὸ ἀνῆκον μέρος τῆς κληρονομίας εἰς τὰ παιδία μου, donner par anticipation à ses enfans leur part à la succession, einen Prinzen —, δίδω χρονικὸν ἐπάδημα εἰς δευτερογέννητον υἱὸν βασιλέως, apanager un prince.

Abtheilung, f., ἡ διαίρεσις, ὁ μοιρασμός, division, f.; τὸ μέρος, ἰμῆμα (εἰς τὸ βιβλίον), section (dans un livre); μέρος στρατεύματος, division d'une armée.

Abtheilungszeichen, n., σημεῖον διαιρέσεως, tiret, m.

Abthun (einen Mantel), v. a. ἐβγάζω (οἷον· γιελεκιάζει κτλ.), ôter, quitter (p. e. un manteau); (wegſchaffen), ἐβγάζω, φέρω ἀλλοῦ, emporter, transporter (en quelque autre endroit); (beendigen), τελειώνω, finir (une affaire); einen Verbrecher —, βάνω εἰς θάνατον ἕναν κακοῦργον, ἀποκεφαλίζω, exécuter, justifier un criminel.

Aebtiſſinn, f., ἡ ἡγουμένησσα, abbesse, f.

Abtödten, v. a. ἀπονεκρώνω, mortifier; ſ. Kaſteyen.

Abtrag, m., ἡ πληρωμή, ἀντιπλήρωμή, payement, remboursement, m.

Abtragen, v. a. (ein Gebäude κτλ.), κατεδαφίζω, χαλνῶ (ἕνα σπίτι), démolir, abattre (un édifice etc.); die Speiſen —, σηκώνω τὰ φαγητὰ κτλ. ἀπὸ τὴν τράπεζαν, desservir (la table); (bezahlen), πληρώνω (χρέος, δυσίμαιο payer (une dette, des taxes

Kleider —, χαλνῶ φορέμ μὲ τὸ νὰ τὰ φορέσω, u des habits; ſich —, χαλνο μαι (ὡς τὰ φορέματα), user, s'élimer.

Abtragung, f., ὁ χαλασμός, molition, f.; ἡ πλήρω payement, m.

Abtrauern, ſ. Austrauern.

Abträufeln, v. a. κατασπ dégoutter.

Abtreiben, v. a. ἀποδιώχ repousser, chasser; die beſruchtet —, προξενῶ ἀ βολὴν τοῦ παιδιοῦ, dés son enfant, son fruit, avorter; eine Wieſe, ſ. hüten; Silber —, καθα τὸ ἀσῆμι μὲ μολύβι εἰς χωνευτήριον, coupeller; gent; ein Pferd —, κουρ χαλνῶ ἕνα ἄλογον μ πολὺ τρέξιμον, harasser cheval; ein Gehölz —, κό τὰ δένδρα εἰς τὸ δάσος, ploiter, abattre un bois.

Abtreibend, adj. ἐξωτικός, διώχνει τοὺς κακοὺς χυ (méd.) expulsif.

Abtreibung, f., ἡ ἀποδίω repoussement; ἡ καθάρ (τοῦ ἀσημίου κτλ.), cou lation, f.; κόψιμον (τῶν δρων), exploitation, f.

Abtrennen, v. a. ξεχωρίζω, coudre; χωρίζω, séparer.

Abtrennung, *f.*, τὸ ξεχώρισμον, action *f.* de décondre; ὁ χωρισμός, séparation, *f.*

Abtreten, *v. a.* τζαπίζω πατῶντας, détacher rompre qc. en marchant dessus; Schuhe ꝛc. —, *χαλνῶ τὰ παπούτζια μὲ τὸ περιπάτημα*, user les souliers etc. à force de marcher; (glatt treten), *λειάζω, λειώνω πατῶντας*, pétrir en marchant dessus; (einem etwas), *ἀφίνω, παραδίδω, παραιτῶ εἰς τινα τι*, céder, abandonner qc. à q.; *v. n.* (bey jemanden), *καταβαίνω (κονεύω) εἰς τινα*, descendre chez q.; (weggehen), *ἀναχωρῶ*, sortir, se retirer; (ablassen von etwas), *ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν καταγίνομαι πλέον*, se désister de qc., ne plus s'occuper de qc.; (von einem), *ἀφίνω τὰ μέρος τινός*, quitter le parti de q.

Abtretung, *f.*, *ἡ παραίτησις*, cession, *f.*

Abtrieb, *m.*, *κόψιμον τῶν δένδρων*, coupe *f.* de bois.

Abtriefen, *v. a.* στάλζω, στιλ-ζω, dégoutter; *fam.* es wird etwas für ihn dabei —, *θέλει ἔχη καὶ αὐτὸς ἕνα μικρὸν κέρδος εἰς αὐτό*, il y aura aussi quelque petit profit pour lui.

Abtrinken, *v. a.* πίνω ὀλίγον (*ἀπὸ ἕνα πυῆρι γεμάτον*), boire un peu (dans un verre plein); eine Schuld bey einem —, *πίνω κρασὶ κτλ. εἰς τινα, διὰ νὰ λάβω τὴν πληρωμήν μου μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον*, se payer en buvant (du vin etc. chez q.) pour le montant d'une dette.

Abtritt, *m.*, (Abtretung, Ueberlassung), *ἡ παραίτησις*, cession, *f.*; seinen — nehmen, *ἀναχωρῶ, φεύγω*, se retirer, sortir; (heimliches Gemach), *τὸ ἀναγκαῖον*, les commodités (d'une maison), *f. pl.*; auf den — gehen, *πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον*, aller aux commodités, à ses necessités.

Abtrocknen, *v. n.* *αφυγγίζω*, essuyer; *v. n.* (austrocknen), *στεγνώνω, ξηραίνω*, sécher, *v. n.*

Abtröpfeln, Abtropfen, *v. n.* *ἀποσταλάζω, σταλάζω*, dégoutter; — lassen, *κάμνω ἢ ἀφίνω νὰ καταστελάξῃ*, égoutter.

Abtrotzen, *v. a.* einem etwas, *ἀποσπῶ, ἐπιτυχαίνω βάνοντας πεῖσμα, ἢ φοβερίζοντας*, extorquer qc. de q. par des bravades.

Abtrumpfen, *v. a.* einen, *fig. fam. μαλώνω τινὰ καθὼς πρέπει*, donner à q. son paquet.

Abtrünnig, *adj. ἀποστάτης*, apostat; abtrünnig werden, *ἀποστατῶ*, apostasier.

Abtrünnigkeit, *f.*, *ἡ ἀποστασία*, apostasie, *f.*

Aburtheilen, *v. a.* κρίνω, *ἀπο-φασίζω*, juger, prononcer; *s.* Aberkennen, Absprechen.

Ab- und Zugehen, *v. n.* *πηγαίνω καὶ ἔρχομαι*, aller et venir.

Abverdienen, *v. a.* *ἀποκτῶ διὰ μέσου τῆς δουλειᾶς μου*, gagner par ses services, par ses travaux.

Abwägen, *v. a.* ζυγιάζω, peser; (*μεταφορ.*) *κρίνω, συλλογίζομαι, fig.* peser, juger, examiner.

Abwälzen, *v. a.* *ἀποκυλίω*, éloigner en roulant; etwas von sich —, *προσπαθοῦμαι νὰ μὴ δεχθῶ ἐκεῖνο μου μίαν δουλειὰν κτλ.*, se décharger de qc. ne pas vouloir se charger de qc.

Abwandeln, *v. a.* (in der Sprachlehre), *ὀχηματίζω (τὰ ῥήματα)*, (gramm.) conjuguer.

Abwandelung, *f.*, *ὁ ὀχηματισμὸς (τῶν ῥημάτων), ἡ συζυγία*, (gramm.) conjugaison, *f.*

Abwandern, *v. a.* *ἀναχωρῶ, μετεύω (πετός)*, partir (à pied).

Abwarmen, *s.* Abraten.

Abwarten, *v. a.* *προσμένω (ἕως τὸ τέλος)*, attendre jusqu' à la fin de qc.; ein Geschäft —, *ἐπιμελοῦμαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν*, avoir soin d'une affaire; (einen Kranken —, *δουλεύω τὸν ἄῤῥωστον, φροντίζω διὰ τὸν ἄῤῥωστον*, soigner un malade.

Abwärts, *adv. κάτω, πρὸς τὰ κάτω μέρη*, en bas, en descendant.

Abwartung, *f.*, *ἡ προσοχὴ, ἡ φροντίδα*, attente, *f.*, soin, *m.*

‡ Abwaschen, *v. a.* *πλύνω, λούω (μάλιστα τὸν νεκρὸν)*, laver, nettoyer en lavant (laver un corps mort).

Abwaschung, *f.*, *τὸ πλύσιμον*, lavement, *m.*; *τὸ λούσιμον*, lavage (d'un corps mort), *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

Abweben, *v. a.* τελειώνω τὸ ὕφασμα, achever de tisser.

Abwechseln, *v. a.* et *n.* ἀλλάζω, changer, varier; im Dienste mit einander —, *δουλεύω ἀλληλοδιαδόχως μέ τινα*, alterner, se relever (au service).

Abwechselnd, *adj.* ὁποῦ ἀλλάζει, changeant; ἀμοιβαῖος, alternatif.

Abwechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγή, μεταβολὴ ἀμοιβαία, changement, *m.*, variation, alternative, *f.*

Abweg, *m.*, ἄλλος δρόμος, ἡ δρόμος εἰς ἄλλον τόπον, détour (qui mène à un autre lieu); (Umweg), ὁ γύρος, περίδρομος, μεγαλήτερος δρόμος, détour (chemin plus long), *m.*; *fig.* (Verirrung), ἡ πλάνη, ὁ κακὸς δρόμος (*μεταφ.*), écart, *m.*

Abwehen, *v. a.* φυσαῶ κάτω, ἁρπαζῶ φυσαῶντας, ôter en soufflant dessus.

Abwehren, *v. a.* ἐμποδίζω, σπρώχνω ὀπίσω, ἀντιπολεμῶ, ἀποδιώχνω, empêcher, repousser, resister, détourner.

Abweichen, *v. a.* (*part.* abgewichen), χωρίζω τι κολλημένον μοσχεύοντας τὸ, détacher qc., en mouillant; *v. n.* χωρίζομαι ἀπὸ τὸ μόσχευμα, se détacher en étant mouillé.

Abweichen, *v. n.* (*part.* abgewichen), ἀποχωρῶ, se détourner, s'éloigner; διαφέρω, s'écarter, différer; δὲν συμφωνῶ, ne pas être d'accord; ἐκκλίνω (οἷον ἡ μαγνητικὴ βελόνη), décliner (*p. e.* l'aiguille aimantée).

Abweichung, *f.*, ἡ ἀποχώρησις, διαφορά, ἀσυμφωνία, détour, écart, *m.*, différence, *f.*; ἡ ἀπόκλισις (εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἢ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, déclinaison (dans l'astronomie, on aussi de l'aiguille aimantée).

Abweiden, *v. a.* eine Wiese, τρώγω τὰ χόρτα ἀπὸ ἕνα λιβάδι, faire brouter (une prairie).

Abweifen, *v. a.* τυλιγαδιάζω, dévider.

Abweinen, sich, *v. r.* χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ πολὺ κλαύσιμον, s'épuiser à force de pleurer.

Abweisen, *v. a.* ἀνανεύω, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω, renvoyer, rebuter, refuser.

Abweisung, *f.*, ἡ ἀνάνευσις, ἀποβολή, rebut, refus, *m.*

Abwelken, *v. n.* μαραίνω, μαραίνομαι, se faner, se flétrir.

Abwenden, *v. n.* ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, détourner (aussi *fig.*).

Abwürgen, *v. a.* πνίγω, πνίγωνω, égorger.

Abzahlen, *v. n.* πληρώνω (μέρος ἀπὸ ἕνα χρέος), payer (une partie d'une dette), (ganz bezahlen), πληρώνω ὁλότελα, payer, acquitter.

Abzahlung, *f.*, ἡ πληρωμή, payement, acquit, *m.*

Abzählen, *v. a.* μετρῶ, ἀριθμῶ (μάλιστα μίαν διαφορὰ ποσότητα), compter, débrer.

Abzählung, *f.*, ἡ μέτρησις, ἀρίθμησις, compte, dénombrement, *m.*

Abzahnen, *v. a.* ἐβγάζω τὰ τσιγκνὰ δόντια, faire ses derniers dents.

Abzapfen, *v. a.* ἐβγάζω (χρασὶ κτλ. ἀπὸ τὸ βουτσί, ζουμὶ ἀπὸ φυτὰ τροπώνιας τα κτλ.), tirer, vider (du vin etc. d'un tonneau, la sève des plantes etc.); einen Waſſerſüchtigen —, ἐβγάζω τὰ νερὰ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ὑδρωπικοῦ, faire la ponction à un hydropique.

Abzapfung, *f.*, τὸ ἐβγαλμα, action *f.* de tirer, de vider; *f.* Abzapfen; — des Waſſerſüchtigen, ἡ παρακέντησις τοῦ ὑδρωπικοῦ, ponction (paracentèse), *f.*

Abzäumen, *v. n.* ξεχαλινώνω, ἐβγάζω τὸ χαλινάρι, débrider.

Abzäunen, *v. n.* χωρίζω μὲ φράκτην, séparer par une haie.

Abzehren, *v. n.* ἀδυνατίζω, κάμνω λιγνόν, affaiblir, amaigrir, exténuer; *v. n.* καθομαι, λιγνεύω, γίνομαι λιγνός, s'affaiblir, maigrir, se consumer.

Abzehrung, *f.*, τὸ λίγνευμα, ἡ κατανάλωσις, ὁ ἄγχης, amaigrissement, *m.*, exténuation, consomption, *f.*

Abzeichnen, *v. n.* σχεδιάζω, dessiner, tracer.

Abzeichnung, *f.*, (das Abzeichnen), τὸ σχεδίασμα, action *f.* de dessiner; (das Abgezeichnete), ἡ ἐγγραφή, τὸ σχεδιασμένον, σχεδίασμα, délinéation, *f.*, dessin, *m.*

Abziehen, *v. a.* ἐβγάζω, tirer, ôter; den Hut —, ἐβγάζω τὸ σκιάδιον (τὸ καπέλο), ôter le chapeau; (von einer Summe), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, déduire (d'une somme); (einen von etwas), ἀπαγωρίζω, ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τι, détourner q. de qc.; Wein, Bier —, ἐβγάζω κρασί, πίνω ἀπὸ τὸ βουτσί, tirer (du vin, de la bière d'un tonneau); Branntwein —, ἀλαμβυκάρω, ἐβγάζω ῥακή, destiller (de l'eau de vie); die Haut —, ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, écorcher (la peau); ein Scheermeſſer —, ἀκονῶ (ἀλλιγον) ἕνα ξουράφι, repasser un rasoir; die Hand von einem —, τραβῶ ὀπίσω τὸ χέρι μου ἀπό τινα, ἀφίνω τινὰ, δὲν βοηθῶ πλέον, abandonner q.; einen Wagen —, τυπάνω μίαν κόλλει, imprimer une feuille, une épreuve; Begriffe —, ἀφαιρῶ ἰδέας (φιλοσοφ.), *fig.* (philos.) abstraire (des idées); *v. n.* ἀναχωρῶ, φεύγω (ἀπὸ ἕναν τόπον), se retirer d'un lieu, quitter un lieu; aus dem Dienſte —, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service de q.; von der Wache —, ἀλλάζω τὴν φυλακήν (τὴν βίγλαν), ἀναχωρῶ, descendre la garde; leer —, δὲν λαμβάνω τίποτες, δὲν ἐμποδίζω, manquer son coup, ne pas réussir; mit einer langen Naſe —, γυρίζω ὀπίσω, ἀποδιώχνομαι μὲ ἐντροπήν, se retirer avec un pied de nez.

Abziehung, *f.*, das Abziehen, τὸ ἐβγαλμα, action *f.* de tirer, d'ôter; ἡ ἀφαίρεσις, déduction, soustraction, *f.*; *f.* Abziehen.

Abzielen, *v. n.* auf etwas, ἀποβλέπω εἰς τι, ἔχω σκοπόν, διὰ κάτι τι, viser, tendre, aboutir à qc.

Abzirkeln, *v. n.* μετρῶ ἢ διαιρῶ μὲ τὸν διαβήτην, compasser, mesurer avec le compas; (*μεταφορ.*) κατ' ἀκρίβειαν διαιτάσσω, *fig.* compasser.

Abzug, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, ἡ μετανάστευσις (*μάλιστα τοῦ στρατεύματος*), départ (d'une armée), *m.*; (von einer Summe), ἡ ξεπαίσις, déduction, *f.*, rabais, *m.*

Abzugspredigt, *f.*, λόγος ἀποχαιρετιστικός, sermon *f.* de congé.

Abzugsſchmaus, *m.*, συμπόσιον ὁποῦ κάμνει τις πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ ἕναν τόπον, repas *m.* de congé.

Abzupfen, *v. a.* ἁπασπίζω, ἐβγάζω τσιμπώντας, tirer, arracher.

Abzwacken, *v. a.* ἁρπαπίζω τσιμπώντας, ôter en pinçant; (*μεταφορ.*) ἁφαιρῶ (οἷον ἕνα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τινός), rogner, retrancher (*p. e.* une partie du revenu de q.).

Abzwecken, *v. n.* auf etwas, ἔχω σκοπὸν διά κάτι τι, ἀποβλέπω εἰς τι, avoir pour but, viser.

Abzwicken, *v. n.* ἀφαιρῶ τζιμπῶντας, ôter en pinçant; ſ. Abzwacken.

Abzwingen, *v. n.* ἀποκτῶ, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) βιαζόντας τον, extorquer (qc. de q.).

Accent, *m.*, ὁ τόνος (ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη), accent (aigu, grave et circonflexe), *m.*

Accentuiren, *v. a.* βάνω σημεῖαν τοῦ τόνου (ὀξεῖαν, βαρεῖαν ἢ περισπωμένην), accentuer.

Accidenzien, *f.*, τὰ τυχερὰ κέρδη, émolumens, *m. pl.*

Accisbar, *adj.* accisbare Waare, πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον, sujet à l'accise; ſ. Accise.

Accise, *f.*, τὸ τελώνιον (τουρκ. γιεμπρούκι), accise, *f.*

Accisеinnehmer, *m.*, ὁ τελώνης, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπρούκι, κουμμέρκι), receveur *m.* de l'accise.

Accisekammer, *f.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰ τελώνια, chambre (tribunal qui juge les différends) *f.* de l'accise; ſ. Accise.

Accisefrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν τοῦ τελωνίου, (τουρκ. τοῦ γιεμπρουκιοῦ), exempt de l'accise.

Accisefreyheit, *f.*, ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου, exemption de l'accise, immunité, *f.*; ſ. Accisefrey.

Accisezettel, *m.*, πόλιτζα τοῦ τελωνίου, billet *m.* de l'accise; ſ. Accise.

Accommodiren, ſ. Zurechtmachen.

Accord, *m.*, ἡ συμφωνία (εἰς τὰ μουσικὰ, καὶ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις), (mus.) accord; ὁ κερασμός, accord, *m.*, arrangement, *m.*

Accordiren, *v. n.* συμφωνῶ, accorder, être d'accord; τερμάζω, mit den Gläubigern —, τερμάζομαι μὲ τοὺς χρεώστορους, s'arranger avec ses créanciers; *v. n.* (gestatten), συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, accorder, permettre.

Accoucheur, *m.*, ſ. Geburtshelfer.

Accouchiren, *v. n.* μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γέννα, accoucher (une femme enceinte).

Accurat, *adj.* ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, εὔτακτος, exact; ſ. Genau.

Accuratesse, *f.*, ἡ ἀκρίβεια, εὐταξία, exactitude, *f.*; ſ. Genauigkeit.

Ach, *int.* ὄχ! ἄ! ὄϊμέ! οἴμοι! ἀλήμονον! ah! aha! hélas! ach ja! ναὶ μάλιστα, oui dà!

Achat, *m.*, ὁ ἀχάτης λίθος, agate, *f.*

Achel, *f.*, Achseln, *pl.*, οἱ ἀγκῶνες τοῦ ἀστραγοῦ, barbe *f.* des épis; ſ. Grannen.

Achse, *f.*, ὁ ἄξων (ἄξονας), essieu, axe, *m.*; auf der Achse, μὲ ἁμάξι, διὰ ξηρᾶς, voiture, par terre.

Achsel, *f.*, ἡ μασχάλη, aisselle, *f.*; ἡ πλάτη, épaule, *f.*; ſ. Achsel nehmen, ἀλιγωρῶ, ὑπερηφανεύω, ne pas faire cas de qc.; einen über die Achsel ansehen, καταφρονῶ τινα, ὑπερηφανεύω, regarder par dessus l'épaule; auf den Achseln tragen, κολικεύω τὰ δύο μέρη, ὑποχρεώνομαι κλίνω ποτὲ εἰς τοῦτο ποτὲ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, flatter les deux partis.

Achselband, *f.*, ἐπωμίδιον, φορεσιὰ τὴν ὁποίαν φοροῦν στρατιῶται εἰς τὸν ὦμον, épaulette, *f.*, noeud épaule.

Achselbein, *n.*, ἡ πλάτη, τὸ κόκαλον τῆς πλάτης, clavicule.

Achselfleck, *m.*, εἰς τὸ ὑποκάμισον τὸ μέρος ὁποῦ σκεπάζον τὸ ὦμον, épaulette (de chemise), *f.*, gousset, *m.*

Achselhöhle, *f.*, ἡ μασχάλη, aisselle, *f.*

Achselnaht, *f.*, ῥαφὴ ἐπάνω τὸν ὦμον τοῦ φορέματος, épaulette, couture *f.* sur l'épaule d'un habit.

Achselstück, *n.*, ſ. Achselfleck.

Achselträger, *m.*, *fig.* διπλοπρόσωπος, πονηρὸς ἄνθρωπος, homme faux, double.

Achselzucken, *n.*, τὸ σήκωμα τῶν ὤμων, haussement *m.* des paules.

Achselzwieck, *m.*, Achselschiene, ἡμικύκλιον σιδηροῦν τὸ σκεπάζει τὸν ἄξονα τοῦ ἁμαξίου, happe, *f.*

Achsennagel, *m.*, καρφὶ ὁποῦ κρατεῖ τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξίου νὰ μὴν ἐβγῇ, essieu, *f.*

Achsenring, *m.*, σιδηροῦν στεφάνι περὶ τὴν μέσην τοῦ τροχοῦ, anneau *m.* d'essieu, frette, *f.*

Acht, *nu.* ὀκτώ, huit; über — Tage, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, μετὰ μίαν ἑβδομάδα, dans huit jours.

Acht, *f.*, ἡ προγραφὴ, ἀπόφασις εἰς θάνατον (ἀποστάσου ἢ ἄλλου τινὸς, ὅστις δὲν εἶναι παρών), ban, bannissement, *m.*, proscription, *f.*; in die Acht erklären, προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον, mettre q. au ban, proscrire.

Acht, (Achtung), *f.*, ἡ προσοχὴ, attention, *f.*; Acht haben, Acht geben, δίδω προσοχὴν, προσέχω, faire attention (à qc.); in Acht nehmen, προσέχω, φυλάγω, avoir soin (de qc.); sich in Acht nehmen, προσέχω, προφυλάγομαι, prendre garde, se garder; (vor einem oder vor etwas, ἀπό τινα, ἢ ἀπό τι, de q. ou de q.); aus der Acht lassen, δὲν προσέχω, ἀμελῶ, oublier, négliger.

Acht, ſ. Acht.

Achtbar, *adj.* ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος, estimable, respectable.

Achtbarkeit, *f.*, ἡ σεβασμιότης, dignité, estime, *f.*

Achtbelnig, achtfüßig, *adj.* ὀκταπόδαρος, μὲ ὀκτὼ πόδαρια, à huit pieds.

Achte, *adj.* ὄγδοος, huitième; der achte (des Monats), ἡ ὀκτὼ (τοῦ μηνός), le huit (du mois).

Achte, *f.*, τὸ ψηφίον ὀκτὼ (8), le chiffre huit (8); ἡ ὀκτὼ εἰς τὰ χαρτιά, le huit des cartes.

Achteck, *n.*, τὸ ὀκτωγώνιον, octogone, *m.*

Achteckig, *adj.* ὀκτωγώνιος, octogone, *adj.*

Achtel, *n.*, τὸ ὄγδοον μέρος, un huitième.

Achten, *v. a.* τιμῶ, ψηφῶ, estimer, faire cas (de qc.); σέβομαι, honorer, respecter; νομίζω, juger, croire, reputer; geringe —, δὲν ψηφῶ, ὀλιγωψηφῶ, faire peu de cas de . . .; auf etwas —, προσέχω εἰς τι, faire attention à qc.; sich nach etwas —, κυβερνοῦμαι κατά τι (κατὰ μίαν πρόσταξὴν κτλ.), se régler sur qc.

Achten, *v. n.* προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον, bannir, proscrire; ſ. Acht.

Achtens, *adv.* ὄγδοον, διὰ ὄγδοον, huitièmement, en huitième lieu.

Achterley, *adv.* ὀκτὼ λογιῶν, de huit façons ou manières.

Achtfach, Achtfältig, *adj.* ὀκταπλάσιος, ὀκταπλοῦς, octuple.

Achtflach, (Oktaeder), *n.*, τὸ ὀκτάεδρον (σῶμα γεωμετρικὸν περικεκλεισμένον μὲ ὀκτὼ τρίγωνα ἰσόπλευρα), (géom.) octaèdre, *m.*

Achthalb, *nu.* ἑπτὰ ἥμισυ, sept et demi.

Achtheit, ſ. Achtheit.

Achthundert, *nu.* ὀκτακόσιοι, huit cent.

Achtjährig, *adj.* ὀκταετὴς, ὀκτὼ χρόνων, de huit ans.

Achtlos, *adj.* ἀμελὴς, ἀφρόντιστος, inattentif, négligent.

Achtlosigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, inattention, négligence, *f.*

Achtmal, *adv.* ὀκτὼ φορᾶς, huit fois.

Achtmonatlich, *adj.* ὀκταμηνιαῖος, ὀκτὼ μηνῶν, de huit mois.

Achtpfündig, *adj.* ὁποῦ ζυγίζει ὀκτὼ λιτρῶν, qui pèse huit livres.

Achtsam, *adj.* προσεκτικὸς, attentif, soigneux.

Achtsamkeit, *f.*, ἡ προσοχὴ, attention, *f.*

Achtseitig, *adj.* ὀκτάπλευρος, de huit côtés, octogone.

Achterklärung, *f.*, ἡ προγραφὴ, καταδίκασις εἰς θάνατον, proscription, *f.*; ſ. Acht.

Achtspännig, *adj.* (ζευγμένος) μὲ ὀκτὼ ἄλογα, à huit chevaux.

Achtstündig, *adj.* ὀκτὼ ὡρῶν, de huit heures.

Achttägig, *adj.* ὀκταήμερος, de huit jour.

Achttausend, *nu.* ὀκτὼ χιλιάδες, huit mille.

Achtung, *f.*, ἡ προσοχὴ, attention, *f.*; (Hochachtung), τὸ σέβας, estime, *f.*, égard, respect, *m.*

Achtung, *f.*, ſ. Achterklärung.

Achtzehn, *nu.* δεκαοκτὼ, δεκαοχτὼ, dix-huit.

Achtzehnte, *nu.* δέκατος ὄγδοος, dix-huitième.

Achtzig, *nu.* ὀγδοήντα ὀγδών-

τα, (*ὀγδοήκοντα), quatre-vingt.

Achtzíger, m., ὁ ὀγδοηκοντα-ετής, ὀγδοήντα χρόνων ἄνθρωπος, octogénaire, m.

Achtzígjährig, adj. ὀγδοηκοντα-ετής, ὀγδοήντα χρόνων, octogénaire, de quatre-vingt ans.

Achtzigste, adj. ὀγδοηκοστός, quatre-vingtième.

Aechzen, v. n. στενάζω, ἀναστενάζω, gémir, soupirer.

Acker, m., ὁ ἀγρός, τὸ χωράφι, champ, m.; μέτρον τι γῆς, acre, m.

Ackerbau, m., ἡ γεωργική, agriculture, f.

Ackergeräthe, n., τὰ ἐργαλεῖα τοῦ γεωργοῦ, outils m. pl. de labourage.

Ackerknecht, m., δοῦλος γεωργοῦ, valet m. de laboureur.

Ackerland, n., τόπος εὐγεώργητος, terre f. labourable.

Ackerleute, m. pl., οἱ γεωργοί, les laboureurs.

Ackermann, m., ὁ γεωργός, laboureur, m.

Ackermännchen, n., (die Wachstelze), ἡ σισοπυγίδα (εἶδος πουλλίου), bergeronette, f.

Ackermünze, f., εἶδος μίνθης, (φυτόν τι), calament (plante), m.

Ackern, v. a. γεωργῶ, labourer.

Ackerpferd, n., ἄλογον ὅπου τραβᾷ τὸ ἄλέτρι (τὸ ἀροτρον), cheval m. de labour.

Act, m., πρᾶξις (εἰς τὸ κριτήριον καὶ εἰς τὸ θέατρον), acte, m.

Acten, f. pl., Actenstücke, n. pl., τὰ ἔγγραφα, ὅλα τὰ γράμματα ἀνήκοντα εἰς κριτολογίαν, actes, m. pl., pièces f. pl. d'un procès.

Actie, f., μερίδιον εἰς ἑταιρίαν (πραγματευτικήν) ἀνάλογον κατὰ τὴν πληρωμένην ποσότητα, action, f.

Actienhandel, m., πραγματεία μὲ τέτοια μερίδια, trafic m. d'actions; f. Actie.

Actienhändler, m., ἐκεῖνος ὅστις πραγματεύει μὲ τέτοια μερίδια, actionnaire (qui achète et vend des actions), m.

Actieninhaber, Actionär, m., ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τέτοια μερίδια, actionnaire (possesseur d'actions), m.

Action, f., ὁ πρᾶξις, action (généralement), f.; (Geberdenspiel), χειρονομία (τοῦ ῥήτορος, τοῦ κωμῳδοῦ), action, f.; geste, m.; (Gefecht), ἡ μάχη, action, affaire, f., combat, m.

Activschuld, f., τὰ χρέη ὅπου ἔχει τις νὰ λάβῃ, dette f. active.

Actuar, m., γραμματεὺς κριτηρίου, greffier, m.

Adamsapfel, m., ὁ κάμβος τοῦ λαιμοῦ, pomme f. d'Adam, larynx, m.

Addiren, v. n. προσθέτω, (συμμάρω), additionner, ajouter.

Addition, f., ἡ πρόσθεσις, (ὁ συμμαρισμός), addition, f.

Adresse ꝛc., f. Adresse ꝛc.

Adel, m., ἡ εὐγένεια, noblesse, f.; οἱ εὐγενεῖς, les nobles, m. pl.

Adelich, (†adellich), adj. εὐγενής, εὐγενικός, noble.

Adeln, v. a. εὐγενίζω, anobl

Adelsbrief, m., γράμμα εὐγενείας, (μὲ τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς κάμνει τινὰ εὐγενῆ) lettre f. de noblesse.

Adelschaft, f., οἱ εὐγενεῖς, nobles, m. pl., la noblesse

Adelstand, m., ἡ εὐγένεια, blesse (rang de noble), οἱ εὐγενεῖς, la noblesse, nobles, m. pl.

Ader, f., ἡ φλέβα, veine, (im Gestein), ἡ φλέβα ἢ γα εἰς μάρμαρα κτλ., ve dans le marbre etc.; die bene (güldene) —, αἱμορ δες, hémorroïdes, f. pl.;

Ader lassen, f. Aderlassen; ist keine gute Ader an h αὐτὸς εἶναι ἀχρεῖος, οὐτε γος, διεστραμμένος, c'est franc vaurien.

Aderbruch, m., (méd.), ἡ κη κήλη, varicocèle, f.

Aederchen, n., μικρὴ φλέβα, nule, f.

Aderig, adj. φλεβώδης, veine veiné.

Aderkropf, m., κιρσὸς (κρύσ μα φλέβας), varice, f.

Aderlaß, m., ἡ φλεβοτο saignée, f.

Aderlaßbäuschchen, n., πανὶ πλωμένον ὁπου βάνουν τὴν πληγὴν μετὰ τὴν ἡ βοτομίαν, compresse, f.

Aderlaßbecken, n., δισκος κὸς εἰς τὸν ὁποῖον π τὸ αἷμα τοῦ φλεβοτομ νου, palette, f.

Aderlaßbinde, f., ὁ δεσμὸς διὰ φλεβοτομίαν, ligature, f.

Aderlaßeisen, n., τὸ φλεβότομον, lancette, f.

Aderlassen, v. a. φλεβοτομῶ, saigner; v. n. φλεβοτομοῦμαι, être saigné.

Aderlaßzeug, n., ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν φλεβοτομίαν, étui m. de lancettes.

Adjudiciren, f. Zuerkennen.

Adjunct, m., ὁ συμβοηθὸς (μάλιστα χειροῦ ἢ ἄλλου ἀξιωματικοῦ), adjoint, m.

Adjungiren, v. a. διαρίζω συμβοηθόν, adjoindre.

Adjutant, m., ὁ συμβοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ, adjudant, aide-major, m.

Adler, m., ὁ ἀετός, aigle, m.

Adlernase, f., μύτη καμπύλη (ὁμοία ὡσὰν τὴν μύτην τοῦ ἀετοῦ), nez m. aquilin.

Administrator, m., f. Verweser.

Administriren, f. Verwalten.

Admiral, m., ὁ ναύαρχος, amiral, m.

Admiralität, f., τὸ ναυαρχικὸν κριτήριον, amirauté (tribunal); ἡ κατοικία τοῦ ναυάρχου, amirauté (hôtel), f.

Admiralschaft, f., τὸ ἀξίωμα τοῦ ναυάρχου, amirauté (dignité), f.

Admiralsflagge, f., ἡ σημαία (μπαντιέρα) τοῦ ναυάρχου, pavillon m. amiral ou de l' amiral.

Admiralsschiff, n., τὸ πλοῖον (καράβι) τοῦ ναυάρχου, amiral, vaisseau m. amiral.

Adoptiren, v. a. υἱοθετῶ, δέχομαι εἰς τόπον παιδίου, πέρνω ψυχοπαίδι, adopter.

Adoption, f., ἡ υἱοθεσία, adoption, f.

Adresse, f., (auf Briefen), ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος, adresse f. d'une lettre; (einer Versammlung an den König, als: des englischen Parlaments ꝛc.), γράμμα (μάλιστα τοῦ παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας) παραδιδόμενον εἰς τὸν βασιλέα, πρόγραμμα, adresse au roi (p. e. du parlement d' Angleterre etc.).

Adressiren, v. a. διευθύνω, adresser; ἐπιγράφω, κάμνω τὴν ἐπιγραφὴν, adresser une lettre, y mettre l'adresse.

Advent, m., μία ἀπὸ ταῖς ἑβδομάδες χυριακαῖς πρὸ τῶν χριστουγεννῶν, avent, m.

Adventzeit, f., ἡ νηστεία τῶν χριστουγεννῶν, temps m. de l'avent.

Adviesbrief, f. Adisbrief.

Advocat, m., ὁ πράδικος, (ἀβουκάτος), avocat, m.

Advocatengebühr, f., πληρωμὴ ἢ μισθὸς τοῦ πραδίκου (ἀβουκάτου), honoraire m. de l'avocat.

Advocatur, f., ἡ πάσις τοῦ πραδίκου (ἀβουκάτου), profession f. d'avocat.

Advociren, v. n. κάμνω τὸν πράδικον (τὸν ἀβουκάτον), faire la profession d'avocat.

Affe, m., ὁ πίθηκος, ἡ μαϊμοῦ, singe, m.

Aeffchen, n., μικρὸς πίθηκος, (μικρὴ μαϊμοῦ), petit singe, m.; μαϊμοῦτσα, ἡ γυναῖκα ἀποῦ ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὸν στολισμόν, fig. homme m. ou femme qui aime trop la parure, propret, m., proprette, f.

Aeffen, v. n. μιμοῦμαι μὲ γελοιωδη τρόπον, imiter d'une manière ridicule; περιγελῶ, πειράζω,

Affect, m., τὸ πάθος (ψυχῆς, οἷον· ἀγάπη, μῖσος, χαρὰ, λύπη κτλ.), affection, passion, f.

Affectiren, v. a. προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, ζητῶ νὰ δείξω, affecter, affecter (des manières etc.); v. n. (sich ziehen), φέρνομαι μὲ παράξενον τρόπον εἰς τὰ ὑχήματα καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν, affecter des airs ridicules, faire le précieux ou la précieuse.

Affectirt, adj. παράξενος (εἰς τοὺς τρόπους του), affecté, affété.

Affengesicht, n., πρόσωπον μαϊμούς, visage m. de singe; (metaph.) ἄσχημον πρόσωπον, fig. visage m. de marmouset.

Affenliebe, f., ὑπερβολικὴ ἀγάπη (τῶν γονέων εἰς τὰ παιδία), fol amour, m., tendresse f. aveugle (des parens).

Affennase, f., μύτη μαϊμοῦς, κοντὴ καὶ ἄσχημη μύτη, nez m. de singe, nez camus.

Affenspiel, n., ἡ μίμησις μὲ γελοιωδη τρόπον, singerie, f.

Affenweibchen, n., Aeffin, f., ἡ πίθηκος, (τὸ θηλυκὸν τῆς μαϊμοῦς), guenon, f.

Aefferey, Aeffung, f., τὸ περι-

γέλασμα, ἡ πείραξις, moquerie, illusion, *f.*

Afficiren, s. Rühren.

After, *m.*, ἡ τύπα τοῦ κώλου, anus; ὁ κῶλος, fondement, cul, *m.*

After, *adv.* (ἀχώριστον ἐπίρρημα) μετὰ, ἐπὶ —, ψεύδο —, (*particule insép.*) arrière —; faux; postérieur, sous —.

Afterarzt, *m.*, ψευδοϊατρός, médicastre, *m.*

Afterbürge, *m.*, ἐγγυητὴς τοῦ ἐγγυητοῦ, arrière-garant, *m.*, arrière-caution, *f.*

Afterbürgschaft, *f.*, ἐγγυησία τοῦ ἐγγυητοῦ, arrière-caution, *f.*

Aftergeburt, Afterbürde, *f.*, τὸ χόριον, ἡ μεμβράνα ὁποῦ περιέχει τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός, arrière-faix, *m.*, secondines, *f. pl.*

Afterheu, s. Grummet.

Afterkegel, *m.*, κωνοειδὲς (σῶμα), (géom.) conoïde, *m.*

Afterkönig, *m.*, ὁ ψευδοβασιλεύς, faux roi, usurpateur, *m.*

Afterkorn, s. Mutterkorn.

Afterkugel, *f.*, σφαιροειδὲς (σῶμα), sphéroïde, *m.*

Afterleder, *n.*, τὸ ὀπισθὸν περὶ τοῦ παπουτσιοῦ, quartiers *m. pl.* des souliers.

Afterlehen, *n.*, φέουδον ὑποκείμενον εἰς ἄλλο φέουδον, arrière-fief, *m.*

Afterlehnsmann, *m.*, (*pl.* -leute), ὑπήκοος εἰς ἄλλον ὑπήκοον, arrière-vassal, *m.*

Aftermehl, *n.*, τὸ χονδρὸν ἀλεύρι, recoupe, *f.*

Afterprophet, *m.*, ὁ ψευδοπροφήτης, faux-prophète, *m.*

Afterrede, *f.*, ἡ κατηγορία, καταλαλία, calomnie, *f.*

Afterreden, *v. n.* κατηγορῶ, καταλαλῶ, calomnier.

Afterspinne, *f.*, ὁ ψευδαράχνης, εἶδος ἀράχνου μὲ μεγάλα καὶ λεπτὰ ποδάρια, phalange (espèce d'araignée), *f.*

Aftervermiether, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχοντας τι νοικιασμένον τὸ νοικιάζει εἰς ἄλλον, sous-locataire, *m.*

Afterweise, *m.*, ὁ ψευδοφιλόσοφος, σοφιστής, faux philosophe, sophiste, *m.*

Afterweisheit, *f.*, ἡ ψευδοφιλοσοφία, fausse philosophie, *f.*

Afterwelt, s. Nachwelt.

Afterwitz, *m.*, ἄνοστη ἀστειότης, (ἄνοστος χωριατὴς), faux-brillant, *m.*

Agath, s. Achat.

Agen, *f. pl.*, τὰ ἐργάνια (ἐχυράκια τοῦ καναβιοῦ, chenevottes, *f. pl.*

Agende, *f.*, τὸ τυπικὸν, βιβλίον περιέχον τὴν τάξιν τῆς (ἐκκλησιαστικῆς) ἀκολουθίας, rituel (livre d'église), *m.*

Agent, *m.*, ὁ ἐπίτροπος διὰ μίαν ὑπόθεσιν, (ὁ ἀγένης), ὁ πράκτωρ), agent, *m.*

Agentschaft, *f.*, ἐπιτροπία, agence, *f.*

Aggregat, *n.*, ἡ συναθροισις, ἕνωσις (πεφυσιασμένων πραγμάτων εἰς ἓν ὁλόκληρον), agrégat, *m.*

Agio, s. Aufgeld.

Agiren, *v. n.* ἐνεργῶ, πράττω, ἀγῶ; (von Schauspielern), ὑποκρίνομαι, παίζω εἷς ἄθλιον, jouer un rôle.

Agnat, *m.*, ὁ συγγενὴς (ἐκ τοὺς τοῦ πατρός), agnat

Agtstein, *m.*, τὸ ἤλεκτρον (τὸ κεχριμπάρι), ambre jaune

Ahle, *f.*, τὸ σουγλὶ (κυρ τοῦ παπουτσῆ), alêne, *f.*

Ahm, s. Ohm.

Ahnden, *v. n.* παιδεύω, τι ρῶ, ἐκδικῶ, venger, pu (ahnen), προαισθάνο pressentir; s. Ahnen.

Ahndung, *f.*, ἡ παιδεία, τι ρία, ἐκδίκησις, ressentim *m.*, punition, *f.*; προαί σις, pressentiment, *m.*

Ahneln, *v. n.* ὁμοιάζω (ὁμ μὲ τρόπον τινα), ressem à . . .

Ahnen, *v. a.* προαισθάνο καταλαμβάνω, presse es ahnet mir, *v. i.* ἔχω (σκοτεινὴν) προαίσ (μάλιστα δὲ ἕνα κακὸν κείμενον), j'en ai un sentiment, le cœur m dit.

Ahnen, *f. pl.*, οἱ προπά οἱ προγενέστεροι, πρ νοι, ayeux, *m. pl.*

Ahnenprobe, *f.*, ἡ ἀπόδειξη τῆς εὐγενικοῦ γένους, pro de noblesse.

Ahnentafel, *f.*, ὁ πίναξ π χων τὰ ὀνόματα τῶν πατέρων, ἡ γενεαλογία, ble généalogique.

Ahnfrau, *f.*, ἡ προμήτωρ τέρα ἀπὸ τὴν ὁποία γεια μία γενεά, aïeule

Ahnherr, *m.*, ὁ προπά aïeul, *m.*

Ähnlich, *adj.* ὅμοιος, semblable, ressemblant.

Ähnlichkeit, *f.*, ἡ ὁμοιότης, ressemblance, *f.*

Ahnung, (Ahndung), *f.*, προ ἡ αἴσθησις (σκοτεινή), pressentiment, *m.*

Ahorn, *m.*, ἡ σφένδαμνος, τὸ σφένδαμνον, εἶδος δένδρου, érable, *m.*

Ahornen, *adj.* τῆς σφενδάμνου, ἀπὸ ξύλον σφενδάμνου, d' érable.

Ähre, *f.*, τὸ ἀσταχὺ (ὁ *στάχυς), ἐρὴ, *m.*; Ähren lesen, στοχολογῶ, glaner.

Ähren, *v. n.* στοχολογῶ, glaner; sich —, ἐργάζω ἀστάχυα, épier.

Ährenlese, *f.*, τὸ στοχολόγημα, glanage, *m.*

Ährenleser, *m.*, ὁ στοχολόγος, glaneur, *m.*

Aichen, s. Eichen.

Akademie, *f.*, ἡ ἀκαδημία, académie, *f.*

Akademiker, *m.*, ὁ ἀκαδημικός, académicien, *m.*

Akademisch, *adj.* ἀκαδημικὸς, académique.

Akeley, *f.*, βότανον τι, ancolie (plante), *f.*

Alabaster, *m.*, τὸ ἀλάβαστρον, albâtre, *m.*

Alabastern, *adj.* ἀλαβαστρένιος, d'albâtre.

Alant, *m.*, τὸ ἕλενιον, ἡ ἑνουλα, (βότανον τι), aunée (plante), *f.*

Alantbeere, *f.*, τὸ μαῦρον τριαντοπάφυλον, groseille *f.* noire.

Alarm, *m.*, s. Beunruhigung, Schrecken.

Alarmiren, s. Beunruhigen, Aufschrecken.

Alaun, *m.*, ἡ στύψις, τὸ στύψι, alun, *m.*

Alaunartig, alaunhaltig, *adj.* στυπτηριώδης, alumineux.

Alaunhütte, *f.*, Alaunwerk, *n.*, χτίριον εἰς τὸ ὁποῖον καθαρίζουν τὸ στύψι, aluminière, *f.*

Alaunwasser, *n.*, τὸ στυφόνερον, eau *f.* alumineuse.

Albern, *adj.* ἀνόητος, ἄνοστος, niais, simple, sot.

Albern, *v. n.* fam. κάμνω ἀνόητα πράγματα, πιζω, ἢ ἀστεῖζομαι (χωρατεύω) μὲ ἄνοστον τρόπον, niaiser, faire ou dire des bêtises.

Albernheit, *f.*, ἡ ἀνοησία, sottise, bêtise, niaiserie, *f.*

Alchymie, *f.*, ἡ ἀλχυμία, alchimie, *f.*

Alchymist, *m*, ὁ ἀλχυμικός, alchimiste, *m.*

Alchymistisch, *adj.* ἀλχυμικὸς, alchimique.

Alfanzerey, *f.*, ἀνοησίας, ἀνόητα πράγματα (τουρκ. μασκαραλίκια), espiègleries, niaiseries, badineries, *f.*

Algebra, *f.*, ἡ ἄλγιβρα, algèbre, *f.*

Algebraisch, *adj.* ἀλγεβραϊκὸς, algébrique.

Algebraist, *m.*, ὁ ἐπιστήμονας τὴν ἄλγεβραν, algébriste, *m.*

Alimentation, *f.*, s. Ernährung.

Aliments, *n. pl.*, s. Unterhalt.

Alkali, *n.*, s. Laugensalz.

Alkalisch, *adj.* ἀλκαλικὸς, alcalin.

Alkalisiren, *v. n.* ἐβράζω τὸ ἅλικαλι ἀπὸ μίαν ὥραν, ἀλκαλίζω, alcaliser.

Alkoran, s. Koran.

Alkoven, *m.*, ὁ κλινάτιστος (μικρὸς κοιτὼν χωρὶς παράθυρα), alcove, *f.*

All, (aller, alle, alles), *adj.* ὅλος, ὅλη, ὅλον, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, tout; *fam.* alle seyn, es ist alle, ἐτελείωσε, ἐπάθηκε, c'est fini, il n'y en a plus; alle machen, τελειώνω, ἐχάλασα ὅλα, δεσπαγῶ ὅλα μαζὶ, finir, achever, dépenser tout; alle Tage, κάθε ἡμέραν, tous les jours.

Allbereits, s. Schon.

Alle, *adj.* ἐκτὸς, ἐὰ, ἐν.

Allbieweil, s. Weil.

Aller, *f.*, ὁ περίπατος τριανταφύλλου μὲ δένδρα, allée, *f.*

Allegorie, *f.*, ἡ ἀλληγορία, allégorie.

Allegorisch, *adj.* ἀλληγορικὸς, allégorique.

Allein, *adv.* (nur), μόνον, seulement; (aber), ὅμως, ἀλλὰ, mais.

Allein, *adj.* μόνος, μοναχὸς, μονήρης, seul.

Alleinhandel, *m.*, τὸ μοναπώλειον, monopole, *m.*

Alleinhändler, *m.*, ὁ μοναπώλης, monopoliste, *m.*

Alleinherr, Alleinherrscher, s. Selbstherrscher.

Alleinherrschaft, *f.*, ἡ μοναρχία, monarchie, *f.*

Alleinig, *adj.* μόνος, ὅλα μόνος, seul, unique.

Allemal, *adv.* κάθε φοράν, πάντοτε, toutes les fois, toujours.

Allenfalls, *adv.* ἂν δὲν εἶναι τρόπος ἄλλος, ἂν εἶναι χρεία, ἂν εἶναι ἀνάγκη, en tout cas.

Allenthalben, *adv.* παντοῦ, πανταχοῦ, partout.

Allerchriſtlichſt, *adj.* χριστιανικώτατος, très-chrétien.

Allerdings, *adv.* χωρὶς ἄλλο, μάλιστα, sans doute, sûrement.

Allerdurchlauchtigſt, *adj.* γαληνότατος, Sérénissime.

Allererſt, *adv.* εὐθὺς τώρα, tout à l'heure, depuis peu.

Allererſte, der, die, das, *adj.* πάμπρωτος, πρῶτος πάντων (πρῶτος ἀπὸ ὅλους), le premier de tous.

Allergetreueſt, *adj.* εὐπιστότατος, très-fidèle.

Allergnädigſt, *adv.* πανευμενέστατα, très-gracieusement.

Allergnädigſte, der, die, das, *adj.* πανευμενέστατος, (βασιλικὸς τίτλος), très-clément, très-gracieux (titre qui se donne aux rois.

Allerhand, allerley, *adj.* κάθε λογῆς, de toutes sortes.

Allerheiligen, ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων, la toussaint.

Allerheiligſt, *adv.* παναγιώτατος, πανιερώτατος, πανοσιώτατος, très-saint.

Allerheiligſte, *n.*, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων (τὸ πλέον ἐσωτερικώτερον μέρος τοῦ ναοῦ), le saint des saints.

Allerhöchſt, *adj.* πάντων ὑψηλότατος, (βασιλικὸς τίτλος), très-haut.

Allerhöchſtdieſelben, *pron.* ὁ πάντων ὑψηλότατος, (βασιλικὸς τίτλος), (titre qui ne se traduit pas en français, en s'en sert en parlant d'un empereur ou d'un roi, *p. e.*); Allerhöchſtdieſelben haben geruhet zu . . . ., ὁ (ὑψηλότατος) βασιλεὺς ἐσπούδασε νὰ . . ., sa Majesté (l'empereur ou le roi) a daigné de . . . .

Allerhöchſte, *m.*, (Gott), ὁ ὕψιστος, (τουρκιστὶ ὁ Θεός), le très-haut (Dieu).

Allerley, *adj.* κάθε λογῆς, de toutes sortes, divers.

Allerliebſt, *adj.* χαριέστατος, νοστιμώτατος, très-joli, très-charmant; *adv.* νοστιμώτατα, excellemment.

† Allermaßen, ſ. weil, da.

Allermeiſt, *adv.* πρὸ πάντων, τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, surtout, principalement; *adj.* πλεῖστος, la plupart.

Allernächſt, *adv.* πάντων πλησιέστερα, tout près; *adj.* πάντων πλησιέστερος, le, la plus proche.

Allerſeits, *adv.* ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, de tous côtés; ὅλοι μαζύ, tous ensemble.

Allerunterthänigſt, *adj.* πάντων ὑποκλινέστατος, très-humble.

Allerwärts, Allerwegen, ſ. Allenthalben.

Alleſammt, *adj.* ὅλοι μαζύ, (ἅπαντες), tous tant qu'ils sont.

Allewege, *adv. fam.* παντοῦ, partout; πάντοτε, toujours.

Alleweile, *adv.* εὐθὺς τώρα, τὴν τὴν στιγμήν, tout à l'heure, tantôt.

Allezeit, *adv.* κάθε καιρὸν, πάντοτε, en tout temps, toujours.

Allgegenwart, *f.*, ἡ παντοῦ παρουσία (τοῦ Θεοῦ), toute présence, *f.*

Allgegenwärtig, *adj.* παντοῦ παρών; (λέγεται περὶ τοῦ Θεοῦ), présent par tout.

Allgemach, *adv.* ὀλίγον καὶ ὀλίγον, peu-à-peu, tout-doucement.

Allgemein, *adj.* κοινὸς, πάγκοινος, commun public; γενικὸς, καθολικὸς, universel, général.

Allgemeinheit, *f.*, τὸ γενικὸν, καθολικὸν, universalité, généralité, *f.*

Allgewalt, *f.*, ἡ πάντων μεγίστη δύναμις, puissance suprême, irrésistible.

Allgewaltig, *adj.* πάντων δυνατώτερος, δυνατώτατος, très-puissant, d'une force irrésistible.

Allhier, *adv.* ἐδῶ, ici.

Allianz, *f.*, (das Bündniß, Verbindung), ἡ συμμαχία, σύνδεσμος, alliance, *f.*

Alliiren, (verbünden), *v. a.* συμμαχῶ, allier; ſich —, κάμνω συμμαχίαν, ἐνώνομαι πόλεμον, s'allier (pour la guerre).

Alligationsregel, *f.*, ὁ λογισμὸς τῶν μιγμάτων, règle d'alliage.

Allmacht, *f.*, ἡ παντοδυναμία, toute-puissance, *f.*

Allmächtig, *adj.* παντοδύναμος, tout-puissant (*se dit de Dieu*).

Allmählig, *adv.* ὀλίγον κατ' ὀλίγον, successivement, peu-à-peu; *adj.* ὀλίγον κατ' ὀλίγον γινόμενος, successif.

Allsehend, *adj.* τὰ πάντα βλέπων, qui voit tout.

Alltäglich, alltäglich, *adj.* καθημερινός, journalier; (gewöhnlich), κοινὸς συνηθισμένος, commun, ordinaire.

Alltagsgesicht, *n.*, καινὸν πρόσωπον, physionomie commune.

Alltagskleid, *n.*, Alltagsrock, *m.*, τὸ καθημερινὸν φόρεμα, habit *m.* de tous les jours.

Allwaltend, *adj.* τὰ πάντα διοικῶν, qui gouverne tout.

Allweise, *adj.* πάνσοφος, souverainement sage.

Allweisheit, *f.*, ἡ πανσοφία, souveraine sagesse, *f.*

Allwissend, *adj.* τὰ πάντα γινώσκων, qui sait tout.

Allwissenheit, *f.*, ἡ τῶν πάντων γνῶσις (τοῦ Θεοῦ), toute-science, omniscience, *f.*

Allwo, *s.* wo.

Allzu, (allzuviel), παραπολύ, trop; (σιον· allzugroß, παραπολὺ μεγάλος, trop grand; allzuklein, παραπολὺ μικρός, *etc.*, trop petit etc.).

Allzumal, *adv.* ὅλοι μαζύ (*Ἅπαντες), tous ensemble.

Almanach, *m.*, τὸ ἡμερολόγιον, ἀλμενιακόν, (καλενδάριον), almanach, calendrier, *m.*

Almosen, *n.*, ἡ ἐλεημοσύνη, aumône, *f.*

Almosenamt, *n.*, ἡ ἐπισασία τῆς ἐλεημοσύνης, aumônerie, *f.*

Almosenamt, *s.* Almosenpflege.

Almosenbüchse, *s.* Almosenkasten.

Almosenier, Almosenpfleger, *m.*, ὁ ἐπισιάτης, aumônier, *m.*

Almosenkasten, *m.*, τὸ σεντούκι τῆς ἐλεημοσύνης, tronc *m.* pour les pauvres.

Almosenpflege, *f.*, ἡ διοίκησις τῆς ἐλεημοσύνης, aumônerie, *f.*

Almosenpfleger, *m.*, ὁ ἐπισιάτης τῆς ἐλεημοσύνης, aumônier, *m.*

Almosensammlung, *f.*, ἡ συλλογὴ ἢ ζήτη διὰ τοὺς πτωχούς, quête, collecte, *f.*

Aloe, *f.*, ἡ ἀλόη, (φυτόν), aloès, *m.*

Aloise, *f.*, ἡ θρίσσα, (εἶδος ὀψαριοῦ), alôse (poisson), *f.*

Alp, *m.*, ὁ ἐφιάλτης, cochemar, cauchemar, *m.*

Alpdrücken, *n.*, τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην, (πνίξις ὅπου ἔρχεται ἐνίοτε εἰς τοὺς κοιμωμένους), suffocation, oppression *f.* de la poitrine (qu'on attribue au cauchemar).

Alpenbewohner, Alpler, *m.*, ὁ κάτοικος εἰς τοὺς Ἄλπεις, habitant *m.* des Alpes.

Alpenblicke, *f.*, ἡ σημοῦδα μικρὴ (δένδρου), bouleau *m.* nain.

Alphabet, *n.*, τὸ ἀλφάβητον, alphabet, *m.*

Alphabetisch, *adj.* ἀλφαβητικός, alphabétique.

Als, *adv.* ὡσὰν, ὡς, comme; (zum Beyspiel), οἷον, λόγου χάριν, par exemple; (μετὰ τὰ συγκριτικά·) παρὰ, ἤ, (après le compar.) que; *conj.* (da), ὅταν, ὅτε, ἀφ' ου, quand, lorsque; als ob, als wie, als wenn, ὡσὰν νά, comme si, que si; als daß, παρὰ νά, pour, pour que, que de.

Alsbald, *adv.* εὐθὺς, ἐξαφνα, ἀμφιδίως, tout de suite, aussitôt, sur le champ.

Alsdann, *adv.* τότε, alors; μετὰ ταῦτα, puis, après, après cela.

Also, *conj.* λοιπὸν, (*οὖν), conj. donc; οὕτως, ἔτζι, ainsi, de la sorte.

Alsser, *f.*, ἡ κίσσα, καρακάξα (πουλίον), pie (oiseau), *f.*

Alt, *adj.* ἀρχαῖος, παλαιὸς, antique, ancien; γέρων, (γέρος), παλαιὸς, vieux.

Alt, *m.*, Altstimme, *f.*, ὁ ἄλτος, φωνὴ μουσικῆς, haute-contre (la voix), *f.*

Altan, *m.*, τὸ ἡλιακὸν, ἐξώστεγον, plate-forme, *f.*, balcon, *m.*

Altar, *m.*, ὁ βωμὸς, τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἅγιον βῆμα, ἡ ἱερὰ τράπεζα, autel, *m.*, table *f.* du seigneur.

Altarblatt, *n.*, εἰκόνα διὰ στολισμὸν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, retable, *m.*

Altargemälde, Altarstück, *n.*, *s.* Altarblatt.

Altarleuchter, *m.*, κηροπήγιον ἢ λυχνία τῆς ἱερᾶς τραπέζης, chandelier *m.* d'autel.

Altarlicht, *n.*, ἡ λαμπάδα τῆς

ἱερᾶς τραπέζης, cierge m d' autel.

Altartuch, n., τὸ μανδύλιον ἢ σκέπασμα τῆς ἱερᾶς τραπέζης, nappe f. d'autel.

Altbacken, adj. μπαγιάτικος, rassis; altbackenes Brod, ψωμὶ μπαγιάτικον, pain m. rassis.

Altbart, m, fam. γέρων (ἀσπρογένης), barbon, m.

Altdeutſch, adj. παλαιὸς γερμανικός, vieux allemand; fig. ἐλληνικὸς ἀνυπόκριτος, franc, ingenu.

Alte, ein Alter, m., ὁ γέρων, vieillard, m.; eine Alte, γερόντισσα, γρηᾶ, une vieille, f.

Alten, v. n. ſ. Altern.

Alten, m. pl., (in alten Zeiten), οἱ παλαιοὶ, οἱ ἀρχαῖοι, les anciens, m. pl.

Alter, n., ἡ ἡλικία, âge, m.; (von bejahrten Perſonen), τὸ γῆρας, τὸ γηρατεῖον, vieillesse, f.; (von alten Zeiten), vor Alters, εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, παλαιόθεν, ancienement, jadis, autrefois; von Alters her, ἐκ τοῦ παλαιοῦ, παλαιόθεν, de toute antiquité.

Alteration, f., fam. ἡ σύγχυσις, ταραχὴ, altération, alarme, f.

Alterirен, ſich, v. r. fam. συγχίζομαι, ταράζομαι, s'alarmer.

Aelterlich, ſ. Aeltlich, Elterlich.

Altermann, m., ὁ πρεσβύτερος, ἐπιστάτης, πρωτεύων, ancien (d'une corporation), m.

Aeltermutter, f., ἡ πρωτομάμμη, μητέρα τῆς μαμμῆς (τῆς βεβᾶς, γιαγιᾶς), bisaïeule, m.

Aeltern, pl. ſ. Eltern.

Aeltern, altern, v. n. γηράζω, vieillir.

Alterthum, n., ἡ παλαιότης, ἀρχαιότης, antiquité, f.; — einer Familie, eines Geſchlechts, παλαιότης μιᾶς φαμιλίας, ἑνὸς γένους, ancienneté f. d'une famille, d'une maison.

Alterthumskunde, f., ἡ ἀρχαιολογία, connaissance des antiquités.

Alterthumskundige, -erforſcher, m., ὁ ἀρχαιολόγος, antiquaire, m.

Aeltervater, m., ὁ προπάππος, παιδικὸς τοῦ πάππου, bisaïeul, m.

Aelteſte, m., ὁ πρεσβύτερος, γεροντότερος, ancien m. le plus âgé; ὁ πρωτεύων, δηλαδὴ καὶ πρεσβύτερος), ancien (d'une corporation); (von Brüdern), ὁ πρεσβύτερος, μεγαλήτερος, l'aîné, m.

Altflicker, m., ὁ μπαλωματᾶς, ravetier, m.

Altfränkiſch, adj. πεπαλαιωμένος, κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον κατασκευασμένος, gothique, de la vieille mode.

Altfürſtlich, adj. ἀπὸ παλαιὸν ἡγεμονικὸν γένος, d'une ancienne maison de prince.

Altgeige, f., εἶδος βιολιοῦ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον λεγόμενον ἄλτον, taille f. de violon; (ſ. Alt, m.).

Altgeſell, m., ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς τεχνίτην, maître-garçon (d'un artisan).

Altgläubig, adj. τῆς παλαιᾶς πίστεως, ὀρθόδοξος, de l'ancienne croyance.

Althee, f., ἡ ἀλθαία, ἡ ἀγριομολόχα φυτόν), althée, guimauve (plante), f.

Altiſt, m., ὁ ἀλτίστης, ὁποῦ ἔχει τὴν φωνὴν λεγομένην ἄλτον, haute-contre (qui chante la h. c.), f.

Altling, adj. φρονιμος ὡσὰν τοὺς πρεσβυτέρους, παναῦγος, fam. prudent (semblable à un homme avancé en âge), rusé.

Aeltlich, adj. ὀλίγον παλαιὸς ὅμοιος μὲ παλαιὸν, un peu vieux.

Altmeiſter, m., ὁ πρῶτος μάστορας (εἰς τοὺς τεχνίτας), maître-juré, m.

Altmodiſch, adj. τῆς παλαιᾶς μόδας, de la vieille mode; adv. κατὰ τὴν παλαιὰν μόδαν, à la vieille mode.

Altmutter, f., ἡ προμάμμη, bisaïeule, f.; (ſ. Aeltermutter), μία γρηᾶ, une vieille.

Altſtadt, f., ἡ παλαιὰ πόλις, vieille ville, f.

Altſtimme, f., ſ. Alt, m.

Altvater, m., ὁ πρόπαππος, bisaïeul, m.; (ſ. Aeltervater), ὁ πατριάρχης, patriarche.

Altväteriſch, adj. κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, πεπαλαιωμένος, du vieux temps, gothique, antique.

Altvorderu, f., οἱ προπάτορες, προγονοί, ancêtres, m. pl.

Altweibiſch, adj. fig. γυναικίζος, ἀνανδρος, mou, féminin.

Am, (an dem), εἰς τὸν, εἰς τό, au, sur, auprès, à la.

Amalgama, n., μίγμα μετάλλου μὲ ὑδράργυρον, amalgame, f.

Amalgamiren, v. a. σμίγω (μέταλλα) μὲ ὑδράργυρον, amalgamer; (μεταφ.) σμίγω, ἑνώνω, fig. amalgamer, unir.

Amarant, m., Amarante, f., ὁ ἀμάραντος, (φυτόν τι καὶ τὸ ἄνθος του καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους πορφυροῦν), amarante (plante, fleur, et couleur), f.

Amarelle, f., εἶδος κερασιῶν γλυκῶν, griotte, f.

Amarellenbaum, m., ἡ κερασιὰ ὅπου φέρει ἐκεῖνα τὰ γλυκὰ κεράσια, griottier, m.

Amazone, f., ἡ ἀμαζών, Amazone, f.; (μεταφ.) ἡρωϊκὴ γυναῖκα, fig. une Amazone, femme courageuse.

Amazonen-Kleid, n., ἀμαζονικὸν φόρεμα, habit m. d'Amazone.

Amboß, m., τὸ ἀμόνι, enclume, f.

Amboßstock, m., τὸ ξύλον τοῦ ἀμονιοῦ, billot (de l'enclume), m.

Ambrosia, f., ἡ ἀμβροσία (τροφὴ τῶν θεῶν), ambroisie, f.

Ambrosisch, adj. ἀμβροσιακός, d'ambroisie; (μεταφ.) εὐώδης, fig. odoriférant.

Ambra, Amber, m., τὸ ἄμβαρον (βάλσαμον τι), ambre, ambre gris, m; der gelbe —, s. Bernstein.

Ameiße, f., τὸ μυρμῆγκι, (ὁ *μύρμηξ), fourmi, f.

Ameisenbär, m., ὁ μυρμηγκοφάγος (εἶδος μικρῆς ἀρκούδας), ours m. myrmécophage.

Ameisen-Ei, n., χρυσαλίδα (κοινῶς αὐγὸν) τοῦ μυρμηγκοῦ, fourmi f. en chrysalide.

Ameisenfresser, m., μυρμηκοφάγος (ζῶον τετράπουν), fourmilier, m.

Ameisenhaufen, m., ἡ μυρμηγκοφωλιὰ, fourmilière, f.

Ameisenlöwe, m., μυρμηκολέων, (ζωύφιον τι ὅπου τρώγει τὰ μυρμήγκια), fourmi-lion, m.

Ameisenmehl, n., τὸ ἄμυλον, ὁ καταπότης, amidon, m.

Amen, ἀμήν, amen! ainsi soit-il!

Amethyst, m., ὁ ἀμέθυστος, (λίθος τις), améthyste, f.

Amiant, m., ὁ ἀμίαντος, (λίθος τις ἐνώδης ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ παλαιοὶ κατεσκεύαζον ἕνα εἶδος ἀπαύστου πανιοῦ), amiante, m.

Amman, m., (in der Schweiz), πιοσκίως (εἰς τὴν Ἑλβετίαν), amman (en Suisse).

Amme, f., ἡ βιγία, βυζάστρια, (ἡ *τιθήνη), nourrice, f.

Ammenmährchen, n., ἄνοστον παραμύθιον, conte m. de ma mère l'oie.

Ammer, m. (f.), ὁ πυκνορὶς (πουλλίον), emberiza, f. (oiseau).

Ammer, f., εἶδος κερασιῶν, griotte, f.

Ammoniak, s. Salmiak.

Ammonshorn, n., ἀμμωνιακὸν κέρας (εἶδος πετρωμένης κογχύλης), corne f. d'Ammon (coquille pétrifiée).

Amneſtie, f., ἡ ἀμνηστία, amnistie, f.

Amor, s. Liebesgott.

Ampel, s. Lampe.

Ampfer, s. Sauerampfer.

Amphibium, (pl. -bien), n., τὸ ἀμφίβιον, amphibie, m.

Amſel, f., ὁ κόσσυφος (κότζυφος), merle, m.

Amt, n., τὸ ὑπηρέσιον, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, charge, f., emploi, office, m.; (Aemter), ἡ λειτουργία, office divin, messe, f.; (Diſtrict), ἐπαρχία διοικουμένη ἀπὸ βαϊλικὸν ἐπιτρόπου, bailliage, m.

Aemtchen, n., μικρὸν ἀξίωμα, petit emploi, m.

Amthaus, n., Amtey, f., ἡ κατοικία τοῦ βαϊλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ πρώτου κριτοῦ μιᾶς ἐπαρχίας, demeure, maison f. du bailli.

Amtmann, m., βαϊλικὸς ἐπίτροπος ἢ πρῶτος κριτὴς μιᾶς ἐπαρχίας, (εἰς τὰ προύσσικα στάτια λέγουσιν οὔτως καὶ τὸν ἄλλως λεγόμενον Pachter), bailli, m., (en Prusse ce mot signifie aussi un fermier); s. Pachter.

Amtmannſchaft, f., ἡ ἀξία τοῦ λεγομένου Amtmann, charge f. de bailli, bailliage, m.

Amtsbote, m., πεζοδρόμος, δοῦλος τοῦ χατηρίου τῆς ἐπαρχίας, messager m. du bailliage.

Amtsbruder, Amtsgehülfe, m., σύνυπηρέτης, συμβοηθὸς εἰς

τὸ ἀξίωμα, εἰς τὸ ὀφφίκιον, collègue, confrère, *m.*

Amtsdiener, *m.*, δοῦλος τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας, sergent *m.* de bailliage.

Amtseifer, *m.*, ζῆλος (ἀξιωματικοῦ) εἰς τὴν δουλείαν του, zèle *m.* pour son office.

Amtsgehülfe, *m.*, βοηθὸς ἀξιωματικοῦ, adjoint, substitut, *m.*

Amtsgesicht, Amtsmiene, *f.*, (μεταφ.) σεμνὸν, σοβαρὸν πρόσωπον, *fig.* air *m.* grave, mine *f.* sévère.

Amtshauptmann, *m.*, πρῶτος βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ προεστὼς μιᾶς ἐπαρχίας, grand-bailli.

Amtshauptmannschaft, *f.*, ἀξίωμα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ λεγομένου Amtshauptmann, grand-baillinge, *m.*

Amtskleid, *n.*, λαμπρὸν φόρεμα ἀξιωματικοῦ, habit *m.* de cérémonie.

Amtsrath, *m.*, συμβουλάτωρας εἰς ἐπαρχίαν βασιλικήν, conseiller *m.* de bailliage.

Amtsschösser, *m.*, ὁ εἰσπράκτωρ (λογοθέτης) μιᾶς ἐπαρχίας, receveur *m.* de bailliage.

Amtsschreiber, *m.*, ὁ γραμματεὺς τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας, greffier *m.* de bailliage.

Amtsstube, *f.*, ὁ ὀντὰς εἰς τὸ ἀποῖον καθίται τὸ κριτήριον μιᾶς ἐπαρχίας, τὸ αὐτὸ κριτήριον τῆς ἐπαρχίας, bureau *m.* du bailliage.

Amtsverrichtung, *f.*, ὑπόθεσις, δουλειὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, fonction (d'un employé), *f.*

Amtsverwalter, -verweser, *m.*, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ λεγομένου Amtmann, vicaire *m.* du bailli.

Amtsvogt, *m.*, ὁ ἐπισιάτης μιᾶς ἐπαρχίας, bailli, *m.*

Amtsvogtey, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ ἐπισιάτου μιᾶς ἐπαρχίας, charge *f.* du bailli; ἡ κατοικία ἐκείνου τοῦ ἐπισιάτου, maison *f.* du bailli.

Amulet, *n.*, φυλακτήριον ἐγκάλπιον, amulette, phylactère, *m.*

An, *prp.* εἰς, πρός, à, en, sur, contre.

Anagramm, *n.*, τὸ ἀνάγραμμα, anagramme, *m.*

Analogie, *f.*, ἡ ἀναλογία, analogie, *f.*

Analogisch, *adj.* ἀναλογικός, analogique.

Analyse, *f.*, s. Zergliederung.

Analysiren, s. Auflösen.

Ananas, *f.*, ἀνανάς (φυτὸν καὶ πωρικὸν τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς), ananas, *m.*

Anarchie, *f.*, ἡ ἀναρχία, anarchie, *f.*

Anatomie, *f.*, ἡ ἀνατομία, anatomie, *f.*

Anatomiker, *m.*, ὁ ἀνατομικὸς, anatomicien, *m.*

Anatomiren, *v. a.* ἀνατομῶ, anatomiser.

Anatomisch, *adj.* ἀνατομικός, anatomique.

Anbacken, *v. n.* κολλοῦμαι (εἴς τι), s'attacher.

Anbau, *m.*, ἡ καλλιέργεια (τοῦ τόπου), culture, *f.*, défrichement, *m.*

Anbauen, *v. a.* κτίζω κοντὰ εἰς τι, ajouter en bâtissant; καλλιεργῶ (τόπον), cultiver (un terro); sich —, πηγαίνω ἕνα τόπον νὰ κατοικήσ ἔχει, κάθομαι εἰς ἕνα τόπ (κτίζοντας σπίτια κτλ.), s'établir en quelque lieu.

Anbauer, *m.*, ὁ καλλιεργῶν (τόπον), ὁ πρῶτος ἔγκατ κος ἑνὸς τόπου, cultivateur *m.*, premier habitant d' lieu.

Anbefehlen, *v. a.* συσιαίνω, commander; προσιάζω, co mander, ordonner.

Anbeginn, *m.*, ἡ (πρώτη) ἀρ commencement, *m.*, origi *f.*; von —, ἀπ' ἀρχῆς, le commencement.

Anbehalten, *v. a.* (ein Kleid δὲν ἐκδύνω (ἕνα φόρ κτλ.), ne pas quitter un bit.

Anbeißen, *v. a.* δαγκάνω π τὴν φορὰν (αἴον· ἕνα λον), entamer avec les d *v. n.* (von Fischen), δαγκ τὸ ἀγκίστρι (ὡς τὰ ψάρ (μεταφ.) παρακινοῦμαι τι, mordre à l'hame (propr. et *fig.*).

Anbellen, *v. a.* γαυγίζω (τινα), aboyer contre, où à

Anberaumen, *v. a.* διορίζω (ἡ ρίαν εἰς τὸ κριτήριον), f marquer (un terme).

Anbethen, *v. a.* λατρεύω, σέ μαι ὡς θεόν, adorer (Die (μεταφ.) ἀγαπῶ, σέβομ adorer (*fig.*).

Anbether, *m.*, ὁ λατρεύων, σεβόμενος, ὁ λατρευτής, rateur (de Dieu), *m.*;

ταιρ.) ὁ ἀγαπητικός, adorateur, amant, m.

Anbethung, f., ἡ λατρεία, τὸ σέβας, adoration, f.

Anbethungswürdig, adj. ἀξιολάτρευτος, ἀξιοσέβαστος, ἀξιαγάπητος, adorable.

Anbetreffen, Anbelangen, s. Anlangen.

Anbetteln, v. a. ζητουλεύω, ζητῶ ἐλεημοσύνην ἀπό τινα, aborder en mendiant.

Anbey, adv. μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ τοῦτο, ci-joint.

Anbieten, v. a. προσφέρω, προβάλλω, offrir, présenter; sich — zu etwas, προσφέρομαι, προβάλλομαι διὰ τινὰ δουλεύσιν, s'offrir à qc.

Anbietung, f., ἡ προσφορά, τὸ προσφέρειν, offre, f.

Anbinden, v. a. δένω (τι εἰς τι), attacher, lier; einen — (zum Geburtstage), δίδω δῶρα εἰς τινα εἰς τὰ γενέθλιά του, régaler q. le jour de sa fête; v. n. mit einem —, ἐμβαίνω εἰς λοιδορίαν, εἰς φιλονεικίαν, φιλονεικῶ, entreprendre q., quereller avec q.; μάχομαι, πολεμῶ, se battre, combattre.

Anbiß, m., τὸ πρῶτον μέρος δαγκασμένον, τὸ πρόγευμα, entamure, f.; déjeuner, m.

Anblasen, v. a. das Feuer, φυσῶ εἰς τὴν φωτιὰν διὰ νὰ ἀνάψῃ, souffler, allumer le feu en soufflant; einen —, φυσῶ εἰς τινα, souffler à q.

Anbleken, v. a. δείχνω τὰ δόντια ἢ τὴν γλῶσσαν (διὰ καταφρόνησιν), regarder q. en grinçant les dents.

Anblick, m., τὸ βλέμμα, ἡ θεωρία, τὸ θέαμα, regard, coup m. d'œil, vue, f.

Anblicken, v. a. βλέπω, θεωρῶ, ρίχνω τὸ ὄμμάτι (εἰς τι), regarder, jeter les yeux sur . . .

Anblinzeln, s. Blinzeln.

Anblöken, v. a. βληχῶμαι, βελάζω (πρός τινα), mugir ou hêler contre; φωνάζω, crier.

Anbohren, v. a. ἀρχίζω νὰ τρυπῶ πρώτην φοράν, percer avec un forêt; (ein Faß), ἐβγάζω (κρυσὶ κτλ.) ἀπὸ ἕνα βουτζί, mettre en perce (un tonneau).

Anbrechen, v. a. τζακίζω ὀλίγον, πέρνω, ἐβγάζω ἕνα μικρὸν μέρος, entamer; v. i. der Tag bricht an, χαράζει ἡ ἡμέρα, ξημερώνει, mit anbrechendem Tage, μὲ τὴν χαραυγὴν (τῆς ἡμέρας), à la pointe du jour.

Anbrennen, v. a. ἀνάπτω, allumer; v. n. ἀνάπτομαι, s'allumer.

Anbringen, v. a. φέρω (φέρνω) κοντά, apporter, porter près de . . .; (etwas irgendwo), βάνω, προσαρμόζω, ménager, placer, employer; (Waaren), πωλῶ (πουλῶ), vendre, débiter; (anwenden), μεταχειρίζομαι, employer, mettre en usage; (berichten), φέρω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, faire savoir, informer; vor Gericht —, ἀναφέρω εἰς τὸ πρωτῆγιον, porter (une plainte) en justice; (jemanden anbringen), προξενῶ τινὸς μίαν ὑπηρεσίαν, ἕνα ἀξίωμα, employer q. (un service de q. etc.), procurer à q. un emploi.

Anbringen, n., ἡ εἴδησις, ἀναφορά, ἡ ζήτησις, παρακάλεσις, rapport, m., proposition, demande, f.

Anbringer, m., ὅστις ἀναφέρει μίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κριτήριον, celui qui porte (une plainte) en justice.

Anbruch, m., des Tages, ἡ χαραγὴ τῆς ἡμέρας, τὸ ξημέρωμα, pointe du jour, aube f. du jour; (des Angefaulten), τὸ πάπιον, entamure (d'un fruit qui commence à pourrir), f.

Anbrüchig, adj. ὀλίγον σάπιος, ὁποῦ ἀρχηνὰ νὰ σαπίζῃ, un peu corrompu, gâté.

Anbrüllen, v. a. μουγκρίζω πρός τινα, mugir, rugir, contre q.

Anbrüten, v. n. ἀρχίζω νὰ κλωσσῶ, commencer à couver; ein angebrütetes Ey, αὐγὸν μισοκλωσσημένον, κλούσιον αὐγόν, un œuf couvi.

Andacht, f., ἡ εὐλάβεια, dévotion, piété, f.; seine — halten, κάμνω τὰς προσευχάς μου, faire ses dévotions; πηγαίνω νὰ μεταλάβω, aller à la communion.

Andächtelei, f., ἡ ὑπουργικὴ εὐλάβεια, fausse dévotion, bigoterie, f.

Andächtig, adj. εὐλαβής, dévot.

Andächtler, m., ὁ ὑποκρινόμενος εὐλαβής, bigot, m.

Andenken, n., ἡ ἐνθύμησις, μνή-

μη, mémoire, *f.*, souvenir, *m.*; es ist (schwebt, steht) mir noch in frischem —, τὸ ἐνθυμοῦμαι πολλὰ καλά, j'en ai encore la mémoire recente; das — eines Heiligen feiern, κάμνω τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς ἁγίου, faire la commemoraison d'un saint; glorwürdigsten Andenkens, ὁ μακαρίτης (λέγεται διὰ ἡμεμόνας), de glorieuse mémoire.

Andere, der, die, das, *adj.* ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, autre; δεύτερος, second, deuxième.

Andergeschwisterkind, *n.*, δεύτερα ἐξαδέλφια, cousins *m.* cousines issus (issues) de germains.

Aendern, *v. a.* ἀλλάζω, μεταβάλλω, changer; sich —, ἀλλάζω, μεταβάλλομαι, se changer; διορθώνομαι, se corriger.

Anderntheils, *adv.* ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, de l'autre part.

Anders, *adv.* ἀλλέως, autrement.

Anderseits, *adv.* ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, de l'autre côté.

Anderswo, Anderwärts, *adv.* εἰς ἄλλον τόπον, (ἀλλοῦ πουθενά), ailleurs, autre-part.

Anderswoher, *adv.* ἀπὸ ἄλλον τόπον, d'ailleurs, d'autre part.

Anderswohin, *adv.* εἰς (πρὸς) ἄλλον τόπον, autre-part (vers un autre endroit).

Anderthalb, *adj.* ἕνα ἥμιαυ, ἕνα καὶ μιαόν, un et demi.

Aenderung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή, changement, *m.*

Anderwärts, *f.* Anderswo.

Anderweitig, *adj.* μετὰ ταῦτα ἀκόλουθῶν, ultérieur; andere weitige Maaßregeln ergreifen), κάμνω διατάξεις (πέρνω τὰ μέτρα μου) μετὰ ταῦτα, prendre des mesures ultérieures.

Andeuten, *v. a.* σημειώνω, signifier; μηνύω, φανερώνω, notifier, annoncer.

Andeutung, *f.*, ἡ σημείωσις, marque, *f.*, signe, *m.*; ἡ φανέρωσις, τὸ μήνυμα, notification, intimation, *f.*

Andichten, *v. a.* προσπλάττω, attribuer, faussement (qc. à q.), imputer.

Andichtung, *f.*, τὸ πρόσπλασμα, (fausse) imputation, *f.*

Andonnern, *v. n.* κτυπῶ μὲ ὁρμὴν (εἰς μανδύραν), frapper rudement (à la porte).

Andorn, *m.*, τὸ πράσιον, (φυτόν), marrube (plante), *m.*

Andreaskreuz, *n.*, ὁ σταυρὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα (πλάγιος σταυρός), croix de St. André, croix *f.* en sautoir.

Andrang, *m.*, ἡ στριμωῦρα, ὁ πλησιασμὸς μὲ ὁρμὴν, ἡ ὁρμὴ, foule, presse, impétuosité, *f.*

Andrängen, *v. a.* πιέζω ἢ γλίβω (ζουλίγω) πρὸς —, presser, serrer contre (qc.).

Andrehen, *v. a.* προσαρμόζω στρίφωντας (αἶνο· μίαν βίδαν κτλ.), ajouter en tournant (en serrant à vis).

Andringen, *v. a.* στριμώνομαι, ὁρμῶ πρὸς —, approcher vivement, s'avancer en foule, le impétuensement.

Andringen, *n.*, ἡ ὁρμὴ πρὸς impétuosité d'un foule hommes qui avance.

Andringlich, *f.* zudringlich.

Androhen, *v. a.* (einem etwas) φοβερίζω τινὰ μέ τι, menacer q. de qc.

Andrucken, *v. a.* προσθέτω τὸν τύπον, ajouter (en primant).

Andrücken, *v. a.* πιέζω, σφίγγω πρὸς —, presser, serrer contre.

Andurch, *f.* Dadurch.

Aneignen, *f.* Zueignen, Verlichen.

Aneinander, *adj.* ἕνας κοντὰ τὸν ἄλλον, l'un près de l'autre; an einander setzen, fügen, σινδένω, ἑνώνω ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, joindre, semblier; — stoßen, κτυπιέμαι τὸ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, s'entre-choquer; ανογεῖται contigu à . . .

Aneinanderfügung, *f.*, ὁ σύνδεσμος ἢ ἕνωσις, conjonction *f.*, assemblage, *m.*

Aneinanderhangend, *adj.* συνεχὲς, continu.

Anekdote, *f.*, τὰ ἀνέκδοτον, ὑπῆρξε τις ἀξιοπερίεργος anecdote, *f.*

Anekeln, *v. a.* προξενῶ ἀηδίαν ἀναγοβλιάν, donner de gout, de l'aversion.

Anemone, *f.*, ἡ ἀνεμώνη, (φυτόν), anemone (fleur), *f.*

Anempfehlen, *v. a.* συνιστῶ, recommander.

Anerben, *v. a.* κληρονομῶ, hériter, tenir de ses parens (quelque bonne ou mauvaise qualité); angeerbte Vorurtheile, προλήψεις παραδεδομέναι ἀπὸ τοὺς γονεῖς, des préjugés qui dérivent des parens.

Anerbieten, *n.*, ἡ προσφορὰ, τὸ πρόβλημα, τὸ προσφερόμενον, offre, *f.*

Anerbieten, sich, *f.* Anbieten.

Anerkennen, *v. a.* ἀναγνωρίζω, reconnaître, avouer.

Anerkennung, *f.*, ἡ ἀναγνώρισις, reconnaissance, *f.*, aveu, *m.*

Anerschaffen, *adj.* ἐμπεπλασμένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὴν πλάσιν, inné, (planté dans l'ame etc. par le créateur).

Anerwegen, *conj.* ἐπειδὴ, vû que.

Anfachen, *v. a.* ἀνάπτω, αὐξάνω τὴν φλόγα, allumer, attiser.

Anfahen, *f.* Anfangen.

Anfahren, *v. n.* (bey einem) πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι εἰς τινα, aller en voiture devant la maison de q.; (an etwas), ὄχνομαι, κτυπῶ εἰς τι μὲ τὸ ἁμάξι, donner contre qc. (en allant en voiture); *v. a.* φέρω (φέρνω) μὲ τὸ ἁμάξι voiturer, amener (du bois, — μαλώνω, ἐπιπλήττω τινὰ μὲ λόγους σκληροὺς, rabrouer, rudoyer q.

Anfahrt, *f.*, ὁ πλησιασμὸς μὲ τὸ ἁμάξι, ἡ μὲ πλοῖον, approche (en voiture ou en bateau), *f.*; τὸ ἄραγμα, abord, *m.*

Anfall, *m.*, ἡ ὁρμὴ (στρατεύματος κτλ.), attaque, *f.*; (von Krankheiten), ὁρμὴ (παροξυσμὸς) τῆς ἀῤῥωστίας, accès (d'une maladie), *f.*; einen Anfall vom Fieber ꝛc. haben, μὲ πιάνει ἡ θέρμη κτλ., avoir un accès de la fièvre etc.

Anfallen, *v. n.* πίπτω πρὸς —, tomber contre qc.; *v. n.* ὁρμῶ εἰς —, ῥίχνομαι εἰς —, προσβάλλω, fondre sur, se jeter sur, attaquer.

Anfallsrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τῆς κληρονομίας, droit *m.* de succession.

Anfang, *m.*, ἡ ἀρχὴ, commencement, *m.*; den — machen, κάμνω ἀρχὴν, commencer; seinen — nehmen, λαμβάνω ἀρχὴν, ἀρχηνῶ, prendre son commencement, prendre naissance.

Anfangen, *v. a.* et *n.* ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer, se mettre à . . .; (etwas unternehmen), ἐπιχειρίζομαι, κάμνω, entreprendre, faire; ich weiß nicht was ich — soll, δὲν ἠξεύρω τί νὰ κάμω, je ne sais que faire; ich weiß nicht wie ich es — soll, δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ τὸ κάμω, je ne sais comment m'y prendre; es ist darauf angefangen zu . . ., ἔχουν (ἔχει) σκοπὸν νὰ . . ., on a le dessein de . . .

Anfänger, *m.*, (Urheber), ὁ αἴτιος, ἕστις ἀρχηνᾷ, auteur (de qc.); (Anstifter), ὁ αἴτιος (μάλιστα τινὸς κακοῦ), auteur, boute-feu, instigateur, *m.*; (in einer Sache), ὁ ἀρχάριος, commençant, *m.*

Anfangs, *adv.* εἰς τὴν ἀρχὴν, κατ' ἀρχὰς, au commencement, d'abord.

Anfänglich, *adj.* ἁπλοῦ γίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν, premier, qui se fait d'abord; *adv.* κατ' ἀρχὰς, premièrement, d'abord, au commencement.

Anfangsbuchstab, *m.*, κεφαλικὸν γράμμα, lettre *f.* initiale, élémens *m. pl.* (d'une science, d'un art).

Anfangsgründe, *f. pl.*, τὰ ἀρχαῖα (μὲς ἐπιστήμης ἢ τέχνης), les élémens (d'une science ou d'un art), *m. pl.*

Anfassen, *v. a.* πιάνω, βάνω τὸ χέρι εἰς τι, empoigner, saisir, prendre.

Anfechten, *v. n.* μάχομαι, πολεμῶ, attaquer, combattre; (bestreiten), ἀντιτίθεμαι, ἀντιπολεμῶ, δὲν δέχομαι, disputer (qc.), ne pas admettre, contester; (versuchen zum Bösen), πειράζω, παρακινῶ (εἰς κακόν τι), tenter, exciter à séduire (au mal); (beunruhigen), πειράζω, ἀνησυχίζω, ταράζω, inquiéter, troubler; ich lasse mich das nicht —, αὐτὰ δὲν μὲ πειράζει, δὲν μὲ μέλει δι' αὐτὸ, cela ne m'inquiète pas, je ne m'en soucie guère; was ficht ihn denn an? τί ἔχει αὐτός; τί

θέλει; que veut-il donc? qu'a-t-il donc?

Anfechtung, *f.*, ἡ ἀντιπολέμησις, attaque, dispute, *f.*; ὁ πειρασμὸς (εἰς κακόν τι), tentation, *f.*

Anfeinden, *v. n.* φέρω ἔχθραν, μισῶ, vouloir du mal, porter inimitié à q.

Anfeindung, *f.*, ἡ ἔχθρα, τὸ μῖσος, inimitié, haine, *f.*

Anfertigen, *ſ.* Verfertigen.

Anfeſſeln, *v. a.* δένω μὲ ἁλυσίδα, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, enchaîner mettre aux fers.

Anfeuchten, *v. a.* μουσκεύω, ὑγραίνω, βρέχω, humecter, mouiller, arroser.

Anfeuchtung, *f.*, τὸ μούσκευμα, βρέξιμον, humectation, mouillure, *f.*

Anfeuern, *v. n.* ἀνάπτω φωτίαν, ζεσταίνω, faire du feu (dans le fourneau etc.), chauffer; (einen), παρακινῶ, ἐγκαρδιώνω, προτρέπω, *fig.* enflammer, animer, encourager.

Anfeuerung, *f.*, ἡ ἐγκαρδίωσις παρακίνησις, προτροπή, encouragement, *m.*

Anflammen, *v. a.* ἀνάπτω, allumer; (einen), ἐγκαρδιώνω, ἐνθουσιάζω, *fig.* enflammer.

Anflechten, *v. a.* πλέκω εἰς — ἢ πρὸς —, ajouter en tressant.

Anflehen, *v. a.* ἱκετεύω, παρακαλῶ ἐνθέρμως, implorer, supplier.

Anflehung, *f.*, ἡ ἱκεσία, imploration, supplication, *f.*

Anfletſchen, *ſ.* Anbleken.

Anflicken, *v. a.* προσράπτω, ῥάπτω εἰς —, coudre à ..., ajouter en rapiècetant.

Anfliegen, *v. n.* προσπετῶ, πετῶ εἰς —, s'approcher en volant, donner contre en volant.

Anfließen, *v. n.* προσρέω, ῥέω πρὸς —, couler contre, laver.

Anfließen, *v. a.* φέρω (ξύλα) διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ, faire flotter (du bois) vers.

Anflößung, *f.*, τὸ φέρσιμον διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ, flottage, *m.*

Anfluß, *m.*, ἡ προσροή (ποταμοῦ), action *f.* de couler contre; (angeſpültes Erdreich), τὰ χώματα προσβαλμένα ἀπὸ τὸν ποταμόν, alluvion, *f.*, atterrissement, *m.*

Anforderung, *f.*, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, prétention, demande, *f.*

Anfrage, *f.*, ἡ ἐρώτησις (διὰ νὰ ἐβγάλῃ τις εἴδησιν), question, demande (pour s'informer de qc.), *f.*

Anfragen, *v. n.* ἐρωτῶ (διὰ νὰ λάβω εἴδησιν), demander, venir demander, s'informer.

Anfreſſen, *v. n.* ἀρχηνῶ νὰ τρώγω (λέγεται διὰ ζῶα), commencer à ronger, à manger de —; τρώγω, καταβιβρώσκω (ὡσὰν ἕνα σκιμὶ ὑγρόν, οἷον· ἀσημόνερον), corroder (comme l'eau forte etc.); *pop.* ſich anfreſſen, τρώγω πολύ, γεμίζω τὸ στομάχι μου, se remplir la panse.

Anfreſſend, *adj.* καταβιβρωτικός ὁποῦ τρώγει, ὁποῦ καταβιβρώσκει (ὡσὰν τὸ ἀσημόνερον), corrosif.

Anfreſſung, *f.*, ἡ καταβίβρωσις, corrosion.

Anfrieren, *v. n.* κολλοῦμαι ἀπὸ τὴν παγωσίαν, s'attacher à qc. en gelant.

Anfriſchen, *v. n.* δροσίζω, ζωοποιῶ, rafraîchir; (ermuntern) ἐγκαρδιώνω, προτρέπω, encourager, animer.

Anfriſchung, *f.*, τὸ δρόσισμα, rafraîchissement, *m.*; (μεταφ.) ἡ ἐγκαρδίωσις, encouragement, *m.*

Anfügen, *v. n.* προσθέτω, προσβάλλω, προσαρμόζω, joindre, ajouter, assembler.

Anfügung, *f.*, ἡ προσάρμοσις, ἡ προσθήκη, action *f.* de joindre, assemblage, *m.*

Anfühlen, *v. a.* ψηλαφῶ, δοκιμάζω ψηλαφώντας μὲ τὸ χέρι, toucher, tâter.

Anfühlung, *f.*, τὸ ψηλάφημα, attouchement, *m.*

Anfuhr, *f.*, τὸ φέρσιμον (πραγμάτων) μὲ τὸ ἀμάξι (εἰς τόπον τινά), charriage, *m.*, transportation, *f.*

Anführen, *v. n.* (zu Wagen) φέρω (εἰς τόπον τινα) τὸ ἀμάξι, charier, voiturer, amener; (Soldaten ꝛc.), κάμαι στρατηγός, ὁρίζω, commander; (anleiten), ὁδηγῶ, διδάσκω, δείκνυω, conduire, guider, enseigner, montrer; (etwas aus Schriften ꝛc.), ἀναφέρω (τι ἀπὸ συγγράμματα), alléguer; (hintergehen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, attraper.

Anführer, *m.*, ὁ ὁδηγός, conducteur, *m.*; (im Kriege), ὁ στρατηγός, chef, *m.*

Anführung, *f.*, ἡ ἀγωγή, charriage, *m.*; ἡ ὁδηγία, conduite, *f.*; ἡ στρατηγία, commandement, *m.*; ἡ ἀναφορά, allégation, citation, *f.*

Anführungszeichen, *n.*, ὁ μηνύσκος (σημεῖον ὅτι ἀναφέρεται τι ἀπὸ ἄλλο σύγγραμμα), guillemets, *m. pl.*

Anfüllen, *v. a.* γεμίζω, remplir.

Anfüllung, *f.*, ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα, remplissage, *m.*

Anfurt, *f.*, τόπος ἁρμόδιος διὰ παράβιε νὰ ἀράξουν ἐκεῖ, abord, *m.*

Angabe, *f.*, τὸ σχεδίασμα, ἡ δεῖξις τρόπου τινός, action *f.* de montrer quelque méthode, quelque manière etc.; (das Daraufgegebene), οἱ ἀρραβῶνες, τὸ δίδομενον δι' ἀρραβῶνα, arrhes, *f. pl.*, ce qu'on donne pour assurer qc.; (Anzeige), ἡ ἀνάφορά, εἴδησις δοθεῖσα (εἰς τὸ κριτήριον κτλ.), délation, dénonciation, *f.*

Angaffen, *v. n.* βλέπω, θεωρῶ μὲ ἀνοικτὸν στόμα, fam. regarder la bouche ouverte, badauder.

Angähnen, *v. n.* χασμῶμαι πρὸς —, regarder en bâillant.

Angeben, *v. n.* δίδω ἀρραβῶνα, donner des arrhes; (anweiſen), δείχνω (τὸν τρόπον πῶς νὰ κάμῃ τις τι), montrer (quelque méthode, quelque manière de faire qc.); (anzeigen), μηνύω φανερώνω, annoncer, notifier; einen —, δίδω εἴδησιν (εἰς τὸ κριτήριον κτλ.) διά τινα, καταγγέλλω, dénoncer, accuser; (entwerfen), σχεδιάζω, faire le plan de qc.; ſich —, μηνύομαι, παρασταίνομαι, se présenter, s'offrir.

Angeber, *m.*, ὁ σχεδιαστής, celui qui montre la manière de faire qc., qui fait le plan de qc.; ὁ καταγγέλλος, délateur, dénonciateur, *m.*

Angebinde, *n.*, χάρισμα, δῶρον δεδόμενον εἰς τὰ γενέθλια τινός, présent, cadeau (qu'on fait à q. le jour de sa fête etc.

Angeblich, *adj.* ἐπαγγελλόμενος, λεγόμενος, προφασιζόμενος, prétendu, soi-disant.

Angeboren, *adj.* συγγενημένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὴν φύσιν, naturel, inné.

Angeboth, *n.*, ἡ προσφερομένη τιμὴ ἢ πληρωμὴ δι' ἕνα πρᾶγμα, première offre (qu'on fait en marchandant).

Angebrannt, *adj.* ἀναμμένος, allumé; κεκαυμένος, brûlé; (von Speiſen), καψαλισμένος, καλαμένος ἀπὸ τὴν φωτιάν, (en parlant d'un mets) brûlé.

Angebunden, *adj.* δεδεμένος εἰς —, lié contre qc.; *fig.* kurz angebunden, θυμώδης, ὁπού εὔκολα θυμώνει, fougueux, qui a la tête près du bonnet.

Angebeihen laſſen, *v. n.* Schutz, χαρίζω, δίδω ὑπεράσπισιν, accorder sa protection à q.

Angedenken, *ſ.* Andenken.

Angegangen, *adj.* δίχως ἀπαίσιος, entamé, entiché.

Angehänge, **Angehenke**, *n.*, ἕνα πεφαλαιῶκον ἢ ἄλλο τι προσμένον διὰ στολιαμόν, pendeloque, *f.*

Angehängt, *adj.* προσθεμένος, additionnel.

Angehen, *v. n.* (einen), πηγαίνω, προστρέχω εἰς τινα νὰ τὸν παρακαλέσω, s'adresser à q., aborder q. (pour le prier de qc.); *v. n.* (betreffen), ἀνήκω, ἀναβλέπω, concerner, regarder; was geht das mich an? τι μὲ μέλει δ' αὐτό; qu'est ce que cela me fait? que m'importe? ce ne me regarde pas; was das angeht, ὡς πρὸς ταῦτο, ὅσον εἰς τοῦτο, quant à cela; (möglich ſeyn), εἶναι τρόπος, εἶναι δυνατόν, être possible, praticable; das geht nicht an, δὲν εἶναι τρόπος, εἶναι ἀδύνατον, cela ne se peut pas, c'est impossible; (erträglich ſeyn), εἶναι ὑπό-

φερτον, être supportable, passable; (anfangen), ἀρχίζω, ἀρχηνῶ, commencer; (anfaulen), ἀρχηνῶ νὰ σαπίζω, commencer à pourrir.

Angehend, adj. νέος, ἀρχάριος, nouveau, qui commence.

Angehören, v. n. ἀνήκω, appartenir; es gehört mir an, εἶναι ἐδικόν μου, cela appartient à moi.

Angehörig, adj. ἀνήκων, ὁποῦ ἀνήκει, appartenant; (verwandt), συγγενής, parent, m.

Angel, m. (f.), ὁ σιρωφιὲς τῆς θύρας, τὸ σιροφίδι, gond (d'une porte), m.

Angel, f., τὸ ἀγκίστρι, hameçon, m.

Angeld, n., ἡ ἀρραβῶνα, arrhes, f. pl.

Angelegen, adj. πλησίον, γειτονικός, proche, voisin; (woran einem liegt), ὁποῦ μέλει, qui tient à coeur; es ist mir angelegen, μὲ μέλει, μέλει μοι, il m'importe, il me tient à coeur; sich (dat.) etwas angelegen seyn lassen, ἐπιμελοῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, πρασέχω εἰς αὐτό, prendre à coeur, avoir à coeur qc.

Angelegenheit, f., ἡ ὑπόθεσις, affaire, f., interêt, m.

Angelegentlich, adj. ἔνθερμος, instant; adv. ἐνθέρμως, ἐνστικτικά, instamment, ardemment.

Angelegt, adj. διατεταγμένος, κατασκευασμένος, arrangé, construit; σχεδιασμένος, projeté.

Angeler, m., ἔσσις πιάνει ψάρια μὲ τὸ ἀγκίστρι, pêcheur à la ligne.

Angelhaken, m., τὸ ἀγκίστρι, crochet m. de l'hameçon.

Angeln, v. a. ψαρεύω μὲ τὸ ἀγκίστρι, pêcher à la ligne ou à l'hameçon; nach etwas —, προσπαθῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, aspirer à qc.

Angeloben, v. a. ὑπόσχομαι, τάσσω (τάζω), promettre solennellement.

Angelobung, f., Angelöbniß, n., ἡ ὑπόσχεως, (τὸ τάγμα), promesse f. solennelle.

Angelruthe, f., ἡ ῥάβδος (βέργα, τὸ καλάμι) διὰ ψάρευμα, verge f. à laquelle est attachée la ligne.

Angelschnur, f., τὸ σχοινὶ διὰ τὸ ψάρευμα, ligne (de pêcheur), f.

Angelstern, m., ἄστρον τοῦ πόλου, étoile f. polaire.

Angelweit, adv. ὁλανοικτά, tout ouvert.

Angemessen, adj. ἁρμόδιος, προσαρμοσμένος, ἀνάλογος, convenable, conforme, proportionné.

Angemessenheit, f., ἡ ἁρμοδιότης, ἀναλογία, conformité, convenance, f.

Angenehm, adj. εὐάρεστος, ἡδύς, κοσμιος, agréable, plaisant, charmant.

Anger, m., τὸ λιβάδι (μάλιστα σημὰ εἰς ποτάμια), pelouse (près d'une rivière), f.; (Schindanger), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίχνουσι τὰ ψοφίμια, voirie, f.

Angeschossen, adj. πληγωμένος ἀπὸ σαΐτιαν ἢ μπάλαν, blessé d'une flèche ou d'une balle; (verliebt), ἐρωτευμένος, épris, amoureux.

Angesehen, adj. ἔνδοξος, μέγας, ἀξιοτίμητος, considérable, notable, renommé.

Angesehen, adv. (weil), ἐπειδή, vu que, attendu que.

Angesessen, adj. ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διορισμένην ἢ ἐξοχὴν τοῦ αἰῶνος εἰς ἕνα τόπον, domicilié, établi.

Angesicht, n., τὸ πρόσωπον, visage, m., figure, f.; im — gesicht des, der, ἐμπρόσθεν τοῦ, — τῆς, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ, τῆς, à la vue, la face de —.

Angesichts, adv. εἰς τὴν παρουσίαν, en présence.

Angesteckt, adj. κολλημένος (ἀρρώστειαν), maladif, infecté (d'une maladie).

Angewöhnen, v. a. (einem was), συνηθίζω (τινα εἰς) accoutumer (q. à qc.); (dat.) —, συνηθίζω, λαμβάνω, τὴν συνήθειαν, s'accoutumer à qc.

Angewohnheit, f., ἡ συνήθεια, habitude, f.

Angießen, v. a. χύνω πρὸς χύνω ὀλίγον εἰς —, verser contre . . ., verser un peu dans . . .; προσθέτω χύτρας (μέταλλα), joindre à par la fonte; dieses Rieb wie angegossen, αὐτὸ τὸ ῥεμα ἁρμόζει τόσον ὡσὰν νὰ ἦτον κολλημένο εἰς τὸ σῶμα, cet habit ble être collé sur le cor

Anglimmen, v. n. ἀνάπτω (ἀνάπτομαι) ὀλίγον κατ' ὀλίγον, s'allumer peu à peu.

Anglotzen, v. a. κυτάζω μὲ ἀνοιχτὰ ὀμμάτια καὶ ὅλο ἐκθαμβος, regarder à yeux écarquillés.

Angränzen, v. n. συνορεύω, confiner, aboutir à . . .

Angränzend, adj. ὁποῦ συνορεύει, συνορεύων, adjacent, contigu, limitrophe.

Angreifen, v. a. πιάνω μὲ τὸ χέρι, βάνω τὸ χέρι εἰς τι, ψηλαφῶ, prendre, toucher, manier de la main; (den Feind), ὁρμῶ (εἰς τὸν ἐχθρὸν), προσβάλλω, attaquer l'ennemi; (entkräften), ἀδυνατίζω, affaiblir, épuiser; (eine Arbeit), ἀρχηνῶ (μίαν δουλειάν), commencer un travail, se prendre à un travail; einen an der Ehre —, ἐγγίζω τὴν τιμὴν τινος, attaquer l'honneur de q.; einen mit Worten —, ἐγγίζω τινὰ μὲ λόγια (ὑβριστικὰ), attaquer q. de paroles, injurier q.; sich —, ἐπιμελοῦμαι, βάνω τὰ δυνατά μου, s'efforcer, faire un effort, faire son possible.

Angreifend, adj. κοπιαστικὸς, pénible; (im Kriege), ὁρμᾶ, προσβάλλει εἰς τὸν ἐχθρὸν, offensif, qui attaque l'ennemi.

Angreiflich, (fzm. angreiflich), adj. ὁποῦ εὐκόλα κλέπτεται, sujet à la pince.

Angreifung, f., τὸ πιάσιμον, τὸ ψηλάφημα, action f. de toucher etc.

Angrenzen, s. Angränzen.

Angriff, m., τὸ πάσιμον, prise, f.; ἡ ὁρμή, προσβολὴ (εἰς τὸν ἐχθρὸν), attaque, f.; (der Ehre), ἡ ἔγγισις τῆς τιμῆς, atteinte f. à l'honneur.

Angst, f., ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος, ἡ σύγχυσις, angoisse, peur, inquiétude, f.

Aengstigen, v. a. θλίβω, στενοχωρῶ, ἐμβάλλω φόβον, tourmenter, causer de la peur, inquiéter.

Aengstlich, adj. στενοχωρημένος, φοβισμένος, ἀνήσυχος, συγχυσμένος, troublé, inquiet, embarrassé.

Aengstlichkeit, f., ἡ στενοχωρία, θυλίδι, peur, inquiétude, f., embarras, m.

Angstschweiß, m., ὁ ἵδρωτας ἀπὸ τὸν φόβον, sueur froide, f.

Angstvoll, adj. πολλὰ στενοχωρημένος, πολλὰ φοβισμένος, plein d'angoisses, de peur.

Anguken, v. n. βλέπω, θεωρῶ (κυτάζω) μὲ περιέργειαν, fam. regarder, lorgner.

Angürten, v. n. δένω μὲ ζωνάρι, περιζώνω, ceindre.

Anguß, m., κομμάτι (μετάλλου) ἑνωμένον μὲ τι εἰς τὸ χύσιμον, pièce f. jointe à qc. par la fonte.

Anhaben, v. n. ἔχω ἐνδυμένον, φορῶ, porter, avoir (sur son corps); einem etwas —, κάμνω (τινὸς κακόν τι), ἐγγίζω, βλάπτω, gagner qc. sur q., lui faire quelque mal.

Anhaken, v. n. τζιμπῶ (ὀλίγον μὲ τὴν μύτην), picoter, becqueter.

Anhäkeln, v. n. συνδένω τι μὲ ἕνα ἀγκίστρι, accrocher, agrafer.

Anhalten, v. n. πιάνω ἢ κρατῶ μὲ ἀγκίστρι (νἄνε ἕνα καράβι), accrocher (p. e. un vaisseau).

Anhalt, m., ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιάνεται τις, τὸ ἀντιβάστηρι, arrêt, appui, soutien, m.

Anhalten, v. a. κρατῶ, ἐμποδίζω (εἰς τὴν πορείαν), arrêter, retenir; (von Arzneien), εἶναι στυπτικόν, (μέδ.) être astringent; einen zu etwas —, βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, exciter, pousser, obliger q. à faire qc.; v. n. um etwas —, παρακαλῶ, ζητῶ, demander, solliciter; um ein Mädchen —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρίαν, rechercher une fille en mariage; (fortdauern), ἐπιμένω, βαστῶ, continuer, durer; (nur halten, still halten), στέκομαι, δὲν ἀκολουθῶ, arrêter, s'arrêter, discontinuer; sich —, πιάνομαι (ἀπό τι, νὰ σῦρ πέσω), se tenir, s'attacher, s'accrocher à qc.

Anhaltend, adj. ἐπιμενετὸν, ἀκολουθῶν, βαστὸν, continuel, continué; (von Arzneyen), στυπτικὸς, συσταλτικὸς, astringent.

Anhaltung, f., Anhalten, n., τὸ σταμάτημα, ἐμπόδιον, action f. d'arrêter, empêchement,

m.; ἡ ξήτησις, demande, sollicitation; s. Anhalten.

Anhang, m., ἡ προσθήκη, appendice, supplément, m.; (die Anhänger), οἱ ἀκόλουθοι, προσκολλημένοι εἰς τινα, ὀπαδοί, φαιριώται, parti, m., adhérents, suppôts, m. pl.; — zu einem Testamente, προσθήκη εἰς μίαν διαθήκην, codicile, m.

Anhangen, v. n. εἶμαι προσκολλημένος, κρέμαμαι, pendre ou être pendu près de qc.; einem —, εἶμαι προσκολλημένος εἰς τινα, εἰς τὴν φατρίαν τινός, être attaché, à q., être du parti de q.

Anhängen, v. a. κρεμῶ (τι εἴς τι) συνδένω (τι μὲ τι), pendre, suspendre, accrocher, attacher; (anfügen), προσθέτω, προσκολλῶ, ajouter, joindre; (einem etwas), ἐγγίζω, πειράζω, κάμτω (τινὸς κακόν τι), faire pièce à q., attraper q.; sich —, προσκολλοῦμαι, s'attacher.

Anhangend, adj. προσκολλημένος, adhérent.

Anhänger, m., ὁ προσκολλημένος εἰς τὸ μέρος τινός, ὑπαδός, φαιριώτης, partisan, adhérent, sectateur, m.

Anhängig, adj. προσκολλημένος, κολλημένος, s'attachant, attaché; eine Klage vor Gericht anhängig machen, προσκλαίω, κάμνω ἐγκάλεσιν εἰς τὸ κριτήριον, porter une plainte en justice.

Anhänglich, adj. πολλὰ προσκολλημένος εἰς τὸ μέρος τινός, fort attaché à q.

Anhänglichkeit, f., προσκόλλησις, κλίσις εἰς τινα, attachement, m.

Anhängsel, n., ἡ (μικρὴ) προσθήκη, (petite) pendeloque, f.; (Amulet), ἐγκόλπιον προφυλακτήριον, amulette, phylactère, m.

Anhauchen, v. a. φυσῶ (τὴν ἀναπνοήν μου) εἰς τι, souffler à qc.

Anhauchung, f., τὸ φύσημα, action f. de souffler à qc.

Anhauen, v. a. ἀρχίζω νὰ κόπτω, commencer à couper, entamer.

Anhäufen, v. a. ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amasser; sich —, ἐπισωρεύομαι, μαζώνομαι, αὐξάνω, s'accumuler, s'augmenter.

Anhäufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, αὔξησις, μάζωξις, accumulation, f., entassement, m.

Anheben, v. a. ἀνεκώνω καὶ βάνω σημάτερα, approcher (qc. de qc.) en le soulevant; (anfangen), ἀρχινῶ, ἀρχίζω, commencer.

Anhelfen, v. a. προσαράπτω, ῥάπτω εἰς —, προσκολλῶ, attacher, agrafer, coudre à . . .; afficher.

Anheilen, v. a. ἰατρεύω (μίαν πληγήν), προσαρμόζω ἰατρεύοντας, rejoindre; réunir en guérissant; v. n. ἰατρεύομαι, se rejoindre (en guérissant).

Anheim, adj. anheim fallen, πίπτω εἰς τινα μὲ κληρονομίαν, γυρίζω ὀπίσω εἰς τινα κληρονομίαν, échoir, revenir en partage, revenir . . .; anheim fallen, v. ἀφίνω, παραιτῶ εἰς τὴν λησιν τινός, remettre à la disposition de q.

Anheimschig machen, sich, (zu was), v. r. ὑποχρεώνω ὑπόσχομαι (νὰ κάμω), s'obliger, s'engager (à).

Anhelfen, v. a. βοηθῶ (τινὰ βάλῃ τὰ φορέματα κτλ.), aider q. (à mettre ses h. etc.).

Anher, adv. ἐδώ, ici, en ce lieu.

Anherzen, v. a. παροξύνω, θέλγω, ἀναγριώνω, animer, inciter.

Anhetzung, f., ὁ ἐρεθισμός, ἀναγρίωσις, incitation, f.

Anhöhe, f., τὸ ὕψωμα, ὑψηλὸς τόπος, hauteur, éminence, f.

Anhören, v. a. ἀκούω, ἀκούομαι, écouter, entendre.

Anhörung, f., (der Zeugen), ἀκρόασις (τῶν μαρτύρων), audition (des témoins).

Anies, Anis, m., τὸ ἄνησον γλυκάνισον, (φυτόν), anis.

Aniesbrantwein, m., ῥακὴ γλυκάνισον, anisette, f.

Aniszucker, m., ζαχαρωτὸ γλυκάνισον, dragée d'a.

Anil, f. Indigpflanze.

Anjetzt, s. Jetzt.

Anjochen, v. n. βάνω (τὰ κτλ.) εἰς τὸν ζυγόν, mettre au joug (les bœufs etc.).

Ankauf, m., ἡ ἀγορά, ἀγορασμός, achat, m., acquisition, f.

Ankaufen, v. a. ἀγοράζω, κλέζω, (ψουνίζω), acheter, acquérir; sich —, ἀγοράζω ὑπαρξιον ἢ ὑποστατικόν, s'établir en quelque lieu.

Anker, m., ἡ ἄγκυρα, ancre, f.; den — werfen, sich vor — legen, ῥίπτω τὴν ἄγκυραν, jeter l'ancre, mouiller; vor — liegen, στέκομαι εἰς τὴν ἄγκυραν, être à l'ancre; (ein Weinmaaß), εἶδος μέτρου διὰ κρασὶ εἰς μερικοὺς τόπους, boutz, ancre, espèce de mesure pour le vin, muid, m.

Ankergeld, n., Ankergall, m., ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ καράβι κυρίαν, droit m. d'ancrage.

Ankergrund, Ankerplatz, m., τόπος διὰ ἄγκυραν, ancrage, mouillage, m.

Ankerhaken, m., ἡ ἀγκίδα τῆς ἄγκυρας, capon, m.

Ankertief, adj. βαγαλμένος ἀπὸ τὴν ἄγκυραν, qui n'a plus d'ancre.

Ankern, v. n. ἀράζω, ῥίπτω (ῥίχνω) τὴν ἄγκυραν, mouiller, jeter l'ancre; fam. nach etwas —, ποθῶ, ἐπιθυμῶ μὲ πόθον, soupirer ardemment après qc.

Ankern, n., τὸ ἄραγμα, amarrage, m.

Ankerschmidt, m., χαλκεὺς ὅστις κατασκευάζει ἀγκύρας, forgeron m. d'ancre.

Ankerschmiede, f., χαλκεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν ἀγκύρας, forge f. aux ancres.

Ankerseil, Ankertau, n., σχοινὶ τῆς ἀγκύρας, câble, m.

Anketteln, s. Ketteln, Zuketteln.

Anketten, v. a. δένω μὲ ἁλυσίδαν, enchaîner.

Ankitten, v. a. κολλῶ μὲ μαστίχι (μὲ πετρόκολλαν), cimenter, mastiquer.

Anklage, f., ἡ κατηγορία, μέμψις, ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον, accusation, délation, dénonciation, f.

Anklagen, v. a. κατηγορῶ, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, προσκλαίω, accuser, dénoncer; einen wegen eines Diebstahls u. —, κατηγορῶ τινὰ διὰ κλέψιμον κτλ., accuser q. de vol etc.

Ankläger, m., ὁ κατήγορος, accusateur, m.; ὁ προσκλαύσης, ἐγκαλεστής, demandeur, plaignant, m.

Anklammern, v. a. προσκολλῶ, δένω, σιερώνω μὲ ἀγκίστρι, sich —, v. r. πιάνομαι (ἀπό τι, οἷον· ἀπὸ κλαδὶ δένδρου κτλ.), s'accrocher, se tenir (à qc. p. e. à une branche etc.).

Anklang, m., ἡ συμφωνία, ἁρμονία, accord, m., harmonie, f.

Ankleben, v. a. κολλῶ (τι εἴς τι), coller, attacher, afficher; v. n. κολλῶ, μνήσκει κολλημένον, s'attacher, se coller.

Ankleben, adj. προσκολλημένος, adhérent.

Ankleiden, v. a. ἐνδύνω, habiller, vêtir; sich —, v. r. ἐνδύομαι, βάνω φόρεμα, s'habiller, se vêtir.

Ankleidung, —, ἡ ἔνδυσις, action f. d'habiller ou de s'habiller.

Ankleistern, v. a. κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν, coller contre . . . avec de la colle d'amidon.

Anklingen, v. a. (mit den Gläsern), προσκρούω, συγκρούω τὰ ποτήρια (πίνοντες διὰ τὴν ὑγείαν τινός κτλ.), choquer (en buvant à la santé de q. etc.).

Anklopfen, v. n. κτυπῶ (εἰς θύραν κτλ.), heurter, frapper (à la porte etc.).

Anklopfer, m., τὸ σήμαντρον τῆς θύρας, heurtoir, m.

Anknöpfen, v. a. κομβώνω, boutonner.

Anknüpfen, v. a. δένω μὲ κόμβον, nouer, lier ensemble.

Anköbern, v. n. βάνω ἀπάτην, δελεάζω, amorcer, appâter.

Ankommen, v. n. πρέπω (εἰς ἕνα τόπον), arriver, venir; (ein Unterkommen finden), εὑρίσκω δούλευσιν ἢ ἐξέσιν, trouver un emploi; gut —, ἐπιτυχαίνω καλά, ἔχω καλὴν τύχην, être bien reçu, avoir bonne fortune; unrecht —, λανθάνομαι, ὄν ἐπιτυχαίνω, se tromper, mal rencontrer; es kommt an auf . . . ἐξαρτᾶται (ἡ ἐξάρτησις) ἀπό . . ., il dépend de . . .; es kommt darauf an zu wissen, εἶναι χρεία νὰ ἠξεύρωμεν, il s'agit de savoir; es kommt mir schwer, sauer an, μοῦ ἔρχεται δύσκολα, δυσκολεύομαι, il m'en

coûte, il me coûte de la peine; es kommt mir leicht an, μοὶ ἔρχεται εὔκολον, δὲν ἔχω κόπον (εἰς αὐτό), il ne me coûte aucune peine, je trouve cela facile; darauf soll es nicht ankommen, αὐτὸ δὲν θέλει κάμη τίποτες, δὲν θέλει μᾶς ἐμποδίαη, qu'à cela ne tienne; es kommt auf Leib und Leben an, κινδυνεύει εἰς αὐτὸ ἡ ζωή, il y va de la vie; es kommt mir nicht darauf an, δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό (δὲν λυποῦμαι αὐτὰ τὰ ἔξοδα), je n'y regarde pas de si près; es kommt darauf an . . ., εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, πρέπει νὰ ἰδοῦμεν, c'est encore incertain, il faut voir; es kommt mir die Lust an zu . . ., μοὶ (μοῦ) ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ . . ., il me prend l'envie de . . .; es kommt mir der Schlaf an, μοὶ ἔρχεται ὁ ὕπνος, νυστάζω, il me prend l'envie de dormir, j'ai sommeil; es darauf ankommen lassen, ἀφίνω εἰς τὴν τύχην, προσμένω ἂς συμβῇ, ὅτι καὶ ἂν συμβῇ, abandonner qc au hasard, hasarder, risquer.

Ankoppeln, *v. a.* δένω μαζὶ (σκυλιὰ διὰ τὸ κυνῆγι), attacher, harder (les chiens).

Ankömmling, *m.*, ὁ ξένος (ὁπού πρό ὀλίγου ἦλθε), nouveau venu, étranger, *m.*

Ankörnen, *v. a.* δελεάζω, (καΐζω), appâter, amorcer.

Ankriechen, *v. a.* ἑρπύζω, ἕρπω κοντά, s'approcher en rampant.

Ankündigen, *v. a.* μηνύω, ἀγγέλλω, δηλοποιῶ, annoncer; den Krieg —, ἀνακηρύττω πόλεμον, déclarer la guerre.

Ankündigung, *f.*, ἡ μήνυσις, ἀγγελία, δηλοποίησις, annonce, *f.*, avertissement, *m.*

Ankunft, *f.*, ὁ ἐρχομός, τὸ φθάσιμον, arrivée, *f.*

Ankuppeln, *v. a.* Hunde —, δένω τὰ σκυλιὰ ἀπὸ δύο κτλ., harder les chiens; *fam.* einem ein Frauenzimmer —, προξενῶ τινὸς (ἢ εἰς τινα) μίαν γυναῖκα, procurer une femme à q.

Ankütten, *s.* Ankitten.

Anlächeln, *v. a.* μειδιῶ, χαμογελῶ πρός τινα, sourire à q.

Anlachen, *v. a.* γελῶ πρός τινα, rire à q.

Anlage, *f.*, τὸ σχεδίασμα, plan, dessein, *m.*, ébauche, *f.*; (das Angefügte), ἡ προσθήκη, pièce *f.* ajoutée ou jointe; (Einrichtung), ἡ κατασκευή, arrangement, *m.*; (natürliche —), φυσικὸν δῶρον, χάρισμα, talent, *m.*, disposition à qc pour qc.; eine — zur Schwindsucht ꝛc., φυσικὸν ὁποῦ κλίνει εἰς τὸν ὄγκηκα κτλ., disposition du corps pour la phtisie etc.

Anlände, *f.*, τόπος διὰ ἄραγμα, abord, altérage, *m.*

Anlanden, *v. n.* ἀράζω, φθάνω εἰς τὸ περιγιάλι, aborder, arriver, prendre terre.

Anlandung, *f.*, τὸ ἄραγμα, ὅρμον, arrivée (au port).

Anlangen, *v. a.* φθάνω εἰς τόπον, arriver, venir; (betreffen), ἀφήνει, ἀποβλ regarder toucher; was anlangt, ὅσον ἀφήνει εἰς ἐμέ, quant moi.

Anlangend, *adv.* ἀποβλέπω εἰς . . ., ὡς πρός, touc pour ce qui regarde, q à . . .

Anlaschen *s.* Anschalmen.

Anlaß, *m.*, ἡ ἀφορμή, occasion, *f.*, sujet, *m.*

Anlassen, *v. a.* ἀφίνω πρός laisser approcher à (einen Teich), γεμίζω λίμνην μὲ νερόν, remp eau (un étang); (Kleidstücke), δὲν ἐβγάζω (ρο τα), ne pas ôter (de bits); *fig. fam.* einen — λώνω, ἐπιπλήττω, ἐπ rabrouer q.; sich —, ἀν μαι, φαίνομαι (ἐπιτ εἰς τι κτλ.), paraître montrer (habile à qc es läßt sich zum Krieg φαίνεται πῶς θέλει πόλεμος, il y a appa de guerre.

Anlauf, *m.*, (zum Springen παρομάζωμα (διὰ τὸ μα), escousse, *f.*; (A ἡ ὁρμὴ (εἰς τὸν ἐχθ attaque, *f.*; (Zudrang ἡ ἐνόχλησις (ἀπὸ ἀνθρώπους ὁποῦ πηγ εἰς τινα), importun fréquentes visites etc

nen — nehmen, πέρνω παραμάζωμα, prendre son essor; greifen — haben von . . ., être fort importuné de . . .

Anlaufen, *v. n.* ἀρχηνῶ νὰ τρέχω, commencer à courir; (anschwellen), ἀνεβαίνω (οἱον τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ), monter, s'enfler (des eaux); φουσκώνω (οἱον· τὰ πόδαρια), s'enfler (des jambes); (als eine Summe ꝛc.), ἀνεβαίνω, αὐξάνω (εἰς ποσὸν), s'augmenter, s'accroître (des sommes); (als Glas ꝛc.), σκοτίζομαι (γιόνω), se ternir; (als Wein), μουχλιάζω, commencer à chanci, à moisir; (an etwas), τρέχω εἰς τι, heurter, donner contre (en courant); *fig.* übel —, δὲν ἐπιτυχάνω, ἔχω κακὴν τύχην, s'adresser mal, ne pas réussir; blau anlaufen lassen, κάμνω γαλάζιον (οἱον· σιδηρᾶ ἐργαλεῖα), bleuir (des instruments d'acier); einen — lassen, προσμένω τινὰ διὰ νὰ τὸν μιλήσω καθὼς πρέπει, voir venir q. pour l'écoudnire; *v. a.* einen —, *s.* überlaufen (einen).

Anlegen, *v. n.* βάνω εἰς . . . ἢ πρός . . ., mettre, placer (eine Kette), βάνω εἰς τὴν ἁλυσίδα, enchaîner, mettre aux fers; (eine Flinte), σημαδεύω μὲ τὸ τουφέκι, coucher en joue (le fusil); (Kleidung), βάνω (φόρεμα), ἐνδύνω, mettre (un habit); ein Kind —, βάνω ἕνα παιδάκι εἰς τὸ βυζί, mettre un enfant à la mamelle; Holz —, βάνω ξύλα εἰς τὴν ψωλιάν, mettre du bois au feu; Feuer —, ἀνάπτω (σπίτι κτλ.), mettre le feu à une maison etc.); Hand —, βάνω χέρι (εἰς μίαν δουλειάν), mettre la main à l'oeuvre; (anwenden), μεταχειρίζομαι, βάνω εἰς χρῆσιν, employer, placer; Geld —, μεταχειρίζομαι, βάνω ἄσπρα εἰς τι, placer de l'argent; (errichten, stiften), κατασκευάζω, θεμελιόνω, établir, fonder; (eine Zeichnung, einen Plan), σχεδιάζω, ébaucher, esquisser; sich anlegen (an etwas), ἀκουμπῶ εἰς τι, s'adosser contre qc.; (als Naß ꝛc.), κολλῶ (ὡς ἡ χαντιὰ εἰς τὸν τοῖχον), s'attacher (comme la suie à la muraille); *v. n.* mit dem Schiffe, ἀράζω, attérir, aborder; *v. i. fam.* es legt an bey ihm, παχαίνει, γίνεται παχύς, il engraisse, il devient gras; es ist darauf angelegt, εἶναι ὁ σκοπός του (ἢ τοῦ) νὰ —, on a le dessein de —.

Anlegeschloß, *n.*, κλειδωτὰ χειρῆς, cadenas, *m.*

Anlegung, *f.*, τὸ βάλσιμον κτλ., action de mettre etc.; ἡ μεταχείρισις, κατασκευή, θεμελίωσις, emploi, établissement, *m.*, fondation, *f.*; *s.* Anlegen.

Anlehen, *n.*, *s.* Anleihe.

Anlehnen, *v. a.* ἀκουμπῶ, appuyer, adosser.

Anleihe, *f.*, τὸ δάνεισμα, emprunt, *m.*

Anlernen, *v. a.* κολλῶ, coller.

Anlernen, *v. a.* διδηγῶ εἰς τι, μαθητεύω, διδάσκω, conduire, instruire, diriger.

Anleitung, *f.*, ἡ διδηγία, conduite, instruction, *f.*

Anliegen, *v. n.* κεῖμαι (κάθομαι) εἰς . . . ἢ πρός . . ., toucher, être joignant, être tout près; (von Kirchern), σπέρνεται κάλε, ἁρμόζει κάλά (τὸ φόρεμα), être juste (en parlant d'un habit); *fig.* einem —, παρακαλῶ τινα θερμῶς, solliciter, presser q.

Anliegen, *n.*, ἡ φροντίδα, peine, *f.*, souci, soin, *m.*; (Bitte), ἡ παράκλησις, ζήτησις, demande, *f.*

Anliegend, *adj.* συνορεύων, joignant, contigu.

Anlocken, *v. a.* δελεάζω, θέλγω (τραβῶ) μὲ ἀπάτην, appâter, leurrer, attirer, attraire.

Anlockung, *f.*, ἡ ἀπάτη, τὸ δέλεασμα, attrait, appas, *m.*, amorce, *f.*

Anlöthen, *v. a.* κολλῶ (μεταλλα), souder.

Anlöthung, *f.*, κόλλησις (μεταλλων), soudure.

Anmachen, *v. n.* προσαρμόζω, βάνω, attacher, joindre, mettre; Feuer —, ἀνάπτω τζιτζιν, allumer du feu; (als Speisen ꝛc.), ἀρτύνω, βάνω ἀρτύματα, assaisonner, apprêter (des mets); (als Wein ꝛc.), ἀνακατώνω τὸ (γαλασμένον) κρασὶ μὲ ἀφρώδι-

κὸ πράγματος, dragoner, frelater (le vin).

Anmahlen, *v. n. ζωγραφίζω, βάφω μὲ χρώματα*, peindre, peinturer.

Anmahnen, *v. a. νουθετῶ συμβουλεύω*, exhorter.

Anmahnung, *f.*, *ἡ νουθεσία, συμβουλή*, exhortation, *f.*

Anmarſch, *m.*, *ὁ πλησιασμὸς (τοῦ στρατεύματος)*, approche, marche, *f.*

Anmarſchiren, *v. n. πλησιάζω (λέγεται διὰ στρατιώτας)*, s' approcher, marcher.

Anmaſſen, ſich, (eine oder einer Sache), *ἰδιοποιοῦμαι, πέρνω διὰ λόγου μου (ἀδίκως)*, s' arroger, s'attribuer, s'approprier, usurper (qc.).

Anmaßend, *adj. ἀλαζών, ὑπερήφανος*, arrogant, présomptueux.

Anmaßlich, *adj ἀδίκως παρμένος, ἀδίκως ζητημένος*, prétendu.

Anmaßung, *f.*, *ἡ ἰδιοποίησις, ἄδικος ζήτησις, ἀπάχτησις χωρὶς δίκαιον*, prétention injuste, usurpation, *f.*

Anmelden, *v. n. μηνύω (ὅτι ἦλθε τις)*, annoncer.

Anmeldung, *f.*, *ἡ μήνυσις, τὸ μήνυμα*, annonce, *f.*

Anmerken, *v. a. σημειώνω, παρατηρῶ*, noter, observer, remarquer.

Anmerkung, *f.*, *ἡ σημείωσις, ἡ παρατήρησις*, note, observation, remarque, *f.*

Anmeſſen, *v. n. μετρῶ (φορέματα, ὑποδήματα), πέρνω τὸ μέτρον*, prendre la mesure (d'un habit, de bottes etc.).

Anmuth, *f.*, *ἡ χάρις, (ὑσατιμάδα)*, grâce, *f.*, charme, *m.*, douceur, *f.*

Anmuthen, *ſ.* Zumuthen.

Anmuthig, *adj. χαριτωμένος, νάσιμος*, agréable, doux, gracieux, charmant.

Annageln, *v. a. καρφώνω εἰς . . .*, clouer, attacher avec des clous.

Annahen, *v. n. πλησιάζω*, approcher, s'approcher.

Annähen, *v. a. ῥάπτω εἰς . . ., προσράπτω*, coudre à.

Annähern, *v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα*, approcher (qc. de q. ou de qc.); ſich —, *πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα*, approcher, s'approcher.

Annäherung, *f.*, *ὁ πλησιασμός*, approche, *f.*

Annahme, *f.*, *ἡ λῆψις, τὸ δέξιμον*, acceptation, *f.*; — an Kindes Statt, *ἡ υἱοθεσία, τὸ δέξιμον ὡς ψυχοπαίδι*, adoption, *f.*

Annalen, *f. pl.*, Jahrbücher, *n. pl.*, *τὰ χρονικά*, les annales, *f. pl.*

Annaliſt, *m.*, *ὁ χρονογράφος*, annaliste, *m.*

Annaten, *f. pl.*, *εἰσοδήματα ἑνὸς χρόνου μιᾶς ἐπισκοπῆς, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ πάπας*, annate, *f.*

Annehmen, *v. a. λαμβάνω, δέχομαι*, accepter, recevoir; (voraußſetzen), *προϋποθέτω*, supposer; an Kindes Statt —, *δέχομαι ὡς ψυχοπαίδι, εἰσ-*

θετῶ, adopter; ſich jemand —, *φροντίζω διά τινα, ν ρωπίζω τινά*, s'intéresser pour q., protéger q., incéder pour q.; ſich eines D ges —, *φροντίζω δι πράγμα, ἐπιμελοῦμαι*, mêler de qc., prendre de qc.; ſich (*dat.*) etwas *ἀναφέρω ἐκεῖνο ἀποῦ λ τις εἰς ἐμέ, τὸ πέρνω ἐγγυητικόν*, s'appliquer (ou ce qu'on dit).

Annehmlich, *adj. δεκτός*, acceptable.

Annehmlichkeit, *f.*, *ἡ χάρις, (σιμάδα)*, *ὡραιότης*, ment, *m.*, grâce, douceu

Annehmung, *f.*, *ἡ λῆψις, δέξιμον*, acceptation, tion, *f.*

Anneten, *v. a. καρφώνω*, tacher en, river; *ſ.* 9

Annoch, *adv. ἀκόμη, ἔτι*, core.

Anomalie, *f.*, *ἡ ἀνωμαλία*, malie, *f.*

Anordnen, *v. a. διατάσσω νω εἰς τάξιν, διορθώνω*, donner, régler, disposer, ranger.

Anordnung, *f.*, *ἡ διάταξις, θωσις*, arrangement, ment, *m.*

Anpacken, *v. a. πιάνω (σ δυνατά)*, empoigner,

Anpappen, *v. a. κολλῶ*, (avec de la colle de

Anpaſſen, *v. a. προσαρ* ajuster.

Anpaſſend, *adj. ἁρμόδιος*, forme.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Anpflanzen, *v. a.* φυτεύω, planter.

Anpflanzung, *f.*, τὸ φύτευμα, plantation, action *f.* de planter; φυτευμένος τόπος, lieu planté (d'arbres etc.), *m.*

Anpflöcken, *v. n.* καρφώνω μὲ ξύλινα καρφιά, attacher avec des chevilles.

Anpichen, *v. n.* κολλῶ μὲ πίσσαν, attacher avec de la poix.

Anpissen, *v. a.* κατουρῶ εἰς —, pisser contre —.

Anplärren, *v. n.* φωνάζω πολὺ πρὸς —, brailler après —.

Anpochen, *v. n.* κτυπῶ (εἰς τὴν θύραν), hemter, frapper (à la porte).

Anprallen, *v. n.* ῥίπτομαι εἰς . . . ἢ πρὸς . . ., rejaillir, rebondir

Anpreisen, *v. a.* ἐπαινῶ πολύ, recommander, louer, vanter.

Anprellen, *f.* Anprallen.

Anprobiren, *v. a.* ein Kleid, βάνω ἕνα φόρεμα διὰ δοκιμήν, essayer un habit.

Anputz, *m.*, ὁ στολισμός, parure, *f.*

Anputzen, *v. a.* στολίζω, parer, ajuster.

Anquicken, *v. a.* κάμνω μίγμα (μετάλλου) μὲ ὑδράργυρον, amalgamer.

Ranken, sich, *v. r.* πιάνομαι εἰς τι μὲ λεπτὰ κλωναράκια (ὡσὰν τὰ ἀμπέλια), s'attacher avec des vrilles (comme la vigne).

Anrathen, *v. a.* συμβουλεύω, conseiller (de faire qc.).

Anrath, *m.*, ἡ συμβουλή, conseil, *m.*

Anrauchen, *v. a.* eine Pfeife, τραβῶ πρῶτος καπνὸν ἀπὸ ἕνα τζιμπούκι, commencer à fumer (une pipe).

Anräuchern, *v. a.* θυμιάζω, encenser.

Anräucherung, *f.*, ἡ θυμίασις, encensement, *m.*

Anrechnen, *v. a.* einem etwas, βάνω εἰς λογαριασμὸν τινός τι, compter, mettre sur le compte de q.; ἀποδίδω εἰς τινά τι, attribuer, imputer (qc. à q.).

Anrede, *f.*, ἡ ὁμιλία πρός τινα, τὸ παραγόρεμα, discours *m.* adressé à q., harangue, *f.*

Anreden, *v. n.* ὁμιλῶ πρός τινα, παραγορεύω, aborder q. adresser la parole à q., haranguer q.

Anregen, *v. n.* παρακινῶ, inciter, pousser, animer; (erwähnen), ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν, μνημονεύω, mentionner.

Anregung, *f.*, ἡ παρακίνησις, incitation, *f.*

Anreiben, *v. a.* einen mit etwas, τρίβω τινὰ μέ τι, frotter q. de qc.

Anreihen, *v. n.* ὁρμαθιάζω, enfiler.

Anreißen, *v. n.* κόπτω, χωρίζω, ἕνα μέρος ἀπό τι, entamer, ôter une partie de qc.

Anreiten, (an etwas —), *v. n.* κτυπῶμαι εἰς τι μὲ τὸ ἄλογόν μου (ἱππεύων), heurter ou donner contre en allant à cheval; bey einem —, ἐπισκέπτομαι τινὰ (ἱππεύων), rendre une visite à q. en y allant à cheval; (*metaphor.*) ἐγρίζω τινὰ ἀπροσηκώτως, *fig.* mal rencontrer, offenser q. (par inconsidération).

Anreizen, *v. a.* παρακινῶ δυνατά, ἐνθαρρύνω, inciter, exciter, animer.

Anreizung, *f.*, ἡ παρακίνησις, incitation, *f.*

Anrennen, *v. n.* κτυποῦμαι, ῥίπτομαι εἰς τι τρέχοντας, courir contre, heurter contre en courant; *fig.* ἀβὲ —, δὲν ἐπιτυχαίνω καλά, mal rencontrer.

Anrichten, *v. a.* κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, préparer, arranger; das Essen —, βάνω τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν, servir, dresser (les viandes); (stiften), κατασκευάζω, πεμελιόνω, fonder; (verursachen), προξενῶ, γίνομαι αἴτιος, causer, faire.

Anrichtlöffel, *m.*, μεγάλη χουλιάρα, cuiller *f.* à dresser.

Anrichtetisch, *m.*, Anrichte, *f.*, ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ φαγιὰ εἰς τὰ πιάτα, dressoir, *m.*

Anrichtung, *f.*, ἡ κατασκευή, ἑτοιμασία, préparation, *f.*, arrangement, *m.*; ἡ θεμελιόσις, fondation, *f.*; κατασκευὴ τῶν ὑπηρεσιῶν, apprêt, service (des viandes); *f.* Anrichten.

Anriechen, *v. n.* μυρίζω, αἰσθάνομαι διὰ μέσου τῆς ὀσμῆς, flairer, sentir; einen —, μυρίζω τινὰ (καθὼς τὰ σκυλιά), flairer (comme font les

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

chieus); es einer Sache —, καταλαμβάνω τὴν μυρωδίαν, καταλιχμάρω ἐνὸς πράγματος ἀπὸ τὴν μυρωδίαν, sentir qc., découvrir qc. par l'odeur.

Anritt, m., πλησιασμὸς μὲ τὸ ἄλογον, approche f. à cheval.

Anritzen, v. a. γραζουνιάζω, τζουγκρουνίζω ὀλίγον, érafler, égratigner un peu.

Anrollen, v. a. κυλίω κοντά, rouler contre; v. n. κυλιοῦμαι κοντά, προσκυλιοῦμαι, rouler (être roulé) contre.

Anroſten, v. a. καλλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριάν, ἀρχηνῶ να σκουριάζω, s'attacher à qc. par la rouille.

Anrüchtig, ſ. Berüchtigt.

Anrücken, v. a. πλησιάζω, βάνω συμπάνω (οἷον· τραπέζαν, σκαμνί), approcher, avancer (p. e. une table, une chaise); v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι κοντά, approcher, s'approcher.

Anrudern, v. n. πλησιάζω κωπηλατῶντας, s'approcher en ramant; στυπειοῦμαι εἰς τι κωπηλατῶντας, heurter contre qc en ramant.

Anrufen, v. a. καλῶ, προσκαλῶ, crier à q.; (bitten) ἐπικαλοῦμαι, παρακαλῶ, invoquer, implorer; einen um Hülfe —, προσκαλῶ τινὰ διὰ βοήθειαν, implorer le secours de q.; einen zum Zeugen —, βάνω τινὰ μάρτυρα, appeler, prendre q. à témoin.

Anrufung, ſ., ἡ ἐπικάλεσις, τὸ ἐπικάλεσμα, invocation, f.

Anrühmen, v. a. ἐπαινῶ πολύ, vanter, louer.

Anrühmung, ſ., ὁ ἔπαινος, ἡ ἐπαίνεσις, louange, f., éloge, m.

Anrühren, v. a. ἐγγίζω (ὀλίγον μὲ τὸ χέρι), toucher (un peu); Kalk —, ἀνακατώνω ἀσβέσιμην, gâcher la chaux.

Anrührung, ſ., ἐγγίζις (με τὰ δάκτυλα), attouchement; — des Kalkes, ἀνακάτωσις τοῦ ἀσβέστου, action f. de gâcher la chaux.

Anſäen, v. a. σπέρνω, ἀρχηνῶ νὰ σπέρνω, ensemencer.

Anſage, Anſagung, ſ., ἡ εἴδησις (διδομένη ἐκ στόματος), τὸ μήνυμα, avertissement, m., notification, f.

Anſagen, v. a. δίδω εἴδησιν ἐκ στόματος, λέγω, μηνύω, annoncer, dire, avertir (de bouche).

Anſägen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ πριονίζω, κόπτω ὀλίγον μὲ τὸ πριόνι, entamer avec la scie.

Anſagung, ſ., ἡ μήνυσις, φανέρωσις, notification, f.

Anſäſſig, ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διωρισμένην εἰς ἕναν τόπον, domicilié (comme propriétaire d'immeubles).

Anſäſſigkeit, ſ., τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἔχῃ τις κατοικίαν διωρισμένην, droit m. de domicile.

Anſatz, m., (das Angeſetzte), ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον, pièce ajoutée, allonge, f.; (zum Springen), παραμάζωμα (νὰ πηδήσῃ τις), ese se (pour sauter), f.; (An ἡ ὁρμή, attaque, f.; (Ju gend etwas, besonders an Krankheit), ἡ κλίσις ἢ διάθ εἰς τι (μάλιστα εἰς ἀ σίαν), disposition f. à (particulièrement à que maladie); (von angeſp Lande), χῶμα ἐξορμμένον ἕναν τόπον ἀπὸ τὴν θά σαν, alluvion, f.; (von E sen im Geſchirre), τὸ κο μένον εἰς τὸ τζουκάλι τὰ βρασιά, gratin, m.; ber Flöte), ἡ προσάρ τῶν χειλῶν εἰς τὴν φ ταν, embouchure (d'une te), f.

Anſaugen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ ζάνω, commencer à se sich —, προσκολλοῦμαι ζάνωσις (ὡς ἡ βδέλλα attacher en suçant (co la sangsue).

Anſchaffen, v. a. προβλέ προμηθεύω, fournir, pr ter; ἀγοράζω, ψωνίζω, a ter.

Anſchaffung, ſ., ἡ πρόβλ προμήθευσις, fourniture ἡ ἀγόρασις, ὁ ψων achat, m.

Anſchäften, ſ. Schäften.

Anſchalmen, v. n. σημε (ἕνα δένδρον διὰ τὰ ψουν), layer.

Anſchauen, v. a. θεωρῶ, ἐπο ρῶ, κυτάζω, regarder, s sager, voir.

Anſchauen, n., Anſchauung, ὄψις, ἡ θεωρία, vue, f. gard, aspect, m.; (A

tion), ἡ τοῦ θεοῦ ὅρασις, intuition f. de Dieu.

Anſchauend, anſchaulich, adj. ἐπο ντικός, intuitif.

Anſchein, m., τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης, apparence, f.

Anſcheinen, v. n. et n. φέγγω, λάμπω εἰς . . ., éclairer.

Anſcheinend, adj. φαινόμενος, apparent.

Anſchellen, ſ. Klingeln.

Anſchiren, v. a. διάζομαι, σιαί γω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφάνω, ourdir une chaîne; ἀρχηνῶ νὰ χουρεύω, commencer à tondre.

Anſchicken, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, préparer, arranger; ſich — v. r. ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, se préparer, se disposer.

Anſchieben, v. a. πλησιάζω, βάνω συμπάνω (βαρὺ πρᾶγμα, οἷον, τράπεζαν κτλ.), approcher de . . ., pousser contre . . . (p. e. approcher une table etc.); v. n. παίζω πρῶτος (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν σαναλλάγων), jouer le premier (au jeu de quilles).

Anſchielen, v. a. θεωρῶ, κυτάζω στραβώνοντας τὰ ὀμμάτια, regarder de travers, guigner.

Anſchießen, v. a. λαβώνω, πληγώνω βλητώντας τουφέκι on à . . .; (ein Gewehr —), δοκιμάζω ἕνα τουφέκι μὲ τὸ νὰ ὄβγω πρώτην φοράν, tirer pour la première fois (un fusil neuf etc.); (anna ben), βάνω τὸ τσεγγέλι εἰς dre (grossièrement) à . . .; v. n. (von Krystallen), χρυσταλλώνομαι, cristalliser, se cristalliser.

Anſchiffen, v. a. πλησιάζω μὲ τὸ καράβι, προσπλέω, ἀφέζω, aborder, approcher en naviguant.

Anſchimmern, v. a. φέγγω (ὀλίγον) εἰς τι, repandre une lueur sur qc.

Anſchirren, v. a. βάνω τὰ λουρία εἰς τὸ ἄλογον, ζεύγω, enharnacher.

Anſchlag, m., τὸ κτύπημα εἰς τι, action f. de frapper etc.; (der Flinte), ἡ προσάρμοσις τοῦ τουφεκιοῦ εἰς τὸ μάγουλον, action de coucher en joue (un fusil); (Rechnung), ὁ λογαριασμός (μάλιστα διὰ τὰ ἔξοδα ἐναγκαῖα εἰς τι), estimation, prisée, f.; (Entwurf), τὸ σχεδίασμα, dessein; ὁ σκοπός, (πλάνος), projet, m.; (Math), ἡ συμβουλή, conseil, m.; (Zettel), χαρτὶ καλλιμένον εἰς τὸν τοῖχον διὰ εἴδησιν, affiche, f.; in — bringen, λογαριάζω, mettre en ligne de compte; das kommt nicht mit in —, δὲν λογαριάζομεν αὐτό, αὐτὸ δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν, on ne met pas cela en ligne de compte.

Anſchlagen, v. a. κτυπῶ εἰς τι, frapper à qch.; (etwas an eine Wand ꝛc.), κολλῶ (ἕνα χαρτὶ, μίαν εἴδησιν) εἰς τὸν τοῖχον, attacher, afficher (une annonce etc.); (die Flinte), βάνω τὸ τσεγγέλι εἰς τὸ μάγουλον, coucher en joue (un fusil); (Feuer), ἀνάπτω φωτίαν (μὲ τὸ τζακμάκι), battre le fusil, le briquet; (verloren anbauen), σπέρνω (βελονιάζω ἀραιά), faufiler; ein Haus —, μηνύω τὴν παύλησιν ἑνὸς ἀσπιτίου, afficher une maison; (berechnen), λογαριάζω (τὰ ἔξοδα ἀναγκαῖα εἰς τι), diaprise τὴν τιμὴν διὰ κάτι τι, évaluer, apprécier, priser, taxer; v. n. (wirken), ἐνεργῶ, opérer, faire effet; (bellen), γαυγίζω, aboyer.

Anſchlägig, adj. ἐπιτήδειος, ἀχείρους, ἐπινοητικός, inventif, ingénieux.

Anſchlaggettel, m., πρόγραμμα (κολλημένον εἰς δημόσιον τόπον), affiche, f.

Anſchleichen, v. n. angeſchlichen kommen, πλησιάζω ἀγαλάκι ἀγαλάκι ἢ πολὺ σιγανά, s'approcher doucement.

Anſchleppen, v. a. σύρνω πλησίον, σύρνω κοντά, approcher (qc.) en traînant.

Anſchließen, v. a. δένω μὲ ἁλυσίδιον, enchaîner; einen —, δένω τινὰ μὲ ἁλυσίδιον, βάνω τινὰ εἰς τὰ αἴδρια, enchaîner q., le mettre aux fers; fig. (beſchließen), περικλείω (γράμμα), joindre (une lettre); v. n. ἑνώνομαι σφιχτά, être bien serré; ſich —, ἑνώνομαι, se joindre.

Anſchlingen, v. a. δένω μὲ θηλειάν, attacher par le moyen d'un lacet.

Anſchluß, m., ἡ προσθήκη, τὸ

περικεκλεισμένον, addition, f., pièce on lettre jointe à ...

Anschmeicheln, sich, s. Einschmeicheln.

Anschmeißen, s. Anwerfen.

Anschmelzen, v. a. κολλῶ τι (μέταλλον) εἰς τι ἀναλύοντά, το, joindre par la fonte.

Anschmieden, v. a. σμίγω σφυροκοπώντας (συγκαμένων σιδήρων), joindre en forgeant (un fer rouge); einen —, βάνω εἰς τὰ αἴδηρα, mettre q. aux fers.

Anschmiegen, sich, v. r. ἀκουμβῶ εἰς τινά κολακευτικώς, κολακεύω, se serrer ou coller contre . . . en pliant, flatter.

Anschmieren, v. a. ἐλείγω, λερώνω, frotter, graisser, salir; (pop.) einen —, oder einem etwas, καταπείθω τινὰ μὲ ἀπάτην νὰ πάρῃ τι, persuader q. de prendre qc.

Anschnallen, v. a. δένω, περιζώνω μὲ βούκλαν, boucler, attacher ou ceindre avec une boucle.

Anschnarchen, v. a. (pop.) μαλώνω, γογγύζω σκληρά, rabrouer, rudoyer.

Anschneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω τὰ πρῶτον μέρος ἀπό τι (οἷον· ἀπό τὸ ψωμί, ἀπό τό χοιρομέρι κτλ.), entamer (p. e. une miche, un jambon etc.).

Anschnitt, m, τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος, entame, entamure, f.; σημεῖον κομμένον εἰς ἕνα ξύλον, marque f. sur la tuille.

Anschnüren, v. a. δένω σφιχτὰ εἰς τι, lacer, serrer contre . . . avec un lacet.

Anschove, f., εἶδος σαρδέλας, anchois (poisson), m.

Anschrauben, v. a. σιγερώνω, προσαρμόζω μὲ βίδαν, visser, attacher avec de vis.

Anschreiben, v. a. γράφω, καταγράφω, γράφω ἢ βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν, écrire, noter, mettre en compte; bey einem gut angeschrieben stehen, ἔχω τὴν εὔνοιαν τινός, être bien dans l'esprit de q.

Anschreyen, v. a. φωνάζω εἴς τινα, crier à q.

Anschrote, f., ἡ ἄκρα τοῦ παννοῦ ἢ τοῦ ῥούχου, lisiere f. du drap.

Anschroten, v. a. προσκυλίω, approcher en roulant; γυαλίνω τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου, faire la lisière à une pièce de drap.

Anschub, m., den — haben, (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων) πάιζω πρῶτος, (au jeu de quilles) avoir la boule; um den — werfen, ῥίχνω λαχνὸν διὰ νὰ φανῇ ποιὸς θὰ παίξῃ πρῶτος, abuter.

Anschuhen, v. a. βάνω ἄλλα παπούτσια εἰς τὰ ὑποδήματα, remonter (des bottes); Pfähle —, βάνω αἴδηρα εἰς τὴν ἄκραν τῶν παλουκιῶν, ferrer les bouts des pieux.

Anschuldigen, v. a. κατηγορῶ, ἐλέγχω, accuser; s. Beschuldigen.

Anschüren v. a. συνάζω τὰ ἀνθρά-

λία τῆς φωτιᾶς διὰ νὰ καίωσιν, attiser, nourrir le feu (μεταφορ.) ἐρεθίζω, ἐνθαρρύνω, παρακινῶ εἰς θυμόν, ἐρεθίζω, exciter, provoquer.

Anschuß, m, τὰ πρῶτον μέρος (μὲ τὸ τουφέκι), premier coup (d'un fusil), m.; (des Wasserß), ἡ τοῦ νεροῦ, choc m. de l'eau (von Krystallen ꝛc.), τὸ σιάλλωμα, cristallisation.

Anschwängern, v. a. (χυμὸν) πληρῶ, βάνω (οἷον· ἔβαλε τὸ νερόν, ὅσον δύναται λυθῇ), (chim.) imprégner.

Anschwärzen, v. a. μαυρίζω, noircir; (verleumden), μαυρῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω, dénigrer, noircir, calomnier.

Anschwatzen, einem etwas, καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ τι, νὰ ἀγοράσῃ τι, persuader à prendre ou à acheter.

Anschweißen, v. a. σμίγω, δένω συγκομένα αἰδήρα, ἀναφορικῶς τα, braser, souder, corroyer (du fer).

Anschwellen, v. n. φουσκώνω, πρίσκομαι, s'enfler, gonfler (zunehmen), αὐξάνω, augmenter, s'augmenter; v. a. φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώσῃ τι, enfler qc.

Anschwemmen, v. a. φέρνω (ξύλα, χῶμα κτλ.) τὴν ἄκραν (λέγεται διὰ χῶμα), charier, jeter un amas de gravier (en parlant d'une rivière); ein angeschwemmtes Land, γῆ δημιένη

ἄκραν μὲ τὴν βίαν τοῦ ποταμοῦ, accrue, f.

Anſchwimmen, v. n. προσπλέω, πλησιάζω πλέοντας ἢ καλυμβῶντας, approcher, aborder à la nage.

Anſegeln, v. n. πλησιάζω κάμοντας πανιά, approcher en naviguant; κτυπαιοῦμαι εἰς τι κάμοντας πανιά, donner contre qc. en naviguant.

Anſehen, v. a. θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, regarder, voir, envisager; (betrachten, erwägen), ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, συλλογίζομαι, considérer, peser; einen anſehen für . . ., ἐπιθεωρῶ τινὰ ὡς . . ., regarder, envisager q. comme . . .; die Perſon —, προσωποληπτῶ, faire acception des personnes; etwas mit dem Rücken —, ἀφίνω, παραιτῶ τι, abandonner qc.; einen um etwas —, παιδεύω τινὰ διά τι, punir q. de qc.; man ſieht es ihm an, daß . . ., φαίνεται ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, ὅτι . . ., on voit à sa mine, que . . .; das Geld nicht —, δὲν κυτάζω τὰ ἄσπρα, δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, n'épargner pas l'argent; ich kann das nicht länger mit anſehen, δὲν ἠμπορῶ πλεόν νὰ τὸ ὑποφέρω, je ne saurais plus souffrir cela; darauf iſt es eben angeſehen, αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπός, c'est là le dessein.

Anſehen, n., ἡ θεωρία, τὸ φαινόμενον, τὸ εἶδος, vue, f., air, m., mine, apparence, f.; (Achtung), τὸ σέβας, ἡ ὑπόληψις, considération, estime, f., crédit, m., autorité, f.; ohne — der Perſon, χωρὶς προσωποληψίαν, sans acception de personnes; einen von — kennen, γνωρίζω τινὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπον, connaître q. de vue; ſich ein Anſehen geben, μιμοῦμαι τοὺς τρόπους τῶν μεγάλων, ὑπερηφανεύομαι, se donner des airs.

Anſehnlich, adj. ἀξιόλογος, ἀξιοθεώρητος, μεγάλος, considérable, important, distingué; ὡραῖος, εὐμορφος, de belle prestance, de belle taille.

Anſehnlichkeit, f., τὸ ἀξιόλογον, importance, f.; ἡ ὡραιότης, bonne mine, prestance, f.

Anſehung, (nur) in —, ἀποβλέποντας εἰς . . ., ὡς πρὸς . . ., en considération de . . ., par rapport à . . ., à l'égard de . . ., en égard à . . .; in — meiner, ὅσον εἰς ἐμέ, à mon égard.

Anſeſſig, ſ. Anſäſſig.

Anſetzen, v. a. προσθέτω, βάνω εἰς . . . ἢ πρὸς . . ., mettre à . . ., ajouter, joindre; (anrechnen), λογαριάζω, βάνω εἰς λογαριασμόν, passer qc. en compte; (beſtimmen), διορίζω, déterminer, fixer; die Feder —, πιάνω τὸν κονδύλι (νὰ γράψω), mettre la main à la plume; eine Flöte ꝛc. —, προσαρμόζω εἰς τὰ χείλη ἕνα αὐλόν (μίαν ψαλτοῦναν) κτλ., emboucher une flûte etc.; ſich —, καλλῶ, καλλοῦμαι εἰς τι, s'attacher à qc.; ἀρχηνὰ κάμω τι, se mettre à faire qc.; v. n. zum Springen —, πέρνω παραπάνω, εἶμαι κοντὰ νὰ πηδήσω, prendre son escousse (pour sauter etc.); ὁρμῶ, προσβάλλω (εἰς τὸν ἐχθρόν), attaquer charger (l'ennemi); (dick werden), βγάζω κοιλιάς, παχαίνω, prendre chair, prendre corps.

Anſicht, f., ἡ θεωρία, (τὸ ὅραμα), vue, f., aspect, m.

Anſichtig, — werden, βλέπω (κατὰ τύχην), καταλαμβάνω, apercevoir, découvrir.

Anſiedeln, ſich, v. r. στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα τόπον, se domicilier, s'établir.

Anſiedler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐστερέωσε τὴν κατοικίαν τοῦ εἰς ἕνα τόπον, ἄποικος, celui qui vient se domicilier, s'établir en un lieu, colon, m.

Anſiedelung, f., στερέωσις κατοικίας, établissement m. de domicile; ἀποικία, colonie, f.

Anſinnen, n., ἡ (ἄδικος) ζήτησις, demande, prétention (injuste).

Anſinnen, v. n. einem etwas, ζητῶ τι ἀπό τινα (ἀδίκως), prétendre, demander qc. à q. (injustement).

Anſitzen, v. n. εἶμαι κολλημένος εἰς τι, être attaché, tenir à qc.

Anſpann, m., τὸ ζεύξιμον, ἡ ζεῦξις, attelage, m.; (Frohne), ἀγγαρεία τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ χωριάτης εἰς τὸν

αὐθέντην του μὲ τὸ ἁμάξι, charroi *m.* par corvée.

Anſpannen, *v. a.* Pferde, ζεύγω τὰ ἄλογα, atteler; (ausziehen, ausdehnen), ἐκτείνω, τεντώνω, tendre; *fig.* alle Kräfte —, βάνω τὰ δυνατά μου, employer toutes ses forces.

Anſpänner, *m.*, χωριάτης ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ τὸν αὐθέντην του μὲ τὸ ἁμάξι, paysan *m.* obligé aux corvées avec son attelage.

Anſpannung, *f.*, τὸ ζεύξιμον, ἡ ζεύξις, action *f.* d'atteler; ἔντασις, τέντωμα, tension, *f.*

Anſpeyen, *v. a.* πτύω (φτυνῶ) εἰς . . ., κατακτύω, cracher sur ou contre.

Anſpielen, (auf etwas), *v. n.* αἰνίττομαι εἰς τι, δίδω ἕνα νεῦμα, δίδω νὰ καταλάβῃ, faire allusion à qc.; donner à entendre; (im Kartenſpiel), παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά), commencer à jouer, avoir la main.

Anſpielung, *f.*, νεῦμα κρυφόν, λόγος αἰνιγματικὸς ἀποβλέπων εἴς τι, allusion, *f.*

Anſpießen, *v. a.* σουγλίζω, βάνω εἰς τὸ σουγλί, embrocher, mettre à la broche; τρυπῶ μὲ σουγλί, μὲ πηρούνι κτλ., percer avec la broche, la fourchette etc.; (einen Verbrecher), παλουκώνω, empaler (un malfaiteur).

Anſpinnen, *v. a.* καλῶ ἢ προσαρμώζω κλώθωντας, joindre en filant; (*metaphor.*) ὀρχηνῶ, κάμνω (συνωμοσίαν, ἐπανάστασιν, προδοσίαν), *fig.* commencer, tramer, ourdir (un complot etc.).

Anſpitzen, *v. a.* δένω μαζὶ δύο ἀχυριά, épisser (deux cordages).

Anſporen, *v. a.* κεντῶ μὲ τὰ πεταχτήρια (μὲ τὰ μαχμούδια), piquer (le cheval); *fig.* (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ, inciter, aiguillonner, encourager.

Anſprache, *f.*, ἡ ζήτησις, demande, *f.*

Anſprechen, *v. a.* ὁμιλῶ εἰς τινα, προσαγορεύω, adresser la parole à q.; (einen um etwas), παρακαλῶ, demander qc. à q., prier q. de qc.; *v. n.* (bey einem —), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, voir q., lui rendre visite (en passant); (von Tonwerkzeugen), ἐβγάζω τόνον, rendre un ton.

Anſprengen, *v. a.* ῥαντίζω εἰς . . ., arroser, asperger; *v. n.* auf einen —, ῥίπτομαι ἢ ὁρμῶ ἐπάνω εἰς τινὰ μὲ τὸ ἄλογον, galoper vers q., s'élancer sur q.

Anſpringen, *v. n.* πηδῶ ἐπάνω εἰς . . ., sauter contre ou vers.

Anſpritzen, *v. a.* ῥαντίζω εἰς . . ., arroser un peu; *v. n.* ῥίπτομαι εἰς . . . (λέγεται διὰ νερόν, διὰ λάσπην κτλ.), rejaillir.

Anſpruch, *m.*, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, prétention, *f.*; auf etwas Anſpruch machen, etwas in Anſpruch nehmen, ζητῶ τι (ἔχοντας δίκαιον δι' αὐτό), prétendre à qc., réclamer qc.

Anſprung, *m.*, τὸ πήδημα, *m.* vers qc.; παραμονὴ ὁρμὴ διὰ πήδημα, essor *m.*; (eine Krankheit), λύσσα (ὑδροφοβία), achores, *m.*, croutes *f. pl.* de lait.

Anſpucken, *s.* Anſpeyen.

Anſpülen, *v. a.* πλύνω, πλύνω, ῥίπτω εἰς τὴν ξηράν, ἢ μὲ τὰ κῦμα, laver, baigner (comme flots de la mer etc.).

Anſtalt, *f.*, ἡ κατασκευή, μαολὴ, διάταξις, πρόβλεψις, apprêt, arrangement, *m.*, position, *f.*; κατασκευὴ γνωριλὴς (οἷον· σχολὴ, ἀκαδημία κτλ.), institution.

Anſtämmen, *v. n.* ἀκουμβῶ, puyer contre.

Anſtand, *m.*, (Aufſchub, Rung), ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία, délai, retardement, *m.*; (Bedenklichkeit), δυσκολία, doute, scrupule, *m.*; Anſtand nehmen, ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, douter, hésiter, balancer; ἀργοπορῶ, tarder; (Wohlanſtändigkeit), ἡ εὐπρέπεια, grâce, séance, *f.*; (bey den Jäg τύπος εἰς τὸν ὁποῖον ται ὁ κυνηγὸς καὶ πυ νει τὰ ἄγριμια, (chass lit, *m.*; auf den Anſta ben, πηγαίνω εἰς ἕνα νὰ προσμένω τὰ ἄγ se rendre à l'affût.

Anſtändig, *adj.* εὐπρεπὴς, convenable, décent; (angen εὐάρεστος, ἀρεστὸς, ag

Anſtändigkeit, *f.*, ἡ εὐπρέπεια, convenance, décence, bienséance, *f.*

Anſtarren, *v. a.* κυτάζω ἀδιάκοπα καὶ θαυμάζοντας, regarder fixement.

Anſtatt, *prp.* ἀντὶς διά, au lieu de, en place de.

Anſtaunen, *v. a.* ἐκπαθαίνω θαυμάζοντας, θαυμάζω πολὺ, regarder avec surprise.

Anſtechen, *v. a.* τρυπῶ, piquer, percer; (ein Faß Wein ꝛc.), ἀνοίγω ἕνα βουτζὶ κρασὶ κτλ., entamer (un tonneau etc.); angeſtochen kommen mit etwas, ἔρχομαι νὰ εἰπῶ ἢ νὰ προβάλλω τι, venir à parler de qc., à proposer qc.

Anſtecken, *v. a.* βάνω (οἷον· δακτυλίδι, σπαθὶ ꝛc.), ἐμπήγω, mettre (*p. e.* une bague, une épée etc.), embrocher; mit Nadeln ꝛc.), καρφίνω (μὲ βελόναις), attacher (avec des épingles etc.); (anzünden), ἀνάπτω, allumer, mettre le feu à qc.; (von Krankheiten), μολύνω, κολλῶ, καταβρομεύω, infecter; (ein Faß —), ἀνοίγω (ἕνα βουτζί), entamer (un tonneau).

Anſteckend, *adj.* ἐπιδημικὸς, κολλητικὸς, contagieux.

Anſteckung, *f.*, ἡ ἔμπηξις, action *f.* de mettre etc.; τὸ κόλλημα, ἡ καταβρόμευσις, contagion, infection, *f.*

Anſtehen, (an etwas —), στέκομαι κοντὰ εἴς τι, être placé auprès de, ou contre, être proche de; *fig.* wohl —, πρέπει, εἶναι εὐπρεπὲς, γίνεται, convenable, décent, bienséant; das ſteht Ihnen wohl an, αὐτὸ σὲ πρέπει καλά, cela vous sied bien; (gefallen), ἀρέσκω, convenir, plaire, accommoder; (in Zweifel ſtehen), ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, εἶμαι ἀβέβαιος, hésiter, balancer; etwas anſtehen laſſen, ἀναβάλλω τι εἰς ἄλλον καιρόν, remettre, différer, suspendre qc.

Anſteigen, *v. n* (nur): *fam.* aufgestiegen kommen, ἔρχομαι, venir, arriver.

Anſtellen, *v. a.* βάνω κοντὰ εἰς (οἷον· σκαμνιὰ εἰς τὸν τοῖχον), mettre, placer contre ou près (*p. e.* des chaises auprès de la muraille; einen in einer Stelle —, βάνω τινὰ εἰς ἕνα ἀξίωμα, employer, placer q., lui donner un emploi; einen zu etwas —, βάνω τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν κτλ., donner à q. quelque commission, ordonner à q. de faire qc.; (einen zu etwas Böſem —), διορίζω τινὰ νὰ κάμῃ τι κακὸν, aposter; etwas —, κατασκευάζω, διατάσσω, ἑτοιμάζω, préparer, apprêter, arranger; ein Gaſtmahl —, δίδω ἕνα συμπόσιον, donner un repas; eine Klage gegen einen —, ἐγκαλῶ ἕνα εἰς τὸ κριτήριον, former une plainte contre q.; Betrachtungen über etwas —, μελετῶ, κάμνω γυλόγους, faire des réflexions sur q.; etwas mit einem —, συμφωνῶ μέ τινα, νὰ κάμωμεν τι, concerter qc. avec q.; ich weiß nicht wie ich es — ſoll, δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ κάμω, je ne sais comment m'y prendre; *fig.* ſich —, φέρνομαι, se conduire; ἑτοιμάζομαι, se préparer, se disposer; es ſtellt ſich gut oder ſchlecht an, φέρνεται καλὰ ἢ ἀχαμνὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, il s'y prend bien ou mal; ſich —, als ob, ὑποκρίνομαι, κάμνω πῶς . . ., faire semblant, feindre de.

Anſtellung, *f.*, ἡ κατασκευή, διάταξις, ἑτοιμασία, préparation, disposition, *f.*, arrangement, *m.*; τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ὑπηρεσία, emploi, *m.*

Anſtemmen, *s.* Anſtämmen.

Anſticken, *v. a.* ῥάπτω ἢ χεντῶ εἰς . . ., ajouter en brodant.

Anſtiften, *v. n.* προξενῶ γίνομαι αἴτιος, κάμνω (μαλιτσιὰ κακόν τι), causer, susciter, machiner; einen zu etwas —, βάνω τινὰ νὰ κάμῃ τι (κακὸν), exciter q. à faire qc. (de mal); falſche Zeugen —, βάνω ψευδομάρτυρας, suborner de faux témoins.

Anſtifter, *m.*, ὁ αἴτιος (συνωμοσίας, ἐπαναστάσεως κτλ.), auteur, machinateur, instigateur, *m.*

Anſtiftung, *f.*, ἡ προξένησις, κατασκευὴ, instigation, suscitation, *f.*

Anſtimmen, *v. a.* ψάλλω ἢ τραγουδῶ πρῶτος, κάμνω τὴν

ἀρχὴν εἰς τὸ τραγούδημα, entonner, commencer à chanter, chanter le premier.

Anſtimmung, *f.*, τονασμός, intonation, *f.*

Anſtinken, *v. a. fig.* das ſtinkt mich an, αὐτὸ μὲ κάμνει ἀναγοῦλαν, μοὶ εἶναι ἀποστόματον, cela m'est très-désagréable, insupportable.

Anſtoß, *m.*, τὸ κτύπημα, σπρωξιμον εἰς τι, choc, heurt, *m.*; (Hinderniß), τὸ ἐμπόδιον, empêchement, *m.*; ohne Anſtoß, ἀνεμποδίστως, χωρὶς νὰ σκοντάψῃ τις, sans hésitation, *f.*; (Anfall von Krankheiten), ὁ παροξυσμὸς (μιᾶς ἀῤῥωστίας), accès *m.* (d'une maladie); (Aergerniß), τὸ σκάνδαλον, ὁ σκανδαλισμός, scandale, *m.*; einen Anſtoß geben, σκανδαλίζω, scandaliser; einen Anſtoß nehmen, σκανδαλίζομαι, se scandaliser; der Stein des Anſtoßes, πέτρα σκανδάλου, pierre *f.* d'achoppement.

Anſtoßen, *v. a.* σπρώχνω, ἀμπώθω, heurter, pousser, choquer; (dicht anrücken), βάνω ἀφτιὰ εἰς . . ., approcher, mettre tout près; (annähen), ῥάπτω (χονδρικοῦ) εἰς . . ., coudre à . . ., faufiler; *v. n.* κτυποῦμαι εἰς . . ., donner contre . . .; (ſtolpern), σκοντάβω, broncher, chopper; (metaph.) σφάλλω, κάμνω σφάλμα, *fig.* commettre une faute; (mit der Zunge), ψελλίζω, τραυλίζω, bredouiller un peu, grasseyer; den Einnem, offenser q.; mit den Gläſern —, συγκρούω τὰ ποτήρια, choquer, trinquer; (anaränzen), συνορεύω, être contigu.

Anſtoßend, *adj.* ὁποῦ συνορεύει, contigu.

Anſtößig, *adj.* σκανδαλιστικός, scandaleux, choquant.

Anſtrahlen, *v. n.* ῥίπτω ἀκτῖνες εἰς —, jeter des rayons sur...

Anſtrecken, *v. n.* ſ. Anſtrengen.

Anſtreichen, *v. a.* ἀλείφω, βάφω, χρωματίζω, peindre, peinturer, enduire; (anmerken), σημειώνω, noter; *v. n.* ἐγγίζω ὀλίγον ἀπερνῶντας, toucher légèrement en passant; *fam.* ich will dir den Mutwillen —, θέλω σὲ παιδεύσει διὰ τὴν ἀταξίαν σου, je te punirai de ta pétulance.

Anſtreifen, *v. n.* ἐγγίζω ὀλίγον ἐπερνῶντας, effleurer, toucher en passant.

Anſtrengen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω, tendre; (einen), βιάζω, ἐνοχλεύω τινὰ νὰ κοπιάσῃ, forcer q. à travailler, à faire des efforts; ſeine Kräfte —, βιάζομαι, κοπιάζω, βάνω τὰ δυνατά μου, employer ses forces; ſich —, κοπιάζω, προσπαθῶ, παιχνίζω, s'efforcer, faire des efforts.

Anſtrengung, *f.*, ἡ βία, ὁ κόπος, effort, *m.*

Anſtrich, *m.*, ἡ ἀλειφὴ, βαφὴ, peinturage, *m.*, couche *f.* de couleur; ὀλίγη εἴδησις διὰ ἕνα πρᾶγμα, *fig.* teinture, *f.*; ein — von Gelehrſamkeit, ὀλίγη μάθησις, ὀλίγη πρόοδος εἰς τὰς ἐπιστήμας, teinture d'érudition; ein — von Wahrheit, φαινόμενον φίλας, ὀλίγη τις πιθανότης, apparence *f.* de vérité.

Anſtricken, *v. n.* πλέκω εἰς, ajouter en tricotant.

Anſtrömen, *v. n.* ῥέω, εἰς . . . (ὡσὰν τὰ ποτάμια), laver (de ses flots; des rivières).

Anſtücken, *v. n.* μπαλώνω, ter une allonge, rapiécer.

Anſtürmen, ὁρμῶ, προσβάλλω, attaquer; ſ. Stürmen.

Anſuchen, (um etwas —), ζητῶ, rechercher, demander.

Anſuchung, *f.*, Anſuchen, ζήτησις, τὸ ζήτημα, recherche, demande, prière.

Anſummen, ſ. Auffummen.

Antagoniſt, *m.*, ὁ ἀντιαγωνιστής, antagoniste, *m.*

Antakeln, ſ. Auftakeln.

Antaſten, *v. n.* ψηλαφῶ, ζω, täter, toucher; fremdes Rechte —, ἐγγίζω δίκαια τινός, empiéter les droits de q.; den guten Ruf —, κινῶ τὰ καλὸν ὄνομα τινός, attaquer la renommée de q.

Ante, Anterich, ſ. Ente.

Anthal, *m.*, (εἰς τὴν Οὐγγρίαν) εἶδος μέτρου δύο ποδῶν, andale *f.* (mesure en Hongrie).

Antheil, *m.*, τὸ μέρος, μερίδιον, part, portion, *f.*, contingent, *m.*; Antheil nehmen, *v.*

avoir, prendre part à qc., participer à qc.

Antun, (anziehen), *v. a.* ἐνδύνω, ἔνω, mettre (un habit); (einem etwas) κάμνω τινὸς τί (κακόν), faire quelque mal à q.; μαγεύω, βασκαίνω, ensorceler; einem Ehre, Schande —, κάμνω (εἰς τινα) τιμήν, ἐντροπήν, faire honneur, affront à q.; Gewalt —, κάμνω βίαν, βιάζω, forcer; sich ein Leid —, σκοτώνομαι (μόνος μου), se suicider, se donner la mort.

Antik, *adj.* ἀρχαῖος, antique.

Antike, *f.*, ἡ ἀρχαιότης, ἕνα λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, antique, *f.*

Antilope, *f.*, (Hirschziege), ἀντιλόπη (εἶδος ζώου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν αἶγα καὶ μὲ τὸ ἐλάφι), antilope, *f.*

Antimonium, s. Spießglanz, Spießglas.

Antipathie, *f.*, ἡ ἀντιπάθεια, antipathie, *f.*

Antiquarius, *m.*, (Alterthumskenner), ὁ ἀρχαιολόγος, γνωστὴς τῆς ἀρχαιότητος, antiquaire, *m.*; *fam.* (Bücherhändler), βιβλιοπώλης (ὅστις πωλεῖ παλαιὰ βιβλία), bouquiniste, *m.*

Antiqua, Antiquaschrift, *f.*, ὁ συγηθισμένος χαρακτὴρ τοῦ τύπου εἰς τὰ λατινικὰ ψηφία, (impr.) caractère romain, *m.*

Antiquitäten, *f. pl.*, αἱ ἀρχαιότητες, τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν καιρῶν, antiquités, *f. pl.*

Antlitz, *n.*, (poet.) τὸ πρόσωπον, visage, *m.*, face, *f.*

Antonius-Feuer, *n.*, τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσιπέλας, érysipèle, *f.*; s. Rothlauf.

Antrag, *m.*, τὸ πρόβλημα, τὸ προταγορεύμενον, proposition, offre, *f.*

Antragen, *v. a.* (einem etwas), προβάλλω, προσφέρω (εἰς τινά τι), proposer, offrir (qc. à q.); auf etwas —, κάμνω ἕνα πρόβλημα, μίαν ζήτησιν (εἰς συναθροισμένους βουλευτὰς κτλ.), faire une motion (dans une assemblée etc.).

Antrauen, *v. a.* στεφανώνω (ἄνδρα καὶ γυναῖκα), marier.

Antrauung, *f.*, ἡ στεφάνωσις, cérémonie *f.* des épousailles.

Antreffen, *v. a.* ἀπαντῶ, συναντῶ, κυρίσκω, trouver, rencontrer.

Antreiben, *v. a.* διώκω (διώχνω) ἐμπροσθά, pousser en avant; (zwingen als zum Laufen), βιάζω νὰ τρέχῃ (τὸ ἄλογον κτλ.), faire avancer, presser, piquer (un cheval etc.); (*metaphor.*) ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ, *fig.* pousser, presser, inciter, animer (q. à qc.).

Antreibend, *adj.* ἀθιστικός, impulsif.

Antreibung, *f.*, ἡ ἄθωσις, action *f.* de pousser; ἡ παρακίνησις, ἐγκαρδίωσις, incitation, impulsion, *f.*

Antreten, *v. a.* καταπατῶ, κολλῶ (λάσπην κτλ.) παπῶνας, fouler, se crotter (les semelles etc.) en marchant; (anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, *fig.* commencer; (eine Erbschaft), περιλαμβάνω μίαν κληρονομίαν, accepter une succession, en prendre possession; (ein Amt, einen Dienst), ἐμβαίνω εἰς ἕνα ἀξίωμα, εἰς μίαν δούλευσιν, entrer en charge, en service; (einen um etwas), παρακαλῶ τινὰ τί, prier q. de qc.; *v. n.* ἀρχηνῶ νὰ περιπατῶ, commencer à marcher; mit — (bey einem Unternehmen ꝛc.), μετέχω, λαμβάνω μέρος (εἰς ἕνα ἐπιχείρημα κτλ.), prendre part (à quelque entreprise etc.); (zum Tanze), ἐμβαίνω εἰς τὴν ἀράδαν (διὰ τὸν χορόν), se ranger (pour la danse).

Antretung, *f.*, ἡ ἀρχή κτλ., commencement etc.; s. Antreten, Antritt; — einer Erbschaft, περιλαβὴ κληρονομίας, adition *f.* d'héredité.

Antrieb, *m.*, ἡ ὁρμή, παρακίνησις, impulsion, incitation, *f.*

Antritt, *m.*, πρῶτον βῆμα, premier pas, *m.*; — an einer Treppe, τὸ πρῶτον σκαλοπάτι, première marche (d'un escalier), *f.*; ἡ ἀρχή, commencement, *m.*; ἡ περιλαβὴ τοῦ ἀξιώματος, τῆς ὑπηρεσίας, entrée en charge, en service; (eines Pferdes), τὸ πάτημα τοῦ ἀλόγου, allure (d'un cheval), *f.*

Antrittspredigt, *f.*, ὁ πρῶτος λόγος τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ νέος ἐφημέριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, sermon *m.* d'entrée.

Antrittsrede, *f.*, ἡ πρώτη δημι-

λία ἑνὸς νέου ἀξιωματικοῦ, discours *m.* d'entrée.

Antrittsschmaus, *m.*, τὸ συμπόσιον τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ, bienvenue, *f.*, repas *m.* pour sa bienvenue.

Antrocknen, *v. n.* κολλῶ, κολλοῦμαι μὲ τὸ νὰ στεγνώσω, s'attacher en sèchant.

Antwort, *f.*, ἡ ἀπόκρισις, réponse, replique, repartie, *f.*

Antworten, *v. a.* et *n.* ἀποκρίνομαι, répondre, répliquer, repartir.

Anversuchen, (Kleider ꝛc.), βάνω (φορέματα κιλ.) νὰ τὰ δοκιμάσω, essayer (des habits etc.).

Anvertrauen, *v. a.* (einem etwas), ἐμπιστεύομαι (τι εἰς τινα), confier, remettre (qc. à q.); anvertrautes Gut, πρᾶγμα τι ἐμπιστευμένον, παρακαταθήκη, bien commis, dépôt, *m.*; sich einem —, ἐμπιστεύομαι εἰς τινα, se confier à q.

Anverwandt, *adj.* συγγενής, apparenté, allié.

Anverwandtschaft, *f.*, ἡ συγγένεια, parenté, *f.*

Anwachs, *m.*, ἡ αὔξησις, τὸ αὔξισμα, accroissement, *m.*, crue, *f.*

Anwachsen, *v. n.* αὐξάνω, croître, s'accroître; an etwas —, κολλοῦμαι εἰς τι μὲ ἀνωνίας (αἷον· τὸ βλαστάρι εἰς τὸ δένδρον), s'attacher en croissant.

Anwalt, *m.*, ὁ συνήγορος, πρόδικος (ἀβουκάτος), avocat, procureur, *m.*

Anwandeln, *v. t.* es wandelt mir eine Ohnmacht an, μοῦ ἔρχεται λιποθυμία, il me prend une défaillance; es wandelt mir die Lust an, μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις, l'envie me prend.

Anwandelung, *f.* (einer Krankheit), ὀλίγη ὁρμὴ (μιᾶς ἀῤῥωστίας), attaque *f.* légère de quelque maladie.

Anwartschaft, *f.*, τὸ προνόμιον τοῦ νὰ διαδεχθῇ τις τὰ ἐπάγγελμά τινος μετὰ τὸν θάνατόν του, expectative, survivance, *f.*

Anweben, *v. n.* ὑφαίνω εἰς ... ἢ πρὸς ..., tisser avec, ajonter à la trame.

Anwehen, *v. n.* φυσᾷ εἰς ... (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), souffler, donner contre (en parlant du vent).

Anweisen, *v. a.* διορίζω, διατάσσω, διορίζω νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμὴν του ἀπὸ τινα, assigner, adresser q. à q., donner une assignation à q.; (unterrichten), διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην), diriger, instruire, enseigner q.

Anweiser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν του ἀπὸ ἄλλον τινά, celui qui assigne, qui donne une assignation à q.

Anweisung, *f.*, ὁ διορισμός, ἡ διάταξις, direction, *f.*, renseignement, *m.*; (Assignation), τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζει τις τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν του ἀπὸ ἄλλον τινά, assignation, *f.*; (Anleitung), ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης), instruction, *f.*, enseignement, *m.*

Anwendbar, *adj.* εὔχρηστος, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸν μεταχειρισθῇ, applicable.

Anwenden, *v. a.* μεταχειρίζομαι, κάμνω χρῆσιν, employer, mettre en usage; alle Mittel —, βάνω τὰ πάντα μου, faire tous ses efforts.

Anwendung, *f.*, ἡ μεταχείρισις, χρῆσις, ἐφαρμογή, emploi, *m.*, application, *f.*

Anwerben, *v. a.* Soldaten, κάζω στρατιώτας, γράφω τὸν κατάλογον τῶν στρατῶν, enrôler, engager des soldats); um ein Frauenzimmer —, ζητῶ μίαν κόρην ὑπανδρείαν, rechercher une fille en mariage).

Anwerbung, *f.*, ἡ σύναξις στρατιωτῶν, enrôlement, engagement (de soldats), ἡ ζήτησις μιᾶς κόρης ὑπανδρείαν, recherche en mariage).

Anwerben, *v. a.* ἐπιτυχαίνω πωλήσω, *fam.* débiter, dre qc.

Anwerfen, *v. a.* ῥίπτω εἰς ... ἢ πρὸς ..., jeter sur (im Würfelspiele), ῥίπτω τὸς (εἰς τὸ παιγνίδι) βαίνω, commencer (ao dés); die Kleider —, τὰ φορέματα μὲ πολλὴ mettre à la hâte (habits).

Anwesend, *adj.* παρών, pr

Anwesenheit, *f.*, ἡ παρο présence, *f.*

Anwirken, *v. a.* προσυφαίνω, ajonter en tissant.

Anwischen, *v. a.* σιρουγγίζω τι εἰς τι, essuyer qc. à qc.

Anwohner, *m.*, γείτων, γειτονας, proche, voisin, *m.*

Anwuchern, *v. n.* αὐξάνω πολύ, (λέγεται διὰ φυτά), croître abondamment (se dit des plantes).

Anwuchs, *m.*, ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα, accroissement, *m.*, crue, *f.*; τὰ νέα δένδρα εἰς ἕνα δάσος, taillis, *m.*

Anwünschen, *v. a.* einem etwas, εὔχομαι τινός τι, souhaiter (qc. à q.).

Anwünschung, *f.*, ἡ εὐχή, souhait, *m.*; eines Uebels, ἡ ἐπάρα, κατάρα, imprécation, *f.*

Anwurf, *m.*, μίγμα ἀπὸ ἀσβέστην καὶ ἄμμον μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τοὺς τοίχους ἔξω, jet, enduit (de chaux et de sable); (Kette), ἀγκίστρα (ἢ ἀλυσίδα) μὲ τὸ ὁποῖον ἀμπαλίζουν τὴν θύραν, chaînette (pour attacher une porte etc.).

Anwurzeln, *v. n.* ῥιζώνω, πιάνω ῥίζαν, prendre racine, s'enraciner.

Anzahl, *f.*, ἡ ποσότης, τὸ πλῆθος, nombre, *m.*, quantité, *f.*

Anzahlen, *v. a.* πληρώνω (κατ' ἀρχάς), payer d'abord, donner un à compte.

Anzapfen, *v. a.* ein Faß, ἀνοίγω ἕνα βουτζί, percer, entamer un tonneau.

Anzeichen, *n.*, τὸ σημεῖον, signe, *m.*, marque, *m.*; (Vorbedeutung), τὸ προμαντεύμα, σημεῖον (τοῦ θανάτου τινός), présage (de la mort de q.), *m.*

Anzeichnen, *v. a.* σημειώνω, κάμνω ἢ βάνω σημεῖον, marquer, noter.

Anzeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, action *f.* de marquer etc.; τὸ σημεῖον, marque, *f.*

Anzeige, *f.*, ἡ εἴδησις, τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις, annonce, *f.*, avertissement, *m.*, notification, *f.*; (vor Gericht), dénonciation, *f.*

Anzeigen, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, δίδω εἴδησιν, annoncer, avertir, notifier; vor Gericht, dénoncer; (verbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω, προμαντεύω, présager, pronostiquer.

Anzeiger, *m.*, ὁ φανερωτὴς ὅστις δίδει εἴδησιν, celui qui annonce, qui avertit, indicateur, *m.*

Anzetteln (bey den Webern), *v. a.* διάζω, monter la chaîne, ourdir; (anstiften), κάμνω (συνωμοσίαν, προδοσίαν, ἐπανάστασιν), tramer, ourdir, machiner.

Anzettelung, *f.*, *fig.* μηχανὴ (κακὴ), machination, trame, *f.*

Anziehen, *v. a.* spannen, τείνω, ἐκτείνω, τεντώνω, tirer, tendre; (heranziehen), ἕλκω, ἑλκύω, τραβῶ, tirer, attirer; (fest ziehen), σφίγγω, δένω σφιχτά, serrer (*p. e.* un cordon); (Kleider ꝛc.), ἐνδύνω, βάνω (φορέματα κιλ.), mettre (des habits); Schuhe —, βάνω παπούτσια, πάν-

ρόπια, πολιάνα, chausser; (als Vieh ꝛc.), ἀνατρέφω (ζῶα), nourrir (du bétail); (aus einem Buche), ἀναφέρω (τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον), alléguer, citer (qc. d'un livre); *fig.* einen —, κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχὴν τινος, attirer, intéresser q.; *v. n.* (sich nähern), πλησιάζω, (μάλιστα περὶ στρατεύματος), approcher, être en marche vers ... (im Dienst), ἐμβαίνω εἰς δούλειαν (τοῦ δούλου ἢ δούλη), entrer en service; (sehr wehe thun, schmerzen), causer des douleurs cuisantes; der Nagel, der Leim, das Pflaster zieht an, τὸ καρφί, ἡ κόλλα, τὸ ἔμπλαστρον πιάνει, le clou, la colle, l'emplâtre prend; sich —, ἐνδύνομαι, βάνω τὰ φορέματά μου, *fig. fam.* s' habiller, mettre ses habits.

Anziehend, *adj.* ἑλκυστικός, (τραβηκτικός), attractif; (μετοχ.) ἑλκυστικὸς (ὁποῦ κινεῖ τὴν περιέργειαν), *fig.* attrayant, intéressant.

Anziehung, *f.*, ἡ ἕλκυσις, ἐφελκυσις, τὸ ἑλκυστικόν, attraction, qualité *f.* attrayante; τὸ ἔνδυμα, habillement (action *f.* d'habiller), *m.*

Anziehungskraft, *f.*, ἑλκυστικὴ (τραβηκτικὴ) δύναμις, force *f.* attractive.

Anzischen, *v. a.* συρίζω εἰς ..., siffler contre.

Anzug, *m.*, ὁ πλησιασμὸς (μάλιστα τῶν στρατευμάτων), marche, approche *f.* (des

troupes); τὸ ἐμβαίνειν εἰς δούλευσιν, entrée *f.* en service; (Kleidung), ἡ ὁρμασία, τὰ ὁρμίσματα, habillement, vêtement, *m.*, les habits, *m. pl.*

Anzüglich, *adj.* εἰρωνικός, σατυρικός, δαγκαστικός, piquant, choquant, offensant.

Anzüglichkeit, *f.*, εἰρωνικὸς (δαγκαστικὸς) λόγος, paroles *f. pl.* piquantes.

Anzugspredigt, =rede, =schmaus, *s.* Antrittspredigt ꝛc.

Anzünden, *v. a.* ἀνάπτω, allumer, embraser.

Anzündung, *f.*, ἡ ἔναυσις, action *f.* d'allumer, d'embraser.

Anzwacken, *v. a. fam.* ἁψαρῶ τζιμπῶντας, emporter qc. en pinçant; (*metaph.*) δαγκάνω μὲ εἰρωνικὰ λόγια, picoter, railler.

Anzwecken, *v. a.* καρφώνω μὲ μικρὰ καρφιά, attacher avec des broquettes.

Apfel, *m.*, τὸ μῆλον, pomme, *f.*

Apfelbaum, *m.*, ἡ μηλέα, μηλεά, pommier, *m.*

Apfelbein, *s.* Backenbein.

Apfelbrey, *m.*, *s.* Apfelmuß.

Apfelgrün, *adj.* πράσινος ὡσὰν τὰ μῆλα, ἀνοικτο-πράσινος, vert de pomme.

Apfelkern, *m.*, ὁ σπόρος (κουκούτζι) μήλου, pepin *m.* de pomme.

Apfelkuchen, *m.*, ἡ πῖτα μὲ μῆλα, tarte *f.* à pommes.

Apfelmuß, *n.*, τὸ κουρκοῦτι ἀπὸ μῆλα βρασμένα, τὸ μηλόβραστον, marmelade *f.* de pommes.

Apfelschale, *f.*, φλοῦδα μήλου, pélure *f.* de pomme.

Apfelschimmel, *m.*, ἄλογον ἄσπρον μὲ σημεῖα ἀπὸ χρῶμα τῶν μήλων, cheval *m.* gris pommelé.

Apfelschnitt, *f.*, Apfelschnitz, *m.*, ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἕνα μῆλον, ronelle *f.* de pomme.

Apfelsine, *f.*, τὸ πορτογάλλι, orange *f.* douce.

Apfelstiel, *m.*, οὐρὰ μήλου, queue *f.* d'une pomme.

Apfeltorte, *f.*, εἶδος πίτας γεμισμένης μὲ μῆλα, tourte *f.* aux pommes.

Apfelwein, *m.*, ἡ σίκερα πιστὸν ἀπὸ μῆλα ἢ ἀπίδια), cidre, pommé, *m.*

Apostel, *m.*, ὁ ἀπόστολος, apôtre, *m.*

Apostelamt, *m.*, ἡ ἀποστολὴ, τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, apostolat, *m.*

Apostelgeschichte, *f.*, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων, actes *m. pl.* des apôtres.

Aposteltag, *m.*, ἑορτὴ ἀποστολική, fête *f.* d'un apôtre.

Apostolisch, *adj.* ἀποστολικός, apostolique.

Apotheke, *f.*, ἡ ἀποθήκη, (ἀποτέκε), τὸ φαρμακοπωλεῖον, apothicairerie, pharmacie, boutique *f.* d'apothicaire.

Apotheker, *m.*, ὁ ἀποθηκάρης, (ἀποτεκάρης), φαρμακοπώλης, apothicaire, *m.*

Apothekerbuch, *n.*, ἡ φαρμακοποῖα, pharmocopée, *f.*, dispensaire, *m.*

Apothekergehülfe, *f.*, ὁ βοηθὸς τοῦ ἀποθηκάρου, commis (garçon) *m.* apothicaire.

Apothekergewicht, *n.*, τὸ ζύγι κανθισμένον εἰς τὰς δράκας, poids *m.* d'apothicaire.

Apothekerkunst, =wissenschaft, ἡ τέχνη ἢ ἐπιστήμη τοῦ Ἀποθηκάρου, pharmacie, apothicairerie, pharmacologie.

Apothekerlehrling, *m.*, μαθητὴς ἀποθηκάρου, apprenti apothicaire.

Apothekerordnung, *f.* Apothekerbuch, *n.*

Apothekerrechnung, *f.*, λογαριασμὸς ἀποθηκάρου, compte d'apothicaire.

Appellant, *m.*, ἐκεῖνος ὁποὺ δὲν ἔκλεινε κατὰ τινος, appelant, *m.*

Appellation, *f.*, ἡ ἔφεσις, κλῆσις, appel, *m.*

Appellations-Gericht, *n.*, τὸ κρῖσιον διὰ τὰς ἐφέσεις, κλήσεις, cour d'appel, tribunal *m.* d'appel.

Appellationsrath, *m.*, συμβούλιον ἐφέσεως, conseiller *m.* de cour d'appel.

Appelliren, *v. a.* ὑβδω ἔκλεισε κατά τινος, ἤτοι καλῶ νὰ παρρησιασθῇ εἰς ἕνα κριτήριον, καὶ ἐκαλῶ τὴν ἀπόφασιν ἑνὸς κριτηρίου ἄλλο ἀνώτερον, appeler, interjeter l'appel.

Appetit, *m.*, ἡ ὄρεξις (τῆς φαγητᾶ), appétit, *m.*

Appetitlich, *adj.* ὀσφρετὸς ὄρεξιν, νόστιμος, appétissant, ragoûtant.

Appich, *m.*, τὸ σέλινον (φυτὸν), ache (plante), *f.*

Applaniren, *s.* Ebenen.

Applaudiren, *s.* Beyfallgeben.

Application, *f.*, *s.* Anwendung, Auflegung.

Applicatur, *f.*, Fingersetzung.

Appliciren, *s.* Anwenden, Auflegen.

Aprikose, *f.*, τὸ βερύκοκκον (τὸ καῦσι), abricot, *m.*

Aprikosenbaum, *m.*, ἡ βερυκοκιά, abricotier, *m.*

Appretiren, *s.* Zurichten.

April, *m.*, ὁ Ἀπρίλλιος, Avril, mois *m.* d'Avril; einen in den April schicken, περιγελῶ (τινὰ εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου), donner un poisson d'Avril à q.

Aprilnarr, *m.*, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον περιγελοῦν εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου, dupe *f.* du premier d'Avril.

Aprilwetter, *n.*, καιρὸς Ἀπριλλίου, ἀκατάστατος καιρός, temps *m.* d'Avril, temps variable.

Aquamarin, *m.*, ἀμάραγδος θαλασσογαλάζιος, aigue-marine (pierre précieuse).

Aequator, *m.*, ὁ ἰσημερινὸς, equateur, *m.*

Aquavit, *m.*, ἡ ὑακή, eau-de-vie, *f.*

Arack, *m.*, ὑακὴ ἀπὸ τὸ ῥύζι κατασκευασμένη, arac, arack, *m.*

Arbeit, *f.*, ἡ δουλειὰ, (δουλειά), travail, *m.*, occupation, *f.*, ouvrage, *m.*; *fig.* der Mühe ist in der —, ὁ μόδατος θέλει, le vin boit.

Arbeiten, *v. et n.* δουλεύω, ἐργάζομαι, travailler.

Arbeiter, *m.*, ὁ ἐργάτης, travailleur, ouvrier, *m.*

Arbeiterin, *f.*, ἡ ἐργάτησσα, (ἡ ἐργάτις), travailleuse, ouvrière, *f.*

Arbeitsam, *adj.* φιλόπονος, φιλεργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ, laborieux, actif, industrieux.

Arbeitsamkeit, *f.*, ἡ φιλοπονία, φιλεργία, diligence, activité, industrie, *f.*

Arbeitsbeutel, *m.*, σακκοῦλα εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ γυναῖκες ἔχουν τὸ μανδύλι καὶ ἐργαλεῖα διὰ τὸ πλέξιμον, sac à ouvrage, ridicule, *m.*

Arbeitshaus, *n.*, ἁπαῖζι εἰς τὸ ὁποῖον δουλεύουν οἱ πτωχοὶ ἢ καὶ οἱ κακοποιοὶ, διὰ νὰ διορθωθοῦν, maison *f.* où travaillent les pauvres; maison de correction.

Arbeitskästchen, *n.*, σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες ἔχουν διάφορα πράγματα διὰ τὴν δουλειὰν, boîte *f.* à ouvrage.

Arbeitsleute, *f.*, οἱ ἐργάται, travailleurs, ouvriers, *m.*

Arbeitslohn, *m.*, ὁ μισθὸς τῆς δουλειᾶς, salaire, *m.*, façon, main-d'œuvre, *f.*

Arbeitsmann, *m.*, ὁ ἐργάτης, travailleur, ouvrier, *m.*

Arbeitsstube, *f.*, Arbeitszimmer, *n.*, δάλαμος (ὀντὰς) ἔνθα δουλεύει τις, chambre *f.* où l'on travaille.

Arbeitstag, *m.*, *s.* Werktag.

Arbeitstisch, *m.*, ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποῖαν δουλεύει τις, table *f.* à travailler.

Arcanum, *n.*, μυστικόν τι ἰατρικόν, secret, spécifique, *m.*

Arche, *f.*, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ, arche (de Noé), *f.*

Architekt, *m.*, Architektur, *f.*, *s.* Baumeister, Baukunst.

Architrab, *m.*, ἀρχιδοκὸς ὁ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου βαλμένος, architrave, *f.*

Archiv, *n.*, τὰ ἀρχεῖα, τὸ χαρτοφυλάκιον, archives, *f. pl.*

Archivarius, Archivar, *m.*, ὁ φύλαξ τῶν ἀρχείων, ὁ χαρτοφύλαξ, archiviste, *m.*

Arg, *adj.* κακὸς, mauvais, méchant; (ärgerlich), πονηρὸς, πανοῦργος, malin, malicieux; *adv.* κακὰ, κακῶς, mal.

Aerger, (*comp.* von arg), χειρότερος, pire, plus mauvais; *adv.* χειρότερα, pis, plus mal.

Aerger, *m.*, ἡ ὀδημονία, ὁ θυμὸς, chagrin, dépit, *m.*, indignation, *f.*

Aergerlich, *adj.* δυσάρεστος, ὀχληρὸς, fâcheux, désagréable; (zum Zorn geneigt ꝛc.), εὐκολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, θυμώδης, fougueux, qui se fâche aisément; (anstößig), σκανδαλιστικὸς, scandaleux.

Aergern, *v. a.* (Verdruß machen), δυσαρεστῶ, προξενῶ δυσαρέσκειαν, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις, fâcher, chagriner dépiter, indigner; es ärgert mich, μοι (με) σκανδαλίζει, il me fâche, je me fache; (Aergerniß geben), σκανδαλίζω, scandaliser; sich —, ὑπερθυμῶ, θυμώνω διὰ τι, se

fächer, s'indigner (de qc.); — an etwas, σκανδαλίζομαι εἰς τι, se scandaliser.

Aergerniß, n., τὸ σκάνδαλον, σκανδαλιστικὸν πρᾶγμα, scandale, m.

Aergerniß, f., (der Aerger), ὁ θυμός, ἡ ἀδημονία, dépit, chagrin, m., colère, f.

Argliſt, f., ἡ πονηρία, πανουργία (ἐπὶ κακοῦ), ὁ δόλος, astuce, ruse, fraude, f.

Argliſtig, adj. πονηρός, πανοῦργος, δολερός, artificieux, rusé.

Arglos, adj. χωρὶς κακίαν, ἀπόνηρος, sans finesse, sans malice.

Arglosigkeit, f., ἀπονηρευσία, caractère m. d'un homme, qui est sans finesse.

Aergſte, der, die, das, ὁ πλέον χειρότερος, χείριστος, κάκιστος, le, la pire; wenn es aufs Aergſte kåme, ἂν τύχῃ τὸ πλέον χειρότερον, au pis-aller.

Argument, n., ſ. Beweisgrund.

Argwillig, adj. κακότροπος, κακόβουλος, malin.

Argwilligkeit, f., κακοτροπία, malignité, f.

Argwohn, m., ἡ ὑποψία, soupçon, m.

Argwohnen, -wöhnen, v. n. ὑποπτεύω, soupçonner.

Argwöhniſch, -wöhnig, adj. ὑποῦ ἔχει ὑποψίαν, δύσπιστος, soupçonneux.

Arie, f., τὸ ἆσμα, τραγουδι, air, m., chanson, f.

Ariſtokrat, m., ὁ ἀριστοκράτης, aristocrate, m.

Ariſtokratie, f., ἡ ἀριστοκρατία, aristocratie, f.

Ariſtokratiſch, adj. ἀριστοκρατικός, aristocratique.

Arithmetik, ſ. Rechenkunſt.

Arithmetiſch, adj. ἀριθμητικός, arithmétique.

Arlesbeere, f., τὰ σαῦρβον (σταφυλικόν τι μικρὸν κόκκινον καὶ ξυνόν), alize, f.

Arlesbeerbaum, m., ἡ σουρβιά, alizier.

Arm, adj. πτωχος, πένης, pauvre; — werden, γίνομαι πτωχός, πτωχεύω, s'appauvrir; der arme Schelm! ὁ κακόμοιρος, ὁ κακόμοιρος, le pauvret!

Arm, m., ὁ βραχίων, τὸ χέρι, bras, m.; (eines Fluſſes), ὁ βραχίων τοῦ ποταμοῦ, (τὸ μπογάζι), bras d'une rivière; fig. einem unter die Arme greifen, βοηθῶ, συμβοηθῶ τινά, aider, soutenir q.

Armband, n., ὁ περιβραχίων, τὸ βραχιόλι, bracelet, m.

Armbein, n., Armröhre, f., κόκκαλον τοῦ βραχίονος, os m. du bras.

Armbinde, f., ὁ δεσμὸς διὰ βραχίονα πληγωμένον, (chir.) bandage, m.; δεσμὸς τοῦ βραχίονος διὰ συνιζημόν, écharpe, f.

Armbruch, m., τὸ τζάκισμα τοῦ βραχίονος, (τοῦ χεριοῦ), fracture, rupture f. du bras.

Armbruſt, f., τὸ τόξον, (εἶδος τόξου ὁποῦ ἔχει σχῆμαπιαυροῦ), arbalète, f.

Armee, f., (das Heer), τὸ στράτευμα, armée, f.

Armel, m., τὸ μανίκι (τοῦ ἄμματος), manche, f.

Armenanſtalt, f., ἡ ἐπιμέλεια διὰ τροφὴν τῶν πτωχῶν, charité, f., institut m. pour nourrir les pauvres.

Armenbüchſe, f., τὸ κουτὶ ὁποῦ συνάζουν τὰ διὰ τοὺς πτωχούς, bo... à quêter (pour les pau...

Armengeld, n., τὰ ἄσπρα δίδονται εἰς τοὺς πτ... argent m. qu'on don... pauvres.

Armenhaus, n., πτωχοτρο... ὁσπήτι ἔνθα τρέφουν πτωχούς, hôpital, m., té, f.

Armenkaſſe, f., ἡ κάσσα ὁποῖαν φυλάγουν τὰ διὰ τοὺς πτωχούς, ἡ ... πλα ἐκείνης τῆς κάσσα... se f. des pauvres.

Armenkaſten, m., τὸ σ... εἰς τὸ ὁποῖον βάν... ἄσπρα διὰ τοὺς πτ... tronc m. (des pauvres)

Armenordnung, f., τάξ... ρισμένη διὰ τοὺς πτ... ordonnance f. de poli... les pauvres.

Armenpflege, f., ἡ ἐπι... διὰ τοὺς πτωχούς, ... f., directoire m. qui ... soin des pauvres.

Armenpfleger, m., ὁ ἐπι... διὰ τὴν τροφὴν τῶν ... χῶν, aumônier, mem... du directoire qui pro... des pauvres.

Armenrecht, n., προνόμιον ἔχουν οἱ πτωχοὶ διὰ ... πληρώσουν τίποτες ...

χρισολογήματα, privilège m. des pauvres de faire plaider leurs causes gratis.

Armenſchule, f., τὸ σχολεῖον διὰ τοὺς πτωχούς, école f. des pauvres.

Armenſteuer, f., δάσιμον ὁποῦ πληρώνουν διὰ τοὺς πτωχούς, contribution f. au profit des pauvres.

Armenſtock, m., ſ. Armenkaſten.

Armenvater, m., ſ. Armenpfleger.

Armgelge, f. Bratſche.

Armgeſchmeide, n., στολίδια τῶν χεριῶν, ornements m. pl. de bras.

Armſeſſel, Armſtuhl, m., σκαμνὶ μὲ ἀκουμπαστήρια διὰ τὰ χέρια, fauteuil, m., chaise f. à bras.

Armſpange, f., τὸ περιβραχιόνιον, βραχιόλι, bracelet, m.

Armuth, n., (die Armen), οἱ πτωχοί, les pauvres.

Armuth, f., ἡ πτωχεία, πενία, pauvreté, f.

Armvoll, ein, μία ἀγκαλιά, τόσον ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ χωρέσῃ εἰς τὴν ἀγκάλην, une brassée.

Arnte ꝛc., ſ. Ernte ꝛc.

Aromatiſch, adj. ἀρωματικός, aromatique.

Arreſt, m., ἡ φυλακή, arrêt, m., prison, f.; τὸ ἐμπόδιον, défense, saisie, f.

Arreſt, auf Schiffen, ἀπαγόρευσις νὰ μὴ ἐγγῇ ἕνα καράβι ἀπὸ τὸν λιμένα, embargo, m.

Arreſtant, m., ὁ φυλακωμένος, prisonnier, m.

Arretiren, v. a. φυλακώνω, βάνω εἰς φυλακήν, arrêter, emprisonner.

Arſch, m., (pop.) ὁ κῶλος, cul, cu, m.

Arſchbacken, m. pl., (pop.) τὸ κωλομέρι, κωλομέρι, fesse, f.

Arſchleder, n., πετσὶ διὰ σκέπασμα τοῦ κώλου (τὰ ἀπάνω φοροῦν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐβγάζουν τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν), tablier m. de mineur.

Arſchloch, n., (pop.) ἡ τρύπα τοῦ κώλου, trou du cul, anus, m.

Arſchpauker, m., (pop.) (διδάσκαλος) ὁποῦ κτυπᾷ εἰς τὸν κῶλον, fesseur, fouetteur, m.

Arſchprügel, m. pl., κτυπήματα, ξυλιαὶς εἰς τὸν κῶλον, fesses, f. pl., coups m. pl. de bâton sur les fesses.

Arſchwiſch, m., (pop.), τὸ κωλοσφούγγι, torche-cul, m.

Arſenal, n., τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἀρματοφυλάκιον, (ἀρσενάλι), arsenal, m.

Arſenik, n., τὸ ἀρσενικὸν (ἡμιμέταλλον καὶ ψιμυθι), arsenic, m.

Arſenikaliſch, adj. ἀρσενικο-ειδής, arsenical.

Art, f., (Gattung), τὸ εἶδος, γένος, sorte, espèce, genre, f.; (Eigenſchaft, Form), τὸ σχῆμα, ἡ ποιότης, τὸ εἶδος, forme, qualité, f.; (Sitte), ὁ τρόπος, τὸ ἦθος, τὸ ἔθιμον, usage m. mode, manière, f.; das iſt (oder das hat) keine Art, αὐτὰ δὲν εἶναι πρέπον, cela n'est pas honnête, n'est pas bien-séant; auf dieſe Art, μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, de cette manière; auf meine, deine ꝛc. (oder nach meiner ꝛc.) Art, κατὰ τὸν τρόπον μου, σου, κτλ., à ma façon, à votre façon etc.

Arten v. n. ὁμοιάζω, γίνομαι ὅμοιος, ressembler, tenir de ...; (gerathen, von Pflanzen), πιάνω (λέγεται περὶ φυτῶν), venir bien (se dit des plantes); er artet nach ſeinem Vater, αὐτὸς ὁμοιάζει, γίνεται ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα του, il tient de son père.

Artig, adj. νόστιμος, εὔμορφος, εὐάρεστος, joli, gentil, mignon, plaisant, agréable; (ge-

sitlet), καλοήθης, πεπολιτευμένος, πολιτικός, poli, honnête, galant; (wunderlich, seltsam), παράξενος, étrange.

Artigkeit, f., ἡ εὐαγωγία, ὡραιότης, gentillesse, grâce, f.; ἡ καλοήθεια, τὸ πολιτικόν, galanterie, politesse, f.

Artikel, m., τὸ ἄρθρον (γραμματ.), (gramm.) article, m.; (von Waaren), εἶδος πράγματος, sorte f. de marchandise; (Punkt, Abschnitt), ἄρθρον, τμῆμα, κεφάλαιον, point, chapitre, m.

Artillerie, f., αἱ πυροβολικαὶ μηχαναί (πίον· κανόνια κτλ.), artillerie f. (les canons etc.); οἱ στρατιῶται τῶν πυροβολικῶν μηχανῶν, (οἱ τοπητζῆδες, τουρκ.), artillerie (les artilleurs).

Artilleriſt, m., ὁ πυροβολικός, πυροβόλος (ὁ τοπητζῆς τουρκ.), artilleur, m.

Artiſchocke, f., ἡ ἀγκινάρα, κινάρα, artichaut, m.

Arzeney, f., τὸ ἰατρικόν, remède, médicament, m.; médecine, f.; — einnehmen, gebrauchen, πέρνω ἰατρικά, prendre médecine, des remèdes.

Arzeneyen, v. n. πέρνω ἰατρικά, prendre médecine, médeciner.

Arzeneygelehrſamkeit, Arzeneykunde, Arzeneykunſt, Arzeneywiſſenſchaft, f., ἡ ἰατρική, médecine (science), f.

Arzeneyglas, n., (Arzeneyglâschen), τὸ γυαλὶ μὲ ἰατρικά, fiole, f.

Arzeneykraut, n., ἰατρικὸν βότανον, herbe médicinale, f.

Arzeneymittel, n., τὸ ἰατρικόν, remède, m., médecine, f.

Arzeneypulver, n., ἰατρικὴ σκάνη, poudre f. médicinale.

Arzeneytrank, m., τὸ ἰατρικὸν ποτόν, potion, f., breuvage, m.

Arzeneyverſtändig, adj. ἐπιστήμων εἰς τὴν ἰατρικήν, expert en médecine.

Arzt, m., ὁ ἰατρός, médecin, m.

Aſch, m., ἡ πήλινος γαβίθα (ἀ ταβᾶς, τουρκ.), pot, m., terrine, f.

Aſche, f., ἡ στάκτη, cendre, f.

Aeſche, f., (Baum), ἡ ἀγριοβελανιδιὰ ἤτοι βουνησιά (ἡ μελίη, φραξος), frêne, m.; (Fiſch), ὁ θύμος, εἶδος ὀψαρίου, ombre (poisson), m.

Aeſchen, adj. τῆς ἀγριοβελανιδιᾶς, de frêne; f. Aeſche.

Aſchenbrödel, m., κοριτζι μαυρόψαρον, salisson, f.

Aſchenfall, Aſchenheerd, m., Aſchenloch, n., τόπος τῆς κιμινόυ εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει ἡ στάκτη, cendrier (endroit de la cheminée pour la cendre), m.

Aſchenfarbe, f., τὸ χρῶμα τῆς στάκτης, couleur f. de cendre.

Aſchenfarbig, adj. ἀπὸ χρῶμα στάκτης, cendré.

Aſchenkrug, Aſchentopf, m., ἡ ὑδρία, στάμνα, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐκύνιαζαν τὴν στάκτην τῶν ἀπεθαμένων, urne, urne f. cinéraire.

Aſchenkuchen, m., τὸ π… κουλούρα, fouace, f.

Aſchenlaſſ, n., τὸ ἅλας … λᾶς ἅλας στάκτης τὴν … ἐξαγόζουν ἀπὸ τὸ φ… γόμενον κάλι, sel … soude, sel lixiviel.

Aſchentuch, n., τὸ στακτ… charrier, m.

Aeſcher, Aſcher, m., ἀσ… στάκτην ἁμιγμένος, … ταοκευὴν ἰών δέ… ὁμοίως καὶ τοῦ σα… plamée, f., plain, m.

Aſchermittwoch, f., ἡ … εἰς τὴν πρώτην ἑβ… τῆς σαρακοστῆς, mer… des cendres.

Aeſchern, v. a. μεταβ… στάκτην, réduire en … (mit Aſche beſtreuen), … ζω μὲ στάκτην, … cendre; (bey den … μαδῶ (τὰ τομάρια … τας τὰ μὲ ἀσβέ… στάκτην), plamer.

Aſchfarbe, f., τὸ χρῶ… στάκτης, couleur f. … dre.

Aſchgrau, Aſchfarbig, … φρώδης, ὁπὰν ἔχει … στάκτης, gris-cendré.

Aſchkuchen, m., πήτα … εἰς ἕνα τζουκάλι (… φκιασμένον), gâteau … dans une forme.

Aſpe, Aeſpe, f., ἡ ἄσπ… peuplier, tremble, m.

Aſpecten, m. pl., ἡ ἀσ… πλανητῶν τοῦ ἑνὸς … ἄλλον, aspects, m. … ταφ.) τὰ φαινόμενα …

…πίδες, les apparences, les espérances.

…pen, adj. τῆς ἀσπροπεύχου, de peuplier, de tremble.

…pholt, f. Bergpech, Judenpech, n., (in der Karte), ὁ ἄσσος, τὸ ἄσσο (εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ ἄσσον ζίγι), as (de carte); …grain (petit poids), m.

…phodille, Aſphodillwurz, f., ἀσφόδελος (φυτόν), asphodèle, m.

…ſecurant, ſ. Verſicherer.

…ſecuranz, f., ἡ ἀσφάλεια, (ἀσφεκουράντζα Ital.), assurance, f.

…ſecuriren, v. a. ἀσφαλίζω, (στὴς σαρακοστῆς, μερ… γουράρω Ital.), assurer; ſ. Verſichern.

…el, f., ὁ παλίσπους, (ζωΰφιον μὲ πολλὰ ποδάρια), closporte (insecte), m.

…gnat, n., ἀσσινιάτον (χαρτὶ ὁποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν διοίκησιν καὶ χρησιμεύει εἰς τόπον νομίσματος), assignat, m.

…gnation, f., ὁ διορισμὸς νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμήν ἀπὸ ἄλλον τινα, χαρτὶ διὰ μέσου ποῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν πληρωμὴν του, (Ital. ἀσσιγνατζιόνι), assignation, f.

…igniren, v. n. διορίζω τινα, εἰς ἕνα λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινα, assigner.

…ſtent, m., ὁ παρεπιδὸς, παρατάμενος, βοηθὸς γραμματικοῦ εἰς χειρίρια κτλ., assistant, m.

…ſtiren, ſ. Beyſtehen, Beywohnen.

Aſt, m., τὸ κλαδὶ (μεγάλον), branche, f.

Aeſtchen, n., τὸ κλαδάκι, petite branche, f.

Aſter, f., ſ. Sternblume.

Aeſthetik, f., (γιλοσ.) ἡ αἰσθητικὴ (ἐπιστήμη), esthétique, f.

Aeſthetiſch, adj. (γιλοσ.) αἰσθητικὸς, esthétique, adj.

Aeſtig, adj. ὁποῦ ἔχει κλαδία, branchu, noueux.

Aſtloch, n., ἡ τρύπα εἰς ἕνα σανίδι ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξέπεσε τὸ κλαδί, trou m. dans une planche (où il y avait un noeud).

Aeſtrich, n., τὸ ἴδαφος (ὁ πάτος) ἀπὸ ὁμικτὸ πετράκις, ἀσβέστην καὶ χῶμα, aire f. de repos.

Aſtrolabium, n., τὸ ἀστρολάβιον, astrolabe, m.

Aſtrolog, m., ὁ ἀστρολόγος, astrologue, m.; ſ. Sternbeuter.

Aſtrologie, f., ἡ ἀστρολογία, astrologie, f.; ſ. Sternbeuterei.

Aſtrologiſch, adj. ἀστρολογικός, astrologique.

Aſtronom, m., ὁ ἀστρονόμος, astronome, m.; ſ. Sternkundige.

Aſtronomie, f., ἡ ἀστρονομία, astronomie, f.; ſ. Sternkunde.

Aſtronomiſch, adj. ἀστρονομικός, astronomique.

Aſtwerk, n., τὰ κλωνάρια ἑνὸς δένδρου, branchage, m.

Atheiſt, m., ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν, athée, m.; ſ. Gottesleugner.

Atheiſterey, f., Atheismus, m., ὁ ἀθεϊσμός, ἡ ἀθεότης, athéisme, m.; ſ. Gottesleugnung.

Atheiſtiſch, adj. ἄθεος, athée.

Athem, m., ἡ ἀναπνοή, (ἀναπνοαί), haleine, respiration, f.; Athem holen, πέρνω τὴν ἀναπνοήν, ἀναπνέω, ἀναπαίνω, respirer; aus dem — kommen, χάνω τὴν ἀναπνοήν, perdre haleine; wieder zu — kommen, ξαναπνέω, ἀναπνέω πάλιν, reprendre haleine, respirer; ſich außer — laufen, χάνω τὴν ἀναπνοήν μὲ τὸ νὰ τρέξω, s'essouffler à courir; in einem —, εἰς μίαν ἀναπνοήν, ἀδιακόπως, tout d'une haleine.

Athemlos, adv. χωρὶς ἀναπνοήν, hors d'haleine, essoufflé.

Athemzug, m., ἕνα τράβηγμα τῆς ἀναπνοῆς, aspiration, f., souffle, m.

Athmen, v. n. ἀναπνέω, ἀναπαίνω, respirer.

Athmen, Athemholen, n., τὸ ἀναπνεῦσι, ἡ ἀναπνοή, respiration, f.

Aether, m., ὁ αἰθήρ, éther, m.

Aetheriſch, adj. αἰθέριος, éthéré.

Atlaß, m., (Zeug), τὸ ἀτλάζι, εἶδος μεταξωτοῦ, satin, m.; (Landkartenſammlung), ὁ ἄτλας, συνάθροισις γεωγραφικῶν πινάκων, atlas, m.

Atlaſſen, adj. ἀτλάζινος, ἀπὸ ἀτλάζι, de satin.

Atlasmacher, »weber, »wirker, ἐκεῖνο, ὁποῦ ὑφαίνει τὸ ἀτλάζι, satinaire.

Atmoſphäre, *f.*, ἡ ἀτμοσφαῖρα, atmosphère, *f.*

Atteſtat, *n.*, ἡ ἐγγραφος μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα, certificat, *m.*, attestation, *f.*; ſ. Zeugniß.

Atteſtiren, *v. a.* μαρτυρῶ, συμμαρτυρῶ, βεβαιώνω, attester; ſ. Beizeugen.

Attich, *m.*, ἡ χαμαιάκτη, ἀκτῶν τι, hièble (plante), *f.*

Atzel, *f.*, ſ. Elſter; Perrücke.

Atzen, *v. a.* τρέφω, δίδω τροφήν, abecquer, abéquer (les oiseaux); (beizen, χαρακώνω, χαράττω (εἰς τὸν χαλκὸν μὲ τὸ ἀσημόνερον), graver à l'eau forte; ſ. Beizen.

Atzend, *adj.* ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμύς, caustique, corrosif.

Atzkunſt, *f.*, ἡ χαλκογραφικὴ τέχνη (δηλαδὴ μὲ τὸ ἀσημόνερον), gravure *f.* à l'eau forte.

Atzmittel, *n.*, καυστήριον, cautère, *m.*

Atzpulver, *n.*, ἡ τσόνη ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμεῖα σκόνη, poudre cautérétique, poudre *f.* corrosive.

Atzſtein, ſ. Höllenſtein.

Atzung, *f.*, τὸ δόσιμον τῆς τροφῆς, action *f.* d'abecquer; ἡ καταβίβρωσις μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο τι καυστικόν, action de graver à l'eau forte; ἀπάτη (διὰ ζῶα ἢ πουλιά), appât, *m.*

Atzwaſſer, *n.*, τὸ καυστικὸν μερόν, ἀσημόνερον, eau *f.* forte.

Au, *int.* ἄ! ἄχ! (φωνὴ τοῦ πόνου), ah! aïe!

Auch, *conj.* καὶ, ὁμοίως καὶ, ἀκόμη, aussi, encore, de même.

Auction, *f.*, ἡ δημοπρασία, (δημοσία πώλησις εἰς ἐκείνους, οἵτινες δίδουσι τὸ περισσότερον), encan, *m.*, enchère, *f.*; ſ. Verſteigerung.

Auctionator, *m.*, ſ. Ausrufer.

Audienz, *f.*, ἡ ἀκρόασις, audience, *f.*; ſ. Gehör.

Audienzſaal, *m.*, ἀκροατήριον (τόπος τῆς συνελεύσεως τῶν κριτῶν, τόπος ἔνθα ὁ βασιλεὺς δέχεται τοὺς πρέσβεις κτλ.), salle *f.* d'audience.

Auditeur, *m.*, ὁ κριτὴς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, auditeur, juge *m.* d'un régiment.

Au, *f.*, τὰ λιβάδι (μάλιστα πλησίον ποταμοῦ), prairie, *f.*, pré, *m.*

Auerhahn, *m.*, ὁ ἀγριοπετεινός, coq *m.* de bruyère.

Auerhenne, *f.*, ἡ ἀγριόκοτθα, femelle *f.* du coq de bruyère.

Auerochs, *m.*, ὁ ἄγριος ταῦρος, τὸ ἄγριον βόδι, ure, taureau sauvage, *m.*

Auf, *prp.* εἰς, ἐπάνω εἰς, ἐπί, sur dessus; à, en, vers; das Buch liegt — dem Tiſche, τὸ βιβλίον εἶναι (ἐπάνω) εἰς τὸ τραπέζι, le livre est sur la table; leget es — den Tiſch, βάλετέ το εἰς τὸ τραπέζι, mettez-le sur la table; — die Erde fallen, πίπτω κατὰ γῆς, tomber à terre; — Oſtern, Weihnachten, εἰς τὸ πάσχα, εἰς τὰ χριστούγεννα, à Pâque, au Noël; Reiſe ſeyn, εἶμαι εἰς τὸν δρόμον, κάμνω ταξίδι, voyage; — den Abend, βράδυ, εἰς τὸ βράδυ, le soir, le soir; — — διὰ πάντοτε, à jamais; — — auf, ἀπὸ, dès; — — gend —, ἐκ τῆς νεότητος (μου, σου κτλ.), πρὸ τῆς ἡλικίας, dès l'enfance; auf — — δεύτερου, πάλιν, de nouveau.

Auf daß, *conj.* ἵνα, διὰ τοῦτο ὅτι, afin de, pour que.

Auf! Auf! *int.* ἄγε δή! ἄγε δεῦρο! sus! sus! allons!

Aufackern, *v. a.* ἀνοίγω μὲ τὸ ἀλέτρι, ἀροτριεύω, ouvrir la terre avec la charrue.

Aufarbeiten, *v. a.* δουλεύω τὴν δουλειάν μου, μεταχειρίζομαι εἰς τὴν δουλειάν μου, employer à l'ouvrage; (Mähte öffnen), ἀνοίγω τὸν κόλον, ouvrir avec la faux.

Aufätzen, *v. a.* ἀνοίγω (πλήγην) μὲ ἕνα καυστικὸν ἢ καταβιβρωτικὸν, ouvrir (une plaie) avec un corrosif.

Aufbacken, *v. a.* μετεχειρίζομαι (ὅλον τὸ ἀλέυρι) εἰς τὸ ψήσω ψωμί, consommer, pétrissant (toute la farine).

Aufbahren, *v. a.* βάνω εἰς τὸ κρεββάτιον ἐπάνω εἰς τὸ φορεῖον, mettre le mort sur le brancard.

Aufbauſen, *v. a.* ἐπισωρεύω εἰς τὸ ἀμπάρι, entasser en grange (des balles).

Aufbauen, *v. a.* κτίζω, ὑψώνω (τοῖχους), bâtir, construire.

Aufbauung, *f.*, ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον, action *f.* de bâtir, construction, *f.*

Aufbäumen, ſich, στέκομαι ὄρθιος εἰς τὰ ὀπίσω ποδάρια (ἔχεται διὰ τὰ ἄλογα), se cabrer.

Aufbehalten, *v. a.* φυλάγω (δι' ἄλλον καιρόν), garder, réserver; den Hut —, δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο, ne pas ôter son chapeau.

Aufbehaltung, *f.*, ἡ φύλαξις (δι' ἄλλον καιρόν), garde, réserve, *f.*

Aufbeißen, *v. a.* τσακίζω, τρυπῶ τὸ δόντια, casser avec les dents.

Aufbiegen, *v. a.* ἀνοίγω, τρυπῶ ἕνα καυστικὸν πρᾶγμα, ἢ τὸ ἀσημόνερον, ouvrir avec des corrosifs.

Aufberſten, *v. n.* σκάζω, σχίζομαι, crever, se crever, se fendre.

Aufbiegen, *v. n.* ἀνοίγω λυγίζοντας, ouvrir en pliant.

Aufbieten, *v. a.* (Truppen), συνάζω, συγχίζω στρατιώτας, convoquer, assembler (les troupes); (Verkehrte), ἀναγκάζω τὸν μέλλοντα νὰ βρίζει, jubler, jeter les hauts cris; *fig. fam.* einen —, μεταχειρίζομαι τὰ σκληρὰ, ἐπιτελῶ θαύματα, grouder, reprimander q.; alle Kräfte —, βάνω τὰ δυνατά μου, employer toutes ses forces, le son possible,

Aufbiegung, *f.*, ἡ συνάθροισις στρατεύματος κτλ., convocation, *f.*, assemblage *m.* de troupes etc.

Aufbinden, *v. a.* ἀνοίγω, λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεδεμένον), délier, détacher, défaire; (darauf binden), δένω ἐπάνω εἰς . . ., attacher dessus ou sur . . .; (empor binden), σηκώνω δένοντας, relever, retrousser; *fig. fam.* einem etwas —, ἀπατῶ τινὰ λέγοντας ψεύματα, en donner à garder à q., faire accroire qc. à q.

Aufblähen, *v. n.* φουσκώνω, πύζω, gonfler, enfler; ſich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, s'enfler, s'enorgueillir.

Aufblähung, *f.*, τὸ φούσκωμα, gonflement, *m.*

Aufblaſen, *v. n.* φουσκώνω φυσῶντας, enfler, gonfler, souffler; (aufwehen), ἀνοίγω φυσῶντας, ouvrir en soufflant contre (*se dit* du vent); (ein Feuer), ἀνάπτω φωτιὰν φυσῶντας, allumer un feu en soufflant; ſich —, φουσκώνω, s'enfler; (μεταφορ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, *fig.* se bouffir de vanité, s'enorgueillir.

Aufbleiben, *v. n.* μένω ἄγρυπνος, δὲν πλαγιάζω, demeurer debout, veiller; (offen bleiben), μένω ἀνοικτός, rester ouvert.

Aufblicken, *v. n.* σηκώνω τὸ βλέμμα, τὰ ὄμματα, lever les yeux.

Aufblieten, *v. n.* ἀνθῶ, ἀνοίγω, s'épanouir, éclore.

Aufbohren, *v. n.* ἀνοίγω τρυπῶντας μὲ ἀκάδιν, forer, ouvrir en forant.

Aufbergen, *v. n.* διανίζομαι, πέρνω διανιχὰ (πολλὰ ἄσπρα), emprunter (beaucoup d'argent).

Aufbraſſen, *v. n.* (*mar.*) μαζώνω τὰ πανιά, mettre en panne.

Aufbraten, *v. a.* ξαναψήνω, rôtir de nouveau.

Aufbrauchen, *v. a.* διαπερνῶ, καταναλίσκω, μεταχειρίζομαι, ὅλα, δὲν ἀφήνω τίποτε ἐπίλοιπον, consumer (toutes les provisions etc.).

Aufbrauſen, *v. n.* βράζω (οἶνος ἢ μοῦστος), fermenter avec bruit (comme le moût); (im Zorn), θυμώνω εὐθύς, ἀπερισκέπτως, se mettre en colère, s'emporter.

Aufbrechen, *v. a.* τσακίζω, ἀνοίγω τσακίζοντας, ἀνοίγω μὲ βίαν, rompre, ouvrir, forcer (une porte etc.); (einen Brief —), ἀνοίγω μίαν γραφήν, ouvrir, décacheter (une lettre); *v. n.* (von Knoſpen), ἀνοίγω, (μπουμπουκίζω), s'ouvrir, s'épanouir; (abreiſen), ἐμβαίνω εἰς τὸν δρόμον, μπαίνω, partir, se mettre en marche; (vom Eiſe), βγαίνω, βγαίνω σπάσαν καὶ κινῆσαν ἀπὸ τὸν τόπος ἐνὸς ποταμοῦ, débâcler.

Aufbrechung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα (μὲ βίαν), effraction, *f.*

Aufbreiten, *v. a.* ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, déployer.

Aufbrennen, *v. n.* καίω (ὕλα τὰ ξύλα), καταναλίσκω εἰς τὸ καύσιμον, consumer en brûlant (tout le bois etc.); (ein Zeichen), σημειώνω μὲ ἕνα σίδηρον πυρωμένον, marquer avec un fer chaud.

Aufbringen, *v. a.* (aufziehen), ἀναιρέφω, élever, nourrir; (zusammenbringen), μαζώνω, συναθροίζω, συνάγω, assembler, rassembler; (ein Schiff), πέρνω ἕνα καράβι (εἰς τὸν πόλεμον), prendre un vaisseau (à la guerre), amener une prise; (eine Mode, Sitte ꝛc.), εἰσάγω, ἐμβάζω μίαν συνήθειαν κιλ., mettre en vogue (une mode, une coutume etc.; (einen empor bringen), ὑψώνω τινά, élever q.; (einen Kranken —), ἰατρεύω, remettre, guérir (un malade); (erzürnen), ἀναγκώνω, ἐρεθίζω, παροξύνω, fâcher (q. mettre q. en colère.

Aufbringung, *f.*, ἡ ἀναιροφή, nourriture; ἡ συνάθροισις κιλ., action *f.* d'assembler etc.

Aufbruch, *m.* (das Berſten), τὸ σκάσιμον, état m. de ce qui crève; (Abreiſe, Abmarſch), ὁ ἀπεγνὸς (μάλιστα στρατεύματος), départ, *m.*; (des Eiſes), σκάσιμον πάγου εἰ. τὰ ποτάμια, débâcle (de la glace), *f.*

Aufbuden, *v. a.* σταίνω τὰ (ξύλινα) ἐργαστήρια (εἰς μίαν πανήγυριν), dresser les boutiques (pour une foire).

Aufbürden, *v. n.* φορτώνω, ἐπιφορτίζω, imposer (qc. à q.), charger (q. de qc.); einem die Schuld —, ἀποδίδω τὸ πταίσιμον εἰς τινά, κατηγορῶ τινὰ ὡς πταίσαντα, imputer à fort, accuser q. de qc.

Aufbürdung, *f.*, ἡ φόρτωσις, ἐπιφόρτισις, charge, imputation, *f.*

Aufbürſten, *v. n.* λαβαίνω (τὸ δέρμα) ξύνοντας μὲ τὴν βούρτζαν), écorcher (la peau) en brossant; den Hut —, σηκώνω ταῖς τρίχαις τοῦ καπέλου ξύνοντάς το μὲ τὴν βούρτζαν, rebrousser (le poil d'un chapeau) avec une brosse.

Aufdamen, *v. a.* κάμνω ἢ ἐβγάνω δάμα (εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας), damer (au jeu de dames).

Auf daß, *conj.* διὰ νά, afin que, afin de, pour.

Aufdämmern, *v. n.* φαίνομαι ὀλίγον ὡς εἰς τὸ σκότος, commencer à paraître.

Aufdampfen, *v. n.* ἀναβαίνω εἰς ἀτμίδες, s'élever en vapeurs, s'évaporer.

Aufdauern, *v. n.* (von Kranken), μνήσκω ἔξω ἀπὸ τὸ κρεββάτι (λέγεται διὰ τὸν ἄῤῥωστον), être hors du lit (*se dit* d'un malade).

Aufdecken, *v. a.* ξεσκεπάζω, ἀνοίγω, découvrir; (den Tiſch decken), βάνω τὸ τραπεζομάνδυλον, mettre la nappe.

Aufdeckung, *f.*, ἡ ἐγκ κιλ., action *f.* de dé

Aufdienen, *v. n.* ἀναβα γον κατ' ὀλίγον εἰς ηρορτίζω, ἐπι λευαν (μάλιστα εἰς τευμα), passer par ges (dans une arm

Aufdingen, *v. n.* βάνω εἰς ἕναν τεχνίτην μάθῃ τὴν τέχνην ger, engager un chez un maître.

Aufdrängen, *v. a.* ἀνοίγ γωντας πολὺ (αἰσν μαν), ouvrir en fisch —, ἐνοχλῶ, εἰ χλητικός, importun einem —, ἐμβαίνω σιανεικὸς του, τὸν entrer chez q. mal ein Verdacht drängt auf, μοὶ ἔρχεται (νουν μου αἰσιανεικὸ ὑποψία, il me vient con malgré moi.

Aufdrechen, *v. a.* ἀνάγ γωντας, ouvrir en ξεσυλλίγω, ξεσυρίζω der, détortiller.

Aufdringen, *v. a.* einem βιάζω τινὰ νὰ πίσω ser, obliger q. d'acc de prendre qc.; sich χλῶ τινά (μὲ τὸ φέρω τι κιλ.), imp q. (on lui offrant q

Aufdrucken, *v. a.* ein βάνω μίαν βούλαν, (un cachet, lescelle)

Aufdrücken, *v. a.* ἀνοίγ γωντας, ouvrir en (entzwey drücken)

ρηγνύων τας, casser, briser en pressant.

Aufdunſten, *v. n.* ἀναβαίνω ὑμός), s'évaporer.

Aufeinmal, *adv.* ἀπὸ μᾶς, ξαφνα, αἰφνιδίως, à la fois, tout-à-coup.

Aufeiſen, *v. n.* ξεκλίζω τὸν πά νους, rompre la glace.

Aufenthalt, *m.*, ὁ τόπος τῆς κα οἰκίας, lieu m. de demeure; κατοικία, demeure, *f.*; ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἀπερνᾷ ος εἰς ἕναν τόπον, séjour, ; (Zögerung), ἡ ὀργοποί σία, τὸ ἐμπόδιον, retardement, obstacle, *m.*; ohne —, ωρὶς ἀργοπορίαν, sans délai.

Auferlegen, *v. a.* ἐπιθέτω, ἐπιφορτίζω, ἐπιτάττω, charger, imposer, commander.

Auferlegung, *f.*, ἡ ἐπίθεσις, ἐπιφόρτωσις, ἐπιταξις, charge, imposition, *f.*, ordre, *m.*

Auferſtanden, *part.* ὅστις ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ressuscité.

Auferſtehen, *v. n.* ἀναστεύνομαι ἀνίστημαι ἐκ νεκρῶν), ressusciter, *v. n.*

Auferſtehung, *f.*, ἡ ἀνάστασις ῶν νεκρῶν), résurrection, *f.*

Auferweckeit, *v. a.* ἀναστεύνω ἀνίστημι ἐκ νεκρῶν), ressusciter, *v. n.*

Auferweckung, *f.*, ἡ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν), résurrection, *f.*

Auferziehen, *v. n.* ἀναιρέφω, élever.

Auferziehung, *f.*, ἡ ἀναιροφή, éducation, *f.*

Auffahren, *v. n.* (auf etwas), πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι ἐπάνω εἰς τι, monter (en allant en carrosse); (ſich erheben), ἀναβαίνω (σὰν εἰς τὸν ἀέρα), s'élever (*p. e.* en l'air); (erſchrecken), ἐκπλήττομαι, ἀκκίζομαι, ξηπάζομαι, se lever brusquement, s'effrayer; (aus dem Schlafe), ξυπνοῦμαι ξαίφνης (ξαφνα), s'éveiller, se surprendre; (als im Zorne), θυμώνω, φέρομαι κατά τινος, ἀναγριώνομαι, s'emporter, se mettre en colère; (ſich öffnen), ἀναίγομαι (ἀνοίγω) ξαίφνης, s'ouvrir subitement; *v. n.* ἀνάγω (μίαν πόρτα) πηγαίνοντας μὲ τὸ ἁμάξι καὶ κτυπῶντας τὴν, ouvrir ou enfoncer (*p. e.* une porte) en menant une voiture contre.

Auffahrt, *f.*, ἡ ἀνάβασις, montée, ascension, *f.*

Auffallen, *v. n.* πίπτω εἰς . . ., tomber sur . . .; (auffallend ſeyn), φαίνομαι παράξενος ἢ δυσάρεστος, *fig.* frapper, choquer.

Auffallend, *adj.* παράξενος, ἐγγκικός, δυσάρεστος, frappant, choquant.

Auffangen, *v. a.* πίανω, prendre, attraper; Briefe —, πιάνω γράμματα, ὅπου διέλλονται εἰς ἄλλον τινά, intercepter des lettres.

Auffärben, *v. a.* ξαναβάφω, retoindre.

Auffaſſen, -faſeln, *v. a.* ξεφτίζω, effiler.

Auffaſſen, *v. n.* πιάνω, (ἐπιτοδίω νὰ μὴ πέσῃ), prendre (q. pour l'empêcher de tomber); (begreifen), καταλαμβάνω, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν μου, relever, comprendre, imprimer dans sa mémoire.

Auffaſſung, *f.*, τὸ πιάσιμον, action *f.* de prendre; ἡ ἐντύπωσις μιᾶς ἰδέας εἰς τὸν νοῦν, action d'imprimer quelque idée dans la mémoire.

Auffinden, *v. a.* εὑρίσκω, ἐπιτυγαίνω νὰ εὕρω, trouver, découvrir.

Auffiſchen, *v. n.* ψαρεύω, pêcher, prendre à la pêche; κυβίσκω κατὰ τυχήν, *fig.* pêcher, trouver par hasard.

Auffliammen, *v. n.* ἀνάπτω ξαφνα, πιάνω φωτίαν, s'enflammer.

Auffliattern, *v. n.* πετῶ ἐπάνω, voler en haut; *f.* Flattern.

Auffliechten, *v. a.* ξεπλέκω, λύω τὸ πλεγμένον, détortiller, décorder, défaire.

Auffliegen, *v. n.* πετῶ ἐπάνω, s'envoler, voler en haut; (ſchnell ſich öffnen), ἀναίγομαι ξαίφνης, s'ouvrir soudainement; (als eine Mine ꝛc.), ῥήγνυμαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ ἀναμμένον λαγούμι), sauter (en parlant d'une mine).

Aufforbern, *v. n.* καλῶ, παρακαλῶ, inviter; eine Feſtung —, ζητῶ νὰ παραδοθῇ ἕνα φρούριον, sommer une place forte à se rendre.

Aufforderung, *f.*, τὸ κάλεσμα, ἡ παρακάλεσις, invitation, *f.*; ἡ ζήτησις τῆς παραδόσεως, sommation, *f.*

Auffreſſen, *v. n.* καταπίνω

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τροίγια ἅλο τὸ φαγί, manger' tout, dévorer; (wund beizen), λυβώνω (τὸ δέρμα) καταβιβρωσκομένης, corroder, ronger.

Auffrischen, v. a. ἀναπτίζω, rafraîchir; (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω, encourager.

Aufführen, v. a. ὀδηγῶ, φέρω ἐπάνω, mener, porter en haut; (bauen), κτίζω, construire, bâtir, élever; Kanonen —, βάνω κανόνια, mettre en batterie; ein Schauspiel —, παίζω, παρασταίνω μίαν κωμῳδίαν, représenter une pièce de théâtre; eine Musik —, παίζω μίαν μουσικήν, παίζω τὰ μούσικά, exécuter une musique; sich —, φέρνομαι, πολιτεύομαι, se conduire, se comporter.

Aufführung, f., ἡ ὁδήγησις ἐπάνω εἰς τι, action de monter qc., montée, f.; τὸ κτίσιμον, construction, f.; ἡ παράστασις (κωμῳδίας), représentation (d'une comédie); (das Betragen), φέρσιμον, conduite, f.

Auffüllen, v. a. γεμίζω, remplir.

Auffüllung, f., τὸ γέμισμα, remplissage, f.

Aufgabe, f., τὸ πρόβλημα, problème, m.; μάθημα, leçon, f.; δουλειὰ ὁποῦ ἔχει τις νὰ κάμῃ, tâche, f., travail, ouvrage, m.

Aufgabeln, v. a. (fam.) κόρδιακω (μὲ τὸ νὰ γυρεύω), fam. trouver (après avoir cherché), pêcher.

Aufgang, m., ἡ ἀνατολή (τοῦ ἡλίου κτλ.), lever (du soleil etc.), m.; ἡ ἀνατολὴ (δηλαδὴ ὁ τόπος τῆς ἀνατολῆς), levant, orient, m.; (Aufwand), ἡ δαπάνη, τὰ ἔξοδα, consommation, dépense, f.

Aufgattern, v. n. (fam.) εὑρίσκω κατὰ τύχην, trouver, rencontrer par hasard.

Aufgeben, v. a. δίδω (οἷον· τὸ φαγὶ εἰς τὴν τραπέζαν), donner, mettre (p. e. sur la table); (dahin geben), ἀφίνω, παραιτῶ, quitter, abandonner, renoncer à qc; (einem etwas), παραγγέλλω εἴς τινα τι, παραβάλλω, charger (q. de qc.), commettre (qc. à q.); fig. den Geist —, ἐκπνέω, τελευτῶ, ἀποθνήσκω, rendre l'ame, mourir.

Aufgebot, n., ἀνακήρυξις (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) μιᾶς μελλούσης ὑπανδρείας, ban, m., proclamation f. de mariage; (zum Kriege), συγκάλεσις τῶν εὐγενῶν, τῶν στρατευμάτων κτλ. διὰ τὸν πόλεμον, convocation f. de l'arrière-ban, levée f. en masse.

Aufgeblasen, adj. φουσκωμένος, enflé, gonflé; (μεταφ.) ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, fig. orgueilleux, présomptueux.

Aufgeblasenheit, f., ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, orgueil, m., présomption, f.

Aufgebung, f., ἡ παράδοσις, τὸ παράγγελμα, action f. de donner etc. de commettre; — des Geistes, ἡ τελευτή, θάνατος, décès, m., mort, f.

Aufgedunsen, adj. φουσκωμένος, πρησμένος, enflé, boursouflé.

Aufgehen, v. n. ἀναβαίνω, lever, monter; (als Saat), ἀνατέλλω, φυτρώνω (se dit du soleil etc.), (Pflanze), φυτρώνω, germer, pousser; (öffnen als eine Thüre), ἀνοίγω (οἷον· μία θύρα ἀνοίγει μόνη της), (μεταφορ.) (p. e. une porte etc.), (Sis) ξεπαγώνω, se dégeler; (als eine Naht), ῥήγνυμαι, se découdre; (gewendet werden), ἐξαδιάζομαι, devenir consommé, se consumer, se dépenser; — lassen, ἐξαδιάζω, dépenser, faire de la dépense; sich die Füße —, τὰ ποδάρια μὲ τὸ περπάτημα, s'écorcher les pieds à force de marcher.

Aufgeklärtheit, f., τὰ φῶτα τῆς νοήσεως, γνῶσις, clarté, f., esprit, lumières, f. pl.

Aufgeklärt, adj. φωτισμένος, πεπαιδευμένος, éclairé, instruit.

Aufgeld, n., τὸ διάφορον ποὺ ἔχει τις γὰ δώσῃ εἰς τὰς ἀργύριον ἀντὶ χρυσοῦ κτλ., agio, change, m.

Aufgelegt, adj. ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ ὄρεξιν (νὰ) εἴς τι, disposé, en humeur.

Aufgeräumt, adj. fig. εὔθυμος, φαιδρὸς, χαρούμενος, ἱλαρὸς, fig. de bonne humeur, éveillé, gai.

Aufgeräumtheit, f., αὐγερδάμτεϊτ, f., ausgeräumtes Wesen, n., εὐθυμία, ἱλαρότης, (καλὸν κέφι), enjouement, m., gaillardise, f.

Aufgeschaut! int. φυλάξου, garde! attention!

Aufgewärmt, adj. ξαναζεσταμένος, réchauffé; (μεταφορ.) ξαναπεσμένος μὲ ἄνανταν τρόπον, fig. renouvelé, rebattu.

Aufgeweckt, adj. ἔξυπνος, ζωηρὸς, éveillé, vif, alerte.

Aufgewecktheit, f., ἡ ζωηράδης, gaieté, f., enjouement, m.

Aufgeworfen, adj. ψηλωμένος ἐπάνω, jeté dessus; aufgeworfene Lippen, χονδρὰ χείλη, des lèvres renversées; eine aufgeworfene Nase, κουτσουμούρι (πρησμένη εἰς τὴν ἄκραν), nez m. retroussé.

Aufgießen, v. n. χύνω ἐπάνω εἰς . . ., verser dessus, infuser.

Aufgraben, v. a. σκαλίζω, ἀνοίγω σκαλίζοντας, ξεσκάπτω, ouvrir en bêchant, fouiller, retourer.

Aufgreifen, v. a. πιάνω, ramasser.

Aufgürten, v. a. ζώνω, δένω πάνω εἰς . . ., ceindre, attacher avec une ceinture; (losgürten), ξεζώνω, λύω, déceindre; dessangler.

Aufguß, m., ἡ ἔγχυσις, (τὸ μούδιευμα), infusion, f.

Aufhaben, v. n. ἔχω ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι (οἷον· καπέλο, καλπάκι), avoir sur la tête (p. e. un chapeau, un bonnet); (offen haben), ἔχω ἀνοικτὸν, avoir ouverte (la boutique etc.); fam. ἔχω τι νὰ κάμω, avoir qc. à faire.

Aufhacken, v. a. τζακίζω ἢ ἀνοίγω κυπιώνιας μὲ τὸ τζεκοῦρι, μὲ τὸ τζεκοῦρι κτλ., ouvrir avec une hache, une houe etc.; (mit dem Schnabel), τζακίζω τζιμπώνιας μὲ τὴν μύτην, ouvrir avec le bec; die Erde um einen Baum —, σκαλίζω τὸ δένδρον εἰς τὴν ῥίζαν, déchausser un arbre.

Aufhäkeln, Aufhaken, v. a. ξεβηλιάζω, décrocher, dégrafer.

Aufhalten, v. a. einen, κρατῶ, δὲν ἀφίνω τινὰ νὰ πάγῃ, arrêter, retenir; (verzögern), ἀργοπορῶ, ἐμποδίζω, retarder, empêcher; (jemanden bey sich), ἔχω τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου (εἰς τὸ κονάκι), retenir q. chez soi; (offen halten), κρατῶ ἀνοικτὸν, tenir ouvert; die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι ἀνοικτὸν, tendre la main; sich —, μένω, κάθομαι, κατοικῶ (εἰς ἕναν τόπον), s'arrêter, séjourner, faire séjour (en quelque lieu); (verweilen), ἀργοπορῶ, rester, demeurer; über jemanden oder über etwas —, περιγελῶ τινὰ ἢ τι, se moquer, se railler de q. ou de qc.

Aufhaltung, f., ἐμπόδιον, ἀργοπορία, empêchement, retard, m.

Aufhängen, v. n. κρεμῶ, (κρεμνῶ), pendre, suspendre; (einem etwas), γελῶ τινὰ ἐξαιτίας τοῦ ψεύματος, faire accroire qc. à q.; κατακεῖθο τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ τι, persuader q. de prendre, d'acheter qc., enjôler q.

Aufhascheln, v. n. πιάνω, attraper, prendre.

Aufhäufeln, v. n. τολιγαδιάζω, mettre sur le dévidoir.

Aufhauen, v. a. σχίζω κόπτοντας μὲ τὸ τζεκοῦρι κτλ., ouvrir à coups de hache ou de sabre; (vom Kanonier), βάνω φωτιὰν εἰς τὸ κανόνι, mettre la mèche sur la lumière (du canon).

Aufhäufen, v. n. Erde um die Weinstöcke, σκεπάζω μὲ χῶμα τὴν ῥίζαν τῶν ἀμπελιῶν, terrasser les vignes.

Aufhäufen, v. a. ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amonceler.

Aufhäufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα, accumulation, f., entassement, m.

Aufheben, v. n. σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν), lever, soulever, enlever (de la terre); jemanden —, σηκώνω, relever q.; (μεταφ.) πέρνω, πλάνω, φυλαχτώνω, fig. prendre, arrêter, emprisonner; (verwahren), φυλάγω, garder, con-

Δήμοσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

server; (abschaffen), *ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, χαλνῶ*, abolir, abroger (une loi etc.), annuller; (endigen), *τελειώνω*, finir, faire cesser; die Belagerung —, *ἀφίνω τὸν πολιορκισμόν*, lever le siége; die Tafel —, *σηκώνω τὴν τράπεζαν*, finir un repas, se lever de table; Brüche —, (im Rechnen), *ἀναιρῶ τὰ κλάσματα* (*εἰς τὸν λογαριασμόν μας*), reduire des fractions en entiers; wir wollen mit einander —, *νὰ ἐξοφλιαθοῦμεν* (*εἰς τὸν λογαριασμόν μας*), faisons quitte à quitte.

Aufheben, *n.*, *ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα*, action *f.* de lever etc.); Aufhebens von etwas machen, *ἐπαινῶ πολὺ ἢ ὑπερβαλλόντως*, faire grand cas de qc.

Aufhebung, *f.*, *σήκωσις*, action *f.* de lever, enlèvement; — eines Gesetzes, *ἀναίρεσις ἑνὸς νόμου*, abrogation *f.* d'une loi; — eines Contracts, *ἀκύρωσις, λύσις πιὸς συνθήκης*, résolution d'un contrat, résiliation, *f.*; — eines Bruchs (im Rechnen), reduction *f.* d'une fraction; s. Aufheben, *v. a.*

Aufheften, *v. a.* *ξαθηλυκώνω*, dégraller.

Aufheften, *v. a.* *βάπτω εἰς . . ., ἐπάνω εἰς . . .*, attacher, coudre sur . . .; *fig.* einem etwas —, (*metaphor.*) *λέγω* (*εἰς τινά*) *ἕνα ψεῦμα διὰ περίπαιγμα*, *fig.* en donner à garder à q., faire accroire qc. à q.

Aufheitern, *v. a.* jemanden, *ἱλαρύνω, εὐφραίνω, κάμνω χαρούμενον*, égayer, rasséréner q.; sich —, *v. r.* es heitert sich auf, *ἀνοίγει ὁ καιρός*, le temps s'éclaircit; sich —, *v. r.* *ἱλαρύνομαι, γίνομαι ἱλαρὸς ἢ χαρούμενος*, s'égayer.

Aufheiterung, *f.*, (des Wetters), *τὸ ἄνοιγμα τοῦ καιροῦ*, temps *m.* qui s'éclaircit; (des Gemüths), *ἡ εὐφραισις, τὸ ἱλάρυμα*, gaieté, *f.*; rétablissement *m.* de la gaieté.

Aufhelfen, *v. a.* einem, *βοηθῶ τινὰ νὰ σηκωθῇ*, aider q. à se relever; einem eine Last, *βοηθῶ τινὰ νὰ ἐπιφορτισθῇ κάτι τι*, aider q. à mettre un fardeau sur ses épaules; *fig* einem —, *βοηθῶ τινα εἰς τὰς ὑποθέσεις του κιλ.*, aider, secourir q. dans ses affaires etc.

Aufhellen, *v. a.* *φωτίζω, φέγγω, κάμνω φωτεινόν*, éclaircir, rendre clair; es hellt sich auf (das Wetter), *ἀνοίγει ὁ καιρός*, le temps s'éclaircit.

Aufhenken, *v. a.* *κρεμῶ* (*ἕναν κακοῦργον*), pendre (un criminel).

Aufhetzen, *v. a.* *ἐρεθίζω, παρακινῶ τινὰ τὰ θυμώσῃ κατά τινος*, inciter, animer, susciter; das Volk —, s. Aufwiegeln.

Aufhetzer, *m.*, *ὁ ἐρεθιστής, ὁπου παρακινεῖ τινα νὰ θυμώσῃ*, celui qui irrite, qui excite, qui échauffe.

Aufhetzung, *f.*, *ὁ ἐρεθισμός, παρακίνησις εἰς θυμόν*, excitation, *f.* (querelles etc.), suscitation.

Aufhissen, *v. a.* *σηκώνω* (*πανιὰ*), *mar.* hisser.

Aufhocken, *v. n.* *βάνω ῥάχην μου* (*ἕνα ἄλογο*), monter sur le dos de . . .; (*ἀφορίζω περισσὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν*), ramasser ou recueillir (de petites choses de la terre).

Aufhocken, *v. a.* *ἀγοράζω, ψωνίζω* (*ἀφορίζω περισσὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν*), acheter (plusieurs choses ensemble); Schwaren, Getreide, Früchte —, *ἀγοράζω τὰ σπαρτά, τὰ πωρικὰ* (*ὅσα εὐρίσκονται*), accaparer du blé, des fruits etc.

Aufhocker, *m.*, *ὁ ἀγοραστής, ὁ μονοπωλιστὴς* (*ὁποῦ ἀγοράζει περισσὰ ἢ ὅλα τὰ πράγματα*), accapareur, *m.*

Aufholen, *v. n.* *βλαστάνω, φυτρώνω*, germer, pousser un germe.

Aufhören, *v. a.* *κολλῶ μὲ πετρόκολλαν*, cimenter, mastiquer, luter sur qc.

Aufhören, *n.*, Aufhörung, *f.*, *ἡ παύσις, κατάπαυσις*, cessation, discontinuation. Ohne Aufhören, *χωρὶς διακοπὴν ἢ ἀκατάπαυστα*, sans cesse.

Aufhören, *v. n.* *παύω*, cesser, discontinuer.

Aufhüllen, *v. a.* *ξεσκεπάζω, ἀνακαλύπτω*, dévoiler.

Aufhüpfen, *v. n.* *πηδῶ ἀνάρ*, sauter, bondir, saillir.

Aufjagen, *v. a.* *κυνηγῶ τὸ θηρίον ἀπὸ τὴν ἔρθα χώνεται*), lancer (le gibier); *fig* —, *ξαπλώνω, εὑρίσκω τὰ τύχη*), déterrer, trouver, dénicher.

Aufklammen *v. a.* *ἀνηκώνω μὲ τὸ κέρι*, relever un peignant, peigner.

Aufklauen, *v. a.* den Anker, *πιάνω τὴν ἄγκυραν μὲ τὰ ἀγκίστρι*, caponner l'ancre.

Aufkauf, *m.*, Aufkaufung, *f.*, *ἡ ἀγόρασις, ὁ ψώνισος* (*πραγμάτων μαζύ*), accaparement, *m.*

Aufkaufen, *v. a.* *ἀγοράζω, ψωνίζω* (*ἀφορίζω περισσὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν*), ramasser ou recueillir (de petites choses de la terre), acheter (plusieurs choses ensemble); Schwaren, Getreide, Früchte —, *ἀγοράζω τὰ σπαρτά, τὰ πωρικὰ* (*ὅσα εὐρίσκονται*), accaparer du blé, des fruits etc.

Aufkäufer, *m.*, *ὁ ἀγοραστής, ὁ μονοπωλιστὴς* (*ὁποῦ ἀγοράζει περισσὰ ἢ ὅλα τὰ πράγματα*), accapareur, *m.*

Aufkeimen, *v. n.* *βλαστάνω, φυτρώνω*, germer, pousser un germe.

Aufkitten, *v. a.* *κολλῶ μὲ πετρόκολλαν*, cimenter, mastiquer, luter sur qc.

Aufklaffen, *v. a.* *στειβάζω, βάζω* (*ξύλα*) *εἰς τετράγωνα ὁποῦ νὰ μπαίνουν ἐξ ἀπάνω εἰς τὸ ἴσιο εἰς τὰ πλάγια*, entoiser, border, mouler du bois.

Aufklappen, *f.* Aufklämpen.

Aufklären, *v. a.* (den Verstand), *φωτίζω, παιδεύω τὸν νοῦν*), éclairer (l'esprit), donner des lumières; (deutlich machen), *σαφηνίζω*, éclaircir, rendre clair; sich —, *v. r.* es klärt sich auf, *ἀνοίγει ὁ καιρός*, le temps s'éclaircit.

Aufklärer, *m.*, *ὁ φωτίζων ἢ παιδεύων τὸν νοῦν*, éclaireur, *m.*, qui éclaire (l'esprit).

Aufklärung, *f.*, *ὁ φωτισμός ἤτοι ἡ καλλιέργεια τοῦ νοός*, lumières, *f. pl.*, état *m.* de celui qui est éclairé.

Aufklauben, *v. a.* *συναθροίζω, μαζώνω* (*μικρὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν*), ramasser ou recueillir (de petites choses de la terre).

Aufkleben, *v. n.* *κολλῶ ἐπάνω εἰς . . .*, coller sur qc.

Aufkleistern, *v. n.* *κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν*, coller sur qc. avec de la colle de farine.

Aufklettern, Aufklimmen, *f.* Klettern, Klimmen.

Aufklinken, *v. a.* *ἀνοίγω* (*μίαν θύραν ἀφαιρώντας τὸ μάνδαλον*, ouvrir (une porte) en laissant le loquet.

Aufklopfen, *v. a.* *τζακίζω κτυπῶντας*, ouvrir, casser en frappant; ein Kissen —, *κτυπῶ, τινάζω τὰ προσκεφάλια νὰ ἁρουσκώσῃ*, rebattre (un coussin, un matelas etc.).

Aufknacken, *v. a.* *τζακίζω* (*καρύδια*) *μὲ τὰ δόντια*, casser avec les dents (des noisettes etc.).

Aufknöpfen, *v. a.* *ξεκουμπώνω*, déboutonner.

Aufknüpfen, *v. a.* einen Knoten, *λύω* (*τὸν κόμβον*), dénouer; (aufhängen), *κρεμῶ* (*κακοῦργον*), pendre (un criminel).

Aufknüpfung, *f.*, *ἡ λύσις*, action *f.* de dénouer; *τὸ κρέμασμα*, pendaison, *f.*

Aufkochen, *v. n.* *βράζω, ἀναβαίνω βράζοντας*, bouillonner, se mitonner; *v. a.* *κάμνω νὰ βράσῃ, βράζω τι*, faire bouillir, faire reboullir.

Aufkommen, *v. n.* *ἀναβαίνω*, monter, se lever; (*μεταφ.*) *εὐτυχῶ, καλλιτερεύω*, venir bien, prospérer; von einer Krankheit —, *ἰατρεύομαι, ξεκαλαμβάνω*, relever, se remettre (d'une maladie); (als ein Gebrauch, eine Mode), *ἐμβαίνει εἰς συνήθειαν, γίνεται συνήθεια*, s'introduire, s'établir (*p. e.* une mode etc.).

Aufkommen, *n.*, *ὁ εὐτυχισμός*, avancement, *m.*; *ἡ ξανανάβη τῶν δυνάμεων*, rétablissement, recouvrement *m.* de la santé.

Aufkönnen, *v. a.* *ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ* (*μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν*), pouvoir se lever.

Aufkrämpen, *v. a.* einen Hut, *σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπελοῦ* (*καπέλου*), retrousser, retaper (un chapeau).

Aufkratzen, *v. a.* *ξυβώνω, πληγώνω ξύνοντας μὲ τὰ νύχια*, écorcher (avec les ongles); *ξύνω ῥοῦχα μὲ τὴν λοπάρα, λαναρίζω*, friser, aplaner (le drap).

Aufkräuseln, *v. a.* *βασιρεύκλω, καρμαρώνω*, friser, crêper.

Aufkriegen, *v. n.* *fam.* *ἐπιτυγχάνω νὰ ἀνοίξω*, parvenir à ouvrir.

Aufkündigen, *v. n.* *ἀποχωρήσεως*,

φανερώνω εἰς τινὰ τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς συμφωνίας, donner congé, contremander; ein Kapital —, ξαναζητῶ ἔνα κεφάλαιό του ὁποῖον ἐδάνεισα εἰς τινά, prévenir q. de la levée de son capital.

Auffündigung, f., ἡ ἀποκήρυξις, action f. de donner congé etc.; — eines Kapitals, ἡ ξαναζήτησις τοῦ κεφαλαίου, action de prévenir q. de la levée de son capital.

Auflachen, v. n. γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, éclater de rire.

Aufladen, v. a. φορτώνω, βάνω τὸ φόρτωμα (εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ἄλογον κτλ.), charger, imposer, mettre sur (une voiture, un cheval etc.).

Auflader, m., ὁ φορτωτής, ἐκεῖνος ὁποῦ φορτώνει τὰ ἁμάξια, chargeur, m.

Auflading, f., ἡ φόρτωσις, action f. de charger.

Auflage, f., (eines Buchs), τὸ πλῆθος τῶν ἀκριβειῶν τυπωμένων ἑνὸς βιβλίου, ἡ ἔκδοσις, impression, édition f. d'un livre; (Abgabe), ὁ δασμός, φόρος, τὸ δάνειον, le nombre d'exemplaires qu'on en tire, impôt, m., taxe, f.; fam. (Ort, wo schlechte Leute aufliegen), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συνηθροίζονται οὐτίδανοι ἄνθρωποι, ἢ γυναῖκες κτλ., lieu m. d'assemblage de vauriens, des prostituées etc.

Auflassen, v. a. ἀφίνω ἀνοικτόν, δὲν κλείω, laisser ouvert.

Auflauern, v. n. einem, παραμονεύω, ἐπιβουλεύω, guetter q.

Auflauerer, m., ὁ παραμονευτής, ἐπίβουλος, guetteur, m.

Auflauerung, f., ἡ παραμόνευσις, aguet, m.

Auflauf, m., ἡ συνέθροισις, συνδρομὴ τοῦ πλήθους, ὁ ὅρυβος, attroupement, m., émeute, f.

Auflaufen, v. n. (aufschwellen), φουσκώνω, πρίσκομαι, s'enfler, se gonfler; (sich häufen), μαζώνομαι, αὐξάνω (ὅσον χρεή), s'accroître, s'augmenter (p. e. les dettes); v. n. (die Füße), λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ τρέχω πολύ, écorcher les pieds à force de marcher.

Auflaufen, m., Auflaufung, f., τὸ φούσκωμα, gonflement, m.; ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα, crue, f., accroissement, m.

Auflaufer, m., (Eierkuchen), εἶδος ὀμελέττας φουσκωμένου, omelette f. soufflée.

Aufleben, v. n. ξαναζῶ, ἐνδυναμώνομαι, revivre.

Auflecken, v. a. γλείφω, lécher.

Auflegen, v. a. βάνω, ἐπάνω εἰς . . ., mettre dessus; einem etwas, ein Geschäft —, παραγγέλλω, ἐπιφορτίζω, charger q. de qc., donner à q. une commission; ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον, faire imprimer un livre; roth —, βάνω ψιμυθάι, mettre du rouge; einem Stillschweigen —, λέγω, προστάζω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, imposer silence à q.; v. a. (fett werden), χαίνω, γίνομαι παχύς; sich — auf, prendre de l'ennui; sich — über, s'affliger de; sich — auf, s'appuyer, s'accouder; sich wider einen —, f. Auflehnen.

Auflegung, f., ἡ ἐπίθεσις, position, f.; τὸ ἐπιφόρτισμα, action f. de charger; (Druck), πίεσις, impression (de livre), f.

Auflehnen, v. a. ἀκουμπῶ, appuyer; sich —, ἀκουμπῶ τὸν ἀγκῶνα, s'appuyer, s'accouder; sich wider einen —, ἐναντιώνομαι, σηκώνομαι κατά τινος, se soulever, se révolter contre q.

Auflehnung, f., τὸ ἀκούμπισμα, action f. d'appuyer; ἀνάστασις, soulèvement, m., révolte, f.

Aufleimen, v. a. κολλῶ εἰς . . ., coller sur.

Aufleſen, v. a. συναθροίζω, ζαζώνω (οἷον ἀσπάρτα), masser, recueillir.

Aufliegen, v. n. κεῖμαι, ἠ ἀκουμπῶμαι), ἢ ἀκουμπῶ appuyer, porter sur —, λαβώνομαι ἀπὸ εἶμαι πλαγιασμένος καιρόν, s'écorcher trop-long-temps

Auflockern, v. a. κάμνω καὶ ἐλαφρὸν ζύλον σκάπτοντας μὲ remuer, mouvoir meuble.

Auflodern, v. n. ἀνάπ μὲ μεγάλην φλόγα mer, tout à coup en flammes.

ösen, v. a. λύω, ἀναλύω, lier, dénouer.

send, part. et adj. λύων, dissolvant, résolu

ölich, Auflösbar, adj. λυ dissoluble, soluble.

ösung, f., ἡ λύσις, ἀνάλυ action f. de délier etc., lution, dissolution, f.

ythen, v. a. καλλῶ, ἁπλώνω . . . (μὲ χρυσόχαλκο

machen, v. a. ἀνοίγω, ou ; ξεσκεπάζω, découvrir; , délier, dénouer; sich —, γαίνω εἰς τὸν δρόμον, κιτά τινος, se soulever

mis, miethen, v. a. μισθώνω, se mettre en partir; sich auf und en machen, φεύγω (χρυ ος), décamper, s'enfuir.

nahlen, v. a. (Getreide), ζέω (βλο τὸ σιτάρι κτλ.), udre tout.

alen, v. a. (Gemälde), ζω γραφῶ, ξαναγράφω, ξαναγεμώνω, ralchir in tableau); (zum alen verbrauchen), μεταχει ομαι εἰς τὴν ζωγραφίαν, nsumer en peignant.

marſchiren, v. n. πηγαίνω τὴν ἀράδαν (λέγεται διὰ ς στρατιώτας), se former rangs, défiler par rangs.

pauern, v. a. κτίζω μὲ πέ ας, clover en pierres.

merken, v. n. προσέχω, ἀκούω βλέπω μὲ προσοχήν, écou avec attention, faire at tion; v. n. σημειώνω, no , marquer.

merkſam, adj. προσεκτικός, ontif.

Aufmerkſamkeit, f., ἡ προσοχή, attention, f.

Aufmuntern, v. a. ξυπνῶ, éveiller; einen zu etwas —, ἐγκαρδιώνω τινὰ εἰς τι, exciter, animer, encourager; (aufheitern), ἱλαρώνω, εὐφραίνω, égayer, éveiller (fig.).

Aufmunterung, f., ἡ ἐγκαρδίωσις, παρακίνησις, encouragement, m.

Aufmutzen, v. a. einem etwas, fam. ἐλέγχω τινὰ (δι' ἕνα παραμικρὸν σφάλμα), fam. relever (un mot), reprocher une faute).

Aufnageln, v. a. καρφώνω, ἐπάνω εἰς . . ., clouer sur . . ., attacher avec des clous.

Aufnähen, v. a. ῥάπτω ἐπάνω εἰς . . ., coudre à ou sur qc.; (verbrauchen zum Nähen), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάπτιμον, employer à coudre.

Aufnahme, f., ἡ δεξίωσις, τὸ δέξιμον, réception, f., accueil, m.; — an Kindes Statt, ἐνθέτησις, adoption, f.; — einer Summe Geldes, δάνειον, emprunt, m.; in — kommen, πηγαίνω καλά, εἶμαι εἰς καλὴν κατάστασιν, ἐνθύμι, prospérer, être florissant; in — bringen, βάνω εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, αὐξάνω, faire prospérer, faire fleurir; in — kommen, αὐξάνω, πηγαίνω καλλίτερα, ἔρχομαι εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, s'agrandir, s'accroître.

Aufnehmen, v. a. (von der Erde), πιάνω (ἀπὸ τὴν γῆν), ramasser, lever (de la terre); einen Riß, Plan —, σχεδιάζω, dessiner; einen —, δέχομαι, recevoir, accueillir; übel —, πάρω εἰς τὸ κακόν, prendre en mauvaise part; etwas als eine Ehre —, ἔχω ἢ κατέχω τι ὡσὰν τιμήν, tenir qc. à honneur; es mit einem —, ἐμβαίνω εἰς λογομαχίαν, εἰς φιλονεικίαν κατά τινος, εἶμαι ἱκανὸς νὰ πολεμήσω τινά, tenir tête à q., entreprendre q., défier.

Aufnehmen, n., ἡ αὔξησις, ἡ κύτζηκης, προκοπή, προκοπή, accroissement, m., prospérité, f., progrès, m.

Aufnöthigen, v. a. einem etwas, βάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, contraindre ou obliger q. de prendre qc.

Aufopfern, v. a. θυσιάζω, παραιτῶ τι διὰ χάριν τινός, sacrifier (qc. à q. ou pour q.); sich —, (θυσιάζομαι) ὑποταγοῦμαι τι διὰ χάριν τινός, παραδίδομαι (μόνος μου) εἰς θάνατον διὰ χάριν τινός, se sacrifier (pour q. ou pour qc.).

Aufopferung, f., ἡ θυσία, sacrifice, m.; s. Aufopfern.

Aufpacken, v. a. φορτώνω, charger; (das Gepäcke öffnen), ξεφορτώνω, ἀνοίγω τὰ φόρτωμα, dépaqueter, déballer; einem —, (fam.) μαλώνω τινὰ σκληρά, gronder, reprimander, chapitrer.

Aufpappen, s. Aufkleben.

Aufpassen, v. n. einem, παραμονεύω, épier, guetter q.

Aufpasser, *m.*, *ὁ παρεμονεντής*, guetteur, *m.*; *ὁ θυρωρὸς τοῦ τελώνου* (*κουμερκίαρου*), garde de porte, valet *m.* de péager.

Aufpflanzen, *v. a.* (als eine Fahne, Kanonen), *στήνω* (*οἷον· τὴν σημαίαν, τὰ κανόνια*), planter, arborer, élever; mit aufgepflanztem Bajonett, *μὲ τὴν μπαγιονέτα εἰς τὴν ἄκρην τοῦ τουφεκιοῦ*, la baïonnette au bout du fusil.

Aufpflügen, *v. a. ἀνοίγω ἢ σχίζω μὲ τὸ ἄλετρι*, ouvrir (la terre) en labourant.

Aufpfropfen, *s.* Pfropfen. eine Flasche —, *ἀνοίγω μίαν φιάλην* (*ἕνα μπουτέλι*), déboucher (une bouteille).

Aufpichen, *v. a. πισσώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν*, coller sur . . . avec de la poix.

Aufpicken, *v. a. ἀνοίγω τζημπώντας* (*ὡσὰν τὰ πουλιά*), ouvrir à coups de bec.

Aufplatzen, *v. n. σκάζω, σχίζομαι*, crever, se crever, se fendre.

Aufprallen, *v. n. ξαναπηδῶ* (*οἷον· μία πέτρα ὁποῦ βλέπτεται εἰς τι*), bondir, rebondir.

Aufprobiren, *v. a.* einen Hut ꝛc., *βάνω ἕνα σκιάδιον* (*καπέλο*) *κτλ. νὰ τὸ δοκιμάσω*, essayer un chapeau etc.

Aufpropfen, *v. a. βάνω τὸ χιονάρι εἰς τὸ ἀμάξι του*, monter un canon.

Aufputz, *m.*, *ὁ στολισμός, τὰ στολίδια*, parure, *f.*, ornement, *m.*

Aufputzen, *v. a. στολίζω*, orner, parer.

Aufquellen, *v. n. φουσκώνω*, gonfler; *v. a. φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώσῃ μοσκέττους*, faire gonfler.

Aufraffen, *v. a. σηκώνω* (*ἀπὸ τὴν γῆν μὲ ὁρμήν*), raller, ramasser (à la hâte); sich —, *σηκώνομαι* (*μὲ ὁρμήν*), se ramasser, s'élever (à la hâte); *ξαναλαμβάνω, λαμβάνω δυνάμεις πάλιν*, relever d'une maladie.

Aufrauchen, *v. a.* den Tabak, *τραβῶ ὅλον τὸν καπνόν*, fumer, consumer en fumant tout le tabac.

Aufräumen, *v. a. διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν, πασιρεύω*, arranger, mettre en ordre, nettoyer.

Aufräumung, *f.*, *ἡ διόρθωσις, πάστρευσις*, arrangement, nettoiement, *m.*

Aufrechnen, *v. a.* gegen einander, *λογαριάζομαι μὲ τινά, τερμαίζομαι*, compter ensemble, compenser une somme avec l'autre.

Aufrecht, *adj. ὀρθός*, droit, debout.

Aufrecht halten, *v. a. κρατῶ, διατηρῶ, φυλάγω*, soutenir, maintenir.

Aufrechthaltung, *f.*, *ἡ διατήρησις, φύλαξις*, maintien, *m.*

Aufrecht stehen, *v. n. στέκομαι ὀρθός*, être debout.

Aufregen, *v. a.* den Staub —, *σηκώνω τὸν κονιορτόν* (*κοσκιακιόν*), élever la poussière; *κινῶ, παρακινῶ*, animer.

Aufreiben, *v. a. λαβώνω τρίβοντας*, blesser, en frottant; ben als Brod ꝛc.), *τρ ὅλον τὸ ψωμί*, broyer tout le pain); (vertil ren), *ἐξολοθρεύω, χαλνῶ*, faire truire, égorger.

Aufreibung, *f.*, *τὸ* broiement, *m.*; *ἡ ἐξ σις, ὁ ἀφανισμός*, destruction, extermi

Aufreihen, *v. a. ὁμοιό* filer.

Aufreißen, *v. n. σχίζο βιασικιά*, déchirer, *ἀνοίγω μὲ βιασικ μα*, ouvrir brusqu en tirant avec force nen), *σχεδιάζω*, des Augen —, *ἀνοίγω τ πια, χυτάζω μὲ ἀν ριόγυρα*, ouvrir ses yeux; *v. n. σχίζομ* (*οἷον· τὸ δέρμ χρῶν κτλ.*), se déc fendre, se crever, (*p. e.* la peau par etc.).

Aufreißen, sich, *v. r. πληγώνω* (*τὸ μηρ ἐπένυμα*), se blesser cher la cuisse) en cheval.

Aufreizen, *v. a. κινῶ, νῶ* (*εἰς θυμόν, εἰς σικιν*), animer, la colère, à la rev Nerven ꝛc. —, *ἐρ*

σῦρα κτλ., irriter les nerfs etc.

Aufrücken, *v. a. τζαλίζω* (*μίαν πόρτα κτλ.*) *τρέχοντας καὶ πάνω της*, enfoncer, ouvrir (une porte etc.) en courant contre.

Aufrichten, *v. a. στήνω, σηκώνω, παραστέλνω*, ériger, élever, dresser; *fig.* errichten, stiften, *κατασκευάζω, θεμελιώνω*, établir, fonder; (trösten), *παρηγορῶ*, soulager, consoler; sich —, *σηκώνομαι*, se lever (de terre etc.); (sich trösten), *παρηγοροῦμαι*, se consoler.

Aufrichtig, *adj. εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος*, sincère, droit, de bonne foi.

Aufrichtigkeit, *f.*, *ἡ εἰλικρίνεια*, sincérité, *f.*

Aufriegeln, *v. a. ἀνοίγω τὸν πόρτα*, déverrouiller.

Aufriß, *m.*, *τὸ σχεδίασμα, πα χάραξις τοῦ σχήματος ἑνὸς πράγματος ἀπ' ἔμπροσθεν* (architect.) élevation (d'une mai son etc.).

Aufrollen, *v. a. λαβώνω ὅλην τὸ βελόνην κτλ.*) *τζουγκρατίζω* (*γρατζουνιάζω*), érafler, kratzigner (avec une épingle etc.), entamer (la peau).

Aufrollen, *v. a.* zusammenrollen, *τυλίγω, μαζώνω*, mettre en rouleau, rouler; (auseinander rollen), *ξετυλίγω*, dérouler, déplier.

Aufrücken, *v. a. βάνω, ἐπάνω σισιν*), mettre dessus; *s.* Rücken; (vorwerfen), *ἐλέγχω*, *κατηγορῶ*, reprocher (qc. à q.).

Aufruf, *m.*, *ἡ πρόσκλησις, τὸ προσκάλεσμα, συγκάλεσμα*, appel, *m.*, invitation, convocation, *f.*

Aufrufen, *v. a. προσκαλῶ, συγκαλῶ*, appeler, inviter, convoquer.

Aufruhr, *m.*, *ὁ θόρυβος, ἡ σύγχυσις*, tumulte, *m.*, confusion, *f.*; *ἡ ἐπανάστασις, ἀποστασία*, révolte, rebellion, sédition, *f.*

Aufrühren, *v. a. ἀνακατώνω*, remuer; (*metaphor.*) *ἀναφέρω, μνημονεύω πάλιν* (*ψυχάρεσκα πράγματα*), *fig.* réveiller, remuer, rappeler à la mémoire (des choses désagréables).

Aufrührer, *m.*, *ὁ ἐπαναστάτης*, rebelle, mutin, *m.*

Aufrührisch, *adj. στασιώδης, ἐπαναστατικός*, séditieux, rebelle (*adj.*).

Aufrührung, *f.*, *ἡ ἀνακάτωσις*, remuement, remuage, *m.*

Aufrüsten, *v. a. κάμνω σκευάδομα*, échafauder.

Aufrütteln, *v. n. κινίζω, τιναζίζω*, remuer en secouant.

Aufsacken, *v. n. βάνω εἰς τὰ πλάταις μου*, prendre sur son dos.

Aufsagen, *v. a. λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω*, réciter (se leçon); (absagen), *ἀποῤῥίπτω*, refuser; den Dienst —, *μηνύω ὅτι θέλω ξεβγῆ ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, donner congé; die Freundschaft —, *ἀπαρνοῦμαι τὴν φιλίαν του*, renoncer à l'amitié de q.

Aufsagen, *v. a. ἀνοίγω πρωΐ ζοντας*, ouvrir en sciant.

Aufsammeln, *v. n. συνάζω, μαζώνω* (*ἀπὸ τὴν γῆν*), recueillir, ramasser.

Aufsatteln, *v. n. σελλώνω, βάνω τὴν σέλλαν*, seller.

Aufsässig, *s.* Aufsitzig.

Aufsatz, *m.*, *κάθε πρᾶγμα ἐπιθυμένον ἐπάνω εἰς τι* (*οἷον· τὰ ἄνω μέρος τῆς σόμπας κτλ.*), ce qui est mis sur qc. (*p. e.* le chapiteau d'un poêle etc.); schriftlicher —, *τὸ σύγγραμμα*, écrit, mémoire, *m.*; (von Gerichten), *τὰ φαγητὰ ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τράπεζαν*, entrée, *f.*, service, *m.*; (Kopfputz), *ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς* (*τῶν γυναικῶν*) *οἷον· ἡ σκουφιὰ κτλ.*, coiffure, *f.*

Aufsätzig, *adj. ὁποῦ φέρει ἔχθραν, ὁποῦ μισεῖ, ἐναντιώνεται*, contraire.

Aufsässig, *s.* Aufreizen.

Aufsaugen, *v. a. σηκώνω τὰ ἀνωμάτια, κατεβάζει ἐπάνω*, lever les yeux; *προσέχω, κυττάζω μὲ προσοχήν*, prendre garde.

Aufscheuchen, *v. n. βγάζω ἢ κυνηγῶ* (*τοὺς λαγωούς*) *ἀπὸ τὰ δάση*, faire lever (une bête, *p. e.* un lièvre etc.).

Aufscheuern, *v. a.* das Küchengeschirr, *πλύνω τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου*, écurer, laver la vaisselle; die Haut —, *λαβώνω τὸ δέρμα εἰς τι*

τρίβοντας, écorcher la peau en frottant.

Aufschichten, *v. a.* στειβάζω, ἐπισωρεύω, entasser, empiler.

Aufschieben, *v. a.* (öffnen) ἀνοίγω σύριγγας, ouvrir (*p. e.* un verrou, une petite fenêtre etc.); ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, différer, remettre.

Aufschiebling, *m.*, s. Aufschöbling.

Aufschießen, *v. n.* αὐξάνω, τρυγνύω, grandir, croître en peu de temps; *v. a.* τρυπῶ μὲ καρφωτὴς (σίον· τὴν πόρτα), ouvrir, forcer (*p. e.* une porte en tirant contre).

Aufschlag, *m.*, am Stiefel, s. Stulpe; (am Aermel) τὸ ἀναδίπλωμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μανικιοῦ εἰς τὰ φράγκικα φορέματα, parement, *m.*; (Zoll) τὸ τελώνιον, καυμέρι (τουρκ. γουμρούκι), péage, *m.*; (des Preises), ἡ ἀνέβασις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, enchérissement, *m.*

Aufschlagen, *v. a.* ἀνοίγω κτυπῶντας ἢ τζακίζοντας, τζακίζω, ouvrir à force de coups, enfoncer, forcer; (ein Kleid), ἀγκώνω τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος, retrousser, retrousser (un habit); (öffnen, aufdecken), ἀνοίγω, ξεσκεπάζω, ouvrir, découvrir; ein Zelt —, ἁπλώνω μίαν σκηνὴν (μίαν τένταν, ἕνα τζαντῆρι, τουρκ.), dresser une tente; (verwunden), λεβάνω, πληγώνω (κτυπῶντας), blesser (en frappant); ein Buch —, ἀνοίγω ἕνα βιβλίον, ouvrir un livre; etwas in einem Buche —, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον, chercher qc. dans un livre; seine Wohnung an einem Orte —, στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα τόπον, se domicilier, s'établir en quelque lieu; die Augen —, ἀνοίγω ἢ σηκώνω τὰ ὀμμάτια, ouvrir, lever les yeux; ein lautes Gelächter —, γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, éclater de rire; *v. n.* κτυπιοῦμαι εἰς τι πίπτωντας, donner contre . . ., en tombant; *fig.* ἀναβαίνω (λέγεται διὰ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων), enchérir, augmenter de prix.

Aufschlagung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, τζάκισμα, action *f.* d'ouvrir etc.; s. Aufschlagen.

Aufschlagetisch, *m.*, s. Klappentisch.

Aufschließen, *v. a.* ἀνοίγω (μὲ τὸ κλειδί), ouvrir (à la clef); *fig.* (erklären), ξηγῶ, σαφηνίζω, éclaircir, expliquer; sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, ouvrir son coeur à q.; sich —, ἀνοίγω (σίον· τὰ ἄνθη), s'ouvrir, s'épanouir.

Aufschließung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, action *f.* d'ouvrir.

Aufschlitzen, *v. n.* σχίζω (μὲ τὸ μαχαίρι κτλ.), fendre, déchirer.

Aufschluß, *m.*, ἡ ξήγησις, σαφήνεια, explication, *f.*, éclaircissement, *m.*

Aufschmeißen, *v. n.* τζακίζω κτυπῶντας, rompre, casser.

Aufschmelzen, *v. n.* λύω (σίδερο), fondre (des métaux).

Aufschmieden, *v. a.* κολλῶ ροκοπώντας, attacher qc. (*p. e.* un fer à cheval) avec des marteau.

Aufschmieren, *v. n.* ἁλείφω τοι εἰς . . ., étendre, beurre etc.); (zum Verbrauchen) μ . . . ζομαι εἰς τὸ νὰ ἁλεί . . . ployer (*p. e.* tout le tout l'onguent etc.).

Aufschmücken, *v. a.* . . . parer, orner.

Aufschnallen, *v. a.* δένω . . . κλαν ἢ κρίκελλαν, . . . sur qc. avec une ἀνοίγω τὴν βοῦκλαν κέλλαν, ouvrir la déboucler.

Aufschnappen, *v. n.* πο . . . ἁρπάζω μὲ τὸ στόμ . . . πιω, happer, attrap . . . ταφορ.), ein Wort . . . μανθάνω κατὰ τύχη . . . apprendre, découvrir qc. sard; *v. n.* ξεροριζώνω . . . τεντώνομαι, se déb . . .

Aufschneiden, *v. a.* κόπ . . . ρίζω, σχίζομαι, cou . . . tamer, ouvrir en (alles schneiden), κόπ . . . κατακομματιάζω, tailler tout; *v. n.* (p . . . καυχῶμαι, μεγαλη . . . bler, dire des fanfa . . .

Aufschneider, *m.*, ὁ κα . . . καυχησιάρης, hableur, ron, *m.*

Aufschneiderey, *f.*, ἡ κα . . . τὸ καύχημα, ἡ μεγα . . . hablerie, fanfaronnade

Aufschnellen, *v. n.* ζίχνομαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ κανὲ τῆς ζυγαριᾶς), sauter, se lever comme le bassin de la balance); *v. a.* ζίχνω ἐπάνω, lancer, faire sauter.

Aufschnitt, *m.*, τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος, coupure, entamure, *f.*

Aufschnüren, *v. a.* λύω (τὰ δεμένα), délacer; (anschnüren), δένω σφιχτὰ ἐπάνω εἰς, attacher fortement avec un cordon etc.

Aufschoben, *v. n.* ἐπισωρεύω, ἔνα χάσε), entasser, mettre en meule.

Aufschossen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, monter, croître en haut.

Aufschößling, *f.*, ὁ βλαστός, τὸ βλαστάρι, jet, rejeton, *m.*

Aufschrauben, *v. a.* ξβγάζω αὐτὸ . . . πιῶ εἶναι στερεωμένον μὲ . . . βίδαν, ἀνοίγω τὴν βίδα, dévisser, desserrer la vis; (in die Höhe schrauben), σηκώνω . . . διὰ μέσου τῆς βίδας, élever par le moyen d'un vîrin.

Aufschrecken, *v. n.* ξεπλήττω, . . . κάζω, ξεπάζω, épouvanter, . . . efaroucher; *v. n.* ξεπλήττο . . . αι, σκιάζομαι, s'épouvanter.

Aufschreiben, *v. a.* γράφω, κα . . . γαράσσω, écrire, noter, marquer.

Aufschreyen, *v. a.* σηκώνω τινὰ . . . νάζοντας, éveiller q. en criant; *v. n.* φωνάζω (βεαρ . . . ας), s'écrier.

Aufschrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφή, inscription; — eines Briefes, ἐπιγραφὴ εἰς μίαν γραφήν, adresse *f.* d'une lettre.

Aufschroten, *v. a.* σηκώνω σύριγγας μὲ σχοινιά, tirer en haut avec des cordes.

Aufschub, *m.*, ἀναβολή, ἀσχολοπορία, délai, retardement, *m.*

Aufschürzen, *v. a.* σηκώνω (τὰ φόρεμα μὲ τὸ ζωνάρι), trousser, retrousser (un habit avec la ceinture).

Aufschüssen, *v. n.* (fam.) ψιλεύω, βάνω κολλὺ φαγητά, servir (beaucoup de plats).

Aufschütteln, *v. a.* τινάζω, φουσκώνω (τὸ προσκέφαλον τινάζοντάς το), remuer, secouer.

Aufschütten, *v. n.* ζέντω ἐπάνω εἰς . . . (σίον· τὰ γεννήματα εἰς τὸ ἐμπάρι κτλ.), verser dessus (mettre au grenier etc.).

Aufschwänzen, *v. n.* σηκώνω καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, trousser la queue (d'un cheval).

Aufschwärzen, *v. n.* μαυρίζω, noircir.

Aufschwatzen, *v. a.* εἶπεν ἐγνωσ, καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ τι, enjôler, persuader de prendre.

Aufschweißen, *v. a.* ἁμίγω ἢ στερεώνω πυρωκοπώντας (σίδηρον συγκολλᾶν), souder à chaud, corroyer (un fer rouge).

Aufschwellen, *v. a.* φουσκώνω, πυρίσκω, enfler, faire enfler; *v. n.* φουσκώνομαι, πρίσκομαι, enfler, s'enfler.

Aufschwellen, *n.*, Aufschwellung, *f.*, τὸ φούσκωμα, gonflement, *m.*

Aufschwemmen, *v. a.* ζέντω ἐπάνω εἰς . . . (ὡσὰν τὰ κύματα τὸν ἄμμον, τὸ χῶμα), jeter dessus . . . (comme les flots le sable *ou* la terre); (aufblähen), φουσκώνω, κάμνω χονδρόν, faire enfler.

Aufschwingen, sich —, *v. r.* πετῶ ἐπάνω, ὑψώνομαι, ἀμπαίνω, prendre l'essor, s'élever.

Aufschwingung, *f.*, Aufschwung, *m.*, ἡ ὕψωσις, ἀνάβασις (κυρίως εἰς τὸν ἀέρα), essor, *m.*

Aufsehen, *v. n.* (aufblicken), σηκώνω τὰ ὀμμάτια, regarder en haut, lever les yeux; (auf etwas sehen), βλέπω εἰς τι, κυτάζω, regarder qc.

Aufsehen, *n.*, ὁ κρότος, ἡ βοή, bruit, éclat, fracas, *m.*; Aufsehen machen, (κάμνω κρότον), κάμνω τι περίφημον, ἔργαζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, faire du fracas (dans le monde) faire sensation.

Aufseher, *m.*, ὁ ἔφορος, ἐπιτηρητὴς, ἐπιστάτης, inspecteur, surveillant, *m.*; -erin, *f.*, ἐπιστάτισσα, surveillante, *f.*

Aufsehen, *v. n.* βάνω ἐπάνω εἰς, ἐπιθέτω, mettre dessus, mettre; (die Haare frisiren, den Kopfputz aufsetzen), στολίζω τὰ μαλλιὰ, τὸ κεφάλι, coiffer; den Hut zu. —, βάνω τὸ καπέλο, mettre son chapeau etc.; schriftlich —, γράφω, συγγράφω, mettre en écrit; *fig.* einen Hörner —, κάμνω τὸν . . . νὰ . . . , plan-

ter des cornes à q.; ſeinen Kopf —, *βάνω πείραμα, θέλοι τι χωρὶς ἄλλο*, s'entêter, s'obstiner; *fam.* die Leute —, *γελῶ τοὺς ἀνθρώπους*, tromper les gens; *v. n.* (von Pferden), das Pferd ſetzt auf, *τὸ ἄλογον διχάνει τὴν φάτνην (τὸ παχνί)*, le cheval tique; ſich —, *v. r.* (vom Kopfzeug), *στολίζω τὰ μαλλιά μου, τὸ κεφάλι μου, βάνω τὸν στολισμὸν τῆς γεφαλῆς*, se coiffer; aufs Pferd —, *ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον*, monter à cheval; gegen —, *ἐνιστάνομαι*, se revolter contre q.

Aufſeher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ στεβάζει τὰ ξύλα*, celui qui empile (le bois); *ἐκεῖνος ὁποῦ σηκώνει τοὺς πασσαλάκους εἰς τὸ ταιγνίδι*, celui qui dresse les quilles; ſ. Kegel.

Aufſetzung, *f.*, *ἡ ἐπίθεσις*, action *f.* de mettre dessus etc.; ſ. Aufſetzen.

Aufſeyn, *v. n.* (in der Nacht), *εἶμαι ξύπνος, θέν κοιμοῦμαι*, être levé, veiller; (offen ſeyn), *εἶναι ἀνοικτόν*, être ouvert; wohl oder übel —, *εὑρίσκομαι καλὰ ἢ ἀχαμνά (εἰς τὴν ὑγείαν)*, se porter bien ou mal.

Aufs höchſte, *adv. ὄχι περισσότερον παρὰ . . ., τὸ περισσότερον*, au plus, tout au plus.

Aufſicht, *f.*, *ἡ ἐπιτροπία, ἐπισκεψία*, inspection, direction, *f.*

Aufſieden, *v. n.* et *n. βρίζω (ἀλίγαν)*, faire rebouillir.

Aufſiegeln, ſ. Entſiegeln.

Aufſitz, *m.*, *ἡ ἀνάβασις εἰς τὸ ἄλογον*, action *f.* de monter à cheval.

Aufſitzen, *v. a.* (die Nacht), *κάθομαι (τὴν νύχτα), θὲν κοιμοῦμαι*, être levé, veiller; zu Pferde —, *ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον*, monter à cheval; (zu Pferde dienen im Kriege), *δουλεύω εἰς τὸ ἱππικὸν, πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον ὡς ἱππεύς*, servir à la guerre en qualité de cavalier.

Aufſpalten, *v. a. σχίζω (μὲ τὸ τζεκούρι)*, fendre (avec la hache); *v. n. σχίζομαι*, se fendre.

Aufſpannen, *v. a. ἐκτείνω, τεντώνω, ἁπλόνω*, tendre, étendre; die Segel —, *ἁπλόνω τὰ πανιά*, déployer les voiles.

Aufſparen, *v. a. φυλάγω δι' ἄλλον καιρὸν, οἰκονομῶ, φείδομαι*, épargner, reserver pour un autre temps.

Aufſpeichern, *v. a. βάνω εἰς τὸ ἀμπάρι*, mettre au grenier.

Aufſpeilern, *v. a. βάνω ξυλαράκια εἰς τὰ φηνόμενα νὰ μὴ σαλεύῃ*, brochetter.

Aufſpeiſen, *v. a. τρώγω ὕλα*, mangertout.

Aufſperren, *v. a. ἀνοίγω ὁλαγοικιᾶ*, ouvrir entièrement; das Maul —, *ἀνοίγω τὸ στόμα*, tenir la bouche ouverte; (*μεταφ.*) *σκέχομαι ἄσχημα καὶ χυτίζω, fig.* bayer; *fam.* einem das Maul —, *ἀπατῶ τινὰ μὲ ματαίας ὑπο-*

σχέσεις, amuser q. p. promesses frivoles.

Aufſpringen, *v. a. βάνω ἀσοῦβλαν*, embrocher.

Aufſpinnen, *v. a. μεταμαι εἰς τὸ κλωσιμο τὰ νήματα*), filer tou

Aufſprengen, *v. a. ἀνοί βίαν (οἶον· μίαν* forcer, ouvrir par (*p. e.* une porte).

Aufſprießen, ſ. Aufſproſſ

Aufſpringen, *v. n.* (in d ſpringen), *πηδῶ ἐπάν πηδῶ*, sauter, s promptement; (als bo ꝛc.) —, (*ἡ ῥάγα*) *μόνη της καὶ βιαστικ* vrir soudainement (p porte); (aufplatzen), *οἶον· τὸ δέρμα κρύον*), se crevasser, Aufſprossen, *v. n. βλ φυτρώνω*, germer, Aufſprößling, *m.*, ſ. Sp

Aufſprudeln, *v. n. ἀναβρ ὁρμὴν*, jaillir, bouill

Aufſpulen, *v. a. τυλίγ* bobiner.

Aufſpünden, *v. a. ξεστ (τὸ βουτζί)*, débonde

Aufſpüren, *v. a. ἀνιχνε ρίσκω τὸ ἴχνος*, (*μεταφ.*) *ψυρίσκω, ζω*), *fig.* trouver, de

Aufſtämmen, *v. a. ἀ* -appuyer; ſich —, *v. r. βῶ μὲ τὸν ἀγκῶνά* der.

Aufſtampfen, *v. n.* mit de *κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τ ρι*, taper du pied.

Aufſteifen

Aufſtand, *m.*, *ἡ ἐπανάστασις*, insurrection, revolte, *f.*

Aufſtapeln, *v. a. στιβάζω, ἐπισωρεύω*, empiler.

Aufſtauen, *v. a.* das Waſſer, *σταματῶ τὸ νερὸν (τοῦ ποτ ταμοῦ)*, arrêter l'eau (d'une rivière).

Aufſtechen, *v. a. τρυπῶ, ἀνοίγω τρυπώντας*, ouvrir avec la pointe, percer; eine Kupferplatte —, *ξεπανατιώνω μίαν πλάκαν χαλκογραμμένην*, retoucher (une planche).

Aufſtecken, *v. a.* (als ein Kleid ꝛc.), *σηκώνω τὸ φόρεμα στεριονωντάς το μὲ βελόνας*, tronsser, retrousser (un habit etc.); (auf etwas ſtecken), *στερεώνω μὲ βελόνας, ἐμπήγω, βάνω*, attacher avec des épingles (qc. sur qc.); (eine Fahne ꝛc.), *στήνω μίαν σημαίαν (ἢ γιὰ μπουρον)*, arborer, planter (un étendart).

Aufſtehen, *v. n.* (offen ſeyn), *εἶναι ἀνοικτόν*, être ouvert; (auf etwas ſtehen), *στέκομαι πάνω εἰς τι*, être mis, porter sur qc.; vom Sitzen, Liegen —, *σηκώνομαι*, se lever d'un siége, du lit); vom Krankenlager —, *ξαναλαμβάνω τὰ δυνατά*, relever d'une maladie; gegen einen —, *ἐπαναστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν*, s'insurger, se revolter.

Aufſteifen, *v. n. κάμνω σκληρόν, σκληρύνω*, rendre roide; den Hut —, *σηκώνω τὸ πετρὰ τοῦ καπέλου*, retaper un chapeau;

Aufſtoßen

Wäſche —, *φκιάνω τὰ πανὶ μὲ τὴν κόλλαν*, empeser (du linge).

Aufſteigen, *v. n. ἀναβαίνω*, monter); (von Speiſen), *ἀνεβαίνει (τὸ φαγὶ) πάλιν ἀπὸ τὸ στομάχι*, causer des rapports (en parlant des viandes); es ſteigt mir ein Gedanke auf, *μοῦ ἐρχεται (ἔνας) στοχασμὸς*, il me vient une pensée dans l'esprit.

Aufſteigend, *adj. ἀναβαίνων (ἀστρον. καὶ γενικ.)*, (astr. et général.) ascendant.

Aufſteigung, *f.*, *ἀνάβασις (ἀστρονομ.)*, ascension (astron.), *f.*

Aufſtellen, *v. a. στενὸ, βάνω*, mettre debout, dresser, élever; Zeugen, Beweiſe —, *παραπαίνω μάρτυρες, ἀποδείξεις*, produire, des témoins, des preuves; *v. n. fig. γυρεύω νὰ μάθω, νὰ λάβω εἴδησιν*, faire des recherches.

Aufſtieben, ſ. Stieben.

Aufſtöbern, *v. a. ἀνεγείρω, σηκώνω (ἕνα ἀγρίαν ἀπὸ τὸ δάσος)*, faire lever (une bête dans la forêt).

Aufſtöpſeln, *v. n. ἀνοίγω, ξεπαπαπώνω*, déboucher.

Aufſtören, *v. a. σηκώνω (ἀναπαυόμενος τι)*, faire lever en fouillant.

Aufſtoßen, *v. n. ἀνοίγω ἁμπωδάνοντας, ἁπρόχωντας*, ouvrir en poussant, enfoncer; *v. n.* (begegnen), *ἀπαντῶ, συναντῶ, τυχαίνω*, rencontrer (par hasard); *v. t.* es ſtößt mir auf, *φέγγομαι*, j'ai des rapports (de l'estomac).

Aufſtöpſeln, *n.*, (aus dem Magen), *τὰ ξανάμματα*, rapports (de l'estomac), *m. pl.*

Aufſtreben, *v. n. παιχίζω νὰ ἀνέβω (εἰς τιμὴν κτλ.)*, faire des efforts pour s'élever.

Aufſtreichen *v. a. ἁπλόνω (οἶον· ἔμπλαστρον)*, étendre (*p. e.* un emplâtre) sur qc.

Aufſtreifen, *v. a. σηκώνω, τραβῶ ἀπάνω (τὰ μανίκια κτλ.)*, retrousser (la manche etc.); ſich (*dat.*) die Haut —, *λερώνω τὸ δέρμα (τρίβοντας κτλ.)*, s'écorcher, s'érafler la peau; *v. n. κινιῶ ὀλίγον εἰς τι ἀπερυθνίας*, raser, effleurer.

Aufſtreuen, *v. n. βάνω (οἶον· ἄμμον, σκόνην)*, repandre (*p. e.* du sable) sur qc., saupoudrer.

Aufſtülpen, *v. n. σηκώνω ἢ ἁπλόνω τὴν ἄκραν τοῦ ὑποδήματος*, hausser les genouillères des bottes; den Hut —, *σηκώνω τὰ πετρὰ τοῦ καπέλου*, retrousser, retaper (le chapeau); aufgeſtülpte Naſe, *μύτη (σηκωμένη εἰς τὴν ἄκραν)*, nez *m.* camus.

Aufſtützen, *v. a. βάνω ἀγκῶνα καὶ βαστικὰ, ἀκουμπῶ*, couvrir (d'un couvercle), mettre (à la hâte).

Aufſtutzen, *v. n.* (aufputzen), *στολίζω*, orner, embellir; den Hut —, *σηκώνω τὰ πετρὰ τοῦ καπέλου*, retaper le chapeau.

Aufſtützen, *v. n. ἀκουμπῶ*, appuyer; ſich —, *ἀκουμπῶ (μὲ-*

λιατα μὲ τὸν ἀγκῶνα), appuyer, s'appuyer, s'accouder.
Aufſuchen, *v. n.* ζητῶ, γυρεύω, chercher, rechercher.
Aufſuchung, *f.*, ἡ ζήτησις, γύρευσις, recherche, *f.*
Aufſummen, ſich, *v. r.* αὐξάνω (λέγεται διὰ τὰς σοῦμας), s'accumener, monter.
Auftakeln, *v. n.* βάνω τὰ ἀναγκαῖα σκοινιὰ καὶ πανιὰ εἰς τὸ καράβι, (mar.) agréer.
Auftaumeln, *v. n.* σηκώνομαι κουνούμενος, se lever en chancelant.
Aufthauen, *v. n.* ξεπαγώνω, dégeler, se dégeler; *v. a.* κάμνω νὰ ξεπαγώσῃ, dégeler.
Aufthauen, *n.*, Aufthauung, *f.*, τὸ ξεπάγωμα, dégel, *m.*
Aufthun, *v. a.* ἀνοίγω, ouvrir.
Aufthürmen, *v. a.* ἐπισωρεύω, entasser, amonceler.
Auftiſchen, *v. n.* βάνω (φαγί) εἰς τὴν τράπεζαν, *fam.* servir (la table).
Auftrag, *m.*, ἡ παραγγελία, commission, *f.*, ordre, *m.*
Auftragen, *v. a.* φέρω ἐπάνω, mettre sur . . .; Speiſen —, βάνω τὰ φαγιὰ εἰς τὴν τράπεζαν, servir, mettre sur la table (les viandes); Farben —, βάνω χρώματα, mettre des couleurs; einem etwas —, παραγγέλλω, *fig.* charger q. de qc., donner commission, ordre; *v. n.* φουσκώνω (οἱ πανὶ τὸ φόρεμα), bouffer (en parlant d'un habit etc.).
Auftreiben, *v. a.* Wild —, σηκώνω τὰ θηρία ἀπὸ τὰ δάση, faire lever (une bête); Reifen —, βάνω στεφάνια εἰς τὸ βαρέλι, chasser les cerceaux (d'un tonneau); Geld —, συνάζω, μαζώνω, εὑρίσκω ἄσπρα, trouver (à force de chercher) de l'argent, se procurer de l'argent; (aufblaſen), φουσκώνω, πρίσκω, gonfler, enfler.
Auftrennen, *v. a.* ξεῤῥάπτω, σχίζω τὸ ῥαμμένον, découdre, défaire; ſich —, σχίζομαι, se découdre, se défaire.
Auftreten, *v. n.* ἀνοίγω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ πόδαρι, ouvrir d'un coup de pied; *v. n.* βάνω τὸ ποδάρι εἰς τι, πατῶ, mettre le pied sur qc., marcher; (auf der Bühne), παρασταίνομαι ἢ παίζω εἰς τὸ θέατρον, jouer un rôle, entrer en scène; als Zeuge — wider einen, μαρτυρῶ ἐναντίον τινός, déposer contre q.
Auftritt, *m.*, (am Hauſe), τὸ σκαλοπάτι - ἔμπασμον τῆς θύρας (εἰς μεγάλα σπήτια), perron, *m.*; — an der Kutſche, σκαλοπάτι (εἰς τὸ ἀμάξι), botte (d'un carrosse), *f.*; (in Schauſpielen), ἡ σκηνὴ (τοῦ δράματος), scène (d'une pièce de théâtre), *f.*; *fig.* ἡ σκηνή, τὸ θέμα, scène (*fig.*).
Auftrocknen, *v. a.* στραγγίζω, sécher (*v. a.*); *v. n.* στεγνώνω, sécher (*v. n.*).
Auf und ab, *adv.* ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là; auf- und abgehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, γαλίνω καὶ ἔρχομαι, aller, venir, se promener (dans la chambre).
Aufwachen, *v. n.* ξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'éveiller.
Aufwachſen, *v. n.* αὐξάνω, νεύω, croître, grandir; τρέφομαι, être élevé.
Aufwägen, *v. a.* ἀντιζυγίζω, ἀντισηκώνω, contre-peser.
Aufwählen, *v. a.* ein Kartenſpiel, γυρίζω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ παιγνίδι), retourner (le jeu de cartes).
Aufwallen, *v. n.* βράζω, bouillonner; (im Zorn), *fig.* s'emporter.
Aufwallung, *f.*, ἡ βράσις, βράσιμον, bouillonnement, *m.*
Aufwand, *m.*, τὰ ἔξοδα, ἡ πάνη, dépense, *f.*, frais.
Aufwärmen, *v. a.* ζεσταίνω, réchauffer; (*fig.* ἐξανανεώνω τὰ παλαιὰ ἀνέκδοτα (οἱον· τοὺς ἰατορίας), réveiller, rappeler (de vieilles choses, e. c. des poëmes etc. insipides).
Aufwarten, *v. n.* δουλεύω, servir; womit kann ich aufwarten? μὲ τί ἠμπορῶ νὰ σᾶς δουλεύσω; de quoi serai je vous servir? ſeine Aufwartung machen, πηγαίνω ἐπίσκεψιν, ἐπισκέπτομαι τινα (μεγαλήτερον), faire une visite, rendre ses respects à q.; bey Tiſche —, ἀκολουθῶ εἰς τὴν τράπεζαν, servir à table.

Aufwärter, *m.*, ὁ (κοινὸς) δοῦλος (ὁποῦ δουλεύει περισσοτέρους), garçon, valet, *m.*
Aufwärterin, *f.*, ἡ (κοινὴ) δουλεύτρα, servante, fille *f.* de service.
Aufwärts, *adv.* ἄνω, εἰς τὰ ἐπάνω, en haut, vers le haut.
Aufwartung, *f.*, Aufwarten, *n.*, ἡ δούλευσις, service, *m.*; ſeine — machen, *f.* Aufwarten.
Aufwaſchen, *v. n.* πλύνω (τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειριοῦ), laver, écurer (la vaisselle).
Aufwäſcherin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ πλύνει (τὰ ἀγγεῖα κτλ.), laveuse de vaisselle.
Aufwaſchwaſſer, *n.*, νερὸν διὰ τὸ πλύσιμον, πλύμα, lavure, *f.*
Aufweben, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ὕφαμα, employer à un tissu; (losweben), λύω τὸ ὕφαμα, défaire un tissu, défaire.
Aufwechſel, *m.*, τὸ διάφορον ὁποῦ πληρώνει τις ἀλλάζοντας ἄσπρα, change, agio, *m.*
Aufwechſeln, *v. n.* ἀλλάζω ἄσπρα, ἀργυρωτὰς διάφορον, changer.
Aufwecken, *v. a.* ξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller.
Aufweben, (emporweben), *v. a.* σηκώνω φυσαλλίας (οἱον τὸν κονιορτὸν), faire lever la poussière; (öffnen), ἀνοίγω φυσαλλίας, ouvrir en soufflant.
Aufweichen, *v. n.* μαλακύνω, ἀπαλύνομαι μὲ τὸ μάσκευμα, ramollir, détremper; *v. n.* ἀπαλύνομαι μὲ τὸ μάσκευμα, s'amollir par l'humidité.
Aufweiſen, *v. a.* τυλιγαδιάζω, τυλίγω, mettre sur le dévidoir.
Aufweiſen, *v. a.* δείκνυω, (δείχνω), παραπαίνω, montrer, présenter.
Aufweiſung, *f.*, ἡ παράστασις, τὸ δείξιμον, présentation, exhibition, *f.*
Aufwenden, *v. a.* ξοδεύω, διανεύω, employer, dépenser.
Aufwerfen, *v. n.* auf etwas —, ῥίπτω ἐπάνω εἰς . . ., jeter sur qc.; einen Wall —, ἐπισωρεύω ἕνα χῶμα, élever, faire un digue; eine Frage ꝛc. —, προβάλλω μίαν ἐρώτησιν κτλ., proposer une question etc.; ſich —, (zu etwas), παρασταίνομαι, πλέρνω ἐπάνω μου (μέσα ὑπόθεσιν), s'ériger en . . ., entre-prendre (qc); wider einen —, ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, ἐπανεστατῶ, s'élever, se soulever contre q.
Aufwichſen (ſ. Wichſen), *v. a. fam.* φιλεύω λαμπρὰ, traiter (q.) somptueusement.
Aufwickeln, *v. a.* τυλιγαδιάζω, τυλίγω, rouler, pelotonner; (loswickeln), ξετυλίγω, dérouler, déployer; ein Kind —, ξεντυνάνιάνω ἕνα παιδάκι, démailloter un enfant.
Aufwiegeln, *v. a.* στασιάζω, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, soulever, revolter.
Aufwiegelung, *f.*, ἐπανάστασις, ἡ παρακίνησις εἰς ἐπανάστασιν, incitation (à la revolte).
Aufwiegen, *v. n.* ἀντιζυγίζω, ἀντισηκώνω, être de même poids; (μεταφορ.) ὑπερβάλλω, νικῶ, contre-peser, l'emporter sur . . .
Aufwiegler, *m.*, ὁ στασιαστὴς, ὁποῦ παρακινεῖ ἄλλους εἰς ἐπανάστασιν, boute-feu, mutin, *m.*
Aufwinden, *v. a.* τυλιγαδιάζω, τυλίγω, tortiller sur qc., pelotonner; — σηκώνω μὲ τὸν ἀργάτην, τραβῶ μὲ σχοινιὰ, guinder, lever, soulever.
Aufwinden, *v. a.* ein Fenſter, ἀνοίγω ἕνα παράθυρον γυρίζοντας τὸ κορδέλ ἀπὸ τὸ σχοινὶ, ouvrir le tourniquet d'une fenêtre.
Aufwiſchen, *v. n.* στραγγίζω, torcher, essuyer.
Aufwühlen, *v. a.* σκαλίζω, σκάπτω, fouiller, fouir.
Aufwurf, *m.*, τὸ ὕφωμα ἀπὸ χῶμα (ἐβγαλμένον ἀπὸ ἕναν λάκκον), terre *f.* d'un fossé creusé.
Aufzählen, *v. n.* μετρῶ (ἕνα κατ' ἕνα), compter (un à un); einem zwanzig Prügel —, μετρῶ, δίδω τινὸς εἴκοσι (καλοὺς) ξύλαις, donner à q. vingt coups de bâton bien comptés.
Aufzäumen, *v. a.* χαλινώνω, βάνω τὰ χαλινάρια, brider.
Aufzehren, *v. a.* τρώγω, κατα-

ναλισκω, (ἀγαλῶ), manger, consommer, consumer.

Aufzeichnen, *v. a.* σημειόω, γράφω, noter, marquer, écrire.

Aufzeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, action *f.* de noter.

Aufzeigen, *v. a.* δεικνύω (δείξω, δείκνυμι), montrer, faire voir.

Aufzeigung, *f.*, τὸ δεῖγμον, action *f.* de montrer.

Aufziehbrücke, *f.*, ἀρκωτὸν γεφύρι, pont-levis, *m.*

Aufziehen, *v. n.* in die Höhe —, ἀνεκώνω, τραβῶ ἐπάνω . . ., lever, guinder, tirer en haut; die Vorhänge —, ἀνοίγω τὰ καταπετάσματα (τοὺς περδέδες), ouvrir, tirer les rideaux; den Vorhang (auf der Bühne) —, ἀνεκώνω τὸ καταπέτασμα (εἰς τὸ θέατρον), lever la toile (du théâtre); eine Uhr —, κορδίζω τὴν ὥραν, monter (une pendule, une montre); Saiten, Schnüre ꝛc. —, βάνω χόρδιας κτλ, monter (un instrument de musique) y mettre les cordes; (bey Webern), διάζωμαι, στήνω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφάνω, ourdir; Kinder, Thiere —, ἀνατρέφω παιδία, ζῶα, élever, nourrir (des enfans, du bétail); eine Landkarte ꝛc. (auf Leinwand) —, κολλῶ μίαν χάρτιν κτλ. εἰς ἕνα πανί, entoiler, une carte de géographie etc.; einen —, ἀστειεύομαι, περαπαίζω τινά, se moquer de q., railler, berner q.; (hinhalten), δίδω (μὲ ταίαν) ἐλπίδα, κεύτω ματαίες ὑποσχέσεις, amuser q. de vaines promesses; eine Person zum Tanze —, καλῶ (μίαν γυναῖκα) εἰς χορόν, inviter une personne à la danse; *v. n.* (einherziehen), πηγαίνω μὲ παράταξιν, marcher, aller en procession, faire parade; auf die Wache —, πηγαίνω νὰ ἀλλάξω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν), monter la garde; (in Kleidern aufgezogen kommen), φορῶ, πηγαίνω φορεμένος, se présenter en tel habit; (aufgezogen kommen mit Reden ꝛc), λέγω, περφέρω, προβάλλω, avancer, proposer (des discours etc.); sich aufziehen, *v. r.* συναθροίζομαι, μαζώνομαι (σιον· τὰ σύννεφα), s'assembler (*p. e.* les nuages).

Aufzug, *m.*, ἡ περάταξις, procession, marche solennelle, parade, *f.*; (bey den Webern), τὸ στημόνι τοῦ ὑφάντου, ourdissure, chaîne, *f.*; (im Schauspiele), ἡ πρᾶξις, τὸ δρᾶμα, acte (d'une pièce de théatre), *m.*; (in Kleidern ꝛc.), σχῆμα (ὑποῦ παρουσιάνει τι; μὲ τὰ φορεμιά του κτλ.), figure (que fait q. dans ses habits etc.), *f.*

Aufzwängen, *v. n.* ἀνοίγω μὲ βίαν, ouvrir parforce.

Aufzwingen, *v. a.* einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, forcer q. à prendre qc.

Augapfel, *m.*, ὅλος ὁ ὀφθαλμός, globe *m.* de l'oeil; ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, prunelle, pupille, *f.*

Auge, *n.*, τὸ ὀμμάτι, ὁ ὀφθαλμός, oeil, *m.*; (in der Person), ὁ παῦτος (εἰς τὰ μάτια, εἰς τοὺς κύβους ὁποῖος ζωμ), point (aux dés), *m.*; (an Pflanzen), τὸ ὀμμάτι (εἰς τὰ φυτά), oeil, bouton, bourgeon; aus den Augen verlieren, ἐπὸ τὰ ὀμμάτια, perdre de vue; aus den Augen, ἀμελῶ, négliger; mit den Augen tasten, δίνω ἀπὸ τὰ ὀμμάτια, ne perdre de vue; ein Augen-Mädchen haben, ἔχω διὰ μίαν κόρην, τὴν guigner une fille.

Augen, *v. a.* ἐμπαλιάζω, λιάζω), écousonner, en écusson, enter en

Augenarzt, *m.*, ὁ ἰατρὸς ὀμμάτια, oculiste, *m.* oculiste

Augenbader, *m.*, ἀγγεῖον πλύσιμον τῶν ὀμ bassin *m.* oculaire.

Augenblick, *m.*, ἡ στιγμὴ ὀφθαλμοῦ, moment, d'oeil.

Augenblicklich, *adj.* πρόσ στιγμιαῖος, momenta ἐπάνω, αὐτὴν τὴν σ à l'instant, dans le

Augenbogen, *m.*, *f.* Bäge haut.

Augenbraunen, *f. pl.*, τὰ διὰ (ὀφρύδια), sourcil

Augenbutter, *f.*, λήμη εἰς τὰ ὀμμάτια, ch

Augendiener, *m.*, ὁ δο

δουλος, ὁ κόλαξ, flatteur, faux complaisant, *m.*

Augendienst, *m.*, ἡ ὀφθαλμοδουλεία, κολακεία, fausse complaisance, *f.*

Augenfell, *n.*, λεύκωμα, μεμβράνις λευκὴ εἰς τὸ ὀμμάτι, taio (dans l'oeil), *f.*

Augenglas, *n.*, τὸ γυαλὶ διὰ τὰ ὀμμάτια, (ματογυάλι), ver *m.* oculaire, lorgnette, *f.*

Augenhöhle, *f.*, γλήνη ἔνθα εἶναι χωσμένον τὸ ὀμμάτι, orbite *f.* de l'oeil.

Augenklappe, *f.*, ſ. Scheuleder.

Augenkrankheit, *f.*, ἀρρωστία τῶν ὀφθαλμῶν, maladie *f.* des yeux.

Augenleder, ſ. Scheuleder.

Augenlied, *n.*, τὸ βλέφαρον (μαπάρωλλον, ματόκλαδον), paupière, *f.*

Augenlust, *f.*, ἡ χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια, plaisir *m.* des yeux,

Augenmaaß, *n.*, μέτρησις μὲ τὸ ὀμμάτια μόνον, estimation *f.* à vue d'oeil.

Augenmerk, *n.*, ὁ σκοπός, vue, intention, *f.*, dessein, *m*

Augenmittel, *n.*, ἰατρικὸν διὰ τὰ ὀμμάτια, remède ophthalmique (ou pour les yeux).

Augenpulver, *n.*, ἡ σκόνη διὰ thalmique, (μετφορ.) πολλὰ τὰ ὀμμάτια), poudre *f.* ophμικρὸς τύπος (ὑποῦ χαλᾶ τὰ ὀμμάτια), fig. caractères très-minces (qui font mal aux yeux).

Augenpunkt, ſ. Gesichtspunkt.

Augensalbe, *f.*, κολλύριον, ἰατρικὸν διὰ τὰ ὀμμάτια, col lyre, onguent *m.* pour les yeux.

Augenschale, -schälchen, ſ. Augenbader.

Augenschein, *m.*, τὸ φαινόμενον, ἡ ὄψεια, vue, apparence, *f.*; in — nehmen, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, faire l'inspection de qc.

Augenscheinlich, *adj.* ὀφθαλμοφανὴς, visible, évident; *adv.* ὀφθαλμοφανῶς, φανερά, visiblement, évidemment.

Augensprache, *f.*, ὁμιλία (θηλαδὴ πνεύματα) τῶν ὀμματιῶν, langage *m.* des yeux.

Augenstern, *m.*, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, prunelle, pupille *f.* de l'oeil.

Augentrieſen, *n.*, τζίμπλα, τζιμπλα, lippitude, *f.*

Augenverfall, *m.*, ἐξοφθάλμια, ἔβγαλμα τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔξω ἀπὸ τὸν τάπον του, exophthalmie, *f.*

Augenwasser, *n.*, ἰατρικὸν νερὸν διὰ τὰ ὀμμάτια, eau *f.* ophthalmique.

Augenweh, *n.*, πόνος τῶν ὀμματιῶν, ὀφθαλμία, mal *m.* aux yeux, ophthalmie, *f.*

Augenweide, *f.*, ἡ χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια, plaisir *m.* ou délices *f. pl.* des yeux.

Augenwimpern, *m. pl.*, αἱ βλεφαρίδες, ὀμματοτριχες, cils, *m. pl.*

Augenwinkel, *m.*, νεῦμα (μὲ τὰ ὀμμάτι), signe *m.* d'oeil, oeillade, *f.*

Augenwinkel, *m.*, ἡ γωνία τοῦ ὀμματίου, coin *m.* de l'oeil.

Augenzahn, *m.*, ὀφθαλμικὸν δόντι, dent *f.* oeillère.

Augenzeuge, *m.*, ὁ αὐτοπτης, ὅπις εἶδε τι, témoin *m.* oculaire.

Augig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τρύπας (σιον· τὸ ψωμὶ, τὸ τυρὶ), qui a des trous (*p. e.* le pain, le fromage).

August, *m.*, ὁ Αὔγουστος (μὴν), Août, mois d'Août.

Augustiner, Augustinermönch, *m.*, ὁ Αὐγουστῖνος (ἱερομόναχος), Augustin, *m.*

Auriſel, *m.*, εἶδος φλόμου (λουλουδι), oreille *f.* d'ours (fleur).

Auripigment, *n.*, τὸ ἀρσενικὸν κίτρινον, orpiment, *m.*

Aus, *prp.* ἐκ, ἐξ, ἀπὸ, de, du, de la, des; aus dem Hause, aus dem Garten ꝛc. kommen, ἔρχομαι ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀπὸ τὸν κῆπον (ἐκ τοῦ ὄξκου, ἐκ τοῦ κήπου) κτλ., venir de la maison, du jardin; er ist aus Athen, αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, il est d'Athènes; aus Erfahrung, ἀπὸ τὴν πεῖραν, par expérience; aus Liebe, aus Freundschaft ꝛc., ἀπὸ ἀγάπην, ἀπὸ φιλίαν κτλ., par amour, par amitié etc.

Ausackern, *v. a.* ἐργάζω (ἀπὸ τὴν γῆν) ἀροτριώνας, tirer de la terre en labourant.

Ausadern, *v. a.* ἐργάζω τὰς φλέβας ἀπὸ τὸ κρέας, ôter les veines (de la viande).

Ausarbeiten, *v. a.* δουλεύω, κάμνω, travailler, composer;

τελειώνω, finir, cesser de travailler.

Ausarbeitung, *f.*, ἡ δουλειά, κατασκευή, composition, production *f.* d'esprit etc.; ἡ τελείωσις, achevement, *m.*

Ausarten, *v. n.* ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, μεταβάλλομαι ἀπὸ τὸ γένος εἰς ἄλλο, μεταβάλλομαι εἰς τὸ χειρότερον, ποθεύομαι, dégénérer, s'abâtardir.

Ausartung, *f.*, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους, μεταβολὴ εἰς τὸ χειρότερον, πόλωσις, dégénération, *f.*, abâtardissement, *m.*

Ausathmen, *v. n.* ἐκπνέω, ἐβγάζω τὴν ἀναπνοήν, expirer; (die Seele), ἀποπνέω, ἐποθήκαω, rendre l'ame, mourir.

Ausbacken, *v. n.* ψήνω καλὰ τὸ ψωμί, faire cuire assez (le pain); *v. n.* ψήνομαι καλά, cuire assez.

Ausbaden, *v. n.* τελειώνω τὰ λουτρόν, achever de baigner; (etwas ausbaden müssen), παθαίνομαι διὰ ἕξαν πταίσιμον, payer la folle enchère, avoir le dommage.

Ausbauen, *v. n.* τελειώνω τὸ κτίσιμον, κτίζω, achever un bâtiment, bâtir.

Ausbedingen, *v. n.* ἐξαιρῶ τι εἰς τὴν συμφωνίαν, συμφωνῶ, stipuler, excepter, réserver.

Ausbedungen, *f.* Ausgenommen.

Ausbeichten, *v. n.* ὁμολογῶ, φανερώνω τὰ κρυφά μου, confesser, révéler ses secrets.

Ausbeinen, *v. n.* ἐβγάζω τὰ κόκκαλα ἀπὸ τὸ κρέας, désosser.

Ausbeißen, *v. a.* einen Zahn, ἐβγάζω ἕνα δόντι δαγκάνοντας, se casser une dent à force de mordre; *fig. fam.* (einen aus einer Stelle), ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ ἕναν τόπον, *fig. fam.* débusquer q.

Ausbeizen, *v. a.* ἐβγάζω τι μὲ ἕνα καταβιβρωτικὸν (οἷον· μὲ τὸ ἀσημώνερον), ôter qc. par un corrosif (*p. e.* par l'eau forte).

Ausbessern, *v. a.* διορθώνω, réparer, raccommoder, refaire, rajuster; (flicken), μπαλώνω, rapetasser, ravauder.

Ausbesserung, *f.*, ἡ διόρθωσις, raccommodage, rajustement, *m.*; τὸ μπάλωμα, rapiécetage, ravaudage, *m.*

Ausbethen, *v. n.* τελειώνω τὴν προσευχήν μου, achever, finir sa prière.

Ausbeute, *f.*, τὸ κέρδος (μάλιστα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα), profit, revenu (des mines), *m.*

Ausbeuteln, *v. a.* κοσκινίζω, bluter; *fig.* (einen), ἀδειάζω τὸ πουγγί τινος, ὑστερῶ τινα νὰ ἀσπρίσῃ, vider la bourse à q.

Ausbiegen, *v. n.* λυγίζω, plier en dehors; *v. n.* ὑποχωρῶ, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν δρόμον, faire place à q. (en chemin faisant).

Ausbieten, *v. a.* βάνω εἰς πούλημαν, πωλῶ, mettre en exposer en vente, offrir partout.

Ausbilden, *v. a.* σχηματίζω, μορφώνω, former, achever de former; (den Geist), καλλιεργῶ τὸ μυαλό, *fig.* former, cultiver l'esprit.

Ausbildung, *f.*, ἡ σχημάτισις, ἡ μόρφωσις, perfectionment (d'une forme), καλλωπισμὸς τοῦ πνεύματος, *fig.* culture (de l'esprit).

Ausbitten, *v. n.* etwas von jemem, παρακαλῶ τι ἀπὸ τινα, demander, prier q. de qc.; (der donner qc.; (sich mir aus, αἰ παρακαλῶ (νὰ μὴ τὸ κάμῃς, ἀφίσῃς κτλ.), je vous (de ne pas faire cela, laisser cela etc.).

Ausblasen, *v. a.* σβύνω σῶντας, souffler, éteindre; (austrompeten), φανερώνω σαλπίζοντας, publier, de trompette.

Ausbleiben, *v. n.* μένω ἔξω, ἔρχομαι, demeurer dehors, ne pas venir; *fig.* (fehlen), ist ausgeblieben, ἡ μέρα ἔλλειψε, ἔπαυσε, a fini, cessé, l'a quitté; der ist ihm ausgeblieben, τὴν ἀναπνοήν, ἐχόντ ἀναπνοή του, il a pe respiration.

Ausbleichen, *v. a.* λευκαίνω, ἀσπρίζω, blanchir (sur la he); (das Bleichen), τελειώνω τὸ λεύκασμα, ver de blanchir.

Ausblühen, *v. n.* ἐξανθίζω, ἀνθίζω τὸ ἄνθος, s'épanouir, fleurir.

Ausbluten, *v. n.* χάνω αἷμά μου, perdre son sang; (aufhören zu πάνει ἀπὸ τὸ νὰ τρέχ

αἷμά), cesser de couler (en parlant du sang); (ausbluten lassen), ἀφίνω νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα, laisser couler le sang.

ausbohlen, *v. a.* σανιδώνω, planchéier.

ausbohren, *v. n.* τρυπῶ, ἀδειάζω τουπωνιές, percer, trouer, creuser.

ausbrachen, *f.* Ausmerzen, Ausjenden.

ausbraten, *v. a.* (als Fett), ἐβγάζω (οἷον· πάχος) μὲ τὸ νὰ ψήσω, tirer (*p. e.* la graisse) en rôtissant; (einen Braten), ψήνω καλά, rôtir assez, bien rôtir.

ausbrauen, *v. n.* τελειώνω τὸ βράσιμον τοῦ ζύθου (τῆς μπύρας), achever de brasser, brasser suffisamment.

ausbrausen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράζω (οἷον· ὁ μοῦστος), cesser de fermenter comme le moût).

ausbrechen, *v. a.* ἐβγάζω τζαλιώνιας, arracher, détacher avec effort; (durch Speyen von sich geben), ἐβγάζω ξερωνιας, vomir; τζαλίζομαι, ἐβγαίνω μὲ βίαν, sortir, mousser en dehors; aus dem Gefängnisse, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν φυλακήν (τζαλίζοντας τὴν θύραν κτλ.), rompre sa prison; (als Feuer), ἀνάπτει, βγαίνει φωτιὰ, s'allumer, prendre à . . . (en parlant du feu); (sich zeigen, erscheinen als Krankheiten ꝛc.), δείχνομαι, φαίνομαι (οἷον· σημάδια), paraître (en parlant des maladies); der Krieg bricht aus, φλογίται πόλεμος, la guerre s'allume; in ein Gelächter —, γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, γελῶ ξέφρενα, éclater de rire; in Schmähworte —, φανερώνω τὸν θυμόν μου μὲ ὑβριστικὰ λόγια, ὑβρίζω, éclater en injures, en invectives; in Thränen —, δακρύζω, χύνω δάκρυα, verser des larmes, se mettre à pleurer.

Ausbreiten, *v. a.* ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, déplier, déployer; *fig.* ein Gerücht —, ἐξαπλώνω μίαν φήμην, ἕνα λόγον, divulguer, répandre (un bruit, une nouvelle); sich —, ἐξαπλώνομαι, s'étendre, se répandre.

Ausbreitung, *f.*, ἡ ἐξάπλωσις, extension, *f.*, déploiement, *m.*, divulgation, *f.*; — des Glaubens, der christlichen Religion, ἐξάπλωσις, κοινοποίησις τῆς χριστιανικῆς πίστεως, propagation de la religion chrétienne.

Ausbrennen, *v. n.* καίω, ἀδειάζω καιωνιας, brûler (l'intérieur de qc.), creuser en brûlant; Pfeifen —, παστρεύω πήλινα τζιμπούκια διὰ μέσου φωτιᾶς, recuire des pipes (à tabac); *v. n.* (aufhören zu brennen), κατακαίομαι, παύω ἀπὸ τὸ νὰ καίσω, brûler, être consumé par le feu, cesser de brûler.

Ausbringen, *v. n.* ἐβγάζω, ôter, faire en aller; φανερώνω, *fig.* divulguer; (als Flecken ꝛc.), ἐβγάζω (λέρας κτλ.), faire en aller, ôter (une tache etc.); (im Bergbaue), ἐβγάζω μέταλλα, exploiter (en parlant des mines); eine Gesundheit —, πίνω εἰς τὴν ὑγείαν τινός, porter une santé (un toast).

Ausbruch, *m.*, (eines feuerspeyenden Berges), ἀνάβρηγμις, βίαιμον φωτιᾶς (ἀναβρόλου βουνοῦ), éruption (d'un volian), *f.*; — des Zornes, der Freude, ἡ φανέρωσις τοῦ θυμοῦ, τῆς χαρᾶς, éclat, emportement *m.* de colère, de joie; vor dem Ausbruche des Krieges, πρὶ τοῦ νὰ ἀνακηρυχθῇ ὁ πόλεμος, avant que la guerre fût déclarée; zum — kommen, φανερώνομαι, δείχνομαι, éclater, se déclarer.

Ausbrühen, *v. a.* ζεματίζω, éclauder.

Ausbrüten, *v. n.* κλωσσῶ, κλωσσάζω, couver, faire éclore; (etwas schlechtes ersinnen), ἐβγάζω τι κακόν, μηχανεύομαι, ἐφευρίσκω τι κακόν, *fig.* couver, machiner.

Ausbrütung, *f.*, τὸ κλώσσημα, action *f.* de couver.

Ausbügeln, *v. a.* σιδηρώνω τὰ πανιὰ διὰ νὰ γένουν ἴσια, repasser, rabattre (les coutures).

Ausbühnen, *v. a.* περιφραττω τὴν εἴσοδον ἑνὸς μεταλλείου μὲ σανίδια, cuveler.

Ausbund, *m.*, ἐξαίρετον πρᾶγμα, merveille, *f.*, prodige, *m.*; — von Schönheit, μία θεομορφιὰ, une merveille

de beauté; ein — aller Schelme (od. Schelmerey), ἕνας πονηρότατος, un maître fripon.

Ausdündig, adj. ἐξαίρετος, ἔξοχος, excellent, extraordinaire.

Ausdünsten, v. a. σκουπίζω (μὲ βούρτζαν), vergeter, brosser.

Ausdünsten, v. a. ἐξιλεώνω, ὑποφέρω τὴν παιδείαν δι' ἕνα σφάλμα, expier, porter la peine d'une faute.

Auscuriren, v. a. ἰατρεύω σωστά, guérir (q.) radicalement.

Ausdampfen, v. n. ἐξατμίζω, s'évaporer.

Ausdauern, v. n. et a. ὑπομένω, βαστῶ, endurer, supporter.

Ausdauernd, adj. ὁποῦ βαστᾶ, ὁποῦ μνήσκει, persévérant; ausdauernde Pflanzen, μακροχρόνια φυτά, plantes vivaces.

Ausdehnbar, adj. πλατυντικὸς (ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πλατυνθῇ, νὰ ἐκτανθῇ), dilatable, expansible.

Ausdehnbarkeit, f., ποιότης πράγματος πλατυντικοῦ, τὸ πλατυντικόν, dilatabilité, f.

Ausdehnen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, τεντώνω, étendre, dilater.

Ausdehnend, adj. ὁποῦ ἐκτείνει, πλατύνει, expansif.

Ausdehnung, f., ἡ ἔκτασις, ἐξάπλωσις, extension, dilatation, étendue, f.

Ausdenken, v. a. ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, imaginer, inventer.

Ausdeuten, v. a. ἐξηγῶ, interpréter, expliquer.

Ausdeutung, f., ἡ ἐξήγησις, interprétation, explication, f.

Ausdichten, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, controuver, inventer (quelque mensonge).

Ausdichten, Kalfatern, s. Kalfatern.

Ausdielen, v. a. στρώνω μὲ σανίδια, planchéier.

Ausdienen, v. a. δουλεύω τὸν σύμφωνημένον καιρόν μου, achever le terme de son service, faire son temps; fam. das hat ausgedient, αὐτὸ δὲν ἀξίζει πλέον, εἶναι χαλασμένον, fam. cela a fait son temps, est entièrement usé, gâté.

Ausdingen, v. a. ἐξαιρῶ εἰς τὴν συμφωνίαν, stipuler, excepter, reserver.

Ausdrücklich, adj. ἐκφρασμένος, ἐνεργητικός, expressément; adv. ἐπίτηδες, πράδηλος, exprès, à dessein, précisément.

Ausdrucksvoll, adj. ἐμφατικός, ἐνεργητικός, expressif, énergique.

Ausdruckung, f., ἡ ἔκτυπωσις, impression, f.

Ausdrückung, f., τὸ ἔκθλιμμα, ἔκθλιψις, expression, f., foulage, m.

Ausdrusch, m., τὰ ἀλωνισμένα στάρια κτλ., battage, m. battu.

Ausdusten, v. a. ἐξατμίζομαι, s'exhaler, s'évaporer; ausdusten lassen, ἐξατμίζω (μυρωδιάν), exhaler (des parfums).

Ausdüften, v. a. ἐξατμίζω (μυρωδιάν), exhaler (des parfums).

Ausdulden, s. Erdulden; er hat ausgedultet, ἔπαυσε ἀπὸ τὰ πάθη, δηλαδὴ ἀπέθανε, il a cessé de souffrir, il est mort.

Ausdünsten, v. a. ἐξατμίζομαι, s'exhaler, s'évaporer.

Ausdünsten, v. a. ἐξατμίζω, exhaler.

Ausdünstung, f., ἡ ἐξάτμισις, exhalaison, f.

Ausegen, v. a. σκαλίζω μὲ τὸ ἀλογάρι, tirer de la terre avec la herse.

Auseinander, adv. ξεχωρισιὰ, ξέχωρα, séparément.

Auseinander bringen, v. a. χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer.

Auseinander fahren, v. n. χωρίζομαι μὲ ἔκπληξιν, se séparer étant effrayé.

Auseinander gehen, v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ, se séparer, s'en aller.

Auseinander legen, v. n. βάνω ξεχωριστὰ, χωρίζω, démonter, déployer, séparer.

Auseinander nehmen, v. a. χωρίζω (εἶδος τὰ μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ), désassembler, déconstruire, démonter (p. e. une montre).

Auseinander setzen, v. a. βάνω ξεχωριστὰ, séparer, mettre séparément; (deutlich machen), ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer, éclaircir.

Auseinandersetzung, f., ἡ ἐξήγησις, σαφήνεια, explication, f., éclaircissement, m.

Auseinander thun, v. a. χωρίζω, βάνω ξεχωριστὰ, séparer, mettre séparément.

Auseinander ziehen, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω, séparer en tirant; v. n. χωρίζομαι ἀπὸ τὸ κουράγι, πέρνω ἄλλο κουράγι, se séparer (de son compagnon de logis), aller loger ailleurs.

Auseisen, v. a. ἐβγάζω, ξεκολλῶ τὰ παγωμένα, détacher ce qui s'est attaché par la gelée.

Auserkohren, Auserlesen, adj. ἐκλελεγμένος, ἔξοχος, ἐξαίρετος, choisi, excellent.

Auserlesen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, choisir.

Ausersehen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, choisir, élire; διορίζω, destiner.

Auserwählen, v. a. ἐκλέγω, choisir, élire.

Auserwählte, m., ὁ ἐκλεκτός, élu.

Auserwählung, f., ἡ ἐκλογή, élection, f.

Ausessen, v. a. τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τὸ πιάτο, manger tout, vider le plat.

Ausfädeln, v. a. ξαντίζω, effiler; sich —, ξαντίζομαι, s'effiler; ἐβγαίνει (ἡ κλωστὴ) ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, sortir du trou de l'aiguille.

Ausfahren, v. a. (einen Weg), χαλνῶ ἕναν δρόμον μὲ τὸ ἁμάξι, rompre, caver (un chemin) à force de charier; (etwas aus einem Orte), ἐβγάζω τι (ἀπὸ ἕναν τόπον), exporter (d'un lieu); v. n. ἐβγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ τὸ κλοῦρι, sortir en voiture ou en bateau; (auf der Haut), ἐβγάζω σπυριὰ (εἰς τὸ δέρμα), avoir des élevures, des bourgeons sur la peau; (ausgleiten), γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, manquer, glisser; der Fuß fuhr mir aus, τὸ ποδάρι μου ἐγλίστρησε, le pied me glissa.

Ausfahrt, f., τὰ ἐβγήματα εἰς τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ κλοῦρι, sortie (en voiture ou en bateau); (auf der Haut), ἐβγάζω σπυριὰ (εἰς τὸ δέρμα), avoir des élevures, des bourgeons sur la peau; (ausgleiten), γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, manquer, glisser; der Fuß fuhr mir aus, τὸ ποδάρι μου ἐγλίστρησε, le pied me glissa.

Ausfall, m., ἡ ἐκδρομή, (milit.) sortie, f.

Ausfallen, v. a. πίπτω, ἀποπίπτω, ἐκπίπτω, tomber (de l'intérieur d'une chose); — (vom Getreide), ἐκπίπτουν τὰ σπυριὰ ἀπὸ τὰ σπάτζια, s'égrener; (einen Ausfall thun), κάμνω ἐκδρομήν, faire une sortie; (ausarten), ἐκφεύγομαι τοῦ γένους, dégénérer; (einen Ausgang nehmen), τελειώνω, ἐβγαίνω (καλὰ ἢ κακὰ), se terminer, tourner, avenir; gut —, τελειώνω καλὰ, ἔχει καλὴν ἔκβασιν, avoir du succès.

Ausfasen, v. a. ξεφτιλίζω, ἐβγάζω τὰς κλωστὰς (ἀπὸ τὸ πανί), effiler.

Ausfaulen, v. n. χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα, pourrir, tomber de pourriture.

Ausfechten, v. n. πολεμῶ, ἀποκτῶ ἢ τελειώνω πολεμώντας, combattre, obtenir ou finir en combattant.

Ausfegen, v. a. σαπίζω, σκουπίζω, nettoyer, balayer.

Ausfeilen, v. a. ρυτζῶ, ἐβγάζω με τὸ βρυτζί, creuser, ôter au

façonner avec la lime; (une Schrift), διορθώνω ἕνα πύγγραμμα, καλλωπίζω τὸ ἔργον; limer (un ouvrage).

Ausfenstern, ſ. Ausfitzen.

Ausfertigen, v. a. ἀποστέλλω, τελειόνω, ἐκτελῶ, expédier.

Ausfertigung, f., ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις, expédition, f.

Ausfitzen, v. n. fam. ἐλέγχω, μαλώνω σκληρά, chapitrer, vespériser, réprimander q.

Ausfinden, v. a. εὑρίσκω, ξεσκεπάζω, trouver, découvrir.

Ausfindig, adj. — machen, εὑρίσκω, ἐξερευνῶ, trouver (après avoir cherché), découvrir.

Ausfischen, v. n. ψαρεύω, πιάνω ὅλα τὰ ψάρια ἀπὸ μίαν λίμνην, dépeupler (un étang).

Ausflattern, ſ. Ausfliegen.

Ausflechten, v. n. λέω τὸ πλεγμένον, défaire une tresse, décorder.

Ausfleischen, v. n. ἐβγάζω τὸ κρέας ἀπὸ τὸ πετζί, écharner.

Ausflicken, v. n. μπαλώνω, raccommoder, rapiécer.

Ausflickung, f., μπάλωμα, raccommodage, rapiécetage, m.

Ausfliegen, v. n. πετῶ ἔξω, s'envoler, déchicher; (metaph.) φεύγω, γλυτώνω, échapper, s'enfuir.

Ausfließen, v. n. ξεπηγάνει, ἐβγαίνει (τὸ νερόν), couler, s'écouler.

Ausflöhen, v. a. ψυλλίζω, épucer.

Ausflucht, f., ἡ ἔξοδος, τὸ ἔβγημα, sortie (de la maison etc.); (Vorwand), ἡ πρόφασις, fig. évasion, f., faux-fuyant, m.

Ausflug, m., τὸ πέταγμα ἔξω, action f. de s'envoler; (metaph.) ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὸ πατρικὸν σπίτι, fig. sortie (de la maison paternelle), f.

Ausfluß, m., τὸ τρέξιμον, ἡ ροή, ἐκροή, écoulement, m., émanation; eines Flusses, τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ, embouchure f. d'une rivière.

Ausfolterlich, adj. ἐκτενὴς κατὰ πλάτος ἐξήγησις, détaillé, en détail.

Ausfolterlichkeit, f., διήγησις κατὰ τὰ περιστατικά, rapport m. détaillé.

Ausführung, f., ἐξαγωγή, exportation, f.; ἐκτέλεσις, ἀκολούθησις, exécution; med. ἐκκρισις, excrétion.

Ausfüllen, v. a. γεμίζω, remplir, combler.

Ausfüllung, f., ἡ ἀναγέμισις, remplissage, m., remplissement, m.

Ausfündig, ſ. Ausfindig.

Ausfüttern, v. a. βάνω χόρτον, βάνω ἀσταρι, fourrer.

Ausfüttern, v. a. τρέφω παχαίνω, nourrir bien, graisser.

Ausgabe, f., (des Geldes) ἔξοδα, ἡ δισπάνη, f., frais, m. pl.; (eines Buches), ἡ ἔκδοσις, (d'un livre), f.

Ausgang, m., ἡ ἔξοδος, f.; (Ende), τὸ τέλος, βασις, fig. issue, fin.

Ausgärben, v. n. fig. εἰς ξένους τόπους), action, f.

Ausführbar, adj. ὁποῦ νὰ ἐκτελεσθῇ, ce qui peut être exécuter.

Ausführen, v. a. ξάνω πράγματα εἰς ξένους exporter; (vollenden), τελειόνω, exécuter, achever; (eine Mauer), ἐξηγῶ, ἀναφηλίζω, une matière), exposer.

Ausführlich, adj. ἐκτενὴς κατὰ πλάτος ἐξήγησις, faillé, en détail.

Ausführlichkeit, f., διήγησις τὰ περιστατικά, rapport m. détaillé.

Ausführung, f., ἐξαγωγή, portation, f.; ἐκτέλεσις, ἀκολούθησις, exécution; med. ἐκκρισις, excrétion.

Ausfüllen, v. a. γεμίζω, remplir, combler.

Ausfüllung, f., ἡ ἀναγέμισις, remplissage, blement, m.

Ausfündig, ſ. Ausfindig.

Ausfüttern, v. a. βάνω χόρτον, βάνω ἀσταρι, fourrer.

Ausfüttern, v. a. τρέφω παχαίνω, nourrir bien, graisser.

Ausgabe, f., (des Geldes) ἔξοδα, ἡ δισπάνη, f., frais, m. pl.; (eines Buches), ἡ ἔκδοσις, (d'un livre), f.

Ausgang, m., ἡ ἔξοδος, f.; (Ende), τὸ τέλος, βασις, fig. issue, fin.

σέρνω τινὰ (καλά), rosser q. (comme il faut).

Ausgären, Ausgähren, v. n. παίνω ἀπὸ τὸ νὰ ζυμώσῃ, fermenter sufisamment; ausgegoren, μετ. ἀρκετὰ ζυμωμένος, qui a fermenté sufisamment.

Ausgatten, v. n. σκιλεύω, ξεριζώνω τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, sarcler, ébarber.

Ausgattern, v. a. fam. εὑρίσκω, découvrir.

Ausgearbeitet, adj. κατεσκευασμένος, τελειωμένος, ouvragé, fini; ſ. Ausarbeiten.

Ausgebegeld, n., ἄσπρα διὰ τὰ καθημερινὰ ἔξοδα, argent m. pour les dépenses ordinaires.

Ausgeben, v. a. δίδω, διαμοιράζω, donner, distribuer; (Geld —), ἐξοδεύω, διασπεύνω, dépenser, débourser (de l'argent); (eine Schrift), ἐκδίδω (εἰς τύπον), τυπόνω, publier, faire imprimer (un ouvrage); (für etwas), λέγω ὅτι εἶναι —, πουρμαλίζομαι pour . . .; man giebt ihn für reich, γιὰ τόν τὸν κάνουν (λέγουν) ὅτι εἶναι πλούσιος, ὅτι ἐπλούτησε κιλ., le fait riche, mort etc.; sich —, ἐξοδεύω ὅλα, διασπεύνω gent, vider sa bourse; fig. — für etwas, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι πὼς εἶμαι — qualifier de . . .

Ausgeber, m., ὁ ἐξοδευτής, διασπεύς, celui qui dépense, ménager, m.

Ausgeberin, f., ἡ ἐξοδιάστρια, ἡ ἐπιστάτισσα τῆς οἰκονομίας, ménagère, f.

Ausgebreitet, adj. ἐκτεταμένος, étendu.

Ausgebung, f., διαμοίρασις, distribution, f.; ſ. Ausgeben.

Ausgeburt, f., (metaph.) ἐκεῖνο ὁποῦ ἐβγάζει, ὁποῦ πλάζει τις, produit (de l'esprit), m.

Ausgediente, m., πρεσβύτης, ὁποῦ ἐτελείωσε τὰ χρόνια τῆς δουλείας του, vétéran, qui a achevé le temps de son service.

Ausgehen, v. n. ἐβγαίνω, sortir; (auslöschen), σβύνομαι, ἀφανίζομαι, s'éteindre; (zu Ende gehen, fehlen), σώνομαι, se consumer, commencer à manquer; (von Farben), σβύνομαι, χάνομαι, ἀγανίζομαι (λέγεται διὰ τὰ χρώματα), se passer (des couleurs); (von Haaren), πίπτω, ἀποπίπτω (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), tomber (des cheveux); (die Waare ist ausgegangen), τὸ πρᾶγμα ἐσώθηκε, ἐπωλήθη ὅλον, cette marchandise manque à présent, elle est vendue; auf etwas —, ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω τι, μηχανεύομαι, avoir dessein de faire qc., machiner qc.; (von Wörtern) — auf, ſ. Enden, Endigen; frey —, μένω ἐλεύθερος (ὅτν ἔχω νὰ πληρώσω), être quitte, (ne rien payer); leer —, δὲν λαμβάνω τίποτε, ne rien obtenir; einen Befehl — lassen, ἐκδίδω μίαν προστιγὴν κτλ., publier une ordonnance etc.

Ausgeizen, v. n. (den Tabak), ἐβγάζω, ἀποσπῶ τὰ περιττὰ βλαστάρια τοῦ φυτοῦ τοῦ ταμπάκου, rejetonner (le tabac).

Ausgekerbt, adj. δοντιασμένος, ὀδοντωτός, crénelé.

Ausgelassen, adj. τρελλὸς ἀπὸ χαρά, τρελοπούλιασε, joyeux à l'excès (à la folie); ἄτακτος, ἀχαλίνωτος, dissolu, débauché.

Ausgelassenheit, f., ἡ τρελλάδα (ἀπὸ ὑπερβολικὴν χαράν), excès m. de joie; ἡ ἀταξία, ἀχαλινωσία, dissolution, extravagance, f.

Ausgelegte Arbeit, f., πρᾶγμα ποικιλοχρωματισμένον (μὲ διάφορα ξύλα, μὲ χρυσάφι, ἀσημι κτλ.), marqueterie, f.

Ausgelernt, adj. ὁποῦ ἐτελείωσε τοὺς χρόνους τῆς μαθήσεώς του (εἰς μίαν τέχνην), sorti d'apprentissage; (metaph.) πονηρὸς, πανοῦργος, fig. fin, rusé.

Ausgemacht, adj. ἀποφασισμένος, διωρισμένος, arrêté, décidé; ἀναμφίβολος, βέβαιος, certain, sûr; ſ. Ausmachen.

Ausgenommen, adj. ἐξαιρημένος, excepté; adv. κατ' ἐξαίρεσιν, πλὴν, ἔξω ἀπό, à l'exception de . . ., hors, hormi.

Ausgepeitscht, adj. δαρμένος μὲ βέργας, fouetté (des verges); (metaph.) πολυθρύλλητος, παντοῦ γνωστός, fig. rebat-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tu, connu par tout; ἄνοστος, décrié, insipide.

Ausgeschlagen, *adj.* στολισμένος μὲ πέργια, orné des tapis; (im Gesicht ꝛc.), ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον κτλ.), bourgeonné; f. Ausschlagen.

Ausgewachsen, *adj.* καπαΐρης, bóssu; f. Auswachsen, Erwachsen.

Ausgewandert, f. Auswandern.

Ausgezackt, f. Ausjacken.

Ausgezeichnet, *adj.* σημειωμένος, ξεχωριστός, distingué, signalé; f. Auszeichnen.

Ausgießen, *v. a.* ἐχύνω, ξεχύνω, χύνω ἔξω, verser, répandre; *fig.* sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, épancher son coeur.

Ausgießung, *f.*, ἡ ἔχυσις, effusion, *f.*

Ausglätten, *v. a.* ἰσάζω, ἰσιώνω (ζωγραφιατάν), lisser, ôter en lissant.

Ausgleichen, *v. a.* ἰσάζω, ἐξισάζω, τεριάζω, égaler, accommoder.

Ausgleiten, *v. n.* γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, glisser.

Ausglühen, *v. a.* πυρώνω καλὰ (τὸ σίδηρον), donner la chaude (au fer); *v. n.* παύει ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι πυρωμένον, cesser d'être rouge (en parlant du fer).

Ausgraben, *v. a.* σκάπτω, ξεγάζω (τὸ παμπιχωμένον), ξεχώνω, déterrer, exhumer.

Ausgrämen, *v. a.* ξεγάζω τὰ ψιχοκόκκαλα, ôter les arêtes.

Ausgrübeln, *v. a.* ξετσάζω, εὑρίσκω ξετσάζοντας κατ' ἀκρίβειαν, rechercher avec soin, trouver à force de ralliner.

Ausgründen, f. Ergründen.

Ausguß, *m.*, ἡ ἔκχυσις, τὸ χύσιμον, action de verser, effusion, *f.*; ὁ ὀχετὸς, νεροχύτης, évier, *m.*, dalle, *f.*

Aushaaren, Aushären, f. Haren.

Aushacken, *v. a.* ἐγάζω κόπτοντας μὲ τὸ τζεκοῦρι, ἢ τζιμπώντας (καθὼς τὰ πουλιὰ), arracher avec la houe ou avec le bec (comme les oiseaux); Taffet ꝛc. —, κόπτω εἰς σχῆμα ἐδοντωτὸν (τὸν ταφτὰν κτλ.), déchiqueter (du taffetas etc.).

Aushaken, Aushäkeln, *v. a.* ξεγάζω ἀπὸ τὰ τζιγκέλια, dégrafer, décrocher.

Aushalftern, *v. a.* ξεκαπιστράνω, déchevêtrer.

Aushalten, *v. n.* βαστῶ, ὑπομένω, sonffrir, supporter, endurer, essuyer; *v. n.* διαμένω, βαστῶ, ἐπιμένω, durer, tenir, persévérer; — im Singen, βαστῶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, soutenir le ton de sa voix.

Aushämmern, *v. a.* ἐγάζω κτυπῶντας μὲ τὸ σφυρί, ôter à coups de marteau.

Aushang, *m.*, πράγμα ὁποῦ κρέμεται εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐργαστηρίου ἑνὸς πραγματευτοῦ, boîte (qui se met à la porte d'un magasin), *f.*

Aushängebogen, *m.*, τυπωμένη κόλλα (ὁποῦ προβάλλεται διὰ ἔνδειξιν), (impr.) montre, *f.*

Aushändigen, *v. a.* ἐγχειρίζω, παραδίδω, délivrer, remettre.

Aushändigung, *f.*, ἡ ἐγ... παράδοσις, délivrance.

Aushängen, *v. n.* κρέμ... μετᾳ.) περιγελῶ, περιπαί... ω, railler, se moquer.

Aushecken, *v. n.* κλωσσῶ, con... er; (μετᾳ.) ἐφευρίσκω ... πάλιστα ἐπὶ κακοῦ), inven... r, imaginer.

Ausheilen, *v. a.* ἰατρεύω σω... ἐπιχειρεῖ, ἐμβένω ... ά, guérir à fond.

Ausheilung, *f.*, σωστὴ ἴασις, ... guérison *f.* radicale.

Ausheitern, *v. a.* καθαρώνω, ... i. ἀνοίγει ὁ καιρὸς, s'é... laircir, se rassérener.

Ausheitern, *v. n.* ξασταίνω σω... τὸν φοῦρνον κτλ.), ... hauffer bien.

Ausheizen, *v. n.* βοηθῶ (τινὰ ... καιρὸν ἀνάγκης), aider, ... ourir (en cas de besoin); ... elfung, *f.*, ἡ βοήθεια, aide, ... sistance, *f.*

Ausheilen, f. Ausheitern.

Ausheimen, *v. n.* ξεπροχίζω, ... enrayer.

Aushöhlen, *v. n.* σκάπτω, βα... λώνω, creuser, caver; χω... ώνω αὐλάκια εἰς τοὺς ... λους, canneler.

Aushöhlung, *f.*, τὸ βαθούλωμα, ... άκωμα, excavation; can... ure, *f.*

Aushöhnen, *v. n.* περιγελῶ, πε... ιάζω, se moquer, se rail... de q.

Auskaufen, *v. n.* μεταπολῶ λια... , revendre en détail.

Auskehren, *v. n.* σκουπίζω, ἐγάζω ... ὑπὸ τὰ πράγματα ὁποῦ ἔχει τις, acheter tout.

Auskehren, *v. n.* χαρακώνω αὐλάκια (εἰς στύλους κτλ.), βα... λώνω, canneler.

Auskehrung, *f.*, τὸ βαθούλωμα, χαράκωμα, cannelure, *f.*

Auskehren, σαρώνω, σκουπίζω, ψιλοκαλλίζω, balayer, brosser, nettoyer; f. Kehren, Fegen.

Auskehrer, *m.*, σαρωτὴς, σκουπιστὴς, balayeur, *m.*

Auskehricht, Auskehricht, *n.*, τὰ σαρώματα, φρυγαλλίδια (ψιλοκαλλίδια), balayures, *f. pl.*

Auskeilen, *v. n.* στενεύνω μὲ σφῆνες, munir de coins.

Auskeimen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, ἐβγάζω βλαστάρια, germer.

Auskeltern, *v. a.* πιέφω, πιέζω (πατῶ) σταφύλια, pressurer.

Auskennen, *v. a.* einen —, γνωρίζω τινὰ σωστὰ, connaître q. à fond.

Auskerben, *v. a.* χαράττω, κόπτω σημεῖα (εἰς ἕνα ξύλον), créneler.

Auskernen, *v. n.* ἐγάζω τὰ κουκούτσια, ôter les noyaux, les pepins.

Auskiagen, *v. a.* ἀποκιᾶ, ἐγάζω διὰ μέσου πρωκτικῶς εἰς τὸ κρεββάτι, obte-

τὸ κρυφὸ τινος ἐρωτήσεις τον τεχνικὸς, sonder q., tirer les vers du nez à q.; *v. n.* (zum Schlagen), σηκώνω τὸ χέρι νὰ κτυπήσω, lever la main pour frapper; (zum Springen), ὁρμῶ διὰ νὰ πηδήσω, prendre son essonsse pour sauter; weit —, ἀρχηνῶ μίαν διήγησιν ἀπὸ μακρὰν, commencer de bien loin un récit.

Ausholzen, *v. n.* einen Wald, κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς τὸ δάσος, éclaircir une forêt.

Aushorchen, f. Ausforschen.

Aushören, *v. n.* ἀκούω ἕως τέλους, entendre, écouter jusqu' à la fin.

Aushub, *m.*, ἡ ἐκλογὴ, τὸ πλέον ἐξαιρετώτερον, élite, *f.*

Aushülfe, *f.*, ἡ βοήθεια (εἰς καιρὸν ἀνάγκης), aide, *f.*, secours (en cas de besoin), *m.*

Aushülfen, *v. a.* ξεφλουδίζω (φασόλια κτλ.), écosser, écaler.

Aushungern, *v. a.* βιάζω διὰ μέσου τῆς πείνας, affamer, faire mourir de faim.

Aushunzen, *v. a.* pop. μαλώνω, ἐπιλήπτω σκληρὰ, pop. gourmander, chapitrer, vespériser.

Aushusten, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸν βῆχα, cracher en toussant, expectorer.

Ausjagen, *v. a.* ἀποδιώχνω, διώχνω ἔξω, chasser, mettre dehors.

Ausjäten, f. Ausjäten.

Auskämmen, *v. a.* χτενίζω ἀπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

nir par un procès; *v. n. παύω ἀπὸ τὰ παραπονήματα*, cesser de se plaindre.

Ausklären, *v. a. καθαρύνω*, éclaircir; sich —, *v. i. ἀνοίγει ὁ καιρός*, s'éclaircir.

Ausklatschen, *v. a. περιγελῶ χαρτώντας τὰ χέρια*, se moquer de q. en claquant des mains; *fam.* (ausplaudern), *φανερώνω ἀπόχαστα* (*ἕνα κρυφόν*), redire, rapporter.

Ausklauben, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια*, éplucher; *fig.* (ausfindig machen), *ἐρευρίσκω*, inventer, découvrir.

Auskleben, *v. a. καλλῶ χαρτὶ*, *σκεπάζω μὲ χαρτί*, enduire de papier, coller.

Auskleiden, *v. a. ἐκδύνω* (*ξενδύνω*), déshabiller; sich —, *ἐκδύομαι* (*ξενδύνομαι*), *ἐβγάζω τὰ φορέματά μου*, se déshabiller, se dévêtir.

Auskleistern, *v. a. καλλῶ χαρτὶ μὲ ἀλευρόκολλαν*, enduire de papier avec de la colle de farine; s. Auskleben.

Ausklopfen, *v. a. τινάζω* (*φορέματα*), épousseter (des habits); *fig. fam.* einen —, *δέρνω*, *ῥαβδίζω τινά*, épousseter, rosser q.

Ausklügeln, *v. a. ἐρευρίσκω* (*πολλὰ στοχαζόμενος*), inventer, découvrir à force de raffiner.

Ausknaupeln, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια*, éplucher.

Auskneten, *v. a. ζυμώνω καλά*, pétrir bien.

Auskochen, *v. a. βράζω καλά*, *ἐβγάζω βράζοντας*, faire cuire bien, tirer par la cuction; *v. n. παύει* (*τὸ νερὸν κτλ.*) *ἀπὸ τὸ νὰ βράσῃ*, cesser de bouillir.

Auskommen, *v. n. ἐβγαίνω*, sortir (de la maison); *fig.* (bekannt werden), *ἐβγαίνω εἰς τὸ κοινόν*, *φανερώνομαι*, éclater, se divulguer; (vom Feuer), *ἀνάπτει*, *ἐβγαίνει φωτιά*, commencer à brûler, prendre (du feu); das Feuer ist in diesem Hause ausgekommen, *αὐτὸ τὸ σπίτι ἄναψε πρῶτον*, *ἀπὸ αὐτὸ τὸ σπίτι ἐβγῆκε ἡ φωτιά*, l'incendie a commencé dans cette maison; mit einem —, *συμφωνῶ καλὰ*, *ἀπερνῶ καλὰ μέ τινα*, s'accorder bien, vivre en paix avec q.; mit einer Summe ꝛc. —, *ἀπερνῶ μὲ μίαν συμφωνίαν*, *μὲ φθάνει ἡ σουμα*, avoir assez (pour fournir aux frais de q.); mit diesem Gelde werde ich nicht —, *αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν θέλουν φθάσῃ διὰ τὰ ἔξοδά μου*, cet argent ne me suffira pas; ich komme mit meiner Rechnung aus, *ἐβγαίνει ὁ λογαριασμός μου σωστά*, j'ai mes comptes justes.

Auskommen, *n.*, *τὰ ἀναγκαῖα*, *τὰ χρειαζούμενα εἰς τὴν ζωήν*, nécessaire, *m.*; er hat sein —, *ἔχει τόσα ὅσα τοῦ φθάνουν διὰ τὴν ζωήν*, *εἶναι κεχτεσημένος*, il a le nécessaire, il est à son aise; es ist kein — mit ihm, *δὲν εἶναι τρόπος νὰ συμφωνήσῃ τινὰς μὲ ἐκεῖνον*, on ne saurait s'accorder avec lui; (Auskommittel), *ἕνα μέσον*, *τῆς βοηθείας*, moyen, *m.*

Auskörnen, *v. a. μαδῶ τὰ σιτάρι ἀπὸ τὸ στάχυ*, égrener.

Auskröthen, sich, *v. a.* (*ἐβγάζει*) *ἐβγάζει* (*τὸν ἀστραγάλον ἀπὸ τὴν πιστόλα κτλ.*), décharger, ôter la charge d'un fusil, d'un pistolet etc.

Auslader, *m.*, *ὁ ξεφορτωτής*, déchargeur; (von elektrischen Flaschen ꝛc.), *σύρμα εἰς σχῆμα τόξου μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ ἠλεκτρικὸν ἀπὸ μίαν ἠλεκτρισμένην φιάλην*, arc-conducteur, *m.*

Ausladung, *f.*, *ἡ ξεφόρτωσις*, décharge, *f.*, déchargement, *m.*

Auslage, *f.*, *τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα κάμνει τις δι' ἄλλον τινά*, déboursement, déboursé, *m.*, avance, *f.*; (Tisch zum Auslegen), *τὸ τραπέζι εἰς τὸ ὁποῖον βάνεται τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν*, table *f.* d'étalage.

Ausland, *n.*, *ὁ ξένος τόπος*, pays étranger, *m.*

Ausländer, *m.*, *ὁ ἀλλογενής*, étranger, *m.*

ausländisch, *adj. ξένος*, *ἀλλογενής*, *ξενικός*, étranger, exotique.

auslangen, *v. n. ἔχω ἀρκετὰ τὰ μέσον*, *ὁ τρόπος θέλας*, moyen, qui suffit; *v. i. φθάνει*, *εἶναι ἀρκετὰ*, suffire, être assez.

auslassen, *v. a. ἀφίνω νὰ ἐβγῇ*, laisser sortir; (weglassen), *ἀφίνω*, *παραλείπω* (*γράφοντας*, *διαβάζοντας*), omettre, oublier (en écrivant, en lisant); seine Meinung —, *φανερώνω τὴν γνώμην μου*, découvrir ses sentimens, dire son opinion; seinen Zorn —, *δείχνω τὸν θυμόν μου*, décharger sa colère; seine Freude —, *δείχνω τὴν χαράν μου*, épancher sa joie; einen Befehl —, s. Erlassen; (als Wachs ꝛc.), *ξαναλύω* (*κηρί*, *ἀξούγγι κτλ.*), fondre (de la cire, du suif etc.); sich —, *λέγω*, *φανερώνω τὴν γνώμην μου*, dire son opinion, se déclarer.

Auslassung, *f.*, *ἡ ἄφησις*, *παράλειψις*, omission, *f.*; *ἡ ἀνάλυσις*, action *f.* de fondre; s. Auslassen.

Auslauf, *m.*, *ἡ ἐκροή*, *ἀποῤῥοή*, écoulement, *m.*; *ἡ ἔξέλευσις*, sortie, *f.*, départ, *m.*; (in der Baukunst), *ἔξοχον μέρος τοῦ στύλου*, *τοῦ τοίχου κτλ.*, (archit.) saillie, *f.*

auslaufen, *v. n. ἐβγαίνω* (*λέγεται διὰ καράβια*, *διὰ τὸ νερὸν κτλ.*), commencer à couler, à s'écouler, partir, sortir du port; (hervorragen), *ἐξέχω*, *ἐβγαίνω*, avancer; (anfangen zu laufen), *ἀρχηνῶ νὰ τρέχω*, commencer à courir; (aufhören zu laufen), *παύω ἀπὸ τὸ νὰ τρέχω*, cesser de courir; sich —, *τρέχω διὰ νὰ κάμω κίνησιν*, *τρέχω ἀρκετὰ*, courir pour faire de l'exercice, courir assez.

Ausläufer, *m.*, *παιδὶ διωρισμένον διὰ νὰ τὸ στέλλουν εἰς διάφορα μέρη*, galopin, *m.*; (bey Pflanzen), *ὁ βλαστός*, *τὸ βλαστάρι*, jet, rejeton, *m.*

auslaugen, *v. a. ἐβγάζω τὴν ἀλυσίβαν ἀπὸ κάτι τι*, tirer les sels alcalis de qc.

Auslauten, *v. n. φανερώνω κωδωνίσεις τὴν καμπάναν*, annoncer (qc.) au son de la cloche; *φανερώνω τὸ τέλος* (*τῆς παννυχίδος κτλ.*) *μὲ τὸ κωδώνισμα τῆς καμπάνας*, annoncer la fin (de la fête etc.) au son de la cloche; *v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ κωδωνίζω*, cesser de sonner.

Ausleben, *v. n. ζῶ ὅσο τὸ τέλος* (*ἑνὸς καιροῦ*), vivre jusqu' à la fin (d'un certain temps); (*πάω ἀπὸ τὸ νὰ ζήσω*), *ἀποθνήσκω*, cesser de vivre.

Auslecken, *v. n. ἐβγάζω ἢ παίρνω γλείφοντας*, lécher, vider en léchant.

Ausleeren, *v. n. ἀδειάζω*, vider; *κενώνω*, évacuer.

Ausleerung, *f.*, *τὸ ἀδείασμα*, action *f.* de vider; *ἡ κένωσις*, *καθαρσις*, évacuation, *f.*

Ausliegen, *v. n. βάνω ξῦο*, *ἐβγάζω* (*τὸ πράγμα διὰ πούλησιν κτλ.*), mettre dehors, étaler, exposer en vente; Geld für einen —, *ἐξοδεύω ἄσπρα διὰ λογαριασμὸν τινος*, avancer, débourser (de l'argent); (bey Tischlerarbeiten), *σταλίζω μὲ διαφόρων*

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρωμάτων ξύλα, travailler en marqueterie; *fig.* (erklären), ἐξηγῶ, interpréter, expliquer; einem etwas als Geiz —, καταγράφω τινὶ ὡς φιλάργυρον, taxer q. d'avarice.

Ausleger, *m.*, ὁ ἐξηγητής, interprète, *m.*; — an einem Boote, ξύλον τι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μιᾶς μικρῆς βάρκας, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει νὰ μὴ γύρισθῇ ἡ βάρκα, *mar.* boute-hors, *m.*

Auslegung, *f.*, τὸ ἐβγαλμα τῶν πραγμάτων διὰ πούλησιν, étalage, *m.*; ἡ ἐξήγησις, explication, interprétation, *f.*

Ausleihen, (Ausleihen), *v. a.* δανείζω, δίδω δανεικά, prêter.

Ausleiher, *m.*, ὁ δανειστής, prêteur, *m.*

Auslenken, *v. a.* ὑποχωρῶ, πηγαίνω κατὰ μέρος, biaiser.

Auslernen, *v. a.* μανθάνω ἀκριβῶς, apprendre parfaitement; (von Lehrlingen), τελειώνω τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς μου (εἰς μίαν τέχνην), finir son apprentissage; *fig.* einen —, γνωρίζω, ἠξεύρω τινὰ σωστὰ (δηλαδὴ τοὺς τρόπους του κτλ.), connaître q. à fond.

Auslesen, *v. a.* διαλέγω, ἐκλέγω, choisir; trier; (zu Ende lesen), τελειώνω τὴν διάβασιν, achever de lire.

Auslesung, *f.*, ἡ ἐκλογή, choix; triage, *m.*; ἡ τελείωσις τῆς διαβάσεως, achèvement *m.* de la lecture.

Auslichten, *v. a.* κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς ἕνα δάσος, (χάμνω ἀραιότερον τὸ δάσος), éclaircir (une forêt).

Auslieben, *v. a.* παραδίδω, ἐγχειρίζω, délivrer, livrer, rendre, remettre.

Auslieferung, *f.*, ἡ παράδοσις, ἐγχείρισις, délivrance, livraison, *f.*

Ausliegen, *v. n.* κεῖμαι (κοίτομαι) ἀρκετὸν καιρὸν (οἷον· τὸ κρασὶ, ἡ πίβα), reposer (*se dit* du vin, de la bière).

Auslocken, *v. a.* ἐβγάζω (ἕνα κρυφόν τινος) μὲ τεχνικὰς ἐρωτήσεις, tirer les vers du nez à q.

Auslohnen, *s.* Lohnen.

Auslooſen, *v. a.* διαμοιράζω ὀλιγωρίας τὸν λαχόν, distribuer en tirant au sort.

Auslöſchen, *v. a.* σβύνω (τὸ κηρὶ, τὰ γεγραμμένα κτλ.), éteindre; effacer; *v. n.* σβύνομαι, s'éteindre.

Auslöſchung, *f.*, ἡ σβέσις, τὸ σβήσιμον, extinction, action d'éteindre, d'effacer.

Auslöſen, *v. a.* ξαναγοράζω (αἰχμαλώτους, ἐνέχυρον), racheter, dégager (retirer un gage).

Auslöſung, *f.*, ἡ ξαναγόρασις, rachat, *m.*; καθημερινὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς ἐπιτρόπον εἰς καιρὸν τῆς ἐπιτροπίας του, appointement *m.* journalier d'un député.

Auslüften, *v. a.* ἀεριζω, ἀνεμίζω, βάνω εἰς τὸν ἀέρα, aérer, exposer à l'air.

Ausmachen, *v. a.* ἐβγάζω, ὁτερ, tirer de . . .; (Nüsse ꝛc.), ἐβγάζω τσιρίδια κτλ.) ἀπὸ τὴν φλοῦδαν, écaler, cerner (les noix etc.); (ἐβγάζω (λέρας ἀπὸ ῥοῦχα), ôter, faire (des taches); einen ἀπὸ τὴν δύναμιν, exteriner, épuiser.

Ausmachung, *f.*, ἡ ἀδυνάτισμα, épuisement, *m.*

Ausmachen, *v. a.* βάνω πέτρας διορίζω εἰς τὸν ἀέρα, destiner, constituer appointemens à q.; χρυσικὴν πληρωμὴν, mettre des bornes.

Ausmarſch, *m.*, ἡ ἀναχωρισμὸς ἀπὸ στρατεύματος, ἡ πορεία, marche, sortie (du corps), *f.*

Ausmarſchiren, *v. n.* ἐβγαίνω, ἀναχωρῶ (λέγεται διὰ στρατεύματα), marcher, se mettre en marche.

Ausmärzen, *v. a.* ἀπορρίπτω (ἄχρηστα πράγματα), rejeter.

Ausmäſten, *v. a.* παχύνω, κάμνω πάχυν, engraisser bien.

Ausmauern, *v. a.* σκαλίζω μὲ πέτρον, revêtir de pierres ou de briques.

Ausmeißeln, *s.* Meißeln.

Ausmelken, *s.* Melken.

Ausmeſſen, *v. a.* μετρῶ, mesurer; πωλῶ λιανὰ, (οἷον· ὀπωρικὰ, πανιὰ), vendre en détail (p. e. du drap, du linge).

Ausmeſſung, *f.*, ἡ μέτρησις, τὸ μέτρημα, mesurage, *m.*, dimension, *f.*

Ausmiſten, *v. a.* ἐβγάζω τὴν κοπριὰν, ôter le fumier de . . ., curer.

Ausmitteln, *v. a.* εὑρίσκω (τὰ μέσα, τοὺς τρόπους), découvrir, trouver (les moyens).

Ausmünzen, *v. a.* ἀργυροκοπῶ (κόπτω μονέδας), monnayer.

Ausmuſtern, *v. a.* ἀποβάλλω ἀπὸ τὴν δούλευσιν), rejeter, rebuter, congédier.

Ausnähen, *v. a.* κεντῶ, piquer, broder.

Ausnahme, *f.*, ἡ ἐξαίρεσις, exception, *f.*

Ausnehmen, *v. a.* ἐβγάζω, prendre, tirer (hors d'un lieu); Fische —, ἐβγάζω (τὰ ἔντερα ἀπὸ ψάρια κτλ.), éventrer (des poissons); Vogeleſier —, ἐβγάζω τὰ μικρὰ πουλλία ἀπὸ τὴν φωλιάν, dénicher (des oiseaux); Waaren —, πέρνω πράγματα δανεικά, prendre des marchandises à crédit; (ausſchließen), ἐξαιρῶ, excepter; ſich —, φαίνομαι καλὰ, φαίνομαι εὐμορφος, se bien présenter, avoir belle apparence.

Ausnehmend, *part. et adj.* ἐξαίρετος, ἔξοχος, singulier, extraordinaire; *adv.* ἐξόχως, extraordinairement.

Ausnehmung, *f.*, τὸ ἐβγαλμα, action *f.* de prendre etc.; *s.* Ausnehmen, Ausnahme.

Auspacken, *v. a.* ἐβγάζω (τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ σεντοῦκι κτλ.), déballer, dépaqueter.

Auspariren, *v. n.* διαφεύγομαι (ἀπὸ ἕνα κτύπημα), parer, détourner (un coup).

Auspauken, *v. a.* δημοσιεύω, κοινοποιῶ (κτυπῶντας τὰ τύμπανα (τουμπανόλεκια), publier à son de timbale; *fam.* κτυπῶ, δέρνω, fouetter, rosser q.

Auspeitſchen, *v. a.* δέρνω μὲ καμπίζι ἢ μὲ δέρματα, fouetter, fustiger.

Auspfählen, *v. n.* βάνω πελούσια, περικυκλώνω μὲ παλούκια, pilotter, garnir de pieux.

Auspfänden, *v. a.* πέρνω (τὰ πράγματα τοῦ χρεώστου ἀπὸν δὲν πληρώνει), saisir (les biens d'un débiteur qui ne paye pas).

Auspfeifen, *v. n.* περιγελῶ, καταφρονῶ μὲ συρίγματα, siffler (*s.* ou qc.).

Auspflaſtern, *v. n.* στρώνω μὲ πέτρας, paver; *s.* Pflastern.

Auspflügen, *s.* Ausackern.

Auspichen, *v. a.* πασσώνω, poisser, empoisser.

Ausplappern, Ausplaudern, *v. a.* φλυαρῶ, φανερώνω κατάχαρα ἢ φλυαρῶντας, *fam.* rapporter, redire, divulguer (imprudemment).

Ausplauderer, *m.*, φλύαρος ὁποῦ φανερώνει ὅλα ὅσα ἀκούει, rediseur, rapporteur, *m.*

Ausplündern, *v. a.* κουρσεύω, λεηλατῶ, ὑστερῶ λεηλατῶντας, saccager, piller, dépouiller.

Auspochen, *v. a.* Kleider —, *s.* Ausklopfen; einen —, ein Schauſpiel —, κτυπῶ τὴν γῆν ὡς σημεῖον πὼς δὲν μοῦ ἀρέσει (ὁ χωμῳδὸς, ἡ χωμῳδία κτλ.), frapper la terre d'un bâton ou du pied, pour témoigner son mécontentement (d'un acteur, d'une comédie etc.).

Auspoliren, *s.* Poliren.

Auspolſtern, *v. a.* γεμίζω μὲ τρίχας (ἕνα σοφᾶ κτλ.), matelasser.

Auspotten, *v. a.* παίζω ἀπὸ τὸ

νὰ ξορυβήσω, νὰ φονάσω κτλ., cesser de tempêter.

Ausposaunen, *v. n. βλ. κοινοποιῶ, φανερώνω εἰς ὅλον τὸν κόσμον (μὲ κομπασμόν)*, divulguer (avec ostentation).

Ausprägen, *v. a. ἐργυροκοπῶ, κόπτω μονέδαν*, monnayer.

Ausprägung, *f.*, *τὸ ἐργυροκόπημα*, monnayage, *m.*

Ausprredigen, *v. n. τελειώνω, τὸν λόγον μου (εἰς τὴν ἐκκλησίαν)*, cesser de prêcher, finir son sermon; *v. a. fam. φανερώνω*, divulguer; *f.* Ausposaunen.

Auspressen, *v. a. στραγγίζω, ἐβγάζω (σφίγγοντας)*, pressurer, exprimer (le suc etc.).

Ausprügeln, *v. a. δέρνω καλά*, rosser bien.

Auspumpen, *v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω μὲ τὴν ἀντλίαν*, pomper.

Auspunktiren, *v. a. ἐβγάζω, εὑρίσκω διὰ μέσου τῆς γεωμετρείας*, deviner par la géomance.

Ausputzen, *v. a. στολίζω*, parer, orner; *παστρεύω, καθαρίζω*, nettoyer; das Licht —, *σβύνω τὸ κηρὶ μὲ τὸ ψαλίδοκέρι*, éteindre la chandelle en la mouchant.

Ausputzer, *m.*, *ὁ παστρευτής*, nettoyeur, *m.*; (*metaph.*) *ἡ μέμψις, ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐπίπληξις, ἐπιμίμησις, fig. fam.* mercuriale, réprimande, *f.*

Ausquetschen, *v. a. στραγγίζω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ζουλίζω*, faire sortir (le suc) etc. en écrasant.

Ausradiren, *v. a. ξύω, ἀποξύω (τὸ γεγραμμένον)*, raturer, gratter (avec le grattoir).

Ausrasen, *v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ξορυβήσω*, cesser de tempêter; *παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίας*, achever de jeter sa gourme.

Ausrasten, *v. n. f.* Ausruhen.

Ausrauchen, *v. n. παύει ἀπὸ τὸ νὰ καπνίζῃ*, cesser de fumer; *v. a.* (eine Pfeife Tabak), *τελειώνω τὸ τζιμπούκι μου*, achever de fumer (sa pipe).

Ausräuchern, (mit Weihrauch), *v. n. θυμιάζω*, encenser; (als Kleider ꝛc.), fumiger; (als Schinken ꝛc.), *καπνίζω*, enfumer, fumer.

Ausraufen, *v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά)*, tirer, arracher (des cheveux etc.).

Ausräumen, *v. a. ἐβγάζω (τὰ σκεύη ἀπὸ ἕναν ὄντάν), ἀδειάζω*, *v. n.* vider (une chambre, en ôter les meubles etc.); eine Grube ꝛc. —, *παστρεύω ἕναν λάκκον*, curer une fosse etc.; *v. n. μετατοπίζω τὰ κινητὰ εἰς ἄλλο σπίτι*, déménager.

Ausräumung, *f.*, *τὸ ἐβγαλμα, ἀδείασμα*, action *f.* de vider.

Ausraupen, *v. n. καθαρίζω (ἕνα δένδρον), ἀπὸ ταῖς κάμπιαις*, écheniller.

Ausräuspern, *v. a. ἐβγάζω βήχωντας*, cracher en toussant légèrement.

Ausrechnen, *v. n. λογαριάζω, εὑρίσκω λογαριάζωντας*, compter, calculer.

Ausrechnung, *f.*, *ὁ λογαριασμός*, calcul, *m.*

Ausrecken, *v. a. ἐκτείνω, ξεκολλῶνω*, tendre, dérouler, tirer.

Ausrede, Ausflucht, *προφασις, ἀπολογία*, excuse, défaite, *f.*; (Entschuldigung) *πρόφασις*, excuse, défaite, subterfuge, *m.*

Ausreden, *v. n. παύω νὰ ὁμιλήσω, τελειώνω τὴν ὁμιλίαν μου*, achever; *v. a.* (einem etwas), *συμβουλεύω, κατηχῶ νὰ μὴ κάμῃ τι*, détourner q. de q.

Ausregnen, *v. i. ἐκ βροχῆς*, cesser de pleuvoir, la pluie a cessé.

Ausreiben, *v. a. ἐβγάζω νὰ τρίβω*, nettoyer en frottant.

Ausreichen, *v. n. ἀρκῶ, εἶναι ἱκανὸν*, suffire, c'est assez; damit ausreichen, *μοὶ φθάνει, θέλω κετὸν δι' ἐμέ*, se contenter de qch.

Ausreifen, *v. n. μαδῶ*; *v. n. παύω ἀπὸ τὰ ταξίδια*, cesser de voyager.

Ausreißen, *v. n. ἀπ ἐβγάζω μὲ βίαν*, arracher; *v. n. σχίζομαι*, se déchirer; (fliehen), *φεύγω, λείπω*, s'enfuir, déserter.

Ausreißer, *m.*, *ὁ φεύγων τάκτης* (*φυγάς*), déserteur, *m.*

ißung, *f.*, *ὁ ἀνασπασμός*, ἐβγαλμα, arrachement, *m.*

eiten, *v. a. ἐβγαίνω καβάλ* (*κάμνω σεργιάνι καβάλ*, sortir à cheval.

eiter, *m.*, *ἱππεὺς καὶ δουριτηρίου*, huissier *m.* à val, sergent *m.* à cheval.

uhen, *v. n. ξαρθρώνω, ξεβίδω, στραμπουλίζω*, dis- ner, démettre, déboîter.

enkung, *f.*, *ἡ ξάρθρωσις, ξεβίδωσις, στραμπούλισμα*, e, dislocation, *f.*

ruten, *v. n. σκαλεύω, ξεριζικιολογοῦμαι, τὰ ἀχαμνὰ χόρτα*, exper, déraciner (de mauvaises herbes etc.).

eiben, *v. a. ἑτοιμάζω τὸ ὑμῶν μὲ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ* éer.

ichten, *v. a. ἐκτελῶ, τελειώχαιροθώνω, κάμνω*, exécher, achever, effectuer, fal einen Auftrag — *ἐκτελῶ, κολουθῶ μίαν παραγγε*, s'acquitter d'une com sion, exécuter un ordre; n Schmaus —, *κάμνω συμπόσιον (ἕνα λαμ ον γεῦμα ἢ δεῖπνον*, don un repas.

chtung, *f.*, *ἡ ἐκτέλεσις, κατόρθωσις*, exé tion (d'un ordre etc.), *f.*

nigen, *v. n. στρίφω τὰ πα βρεγμένα*, tordre (le lin

innen, *v. n. ἀποδιδράσκω, ἐβ ω* (*λέγεται διὰ νερὸν* .), couler, s'écouler.

itt, *m.*, *ἡ ἔξοδος, τὸ νὰ ἐβγῃ τις καβάλα*, sortie *f.* à cheval.

Ausrotten, *v. n. ξεριζώνω*, extirper, déraciner; *ξολοθρεύω, ἀφανίζω, χαλνῶ*, exterminer, extirper, anéantir.

Ausrottung, *f.*, *ἡ ξερίζωσις*, extirpation, *f.*, déracinement, *m.*; *ξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός*, extermination, *f.*

Ausrücken, *v. n. ἐβγαίνω, μισεύω εἰς τὸν πόλεμον*, se mettre en campagne, marcher.

Ausruf, *m.*, *ἡ ἐκφώνησις, φωνή*, exclamation, *f.*, cri, *m.*

Ausrufen, *v. n.* et *n. ἐκφωνῶ, φωνίζω*, s'écrier; *κοινοποιῶ, διαλαλῶ*, crier, publier, proclamer.

Ausrufer, *m.*, *ὁ κήρυξ*, (*ποιητ. ὁ τιλάλης*), crieur, *m.*

Ausrufung, *f.*, *ἡ ἐκφώνησις*, exclamation, *f.*; *ἡ κοινοποίησις, τὸ διαλάλημα*, publication, proclamation, *f.*

Ausrufungszeichen, *n.*, *τὸ σημεῖον τῆς ἐκφωνήσεως*, point *m.* d'exclamation.

Ausruhen, *v. n. ἀναπαύομαι, ξεκουράζομαι*, se reposer, se délasser.

Ausrunden, **ausründen**, *v. n. στρογγυλεύω*, arrondir.

Ausrupfen, *v. n. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά κτλ.)*, arracher (des herbes, du poil etc.).

Ausrüſten, *v. n. ἑτοιμάζω, κατασκευάζω*, équiper; (bewaffnen), *ἁλλίζω, ἁρματώνω*, armer; (versehen), *προβλέπω*, pourvoir.

Ausrüſtung, *f.*, *ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή*, équipement, *m.*; *ὁ ὁπλισμός, ἡ ἁρματωσία*, armement, *m.*; *ἡ προβλεψις*, action *f.* de pourvoir.

Aussaat, *f.*, *τὰ σπαρτά*, semence, *f.*, semailles, *f. pl.*

Aussacken, *v. n. ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα σακκί*, tirer qc. d'un sac.

Aussäen, *v. n. σπέρνω*, (*ποιητ. σπείρω*), semer.

Aussage, *f.*, *ἡ φανέρωσις, ἡ εἴδησις (διδομένη εἰς τὸν κριτήν)*, rapport (qu'on donne au juge), *m.*; *ἡ μαρτυρία*, déposition *f.* des témoins.

Aussagen, *v. a. λέγω, φανερώνω*, dire, rapporter; *μαρτυρῶ (μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον)*, déposer (en qualité de témoin).

Aussägen, *v. a. ἐβγάζω πριονίζωντας*, couper avec la scie.

Aussatz, *m.*, (Krankheit), *ἡ λέπρα, (ἀῤῥωστία)*, lèpre, ladrerie, *f.*

Aussatz, *m.*, (im Spiele), *τὸ ἄπιαστο βαλμένο εἰς τὸ παιγνίδι*, mise *f.* (au jeu de cartes).

Aussätzig, *adj. λεπρώδης, λεπρός*, lépreux, ladre.

Aussäubern, *v. n. παστρεύω, καθαρίζω*, nettoyer (entièrement).

Ausſäuern, *v. a. ἐβγάζω τὰ ξυνὰ μέρη ἀπό τι*, extraire les parties acides de qc.

Ausſaufen, *v. n. πίνω ὅλα, ἀδειάζω πίνωντας*, boire tout, vider en buvant.

Ausſaugen, *v. n. βυζάνω ὅλα,*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

saucer (taut); *fig.* (entkräften), *ἀδυναμῶνω, κόπτω τὴν δύναμιν, ἀφαντζω*, épuiser (les forces etc.).

Ausſaugung, *f.*, *τὸ βύζαγμα*, sucement, *m.*; *τὸ κύψιμον τῶν δυνάμεων, ὁ ἀφανισμός*, épuisement, *m.*

Ausſchaben, *v. a. ἀτοξεύω, ἐβγάζω ξύνοντας*, ôter en raclant, en ratissant.

Ausſchälen, *v. a. ξεφλουδίζω*, écailler; *fig. fam.* (ausziehen), *ἐνδύνω*, déshabiller, ôter (les habits).

Ausſchänden, *v. a. fam.* ſ. Ausſchmälen.

Ausſcharren, *v. a. ξεχώνω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν γῆν*, tirer de la terre en grattant, déterrer; (mit dem Fuß —), ſ. Scharren.

Ausſchattiren, ſ. Schattiren.

Ausſchaufeln, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ φτυάρι*, vider avec la pelle.

Ausſchäumen, *v. a. ἐβγάζω τὸν ἀφρόν*, écumer, ôter l'écume; *v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀφρίζω*, cesser d'écumer.

Ausſcheeren, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ κουρεύω*, ôter en tondant.

Ausſcheiden, *v. a. χωρίζω, ἐβγάζω*, séparer.

Ausſchelten, *v. a. ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, μαλώνω*, gronder, réprimander q.

Ausſchenken, *v. a.* eine Flaſche —, *κερνῶ* (*δίνω τὸ κρασὶ κτλ., ἀπὸ μίαν φιάλην*), *ἀδειάζω μίαν φιάλην*, vider (une bouteille) en versant; (Wein, Bier ꝛc.), *πουλῶ κρα-*

σὶ κτλ., vendre en détail, vendre au pot et à la pinte.

Ausſcheuern, *v. a. παστρεύω τρίβοντας μὲ ἄμμον*, écurer.

Ausſchicken, *v. a. στέλλω ἔξω*, envoyer q. quelque part.

Ausſchieben, *v. a. ἐβγάζω, σύρνω, τραβῶ ἔξω*, pousser, tirer dehors; (im Kegelſpiele), *βγάζω τὴν σφαῖραν* (*εἰς τὸ παιχνίδι τῶν παστραλλάκων*) *νὰ ἰδῶ ποιὸς ἔχει νὰ κερδήσῃ τι*, jouer à qui gagnera qc., en jouant aux quilles.

Ausſchießen, *v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, μὲ τουφεκίαν*, emporter d'un coup de fusil; das untaugliche —, *ἐβγάζω, ἀποβάλλω, τὰ ἐχαμνὰ πράγματα*, rebuter, rejeter.

Ausſchiffen, *v. a. ἐβγάζω ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquer (*v. a.*); ſich —, *ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquer (*v. n.*); *κάμνω πανιά, μισεύω*, mettre à la voile, partir.

Ausſchiffung, *f.*, *τὸ ἐβγαλμα ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquement, *m.*

Ausſchimpfen, *v. a. ὑβρίζω πολλά*, injurier.

Ausſchirren, *v. a. ξεζώνω, ξεσαγώνω τὸ ἄλογον*, débarnacher, dételer.

Ausſchlachten, *v. a. σκοτώνω, σφάζω καὶ ἀδειάζω τὸ σφαγμένον ζῶον*, habiller (une bête).

Ausſchlafen, *v. a. κοιμοῦμαι ἀρκετά*, dormir assez, dormir tout son soûl; *v. n.* den

Rauſch —, *κοιμοῦμαι διὰ ξεμεθύσω*, cuver son vin.

Ausſchlag, *m.*, *τὸ πρῶτον κ πημα*, premier coup, (bey der Wage), *ἡ κλίσις ζυγαριᾶς*, trait (ce qui trébuche la balance), (einer Sache), *ἡ ἔκβασις λύσις*, issue, fin; (auf Haut), *σπειριὰ εἰς τὰ φλ φουσκαλίδαις*, ébullition, vures (sur la peau); *ἡ ρα, λέπρα*, gale, lèpre; auf dem Kopfe, *ἡ κασ* teigne (sur la tête).

Ausſchlagen, *v. a. ἐβγάζω κ πώνιας*, rompre, casser, porter en frappant; ein —, *τζαντζῶ ἕνα αὐγόν τὸ ἀδειάσω*, vider un (en le cassant); mit Kay —, *στολίζω μὲ πέρκια τοίχον*), tapisser; ein mer schwarz —, *σκεπάζω τοίχους* (*εἰς ἕναν ὀνιὸ μαῦρον ροῦχον*, draper chambre, la tendre de (etwas angebotenes), *ἀπορ λω, ἀπορρίχνω, δὲν δέχο* refuser, ne pas accepter (o offerte); *v. n.* (*μὲ τὸ θητικὸν* haben) (von Pfer *κλωτζῶ, κλωτζῶ*, ruer parlant des chevaux); (den Glocken), *παύω τελεύ* (*ἐννοοῦντας τὸ κτύπημα κωμπάνας*), (en parlant cloches) achever de sonn (von der Wage), *κλίνω τὸ ἕνα μέρος* (*λέγεται τὴν ζυγαριᾶς*), (en parl de la balance) trébuch

seyn) (von Bäumen ꝛc.), ἐβγάζω μπουμπούκια, ἐβγάζω φύλλα, (en parlant des arbres etc.) pousser, bourgeonner, verdir; (von Wänden ꝛc.), γίνομαι ὑγρὸς (λέγεται διὰ τὸν τοῖχον), (des murailles etc.) suer; (auf der Haut), ἐβγάζω σπειριὰ ἢ φουσκαλλίδαις, avoir des élevures, des pustules etc. (sur la peau); er iſt auf dem Kopfe ausgeſchlagen, ἔχει κασπίδα, εἶναι κασπιάρης, il a la tête teigneuse; (ſich endigen, gut, ſchlecht), τελειώνω, (καλὰ ἢ κακά), finir, tourner, avoir (une bonne ou mauvaise issue.

Ausſchlämmen, v. a. ἐβγάζω τὴν λούνην, παστρεύω ἀπὸ τὴν λούνην, débourber.

Ausſchleifen, v. a. (part. ausgeſchliffen), ἐβγάζω ἀκονώντας, ôter ou effacer en aiguisant, en émoulant.

Ausſchließen, v. a. ἀποκλείω, ἀποχάπτω, ἐξαιρῶ, exclure, excepter.

Ausſchließlich, adj. ἀποκλείων, exclusif; adv. ἐξαιρουμένως, ἐξαιρημένως, exclusivement.

Ausſchließung, f., ἡ ἀπόκλεισις, ἐξαίρεσις, exclusion, exception, f.

Ausſchlüpfen, v. n. ἐβγαίνω (οἱον τὸ ὀρνιθόπουλον ἀπὸ τὸ αὐγὸν κτλ.), éclore (p. e. le poulet etc.).

Ausſchlürfen, v. a. ἐβγάζω βουτιώντας, ἀδειάζω βουτιώντας, humer, avaler à petits traits.

Ausſchluß, m., ἐξαίρεσις, exclusion, f.

Ausſchmälen, v. a. ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, μαλώνω, chapitrer, gourmander, gronder.

Ausſchmeißen, ſ. Auswerfen.

Ausſchmelzen, v. a. ἀναλύω (βούτυρον κτλ.), fondre; v. n. ἀναλύομαι, se fondre.

Ausſchmieden, v. a. σφυροκοπῶ ἀρκετά, forger suffisamment; ἐκτείνω σφυροκοπῶντας, étirer.

Ausſchmieren, v. a. ἀλείφω (μὲ πίσσαν, κατράνι κτλ.), enduire (par dedans, de poix, de goudron; fig. fam. ἐβγάζω τι ἀπό τινα συγγραφέα χωρὶς χαμεῖον ἀνάκρισιν, copier, piller (les écrits d'un auteur).

Ausſchmücken, v. a. στολίζω, orner, parer, embellir.

Ausſchmückung, f., ὁ στολισμός, ornement, embellissement, m., parure, f.

Ausſchnallen, v. a. ξεθηλυκώνω, ξεβουκλώνω, ἐβγάζω τὴν βούκλαν, déboucler.

Ausſchnauben, Ausſchnäuzen, v. a. ξεμυξίζω, moucher le nez; ſich —, ξεμυξίζομαι, se moucher.

Ausſchneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω, ἐβγάζω κόπτοντας, couper, découper, évider; (Bäume ꝛc.), κλαδεύω, ξεκαθαρίζω δένδρα, émonder, élaguer des arbres; Waaren —, πωλῶ λιανὰ (ροῦχα, πανὰ, μεταξωτὰ κτλ.), vendre en détail, à la coupe, à l'aune.

Ausſchneiteln, v. a. κλαδεύω, élaguer, ébrancher.

Ausſchnitt, m., τὸ κομμάτι, τὸ κομμένον ἢ χωρισμένον μέρος, coupe, f.; (— eines Kreiſes), ὁ τομεύς, τὸ τμῆμα τοῦ κύκλου, segment m. (de cercle).

Ausſchnitthändler, m., ὁ λιανοπουλητὴς (εἰς μεταξωτὰ, ροῦχα κτλ.), détailleur, marchand m. en détail.

Ausſchnitthandlung, f., ἡ πραγματεία τοῦ λιανοπουλητοῦ, commerce m. en détail.

Ausſchnittwaare, f., πράγματα ὁποῦ πωλεῖ ὁ λιανοπωλητὴς (οἱον μεταξωτὰ, ροῦχα κτλ.), marchandise à détailler.

Ausſchnitzen, v. a. κόπτω, χωρίζω (μικρὰ πραγματεία), tailler (des petites choses).

Ausſchnüren, v. a. ξεθηλυκώνω, ξεθηλιάζω, délacer.

Ausſchöpfen, v. a. ἐξαντλῶ, ἀδειάζω, épuiser, vider.

Ausſchrauben, v. a. ἀναλύω τὴν βίδαν, ἐβγάζω ἀναλύοντας τὴν βίδαν, dévisser, désserrer la vis.

Ausſchreiben, (aus etwas), v. a. ἀντιγράφω, ἐβγάζω ἀντίγραφον, transcrire, copier, extraire; (zu Ende ſchreiben), τελειώνω (γράφοντας), finir, achever d'écrire; eine Verſammlung ꝛc. —, συγκαλῶ (διὰ μέσου γραμμάτων) μίαν συνάθροισιν κτλ., convoquer une assemblée etc.

Ausſchreiben, n., Ausſchreibung, f., τὸ ἀντίγραφον, transcription, copie, f.; ἡ συγ-

κλήσεως μιᾶς συναθροίσεως κτλ., convocation f. d'une assemblée etc.

Ausschreiten, v. n. ἀδρασκελιάζω, κόμνω βήματα, enjamber.

Ausschreyen, v. a. φωνάζω, κοινοποιῶ παντοῦ, φανερώνω παντοῦ, crier, publier en criant, publier par-tout; fig. einen —, κατακλαλῶ, δυσφημίζω τινά, décrier, diffamer q.; (aufhören zu schreyen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φωνάζω, cesser de crier.

Ausschroten, v. a. ἐβγάζω τραβῶντας μὲ σχοινιά, tirer par le moyen des cordes.

Ausschuß, m., ὁ χωρισμός (τοῦ ἥχαμνοῦ πράγματος), action f. de rebuter, de rejeter; (das Ausgeschossene selbst), τὸ χωρισμένον ἥχαμνὸν πρᾶγμα, relmt, fretin, m.; (einer Versammlung), ἕνα ἐκχωριτὸν μέρος μιᾶς συναθροίσεως διωρισμένον δι' ἐξέτασιν μιᾶς ὑποθέσεως, comité, m.

Ausschütteln, v. a. τινάζω, ἀποβρίχνω ἢ ἐβγάζω τινάζοντας, secouer, vider en secouant.

Ausschütten, v. a. ἐκχύνω, ξεχύνω, ἀδειάζω, verser, répandre, vider; sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, épancher son coeur.

Ausschüttung, f., ἡ ἔκχυσις, versement, épanchement, m.; — des Herzens, τὸ ἀνοιγμα τῆς καρδίας, effusion f. du coeur.

Ausschwämmen, f. Ausschwemmen.

Ausschwänken, v. a. ξεπλύνω (ποτήρια κτλ.), rincer (des verres etc.).

Ausschwärmen, v. n. (von Bienen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἔβγω εἰς σμῆνος (λέγεται διὰ τὰ μελίσσια), cesser d'essaimer; (von Menschen), (μεταφορ.) παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίας, περαιτῶ τὴν μανίαν, fig. achever de jeter sa gourme.

Ausschwatzen, v. a. φανερώνω (τὰ κρυφὰ) φλυαρῶντας, redire, divulguer (un secret); (einem etwas), καταπείθω τινὰ μὲ φλυαρίας, νὰ μὴ κάμῃ τι, persuader (à force de babiller) q. de ne pas faire qc.; (aufhören zu schwatzen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φλυαρῶ, cesser de babiller, de jaser.

Ausschweif, m., ὁ γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, détour, m.; Ausschweife, (pl.), οἱ γύροι, αἱ περιπλοκαί, μηχαναί, τέχναι, détours, m. pl., machinations, f. pl.

Ausschweifen, v. a. κάμνω τοξοειδῆ, γωνίζω μὲ τοξοειδῆ τρόπον, échancrer, évider, chantourner; v. n. (im Reden), ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας μου, ἐκτείνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, fig. s'écarter, divaguer, faire des digressions; (im Leben), ἀπερνῶ ἀσελγῶς, ἀπερνῶ ἄτακτα, εἶμαι ἄσωτος, κάμνω ἀσωτίας, faire des excès, des débauches.

Ausschweifend, adj. ἄσωτος, ἄτακτος, ἀσελγής, débauché, dissolu, extravagant.

Ausschweifung, f., fig. ἡ ἀσωτεία, ἀταξία, ἀσέλγεια, excès, m., débauche, débauche, f.

Ausschwemmen, v. a. ἀπλύνω, ἐβγάζω πλύνωντας, laver, curer, creuser (le lit de l'eau d'une rivière).

Ausschwenken, f. Ausschwänken.

Ausschwingen, v. a. ἀνεμίζω, ἀνεμίζω, vanner.

Ausschwitzen, v. n. παύω τὸ νὰ ἱδρώνω, cesser de suer; v. a. (μεταφ.) ἀποκρύνω αὐτὰ ὁποῦ ἔμαθα, débiter (ce qu'on a appris).

Aussehen, v. a. βλέπω ἔξω ἀπὸ ἄκραν, voir jusqu'à (auswählen), ἐξαιρῶ, ἐκλέγω, choisir; v. n. φαίνομαι (ἀπὸ τὸ πρόσωπον), avoir l'air; krank —, ἔχω μιαν ἀῤῥωστον (ἀπὸ τὸ σωπον), avoir l'air d'être malade; es sieht nicht gut mit der Sache, φαίνεται ἡ ὑπόθεσις δὲν πηγαίνει καλά, il paraît que cela va mal; wie sieht es mit aus? πῶς εἶναι τὸ τό; πῶς πηγαίνει τὸ μα; comment vont les affaires?

Aussehen, n., ἡ θεωρία, τὸ νόμισμα, air, m., mine, apparence, f.; (das hat ein weites Aussehen), ἡ ὑπόθεσις φαίνεται θέλει τελειώσει ἀργὰ

cette affaire a l'air de ne pas finir sitôt.

aussehend, adj. weit —, μεγάλος, πολυχρόνιος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ βαστάξῃ πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ νὰ τελειώσῃ, de conséquence, de longue haleine, qui demande bien du temps pour l'achever.

aussehen, v. a. ἐβγάζω στραγγίζωντας ἢ ἀσκελίζωντας, filtrer, obtenir en filtrant.

aussieden, v. a. καθαρίζω (τὸ μέλι), purifier (le miel).

außen, adv. ἔξω, dehors; von außen, ἀπ' ἔξω, par dehors.

aussenden, v. a. στέλλω ἔξω, ἀποστέλλω, envoyer.

Aussendung, f., ἡ ἀποστολή, envoi, m.

Außenseite, f., τὸ ἐξωτερικὸν μέρος, extérieur, dehors, m.

außer, prp. ἔξω ἀπό, πάρεξ, hors de, hors, hormis, excepté; außer der Zeit, ἔξω τοῦ καιροῦ, ἄκαιρα, hors de saison, à contretemps; außer sich seyn, εἶμαι ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, εἶμαι ὅλο συγχυσμένος, être hors de soi-même.

außerdem, adv. ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις ἄλλα, en outre.

äußere, der, die, das, ἐξωτερικός, extérieur.

außergerichtlich, ἔξω τοῦ κριτηρίου, extrajudiciaire.

außerhalb, prp. εἰς τὸ ἔξω μέρος, ἔξωθεν, hors de; außerhalb der Stadt, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, hors de la ville.

Aeußerlich, adj. ἐξωτερικός, extérieur; das Aeußerliche (bey besonders eines Menschen), τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα (μάλιστα ἑνὸς ἀνθρώπου), l'extérieur (d'un homme), m.

Aeußern, v. a. φανερώνω, λέγω, δείχνω τὴν γνώμην, montrer, faire voir, dire, faire connaître.

Außerordentlich, adj. ἔξω τῆς τάξεως, ὑπερβολικός, extraordinaire.

Aeußerst, adv. εἰς ἄκρον, εἰς ἔσχατον βαθμόν, ὑπερβολικά, extrêmement, au dernier point.

Aeußerste, (der, die, das), adj. ἐξωτερικός, extérieur; ἄκρος, ἔσχατος, ὑπερβολικός, extrême, dernier; ich werde mein Aeußerstes thun, θέλω κάμῃ τὰ δυνατά μου, je ferai tout ce qui me sera possible.

Aeußerung, f., ἡ φανέρωσις, δεῖξις τῆς γνώμης, déclaration, manifestation, f.

Aussetzen, v. a. βάνω ἔξω, ἐβγάζω ἔξω, mettre dehors, exposer; der Gefahr —, βάνω εἰς κίνδυνον, exposer au danger; ein Kind —, ἀποβλίττω ἕνα νήπιον (εἰς τὴν στράταν κτλ.), exposer un enfant; (bestimmen), διορίζω, fixer; (aufschieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν), différer, remettre à un autre temps; (tadeln), ἐλέγχω, κατηγορῶ, critiquer, trouver à redire.

Aussetzung, f., τὸ ἐβγάλσιμο τῶν, exposition, f.; ἡ ἀναβολή, ἡ κατηγορία, suspension, remise, f., délai, m.

Ausseyn, v. n. (nicht da seyn), εἶμαι ἔξω, εἶμαι ἀπών, être absent, n'être pas présent; (geendigt seyn), τελειώνομαι, être fini, être passé; (auf etwas —), ἔχω σκοπὸν διά κάτι τι, avoir dessein de faire qc.; es ist aus mit mir, ἐχάθηκα, ἀφανίσθηκα, c'est fait de moi, je suis perdu.

Aussicht, f., ἡ θεωρία (ἐν διαστάσει, τοπογρ. τὸ σεργιάνι), τὸ θέαμα, vue, f.; mein Zimmer hat die Aussicht auf die Straße, ὁ ὀντὸς μου βλέπει εἰς τὴν πλατεῖαν (εἰς τὸ σοκάκι), ma chambre a vue sur la rue; (μεταφ.) ἡ ἐλπίδα, fig. perspective, espérance.

Aussieben, v. a. κοσκινίζω, cribler, passer, tamiser.

Aussieden, v. a. βράζω, (κάμνω νὰ βράσῃ), faire bouillir qc.

Aussingen, v. n. et a. τελειώνω τὴν ψαλμῳδίαν ἢ τὸν τραγῳδίαν, chanter jusqu'à la fin; f. Singen.

Aussinnen, v. a. ἐφευρίσκω, ἐβγάζω στοχαζόμενος, imaginer, inventer.

Aussinnung, f., ἡ ἐφεύρεσις, invention, f.

Aussitzen, (seine Zeit im Gefängnisse), v. a. κάθομαι εἰς τὴν φυλακὴν τὸν διορισμένον καιρόν, rester en prison le temps fixé; (auf dem Markte), κάθομαι εἰς τὴν ἀγορὰν

πωλῶντας περάγμα), tenir boutique.

Aussöhnen, v. a. ηλιώνω, ξαναφιλιώνω, réconcilier.

Aussöhnung, f., ἡ φιλίωσις, ξαναφιλίωσις, réconciliation, f.

Aussondern, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω, ξεχωρῶ, séparer, mettre à part.

Aussonderung, f., τὸ ἐβγαλμα, ὁ χωρισμός, ἡ ξέλεψις, séparation, f.

Ausspähen, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, παραμονεύω, épier, espionner.

Ausspäher, m., ὁ κατάσκοπος, παραμονευτής, espion, m.

Ausspann, m., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ξεζεύγουν καὶ ἀλλάζουν τὰ ἄλογα (στῆς πόστας), gîte, relais, m.

Ausspannen, v. a. ἐκτείνω, ξαπλώνω, τεντώνω, tendre, étendre, déployer; ξετεντώνω, détendre; die Pferde —, ξεζεύγω τὰ ἄλογα, dételer (les chevaux).

Ausspannung, f., ἡ ἔκτασις, ξάπλωσις, τέντωσις, déploiement; τὸ ξεζεύξιμον, action f. de dételer.

Ausspazieren, v. n. ἐβγαίνω ἔξω εἰς περιπάβασιν (εἰς σεργιάνι, ταγρ.), se promener, sortir.

Ausspenden, v. a. χαρίζω, διαμοιράζω δῶρα, distribuer (des présens); das heilige Abendmahl —, μεταδίδω τῆς ἁγίας εὐχαριστίας, administrer les saints sacremens.

Ausspendung, f., ἡ διαμοίρασις τῶν δώρων, distribution, f.; — des heiligen Abendmahls, μετάδοσις τῆς ἁγίας εὐχαριστίας, administration f. du saint sacrement.

Aussperren, v. a. ἐκτείνω, ξαπλώνω, écarteller; (einen aus dem Hause ꝛc.), σηκαλίζω τὴν θύρην ἀπό κανα, δὲν τὸν ἀφίνω νὰ ἔμβῃ, fermer la porte à q.

Ausspeyen, v. n. πτύω, ἀποπτύω, cracher.

Ausspielen, v. n. παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά), avoir la main (au jeu de cartes); (eine Karte), παίζω (ἕνα χαρτί), jouer (une carte); v. a. etwas (durch Lotterie) —, πωλῶ διὰ μέσου λοταρίας, jouer à qui gagnera qc.; ein musikalisches Instrument —, συχνοπαίζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον διὰ νὰ καλλιωπίσω τὸν τόνον του, améliorer un instrument à force d'en jouer souvent; (zu Ende spielen), παίζω ἕως τὸ τέλος, finir son jeu, cesser de jouer.

Ausspinnen, v. a. κλώθω ἕως τὸ τέλος, τελειώνω τὸ κλώσιμον, filer, achever de filer; (μεταφ.) μηχανεύομαι, fig. tramer.

Ausspionieren, s. Ausspähen.

Ausspotten, v. n. περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se rire de q.

Ausspottung, f., τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις, moquerie, raillerie, f.

Aussprache, f., ἡ προφορά, prononciation, f.

Aussprechen, v. a. προφέρω, ἐκφωνῶ, prononcer, f. rer; ein Urtheil —, φέρω μίαν ἀπόφασιν, ὁρίζω, prononcer un ment, une sentence.

Ausspreizen, v. a. ἐκτείνω, πλώνω, étendre, écar

Aussprengen, v. a. κάμ πακάση τι (μὲ μπαρ faire sauter (avec de la dre); fig. ein Gerücht — σκορπίζω φήμην, κά κίδησιν (μάλιστα φατ fig. répandre, divulg mer.

Aussprengen, v. n. πηδ sauter (dehors); ἐκ μαι, se détacher; πα τὸ νὰ πηδῶ, cesser d ter.

Aussprützen, v. a. ζωπί χνω (νερόν κτλ.), je l'eau etc.), seringue Wachs, z. B. die Adern Leichnams), ἐγχύνω, λω κηρὸν εἰς τὰς φλ ἑνὸς σώματος νεκρο ter (les veines d'un mort).

Aussprützung, f., τὸ ζώπ action f. de jeter (d etc.); ἡ ἔγχυσις, f.; — des männlich mens, ἡ ἐκβολὴ τοῦ σ τος μὲ βίαν, (méd lation, f.

Aussprossen, v. n. βλαστ τρώνω, boutgeonner, ser.

Ausspröβling, f., ὁ βλαστ βλαστάρι, rejeton, bourgeon, m.

Ausspruch, m., ἡ ἀπ

(μάλιστα τοῦ κριτοῦ), prononciation (d'un jugement etc.), f., jugement, arrêt, m.

Aussprudeln, v. a. ὄχνω ἔξω μὲ βίαν, jeter avec bouillonnement.

Aussprühen, v. a. βίχνω ἔξω (μάλιστα σπινθῆρας), jeter (surtout des étincelles).

Ausspülen, v. a. πλύνω, ἀποπλύνω, ξεπλύνω, (πατήρια κτλ.), vincer, laver, nettoyer.

Ausspülicht, n., f. Spülicht.

Ausspülung, f., τὸ πλύσιμον, nettoiement, m.

Ausspünden, v. a. σανίδωνω, revêtir de planches.

Ausspüren, v. a. εὑρίσκω ἐρευνῶντας ἢ παρακολουθοῦντας, ἐξερευνῶ, découvrir, déterrer.

Ausstaffiren, v. a. στολίζω, garnir, orner, parer; προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα, équiper.

Ausstaffirung, f., ὁ στολισμός, garniture, f.; ἡ προβλεψις, équipement, m.

Ausstand, m., τὸ ξαλλαπανίς χρέος, τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει νὰ λάβῃ, dette f. active.

Ausständig, adj. ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, ὁποῦ εἶναι ἀκόμη ἀπληρωτον, qui reste, qui est dû, arriéré.

Ausstäuben, v. a. γεμίζω μὲ βράμαν, remplir d'une mauvaise odeur; fig. fam. ἐρευσυρέω μὲ περιέργειαν, fureter.

Ausstatten, v. a. προβλέπω, pourvoir (q. de qc.); eine Tochter —, προικίζω, δίδω προῖκα, doter (une fille).

Ausstattung, f., ἡ προῖκα, dot, f., trousseau, m.

Ausstäuben, v. a. ἐβγάζω τὸν κονιορτὸν, ἀκουτίζω, épousseter, épondrer.

Ausstäupen, v. a. δέρνω μὲ καμτσίκι, μὲ βέργας, fouetter, fustiger.

Ausstechen, v. n. σκελίζω, ἐβγάζω τριπῶνιας μὲ σουγλί, μὲ τζαπί κτλ., ôter, tirer en perçant; einem die Augen —, σκελίζω τινὸς τὰ ὀμμάτια, crever les yeux à q.; fig. fam. ein Glas Wein ꝛc., ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασί κτλ., vider un verre de vin etc.; einen —, ὑποσκελίζομαι, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν χάριν ἢ τὴν ἀγάπην τινὸς κτλ., supplanter q., l'emporter sur q.

Ausstehen, v. n. στέκομαι ἔξω, se tenir debout hors de la maison; mit Waaren —, ἔχω πράγματα νὰ πωλήσω (εἰς ἀνοικτὸν ἐργαστήριον), tenir boutique; Geld, Schulden — haben, ἔχω νὰ λάβω ἄσπρα, χρέη, avoir des dettes actives, avoir à prétendre; v. n. (ertragen), ὑποφέρω, souffrir, endurer, essuyer, supporter; seine Lehrjahre —, ἀτενῶ τὰ χρόνια τῆς μαθήσεως μου (εἰς ἄνεν τεχνίτην), faire son apprentissage; die Strafe —, ὑποφέρω τὴν παιδείαν, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν παιδείαν (ἰμωρίαν), subir la peine.

Ausstehend, adj. ἐξέχων, ὁποῦ ἐξέχει, saillant, qui avance (en dehors); ausstehende Schulden, χρέη ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ, τὰ χρέωστα, des dettes actives.

Ausstreifen, s. Stärken, Steifen.

Ausstrigen, v. n. ἐβγαίνω, καταβαίνω (ὀπὸ τὸ καρότσι, ἀπὸ τὸ ἁμάξι), descendre (de carrosse), mettre pied à terre.

Ausstellen, v. a. βάνω ἔξω, ἐκτίθεμαι, exposer, mettre en vue; einen Wechsel —, γράφω μίαν κομπιάλην, ἕνα βεξήλιον, tirer une lettre de change; (aufschreiben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν), différer, remettre à un autre temps; (tadeln), κατηγορῶ, ἐλέγχω, critiquer, trouver à redire.

Ausstellung, f., ἡ ἔκθεσις ζωγραφιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων διὰ θεωρίαν ἢ διὰ πούλημαν, étalage (de peintures etc.), m.; — einer Wechsels, τὸ γράβημαν τοῦ βεξηλίου, traite (d'une lettre de change), f.

Aussterben, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι, τελειώνω (σὰν μία φαμιλία ἢ ἀπ' ὅλον τὸ γένος), s'éteindre, finir (se dit d'une famille, d'une race).

Aussteuer, f., ἡ προῖκα, dot, f.

Aussteuern, v. a. προικίζω, δίδω τὴν προῖκα, doter.

Aussteuerung, f., ἡ δόσις τῆς προῖκας, dotation, f.

Ausstöbern, v. a. εὑρίσκω καὶ διώχνω (τὸ ἀγρίμι ἀπὸ τὸν

τὸπον του), faire lever (le gibier).

Ausstochern, *v. n.* καθαρίζω, παιρεύω (τὰ δόντια), curer (les dents).

Ausstopfen, *v. a.* γεμίζω (μὲ τρίχας, μὲ πτερὰ κτλ.), remplir (de bourre, de plumes etc.).

Ausstoßen, *v. a.* ἐβγάζω κτυπῶντας (οἷον· τὸ ἀμμάτι κτλ.), pousser, faire sortir ou rompre en poussant; einem Fasse den Boden —, ξεπατώνω ἕνα βουτζί, défoncer un tonneau; einen aus einer Gesellschaft ꝛc., ἀποκλείω, ἀποκόπτω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν, exclure q. d'une société; *fig.* Reden ꝛc. —, ἐβγάζω λόγους, proférer, tenir des discours (injurieux); Seufzer —, ἐβγάζω ἀναστεναγμοὺς, ἀναστενάζω, pousser des soupirs.

Ausstoßung, *f.*, τὸ ἐβγαλμα, action *f.* de pousser etc; *f.* Ausstoßen.

Ausstrahlen, *v. n.* ῥίπτω ἀκτῖνας, ἀκτινοβολῶ, jeter des rayons, rayonner.

Ausstrecken, *v. a.* ἐκτείνω, ἁπλώνω, tendre, étendre.

Ausstreckung, *f.*, ἡ ἔκτασις, ἅπλωσις, extension, *f.*

Ausstreichen, (Falten), *v. a.* ἰσάζω, ἐβγάζω (ταῖς ζαφωμέδαις), unir, aplanir, rendre égal; (mit der Feder), σβύνω (μὲ τὸ κονδύλι), effacer, rayer, barrer; (mit einer Salbe ꝛc.), ἀλείφω (ἀπὸ μέσα, μὲ ἄλειμμα κτλ.), frotter, oindre (en dedans, d'un onguent etc.); mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργας, fouetter, fustiger.

Ausstreichung, *f.*, τὸ ἴσωμα, ὁ ἰσασμός, action *f.* d'aplanir; τὸ σβύσιμον, action d'effacer; ὁ δαρμὸς, fustigation, *f.*

Ausstreiten, *v. a.* τελειώνω μίαν μάχην, finir un combat.

Ausstreuen, *v. a.* σπείρω, ῥίχνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, disperser, répandre; *fig.* ein Gerücht —, ξαπλώνω ἤμην, κοινοποιῶ, semer, divulguer, débiter.

Ausströmen, *v. n.* χύνομαι, ξεχύνω μὲ ὁρμὴν, écouler, s'écouler (par torrents).

Ausstudiren, *v. a.* τρίβω, μανθάνω σπουδάζοντας, étudier, approfondir; — τελειώνω τὴν σπουδήν μου (εἰς τὴν ἀκαδημίαν), finir ses études.

Ausstürmen, *v. n.* παύω, ἀπεργῶ (ὁμιλοῦντας διὰ ἀνεμοστάλην), s'apaiser, se calmer (en parlant d'une tempête).

Ausstürzen, *v. a.* γυρίζω (οἷον· ἕνα κιλάδι) νὰ ἀδειάσω, renverser et vider (*p. e.* une corbeille); ein Glas Wein —, ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασὶ ἀπὸ μιᾶς, *fig. fam.* sabler un verre de vin.

Aussuchen, *v. a.* γυρεύω, διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, élire, trier.

Aussuchung, *f.*, ἡ ἐκλογὴ, choix, *m.*, recherche, *f.*

Aussüßen, *v. a.* (χημ.) ἐκγλυκαίνω, (chem.) édulcorer.

Austäfeln, *v. a.* στρώνω (τοῖχον) μὲ σανίδια, lambrisser.

Austanzen, *v. n.* τελειώνω τὸν χορὸν, achever une danse.

Austapezieren, *v. a.* στολίζω πέφτια, tapisser.

Austauschen, *v. n.* ἀλλάζω, μνω ἀλλαγήν, échanger, changer, troquer.

Austauschung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ, échange, *m.*, troc, *m.*

Auster, *f.*, τὸ ὀστρίδι, huître.

Austerbank, *f.*, Austergrund, τόπος ὅπου εὑρίσκονται τὰ ὀστρίδια μαζύ, banc d'huîtres.

Austerschale, *f.*, ἡ ψλοδὰ ὀστριδιοῦ, écaille *f.* d'huître.

Austheilen, *v. a.* διαμοιράζω, distribuer, partager, répartir.

Austheilung, *f.*, ἡ διανομὴ, distribution, répartition.

Austhun, *v. a.* βάνω ἔξω, mettre dehors; Geld auf Zinsen —, βάνω ἄσπρα μὲ τὸν τόκον, placer de l'argent à l'intérêt; (ausstöschen), effacer, rayer, effacer; eine Sache im Buche, σβύνω ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὸ βιβλίον του, biffer son livre d'une dette.

Austiefen, *v. a.* χώνω βαθύτερα, βαθυλώνω, excaver, creuser, plus avant.

Austilgen, *v. a.* σβύνω, ξαφανίζω, exterminer, extirper, détruire.

Austilgung, *f.*, ἡ σβύσις, λύθρευσις, ἡ ἀφανισμὸς, extermination, extirpation, *f.*

Austoben, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπαύομαι, cesser de faire rage, se calmer.

Austraben, ein Pferd — lassen, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχῃ, faire trotter un cheval; *f.* Traben.

Austrag, *m.*, ἡ ἀπόφασις, ἐκτέλεσις μιᾶς ὑποθέσεως, issue, décision *f.* d'une affaire.

Austragen, *v. n.* φέρνω ἔξω, porter dehors; φέρνω ἕως τὸ τέλος (τοῦ διορισμένου χαιροῦ), porter (jusqu' à un terme fixe); *fig. fam.* einen —, καταλαλῶ, δυσηημίζω τινὰ, décrier, diffamer q.; v. n. χάρνω (ὁμιλῶντας διὰ λογαριασμούς), ἀναβαίνω εἰς —, monter à . . ., faire la somme de . . .

Austrauern, *v. n.* τελειώνω τὰ πένθος, τελειώνω τὸν καιρὸν πένθιμα φορέματα), porter le deuil jusqu' à un terme fixé, quitter le deuil.

Austreiben, *v. a.* διώχνω ἔξω, faire, sortir, chasser; das Vieh —, πηγαίνω τὰ ζῶα (βόδια κτλ.) εἰς τὴν βοσκήν, mener paître (le bétail); den Teufel —, ἐξορκίζω τὸν διάβολον, chasser le diable, exorciser.

Austrennen, *v. n.* χωρίζω, ξεβρίπτω, découdre, défaire.

Austreten, *v. n.* ἐβγάζω ἢ ἀφανίζω ποτῶντας ἔνα, ex-

primer en marchant dessus, effacer avec le pied; Schuhe ꝛc. —, χαλνῶ ἢ φορδίνω παπούτσια περπατῶντας, éculer les souliers; (Feuer ꝛc.), σβύνω, πατώντας ἐπάνω, éteindre avec le pied qc. qui brûle; v. n. πλημμυρίζω, ξεχειλίζομαι, déborder, se déborder; *fig.* (flüchtig werden), ἀναχωρῶ, φεύγω κρυφίως (ἀφοῦ χρεοκόπος), *fig.* s'absenter, s'évader, déserter (*p. e.* un banqueroutier).

Austretung, *f.*, ὁ χαλασμὸς τοῦ παπουτσιοῦ κτλ., action *f.* d'éculer les souliers etc.; *f.* Austreten.

Austrinken, *v. a.* ἀδειάζω (πίνωντας), boire tout, vider.

Austritt, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, φυγὴ, sortir, *m.*, sortie, *f.*; (in der Sternkunde, von Verfinsterungen), ἡ ἀνάδυσις τῆς αὐλῆς κτλ. ἀπὸ τὴν ἐκλειψιν, (astron.) émersion, *f.*; (heimliche Flucht), κρυφὴ φυγὴ, évasion, *f.*

Austrocknen, *v. n.* ξηραίνω, κάμνω ξηρὸν, sécher, dessécher; *v. n.* ξηραίνομαι, γίνομαι ξηρὸς, sécher, devenir sec.

Austrocknung, *f.*, τὸ ξήραμα, dessèchement, *m.*

Austrommeln, *v. n.* φανερώνω κτυπῶντας τὰ τύμπανα, publier à son de tambour; (μεταφ.) κοινοποιῶ ἢ φανερώνω παντοῦ, *fig.* divulguer partout.

Austrompeten, *v. n.* φανερώνω μαλιστώντας (διαλαλῶντας τὸν χρυσοπλάτην), publier à son de trompe; (μεταφ.) φανερώνω παντοῦ, *fig.* divulguer par-tout.

Auströpfeln, *v. n.* *f.* Tröpfeln.

Austunken, *v. a.* ἐβγάζω ἢ ἀδειάζω τὰ ζουμὶ βυθίζωντας ψωμὶ, tremper tout, vider en trempant.

Austuschen, *f.* Tuschen.

Ausüben, *v. n.* γυμνάζω, ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν, exercer, pratiquer, mettre en pratique.

Ausübung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, γύμνασις, πρᾶξις, exercice, *m.*, pratique, *f.*

Auswachsen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, gonner; τρανεύω, αὐξάνω, croître à certaine hauteur; (ὑμοίως)· γίνομαι καμπούρης, devenir bossu.

Auswägen, Auswiegen, *v. n.* ζυγιάζω, peser; πουλῶ λιανῶ μὲ τὸ ζύγι, vendre au poids ou en détail.

Auswahl, *f.*, ἡ ἐκλογὴ, choix, *m.*

Auswählen, *v. a.* διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, faire un choix.

Auswanderer, *m.*, τὸ μέτοικος, émigré, *m.*

Auswandern, *v. a.* ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, μετοικῶ, émigrer, quitter son pays.

Auswanderung, *f.*, ἡ μετοίκησις, émigration, *f.*

Auswärmen, *v. n.* ζεσταίνω καλά, chauffer suffisamment.

Auswärten, *v. a.* προσμένω ἕως τὸ τέλος, attendre la fin ou jusqu' à la fin.

Auswärtig, *adj.* ξένος, εἰς ξε-

γους τόπους ξυριαζόμενος, ξωτερικός, étranger, forain.

Auswärts, *adv.* πρὸς τὰ ἔξω, dehors, en dehors, au dehors; εἰς ξένον τόπον, dans les pays étrangers.

Auswaschen, *v. a.* ἐγγίζω (λέμιον κτλ.) πλύσιμον, ἀποκλύνω, laver (une tache etc.), nettoyer.

Auswässern, *v. a.* μουσκεύω, ἐβγάζω μουσκεύσιον, détremper, dessaler.

Auswechseln, *v. a.* ἀλλάζω (μοιρίδιας, ἀλχιμιλιώτους), échanger, changer.

Auswechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγή, échange, change, *f.*

Ausweg, *m.*, ἡ ἔξοδος, τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τρόπος νὰ ἐβγῇ τις, sortie, issue, *f.*; (*metaph.*) τρόπος βοηθείας, βοήθεια, *fig.* ressource, *f.*, moyen, expédient, *m.*

Ausweichen, *v. a.* ἀβύνω φυσαῶντας ἢ ἀνεμιζόντας, éteindre en faisant du vent.

Ausweichen (*part.* ausgewichen), *v. a.* μουσκεύω καλά, amollir en trempant.

Ausweichen, *v. a.* (*part* ausgewichen), ὑποχωρῶ, faire place, céder; ἀποφεύγω, éviter.

Ausweiden, (bey den Jägern), *v. a.* ἐξεντερίζω, ἐβγάζω τὰ ἐντερα, éventrer, étripper, vider.

Ausweinen, *v. n.* u. sich ausweinen, κλαίω ὡρσεϊά, παύω ἀπὸ τὸ νὰ κλαίω, pleurer assez, cesser de pleurer; sich die Augen —, χαλνῶ τὰ ὀμμάτια μου μὲ τὸ κλάψιμον, se gâter les yeux à force de pleurer.

Auswerfung, *f.*, τὸ βγάλσιμον ἀπόβρασις κτλ., action de jeter dehors etc.; (*f.*) werfen.

Auswiegen, *v. n.* ἐβγάζω νιᾶνιας, ἀκονῶ, ἀκονίζω (μιτζαρ.) διορθώνω σφάλμα ὁποῦ ἔκαμε parer une faute, un

Auswickeln, *v. a.* ξετυλίγω, développer; ein Kind φασκιώνω ἕνα παιδί, maillotter un enfant.

Auswiegen, *f.* Auswägen.

Auswinden, *v. a.* ξετυλίγω, développer; nasse Wäsche στυρίφω, στυραγγίζω μένα πανιά, tordre ge mouillé; ἐβγάζω φωνιας (τι ἀπὸ τὸ νερό) arracher qc. de q.

Auswintern, *v. n.* φυλάγω καιρὸν χειμῶνος, pendant l'hiver.

Auswirken, *v. a.* ἐκτελέζω, effectuer, obtenir; Huf —, χωρίζω τὸ ὁπλάλογον, parer remettre pied d'un cheval; — —, ζυμώνω τὸ ζύμωμα, manier la pâte.

Auswittern, *v. a.* ξεμαδιάζω, débrouiller.

Auswischen, *v. a.* σφουγγίζω torcher, essuyer; σβήνω γεγραμμένα μὲ μολύβι σύλον κτλ.), effacer écriture, *p. e.* ce qui a été avec un crayon).

Auswittern, *v. i.* es hat ausgewittert, ἐτελείωσεν ἡ βροντή, il a cessé de tonner.

Auswittern, *v. n.* *f.* Verwittern.

Auswittern lassen, ἀνεμίζω, βάνω ἔξω εἰς τὸν ἀέρα, exposer à l'air.

Auswittern, *v. n.* εὑρίσκω γυρεύοντας ἢ ἐρευνῶντας κρυφίως, *fig.* flairer, éventer, découvrir.

Auswölben, *v. n.* κάμνω καμαρωτόν, κτίζω καμάραν, voûter.

Auswölben, sich, *v. n.* τὸ βάλλει σὴ αὺς, ἀνυίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit.

Auswuchs, *m.*, ὁ (ἐχαμνὸς) βλαστός, excroissance, surcroissance, *f.*; ἡ καμπούρα, bosse, *f.*; (ἐξάστωσις), (ganglion, *m.*); κάθε ἐχρεῖον πρᾶγμα, *fig.* avorton, *m.*

Auswühlen, *v. a.* σκαλίζω, ἀνακατώνω, arracher, tirer en fouillant.

Auswurf, *m.*, τὸ βλῆμον ἔξω, ἡ ἐκβολή, action *f.* de jeter dehors; (des Schleims), ἡ ἀποκάτωσις (τοῦ φλέγματος), crachement, expectoration, *f.*; (des Ausgeworfenen), τὸ πεταμένον (φλέγμα, αἷμα κτλ.), τὰ ἀποπατήματα, crachat (pituite, *f.*, sang, *m.* etc.); — eines feuerspeyenden Berges, ἐκβολὴ φωτίας, explosion *f.* d'un volcan; ein Auswurf der Menschheit, (ἕνα ἀπόβλημα τῶν ἀνθρώπων) (du genre humain), *m.*

Auswürgen, *v. a.* ἐβγάζω (μὲ ἔμετο) (μὲ πολὺν κόπον, dégobiller, rendre avec de grands efforts.

Auswurzeln, *v. a.* ξεριζόνω, déraciner.

Auswüthen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπαύνομαι, cesser de faire rage, s'apaiser.

Auszacken, *v. a.* κάμνω χαρακτηριστὰς ὡσὰν δόντια, déchiqueter, denteler.

Auszahlen, *v. n.* πληρώνω (χρέος, μισθόν), payer (une dette, des gages).

Auszahlung, *f.*, ἡ πληρωμὴ (τοῦ χρέους, τοῦ μισθοῦ), payement, *m.*

Auszählen, *v. n.* λογαριάζω, ἀριθμῶ, μετρῶ, compter, dénombrer.

Auszählung, *f.*, ἡ ἀρίθμησις, μέτρησις, action *f.* de compter, dénombrement, *m.*

Auszahnen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἐβγάζω δόντια, ἔχω ὅλα τὰ δόντια μου, avoir toutes ses dents.

Auszanken, *v. a.* ξηλιάτω, μαλώνω πολύ, *fam.* gronder, quereller q.

Auszapfen, *v. a.* πουλῶ (κρασί, πίσσαν κτλ.) ἀπὸ τριάλας (ἀπὸ μπουτέλια), vendre au pot et à la pinte.

Auszehren, *v. a.* τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τρώγοντας, consumer, vider en mangeant; ἀδυνατώνω, épuiser (les forces); *v. n.* χαλνᾶμαι, ἀδυνατίζομαι, se consumer, maigrir.

Auszehrung *f.*, ἡ καταπάλωσις (τῶν δυνάμεων), ἡ φθίσις, (ὁ ὄγκησις), consomption, *f.*

Auszeichnen, *v. a.* σημειώνω, marquer; (eine Zeichnung), τελειώνω μίαν σχεδιαγραφίαν, achever (en dessinant); *fig.* einen —, προτιμῶ τινά, distinguer q.; sich —, σημειώνομαι, εὐδοκιμῶ, ἐβγάζω ὄνομα, διέχνομαι (ὡς ἔνδοξος), se distinguer, se signaler.

Auszeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, action *f.* de marquer; ἡ προτίμησις, distinction, *f.*

Ausziehen, *v. a.* ἐβγάζω, tirer, ôter, arracher; die Sonne zieht die Farben aus, ὁ ἥλιος ἐβγάζει, χαλνᾷ, ἀφανίζει τὰ χρώματα, le soleil déteint les couleurs; (ausdehnen), τεντώνω, ἐξαπλώνω, étendre, allonger; (schriftlich), ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον κτλ. ἀντιγράφω, extraire, transcrire (qc. d'un livre etc.); (Kleider, Stiefeln ꝛc. —), ἐβγάζω τὰ ροῦχά μου, τὰ ὑποδήματα, ἐνδύνω, ôter les habits, les bottes etc.; *v. n.* ἐβγαίνω, sortir, quitter un lieu; (aus einem Hause), μετοικῶ, (ἀλλάζω τὸ σπίτι), déloger, déménager, changer de logis; sich —, ἐκδύνομαι, ἐβγάζω τὰ ροῦχά μου, se déshabiller, ôter ses habits.

Auszieben, *f.*, τὸ ἐβγάλμα, action *f.* de tirer, d'ôter etc.; *f.* Ausziehen.

Ausgieren, *v. n.* στολίζω, décorer, orner, parer.

Auszierung, *f.*, ὁ στολισμός, decoration, *f.*, ornement, *m.*

Auszimmern, *v. a.* *καταασκευάζω τὰ ξύλα διὰ τὴν κάιαν ἑνὸς ὀαπιτίου*, charpenter (préparer la charpente pour bâtir une maison).

Auszirkeln, *v. a.* *μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην*, compasser, mesurer avec le compas.

Auszischen, *v. a.* *περιγελῶ διὰ μέσου συριγμοῦ*, siffler q., huer q.

Auszug, *m.*, τὸ *ἔβγαλμα*, extrait, *m.*; (aus einer Schrift), ἡ *ἐπιτομή*, extrait d'un écrit, abrégé, *m.*; (eines Heeres), ὁ *μισεμὸς*, ἡ *κίνησις* (τοῦ *στρατεύματος*), sortie, marche *f.* d'une armée; — in einem Schranke, τὸ *συρτάρι*, tiroir, *m.*; — an einem Tische, *συρτὸν εἰς μίαν τράπεζαν*, ais de table qui se tire.

Auszupfen, *v. a.* *ἐβγάζω, τζιμπῶντας μὲ τὰ ὀνύχια, ἀποαπῶ, ξεφτίζω*, arracher (en pinçant, effiler).

Authentisch, *adj.* *αὐθεντικὸς, ἀξιόπιστος, ἀκριβὴς ἱβόλος*, authentique.

Autor, *m.*, ὁ *συγγραφεύς*, auteur, *m.*; *f.* Schriftsteller, Verfasser.

Autorisiren, *v. a.* *δίδω τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω*, autoriser.

Autorität, *f.*, *ἐξουσία· μαρτυρία ἀξιόπιστος*, autorité, *f.*

Autorschaft, *f.*, τὸ *νὰ εἶναι τις συγγραφεύς*, état *m.* d'auteur.

Auweh! *int.* *οἴμοι, ὄχ, ἄ!* ouf! ahi! hélas!

Avertiren, *v. a.* *f.* Benachrichtigen.

Avis, Avisbrief, *m.*, εἴδησις, *γράμμα εἰδήσεως*, lettre *f.* d'avis.

Axe, *f.*, *f.* Achse.

Axt, *f.*, τὸ *τζεκοῦρι*, ἡ *ἀξίνη*, ὁ *πέλεκυς*, cognée, hache, *f.*

Azur, *m.*, εἶδος *γαλαζίου λίθου*, azur (pierre), *m.*; τὸ *οὐρανογαλάζιον χρῶμα*, l'azur du ciel.

Azuren, (Azurnen), *adj.* *οὐρανογαλάζιος*, d'azur, azuré.

B.

Baake, *f.* Bake.

Baar, *f.* Bar.

Baare, *f.* Bahre.

Baccalaureus, *m.*, *ἀξίωμά τι ἀκαδημικόν*, ὁ *πρῶτος βαθμὸς εἰς τὸ νὰ γένῃ τις δάκτωρ*, bachelier, *m.*

Bacchanalien, *f. pl.*, ἑορτὴ τοῦ *Βάκχου*, Bacchanales, *f. pl.*; *f.* Bacchusfest.

Bacchant, *m.*, ὁ *ἱερεὺς τοῦ Βάκχου*, prêtre *m.* de Bacchus.

Bacchantin, *f.*, ἡ *ἱέρισσα τοῦ Βάκχου*, Bacchante, prêtresse de Bacchus.

Bacchus, *m.*, ὁ *Βάκχος, Διόνυσος*, Bacchus, *m.*

Bacchusfest, *n.*, ἑορτὴ τοῦ *Βάκχου*, (τοῦ *Διονύσου*) τὰ ὄργια, Bacchanales, orgies, *f.*

Bacchusstab, *m.*, ὁ *θύρσος, ῥάβδος τοῦ Βάκχου*, (τοῦ *Διονύσου*), thyrse, *m.*

Bach, *m.*, τὸ *ῥυάκι*, (*ῥεῖθρον*) *ποταμάκι*, ruisseau, *m.*

Bachbungen, *m.*, ἡ *βεκκαβούγγα ὑδατώδης*, (botan.) béccabunga, *m.*

Bache, *f.*, ἡ *ἀγρία, γουρούνα* laye (femelle du sanglier).

Bachholunder, *m.*, ἡ *πορσελάμιος κουφοξυλία*, obier, *m.*

Bachmünze, *f.*, ἡ *παρπαπιάμα μίνθη*, (botan.) menthe *f.* aquatique.

Bachstelze, *f.*, ἡ *σεισοπυγίδα* (*ἡ πος πουλλοῦ*), hochequeue, bergeronnette (oiseau), *f.*

Bachweide, *m.*, ἡ *λυγαριά, λυγός*, osier *m.* vert.

Backbord, *m.*, τὸ *ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ καραβιοῦ πρὸς τὴν πρώραν* (mar.) bâbord, *m.*

Backen, *m.*, (Backe, *f.*), τὸ *μάγουλον*, (ἡ *παρειά*), joue, *f.*; Backen *pl.* der Maultiere, τὰ *σταραβόξυλα ὁποῦ κρατοῦν τὰ καπίστρια*, (mar.) joutereaux, *m. pl.*; — Schraubstockes, τὰ *δύο μέρη τοῦ σφικτηρίου τῶν ξυλουργάρων, τὰ ὁποῖα ἀνοίγουν καὶ σφαλοῦν διὰ νὰ σφίγξουν ἐκεῖνα ὁποῦ θέλουν*, mâchoires *f. pl.* de l'étau.

Backen, *v. a.* *ψήνω* (*ψωμὶ κτλ.*), cuire, boulanger; — Fische, *etc.*, *τηγανίζω ψάρια κτλ.*, frire du poisson etc.; *fam.* sein Brod ist ihm schon gebacken, *αὐτὸς δὲν χρειάζεται γλυπάδαν* (*ἀπὸ τὴν παροιμίαν*

κτλ.), il est déjà condamné, il n'en échappera pas.

Backinbart, *m.*, *τὰ γένεια εἰς τὰ μάγουλα*, poil *m.* des joues, le favori.

Backenbein, *n.*, Backenknochen, *m.*, τὸ *κόκκαλον εἰς τὸ μάγουλον*, pommette, *f.*

Backenstreich, *m.*, τὸ *ῥάπισμα*, (ὁ *πάτζος*), soufflet, *m.*

Backenzahn, *m.*, τὸ *μυλοδόντι*, dent mâchelière, dent *f.* molaire.

Bäcker, *m.*, ὁ *ψωμᾶς*, boulanger, *m.*

Bäckerbrod, *n.*, *ψωμὶ ὁποῦ ψήνει ὁ ψωμᾶς*, pain *m.* de boulanger.

Bäckerbursch, *m.*, τὸ *παιδὶ τοῦ ψωμᾶ*, garçon boulanger, mitron, *m.*

Bäckerey, *f.*, ἡ *τέχνη τοῦ ψωμᾶ*, boulangerie, *f.*

Bäckerin, *f.*, ἡ *ψωμοῦ, ψωμίνα*, boulangère, *f.*

Bäckerknecht, *m.*, ὁ *δοῦλος τοῦ ψωμᾶ*, garçon *m.* boulanger.

Backfisch, *m.*, *ἀψάριον* (*ψάρι*) *καλὸν διὰ τηγάνισμα*, poisson à frire, filardeau, *m.*

Backgast, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δέρει ζωμάρι εἰς τὸν ψωμᾶν διὰ νὰ τὸ ψήσῃ*, chaland *m.* d'un boulanger.

Backgeld, *n.*, ἡ *πληρωμὴ διὰ τὸ ψήσιμον*, fournage, *m.*

Backhaus, *n.*, τὸ *ὁπίτι τοῦ ψωμᾶ*, (*εἰς τὸ ὁποῖον ψήνουν τὸ ψωμί*), boulangerie, *f.*, fournil, *m.*

Backofen, *m.*, ὁ *φοῦρνος* (τοῦ *ψωμᾶ*), four, *m.*

Backordnung, *f.*, *διαταγὴ διὰ τοὺς ψωμάδες*, règle pour les boulangers.

Backschaufel, *f.*, τὸ *φτυάρι τοῦ ψωμᾶ*, pelle *f.* à enfourner.

Backschüssel, *f.*, τὸ *σκαφίδι τοῦ ψωμᾶ*, sébile, *f.*

Backstein, *m.*, τὸ *ταοῦβλον*, brique, *f.*

Backstube, *f.*, ὁ *ὀντὰς τοῦ ψωμᾶ* (*εἰς τὸν ὁποῖον ἑτοιμάζουν τὸ ζυμάρι*), fournil, *m.*

Backtrog, *m.*, τὸ *ἄγγειον εἰς τὸ ὁποῖον ζυμώνουν τὸ ζυμάρι*, huche, *f.*, pétrin, *m.*

Backwerk, *n.*, *κάθε λογῆς πήγματα*, pâtisserie, *f.*

Bad, *n.*, τὸ *λουτρόν*, bain, *m.*; mineralisches —, *λουτρὰ ἢ νερὰ μεταλλικὰ καὶ ἰατρικά*, eaux, *f. pl.*; das Bad gebrauchen, *μεταχειρίζομαι τὰ λουτρὰ, τὰ νερὰ ἰατρικά*, prendre les eaux.

Badecur, *m.*, ἡ *ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ*, bain (qu'on prend pour guérir de quelque maladie).

Badefrau, *f.*, *f.* Bademutter.

Badegast, *m.*, ὁ *ξένος ὁποῦ ἐρχόμενος εἰς τὸ λουτρόν*, baigneur (qui prend le bain).

Badegeld, *n.*, ἡ *πληρωμὴ διὰ τὸ λουτρόν*, argent *m.* pour l'usage des eaux.

Badehaus, *n.*, *σπιτάκι χτισμένον εἰς τὸν ποταμὸν δι' ἐκείνους ὁποῦ λούονται*, bains (dans une rivière), *m. pl.*

Bademantel, *m.*, Badehemd, *n.*, *ἐπανωφόρι ἢ ὑποκάμισον τὸ ὁποῖον βάνει ὁ λουόμενος*, chemise *f.* de bain.

Bademeister, *m.*, ὁ *λουτρᾶς*, maître *m.* baigneur.

Bademutter, (Badefrau), *f.*, *γυναῖκα ὁποῦ καταασκευάζει τὸ λουτρόν*, baigneuse (qui sert ceux qui prennent les bains), *f.*

Baden, *v. n.* *λούω*, baigner; *v. n.* ich *r.* *λούομαι* (*μόνος μου*), se baigner.

Badequast, *m.*, (in Russischen Bädern), (der Badewesen), *εἶδος βέργας μὲ τὴν ὁποίαν χτυποῦνται ἀπαλὰ ἑπτοῦν ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ (ῥωσσικὰ) δερμὰ λουτρά*, paquet *m.* de verges ou espèce *f.* de balai pour frotter ou frapper doucement ceux qui font usage d'un bain chaud (russe).

Badepfahl, *m.*, ὁ *τόπος διὰ λουτρὸν εἰς τὸν ποταμόν*, baignoir, *m.*

Bader, *m.*, ὁ *λουτρᾶς*, baigneur, étuviste, *m.*

Baderey, *f.*, τὸ *ὀσπίτι τοῦ λουτρᾶ*, maison *f.* d'un étuviste.

Baderin, *f.*, *γυναῖκα τοῦ λουτροῦ*, baigneuse.

Badestube, Badstube, *f.*, ὁ *ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον λούονται*, étuve, *f.*

Badewanne, *f.*, τὸ *καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον λούεται τις, ἢ λουτρίν*, baignoire, cuve, *f.*

Bagage, *f.*, τὰ *σκεύη, τὰ ἀναγκαῖα* (τοῦ *στρατεύματος*), bagage, *m.*; (Gesindel), *ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα, pop.* racaille, *f.*

Bähen, *v. n.* *θερμαίνω μὲ θερμὸν τι ὑγρὸν ἢ μὲ ἀτμίδας*

δημόσια κεντρική βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ θερμοῦ νεροῦ, étuver, bassiner, fomenter.

Bähung, *f.*, ἡ θέρμανσις μὲ ἀτμόδαι., fomentation, *f.*; ſ. Bähen.

Bahn, *f.*, ὁ (ἰσασμένος) δρόμος, chemin, *m.*, voie, route, *f.*; die Bahn brechen, *ἰσιώνω τὸν δρόμον, fig.* frayer un chemin, ouvrir un passage; etwas auf die Bahn bringen, *προβάλλω μίαν ὑπόθεσιν, διὰ ἔγευναν*, mettre qc. sur le tapis, proposer.

Bahnen, *v. a. ἰσάζω, ὁμαλίζω (τὸν δρόμον)*, aplanir, ouvrir, frayer le chemin.

Bahre, *f.*, τὸ ἠρεῖπον, φορεῖον, brancard, *m.*, civière, *f.*; *τὸ νεκροκρέββατον*, bière, *f.*

Bajonett, *n.*, ἡ μπαϊονέτα, baïonnette, *f.*

Baizen, ſ. Beizen.

Bake, *f.*, βοντζὶ ὁποῦ βένουν ἀπὸ ἕνα σκεινὶ καὶ βάνουν κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι ὡς σημεῖον διὰ τοὺς ναύτας, ὅτι εἶναι ακόπελοι ἐκεῖ, balise, bouée, *f.*

Bakel, *m.*, ῥάβδος, ξύλον (μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾶ ὁ διδάσκαλος εἰς τὸ σχολεῖον), bâton (d'un précepteur), *m.*

Bakenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστατῶν εἰς τὰ περιγιάλια, balisseur, *m.*

Balanciren, *v. a. ἰσασταθμίζω, κρατῶ εἰς ἰσοσταθμίαν*, balancer.

Balancirstange, *f.*, τὸ ξύλον ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ σχοινοβάται διὰ τὴν ἰσοσταθμίαν, balancier des danseurs de corde.

Balanz, *f.*, ſ. Gleichgewicht.

Balcon, *m.*, τὸ ἡλιακόν, ἐξώσιεγον, balcon, *m.*

Bald, *adv. μετ' ὀλίγον, ταχέως, ὀγλήγορα*, tôt, bientôt, vite; (beynahe, fast), *σχεδόν, ὀλίγον ἔλλειπε*, presque, à peu près, peu s'en faut; ich wäre bald gefallen, *ὀλίγον ἔλλειπε ἀπὸ τὸ νὰ μὴ πέσω*, il s'en est peu fallu que je ne sois tombé, j'ai failli tomber; bald — bald —, *πότε — πότε*, tantôt — tantôt.

Baldachin, *m.*, ἡ σκέπη (ὁ οὐρανὸς) τοῦ θρόνου, baldaquin, dais, *m.*

Baldig, *adj. μετ' ὀλίγον γινάμενος, ταχὺς, ὀγλήγορος*, prompt, vite.

Baldrian, *m.*, φοὺ, (*latin. βαλεριάνα*), φυτὸν τι, valériane (plante), *f.*

Balg, *m.*, τὸ δέρμα (μικροῦ ζώου), peau (de petits animaux), *f.*; (Schale, ἡ φλοῦδα, τὸ τζέφλιον (τῶν ὀπωρίων), gousse, *f.*; (einer Schlange), *δέρμα ὁποῦ βγάζει τὸ ὀφίδι καὶ ἀπὸ καιρούς*, dépouille d'un serpent; (Blasebalg), *φυσερὸν*, soufflet (du forgeron etc.); *pop.* (ein kleines Kind verächtl.), *μικρὸν παιδὶ (καταφρονητικῶς)*, (terme de mépris), petit enfant; (Hure), *ἀχρεῖα πόρνη, πουτάνα*, garce, paillarde, *f.*

Balgen, sich —, *v. r. παλαίω (παλαίβω), κτυπιοῦμαι (κτυπιέμαι)*, *μάχομαι*, se battre, se chamailler, se colleter.

Balgentreter, *m.*, ἐκεῖνος ποὺ πατεῖ τὰ φυσερὰ τῶν γάνου τῆς ἐκκλησίας, foulon *m.* d'orgues.

Balger, *m.*, ὁ φιλόμαχος, railleur, bretteur, *m.*

Balgerey, *f.*, τὸ μάλωμα (μικρὸ) μάχη, bataille, rixe, *f.*

Balken, *m.*, ὁ δοκὸς, (*latin.* ἡ γρεντὰ), poutre, solive, *f.*

Balkenkopf, *m.*, ἡ ἄκρη δοκοῦ (τῆς γρεντᾶς), tête de poutre, tablette, *f.*

Ball, *m.*, (εἰς τὸ μπιλιάρδο), ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, bleuf, *m.*; σφαῖρα (εἰς τὸ μπιλιάρδο), bille de billard); (Tanz), ὁ μεγάλος χορὸς, bal, *m.*

Ballas, *m.*, εἶδος ἀπὸ ρουμπίνι, rubis-balais, *m.*

Ballast, *m.*, ἡ σαβούρα καραβιοῦ, lest, *m.*

Ballen, *m.*, τὸ δέμα, τὸ μπάλλι, balle, *f.*, ballot, *m.*; (Druckerballen), τὸ ἕνα τῶν τυπογράφων ὑποῖον βένουν τὴν μελάνη εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου, balle (d'imprimeur); Händen und Füßen), ἡ μανὴ, τὸ (χονδρότερον) ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὸ χέρι, τὸ πονδάρι, élévation creuse sous le pouce, le grand doigt du pié; (einen Papier, *δέμα χιλίων*

κόλλαις χαρτί, une balle de papier.

Ballen, *v. a. συνάζω, μαζώνω σφαιροειδῶς*, former en pelote; sich —, *μαζώνομαι*, se pelotonner.

Ballenbinder, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δένει τὰ μπέγγια, emballeur, *m.*

Ballenstock, *m.*, ſ. Packstock.

Ballet, *n.*, τεχνικὸς χορὸς εἰς τὸ θέατρον, ballet, *m.*

Galley, *f.*, ὑποσαιτικὸν ἀνῆκον εἰς καβαλέρην ἱππάτου τάγματος, bailliage, *m.*

Ballhaus, *n.*, τὸ ἀσπίτι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν σφαῖραν (τὸ τόπι), jeu de paume, tripot, *m.*

Ballsaal, *m.*, ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποίαν χορεύουν, salle *f.* de bal.

Ballspiel, *n.*, τὸ παιγνίδι τῆς σφαίρας, paume, *f.*, jeu *m.* de paume.

Balsam, *m.*, τὸ βάλσαμον, baume, *f.*

Balsamapfel, *m.*, μηλοβάλσαμον (φυτὸν), pomme *f.* de merveille.

Balsambaum, *m.*, τὸ δένδρον τοῦ βαλσάμου, baumier, *m.*

Balsambüchse, *f.*, τὸ κουτὶ διὰ βάλσαμον, boîte *f.* à baume.

Balsambuft, Balsamgeruch, *m.*, εὐωδία ἀπὸ βάλσαμον, parfum *m.* de baume.

Balsamine, *f.*, ἡ βαλσαμίνη, (φυτὸν τι), balsamine (plante), *f.*

Balsamiren, *v. a. βαλσαμώνω*, embaumer.

Balsamisch, *adj. βαλσαμικὸς*, balsamique.

Balsamöhl, *n.*, ἔλαιον ἀπὸ βάλσαμον, *βαλσαμόλαδον*, huile *f.* de baume.

Balz, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς συνουσίας εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄγριοι πετηνοὶ πιάνουν τὸ θηλυκόν, temps *m.* où les coqs de bruyère sont en amour.

Balzen, *v. a. συνουσιάζω, πιάνω τὸ θηλυκὸν* (λέγεται διὰ τοὺς ἀγρίους πετηνούς), être en amour, en chaleur (se dit des coqs de bruyère).

Bämme, ſ. Butterbemme.

Banco, Banco-Geld, *n.*, τὰ ἄσπρα τοῦ μπάγκου, argent *m.* de banque.

Band, *n.*, ὁ δεσμὸς, ἡ ταινία (χοντρὴ· τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα, *λένια*), ruban, cordon, lien, *m.*; (Schlinge), ἡ θηλειὰ, nœud, *m.*; (Verbindung), ὁ δεσμὸς, σύνδεσμος, *fig.* lien; die Bande, *αἱ δεσμαὶ (τῆς) φιλίας κτλ.*), les liens de l'amitié etc.; *αἱ δεσμαὶ ἢ τὰ πάθηρα (ταῦ φυλακωμένου)*, les liens, les fers, *m. pl.*

Band, *m.*, (Einband), τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου), reliure, *f.*; (Buch, Theil), ὁ τόμος, volume, tome, *m.*

Bändchen, *n.*, ἡ μικρὴ ταινία, petit ruban, *m.*; bandelette, *f.*, (ſ. Band); ὁ μικρὸς τόμος (βιβλίου), petit volume, *m.*

Bande, *f.*, ἕνα κοντάδι (κλεφτῶν), bande *f.* (de brigands; (Gesellschaft), ἡ συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν, καταφρονητικῶς), bande troupe (en parlant, de comédiens etc. avec mépris); (am Billiard), τὰ χείλη τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ μπιλλιάρδου, bande du billard.

Bandelier, *n.*, τὸ λουρὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμασι τὸ σπαθὶ τοῦ στρατιώτου, bandoulière, *f.*

Bandhandel, *m.*, πραγματεία μὲ κορδέλλαις, rubanerie, *f.*

Bändigen, *v. a. καταδάμασι, ἡμερώνω*, dompter, apprivoiser.

Bändigung, *f.*, ἡ καταδάμασις, ἡμέρωσις, apprivoisement, *m.*

Bandit, *m.*, ὁ φονεὺς, κλέπτης ὁποῦ σκοτώνει ἀνθρώπους διὰ πληρωμὴν, bandit, *m.*

Bandmacher, -weber, -wirker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει ταινίας, rubanier, *m.*; (ſ. Band, *n.*).

Bandmesser, *n.*, (der Böttcher), μαχαῖρι (τῶν βουτζάδων), doloire, *f.*

Bandwurm, *m.*, εἶδος ζωυφιοῦ (μικροῦ) (μιᾶς), lazagnes, *f. pl.*

Bandwerk, *m.*, τὸ στεφάνι (τοῦ βουτζιοῦ), cerceau, *m.*

Bandschleife, *f.*, ἡ θηλειὰ, nœud *m.* de ruban; ἡ θηλειὰ ἢ φούντα τὴν ὁποίαν φοροῦν οἱ στρατιῶται γιὰ σκιάδιον (τὸ καπέλο), cocarde, *f.*

Bandweide, *f.*, ἡ ἰτέα, (ἰτιᾶ), osier, *m.*

Bandwurm, *m.*, ἡ ταινία, σκωλὴξ μακρὸν καὶ λεπτὸν εἰς τὰ ἔντερα, ver *m.* solitaire.

Bange, *adj. φοβισμένος, πε-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

νοχωρημένος, qui a peur, inquiet; einem — machen, φοβίζω τινά, προξενῶ φόβον, faire peur à qc.; es ist mir —, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, j'ai peur, je suis inquiet; fam. es ist heute sehr bange (schwül), αἴμεθον εἶναι συνηφάκαμμα, il fait un temps bien vain.

Bangigkeit, f., ἡ σιενοχωρία, ὁ φόβος, inquiétude, angoisse, f.

Bank, f., τὸ σκαμνί, banc, m.; (Wechselbank ꝛc.), ὁ μπάγκος (πραγματειακός), banque, f.; fig. auf die lange — schieben, ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, tirer en longueur; einen zur — haben, καταλαλῶ, κατηγορῶ, δυσφημίζω τινά, noircir, calomnier q.; (Sandbank), f. Sandbank.

Bankeisen, n., σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον στερεώνουν εἰς τὰ σκαμνὶ ἢ ἄλλο τι εἰς τὸν τοῖχον, patte (de fer), f.

Bankelsänger, m., κοινὸς τραγουδιστής (ὁποῦ τραγουδεῖ παραμύθια κιλ.), chanteur m. en foire.

Bankerott, m., ἡ χρεοκοπία (κοινῶς· τὸ μουφλούζευμα), banqueroute, faillite, f.; — machen, χρεοκοπῶ (τουρκ. μουφλουζεύω), faire banqueroute, faillir.

Bankerott, adj. χρεοκόπος, (κοινῶς· μουφλούζης), failli.

Bankerottier, m., ὁ χρεοκόπος (ὁ μουφλούζης), banqueroutier, m.

Bankert, m., ὁ νόθος, (μπάσταρδος), bâtard, m.

Bankett, n., τὸ συμπόσιον, banquet, festin, m.

Bänkettiren, v. n. κάμνω συμπόσιον ἢ συμπόσια, banqueter.

Banknote, f., ἡ πόλιτζε τοῦ μπάγκου (μάλιστα τῆς Ἀγγλίας), billet m. de banque (surtout en Angleterre).

Bann, m., ὁ ἀφορισμός, excommunication, f.; in den Bann thun, ἀφορίζω τινα, excommunier.

Barake, f., ἡ καλύβα ξυλίνη διὰ στρατιώτας, baraque.

Barbar, m., ὁ βάρβαρος, barbare, m.

Barbarey, f., ἡ βαρβαρία, barbarie, f.

Barbarisch, adj. βάρβαρος, βαρβαρικός, barbare, adj.

Barbe, f., ἡ τσιγκλὴ τοῦ μπαϊνί (ὄψαριον), barbeau, m.

Bärbeißig, adj. φιλόνικος, ὁποῦ εὐκόλα μαλώνει, hargneux, acariâtre.

Barbier, m., ὁ κουρεὺς (ὁ μπέρης), barbier, m.

Barbierbecken, n., ἡ λεκάνη τοῦ κουρέως (τοῦ μπέρη), bassin m. à barbe.

Barbieren, v. a. ξυρίζω, μπαρμπερίζω, raser, barbe.

Barbiergeselle, m., ὁ βοηθὸς τοῦ κουρέως, (τοῦ μπέρη), garçon barbier, frater.

Barbiermesser, n., τὸ ξυράφι, rasoir, m.

Barbierstube, f., τὸ καφενεῖον (ὁ ὀνδὰς τοῦ μπέρη), boutique f. de barbier.

Barbierzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μπερμπέρικον, étui m. de barbier, trousse, f.

Barchent, m., παννὶ ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι, futaine, f.

Barde, m., ποιητὴς καὶ τραγουδὸς (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν), barde, m.

Bärenbecke, f., σκέπασμα ἀπὸ δέρμα ἀρκούδας, couverture f. de peau d'ours.

Bärenfett, n., τὸ πάχος ἀπὸ ἀρκούδιον, graisse f. d'ours.

Bärenführer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἀρκούδαν μαθημένην νὰ χορεύῃ, meneur m. d'ours.

Bärenhag, f., s. Bärenjagd.

Bärenhaut, f., τὸ δέρμα τῆς ἀρκούδας, peau f. d'ours; fam. auf der (faulen) Bärenhaut liegen, εἶμαι ἀεργὸς, εἶμαι τεμπέλης), être fainéant.

Bärenhäuter, m., fam. ὁ ἀεργὸς (τουρκ. τεμπέλης, χαλεβέλης), fam. fainéant, paresseux, m.; ἀεργίτης, κακόσχολος, coquin, coïon, m.

Bärenhäuterei, f., ἡ ἀεργία, paresse, fainéantise, f.; κακοσχολία, ἀεργολογία, coquinerie, coïonnerie, f.

Bärenhäuter, m., (Sternbild), ὁ ἀγκαστοφύλαξ, ὁ βοώτης (ἀστρονομία), (astron.) bouvier, m.

Bärenjagd, Bärenhetze, f., τὸ κυνήγι τῶν ἀρκούδων, chasse f. de l'ours.

Bärenklau, f., ἡ ἀκανθα (φυτὸν τι), (botan.) acanthe, branche ursine, f.

Bärenklaue, f., τὸ νύχι τῆς ἀρκούδας, griffe f. d'ours.

Bärenraupe, f., κάμπια λεγομένη ἀρκούδα (διὰ τὸ πολλύτριχον), chenille-martre, f.

Bärenschmalz, n., ἀξούγγι ἀπὸ ἀρκούδαν, suif m. d'ours.

Bärentage, f., τὸ παδάρι (ἢ δνύχι) τῆς ἀρκούδας, patte f. d'ours.

Baret, n., εἶδος σκούφιας ἢ καπέλου, barrette, f.

Baretmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει σκούφιας, bonnelier, m.

Barfuß, adj. γυμνοπόδαρος, (ξυπόλυτος), déchaussé, les pieds nus.

Barfüßer, m., φραγγισκάνος (καλόγηρος) ὁποῦ ἔχει τὰ ποδάρια γυμνὰ, carme déchaussé, cordelier, m.

Bärin, f., τὸ ἠλικιῶν τῆς ἀρκούδας, ἡ ἄρκτος, ourse, f.

Barke, f., ἡ βάρκα, barque, f.

Barlapp, m., τὸ λυκοπόδιον (φυτὸν τι), pied-de-loup (plante), m.

Bärme, f., s. Gicht.

Barmherzig, adj. εὐσπλαγχνος, ἐλεήμων, miséricordieux.

Barmherzigkeit, f., ἡ εὐσπλαγχνία, τὸ ἔλεος, miséricorde, pitié, f.

Bärmuff, m., μανίτζα ἀπὸ δέρμα ἀρκούδας, manchon m. de peau d'ours.

Bärmutter, f., ἡ μήτρα, ὑστέρα, matrice, f.

Barometer, n. (m.), τὸ βαρόμετρον, baromètre, m.

Baron, m., ὁ εὐγενὴς, (μπαρόνος), baron.

Baronesse, Baronin, f., ἡ εὐγενὴς, (μπαρόνισσα), baronne, f.

Baronie, Baronei, f., ὑποπτικὸν ἀνήκον εἰς εὐγενικὴν οἰκογένειαν, baronie, f.

Barre, f., κομμάτι χρυσοῦ ἢ ἀσημιοῦ μακρὸν καὶ στρογγυλὸν ἢ καὶ τετράγωνον, barre, f., lingot, m.

Barsch, m., ἡ πέρκη, (ψάρι), perche (poisson), f.

Barsch, adj. σοβαρὸς, αὐστηρὸς, rude, âpre, sévère.

Barschaft, f., τὰ μετρητὰ (ὁποῦ ἔχει τις), argent m. comptant.

Bart, m., τὰ γένεια, barbe, f.; (am Schlüssel), τὰ δόντι τοῦ κλειδιοῦ, panneton, m.; (an der Aehre), αἱ ἄκάνθαι τοῦ ἀσταχυοῦ, barbe des épis.

Bartbecken, n., s. Barbierbecken.

Barte, Barten, f., τὰ κόκκαλα τοῦ κήτους, lanons, m. pl., barbes f. pl. d'une baleine.

Barthaar, n., αἱ τρίχες (καὶ μία τρίχα) εἰς τὰ γένεια, poil m. de barbe.

Bartig, adj. ὁποῦ ἔχει γένεια, barbu.

Bartlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει γένεια, sans barbe.

Bartnelke, f., (fam. ἄλλο ὄνομα· ὁποῦ ἔμεινεν εἰς τὴν φράσιν, lousipillon, m.

Bartnelke, f., εἶδος γαροφύλλου, mignonnette (fleur), f.

Bartscherer, m., ὁ μπαρμπέρης, barbier, m.; s. Barbier.

Barüseife, f., σαποῦνι διὰ μπαρμπέρικον, savonnette, f.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Barttuch, *n.*, *μανδύλιδιὰ μπαρμπέρισμα*, linge *m.* à barbe.

Bartwachs, *n.*, *ἄλειμμα (μυριστικὸν) διὰ τὰ μουστάκια*, pommade *f.* à moustache.

Bärwinkel, *m.*, *κλιμαὶς δαρνοειδὴς (φυτὸν)*, pervenche, *f.* (plante).

Basalt, *m.*, *ὁ βασάλτης, εἶδος μαρμάρου μελανοῦ*, basalte, *m.*

Base, *f.*, *ἡ θεῖα*, tante, *f.*; *ἡ ἐξαδέλφη*, cousine, *f.*

Basilien, Basilienkraut, *n.*, *ὁ βασιλικός (φυτόν τι μυριστικόν)*, basilic (plante), *m.*

Basilisk, *m.*, *ὁ βασιλίσκος (ζῶον μυθικόν)*, basilic (serpent fabuleux), *m.*

Baß, *m.*, *ὁ βαρύτονος (εἰς τὰ μούσικα καὶ εἰς τὴν φωνήν)*, basse, basse-contre, *f.*

Baßflöte, *f.*, *εἶδος φλαούτας*, basse *f.* de la flûte à bec.

Baßgeige, *f.*, *τὸ μεγάλον βιολί (ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον)*, basse *f.* de viole.

Baßist, *m.*, *ὁ ψάλτων (ἢ τραγουδᾶν) βαρυτόνως*, basse, basse-contre (chanteur), *m.*

Basson, *m.*, *ὄργανον μουσικὸν τοῦ ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον*, basson, *m.*

Baßstimme, *f.*, *ἡ φωνὴ βαρύτονος*, basse, basse-contre (voix), *m.*

Bast, *m.*, *ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων*, écorce (seconde ou petite écorce d'un arbre), *f.*; (auch Bast, *n.*, *ἡ ἐπιδερμὶς, (τὸ λεπτὸν πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει ἀπ' ἔξω τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου)*, épiderme, *m.*

Bastard, *m.*, *ὁ γόθος, μπάσταρδος*, bâtard, *m.*

Baste, *f.*, *τὸ ἀσσο τοῦ σπυθιοῦ (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι)*, baste, *m.*

Basten, *adj.* *τῆς λεπτῆς φλοιοῦδας τῶν δένδρων*, d'écorce; s. Bast.

Bastey, *f.*, *ὁ προμαχὼν, εἶδος περιτειχίσματος (κοινῶς· τὸ μπαστιόνι)*, bastion, *m.*

Bastschuhe, Bastseln, *f. pl.*, *εἴδος παπουτζιῶν ἀπὸ τὴν λεπτὴν φλοῦδαν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ χωριάται τῆς Ῥωσσίας*, souliers (des paysans russes) *m. pl.* d'écorce d'arbre.

Bastseil, *n.*, *σχοινὶ ἀπὸ λεπτὴν φλοῦδαν δένδρου*, corde *f.* faite de la seconde écorce des arbres.

Bataille, *f.*, *ἡ μάχη, (μπαταλία)*, bataille, *f.*; s. Schlacht.

Bataillon, *n.*, *τὸ μπαταλιόνι, τάγμα στρατιωτικὸν ἀπὸ 500, 600 κτλ. ἀνθρώπους*, bataillon, *m.*

Bathengel, *m.*, *τὸ σκόρδιον (φυτὸν τι)*, chenette, germandrée (plante), *f.*

Batist, *m.*, *τὸ μπατίστι, εἶδος πανίου λεπτοτάτου*, batiste, *f.*

Batisten, *adj.* *ἀπὸ μπατίστι*, de batiste.

Batterie, *f.*, *ἡ μπαταρία, στοιὰ χαρακτῶν*, batterie, *f.*; (am Flintenschlosse), *τὸ τζιλίκι εἰς τὸ τουφέκι, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ πυροβολόπετρα*, batterie (de fusil etc.).

Batzen, *m.*, (eine Münze), *εἶδος μικρᾶς μονέδας (ὁποῦ ἀξίζει τρεῖς παράδες)* (monnaie), *m.*; *f.*

Batzen, *ἔχει παρά* de l'argent.

Bau, *m.*, *ἡ κτίσις, μον*, construction, *f.*; *κτίριον, οἰκία*, bâtiment, *m.*; (eines Kaninchens), *ἡ φωλεὰ τοῦ κουνελιοῦ*, rier (du renard, *m.*; auf den Bau *καταδιώκομαι εἰς τὸ λιόσω ἀλυσιδωμένος δημόσια κτίρεια*, damné à la chaîne à vailler aux ouvrages

Bauamt, *n.*, *ἡ ἐπιστασία τὰ δημόσια κτίρια*, dance *f.* des bâtim

Bauernschlag, *m.*, *ὁ σμὸς τῶν ἐξόδων ρεύου*, devis, *m.*

Bauart, *m.*, *ὁ τρόπος σεως*, structure, in bâtir.

Bauch, *m.*, *ἡ κοιλία,*

Bäuche, *f.*, s. Lauge.

Bauchdiener, *m.*, *ὁ κοιλολάτρης*, gour strolâtre, *m.*

Bauchfell, *n.*, *(ἀνατ.) περ*

Bauchfluß, *m.*, *ἡ κοιλίας, ἡ διαπερ* *m.* de ventre, diarr

Bauchgrimmen, *n.*, *τὰ πάππας, πόνος τῆς* colique, *f.*, tranch

Bauchgurt, *m.*, *τὸ ὁποῖον ζώνουν γον*, sangle, *f.*

Bauchhöhle, *f.*, *τὸ κοιλίας*, capacité *f.* du bas-ventre.

bauchig, Bäuchig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει κοιλίαν (λέγεται διὰ ἀγγεῖα)*, convexe, bombé.

Bauchkneipen, *n.*, s. Bauchgrimmen.

Bauchredner, *m.*, *ὁ ἐγγαστρίμυθος (ὁποῦ ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα)*, ventriloque, gastriloque, *m.*

Bauchriemen, *m.*, *λουρὶ μὲ τὸ ποῦ ζώνουν τὸ ἄλογον κάτω τῆς κοιλίας*, ven tière, *f.*

Bauchring, *m.*, (ὀνατ.) *τρύπα ου ὑπαγοστρίου (διὰ τῆς ποιᾶς καιβαλνουν τὰ σπερ ατικὰ ἀγγεῖα εἰς τὰ ὀρχί ια)*, cercle *m.* abdominal.

Bauchschmerzen, *f. pl.*, Bauch *al m.* de ventre.

Bauchsorge, *f.*, *ἡ φροντίδα διὰ ν κοιλίαν, ἡ λαιμαργία*, astromanie, *f.*

Bauchwassersucht, *f.*, *ὁ ἀσκίτης, ὑδρωπικὸς, ἡ ὑδρωπισία*, (méd.) ascite, *f.*

Baudirektor, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρια*, in pendant *m.* des bâtiments.

bauen, *v. a.* *κτίζω*, bâtir, con truire; das Land —, *γεωργῶ, καλλιεργῶ*, labourer, ltiver (la terre); ein Nest id; (ein Bergwerk), *δουλεύω ς τὰ μεταλλεῖα*, exploiter ine mine); *v. n.* auf etwas *ἐμπιστεύομαι εἰς . . .*, ire fond sur qc.

Bauer, *m.*, *ὁ κλουβὶν*, cage, *f.*

Bauerbengel, *m.*, *χονδροειδὴς χωριάτης*, rustre *m.* de paysan.

Bauerbursche, *m.*, *χωριατόπουλον*, jeune paysan, *m.*

Bauerfrau, *f.*, *γυναῖκα χωριάτου, χωριάτισσα*, femme de paysan, paysanne, *f.*

Bauergut, Bauerngut, *n.*, *ὑποστατικὸν χωριάτου*, terre *f.* d'un paysan, bien *m.* taillable.

Bauerhaft, *adj.* *χωριτὸς, χωριάτικος*, rustique, grossier.

Bauerhaus, *n.*, *σπίτι, χωριάτου*, maison *f.* d'un paysan.

Bauerhof, Bauernhof, *m.*, *ἡ αὐλὴ χωριάτου*, basse-cour *f.* de paysan.

Bauerhütte, *f.*, *ἡ χωρικὴ καλύβα*, chaumière *f.* de paysan.

Bäuerin, *f.*, *ἡ χωρικὴ, χωριάτισσα*, paysanne, villageoise, *f.*

Bäuerisch, *adj.* *χωρικὸς, χωριάτικος*, rustique de paysan; (grob), *χωριάτικος, χονδροειδάτικος*, rustique, grossier.

Bauerkerl, *m.*, *νέος χωριάτης*, jeune paysan, *m.*

Bauerkleid, *n.*, *χωριάτικον φόρεμα*, habit *m.* de paysan ou à la paysanne.

Bauerknecht, *m.*, *ὁ δοῦλος χωριάτου*, valet *m.* de manant.

Bauerkäuel, *m.*, *τὸ χονδρὸν χωρικὸν φόρεμα*, sarrau, *m.*, mouquenille, *f.*

Bauermädchen, *n.*, *χωρικὸν κορίτζι*, jeune paysanne, *f.*

Bauermagd, *f.*, *ἡ δούλη τοῦ χωριάτου*, servante *f.* villageoise.

Bauermensch, *n.*, *κορίτζι χωριάτικον ἀπολίτιστον*, fille *f.* rustique, lourdaude.

Bauerpferd, *n.*, *ἄλογον χωριάτου*, cheval *m.* de labour.

Bauerregel, *m.*, *ἡ παρατήρησις τῶν χωριατῶν μάλιστα διὰ προγνωστικὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ*, pratique *f.* des paysans fondée sur des observations.

Bauerschaft, *f.*, *ἡ χωριοκί, χωριάτοι (ἑνὸς χωρίου)*, les paysans (d'un village), *m. pl.*, communauté *f.* villageoise.

Bauerschenke, *f.*, *τὸ καπηλεῖον χωρικὸν*, cabaret *m.* de village.

Bauersmann, *m.*, *ὁ χωρικὸς, χωριάτης*, paysan, *m.*; Bauersleute, *m. pl.*, *οἱ χωρικοὶ, οἱ χωριάται*, les paysans, *m. pl.*

Bauerstolz, *m.*, *χωριάτικη ὑπερηφάνεια*, orgueil rustique, sot orgueil, *m.*

Bauertanz, *m.*, *χωριάτικος χορὸς*, danse *f.* à la paysanne.

Bauertracht, *f.*, *ἡ χωριάτικη φορεσία*, habillement *m.* de paysan.

Bauervolk, *n.*, Bauersleute, *f.*

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Πειραιώς

οἱ χωρικοὶ, χωριάται, gens de village, villageois, *m. pl.*

Baufällig, *adj.* ἀχαμνὸς, χαλασμένος, ὑπνῶ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ, ruineux, caduc, croulant.

Baufälligkeit, *f.*, ἡ ἀχαμνὴ κατάστασις (ἑνὸς σπιτίου), caducité, *f.*

Baufrohne, *f.*, Baudienst, *m.*, ἀγγαρεία τὴν ὁποίαν ὁ χωριάτης χρεωστεῖ εἰς τὴν κτίσιν τῶν ὁσπιτιῶν, corvée *f.* pour la construction ou l'entretien d'un bâtiment

Baugefangener, *m.*, φυλακωμένος ὁποῦ ἔχει νὰ δουλεύῃ βαρειὰ ὥντας διδηρόδεμένος, prisonnier condamné à faire des travaux forcés étant enchaîné.

Baugeist, *m.*, ἡ μανία τοῦ νὰ κτίζῃ τις πολλὰ ὁσπίτια, manie *f.* de bâtir.

Baugerüst, *n.*, τὸ σανίδωμα τῶν ἐργατῶν ὅταν κτίζουν ἕνα σπίτι, échafaudage, *m.*

Bauherr, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτίζει σπίτι μὲ τὰ ἴδικά του ἔξοδα, édificateur, *m.*; (ein Rathsherr), ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρια, directeur *m.* des bâtiments.

Bauhof, *m.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὰ ξύλα κτλ. διὰ τὰ κτίρια, chantier d'atelier, chantier, *m.*

Bauholz, *n.*, τὰ ξύλα διὰ τὸ κτίσιμον, bois *m.* de charpente ou de construction.

Baukosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα διὰ τὸ κτίσιμον, frais *m. pl.* d'une bâtisse.

Baukunst, *f.*, ἡ ἀρχιτεκτονική, architecture, *f.*

Bauleute, *f. pl.*, οἱ ἐργάται ὁποῦ κτίζουν ὁσπίτια, ouvriers, travailleurs, *m. pl.*

Baulich, *adj.* im baulichen Wesen (oder Stande) erhalten, διατηρῶ (ἕνα κτίριον) εἰς καλὴν κατάστασιν, entretenir (une maison etc.) en bon état.

Baulust, *f.*, ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ κτίζῃ τις σπίτια, plaisir *m.* de bâtir.

Baum, *m.*, τὸ δένδρον, arbre, *m.*; (die Bäume, am Wagen, am Schlitten), τὰ δύο μακρὰ ξύλα τὰ ὁποῖα βαστάζουν τὸ ἀμάξι (ἢ τὴν σάνιαν), les brancards, *m. pl.*, les flèches (d'un carrosse), les arbres (d'un traineau).

Baumaterialien, *n. pl.*, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ κτίσιμον (μάλιστα ξύλα καὶ πέτρας), matériaux, *m. pl.*

Baumast, *m.*, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων, écorce (fine) d'arbre.

Baumblüthe, *f.*, ἄνθος δένδρου, fleur *m.* d'un arbre; ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνθοῦν τὰ δένδρα, flouraison, *f.*

Bäumchen, *n.*, τὸ δενδράκι, petit arbre, *m.*

Baumeister, *m.*, ὁ ἀρχιτέκτων, architecte, *m.*

Baumeln, *v. n.* κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κοινοῦμαι, pendiller.

Bäumen, sich —, *v. r.* σηκώνομαι εἰς τὰ ὀπίσω διὰ τὸ ἄλογον, se cabrer.

Baumfalk, *m.*, ἱέραξ κρεμαστὸς, hobereau (oiseau), *m.*

Baumfrucht, *m.*, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου, τὸ πωμάδι *m.* d'arbre.

Baumgang, *m.*, φραγμένος μὲ δένδρα τὰ δύο μέρη, allée, *f.*

Baumgans, *f.*, εἶδος ὀρνιοῦ ὁποῦ κάθεται πάντα πάνω, cravant, *m.*

Baumgarten, *m.*, περιβόλι μὲ δένδρα, fruitier.

Baumhacker, *m.*, ὄρνεον πτης (πουλλίον τ reau (oiseau), *m.*

Baumharz, *n.*, ρετζίνη, gomme, *f.*

Baumlaus, *f.*, ψεῖρα φιον μιχρότατον) νὰ τὰ φυτά, pu

Baumleiter, *f.*, échelle *f.* double

Baummarder, *m.*, εἰς τὰ δάση, ma

Baummoos, *n.*, φλοῦδαν τῶν δέν se *f.* d'arbre.

Baumöhl, *n.*, ἐλαίας), huile *f.*

Baumpfahl, *m.*, ἀκουμπᾶ ἕνα δ tuteur, *m.*, pe soutient un jeune

Baumrinde, *f.*, ἡ δένδρου, écorce,

Baumsaft, *m.*, ὁ ὑ τῶν δένδρων, s

Baumsäge, *f.*, ροῦ, scie *f.* de

mscheere, *f.*, ψαλίδα κηπουρ, ciseaux *m. pl.* de jar-nier.

nschlag, *m.*, τὰ φύλλα καὶ διὰ τοῦ δένδρου (εἰς τὰς γωριάτες), feuillée, touche d'arbre.

nschule, *f.*, φύτευμα διαφορων δένδρων, pépinière, *f.*

nschwamm, *m.*, μανιτάρι τὰ δένδρα, agaric, *m.*

nseibe, *f.*, εἶδος ὑφάσματος μπομπαζίν λεγομένου, mbasin, *m.*

nstark, *adj. fig. fam.* σταχυρὸς, ἰσχυρότατος, δυ-ός, robuste, fort.

nwachs, *n.*, ἡ ρετζίνη διὰ μπολίασμα, emplâtre *m.* nte.

nwanze, *f.*, ἡ κόριζα εἰς δένδρα, punaise *f.* de din, punaise volante.

nwelle, *f.*, τὸ βαμβάκι, on, *m.*

nwollen, *adj.* βαμβακινὸς, βαμβακερνὸς, de coton.

nwollenbaum, *m.*, δένδρον ὁποῦ φέρει βαμβάκι, co-nier *m.* en arbre.

nwollengarn, *n.*, νῆμα βαμ-κινόν, fil *m.* de coton, co-n *m.* filé.

nwollenstaude, *f.*, Baum-nzeug, *n.*, τὸ δενδρύ-ι, τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ βάμβακιά, co-nier, xylon, *m.*

nwollenzeug, *n.*, τὸ βαμβα-κὸν πράγμα, toile ou étof-*f.* de coton.

nzucht, *f.*, καλλιέργημα δένδρων, culture *f.* des arbres.

Bauordnung, *f.*, ἡ τάξις ἢ οἱ νόμοι διὰ τὴν κτίσιν τῶν ὁσπιτίων, ordonnance *f.* qui concerne les bâtiments.

Bauplatz, *m.*, τόπος διὰ κτίσιμον σπιτιοῦ κτλ., emplacement, *m.*

Bauriß, *m.*, σχεδιαγραφία διὰ κτίρειον, plan *m.* d'un bâtiment.

Bausback, *m.*, ὁ ἔχων τὰ μάγουλα φουσκωμένα, joufflu, mafflé, bourroufle, *m.*

Bausbackig, *adj.* μὲ φουσκωμένα μάγουλα, joufflu, mafflé, *adj.*

Bausch, *m.*, κάθε πρᾶγμα χονδρὸν καὶ φουσκωμένον (οἷον μαζωγμένα πανιὰ κτλ.), toute chose *f.* qui bouffe (*p. e.* un paquet de linge etc.); im Bausch und Bogen, χονδρικῶς, τὸ ἕνα μὲ τὰ ἄλλο, (τουρκ. τοπτάνι), en bloc et en tâche.

Bäuschchen, *n.*, πρασκευαλάκι ὁποῦ ὁ χειρουργὸς βάνει εἰς τὴν πληγήν, (chir.) compresse, *f.*

Bauschen, *v. n.* εἶναι φουσκωμένον, χονδρὸν (ὡσὰν πανιὰ μαζωγμένα κτλ.), bouffer.

Bauschig, *adj.* φουσκωμένος (ὡς πανιὰ μαζωγμένα κτλ.), bouffant.

Bauschkopf, *m.*, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος χονδρικὸς, achat *m.* en bloc.

Bauschreiber, *m.*, ὁ γραμματικὸς εἰς τὰς ἀρχιτεκτονικὰς ὑποθέσεις, greffier *m.* des bâtiments.

Baustätte, Baustelle, *f.*, *s.* Bauplatz.

Bauwesen, *n.*, ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸ κτίσιμον ὁσπιτιῶν κτλ., tout ce qui concerne la construction de bâtiments.

Bavian, *m.*, τὸ μπαβουΐνι, (εἶδος μεγάλης μαϊμοῦς), babouin, *m.*

Bay, *f.*, μικρὸς κόλπος θαλάσσης, (mar.) baie, *f.*

Beamte, *m.*, ὁ δημόσιος, ἀξιωματικὸς, officier (de judicature ou de police), fonctionnaire.

Beängstigen, *v. a.* στενοχωρῶ, ἀλίγω, πιάζω, tourmenter, inquiéter.

Beängstigung, *f.*, ἡ στενοχωρία, ἀνησυχία, anxiété, inquiétude.

Beantworten, *v. n.* ἀποκρίνομαι, répondre à . . .

Beantwortung, *f.*, ἡ ἀπόκρισις, réponse, *f.*

Bearbeiten, *v. a.* δουλεύω, κατασκευάζω, μεταχειρίζομαι, travailler, façonner, manier, mettre la main à . . .; das Land —, καλλιεργῶ τὴν γῆν, cultiver, labourer la terre.

Bearbeitung, *m.*; ἡ κατασκευὴ, μεταχείρισις, travail, *m.*, culture, *f.*

Beauftragt, *adj.* ὁποῦ ἔχει παραγγείλαν (νὰ κάμῃ τι), chargé (d'une commission), commis.

Beäugeln, *v. n.* κυτάζω μὲ περιέργειαν, lorgner, guigner.

Beaugenscheinigen, *v. n.* ἐπιθεω-

ρῶ, κυιάζω, regarder, envisager.

Bebändern, *v. a.* στολίζω μὲ ταινίαις, κορδέλλαις, garnir de rubans.

Bebauen, *v. a.* γεμίζω (ἕναν τόπον) κτίζοντας σπίτια, remplir de bâtiments; das Land —, καλλιεργῶ τὴν γῆν, cultiver.

Beben, *v. n.* τρέμω, τινάζομαι, trembler.

Beben, *n.*, ὁ τρόμος, τὸ τίναγμα, tremblement, *m.*

Bebern, *v. n. fam.* τρέμω (ἀπὸ φόβον ἢ ἀπὸ τὸ κρύον), trembler (de peur ou de froid).

Beblechen, *v. a.* σκεπάζω μὲ τενεκέδες, garnir de lames de fer blanc; *fig. fam.* στολίζω μὲ σεφτίτια, galonner.

Bebluten, *v. a.* βρέχω μὲ αἷμα, ensanglanter.

Bebrücken, einen Fluß, *v. a.* βάνω γέφυραν ἑνὸς ποταμόν, faire un pont sur une rivière.

Bebrüten, *v. a.* κλωσσῶ (ὀλίγον τι τὰ αὐγά), couver (un peu).

Bebung, *f.*, τρέμισμα (τῆς φωνῆς ἢ τῆς χορδῆς), (mus.) tremblement, *m.*

Becher, *m.*, τὸ ποτήριον (χρυσοῦν, ἀργυροῦν κτλ.), gobelet, hocal, *m.*

Bechern, *v. a. fam.* πίνω (πολὺ κακά), συχνοπίνω, *fam.* gobeletter, chopiner.

Becken, *n.*, ἡ λεκάνη, bassin; (bey der Kriegsmusik), cymbale, *f.*

Beckenschläger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ ἢ συγχροτεῖ τὰ κύμβαλα (τοὺς χαλκινοὺς δίσκους) εἰς τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν, joueur *m.* de cymbales.

Bedachen, *v. a.* βάνω σκέπην, σκεπάζω μὲ σκέπην, couvrir d'un toit.

Bedacht, *m.*, ἡ στόχασις, circonspection, *f.*; mit —, avec circonspection; mit gutem —, μὲ σκοπὸν, ἐπὶ ταύτοῦ, de propos délibéré; Bedacht nehmen, στοχάζομαι, ἀποβλέπω, ἔχω σκοπὸν διάτι, faire reflexion sur qc.

Bedächtig, Bedächtlich, Bedachtsam, *adj.* στοχαστικὸς, προνοητικὸς, φρόνιμος, circonspect, discret, prudent.

Bedächtlichkeit, Bedachtsamkeit, *f.*, ἡ φρόνησις, στόχασις, circonspection, prudence, *f.*

Bedanken, sich —, εὐχαριστῶ, remercier, rendre grâces.

Bedauern, Bedauren, *v. a.* λυποῦμαι, συλλυποῦμαι, plaindre, avoir pitié; ich bedaure, daß . . ., μοὶ κακοφαίνεται ὁποῦ . . ., je suis fâché que . . .

Bedauern, Bedauren, *n.*, ἡ συλλύπησις, λύπη, pitié, compassion, *f.*; mit —, μὲ λύπην, à regret.

Bedecken, *v. n.* σκεπάζω, couvrir; sich —, σκεπάζομαι, (ὑμοῦσ· βάνω τὴν σκοῦφιαν ἢ τὸ κεπέλο), se couvrir; mettre son chapeau etc.

Bedeckung, *f.*, ἡ σκέπασις, τὸ σκέπασμα, action de couvrir, convertura, (der Soldaten), συνοδία τῶν πρὸς φύλαξιν.

Bedeckungsschiff, *n.*, συμπλέει διὰ πρ conserve, *f.*

Bedenken, *v. n.* στοχά λογίζομαι, penser réfléchir, considé —, προβλέπω τ pourvoir q. de qc. στοχάζομαι, ἔχω λίαν, εἶμαι ἀμφ libérer, balancer, προβλέπομαι μὲ τι διὰ λόγου μο voir de qc.; sich ἀλλάζω τὴν γνώ se ruyiser.

Bedenken, *n.*, ἡ στόχ bération, réflexion, ration, *f.*; (Zweifel φιβολία, scrupule, (Meinung), ἡ γνώ m.; ich trage Bed ἀμφιβολίαν, εἶμαι λος, ἀβέβαιος, je h

Bedenklich, *adj.* ἀμφ δυνώδης, δύσκολ reux, délicat, dif

Bedenklichkeit, *f.*, ἡ scrupule, doute, κολία, difficulté, *f*

Bedenkzeit, *f.*, καιρὸς διδομένη εἰς τιν στοχασθῇ ἢ νὰ θ θῇ, temps, délai délibérer, pour se

Bedeuten, *v. a.* δείχ νὰ καταλάβῃ μὲ à entendre, déclare

ω, anweisen), προστάζω, ρίζω, ordonner, diriger; nzeigen), σημαίνω, signifier; was bedeutet —? τί θέ ignifie —, que veut dire ? (wichtig seyn), εἶμαι ἀξιό γος, être d'importance; hat nichts zu bedeuten, δὲν ένει τίποτες, n'importe, la ne fait rien.

utend, *adj.* ἀξιόλογος, με λος, considérable, impor nt.

utung, *f.*, ἡ σημασία, sig lication, *f.*

euen, *v. a.* δι νλεύω (τινά), ervir (η.); ein Amt —, ἔχω να ἀξίωμα, μίαν ὑπηρε ον, exercer, administrer ne charge; (im Kartenspie ; παίζω ἕνα χαρτὶ τοῦ ένα χρώματος ὁποῦ ἔπαι ν ὁ πάλως, donner de la ulouv; nicht —, ἀρνοῦμαι χῶμα ὁποῦ ἔπαιξεν ὁ λος, renoncer (au jeu de ten); sich —, διστάζομαι όρου μου), μετέχειρ ομαι, se servir, se prévaloir (de qc.), prendre.

ente, *m.*, ὁ ὑπάλληλος, domestique, valet, *m.*

nung, *f.*, ἡ δούλευσις, ser eo, *m.*; (Amt), τὸ ὑπηρε ον, ἐξίωμα, ἡ ὑπηρεσία, ploi, office, *m.*; (die Dienerschaft), οἱ δοῦλ , les domestiques, *m. pl.*

ng, *m.*, ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν ρωσιαν, condition, réservation, *f.*; mit dem —, ἐξαιρουμένος, πλὴν, à condition, à la charge que . . .

Bedingen, *v. a.* συμφωνῶ διὰ κάτι τι, ἐξαιρῶ τι εἰς μίαν συμφωνίαν, stipuler, reserver, convenir (de qc.).

Bedingt, *adj.* ὑποθετικὸς, conditionnel.

Bedingung, *f.*, ἡ συμφωνία, ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συμφωνίαν, condition, stipulation, réserve, *f.*

Bedingungsweise, *adv.* ὑποθετικῶς, conditionnellement.

Bedrängen, *v. n.* στενοχωρῶ, θλίβω, presser, affliger.

Bedrängniß, *f.*, ἡ στενοχωρία, θλῖψις, affliction, *f.*, tourment, *m.*

Bedrängung, *f.*, ἡ στενοχώρησις, action f. de presser, de tourmenter etc.

Bedrohen, *v. n.* φοβερίζω, ἀπειλῶ, menacer.

Bedrohung, *f.*, ὁ φοβερισμὸς, ἡ ἀπειλή, menace, *f.*

Bedrucken, *v. a.* τυπώνω, imprimer.

Bedrücken, *v. n.* θλίβω, στενοχωρῶ, τυραννῶ, opprimer, presser, tourmenter.

Bedrücker, *m.*, ὅστις θλίβει ἢ στενοχωρεῖ, ὁ τύραννος, oppresseur, *m.*

Bedrückung, *f.*, ἡ θλῖψις, στενοχωρία, τυραννία, oppression, *f.*

Bedüngen, *v. a.* κοπρίζω (τὸ χωράφι), enfumer, engraisser.

Bedünken, *s.* Dünken.

Bedünken, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, *m.*, opinion, *f.*; meines Bedünkens, κατὰ τὴν γνώμην μου, à mon avis.

Bedürfen, *v. n.* χρειάζομαι, ἔχω χρείαν, avoir besoin (de qc.).

Bedürfniß, *n.*, ἡ χρεία, besoin, *m.*; Bedürfnisse, *pl.*, τὰ ἀναγκαῖα, les besoins, *pl.*

Bedürftig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρείαν, qui a besoin (de qc.); (dürftig), πτωχὸς, indigent, pauvre.

Beehren, *v. n.* (einen mit etwas), τιμῶ, honorer (q. de qc.).

Beeiden, Beeidigen, *v. a.* ὁρκίζω τινὰ μὲ ὅρκον, assermenter, faire prêter serment.

Beeidiget, *adj.* ἔνορκος, ὅστις ἔκαμεν ὅρκον, assermenté, juré.

Beeidigung, *f.*, ἡ ὁρκωμοσία διὰ μέσου τοῦ ὅρκου, action f. de faire prêter serment.

Beeifern, sich —, ἐπιμελοῦμαι, εἶμαι ἕτοιμος, s'empresser, avoir du zèle pour.

Beeiferung, *f.*, ἡ ἐπιμέλεια, ὁ ζῆλος, zèle, *m.*

Beeinträchtigen, *v. n.* ἀδικῶ, ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός, porter préjudice, faire quelque grief.

Beeinträchtigung, *f.*, ἡ ἀδικία, ἔγγιξις, grief, tort, préjudice, *m.*

Beenden, Beendigen, *v. a.* τελειόνω, finir, achever.

Beendigung, *f.*, ἡ τελείωσις, achèvement, *m.*, fin, *f.*

Beengen, *v. a.* στενόνω, στενέλλω, étréir, serrer.

Beengung, *f.*, στένεμα, étréissement, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Beerben, *v. a.* einen, κληρονομῶ, εἶμαι κληρονόμος τινός, hériter de q.

Beerdigen, *v. a.* ἐνταφιάζω, θάπτω, enterrer, inhumer.

Beerdigung, *f.*, ὁ ἐνταφιασμός, ἡ ταφή, enterrement, *m.*, inhumation, *f.*

Beere, *f.*, καρπὸς μικρὸς καὶ ζωμηρός (οἷον· τὰ σταφύλια κτλ.), baie, *f.*; τὸ σπειρί, grain, *m.*, graine, *f.*

Beet, *n.*, ἡ πρασιὰ εἰς τὸν κῆπον, couche, planche, planche, *f.*, parterre (d'un jardin), *m.*

Beete, *n. pl.*, τὸ κοκκινογούλι, παντζάρι (ῥίζα), betts (plante), *f.*

Befahren, *v. a.* einen Fluß, ein Meer —, πηγαίνω μὲ καράβι εἰς ποταμόν, εἰς θάλασσαν, naviguer (sur un fleuve, dans une mer); (im Bergbaue): eine Grube —, καταβαίνω εἰς τὸ μεταλλεῖον (τὸ λαγούμι), descendre dans un puits (de mine).

Befallen (von Krankheiten ꝛc.), πιάνω, πλακώνω (λέγεται διὰ ἀῤῥωστίας), attaquer, saisir, surprendre (*se dit des maladies*).

Befangen, *adj.* ὑπού ἔχει μέρος εἴς τι (εἰς τὸ κριθᾶς καὶ εἰς τὴν ζημίαν), intéressé à qc.; στενοχωρημένος, gêné, embarrassé; πεπωρωμένος (μεταφ.), borné (*fig.*).

Befangenheit, *f.*, στενοχωρία, embarras, *m.*, περιορισμὸς (τοῦ πνεύματος), état d'un esprit borné.

Befangen, sich, mit etwas, *f.* Befassen.

Befassen, sich —, καταγίνομαι, ἀνακατώνομαι εἰς τι, s'occuper, se mêler de qc.

† Befehden, *v. a.* ἀνακηρύττω πόλεμον, déclarer la guerre (à . . .); κάμνω πόλεμον, faire la guerre (à . . .).

† Befehdung, *f.*, ἡ ἀνακήρυξις τοῦ πολέμου, déclaration *f.* de guerre; πόλεμος, guerre, *f.*

Befehl, *m.*, ἡ προσταγή, ordre, commandement, *m.*; zu Ihren Befehlen, εἰς τὰς προσταγάς σας, ὁρισμός σας, à vos ordres, prêt à vous servir.

Befehlen, *v. a.* προστάζω (*κελεύω), ordonner, commander; (anbefehlen), ἐμπιστεύομαι, παραδίδω (εἰς ἐπιτροπὴν κτλ.), recommander, commettre (qc. aux soins de q.).

Befehlerisch, *adj. fam.* ὅστις ἀγαπᾷ νὰ προστάζει, ὑψηλόφρων, impérieux.

Befehligen, *v. a.* ὁρίζω, ἐξουσιάζω, commander (en qualité de chef).

Befehlshaber, *m.*, ὁ ἐξουσιαστής, ὁ ἄρχων, commandant, maître, *m.*

Befeilen, *v. a.* ῥετζάρω, limer.

Befestigen, *v. a.* στερεώνω, attacher, assujettir, affermir; einen Platz —, περιτειχίζω, ὀχυρώνω, fortifier une place.

Befestigung, *f.*, ἡ στερέωσις, affermissement, *m.*; ὁ περιτειχισμός, τὰ ὀχύρωμα, ὀχύρωσις, fortification, *f.*

Befestigungskunst, *f.*, ἡ πολεμικὴ ἀρχιτεκτονική, ἡ ἐπιστήμη τῆς ὀχυρώσεως, fortification, architecture *f.* militaire.

Befeuchten, *v. a.* ὑγρώνω, βρέχω, humecter, mouiller.

Befeuchtung, *f.*, ἡ ὕγρωσις, βρέξις, τὸ βρέξιμον, mouillure, humectation, *f.*

Beflecken, *v. a.* βάνω πίτσα (οἷον· εἰς πιθίτσαν), emplomer, empenner; (meton.) ταχύνω, ὀγληγορεύω, hâter, accélérer.

Befinden, *v. a.* εὑρίσκω, trouver; gut (eben für gut) — νομίζω καλόν, εὑρίσκω εὔλογον, trouver bon, juger à propos; sich —, εὑρίσκομαι, être, se trouver, se porter; wie befinden Sie sich? πῶς εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας; πῶς ἔχετε (πῶς ἔχεις), comment vous portez-vous?

Befindlich, *adj.* εὑρισκόμενος, qui est, qui se trouve.

Beflecken, *v. a.* λερώνω, tacher, souiller, salir; (meton.) μολύνω, μπαίνω, *fig.* tacher, souiller (*p. e.* sa réputation etc.); Schuhe ꝛc. —, βάνω πίτσαις εἰς τὰ παπούτσια κτλ., μπαλώνω, mettre une hausse à un soulier etc., raccommoder.

Befleckt, *v. a.* λερωμένος, sali, souillé; μολυμένος, souillé (*fig.*); μπαλωμένος, raccommodé.

Befleckung, *f.*, ἡ λέρωσις, action

f. de tacher; *μόλυνσις*, action *f.* de souiller (*fig.*); *τὸ μολύνομα*, raccommodage, *m.*

Befleißigen, Befleißen, sich —, *v. r. ἐπιμελοῦμαι, παρέχω, προσπαθῶ*, s'efforcer, faire ses efforts ou son possible; sich eines Dinges —, *ἐπιμελοῦμαι, κατεργάομαι ἐπιμελῶς τινος*, s'appliquer à qc.

Befleißigung, *f.*, *ἡ ἐπιμέλεια*, effort, soin, *m.*, application, *f.*

Befliſſen, *adj. ἐπιμελούμενος, κατεργάζομενος*, appliqué, adonné à qc.

Befliſſenheit, *f.*, *ἡ ἐπιμέλεια, σπουδή, ὁ ζῆλος*, étude, application, *f.*

Beflügeln, *v. a. (μεταφ.) ταχύνω, ὀξύνω, ὀρθώνω*, donner des ailes, accélérer.

Beflügelt, *adj. πτερωμένος*, ailé.

Befolgen, *v. a. ἀκολουθῶ, ἐκτελῶ*, suivre, exécuter.

Befolgung, *f.*, *ἡ ἀκολούθησις, ἐκτέλεσις*, exécution, *f.*

Beförderer, *m.*, *ὁ προβιβάζων, βοηθῶν εἰς προκοπὴν μιᾶς ὑποθέσεως*, promoteur, qui fait avancer qc.

Beförderlich, *adj. προβιβαστικός, ὠφέλιμος εἰς προκοπὴν*, favorable (à l'avancement de qc.).

Befördern, *v. a. προβιβάζω, βοηθῶ εἰς προκοπήν τινος ἢ μιᾶς ὑποθέσεως*, aider, favoriser, faire avancer qc; *προξενῶ τινος μίαν ὑπηρεσίαν*, placer, employer q.

Beförderung, *f.*, *ὁ προβιβασμός, ἡ βοήθεια εἰς προκοπήν*, avancement, *m.*, promotion, *f.*; *ἡ προξένησις ὑπηρεσίας*, avancement *m.* à quelque emploi.

Befrachten, *v. a. φορτώνω (μάλιστα ἕνα καράβι) μὲ πράγμα*, charger (un vaisseau).

Befrachter, *m.*, *ὁ ἁμαρτὴς, (ὁποῦ προξενεῖ τὸ φόρτωμα διὰ τὸ καράβι)*, celui qui fournit la charge ou la cargaison.

Befrachtung, *f.*, *ἡ φόρτωσις*, action *f.* de charger; *s.* Befrachten.

Befragen, *v. a. ἐρωτῶ (λέγεται μάλιστα διὰ τὸν κριτήν)*, questionner, interroger; sich —, *ἐρεύνω εὐθύνην, ἐρεύνω συμβουλήν*, s'enquérir, s'informer.

Befragen, *n.*, Befragung, *f.*, *ἡ ἐρώτησις, ἡ ζήτησις τῆς εὐθύνης*, action de questionner, enquête, information, *f.*

Befremden, *v. i.* es befremdet mich, *παραξενεύομαι, ἀπορῶ, θαυμάζω, μένω ἔκθαμβος*, surprendre, paraître étrange, être surpris.

Befremden, *n.*, *ἡ ἀπορία, τὸ θάμβος*, surprise, *f.*

Befremdend, Befremdlich, *adj. παράξενος, ὁποῦ ἐκθαμβεῖ*, surprenant, étranger.

Befressen, *v. a. τρώγω, ἀποτρώγω*, ronger, manger de qc.

Befreunden, sich, *γίνομαι συγγενὴς, κάμνω συγγένειαν (διὰ μέσου ὑπανδρείας)*, s'apparenter, s'allier.

Befreundete, *m.*, *συγγενὴς (διὰ μέσου ὑπανδρείας)*, parent, allié, *m.*

Befreundung, *f.*, *ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας*, alliance, parenté, *f.*

Befreyen, *v. a. ἐλευθερώνω*, délivrer; affranchir; exempter.

Befreyer, *m.*, *-rin*, *f.*, *ἐλευθερωτὴς· ἐλευθερώτρια*, libérateur, *m.*, libératrice, *f.*

Befreyung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις*, délivrance, *f.*; affranchissement, *m.*; exemption, *f.*

Befriedigen, *v. a. εὐχαριστῶ, κάμνω τινα εὐχαριστημένον, ἀναπαύω*, contenter, satisfaire, apaiser; (umzäunen), *περικυκλώνω μὲ φράκτην*, fermer, enclore d'une haie.

Befriedigend, *adj. ἀρκετὸς, ἱκανὸς (νὰ γένῃ τις εὐχαριστημένος)*, satisfaisant, suffisant.

Befriedigung, *f.*, *ἡ εὐχαρίστησις, ἀνάπαυσις*, action *f.* de contenter, d'apaiser; (Bezahlung), *ἡ πλήρωμή*, payement, *m.*; (Umzäunung), *περίφραγμα φράκτη*, clôture, enceinte *f.* de haies.

Befruchten, *v. a. καταφορῶ, πιάνω*, féconder, fertiliser.

Befruchtung, *f.*, *ἡ καταφορία, ἡ ἐνέργεια τοῦ καταφορεῖν*, fécondation, *f.*

Befugniß, *f.*, *τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία (νὰ κάμῃ ἢ νὰ πάρῃ τι)*, droit, *m.*, faculté, *f.*, (de faire qc.).

Befugt, *adj. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν*, autorisé.

Befühlen, *v. a. ψηλαφῶ, ἁπτο-*

τάζω ψηλαφῶντας, täter, toucher, manier.

Befürchten, *v. a.* φοβοῦμαι, craindre, appréhender.

Befürchtung, *f.*, ὁ φόβος (τὰ μὴ ὑκολουθήσῃ τι κακόν), crainte, appréhension, *f.*

Begaben, *v. a.* φιλοδωρῶ, στολίζω μὲ χαρίσματα (ψυσικά), doner, pourvoir (de qc.).

Begabt, *adj.* φιλοδωρημένος, doué, pourvu.

Begaffen, *v. n.* θεωρῶ, κυτάζω μὲ ἀνοικτὸν στόμα, bayer à qc., regarder qc. la bouche ouverte.

Begängniß, *n.*, ὁ ἑορτασμός, (σιον· διὰ νίκην, δι' ἐνθύμησιν ἐνδόξου ἀνδρὸς κτλ.), célébration, solennisation, solennité (*p. e.* à l'occasion d'une victoire remportée, à la mémoire d'un homme célèbre etc.).

Begatten, sich —, συνουσιάζω, ἀμίγνυμαι, (λέγεται μάλιστα περὶ τῶν ζώων), s'accopter, s'apparier.

Begattung, *f.*, ἡ συνουσία, ἀμίξις, accouplement, coït, *m.*

Begeben, sich — (an einen Ort), πηγαίνω, (εἰς τόπον τινά), se rendre, aller (en quelque lieu); zur Armee —, πηγαίνω εἰς τὸ στράτευμα, aller à l'armée; in Gefahr —, βάλλομαι εἰς κίνδυνον, κινδυνεύω, s'exposer, se mettre en danger; in den Ehestand —, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier; auf die Flucht —, φεύγω, δίδομαι εἰς φυγήν, prendre la fuite; (sich ereignen), *v. i.* es begiebt sich, γίνεται, συμβαίνει, il arrive, il se fait; sich — einer Sache, *v. r.* παραιτῶ τι, κάμνω παραίτησιν τινος πράγματος, renoncer à qc., se désister de qc. se démettre de qc.

Begebenheit, *f.*, τὸ συμβεβηκὸς, συμβὰν, aventure, *f.*, événement, *m.*

Begehrlich, *adj.* ὁποῦ ζητεῖ πολλὰ, φιλόκερδος, qui demande beaucoup, intéressé.

Begehrlichkeit, *f.*, ἡ συνήθεια νὰ ζητῇ πολλὰ πράγματα, φιλοκερδία, convoitise, avidité, *f.*

Begehrungsvermögen, *n.*, (philos.) ἡ ζητητικὴ δύναμις (τῆς ψυχῆς), (philos.) appétit, *m.*

Begehung, *f.*, ὁ ἑορτασμός, célébration, *f.*; ἡ πρᾶξις, action de commettre etc.

Begeifern, *v. a.* βρέχω μὲ σάλια, souiller (qc.) de bave.

Begeistern, *v. a.* ἐμπνέω, θουσιάζω, inspirer, enthousiasmer.

Begeisterung, *f.*, ὁ ἐνθουσιασμός (μάλιστα τοῦ ποιητοῦ), inspiration, *f.*, enthousiasme, *m.*, verve (poétique), *f.*

Begier, Begierde, *f.*, ἡ ἐπιθυμία, appétit, désir, *m.*

Begierig, *adj.* ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, désireux, avide; begierig sein, ἐπιθυμῶ, ποθῶ, désirer.

Begießen, *v. a.* βρέχω χύνοντας νερὸν κτλ. ποτίζω (φυτά), verser, jeter de l'eau sur qc., arroser (des plantes); sich die Nase —, (pop.) πίνω ἕως νὰ μεθύσω, s'enivrer, se soûler.

Begießung, *f.*, τὸ βρέξιμον, τὸ πότισμα, arrosement, *m.*

Beginn, *m.*, ἡ ἀρχὴ, commencement, *m.*

Beginnen, *v. n.* ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer; *fig. fam.* er beginnt seiner, κάμνει πολὺν πάρδαλον, φωνάζει κτλ., il fait l'enragé.

Beginnen, *n.*, ἐπιχείρημα, entreprise, *f.*; φέρσιμον, conduite, *f.*

Beglaubigen, *v. n.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιόνω, μαρτυρῶ, attester, certifier, assurer, confirmer.

Beglaubigt, *adj.* βεβαιωμένος κτλ., attesté; ein beglaubigter Gesandter, πρέσβυς ἔχων σωστικὸν γράμμα ἀπὸ τὸν βασιλέα του, un envoyé accrédité.

Beglaubigung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, μαρτυρία, attestation, assurance, confirmation; zu besserer —, εἰς βεβαίωσιν (ἢ εἰς μαρτυρίαν) τοῦ ὀπίσω, en foi de quoi.

Beglaubigungsschreiben, *n.*, τὸ μαρτυρικὸν ἢ σωστικὸν γράμμα τὸ ὁποῦον λαμβάνει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τὸν βασιλέα του, lettre *f.* de créance.

Begleiten, *v. a.* συνοδεύω, accompagner; (zum Schutz), συνοδεύω διὰ προφυλάξεως, convoyer, escorter.

Begleiter, *m.*, ὁ συνοδευτὴς, πάντροπος, celui qui accompagne, conducteur, guide, compagnon, *m.*

Begleiterin, *f.*, ἡ συνοδεύτρια, συντρόφισσα, celle qui accompagne, conductrice, compagne, *f.*

Begleitung, *f.*, ἡ συνόδευσις, accompagnement, *m.*, conduite, *f.*; ἡ συνοδία, convoi, *m.*, escorte, *f.*

Beglücken, *v. a.* εὐτυχίζω, κάμνω εὐτυχῆ, rendre heureux.

Beglückt, *adj.* εὐτυχισμένος, heureux, fortuné.

Beglückung, *f.*, ὁ εὐτυχισμός, action *f.* de rendre heureux.

Begnadigen, φιλοδωρῶ, κάμνω χάριν, accorder une grâce à q.; einen Verbrecher —, συγχωρῶ τὸν κακοῦργον, pardonner, faire grâce (à un criminel).

Begnadigung, *f.*, ἡ φιλοδώρησις, grâce *f.* accordée à q.; ἡ συγχώρησις (τοῦ κακούργου), pardon, *m.*, grâce, *f.*

Begnügen, sich —, *v. r.* εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, se contenter, être satisfait (de qc.).

Begnügsam, *adj.* εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, μέτριος, content, satisfait de peu de chose, modéré; *f.* Genügsamkeit.

Begnügsamkeit, *f.*, ἡ εὐχαριστησις μὲ ὀλίγα, ἡ μετριότης, modération, *f.*; *f.* Genügsamkeit.

Begraben, *v. a.* θάπτω, ἐνταφιάζω, enterrer, inhumer.

Begräbniß, *n.*, (Leichenbegängniß), ἡ ταφὴ, ὁ ἐνταφιασμός, enterrement, *m.*, inhumation, *f.*

Begränzen, *v. a.* βάνω ὅρους, terminer, aborner, mettre des bornes; (beschränken), περιορίζω *fig.* borner.

Begränzung, *f.*, περιορισμός, aborncment, *m.*, bornes, *f. pl.*

Begrasen, *v. n.* et *v. r.* sich —, σκεπάζομαι μὲ χόρτα (σιον· τὸ λιβάδι), se couvrir d'herbes (*p. e.* une prairie); *v. a.* βόσκομαι, τρώγω τὰ χόρτα, brouter.

Begreifen, *v. a.* ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, täter, manier, toucher; (in sich fassen), περιέχω, contenir, embrasser, renfermer; (einsehen, verstehen), καταλαμβάνω, comprendre, entendre.

Begreiflich, *adj.* εὐκατάληπτος, καταληπτὸς, compréhensible, convenable.

Begreifung, *f.*, τὸ ψηλάφημα, maniement, *m.*

Begriff, *m.*, (Umfang), ἡ περιφέρεια, circonférence, *f.*; (Innegriff, Inhalt), τὸ περιεχόμενον, contenu, *m.*; (Idee), ἡ ἰδέα, idée, notion, *f.*; Kurzer —, ἡ ἐπιτομὴ, abrégé, précis, *m.*; im Begriff seyn oder stehen, εἶμαι κοντὰ (τὰ κάμω τι, être sur le point (de faire qc.).

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Begriffen, *adj.* et *part.* (s. Begriff), — seyn (etwas zu thun), *εἶμαι ἕτοιμος, εἶμαι ἐτοιμὸς (τί κάμω τι)*, être sur le point (de faire qc.).

Begrüßen, *v. a. χαιρετῶ*, saluer.

Begrüßung, *f.*, *ἡ χαιρετισμός*, salutation, *f.*

Beguden, *v. a. fam. θεωρῶ, κυτάζω μὲ περιέργειαν*, regarder, enuisager.

Begünstigen, *v. a. βοηθῶ (τινὰ, νὰ προχωρήσῃ κτλ.), εἶμαι εὔνους εἰς τινα*, fauoriser, aider.

Begünstigung, *f.*, *ἡ βοήθεια, ἡ εὔνοια*, faueur, grâce, *f.*

Begütert, *adj. πλούσιος*, qui a du bien, opulent.

Begütigen, *s.* Besänftigen.

Behaaren, *v. r.* sich —, *ἐβγάζω τρίχες ἢ μαλλιὰ, σκεπάζομαι μὲ τρίχες, γίνομαι μαλλιαρός*, se couurir de poil.

Behaart, *adj. μαλλιαρός*, velu, peln.

Behacken, *v. a. κόπτω (μὲ τζεκοῦρι, μὲ δίκελλαν) μάλιστα ἀμπέλια καὶ φυτὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, couper (auec une hache), honer (la vigne etc.).

Behaftet, *adj. ὑποκείμενος εἰς . . ., βαρυμένος (μὲ κακὸν τι)*, chargé, accablé, attaqué (d'un mal).

Behagen, *v. n. ἀρέσκω (ἀρέζω)*, agréer, plaire; es behagt mir hier, *μοὶ (μὲ) ἀρέζει ἐδῶ*, je me plais ici.

Behagen, *n.*, *ἡ ἀρέσκεια, εὐαρέσκεια*, agrément, plaisir, *m.*, satisfaction, *f.*

Behaglich, *adj. ἁρπαστός, εὐάρεστος*, agréable, commode.

Behaglichkeit, *f.*, *τὸ ἀρεστὸν, εὐάρεστον*, aise, commodité, *f.*

Behalten, *v. a. κρατῶ, διατηρῶ*, garder, retenir, tenir; *fig.* etwas bey sich —, *φυλάγω, ἀποθησαυρίζω τὰ μυστικόν*, garder le secret, taire qc.; im Gedächtnisse —, *διατηρῶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, ἐνθυμοῦμαι*, retenir, garder dans la mémoire; Recht —, *ἔχω δίκαιον, κερδαίνω τὸν χριτολογίαν*, auoir raison, gagner son procès.

Behälter, *m.*, *κάθε αντοῦκι, κασὶ, κυλάπι κτλ. εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγεται τι*, endroit où l'on garde qc. (*p. e.* une caisse, une armoire etc.), reservoir, *m.*

Behältniß, *n.*, *κάθε τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγεται τι (οἷον· κυπλάπι, σύτας, φυλακὴ κτλ.)*, endroit *m.* propre à garder ou a serrer qc. (*p. e.* une armoire, une chambre, une prison etc.).

Behandeln, *v. a. μεταχειρίζομαι*, traiter, manier; jemanden wohl, übel ꝛc. —, *φέρομαι, πολιτεύομαι (καλὰ, κακὰ) πρός τινα*, traiter q. bien, mal etc.; eine Waare —, *πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος*, marchander, conuenir du prix de qc.

Behandlung, *f.*, *ἡ μεταχείρισις*, traitement, maniement, *m.*; *s.* Behandeln.

Behängen, *v. a. κρεμῶ τριγύρω, σκεπάζω μὲ κρεμασμένα πανιὰ κτλ.*, suspendre tout autour (de qc.); — (ein Zimmer ꝛc.), *σκεπάζω τοὺς τοίχους τοῦ σαλάμου (κουβερτοῦ-άντῆ) μὲ μαῦρα ῥοῦχα*, tendre de noir (une chambre etc.); *fig.* sich — (mit etwas), *(μεταφ.) ἀναγκάζομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν*, s'immiscer, se mêler de qc., se charger de qc.

Behängt, *adj. σκεπασμένος, στολισμένος μὲ κρεμασμένα πανιά*, tendu, couuert orné de tapis etc.; (von Bäumen), *(σκυλί) δοῦ ἔχει αὐτιὰ κρεμάμενα*, (de chiens) qui a les oreilles pendantes, coiffé.

Beharren, *v. n. μένω στερῶς, ἐπιμένω, καρτερῶ, περικαρτερῶ*, persévérer, persister, demeurer; auf seiner Meinung —, *μένω, μανιάζω εἰς τὴν γνώμην μου*; persister dans son sentiment.

Beharrlich, *adj. σταθερὸς, ἐπίμονος, καρτερικὸς, ὁποῦ ἐπιμένει, περικαρτερεῖ*, persévérant, persistant, constant, ferme.

Beharrlichkeit, *f.*, *ἡ ἐπιμονὴ, καρτερία, προσκαρτέρησις*, persévérance, constance, *f.*

Behauen, *v. a. κόπτω, πελεκῶ*, couper, tailler; auf's Gröbsten —, *ξεχονδρίζω (πέτρας, ξύλα)*, dégrossir.

Behaupten, *v. n. διϊσχυρίζομαι, βεβαιώνω, μένω σταθερὸς εἰς μίαν γνώμην*, soutenir, défendre, maintenir (une opinion); seine Würde, sein Ansehen —, — *διατηρῶ, κρατῶ τὴν ἀξίαν, τὴν ὑπόληψίν μου*, soutenir sa dignité, maintenir son autorité; den Platz —, *μένω, κερδαίνω*, remporter la victoire, gagner.

Behauptung, *f.*, *ἡ διϊσχυρισμὸς, ἡ βεβαίωσις*, affirmation, assertion, *f.*; — *ἡ διατήρησις, κράτησις*, maintien, *m.*

Behausen, *v. a. δέχομαι τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου*, loger, recevoir qn. chez soi.

Behausung, *f.*, *ἡ οἰκία, κατοικία (τὸ σπίτι)*, maison, demeure, *f.*, logis, *m.*

Behelf, *m.*, *ἡ πρόφασις*, excuse, exception, *f.*, prétexte, *m.*

Behelfen, sich —, *v. r. εὐχαριστοῦμαι (εἰς ὀλίγα), εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ ὀλίγα)*, être content, se contenter (de peu); mit etwas —, *κάμνω τὴν διάταξίν μου (μὲ τι), ἀπερνῶ (μὲ τι)*, s'accommoder de qc.; kümmerlich —, *ἀπερνῶ μὲ στενοχωρίαν*, vivre petitement; sich mit Worten ꝛc. behelfen können, *ἠξεύρω νὰ ὁμιλῶ καλῶς πρέπει, εἶμαι ἐπιτήδειος εἰς τὴν δμιλίαν*, auoir le don de la parole, savoir se tirer d'affaire.

Behelligen, *v. n. ἐνοχλῶ*, importuner, incommoder.

Behelligung, *f.*, *ἡ ἐνόχλησις*, importunité, *f.*

Behend, *adj. ταχὺς, ἐπιδέξιος*, agile, vite, prompt.

Behendigkeit, *f.*, *ἡ ταχύτης, ἐπιδεξιότης*, agilité, *f.*

Beherbergen, *v. a. δέχομαι εἰς τὸ σπίτι, δίδω καταφυγήν*, loger, recevoir, donner retraite.

Beherrschen, *v. a. κυριεύω, κυβερνῶ*, gouverner, dominer.

Beherrscher, *m.*, *ὁ κύριος, ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ μονάρχης*, souverain, maître, *m.*

Beherrscherin, *f.*, *κυρία, ἐξουσιάστρια, μοναρχήσσα*, souueraine, *f.*

Beherrschung, *f.*, *ἡ κυριεύσις, κυβέρνησις, ἐξουσία*, domination, *f.*, gouvernement, *m.*

Beherzigen, *v. a. ἐννοῶ, στοχάζομαι καλὰ*, prendre à cœur, prendre en considération.

Beherzigung, *f.*, *ἡ καλὴ στόχασις, καλὴ ἐξέτασις*, mûre considération, *f.*

Beherzt, *adj. ἀγρόβους, θαρσαλέος*, courageux, hardi.

Behexen, *v. a. μαγεύω*, ensorceler, enchanter.

Behexung, *f.*, *ἡ μάγευσις, τὸ μάγευμα*, ensorcellement, charme, *m.*

Behälter, *m.*, *καλάθι, πλατὺ μάλιστα διὰ πωρικά*, panier, manequin, *m.*

Behobeln, *v. n. ξυνανίζω (ὀλίγον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ)*, raboter, aménuiser.

Behölzen, sich, *v. r. ἐβγάζω πολλὰ κλαδιὰ*, pousser beaucoup de branches.

Behorchen, *v. a. ἀκούω κρυφίως, προσέχω κρυφίως*, écouter, être aux écoutes.

Behörde, *f.*, *τὸ κριτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει μία ὑπόθεσις*, autorité *f.* constituée, juge *m.* compétent; einen Brief an die Behörde abgeben, *ἐγχειρίζω μίαν γραφὴν κτλ. εἰς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει*, remettre, rendre une lettre à son adresse.

Behörig, *s.* Gehörig.

Behuf, *m.*, *ἡ χρῆσις*, usage, besoin, *m.*; zu diesem Behufe, *δι' αὐτὴν τὴν χρῆσιν, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν*, à cet usage, à ce but.

Behuft, *adj. ἐκεῖ ἔχει νύχια εἰς τὰ ποδάρια (οἷον· τὰ ἄλογον κτλ.)*, onglé, pourvu de corne (comme le cheval etc.).

Behülflich, *adj. ὑπομονητικὸς, βοηθητικὸς*, secourable, serviable; behülflich seyn, *βοηθῶ, συμβοηθῶ*, aider, assister; einem zu etwas behülflich seyn, *συμβοηθῶ, κάμνω νὰ λάβῃ τις τι*, faire auoir qc. à qn.

Behüten, *v. a. φυλάγω (φυλάσσω, -άττω)*, garder, préserver; einen vor etwas —, *φυλάγω τινὰ ἀπό τι*, garder, préserver qc. de qc.; behüte Gott! *ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ*, Dieu m'en préserue, à Dieu ne plaise! Behüte euch Gott! *χαίρε, εἰς τὸ καλὸν*, adieu!

Behutsam, *adj. στοχαστικὸς, περιεσκεμμένος, φρόνιμος*, circonspect, auisé, prudent.

Behutsamkeit, *f.*, *ἡ στοχαστικὴ,*

προφύλαξις, ψρόνησις, circonspection, precaution, f.

Bedütung, f., ἡ φύλαξις, garde, f.

Bei ꝛc., s. Bey ꝛc.

Beichte, (Beichte), f., ἡ ἐξομολόγησις, confession, confesse, f.; zur — gehen, πηγαίνω τὰ ἐξομολογηθῶ, aller à confesse; — hören, sitzen, ἐξομολογῶ, confesser, ouir la confession.

Beichten, v. a. ἐξομολογοῦμαι, se confesser, dire sa confession; fig. (bekennen), ὁμολογῶ, λέγω, φανερώνω, confesser, dire, avouer.

Beichtgeld, n., Beichtpfennig, m., ἄσπρα ὁποῦ δίδει τις εἰς τὸν πνευματικόν, denier m. de confession.

† Beichtiger, m., s. Beichtvater.

Beichtkind, n., ἐκεῖνος (ἡ ἐκείνη) ὁποῦ ἐξομολογεῖται, pénitent, m., pénitente, f.

Beichtstuhl, m., τὸ ἐξομολογητήριον, confessional, m.

Beichtvater, m., ὁ ἐξομολογητής, πνευματικός, confesseur, père m. spirituel.

Beichtzettel, m., μαρτυρία (δι' ἐγγράφου) τῆς ἐξομολογήσεως, certificat m de confession.

Beide, (Beyde), adj. pl. αἱ (οἱ), τὰ δύο, (*ἀμφώ, *ἄμφότεροι), deux, l'un et l'autre; keine von beiden, κανένα (οὐδέν) ἀπὸ τὰ δύο, μήτε τὸ ἕνε μήτε τὸ ἄλλο, ni l'un ni l'autre; von beiden Seiten, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, de côté et d'autre, de l'un et de l'autre côté.

Beil, n., τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη, hache, cognée, f.

Beilerkaft, f., εἶδος μπαλιάδου τῶν χαμηλῶν, galet, truc (espèce de billard), m.

Bein, n., τὸ ποδάρι, jambe, f.; (Schienbein), ἡ κνήμη (τὸ μέρος τοῦ σκέλους ἀπὸ τὸ γόνατον ἕως τὸ ποδάρι), os m. de la jambe, (anat. tibia, m.); (Knochen), τὸ κόκκαλον (ὀστέον), os, m.; fig. auf die Beine bringen (ein Kind), ἀνατράφω (ἕνα παιδί), élever (un enfant); (Truppen), (βάνω εἰς τὰ ποδάρια) συναθροίζω (στρατεύματα), mettre sur pied (des troupes); einem auf die Beine helfen, ἰατρεύω ἕναν ἄρρωστον· βάνω τινὰ εἰς καλὴν κατάστασιν, remettre (un malade) sur pied, faire la fortune de q.); fam. den Kopf zwischen die Beine nehmen, φεύγω (ἀπὸ ἕνα τόπον), prendre ses jambes à son cou et s'en aller; einem Beine machen, βιάζω τινὰ νὰ πάγῃ ὁλοτρόγωρα, faire aller (marcher) q.; etwas ans Bein binden, ἔχω (τραβῶ) μίαν ζημίαν, faire une perte.

Beinartig, adj. ὅμοιος μὲ κόκκαλον (*ὀστοειδής), osseux.

Beinbrecher, m., ὁ ὀστεοκλάστης, ὀστεὸς θαλάσσιος, ossifrague (aigle marin), m.

Beinbruch, m., τὸ τζάκισμα κοκκάλου (μάλιστα του σκέλους), fracture f. d'os (de la jambe).

Beinchen, n., κοκκαλάκι, os[illegible]let; ποδαράκι, petite jambe, f.

Beinbrechsler, m., τορνεὺς (ἐργαστήριον πρὸς μάτια), tourneur m. en os.

Beinern, adj. κοκκάλινος, d'os.

Beinfolter, f. Beinschrauben.

Beinfraß, m., Beinfäule, f., σάπημα ἢ ἡ σαπράτης κοκκάλου, carie, rugine, f.

Beingerippe, f., τὸ σκέλεμα, squelette, m.

Beinharnisch, m., τὸ ὅπλισμα τοῦ μηροῦ, cuissart, m.

Beinhaus, n., τὸ ὀστεοδοχεῖον (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν), charnier, m.

Beinhäutchen, n., τὸ περιόστιον, périoste, m.

Beinhöhle, f., τὸ κοῖλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἕνα κόκκαλον, ἐνήλασμα κοκκάλου, emboiture d'un os.

Beinholz, n., κύπρος, τὸ λεγόμενον, troène, m.

Beinicht, adj. κοκκαλοειδής, osseux, dur.

Beinig, adj. ὁποῦ ἔχει κόκκαλα, osseux, qui a des os.

Beinkleider, n. pl., τὸ βρακί, culotte, f., haut de chausses, m.

Beinschelle, f., ἡ πέδη, σίδερο μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ πόδια τοῦ φυλακωμένου, fer, m., ceps, m. pl.

Beinschiene, f., (am Harnisch) s. Beinharnisch; (für den Beinbruch), σκινδαλμὸς κ[illegible]

νιδάκι ὁποῦ δένει ὁ χειρουργὸς εἰς τὸ τζακισμένον ποδάρι, éclisse, f.

Beinschrauben, f. pl., Beinfolter, f., σκοδοστράβη (εἶδος βασάνου, τουρκ. τουμπαοῦκι), brodequins, m. pl.

Beinspath, m., (Pferdekrankheit), πρόβατα εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων, éparvin, m.

Beißen, v. a. δέχνω, δαγκάνω, mordre; sich (dat.) in die Zunge —, δαγκάνω τὴν γλῶσσαν μου, se mordre la langue; (wie Pfeffer ꝛc.), καίω (ὡσὰν τὸ πιπέρι κτλ.) εἰς τὴν γλῶσσαν, mordre, piquer (comme le poivre etc.); (wie Rauch ꝛc.), τρώγω, τζιμπῶ (ὡσὰν ὁ καπνὸς κτλ.) εἰς τὰ ἀμμάτια, picoter les yeux (comme la fumée etc.); (als das Gewissen), τρώγω, κεντῶ, τσιμπῶ (ὡσὰν ἡ συνείδησις), fig. mordre (en parlant de la conscience); fig. ins Gras —, σκατώνομαι, ἀποθνήσκω, mordre la poussière.

Beißend, adj. δριμὺς, ὁποῦ τσούζει, καίει (οὐσιαστ. τὸ πιπέρι κτλ.), mordant, mordicant, piquant (comme le poivre etc.); (μεταφ.) δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, fig. satirique, ironique.

Beißig, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δαγκάνῃ, enclin à mordre, hargneux; (μεταφ.) ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, fig. hargneux, querelleur.

Beißker, m., ὁ κυρβὸς ἢ γυ-

βιὸς (ψάρι ει), lamproyon, m. (poisson).

Beißkohl, m., s. Mangold.

Beißkorb, m., s. Maulkorb.

Beißzahn, m., τὸ κοπιτερὸν ὀδόντι, dent incisive, f.

Beißzange, f., τὸ τζιμπίδι (μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ καρφία), pince, f.

Beize, f., (Falkenjagd), τὸ κυνήγι μὲ τὸ γιερακι, vol, m., chasse du vol, volerie, f.; (das Beizen, Aetzen), ἡ ἀνάβρωσις, macération, corrosion, f.; (der Gärber), ἡ σκόνη βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ταμπάκης κατασκευάζει τὰ δέρματα, tan, m.; (der Küfchner), καθὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ γουνάρης βάνει τὰ δέρματα, confit (du pelletier); (Aether), s. Aether.

Beizen, v. a. et n. (mit dem Falken), κυνηγῶ, πηγαίνω εἰς τὸ κυνήγι μὲ τὸ γιερακι, chasser à l'oiseau.

Beizen, v. a. (mit scharfen Sachen), ἀπαλύνω, μουσκεύω (μὲ δριμὰ πράγματα, σιον· μὲ ἀσημόνερον, μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, μὲ ἀσβέστην κτλ.), macérer; donner le tan; confire; corroder.

Beizend, adj. δριμὺς, ὁποῦ τρώγει, μουκτίνει, corrodant, corrosif, caustique; s. Beizen.

Bejahen, v. a. λέγω ναὶ, βεβαιώνω, dire oui, affirmer, assurer.

Bejahend, adj. καταφατικὸς, βεβαιωτικὸς, affirmatif.

Bejahung, f., βεβαίωσις, κατάφασις, affirmation, f.

Bejahungsweise, adv. καταφατικῶς, affirmativement.

Bejahrt, adj. παλαιὸς, γέρος, πολυχρόνιος, âgé, avancé en âge, vieux.

Bejammern, v. a. θρηνῶ, κλαίω, déplorer.

Bejammernswürdig, adj. ἀξιοθρήνητος, déplorable, pitoyable.

Bekämpfen, v. a. πολεμῶ, καταπολεμῶ, combattre (q. ou qc.).

Bekämpfung, f., ἡ καταπολέμησις, combat, m., action f. de combattre.

Bekannt, adj. γνωστὸς, connu, notoire, public; (mit seinem Bekanntschaft hat), γνώριμος, connaissance; sich mit einem — machen, faire (lier) connaissance avec q.; etwas — machen, φανερώνω, κοινοποιῶ, μηνύω γιὰ τὸ κοινόν, publier, notifier; — werden, devenir public; mit einem — werden, entrer en connaissance avec q.

Bekannte, m., ein Bekannter, ἕνας γνώριμος, une personne de la connaissance de qn.

Bekanntlich, adv. καθὼς ἔναι γνωστὸν, il est connu que ...; adj. γνωστὸς, connu.

Bekannt machen, v. a. φανερώνω, κοινοποιῶ, publier, notifier; einen mit jemand —, κάμνω γνωριμίαν τινὸς μὲ ἄλλον τινά, procurer la connaissance de q. à q.; sich

bekannt machen mit etwas, *μυηθῆναι τι (οἷον· μίαν γλῶσσαν κτλ.)*, se familiariser avec qc. (*p. e.* avec une langue etc.).

Bekanntmachung, *f.*, *ἡ φανέρωσις, κοινοποίησις*, publication, notification, *f.*

Bekanntschaft, *f.*, *ἡ γνωριμία*, connaissance, familiarité, *f.*

Bekehren, *v. a. ἐπιστρέφω, διορθώνω*, corriger; (zum christlichen Glauben), *ἐπιστρέφω τινὰ εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν*, convertir q.

Bekehrung, *f.*, *ἡ ἐπιστροφή, διόρθωσις*, conversion, *f.*

Bekennen, *v. a. ὁμολογῶ*, avouer, confesser; sich — zu —, *ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμε τι κτλ.*, avouer qc. ou d'avoir fait qc.; sich zu einer Religion —, *ὁμολογῶ μίαν πίστιν*, professer une religion; auf einen —, *κατηγορῶ τινὰ διά τι*, accuser q. (im Kartenspiele) Farbe —, *παίζω ἕνα χαρτὶ τοῦ ἰδίου χρώματος ὁποῦ ἔπαιξεν ὁ ἄλλος*, donner de la couleur.

Bekenner, *m.*, *ὁ ὁμολογητής*, confesseur (d'une religion etc.), *m.*

Bekenntniß, *n.*, *ἡ ὁμολογία (ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸ κριτήριον)*, aveu (que fait q. dans l'interrogatoire), *m.*; (des Glaubens), *ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως*, confession (de foi), *f.*

Bekleiden, *v. a. βάνω τὶ πτερὰ (εἰς τὸ χλαβίρι)*, emplumer (un clavecin).

Beklagen, *v. a. συμπονῶ, συλλυποῦμαι*, plaindre (q.), avoir pitié (de q.); sich —, über etwas (gegen einen, bey einem), *παραπονοῦμαι διά κάτι τι*, se plaindre (à q.) de qc.

Beklagenswürdig, *adj. ἀξιοθρήνητος*, déplorable.

Beklagte, *m.*, *ὁ ἐγκαλεσμένος ἢ προσκλεσμένος εἰς τὸ κριτήριον*, accusé, défendeur, *m.*

Beklagung, *f.*, *ἡ συμπόνεσις, συλλύπησις*, action de plaindre, plainte, *f.*

Beklatschen, *v. a. χροτῶ τὰ χέρια, ἐπαινῶ χροτῶντας τὰ χέρια*, applaudir; *fig. fam.* einen —, *καθηγορῶ, κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά*, parler mal de q.

Beklauben, *v. a. τρώγω, τσιμπῶ μὲ τὸ νύχι*, ronger, éplucher.

Bekleben, *v. a. κολλῶ ἐπάνω εἰς . . .*, coller sur ou contre . . .

Bekleckern, *v. a. λερώνω, μουντζουρώνω*, tacher; mit Tinte —, *μουντζουρώνω (μὲ μελάνι)*, faire des pâtés sur qc.

Bekleiden, *v. a. φθάνω, πιάνω (λέγεται περὶ φυτῶν)*, prendre, venir (*se dit* de plantes).

Bekleiden, *v. a. ἐνδύνω*, vêtir, revêtir, habiller; (Wände ꝛc.), *σκεπάζω (τὸν τοῖχον κτλ.) μὲ πέρκια*, draper, orner de tapis; (ein Amt ꝛc.), *ἔχω ἕνα ὑπηρέσιον, μίαν ὑπηρεσίαν*, exercer, administrer, remplir une charge, du revêtu d'un emploi.

Bekleidung, *f.*, *τὸ ἔνδυμα*, action *f.* de vêtir etc.; *ἡ ἔνδυσις, φορεσία*, habillement, vêtement, *m.*

Bekleistern, *v. a.* (etwas mit), *κολλῶ κάπου εἰς . . .* coller (qc.) sur a . . .

Beklemmen, *v. a. στενοχωρῶ, θλίβω τὴν καρδίαν*, serrer (le coeur).

Beklemmt, *adj. στενοχωρημένος*, qui a le coeur serré.

Beklemmung, *f.*, *ἡ στενοχωρία, θλῖψις τῆς καρδίας*, serrement, saisissement *m.* de coeur.

Bekommen, *v. a. λαμβάνω*, recevoir, avoir, obtenir; Geld —, *λαμβάνω ἄσπρα*, recevoir, toucher de l'argent; eine Krankheit —, *πιάνομαι ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν, κολλῶ μίαν ἀῤῥωστίαν*, gagner une maladie; Zähne —, *βγάζω (τὰ) δόντια*, faire des dents; Knospen, Blätter —, *βγάζω μπουμπούκια, φύλλα*, pousser des bourgeons, des feuilles; ein Kind —, *κάμνω (γεννῶ) ἕνα παιδί*, faire un enfant, accoucher d'un enfant; kann man das zu sehen bekommen? *ἠμπορῶ ἢ εἶναι τρόπος νὰ τὸ ἰδῶ*, peut on le voir? *v. n.* (gut oder schlecht), *μὲ κάμνει καλὰ ἢ κακὰ (οἷον· ἕνα φαγί)*, faire du bien ou du mal à q. (*p. e.* une viande); (von Pflanzen), *πιάνω, φέξανω*,

πιάνω (τὸ φυτόν), prendre, venir (se dit des plantes).

Bekö̈stigen, *v. a.* τρέφω, δίδω τροφήν, alimenter, nourrir.

Bekö̈stigung, *f.*, τὸ θρέμμα, nourriture, *f.*, aliments, *m. pl.*

Bekräftigen, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, confirmer, affirmer, assurer.

Bekräftigung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, confirmation, *f.*

Bekränzen, *v. a.* στέφω, στεφανώνω, στολίζω μὲ στεφάνια ἀπὸ λουλούδια, couronner (de fleurs).

Bekränzung, *f.*, ἡ στεφάνωσις, couronnement (de fleurs), *m.*

Bekratzen, *v. a.* ξύνω ὀλίγον, gratter (un peu).

Bekreuzen, *v. a.* κάμνω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, faire le signe de la croix sur . . .

Bekriechen, *v. a.* ἕρπω, ἑρπίζω εἰς . . ., ramper sur . . .

Bekriegen, *v. a.* πολεμῶ, faire la guerre à . . .

Bekriegung, *f.*, ἡ πολέμησις, action *f.* de faire la guerre à . . .

Bekritteln, *v. a.* κρίνω, ἀνακρίνω (λέγεται ἐπὶ κακοῦ), critiquer (malicieusement).

Bekrönen, *v. a.* κορονάρω, στεφανίζω, couronner.

Bekrönung, *f.*, ὁ κορωνισμός, couronnement, *m.*

Bekümmern, *v. a.* στενοχωρῶ, θλίβω, προξενῶ λύπην, chagriner, affliger (q.) faire de la peine (à q.); sich —, θλίβομαι, λυποῦμαι, s'affliger, s'attrister, se chagriner; um etwas —, φροντίζω διὰ κάτι, ἀνακατώνομαι εἰς τι, se soucier de qc., se mêler de qc.

Bekümmerniß, *f.*, ἡ θλῖψις, λύπη, affliction, peine, *f.*, chagrin, *m.*

Bekümmert, *adj.* λυπημένος, πεθλιμμένος, affligé, triste; ὁποῦ φροντίζει, qui se soucie de qc.

Belächeln, *v. a.* χαμογελῶ (διά τι, μὲ πονηρίαν), ricaner sur qc.

Belachen, *v. a.* γελῶ (διὰ τι, μὲ τι), rire, se rire qc. de qc.

Belachung, *f.*, τὸ γέλοιον (διὰ τι, μὲ τι), risée, *f.*

Beladen, *v. a.* φορτώνω, charger; (μεταφ.) βαρύνω, *fig.* accabler.

Beladung, *f.*, ἡ φόρτωσις, τὸ φόρτωμα, action de charger, charge, *f.*

Belagerer, *m.*, ὁ πολιορκητής, assiégeant, *m.*

Belagern, *v. a.* πολιορκῶ, assiéger; einen —, βαρύνω, ἐνοχλῶ (μὲ καθημερινὰς ἐπισκέψεις κτλ.), *fig.* assiéger, importuner q.

Belagerte, *m.*, ὁ πολιορκημένος, assiégé, *m.*

Belagerung, *f.*, ἡ πολιόρκησις, πολιορκία, siége, *m.*

Belagerungsgeschütz, *n.*, τὰ μεγάλα κανόνια (διὰ πολιορκίαν), le gros canon.

Belang, *m.*, τὸ ἐξάλογον, importance, conséquence, *f.*; von —, ἐξάλογος, σπουδαῖος, ὄχι μικρός, de conséquence, d'importance.

Belangen, (Betreffen), *v. t.* ἀνήκει, concerner, regarder; was mich belangt, ὅσον εἰς ἐμέ . . ., quant à moi, *v. a.* einen gerichtlich —, ἐγκαλῶ (προσκαλῶ) τινὰ εἰς τὸ κριτήριον, poursuivre, accuser q.

Belangung, *f.*, ἡ ἐγκάλεσις, προσκλησις (εἰς τὸ κριτήριον), poursuite, *f.*

Belappen, *v. a.* περικυκλώνω, τὸ δάσος μὲ πανιὰ τεντωμένα, faire une enceinte de toiles autour d'un bois; ein wohl belappter Hund, σκυλὶ ὁποῦ ἔχει τὸ ἄνω χεῖλος πολλὰ χονδρόν, chien dont la lèvre supérieure est grosse.

Belasten, *v. a.* φορτώνω, ἐπιφορτίζω, charger, surcharger.

Belästigen, *v. a.* ἐνοχλῶ, βαρύνω, *fig.* charger, incommoder, être à charge.

Belästigung, *f.*, ἡ ἐνόχλησις, charge, importunité, *f.*

Belatten, *v. a.* σκεπάζω μὲ σανίδια μικρὰ καὶ λεπτά, latter; *f.* latte.

Belaubt, sich —, *v. r.* σκεπάζομαι μὲ φύλλα, ἐβγάζω φύλλα, se couvrir de feuilles, pousser des feuilles.

Belaubt, *adj.* ὁποῦ ἔχει φύλλα, feuillu, feuillu.

Belauern, *v. a.* παραμονεύω, épier, guetter.

Belauf, *m.*, ἡ ποῖμα, ἡ ποσότης τοῦ ὅλου, montant, total, *m.*, somme *f.* totale.

Belaufen, *v. r.* τρέχω συχνά, πηγαίνω συχνὰ (διὰ κάτι

μίαν ὑπόθεσιν κτλ.), aller souvent, faire le tour de . . . (pour quelque affaire); sich —, v. r. (von Hunden), συνουσιάζω, ἀμίγνυμαι (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά), s'accoupler (se dit des chiens); sich — auf, ἀναβαίνω (εἰς τύραν ἢ τύρα), κάμνω (μίαν ποιάτητα), monter, se monter, faire une certaine somme.

Belaufung, *f.*, (der Hunde), ἡ ἀμίξις τῶν σκυλιῶν, accouplement (des chiens), *m.*

Belauschen, *v. a.* παρατηρέω, ἀκούω κρυφίως, guetter, être aux écoutes.

Beleben, *v. a.* ζωοποιῶ, vivifier, animer; wieder —, ξαναζωοποιῶ, ranimer.

Belebt, *adj.* ἔμψυχος, ζωτικός, animé, vivant; ζωηρός, vif, éveillé.

Belebtheit, *f.*, ἡ ζωηράτης, vivacité, *f.*

Belebung, *f.*, ἡ ζωοποίησις, vivification, animation, *f.*

Belecken, *v. a.* γλείφω (ὀλίγον ἢ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη), lécher (un peu, ou aussi: tout autour).

Beleg, *m.*, ἡ μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα, ἡ ἐπιδειξις, certificat, document, *m.*, pièce justificative, *f.*

Belege, *n.*, περιπλωμα, bordure, *f.*

Belegen, *v. a.* σκεπάζω ἢ γεμίζω βάλλοντας πολλὰ πράγματα εἰς ἕνα τόπον (οἷον εἰς τὴν τράπεζαν κτλ.), mettre sur . . ., couvrir (p. e. une table) de plusieurs choses; mit Brettern —, σανιδώνω, planchéier; mit Fliesen —, στρώνω μὲ λίθους, μὲ πλίνθους, carreler; einen mit einer Strafe —, καταδικάζω τινὰ εἰς μίαν ποινήν, infliger une peine à q.; mit Truppen —, βάνω στρατιώτας (φύλακας) εἰς μίαν πόλιν κτλ., mettre des troupes (dans une ville etc.) 7. *fig.* etwas mit Beweisen —, ἀποδείκνυω (ἀποδείχνω μὲ μαρτυρίας, μὲ μαρτυρικὰ γράμματα, produire des titres, prouver; ein Thier —, πλακώνω, συμγαίνω μὲ τὸ θηλυκὸν (λέγεται διὰ τὰ ζῶα), couvrir (la femelle).

Belegung, *f.*, τὸ σκέπασμα, γέμισμα, action de mettre sur . . .; ἡ ἀπόδειξις, production *f.* des titres; ἡ συνουσία, accouplement, *m.*; s. Belegen.

Belehren, *v. a.* διδάσκω, παραδίδω (ἔπαιτήμην κτλ.), instruire, informer; sich — lassen, ἀκούω τὴν συμβουλήν, τὴν γνωρίσιαν τινός, prendre avis (de q. sur qc.), entendre raison; einen eines Bessern —, ἐγγίζω τινὰ ἀπὸ τὴν ἀπάτην, désabuser, détromper.

Belehrend, *adj.* διδακτικός, instructif.

Belehrung, *f.*, ἡ διδασκάλευσις, παράδοσις, instruction, avis.

Belehnen, *v. a.* παραδίδω εἰς τινα ἕνα φέουδο, investir, donner l'investiture; s. Lehn.

Belehnung, *f.*, ἡ παράδοσις τοῦ φέουδου, investitura, *f.*; s. Lehn.

Beleibt, *adj.* wohlbeleibt, παχὺς χονδροκοιλίης, qui a de l'embonpoint.

Beleidigen, *v. a.* ἐγγίζω, ἀδικῶ, ὑβρίζω, offenser, outrager; *fig.* die Augen, die Ohren —, ἐγγίζω (προξενῶ δυσαρέσκειαν εἰς) τὰ ὀμμάτια, τὰ αὐτιά, blesser les yeux, les oreilles.

Beleidigend, *adj.* ὅπου ἐγγίζει ἀδικεῖ, ὑβριστικός, offensant, outrageant.

Beleidiger, *m.*, ὁ ἐγγίζων, ὁ ἀδικῶν, ἀδικητής, ὑβριστής, offenseur, *m.*

Beleidigung, *f.*, ἡ ἔγγιξις, ἀδικία, ὕβρις, offense, *f.*, outrage, *m.*, injure, *f.*

Belesen, *adj.* βαις διάβασε (ἀνέγνωσε) πολύ, qui a de la lecture.

Belesenheit, *f.*, ἡ πολλὴ ἀνάγνωσις, μάθησις διὰ μέσου πολλῆς ἀναγνώσεως, lecture (connaissances acquises par la lecture), *f.*

Beleuchten, *v. a.* φωτίζω, éclairer, illaminer; (untersuchen), ἐξετάζω, ἐρευνῶ, considérer, examiner de près.

Beleuchtung, *f.*, ἡ φώτισις, τὸ φώτισμα, illumination, action *f.* d'éclairer; ἐξέτασις, examen, *m.*

Belfern, *v. n.* γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), claban-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

der; (*mittelmäßig*) *μαλώνω*, grondor, grogner.

Belieben, *v. a.* *ἀρέσκω*, *ἐπιθυμῶ*, vouloir; was beliebt Ihnen? *τί ἀγαπᾶτε;* *τί ὁρίζετε;* que vous plaît-il? que vous plaise-t-il?

Belieben, *n.*, *ἡ ἀρέσκεια*, plaisir, gré, goût, *m.*; nach Ihrem —, *κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ὅπως ἀγαπᾶτε*, à votre plaisir, comme il vous plaira; ich finde Belieben an etwas, *μοὶ* (*μὲ*) *ἀρέσκει* (*ἀρέζει*) *τι*, *τὸ ἀγαπῶ*, j'ai en gré qc., j'ai qc. pour agréable.

Beliebig, *adj.* *ἀριστός*, *εὐάρεστος*, *adv.* *κατ' ἀρέσκειαν*, agréable, à volonté.

Beliebt, *adj.* *ἠγαπητός*, *ἀρεστός*, *εὐάρεστος*, agréable, estimé, aimé; sich — machen bey einem, *κερδαίνω τὴν ἀγάπην, τὴν εὔνοιαν τινός*, se faire aimer de q., gagner les bonnes grâces de q.

Belisten, *v. a.* *γελῶ*, *ἀπατῶ μὲ πανουργίαν*, tromper, duper.

Bellen, *v. a.* *γαυγίζω*, aboyer.

Belletrist, *m.*, *ὁ καταγινόμενος εἰς τὰς ὡραίας ἐπιστήμας* (*εἰς ποιήματα κτλ.*), celui qui s'occupe des belles-lettres, bel-esprit, *m.*

Belobt, *adj.* *ἐπαινεμένος*, loué.

Belobungsschreiben, *n.*, *ἐπαινετικὸν γράμμα* (*βασιλέως εἰς τινὰ ὑπήκοον*), lettres *f. pl.* de louange (d'un roi à un de ses sujets).

Belohnen, *v. a.* *ἀνταμείβω*, récompenser, rémunérer.

Belohner, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις ἀνταμείβει*, rémunérateur, *m.*

Belohnung, *f.*, *ἡ ἀνταμοιβή*, récompense, rémunération, *f.*

Beluchsen, **Belugsen**, *v. a. fam.* *γελῶ*, *ἀπατῶ μὲ πολλὴν πανουργίαν*, tromper, duper.

Belügen, *v. a.* *λέγω ψεύματα*, *ἀπατῶ μὲ ψεύματα*, mentir à q., tromper q. par des mensonges.

Belustigen, *v. a.* *εὐφραίνω*, *χαροποιῶ*, *προξενῶ χαράν*, (*τουρκ.* *ἐγλεντίζω*), réjouir, divertir.

Belustigung, *f.*, *ἡ χαροποίησις*, *χαρά*, (*τουρκ.* *ὁ ἐγλεντὲς*), réjouissance, *f.*, divertissement, *m.*

Bemächtigen, sich, *v. r.* eines Dinges, *πέρνω* (*ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου*), *κυριεύω*, s'emparer, se saisir, se rendre maître de qc., occuper qc.

Bemächtigung, *f.*, *ἡ πάρσις*, *τὸ πάρσιμον*, prise, occupation, *f.*

Bemahlen, *v. a.* *ζωγραφίζω*, *βάφω μὲ διάφορα χρώματα* (*τὸν τοῖχον κτλ.*), peindre, peinturer.

Bemannen, (ein Schiff), *v. a.* *προβλέπω* (*ἕνα καράβι*) *μὲ ἀνθρώπους*, équiper, emmariner (un vaisseau).

Bemannung, *f.*, *οἱ ἄνθρωποι* (*οἱ ναῦται, οἱ στρατιῶται*) *εἰς τὸ καράβι*, équipage (d' d'un vaisseau), *m.*

Bemänteln, *v. a.* *σκεπάζω μὲ προφάσεις*, *προφασίζομαι*, pallier, voiler, déguiser.

Bemäntelung, *f.*, *ἡ πρόφασις*, palliation, *f.*, déguisement, *m.*

Bemasten, *v. a.* (ein Schiff), *βάνω τὰ κατάρτια* (*εἰς τὸ πλοῖον*), mâter (un vaisseau).

Bemastung, *f.*, *τὸ νὰ βάλῃ τις τὰ κατάρτια* (*εἰς τὸ πλοῖον*), action *f.* de mâter; *τὰ κατάρτια* (*τοῦ πλοίου*), mâture, *f.*

Bemauern, *v. a.* *σκεπάζω κλίζοντας τοῖχον*, murer, fermer de murailles.

Bemausen, *v. a.* einen, *fam.* *κλέπτω τι κρυφίως εἰς τινα*, escamoter qc. à q.

Bemeistern, *v. a.* *κλῶ*, *ἐξουσιάζω*, *κυριεύω*, maîtriser, vaincre, subjuguer; sich —, *v. r.* eines Dinges, *πέρνω* (*ἕνα πρᾶγμα διὰ λόγου μου*), se rendre maître, s'emparer de qc.

Bemeisterung, *f.*, *ἡ πάρσις*, *τὸ πάρσιμον*, prise, occupation, *f.*

Bemelbet, *adj.* *ἀναφερόμενος*, *προειρημένος*, mentionné, susdit.

Bemengen, sich, *v. r.* mit etwas, *ἀνακατώνομαι εἰς τι*, se mêler de qc.

Bemerkbar, *adj.* *ὁποῦ φαίνεται*, *ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἴδῃ*, aperceivable, sensible.

Bemerken, *v. a.* *σημειώνω*, *παρατηρῶ*, remarquer, observer; *σημειώνω*, *γράφω*, noter.

Bemerkung, *f.*, *ἡ σημείωσις*,

περιαίρησις, remarque, observation, f.

Bemitleiden, v. a. συλλυποῦμαι, avoir, pitié, compassion de qc.

Bemitleidt, adj. κυβερνημένος (πλούσιος), qui est à son aise, accommodé de biens.

Bemoosen, v. n. σκεπάζομαι μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον), se couvrir de mousse.

Bemoost, adj. σκεπασμένος μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον), mousu, couvert de mousse.

Bemühen, v. n. προξενῶ κόπον, ἐνοχλῶ, donner de la peine, incommoder; sich —, κοπιάζω, λαμβάνω τὸν κόπον, prendre la peine, se donner la peine; πασκίζω, πιαγίζω, tâcher, s'efforcer.

Bemühung, f., ὁ κόπος, peine, f., travail, m.

Bemüßigen, v. a. βιάζω, ἀναγκάζω, obliger, contraindre.

Benachbart, adj. γειτονικός, voisin, circonvoisin.

Benachrichtigen, v. a. δίδω εἴδησιν, (εἰδοποιῶ), avertir, informer.

Benachrichtigung, f., ἡ εἴδησις, εἰδοποίησις, avertissement, avis, m.

Benachtheiligen, v. a. ζημιόνω, προξενῶ ζημίαν, préjudicier.

Benageln, v. a. καρφώνω, βάνω καρφία, clouer, mettre des clous.

Benagen, v. a. τρώγω (ἐζμπῶ) μὲ τὰ δόντια, ronger.

Benähen, v. a. βάπτω εἰς . . ., σκεπάζω βάπτωντας, coudre à . . ., coudre tout autour.

Benamen, (benamsen), v. a. ὀνομάζω, nommer; παρονομάζω, ἐπονομάζω, surnommer.

Benarben, sich, v. r. σκεπάζομαι μὲ οὖλην, κλείομαι (οἱον ἡ πληγή), se cicatriser; f. Narbe.

Benarbt, adj. σκεπασμένος μὲ οὖλην ἢ μὲ οὖλας, covert de cicatrices; f. Narbe.

Benaschen, v. a. τρώγω χρυμίως ἢ κλεπτικά, goûter, tâter secrètement de qc.

Benebeln, v. a. σκεπάζω μὲ ὁμίχλην (μὲ κατηφείαν), couvrir de brouillard; sich —, (fam.) μεθύω (ὀλίγον), se griser, s'enivrer (un peu).

Benebelt, adj. μεθυσμένος (ὀλίγον), gris, enivré (un peu).

Benefft, f. Nebft.

Benedeien, v. a. εὐλογῶ, δοξάζω, bénir, louer, glorifier.

Benedeien-Kraut, n., ἡ ἅγιορνα (βότανον τι), benoîte, f., (plante).

Benedictiner, m., Βενεδικτῖνος (ἱερομόναχος), bénédictin, m.; zinerin, f., Βενεδικτίνα (καλογρηά), bénédictine, f.

Benehmen, v. a. ἀφαιρῶ, ὑστερῶ, ἐμποδίζω, ôter, priver de qc., empêcher; fig. einem einen Irrthum —, ἐξαπατῶ, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν ἀπάτην, désabuser, détromper q.; sich —, bey etwas, φέρομαι (καλὰ, καχὰ κτλ.) εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se prendre (bien, mal etc.) à qc.

Benehmen, n., φέρσιμον, τρόπος τῆς μεταχειρίσεως, conduite, manière f. d'agir.

Beneiden, v. a. φθονῶ, envier.

Beneidenswerth, Beneidenswürdig, adj. ἀξιοφθόνητος, digne d'envie.

Benennen, v. a. ὀνομάζω, δίδω ὄνομα, nommer, appeler.

Benennung, f., ἡ ὀνομασία, ὄνομα, nom, m., dénomination, f.

Benetzen, v. a. βρέχω, arroser, mouiller, baigner.

Benetzung, f., ἡ βρέξις, τὸ βρέξιμον, arrosement, m.

Benget, m., ὁ χονδροειδέστατος, ἀχρεῖος, ἀπολίτευτος, lourdaud, rustre, m.; (an der Druckerpresse), τὸ ξύλον χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὸ πιεστήριον εἰς τὴν τυπογραφίαν, barreau (de la presse dans l'imprimerie), m.

Bengelhaft, adj. χονδροειδὴς, ἀχρεῖος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος, rustre, grossier, lourd.

Bengeln, v. a. Νύσσω, καταβάλλω καρύδια (ἀπὸ τὸ δένδρον), abattre des noix.

Benennen, v. a. διορίζω, σημειώνω, désigner, fixer, marquer.

Benesen, v. a. fam. βεβαιόνω τι πιστευόμενος, fam. confirmer par un éternuement.

Benöthiget, adj. ἔχων χρείαν, qui a besoin de qc.; — ſeyn (einer Sache), ἔχω χρείαν, χρειάζομαι, avoir besoin de qc.; das Benöthigte, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειαζόμενα, le nécessaire.

Benutzen, Benützen, v. a. μεταχειρίζομαι ὠφελίμως, ἐβγάζω κέρδος, profiter, se prévaloir, tirer profit, faire usage de qc.

Benutzung, f., ἡ μεταχείρισις, usage, m.

Benzoe, f., ἀνεζίνη τις ἀρωματική, benjoin, m.

Beobachten, v. a. παρατηρῶ, observer, remarquer; (als Geſetze, Pflichten ꝛc.), παρατηρῶ, φυλάγω (νόμους, χρέος κτλ.), observer (les loix), remplir (son devoir etc.); das Stillſchweigen —, σιωπῶ, garder le silence.

Beobachter, m., ὁ παρατηρητής, observateur, m.

Beobachtung, f., ἡ παρατήρησις, observation, remarque, f.; ἡ φύλαξις (τοῦ νόμου κτλ.), observation (des loix etc.).

Beobachtungsgeiſt, m., πνεῦμα πολλὴ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς παρατηρήσεις, esprit m. spéculatif (qui fait des observations).

Beordern, v. n. προστάζω (τινὰ νὰ πάγῃ εἰς τόπον τινά), commander, ordonner, donner ordre, députer q. vers quelque lieu.

Bepacken, v. n. φορτώνω, βαρύνω μὲ φορτώματα, charger, remplir.

Bepanzern, v. a. βάνω σιδηροπροσόπαν, cuirasser, armer (de cuirasse).

Bepfählen, v. a. στερεώνω μὲ παλούκια, garnir de pals, palissader; Weinſtöcke —, ἀκουμπῶ ἀμπέλια μὲ χαράκια (μὲ παλούκια), chalasser des vignes.

Bepflanzen, v. a. einen Acker, βάνω πράβατα εἰς ἕνα περίφραγμα, διὰ νὰ κοπρίσουν τὸ χωράφι εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτά, parquer des moutons pour engraisser un champ.

Bepflanzen, v. a. φυτεύω, γεμίζω μὲ φυτὰ, planter (une terre) de . . .

Bepflanzung, f., ἡ φύτευσις, plantation, f.

Bepiſſen, v. a. βρέχω μὲ κάτουρον, pisser, mouiller en pissant.

Bequem, adj. πρόσφορος, εὔχρηστος, ἁρμόδιος, aisé, facile, convenable, propre (à qc.); ἀναπαυτικὸς, commode; (Bequemlichkeit liebend), ὁπαῦ ἀγαπᾷ τὴν ἀνάπαυσιν, μισόπονος, qui aime à être à son aise, qui n'aime pas à travailler beaucoup; es ſich (dat.) bequem machen, ἀναπαύομαι, se mettre à son aise, s'accommoder.

Bequemen, v. a. ſich —, προσαρμόζομαι, ὑποτάσσομαι, s'accommoder, se régler, se conformer à qc.

Bequemlichkeit, f., ἡ ἁρμοδιότης, εὐχρηστότης, εὐκολία, aise, f.; ἡ ἀνάπαυσις, commodité, f.; (heimliches Gemach), τὰ ἀναγκαῖα (εἰς τὸ ἀσπίτι), commodités, aisances, f. pl.

Berappen, v. a. ἀλείφω (τὸν τοῖχον) μὲ ἀσβέστην ἀνακατωμένον ἀπὸ ἄμμον, bretter, bretteler.

Berafen, v. a. σκεπάζω μὲ πρασιαῖς, μὲ βώλους γῆς μαζὺ μὲ τὰ πράσινα χόρτα, gazonner, couvrir de gazons; v. n. σκεπάζομαι μὲ χόρτα, se couvrir de gazons.

Berafpeln, v. a. ῥιπίζω, racler, râper.

Berathen, ſich, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους), consulter, délibérer (avec d'autres).

Berathen, adj. wohl, übel berathen ſeyn, εὐτύχομαι εἰς καλὴν ἢ κακὴν εἰς ἐγχειρίσεις καστάσεων, être bien ou mal dans ses affaires, être en bonne ou en mauvaise condition.

Berathſchlagen, v. n. und ſich —, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους), délibérer, consulter.

Berathſchlagung, f., ἡ συμβούλευσις, τὸ συμβούλευμα, συμβούλιον, délibération, consultation, f.

Berauben, v. a. ἁρπάζω, ὑστερῶ μὲ βίαν, voler q., dévaliser, détrousser, piller; ὑστερῶ, priver (q. de qc.); ſich einer Sache —, μόνος μου ὑστερούμαι τινὸς πράγματος, ἐγκρατεύομαι ἀπό τι, se priver de qc., se refuser qc.

Beraubung, f., ἡ ἁρπαγμός, vol, pillage, dépouillement,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

m.; ἡ στέρησις, ὑστέρησις, privation, *f.*

Beräuchern, *v. a.* καπνίζω, fumer; θυμιάζω, encenser.

Beräucherung, *f.*, τὸ κάπνισμα, fumage, *m.*; ἡ θυμίασις, encensement, *m.*

Berauschen, *v. a.* μεθύσκω, κάμνω μεθυσμένον, enivrer.

Berauscht, *adj.* μεθυσμένος, enivré.

Berberis-Baum, -Strauch, *m.*, ἡ ὀξυάκανθα (δένδρον τι), vinettier, *m.*

Berberisbeere, *f.*, καρπὸς τῆς ὀξυακάνθης, épine-vinette, *f.*

Berechnen, *v. a.* λογαριάζω, ἐξετάζω διὰ μέσου λογαριασμοῦ, calculer, compter, supputer; sich mit einem —, ἰσοπρέζω τὸν λογαριασμόν μου μέ τινά, τερματίζομαι, compter avec q., arrêter un compte avec q.

Berechnung, *f.*, ὁ λογαριασμός, calcul, compte, *m.*, supputation, *f.*

Berechtigen, *v. a.* δίδω τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω, autoriser.

Berechtigt, *adj.* ἔχων τὸ δίκαιον, ἔχων τὴν ἐξουσίαν, autorisé, en droit (de faire qc).

Berechtigung, *f.*, ἡ παράδοσις τῆς ἐξουσίας, autorisation, *f.*; droit, pouvoir, *m.*

Bereden, *v. a.* einen zu etwas —, πείθω, καταπείθω (τινὰ νὰ κάμῃ τι), persuader, porter q. à faire qc.; sich — συμφωνῶ, συνομιλῶ (μὲ ἄλλους) διὰ μίαν ὑπόθεσιν, conférer, s'aboucher, se concerter, convenir; etwas —, ὁμιλῶ δι' ἕνα πρᾶγμα, parler de qc.; *fam.* einen —, καταγορῶ, καταλαλῶ τινά, blâmer q., médire de q.

Beredsam, Beredt, *adj.* εὐγλωττος, éloquent, disert.

Beredsamkeit, *f.*, ἡ εὐγλωττία, éloquence, *f.*

Beredung, *f.*, ἡ κατάπεισις, persuasion, *f.*; ἡ συνομιλία καὶ συμφωνία, conférence, *f.*, abouchement, *m.*

Beregnen, *v. a.* βρέχω (λέγεται διὰ τὴν βροχήν), mouiller (de la pluie).

Beregnet, *adj.* βρεμμένος (ἀπὸ τὴν βροχήν), mouillé (de la pluie).

Bereichern, *v. a.* πλουτίζω, κάμνω πλούσιον, enrichir.

Bereicherung, *f.*, ὁ πλουτισμός, enrichissement, *m.*

Bereifen, *v. a.* σκεπάζω μὲ πάχνην, couvrir de frimas.

Bereift, *adj.* σκεπασμένος ἀπὸ πάχνην, couvert de frimas.

Bereisen, *v. a.* διέρχομαι ταξιδεύοντας, parcourir (un pays); die Messen (Jahrmärkte) —, περιέρχω εἰς τὰ πανηγύρια, fréquenter les foires.

Bereit, *adj.* ἕτοιμος, prêt, préparé, disposé à qc.

Bereiten, *v. a.* (*part.* bereitet), ἑτοιμάζω, préparer, disposer; καταασκευάζω, apprêter, faire; sich —, ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, καταασκευάζομαι, se préparer, se disposer (à qc.).

Bereiten, *v. a.* (*part.* bereitet) ἀγγελλω καβάλα (εἷς ἕνα τόπον) νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, aller à cheval (en quelque lieu) pour le visiter; ein Pferd —, *f.* Zureiten.

Bereiter, *m.*, ὁ διδάσκαλος ἱππεύσεως, écuyer (manège d'équitation), *m.*; *f.* Kunstreiter.

Bereits, *adv.* ἤδη, πλέον, déjà

Bereitschaft, *f.*, ἕτοιμον, disposition, *f.*; in Bereitschaft, πρόχειρον, prêt, tout prêt à la main.

Bereitung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή, préparation, *f.*, apprêt, *m.*

Bereitwillig, *adj.* πρόθυμος, prêt, prompt, disposé à faire qc.

Bereitwilligkeit, *f.*, ἡ προθυμία, promptitude, *f.*, empressement, *m.*

Berennen, *v. a.* (eine Stadt), πολεμῶ (μίαν πόλιν), πολιορκῶ, πολιορκῶ, investir, cerner (une place).

Berennung, *f.*, ἡ πολιορκία (περικύκλωσις μὲ στρατεύματα), investissement, *m.*

Bereuen, *v. a.* μετανοῶ, se repentir (de qc.), regretter (qc.).

Bereuung, *f.*, ἡ μετάνοια, μετάνοια, repentir, regret, *m.*

Berg, *m.*, τὸ βοῦνον, montagne, *f.*; *fig.* wir sind noch nicht über den —, ἀκόμη δὲν ἐπεράσαμεν τὴν ὑπόθεσιν μας, θέλει ἀκόμη κόπον, nous n'avons pas encore atteint notre but, il y faut encore bien de la peine; er ist über alle —, ἐμπῆγε, ἐφαρμάχησε, il a gagné le large; die Haare stehen mir zu Berge, τὰ μαλλιά μου ἀνατριχιάζουν, les cheveux me dressent; hinter dem Berge halten, κρύπτω τοὺς σκοπούς μου, cacher ses desseins, dissimuler.

Bergab, Bergunter, *adv.* εἰς τὸν κατήφορον, πρὸς τὰ κάτω, en descendant; *fig. fam.* es geht mit ihm bergunter, χειροτερεύουν τὰ περιστατικά του, ξεπίτηδες, ses affaires vont en décadence; ἄρχισε νὰ γηράζῃ, il est sur le déclin de l'âge.

Bergakademie, *f.*, ἀκαδημία διὰ τὰ μεταλλεῖα, académie *f.* des mines.

Bergamotte, Bergamottenbirn, *f.*, εἶδος τι ἀπιδιοῦ, bergamote (poire), *f.*

Bergamt, *n.*, ἡ ἐπιτροπὴ (ἢ τὸ κριτήριον) εἰς τὰ μεταλλεῖα, tribunal *m.* des mines.

Bergan, Bergauf, *adv.* εἰς τὸν ἀνήφορον, πρὸς τὲ ἄνω, en montant.

Bergart, *f.*, ὀρυκτὸν σῶμα, fossil, corps *m.* fossil.

Bergbalsam, *m.*, νάφθα (εἶδος ἀσφάλτου), naphte, *f.*

Bergbau, *m.*, ἡ καλλιέργεια τῶν μεταλλείων (ἡ δουλειὰ εἰς τὰ λαγούμια), exploitation *f.* des mines.

Bergbaukunst, *f.*, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργίας τῶν μεταλλείων, art *m.* d'exploiter les mines.

Bergbeamte, *m.*, ὑφιστάμενος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, officier *m.* préposé à l'exploitation des mines.

Bergbewohner, *m.*, κάτοικος εἰς τὰ βουνά, montagnard, *m.*

Bergbothe, *m.*, ταξιδεύων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν μεταλλείων, messager au département des mines.

Bergblau, *n.*, εἶδος γαλαζίου μεταλλικοῦ χρώματος, bleu de montagne, azur, *m.*

Bergdistel, *f.*, ἡ ἀγρία ἀγκινάρα, artichaut *m.* sauvage.

Bergegeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν γλίτωσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ναυάγια, droit *m.* de sauvage.

Bergen, *v. a.* (etwas), ἐλευθερώνω, γλιτώνω (τὰ πράγματα τῶν ναυαγῶν), sauver (des marchandises etc. d'un vaisseau qui a fait naufrage); (verbergen), κρύπτω, cacher.

Bergfall, *m.*, τὸ πέσιμον ἑνὸς βουνοῦ, écroulement *m.* d'une montagne.

Bergfestung, *f.*, τὸ ἀμούριον (κασέλλι) ἐπάνω εἰς ἕνα βουνόν, place *f.* forte située sur une montagne.

Bergfett, *n.*, τὸ σίγαρ (ἀξαύγι) ὀρυκτὸν (εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν), suif *m.* fossile.

Bergflachs, *m.*, ἄμιαντος (ὀρυκτόν τι ἶνώδες, σχεδὸν ὡσὰν τὸ λινάρι), amiante, *m.*

Bergfreyheit, *f.*, προνόμιον νὰ ἐργάζῃ τις μέταλλα εἰς τὰ μεταλλεῖα, privilège d'exploiter les mines.

Berggebrauch, *m.*, συνήθεια

Bergbeamte, *m.*, ὑφιστάμενος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, officier *m.* préposé à l'exploitation des mines.

Bergbewohner, *m.*, κάτοικος εἰς τὰ βουνά, montagnard, *m.*

Bergbothe, *m.*, ταξιδεύων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν μεταλλείων, messager au département des mines.

Bergblau, *n.*, εἶδος γαλαζίου μεταλλικοῦ χρώματος, bleu de montagne, azur, *m.*

Bergdistel, *f.*, ἡ ἀγρία ἀγκινάρα, artichaut *m.* sauvage.

Bergegeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν γλίτωσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ναυάγια, droit *m.* de sauvage.

Bergen, *v. a.* (etwas), ἐλευθερώνω, γλιτώνω (τὰ πράγματα τῶν ναυαγῶν), sauver (des marchandises etc. d'un vaisseau qui a fait naufrage); (verbergen), κρύπτω, cacher.

Bergfall, *m.*, τὸ πέσιμον ἑνὸς βουνοῦ, écroulement *m.* d'une montagne.

Bergfestung, *f.*, τὸ ἀμούριον (κασέλλι) ἐπάνω εἰς ἕνα βουνόν, place *f.* forte située sur une montagne.

Bergfett, *n.*, τὸ σίγαρ (ἀξαύγι) ὀρυκτὸν (εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν), suif *m.* fossile.

Bergflachs, *m.*, ἄμιαντος (ὀρυκτόν τι ἶνώδες, σχεδὸν ὡσὰν τὸ λινάρι), amiante, *m.*

Bergfreyheit, *f.*, προνόμιον νὰ ἐργάζῃ τις μέταλλα εἰς τὰ μεταλλεῖα, privilège d'exploiter les mines.

Berggebrauch, *m.*, συνήθεια

ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα, coutume *f.* des mineurs.

Berggegend, *f.*, βουνώδης τόπος, contrée *f.* montagneuse.

Berggeist, *m.*, φαντασμα, δαιμόνιόν τι (στοιχεῖο) νομιζόμενον ὅτου κυριεύει εἰς τὰ μεταλλεῖα, esprit *m.* follet dans les mines.

Berggelb, *n.*, ἡ ὤχρα (κίτρινον τι χρῶμα), ocre, *f.*

Berggenoß, *m.*, ἀνθρωπος ὁποῦ ἔχει μέρος εἰς τὰ μεταλλεῖα, associé *m.* qui a part aux mines.

Berggericht, *n.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, tribunal *m.* des mines.

Berggeschwornen, *m. pl.*, οἱ ἔνορκοι διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, juré *m.* des mines.

Berggesetz, *n.*, νόμος διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, loi *f.* ou règlement *m.* qui regarde les mines.

Berggrün, *n.*, πράσινόν τι χρῶμα ὀρυκτόν, vert de montagne, vert *m.* d'Hongrie.

Berggruß, *m.*, χαιρετισμὸς τῶν ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα), salutation *f.* des mineurs.

Bergharz, *n.*, ἄσφαλτος, bitume, *m.*

Berghauptmann, *m.*, ὁ ἐπιστάτης τῶν μεταλλείων, intendant *m.* des mines.

Berghauptmannschaft, *f.*, ἡ ἐπιστασία τῶν μεταλλείων, intendance *f.* des mines.

Berghuhn, *n.*, ἡ πέρδικα, perdrix. *f.*

Bergicht, *adj.* βουνοειδής, montagneux, montueux.

Bergig, *adj.* βουνώδης, montagneux, où il y a beaucoup de montagnes.

Bergjunge, *m.*, παιδί ὁποῦ δουλεύει εἰς τὰ μεταλλεῖα, garçon m. des mines.

Bergkappe, *f.*, ἡ σκούφια ἐκείνου ὁποῦ δουλεύει εἰς τὰ μεταλλεῖα, calotte *f.* de mineur.

Bergkette, *f.*, ἁράδα βουνῶν, chaine *f.* des montagnes.

Bergknapp, *m.*, ὁ δουλεύων εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγούμια), mineur, ouvrier *m.* aux mines.

Bergknappschaft, *f.*, συντροφία τῶν ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα), corps *m.* des mineurs.

Bergkrystall, *m.*, τὸ κρύσταλλον εἰς τὰ βουνά, cristal *m.* de roche.

Bergleute, *m. pl.*, οἱ δουλεύοντες εἰς τὰ μεταλλεῖα (οἱ ὀρυκτῆρες, τουρκ. οἱ λαγουμιντζῆδες), les mineurs, les ouvriers *m. pl.* aux mines.

Bergmann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα (ὀρυκτήρ, τουρκ. ὁ λαγουμιντζῆς), mineur, ouvrier *m.* aux mines.

Bergmännchen, *n.*, *f.* Berggeist.

Bergmännisch, *adj.* et *adv.* κατὰ τὸν τρόπον τῶν δουλευάντων εἰς τὰ μεταλλεῖα, à la manière des mineurs.

Bergmaus, *f.*, τὰ ποντίκι εἰς τὰ βουνά, rat *m.* des Alpes.

Bergmehl, *n.*, ἄλευρι ὀρυκτόν, farine *f.* fossile.

Bergmeister, *m.*, ὁ ἐπιτροπος τῶν μεταλλείων, maître, directeur *m.* des mines.

Berg-Nymphe, *f.*, ἡ ὀρεάδα (νύμφη ἡ ἡμίσεα εἰς τὰ βουνά), oréade, *f.*

Bergöhl, *n.*, (ελὶς ὕλης ἐλαιώδους), τὸ πετρέλαιον, pétrole, *m.*

Bergordnung, *f.*, ἡ διάταξις διὰ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ μεταλλεῖα, police *f.* des mineurs.

Bergpredigt, *f.*, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ βουνόν, prédication *f.* de Jésus-Christ sur la montagne.

Bergratly, *m.*, τὸ βουλευτήριον τῶν μεταλλείων, conseil *m.* des mines; συμβουλάτορας εἰς αὐτὸ τὸ βουλευτήριον, conseiller *m.* des mines.

Bergratze, *f.*, μεγάλος ποντικὸς εἰς τὰ βουνά, rat *m.* de montagne.

Bergrecht, *n.*, οἱ νόμοι τῶν μεταλλείων, droit *m.* des mines.

Bergrichter, *m.*, ὁ κριτὴς διὰ τὰ μεταλλεῖα, juge *m.* des mines.

Bergroth, *n.*, *f.* Rothstein.

Bergrücken, *m.*, ἡ ῥάχη τοῦ βουνοῦ, dos *m.* d'une montagne.

Bergsache, *f.*, ὑπόθεσις ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ μεταλλεῖα, affaire *f.* qui regarde les mines.

Bergschloß, *n.*, φρούριον (ατέλι) κτισμένον εἰς ἕνα β νόν, château bâti sur montagne, château *m.* **Bergschreiber**, *m.*, ὁ γραμμ κὸς εἰς τὰ μεταλλεῖα, trôleur *m.* des mines. **Bergschüssig**, *adj.* bergschüss Ἐξ, *n.*, μεταλλεῖον σμεν μὲ χῶμα, mine *f.* mêlée terre. **Bergsegen**, *m.*, εὐλόδημα τὰ μεταλλεῖα, revenu *m.* mines. **Bergspitze**, *f.*, κορυφὴ βουν sommet *m.* ou cime *f.* d' montagne. **Bergstadt**, *f.*, πόλις εὐρισκομ νη εἰς τὰ βουνά, ville *f.* tuée sur une montagne dans les montagnes. **Bergsteiger**, *m.*, ὁ πρῶτος ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁπ δουλεύουν εἰς τὰ μετ λεῖα), maître *m.* mineur. **Bergsucht**, *f.*, ἡ φθίσις, ἡ ηκας, phtisie, *f.* **Bergtheer**, *m.*, τὸ ὀρυκτὸν ρ τράνι, goudron *m.* minér **Bergung**, *f.*, ἡ γλύτωσις πραγμάτων ἀπὸ ναυαγισμ να πλοῖα, sauvement, sa votage, *m.*; ἡ κρύψις, κρύψιμον, action *f.* de c cher. **Bergurtheil**, *n.*, ἀπόφασις κριτηρίου διὰ ὑποθέσεις μεταλλείων, sentence *f.* tribunal des mines. **Bergunter**, *f.* Bergab. **Bergwache**, *n.*, κηροὶ ὀρυκτ cire *f.* minérale. **Bergwasser**, *n.*, νερὰν εἰς βουνά, eau *f.* des montagnes; die Bergwasser, *pl.*, νερὰ ἀπὸ βροχὴν ὁποῦ τρέχουν ἀπὸ τὰ βουνά, ravines, *f. pl.*

Bergwerk, *n.*, τὰ μεταλλεῖον (τουρκ. λαγούμι εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα), mine, minière, *f.*

Bergwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τέχνην τῶν μεταλλείων, ἡ μεταλλουργική, tout ce qui regarde l'exploitation des mines, métallurgie, *f.*

Bergwetter, *n.*, (βλαβεραὶ) ἀτμίδες εἰς τὰ μεταλλεῖα, air (nuisible) *m.* dans les mines.

Bergwissenschaften, Bergwerkswissenschaften, *f.*, αἱ ἐπιστῆμαι ἀναγκαῖαι δι' ἐκείνον ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν, sciences *f. pl.* nécessaires au minéralogue.

Bergzinn, *n.*, καλάϊ εὑρισκόμενον εἰς τὰ βουνὰ (εἰς τὰ μεταλλεῖα), καλάϊ καθαρόν, étain *m.* pur.

Bericht, *m.*, ἡ εἴδησις, relation, *f.*, rapport, avis, *m.*

Berichten, *v. n.* δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, φανερώνω, avertir, informer, faire savoir (qc à q.); einen Sterbenden —, μεταδίδω τῶν ἁγίων μυστηρίων εἰς ἀβλαστον ὁποῦ εἶναι χαντὰ νὰ ἀποθάνῃ, communier un mourant, lui donner le viatique, les sacrements.

Berichterstatter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναφέρει τὴν ὑπόνεσιν μιᾶς κρίσεως, rapporteur, *m.*

Berichtigen, *v. a.* διορθώνω, corriger, rectifier; βάνω εἰς τάξιν, διατάσσω, arranger, mettre en ordre; eine Zahlung —, κάμνω, ἐξακολουθῶ μίαν πληρωμήν, payer (une dette).

Berichtigung, *f.*, ἡ διόρθωσις, correction, *f.*; ἡ διάταξις, arrangement, *m.*; ἡ πληρωμή, payement, *m.*

Berlechen, *v. n.* μυρίζω, ἐξατίζω διὰ τῆς ὀσμῆς, flairer.

Berlitten, *adj.* ὁποῦ κάθηται εἰς τὸ ἄλογον, ἱππεύων, monté, équipé.

Berlan, *m.*, εἶδος τριχίνου ὑφάσματος (τζόχας), bourracan, *m.*

Berline, *f.*, εἶδος ἁμαξίου, berline (espèce de voiture), *f.*

Berme, *f.*, ἀδὸς μεταξὺ τῆς πολιτίας τοῦ τείχους καὶ τοῦ λάκκου (εἰς τὰ περιτειχισμένα κάστρα), berme, *f.*

Bernhardiner, *m.*, Βερναρδίτικος (ἐσκυμόνυχος), bernardin, *m.*

Bernstein, *m.*, τὸ ἤλεκτρον, (τουρκ. κεχριμπάρι), ambre jaune, succin, *m.*

Bersteyen, *v. n.* σκεπάζω (τὸν τοίχον κτλ.) μὲ καλάμια (διὰ νὰ βάλω γύψον ὕστερα), garnir ou revêtir de roseaux.

Bersten, *v. n.* σχίζομαι, σκάζω, crever, se crever, se fendre; (von Lippen, von Händen), σχίζομαι (ὑμιλῶντας διὰ τὰ χείλη, διὰ τὰ χέρια), gercer, se gercer; vor Lachen —, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, crever de rire.

Berüchtigt, *adj.* δυσφημισμένος, κακόφημος, fameux, diffamé, mal-famé.

Berücken, *v. a.* γελῶ, ὀπαιῶ, surprendre, tromper, attraper.

Berückung, *f.*, τὸ γέλασμα, ἡ ἀπάτη, tromperie, supprise, *f.*

Beruf, *m.*, τὸ κάλεσμα, vocation, *f.*; (Amt, τὸ ὑφίκιον, ἐπάγγελμα, fonction, *f.*; (Neigung), ἡ φυσικὴ κλίσις, ἡ ὄρεξις, φυσικὴ ἐπιτηδειότης, *fig.* disposition *f.* naturelle, talent *m.* naturel (pour qc.).

Berufen, *v. a.* καλῶ (τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν, appeler q à qc., envoyer une vocation à q.; (beberen), μαγεύω, enchanter, charmer; sich —, auf etwas, ἀναφέρομαι εἰς τι, se rapporter à qc.; sich auf einen —, ἀναφέρομαι εἰς ενα (διὰ νὰ παρηγορήσῃ τι κτλ.), se réclamer de q.

Berufsgeschäft, *n.*, ὑπόθεσις, δουλειὰ διορισμένη ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, fonction *f.* de la charge de q.

Berufung, *f.*, τὸ κάλεσμα, vocation, *f.*; τὸ ἀναφέρεσθαι εἰς τι, action *f.* de se rapporter à qc.; τὸ ἀναφέρεσθαι εἰς ενα, réclamation, *f.*

Beruhen, *v. n.* σκαλώνω, être fondé (sur qc.); auf sich — lassen, ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάσω, en demeurer là, laisser qc. sans y regarder de près).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Beruhigen, *v. a.* ἀναπαύω, καταπραΰνω, tranquilliser, calmer, apaiser.

Beruhigung, *f.*, ἡ ἀνάπαυσις, κατανράϋνσις, action *f.* de tranquilliser, tranquillité; παρηγορία, consolation, *f.*

Berühmen, sich, *v. r.* καυχῶμαι, se vanter.

Berühmt, *adj.* ἔνδοξος, περίφημος, célebre, fameux, illustre.

Berühmtheit, *f.*, δόξα, μεγάλον ὄνομα, célébrité, *f.*

Berühren, *v. a.* ἐγγίζω (μὲ τὸ χέρι, μὲ τὰ δάκτυλα), toucher (de la main, de doigts); (erwähnen), ἀναφέρω, μνημονεύω, toucher une chose, faire mention de qc.

Berührung, *f.*, ἡ ἔγγιξις (μὲ τὰ δάκτυλα), attouchement, *m.*; ἡ ἀναφορὰ, μνημόνευσις, légère mention (de qc.), *f.*

Berupfen, *v. a.* ἀποσπῶ (τὰ πτερά), arracher (les plumes), plumer; einen —, ἀπατεύω τινα (τὰ ἄσπρα κτλ.), ἀπατῶ, déposiller, plumer q.

Berußen, *v. a.* μαυρίζω μὲ καπνιάν, noircir de suie.

Beryll, *m.*, ὁ βήρυλλος (εἶδος πολυτίμου λίθου), béril, béryille, *m.*

Besacken, sich, *v. r. fam.* φορτώνομαι μέ τι, se charger (d'un fardeau); *fig.* πλουτίζομαι (μὲ ἄδικον), s'enrichir (illicitement).

Besäen, *v. a.* σπέρνω, semer, ensemencer.

Besäet, *adj.* σπαρμένος, ἀπεσπαρμένος (μὲ διάφορα πράγματα), semé, parsemé.

Besage, *prp.* κατά, selon, en conséquence de.

Besagen, *v. a.* λέγω, μαρτυρῶ, δείχνω, dire, témoigner, prouver.

Besagt, *adj.* προειρημένος, mentionné, dit, susdit.

Besalben, *v. a.* s. Salben.

Besänftigen, *v. a.* καταπραΰνω, ἡμερόνω, apaiser, adoucir, calmer.

Besänftigung, *f.*, ἡ καταπραΰνσις, ἡμέρωσις, adoucissement, *m.*

Besanmast, *m.*, τὸ ἀπίσινον κατάρτι, τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης, mât *m.* d'artimon, mât de fougne.

Besansegel, *m.*, τὸ πανὶ τοῦ καταρτιοῦ τῆς πρύμνης, voile *f.* d'artimon.

Besatzung, *f.*, ἡ φρουρὰ, οἱ στρατιῶται οἵτινες φυλάττουν τὸ φρούριον (τὸ κασιέλι), garnison, *f.*

Besaufen, *v. a. pop.* μουρδαρεύω, salir.

Besaufen, sich —, *v. r. pop.* μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος, s'enivrer, se soûler.

Beschaben, *v. a.* ξύω (ὀλίγον), racler, ratisser.

Beschädigen, *v. a.* βλάπτω, ζημιόνω, χαλνῶ, endommager; πληγόνω, blesser.

Beschädigung, *f.*, ἡ βλάβη, ζημίωσις, endommagement, *m.*; ἡ πληγὴ, blessure, *f.*

Beschaffen, *adj.* εὐμοιρόφ... εἰς (καλὴν, ἄχαμνὴν ... κατάστασιν, condition dans un certain état.

Beschaffenheit, *f.*, ἡ ποι... κατάστασις, qualité, co... tion, *f.*, état, *m.*

Beschäften, *f.* Schäften.

Beschäftigen, *v. a.* δίδω ... λαιάν, ποοξενῶ δουλ... προξενῶ ἐσχολίαν, occ... (q. de qc.), donner du ... vail; sich — mit etwas, ... τυγχάνομαι εἰς τι, s'occ... de qc.; — zum Zeitvertr... διπερνῶ τὸν καιρὸν μὲ ... occuper à qc.

Beschäftigung, *f.*, ἡ δουλ... ἀσχολία, ἰσιόθεσις, occu... tion, affaire, *f.*

Beschalen, *v. a.* βάνω λ... σανίδια (εἰς τοὺς τοῖ... τοῦ ὰνδὰ), garnir (la ... raille) de planches.

Beschälen, *v. a.* ζηρλονῶ peler, écorcer; (vom Pf... ste), συνουσιάζω, σμίγ... (λέγεται διὰ τὸ ἄλ...), ... vrir (la jument).

Beschälen, *m.*, τὸ ἄλ... (δ... σμένον μόνον διὰ τὴν ... ξιν μὲ τὴν φοράδαν), ... lon, *m.*

Beschämen, *v. a.* ἐντροπιά... αἰσχύνω, καταισχύνω, ... dre honteux, confus, con... dre.

Beschämt, *adj.* ἐντροπιασμέ... honteux, confus.

Beschämung, *f.*, ἡ ἐντρο... αἰσχύνη, ὁ ἐντροπιασμ... action de confondre, ho... confusion, *f.*

Beschatten, *v. a.* ἐπισκιάζω, ombrager, couvrir d'ombre.

Beschattung, *f.*, ὁ ἐπισκιασμὸς, action *f.* d'ombrager, ombrage, *m.*

Beschauen, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, voir, regarder.

Beschaulich, *adj.* θεωρητικὸς (φιλοσ.), contemplatif (philos.).

Beschäumung, *f.*, ἡ ἐπιθεώρησις, vue, inspection, *f.*; ἡ θεωρία (φιλοσ.), contemplation (philos.), *f.*

Bescheeren, *v. a.* χουρεύω, ξουράφιζω, tondre, raser.

Bescheid, *m.*, ἡ ἀπόκρισις, réponse, *f.*; (gerichtlicher), ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ), sentence, décision, *f.*; Bescheid wissen, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν, avoir connaissance (de qc.); Bescheid thun im Trinken, πίνω εἰς τὴν ὑγείαν ἐκείνου ὁποῦ ἔπιεν εἰς τὴν ἐδικήν μου, faire raison (en buvant du vin).

Bescheiden, *v. a.* διορίζω (τινὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ἕνα τόπον), mander, faire venir q. en quelque lieu; (vor Gericht), καλῶ εἰς τὸ χριτήριον, assigner q.; sich —, εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, συμφωνῶ, ὑποτάσσομαι, acquiescer, s'accommoder.

Bescheiden, *adj.* μέτριος, ταπεινόφρων, σώφρων, discret, modeste.

Bescheidenheit, *f.*, ἡ μετριότης, ταπεινοφροσύνη, σωφροσύνη, discrétion, modestie, *f.*

Bescheinen, *v. a.* φωτίζω, λάμπω, éclairer.

Bescheinigen, Bescheinen, *v. a.* βεβαιόνω, ἐπιδείχνω διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος, μαρτυρῶ, certifier, attester par écrit.

Bescheinigung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, ἀπόδειξις διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος, certificat, *m.*; ἡ μαρτυρία, attestation, *f.*

Bescheinigung, *f.*, ὁ φωτισμὸς, ἡ λάμψις, action *f.* d'éclairer.

Bescheißen, *v. a. pop.* χέζω εἰς . . ., *pop.* chier sur . . ., embrener; *fig.* (*pop.*) (betrügen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, fourber, blouter.

Bescheißer, *m.*, *fig. pop.* ψεύτης, trompeur, fourbe, *m.*

Bescheißerei, *f.*, *fig. pop.* ψευδιαῖς, ἀπάτη, tromperie, fourberie, *f.*

Beschenken, *v. a.* (einen mit etwas), φιλοδωρῶ, χαρίζω, faire des présents, donner qc. en présent à q.

Beschenkung, *f.*, ἡ φιλοδώρησις, action *f.* de faire des présents; τὸ χάρισμα, présent, don, *m.*

Bescheren, *v. a.* χαρίζω (λέγεται περὶ τῶν χαρισμάτων εἰς τὰ χριστούγεννα), donner, faire des présents (à la fête de noël).

Bescherung, *f.*, τὸ χάρισμα, action *f.* de donner, don, *m.*

Beschicken, *v. a.* στέλλω (τινὰ διὰ κάμιταν ὑπόθεσιν), envoyer (q. pour quelque affaire); (bereiten, ordnen), διατάσσω, διοικῶ, disposer, arranger; (besorgen), φροντίζω, προβλέπω, pourvoir, soigner; (von Metallen), συμμίγω (μεταλλα), allier (des métaux).

Beschickung, *f.*, ἡ στάλσις, envoi, *m.*; ἡ διαταξις, arrangement, *m.*; ἡ πρόβλεψις, action *f.* de pourvoir, de soigner; σμίξις, alliage, *m.*

Beschienen, *v. a.* ein Rad, βάνω ατεμάνι πιθηρέναν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τροχοῦ, embattre une roue.

Beschießen, *v. a.* πολεμῶ (ἕνα φρούριον κτλ.) μὲ κανονιαῖς, canonner.

Beschießung, *f.*, ἡ πολέμησις μὲ κανονιαῖς, canonnade, *f.*

Beschiffen, *v. a.* πλέω, ταξιδεύω εἰς . . ., naviguer sur . . .

Beschiffung, *f.*, τὸ πλεῦσιμον, ταξίδι, navigation sur . . . *f.*

Beschilfen, sich, *v. r.* σκεπάζομαι μὲ καλάμια, se couvrir de roseaux.

Beschilft, *adj.* σκεπασμένος μὲ καλάμια, couvert de roseaux.

Beschimmeln, *v. n.* μουχλιάζω, se moisir, se chancir.

Beschimpfen, *v. a.* ὀνειδίζω, ὑβρίζω, ἐντροπιάζω, ἀτιμάζω, outrager, injurier, couvrir de honte.

Beschimpfung, *f.*, ἡ ὕβρις, ὁ ἐντροπιασμὸς, ἡ ἀτιμία, outrage, *m.*, injure, *f.*, affront, *m.*

Beschinden, *v. a. fam.* χέρνω (τὸ δέρμα κατὰ τύχην), écorcher (la peau par accident).

Beschirmen, *v. a.* ὑπερασπίζω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκεπάζω, défendre, garantir, protéger.

Beschirmung, *f.*, ἡ ὑπεράσπισις, τὸ σκέπασμα, abri, *m.*, défense, protection, *f.*

Beschlafen, (ein Frauenzimmer), *v. a.* συγκοιμάζω, συλλυομαι (μὲ γυναῖκα), coucher (avec une femme); (etwas) ich will das —, θέλω κοιμηθῆ πρῶτα καὶ ὕστερα νὰ στοχασθῶ καλλίτερα, j'en veux consulter mon chevet, (je remettrai cela au lendemain).

Beschlag, *m.*, (von Bretern), σκέπασμα μὲ σανίδια, action *f.* de garnir de planches; (eines Pferdes, Rades), τὸ κάρφωμα τοῦ μετάλου (εἰς τὰ ὁλόγυρα), κάρφωμα τῶν καρφῶν περὶ τὸν τροχόν, ferrure (d'un cheval), *f.*, embatage (d'une roue), *m.*; (Arrest, Verbot), τὸ ἐμπόδιον (διορισμένον ἀπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ ὑπάρχοντα τοῦ χρεώστου, εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα κτλ.), arrêt, *m.*, saisie, *f.*, embargo, *m.*; — auf etwas legen, etwas in — nehmen, βάνω ἐμπόδιον, faire arrêt sur qc., saisir qc.; einen — auf Schiffe legen, βάνω ἐμπόδιον νὰ μὴν ἐβγοῦν τὰ καράβια ἀπὸ τὸν λιμένα, mettre un embargo sur des navires.

Beschläge, *n.*, κάθε πρᾶγμα κεκαρφωμένον, οἷον· τὰ σιδηρένια σιτερία εἰς τὸν τροχόν, τὰ ἀσημένια στολίδια εἰς τὸ ντζαπούκι κτλ., garniture, ferrure, *f.*; — an einem Buche, θηλυκωτήριον εἰς ἕνα βιβλίον, fermoir *m.* d'un livre.

Beschlagen, *v. a.* καρφώνω, στερεώνω μὲ καρφιὰ (μίαν πλάκαν κτλ.), garnir, ferrer de . . .; ein Pferd —, βάνω τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου, ferrer un cheval; ein Rad —, καρφώνω τὰ διδηρένια στεφάνια εἰς τὸν τροχόν, embattre une roue.

Beschlagen, *v. n.* μουχλιάζω, se moisir.

Beschlagen, *adj.* καρφωμένος κτλ., garni, ferré, (s. Beschlagen, *v. a.*); *fig.* gut (oder schlecht) — in einer Wissenschaft ꝛc., ὁποῦ ἔχει καλὴν (ἢ ὀλίγην) εἴδησιν εἰς μίαν ἐπιστήμην κτλ., qui est bien (ou peu) versé dans une science etc.

Beschlagnehmung, *f.*, δημοσίευσις, ἐμπόδιον ὁποῦ βάνει τὸ κριτήριον εἰς ἕνα πρᾶγμα, saisie, *f.*, arrêt, *m.*

Beschlagung, *f.*, ἡ κάρφωσις, action *f.* de garnir, de ferrer.

Beschleichen, *v. a.* πλακώνω πληγαίζοντας κρυφίως, surprendre (en s'approchant tout doucement).

Beschleichung, *f.*, πλάκωμα, surprise, *f.*

Beschleunigen, *v. a.* ταχύνω, ὁγληγορεύω, hâter, presser, accélérer.

Beschleunigung, *f.*, τάχυνσις, ὁγληγόρευσις, accélération, *f.*

Beschließen, *v. a.* (einschließen), κλείω, σφαλίζω, enfermer; (enthalten), περικλείει, πέχω, contenir; (endigen), λειώνω, finir, terminer; (einen Beschluß fassen), ἀποφασίζω, résoudre, déterminer se proposer; gerichtlich (διὰ τὸ κριτήριον) διορίζω ἀποφασίζω, décerner, ordonner.

Beschließer, *m.*, κελλάρης, économe, *m.*

Beschließerin, *f.*, κελλάρισσα, sommelière, *f.*

Beschließung, *f.*, τὸ σφάλισμα, action *f.* d'enfermer; ἡ ὁρίκλεισις, qualité *f.* de contenir ꝛc.; ἡ τελείωσις, *f.*; ἡ ἀπόφασις, résolution *f.*, décret, *m.*

Beschluß, *m.*, τὸ τέλος, fin, clôture, *f.*; ἡ ἀπόφασις, résolution, *f.*, décret; etwas seinem Beschlusse haben, ἔχω, φυλάγω τι κλεισμένο, avoir qc. sous sa clef; — machen, τελειώνω, finir.

Beschmausen, *v. a. fam.* γεύω γιατὶ νὰ μὲ γλεύσῃ, κάμνω τὸν πεσκέσον, aller prendre un repas faire l'écornilleur chez qc.

Beschmeißen, *v. a.* ῥίπτω . . . jeter contre . . .; (beschmutzen), λερώνω (λέγεται μὲ διάφορα διὰ τοὺς μύγας), souiller de chiure (*se dit* des mouches).

Beschmieren, *v. a.* ἀλείφω, λίγδα, μὲ κατράν), enduire (de graisse, de goudron), graisser, goudronner; (beschmutzen), λερώνω, μουντζουρώνω, salir, souiller; Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον, étendre du beurre sur du pain.

Beschmutzen, *v. a.* λερώνω, salir; (verleumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ, noircir, calomnier.

Beschmutzung, *f.*, λέρωμα, souillure, *f.*

Beschneiden, *v. a.* κόπτω, χωρίζω, couper, retrancher; (Bäume), κλαδεύω, κλαδοκοπῶ, tailler (les arbres); die Haare —, χωρίζω, κουρεύω, τὰ μαλλιά, rafraîchir les cheveux; die Dukaten —, χωρίζω, κουρεύω τὰ φλουρία, rogner les ducats; (die Vorhaut), περιτέμνω, circoncire; (berauben), ὑστερῶ, ôter qc. à q., priver q. de qc.

Beschneidung, *f.*, ἡ κόψις, ὁ χωρισμός, coupe, taille, *f.*; τὸ κλάδεμα, ἡ περιτομή, circoncision, *f.*

Beschneyen, *v. n.* et *n.* σκεπάζω καὶ σκεπάζομαι μὲ χιόνι, couvrir de neige, et se couvrir de neige.

Beschnittene, *m.*, ὁ περιτμημένος, circoncis, *m.*

Beschnüffeln, Beschnoppern, *pop.* μυρίζει, γυρεύω διὰ μέσου τῆς ἁμῆς (ὡσὰν τὰ σκυλιά), flairer, renifler sur . . . (comme les chiens).

Beschnüren, *v. n.* δένω μὲ κορδέλλαις, corder.

Beschocken, *v. a.* ἐπιφορτίζω μὲ δεκατρεῖς, μὲ δεκάσματα, charger de tribut, de taille.

Beschönigen, *v. a.* ἀπολογῶ, σκαφτεύω (ἕνε σφάλμα) μὲ προφάσεις, προφασίζομαι, pallier, colorer.

Beschönigung, *f.*, ἡ προφασιστικὴ ἀπολογία, ἡ πρόφασις, pallination, excuse, *f.*

Beschränken, *v. a.* περιορίζω, borner, limiter, restreindre.

Beschränkung, *f.*, ὁ περιορισμός, limitation, restriction, *f.*

Beschreiben, *v. a.* γράφω (εἰς τι), écrire (sur qc.); περιγράφω, décrire, dépeindre; κλαδεύω, κλαδοκοπῶ, σχεδιάζω, décrire, tracer.

Beschreibung, *f.*, ἡ περιγραφή, description, *f.*; eine Beschreibung machen, κάμνω περιγραφήν, περιγράφω, διηγοῦμαι, faire une description, décrire, raconter.

Beschreiten, *v. a.* βάνω τὸ ποδάρι εἰς . . ., πηγαίνω εἰς . . ., mettre le pied sur . . ., marcher sur . . .

Beschreyen, *v. a.* μαγεύω (μάλιστα ἐπαινῶντας τι μὲ φθόνον), ensorceler (par des mots, surtout en louant qc. malicieusement).

Beschuhen, *v. n.* (Stiefeln), βάνω πετσούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα, remonter des bottes, (s. Anschuhen, Beschuhen); einen Pfahl —, περνῶ με πάσσαλον (βάνω σίδηρον εἰς) τὴν μυτερὴν ἄκραν ἑνὸς ξύλου (πελουκιοῦ), ferrer le bout pointu d'un pieu.

Beschuldigen, *v. n.* (einem eines Dinges), κατηγορῶ, ἐγκαλῶ τὴν αἰτίαν, accuser (qc. de qc.).

Beschuldigung, *f.*, ἡ κατηγορία, accusation, *f.*

Beschummeln, *v. a. fam.* γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Beschütten, *v. a.* ῥίπτω εἰς . . . σιον· ἄμμον εἰς τὸν δρόμον κτλ.), verser, répandre (*p. e.* du sable sur le chemin etc.).

Beschützen, *v. a.* ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, σκεπάζω, protéger, défendre.

Beschützer, *m.*, ὁ ὑπερασπιστής, protecteur, défenseur, *m.*; -rin, *f.*, ὑπερασπίστρια, protectrice, *f.*

Beschützung, *f.*, ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, protection, *f.*

Beschwägern, sich, *v. r.* ἐμβαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου γυναικός, s'allier (à q.), s'apparenter.

Beschwängern, *v. a.* s. Schwängern.

Beschwatzen, *v. n.* κατασείω (μὲ ἀπατηλοὺς λόγους), persuader, enjôler; (verleumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ, calomnier, médire.

Beschwerde, *f.*, τὸ βάρος, peine, *f.*; (Klage), τὰ παρασπονήματα, plainte, *f.*

Beschweren, *v. n.* βαρύνω, charger (d'un fardeau); (beunruhigen), ἐνοχλῶ, βαρύνω, incommoder, importuner; sich —, über etwas, παραπονοῦμαι διὰ τι, se plaindre de qc.

Beschwerlich, *adj.* βαρὺς, ἐνοχλητικὸς, ὀλισθηρὸς, βαρετὸς, onereux, incommode, à charge, pénible, fâcheux.

Beſchwerlichkeit, *f.*, τὸ βάρος, ἡ δυσκολία, incommodité, peine, difficulté, *f.*

Beſchwerung, *f.*, ἡ βάρυνσις, action *f.* de charger; ἡ ἐνόχλησις, incommodité, *f.*; τὸ παραπόνημα, plainte, *f.*

Beſchwören, (etwas), *v. a.* ὁμνύω, κάμνω ὅρκον, jurer, affirmer par serment; (Geiſter), ἐξορκίζω (πνεύματα), conjurer, exorciser (les démons); (einen), ἐξορκίζω, παρακαλῶ, ἱκετεύω, conjurer, supplier q.

Beſchwörer, *m.*, ὁ ἐξορκιστής, exorciste, *m.*

Beſchwörung, *f.*, ὁ ἐξορκισμός, conjuration, adjuration, *f.*, exorcisme, *m.*

Beſeelen, *v. a.* ἐμψυχόω, animer, vivifier; καταθαῤῥύνω, ἐγκαρδιόω, ranimer, encourager.

Beſeelt, *adj.* ἔμψυχωμένος, animé, encouragé; ἔμψυχος, animé (doué de vie).

Beſegeln, *v. a.* ſ. Beſchiffen.

Beſehen, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, regarder, voir, considérer.

Beſeichen, *v. a.* ſ. Beſchiſſen.

Beſeligen, *v. a.* εὐτυχίζω, κάμνω εὐτυχῆ, rendre heureux.

Beſen, *m.*, τὸ σάλινταρον, φερμοκάλλι, (φρυκάλλι, ἡ λοκείλη), ἡ σκούπα, balai, *m.*

Beſenbinder, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει φερμοκάλλια, faiseur *m.* de balais.

Beſenreiſig, Beſenreis, *n.*, τὰ κλαδωτὰ τῆς συμπάδας ὁποῦ τὰ ὁποῖα φτιάνουν φερμοκάλλια, rameaux *m.* de houleau.

Beſenſtiel, *m.*, τὸ μανίκι τῆς σκούπας, manche *f.* à balai.

Beſeſſen, *adj.* δαιμονιζόμενος, possédé, démoniaque.

Beſetzen, *v. a.* βάνω εἰς . . ., σκεπάζω μὲ πράγματα βαλμένα εἰς τι, garnir de qc., mettre, placer sur . . .; (einen Platz), βάνω στρατιώτας εἰς ἕνα τόπον, mettre des soldats (dans une place); (mit Bäumen ꝛc.), φυτεύω μὲ δένδρα κτλ., planter (d'arbres etc.); (mit Band ꝛc.), πυλίζω μὲ κορδέλλιας κτλ., garnir, border (de rubans etc.); (ein Amt), βάνω (τινὰ εἰς ἕνα ἀρφίκιον), remplir une place, une charge; einen Teich mit Fiſchen —, βάνω ψάρια εἰς μίαν λίμνην, peupler ou empoissonner un étang.

Beſetzung, *f.*, τὸ σκέπασμα μέ τι, action *f.* de mettre sur . . .; (eines Kleides), ὁ στολισμὸς μὲ κορδέλλιας κτλ., garniture *f.* d'un habit etc.; ſ. Beſatz.

Beſeufzen, *v. a.* ἀναστενάζω διὰ τι, soupirer (de qc.).

Beſichtigen, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, voir, regarder, visiter.

Beſichtiger, *m.*, ὁ ἐπιθεωρητής, inspecteur, visiteur, *m.*

Beſichtigung, *f.*, ἡ ἐπιθεώρια, κυτάρισις, visite, inspection, *f.*

Beſiegeln, *v. a.* βουλλώνω, σφραγίζω, sceller, apposer le scellé; einen Brief —, βουλλώνω μίαν γραμμήν, cheter une lettre.

Beſiegelung, *f.*, βούλλωμα σφράγισμα, apposition *f.* scellé, scellé, *m.*

Beſiegen, *v. a.* νικῶ, vaincre.

Beſieger, *m.*, νικητής, vainqueur, *m.*

Beſitzung, *f.*, νίκη, victoire.

Beſingen, *v. a.* δοξολογῶ, (ὡς ποιητής), chanter, célébrer.

Beſinnen, ſich, *v. r.* ἐνθυμοῦμαι, se souvenir (de qc.), rappeller, se remettre (zur Beſinnung kommen), χάνω εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ξαναλαμβάνω (ἀπὸ λιποθυμίαν), ἀναλαμβάνω τὴν αἴσθησίν μου, se reconnaître, prendre ses sens, revenir à soi; (nachſinnen), στοχάζομαι, συλλογίζομαι (διὰ νὰ ἐνθυμηθῶ τι), rêver pour se souvenir de qc.; ſich beſ. —, στοχάζομαι πολὺν καιρόν, μένω ἀμφίβολος, penser long-temps, balancer; ſich anders —, ἀλλάζω γνώμην μου, se raviser; eines Beſſern —, λαμβάνω καλλιτέραν γνώμην, τὰ σταθμίζω εἰς τὴν καλλιτέραν γνώμην, prendre de meilleurs sentiments, se rendre à la raison.

Beſinnung, *f.*, ἡ ἐνθύμησις, souvenir, *m.*, mémoire, *f.*; ohne Beſinnung, χωρὶς αἴσθησιν, χωρὶς αἰσθήσεις, connaissance; zur Beſinnung kommen, ſ. Beſinnen.

Beſitz, *m.*, ἡ κτῆσις, ἡ κατοχή, possession, *f.*; in — nehmen, ἐποκιῶ, λαμβάνω ὡς ἐδικόν μου, πέρνω, κυριεύω, prendre possession (de qc.).

Beſitzen, *v. n.* ἔχω, (εἶμαι νοικοκύρης), posséder, avoir.

Beſitzer, *m.*, ὁ ἔχων, (ὁ νοικοκύρης), possesseur, *m.*

Beſitzerin, *f.*, ἡ ἔχουσα (ἡ νοικοκυρά), celle qui possède qc., maîtresse de qc.

Beſitznehmung, Beſitznahme, *f.*, ἡ πάρσις, κυρίευσις, τὸ πέρνιμον, prise *f.* de possession.

Beſoffen, *adj. pap.* (ὄλος) μεθυσμένος, soûl; ſ. Betrunken.

Beſoffenheit, *f.*, *pop.* ἡ (πολλὴ) μέθη, ivresse, *f.*; ſ. Trunkenheit.

Beſohlen, *v. a.* βάνω πατοῦρες (εἰς τὰ ὑποδήματα εἰς τὰ παπούτσια), mettre des semelles (à des bottes, à des souliers).

Beſolden, *v. a.* δίδω μισθόν, μισθώνω (μάλιστα τοὺς στρατιώτας), gager, payer, soudoyer, stipendier (des troupes).

Beſoldung, *f.*, ἡ πληρωμὴ τοῦ (χρονικοῦ) μισθοῦ, payement *m.* des gages; (der Gehalt), ὁ (χρονικὸς) μισθός, gages, *m. pl.*, salaire, *m.*

Beſonder, *adj.* ἐξωτερικός, ἰδιαίτερος, séparé, particulier, singulier.

Beſonders, *adv.* ἐξωτερικὰ, καθ' ἑαυτόν, séparément; (vorzüglich), μάλιστα, ἐξόχως, particulièrement, principalement.

Beſonnen, *adj.* στοχαστικὸς, φρόνιμος, avisé, prudent.

Beſonnenheit, *f.*, ἡ στόχασις, φρονιμάτης, (φρονιμάδα), présence *f.* d'esprit, réflexion, *f.*

Beſorgen, *v. a.* φροντίζω, (ἔχω φροντίδα), prendre soin (de qc.); einem etwas —, φροντίζω νὰ λάβῃ τις τι, προβλέπω τινὰ (μὲ) τι, pourvoir q. de qc., procurer qc. à q.; (befürchten), φοβοῦμαι (κακόν τι), craindre, appréhender (qc.).

Beſorglich, *adj.* ὑποπτος, δύσκολα φοβεῖται, craintif, qui craint aisément (qc.); (was zu fürchten iſt), ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ φοβηθῇ, κινδυνώδης, qui est à craindre, périlleux.

Beſorgniß, *f.*, ὁ φόβος (ὅτι θέλει γένῃ κακόν τι), appréhension, crainte, *f.*; (Sorge für etwas), ἡ φροντὶς (φροντίδα), soin (de qc.), *m.*

Beſorgung, *f.*, ἡ φρόντισις, φροντίδα, action *f.* de prendre soin (de qc.), soin, *m.*; ὁ φόβος, appréhension, crainte, *f.*; ſ. Beſorgniß.

Beſpannen, *v. a.* einen Wagen, ζεύγω ἄλογα εἰς ἕνα ἁμάξι, atteler des chevaux à une voiture; ein Inſtrument —, βάνω χορδαὶς εἰς ἕνα μουσικὸν ὄργανον, monter un instrument.

Beſpeyen, *v. a.* λερώνω ξερνῶντας, souiller en vomissant.

Beſpicken, *v. a.* βάνω λαρδί, piquer, larder; *fig. fam.* ſich —, (μεταφ.) φορδώνω, πλουτίζω (μὲ ἰδικον τρόπον), s'enrichir, se gorger.

Beſpiegeln, ſich, καθρεπτίζομαι, βλέπομαι εἰς τὸν καθρέπτην, se mirer, se regarder dans un miroir; (μεταφ.) λαμβάνω παράδειγμα εἰς τι, prendre exemple (sur q. ou sur qc.).

Beſpinnen, *v. a.* περιτυλίγω μὲ κλωσιάς, envelopper de fil.

Beſprechen, *v. a.* συνομιλῶ (μέ τινα διὰ κάμματα ὑποθέσεις), parler (avec q. de qc.); eine Waare —, συμφωνῶ μέ τινα, νὰ πάρω νὰ πράγμα, arrêter (une marchandise), s'accorder du prix; (segnen), ἐξορκίζω, ensorceler, enchanter, charmer; ſich mit einem über etwas —, συνομιλῶ, συντυχαίνω, s'aboucher, conférer (avec q. sur qc.).

Beſprengen, *v. a.* ῥαντίζω, βρέχω ῥαντίζοντας, arroser.

Beſprengung, *f.*, τὸ ῥάντισμα, βρέξιμον, arrosement, *m.*

Beſpringen, (als ein Hengſt die Stute), *v. a.* σμίγεται, συγουσιάζει (τὸ ἄλογο μὲ τὴν φοράδαν), couvrir (la cavalle); (auf etwas ſpringen), πηδῶ ἐπάνω εἰς . . ., sauter sur qc.

Beſprützen, *v. a.* ῥαντίζω, βρέχω, arroser, faire rejaillir (de l'eau etc.); (mit Koth),

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταλιπαίνω, éclabousser; mit Blut —, καταμιαίνω, ensanglanter.

Bespritzung, *f.*, τὸ ῥάντισμα, βράξιμον, arrosement, *m.*, éclaboussure, *f.*

Bespucken, *v. a.* πτύω εἰς τι, cracher sur qc.

Besser, *adv.* καλλίτερα, mieux; *adj.* καλλίτερος, meilleur; — machen, κάμνω καλλίτερον, καλλιτερεύω, rendre meilleur, améliorer; — werden, (von Kranken), καλλιτερεύω, ξαναλαμβάνω, aller mieux, se remettre (d'une maladie); (von Sitten), διορθώνομαι, se corriger.

Bessern, *v. a.* διορθώνω, κάμνω καλλίτερα, corriger, rendre meilleur; (ausbessern), διορθώνω, (μπαλώνω), raccommoder, rajuster, refaire; sich —, (von Kranken), καλλιτερεύω, γίνομαι καλλίτερα, commencer à se remettre (d'une maladie), à se rétablir; (von Sitten), διορθώνομαι (εἰς τὰ ἤθη), se corriger, s'amender.

Besserung, *f.*, ἡ διόρθωσις, correction, *f.*; ἡ καλλιτέρευσις, amélioration, *f.*; ἡ ξαναλαβή, rétablissement *m.* de santé.

Bestallen, *v. a.* βάνω (τινὰ) εἰς ὑπηρέσιον, εἰς ὑπηρεσίαν, constituer q. en quelque dignité ou charge.

Bestallung, *f.*, Bestallungsbrief, *m.*, τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζεται τις διὰ μίαν ὑπηρεσίαν, lettres *f. pl.* d'appointement; (der Gehalt), ὁ (χρονικὸς) μισθὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ, appointements, gages, *m. pl.*

Bestand, *m.*, ἡ ἐπικράτεια, consistance, durée, stabilité, *f.*; Bestand haben, ἐπικρατῶ, μένω, δὲν χαλνοῦμαι, être durable, de durée, subsister, durer; (das Uebrige), τὸ ἐπίλοιπον, reste, *m.*; (Pacht, Miethe), τὸ νοίκι (ἐνοίκιον), ferme, *f.*

Bestänber, *m.*, *f.* Miether.

Bestandgeld, *n.*, νοίκι (ἐνοίκιον), louage, loyer, *m.*

Beständig, *adj.* ἀκατάπαυστος, παντοτεινός, ἐπικρατῶν, perpetuel, continuel, durable; (standhaft), σταθερὸς, διάρκτος, constant, persévérant.

Beständigkeit, *f.*, ἡ ἐπικράτεια, stabilité, *f.*; ἡ σταθερότης, ἀπαραξία, constance, persévérance, *f.*

Bestandtheil, *m.*, μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι συνθεμένον ἕνα πρᾶγμα, partie *f.* essentielle (dont une chose est composée).

Bestärken, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω (τινὰ εἰς τὴν γνώμην του κτλ.), fortifier, affirmer, confirmer (*p. c.* q. dans son opinion).

Bestärkung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, confirmation, *f.*

Bestätigen, *v. a.* βεβαιώνω (τὴν ἀλήθειαν τινος πράγματος), confirmer, affirmer, assurer; einen Vertrag, ein Gesetz —, ἐπικυρῶ μίαν συνθήκην, ἕνα νόμον, ratifier un traité, sanctionner une loi.

Bestätigung, *f.*, ἡ βεβαίωσις (τῆς ἀληθείας), confirmation — eines Vertrags, ἐπικύρωσις, συνθήκης, ratification — eines Gesetzes, νόμου, sanction *f.*

Bestatten, zur Erde, *v. a.* θάπτω, ἐνταφιάζω, enterrer; ensevelir —, φροντίζω διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν πραγμάτων, pourvoir au transport des marchandises.

Bestattung, *f.*, ὁ ἐνταφιασμὸς, enterrement, *m.*

Bestauben, *v. n.* σκεπάζομαι ἀπὸ κονιορτὸν, se couvrir de poussière.

Bestäuben, (Bestauben), *v.* σκεπάζω, γεμίζω μὲ κονιορτὸν, couvrir de poussière.

Bestauben, sich —, ἐβγάζω κονιορτὸν (λέγεται διὰ φυτὰ), se couvrir en arbuste, pousser des tiges.

Beste, *adj.* κάλλιστος, ὁ πλέον καλλίτερος, le meilleur, le meilleure; etwas zum Besten geben, δίδω διὰ νὰ ξεγελάσῃ τις ἢ διὰ νὰ ξεγελάσουν ἄλλοι, régaler qc.; nicht viel zum Besten haben, δὲν ἔχω πολύ, ἀπένω ἀτενόχωρα, n'avoir pas grand' chose, n'être pas son aise; einen zum Besten haben, περιγελῶ, περιπαίζω τινα, railler, plaisanter, se moquer de q.; am besten, aufs beste, zum besten, κατὰ τὸ πλέον καλλίτερον, ἕνα καλλίτερα ἀπὸ ἕλα, le mieux, du mieux, au mieux.

Beste, *n.*, τὸ κάλλιστον, le meilleur; τὸ καλὸν, τὸ ὄφελος, τὸ συμφέρον, le bien, l'avantage, *m.*; das gemeine Beste, τὸ κοινὸν καλὸν, τὸ καλὸν τῆς κοινότητος, le bien public.

Bestechen, *v. a.* (einen), φθείρω κρύφα μὲ δῶρα, corrompre (qn. par des présents etc.).

Bestechlich, *adj.* ὁποῦ εὔκολα φθείρεται μὲ χαρίσματα, corruptible.

Bestechlichkeit, *f.*, κλίσις τινὸς νὰ πάρῃ χαρίσματα (διὰ νὰ κάμῃ τι ἄδικον), corruptibilité, *f.*

Bestechung, *f.*, ἡ φθορὰ διὰ μέσου δώρων, corruption, *f.*

Besteck, *n.*, ἡ θήκη, (τὸ ψηκάρι) μὲ διάφορα ἀναγκαῖα, σουγιαδάκι, πηρούνι, χουλιάρι κτλ., étui, *m.*, coutellière, *f.*

Besticken, *v. a.* βάνω τριγύρω, περιπαιγυρίζω, στολίζω (μὲ λουλούδια κτλ.), mettre (ou planter) autour, garnir de qc. (*p. e.* de fleurs etc.).

Bestehen, *v. a.* ein Abenteuer ꝛc., ἐπιχειρίζομαι κινδυνώδες πρᾶγμα, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, entreprendre une aventure; (in Pacht), πέρνω μὲ τὸ νοίκι, νοικιάζω, louer, affermer; *v. n.* (gerinnen), πήζω, se cailler, se coaguler, se prendre; (dauern), μένω, ἐπικρατῶ, βαστῶ, durer, subsister; (aus etwas, in etwas), συνίστημαι, εἶμαι συνθεμένος, consister (en, dans qc.); gut — (mit etwas), ἐβγάζω τιμὴν (μέτι), κάμνω καλὰ τὴν δουλειάν μου, s'acquitter bien de qc., retirer de la gloire (de qc.); schlecht (oder mit Schanden) —, δὲν κάμνω καλὰ τὴν δουλειάν μου, s'acquitter mal de qc., retirer de la honte (de qc.); auf etwas, μένω, ἐμμένω (εἰς μίαν ζήτησιν, γνώμην κτλ.), persister dans qc., insister sur qc.

Bestehend, *adj.* συνιστάμενος, συνθεμένος, consistant (en, dans . . .), composé de . . .

Bestehlen, *v. a.* einen, κλέπτω (εἰς τινα τι), voler qn.

Bestehung, *f.*, νοικίασμα, louage, *m.*; — eines Abenteuers, ἐπιχείρησις τολμηρὰ ἢ κινδυνώδους τινὸς πράγματος, entreprise *f.* d'une aventure.

Besteigen, *v. n.* ἀναβαίνω εἰς . . ., monter; einen Berg —, ἀναβαίνω εἰς ἕνα βουνόν, monter sur une montagne; den Thron —, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον, monter au trône.

Bestellen, *v. a.* jemanden wohin —, διορίζω (τινὰ νὰ ἔλθῃ, νὰ μὲ ἀντιμάσῃ), donner rendez-vous à qn.; (anordnen), διατάσσω, διορίζω, arranger, ordonner; (etwas bey jemanden), παραγγέλλω εἰς τινα, τὸν λέγω νὰ φκιάσῃ (οἷον· ψαρόμματα, ὑποδήματα κτλ.), commander qc. à q. (*p. e.* des habits, des bottes etc.); (einen Aufstrag), ἐξακολουθῶ (μίαν παραγγελίαν), exécuter une commission, s'acquitter d'une commission; einen Brief ꝛc. —, παραδίδω μίαν γραφὴν κτλ., rendre, remettre une lettre etc.; die Post, Pferde ꝛc. —, διορίζω, πέρνω ἕνα τόπον εἰς τὴν πόσταν, διορίζω (πέρνω) ἄλογα κτλ., arrêter une place à la poste, arrêter de chevaux etc.; einen über etwas —, βάνω τινὰ ἐπίτροπον εἰς τι, donner à q. le soin, l'inspection de qc.; falsche Zeugen —, διορίζω ψευδομάρτυρας, apposter de faux témoins; (bereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, préparer, apprêter; das Feld —, γεωργῶ, δουλεύω τὰ χωράφια, façonner, labourer un champ.

Bestellung, *f.*, ἡ συμφωνία δι' ἀντάμωσιν, rendez-vous, *m.*; ὁ διορισμὸς, détermination, *f.*; ἡ παραγγελία, commission, *f.*; ἡ διάταξις, arrangement, *m.*; ἡ καλλιέργεια (τοῦ ἀγροῦ), labour (d'un champ), *m.*

Bestens, *adv.* κάλλιστα, εἰς τὸ πλέον καλλίτερον, le mieux, au mieux.

Besteuern, *v. a.* ἡγορίαν (ξεν-ἡγορίζω, μὲ ἔσοδα, μὲ δοσίματα, charger d'impôts.

Besteuerung, *f.*, ἡ ξενηγόρισις μὲ ἔσοδα, action *f.* de charger d'impôts.

Bestialisch, *adj.* ζωώδης, θηριώδης, bestial.

Beſtie, *f.*, τὸ ζῶον, θηρίον, bête, brute, *f.*

Beſtimmen, *v. a.* διορίζω, désigner, destiner, déterminer.

Beſtimmung, *f.*, ὁ διορισμός, destination, désignation, détermination, *f.*

Beſtocken, ſich, *v. r.* ἐβγάζω κοψιόν, ἐβγάζω κατζάνι (λέγεται διὰ φυιά), pousser des tiges.

Beſtoßen, *v. a.* χαλνῶ ὀλίγον κιυπώτας ἢ σπορόγκυνάτας (οἷον· τὸν τοῖχον κτλ.), emporter, ôter en poussant, en heurtant (*p. e.* contre une muraille etc.); (mit der Felle, dem Pebel), ῥαντίζω, ῥαυσαντίζω (ὀλίγον τι), limer, raboter (un peu).

Beſtrafen, *v. a.* τιμωρῶ, παιδεύω, punir, châtier.

Beſtrafung, *f.*, ἡ τιμωρία, παιδεία, punition, *f.*, châtiment, *m.*

Beſtrahlen, *v. a.* φωτίζω μὲ τὰς ἀκτῖνας (οἷον· ὁ ἥλιος), éclairer de ses rayons (comme le soleil).

Beſtreben, ſich —, πασχίζω, προσπαθῶ, βιάζομαι, s'efforcer, tâcher, s'appliquer.

Beſtreben, *n.*, Beſtrebung, *f.*, ἡ χιώχαρις, προσπάθησις, ὁ κόπος, ἡ βία, effort, *m.*, application, *f.*

Beſtreichen, *v. a.* ἀλείφω, enduire, frotter (de qc.); (einen Ort, mit dem groben Geſchütz), πολεμῶ μὲ κανονιάς, canonner, battre par enfilade; (vom Winde), κτενῶ (οἷον· ὁ ἄνεμος), souffler, battre (*se dit* du vent).

Beſtreiten, *v. a.* ἀντιπολεμῶ, ἀντιτείνω, φιλονεικῶ, combattre, impugner, contester, disputer; eine Ausgabe — können, εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω ἔξοδα τινα, être capable de fournir à la dépense.

Beſtreitung, *f.*, ἡ ἀντιπολέμησις, φιλονεικία, action *f.* de combattre etc.; — der Ausgaben, ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων, action de fournir à la dépense.

Beſtreuen, *v. a.* ῥίπτω εἰς . . . (οἷον· ἄμμον, λουλούδια), jeter, repandre sur . . ., parsemer; mit Salz —, ῥίπτω ἅλας εἰς . . ., saupoudrer.

Beſtricken, *v. a.* (μεταφ.) ἐμπερδεύω, πιάνω εἰς τὴν παγίδα, *fig.* envelopper, prendre q. dans les filets.

Beſtrömen, *v. a.* βρέχω, διαπερνῶ δι' ἕνος τόπου (οἷον· ἕνας ποταμός), mouiller, baigner (*se dit* d'une rivière).

Beſtrömen, *v. a.* ἡλιαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, ἐξειάζω ἡ φωνὰς, tâter, manier, toucher.

Beſtaſtung, *f.*, ψηλάφημα, *m.*, touchement, *m.*

Betäuben, *v. a.* κουφαίνω, assourdir; (μεταφ.) συγχίζω, ζαλίζω, étourdir, abasourdir, κάμνω νὰ αἰμωδιάσῃ τὸ χέρι, τὸ πόδι κτλ.), engourdir (les bras, la jambe etc.).

Betäubung, *f.*, ἡ αὐγχισις, ζάλη, étourdissement; (Betäubtheit), ἀναισθησία (μουδιάσμα), engourdissement, *m.*

Bethauen, *v. a.* βρέχω ἀπὸ δροσιάν, mouiller de rosée.

Bethbruder, *m.*, ὁ ἀναχωρητὴς, ταραγμένος, ἐκπλημμένος, consterné, effaré.

Beſtürzung, *f.*, αὐγχισις, πλῆξις, consternation, *f.*

Beſuch, *m.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, *f.*

Beſuchen, *v. a.* ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, πηγαίνω νὰ ἰδῶ, visiter, rendre visite (à q.), aller voir q.; die Meſſen —, πηγαίνω εἰς τὰ πανηγύρια, fréquenter les foires.

Beſuchung, *f.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, fréquentation, *f.*

Beſudeln, *v. a.* λερώνω, μολύνω, salir, souiller.

Beſudelung, *f.*, τὸ λέρωμα, μόλυνσις, action *f.* de salir, etc.

Betagt, *adj.* πολυχρόνιος, γέρων, παλαιός, vieux, âgé.

Betakeln, *v. a.* ſ. Auftakeln.

Betaſten, *v. a.* ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, ἐξειάζω ἡ φωνὰς, tâter, manier, toucher.

Betaſtung, *f.*, ψηλάφημα, *m.*, touchement, *m.*

Betäuben, *v. a.* κουφαίνω, assourdir; (μεταφ.) συγχίζω, ζαλίζω, étourdir, abasourdir, κάμνω νὰ αἰμωδιάσῃ τὸ χέρι, τὸ πόδι κτλ.), engourdir (les bras, la jambe etc.).

Betäubung, *f.*, ἡ αὐγχισις, ζάλη, étourdissement; (Betäubtheit), ἀναισθησία (μουδιάσμα), engourdissement, *m.*

Bethauen, *v. a.* βρέχω ἀπὸ δροσιάν, mouiller de rosée.

Bethbruder, *m.*, ὁ ἀναχωρητὴς, bigot, faux dévot, *m.*

Bethen, *v. a.* προσεύχομαι, κάμνω προσευχήν, prier, faire sa prière; zu Gott —, προσεύχομαι εἰς τὸν θεόν, prier Dieu.

Bether, *m.*, -in, *f.*, ἐχέτης, ἡ ἐκείνη ὁποῦ προσεύχεται, celui, celle qui prie.

Bethfuer, *v. a.* βεβαιόνω (μάλιστα μὲ ὅρκον), affirmer (en jurant), protester.

Bethfuerung, *f.*, ἡ βεβαίωσις (μὲ ὅρκον), protestation, serment, *m.*

Bethglocke, *f.*, ἡ καμπάνα ἡ ὁποία σημαίνει τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς, son *m.* de cloche qui appelle à la prière.

Bethhaus, Bethaus, *n.*, οἶκος προσευχῆς, ἐκκλησία, maison de prière, église, *f.*

Bethoren, *v. a.* ἀπατῶ, γελῶ, ébouir, tromper, séduire.

Bethoerung, *f.*, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα, ébouissement, *m.*, séduction, *f.*

Bethoeren, *v. a.* ſ. Bereinen.

Bethſchweſter, *f.*, ἡ ὑποκρισία, ἡ ὑποκρίτισσα, dévote, bigote, *f.*

Bethſtuhl, Betſchemel, *m.*, προσευκτήριον, προσευχιδίον, prie-dieu, *m.*

Bethſtunde, *f.*, ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς, heure *f.* de la prière; *f.*; κοινὴ προσευχὴ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), (prière publique).

Bethun, ſich, *imp.* ſich nicht bethun können, εἶμαι ἀμηχανεμένος, δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ κάμω, πῶς νὰ καταβῶ, νὰ πιάσω, être embarrassé, ne pas savoir comme faire, comment se mouvoir, comment se prendre à qc.

Betſtimmer, *n.*, Bethkammer *f.*, ἐκκλησία, οἶκος (ὁντὰς προσευχῆς), oratoire, *m.*

Betiteln, *v. a.* δίδω τίτλον τιμῆς, τιμῶ μὲ τίτλον, qualifier de . . .; δίδω τίτλον τοῦ βιβλίου, intituler un livre.

Betonen, *v. a.* βάνω τὸν τόνον (εἰς μίαν συλλαβὴν κτλ.), accentuer, appuyer sur (une syllabe).

Betracht, *m.*, ἡ ἀπόβλεψις, considération, *f.*; in Betracht, εἰς ἀπόβλεψιν, ἀποβλέποντας, en considération de . . ., en égard à . . ., à l'égard de . . .; in — ziehen, ἀποβλέπω, στοχάζομαι, considérer, avoir égard à . . .

Betrachten, *v. a.* θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, regarder, contempler, considérer; (erwägen), ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, σκέπτομαι, réfléchir, considérer, peser (*fig.*).

Betrachtend, *adj.* σκεπτικὸς, ἐπιθεωρητικὸς, contemplatif.

Beträchtlich, *adj.* (ἀξιοθεώρητος), μεγάλος, πολὺς, considérable, important.

Betrachtung, *f.*, ἡ θεωρία, τὸ κήτημα, contemplation, considération, *f.*; (Erwägung), ἡ θεωρία, σκέψις, méditation, réflexion, *f.*; (in Betrachtung) . . .

en considération de; ſ. Betracht.

Betrag, *m.*, ἡ ποσότης, σοῦμα (τῶν λογαριασμῶν), montant *m.*, somme totale, *f.*

Betragen, *v. a.* κάμνω (μίαν ποσότητα), ſich —, ἡ ἀρχὴ μου (ἡ ἔρχομαι), πολιτεύομαι, monter à . . ., faire la somme de . . .

Betrauern, *v. a.* λυποῦμαι, συλλυποῦμαι, s'attrister (de qc.), déplorer (qc.); (Trauer tragen), φορῶ πλιβερὰ φορέματα (διὰ τινα ἀποθαμένον), porter le deuil (d'un mort).

Betraufen, Betraufeln, *v. a.* βρέχω (οἷον· σταλαγματιὲς χιονιοῦ ἀπὸ λεπίδα κτλ.), arroser goutte à goutte (*p. e.* de jus de citron).

Betreff, *m.*, (nur:) in Betreff deſſen etc. . ., εἰς τὸ πρᾶγ. . ., ἀποβλέποντας εἰς . . ., quant à . . ., à l'égard de . . ., par rapport à . . .

Betreffen, *v. a.* (ſ. Treffen), πλακώνω, καταπίνω, attraper, surprendre; *v. n.* ἀνήκω, ἀποβλέπω, concerner, regarder; es betrifft, εἶναι λόγος περὶ, il s'agit de, il y va de; es betrifft die Ehre, das Leben, κινδυνεύει ἡ τιμὴ ἡ ζωὴ, il y va de l'honneur, de la vie; was mich betrifft, ὅσον εἰς ἐμὲ, pour ce qui me regarde, quant à moi.

Betreiben, *v. a.* eine Kunſt, βάνω τὸν νοῦν εἰς μίαν τέχνην, mettre son esprit (la tête) dans une profession, une chose, s'ap-

Ιερὰ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυπῶ μίαν ὑπόθεσιν, poursuivre une affaire.

Betreibung, *f.*, einer Sache, ἡ ἀκολούθησις μιᾶς ὑποθέσεως, poursuite *f.* d'une affaire.

Betreten, *v. n.* πατῶ εἰς . . ., ἐμβαίνω εἰς . . ., marcher, mettre le pied sur . . .; die Kanzel —, ἀναβαίνω εἰς τὸν ἄμβωνα, βάνω λόγον, monter en chaire; einen auf der That —, εὑρίσκω, πιάνω, πλακώνω τινα ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, attraper, prendre q. sur le fait.

Betreten, *adj.* (vom Wege), πατημένος (δρόμος), battu, frayé (chemin); (*metaph.*) συγχισμένος, στενοχωρημένος, étonné, confus, perplexe.

Betretung, *f.*, τὸ ἐμβαίνειν εἰς . . ., action *f.* de mettre le pied sur . . .; τὸ πιάσιμον ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, surprise *f.* (de q. sur le fait); im Betretungsfalle, ἂν τύχῃ νὰ εὑρεθῇ (νὰ φανῇ) αὐτός (ἡ αὐτή), en cas qu' il (ou elle) paraisse.

Betrieb, *m.*, ἡ ὁρμή, ἡ ἐνέργεια, παρακίνησις, impulsion, instigation, *f.*

Betriebsam, *adj.* φιλόπονος, ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ δουλεύῃ, actif, industrieux, laborieux.

Betriebsamkeit, *f.*, ἡ φιλοπονία, φιλεργία, ἀγάπη εἰς τὴν δουλείαν, activité, industrie, *f.*

Betrieben, *v. a.* γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Betrieger, *m.*, ὁ ἀπατεών, ψεύστης, trompeur, fourbe, *m.*

Betriegerey, *f.*, ἡ ἀπάτη, ψευδία, tromperie, fourberie, *f.*

Betriegerin, *f.*, ἡ ψεύστρια, trompeuse, fourbe, *f.*

Betriegerisch, *adj.* ἀπατηλός, trompeur, *adj.*

Betrinken, sich —, *v. r.* μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος, s'enivrer, se soûler.

Betroffen, *adj.* συγχισμένος, ἐκπληγμένος, ἔκθαμβος, surpris, confus, perplexe.

Betröpfeln, *s.* Beträufeln.

Betrübeu, *v. a.* λυπῶ, λυπίζω, προξενῶ λύπην, θλίβω, affliger, attrister; sich —, λυποῦμαι, θλίβομαι, s'affliger, s'attrister.

Betrübniß, *f.*, ἡ λύπη, θλῖψις, affliction, tristesse, *f.*

Betrübt, *adj.* λυπημένος, affligé, triste; λυπηρός, affligeant, fâcheux.

Betrug, *m.*, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα, tromperie, fourberie, fraude, *f.*

Betrüglich, *adj.* ἀπατηλός, trompeur, fourbe, illusoire.

Betrüglichkeit, *f.*, τὸ ἀπατηλόν, illusion, déception, *f.*

Bett, *n.*, τὸ κρεββάτι, κρεββάτι, ἡ κλίνη, lit, *m.*; (eines Flusses), τὸ κρεββάτι τοῦ ποταμοῦ, lit d'une rivière; zu Bette gehen, πηγαίνω εἰς τὸ κρεββάτι, πλαγιάζω, se mettre au lit, se coucher.

Bettchen, *n.*, κρεββατάκι, petit-lit, *m.*

Bettbrether, *n. pl.*, τὰ σανίδια τοῦ κρεββατίου, longaille, gobergers, *f. pl.*

Bettdecke, *f.*, τὸ πάπλωμα, couverture *f.* de lit.

Bettel, *m.*, οὐτιδανὸν πρᾶγμα (μηχαγαέλο, *ital.*), bagatelle, vetille, *f.*

Bettelarm, *adj.* πάμπτωχος, πτωχὸς ὡσὰν τὸν ζήτουλα, gueux, très-pauvre.

Bettelbrief, *m.*, ζητουλικὸν γράμμα, lettre *f.* dans laquelle un mendiant demande de la charité.

Bettelbrod, *n.*, τὸ ψωμὶ τῆς ζήτουλα, pain *m.* des pauvres; — essen, ζητουλεύω, εἶμαι ζήτουλας, gueuser, mendier.

Betteley, *f.*, τὸ ζήτημα τῆς ἐλεημοσύνης, τὸ ζητουλικὸν ζήτημα, guenserie, demande *f.* d'un mendiant.

Bettelfrau, *s.* Bettlerin.

Bettelhaft, *adj.* ζητουλικός, πτωχός, gueux, pauvre, misérable.

Bettelleute, *f. pl.*, οἱ ζήτουλοι, οἱ πτωχοί, mendiants, gueux, *m. pl.*, guenaille, *f.*

Betteljunge, Bettelknabe, *m.*, παιδὶ ὁποῦ ζητουλεύει, garçon mendiant.

Bettelmädchen, *n.*, κορίτζι ὁποῦ ζητουλεύει, fille *f.* mendiante.

Bettelmann, *m.*, ὁ ζήτουλας, mendiant, gueux, *m.*

Bettelmenſch, *n.*, (ὀχαμὴ) ζήτουλη, gueuse, *f.*

Bettelmönch, *m.*, καλόγερος ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, religieux mendiant, frere quêteur, *m.*

Betteln, *v. n.* ζητῶ ἐλεημοσύνην, ζητουλεύω, guenser, mendier; betteln gehen, διακονεύω, κάμνω τὸν ζήτουλαν, aller mendiant, gueuser.

Bettelorden, *m.*, τάγμα καλογέρων ὁποῦ ζητουλεύουν, ordre *m.* mendiant.

Bettelſack, *m.*, τὸ δισάκκι τοῦ ζήτουλα, besace (d'un mendiant), *f.*

Bettelſtaat, *m.*, μάταιος (ζητουλικὸς) σταλισμός, parure *f.* chétive, fanfreluche, *f.*

Bettelſtab, *m.*, ἡ ῥάβδος (τὸ μαστοῦνι) τοῦ ζήτουλα, bâton *m.* blanc; an den — kommen, γίνομαι ζήτουλας, être réduit à la mendicité, à la besace.

Bettelſtolz, *m.*, μωρὴ ὑπερηφάνια τοῦ πτωχοῦ, sot orgueil *m.* (d'un pauvre).

Bettelvogt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ζήτουλας καὶ νὰ τοὺς βιάζῃ εἰς τὴν δουλειάν, archer *m.* des pauvres, chasse-coquin, *m.*

Bettelvolk, *n.*, ζήτουλοι ἀχρεῖοι, gueusaille, *f.*

Bettelweib, *n.*, γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, ζήτουλη, mendiante, gueuse, *f.*

Betten, *v. n.* στρώνω τὰ κρεββάτια, faire le lit; sich —, βάνω τὰ κρεββάτι μου, στρώνω τὸ κρεββάτι μου, mettre son lit (en quelque endroit), faire son lit; *fig.* sich wohl oder übel betten, βάνω τὸν ἑαυτόν μου εἰς καλὴν ἢ εἰς ἄχαμνὴν κατάστασιν, se mettre dans un bon ou dans un mauvais état.

Bettgeſtelle, *n.*, τὰ ξύλα τοῦ κρεββατιοῦ, bois *m.* de lit, couche, *f.*

Bettgenoß, *m.*, συγκοιμητής, compagnon *m.* de lit.

Betthimmel, *m.*, ὁ οὐρανὸς τοῦ κρεββατιοῦ, ciel *m.* de lit.

Bettgurt, *m.*, λωρὶ ἀποῦ χρεμιέμενι τὰ τόπαν τῶν στενιδίων τοῦ κρεββατίου, sangle (de lit), *f.*

Bettkammer, *f.*, ὁ κοιτών, (ὁ ὀνδὸς ἔνθε πέρετζι τὸ κρεββάτι), chambre *f.* à coucher.

Bettlägerig, *adj.* ἀῤῥωστος πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι, alité.

Bettlaken, *n.*, *s.* Betttuch.

Bettler, *m.*, ὁ ζήτουλας, mendiant, gueux, *m.*

Bettlerin, *f.*, ἡ ζήτουλη, γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, mendiante, gueuse, *f.*

Bettmeiſter, *m.*, ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κρεββάτια (εἰς τὰ παλάτια τῶν ἀρχόντων), garde *m.* de lits.

Bettpfanne, *f.*, Bettwärmer, *m.*, ἡ λεκάνη μὲ τὴν ὁποῖαν ζεσταίνουν τὰ κρεββάτι, bassinoire, *f.*

Bettſack, *m.*, σακκὶ εἰς τὸ ὁποῖον γεμίζουν τὰ στρώματα, valise *f.* de lit.

Bettſtatt, Bettſtelle, *f.*, *s.* Bettgeſtelle.

Bettſtollen, *m.*, σανίδι τοῦ κρεββατίου, plat *m.* de lit.

Bettſtroh, *n.*, τὰ ἄχυρα εἰς τὸ κρεββάτι, paille *f.* de lit.

Betttiſch, *m.*, κρεββάτι εἰς σχῆμα τραπέζης, bois *m.* de lit en forme de table.

Betttuch, *n.*, τὰ σινδόνια, (κοινῶς τὰ τζαρτζάφια), drap *m.* de lit, linceul, *m.*

Bettüberzug, *m.*, Bettzüge (Bettzieche), *f.*, τὸ περιτύλιγμα τοῦ προσκεφάλου, τοῦ παπλώματος, taie *f.* de lit.

Bettung, *f.*, τὰ σανίδια εἰς τὰ ὁποῖα στήνονται τὰ κανόνια μιᾶς μπαταρίας, plate-forme *f.* d'une batterie.

Bettvorhang, *m.*, περιπέτασμα (ἐσουκ. περδὲς) κρεββατίου, rideau *m.* de lit.

Bettwärmer, *s.* Bettpfanne.

Beuge, *f.*, ἡ σκύλα, chiasne, *f.*

Beuche, *f.*, ἡ ἐλισίβα, lessive, *f.*

Beuchen, *v. n.* βάνω εἰς τὴν ἐλισίβαν, lessiver.

Beuge, *f.*, τὸ καμπύλωμα, τὸ σιράβωμα, courbure, cambrure, *f.*

Beugen, *v. n.* καμπυλώνω, στραβώνω, κλίνω, plier, courber, fléchir; die Knie —, κλίνω τὰ γόνατα, fléchir les genoux; *fig.* (demüthigen), ταπεινώνω, humilier; (lenken, betrügen), θλίβω, λυπῶ, λυπίζω, affliger; sich —, καμπυλώνομαι, στραβώνομαι, se courber, se plier; κλίνομαι, se fléchir; ταπεινώνομαι, *fig.* s'humilier.

Beugſam, *s.* Biegſam.

Beugung, *f.*, ὁ καμπυλώσης, courbure, *f.*

Beule, *f.*, τὸ πρῆμα, ἡ πρη-

σμάδα (μάλιστα ἐπὶ κτύπημα), bosse, tumeur, f.; (an einem Gefäße), ἡ καμπούρα (εἰς ἕνα ἀγγεῖον χρυσοῦν, ἀσημένιον κτλ.), bosse (dans un vaisseau d'or, d' argent etc.).

Beunruhigen, v. a. ἐνοχλῶ, πειράζω, κάμνω ἀνήσυχον, inquiéter, troubler, alarmer.

Beunruhigung, f., ἡ ἐνόχλησις, πείρασις, inquiétude, f., trouble, m.

Beurkunden, v. a. βεβαιώνω, ἐπιμαρτυρῶ, prouver, confirmer (par titres); (f. Urkunde).

Beurlauben, v. a. ἀποπέμπω, δίδω ἄδειαν τινὸς νὰ ἀναχωρήσῃ, donner congé, congédier; sich —, λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἀνεχωρήσω, ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé, dire adieu.

Beurlaubung, f., ἡ ἄδεια νὰ ἀνεχωρήσῃ τις, congé, m.

Beurtheilen, v. a. κρίνω, κάμνω κρίσιν (εἰς τι), juger (de qch.), porter un jugement (sur qch.).

Beurtheilung, f., ἡ κρίσις, διάκρισις, jugement, raisonnement, m.

Beurtheilungskraft, f., ἡ διακριτικὴ δύναμις, faculté f. de juger, jugement, m.

Beute, f., τὰ λάφυρα, ἡ λεία, χάσε πρᾶγμα τῶν ἐχθρῶν ἀποκτημένον μὲ βίαν, butin, m., proie, prise (faite sur l' ennemi), f.; — machen, λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ (πέρνω τὰ τοῦ ἐχθροῦ, faire du butin, butiner.

Beute, f., (hölzerner Bienenstock), ξυλένιος σίμβλος ἤτοι κορμὸς μελισσῶν, ruche f. de bois.

Beutel, m., ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί, bourse, poche, f.; (Mehlbeutel), κρησέρι, εἶδος κοσκίνου διὰ τὸ ἄλεῦρι, blutcau, m.

Beutelkammer, f., τόπος ὅπου κοσκινίζουν τὸ ἄλεῦρι μὲ τὴν κρησέραν, bluterie, f.

Beutelkrabbe, f., κρεβ, m., εἶδος καραβίδας, crabe boursier, m.

Beutelmeise, f., εἶδος αἰγιθαλοῦ, mésange f. de Lithuanie; (f. Meise).

Beuteln, v. a. (Mehl), κοσκινίζω τὸ ἄλεῦρι μὲ τὴν κρησέραν, bluter (de la farine); sich —, κάμνω ζαρωμάδες (λέγεται διὰ φορέματα), faire des poches (se dit des habits).

Beutelperrücke, f., περούκα μὲ σακκοῦλαν, perruque f. à bourse.

Beutelratze, f., εἶδος ποντικοῦ μεγάλου (εἰς τὴν Ἀμερικὴν), ὁποῦ ἔχει ὑποκάτω τῆς κοιλίας μίαν σακκοῦλαν, εἰς τὴν ὁποῖαν κρύπτονται τὰ νέα, rat du Brésil, philandre, didelphe, m.

Beutelschneider, m., ὁ κλέπτης (ὁποῦ κλέπτει τὰ πουγγιά), coupeur de bourses, filou, m.

Beutelschneiderey, f., ἡ κλεψιὰ, τὸ κλέψιμον, filouterie, f.

Beutetuch, n., τὸ πανὶ διὰ τὰ κόσκινα τοῦ μύλου, étamine, f.

Beutenhonig, m., μέλι ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τοὺς ξυλένιους σίμβλους, ἤτοι εἰς τὰ κοῖλα τῶν δένδρων, miel m. qui se trouve dans les ruches de bois ou dans les arbres creux.

Beutler, m., ὁ πουγγιὰς, ὅπου ἠκιάρει νὰ πουγγιά, bourrelier, m.

Beutner, m., ἡλάξ διὰ τὰ ἄγρια μελίσσια εἰς τὸ δάσος, gardien m. des abeilles sauvages dans une forêt.

Beuölkern, v. a. πληθύνω (ἕνα τόπον) ἀπὸ λαὸν, βάνω ἄνθρώπους εἰς ἕνα τόπον, peupler.

Bevölkerung, f., ἡ πλήθυνσις ἀπὸ λαὸν, action f. de peupler; τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων εὐριασκόμενον εἰς ἕνα τόπον, population, f.

Bevollmächtigen, v. a. ἀδειοπληρεξουσιῶ, ἐπιτρέπω τὸ πληρεξούσιον, autoriser, donner plein pouvoir.

Bevollmächtigte, m., ὁ πληρεξούσιος, ὁ ἐπίτροπος, procureur, mandataire, m.; (eines Fürsten), πρέσβυς ὁποῦ ἔχει πληρεξούσιον, plenipotentiaire, m.

Bevollmächtigung, f., ἡ δόσις τοῦ πληρεξουσίου, autorisation, f.

Bevor, conj. πρὶν, πρὸ τοῦ νὰ avant que, avant de.

Bevormunden, v. a. βάνω ἐπίτροπον εἰς ὀρφανὸν, donner un tuteur.

Bevorstehen, v. n. ἐπίκεινται, εἶναι κοντὰ νὰ γένῃ, être sur le point d'arriver, de se faire.

Bevorstehend, adj. ἐπικείμενος, μὴ ἀλλογὺ μέλλον, ἐρχόμενος, imminent, prochain.

Bevortheilen, v. a. (einen um etwas), ἀπατῶ, ζημιώνω τινὰ ἀπατεῶνις, frauder, frustrer (q. de qc.).

Bevortheilung, f., ἡ ἀπάτη, ζημίωσις μὲ ἀπάτην, action de frauder, fraude, f.

Bewachen, v. a. φυλάγω, garder, veiller.

Bewachsen, v. n. σκεπάζομαι μὲ φυτὰ, μὲ χόρτα κτλ., ὁμοίως καὶ μὲ τρίχες, se couvrir de plantes, d'herbe (de poil etc.).

Bewachung, f., ἡ φύλαξις, garde, f.

Bewaffnen, v. a. ὁπλίζω, ἁρματώνω, armer.

Bewaffnung, f., ἡ ὁπλισία, ἐξαρμωσία, τὸ ἁρμάτωμα, armement, m.

Bewahren, v. a. φυλάγω, διατηρῶ, garder, conserver; Gott bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, à Dieu ne plaise!

Bewähren, v. a. βεβαιόνω, ἐπαληθεύω ὡς ἀληθινὸν, vérifier, prouver, avérer, confirmer.

Bewährt, adj. βέβαιος, ἀληθινὸς, ἀσφαλὴς, éprouvé, certain, à l'épreuve.

Bewahrung, f., ἡ φύλαξις, διατήρησις, garde, conservation, f.

Bewandert, adj. γνωστικευμένος, μαθημένος, ἔχων εἴδησιν εἰς τι, versé, exercé.

Bewandt, adj. bey so bewandten Umständen (oder Sachen), εἰς τοιαύτην (τέτοιαν) κατάστασιν, la chose étant ainsi.

Bewandtniß, f., ἡ κατάστασις, ὁ τρόπος, ἡ περίστασις, état (d'une chose), m., circonstance, condition, f.

Bewässern, v. a. βρέχω (ὡσὰν ὁ ποταμὸς ἀπορνώνει εἰς ἕνα τόπον), arroser, mouiller (se dit d'une rivière etc.).

Bewässerung, f., τὰ βρέξιμον (ἀπὸ τὸν ποταμὸν), arrosement, m.

Bewegen, v. a. κινῶ, mouvoir, remuer; fig. (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν), fig. émouvoir, toucher, attendrir; (einen zu etwas), παρακινῶ, exciter, inciter, porter (q. à qc.).

Beweggrund, s. Bewegungsgrund.

Beweglich, adj. κινητὸς, mobile; fig. (rührend), ὁποῦ κινεῖ τὴν καρδίαν, touchant.

Beweglichkeit, f., τὸ εὐκολοκίνητον, mobilité, f.

Bewegt, adj. κινημένος, mis en mouvement; (meteor.) κινημένος (εἰς τὴν καρδίαν), fig. ému, touché.

Bewegung, f., ἡ κίνησις, mouvement, m.; fig. (Antrieb), ἡ παρακίνησις, excitation, incitation, f.; (Unruhe, Aufruhr), ἡ κίνησις, ταραχὴ, σύγχυσις, agitation, émeute, f.

Beweggrund, m., τὸ κινοῦν ἰδέαν, ἡ αἰτία, motif, m., raison, f.

Bewehren, v. a. ὁπλίζω, ἁρματώνω, armer.

Beweyerung, f. Bewaffnung.

Beweiben, v. n. δίδω γυναῖκα, γαμβρεύω, marier (un fils); sich —, πέρνω γυναῖκα, ὑπανδρεύομαι, γαμβρεύομαι, se marier, épouser, prendre femme.

Beweinen, v. n. κλαίω (τινὰ ἤ τι), pleurer, déplorer.

Beweinenswürdig, adj. ἀξιοθρήνητος, déplorable.

Beweis, m., ἡ ἀπόδειξις, δεῖξις, preuve, démonstration, f.; ἀπόδειξις, σημεῖον, marque, f., témoignage, m.

Beweisen, v. n. ἀποδείκνυμι, (ἀποδείχνω), prouver, démontrer; δείκνυμι, (δείχνω), montrer, témoigner.

Beweisegrund, m., (Beweisthum, n.), τὰ θεμέλια τῆς ἀποδείξεως, ἡ ἀπόδειξις, raison, f., argument, m.

Beweisen, v. a. s. Weisen.

Bewenden, es babey bewenden lassen, v. a. ἀφίνω τι χωρὶς περαίτερον ἐξέτασιν, μένω εὐχαριστημένος, ἀφίνω τὸ νὰ εἶναι ὅπως θέλει, déférer à qc., y acquiescer, s'en tenir là.

Bewenden, n., hierauf hat es sein —, τοῦτο ἐστάθη τοιοῦτον, ἐς ἀγαπᾶμεν αὐτό, il faut s'en tenir là.

Bewerb, m., ἡ πρόφασις (μὲ τὴν ὁποίαν κρύπτει τις τὸ εἶναι), prétexte, f.; sich (dat.) einen Bewerb machen,

προφασίζομαι, κάμνω πρόφασιν, chercher un prétexte.

Bewerben, ſich —, ζητῶ, παρακαλῶ νὰ ἀποκτήσω, rechercher, poursuivre qc.; (um ein Frauenzimmer), ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρίαν, rechercher (une fille) en mariage.

Bewerbung, *f.*, ἡ ζήτησις, recherche, poursuite, *f.*

Bewerfen, *v. a.* σκεπάζω ῥίπτοντας (ἄμμον, ἀσβέστην κτλ.), couvrir en jetant contre ou dessus (*p. e.* du sable, de la chaux etc.).

Bewerkſtelligen, *v. a.* βάνω εἰς ἔργον, ἐκτελῶ, effectuer, exécuter, réaliser.

Bewerkſtelligung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, exécution, réalisation, *f.*

Bewickeln, *v. a.* περιτυλίγω, entortiller, envelopper.

Bewickelung, *f.*, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, entortillement, *m.*

Bewilligen, *v. a.* στέργω, δίδω ἄδειαν νὰ πάρῃ τις τι, accorder, octroyer (ἡ ᾱ.), consentir (ἡ ᾱ.).

Bewilligung, *f.*, ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, concession, *f.*, octroi, consentement, *m.*

Bewillkommnen, *v. a.* δέχομαι, κάμνω φιλοδέξιωσιν, accueillir, faire accueil, recevoir.

Bewillkommnung, *f.*, ἡ φιλοδεξίωσις, τὸ δέξιμον, accueil, *m.*, reception, *f.*

Bewinden, *v. a.* περιτυλίγω (τι μὲ τι), entortiller, lier tout autour.

Bewirken, *v. a.* κάμνω, γίνομαι αἴτιος, προξενῶ, effectuer, causer.

Bewirthen, *v. a.* φιλεύω, traiter, régaler.

Bewirthſchaften, *v. a.* διοικῶ μίαν οἰκονομίαν, administrer économiquement.

Bewirthung, *f.*, ἡ φιλεύσις, τὸ φίλευμα, traitement, régal, *m.*

Bewohnbar, *adj.* κατοικητός, habitable.

Bewohnen, *v. a.* κατοικῶ, habiter, occuper.

Bewohner, *m.*, ὁ κάτοικος, ἐγχώριος, habitant, *m.*

Bewohnung, *f.*, ἡ κατοίκησις, habitation, demeure *f.*

Bewohnt, *adj.* κατοικημένος, habité.

Bewölken, *v. a.* σκεπάζω μὲ σύννεφα, couvrir de nuages; ſich —, συννεφιάζομαι, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, se couvrir de nuages.

Bewölkt, *adj.* συννεφιασμένος, couvert de nuages.

Bewunderer, *m.*, ὁ θαυμαστής, admirateur, *m.*

Bewundern, *v. a.* θαυμάζω, admirer.

Bewunderngswürdig, *adj.* ἀξιοθαύμαστος, θαυμαστός, admirable.

Bewunderung, *f.*, ὁ θαυμασμός, admiration, *f.*

Bewußt, *adj.* γνωστός, γνωρισμένος, connu (ἡ ᾱ.); ich bin mir —, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν, je sais, j'ai connaissance (de moi-même); er iſt ſich (*dat.*) ſeiner nicht mehr bewußt, δὲν ἔχει πλέον τὰς αἰσθήσεις του, ἔχασε ὅλη τὴν αἴσθησίν του, il a perdu toute connaissance.

Bewußtlos, *adj.* ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὴν αἴσθησίν του, qui est sans connaissance.

Bewußtſeyn, *n.*, ἡ γνῶσις, ἡ εἴδησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, connaissance (de soi-même), de son existence), conscience, *f.*

Bey, *prp.* εἰς, κοντὰ εἰς, μὲ, chez, auprès de, sur; er wohnt bey mir, ἐκεῖνος κατοικεῖ εἰς ἐμένα, il loge chez moi; bey dem Feuer, κοντὰ εἰς τὴν φωτιάν, auprès du feu; bey der Kirche, κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, près de l'église; bey Tage, bey Nacht, εἰς τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν νύκτα, de jour, de nuit; bey guter Geſundheit, εἰς καλὴν ὑγείαν, en bonne santé; er hat kein Geld bey ſich, δὲν ἔχει ἄσπρα μαζύ του, il n'a point d'argent sur lui (ou dans sa poche); bey Kräften ſeyn, ἔχω δύναμιν, εἶμαι ἰσχυρὸς καὶ δυνατός, être fort et vigoureux; bey meiner Ehre, μὰ τὴν τιμήν μου, sur mon honneur.

Beyan, *ndv.* πλησίον, κοντὰ, αὐτοῦ, tout proche, tout près.

Beyanker, *m.*, ἄγκυρα ἀπὸ ῥίζιτσες κοντὰ εἰς ἄλλην, ancre *f.* d'affourche.

Beybehalten, *v. a.* διατηρῶ, ἀπορρίλλω, garder, conserver, retenir.

Beybehaltung, *f.*, ἡ διατήρησις, garde, conservation, *f.*

Beybiegen, *v. a.* περικάλεω (σὸν· μίαν γραφήν), joindre (*p. e.* une lettre).

Beybinden, *v. a.* δένω μαζὺ μὲ ἄλλο τι, lier avec, joindre.

Beybringen, *v. a.* φέρω πλησίον, apporter, amener; einem Gift —, δίδω τινὰ φαρμάκι (κρυφίως), donner à q. du poison (en secret), empoisonner q.; einem eine Wissenschaft —, διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην (μὲ τρόπον τινα), apprendre, enseigner une science à q.

Beybe, *f.* Beibe.

Beydrucken, *v. a.* τυπόνω μαζὺ μὲ ἄλλο τι, imprimer avec, ajouter à . . .

Beydrücken, *v. a.* βάνω κοντὰ (τὴν βοῦλλαν), apposer (le cachet).

Beyfassen, Beygericht, *n.*, φαγητὸν ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὴν σαυσσαν, hors d'oeuvre, entremets, *m.*

Beyfall, *m.*, ὁ ἔπαινος, ἡ ἐπιχάρησις, approbation, *f.*, applaudissement, *m.*

Beyfallen, *v. n.* ες ἀλλ' μὶς bey, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, ἐνθυμοῦμαι, il me vient dans l'esprit, je m'en souviens, je me le rappelle; (Beyfall geben), ἐπαινῶ, ἐπιχαίρω, approuver qc., souscrire à qc.

Beyfällig, *adj.* ὀπαὺ εὐθυμᾶται τις, dont on se souvient; sich — erklären, φανερόνω ἐτι εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, déclarer qu'on est d'accord avec q.

Beyfrau, *f.*, ἡ βοηθήτρια (μάλιστα τῆς μαμμῆς), aide (de sage-femme), *f.*

Beyfügen, *v. n.* προσθέτω, περιελείω, ajouter, joindre.

Beyfügung, *f.*, ἡ πρόσθεσις, addition, *f.*

Beyfuß, *m.*, ἡ ἀρτεμισία, (εἶδος φυτοῦ), armoise, herbe *f.* de la St. Jean.

Beygehen, *s.* Beykommen.

Beygehend, *adj.* μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος, ci-joint.

Beygenannt, *adj.* ἐπονομαζόμενος, surnommé.

Beygeschmack, *m.*, (Beyschmack), μία ἄλλη νοστιμάδα, ἄλλο τρόπον νοστιμάδα (τοῦ φαγητοῦ), goût hétérogène.

Beygesellen, *v. n.* συντροφεύω, associer.

Beyher, *adv.* κοντὰ, συμμᾶ, ἀπερνῶντας, par occasion, en passant.

Beyhülfe, *f.*, ἡ βοήθεια, aide, assistance, *f.*, secours, *m.*

Beykommen, *v. n.* πηγαίνω πλησίον, πλησιάζω (μάλιστα μὲ σκοπὸν νὰ βλάψω), approcher, s'approcher de q. (sur tout pour lui faire quelque mal); (gleichkommen, gleichen), ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος, ressembler, être égal, égaler; seinem Schaden wieder —, ξανακερδαίνω, ξαναποκτῶ τὴν ζημίαν μου ἤτοι ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχασα, réparer sa perte; sich (*dat.*) — lassen, (sich bey gehen lassen), τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, avoir la hardiesse.

Beykommend, *adj.* μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος, ci-joint.

Beylage, *f.*, ἡ προσθήκη, lettre ou pièce ajoutée; τὸ περικλεισμένον, incluse, *f.*

Beylager, *n.*, ὁ γάμος (μάλιστα τῶν ἀρχόντων), nôces, cérémonies *f. pl.* du mariage.

Beyläufer, *m.*, παιδὶ ὁποῦ πιάλλει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, galopin, *m.*

Beyläufig, *adj.* ἀπερνῶντας λεγόμενος, qui se dit en passant ou par occasion; *adv.* (ungefähr), σχεδὸν, (κοινῶς τζόρα), environ, à peu près.

Beylegen, *v. a.* βάνω κοντὰ, προσθέτω, περικλείω, ajouter, joindre; (zuschreiben), ἀποδίδω (εἴς τινα ἢ εἰς τι μίαν ποιότητα), attribuer (qc. à q.); (bey Seite legen), βάνω κατὲ μέρος, mettre à part, à côté; (einen Streit), τελειόνω ἕνα μάλωμα, διαφεντεύω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν, terminer, ajuster un différent; *v. r.* (von Schiffen), ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τοῦ καραβιοῦ γυρίζοντας τὰ πανιὰ δι' ἐδῶν τὸν ἀγκαλᾶν, mettre en panne; *fig.* einem beylegen, στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινὸς τῶν ἐπαινῶ, συμφωνῶ μὲ αὐτὸν, prendre le parti de q., donner son assentiment à q.

Beylegung, *f.*, ἡ πρόσθεσις, περιέλεισις, action *f.* d'ajouter etc.; ἡ τελείωσις ἑνὸς

μαλώματος, accommodement *m.* d'un différent; ſ. Beylegen.

Beyleid, *n.*, *τὸ συμπάθιον*, *ἡ συλλύπησις*, *συμπάνισις*, compassion, pitié, *f.*; einem ſein — bezeigen, *συλλυποῦμαι*, *ἀποδείκνυμι τὴν συλλύπησίν μου*, témoigner à q. sa compassion, faire son compliment de condoléance à q.

Beyleidsbezeigung, *f.*, *συλλύπησις*, *ἀπόδειξις τῆς συλλυπήσεως*, condoléance, *f.*

Beyliegen, *v. n.* *κοίτομαι κοντά*, être couché auprès; *περικλείομαι*, se trouver ci-joint ou à l'inclusе.

Beyliegend, *adj.* *περικλεισμένος*, ci-joint.

Beymeſſen, *v. n.* *ἀποδίδω* (*τὸ ἄξιον εἰς τι*), attribuer, imputer; Glauben —, *πιστεύω*, ajouter foi.

Beymeſſung, *f.*, *ἡ ἀπόδοσις*, imputation, *f.*

Beymiſchen, *v. n.* *ἀνακατώνω μαζύ*, *σμίγω μαζύ*, mêler dans ou avec qc.

Beymiſchung, *f.*, *ἡ ἀνακάτωσις*, *σμίξις*, mélange, *m.*

Beynahe, *adv.* *σχεδόν*, presque, à peu près, environ.

Beyname, *m.*, *τὸ παρανόμι*, *ἐπώνυμον*, surnom, sobriquet, *m.*

Beyneben, Beynebſt, *adv.* *μαζὺ μὲ αὐτὸ*, *κοντὰ εἰς αὐτό*, avec cela, auprès de cela.

Beyordnen, *v. a.* *βάνω τινὰ συνεργὸν εἴς τινα*, adjoindre (q. à q.).

Beypacken, *v. a.* *περιτυλίγω*, *φαρτώνω μαζύ*, empaqueter avec.

Beypferd, *n.*, *ἄλογον διὰ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, badinant, *m.*

Beypflichten, *v. n.* *συμφωνῶ*, *συέργω*, *δέχομαι τὴν γνώμην τινός*, approuver, consentir, souscrire (*fig.*).

Beypflichtung, *f.*, *ἡ συμφωνία εἰς τὴν γνώμην τινός*, *ἡ συέργεια*, consentement, *m.*, approbation, *f.*

Beyſammen, *adv.* *ὁμοῦ*, *μαζύ*, *ἀντάμα*, ensemble.

Beyſaß, *m.*, *χωριάτης ὅστις δὲν ἔχει τόσον ἄγρον ὥστε νὰ ἀρέγῃ ἕνα ἄλογον*, manant, *m.*

Beyſchicken, ſ. Beyſenden.

Beyſchießen, ſ. Beytragen.

Beyſchlaf, *m.*, *ἡ συνουσία*, (*σαρκικὴ σμίξις*), commerce *m.* d'un homme avec une femme.

Beyſchläfer, *m.*, *αὐτὸς ὁποῦ κοιμᾶται μαζὺ μέ τινα*, compagnon *m.* de lit.

Beyſchläferin, *m.*, *ἡ παλλακή*, (*παλλακίδα*), *ἀγαπητικὴ* concubine, *f.*

Beyſchlag, *m.*, *ψεύτικη μονέδα*, fausse monnaie; *τὸ περικλεισμένον*, incluse, *f.*

Beyſchlagen, *v. n.* *συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός*, consentir, être de même opinion; ſ. auch Beyſchließen.

Beyſchließen, *v. n.* *περικλείω* (*φαρὴν κτλ.*), ajouter, joindre.

Beyſchluß, *m.*, *τὸ περικλεισμένον*, incluse, *f.*

Beyſchlüſſel, *m.*, *τὸ ἀντίκλειδο*, fausse clef, *f.*

Beyſchmack, *m.*, ſ. Beygeſchmack.

Beyſchreiben, *v. a.* *προσγράφω*, *γράφω κοντὰ εἰς τι*, ajouter (en écrivant), annoter.

Beyſchreiber, *m.*, ſ. Gegenſchreiber.

Beyſchrift, *f.*, *τὸ προσγεγραμμένον*, *ἡ προσθήκη*, addition, apostille, *f.*

Beyſegel, *n.*, *τὰ μικρὸν πανὶ ὁποῦ προσθέτουν οἱ ναῦται εἰς τὰ μεγάλα πανιά, ὅταν δὲν ἔχουν πολὺν ἄνεμον*, bonnettes, *f. pl.*

Beyſeit, *adv.* *κατὰ μέρος*, *ἐξαιρετά*, à part, à côté; bey Seite ſetzen, *βάνω κοντὰ ἢ κατὰ μέρος*, mettre à part, die Ehrerbietung bey Seite ſetzen, perdre le respect, manquer de respect.

Beyſetzen, *v. a.* *βάνω κοντὰ*, mettre auprès; *προσθέτω*, ajouter; einen Leichnam —, *θάπτω*, *ἐνταφιάζω*, déposer un corps mort, le mettre dans la sépulture; alle Segel —, *ξεκολλόνω ὅλα τὰ πανιὰ* (*τοῦ καραβιοῦ*), faire force de voiles.

Beyſetzung, *f.*, *ἡ πρόσθεσις*, addition, *f.*; *ὁ ἐνταφιασμός*, enterrement, *m.*; *ἡ ἐξάπλωσις τῶν πανιῶν*, action *f.* de faire force de voiles.

Beyſeyn, *n.*, *ἡ παρουσία*, présence, *f.*

Beyſiß, *m.*, *ἡ συνδρία*, séance, assistance, *f.*

Beyſitzen, *v. n.* *κάθομαι κοντὰ*

εἰμαι σύνεδρος, avoir séance, assister (à . . .).

Beyſitzer, *m.*, *ὁ σύνεδρος*, *ὅστις κάθεται μαζὺ εἰς ἕνα βουλευτήριον*, assesseur, *m.*

Beyſorge, *f.*, ſ. Beſorgniß.

Beyſpiel, *n.*, *τὸ παράδειγμα*, exemple, *m.*

Beyſpiellos, *adj.* *ἀπαράδειγμάτιστος*, sans exemple, sans pareil.

Beyſpringen, *v. a.* *βοηθῶ*, *τρέχω εἰς βοήθειαν*, secourir, aider q., subvenir à q.

Beyſtand, *m.*, *ἡ βοήθεια*, secours, *m.*, assistance, *f.*; *ὁ βοηθός*, aide, assistant, *m.*; (Rechtsbeyſtand), *ὁ συνήγορος*, *πρόδικος*, (*ἀβουκάτος*), avocat, procureur, *m.*; *συμβοηθὸς εἰς μονομαχίαν*, second, *m.*

Beyſtecken, *v. a.* *βάνω κοντὰ*, *βάνω εἰς τὴν τζέπην*, mettre auprès, mettre en poche; *fig.* *βάνω εἰς τὴν φυλακήν*, *φυλακώνω*, mettre en prison, emprisonner.

Beyſtehen, *v. n.* *βοηθῶ*, assistor, aider, secourir, seconder q.; einer Frau in Kindesnöthen —, *μαιεύω*, *εὐκολόνω τὴν γέννα*, accoucher une femme.

Beyſteuer, *f.*, *συνεισφορά*, *ἅπαρ διδόμενον διὰ βοήθειαν*, secours *m.* d'argent, subvention, *f.*

Beyſteuern, *v. a.* *συμβοηθῶ πληρώνοντας*, *πληρώνω*, *συνεισφέρω*, contribuer, fournir au frais.

Beyſtimmen, *v. n.* *συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός*, *συέργω*, *δέχομαι τὴν γνώμην*, donner son assentiment, être d'accord, être de même opinion, adopter l'opinion de q.

Beyſtimmung, *f.*, *ἡ συμφωνία*, *συέργεια*, assentiment, *m.*

Beyſtrich, *m.*, *ἡ ὑποδιαστολή*, virgule, *f.*, comma, *m.*

Beytrag, *m.*, *ἡ συνεισφορά*, *ἅπαρ διδόμενον διὰ κάνεναν σκοπόν*, contribution, agent *m.* contribué à . . .; *ἡ προσθήκη*, addition, *f.*; *ἡ συμβοήθεια*, aide, *f.*, secours, *m.*

Beytragen, *v. n.* *συνεισφέρω*, contribuer; *προσθέτω*, ajouter; *συμβοηθῶ*, aider.

Beytreiben, (Steuern ꝛc.), *v. n.* *συνάξω*, *μαζώνω τὰ δοσίματα*, *τοὺς φόρους*, exiger (les tailles, les taxes).

Beytreibung, *f.*, *σύναξις* (*τῶν δοσιμάτων κτλ.*), exaction, *f.*

Beytreten, *v. n.* (*meiner.*) *συμφωνῶ*, *συέργω*, *ἑνώνομαι*, *fig.* se joindre à qc., consentir, approuver.

Beytritt, *m.*, *ἡ ἕνωσις*, *συμφωνία* (*εἰς τὴν γνώμην τινός*), accession, approbation, *f.*

Beyurtheil, *n.*, *ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ*, *διαλογισμός*, sentence *f.* interlocutoire, interlocution, *f.*

Beywagen, *m.*, *ἐπιβάτης ὁποῦ ἀγοράζει μαζὺ μὲ ἄλλο* (*ἔγγειαι μάλιστα διὰ τὴν πόστα*), voiture extraordinaire (de poste), *f.*

Beyweg, *m.*, *πάλος δρόμος κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον*, chemin *m.* à côté d'un autre.

Beywerfen, *v. a.* *ῥίχνω κοντά*, *ῥίχνω κατὰ μέρος*, jeter auprès ou à côté.

Beywerk, ſ. Nebenwerk.

Beywohnen, *v. a.* *εἰμαι παρών εἰς μίαν παράταξιν κτλ.*, être présent, assister (à quelque cérémonie etc.); ſeiner Frau —, *συνουσιάζω μὲ τὴν γυναῖκα μου*, cohabiter avec sa femme, consommer le mariage.

Bewohnung, *f.*, *ἡ παρουσία*, assistance, présence, *f.*; *ἡ συνουσία*, (*σαρκικὴ σμίξις*), cohabitation, consommation *f.* du mariage.

Beywort, *n.*, *τὸ ἐπίθετον*, adjectif, *m.*, épithète, *f.*

Bezählen, *v. a.* *συναριθμῶ*, compter parmi . . ., mettre au nombre de . . .

Bezeiten, *v. n.* *ἐνωρίς*, de bonne heure, à temps.

Bezahlen, *v. n.* *πληρώνω*, payer; (*meiner*) *παιδεύω*, payer, punir.

Bezahler, *m.*, *ὁ πληρωτής*, payeur, *m.*

Bezahlung, *f.*, *ἡ πληρωμή*, payement, *m.*

Bezähmen, *v. a.* *ἡμερόνω*, apprivoiser; *κατασκαμάζω*, dompter; ſich —, *καταδαμάζομαι*, *ἐγκρατεύομαι*, dompter, réfréner ses passions.

Bezähmung, *f.*, *κατασκάμισις*, apprivoisement, *m.*

Bezaubern, *v. n.* *μαγεύω*, *γοη-*

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

τεύω, ensorceler, enchanter; *fig.* (einnehmen, entzücken), θέλγω, μαγεύω, enchanter, charmer, ravir.

Bezauberud, *adj.* θελκτικός, μαγευτικός, charmant.

Bezauberung, *f.*, ἡ μάγευσις, μαγεία, ensorcellement, enchantement, *m.*; ἡ θέλξις, charme (*fig.*), *m.*

Bezechen, *v. a.* *fam.* κάμνω (τινὰ) μεθυσμένος, enivrer.

Bezeichnen, *v. a.* σημειώνω δεικνύω (δείκνυω), marquer, dénoter.

Bezeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, designation, *m.*

Bezeigen, *v. a.* δείκνυω, ἀποδείκνυω, marquer, montrer, témoigner; ſich —, δείκνυμαι, φέρομαι, πολιτεύομαι, se montrer, se conduire.

Bezeigen, *n.*, ſ. Betragen, Benehmen.

Bezeugen, *v. a.* μαρτυρῶ, βεβαιόνω διὰ μάρτυρος, attester, démoigner, prouver.

Bezeugung, *f.*, ἡ μαρτυρία, ἡ βεβαίωσις διὰ μαρτυρίας, attestation, *f.*, témoignage, *m.*

Bezichtigen, *v. a.* κατηγορῶ, imputer, accuser.

Bezichtigung, *f.*, ἡ κατηγορία, accusation, *f.*

Bezichen, *v. a.* ein Bett, Stühle ꝛc. —, σκεπάζω τὸ κάλλωμα, τὰ σκαμνία κτλ. μὲ τὸ περιτύλιγμα, couvrir, garnir un lit, des chaises etc.); eine Violine mit Saiten —, βάνω χορδίας εἰς τὸ βιολί, monter un violon, y mettre des cordes; ein Haus —, πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα σπίτι, aller loger dans une maison; Waaren von einem Orte —, πέρνω πράγματα ἀπὸ ἕνα τόπον, tirer des marchandises d'un lieu; die Meſſen, die Jahrmärkte —, fréquenter les foires; ſich —, *v. r.* auf etwas —, ἀναφέρομαι (εἰς τι), se référer, s'en rapporter à qc.

Beziehend, *adj.* ἀναφορικός, relatif.

Beziehung, *f.*, ἡ σκέπασις τοῦ παπλώματος κτλ., action *f.* de couvrir (un lit etc.), action de monter un violon etc.; (ſ. Beziehen) ἡ ἀναφορά, relation, *f.*, rapport, *m.*; in dieſer —, ὡς πρὸς τοῦτο, relativement à . . ., par rapport à.

Beziehungswort, *n.*, ἀντωνυμία ἀναφορική, pronom *m* relatif.

Beziehen, ſ. Bezwecken (*fig.*).

Beziffern, *v. a.* σημειώνω μὲ ἀριθμούς, chiffrer.

Bezirk, *m.*, ἡ περιφέρεια, circuit, *m.*, enceinte, *f.*; ἡ ἐπαρχία, district, canton, *m.*

Bezirken, *v. a.* περιορίζω, borner, limiter.

Bezirkung, *f.*, περιορισμός, limitation, *f.*

Bezoar, Bezoarſtein, *m.*, τὸ μπεζοάρι, εἶδος λίθου (κοινῶς· πανζέρι), bézoard, *m.*

Bezoarbock, Bezoarziege, *f.*, εἶδος ζαρκαδιοῦ ἰνδικοῦ, gazelle *f.* des Indes.

Bezüchtigen, ſ. Bezichtigen.

Bezuckern, *v. a.* ζαχαρώνω, sucrer.

Bezug, *m.*, ἡ ἀναφορά, rapport, *m.*, relation, *f.*; in dieſem —, εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς πρὸς ταῦτα, dans ce rapport, à cet égard, quant à cela.

Bezwecken, *v. a.* βάνω κανεὶ (εἰς τὴν πιστοῦναν τῶν ὑποδημάτων κτλ.), cheviller (mettre des chevilles dans les semelles des bottes etc.); *fig.* (beabſichtigen), ἔχω σκοπόν, ἀποβλέπω, avoir pour but, tendre à . . .

Bezweifeln, *v. a.* ἀμφιβάλλω, νομίζω ἀμφίβολον, revoquer en doute, douter de qc.

Bezweifelung, *f.*, ἀμφιβολία, doute, *f.*

Bezwingen, *v. a.* καταδαμάζω, νικῶ, ὑποτάσσω, dompter, vaincre, subjuguer, assujettir.

Bezwinger, *m.*, ὁ καταδαμαστής, νικητής, dompteur, vainqueur, *m.*

Bezwinglich, *adj.* νικητός, domptable, prenable.

Bezwingung, *f.*, ἡ καταδάμασις, ὑπόταξις, action *f.* de dompter, assujettissement, *m.*

Bibel, *f.*, ἡ θεία γραφή, bible, écriture sainte, *f.*

Bibelfeind, *m.*, ὁ ἐχθρὸς τῆς θείας γραφῆς, ennemi *m* de la bible.

Bibelfeſt, *adj.* καλὰ μαθημένος εἰς τὴν θείαν γραφήν, versé dans la bible.

Bibelleſer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποὺ διαβάζει τὴν θείαν γραφήν, celui qui lit dans la bible.

Bibelmäßig, *adj.* κατὰ τὴν θείαν γραφήν, conforme à la bible.

Bibelwerk, *n.*, ἡ θεία γραφὴ μετὰ ὑπομνημάτων, la bible avec des commentaires.

Biber, *m.*, ὁ κάστωρας, τὸ καστόριον, castor, bièvre, *m.*

Biberbau, *m.*, ἡ φωλεὰ τοῦ κάστορος, τοῦ καστορίου, cabane *f.* ou terrier *m.* du castor.

Biberfell, *n.*, Biberbalg, *m.*, δέρμα τοῦ καστορίου, peau *f.* de castor.

Bibergeil, *n.*, τὰ ὀρχίδια τοῦ καστόρα, (ἐνδυναμωτικὸν ἰατρικόν), castoréum, *m.*

Biberglas, *n.*, αἱ τρίχες τοῦ κάστορος, τοῦ καστορικοῦ, poil *m.* de castor, jarre, *f.*

Biberhut, *m.*, καπέλο ἀπὸ τρίχες καστορίου, castor (chapeau de poil de castor), *m.*

Biberkraut, *n.*, μενυάνθης (φυτόν τι), menianthe, trèfle *m.* de castor (plante).

Biberwurz, *f.*, ἀριστολοχία (φυτόν), aristoloche (plante), *f.*

Bibliothek, *f.*, ἡ βιβλιοθήκη, bibliothèque, *f.*

Bibliothekar, *m.*, ὁ βιβλιοθηκάριος, bibliothécaire, *m.*

Biblisch, *adj.* εἰς τὴν θείαν γραφὴν εὑρισκόμενον, de la bible.

Bickel, *m.*, ἡ δίκελλα, pioche, *f.*

Bickelhaube, *f.*, ἡ περικεφαλαία (τῶν χωρῶν στρατιωτῶν), morion, pot *m.* en tête.

Bicken, *v. a.* τζάμπω (ὡσὰν τὰ πουλιά), becqueter; *neutr.* πιάνω τὴν δίκελλαν, piquer, piocher.

Bieder, *adj.* δίκαιος, καλὸς, ἀγαθὸς, εἰλικρινὴς, droit, loyal, honnête, franc.

Biederkeit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, δίκαιος καὶ καλὸς τρόπος, loyauté, honnêteté, *f.*

Biedermann, *m.*, ὁ δίκαιος καὶ καλὸς, τιμημένος ἄνθρωπος, homme *m.* de probité.

Biederſinn, *m.*, δίκαιος νοῦς, δικαιοσύνη, εἰλικρίνεια, loyauté, probité, *f.*

Biederweib, *n.*, δικαία καὶ ἀγαθὴ, τιμημένη γυναῖκα, honnête femme, *f.*

Biege, *f.*, καμπυλότης, λύγισμα, courbure, flexion, *f.*

Biegen, *v. a.* λυγίζω, κλίνω, plier, courber; ſ. Beugen.

Biegſam, *adj.* εὐλύγιστος, flexible; *fig.* (lenkſam), εὐμάθητος, εὐπειθής, *fig.* souple, traitable, pliable.

Biegſamkeit, *f.*, τὸ εὐλύγιστον, flexibilité, souplesse, *f.*; ἡ εὐπείθεια, souplesse (*fig.*) obéissance, *f.*

Biegung, *f.*, τὸ λύγισμα, flexion, courbure, *f.*; τὸ λυγισμένον, κεκαμπύλον μέρος, ce qui est courbé, courbure, *f.*

Biene, *f.*, ἡ μέλισσα, το μέλισσι, abeille, mouche *f.* à miel.

Bienenbau, *m.*, Bienenzucht, *f.*, ἡ μελισσοτροφία, éducation *f.* des abeilles.

Bienenbrod, *n.*, τὸ κηρὶ ἀνακατωμένον μὲ τὰ μέλι, cire brute, *f.*; τροφὴ διὰ τὰ μέλισσια, nourriture des abeilles.

Bienenbrut, *f.*, τὰ μικρὰ μέλισσια, couvain *m.* des abeilles.

Bienenflug, *m.*, πέταγμα τῶν μελισσῶν, vol *m.* des abeilles; ſ. Bienenſchwarm.

Bienenfreſſer, *m.*, ὁ μελισσαγάγος, (πουλί), guêpier (oiseau), *m.*

Bienenfuß, *n.*, εἶδος κηριοῦ ἐρυθρὸν, propolis, *f.*

Bienenhaube, Bienenkappe, *f.*, κουκούλα ἐκείνου ὁποὺ ἐβγάζει τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα, capuchon (du gardien des abeilles), *m.*

Bienenhaus, *n.*, ἀσπίτιον περιέχον τοὺς κρουνοὺς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών, rucher, *m.*

Bienenkäfer, *m.*, (κάνθαρος) ἀσκάθαρος ὁποὺ τρώγει τὰ μέλισσια, clairon *m.* apivore.

Bienenkönigin, *f.*, ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν, reine, mère *f.* abeille.

Bienenkorb, *m.*, ὁ σίμβλος, κορυνὸς τῶν μελισσῶν, panier, *m.*, ruche, *f.*

Bienenſchwarm, *m.*, ὁ σμῆνος (ἡ πάνδεσις) μελισσῶν, essaim, jet *m.* d'abeilles.

Bienenſtachel, *f.*, τὸ ἀγκίδι τῆς μέλισσης, aiguillon *m.* des abeilles.

Bienenſtand, *m.*, τόπος διὰ τοὺς σίμβλους, place *f.* pour les ruches; πλῆθος τῶν σίμβλων ὁποὺ ἔχει τις, quantité *f.* de ruches qu'on a.

Bienenſtich, *m.*, δάγκασμα μέλισσης, piqûre *f.* d'une abeille.

Bienenſtock, *m.*, ὁ σίμβλος,

κρουνὸς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών, ruche, f.

Bienenvater, m., ὁ μελισσοτρόφος, celui qui nourrit des abeilles.

Bienenwabe, f., s. Honigscheibe.

Bienenwärter, m., ὁ μελισσοφύλαξ, μελισσοτρόφος, gardien m. d'abeilles.

Bienenwolf, m., ὁ μελισσοτράγος, (πουλλί), guêpier (oiseau), m.; (ὠδύφιον), clairon m. apivore.

Bienenzelle, f., ἡ κυψέλη (ἡ τρύπα) εἰς τὴν ὁποίαν αἱ μέλισσαι βάνουν τὰ μέλι, alvéole, m., cellule, f.

Bienenzucht, f., ἡ μελισσοτροφία, éducation f. des abeilles.

Bier, n., ἡ πίβα, μπίβρα, (ὁ ζύθος), bière, f.

Bierbrauer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκειάνει τὴν πίβαν, brasseur, m.

Bierbrauerey, s. Brauerey.

Bieressig, m., τὸ ξύδι φκιασμένον ἀπὸ πίβαν, vinaigre m. de bière.

Bierfaß, n., τὸ βοντζὶ διὰ πίβαν, tonneau m. à bière.

Bierfiedler, m., γκιὸς βιολιτζῆς, ménétrier, racleur, m.

Bierflasche, f., ἡ φιάλα (τὸ μπουτέλι) διὰ πίβαν, bouteille f. à bière.

Biergeld, n., ἄσπρα διδόμενα εἰς ἕνα δοῦλον διὰ πίβαν, τὸ καλὸν χέρι, (argent) pourboire, m.

Bierglas, n., τὸ ποτῆρι διὰ πίβαν, verre m. à bière.

Bierhaus, n., ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον πουλοῦν, ἢ καὶ πίνουν πίβαν, cabaret, m.

Bierhefen, m., ἡ τρυγιὰ τῆς πίβας, lie f. de la bière.

Bierkanne, f., ἡ σιάμπα, τὸ σιαμπὶ διὰ πίβαν, pot m. à bière.

Bierkranz, Kegel, m., στεφάνι ἀπὸ φύλλα ὡς σημεῖον ὅτι ἐκεῖ πωλοῦν πίβαν, bouchon m. enseigne f. à bière.

Bierkrug, m., φιάλα ἢ καὶ μεγάλον ποτῆρι διὰ πίβαν, cruche f. à bière.

Biermaaß, n., τὸ μέτρον διὰ τὴν πίβαν, mesure f. pour la bière.

Bierprobe, f., ἡ δοκιμὴ τῆς πίβας, τὸ ζυθόμετρον, pèse-liqueur pour la bière.

Bierrausch, m., μέθη ἀπὸ τὴν πίβαν, ivresse f. de bière.

Bierschank, m., ἡ λιανοπούλησις τῆς πίβας, vente f. de la bière à pot et à pinte.

Bierschenke, f., τὸ καπηλεῖον, (ὀσπίτι) εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν πίβαν, cabaret (où l'on vend de la bière.

Bierschröter, m., s. Schröter.

Biersteuer, f., ὁ φόρος, τὰ δοσίμαια ἀπὸ τὴν πίβαν, gambage, m.

Biersuppe, f., ἡ σοῦπα μὲ πίβαν, soupe f. à la bière.

Biertonne, f., s. Bierfaß.

Bierwisch, m., Bierzeichen, n., s. Bierkranz.

Bierzwang, m., τὸ μονοπωλεῖον τῆς πίβας εἰ, ἕνα τόπον διορισμένον, droit m exclusif de vendre de la bière dans un certain district.

Bieſtmilch, f., τὸ πρῶτον γάλα ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀφοῦ γεννήσουν, colostre, m.

Bieten, Biethen, v. a. προσφέρω, offrir, présenter; — Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι δίδω τὸ χέρι, tendre, présenter la main à q.; einen guten Morgen ꝛc. —, λέγω (εἰς τινα) καλὴν ἡμέραν κ.τ.λ. donner, souhaiter le bon jour etc. à q.; auf Waaren —, δίδω (τόσα ἢ τόσα) δι' ἐμπράγματα, λέγω δτι θέλω δώσει κτλ., offrir (un prix, en voulant acheter une marchandise): was bieten Sie dafür? πόσον ζητεῖς δι' αὐτό; combien faites vous cette (eine Waare) zu hoch —, ζητῶ πολλὰ εἰς πρᾶγμα (διὰ ἕνα πρᾶγμα), surfaire une marchandise.

Bieſ, m., (φορ.) τὸ βυζί, tetin, m., mamelle, f.

Bigott, adj. ψευδοευλαβής, bigot.

Bigotterie, f., ἡ ψευδοευλάβεια, bigoterie, f.

Bilanz, f., παραβολὴ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων (commerce) balance, f.

Bilchmaus, f., ber Bilch, ποντικαῦ εἰς τὰ δάση, (espèce de rat), m.

Bild, n., ἡ εἰκών, (εἰκόνα) τὸ εἰκόνισμα, ἡ ζωγραφία image, figure, f., tableau, m.

Bilden, v. a. σχηματίζω, former, façonner, faire; fig. — Geiſt —, καλλωπίζω τὰ πνεύματα, former l'esprit.

Bildend, adj. πλαστικός, plastique.

Bilderanbeter, m., εἰκονολάτρης, iconolâtre, m.

Bilderbibel, f., ἡ βίβλα γραφὴ μὲ εἰκονίσματα, bible f. avec des figures.

Bilderbuch, n., βιβλίον μὲ εἰκονίσματα, livre m. d'estampes.

Bilderkabinet, n., συλλογὴ εἰκονισμάτων ἢ ζωγραφιῶν, cabinet m. de tableaux, de gravures.

Bilderdienſt, m., ἡ εἰκονολατρία, culte m. religieux qu'on rend aux images.

Bildergallerie, f., πινὰ (μεγάλη σάλα) μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις, galerie f. de tableaux.

Bilderhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις, commerce m. d'images, d'estampes.

Bilderhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πουλεῖ εἰκονίσματα, ζωγραφίαις, ὁ εἰκονοπώλης, marchand m. d'images.

Bilderladen, m., ἐργαστῆρι ὅπου πουλοῦν εἰκονίσματα, boutique f. d'images.

Bilderlehre, f., ἡ εἰκονολογία, iconologie, f.

Bildern, v. a. κτυπῶ (μὲ περιεργείαν) τὰ εἰκονίσματα εἰς τὰ βιβλία, feuilleter un livre pour en voir les figures.

Bilderreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰς μεταφοράς, riche en métaphores.

Bilderſaal, m., σάλα στολισμένη μὲ εἰκονίσματα, salon m. orné de peintures.

Bilderſchrift, f., τὰ ἱερογλυφικὰ les hieroglyphes, m. pl.

Bilderſprache, f., ἀλληγορικὴ ὁμιλία, langage m. figuré.

Bilderſtürmer, m., ὁ εἰκονοκλάστης, εἰκονομάχος, iconoclaste, iconomaque, m.

Bilderſtürmerey, f., ἡ εἰκονομαχία, iconomachie, f.

Bilderwerk, n., στολισμὸς μὲ εἰκονίσματα, figures, f. pl., ornements m. pl. de peinture etc.; βιβλίον περιέχον μόνον εἰκονίσματα, livre m. d'estampes.

Bildhauer, m., ὁ γλύπτης, ἀγαλματοποιὸς, ἀνδριαντοποιὸς, sculpteur, statuaire, m.

Bildhauerey, Bildhauerkunſt, f., ἡ γλυπτικὴ, ἀγαλματοποιία, sculpture, f.

Bildlich, adj. μεταφορικὸς, ἀλληγορικὸς, figuré, allégorique.

Bildner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει εἰκόνες, ἀγαλματοποιὸς, artiste qui fait des images, sculpteur, m.

Bildnerey, f., ἀγαλματοποιία, sculpture, f.

Bildniß, n., ἡ εἰκὼν (εἰκόνα) ἀνθρώπου τινὸς, image, figure, f., portrait, m.; einen im Bildniſſe hinrichten, βάνω εἰς τὴν κρεμαστερὰν (ἢ χαλῶ κτλ.) τὴν εἰκόνα ἑνὸς κατάδικου ἀπόντος, exécuter un criminel en effigie, effigier un criminel.

Bildſäule, f., τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς, statue, f.

Bildſchön, adj. ἄκρως εὐμορφώτατος, très-beau.

Bildung, f., ὁ σχηματισμὸς, formation, f.; (Anſehen, Ausſehen), τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου μάλιστα), figure (particulièrement du visage), f.; (Geiſtesbildung), ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος, culture f. d'esprit.

Bill, f., σχεδίασμα νόμου ὁποῦ προβάλλεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας, bill, m.

Bille, f., (im Billiard), ἡ σφαῖρα, μπιλλία (εἰς τὸ μπιλιάρδο), bille, f.

Billet, n., τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι, billet, m.

Billiard, n., τὸ μπιλιάρδο, billard, m.

Billig, adj. ἐπιεικὴς, δίκαιος, équitable, juste; μέτριος, raisonnable; ein billiger Preis, μετρία τιμὴ, prix raisonnable.

Billig, Billigermaßen, adv. δικαίως, μὲ δίκαιον, ὄχι ἄδίκως, à bon droit, avec raison.

Billigen, v. a. λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, ἐπαινῶ, στέργω, εὐαρεστῶ εὔλογον, approuver, avois pour agréable.

Billigkeit, f., ἡ ἐπιείκεια, ἡ δικαιοσύνη, équité, f.

Billigung, f., ἡ στέρξις, approbation, f.; (s. Billigen).

Billion, f., τὸ δισλιοῦνι (ἑκατομμύρια), mille milliards.

Bilsenkraut, *n.*, *ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμονιαλὶς (φυτόν τι ἡμιμανερόν)*, jusquiame, *m.*

Bilz, *m.*, *ὁ μύκης, τὸ μανιτάρι*, champignon, potiron, *m.*

Bimmeln, *v. n. ψυχοκωδωνίζω (τῆς καμπάνας)*, sonnailler.

Bimsstein, *m.*, *ἡ ἐλαφρόπετρα*, pierre-ponce, *f.*

Bindbalken, *m.*, *ὁ ἀρχιδόκος, (ἡ μεγάλη γραντὰ ὁποῦ συνδέει ταῖς ἄλλαις)*, architrave, *f.*, tirant, *m.*

Binde, *f.*, *(κάθε πανὶ κτλ δεμένον τριγύρου εἰς τὸν λαιμόν, τὸ χέρι, τὴν μέσην κτλ.) τὸ δέμα*, bande, *f.*, bandeau, *m.*; *τὸ λαιμοσκούλαρον*, cravate, *f.*; *τὸ ζωνάρι*, bandage, *m.*, écharpe, ceinture, *f.*

Binden, *v. a. δένω, συνδένω*, lier, nouer; *ἑνώνω*, lier, joindre; ein Buch, ein Faß —, *δένω ἕνα βιβλίον, ἕνα βαρελίν*, relier un livre, un tonneau; *fig.* einen an etwas —, *ὑποχρεώνω τινὰ εἰς τι*, obliger q. à qc.; sich —, *συνδένομαι, ἑνώνομαι*, se lier, s'attacher, se joindre; *fig.* sich an etwas —, *ὑποχρεώνομαι, ὑποτάσσομαι εἰς τι*, s'engager, s'obliger à qc.

Bindelohn, *m.*, *πληρωμὴ διὰ τὸ δέσιμον*, prix *m.* du reliage.

Bindestrich, *m.*, *γραμμὴ διαρέσεως, gramm.* tiret, *m.*

Bindewort, *n.*, *ὁ σύνδεσμος, (γραμματ.)*, *gramm.* conjonction, *f.*

Bindezeug, *n.*, *κουτὶ τῶν χειρούργων*, boîtier, *m.*

Bindfaden, *m.*, *σχοινὶ λεπτόν, ὁ σπάγος, σπάρτος*, ficelle, *f.*

Bindung, *f.*, *ἡ δέσις, τὸ δέσιμον*, action *f.* de lier.

Bingelkraut, *n.*, *τὸ σκαρολάχανον, (φυτόν)*, mercuriale (plante), *f.*

Binnen, *prp. εἰς καιρὸν ἀπὸ . . ., εἰς, μεταξὺ εἰς . . .*, pendant, dans l'espace de . . ., entre ci et . . .

Binnenland, *s.* Inland.

Binse, *f.*, *ὁ σχοῖνος, τὸ βρυῦλλον, σπάρτον*, jonc, *m.*

Binsendecke, Binsenmatte, *f.*, *ῥάθα ἀπὸ βρυῦλλα*, natte *f.* de jonc.

Birke, *f.*, *ἡ σημύδα, (εἶδος δένδρου)*, boulean, *m.*

Birken, *adj. ἀπὸ ξύλον σημύδας*, de boulean.

Birkenholz, *n.*, *τὸ ξύλον τῆς σημύδας*, bois *m.* de boulean; (*s.* Birke).

Birkenrinde, *f.*, *ἡ ηλοῦδα τῆς σημύδας*, écorce *f.* de boulean; (*s.* Birke).

Birkensaft, *m.*, *τὸ ζουμὶ τῆς σημύδας*, eau ou sève *f.* de boulean; (*s.* Birke).

Birkenschwamm, *m.*, *τὸ μανιτάρι τῆς σημύδας*, agaric *m.* cotonné; (*s.* Birke).

Birkenwald, Birkenhain, *m.*, Birkenholz, *n.*, *δάσος ἀπὸ σημύδας*, forêt *f.* de bouleaux; (*s.* Birke).

Birkenwasser, *n.*, *s.* Birkensaft.

Birkfuchs, *s.* Rothfuchs.

Birkhahn, *m.*, *ἀγριοπετεινός*, coq *m.* de bois.

Birkling, *m.*, *s.* Birkenschwamm.

Birn, *f.*, *τὸ ἀπίδι*, poire, *f.*

Birnbaum, *m.*, *ἡ ἀπιδιά*, poirier, *m.*

Birnbäumen, *adj. ἀπὸ ξύλον τῆς ἀπιδιᾶς*, de poirier.

Birnmost, Birnwein, *m.*, *ἡ νέρα ἀπὸ ἀπίδια*, poiré, *m.*

Birnschale, *f.*, *ἡ λοῦδα τοῦ ἀπιδιοῦ*, pelure *f.* de poire.

Birnstiel, *m.*, *οὐρὰ ἀπιδιοῦ*, queue *f.* de poire.

Bis, *conj. ἕως, ἕως εἰς*, jusque, jusques, jusqu'à . . . — hieher, *ἕως ἐδῶ*, jusqu'ici.

Bisam, *m.*, *ὁ μόσχος*, musc, *m.*

Bisambock, *m.*, *s.* Bisamthier.

Bisambüchse, *f.*, *κουτὶ διὰ μόσχον*, boîte à musc, ou à senteur.

Bisamkatze, *f.*, *s.* Zibethkatze.

Bisamküchelchen, *n.*, *ἀπεψιασμένον ἀπὸ μόσχον*, muscadin, *m.*

Bisamratte, -ratze, *f.*, *ὁ μοσχοπόντικος*, rat musqué, pilori, *m.*

Bisamthier, *n.*, Bisamziege, *f.*, *ὁ μόσχος, τὸ ζῶον ἀπὸ τὸ ὁποῖον λέγονται τὸν μόσχον*, musc, *m.*, chèvre *f.* musquée.

Bischof, *m.*, *ὁ ἐπίσκοπος, ἀρχιερεύς, ἐνέρχης*, *m.*; (*Getränk*), *εἶδος ποτοῦ ἀπὸ κρασὶ καὶ πορτοκάλια*, orangeade, *f.*

Bischöflich, *adj. ἐπισκοπικός, διοικητικός*, épiscopal.

Bischofshut, *m.*, Bischofsmütze, *f.*, *ἡ σκούφια τοῦ ἐπισκόπου, ἡ μίτρα*, mitre, *f.*

Bischofsstab, *m.*, *ἡ ῥάβδος (τοῦ ἱερέως) τοῦ ἐπισκόπου*, crosse, *f.*

Bischofsthum, *s.* Bisthum.

Bischofswürde, *f.*, *τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου*, dignité *f.* épiscopale, épiscopat, *m.*

Bisher, *adv. ἕως τώρα*, jusqu'ici, jusqu'à présent.

Bisher, Bisherig, *adj. ἕως τώρα εὑρισκόμενος*, ce qui s'est passé, ou ce qui a été jusqu'à présent.

Biß, *m.*, *τὸ δάγκασμα, ἡ διαγκαμωτιά*, morsure, *f.*

Bißchen, *n.*, ein Bißchen, *τὸ κομμάτι, κομματάκι*, petit morceau, *m.*; ein wenig, *κομμάτι, ὀλίγον τι, ἕνα ὀλίγον*, un peu.

Bissen, *m.*, *τὸ κομμάτι (φαγητοῦ), ἡ ζουκιά, μπουκουδιά*, morceau, *m.*, bouchée, *f.*

Bissig, *s.* Beißig.

Bisthum, *n.*, *ἡ ἐπισκοπή, ἐπαρχία ἐπισκόπου, ἐνέχεια*, *m.*

Bisweilen, *adv. ἐνίοτε, μερικὰς φορὰς*, quelquefois.

Bitte, *f.*, *ἡ παρακάλεσις*, prière, demande, *f.*

Bitten, *v. a. et n. παρακαλῶ*, prier, demander; einen um etwas, *παρακαλῶ τινὰ τι*, prier q. de qc., demander qc. à q.; zu Gaste ꝛc. —, *καλῶ (τινὰ) εἰς γεῦμα κτλ.*, prier, inviter q. à dîner etc.

Bitter, *adj. πικρός*, amer; *fig.* (beißend im Reden), *δηγκαστικός, πληρωτικός*, mordant, satyrique, caustique.

Bitterböse, *adj. ὅλο θυμωμένος, ἄγριον θυμωμένος, fam.* fort en colère.

Bitterkeit, *f.*, *ἡ πικράδα, πικρία*, amertume, *m.*

Bitterlich, *adj. πικροειδής*, un peu amer; *adv. πικρῶς*, amèrement.

Bittersalz, *n.*, *πικρὸν ἅλας καθαρτικόν*, sel *m.* cathartique amer.

Bittersüß, *adj. γλυκόπικρος*, douce-amer.

Bitterwasser, *n.*, *πικρὸν νερὸν καθαρτικόν*, eau *f.* minérale cathartique (qui contient du sel neutre).

Bittlich, Bittweise, *adv. μὲ τρόπον παρακλήσεως*, par prière; einen — um etwas angehen, *παρακαλῶ τινά τι*, prier q. de qc.

Bittschrift, *f.*, *παρακλητικὸν ἢ ἱκετήριον γράμμα*, requête, supplique, *f.*

Bittsteller, *m.*, *ὁ ἱκέτης, ὁ παραδίδων ἱκετήριον γράμμα*, suppliant, *m.*

Blachfeld, *n.*, *ἡ πεδιάδα, ἀνοικτὸς τόπος*, plaine, rase campagne, *f.*

Blackfisch, *m.*, *ἡ σηπία (ζωοφόριον θαλάσσιον)*, sèche, *f.*, bouiron, *m.*

Blähen, *v. a. φυσαρώνω (τὴν κοιλίαν, τὸ στομάχι)*, enfler, causer des ventosités, des flatuosités; sich —, *φουσκώνομαι, s'enfler; (metaph.) καμαρώνομαι, ὑπερηφανεύομαι, fig.* s'enorgueillir.

Blähend, *adj. ὀκαὶ φουσκώνει τὴν κοιλίαν*, flatueux, venteux.

Blähung, *f.*, Blähungen, *τὰ φυσήματα, ἡλέτα ἐκ τὴν κοιλίαν*, flatuosité, ventosité, *f.*, vent, *m.*

Blank, *adj. ἄσπρος*, blanc; *γυαλιστός, γυαλισμένος*, net, poli, brillant.

Blänker, *m.*, *στρατιώτης ἀπὸ ἱππικὸ τοῦ τουφέκι τοῦ τρέχοντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, tirailleur, *m.*

Blänkern, *v. n. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ῥίπτοντας τουφέκι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ*, tirailler.

Blankett, *n.*, *ἡ πληροξουσιότης, ὕσπρον χαρτὶ μὲ ὑπογραφὴν διδόμενον εἰς τὸν πληρεξούσιον*, blanc-signé, blanc, *m.*

Blankscheit, *n.*, *βέργα πλατεῖα ἢ ξύλον ὁποῦ ἔχουν οἱ γυναῖκες εἰς τὴν καμιζόλαν των*, busc, *m.*

Bläschen, *n.*, *ἡ φυσαλίδα, τὸ σπυρὶ (εἰς τὸ δέρμα)*, petite bulle, *f.*, bouton (à la peau), *m.*

Blase, *f.*, *ἡ φούσκα (εἰς τὸ νερὸν)*, bulle, boutille, *f.*; *(εἰς τὸ δέρμα)*, ampoule, cloche, vessie, *f.*; (Harnblase), *φούσκα (διὰ τὸ κάτουρον)*, vessie, *f.*; (Brantweinblase), *ἡ ἀλαμβίκος (τὸ ζεμπίκι)*, alambic, *m.*

Blasebalg, *m.*, *τὰ φυσαριὰ*, soufflet, *m.*

Blasen, *v. n. et a. φυσῶ*, souffler; die Trompete ꝛc. —, *λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρομπέτα), σαλπίζω*, sonner de la trompette etc.; die Flöte ꝛc. —, *λαλῶ τὴν φλάουτα κτλ.*, jouer de la flûte etc.

Blasenfuß, *m.*, *ἡ ῥαῖβ (εἶδος*

μυῖας), trips (espèce de mouche), m.

Blasengries, m., ἄμμος εἰς τὴν φούσκαν (τοῦ ἀνθρώπου), gravelle, f.

Blasenhut, m., τὸ ἀκέπασμα τοῦ ἀλαμβίκου, chape (d'un alambic), f.

Blasenpflaster, n., ἔμπλαστρον ἀπὸ κανθαρίδος (ἔμπλαστρον ὅπου τραβᾷ καὶ κάμνει φούσκαις), vésicatoire, m.

Blasenstein, m., ὁ ἄμμος εἰς τὴν φούσκαν (τοῦ ἀνθρώπου), calcul, m, pierre dans la vessie.

Blaserohr, n., ὁ σωλὴν (τὸ μασοῦρι) με τὸν ὁποῖον βίπτουν φυσῶντας μικρὰ σφαιρίδια, sarbacane, f.

Blasig, adj. ὅπου ἔχει φουσκαλίδες, qui a des vessies, des ampoules.

Blasinstrument, Blase-Instrument, n., μουσικὸν ὄργανον τοῦ ἀνέμου, instrument m. à vent.

Blasoniren, v. a. ἐξηγῶ ἢ παραπαίνω τὰ σημεῖα λέγόμενα Wappen, blasonner; (s. Wappen).

Blaß, adj. ὠχρὸς, κίτρινος, pâle, blême; Blaßgelb, Blaßroth ꝛc., ἀνοικτὸν κίτρινον, ἀνοικτὸν κόκκινον, ἢ ὠχροκίτρινον κτλ., jaune pâle, rouge pâle etc.

Bläße, f., ἡ ὠχράδης, κιτρινάδα, pâleur, f.; (bey Pferden), ἄσπρον σημεῖον (εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἀλόγων), pelote, étoile, f., chanfrein m. blanc.

Blatt, n., (von Bäumen), τὸ φύλλον, feuille, f.; ein — Papier, ἕνα φύλλον χαρτί, feuillet m. de papier; (eines Tisches), ἡ σανίδα τῆς τραπέζης, ais m. (d'une table); (einer Säge), ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ, feuille d'une scie; — eines Rockes, μέρος ἀκέριον (τζόχας) διὰ ἕνα φόρεμα, pan (d'une jupe), m.; das — hat sich gewendet, ἄλλαξαν αἱ περιστάσεις, la chose a changé de face; fam. ich nehme mir kein Blatt vor den Mund (vor's Maul), ὁμιλῶ ἐλεύθερα, χωρὶς φόβον, je parle franchement.

Blättchen, n., μικρὸν φύλλον, petite feuille, f.

Blatten, v. n. ξεφυλλίζω, effeuiller.

Blatter, f., τὸ σπειρὶ, ἡ φουσκαλίδα, bube, pustule, f.

Blättergebackenes, n., Blätterkuchen, m., πῆγε εἰς λεπτὰ φύλλα ἐρκαμένη (τουρκ. μπακλαβᾶς), feuilletage, gateau m. feuilleté.

Blattgold, n., ∫. Blattgelb.

Blätterig, adj. εἰς λεπτὰ φύλλα σχισμένος, feuilleté.

Blättermagen, m., τὸ τρίτον στόμαχι τῶν ἀναμασωντίων ζώων, ventricule (des animaux ruminants), m.

Blattern, f. pl., αἱ (ἡ) εὐλογιαῖς, petite vérole, f.

Blättern, v. a. γυρίζω τὰ φύλλα εἰς ἕνα βιβλίον, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον, feuilleter; sich —, ἀρίζομαι εἰς ἑπτὰ φύλλα, s'effeuiller, s'écailler.

Blatternarbe, Blattergrube, σημεῖον ὁποῦ ἀπομένει ἀπὸ εὐλογιαῖς, marque de petite vérole.

Blatternarbig, adj. ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ τὴν εὐλογιά, marqué de la petite vérole.

Blätterschwamm, m., ἀγαρικὸν (μανιτάρι), agaric, m.

Blättertabak, m., ταμπάκος φύλλε, tabac m. en feuilles.

Blätterteig, m., ζυμάρι εἰς τὰ φύλλε κατασκευασμένο, pâte f. feuilletée.

Blattgold, n., ὁ χρυσὸς (τὸ λαμμα) εἰς φύλλα λεπτὰ, m. en feuilles.

Blattköpfer, m., ἡ χρυσορίζα μικρὸς κάνθαρος (ὁσκορος) κόκκινος μὲ μαύρα στιγμαῖς, chrysomèle, f.

Blattlaus, f., (ἡ φθεῖρ ἡ φυτῶν), εἶδος μικροῦ ζώου ὁποῦ εὑρίσκεται μερικὰ φυτὰ καὶ τὰ ἀφίζει, puceron, m.

Blattseite, n., πετεβατὸν, de. page, f.

Blattsilber, n., τὸ ἀσῆμι ἀργύριον) εἰς φύλλα, m. en feuilles.

Blattwickler, m., εἶδος κάμ ὁποῦ περιτυλίγει τρ της ἕνα φύλλον, (chenille), m.

Blattzeichen, n., σημαδ (εἰς τὰ βιβλία), signet, m

Blattzinn, n., τὸ καλαῒ (ἀ στέγου) εἰς φύλλα, étain en feuilles.

Blau, adj. γαλάζιος, bleu; mit einem blauen Auge kommen, γλυτώνω (ἀπὸ μ δυνον, ἀπὸ στενοχωρίαν) χωρὶς ζημίαν (ἢ χωρὶς πολλὴν ζημίαν), en être quitte à bon marché.

Blau, n., τὸ γαλάζιον, bleu, m.

Bläue, f., τὸ γαλάζιον χρῶμα, couleur f. bleue; γαλαζία κόλλα διὰ τὸ πανὶ, bleu m. d'empois.

Bläuel, m., ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον χτυποῦν τὸ λινάρι κιλ., battoir, m., batte, f.

Bläuen, v. a. κάμνω γαλάζιον, bleuir, mettre au bleu; v. n. γίνομαι γαλάζιος, devenir bleu.

Bläuen, v. a. χτυπῶ μὲ κόπανον, — κάμνω γαλάζιον, battre avec le battoir; fig. fam. δέρνω, battre, rosser. (s. Bläuen).

Blaufarbe, f., τὸ γαλάζιον χρῶμα, couleur f. bleue; εἶδος γαλαζίας κόλλας διὰ τὸ πανὶ, bleu m. d'empois.

Blaufärber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει γαλάζια, teinturier m. du petit teint.

Blaufelchen, n., εἶδος γαλαζίου ψαριοῦ (ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν), bois m. de Brésil, bois de campêche.

Blaukehlchen, n., μικρὸν πουλὶ ὁποῦ ἔχει τὸν λαιμὸν γαλάζιον, gorge-bleue (oiseau), f.

Blaukohl, m., μαυρολάχανον, chou m. bleu.

Bläulich, adj. ὁποῦ πλησιάζει τὸ γαλάζιον, bleuâtre.

Blaumeise, f., ὁ γαλάζιος αἰγιθάλος, mésange f. bleue; (∫. Meise).

Blauspecht, m., ὁ γαλάζιος δρυοκολάπτης, torche-pot, m., (oiseau); (∫. Specht).

Blaustrumpf, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διὰ κακὸν ἀναφέρει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε, προδότης, manouvard, espion, rapporteur, m.

Blech, n., ὁ τενεκές, fer-blanc; (schwarzes Eisenblech), πλάκα λεπτὴ σιδηρένια, tôle, f.

Blechen, v. n. fam. πληρώνω, payer.

Blechern, adj. ἀπὸ τενεκέ, de fer-blanc.

Blechhammer, m., Blechhütte, f., χαλκεῖον τοῦ τενεκέ, forge de tôle.

Blechmünze, f., πολλὰ λεπτὴ μονέδα (εἰς παλαιὸν καιρὸν), bractéate, f.

Blechscheere, f., ἡ ψαλίδα διὰ τενεκέν, coupoir, m., cisailles, f. pl.

Blechschläger, Blechschmidt, m., χαλκεὺς ὁποῦ δουλεύει τὸν τενεκέ, ferblantier, m.

Blechwaaren, f. pl., πράγματα ἀπὰ τενεκὲν κατασκευασμένα, ustensiles m. pl. de fer-blanc.

Bleiben, v. n. μένω, (μνήσκω), demeurer, rester; stehen, sitzen, liegen —, μνήσκω στεκόμενος, καθήμενος, πλαγιασμένος, demeurer debout, assis, couché; bey etwas —, μνήσκω εἰς τι πιστὰς, s'en tenir à qc.; v. v. (vom Kinde), ὡς εἶναι, ὡς κάμνουν αὐτὰ, va! cela vaut fait; (im Kriege), φανερώνομαι ὀπισθοχωρῶντας εἰς τὸν λέμιον, demeurer sur la place, dans un combat.

Bleiben lassen, v. a. ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν κάμνω, ne pas faire qc.

Bleibend, adj. μένων, ἐπιμένων, ἐπικρατῶν, permanent, constant, de durée.

Bleich, adj. ὠχρὸς, χλωμὸς, κίτρινος (κίτεινος), blême, pâle.

Bleiche, f., ἡ ὠχράδης, κιτρινάδα, pâleur, f.; (der Ort zum Bleichen), ἡ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον λευκαίνουν τὰ πανιὰ, blanchisserie, blanchorie, f.; ἡ λεύκανσις, blanchiment, m.

Bleichen, v. a. λευκαίνω, ἀσπρίζω, blanchir (le linge), herber; v. n. γίνομαι ἄσπρος, se blanchir.

Bleicher, m., -in, f., ὁ λευκαντὴς, ἀσπριστὴς, blanchisseur, m.; ἡ λευκάντρια, ἀσπρίστρια, blanchisseuse, f.

Bleichsucht, f., ἡ χλωρωσὶς, κιτρινάδα, (ἀρρωστία), pâles couleurs, f. pl., chlorose, f.

Bleihe, f., ὁ λευκίσκος, εἶδος μικροῦ ὑψαρίου εἰς τὰ ποτάμια, able (poisson), m.

Bleken, v. a. δὶς ζάπνε, ὀξέγω τὰ δόντια (διὰ κατιτρύφηκε), montrer les dents à q.

Blende, f., (bey Pferden), τὸ πετζὶ ποὺ βάνουν πλαγιαστὰ εἰς τὰ μέτια τῶν ἀλόγων, oeillère, f.; (Schirm), παραπλούσιον, bilboles, f. pl.; (in der Baukunst), ἡ καμάρα, (εἶδος καμαρᾶς εἰς τὸν τοῖχον διὰ νὰ μὴν

λιστα δι' ἕνα ἄγαλμα), niche, f.

Blenden, v. a. θαμβώνω τὰ ὀμμάτια, éblouir; τυφλώνω, aveugler; (μεταφ.) ἀπατῶ, fig. éblouir, tromper.

Blendend, adj. ἀπού θαμβώνει, éblouissant.

Blendfenſter, n., τὸ ψευδοπαράθυρον, fenêtre f. feinte.

Blendlaterne, f., τὸ κλειστοφάναρον, lanterne f. sourde.

Blendleder, n., τὸ πετζὶ ὁποὺ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ μάτια τοῦ ἀλόγου, oeillère, f., lunettes (pour les chevaux), f. pl.

Blendling, m., ὁ μπάσταρδος, νόθος, bâtard, métis, m.

Blendung, f., ἡ θάμβωσις, τὸ θάμβωμα, éblouissement, m.; τύφλωσις, aveuglement, m.; ἡ κατάρα εἰς τὸν τοῖχον, niche, f.; (f. Blende).

Blendwerk, n., ἡ ἀπάτη τῶν ὀμματιῶν, illusion, f., prestige, m.

Bley, n., τὸ μολύβι, plomb, m.

Bleyarbeit, f., τέχνη τοῦ νὰ δουλεύῃ τις τὸ μολύβι, plomberie, f.

Bleyarbeiter, m., ἐκεῖνος ὁποὺ δουλεύει εἰς τὸ μολύβι, plombier, m.

Bleyartig, adj. μολυβοειδής, qui ressemble au plomb.

Bleybach, n., στέγη ἀπὸ μολυβένιας πλάκας, toit m. couvert de plomb.

Bleyern, adj. μολυβδένιος, μολυβένιος, de plomb.

Bleyfarbe, f., τὸ χρῶμα τοῦ μολυβιοῦ, couleur f. de plomb.

Bleyfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα μολυβιοῦ, (de) couleur de plomb.

Bleyfeder, f., f. Bleyſtift.

Bleygießer, m., ἐκεῖνος ὁποὺ χύνει μολύβι εἰς καλούπια, plombier (celui qui jette le plomb dans les formes).

Bleyglätte, f., ὁ λιθάργυρος, litharge, f.

Bleygrube, f., τὸ μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ μολύβι, mine f. où l'on trouve du plomb.

Bleyhütte, f., ἡ ἐμπορίκα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναλούουν τὸ μολύβι κτλ., plomberie (où l'on fond le plomb etc.), f.

Bleyicht, Bleyhaft, adj. μολυβαειδής, qui ressemble au plomb.

Bleykugel, f., μολύβι, μπάλλα ἀπὸ μολύβι, balle f. de plomb.

Bleyloth, f. Bleyſchnur.

Bleyrecht, adj. κατακάθετος, ὀρθός, ἴσιος, à plomb, vertical.

Bleyſchnur, f., Bleyloth, n., ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης κτλ., plomb, m., sonde, f.

Bleyſtift, m., τὸ μολυβοκάνδυλον, crayon, m.

Bleyſtiftrohr, n., θήκη διὰ τὸ μολυβοκάνδυλον, porte-crayon.

Bleywage, f., ἡ στάθμη, ἐργαλεῖον μὲ ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ μίαν κλωστὴν καὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται τὸ νὰ σταίνουν ὀρθὰ τείχη κτλ., niveau, m.

Bleyweiß, n., ψιμμύθιον ἀσπράδι, céruse, f.

Bleywurf, m., μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, sonde, f. plomb, m.

Bleyzucker, m., τὸ μολυβοζάχαρον, sucre m. de saturne.

Bleyzug, m., τροχὸς μὲ τὸ ὁποῖον ἐκτείνουν τὸ μολύβι εἰς λεπτὰς βέργας, plomb, m.

Blick, m., τὰ βλέμματα, ἡ ὄψις, regard, m., oeillade, f., ἡ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ, coup d'oeil, m.; ἡ λάμψις, ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου, éclat m. lumière), m.; einen — etwas werfen, ῥίπτω τὰ βλέμματα (ἢ τὸ ὄμμα) τινί, jeter un coup-d'oeil sur qc.

Blicken, v. n. βλέπω, ῥίπτω τὰ ὀμμάτια, ῥίπτω τὸ βλέμμα, regarder, jeter un regard, un coup d'oeil; fig. die Sonne blickt durch die Wolken, ἥλιος φαίνεται ἀπὸ τὰ σύννεφα, le soleil perce les nues; ſich blicken laſſen, φαίνομαι (εἰς τὰ ὀμμάτια), se montrer, paraître.

Blickfeuer, n., φωτία ὁποὺ ἀνάπτει καὶ ἔξαφνα σβήνεται, ὁμοίως· φωτία ποὺ φαίνεται ἀπὸ μακρὰν, feux, m. pl.

Blind, adj. τυφλὸς, aveugle

(vom Glase), ἀπού δὲν εἶναι διαφανές, (γυαλί) γυαλένον. terni (se dit d'un verre, d' une vitre); — laden, γεμίζω τὸ τουφέκι μόνον μὲ μπαροῦτι, charger sans balle; ein blinder Lärm, ψευδὴς θόρυβος, χωρὶς αἰτίαν, fausse alarme, f.; ein blindes Fenster, ψευδοπαράθυρον, fenêtre f. feinte.

Blinde, f., (das Blindsegel), τὸ πανὶ τοῦ ἐμπροσθινοῦ καταρτιοῦ, (mar.) civadière.

Blindekuh, blinde Kuh, τυφλομοῦρα, τυφλοπανιζία, (παιγνίδι τι), colin-maillard, m.

Blinde, m., ὁ τυφλός, aveugle, m.

blindgeboren, adj. ὁπού ἐγεννήθη τυφλός, aveugle-né.

Blindheit, f., ἡ τυφλότης, τυφλάδα, aveuglement, m., cécité, f.; fig. mit — schlagen, (μεταφ.) τυφλώνω, aveugler.

blindlings, adj. τυφλῶς, μὲ τὰ ὀμμάτια κλειαμένα, à yeux clos, à tâtons; εἰς τὰ τυφλά, aveuglement, à l'aveugle.

Blindmann, f., ὁ τυφλοπύντικος τῆς Ῥωσσίας, rât m. aveugle de Russie.

Blindschleiche, f., ἡ ἀμφίσβαινα, τὸ τυφλὸν σύριδι, orvet, m.; (μεταφ.) πανοῦργος, πονηρὸς καὶ κακὸς ἄνθρωπος, sournois, m.

Blindsegel, n., s. Blinde.

Blindstange, f., τὸ ὑψηλότερον κατάρτι ὁπού βάνεται εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, vergue f. de civadière, tourmentin, m.

Blinken, v. n. γυαλίζω, reluire, briller.

Blinzen, Blinzeln, v. n. σκαρδαμύττω, μπαφαλῶ τὰ ὀμμάτια, cligner, ciller.

Blinzelmaus, f., s. Blindekuh.

Blinzeln, n., τὸ μπαφαλίσμα τῶν ὀμματιῶν, clignement, cillement, m.

Blitz, m., ἡ ἀστραπή, éclair; κεραυνός, ἀστροπελέκι, foudre, f.; vom Blitze getroffen werden, κεραυνοῦμαι, ἀστροπελεκοῦμαι, être frappé de la foudre.

Blitzableiter, m., αἰθρον ὁπού βάνεται εἰς τὴν σκέπην τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀπαγωγίζει τὸν κεραυνὸν ἀπ' αὐτό, (κοινῶς· μαγγήτης), conducteur, paratonnerre, m.

Blitzen, v. n. ἀστράπτω, γυαλίζω, reluire, briller; v. i. es blitzt, ἀστράπτει, il fait des éclairs.

Blitzstrahl, m., ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι (ἀστραπόπελεκι), foudre, f.

Block, m., τὸ κούτζουρον, (κάθε ἀδούλευτον κομμάτι ξύλου καὶ πέτρας), billot, bloc (de marbre etc.), m.; einen in den — legen, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα, mettre q. aux fers.

Blockhaus, n., ξύλινον φρούριον κτισμένον ἐξεπίτηδες εἰς τὸν πόλεμον, fortin m. fait de madriers.

Blockiren, v. a. περικυκλώνω (μίαν πόλιν κτλ. εἰς τὸν πόλεμον), bloquer (une ville etc.).

Blockirung, Blockade, f., περικύκλωσις πόλεως κτλ. μὲ πειράτεμα, blocus, m.

Blockmörser, m., μορτάριον προσαρμοσμένον εἰς ξύλον χανδρὸν ξύλον, mortier m. monté sur un bloc de bois; (s. Mörser).

Blockpfeife, f., εἶδος αὐλοῦ ἢ ἁγιογέρου, εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας, tuyau m. d'orgue fait d'une seule pièce.

Blockwagen, m., εἶδος ἁμαξιοῦ μὲ τέσσαρες μικροὺς τροχούς, binard, m.

Blöde, n., τὰ κελλὰ εἰς χυμεῖα, étain m. en saumons.

blöde, adj. ἐντροπαλός, δειλός, ἄτολμος, honteux, timide; (schwach am Verstande), ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, qui a l'esprit faible, imbécille; ein blödes Gesicht haben, ἔχω τὰ ὀμμάτια ἀδύνατα, avoir la vue faible.

Blödigkeit, f., ἡ ἐντροπαλότης, δειλία, ἀτολμία, timidité, f.; — der Augen, des Verstandes, ἀδυναμία τῶν ὀμματιῶν, τοῦ νεύματος, faiblesse des yeux, de l'esprit.

Blödsichtig, adj. ὁπού ἔχει ἀδύνατα τὰ ὀμμάτια, qui a la vue faible.

Blödsichtigkeit, f., ἀδυναμία τῶν ὀμματιῶν, vue faible, f.

Blödsinn, m., Blödsinnigkeit, f., ἡ ἀδυναμία τοῦ νοός, imbécillité, f.

Blödsinnig, adj. ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, imbécille.

Blöken, v. n. ειον γκαρίζω (λάπαν

τὰ βόδια), bengler, mugir; *βληχῶμαι, βελάζω* (ὡσὰν τὰ πρόβατα), bêler.

Blöken, *n.*, *τὸ μούγκρισμα*, bengiement, mugissement, *m*; *τὸ βέλασμα*, bêlement, *m*.

Blond, *adj.* *ξανθός*, blond.

Blonde, *f.*, *εἶδος μεταξωτῆς ὑφαντέλας*, blonde, *f*.

Blondine, *f.*, *γυναῖκα* (*ἢ κορίτζι*) *ὁποῦ ἔχει ξανθὰ τὰ μαλλιά*, blondine, *f*.

Blöße, (entblößt), *adj.* *γυμνός*, nu; (allein), *μόνος*, seul; im bloßen Kopfe gehen, *πηγαίνω μὲ τὸ κεφάλι ἀσκέπαστον, περιπατῶ ξέσκεπος τὴν κεφαλήν*, aller nu-tête ou la tête nue; im bloßen Hemde, *μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισον*, en chemise; auf der bloßen Haut, *ξάπλω εἰς τὸ δέρμα γυμνόν*, à cru; sich der Gefahr bloß stellen, *κινδυνεύω, βάλλω τὸν ἑαυτόν μου εἰς κίνδυνον*, s'exposer; sich bloß geben, *φανερώνω ἀπὸ χαζὸ τὸ σφάλμα μου, τὴν ἀμαθίαν μου κτλ.*, découvrir son jeu, donner prise sur soi.

Blöße, *f.*, *ἡ γυμνότης, γυμνάδα*, nudité, *f*.; eine — geben, *ξεσκεπάζομαι, δὲν σκεπάζομαι καλὰ* (*πολεμώντας τὸ σπαθί*, se découvrir (terme d'escrime); *βλ. δείχνω ἀπὸ χαζὸ τὴν ἀδυναμίαν, τὴν ἀμαθίαν μου κτλ.*, donner prise sur soi, découvrir son jeu.

Bloß, *adv.* *γυμνά*, à découvert; (nur, allein), *μόνον*, seulement, purement.

Blößen, *v. n.* *ἀνθῶ*, fleurir.

Blümchen, *n.*, *τὸ λουλουδάκι*, petite fleur, *f*.

Blume, *f.*, *τὸ ἄνθος, λουλούδι*, fleur, *f*.

Blumenbeet, *n.*, *πρασιὰ μὲ λουλούδια*, planche, *f.*, parterre, compartiment *m.* de fleurs.

Blumenblatt, *n.*, *φύλλον τοῦ ἄνθους*, feuille *f.* de fleur.

Blumenflor, *m.*, *πολλὰ λουλούδια ἀπὸ ἀνθοῦν μαζύ*, fleurâison, *f*.

Blumengarten, *m.*, *περιβόλι μὲ λουλούδια*, jardin *m.* fleuriste.

Blumengärtner, *m.*, *κηπουρὸς ὁποῦ φυτεύει καὶ τρέφει λουλούδια*, jardinier fleuriste.

Blumengehänge, *n.*, *τὸ στέμμα, ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια, πολλὰ λουλούδια μαζὺ δεμένα καὶ κρεμάμενα διὰ στολισμόν*, guirlande, *f.*, feston, *m*.

Blumengriffel, *m.*, *τὸ θηλυκὸν ὄργανον τῶν φυτῶν* (*ἢ εἰς τὰ ἄνθη*), pistil, *m*.

Blumenhändler, *m.*, *ἀνθοπώλης*, marchand *m.* fleuriste.

Blumenkelch, *m.*, *ὁ κάλυξ τοῦ ἄνθους*, calice (de fleur), *m*.

Blumenkohl, *m.*, *τὸ χαρφολάχανον, κουνουπίδι*, choufleur, *m*.

Blumenkorb, *m.*, *καλάθι διὰ λουλούδια καὶ καλάθι μὲ λουλούδια*, corbeille *f.* à fleurs, corbeille pleine de fleurs.

Blumenkranz, *m.*, *ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια*, couronne de fleurs.

Blumenlese, *f.*, *ἡ ἀνθολογία* *fig.* anthologie, *f*.

Blumenliebhaber, *m.*, (Blumenfreund), *ὅστις ἀγαπᾷ τὰ λουλούδια*, fleuriste, *m.*, (qui aime les fleurs).

Blumenmahler, *m.*, *ζωγράφος ὅστις ζωγραφίζει λουλούδια*, fleuriste, *m.*, (qui peint des fleurs).

Blumenreich, *adj.* *γεμάτος λουλούδια*, plein de fleurs; *fig.* *γεμάτος ἀπὸ ρητορικὸν στολισμόν, ἀπὸ ρητορικοὺς τρόπους*, plein de figures rhétoriques.

Blumenstengel, -stiel, *m.*, *τὸ κοτζάνι* (*κοτζάνι*) *λουλουδίου*, la queue *f.* de fleur.

Blumenstaub, *m.*, Blumenmehl, *n.*, *σκόνη εἰς τὰ ἄνθη*, poussière *f.* prolifique.

Blumensticker, *m.*, *κεντητὴς ὁποῦ κεντᾷ μὲ σχήματα λουλουδιῶν*, brodeur *m.* en fleurs.

Blumenstickerey, *f.*, *κέντημα σχήματα λουλουδιῶν*, broderie *f.* en fleurs.

Blumenstrauß, *m.*, *δεμάτι λουλούδια*, bouquet, *m*.

Blumenthee, *m.*, *τζάϊ ἀπὸ ἄνθη τοῦ φυτοῦ, τὸ βασιλικὸν τζάϊ*, thé impérial, *m*.

Blumentopf, *m.*, *ἀγγεῖον λουλούδια*, pot à fleurs, pot quetier, *m*.

Blumenwerk, *n.*, *στολισμὸς λουλούδια*, ornements *m.* de fleurs; (künstliches —), *πλουμιστά*, fleuron, *m*.

Blumenzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῶν*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λουλουδιῶν, saison f. de fleurs.

Blumenzucht, f., καλλιέργεια ἀνθῶν, culture f. des fleurs.

Blumenzwiebel, m., ὁ βολβὸς μερικῶν λουλουδιῶν, bulbe f. (de quelques sortes de fleurs).

Blumicht, adj. ἀνθοειδής, ressemblant à des fleurs.

Blumig, adj. γεμάτος λουλούδια (οἶνος ἕνα λιβάδι), fleuri, plein de fleurs; (gebümt), πλουμιστός, à fleurs, à ramages.

Blumist, m., ἐκεῖνος ὁποῦ καλλιεργεῖ λουλούδια, fleuriste, m. (qui cultive des fleurs); ὁ πραγματευτὴς μὲ λουλούδια, fleuriste (qui trafique en fleurs).

Blut, n., τὸ αἷμα, sang, m.; (Geſchlecht), τὸ γένος, race, famille, f.; mit Blut beflecken, αἱματώνω, ensanglanter; fig. fam. ein junges —, ἕνας νέος, μία νέα γώρα, une jeune personne, jeune homme, m., jeune fille, f.).

Blutader, m., ἡ φλέψ, φλέβα, veine, f.

Blutarm, adj. fam. πάμπτωχος, πτωχότατος, extrêmement pauvre.

Blutbad, n., ἡ αἱματοχυσία, carnage, massacre, m.

Blutbrechen, n., τὸ αἱματοξέρασμα, vomissement m. de sang.

Blutbähne, f., παυίδαμα ἐπάνω εἰς τὸ ὀπίσω ἀποκεφαλίζουν τοὺς κατάδικους, échafaud, m.

Blutdurſt, m., ἡ δίψα τοῦ αἵματος, αἱμοδιψία, σκληρότης, soif de sang, cruauté, f.

Blutdürſtig, adj. αἱμοβόρος, αἱμόδιψος, σκληρός, sanguinaire, cruel.

Blutegel, m., ἡ βδέλλα, sangsue, f.

Bluten, v. n. σταλιάζει, τρέχει (τὸ αἷμα), saigner; ſich zu Tode —, χάνω ἅλον τὸ αἷμα μου, perdre tout son sang; aus der Naſe —, ἔχω αἱμορῤῥοΐαν τῆς μύτης, ἐβγαίνει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτη μου, saigner du nez; bluten müſſen, (μεταφ.) πρέπει νὰ πληρώσω, νὰ δώσω πολλὰ λεφτὰ, être obligé de cracher au bassin.

Blutfarbe, f., τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος, couleur de sang, couleur sanguine, f.

Blutfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος, de couleur de sang.

Blutfink, m., τὸ μελανοκάρυφον, (πουλί), pivoine, bouvreuil, m.

Blutfluß, m., ἡ αἱμορραγία, flux m. de sang; (rothe Ruhr), ἡ δυσεντερία, λυεντερία, dysenterie, f.

Blutgefäße, n. pl., τὰ ἀγγεῖα τοῦ αἵματος, ἀγγεῖα αἱμοφόρα, φλέβες, ἀρτηρίαι, les vaisseaux m. pl. qui contiennent le sang, veines, artères, f. pl.

Blutgeld, n., μισθὸς διὰ φόνον, λεφτὰ ὁποῦ ἔλαβε τις διὰ φόνον, prix m. du sang, argent m. gagné par un meurtre.

Blutgericht, n., τὸ χριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, justice f. criminelle.

Blutgerüſt, n., τὸ σανίδωμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς κατάδικους, échafaud, m.

Blutgeſchwür, n., αἱματώδες ἐπούτημα, flegmon, furoncle, clou, m.

Blutgier, f., ἡ αἱμοδιψία, σκληρότης, ἀπανθρωπία, avidité f. de sang, cruauté, f.

Blutgierig, adj. αἱμοβόρος, αἱμόδιψος, σκληρός, ἀπάνθρωπος, avide de sang, sanguinaire.

Blutharnen, n., αἱματώδες κατούρημα, pissement m. de sang.

Blüthe, f., τὸ ἄνθος, fleur, f.; ἄνθημα, ἄνθησις, floraison, f.

Blüthirſe, f., τὸ κόκκινον κεγχρί, panicum m. sanguin.

Blutig, adj. αἱματωμένος, sanglant, ensanglanté; blutige Schlacht, μάχη εἰς τὴν ὁποίαν γύνεται πολὺ αἷμα, bataille f. sanglante; blutig machen, αἱματώνω, ensanglanter.

Blutigel, s. Blutegel.

Blutjung, adj. fam. πολλὰ νέος, fort jeune.

Blutlaſſen, n., ἡ φλεβοτομία, saignée, f.

Blutlauf, m., s. Blutfluß.

Blutlos, adj. ἀναιμος, ἀναίματος, qui n'a point de sang.

Blutmaſſe, f., ὅλο τὸ αἷμα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(εἰς τὸ σῶμα), masse f. du sang.

Blutpfirsche, f., εἶδος κοκκίνου βδάκινον, brugnon, m., sanguinole, f.

Blutrache, f., ἐκδίκησις φόνου, vengeance f. qu'on tire d'un meurtre.

Bluträcher, m., ἐκδικητὴς φόνου, vengeur m. d'un meurtre.

Blutreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, πολυαίμιος, sanguin, qui a beaucoup de sang.

Blutreinigend, adj. καθαρίζων τὸ αἷμα, dépuratoire.

Blutreinigung, f., ὁ καθαρισμὸς τοῦ αἵματος, remède m. dépuratoire.

Blutrichter, m., ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, juge m. criminel.

Blutroth, adj. κόκκινος ὡσὰν τὸ αἷμα, rouge comme du sang.

Blutrünstig, adj. ὀλίγον αἱματωμένος (ἀπὸ κίνημα κτλ.), sanglant, jusqu'au sang.

Blutsauer, adj. fam. πολλὰ κοπιαστικός, extrêmement pénible.

Blutsauger, m., s. Vampyr.

Blutschande, f., ἡ αἱμομιξία, inceste, m.

Blutschänder, m., ὁ αἱμομίκτης, incestueux, m.

Blutschänderisch, adj. αἱμομικτικός, incestueux, adj.

Blutschuld, f., μεγάλον ἔγκλημα, φόνος, meurtre, crime m. capital.

Blutschwär, m., s. Blutgeschwür.

Blutsfreund, m., ὁ (πλησίον) συγγενὴς, (ἐξ αἵματος), proche parent, m.

Blutsfreundin, f., ἡ (πλησίον) συγγενὴς, συγγένισσα, proche parente f.

Blutsfreundschaft, f., ἡ συγγένεια (ἐξ αἵματος), consanguinité, f.

Blutspeyen, Blutspucken, n., ἡ αἱμοπτυσία, crachement m. de sang, hémoptysie, f.

Blutstein, m., ὁ αἱματίτης, (λίθος τις), hématite, sanguine, f.

Blutstillend, adj. ὁποῦ σταματᾷ τὸ αἷμα, στυπτικὸς, styptique, qui étanche le sang.

Blutstropfen, m., σταλαγματιὰ αἵματος, goutte f. de sang.

Blutsturz, m., αἱμορραγία (ἀπὸ τὸν λάρυγγα), hémorragie, f.

Blutsverwandte, f., s. Blutsfreund.

Blutsverwandtschaft, s. Blutsfreundschaft.

Bluttriefend, adj. ὅλο αἱματωμένος, tout sanglant.

Blutumlauf, m., κυκλοφορία τοῦ αἵματος, circulation f. du sang.

Bluturtheil, n., ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον, sentence f. de mort.

Blutvergießen, n., ἡ αἱματοχυσία, massacre, carnage, m.

Blutwasser, n., λύμφη (εἰς τὸ σῶμα), lymphe, f.

Blutwenig, adv. fam. πολλὰ ὀλίγον, très-peu.

Blutwurst, f., το (κοῦδουρον) λουκάνικον, boudin, m.

Bock, m., ὁ τράγος, bouc, m.; (Kutschbock), τὸ σκαμνὶ τοῦ ἡμιξᾶ, siége m. du cocher; (Bock der Zimmerleute, Mauter), εἶδος μεγάλου σκαμνιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν σωλίδια καὶ στέκονται ξένοι ὁποῦ ἀσπρίζουν τὸν τοῖχον κτλ., âne, baudet, m.; fam. (Fehler), τὸ σφάλμα, faute, bevue, f.

Böckchen, n., μικρὸς ἢ νέος τράγος, petit ou jeune bouc, m.

Bocken, (von Ziegen), v. n. ἔχει μετὰ τὸν τράγον (ἢ γίδα) être en chaleur (des chevres); (bockicht riechen), βρωμιῶ ἀπὸ τράγον, sentir le bouquin; (einen Fehler machen), κάμνω σφάλμα, faire ou commettre une faute.

Bockfell, n., τὸ δέρμα τοῦ τράγου, (μεταφ.) ἀχρεῖα πόρπη, peau f. de bouc; fam. alte —, (μεταφ.) ἀσχημογρηᾶ, vieille (très-laide).

Bockfleisch, n., τὸ κρέας τοῦ τράγου, viande f. de bouc.

Bockicht, adj. ὁποῦ βρωμᾶ ἀπὸ τράγον, qui sent le bouquin.

Bocklamm, n., ἀρνὶ ἀρσενικὸν, agneau m. mâle.

Bockleder, n., δέρμα, τομάρι τράγου (κατασκευασμένον), peau f. de bouc (apprêtée).

Bockledern, adj. ἀπὸ δέρμα τράγου (κατασκευασμένον), peau de bouc.

Bockpfeife, f., ὁ ἀσκαυλὸς ἢ ἀσκοζαμπούνα, cornemuse, f.

Bockpfeifer, m., ἕνεῖνος ὁποῦ παίζει τὴν ἀσκοζαμπούνα, joueur m. de cornemuse.

Bocksbart, m., τὸ γένεια τοῦ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ραγου, barbe f. de bouc; (ein Kraut), ὁ τραγοπώγων, (βότανον τι), salsifis (plante), m.

Bocksbeere, f., τὸ μαῦρον ψραγκαθόφυλλον, baie f. de ronce.

Bocksbeutel, m., fig. παλαιὰ καὶ ἄφρων συνήθεια (μιᾶς πόλεως κτλ.), coutume (ancienne et ridicule d'une ville etc.).

Bocksborn, n., τὸ κέρατον τὸ τράγου, corne f. de bouc; fam. einen ins — jagen, ταπεινώνω, ἡμερόω, réduire qn. au petit pied, intimider qn.

Bocksferung, m., fig. πήδημα (ἀπὸ χαρὰν, ὥσὰν τοῦ τράγου), (saut m. de bouc), gambade, capriole, f.

Boden, m., τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, terre, f., sol, m.; zu —, κατὰ γῆς, par terre, à terre, à bas; (eines Gefäßes), ὁ πάτος (τοῦ ἀγγείου), fond, m.; (Oberboden), τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὀπλίτου ὑποκάτω εἰς τὴν σιάγην, τὸ ὑπερῶον, (τοῦρκ. σερβανί), grenier, galetas, m.; (Fußboden im Zimmer), τὰ σανίδια (εἰς τὸν θάλαμον), le plancher.

Bodenbret, n., σανίδι εἰς τὸν πάτον (τοῦ ἁμαξιοῦ, τοῦ καρεβατιοῦ), ais m. qui sert de fond (dans une voiture, dans un lit).

Bodenfenster, n., παράθυρον εἰς τὴν σκέπην, ψυχῆτης, lucarne, f.

Bodenfries, (in der Artillerie), m., τὰ στολίδια (μὲ πλουμίσματα) τοῦ κανονιοῦ, (artill.) plate-bande et moulure f. de la culasse d'un canon.

Bodenholz, n., ξύλον διὰ τὸν πάτον τῶν βουτζῶν, enfonçure, f.

Bodenkammer, f., κάμερα (ὀντὰς) ὑποκάτω εἰς τὴν σιάγην, galetas, m.

Bodenlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει πάτον, sans fond.

Bodensatz, m., καταπάθισμα ὑγροῦ (οἷον τοῦ καφὲ κτλ.), effondrilles, f. pl. dépôt, sédiment, marc, m.

Bodenschlüssel, m., κλειδὶ διὰ τὸ ὑπερῶον, clef f. du grenier; (s. Boden).

Bodenstein, m., ἡ κάτωθεν μυλόπετρα, gîte, m., meule f. de dessous.

Bodenstück, Bodenfeld, n., (in der Artillerie), τὸ ὀπίσωθεν μέρος τοῦ κανονιοῦ, (artill.) premier renfort m. d'un canon.

Bodenthür, f., θύρα τοῦ ὑπερῴου, porte f. du grenier; (s. Boden).

Bodenzins, m., τὰ δοσίματα ἀπὸ ἀκίνητα κελὰ (οἷον· ἀπὸ ὀσπίτι, χωράφια κτλ.), impôt m. payé d'un immeuble.

Bodmerey, f., δάνεισμα διδόμενον εἰς κιντύνι, bomerie, f., prêt m. à la grosse aventure.

Bofist, m., (Bilz), λυκόπορδον (εἶδος μανιταριοῦ), vesse de loup, m.

Bogen, m., τὸ τόξον, δοξάρι, arc, m.; (Krümmung), f., τὸ καμπύλωμα, ὁ γύρος (οἷον· τοῦ ποταμοῦ), courbure, f., (p. e. d'une rivière); (eines Gewölbes), ἡ καμάρα, arc, cintre, m., voûte, f.; (einer Violine), τόξον μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet, m.; (an einer Brücke), ἡ αψίς, τόξον τῆς γέφυρας, arche, Bogen-Papier, ἡ κόλλα χαρτί, feuille f. de papier.

Bogenfenster, n., παραθύρων καμαρωτὸν, fenêtre f. cintrée.

Bogenförmig, adj. τοξοειδὴς, en arc, arqué.

Bogengang, m., δρόμος εἰς τὰ περιβόλια σκεπασμένος ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, berceau (dans un jardin).

Bogengerüst, n., Bogenlehre, f., τὸ ξύλινον τόξον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου κτίζουν, cintre, armement m. de voûte.

Bogengröße, f., ein Buch in —, βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας, un livre in folio.

Bogenlaube, f., s. Bogengang.

Bogenschuß, m., (Schuß mit dem Bogen), τὸ ῥίψιμον (τῆς σαΐτας) μὲ τὸ τόξον, coup m. d'arc ou de flèche; τὸ ῥίψιμον τῆς μπάλλας κτλ. εἰς ὀχῆμα τόξου, τοξοειδὴς ῥίψις, coup m. en arc, coup tiré à toute volée; einen — weit, διάστημα ὅσον φθάνει ἡ σαΐτα ῥιμμένη μὲ τὸ τόξον, à la portée du trait, de l'arc.

Bogenschütz, m., ὁ τοξότης, archer, m.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Bogenstellung, *f.*, *ἀρκάδα ἀπὸ καμάρας, ἀπὸ στύλους μὲ καμαροπὴν σιέγην*, arcade, *f.*

Bogenstrich, *m.*, *τράβηγμα τοῦ τόξου εἰς τὸ βιολί*, coup *m.* d'archet.

Bogenweise, *adv. κατὰ κόλλας*, par feuilles.

Bogspriet, *m.*, *τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι εἰς τὸ καράβι*, beaupré, *m.*

Bohle, *f.*, *χονδρὸν σανίδι*, planche *f.* épaisse.

Bohlen, *v. n. στρώνω μὲ χονδρὰ σανίδια*, planchéier.

Bohne, *f.*, *τὸ κουκί, τὸ φασούλι*, fève, *f.*

Bohnen, *v. a. κάμνω γυαλιστὸν τρίβοντας μὲ κηρί*, cirer, frotter avec de la cire.

Bohnenfeld, *n.*, *χωράφι σπαρμένον ἀπὸ φασούλια*, champ *m.* semé de fèves.

Bohnenfange, *f.*, *ξύλον ἢ ἀκουμβιατῆρι διὰ τὰ φασούλια*, rame, *f.*

Bohnenstroh, *n.*, *καλάμια (ἄχυρα) ἀπὸ τὰ φασούλια*, paille *f.* de fèves; *fig. pop.* er ist grob wie —, *τίναι χονδροειδέστατος*, il est extrêmement grossier.

Bohner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει (τραπέζια κτλ.) μὲ κηρί, νὰ τὰ κάμῃ γυαλιστά*, frotteur, *m.*

Bohnhase, *m.*, *τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει χονδρίως χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δίκιωμα τῶν μάστορος*, chambrelan, *m.*

Bohnlappen, *m.*, *κομμάτι πανὶ κηρωμένον, μὲ τὸ ὁποῖον τρίβοντα τραπέζια σκαμνιὰ κτλ.*, frottoir, *m.*

Bohren, *v. a. τρυπῶ (μὲ τὴν ἀρίδαν)*, forer, percer, trouer; *fig.* ein Schiff in den Grund —, *καταβυθίζω, κατακοντίζω ἕνα καράβι*, couler à fond un vaisseau.

Bohrer, *m.*, (das Werkzeug), *ἡ ἀρίδα*, foret, perçoir, *m.*; (der bohrt), *ἐκεῖνος ὁποῦ τρυπᾷ μὲ τὴν ἀρίδαν*, celui qui fore, qui perce.

Bohrlade, *f.*, *σανίδωμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον τρυποῦν τὰ κανόνια*, allésoir, *m.*

Bohrmehl, *n.*, Bohrspäne, *m. pl.*, *τὰ ἀποξύσματα ὁποῦ πίπτουν ὅταν τρυποῦν τι μὲ τὴν ἀρίδαν*, petites parcelles farineuses qui tombent en forant.

Bohsalz, *n.*, *s.* Seesalz.

Bohle, *f.*, *σημεῖον ὁποῦ δείχνει ποῦ εἶναι ἡ ἄγκυρα εἰς τὸν πάτον*, bouée, *f.*, bonneau, *m.*

Bökelfleisch, *s.* Pökelfleisch.

Bole, *s.* Bohle.

Bolle, *f.*, *ὁ βολβός*, bulbe, *f.*, oignon, *m.*

Bollengewächs, *n.*, *φυτὸν ἔχον βολβὸν ἢ βολβούς*, plante *f.* bulbeuse.

Böller, *m.*, *μικρὸν μορτάριον, εἶδος μικροῦ κανονιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μικραῖς μπόμπαις*, boite (petit mortier), *f.*

Bollig, *adj. σκληρός, ξυλώδης (λέγεται διὰ ῥεπάνια κτλ.)*, bulbeux.

Bologneser-Hündchen, *n.*, *μαλλιαρὸν σκυλάκι*, chien de Malte, bichon, *m.*

Bollwerk, *n.*, *ὁ προμαχών, εἴδος περιπετάσματος*, bastion, *m.*

Bolus, *m.*, *εἶδος κοκκίνου χώματος*, bol, *m.*, terre *f.* bolaire.

Bolzen, *m.*, *ἡ σαΐτα, τὸ βέλος*, flèche, *f.*, trait, *m.*; (Pflock), *ξύλινον καρφί*, cheville, *f.*

Bombardier, *m.*, *ὁ λομπαρδάρης, ὁποῦ ῥίπτει τὰ μπόμπας*, bombardier, *m.*

Bombardiren, *v. a. et n. ῥίπτω μπόμπας, πολεμῶ μὲ μπόμπας*, bombarder.

Bombasin, *m.*, *τὸ βομβασίνι, εἶδος ὑφάσματος*, bombasin (étoffe), *m.*

Bombast, *m.*, *ἡ συσκευασμένα λόγια, φλυαρίαι*, phébus, *m.*

Bombe, *f.*, *ἡ μπόμπα*, bombe, *f.*

Bombenfrey, *adj. ὑποῦ δὲν χρεώνεται ἀπὸ τὰ ῥίψιμαν τῶν μπόμπας*, à l'épreuve de la bombe.

Boot *ꝛc.*, *s.* Both *ꝛc.*

Borax, *m.*, *ἡ χρυσοκόλλα*, borax, *m.*

Bord, *m.*, *τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου (καραβιοῦ)*, bord (d'un navire), *m.*; an Bord gehen, *ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον (καράβι)*, aller à bord; Bord werfen, *ῥίπτω εἰς τὴν θάλασσαν*, jeter à la mer.

Bordell, *n.*, *τὸ παρνοβοσκεῖον πορνοστάσιον*, bordel, *m.*

Bordiren, *v. n. στολίζω μὲ περίτια κτλ. τὴν ἄκραν τῶν ροῦχων*, border, galonner, chamarrer.

Bordirung, *f.*, *ὁ στολισμὸς μὲ σιρίτια, τὰ σιρίτια*, bordure, *f.*

Borg, *m.*, (junger Eber), *γουρουνόπουλον ἀρσενικόν*, jeune sanglier, *m.*

Borg, *m.*, *τὸ δάνειον, δάνεισμα*, crédit, prêt, *m.*; auf Borg geben, *δανείζω, δίδω δανεικά*, faire crédit de . . ., prêter; auf Borg nehmen, *δανείζομαι, πέρνω δανεικά*, prendre à crédit, emprunter.

Borgen, *v. a. δανείζομαι, πέρνω δανεικά*, emprunter; (für: leihen), *s.* Leihen.

Borke, *f.*, *ἡ (χονδρὴ) ἠλοῦδα τοῦ δένδρου*, écorce, *f.*

Born, *m.*, *τὸ πηγάδι*, puits, *m.*

Borrage, Borragen, Borretsch, *m.*, *τὸ βουγλῶσσον, (βόρακον)*, bourrache (plante), *f.*

Borsdorfer-Apfel, *m.*, *εἶδος μήλου εἰς τὴν Γερμανίαν*, pomme *f.* de Borsdorf.

Borstbesen, *m.*, *φλοκάλλι, (γρουσκάλλι) ἀπὸ γουρουνότριχες*, balai *m.* de soies de cochon.

Borste, *f.*, *ἡ τύπος τῆς συναρμόσεως τῶν πριγματευτῶν, ἡ λέσχη*, bourse, *f.*; (Geldbeutel), *τὸ πουγγί, ἡ πακκοῦλα*, bourse (à argent).

Borste, *f.*, *ἡ γουρουνότριχα, ἀσὲ f.* de cochon.

Borsten, sich —, *v. r. ἀνατριχιάζω*, se hérisser, se dresser.

Borstig, *adj. ἀνατριχιασμένος*, hérissé.

Borstwisch, *m.*, *σάρωμα (σκοῦπα) ἀπὸ γουρουνότριχες*, houssoir (de soies de cochon).

Bösartig, *adj. κακός, κακότροπος*, malin, maligne, mauvais.

Bösartigkeit, *f.*, *ἡ κακία, κακοτροπία*, malignité, malice, *f.*

Böschung, *f.*, *ἡ κτίσις τοῦ τοίχου ἢ τοῦ χώματος ὡς κατήφορος*, talus, *m.*

Böse, *adj. κακός, ἀγριέτος, ἐχαμνός*, mauvais (*mdv.* mal), méchant; (zornig), *θυμωμένος*, fâché, en colère; einen — machen, *κάμνω νὰ θυμώσῃ τις*, fâcher, irriter qn.; böse werden, *θυμώνω*, se fâcher; ein böses Auge, einen bösen Finger *ꝛc.* haben, *ἔχω ἕνα κακὸν (ἕνα πάθος) εἰς τὸ ὄμμάτι, εἰς τὰ δάκτυλον κτλ.*, avoir mal à un œil, au doigt etc.

Böse, *m.*, *ὁ κακὸς (δηλαδὴ ὁ διάβολος)*, le malin, le diable.

Bösewicht, *m.*, *ὁ κακοῦργος, ἀγριέτος, κακοτροπος, ὀνειδανός*, scélérat, *m.*

Bosheit, *adj. κακὸς, κακότροπος, πανοῦργος, πονηρὸς (ἐπὶ κακοῦ)*, malicieux, malin, maligne, méchant.

Bosheit, *f.*, *ἡ κακία, πονηρία*, malice, mechanceté, *f.*

Böslich, *adv. κακοτρόπως*, malignement.

Bossig, *adj. ἀνατριχιασμένος*, hérissé.

Borstwisch, *m.*, *σάρωμα (σκοῦπα) ἀπὸ γουρουνότριχες*, houssoir (de soies de cochon).

Bösartig, *adj. κακὸς, κακότροπος*, malin, maligne, mauvais.

Bösartigkeit, *f.*, *ἡ κακία, κακοτροπία*, malignité, malice, *f.*

Böschung, *f.*, *ἡ κτίσις τοῦ τοίχου ἢ τοῦ χώματος ὡς κατήφορος*, talus, *m.*

Böse, *adj. κακὸς, ἀγριέτος, ἐχαμνός*, mauvais (*mdv.* mal), méchant; (zornig), *θυμωμένος*, fâché, en colère; einen — machen, *κάμνω νὰ θυμώσῃ τις*, fâcher, irriter qn.; böse werden, *θυμώνω*, se fâcher; ein böses Auge, einen bösen Finger *ꝛc.* haben, *ἔχω ἕνα κακὸν (ἕνα πάθος) εἰς τὸ ὄμμάτι, εἰς τὰ δάκτυλον κτλ.*, avoir mal à un œil, au doigt etc.

Böse, *m.*, *ὁ κακὸς (δηλαδὴ ὁ διάβολος)*, le malin, le diable.

Bösewicht, *m.*, *ὁ κακοῦργος, ἀγριέτος, κακοτροπος, ὀνειδανός*, scélérat, *m.*

Bosheit, *adj. κακὸς, κακότροπος, πανοῦργος, πονηρὸς (ἐπὶ κακοῦ)*, malicieux, malin, maligne, méchant.

Bosheit, *f.*, *ἡ κακία, πονηρία*, malice, mechanceté, *f.*

Bösheit, *n.*, *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (*s.* Kegeln).

Bossiren, *v. n. σχηματίζω (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον*, travailler en bosse, bosseler.

Bossirer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον*, ouvrier *m.* en ouvrage de bosse.

Botanik, *f.*, *ἡ βοτανικὴ*, botanique, *f.*

Botaniker, *m.*, *ὁ βοτανικός*, botaniste, *f.*

Botanisch, *adj. βοτανικός*, botanique.

Botanisiren, *v. n. γυρεύω ἢ συνάζω βότανα*, herboriser.

Both, *n.*, (Boot), *ἡ βάρκα, τὸ μονόξυλον*, bot, bateau, *m.*

Both, *m.*, *s.* Gebot.

Bothe, *m.*, *ὁ μηνυτής*, messager, *m.*; *ὁ πεζοδρόμος (ὅστις πάγει γράμματα κτλ.)*, courrier à pied, pedon, *m.*

Bothenfrau, *f.*, *ἡ πεζοδρόμος*, messagère, *f.*

Bothenlohn, *m.*, *ὁ μισθὸς τοῦ πεζοδρόμου*, payo, *f.*, salaire, *m.*

Bothmäßigkeit, *f.*, *ἡ ἔγκυρος δικαιοδοσία*, domination, puissance, *f.*

Bothschaft, *f.*, *ἡ μήνυσις, εἴδησις, ἀγγελία, τὸ ἄγγελμα*, message, *m.*, nouvelle, *f.*, avis, *m.*

Botschafter, *m.*, *ὁ πρέσβυς*, ambassadeur, *m.*

Bottsknecht, *m.*, *ὁ ναύτης*, matelot, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Bothmann, *m.*, ἐπιστάτης εἰς τοὺς ναύτας, bosseman, *m.*

Böttcher, *m.*, ὁ βαγενᾶς, βουτζᾶς, tonnelier, *m.*

Bottich, *m.*, τὸ καδὶ ἢ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὴν πίσαν, cuve, *f.*

Boy, *m.*, εἶδος φλανέλας τριχευτῆς, boïe (étoffe de laine), *f.*

Boye, *f.*, ἡ κούνια, berceau, *m.*; *f.* Wiege.

Boyen, *v. a.* κουνῶ, bercer; *f.* Wiegen.

Brach, *adj.* ὅπου ἀφίνεται ἀδούλευτον (χωράφι), en friche, en jachère.

Brachacker, *m*, Brache, *f.*, Brachfeld, *n.*, χωράφι ὅπου ἀφίνεται ἀδούλευτον μερικὸν καιρόν, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ, friche, jachère, *f.*

Brachen, *v. a.* γεωργῶ, ὀργώνω πάλιν τὴν γῆν τὴν ἀναπαυμένην, jachérer, casser une jachère.

Brachkäfer, *m.*, εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὅπου εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, *m.*

Brachkorn, *n.*, γεννήματα σπαρμένα εἰς ἀναπαυμένον ἀγρόν, blé *m* qu'on sème dans une jachère.

Brachmonath, *m.*, ὁ Ἰούνιος (μήν), Juin, mois *m.* de Juin.

Brachsen, *m.*, εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια, brême, *f.*, (poisson.

Brachvogel, *m.*, εἶδος πουλιοῦ πραΐνου, corlieu, pluvier, *m.*

Brack, *m.*, τὸ ἀχαμνὰ πράγματα, τὰ ἄχρηστα, rebut, *m.*, marchandises *f. pl.* de rebut.

Bracken, *v. a.* χωρίζω τὰ ἀχαμνὰ πράγματα ἀπὸ τὰ ἄλλα, trier.

Brackendistel, *f.*, τὸ ἐρύγγιον, (εἶδος τζουκνίδας), panicaut, chardon *m.* roland.

Bracker, *m.*, αὐτὸς ὁποῦ χωρίζει τὸ ἀχαμνὸν πρᾶγμα, trieur, *m.*

Brackwasser, *n.*, νερὸν ἁλμυρόν, eau *f.* saumâtre.

Brämse, *f.*, *s.* Bremse.

Bramsegel, *n.*, τὸ παλὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ὑψηλότερον κατάρτι, voile *f.* du perroquet.

Bramstenge, *f.*, ὑψηλότερον κατάρτι ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ἄλλο κατάρτι, ὅπου δὲν ἔχουν πολὺν ἴσιεμον, (mar.) perroquet, *m.*

Brand, *m.*, ὁ καῦμός, τὸ καύσιμον, feu, embrasement, *m.*; (Hitze), ἡ καῦσις, (grande) chaleur, *f.*; (eine Feuersbrunst), ἡ πυρκαϊά, incendie, *m*; (ein Feuerbrand), ὁ δαυλός, ξύλον ἀναμμένον, tison, brandon, *m.*; ein Brand Brode ꝛc., τόσα ψωμιὰ ὅσα ψήνουν μαζύ, fournée, cuite, *f.*; der kalte Brand, σφάκελος, sphacèle, *m.*; (im Getreide), ἡ ἐρυσίβη, χαλασμὸς τῶν γεννημάτων, rouille, nielle, *f.*; in — stecken, ἀνάπτω, βάνω φωτιάν, mettre en feu, embraser; in — gerathen, ἀνάπτω, πιάνω φωτιάν, prendre feu, s'embraser.

Brandblase, *f.*, φούσκα ἀπὸ καύσιμον, cloche *f.* de brûlure.

Brandbrief, *m.*, γραφὴ εἰς τὸ ὁποῖον φοβερίζει τις ὅτι θέλει ἀνάψει ἕνα ἀσπίτι, menace *f.* d'incendie.

Brandcasse, *f.*, ἡ ἐπιτροπία ἢ ἀντιπληρωμὴν τῆς ζημιᾶς γενομένης ἀπὸ πυρκαϊάν, caisse *f.* des incendies.

Brander, *m.*, ἐμπορηστὴς, καράβι γεμάτον πίσσαν κλπ. τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν καὶ ἀφήνουν εἰς τὸν ἐχθρόν, brûlot, *m.*

Brandfleck, *m.*, σημεῖον (εἰς τὸ δέρμα) ἀπὸ καύσιμον, brûlure *f.* (à la peau).

Brandfuchs, *m.*, ἄλογον βαθυκοκκινούτικον ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ, alezan *m.* brûlé.

Brandgeruch, *m.*, βρόμα ἀπὸ καιμένον τι, brûlé, roussi, *m.*

Brandicht, *adj.* ὅπου φαίνεται ὡσὰν καμένον, ὅπου βρωμᾶ ἀπὸ καμένον τι, qui sent le brûlé, le roussi.

Brandig, *adj.* χαλασμένος ἀπὸ τὴν ἐρυσίβην, (ὅταν τὰ σπαρτὰ τῶν γεννημάτων μαυρίζουν), rouillé, niellé; γαγγραινώδης, gangréneux.

Brandkugel, *f.*, πυρωμένη μπάλα κανονιοῦ, carcasse, bombe *f.* flamboyante.

Brandleiter, *f.*, σκάλα διὰ πυρκαϊάν, échelle *f.* à feu.

Brandmahl, *n.*, σημεῖον ἀπεμένον ἀπὸ τὸ καύσιμον, marque *f.* d'une brûlure.

Brandmark, *n.*, σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐνιτσιώνουν μὲ σίδηρον πυρωμένον εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὸν ὦμον εἰς τοῦ καταδίκου, flétrissure, marque *f.* imprimée avec un fer chaud.

Brandmarker, *v. a.* ἐνιτσιώνω τοιοῦτον σημεῖον, flétrir, marquer d'un fer chaud; (*f.* Brandmark).

Brandmauer, *f.*, τοῖχος μεταξὺ δύο σπιτιῶν, mur *m.* mitoyen.

Brandmeise, *f.*, *s.* Kohlmeise.

Brandöpfer, *n.*, τὰ ὁλοκαυτώματα, θυσία εἰς τὴν ὁποίαν καίουν ὅλο τὸ κρέας τοῦ σφαγμένου ζώου, holocauste, *m.*

Brandpflaster, *n.*, ἔμπλαστρον διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον, emplâtre *m.* pour la brûlure.

Brandsalbe, *f.*, ἄλειμμα διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον, onguent, baume *m.* pour la brûlure.

Brandschaden, *m.*, ζημία ἀπὸ πυρκαϊὰν γενομένη, dommage causé par un incendie; (Wunde), πληγὴ ἀπὸ καύσιμον, brûlure, *f.*

Brandröhre, *f.*, σιφωνάρι (δι' ἀναισιν) τῆς μπόμπας, goulot *m.* de bombe.

Brandschauen, *v. n.* ἐξιτάζω ἂν σπιτι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φρόνιμισμούς, mettre en contribution.

Brandschatzung, *f.*, τὰ ἔσπρα ἐγκαλούμενα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φρόνιμισμούς, contribution, *f.*

Brandschatzung Branntweintrinker Bratröhre 177

Brandsohle, *f.*, ἡ ἐσωτερικὴ λεπτὴ πατοῦρα τοῦ ὑποδήματος, seconde semelle, *f.*

Brandstätte, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαιγεν ἕνα σπίτι, lieu *m.* de l'incendie.

Brandsteuer, *f.*, ἐλεημοσύνη διὰ τοὺς χαταμένους ἀπὸ μίαν πυρκαϊάν, charité, aumône *f.* qu'on fait aux incendiés.

Brandstifter, *s.* Mordbrenner.

Brandung, *f.*, τὰ κύματα ὁποῦ ῥίπτονται μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ περιγιάλι, brisants, *m. pl.*

Brandwunde, *f.*, πληγὴ ἀπὸ καύσιμον, brûlure, *f.*

Branntwein, *m.*, ἡ ῥακή, eau *f.* de vie, brandevin, *m.*

Branntweinblase, *f.*, ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι) διὰ ῥακήν, alambic, *m.*

Branntweinbrenner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ῥακήν, bouilleur, distillateur, *m.*

Branntweinbrennerey, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ῥακήν, distillation, *f.*; ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ῥακή, distillerie, *f.*

Branntweinschenk, *m.*, κάπηλας, ῥακοπουλητής, cabaretier *m.* qui vend de l'eau de vie; (in einem Lager), ῥακοπουλητὴς εἰς τὸ στρατεύμα, brandevinier, *m.*

Branntweinschenke, *f.*, Branntweinhaus, *n.*, κάπηλεῖον ὁποῦ πωλοῦν ῥακήν, cabaret *m.* où l'on vend de l'eau de vie.

Branntweintrinker, *m.*, ἔσις πίνει πολλὴν ῥακήν, buveur *m.* d'eau de vie.

Brassen, *m.*, εἶδος ὀψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια, brême (poisson), *f.*

Brassen, (bey den Schiffern), *v. a.* πυρώνω, γυρίζω τὰς ἀντένας τοῦ καραβιοῦ, brasser, haler sur les bras.

Bratbock, *m.*, αὐλῶνι ἢ εἰς τὸ ὁποῖον ἀκαμπάζουν τὴν σοῦβλαν ὅταν τὴν γυρίζουν, hâtier, *m.*

Braten, *v. n.* et *a.* ψήνω, ῥôtir, faire cuire (à la broche); in der Pfanne, in Butter —, τηγανίζω, frire; auf dem Roste —, ψήνω εἰς τὴν ἐσχάραν, griller.

Braten, *m.*, τὸ ψητὸν, rôti, rôt, *m.*

Bratenbrühe, *f.*, ζουμὶ ἀπὸ τὸ ψητὸν, jus de rôti, *m.*, sauce, *f.*

Bratenfett, *n.*, πάχος ὁποῦ κατασταλίζει ἀπὸ τὸ ψητὸν, graisse *f.* qui dégoutte du rôti.

Bratenschüssel, *f.*, τσιμπλίον (πιάτο) διὰ τὸ ψητὸν, plât *m.* à rôti.

Bratenwender, *m.*, μηχανὴ τις ὁποῦ γυρίζει τὴν σοῦβλαν εἰς τὸ μαγειρεῖον, tournebroche, *m.*

Bratofen, *m.*, φοῦρνος διὰ ψήσιμον τοῦ ψητοῦ, four *m.* à rôtir.

Bratpfanne, *f.*, τηγάνι διὰ ψήσιμον, poêle *f.* à frire.

Bratröhre, *f.*, μπουρὶ διαφορισμένον διὰ ψήσιμον, rechaudoir, four *m.* à rôtir.

Bratrost, *m.*, ἡ ἐσχάρα, gril, *m.*
Bratsche, *f.*, μεγάλον βιολί, basse de violon, taille *f.* de violon.
Bratspieß, *m.*, ἡ σούβλα, broche, *f.*
Bratwurst, *f.*, ὁ ἀλλᾶς, λουκάνικον ὁποῦ ψήνεται, saucisse, *f.*
Braubettich, *m.*, τὸ μεγάλον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναστατώνουν τὰ ἐνογκαῖς διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πίβας, brassin, bac, *m.*
Brauch, *m.*, ἡ συνήθεια, χοῦς, usage, *m.*, coutume, *f.*
Brauchbar, *adj.* εὐχρηστος, καλὸς εἰς χρῆσιν, propre à qc., utile.
Brauchbarkeit, *f.*, τὸ εὔχρηστον, utilité, *f.*
Brauchen, *v. a.* μεταχειρίζομαι, user, faire usage, se servir de . . .; (bedürfen), χρειάζομαι, avoir besoin de . . .
Bräuchlich, *s.* Gebräuchlich.
Brauen, *v. a.* κατασκευάζω ζύθον (πίβαν, μπύραν), brasser (de la bière).
Brauer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ζύθον (πίβαν), brassem, *m.*
Brauerei, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν ζύθον (πίβαν), brasserie, *f.*; τέχνη τοῦ κατασκευάζειν τὸν ζύθον, métier *m.* de brasseur.
Brauerlohn, *n.*, μισθὸς ἐκείνου ὁποῦ κατασκευάζει τὸν ζύθον, brassage, *m.*
Brauerechtigkeit, *f.*, τὸ δίκαιον αὐτοῦ ἔχει τις νὰ κατασκευάζῃ ζύθον (πίβαν), droit *m.* de brasser.
Braubaus, *n.*, Brauhof, *m.*, τὸ ὁπίτιον ἔνθα κατασκευάζουν ζύθον (πίβαν), brasserie (maison où l'on brasse de la bière).
Brauherr, *m.*, νοικοκύρης ὁπιτίου ἔνθα κατασκευάζουν ζύθον, propriétaire *m.* d'une brasserie.
Braukessel, *m.*, Braupfanne, *f.*, τὸ καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν ζύθον (πίβαν), brassin, *m.*
Brauknecht, *m.*, δοῦλος ὁποῦ κατασκευάζει ζύθον, garçon-brasseur, *m.*
Braun, *adj.* μελανός, (ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῶν κατσιάνων). brun; — machen, μελαχρινίζω, brunir; — braten, τιγανίζω, rissoler; *fig.* einen braun und blau schlagen, δέρνω τινὰ φορεσιᾶτα, meurtrir q. de coups.
Braunbier, *n.*, μαῦρος ζύθος (μαύρη πίβα), bière *f* rouge.
Braune, *m.*, ἄλογον μελανοκόκκινον, cheval *m.* bai-brun.
Bräune, *f.*, ἡ κυνάγχη, ἀγχόνη, τριγώσεις τοῦ λάρυγγος, esquinancie, angine (maladie), *f.*; — der Pferde, κυνάγχη τῶν ἀλόγων, étranguillon, *m.*
Bräunen, *v. a.* κάμνω μελανόν, brunir, *v. n.*; (s. Braun); *v. n.* γίνομαι μελανός, brunir, *v. n.*; (reifen), ὠριμάζω, ὡράνω, mûrir.
Braungelb, *adj.* μελανο-κίτρινος, saure, roux.
Braunkohl, *m.*, τὸ μανρολάχανον, chou *m.* rouge.
Bräunlich, *adj.* μελανούτσικος ὀλίγον μελανός, brunet, saure; (s. Braun).
Braunroth, *adj.* μελανοκόκκινος, πολλὰ βαθὺ κόκκινος, rouge-brun, bai-brun.
Braurecht, *n.*, s. Braugerechtigkeit.
Braus, *m.*, *fam.* im Saus und Braus leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ τρώγοντας καὶ πίνοντας, faire gogaille, vivre dans la débauche.
Brausche, *f.*, ἡ πραμπάδα (ὑπὸ κτύπημα κτλ.), *fam.* bosse (d'un coup); *s.* Beule.
Brause, *f.*, βράσις, fermentation, effervescence, *f.*; der Wein ist in der —, ὁ μοῦστος βράζει, le vin bout; — an einer Gießkanne, μύτη τῆς ποτίστρας, pomme *f* d'arrosoir
Brausekopf, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα θυμώνει, ὀρμητικὸς esprit *m.* fougueux.
Brausen, *v. n.* βοῶ, (ὡσὰν τὸ νερόν, τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἄνεμον κτλ.) bruire, mugir (*se dit de l'eau, du vent etc.*); βράζω (ὡς ὁ μοῦστος, bouillir (*en parlant du moût*).
Brausen, *n.*, ἡ βοή, bruissement, mugissement, *m.*; βράσις (τοῦ μούστου), état *m.* du vin qui bout.
Braut, *f.*, ἡ νύμφη, ἀρραβωνιασμένη, épousée, fiancée, (jeune) mariée, *f.*
Brautbett, *n.*, ὁ θάλαμος, τὰ χαβάρια εἰς τὸ ὁποῖον κοιμοῦνται οἱ νεοπανδρωμένοι, lit *m.* nuptial.
Brautführer, *m.*, ὁ παράνυμφος, ὁποῦ συνοδεύει τὴν νύμφην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, paranymphe, *m.*, celui qui mène l'épousée à l'église.
Bräutigam, *m.*, ὁ νυμφίος, ἀρραβωνιασμένος, fiancé, futur époux, *m.*
Brautjungfer, *f.*, παρανύμφη, κόρη ὁποῦ συνοδεύει τὴν νύμφην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, fille *f.* de la noce.
Brautgewand, *n.*, s. Brautkleid.
Brautkleid, *n.*, τὸ φόρεμα τῆς νύμφης, νυμφικὸν φόρεμα, habit *m.* nuptial.
Brautkranz, *m.*, ὁ στέφανος τῆς νύμφης, couronne *f.* nuptiale.
Brautleute, *m. pl.*, ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη του, οἱ νεοπανδρωμένοι, les nouveaux mariés, *m. pl.*
Bräutlich, *adj.* τῆς νύμφης, ὡσὰν μίαν νύμφην, comme une épousée.
Brautlied, *n.*, τὸ ἐπιθαλάμιον, ὁ ὕμνος ὁποῦ ψάλλεται εἰς τὴν στεφάνωσιν, épithalame, *m.*
Brautmesse, *f.*, ἡ λειτουργία τὴν ὁποίαν λέγουν διὰ τὴν νύμφην, messe *f.* de l'épousée.
Brautnacht, *f.*, ἡ πρώτη νύκτα μετὰ τὸν γάμον, la première nuit des noces.
Brautring, *m.*, τὸ δακτυλίδι τῆς νύμφης, νυμφικὸν δακτυλίδι, bague nuptiale, *f.*
Brautschatz, *m.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*
Brautschmuck, *m.*, ὁ νυμφικὸς στολισμός, parure *f.* d'une épousée.
Brautstand, *m.*, κατάστασις νύμφης, τὸ νὰ εἶναι νύμφη μία κορη, état *m.* de fiancée.
Brautsuppe, *f.*, ἡ σοῦπα τὴν ὁποίαν τρώγουν οἱ νεοπανδρεμένοι τὸ πρωῒ ὕστερα ἀπὸ τὸν γάμον, chaudeau, brouet *m.* de l'épousée.
Brauttag, *s.* Hochzeittag.
Brautwerber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρίαν δι' ἄλλον τινά, celui qui fait la demande d'une fille pour un autre.
Brauwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου (τῆς πίβας), brasserie, *f.*, tout ce qui appartient à la brasserie.
Brav, *adj.* ἀνδρεῖος, ἄφοβος, brave, courageux; ἀγαθὸς, καλὸς, τιμημένος, honnête, brave.
Brechbar, *adj.* διακλαστικὸς, réfrangible.
Brechbarkeit, *f.*, τὰ διακλαστικὸν (τῶν ἀκτίνων), réfrangibilité, *f.*
Brecheisen, *n.*, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν βιαστικὰ μίαν πόρταν κτλ., levier, de fer (pour forcer une porte etc.).
Brechen, *v. n.* τζακίζω, rompre, casser; Flachs —, κοπανίζω τὸ λινάρι, briser, broyer, maquer (le lin); (verletzen, übertreten), χαλνῶ, παραβαίνω (τὸν νόμον), violer, enfreindre la loi; das Stillschweigen ꝛc. —, χαλνῶ τὴν σιωπὴν, δὲν σωπαθ πλέον, rompre le silence; das Wort —, χαλνῶ τὸν λόγον μου, fausser sa parole; die Bahn —, ἀνοίγω τὸν δρόμον, frayer le chemin; Blumen, Früchte —, μαζώνω λουλούδια, καρπούς, cueillir des fleurs, des fruits; Papier, einen Brief —, διπλώνω χαρτὶ, μίαν γραφὴν, plier du papier, une lettre; (durch Erbrechen von sich geben), ξερνῶ, vomir; die Lichtstrahlen —, διακλάνι τὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτὸς, réfracter les rayons de la lumière; *v. n.* τζακίζομαι, se rompre, se casser; aus dem Gefängnisse —, φεύγω ἀπὸ τὴν φυλακὴν (τζακίζοντας τὴν θύραν κτλ.), forcer, rompre sa prison; in ein Haus —, βάλτομαι εἰς ἕνε σπίτι μὲ βίαν, forcer la porte d'une maison; die Augen brechen, τὰ ὄμματα (ἐκείνου ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ ἀποθάνῃ) ἀκοτζίζονται, il a les yeux mourants; sich —, τζακίζομαι, διακλῶμαι, se rompre, se réfracter; die Wolken brechen sich, τὰ σύννεφα χωρίζονται, διασκορπίζονται, les

nuages se dissipent; das Wetter bricht sich, ὁ καιρὸς ἀλλάζει, le temps change; (sich erbrechen), ξιρνῶ, vomir, rendre gorge.

Brechfieber, n., πύρεξις μὲ ξέρασμα, fièvre f. accompagnée de vomissements.

Brechmittel, Brechpulver, n., τὸ ἐμετικόν, ξηρατικόν, vomitif, émétique, m.

Brechnuß, f., καρύδι ἐμετικόν, noix vomique, f.

Brechpunkt, m., (der Lichtstrahlen), τὸ σημεῖον (τοῦ κύκλου) εἰς τὸ ὁποῖον διακλῶνται αἱ ἀκτῖνες, point m. de réfraction.

Brechstange, f., s. Brecheisen.

Brechung, f., ὁ τζακισμός, rupture, fracture, f.; ἡ διάκλασις (τῶν ἀκτίνων), réfraction, f.

Brechwein, m., κρασὶ ἐμετικόν, κρασὶ ἐξεπίτηδες κατασκευασμένον διὰ ξέρασμα, vin m. émétique.

Brechweinstein, m., ὁ τάρταρος ἐμετικός, (τζουτζὰ ξερατική), εἶδος ἰατρικοῦ ὑποῦ κάμνει πολὺ ξέρασμα, tartre m. émétique ou stibié.

Breit, adj. πλατύς, φαρδύς, large, ample, plat; ζωντ, drey Ellen breit, δύο, τρεῖς πῆχαις εἰς τὸ πλάτος, deux, trois etc. aunes de large ou de largeur; breit dünken, ζουλίγω, κάμνει πλατὺ ζουλίγωντας, écacher; breit schlagen, κάμνω πλατὺ κτυπῶντας, πλαιύνω, aplatir (à force de coups); (einen breit schlagen, παρακινῶ τινὰ (μὲ ἀπάτην), νὰ κάμῃ τι, ἀπατῶ τινὰ, persuader, porter (à force de ruses, de flatteries) à faire qc., duper q.; sich breit machen mit etwas, καυχῶμαι μέ τι, se vanter, se glorifier de qc.

Breitblätterig, adj. πλαιύφυλλος, qui a de larges feuilles.

Breite, f., τὸ πλάτος, ἡ ἄρδος, largeur, f.; die nördliche, südliche Breite (in der Erdbeschreibung und Sternkunde), τὸ βόρειον, νότιον πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν), (géogr. et astron.) latitude septentrionale (boréale), latitude f. méridionale (australe).

Breiten, v. a. ἐξαπλόνω, ἐκτείνω, étendre, déployer.

Breitling, m., ἡ σαρδέλα (ψάρι), sardine (poisson), f.; εἶδος μανιταριοῦ, amanite f. laiteuse (champignon).

Breitschulterig, adj. ὁποῦ ἔχει τοὺς ὤμους πλατεῖς, carré des épaules.

Bremse, f., ἡ βοϊδομυγα, ἀλογόμυγα, taon, m.

Bremsen, (ein Pferd), v. a. βάνω σίδηρον τι εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄλογου νὰ τὸ ἡμερώσω, morailler (un cheval); (ein Rad), ἐμποδίζω τὸν τροχὸν εἰς τὸ ἁμάξι, enrayer (une roue).

Brennbar, adj. ὁποῦ δύναται νὰ καίεται, ὁποῦ ἀνάπτει, combustible, inflammable.

Brennbarkeit, f., ἡ ποιότης τοῦ πραγματος ὁποῦ δύναται νὰ καίεται, combustibilité, f.

Brenneisen, n., σίδηρον ζεστὸ μὲ τὸ ὁποῖον καιζαρώνουν τὰ μαλλιά, fer m. à friser.

Brennen, v. a. καίω, brûler; die Haare —, κατζαρώνω τὰ μαλλια μὲ ἕνα σίδηρον ζεστὸ οἷον, friser les cheveux au fers; Ziegel, Kalk —, ψήνω τοῦβλα, cuire des tuiles, de la chaux; Branntwein —, κατασκευάζω (ῥακὶ) ἀπὸ κρασί, distiller, faire de l'eau de vie; Kaffee —, κατζαρώνω τὸν καφέ, rôtir du café; (beißen, als Pfeffer ꝛc.), καίω (εἰς τὸ στόμα) ὡσὰν τὸ πιπέρι κτλ., piquer, picoter, comme le poivre etc.); v. n. καίω, καίομαι (ὡσὰν ξύλα κτλ.), brûler, être en flamme.

Brennend, adj. ὁποῦ καίεται, ἀναμμένος, ζεστός, brûlant, allumé, ardent, chaud.

Brenner, m., s. Branntweinbrenner.

Brennglas, n., τὸ καυστικὸν γυαλί, verre m. ardent.

Brennholz, n., τὰ ξύλα διὰ καύσιμον, bois m. de chauffage.

Brennknecht, m., δοῦλος ἑνὸς ὁποῦ κατασκευάζει ῥακὶ, valet m. du distillateur.

Brennkolben, m., ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ζεμπίκι), alambic, m.

Brennmittel, n., καυτήριον, cautère, m.

Brennnessel, f., ἡ τζουκνίδα τζικνίδα, ortie, f.

Brennofen, m., ὁ φοῦρνος (διὰ κοπρία), fournaise, f., four, m.

Brennöhl, *n.*, λάδι διὰ καυδήλαις, huile *f.* à brûler, huile de navette.

Brennpunkt, *m.*, ἡ ἑστία, τὸ ἐσχάριον, σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συνάζονται οἱ ἀκτῖνες, foyer, *m.*

Brennspiegel, *m.*, κανσιτικὸν κάτοπτρον, (κανσιτικὸς καθρέπτης), miroir *m.* ardent.

Brennstoff, *m.*, τὸ φλογιστόν, phlogiston, *m.*

Brennzeug, *n.*, τὰ ἀναγκαῖα ἀγγεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὠσχῆς, les vaisseaux *m. pl.* nécessaires pour distiller.

Brenzlicht, *adj.* καυλιομένος, ἐμπυρευματικός, qui sent le brûlé, empyreumatique.

Bresche, *f.*, ἡ χαλάστρια, τρύπα εἰς τὰ τείχη γινομένη ἀπὸ τῶν κανονιῶν, brèche, *f.*

Bret, *n.*, τὸ σανίδι, planche, *f.*, nis, *m.*; *fig.* sich am Brete seyn bey einem, ἔχω τὴν εὔνοιαν τινός, être en faveur chez q.; auf einem Brete bezahlen, πληρώνω ὅλα μαζί, payer tout à la fois.

Bretchen, *n.*, τὸ σανιδάκι, planchette, *f.*

Bretern, *adj.* ἀπὸ σανίδια κατασκευασμένος, d'ais, de planches.

Bretgeige, *f.*, εἶδος μικροῦ βιολιοῦ, petit violon *m.* de poche.

Bretnagel, *m.*, μεγάλον καρφὶ διὰ σανίδια, clou *m.* à parquet.

Bretschneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει σανίδια, scieur *m.* de long.

Bretspiel, *n.*, ἡ δάμα, παιγνίδι, jeu *m.* de dames; τὸ ἐσπήριον (κοινῶς· σαντιάζ) παιγνίδι, jeu des échecs; τὸ τάβλι, παιγνίδι, tric-trac, *m.*

Bretzel, *f.* Brezel.

Breve, *n.*, γράμμα, ἐπιστολὴ τοῦ πάπα, bref (du pape), *m.*

Brevier, *n.*, ἡ σύνοψις, βιβλίον περιέχον τὰς ἀκολουθίας τῶν ἱερέων, bréviarie, *m.*

Brey, *m.*, τὸ κουκουβοῦτι, φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἀλεύρι διὰ τὰ μικρὰ παιδία, bouillie *f.* (de lait et de farine, pour les enfans); ὁμοίως· ὑμόνυ τι φαγὶ ἀπὸ βραμένον καλαμπόκι, ρύζι κτλ., bouillie de mil, de riz etc.

Breyumschlag, *m.*, κατάπλασμα, περιβόλιγμα μὲ βρασμένα κριθάρια κτλ. cataplasme, *m.*

Brezel, *f.*, εἶδος ζυμαρικοῦ λεπτοῦ εἰς σχῆμα τοῦ ψηφίου 8 φκιασμένου, craquelin, *m.*

Bricke, *f.*, ὁ τυρλίνος, ἡ μύραινα, (ψάρι), κατασκευασμένη μὲ ξύδι, lamproie *f.* marinée.

Brief, *m.*, τὸ γράμμα, ἡ γραφὴ, lettre, *f.*

Briefadel, *m.*, εὐγενεία ἐκ διπλώματος βασιλικοῦ, titre *m.* de noblesse acquis par un diplôme du roi.

Briefbothe, *m.*, πεζοδρόμος ὁποῦ πέρνει γράμματα μαζύ του, messager, porteur *m.* de lettres.

Briefbuch, *n.*, τὸ ἐπιστολάριον, συλλογὴ χρημάτων, livre *m.* de lettres.

Briefchen, *n.*, τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι, billet, *m.*

Briefgeld, Briefporto, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ μίαν γραφὴν, port *m.* de lettres.

Brieflich, *adj.* et *adv.* διὰ μέσου γραφῆς, διὰ γράμματος, par des lettres, par écrit; εἰς σχῆμα γραφῆς, en forme de lettre.

Briefpapier, *n.*, καλὸν χαρτὶ διὰ γραφαῖς, χαρτὶ τῆς πόστας, papier *m.* à lettres.

Briefpost, *f.*, πόστα διὰ τὰ γράμματα, courrier, *m.*, poste, *f.*

Briefschaften, *f. pl.*, τὰ γράμματα, αἱ γραφαί, (ἡ γραφεῖς), papiers, *m. pl.*, lettres, *f. pl.*

Briefsteller, *m.*, τὸ ἐπιστολάριον, recueil *m.* de lettres.

Briefstabak, *m.*, καπνὸς (τουρκ. τουτοῦν) πεπυτιλιγμένος εἰς δεμάτια χαρτίου, tabac *m.* en paquets.

Briefstasche, *f.*, ὁ χαρτοφύλαξ, (τουρκ. τὸ τεμτεμὶ), portefeuille, *m.*

Briefträger, *m.*, ὁ γραμματοφόρος, facteur, *m.*

Briefstaube, *f.*, περιστέρι ἀποῦ κουμίζει γράμματα (τὰ ὁποῖα τὰ δένουν ὑποκάτω εἰς τὰ πτερά του), pigeon *m.* messager.

Briefumschlag, *m.*, τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς, couvert, *m.*, enveloppe, *f.*

Briefwechsel, *m.*, ἡ ἀλληλογραφία, correspondance, *f.*, commerce *m.* de lettres.

Brigade, *f.*, τάξις στρατιωτῶν

συνιστάμενον ἀπὸ δύο ἕως τρεῖς χιλιάδας, brigade, f.

Brigadier, m., ὁ ἡγεμὼν ἑνὸς τοιούτου τάγματος στρατιωτῶν, brigadier, m.

Brigantine, f., λέμβος, εἶδος παλαιικοῦ πλοίου μὲ πανιὰ καὶ κωπιά, brigantin, m.

Brillant, (Brilliant), m., τὸ μπριλιάντι, διαμάντι πελεκημένον εἰς μικρὰς ἐπιφανείας, brillant, m.

Brillantiren, v. a. πελεκῶ τὸ διαμάντι εἰς μικρὰς ἐπιφανείας, τὸ κάμνω μπριλιάντι, brillanter.

Brille, f., τὸ ματογυάλια, lunettes, f. pl.; (im Abtritte), τὸ στρογγυλὸν σανίδι εἰς τὰ ἀναγκαῖα, lunette f. de privé.

Brillenfutteral, n., ἡ θήκη (τὸ ψηκάρι) διὰ τὰ ματογυάλια, étui m. à lunettes.

Brillenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ματογυάλια, lunetier, m.

Brillenschlange, f., ἡ ἴδι τι φαρμακερὸν (ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ κεφάλι ἕνα σημεῖον ὅμοιον μὲ ματογυάλια, serpent m. à lunettes.

Bringen, v. a. φέρω, (ἤνεγκα), apporter, porter; einem eine Nachricht —, φέρω τινὸς μίαν εἴδησιν, apporter une nouvelle à q.; etwas auf einen —, ἀποδίδω τὸ αἴτιον εἰς τινα, κατηγορῶ τινὰ διὰ τι, accuser, charger q. de qc.; Früchte —, φέρω, ἔβγάζω καρπούς, porter, produire du fruit; einen auf etwas —, φέρω εἰς τὸν νοῦν τινός τι, donner à q. l'idée de qc., lui remettre qc. dans l'esprit; etwas an sich —, ἀποκτῶ, κερδαίνω τι, acquérir, gagner qc.; um etwas —, ὑστερῶ, γίνομαι αἴτιος νὰ χάσῃ τις τι, faire perdre qc. à q., priver q. de qc.; Jemanden hat es an mich gebracht, αὐτὸς δὲν μὲ ἄφησε ἡσυχον, μὲ ἐβίασε (νὰ τὸν μαλώσω κτλ.), il ne m'a pas laissé en repos, il m'a forcé (de le quereller, de le gronder etc.); ich kann es nicht dazu (oder dahin) bringen, daß . . ., δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω τὸν τρόπον, διὰ νὰ . . ., je ne saurais obtenir ce but, de . . ., je ne puis y parvenir, de . . .; ich kann ihn nicht dazu bringen, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν παρακινήσω νὰ κάμῃ αὐτό je ne puis le porter à faire cela; einen Fleck aus einem Kleide bringen, ἐβγάζω μίαν λέκαν ἀπὸ ἕνα φόρεμα, faire ou aller, ôter une tache d'un habit; es weit bringen, προκόπτω, προχωρῶ, faire des progrès; nicht über das Herz bringen können, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφασίσω, ne pouvoir pas gagner sur soi; in Erfahrung bringen, μανθάνω, λαμβάνω εἴδησιν, apprendre, avoir des nouvelles; eine Tochter an Mann bringen, ὑπανδρεύω τὴν θυγατέρα μου, marier une fille; Waaren an Mann bringen, πολλὰ πράγματα, vendre, débiter des marchandises; etwas vor sich bringen, κερδαίνω, κάμνω κέρδος, acquérir, gagner, faire.

Britsche, f. Pritsche.

Brocat, m., χρυσοϋφάντον, μεταξωτὸν ὑφαμένον μὲ χρυσάφι, brocart, m.

Brocatell, m., τζόχα ἀπὸ μετάξι καὶ βαμβάκι ὑφαμένη, brocatelle, f.; — εἶδος μαρμάρου, espèce de marbre, m.

Bröckeln, v. n. κατακομματιάζω, συντρίβω (μάλιστα ψωμί), émier, émietter.

Brocken, m., Brocke, f., κομμάτι ψωμὶ, ἡ ψίχα, morceau, m., miette, f.; fatalische Brocken, ὀλίγα τι λαγνικά, bribes f. pl. de lard.

Brocken, v. n. κατακομματιάζω, τρίβω (ψωμὶ διὰ σοῦπα κτλ.), rompre, mettre en petits morceaux (du pain pour la soupe etc.).

Bröcklich, adj. ὁποῦ εὔκολα κατακομματιάζεται, συντρίβεται, friable, cassant.

Brod, (Brot, Brodt), n., ψωμὶ, pain, m.; — backen, ψήνω ψωμὶ, cuire du pain; schwarzes —, μαῦρον ψωμὶ, pain bis, pain noir; weißes —, ἄσπρον ψωμὶ, pain blanc; fam. er kann mehr als Brod essen, αὐτὸς εἶναι πολλὰ ἐπιτήδειος, ἠξεύρει τέχνας, εἶναι διαβολεμένος (εἶναι μάγος), il sait mieux que son pain manger.

Brodbäcker, m., ὁ ψωμᾶς, boulanger, m.

Brodbänke, *f. pl.*, ὁ τόπος ὅπου πωλοῦν ψωμί, boutiques *f. pl.* de boulanger.

Brodbaum, *m.*, τὸ δένδρον τοῦ ἀρτοκάρπου, arbre *m.* à pain, jaquier, *m.*

Brodbrechen, *n.*, τζάκισμα ψωμοῦ, fraction *f.* de pain.

Brodbieb, *m.*, *fig.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἄστερεῖ ἄλλον τινὰ τὸ ψωμί του gâte-métier, *m.*; — ὀκνηρός, (τεμπέλης), paresseux, négligent.

Brodem, Brodem, *m.*, ἡ ἀναπνοή, haleine, *f.*; ἡ ἀτμίδα, vapeur, exhalaison, *f.*

Brodverwerb, Brodverdienst, *m.*, πρᾶγμα, δουλειὰ μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, gagne-pain, *m.*

Brodfrucht, *f.*, ὁ ἀρτόκαρπος, (καρπὸς δένδρου τινὸς εἰς τὴν κεκαυμένην ζώνην τῆς γῆς, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ ψωμί), fruit *m.* à pain.

Brodkorb, *m.*, τὸ καλάθι διὰ τὸ ψωμί, ἢ μὲ τὸ ψωμί, panier à pain ou panier *m.* rempli de pain, einem den — höher hängen, περιορίζω τινὰ εἰς τὸ φαγί, mettre le ratelier bien haut à qn.

Brodkrume, *f.*, ἡ ψίχα τοῦ ψωμοῦ, mie, *f.*

Brodkruste, *f.*, *s.* Brodrinde.

Brodkuchen, *m.*, λειψάνημα (ζυμαρικόν), galette, *f.*

Brodlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ ψωμὶ νὰ φάγῃ, qui manque de pain; *fig.* ἀνωφελής, μάταιος, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκει τις τὸ ψωμί του, inutile, peu lucratif.

Brodmangel, *m.*, ἡ ἔλλειψις τοῦ ψωμιοῦ, disette *f.* de pain.

Brodmarkt, *m.*, ἡ ἀγορὰ (πιάτζα) ὅπου πωλοῦν ψωμί, marché *m.* au pain.

Brodmesser, *n.*, μαχαίρι (μεγάλον) διὰ τὸ ψωμί, couteau *m.* à couper du pain.

Brodneid, *m.*, φθόνος τῶν τεχνιτῶν ὁποῦ φθονοῦν τοὺς πλουσιώτερους μεταξύ των, jalousie *f.* de métier.

Brodranft, *s.* Ranft.

Brodrinde, *f.*, ἡ φλοῦδα τοῦ ψωμιοῦ, croûte *f.* de pain.

Brodsack, *m.*, δισάκκι διὰ ψωμί, panetière, *f.*

Brodschnitte, *f.*, ψαλί, κομμάτι ψωμί, tranche *f.* de pain.

Brodschrank, *m.*, τὸ ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ ψωμί, armoire *f.* à pain.

Brodsuppe, *f.*, σοῦπα μὲ ψωμί, soupe au pain, panade, *f.*

Brodteig, *m.*, ζυμάρι διὰ ψωμί, pâte, *f.*

Brodtorte, *f.*, εἶδος πίτας ἀπὸ τριμμένον ψωμί, tarte *f.* à pain.

Brodwasser, *n.*, νερὸν μὲ ψωμὶ μουσκευμένον εἰς αὐτό, eau *f.* panée.

Broihahn, *m.*, (Breihahn), εἶδος ἀπὸ ἄσπρην πέρναν, espèce de bierre *f.* blanche.

Brombeere, *f.*, εἶδος πωρικοῦ ὁμοίου μὲ τὰ συκάμινα, ὁποῦ γίνεται εἰς μικρὰ δενδράκια, baie *f.* de ronce.

Brombeerstrauch, *m.*, βάτος, *f.*, βάτος ὁποῦ φέρει τοῦτο τὸ πωρικόν, ronce, *f.*

Brosamen, *f. pl.*, αἱ ψίχαις τοῦ ψωμιοῦ, miel, miette, *f.*

Bruch, *m.*, τὸ τζάκισμα, fracture, rupture, *f.*; (Spalte, Riß), ἡ σχισμάδα, fente, crevasse, *f.*; (Falte im Tuche ꝛc.), ἡ διπλωμάδα τῆς φούχου, εἰς χαρτί, pli, *m.*; (in der Rechenkunst), τὸ κλάσμα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) fraction, *f.*; (Leibesschaden), ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός, hernie, descente, *f.*; *fig.* der Freundschaft ꝛc. —, ὁ χωρισμὸς τῆς φιλίας κτλ., rupture (de l'amitié etc.).

Bruch, *m.*, τόπος βαλτώδης, marécage, marais, *m.*

Brucharzt, Bruchschadenarzt, *m.*, ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς ὁποῦ κατασκευάζει καὶ πωλεῖ δεσίματα διὰ τοὺς σπασμένους, bandagiste, chirurgien *m.* herniaire.

Bruchband, *n.*, τὸ δέσιμο (δέσιμον) δι' ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει σπασμόν, bandage, brayer, *m.*

Brüchig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τζακίσματα διὰ τοῦ τζακίζεται εὐκολα, qui a de fractures, des plis, cassant, fragile.

Bruchkraut, *n.*, χόρτον ἰαματικὸν διὰ τὰ σπασμάτια, (botan.) herniaire, herniole, *f.*

Bruchmandel, *f.*, ἀμύγδαλον εἰς τὸ τζέφκι, amande *f.* cassante.

Bruchsack, *m.*, σακκὶ τοῦ σπασμένου, sac *m.* herniaire.

Bruchschaden, *m.*, ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπαμός, hernie, descente, *f.*

Bruchsilber, *n.*, τὰ κεκαυμένον ἀσημι, argent *m.* à refondre.

Bruchstein, *m.*, πέτρα ἐξαλλαμένη ἀπὸ τὰς λιθοτομίας, moellon, *m.*, pierre *f.* de taille.

Bruchstück, *n.*, κομμάτι τζακισμένον, fragment, *m.*; (einer Schrift ꝛc.), κομμάτι ἐξαλλαμένον ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα, fragment tiré d'un livre.

Brücke, *f.*, ἡ γέφυρα, τὸ γεφύρι, pont, *m.*

Brückenbalken, *m.*, γρεντὶ ὁποῦ ὑπαστηρίζει τὸ γεφύρι, travon, *m.*

Brückenbau, *m.*, κτίσιμον γεφυριοῦ, construction *f.* des ponts.

Brückenbogen, *m.*, Brückenjoch, *n.*, δυὸ μέρι ὁποῦ ὑποστηρίζει (ἀκουμβᾷ) τὸ γεφύρι, arche, *f.*

Brückenkopf, *m.*, Brückenschanze, *f.*, περιτείχισμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ γεφυριοῦ, tête *f.* du pont.

Brückenpfeiler, *m.*, στύλος γεφυριοῦ, pile *f.* de pont.

Brückenzoll, *m.*, Brückengeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ γεφύρι, pontonnage, *m.*

Brudel, *f.* Prudel.

Bruder, *m.*, ὁ ἀδελφός, frère, *m.*

Brüderchen *n.*, ἀδελφάκι, petit frère.

Bruderkuß, *m.*, ἀδελφικὸν, baiser *m.* de fraternité.

Brüderlich, *adj.* ἀδελφικός, fraternel.

Bruderliebe, *f.*, φιλαδελφία, amour *m.* fraternel.

Brudermord, *m.*, ἡ ἀδελφοκτονία, fratricide (crime), *m.*

Brudermörder, *m.*, ὁ ἀδελφοκτόνος, ἀδελφομφόνος, fratricide (criminel), *m.*

Brüderschaft, *f.*, ἀδελφότης, fraternité, *f.*; ἡ φρατρία, ἀγαπαδελφάτης, ἑταιρία, confrérie, *f.*

Bruderfrau, *f.*, γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ, belle-soeur (femme *f.* du frère).

Bruderssohn, *m.*, ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιός, neveu, *m.*

Bruderstochter, *f.*, ἡ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιά, nièce, *f.*

Brühan, *f.* Breihan.

Brühe, *f.*, τὰ ζουμὶ (μάλιστα ἀπὸ τὸ βρασμένον κρέας), sauce, *f.*, bouillon, *m.*

Brühen, *v. a.* ζεματίζω, échauder.

Brühfutter, *n.*, τροφὴ ζεματισμένη διὰ τὰ ζῶα, breuvage (pour le bétail), *m.*

Brühheiß, Brühsiedendheiß, *adj.* ὅλο ζεστόν, ζεματισμένον, tout chaud, chaud à brûler.

Brühnäpfchen, *n.*, ἀγγεῖον διὰ τὰ ἀρτυμένα ζωμία, saucière, *f.*

Brüllen, *v. n.* μαυγκρίζω (ὡς τὸ λεοντάρι, τὸ βόδι), rugir, mugir; (*metaph.*) φωνάζω δυνατά, crier à tue-tête.

Brummbär, *m.*, ἡ ἀρκοῦδα ours, *m.*; (*metaph.*) ἡ γρῦ γύπισσα, ὁποῦ ἀγαπᾷ μαλώνει, *fig.* grondeur, grogneur, *m.*

Brummbaß, *m.*, ὁ βαρύτονος εἷς τινα μουσικὰ ὄργανα bourdon, *m.*

Brummeisen, *n.*, μικρὸν τι ὄργανον τζελτζέκικον σχημάτισμένον ὡσὰν τὴν λύραν, ὁποῦν πέγουν εἰς τὰ δόντια καὶ κτυποῦν μὲ τὸ δάχτυλον τὸ γλωσσάκι ὁποῦ ἔχει, (μπαμπῶ), trompe, guimbarde, *f.*; (*metaph.*) γυναῖκες, γογγύσαρα, *fig.* grondeuse, grogneuse, *f.*

Brummeln, *v. n. fam.* μορμουρίζω, grommeler.

Brummen, *v. n.* μουγκρίζω (ἡ ἀρκοῦδα, τὸ βόδι), gronder (*se dit de l'ours*), rugir (*se dit des bêtes à cornes*); σουσουρίζω, bourdonner; (*metaph.*) μαλώνω, γογγύζω, *fig.* gronder, murmurer.

Brummer, *m.*, ὁ ταῦρος, ὁ ἀκέραιον βόδι, taureau, *m.*; (*metaph.*) μαλωτής, γογγυστής, grondeur, grogneur, *m.*

Brummkreisel, *m.*, εἶδος φτώλας ὁποῦ βοᾶ ὅταν τὴν σείουν, toupie *f.* bourdonnante.

Brummochs, *m.*, ταῦρος, ἀκέραιον βόδι, taureau; *pop.* βούβαλος, ἀχμέκης, stupide nigaud, *m.*

Brunelle, *f.*, ξηλοκαλαμένον καὶ ξηραμένον δαμάσκηνον brignole (prune), *f.*

Brunett, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὰ μαλλιὰ μαῦρα, brunet.

Brunette, *f.*, κοράσιον ἢ γυναῖκα μὲ μαῦρα μαλλιά, brunette, *f.*

Brunft, *f.*, ἡ ὄρεξις διὰ τὸ θηλυκόν, (μάλιστα τοῦ ἐλαφιοῦ), rut, *m.*

Brunften, *v. n.* ἐπιθυμῶ τὸ θηλυκόν, (λέγεται διὰ τὰ ἐλάφια), être en rut.

Brunirеn, *v. a.* γυαλίζω, κάμνω γυαλιστερὸν (μάλιστα τὰ τζάλτζα), brunir, polir.

Brunnenstahl, *m.*, Brunnreifen, *m.*, τὸ γυαλιστήριον, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν γυαλιστερόν, brunissoir, *m.*

Brunnen, *m.*, τὸ πηγάδι, fontaine, *f.*; φυτικὰ ἰατρικὰ νερά, les eaux, *f. pl.*

Brunnenbohrer, *m.*, ἀρίδα τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται διὰ κατασκευὴν πηγαδίων, drague, *f.*

Brunnen-Gur, *f.*, ἡ μετάχρισις τῶν φυσικῶν ἰατρικῶν νερῶν, usage *m.* des eaux minérales.

Brunnengeiger, Brunnenräumer, *m.*, καθαριστὴς τῶν πηγαδίων, cureur *m.* de puits.

Brunnengast, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μεταχειρίζεται τὰ (ἰατρικὰ) νερὰ εἰς τὴν πηγήν, celui qui prend les eaux à la source.

Brunnengräber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸ πηγάδι, celui qui creuse les puits.

Brunnenkasten, *m.*, τὸ περιτείχισμα (ὁ σκελετὸς) τοῦ πηγαδιοῦ, réservoir *m.* de fontaine.

Brunnenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς πηγάδια, fontenier, *m.*

Brunnenröhre, *f.*, σωλὴν, μασούρι πηγαδίου, tuyau *m.*

Brunnenschwengel, *m.*, μοχλὸς (κοντάρι), πηγαδίου, bascule, *f.*

Brunnenstiel, *m.*, σχοινὶ εἰς τὸ πηγάδι, corde *f.* à puits.

Brunnenstube, Brunnenkammer, *f.*, σπιτάκι κοντὰ εἰς τὸ πηγάδι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ κυτάζουν τὰ ὑδραγωγεῖα, regard (d'une fontaine), *m.*

Brunnenwasser, *n.*, πηγαδίσιον νερόν, eau *f.* de fontaine.

Brunnkresse, *f.*, ὁ κάρδαμος, (φυτὸν), cresson *m.* de fontaine.

Brunnquell, *m.*, ἡ πηγὴ τοῦ πηγαδιοῦ, source *f.* d'une fontaine.

Brunst, *f.*, ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὄρεξις διὰ τὸ θηλυκὸν (τῶν ζώων), ardeur, chaleur, *f.*, rut, *m.*

Brünstig, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν διὰ τὸ θηλυκόν, en chaleur (des bêtes); (*metaph.*) ἐνζήλος, ardent, fervent; *f.* Inbrünstig.

Brünstigkeit, *f.*, *f.* Brunst, Inbrunst.

Brunstzeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἀρσενικὰ ἔχουν ὄρεξιν διὰ τὸ θηλυκὸ, (μάλιστα τὰ ἐλάφια), le temps où les bêtes sont en chaleur, en rut.

Brunzen, *v. n. pop.* κατουρῶ, pisser.

Brust, *f.*, τὸ στῆθος, poitrine, *f.*; (der Frauen), ὁ μαστὸς, τὸ βυζί, sein, *m.*, mamelle, *f.*; einem Kinde die Brust geben, δίδω τὸ βυζὶ εἰς ἕνα παιδάκι, donner le teton à un enfant.

Brustbeerbaum, *m.*, ἡ ζιζυφιὰ, jujubier, *m.*

Brustbeere, *f.*, τὸ ζιζύφιον, jujube, *f.*

Brustbein, *n.*, τὸ στέρνον, στηθοκόκκαλον, brechet, *m.*

Brustbild, *n.*, εἰκόνα ὁποῦ παραπαίνει μόνον τὸ κεφάλι τινὸς καὶ τὸ στῆθος μὲ τοὺς ὤμους, buste, *m.*

Brustdrüse, *f.*, ὁ θάμος (τῶν ζώων), fagoue, *f.*; — vom Kalbe, βαλανίδια (ἢ γαιδοῦμι) τοῦ μοσχαρίου, ris *m.* de veau.

Brüsten, sich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, se carrer, se pavaner.

Brustfell, *n.*, *f.* Zwerchfell.

Brustfieber, *n.*, θέρμη εἰς τὴν ὁποίαν πιάχει τὸ στῆθος, παθητικὴ θέρμη, fièvre asthmatique.

Brustfleck, *m.*, κομμάτι πανὶ (ἢ ἄλλο τι) ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος, pièce *f.* d'estomac.

Brustgeschwür, *n.*, ἀπόστημα εἰς τὸ στῆθος, empyeme, *m.*

Brustharnisch, *m.*, ἐπιστήθιον (μέρος τοῦ θώρακος ὁποῦ σκεπάζει τὸ στῆθος, corps de cuirasse, plastron, *m.*

Brusthöhle, *f.*, τὰ κοίλον ἢ κοίλωμα τοῦ στήθους, la cavité de la poitrine.

Brustkrankheit, *f.*, *ἀρθωστία τοῦ στήθους*, mal *m.* de poitrine.

Brustkuchen, *m.*, Brustkügelchen, *n.*, *σφαιρίδιον ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος*, tabelle *f.* béchique.

Brustlatz, *m.*, *φόρεμα χωρὶς μανίκια ὁποῦ σκεπάζει τὰ στῆθος*, (*τὰ γιελέκι*), pourpoint, gilet, *m.*

Brustlehne, *f.*, *τὰ κάγκελλα* (*εἰς ἕνα γεφύρι κτλ.*), parapet (d'un pont etc.).

Brustmittel, *n.*, *ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος*, remède *m.* pectoral.

Brustriemen, *m.*, *τὸ λουρὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀλόγου*, poitrail, *m.*

Brustschild, *n.*, *τὸ περιστήθιον*, *σκέπασμα σιδηρόινον τοῦ στήθους*, plastron, corps *m.* de cuirasse; — bes (ehemaligen) Hohenpriesters der Israeliten, *ἐπιστήθιον τοῦ* (*πάλαι*) *ἀρχιερέως τῶν Ἰσραηλιτῶν*, rational (du) pontife des anciens Israélites); (bey Insecten), *τὸ* (*σκληρὸν*) *στῆθος* (*ἢ σκέπασμα τοῦ στήθους*) *εἰς τὰ ἔντομα*, corselet *m.* (des insectes).

Brustschleyer, *m.*, (der Nonnen), *σκέπασμα τοῦ στήθους τῶν καλογρηῶν*, barbette, guimpe, *f.*

Bruststück, *n.*, *τὸ στῆθος τοῦ σφαγμένου βοδιοῦ*, poitrine d'un boeuf tué; (in der Mahlerey), *εἰκόνα περασμένου ἀπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἕως τὸ στῆθος*, (point.) buste, *m.*

Brustthee, *m.*, *τζάϊ καλὸν διὰ τὸ στῆθος*, thé *m.* pectoral.

Brusttrank, *m.*, *ἰατρικὸν ποτὸν διὰ τὸ στῆθος*, potion *f.* pectorale.

Brustung, *f.*, *ἀκουμβιστῆρι διὰ τὸ στῆθος*, parapet, appui, *m.*

Brustwamms, *n.*, *f.* Brustlatz.

Brustwarze, *f.*, *ἡ ὀμπὸς τοῦ βυζιοῦ*, mamélon, tetin, bout *m.* de mamelle.

Brustwasser, *n.*, *νερὸν εἰς τὸ στῆθος* (*ἀπὸ ἀρθωσίαν*), eau *f.* dans la cavité de la poitrine.

Brustwassersucht, *f.*, *ὁ ὑδρωπ* (*ὑδρώπικας*) *τοῦ στήθους*, hydropisie *f.* de poitrine.

Brustweh, *n.*, Brustschmerz, *m.*, *πόνος εἰς τὸ στῆθος*, mal *m.* de poitrine.

Brustwehr, *f.*, *τὸ περιπέτασμα*, *εἶδος περιτειχίσματος*, (*ἀπὸ τὰ περασμένα*), (fortif.) parapet, *m.*

Brustwerk, *n.*, (*fam.*) *τὰ βυζιά*, sein, *m*, gorge, *f.*, mamelles, *f. pl.*

Brut, *f.*, *τὰ νέα πουλιὰ ὁποῦ πρὸ ὀλίγου ἐβγῆκαν ἀπὸ τὰ αὐγά*, couvée, engeance, *f.*; — der Fische, *τὰ νέα φαράκια*, alevin, nourrain, *m.*; — der Seidenwürmer, *σπόρος τῶν σκωλικίων τοῦ μεταξιοῦ*, graine *f.* des vers à soies; böse Brut, (*μεταφ.*) *διαβολόσπορα*, engeance *f.* diabolique.

Brutal, *adj.* *ἄγριος*, *βάρβαρος*, *ζωώδης*, brutal.

Brutalisiren, *v. a.* et *a.* *φέρομαι* (*ἠφέρνομαι*) *μὲ ἄγριον*, *βάρβαρον*, *ζωώδη τρόπο*, brusquer, se conduite d'une manière brutale.

Brüten, *v. a. u. n.* *κλωσσῶ*, couver; *fig.* über etwas —, *μηχανοῦμαι*, couver qc.

Brütig, *adj.* (von Eyern), *κλωσσημένος*, couvi (*se dit des oeufs*).

Bube, *m.*, Bübchen, *n.*, *τὸ παιδί*, *μικρὸν παιδί*, garçon, petit garçon; (Bube, Bürger), *ψεύτης*, *ἀχρεῖος*, coquin, fripon, *m.*; (in der französischen Karte), *ὁ φάντης*, *τὸ παιδὶ* (*εἰς τὰ χαρτιά*), valet (au jeu de cartes).

Buben, *v. n. fam.* huren mit buben, *πορνεύω καὶ παίζω κάκιες ἀταξίες*, être paillard, s'adonner à la débauche.

Bubenstreich, *m.*, *παιδιάσματα ἔργου*, polissonnerie, *f.*; *ψεύτικα*, friponnerie, *f.*

Bubenstück, *n.*, *ἀχρειόσυνον φιλάλογον*, *κακίαν ἔργον*, méchanceté, malice, *f.* *f.* Bubenstück.

Bübin, *f.*, *μία κακὴ*, *ἀχρεῖα γυναῖκα*, méchante fille (femme), friponne, *f.*

Bübisch, *adj.* *κακὸς*, *κακίας*, *ἀχρείας*, méchant, fripon, fourbe.

Buch, *n.*, *τὸ βιβλίον*, livre, etwas zu Buche tragen, bringen, *σημειώνω τι εἰς τὸ κατάστιχα*, mettre qc. sur le livre, sur le registre; ein

Papier, 24 (*ἢ* 25) *κόλλις χαρτί*, une main de papier.

Buchadel, *m.*, *εὐγενία τὴν δόσαν δίδει ὁ βασιλεὺς διὰ μέσου γράμματος*, noblesse *f.* par lettres du prince.

Buchbaum, *m.*, *f.* Buche.

Buchbinder, *m.*, *ὁ βιβλιοδέτης*, relieur, *m.*

Buchdrucker, *m.*, *ὁ τυπογράφος*, imprimeur, *m.*

Buchdruckerey, *f.*, *ἡ τυπογραφία*, imprimerie, *f.*

Buchdruckerkunst, *f.*, *ἡ τυπογραφικὴ τέχνη*, imprimerie, typographie, *f.*

Buche, Büche, *f.*, *ἡ ὀξυά*, *ὀξυέ*, (*δένδρον εἰς τὰ δάση*), hêtre, foutenu, *m.*

Buchecker, Buchecker, *f.*, (Buchecke), *βαλάνι τῆς ὀξυᾶς*, faine, *f.*

Büchelchen, *n.*, *τὸ βιβλάριον*, *βιβλίδιον*, livret, petit livre, *m.*

Büchen, *adj.* *τῆς ὀξυᾶς*, de hêtre; (*f.* Buche).

Buchenwald, *m.*, *δάσος ἀπὸ ὀξυὲς* (*ὀξυιάς*), bois *m.* de hêtres.

Bücherbret, *n.*, *σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον βάνονται τὰ βιβλία*, tablette, *f.*

Bücherfreund, *m.*, *φιλόβιβλος*, bibliophile, *m.*

Bücherkenner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ξεύρει τὰ βιβλία*, *ὅτου ἔχει πάσαν λόγο τὰ βιβλία*, bibliographe, *m.*

Bücherkenntniß, *f.*, *γνῶσις τῶν βιβλίων*, bibliographie, *f.*

Büchersaal, *m.*, *ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται βιβλία*, *βιβλιοθήκη*, bibliothèque, *f.*, (salle de bibliothèque).

Büchersammlung, *f.*, *ἡ συλλογὴ βιβλίων*, *βιβλιοθήκη*, collection de livres, bibliothèque, *f.*

Bücherschrank, *m.*, *τὸ ντουλάπι διὰ βιβλία*, armoire *f.* aux livres.

Bücherschreiber, *m.*, *συγγραφεὺς* (*μάλιστα ἐπὶ κακοῦ*), écrivain, faiseur de livres, *m.*

Büchersprache, *f.*, *καθαρὰ ὁμιλία* (*ὡσὰν ἐκείνη εἰς τὰ βιβλία*), langage *m.* pur (tel qui se trouve dans les livres).

Büchersucht, *f.*, *βιβλιομανία*, bibliomanie, *f.*

Büchertrödler, *m.*, *ἐκεῖνος ὅπως πωλεῖ παλαιὰ βιβλία*, colporteur, bouquiniste, *m.*

Bücherverleiher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει διανεικὰ τὰ βιβλία*, prêteur *m.* de livres.

Bücherverzeichniß, *n.*, *ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων*, catalogue, *m.*

Bücherwurm, *m.*, *σκωλήκι ὁποῦ τρώγει τὰ βιβλία*, gerce, teigne, *f.*; (*metaph.*) *ἐκεῖνος ὅστις καταγίνεται ἡμέρα καὶ νύχτα εἰς τὰ βιβλία*, homme qui lit des livres nuit et jour.

Buchfink, *m.*, *ὁ σπίνος* (*πουλί*), pinson, *m.*

Buchführer, *m.*, *f.* Buchhändler.

Buchhalter, *m.*, Buchhalterey, Buchhaltung, *f.*, *ἡ τέχνη τοῦ καταστιχάρου εἰς τὴν συμμάϊδιαν*, art *m.* de tenir les livres.

Buchhalter, *m.*, *ὁ καταστιχάρος*, teneur de livres, comptoriste, *m.*

Buchhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία μὲ βιβλία*, librairie, *f.*, commerce *m.* de livres.

Buchhändler, *m.*, *ὁ βιβλιοπῶλης*, libraire, marchand libraire, *m.*

Buchhandlung, *f.*, *τὸ βιβλιοπωλεῖον*, librairie, *f.*; (*f.* auch Buchhandel).

Buchladen, *m.*, *τὸ ἐργαστῆρι τοῦ βιβλιοπώλου*, magasin *m.* des livres, librairie, *f.*

Buchmast, *m.*, *βαλανίδια τῆς ὀξυᾶς διδόμενα εἰς τροφὴν τῶν χοιρουνιῶν*, faine, *f.*

Buchsbaum, *m.*, *ὁ πύξος*, (*τὸ τσιμπίρι*), (*δένδρον*), buis, *m.*

Buchsbäumen, *adj.* *ἀπὸ πύξον*, de buis; (*f.* Buchsbaum).

Buchschulden, *f. pl.*, *τὰ χρέη ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους πωλεῖ ὁ πραγματευτὴς μὲ διορίαν, καὶ ὁποῦ εἶναι σημειωμένα εἰς τὰ κατάστιχα*, ce qu'un marchand vend à crédit et met sur son livre.

Büchse, *f.*, *τὸ κουτί*, boîte, *f.*; (Schießgewehr), *τουφέκι* (*μάλιστα τοῦ κυνηγοῦ*), fusil (de chasseur), *m.*; *τουφέκι μεγαλήτερον καὶ βαρύτερον*, arquebuse, *f.*

Büchsenkugel, *f.*, *ἡ μπάλλα*, *τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ*, balle, *f.*

Büchsenmacher, *m.*, *f.* Büchsenschäfter.

Büchsenmeister, *m.*, *ὁ κανονιέρος*, (*τουρκ. τοπτσῆς*), canonnier, *m.*

Büchsenpulver, *n.*, *τὸ καλλίτε-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρον μπαρούτι (διὰ κυνηγούς), poudre *f.* fine.

Büchsenschaft, *m.*, *τὸ ξύλον τοῦ τουφεκιοῦ*, fût (de fusil), *m.*

Büchsenschäfter, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις φτιάνει ξύλα εἰς τὰ τουφέκια*, arquebusier (qui fait des arquebuses), *m.*

Büchsenschießen, *n.*, *γύμνασις ἐκείνων ὁποῦ ρίπτουν τουφέκι εἰς ἕνα σημεῖον*, jeu *m.* d'arquebuse.

Büchsenschloß, *n.*, *ἡ πλάκα εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι τὸ τζελίκι καὶ ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ*, platine, *f.*

Büchsenschuß, *m.*, *τὸ ρίψιμον τοῦ τουφεκιοῦ*, coup *m.* d'arquebuse.

Büchsenschütze, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ρίπτει τουφέκι*, arquebusier (qui tire de l'arquebuse), *m.*; (*f.* Büchse).

Büchsenspanner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὰ μεγάλα τουφέκια διὰ τὸ ρίψιμον*, porte-arquebuse, *m.*

Buchstab, *m.*, *τὸ γράμμα, γρηφίον, στοιχεῖον τῆς ἀλφαβήτου*, lettre, *f.*, caractère, *m.*; ein großer, kleiner —, *γράμμα μεγαλήτερον, μικρότερον*, lettre majuscule, minuscule.

Buchstabenrätsel, *n.*, *λογογρίφος (εἶδος αἰνίγματος)*, logogriphe, *m.*

Buchstabenrechnung, *f.*, *λογιστικὴ τέχνη, ἀλγέβρα*, logistique spécieuse, algèbre.

Buchstabenversetzung, *f.*, Buchstabenwechsel, *m.*, Buchstabenspiel, *n.*, *τὸ ἀνάγραμμα*, anagramme, *f.*

Buchstabiren, *v. a.* et *n.* *συλλαβίζω*, épeler.

Buchstäblich, *adj.* et *adv.* *κατὰ τὸ γράμμα λαμβανόμενον*, littéral, littéralement.

Bucht, *f.*, *μικρὸς κόλπος θαλάσσης*, baie, anse, *f.*

Buchweizen, *m.*, *εἶδος σιταρίου, τὸ καραμποσάι*, blé sarrasin, blé *m.* noir.

Buckel, *f.*, *τὸ ἀνάγλυμμα, κάθε στολισμὸς ἀπὸ χρυσόν, ἀσήμι κτλ. ὁποῦ ἔχει σχῆμα κομπριοῦ*, bosse, *f.* (d'or, d'argent etc. qui sert d'ornement à qch.).

Buckel, *m.*, *ἡ καμπούρα*, gibbosité; (*fam.* der Rücken), *ἡ ῥάχη*, le dos.

Buckelig, *adj.* *καμπούρης*, bossu, gibbeux.

Bücken, sich —, *v. r.* *σκύπτω*, se baisser, s'incliner.

Bückling, *m.*, *βαθεῖα προσκύνησις*, révérence, bonnetade, *f.*

Bückling, *m.*, (geräucherter Hering), *ἁρίγγα καπνισμένη*, hareng *m.* saur ou sauret.

Bude, *f.*, *ξύλινον ἐργαστῆρι (τῶν κιαπατζήδων)*, boutique, loge (d'un mercier), *f.*

Budenmann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σταίνει τὰ ξύλινα ἐργαστήρια*, ouvrier qui monte les loges (des merciers).

Bugfpriet, *m.*, *τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῆς χοῦ ἀλόγου*, paleron, train *m.* de devant d'un cheval.

Bügel, *m.*, *κάθε τοξοειδὲς πρᾶγμα*, chaque chose courbée; *ἡ σκέλε τῆς σέλλας, στάφα*, étrier, *m.*; Steigbügel); — am Degen, *φυλακὴ τοῦ σπαθιοῦ*, lame (de l'épée), *f.*; — der Flinte, *τὸ σίδηρον ὁποῦ φυλάττει τὸ τουφέκι νὰ μὴ ῥιχθῇ*, sougarde (du fusil), *f.*; (Steigbügel), *ἡ σκάλα τῆς σέλλας*, étrier, *m.*

Bügeleisen, *n.*, *τὸ σίδηρον τὸ ὁποῖον ὁ βάπτης βάνει τὴν ῥαφὴν τῶν φορεμάτων*, fer à repasser, carreau (du tailleur), *m.*

Bügeln, *v. a.* *ἁπλώνω μὲ ἐκεῖνο τὸ σίδηρον*, repasser (le linge), rabattre les coutures (*f.* Bügeleisen).

Buglahm, *adj.* *ξεπλατισμένος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα)*, épaulé (*se dit* des chevaux).

Bugſiren, (ein Schiff), *v.* *ῥυμουλκῶ (ὁμοπυρικάρω) καράβι, τὸ σύρνω μὲ τὸ σκαινί*, *mar.* remorquer.

Bugſpriet, *m.*, *τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ*, mât beaupré, *m.*

Buble, *m.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, *m.*

Buhlen, *v. n.* (um die Liebe gewiſſer Frauenzimmers), *διάφερα ἀγάπην, κάμνω κάθε τρόπον νὰ ἐμπνεύσω ἔρωτα*, faire l'amour à, *ou* faire la galant auprès d'une femme, mugueter une femme; um etwas —, *ζητῶ τι μὲ ζῆλον, κάμνω κάθε τρόπον νὰ ἀποκτήσω*, aspirer à qc., rechercher qc.

Buhler, *m.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, galant, *m.*

Buhlerei, *f.*, *αἱ ἐρωτικαὶ τέχναι*, galanterie, coquetterie, *f.*

Buhlerin, *f.*, *ἡ ἀγαπητικὴ*, amante, maîtresse, *f.*; *ἡ πόρνη (καθ' εὐφημισμόν)*, coquette, fille galante, *f.*

Buhlſchweſter, Buhldirne, *f.*, *ἡ πόρνη, (καὶ εὐφημισμόν)*, coquette, fille galante, *f.*

Buhleriſch, *adj.* *ἐρωτικός, ὁποῦ ἠξεύρει νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα*, amoureux, galant, coquet.

Buhlſchaft, *f.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, galant, *m.*; *ἡ ἀγαπητική*, amante, maîtresse, *f.*

Bühne, *f.*, *τὸ πανύψωμα ἐρωμένου*, tribune, *f.*, échafaud, *m.*; — *τὸ θέατρον*, théâtre.

Bühnen, *v. n.* *σανιδώνω*, planchéier; ein Faß —, *βρέχω ἕνα βουτζί*, abreuver un tonneau.

Bulle, *f.*, *ἡ βοῦλλα (ἀποστολικὴ) τοῦ πάπα*, bulle (du pape); die goldene Bulle, *ἡ χρυσὴ βοῦλλα (ἡ βασιλικὴ διαταξις) τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, bulle d'or (de l'ancien empire de l'Allemagne.)

Bulle, *m.*, *ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀρσενικόν*, taureau, *m.*

Bullenbeißer, *m.*, *μεγάλος σκύλος*, dogue, *m.*

Bullenkalb, *n.*, *μοσχάρι ἀρσενικόν*, veau *m.* mâle.

Bullochs, *m.*, *ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀκρότομον*, taureau.

Bund, *m.*, *ὁ δεσμός, ζωνάρι*, lien, bande, ceinture, *f.*; türkiſcher Bund, *τὸ καβούκι τῶν Τούρκων*, turban (des Turcs), *m.*; (Bündniß), *σύνδεσμος, ἕνωσις, συμμαχία*, alliance, ligue, confédération, *f.*

Bund, *n.*, *τὸ δέμα, δεμάτι*, faisceau, trousseau, paquet, *m.*

Bundbrüchig, *adj.* *ἄπιστος εἰς τὸν δεσμὸν τῆς φιλίας*, qui rompt l'alliance.

Bundfrey, *adj.* (von Klavieren), *ὁποῦ ἔχει δύο χορδαὶς διὰ κάθε σφυρὶ (λέγεται διὰ τὰ κλαβήρια)*, (clavecin) qui a deux cordes pour chaque touche.

Bündel, *n.*, *τὸ δεμάτι*, petit paquet, *m.*

Bundesgenoß, *m.*, *ὁ σύμμαχος*, allié, confédéré, *m.*

Bundeslade, *f.*, *ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης (τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν)*, arche *f.* d'alliance.

Bündig, *adj.* *σύντομος καὶ καλὰ διατεταγμένος*, précis, juste, bien arrangé; *καλὰ ἀποδειχτικὸς*, concluant.

Bündigkeit, *f.*, *ἡ συντομία καὶ καλὴ τάξις*, précision, justesse, *f.*; *ἡ ἀπόδειξις ἐν συντομίᾳ*, demonstration juste, *f.*

Bunt, *adj.* *πολυποίκιλος, παυδαλός*, de plusieurs couleurs, bariolé; *βλ.* eine bunte Reihe, *ἀράδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καθημένων μὲ τέτοιον τρόπον νὰ εἶναι μία γυναῖκα μεταξὺ δύο ἀνδρῶν*, des personnes rangées de manière qu'entre deux hommes il se trouve toujours une femme; es geht bunt zu, es geht alles bunt über Eck, *ὅλα εἶναι συγχισμένα, ὅλα πηγαίνουν ἄκαιρα κάκαιρα*, tout va en désordre, tout va sens dessus dessous.

Buntſpecht, *m.*, *ὁ παυδαλὸς δρυοκολάπτης, (πανιόν)*, pic *m.* bigarré; (*f.* Specht).

Bunzen, *m.*, *τὸ τρυπητήρι, σμυλοτήριον*, emboutissoir, poinçon, *m.*

Bürde, *f.*, *τὸ φόρτωμα, βάρος*, charge, *f.* fardeau, *m.*

Bürden, *f.* Aufbürden.

Burg, *f.*, *τὸ φρούριον*, (κατσέλι), château, *m.*

Bürge, *m.*, *ὁ ἐγγυητής, (τουρκ. κεφίλης)*, caution, *f.*, répondant, garant, *m.*

Bürgen, *v. n.* (für einen oder etwas), *ἐγγυοῦμαι, σπέρνομαι καλὰς διὰ τινα*, cautionner q., se rendre caution pour q. ou pour qc., répondre de qc., garantir qc.

Bürger, *m.*, *ὁ πολίτης*, citoyen, *m.*; (einer Stadt), *πολίτης, κάτοικος μιᾶς πόλεως*, bourgeois, *m.*

Bürgereid, *m.*, *ὁ ὅρκος τοῦ πολίτου*, serment *m.* de bourgeoisie, *f.*

Bürgerhaus, *n.*, *ὁσπίτι πολίτου*, maison *f.* d'un bourgeois, d'un particulier.

Bürgerkrieg, *m.*, ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν πολιτῶν, guerre *f.* civile.

Bürgerkrone, *f.*, στέφανος διδόμενος εἰς πολίτην πατριωτικόν, couronne *f.* civique.

Bürgerlich, *adj.* πολιτικός, τοῦ πολίτου, bourgeois, *adj.*; πατριωτικός, civique; πολιτικὸς (ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολεμικοῦ καὶ ἐγκληματικοῦ), civil; das bürgerliche Gesetzbuch, κώδηξ πολιτικός, code *m.* civile; ein Bürgerlicher, ἕνας πολίτης, bourgeois, roturier, *m.*

Bürgermädchen, *n.*, κόρη πολίτου, fille *f.* bourgeoise.

Bürgermeister, *m.*, ὁ πρωτεπὼν τῶν πολιτῶν, bourguemestre, maire, *m.*

Bürgerpflicht, *f.*, χρέος πολίτου, obligation *f.* du bourgeois; χρέος πατριωτικοῦ πολίτου, devoir *m.* du citoyen.

Bürgerrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τοῦ πολίτου, τὸ δίκαιον νὰ εἶναι τις πολίτης, droit *m.* de bourgeoisie, droit du citoyen.

Bürgerschaft, *f.*, ὅλοι οἱ πολῖται μαζύ, bourgeoisie, *f.*, bourgeois, *m. pl.*

Bürgersfrau, *f.*, ἡ πολίτισσα, γυναῖκα πολίτου, femme *f.* d'un bourgeois.

Bürgersinn, *m.*, πατριωτισμὸς πολίτου, civisme, *m.*

Bürgersmann, *m.*, πολίτης, bourgeois.

Bürgerstand, *m.*, ἡ στάσις, κατάστασις τῶν πολιτῶν, τὸ πολῖται, bourgeoisie, roture, *f.*

Bürgerugend, *f.*, ἀρετὴ πατριωτικοῦ πολίτου, vertu *f.* civique.

Bürgerwache, *f.*, φυλακὴ πολιτῶν, φύλαξις πολίτια, garde *f.* bourgeoise.

Bürgerweib, *n.*, γυναῖκα ἀγένης (πολίτου), roturière, *f.*

Burgfriede, *m.*, ἡ εἰρήνη, ἀσφάλεια εἰς τὸ κοινόν, paix, sûreté *f.* publique; περιοχή τινος ὅπου ὑπόκεινται εἰς τὴν διοίκησιν ἑνὸς φρουρίου, banlieue *f.* d'un château.

Burggraf, *m.*, κόμης ἐξουσιάζων ἕνα φρούριον (εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν), burgrave, *m.*; -gräfin, *f.*, γυναῖκα τοῦ Burggraf, burgravine, *f.*; -grafthum, *n.*, διοίκησις τοῦ Burggraf, burgraviat, *m.*

Burghauptmann, *m.*, ὁ ἐπιστάτης ἑνὸς (παλαιοῦ) φρουρίου, commandant *m.* d'un château.

Burgkeller, *m.*, ὑπόγαιον (μπαρμπάκι) φρουρίου, cave *f.* d'un château.

Burgrichter, *m.*, κριτὴς εἰς τὸ φρούριον, juge-châtelain, *m.*

Bürgschaft, *f.*, ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, *f.*

Burgvogt, *m.*, ὁ φρουράρχης, châtelain, *m.*

Burgvogtey, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου, châtellenie, *f.*

Bursche, *m.*, τὸ παιδί, garçon, jeune homme, *m.*; ὁ μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (σπουδάντος), étudiant, *m.*

Bürschen, *v. n.* σκοπεύω, (ὑπομνία) μὲ τουφεκιάν, giboyer, chasser à l'arquebuse.

Bürschpulver, *n.*, (καλλίτερο) μπαρούτι διὰ τὸ κυνήγι, poudre *f.* à giboyer.

Bürschrohr, *n.*, τὸ τουφέκι κυνηγοῦ, arquebuse à giboyer.

Bürste, *f.*, ἡ βούρτσα, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Bürsten, *v. a.* σκουπίζω, σιγεύω μὲ τὴν βούρτσα, brosser, vergetter.

Bürstenbinder, *m.*, ἐκεῖνος ὁ ποὺ φτιάνει βούρτσας, brossier, vergettier.

Bürtig, *s.* Gebürtig.

Bürzel, *m.*, κῶλος (παλαιὸ), croupion, cul, *m.*; ἡ (κοντὴ) οὐρά, queue, *f.*

Burzelbaum, *m.*, τὸ κυβάλισμα ἀναποδογυρίσματα μὲ τὰ πόδια ἐλάφου καὶ τὸ κεφάλι κάτω (παρμ. τακλᾶς), culbute, *f.*

Burzeln, *v. n.* κυβίσιω, σπουδογυρίζομαι μὲ τὰ πόδια ἐλάφου καὶ μὲ τὸ κεφάλι κάτω (κάμω τακλάδες), culbuter.

Busch, *m.*, τὸ μικρὸν δάσος, τὸ δενδράκι, buisson, *m.*; Busch Haare, τζουλούφι, touffe, arbrisseau, *m.*

Büschchen, *n.*, μικροὺτσικον δάσος, petit buisson, *m.*

Büschel, *m.*, τὸ δεμάτι, bouquet, poignée, *f.*, bouquet, *m.* — Haare, τζουλούφι, touffe (de cheveux), *f.*

Büschholz, *n.*, τὰ χόρτα-

χλωναράκια, broussailles, *f. pl.*

Buſchicht, *adj.* ὅμοιος μὲ δάσος, buissonneux; πυκνὸς (ὡσὰν μαλλιά), touffu.

Buſchig, *adj.* γεμάτος δενδράκια, couvert de buissons; πυκνὸς, ἡ ουριωτὸς, (ὡσὰν μαλλιά), touffu.

Buſchklepper, *m.*, ὁ κλέπτης εἰς τὰ δάση, bandoulier, *m.*

Buſchwerk, *n.*, τὰ δενδράκια, buissons, arbrisseaux, *m. pl.*

Buſen, *m.*, τὸ στῆθος, sein, *m.*, gorge, (poitrine), *f.*; ὁ μαστὸς ἢ τὰ βυζιὰ τῶν γυναικῶν, mamelle, *f.*; (Meerbuſen), ὁ κόλπος θαλάσσης, golfe, *m.*

Buſenfreund, *m.*, ἠγαπητὸς φίλος, ami *m.* intime.

Buſenſtreif, *m.*, λιπὸν πανὶ ὁμοιον διὰ στολισμὸν εἰς τὸ ὑπακάμισον ἐμπροσθεν τοῦ στήθους, jabot (de chemise), *m.*

Buße, *f.*, ἡ μετάνοια, pénitence, *f.*; — thun, κάμνω μετάνοιαν, faire pénitence.

Büßen, *v. n.* πασπεύομαι (διὰ ἁρπαλμα), porter la peine (d'une faute); κάμνω μετάνοιαν, faire pénitence; *v. n.* ſeine Luſt —, ἀπολαμβάνω, ἐξαγοράζω τὴν ἐπιθυμίαν μου, se satisfaire, contenter ses désirs.

Büßer, *m.*, ὁ μετανοῶν, ὅστις κάμνει μετάνοιαν, pénitent, *m.*

Büßerin, *f.*, ἡ μετανοοῦσα, pénitente, *f.*

Bußfertig, *adj.* ἕτοιμος εἰς μετάνοιαν, μετανοῶν, (prêt à faire pénitence), pénitent.

Bußgebeth, *n.*, προσευχὴ μετανοίας, prière *f.* d'un pénitent.

Bußlied, *n.*, ψαλμῳδία μετανοίας, cantique *m.* de pénitence.

Bußprediger, *m.*, ὁπαῦ προτρέπει εἰς μετάνοιαν, qui prêche la pénitence.

Bußpredigt, *f.*, διδαχὴ διὰ μετάνοιαν, exhortation *f.* à la pénitence.

Bußpſalm, *m.*, ψαλμὸς μετανοίας (τοῦ Δαβὶδ), psaume *m.* de la pénitence.

Bußtag, *m.*, ἡμέρα μετανοίας, jour *m.* de pénitence.

Bußtext, *m.*, κείμενον διδαχῆς διὰ μετάνοιαν, texte *m.* d'un sermon sur la pénitence.

Butte, Bütte, *f.*, κοφίνι, hotte, *f.*; τὸ βουτζί, cuve, *f.*; (Fiſch), ἡ ψῆτα, ὁ ῥόμβος, (εἶδος ὀψαρίου), barbue (poisson), *f.*

Büttel, *m.*, δοῦλος τοῦ κριτηρίου, archer, *m.*

Büttelei, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ δούλου τοῦ κριτηρίου, demeure *f.* de l'archer; φυλακὴ κοινὴ, geole, prison *f.* publique.

Butter, *f.*, τὸ βούτυρον, beurre, *m.*

Butterbirne, *f.*, εἶδος ἀπιδίου ζωμεροῦ, beurré, *m.*

Butterblume, *f.*, τὸ ἰκμάδιον, (ἄνθος τι), dent-de-lion, *f.*, pissenlit, coucé, *m.*

Butterbrod, *n.*, (Butterbemme, *m.*, ψωμὶ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον, beurrée, *f.*

Butterbüchſe, *f.*, κουτὶ διὰ βούτυρον, boîte *f.* au beurre.

Butterfaß, *n.*, ξύλινον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ βούτυρον, baratte, *f.*

Butterfladen, *m.*, ζυμαρικόν τι κατασκευασμένον μὲ ἀβγὰ γάλα, dariole, *f.*

Buttergebackenes, *n.*, ζυμαρικὰ ψημένα μὲ βούτυρον, pâtisserie *f.* au beurre.

Butterkuchen, *m.*, πίτα κατασκευασμένη μὲ βούτυρον, gâteau *m.* feuilleté.

Butterbeſe, *f.*, κανὶ εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν βούτυρον, tinette *f.* à beurre.

Buttermann, *m.*, βουτυροπώλης, beurrier, *m.*

Buttermilch, *f.*, ὁ ὀρὸς, τζίρος τοῦ γάλακτος, babeurre, lait de beurre, *m.*

Buttern, *v. n.* κατασκευάζω (ψκιάνω) βούτυρον, battre du beurre, baratter.

Butterſchnitte, *f.*, κομμάτι ψωμὶ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον, beurrée, *f.*

Butterſtelle, *f.*, πίτα κατασκευασμένη μὲ βούτυρον, brioche, *f.*

Butterteig, *m.*, ζυμάρι ἀνακατωμένον μὲ βούτυρον, pâte *f.* au beurre.

Buttertopf, *m.*, τζουκάλι διὰ βούτυρον, pôt *m.* à beurre.

Buttervogel, *m.*, ἡ πιταλούδα, ψυχάλλα, papillon, *m.*

Butterwecken, *m.*, κομμάτι βούτυρον, coin *m.* de beurre.

Butterwoche, *f.*, (bey den Buſ-

sen, die Woche vor den großen Fasten), ἡ τυρινή, carnaval, m., (chez les Russes, la semaine avant le grand carême).
Büttner, s. Böttcher.
Buxbaum, s. Buchsbaum.

C.

(Was man unter C nicht findet, suche man unter K. Ὅλα ὅσα δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸ C, πρέπει νὰ ζητηθῶσι εἰς τὸ K. On doit chercher dans la lettre K les mots qu'on ne trouve pas dans la lettre C.

Cabale, f., ἡ ἐπιβουλή, τὸ μηχάνευμα (διὰ κακὸν σκοπόν), cabale, f.; (für Cabbala, s. Cabbala).
Cabalenmacher, m., ὁ ἐπιβουλεύων, μηχανευόμενος, cabaleur, m.
Cabbala, f., ἡ κάββαλα (μυστικὴ ἐξήγησις τῆς ἁγίας γραφῆς εἰς τοὺς Ἑβραίους), cabale, f., (livre mystique des Juifs).
Cabbalist, m., ὁ καββαλιστής, ὁ μαθημένος εἰς τὴν κάββαλαν, cabaliste, m.; s. Cabbala.
Cabbalistisch, adj. καββαλιστικός, cabalistique; s. Cabbala.
Cabinet, m., τὸ σπουδαστήριον, ταμεῖον, (κοινῶς καμπινέτο), cabinet, m.; βουλὴ (βασιλέως).
Cabinets-Minister, m., ὑπουργὸς εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, (μυστήριος εἰς τὸ καμπινέτο), ministre m. du cabinet.
Cabinetsrath, m., συμβουλάτωρ εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, conseiller m. du cabinet.
Cabinetsstück, n., ζωγραφία, ἢ ἄλλο τι ἀξιόλογον νὰ ἰρυλάγηται, pièce f. de cabinet.
Cacao, m., τὸ κακάο, εἶδος κουκιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τσοκολάτα, cacao, m.
Cacao-Baum, m., τὸ δένδρον τοῦ κακάο, cacaoyer, cacaotier.
Cadenz, f., ὁ ῥυθμὸς (μουσικός), cadence, f.
Cadet, m., ἀρχοντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ὡς καινὸς σιραϊτσιώτης, cadet, m.
Cadetten-Corps, n., σιραϊτσιωτικὸν τάγμα συνθεμένον ἀπὸ ἀρχοντόπουλα, corps m. des cadets.
Caffe, s. Kaffee.
Calamank, m., εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλιά, calmande, f.
Calcant, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὰ φυσούνια εἰς τὸ ὄργανον τῆς ἐκκλησίας, soufflenr m. d'orgues; s. Bälgentreter.
Calcination, f., ἡ ἀποσβόλωσις, μεταβολὴ εἰς σκόνην, calcination, f.
Calciniren, v. a. διακαίω, μεταβάλλω διὰ πυρὸς εἰς σκόνην, (χυτ.), calciner.
Calculiren, v. a. λογιαριάζω, calculer.
Calecutische Hahn, m., calecutische Henne, f., ἡ μισίρκα, κούρκα, coq m. d'Inde, dindon; poule d'Inde, dinde.
Caliber, m., τὸ φάρδος σιδήρου τοῦ κανονίου, libre, m.
Calvinist, m., ὁ Καλβινίστης, Calviniste, m.
Camasche, s. Camaschen.
Camee, f., λίθος πολύτιμος χρώματος, camaïeu, mée, m.
Camelot, m., τὸ καμπλότο, δος τζόχας ἀπὸ μαλλί, melot, m. –
Camerad, m., ὁ σύντροφος, marade, compagnon, m.
Camerabschaft, m., ἡ συντροφιὰ, société, compagnie.
Cameral-Wesen, n., ὅλα ὅσα κοντὰ εἰς τὰ εἰσοδήματα, ἔξοδα ἑνὸς βασιλείου, ces, f. pl.
Cameral-Wissenschaft, m., ἡ σημερινὴ πῶς νὰ κυβερνῶνται τὰ εἰσοδήματα καὶ τὰ τοῦ βασιλείου, science f. finances.
Campher, m., ἡ κάμφουρα, δος ἰνδικοῦ ἐλαίου μυρωδικοῦ, camphre, m.
Camperbaum, m., ἡ καμφορία, τὸ δένδρον ἀπὸ ὁποῖον ἔρχεται ἡ κάμφουρα, camphrier, m.
Camperspiritus, m., πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ κάμφουρα, esprit m. de vin camphré.
Campieren, v. n. εὐρίσκομαι εἰς τὸν κάμπον (πολέμου), camper; s. Lagern.
Canal, m., τὸ κανάλι, m. (Meerenge), στενὸν θαλάσσης, détroit, canal, m. (Mittel zu etwas zu gelangen) (μεταφ.) τρόπος νὰ ἀποκτήσῃ τις τι, canal, moyen, m., voie, f.
Canapee, n., (Canapee), ὁ καναπὲς, σοφὰς, canapé, sofa, m.
Canarienfutter, n., Canariensamen, m., σπειρὰ διὰ τὴν τροφὴν τῶν καναρινίων, grains m. pl. de Canarie.
Canarien-Hecke, f., φωλεὰ ἐξαπλῆδες κατασκευασμένη διὰ καναρίνια, nichoir (pour les serins de Canarie), m.
Canarien-Sect, m., εἶδος κρασιοῦ ἀπὸ τὰ κανάρια νησία, vin m. des Canaries.
Canarien-Vogel, m., τὸ καναρίνι, (πουλί), canari, serin m. de Canarie.
Canaster, m., εἶδος (καλοῦ) τουτουνιοῦ, canastre, canasson, m.
Candel-Zucker, m., πυκνωμένη ζάχαρη, κρύσταλλα ζάχαρης, sucre m. candi.
Candidat, m., ὁ καντιδάτος, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει ὑπηρεσίαν (μάλιστα ἐκκλησιαστικὴν), candidat, m.
Candiren, v. a. στολώνω τὴν ζάχαριν, ἀναλύωνω τὴν, faire candir.
Canell, (Caneel), ἡ κανέλα, cannelle, f.
Canevas, m., ὕφασμά τι βαμβακερὸν, canevas, basin, m.
Canon, m., ὁ κανὼν, νόμος (ἐκκλησιαστικὸς), canon, m., (de l'église).
Canonicat, n., τὸ κανονικάτο, ἐπάγγελμα τοῦ κανονικοῦ, canonicat, m., chanoinie, f.
Canonicus, m., ὁ κανονικὸς (ὁ ἔχων κανονικάτον εἰς ἕνα μοναστήριον), chanoine, m.
Canonisch, adj. κανονικὸς, canonique; die canonischen Bücher, τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς θείας γραφῆς, les livres m. pl. canoniques.
Canonisiren, v. a. κανονίζω, βάνω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων, ἁγιοποιῶ, canoniser; s. Heilig sprechen.
Canonisirung, Canonisation, f., ὁ κανονισμὸς, ἡ ἁγιοποίησις, canonisation, f.
Canonissin, f., ἡ κανονικὴ, chanoinesse, f.
Canonist, m., ὁ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ἔμπειρος, canoniste, m.
Cantate, f., εἶδος ψαλμῳδίας, ὁμοίως καὶ τραγουδίου, cantate, f.
Cantille, f., αὐρμα ἀπὸ χρυσάφι ἢ ἀσῆμι, cannetille, f.
Canton, m., ἡ ἐπαρχία, ἐμπίστια αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλβετίας), canton (principalement de la Suisse), m.
Cantonniren, v. n. διαμοιράζομαι εἰς διάφορα χωρία, (λέγεται διὰ τὰ στρατεύματα), cantonner.
Cantonnirung, f., διαμοίρασις (στρατιωτῶν) εἰς διάφορα χωρία, cantonnement, m.
Cantor, m., ὁ ψάλτης, πρωτοψάλτης, διδάσκαλος σχολείου εἰς τὸ ψάλλειν, chantre, m.
Cantorat, n., ἐπάγγελμα τοῦ πρωτοψάλτου, καὶ ἡ κατοικία του, chantrerie, maison f. du chantre.
Cantorey, f., ἡ κατοικία τοῦ πρωτοψάλτου, τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ ψάλλειν, maison f. du chantre; συντροφιὰ παιδιῶν ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, troupe f. d'enfants de chœur.
Cap, n., (Vorgebirge), τὸ ἀκρωτήριον, cap, promontoire, m.
Capellan, m., ὁ ἐφημέριος, chapelain, m.
Capellaney, f., ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημερίου, chapellenie, demeure f. du chapelain, m.
Capelle, f., τὸ παρεκκλήσιον, ἡ μικρὰ ἐκκλησία, chapelle (petite église), f.; οἱ μουσικοὶ κομπανίτες εἰς σουλτάνου ἢ πρίγκιπος, chapelle (de musique); (in der Chymie), χωνευτήριον (χημικόν), coupelle, f.
Capelliren, v. a. διαμάζω χρυσὸν εἰς τὸ χωνευτήριον, coupeller; s. Abtreiben.
Capellmeister, m., ὁ ἐπιστάτης τῶν μουσικῶν ἑνὸς πρίγκιπος, maître m. de la chapelle de musique.
Caper, f., s. Kaper.
Caper, m., (zur See), ὁ καπερόπλοιος (δηλαδὴ τοιοῦτος ὁποῦ ἔλαβε βασιλικὴν ἄδειαν), caprc, m.
Caperbrief, m., βασιλικὸν γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον δικαιώνει τις τὴν ἄδειαν νὰ ἁρπαγίνει ἕνα καράβι καὶ νὰ πιάνῃ τὰ ἐχθρικὰ καράβια, lettre f. de marque.
Caperey, f., τὸ πιάσιμον τῶν καραβίων ἀπὸ κουρσάρον, course, f.

Capern, *v. n.* πιάνω, πέρνω (*καράβια*), prendre (des vaisseaux).

Capital, *n.*, τὸ *καπιτάλι*, capital, fonds, *m.*

Capital, Capitál, *n.*, *ἐπισύνλιον*, (archit.) chapiteau, *m.*

Capital, Capitälchen, *n.*, (beym Buchbinder), τὸ *γαϊτάνι* εἰς τοὺς δύο ἄκρους τῆς ῥάχης ἑνὸς βιβλίου ὁποῦ συγκρατεῖ τὰ φύλλα καλὰ ἑνωμένα, tranchefile, *f.*

Capitälchen, *n.*, (im Druck), εἶδος τι *μικροτέρων κεφαλαιακῶν γραμμάτων*, lettres capitales, *f. pl.*

Capitalist, *m.*, πλούσιος ὅστις βάνει ἄσπρα μὲ διάφορον, capitaliste, *m.*

Capitän, *m.*, ὁ *καπετάνος* (*καραβίου*), capitaine, *m.*; *f.* Hauptmann.

Capitel, *n.*, τὸ *κεφάλιον*, chapitre (d'un livre), *m.*; (*μεταφ.*) τὸ *προκείμενον*, *fam.* sujet (dont on parle), *m.*; (geistliches), τὸ τάγμα τῶν *κανονικῶν*, ἡ *συνέλευσις* τῶν *κανονικῶν*, chapitre (des chanoines); *fam.* einem das Capitel lesen, *μαλώνω τινὰ καλά*, chapitrer, reprimander q.

Capitular, Capitularherr, *m.*, *κανονικὸς ὁποῦ ἔχει ψῆφον εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς κοινότητος*, chanoine *m.* capitulant.

Capitulation, *f.*, *συνθήκη διὰ παράδοσιν μιᾶς πόλεως κτλ.*, capitulation, *f.*; — eines Soldaten, *ὑποχρέωσις εἰς δου-λεύειν ἑνὸς στρατιώτου*, engagement *m.* d'un soldat.

Capitulliren, *v. n.* *παραδίδομαι εἰς τὸν ἐχθρὸν μὲ συνθήκην, πραγματεύομαι διὰ τὴν παράδοσιν*, capituler; (von Soldaten), *ὑποχρεώνομαι διὰ δούλευσιν εἰς τὸ στράτευμα* (*εἰς ἕνα διωρισμένον καιρόν*), s'engager (pour un certain temps).

Capriole, *f.*, *πήδημα εἰς τὸν χορόν*, cabriole, *f.*; Capriolen schneiden, *κάμνω παράξενα πηδήματα*, *κάμνω παράξενα σχήματα*, cabrioler, faire des cabrioles.

Capsel, *f.*, ἡ *θήκη*, τὸ *φηκάρι*, capsule, boîte, *f.*, étui, *m.*

Captur, *f.*, ἡ *φυλάκωσις*, emprisonnement, *m.*; *f.* Verhaft.

Captur-Befehl, *m.*, *προσταγὴ διὰ φυλάκωσιν*, décret *m.* de prise de corps.

Caput, Caput-Rock, *m.*, τὸ *ἐπανωφόρεμα*, (*κοινῶς* τὸ *καπότο*), surtout, *m.*, redingote, *f.*

Caput gehen, *v. n.* *πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα*, *ἀφανίζομαι*, *χαλνῶμαι*, se perdre, être ruiné.

Capuze, *f.*, ἡ *κουκούλα*, εἶδος *σκεπάσματος τῆς κεφαλῆς τῶν καλογέρων*, capuchon, capuce, *m.*

Capuziner, *m.*, εἶδος *ἱερομονάχου* (*καθολικοῦ*), capucin, *m.*

Carabiner, *m.*, ἡ *καραμπίνα*, *τουφέκι κοντόν*, carabine, *f.*

Carabinier, *m.*, *ἱππεὺς* (*καβαλάρης*) *ἁρματωμένος μὲ καραμπίνα*, carabinier, *m.*

Caraffine, *f.*, ἡ *καράφα*, *φιάλη*, carafe, *f.*

Caravane, *f.*, τὸ *καραβάνι*, caravane, *f.*

Carbonade, *f.*, ἡ *καρβονάδα*, *κρέας ψημένον εἰς τὰ κάρβουνα*, carbonnade, *f.*

Carbunkel, Carfunkel, *m.*, ὁ *ἄνθραξ*, *λίθος τις πολύτιμος*, escarboucle, *f.*; — ὁ *ἄνθραξ*, *εἶδος φλεγμονῆς*, carbuncle, *f.*

Carcasse, *f.*, *εἶδος μικρᾶς μπόμπας*, carcasse (espèce de petite bombe), *f.*

Cardamome, *f.*, τὸ *καρδάμωμον*, cardamome, *m.*

Cardinal, *m.*, ὁ *καρδινάλος*, cardinal, *m.*

Cardinals-Hut, *m.*, τὸ *σκιάδιον* (*καπέλο*) *τοῦ καρδινάλου*, chapeau *m.* de cardinal.

Cardinals-Würde, *f.*, τὸ *ἀξίωμα τοῦ καρδινάλου*, cardinalat.

Cardobenedicten, *m.*, ἡ *ἀκάνθα* (*βότανον*), chardon *m.* bénit (plante), *m.*

Carfiol, *m.*, *f.* Blumenkohl.

Caricatur, *f.*, *ζωγραφία ὅπου παρασταίνει ὕλα μὲ γελοιώδη τρόπον*, satyrische ζωγραφία, caricature, *f.*

Carmeliter, *m.*, *καλόγερος ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ ὄρους Καρμελίου*, carme, *m.*

Carmesin, *adj.* κρεμέζι, βαθὺ *κόκκινος*, cramoisi.

Carmin, *m.*, *κόκκινόν τι χρῶμα ἀπὸ κινάβαρι κατασκευασμένον*, carmin, *m.*

Carnaval, *m.*, τὸ *καρνάβαλο*, ἡ *ἀπόκρεως*, carnaval, *m.*

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Carneol, *m.*, ὁ σαρδόνυξ λίθος τις, carnaline, *m.*

Carolin, *m.*, χαρολίνι (νόμισμα χρυσοῦν ὑπὸ ΙΙεξέλιον Β΄ ταλληρικόν), charles d'or (louis), *m.*

Carotte, *f.*, τύλιγμα ἀπὸ φύλλα καπνοῦ, carotte (de tabac), *f.*

Carpie, *f.*, (Charpie), μυϊὸς, ξαντὸς (ξεφτισμένα πανιὰ) διὰ πληγάς, charpie, *f.*

Carricatur, *s.* Caricatur.

Carriole, *f.*, Carriol, *m.*, ἁμάξι μὲ δύο τροχοὺς ὁποῦ πηγαίνει ὁ ἕνας πηγαινοφέρνει ὁ ἄλλος, carriole, *f.*, cabriolet, *m.*

Carrosse, *f.*, *s.* Kutsche.

Carroussell, *n.*, (Carrousel), εἶδος ἱππαδρομίου, carrousel, *m.*

Cartel, *n.*, ἡ προκάλεσις εἰς μονομαχίαν, cartel (défi), *m.*; συνθήκη μεταξὺ δύο βασιλείων, cartel (convention).

Carthaune, *s.* Karthaune.

Carthause, *f.*, Carthäuser-Kloster, *n.*, μοναστῆρι τῶν Καρτουσιανῶν, chartreuse, *f.*

Carthäuser-Mönch, Carthäuser, *m.*, καρτουσιανὸς, (ἱερομόναχός τις καθολικὸς), chartreux, *m.*

Carthäuserneike, *f.*, γαρόφυλλον τριχευὸν, oeillet barbu.

Casakin, *n.*, εἶδος ἐπανωφορέμετος, casaquin, *m.*

Cascade, *f.*, *s.* Wasserfall.

Casemattе, *f.*, ὑπόγειον εἰς διαφύτευσιν τῶν χανδάκων τοῦ κάστρου, casemate, *f.*

Caserne, *f.*, καταγώγιον τῶν στρατιωτῶν, μεγάλον ὑπόστεγον διὰ κατοικίαν στρατιωτῶν, caserne, *f.*

Casse, *f.*, ἡ κάσσα, caisse, *f.*

Casserolle, *f.*, ἀγγεῖόν τι (εἶδος τηγανιοῦ) τοῦ μαγειρείου, casserole, *f.*

Casserollоch, *n.*, τρύπα εἰς τὴν ὀπίσω ἀνάπτουν τὴν φωτίαν διὰ νὰ ξεσταίνουν τὸ τηγάνι, rechaud, *m.*

Cassia, *f.*, κασσία (φλοιὸν ἑνὸς δένδρου τῆς Ἰνδίας), casse, cassie, *f.*

Cassiabaum, *m.*, δένδρον ὁποῦ ἔχει τὴν κασσίαν, cassier (arbre), *m.*

Cassiren, *v. n.* ἀκυρόω, ἀναιρῶ, casser, annuler; ἀποβάλλω (ἀφιςάλον) ἀπὸ τὴν δούλευσιν, casser (un officier etc.).

Cassirer, Cassier, *m.*, ἐκεῖνος ὁποὺς ἔχει τὴν κασσαν, ὁ κασσίρος, caissier, *m.*

Castell, *n.*, τὸ κασιέλι, φρούριον, château, *m.*

Castellan, *m.*, ὁ κασιελάνος, φρουράρχης, châtelain, *m.*

Castellaney, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου, châtellenie, *f.*

Casserolle, *s.* Casserolle.

Castorhut, *m.*, καπέλο ἀπὸ τρίχες τοῦ κασταρχιοῦ, castor (chapeau), *m.*

Castrat, *m.*, ὁ εὐνοῦχος, μουνουχισμένος, castrat, eunuque, *m.*

Castriren, *v. n.* κάμνω εὐνοῦχον, μουνουχίζω, châtrer; *s.* Verschneiden, Entmannen.

Casuar, *m.*, τὸ καζουάρι, (πουλὶ ὅμοιον μὲ τὸν στρουθοκάμηλον), casoar (oiseau), *m.*

Casuist, *m.*, ὁ καταγινόμενος εἰς προβλήματα τῆς ἠθικῆς θεολογίας, casuiste.

Casuistik, *f.*, ἡ τέχνη τῆς ἐξηγήσεως τῶν προβλημάτων τῆς ἠθικῆς θεολογίας, l'art *m.* d'expliquer les cas de conscience.

Catafter, *m.*, *s.* Steuerbuch.

Cautel, *f.*, ἡ προφύλαξις, cautèle, précaution, *f.*

Caution, *f.*, *s.* Bürgschaft.

Cavalier, *m.*, ὁ καβαλέρης, ἄρχων, (ἰππεύων), cavalier, gentilhomme, *m.*

Cavallerie, *f.*, τὸ ἱππικὸν, (ἡ καβαλκαρία), cavalerie, *f.*; *s.* Reiterey.

Cavalleriſt, *m.*, ὁ ἱππικὸς στρατιώτης, (καβαλάρης), cavalier (soldat), *m.*; *s.* Reiter.

Cavent, *m.*, *s.* Bürge.

Caviar, *m.*, τὸ χαβιάρι, caviar, *m.*

Caviren, *s.* Bürgen.

Ceder, *f.*, ἡ κέδρος, (δένδρον), cèdre, *m.*

Cederholz, *n.*, ξύλον τῆς κέδρου, bois *m.* de cèdre.

Cedernöhl, *n.*, λάδι κέδρου, huile *f.* de cèdre.

Cement, *n.*, ἡ πετρόκολλα, ciment, *m.*; *s.* Kitt.

Censiren, *v. n.* κρίνω (βιβλία), διορίζω τὴν ἔδειαν διὰ τὸν τύπον, censurer, critiquer, donner la permission d'imprimer un livre.

Censor, *m.*, κριτὴς (βιβλίου) ὁποὺ δίδει τὴν ἔδειαν διὰ τὸν τύπον, censeur, *m.* (qui donne la permission d'imprimer un livre).

Censur, *m.*, ἡ κρίσις (τοῦ βιβλίου), censure, *f.*

Centaur, *m.*, κένταυρος, centaure, *m.*

Centifolie, *f.*, *s.* Rose.

Centner, *m.*, τὸ καντάρι, quintal, *m.*

Centnerlast, *f.*, πολὺ βάρος, pesant fardeau, *m.*

Centnerschwer, *adj.* πολλὰ βαρύς, extrêmement pesant.

Central, *adj.* κεντρικός, central.

Centrum, *n.*, *s.* Mittelpunkt.

Centurie, *f.*, ἡ ἑκατονιάς, centurie, *f.*

Ceremonie, *f.*, ἡ τελετή, (ἡ τζεριμόνια), cérémonie, *f.*

Ceremoniel, *n.*, αἱ τζεριμόνιαις συνηθισμέναις (εἰς τὴν αὐλὴν ἢ μεταξὺ βασιλέων), cérémonial, *m.*

Ceremonienmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰς τελετὰς (ταῖς τζεριμόνιαις) τῆς αὐλῆς, maître *m.* de cérémonies.

Cervelatwurst, *f.*, λουκάνικον γεμισμένον ἀπὸ κρέας κατακομματιασμένον καὶ κανισμένον, cervelas, *m.*

Chagrin, *m.*, τὸ παγοῦρι, δέρμα γαϊδάρου ἐργασμένον, chagrin (espèce de cuir), *m.*

Chaise, *f.*, εἶδος ἁμαξίου ἐλαφροῦ, chaise, *f.*

Chalcedonier, *m.*, ὁ καρχηδόνιος, λίθος τις, calcédoine, *m.*

Chamäleon, *n.*, ὁ χαμαιλέων, (χαμελεοντάρι, εἶδος γουσταρίτζας), caméléon, *m.*

Champagner-Wein, *m.*, τὸ κρασὶ ἀπὸ τὴν Σαμπάνιαν τῆς Φρανζίας, vin *m.* de Champagne.

Champignon, *m.*, εἶδος (μικροῦ νοστίμου) μανιτάριου, champignon, *m.*

Chaos, *n.*, τὸ χάος, chaos, *m.*

Charakter, *m.*, ὁ χαρακτῆρ, (χαρακτῆρας), caractère, *m.*

Charakterisiren, *v. a.* χαρακτηρίζω, caractériser.

Charakteristik, *f.*, χαρακτηριστική, caractéristique, *f.*

Charakteristisch, *adj.* χαρακτηριστικός, caractéristique.

Charfreytag, *m.*, ἡ μεγάλη παρασκευή, vendredi *m.* saint.

Charpie, *f.*, *s.* Carpie.

Charwoche, *f.*, ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, semaine *f.* sainte.

Chemie, *f.*, ἡ χυμική, chimie, *f.*

Chemiker, *m.*, ὁ χυμικός, chimiste, *m.*

Chemisch, *adj.* χυμικός, chimique.

Cherub, *m.*, ὁ Χερουβίμ, chérubin, *m.*

Chicane, *f.*, περιπλοκή, πονηρὸν μηχάνημα εἰς λογαριβήν, chicane, *f.*

Chicaniren, *v. n.* μεταχειρίζομαι περιπλοκάς, πονηρὰ μηχανήματα εἰς τὴν λογαριβήν, chicaner.

Chimäre, *f.*, (ἡ χίμαιρα), ματαία φαντασία, chimère, *f.*

Chimärisch, *adj.* μάταιος, φανταστικός, chimérique.

China-Rinde, *f.*, ἡ κινακίνα, (ἰατρικὸν χόρτον διὰ τὴν θέρμην), quinquina, *m.*

Chiragra, *f.*, ἡ χειράγρα, chiragre, *f.*

Chiromant, *m.*, χειρομάντης, chiromancien, *m.*

Chiromantie, *f.*, χειρομαντεία, chiromancie, *f.*

Chirurgie, *f.*, ἡ χειρουργική, chirurgie, *f.*

Chirurgisch, *adj.* χειρουργικός, chirurgical, chirurgique.

Chirurgus, Chirurg, *m.*, ὁ χειρουργός, chirurgien, *m.*, Wundarzt.

Chocolade, *f.*, ἡ τζοκολάτα, τζοκολάτο, chocolat, *m.*

Chocolatenkanne, *f.*, ἀγγεῖον τὴν τζοκολάταν, chocolatière, *f.*

Cholerisch, *adj.* χολερικός, θυμός, colérique.

Chor, *m.*, ὁ χορὸς ψαλτῶν, τραγουδιστῶν, chœur, *m.*

Chor, *n.*, ὁ ἄμβωνας (ἑστέκοντα οἱ ψάλται, ambon, jubé, *m.*

Choral, *m.*, ψαλμῳδία, ἦχος, plein-chant, *m.*

Choralist, *m.*, παιδὶ διορισμένον νὰ ψάλλῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, chantre de chœur, choriste, *m.*

Chor-Altar, *m.*, τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα, ἡ πρώτη ἁγία τράπεζα, maître-autel, *m.*

Chor-Amt, *n.*, ἡ τάξις τῶν ψαλμῳδιῶν, office *m.* de chœur.

Chor-Bischof, *m.*, χορεπίσκοπος, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου, chorévêque, *m.*

Chorbuch, *n.*, ἀντιφωνάριον βιβλίον περιέχον τὰ ἀντίφωνα, antiphonier, antiphonaire, *m.*

Chorfrau, *f.*, καντινή, chanoinesse, *f.*

Chorgesang, *m.*, ψάλλιμον τῶν ψαλτῶν τῶν ἐνωμένων εἰς χορόν, chant *m.* de chœur.

Chor-Hemd, *n.*, ἄσπρον σκέπασμα ἐπάνω εἰς τὸ φορέμα τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως, aube, *f.*, surplis, *m.*

Chor-Herr, *m.*, ὁ καντινικός, chanoine, *m.*

Chorist, *m.*, Choristin, *f.*, (auf der Bühne), τραγουδιστὴς, τραγουδίστρια ὁποῦ τραγουδᾷ εἰς χορὸν εἰς τὸ θέατρον, choriste (de théâtre), *m.*

Chor-Knabe, *m.*, *s.* Choralist.

Chor-Rock, *m.*, τὸ φόρεμα τοῦ ἱερέως εἰς τὴν λειτουργίαν, chape, *f.*

Chor-Schüler, Chorist, *m.*, ὁ ψάλτης, μαθητὴς σχολείου ὁποῦ ψάλλει, choriste, *m.*

Chorstuhl, *m.*, στασίδι, stalle, *m.*

Chorstunden, *f. pl.*, αἱ κανονικαὶ ὧραι τῆς ἐκκλησίας, heures *f. pl.* canoniales.

Chorton, *m.*, τόνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ton *m.* de la musique d'église.

Chrisam, *m.*, τὸ ἅγιον μύρον, ἅγιον χρῖσμα, chrême, *m.*

Christ, *m.*, (Christus), ὁ Χριστός, le Christ; der heilige Christ, *fam.*, *s.* Weihnachtsgeschenk.

Christ, *m.*, ὁ χριστιανός, chrétien, *m.*

Christ-Abend, *m.*, ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων, veille *f.* de Noël.

Christengemeine, *f.*, ἡ κοινότης τῶν χριστιανῶν, οἱ χριστιανοί, la communion des chrétiens, les chrétiens.

Christenheit, *f.*, ἡ χριστιανοσύνη, οἱ χριστιανοί, chrétienté, *f.*

Christenthum, *n.*, ἡ χριστιανική πίστις, christianisme, *m.*

Christ-Fest, *n.*, ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγέννων, fête *f.* de Noël.

Christgeschenk, *s.* Weihnachtsgeschenk.

Christin, *f.*, ἡ χριστιανή, chrétienne, *f.*

Christ-Kindlein, Christ-Kindchen, *n.*, ὁ Χριστὸς εἰς σχῆμα παιδίου, enfant *m.* Jésus-christ.

Christlich, *adj.* χριστιανικός, chrétien.

Christ-Mette, *f.*, τὸ ὄρθρον τῶν χριστουγέννων, messe *f.* de Noël, messe de minuit.

Christ-Monath, *m.*, ὁ Δεκέμβριος (μὴν), Décembre, *m.*

Christ-Nacht, *f.*, ἡ νύκτα πρὸ τῶν χριστουγέννων, vigile *f.* de Noël.

Christ-Tag, *m.*, ἡ ἡμέρα τῶν χριστουγέννων, jour *m.* de Noël, Noël, *m.*

Chronik, *f.*, τὰ χρονικά, chronique, *f.*

Chronikenschreiber, *m.*, ὁ χρονικογράφος, auteur *m.* de chronique.

Chronolog, *m.*, ὁ χρονολόγος, chronologiste, *m.*

Chronologie, *f.*, ἡ χρονολογία, chronologie, *f.*

Chronologisch, *adj.* χρονολογικός, chronologique.

Chrysolith, *m.*, ὁ χρυσόλιθος, chrysolite, *f.*

Chrysopras, *m.*, ὁ χρυσόπρασος, λίθος πολύτιμος, chrysoprase, *f.*, chrysoprasin, *m.*

Chur, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτορος, électorat, *m.*, dignité *f.* d'Electeur.

Churfürst, *m.*, ὁ Ἐλέκτωρ, ἡγεμὼν ὅστις εἶχε τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τὸν βασιλέα τῶν γερμανικῶν Ἡνωμένων, électeur (de l'empire), *m.*

Churfürstenthum, *n.*, ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἐλέκτορος, électorat (pays d'un électeur), *m.*

Churfürstin, *f.*, σύζυγος τοῦ Ἐλέκτορος, électrice, *f.*

Churfürstlich, *adj.* Ἐλεκτορικός, électoral.

Churhaus, *n.*, Ἐλεκτορικὸν γένος, maison *f.* électorale.

Churhut, *m.*, ἡ σκούφια τοῦ Ἐλέκτορος, bonnet *m.* électoral.

Churprinz, *m.*, ὁ διάδοχος τοῦ Ἐλέκτορος, prince *m.* électoral (successeur de l'Electeur).

Churschwert, *n.*, τὸ σπαθὶ τοῦ Ἐλέκτορος, glaive *m.* électoral.

Churwürde, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτορος, dignité *f.* électorale, électorat.

Chymie, Chymiker ꝛc., *s.* Chemie, Chemiker ꝛc.

Cichorie, *f.*, τὸ κιχόριον, ἡ κιχαλίδα, (ρίζα τις), chicorée, *f.*

Cider, *m.*, ἡ σίκερα, πιοτὸν τι ἀπὸ ζουμὶ μήλων ἢ ἀπιδιῶν, cidre, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Circular-Schreiben, *n.*, *γράμμα ὑποῦ στέλλεται εἰς πολλούς*, (*μάλιστα τοιοῦτον ἀποῦ συγκαλεῖ μίαν συνέλευσιν, ὁποῦ φανερόνει ὅτι τις ἄναξε πραγμάτειαν κτλ.*), lettre *f.* circulaire.

Circuliren, *v. n.* *περιφέρομαι*, (*λέγεται διὰ γράμματα, διὰ φήμην, μονέδαν κτλ.*), circuler; *f.* Umlaufen.

Circumflex, *m.*, (*γραμμ.*) *ἡ περισπωμένη*, accent *m.* circonflexe, *m.*

Cisterne, *n.*, *δοχεῖον νεροῦ, στέρνα*, citerne, *f.*

Cistercienzer, *m.*, *ἱερομόναχος τις* (*καθόλικος*), religieux *m.* de Cîteaux, cistercien, *m.*

Citadelle, *f.*, *ἡ ἀκρόπολις*, citadelle, *f.*

Citat, *n.*, *ἀναφερόμενα λόγια ἑνὸς συγγραφέως*, citation, *f.*, passage *m.* cité d'un auteur.

Citation, *f.*, *ἡ προσκάλεσις εἰς κριτήριον*, assignation, citation, *f.*, ajournement, *m.*; *ἡ ἀναφορά, ἀναφερόμενα λόγια ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα*, citation (d'un auteur etc.); *ὁ ἐξορκισμὸς πνευμάτων*, conjuration *f.* (d'esprits).

Citiren, *v. a.* *προσκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον*, assigner, citer, ajourner; (eine Stelle aus einem Buche ꝛc.), *ἀναφέρω τὰ λόγια τινὸς ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα*, citer (un passage d'un auteur); Geister —, *ἐξορκίζω πνεύματα*, conjurer (des esprits).

Citronat, *n.*, *κιτρονάτον, φλοῦδα νερατζιῶν μὲ ζάχαρην κατασκευασμένη*, citronnat, *m.*

Citrone, *f.*, *τὸ λεμόνι, λιμόνι*, citron, *m.*

Citronenbaum, *m.*, *ἡ λεμονιά*, citronnier, *m.*

Citronengelb, *adj.* *κίτρινος ὡσὰν τὸ λεμόνι*, citrin, de couleur de citron.

Citronen-Kraut, *f.* Melisse.

Citronen-Oehl, *n.*, *τὸ λεμονάλαδον*, essence *f.* de citron.

Citronen-Saft, *m.*, *τὸ λεμονόζουμον*, jus *m.* de citron.

Citronen-Schale, *f.*, *τὸ λεμονόκλιφτον*, écorce *f.* de citron.

Citronenscheibe, *f.*, *φέλι στρογγυλὸν ἀπὸ λεμόνι*, rouelle *f.* de citron.

Citronenwasser, *n.*, *λεμονάδα*, limonade, *f.*

Civil, *adj.* *πολιτικὸς, τῆς πολιτείας*, civil.

Civil-Beamte, Civil-Bediente, *m.*, *ἀξιωματικὸς τῆς πολιτείας*, officier *m.* civil.

Civilbedienung, *f.*, *πολιτικὸν ὑφίκιον ἢ ἀξίωμα*, charge civile.

Civilisiren, *v. a.* *πολιτεύω, ἡμερεύω τὰ ἤθη*, civiliser.

Civilisirung, Civilisation, *f.*, *ἡ πολίτευσις, ἡμέρευσις τῶν ἠθῶν*, civilisation, *f.*

Civilproceß, *m.*, *κριτολόγημα πολιτικὸν* (*ἀπῆκον εἰς ὑποθέσεις πολιτῶν κτλ.*), procès *m.* civil.

Clarinette, *f.*, *τὸ κλαρινέτο, εἶδος αὐλοῦ*, clarinette (instrument), *f.*

Clarinettenspieler, Clarinettist, *m.*, *ὁ παίζων τὸ κλαρινέτο* clarinette (joueur de l'instrument), *f.*

Classe, *f.*, *ἡ κλάσσις*, classe, *f.*

Classiker, *m.*, *καλὸς συγγραφεύς*, auteur *m.* classique (*f.* classischer Schriftsteller).

Classisch, *adj.* *κλασσικός*, classique; ein classischer Schriftsteller, *καλὸς συγγραφεύς* (*μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων*) *ὅπου εἶναι παράδειγμα εἰς τὸ ὕφος του*, auteur *m.* classique.

Clausel, *f.*, *ἄρθρον ἰδιαίτερον ἢ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συνθήκην*, clause, *f.*

Clausur, *f.*, *τζιγκέλι μὲ τὸ ὁποῖον σφαλίζουν* (*παλαιὰ βιβλία*, fermoir (d'un livre) *m.*; *τὸ σφάλισμα, ἡ μοναστικὴ ζωή*, clôture, *f.*

Clavicymbel, *n.*, *τὸ μανιχόρδιον* (*μουσικὸν ὄργανον*), manichordion, *m.*

Clavier, *n.*, *τὸ κλαβίρι*, (*μουσικὸν ὄργανον*), claveciu *m.*; das Clavier spielen, *παίζω τὸ κλαβίρι*, jouer du clavecin, toucher le clavecin.

Clavierspieler, *m.*, *ὁ παίζων τὸ κλαβίρι*, claveciniste, *m.*

Clavis, *m.*, (*pl.* die Claves), *τὰ ξυλάρια τοῦ κλαβιρίου, ὁποῦ ἐγγίζει μὲ τὰ δάκτυλα ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει*, touche (de clavecin), *f.*

Clerisey, *f.*, *οἱ ἐκκλησιαστικοὶ οἱ παπάδες*, clergé, *m.*

Client, *m.*, *ὁ πελάτης, ὁ διαφεντευόμενος εἰς τὸ κ-*

Collegium

τήριον ἀπὸ ἐβουκάτον), client, *m.*

Cloake, *f.*, *τὸ αὐλάκι ὑπόγαιον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐβγαίνει ὅλο τὸ ἄπαστρον νερὸν κτλ.*, cloaque, *f.* et *m.*

Cochenille, *f.*, *τὸ κοσσενίλι, ζῶϊον ἀπὸ τὸ ὁποῖον βγαίνει τὸ ἀμόρφον κόκκινον χρῶμα*, cochenille (insecte duquel vient la couleur de ce nom), *f.*

Cocos-Baum, *m.*, *τὸ δένδρον τοῦ κόκου*, cocotier, *m.*; (*f.* Cocosnuß).

Cocos-Nuß, *f.*, *τὸ κόκο, εἶδος καρυδίου μεγάλου τῆς Ἰνδίας*, coco, *m.*

Codicill, *n.*, *προσθήκη εἰς μίαν διαθήκην*, codicille, *m.*

Colestiner, *m.*, *ὁ τζελεστίνος* (*εἶδος ἱερομονάχων καθολικῶν*), célestin, *m.*

Colibri, *m.*, *τὸ κόλιμπρι, τὸ πλέον μικρότερον πουλὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν*, colibri, *m.*

Collationiren, *v. n.* *παραβάλλω, συγκρίνω* (*μάλιστα βιβλία τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο*), collationner.

Collecte, *f.*, *ἡ σύναξις ἐλεημοσύνης διὰ τοὺς πτωχούς*, quête, cueillette *f.* pour les pauvres.

Collectiren, *v. n.* *συνάζω ἐλεημοσύνην διὰ τοὺς πτωχούς*, quêter pour les pauvres.

College, *m.*, *ὁ σύνδρομος εἰς ἕνα ὑφίκιον, εἷς ἕνα ἐπάγγελμα*, collègue, *m.*

Collegium, *m.*, *τὸ κολλέγιον* (*παράδοσις ἐπιστήμης εἰς ἀκ-*

Collegium

ροατὰς), leçon publique (d'un professeur); *βουλευτήριον, συνέλευσις συμβουλατόρων*, collége, *m.*

Collet, *n.*, *τὸ γιλέκι, κορτὸν φόρεμα* (*μάλιστα τῶν ἱππέων*), collet, *m.*

Colonie, *f.*, *ἡ ἀποικία*, colonie, *f.*

Colonist, *m.*, *ὁ ἄποικος*, colon, *m.*

Colophonium, *n.*, *εἶδος ῥετζίνης μὲ τὴν ὁποῖαν τρίβουν τὰ τόξια τῶν βιολίων*, colofane, *f.*

Coloquinte, *f.*, *ἡ κολοκυνθίς* (*εἶδος πικρᾶς κολοκύνθης*), coloquinte, *f.*

Coloratur, *f.*, *τερνέρισμα τῆς φωνῆς*, (mus.) fredon, *m.*

Coloriren, *v. n.* (in der Musik), *ψάλλω ἢ τραγουδῶ μὲ τερνέρισμα φωνῆς*, fredonner; (mit Farben ausmahlen), *χρωματίζω, ζωγραφίζω μὲ χρώματα*, colorier.

Colorit, *n.*, *ὁ χρωματισμός, εἷς τὰς ζωγραφίας*, colorie, *m.*

Columne, *f.*, *ἡ σελίδα, ἡ πτύλη τῆς σελίδας, δηλαδὴ ὅταν ἡ σελίδα εἶναι σχισμένη εἰς δύο ἢ τρία μέρη*, colonne, page, *f.*

Commandiren, *v. a.* *προστάζω, ὁρίζω* (*μάλιστα στρατιωτικὸν πρᾶγμα*), commander.

Commando, *n.*, *ἡ προσταγή, ὁ ὁρισμὸς τοῦ στρατεύματος*, commandement, *m.*

Commendant, *m.*, *ὁ ἐξουσιαστὴς στρατεύματος*, commandant (chef d'armée), *m.*; *ὁ ἐξουσιαστὴς φρουρίου*, commandant (d'une forteresse).

Commenthur, *m.*, *ὁ κομενδοῦρος, ἕνας τάγματος* (*μίων τῶν Μαλτζῶν*), *ὁποῦ ἔχει ὑποστατικόν*, commandeur, *m.*

Commenthurey, *f.*, *τὸ ὑποστατικὸν τοῦ κομενδούρου*, commanderie, *f.*; *f.* Commenthur.

Commercium, *n.*, *ἡ πραγματεία*, commerce, *m.*

Commerzien-Collegium, *n.*, *τὸ βουλευτήριον διὰ τὴν πραγματείαν*, chambre *f.* ou conseil *m.* de commerce.

Commerzien-Rath, *m.*, *ὁ βουλευτὴς πραγματείας*, conseiller *m.* de commerce.

Commissär, *m.*, *ὁ κομισσάριος, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν διορισμένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν*, commissaire, *m.*

Commiß-Brod, *n.*, *τὰ κοινὰ* (*μαῦρα*) *ψωμὶ τῶν στρατιωτῶν*, pain *m.* de munition.

Commission, *f.*, *ἡ ἐπιταγὴ εἰς μίαν ὑπόθεσιν*, commission (d'un commissaire du gouvernement etc.), *f.*; *ἡ παραγγελία* (*τὸ κομμισσιόνι*), commission (donnée par un marchand etc.).

Commissionär, *m.*, *ὁ κομμισιονάρος, ὅστις ἐξακολουθεῖ πραγματείαν* (*ὡσὰν ἐπάγγελμα*) *κάποιου τινός*, commissionnaire, *m.*

Committent, *m.*, *ὁ ἐπιτρέπων, ἐπιτάττων, παραγγέλλων τι* commettant, *m.*

Committiren, *v. a.* *παραγγέλλω, δίδω παραγγελίαν* (*ὁρ-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δινίαν), commettre, donner des commissions.

Commode, f., ἡ κομόδα, εἶδος σκευοθήκης μὲ συρτάρια, commode, f.

Communicant, m., ὁ μεταλαμβάνων (εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν), communiant, m.

Communicantin, f., ἡ μεταλαμβάνουσα, communiante, f.

Communication, f., ἡ συγκοινωνία, communication, f.

Communiciren, v. n. συγκοινωνῶ, ἔχω συγκοινωνίαν, συνανάστροφήν, communiquer; (das heilige Abendmahl genießen), μεταλαμβάνω, communier.

Communion, f., ἡ ἁγία εὐχαριστία, communion, f.

Compagnie, f., ἡ συναναστροφή, compagnie, f.; (Soldaten), ἕνα τάγμα στρατιωτῶν ἀπὸ ἑκατὸν ἀνθρώπους ἢ καὶ περισσότερον, ὁ λόχος, compagnie de soldats.

Compaß, m., ἡ πυξὶς ναυτική, ὁ μπούσουλας, boussole, f., compas, m.

Compendium, n., ἐπιτομή, abrégé, m.

Competent, m., s. Mitbewerber.

Competent, adj. s. Befugt.

Competenz, f., s. Befugniß.

Compilator, m., (Sammler), ὁ συναθροίζων ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compilateur.

Compiliren, v. a. (sammeln, ausschreiben), συναθροίζω ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compiler.

Complet, adj. s. vollständig.

Completiren, v. a. s. vervollständigen.

Compliment, n., ἡ προσκύνησις, compliment, m.; Complimente, τζεριμόνιαις, des façons, f. pl.

Complimentenmacher, m., (fam. Complimentarius), ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει πολλὰ κομπλιμέντα, complimenteur, m.

Complott, n., ἡ συνωμοσία, complot, m.

Componiren, v. a. συνθέτω (μουσικὴν), (mus.) composer.

Componist, m., (Tonsetzer), συνθέτης μουσικῆς, (mus.) compositeur, m.

Compresse, f., s. Bäuschchen.

Compreß, adj. s. Gedrängt.

Compromittiren, v. a. ἐμπερδεύω τινὰ εἰς δυσάρεστα πράγματα, compromettre q.

Compromiß, n., συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας δέχεται τις ἕνα μεσάζην διὰ νὰ κρίνῃ τὴν διαφοράν του, compromis, m.

Concentriren, v. a. συγκεντρῶ, ἑνώνω εἰς κέντρον, concentrer.

Concentrisch, adj. ὁμόκεντρος, concentrique.

Concept, n., (s. Aufsatz, Entwurf), τὸ σχεδίασμα (μιᾶς γραφῆς κτλ.), brouillon, m., minute, f.; einem das — verrücken, γελνῶ τὸν σκοπὸν τινος, déconcerter q. ou les mesures de q.

Concert, n., τὸ κοντζέρτο, ἡ συναρμονία, concert, m.

Concertmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὸ κοντζέρτο, directeur m. de la musique.

Concilium, n., ἡ σύνοδος (ἡ κληρικὴ), concile, m.; τὸ κριτήριον μιᾶς ἀκαδημίας, tribunal m. d'université.

Concipient, m., ὁ σχεδιαστὴς, celui qui dresse la minute.

Concipiren, v. a. σχεδιάζω (μίαν γραφὴν κτλ.), minuter; s. Entwerfen.

Conchylien, f. pl., τὰ ὄστρακογχύλια, coquillages, m. pl.

Conclave, n., Κονκλάβιον (συνέλευσις τῶν Καρδιναλίων διὰ νὰ ἐκλέγουν τὸν Πάπαν), conclave, m.

Concordanz, f., ἡ συμφωνία, εὑρετήριον ἢ πίναξ (μάλιστα δι' εὐκολωτέραν εὕρεσιν τοῦ λόγου τῆς θείας γραφῆς), concordance, f.

Concubinat, n., ἡ συνουσία μὲ μίαν παλλακίδα, concubinage, m.; s. Kebsehe.

Concubine, f., ἡ παλλακίδα, concubine, f.; s. Beyschlafferin.

Concurs, m., ἡ συνδρομὴ τῶν δανειστῶν (χρεωστῶν), concours m. de créanciers.

Condition, f., s. Bedingung; Stand, Zustand; Dienst.

Conditioniren, v. n. fam. ἐμπαίνω εἰς δούλευσιν τινός, entrer au service de q.

Conditor, m., ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα, confiseur, m.; Zuckerbäcker.

Condolenz, f., ἡ συλλύπησις, condoléance, f.; s. Beyleid.

Condoliren, v. n. einem, συλλυποῦμαι, ἀποδείκνυω τὴν συλλύπησίν μου, faire des compliments de condoléance.

Condor, m., s. Greifgeier.

Confect, n., τὰ γλυκίσματα, ζαχαρικά, confitures, f. pl.

Conferenz, f., συνομιλία (μεταξὺ συμβουλευομένων), conférence.

Conferenz-Minister, m., ὑπουργὸς (μονάρχης) εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, ministre de conférence.

Conferiren, s. Vergleichen; Berathschlagen; Verleihen.

Confiscation, f., ἡ δήμευσις, confiscation, f.; s. Einziehung.

Confisciren, v. a. δημεύω, πέρνω (πρᾶγμα, βιβλία κτλ.) καὶ τὰ βάνω εἰς τὸ δημόσιον, confisquer; s. Einziehen.

Congreß, m., ἡ συνέλευσις βασιλέων ἢ πρεσβέων, congrès, m.

Conjugation, f., συζυγία (σχηματισμὸς) τῶν ῥημάτων, conjugaison, f.

Conjugiren, v. a. σχηματίζω, συζυγίζω, conjuguer.

Conjunction, f., s. Bindewort.

Conjunctiv, m., ὑποτακτικὴ, conjonctif, subjonctif, m.

Conscribirte, m., ὁ καταγεγραμμένος διὰ στρατιωτικὴν ὑπουργίαν, conscrit, m.

Conscription, f., καταγραφὴ τῶν πολιτῶν διὰ στρατιωτικὴν ὑπουργίαν, conscription, f.

Consciren, s. Einsegnen, Einweihen.

Consens, m., s. Einwilligung.

Conservation, f., s. Erhaltung.

Conservationsbrille, f., μαιογυαλιὰ διὰ προφύλαξιν τῶν ὀμματίων, conserves, f. pl.

Conserviren, s. Erhalten.

Consistorialrath, m., βουλευτὴς τοῦ συνεδρίου, conseiller m. du consistoire; (s. Consistorium).

Consistorium, n., τὸ ἐκκλησιαστικὸν κριτήριον, συνέδριον, consistoire, m.

Consonant, m., τὸ σύμφωνον, consonne; s. Mitlauter, m.

Consonanz, f., (in der Musik), συμφωνία δύο τόνων, (mus.) consonnance, f.

Consort, m., s. Mitgenoß.

Consul, m., πρόκιτσο (κοντῶς κόνσουλος), consul, m.

Consulent, m., πρόδικος (ἀβουκάτος) ἀπὸ συμβουλεύει, avocat consultant, m.

Consuliren, v. n. s. Rathfragen.

Constabler, m., ὁ κανονιέρης, (τουρκ. τοπτζῆς), canonnier, artilleur, m.

Conterfey, Conterfät, s. Bildniß.

Contingent, n., τὸ μέρος ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ, (μάλιστα τὸ στράτευμα ὁποῦ ἔχει νὰ δώσῃ κάθε σύμμαχος), contingent, m.

Conto, n., ὁ λογαριασμός, compte, m.

Contor, n., (τὰ κοντόρι) ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον κάμνουν τὰς ὑποθέσεις των ὁ πραγματευτὴς κτλ., comptoir, m.

Contract, m., ἡ συμφωνία, συνθήκη, contrat, m.

Contract, adj. (gelähmt), παραλυτικὸς, perclus.

Contrahent, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει συμφωνίαν μὲ τινα, l'un des contractants.

Contrahiren, v. a. συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν, συνθήκην, contracter, faire un contrat.

Contrapunkt, m., (in der Musik), εἶδος μουσικῆς συνθέσεως (ἰταλ. contrapunto), (mus.) contrepoint, m.

Contrast, m., ἡ ἀντίθεσις, ἡ διαφορὰ (μάλιστα ἐναντίων πραγμάτων, οἷον τοῦ ἁσπρου καὶ μαύρου, τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ κτλ.), contraste, m.

Contrastiren, v. n. διαφέρω, εἶμαι δύο ἐναντίος, contraster; s. Contrast.

Contrebande, f., τὸ ἐμπαδιαμένον πρᾶγμα, contrebande, f.

Contreband, adj. ἐμπαδιαμένος, defendu (se dit des marchandises).

Contrebandier, m., s. Schleichhändler.

Contribuiren, v. a. s. Beysteuern, Beysteuern.

Contribution, f., ἡ συνεισφορά, contribution, f.; (s. Beysteuer); ἡ πληρωμὴ τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ ἔχθρὸς εἰς καιρὸν πολέμου, contribution (imposée par l'ennemi), f.; (s. Kriegssteuer, Brandschatzung).

Controvers, f., ἀμφιβήτημα (εἰς θεολογικὰς ὑποθέσεις), controverse, f.

Contumaz, f., καταστίχι, κα-

ρός ὁποῦ μνήσκει τις εἰς τὸ λαζαρέτο, quarantaine, f.

Contuſche, f., εἶδος γυναικείου φορέματος (τῆς παλαιᾶς μόδας), contouche (habillement de femme), f.

Convent, m., ἡ συνέλευσις, convention, assemblée, f.

Convention, f., ἡ συνέλευσις, convention, assemblée, f.; ἡ συμφωνία, συνθήκη, convention, f., contrat, m.; ſ. Uebereinkunft, Vertrag.

Conventual, m., σύντροφος τῆς κοινότητος ἑνὸς μοναστηρίου, conventuel, m.

Convictoriſt, m., μαθητὴς ὁποῦ λαμβάνει γεῦμα καὶ δεῖπνον ἀπὸ τὴν διοίκησιν κτλ., pensionnaire (du collège, du couvent), boursier, m.

Convictorium, n., (ſam. Convict, n.), σάλα εἰς τὴν ὁποίαν γευματίζουν καὶ δειπνοῦν ἐκεῖνοι οἱ μαθηταί, communauté, f.

Copie, f., τὸ ἀντίγραφον, τὸ ἴσον (ἡ κόπια), copie, f.

Copiren, v. a. ἀντιγράφω, copier; μιμοῦμαι, imiter.

Copiſt, m., ὁ ἀντιγραφεύς, copiste, écrivain, clerc, m.

Copulation, f., ἡ στεφάνωσις (τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης), bénédiction nuptiale, f., mariage, m.

Copuliren, v. a. στεφανώνω (τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην), marier, donner la bénédiction nuptiale.

Cordon, m., (von Truppen), σειρὰ στρατιωτῶν διωρισμένων νὰ φυλάττουν τὶ σύνορα κτλ., cordon (de troupes), m.

Cordouan, m., τὸ κορδοβάνι, cordouan, m.

Cornet, m., ὁ σημειοφόρος τοῦ ἱππικοῦ, cornette, m.

Cornette, f., (Mütze für Frauenzimmer), σκούφια (γυναικεία), cornette, f.

Corporal, m., ὁ καποράλης, caporal, m.

Corporalſchaft, f., ἀριθμὸς δέκα ἢ δώδεκα στρατιωτῶν ὑποτεταγμένων εἰς ἕναν καποράλην, escouade, f.

Correct, adj. διορθωμένος, χωρὶς σφάλματα, correct.

Correctheit, f., διόρθωσις σωσιή, correction, f.

Corrector, m., ὁ διορθωτὴς (βιβλίων ὁποῦ τυπώνονται), correcteur, m.

Correctur, f., ἡ διόρθωσις, correction f. des épreuves; ἡ κόλλα διορθωμένη, épreuve, f.

Correctur-Bogen, m., ἡ κόλλα ὁποῦ διορθώνεται, épreuve (qu'on corrige), f.; ἡ κόλλα διορθωμένη, épreuve (corrigée).

Correſpondent, m., ὁ ἔχων ἀλληλογραφίαν, (κορέσπονδέντης), correspondant, m.

Correſpondenz, f., ſ. Briefwechſel.

Correſpondiren, v. n. ἔχω ἀλληλογραφίαν (μέ τινα), être en correspondance avec q.

Corrigiren, v. a. διορθώνω, corriger; ſ. Verbeſſern, Berichtigen.

Corſar, m., ὁ κουρσάρος, corsaire, m.

Corſet n., ſ. Leibchen.

Corvette, f., εἶδος ἐλαφροῦ καραβίου, corvette, f.

Courier, m., ὁ ταχυδρόμος (κουρέρος), courrier, m.

Courš, m., ἡ τιμὴ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρίων κτλ. τὸ κοῦρσον, cours (de la monnaie), m.

Couvert, n., (Umſchlag), τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς, enveloppe, f.; (Gedeck), ſ. Gedeck.

Creatur, f., τὸ πλάσμα, créature, f.

Credenzen, v. n. δοκιμάζω φαγὶ καὶ πάλιστα τὸ κρασὶ πρὸ τοῦ νὰ τὸ δώσω εἰς τὸ τράπεζαν, essayer, goûter.

Credenz-Teller, m., τὸ ὑποτήρι, τὸ πιάτο εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδει τις τὸ ὑποτήρι, soucoupe, f.

Credenz-Tiſch, m., ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ ποτήρια καὶ χερνοῦν τὸ κρασί, buffet, dressoir, m.

Credit, m., ἡ ἐμπιστοσύνη, τὸ χρέδιτον, τουρκ. ὁ βερεσές, crédit, m.; — geben, ἐμπιστεύω (κοινῶς· δίνω βερεσέ), faire crédit.

Credit-Brief, m., Creditiv, ἐμπιστευτικὸν γράμμα (δίδεται σου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὴν ἐμπιστοσύνην τινός), lettre f. de crédit.

Creditor, m., δανειστής, créancier, m.; ſ. Gläubiger.

Creditiren, v. n. δίδω ἐμπιστοσύνην (κοινῶς· δίνω βερεσέ), faire crédit, (in

lungsbuche), σημειώνω εἰς τὸ κατάστιχον ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ ἢ τὴν πληρωμήν του, (κοινῶς· χρεδιτάρω), créditer.

Creditiv, n., (eines Gesandten), τὸ συστατικὸν γράμμα ὁποῦ ἔχει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τὸν βασιλέα του, lettre f. de créance.

Criminal, adj. ἐγκληματικός, criminel.

Criminal-Gericht, n., τὸ κριτήριον διὰ τὰ ἐγκλήματα, κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, tribunal m. de justice criminelle.

Criminalrichter, m., ὁ κριτὴς εἰς τὰ ἐγκλήματα (τοῦ φόνου, τῆς κλεψιᾶς κτλ.), κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, juge m. de causes criminelles.

Crucifix, n., σταυρὸς μὲ τὸν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, crucifix, m.

Cubebe, f., μεγάλη σταφίδα, cubèbe, crebèbe, f.

Culisse, f., (Coulisse), μακρὸν σανίδι εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν τοῦ θεάτρου ὁποῦ κινεῖται ἐμπροσθὰ καὶ ὀπίσω, coulisse, f.

Cultiviren, v. a. καλλιεργῶ, cultiver.

Cultur, f., ἡ καλλιέργεια, culture, f.

Cur, f., ἡ ἰατρεύσις, cure, f., traitement, m.

Curator, m., ὁ ἐπίτροπος, curateur, m.

Curcuma, Curcumey, f., ὁ κρόκος τῆς Ἰνδίας (βότανόν τι), curcuma, souchet, m.

Curiren, v. a. ἰατρεύω, guérir (v. a.).

Currente, f., μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι ψάλλουν εἰς τὰς πλατείας ζητῶντας ἐλεημοσύνην, écoliers m. pl. qui chantent dans les rues en quêtant.

Current, adj. τρεχούμενος, courant; ὁποῦ πωλεῖται συχνάκις, ce qui se vend aisément; (ἄσπρα) ὁποῦ ἔχουν κοῦρσον, de l'argent qui a du cours.

Current-Schrift, f., τὰ γερμανικὰ γράμματα συνηθισμένα εἰς τὸ γράψιμον, écriture (allemande) courante, coulée.

Cursiv-Schrift, f., τὰ ἰταλικὰ γράμματα, (impr.) italique, caractère m. italique.

Custos, m., ὁ φύλαξ, garde, m.; (in Büchern), ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς σελίδας ἡ ὁποία δεικνύει τὴν ἀρχὴν τῆς ἑπομένης σελίδας, (impr.) réclame, f.

Cylinder, m., ὁ κύλινδρος, cylindre, m.

Cylindrisch, adj. κυλινδρικός, cylindrique.

Cymbel, f., τὸ κύμβαλον, cymbale, f.

Cymbelschläger, m., κυμβαλιστής, cymbalier, m.

Cypper-Katze, f., εἶδος γάτου μὲ μαύρας βέργας, chat m. de Cypre.

Cypresse, f., τὸ κυπαρίσσι, cyprès, m.

D.

Da, adv. ἐδῶ, ἰὰ, en ce lieu; ἐκεῖ, y, en ce lieu là; ὅπου, ἔνθα, où.

Da, conj. ἀφ' οὗ, ἐπειδή, lorsque, puisque; da doch, ἀγαλὰ καὶ, μ' ὅλον ὅτι (μὲ ὅλον ὁποῦ), bien que, quoique.

Da int. ἐδῶ, λάβε, tenez, tiens.

Dabey, μαζὺ μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ αὐτό, auprès, proche, y, en; dabey seyn, εἶμαι παρών, être présent, en être.

Dach, n., ἡ στέγη, σκέπη, σκεπαστή, toit, m.; fig. fam. einem auf dem Dache seyn, παραπηρῶ τινὰ κακὰ (τὰ μὴ κάμῃ ἀταξίαις κτλ.), veiller q. de près.

Dachbecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὰ κεραμίδια εἰς τὴν στέγην, couvreur, m.

Dachfahne, f., s. Wetterfahne.

Dachfenster, n., παραθύρον εἰς τὴν στέγην, lucarne, f.

Dachkammer, Dachstube, f., κάμαρα, ὀνδὰς ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην, chambre f. en galetas.

Dachrinne, f., τὸ κατώκλεισμον, αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην, gouttière, f.

Dachs, m., ὁ μελὶς, ζῶόν τι ὅμοιον μὲ ἀρκούδιον, ἀλλὰ πολλὰ μικρότερον), blaireau, taisson, m.

Dachsbau, m., ἡ (ἐπάνω εἰς)

φωλεὰ τοῦ μέλιος, terrier m. de blaireau. ſ. Dachs.

Dachſchindel, f., σανιδάκι ὁποῦ χρησιμεύει εἰς στέγην σπιτιοῦ, échandole, f., bardeau, m.

Dachſchwelle, f., ἡ μεγάλη γραντὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἀκουμβᾷ ἡ στέγη, tacînal m. de comble, semelle, f.

Dachsfell, n., δέρμα τοῦ ζώου λεγομένου μελίς, peau f. de blaireau; ſ. Dachs.

Dachshund, m., εἶδος μικροῦ σκυλιοῦ μὲ κοντὰ καὶ στραβὰ ποδάρια, basset, m.

Dachsloch, n., ἡ τρύπα τοῦ ζώου λεγομένου μελίς, terrier m. de blaireau; ſ. Dachs.

Dachſparren, ſ. Sparren.

Dachſtein, m., ἡ κεραμίδα, tuile, f.

Dachſtuhl, m., Dachſtuhlfette, f., ἡ γραντὰ ὁποῦ βαστᾷ τὴν στέγην, ferme f. faîtage, m.

Dachtraufe, f., τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν σκέπην, goutière, f.; (Dachrinne), ſ. Dachrinne.

Dachung, f., ἡ σκέπασις, couverture, f.; ἡ στέγη, σκέπη, σκεπασιὴ, toit, m.

Dachziegel, m., ἡ κεραμίδα, τὸ κεραμίδι, tuile, f.

Dacht, ſ. Docht.

Da doch, conj. μὲ ὅλον ὁποῦ, μ' ὅλον ὁποῦ, μὲ ὅλον ὅτι, quoique.

Dadurch, διὰ μέσου τούτου, par là, par ce moyen.

Dafern, conj. ἂν μόνον, si, en cas que.

Dafür, διὰ τοῦτο, pour cela, à la place, au lieu de; — halten, νομίζω, πιστεύω, croire; — gehalten werden, νομίζομαι, passer pour (tel etc.); ich kann nichts —, ἐγὼ δὲν πταίγω εἰς αὐτὸ, δὲν εἶναι ἁμάρτια ἐδικόν μου, ce n'est pas ma faute.

Dagegen, ἐξ ἐναντίας, contre, au contraire.

Daheim, adv. εἰς τὸ σπίτι, εἰς τὴν πατρίδα, chez soi, dans la patrie.

Daher, adv. ἐντεῦθεν, de là, de ce lieu, en; διὰ τοῦτο, ὅθεν, c'est pourquoi, donc, par conséquent.

Dahier, adv. ἐδῶ, ici.

Dahin, adv. ἐκεῖ, là, y; dahin geſtellt ſeyn laſſen, ἀφίνω τι χωρὶς κρίσιν, δὲν κρίνω, passer qc., ne pas décider de qc., laisser indécis; dahin ſeyn, es iſt dahin, ἐχάθη, ἀφανίσθη, être perdu; dahin ſinken, πίπτω κατὰ γῆς, tomber (en défaillance etc.); es ſteht dahin, ob ꝛc., εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, ἂν κτλ., c'est à savoir si etc.

Dahingegen, adv. ἐξ ἐναντίας, au contraire, au lieu que.

Dahinten, adv. ἐκεῖ ὀπίσω, en arrière.

Dahinter, adv. ὀπίσω εἰς αὐτὸ, ἐκεῖ ὀπίσω, derrière, là derrière; dahinter kommen, ξεσκεπάζω, ἀνοίγω κρυφόν τι, découvrir; es ſteckt etwas —, εἶναι κάτι τι κρυφὸν εἰς αὐτὸ, il y a qc. de caché, il y a anguille sous roche.

Dahinterd, m., (mar.) παραστάσις τοῦ καραβίου, bord, m.

Dahlen, v. n. fam. παίζω μὲ παιδιακίσιον τρόπον, folâtrer, badiner.

Damalig, adj. ὁ, ἡ, τὸ τότε, alors.

Damals, adv. τότε (περὶ οὗ λαμβάνομεν καιρὸν), alors.

Damaſcener-Arbeit, f., στολισμὸς μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ προσκολλημένα εἰς τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ, damasquinure, damasquine, f.

Damaſcener-Klinge, f., λάμα σπαθιοῦ μὲ τοιοῦτον στολισμόν, lame f. damasquinée, λάμα σπαθιοῦ (τουρκικὴ) σκληροτάτη, lame f. de Damas.

Damaſciren, v. a. στολίζω τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ μὲ χρυσόν, damasquiner.

Damaſt, m., τὸ δάμασκον, καμουχᾶς, damas, m.; εἶδος μετεξωτοῦ, damas (de soie), εἶδος πανιοῦ ὑφασμένον μὲ στολίδια λουλουδιῶν, lampas, m. damassé.

Damaſten, adj. ἀπὸ καμουχᾶ, de damas.

Damaſt-Leinwand, f., παλ ὑφασμένον κατὰ τὸν τρόπον τοῦ καμουχᾶ, linge m. damassé ou ouvré.

Dame, f., ἡ δάμα, κυρὰ, γυναῖκα, dame, f.; ἡ δάμα εἰς τὸ παιγνίδι, dame, damée (au jeu), f.

Damenbret, n., ὁ τάβλι, τὸ σα-

νίδι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν δάμα, damier, *m.*

Damenſoiel, *n.*, τὸ παιγνίδι τῆς δάμας, jeu *m.* de dames.

Damenſtein, *m.*, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ παιγνίδι τῆς δάμας, dame, *f.*, pion, *m.*

Damhirſch, *m.*, εἶδος ζαρκαδιοῦ (μὲ πλατειὰ κέρατα), daim, *m.*

Damhirſchkuh, *f.*, Damthier, *n.*, τὸ θηλυκὸν τοῦ ζαρκαδιοῦ, daine, *f.*; ſ. Damhirſch.

Dämiſch, *adj. fam.* ζαλισμένος, étourdi.

Damit, *adv.* μὲ τοῦτο, avec cela, par cela, par ce moyen, en; *conj.* μὲ τὸ ὁποῖον, avec lequel, par lequel; *conj.* διὰ νά, εἰς τὸ νά, afin que, afin de, pour, pour que.

Damm, *m.*, τὸ πρόχωμα, χῶμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ, digue, *f.*

Dämmen, *v. a.* et *n.* κάμνω χῶμα, περιχυκλώνω μὲ χῶμα, faire ou élever une digue, entourer d'une digue.

Dammerde, *f.*, τὸ μαῦρον χῶμα, terreau, *m.*, terre *f.* franche.

Dämmerig, *adj.* ὀλίγον σκοτεινὸς (ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός), un peu obscur, sombre.

Dämmern, *v. i.* χαράζει ἡ ἡμέρα, ἐξημερώνει, le jour commence à poindre; νυκτιάζει, ἀρχίζει ἡ νύκτα, il commence à faire brun, la nuit approche.

Dämmerung, *f.*, τὸ λυκαυγές (τὸ μισὸν σκότος εἰς τὸ ξημέρωμα καὶ εἰς τὰ νυκτίσαμά), crépuscule, *m.*; in der —, εἰς τὸ νυκτίσαμα, εἰς τὸ λυκαυγές, sur la brune, entre chien et loup.

Dammweg, *m.*, Dammſtraße, *f.*, στράτα κατασκευασμένη μὲ μικρὰ χαλίκια, chaussée, *f.*

Dämon, *m.*, δαίμων, πνεῦμα, esprit, *m.*; δαιμόνιον, διάβολος, démon, diable, *f.*

Dampf, *m.*, ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα, vapeur, fumée, *f.*

Dampfbad, *n.*, λουτρὸν μὲ ζεστοὺς ἀτμίδας, ἡ θερμάστρα, étuve *f.* humide, bain *m.* de vapeurs.

Dampfen, *v. n.* ἐξατμίζομαι, καπνίζω, fumer.

Dämpfen, *v. a.* σβύνω, πνίγω (φωτίαν), éteindre, étouffer (le feu); (den Ton), ὀλιγοστεύω (τὸν τόνον), τὸν καμνω σκοτεινόν, affaiblir (le son d'un instrument), mettre la sourdine (à un instrument); Fleiſch ꝛc. —, μαγειρεύω κρέας κτλ. εἰς ἕνα τζουκάλι κλεισμένον, mettre la viande etc. à l'étuvée, faire une daube; (den Zorn ꝛc.), καταπραΰνω (τὸν θυμὸν κτλ.), καταλαμάζω, *fig.* apaiser (la colère etc.), étouffer (une émeute etc.).

Dämpfer, *m.*, τὸ σβεστῆρι, éteignoir, *m.*; (bey muſikaliſchen Inſtrumenten), κατασκευὴ τις μὲ τὴν ὁποίαν σμικρύνεται ὁ τόνος εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα, sourdine, *f.*

Dämpfig, *adj.* ἀσθματικός, poussif.

Dämpfigkeit, *f.*, τὸ ἄσθμα, ἐμπόδιον τῆς ἀναπνοῆς, asthme, *m.*, pousse, *f.*

Dampfkugel, *f.*, σφαῖρα γεμάτη νεροῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνουν αἱ ἀτμίδες ὅταν τὸ νερὸν βράζει, éolipile, *m.*

Dampfmaſchine, *f.*, μηχανὴ ὅπου κινοῦνται μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὅπου βράζει, machine *f.* à vapeur.

Dampfſchiff, *n.*, καράβι κινούμενον μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὅπου βράζει, vaisseau, bâteau *m.* à vapeur.

Dampfwagen, *m.*, ἁμάξι κινούμενον μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὅπου βράζει, locomotive (à vapeur), *f.*

Dämpfung, *f.*, ἡ σβύσις, πνίξις, καταπράϋνος, amortissement, *m.*, extinction, action *f.* d'étouffer.

Damwildbret, *n.*, τὸ κρέας ἀπὸ ζαρκάδια κτλ., gros gibier, *m.*, haute venaison, *f.*; ſ. Damhirſch.

Daneben, *adv.* κοντὰ εἰς τοῦτο, près, auprès, à côté; ἔξω ἀπὸ τοῦτο, outre cela.

Danieden, *adj.* ἐδῶ κάτω, ici-bas.

Danieder, *adj.* κατὰ γῆς, à terre; ſ. Nieder.

Dank, *m.*, ἡ εὐχαριστία, εὐχαριστήσις, remercîment, *m.*, action de grace, reconnaissance, *f.*; einem — ſagen, εὐχαριστῶ τινά, rendre grâces à q.; es einem — wiſſen, εὐχαριστῶ τινὰ (εἰς τοὺς στοχασμούς μου), savoir gré ou bon gré à q. (de qc.).

man kann ihm nichts zu Danke machen, *δὲν ἠμπορεῖ τινάς νὰ κάμῃ τίποτες εἰς τὴν εὐχαριστηαν του*, on ne saurait rien faire à son gré; Gott sey Dank, *δόξα τῷ θεῷ*, grâce à Dieu! Dieu merci!

Dankbar, *adj. εὐχάριστος*, reconnaissant.

Dankbarkeit, *f.*, *ἡ εὐχαριστία*, gratitude, reconnaissance, *f.*

Dankbarlich, *adj. εὐχαριστος, μὲ εὐχαριστίαν*, avec reconnaissance.

Danken, Dankſagen, *v. n.* (einem für etwas), *εὐχαριστῶ (τινὰ διὰ τι)*, remercier (q. de qch.), rendre grâces.

Dankfeſt, *n.*, *ἑορτὴ εὐχαριστίας*, jour *m.* solennel d'action de grâces.

Dankgebet, *n.*, *προσευχὴ εὐχαριστίας*, grâces; ein — verrichten, *εὐχαριστῶ τὸν θεὸν (διὰ κάτι τι)*, dire grâces.

Dankopfer, *n.*, *θυσία εὐχαριστίας*, sacrifice *m.* de louanges.

Dankſagung, *f.*, *ἡ εὐχαριστία, λόγος εὐχαριστίας*, action *f.* de grâces.

Dankſagungsſchreiben, *n.*, Dankſagungsbrief, *m.*, *γραφὴ εὐχαριστίας*, lettre *f.* de remerciment.

Dann, *adv. τότε*, lors, alors; dann und wann, *ποτε καὶ πότε, ἐτσιτε, μερικὰς φορὰς*, de temps en temps, quelquefois; nun dann! *ἂς εἶναι λοιπόν*, or ça!

Dannen, von dannen, *ἀπὸ ἐκεῖ*, de là; von dannen gehen, *φεύγω, ἀφίνω ἕνα τόπον (κρυφίως)*, s'en aller (secrètement).

Dannenhero, (veraltet), *s.* Daher.

Daran, *εἰς τοῦτο*, y, à cela, avec cela, en; *εἰς τὸ ὁποῖον*, avec lequel, dont; daran kommen, an die Reihe kommen, *s.* Reihe; was liegt mir daran? *τὶ μὲ μέλει δι' αὐτό*; qu'est ce qu'il m'importe! übel daran ſeyn, *εἶμαι εἰς κακὴν κατάσιασιν*, être en mauvais état; ich weiß nicht, wie ich mit ihm daran bin, *δὲν ἠξεύρω, τί νὰ στοχασθῶ δι' αὐτόν (ἂν εἶναι φίλος ἢ ἐχθρός μου)*, je ne sais que penser de lui, je ne sais ou j'en suis.

Darauf, *ἐπάνω εἰς αὐτό*, dessus, là dessus, sur cela, à cela, y, en; *ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον*, sur lequel; darauf geben, *δίδω δι' ἀρραβῶνα*, donner les arrhes; darauf gehen, *ἐξοδεύομαι, δαπανῶμαι*, être dépensé; *ἀφανίζομαι*, être consumé, ruiné; darauf ausgehen, *ἔχω σκοπόν, βάνω σκοπόν*, avoir pour but, se proposer, faire qc. à dessein; darauf fallen, *ἐνθυμοῦμαι κατὰ τύχην*, se souvenir de qc. par hazard, avoir une pensée; den Tag darauf, *s.* darnach.

Daraus, *ἀπὸ αὐτό*, de cela, de là, en; *ἀπὸ τὰ ὁποῖον*, du quel, dont.

Darben, *v. n. δὲν ἔχω τὰ ἀναγκαῖα, ἔχω ἔλλειψιν εἰς τὰ ἀναγκαῖα, εἶμαι πολλὰ στενόχώς*, manquer du nécessaire, être dans l'indigence.

Darbieten, *v. a. προσφέρω, προβάλλω*, offrir, présenter.

Darbringen, *v. a. προσφέρω*, apporter, offrir, présenter (mettre devant q.).

Darbringung, *f.*, *τὸ πρόσφερμα, τὸ προσφερόμενον*, action *f.* d'apporter, offre *f.*

Darein, *εἰς αὐτό*, y, là-dedans; *εἰς τὸ ὁποῖον*, dans lequel; ſich darein ergeben, *παραδίδομαι εἰς . . ., ὑποτάσσομαι εἰς τὴν ἀνάγκην*, se soumettre, se rendre à la nécessité.

Dargeben, *v. a. δίδω, παραδίδω*, donner, offrir.

Darhalten, *v. a. προσφέρω, ἁπλώνω (οἷον· τὸ χέρι)*, présenter, offrir (*p. e.* la main).

Darin, *εἰς τοῦτο*, là-dedans, *s.* en cela; *εἰς τὸ ὁποῖον*, dans lequel, où.

Darlegen, *v. a. βάλλω ἔμπροσθεν*, mettre (qc.) devant (q); *δείχνω, ἀποδεικνύω*, prouver, faire voir; seine Gründe —, *προβάλλω τὰς αἰτίας μου*, exposer (ses raisons etc.).

Darlegung, *f.*, *τὸ βάλσιμον ἔμπροσθεν*, action *f.* de mettre devant etc.

Darlehen, *n.*, Darleihen, *τὸ δάνειον*, prêt, *m.*

Darleihen, *v. a. δανείζω*, prêter.

Darleiher, *m.*, *ὁ δανειστὴς*, prêteur (celui qui prête), *m.*

Darm, *m.*, *τὸ ἔντερον*, boyau, intestin, *m.*

Darmbruch, *m.*, *ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός*, entérocèle, hernie, descente, *f.*

Darmfell, *n.*, *τὸ περιτόναιον, τὸ πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει τὰ ἔντερα*, péritoine, *m.*

Darmgicht, *f.*, *χορδαψὸς, ἕλεος, πάθος τι καθ' ὃ, ξερνᾶ τινὰς τὴν κόπρον*, passion *f.* iliaque, miserére, *m.*

Darmſaite, *f.*, *χορδὴ ἀπὸ ἔντερα προβάτου κατασκευαμένη*, corde *f.* de boyau.

Darnach, *μετὰ ταῦτα*, ensuite, après, après cela, puis; *κατὰ τοῦτο*, suivant, selon, conformément à . . .; *μετὰ τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ ὁποῖον*, après lequel, suivant lequel, selon lequel; den Tag —, *τὴν ἄλλην ἡμέραν*, le lendemain; einige Tage —, *μερικαῖς ἡμέραις μετὰ ταῦτα, μετὰ μερικὰς ἡμέραις*, quelques jours après; *fam.* das iſt auch darnach, *αὐτὸ δὲν ἀξίζει πολύ*, cela ne vaut pas grand' chose non plus.

Darre, *f.*, *φοῦρνος διὰ στέγνωσιν (κριθαριῶν κτλ.)*, four *m.* pour sécher le blé germé; (Darre der Vögel), *ἡ φύσις τῶν πουλιῶν*, bouton, mal *m.* subtil (des oiseaux); (Auszehrung), *ἀτροφία, φθίσις (ὀχήκας)*, atrophie, phthisie, *f.*

Darreichen, *v. a. παραδίδω, ἁπλώνω*, tendre, présenter, offrir.

Darreichung, *f.*, *ἡ παράδοσις, ἅπλωσις*, présentation, *f.*

Darren, *v. a. στεγνώνω εἰς τὸν φοῦρνον*, sécher au four.

Darrhaus, *n.*, *πιλίβα μὲ φοῦρνον διὰ στέγνωσιν κριθαριοῦ κτλ.*, maison *f.* où se trouve le four à sécher.

Darrſucht, *f.*, *ἡ φθίσις, ὀχτηκας*, atrophie, phthisie, *f.*

Darſtellen, *v. a. παρασταίνω*, exposer à la vue, mettre devant les yeux, présenter, représenter.

Darſtellung, *f.*, *ἡ παράστασις*, exposition, déclaration, représentation, *f.*

Darſtrecken, *v. a. ἁπλώνω*, tendre, présenter.

Darthun, *v. a. ἀποδεικνύω, (ἀποδείχνω)*, prouver, démontrer.

Darüber, *ἐπάνω εἰς αὐτό*, pardessus, là-dessus, au-delà, de plus, davantage; *δι' αὐτό, περὶ τούτου*, pour cela, de cela; *ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον*, par dessus duquel etc.; *διὰ τὸ ὁποῖον, περὶ τοῦ ὁποίου*, pour lequel, du quel, dont; es geht alles darunter und darüber (*fam.* drunter und drüber), *πηγαίνουν ὅλα ἄνω κάτω, εἶναι ὅλα ἀνακατωμένα, συγχυμένα*, tout est en confusion, tout va sens dessus-dessous.

Darum, *adv. διὰ τοῦτο, δι' αὐτό*, pour cela, pour cette raison; es iſt mir nicht darum (zu thun), *δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό, δὲν χρειάζω εἰς αὐτό*, ce n'est pas cela qui m'intéresse, ce n'est pas là mon dessein.

Darunter, *ὑποκάτω εἰς αὐτό*, dessous, là-dessous, par dessous; *μεταξὺ τούτων*, parmi, entre, du nombre, y, en.

Darwägen, *v. n. ζυγάζω καὶ δίδω*, peser et donner en suite.

Darzählen, *v. n. παραδίδω μετρώντας, μετρῶ, ἀριθμῶ*, compter et donner ensuite.

Das, *art. τό*, le; *pron. τοῦτο*, ce, cela; *τὸ ὁποῖον*, lequel, qui.

Daſelbſt, *adv. ἐκεῖ*, là, en ce lieu, y.

Daſeyn, *n.*, *ἡ ὕπαρξις*, existence, *f.*

Daſjenige, *pron. ἐκεῖνο*, ce, cela, ceci.

Daſig, *adj. ἐκεῖ εὑρισκόμενος*, de ce lieu, de cet endroit.

Dasmal, *adv. αὐτὴν τὴν φορὰν*, cette fois, pour cette fois.

Daß, *conj. ὅτι*, que; *ἵνα, νά*, que, pour que, afin que, afin de . . .

Daſſelbe, *pron. τὸ ἴδιον*, le même.

Datiren, *v. n. γράφω τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς (εἰς τὴν γραφήν)*, dater.

Dattel, *f.*, *ὁ φοίνιξ, (κοινῶς· ὁ χουρμᾶς)*, datte, *f.*

Dattelbaum, *m.*, *ἡ χουρμαδιὰ, ὁ φοίνιξ (δένδρον)*, dattier, palmier dattier, *m.*

Dattelkern, *m.*, *ἡ πέτρα τοῦ φοίνικος*, noyau *m.* de datte.

Datum, *n.*, *ἡ ἡμέρα τοῦ μηνός*

(εἰς τὴν ὀπυῖαν γράφεται μία γραφή), la date.

Daube, *f.*, ἡ δόχη, σανίδι διὰ βαρελιά, douve (d'un tonneau), *f.*

Däuchten, *v. i.* μοῦ (μὲ) φαίνεται, sembler, paraître.

Dauen, *v. a.* ſ. Verdauen.

Dauer, *f.*, ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις, durée, *fig.* stabilité, *f.*; immerwährende —, ἀϊδιότης, τὰ διηνεκές, perpétuité, *f.*

Dauerhaft, *adj.* ἐπικρατὴς, βαστακτικὸς, ὁποῦ ἐπικρατεῖ, βασιμος, durable, *fig.* stable, solide.

Dauerhaftigkeit, *f.*, ἡ ἐπικράτεια, τὸ βαστακτικὸν, durée, stabilité, solidité.

Dauern, *v. n.* ἐπικρατῶ, βαστῶ, μένω, durer, subsister; *v. n.* ὑποφέρω, βαστῶ, endurer, supporter.

Dauern, *v. n.* et *i.* es dauert mich, μὲ κακοφαίνεται, λυποῦμαι, regretter, avoir pitié; dieſer Menſch dauert mich, συλλυποῦμαι, συμπονῶ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, je plains cet homme, j'ai pitié de cet homme; ſich keine Geld, keine Mühe dauern laſſen, δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, τὸν κόπον, ne pas plaindre l'argent, ne pas épargner la peine.

Daumen, *m.*, (Daum), ὁ μεγάλος δάκτυλος, pouce, *m.*; *fig. fam.* einem den Daumen halten, συμβοηθῶ τινὰ, τοῦ ἠύρω καλὴν τύχην, favoriser q., lui porter bonheur; einem den — aufs Auge ſetzen, κατασφαλίζω τινὰ, τὸν βιάζω, στενοχωρῶ, serrer le bouton à q., le tenir de court.

Daumenſchraube, *f.*, Daumenſtock, *m.*, βίδα μὲ τὴν ὁποῖαν σφίγγουν τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὰ βάσανα, vis *f.* à serrer les pouces.

Däumling, *m.*, δακτυλήθρα διὰ τὸν μεγάλον δάκτυλον, poucier, *m.*

Daune, *f.*, ſ. Flaumfeder.

Daus, *n.*, τὸ δὰο εἰς τὰ (γερμανικὰ) χαρτιὰ διὰ παγνίδι, as (au jeu de cartes), *m.*

Davids-Harfe, *f.*, ἡ μεγάλη ἅρπα (ἅρπα τοῦ Δαβίδ), grande harpe, *f.*

Davon, *adv.* ἀπὸ αὐτὸ, de cela, en; ἀπὸ τὸ ὁποῖον, du quel, dont; davon bringen, ἀποχτῶ, πέρνω μαζύ μου gagner, emporter; — eilen, φεύγω, s'en aller, s'enfuir; — fliegen, πετῶ ἔξω, s'envoler; — fliehen, φεύγω τρέχοντας, s'enfuir (à la hâte); — führen, πέρνω μαζύ μου (ἄνθρωπον, ἄλογον κτλ.), emmener (avec soi); — gehen, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, se retirer; — helfen, βοηθῶ τινα νὰ γλυτώσῃ ἀπό τι, — aider q. à se délivrer de qc.; — jagen, ἀποδιώχνω, s'enchasser; — kommen, γλυτώνω (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ κόπον), en revenir, se sauver; — laufen, φεύγω (τρέχοντας), τρέπομαι εἰς φυγὴν, s'enfuir, prendre la fuite; ſich — machen, φεύγω κρυφίως, s'en aller à la sourdine, s'éclipser; — müſſen, πρέπει νὰ φύγω, être forcé de se retirer; — ſchleichen, — ſich — ſtehlen, φεύγω σιγὰ σιγὰ ἢ κρυφίως, s'éclipser, se dérober; — tragen, ἀποκτῶ, λαμβάνω, emporter, gagner, remporter; — ziehen, ἀναχωρῶ, ἀφίνω ἕναν τόπον, quitter un lieu, partir.

Davor, ἔμπροσθεν εἰς αὐτὸ, devant cela; ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὁποῖον, devant lequel; ἀπὸ αὐτὸ, de cela, en; ἀπὸ τὸ ὁποῖον, du quel; — behüte uns Gott! ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ αὐτὸ, Dieu nous en préserve!

Dawider, ἐναντίον εἰς αὐτὸ, contre cela; ἐναντίον εἰς τὸ ὁποῖον, contre lequel.

Dazu, εἰς αὐτὸ, πρὸς αὐτὸ, à cela, y; εἰς τὸ ὁποῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον, auquel, à quoi; noch —, πρὸς τούτοις, ἔξω ἀπὸ αὐτὸ, outre cela, en outre; dazu thun, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ, se hâter, ne pas tarder; ich kann nicht dazu gelangen, dazu kommen, daß, δὲν ἠμπορῶ νὰ προφθάσω διὰ νὰ . . ., je ne puis y parvenir pour . . .; was ſagen Sie dazu? τί λέγεις σὺ αὐτὸ; qu'en dites-vous?

Dazumal, *adv.* τότε, εἰς τὸν τότε καιρὸν, alors; ſ. Damals.

Dazwiſchen, μεταξὺ εἰς αὐτὰ, entre, entre deux; μεταξὺ

εἰς τὸ ὑποῖον, entre lequel; — kommen, ἐπέρχομαι, μεσιτεύω, intervenir; συμβαίνει (ἐμπόδιόν τι), survenir (quelque accident contraire).

Dazwischenkunft, f., μεσιτεία, intervention, f.

Decanat, n., τὸ ἀξίωμα τοῦ δεκάνου, decanat, doyenné, m.; (s. Decan).

Decaney, Dechanei, f., ἡ κατοικία τοῦ δεκάνου, doyenné, m.; (s. Decan).

Decan, Dechant, m., ὁ δεκάνος, ὁ πρῶτος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν κανονικῶν ἢ καὶ τῶν προεστώτων, doyen, m.

December, m., ὁ Δεκέμβριος (μήν), Décembre, m.

Decher, m., ἡ δεκάδα (ἀπὸ δερμά), dizaine (de peaux).

Decimal, adj. δεκαδικός, décimal.

Decimalbruch, m., τὸ δεκαδικὸν κλάσμα, fraction f. décimale.

Decimalrechnung, f., ὁ δεκαδικὸς λογαριασμός, calcul m. décimal.

Decimiren, v. a. δεκατίζω, ἀποδεκατίζω, décimer.

Diebett, n., τὸ πάπλωμα, lit m. de dessus, couverture f. de lit.

Decke, f., τὸ σκέπασμα, couverture, f.; τὸ πάπλωμα, couverture de lit; (des Zimmers), ὄροφος, (κοινῶς· τὸ ταβάνι), plafond; fig. mit jemanden unter einer Decke stecken, εἶμαι κρυφὰ συμφωνημένος μέ τινα (διὰ κακὸν σκοπόν), être de concert avec q.; sich nach der Decke strecken, διατάσσω τὰ ἔξοδά μου κατὰ τὰ εἰσοδήματά μου, περιορίζομαι εἰς τὰ ἔξοδά μου, régler sa dépense sur son revenu, se régler sur sa bourse.

Decken, v. a. σκεπάζω, couvrir; (schützen), ὑπερασπίζω, σκεπάζω, défendre, protéger.

Deckel, m., σκέπασμα (ἀγγείου), couvercle; — einer Pastete, φλούδα εἰς μίαν κρεατόπιτταν, croûte f. d'un pâté.

Deckelglas, n., ποτήριον μὲ σκέπασμα, verre m. à couvercle.

Deckenstück, m., ζωγραφία εἰς τὸν ὄροφον, (εἰς τὸ ταβάνι), plafond (peinture au plafond), m.

Deckmantel, m., ἡ πρόφασις, prétexte, m.

Declamation, f., ἡ ῥητόρευσις, déclamation, f.

Declamator, m., ὁ ῥητορευτής, ὅστις προφέρει (ἔναν λόγον) ῥητορικῶς, déclamateur, m.

Declamiren, v. n. et a. ῥητορεύω, ἀπαγγέλλω ἢ προφέρω μὲ ῥητορικὸν τρόπον, déclamer.

Declination, f., ἡ κλίσις (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) déclinaison, f.

Declíniren, v. a. κλίνω (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) décliner.

Decoct, n., τὸ ἀφέψημα, ἰατρικὸν βρασμόν, décoction, f.

Decret, n., ἡ ἀπόφασις (βασιλέως, κριτοῦ), décret, m.

Decretiren, v. n. et a. ἀποφασίζω, décréter.

Defect, adj. s. Mangelhaft, Unvollständig.

Defect, Defectbogen, m., κόλλα ὅπου λείπει (εἰς ἕνα νεοτυπωμένον βιβλίον), defet, m.

Defensiv-Allianz, f., s. Schutzbündniß.

Deficit, m., ἡ ἔλλειψις, ἐλλειπὲς πρᾶγμα, déficit, m.

Degen, m., τὸ σπαθί, épée, f.; zum Degen greifen, den Degen ziehen, βάνω σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, βγάζω τὸ σπαθί, mettre la main à l'épée, tirer l'épée.

Degenband, n., Degenquaste, Degentroddel, f., ἡ φοῦντα τοῦ σπαθιοῦ, noeud m. d'épée, dragonne, f.

Degengefäß, n., τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ, poignée, garniture f. d'une épée.

Degengehenk, Degenkoppel, n., τὸ ζωνάρι ἀπὸ τὰ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθί, ceinturon, baudrier, m.

Degenklinge, f., ἡ λάμα τοῦ σπαθιοῦ, lame f. d'épée.

Degenknopf, m., τὸ κομβίον τοῦ σπαθιοῦ, pommeau m. d'épée; fam. ein alter deutscher Degenknopf, κλὸς γέρων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἦθος, un homme de la vieille roche.

Degenscheide, f., θηκάρι (θηκάρι) τοῦ σπαθιοῦ, fourreau m. de l'épée.

Degenspitze, f., ἡ μύτη τοῦ σπαθιοῦ, pointe f. de l'épée.

Degradiren, v. a. καταβιβάζω, ἁφαιρῶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν, dégrader.

Dehnbar, adj. ἁπλοῦ δύναται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

νὰ ἐκτείνηται, ἐκτατικὸς, dilatable, expansible; σφυρήλατος (διὰ τὰ μέταλλα), ductile, malléable.

Dehnbarkeit, f., ἡ ποιότης τοῦ πράγματος ὁποῦ δύναται νὰ ἐκτείνηται, dilatabilité, expansibilité, ductilité, f.

Dehnen, v. a. ἐκτείνω, τεντόνω, tirer, étendre, alonger.

Deich, m., τὸ χῶμα (διὰ περιτείχισμα λίμνης, εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης), digue, f.

Deichen, v. a. κάμνω χῶμα, faire une digue; (f. Deich).

Deichsel, f., τιμόνι τοῦ ἁμαξίου, ἡ ῥόμη, timon, m.

Deichselpferd, n., τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ τιμονιοῦ, timonnier, m.

Dein, pron. ἰδικός (ἐδική, ἐδικόν) (ἰδικὸς κτλ.) σου, ton, ta.

Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, δι' ἐσένα, διὰ τὴν ἀγάπην σου, διὰ τὸ χατῆρι σου, à cause de toi, pour l'amour de toi.

Deinige, (der, die, das), ὁ ἰδικός (ἰδικὸς) σου, ἡ ἐδική σου, τὸ ἐδικόν σου, le tien, la tienne.

Deismus, m., ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ πιστεύουν θεὸν, ὅμως δὲν δέχονται θείαν ἀποκάλυψιν, déisme, m.

Deist, m., ὁ πιστεύων θεὸν μόνον χωρὶς νὰ δέχηται θείαν ἀποκάλυψιν, déiste, m.

Delinquent, m., ὁ κατάδικος, κακοποιὸς καταδικασμένος εἰς θάνατον, délinquant, m.; f. Missethäter.

Delphin, m., τὸ δελφῖνι, dauphin, m.

Demant, f. Diamant.

Demnach, adv. κατὰ τοῦτο, donc.

Demokrat, m., ὁ δημοκράτης, démocrate, m.

Demokratie, f., ἡ δημοκρατία, démocratie, f.

Demokratisch, adj. δημοκρατικός, démocratique.

Demuth, f., ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη, μετριότης, humilité, m.

Demüthig, adj. ταπεινὸς, ταπεινόφρων, humble, soumis.

Demüthigen, v. a. ταπεινώνω (τινά), humilier; sich —, ταπεινόνομαι, s'humilier.

Demüthigung, f., ἡ ταπείνωσις, humiliation, f.

Dengeln, v. a. ἀκονῶ (τὸ δρεπάνι, τὴν κάσαν) κτυπώντας μὲ ἕνα σφυρήκι, aiguiser (la faux ou la faucille) à coups de marteau.

Denkart, f. Denkungsart.

Denkbild, f. Sinnbild.

Denkbuch, n., f. Denkschrift.

Denken, v. n. et a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι, penser, considérer; (hoffen), ἐλπίζω, στοχάζομαι, espérer, croire, penser; (gesonnen seyn), ἔχω καλὰ νοῦν, ἔχω σκοπὸν, στοχάζομαι, avoir dessein, penser (compter); (sich erinnern), ἐνθυμοῦμαι, στοχάζομαι, se souvenir (de qc.); auf etwas böses —, μηχανεύομαι κακόν τι, machiner qc.

Denker, m., ὁ στοχαζόμενος, συλλογιζόμενος, φιλόσοφος, penseur, philosophe, m.

Denkkraft, f., ἡ δύναμις τοῦ στοχάζεσθαι, faculté f. de penser.

Denkmahl, n., τὸ μνῆμα, μνημεῖον (εἰς ἐνθύμησίν τινος κτισμένον), monument, m.

Denkmünze, f., μονέδα εἰς ἐνθύμησίν τινος κατασκευασμένη, médaille, f.

Denksäule, f., στύλος εἰς ἐνθύμησίν τινος, colonne f. monumentale.

Denkschrift, f., τὸ ἀπομνημόνευμα, σύγγραμμα μνημονευτικὸν, mémoire, m.

Denkspruch, m., τὸ ἀπόφθεγμα, λόγος ἀξιοενθύμητος, sentence, f., apophthegme, m.

Denkstein, m., πέτρα εἰς ἐνθύμησίν τινος, monument, m. (pierre f. servant de monument).

Denkungsart, f., ὁ τρόπος τοῦ στοχάζεσθαι, τρόπος τοῦ νοὸς, manière f. de penser.

Denkwürdig, adj. ἀξιοενθύμητος, mémorable, remarquable.

Denkwürdigkeit, f., τὸ ἀξιοενθύμητον, τὸ ἀπομνημόνευμα, chose remarquable.

Denkwürdigkeiten, f. pl., τὰ ἀπομνημονεύματα, mémoires, m. pl.

Denkzeichen, n., σημεῖον δι' ἐνθύμησιν, marque, f., monument, m.

Denkzettel, m., σχέδιον δι' ἐνθύμησίν τινος πράγματος, mémoire, m.; (bey den Zauben), σχέδιον περιέχον τὰς δέκα ἐντολὰς, phylactère, m.

Denn, conj. διότι, γάρ, car, donc.

Dennoch, conj. μὲ ὅλον τοῦτο, κατὰ τοῦτο, cependant, pourtant, toutefois, néanmoins.

Departement, n., μέρος ἐπαρχίας, département, m., (d'un pays); μέρος ξεχωριστὸν κριτηρίου ἢ βουλευτηρίου, département d'un tribunal.

Deputat, m., τὸ διορισμένον μέρος (μαλίστα εἰς μισθὸν τινος), portion f. congrue.

Deputation, f., ἀποστολὴ ἐπιτρόπων, ἀποστολὴ ἐκείνων ὁποῦ προσκυνοῦν ἕνα βασιλέα κτλ., députation, f.

Deputiren, f. Abordnen.

Deputirte, m., ὁ ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος, ὁ ἀπεσταλμένος δι' ἐκτέλεσιν μιᾶς ὑποθέσεως, député, m.

Der, die, das, art. ὁ, ἡ τὸ, le, la; pron. οὗτος, αὐτὴ, τοῦτο, (ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο), ce, cette; celui, celle.

Derb, adj. στερεὸς, σκληρὸς, ὀχ. ἁπαλὸς, ferme, solide, compact; ἀπολίτευτος, grossier, rude.

Derbheit, f., τὸ σκληρὸν, fermeté, solidité, dureté, f.; τὸ ἀπολίτευτον, rudesse, f.

Dereinst, adv. μίαν ἡμέραν (διὰ μέλλοντα καιρὸν), un jour.

Derentha lben, Derentwegen, Derentwillen, χάριν ἐκείνου, δι' ἐκείνους (διὰ τὸ χατῆρι των), à cause d'eux ou d'elles, pour l'amour d'eux ou d'elle.

Dergestalt, adv. τοιούτῳ τρόπῳ, μέτριον τρόπον, tellement, à tel point, de telle sorte; bergestalt, daß . . . τόσον, ὥστε, εἰς τρόπον ὥστε, de sorte que, de manière que.

Dergleichen, adv. παρομοίως, pareillement, de même; adj. indecl. παρόμοιος, semblable, pareil.

Derhalben, f. Deshalb.

Derjenige, dasjenige, diejenige, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, celui, celle.

†Dermaleinst, adv. μίαν ἡμέραν (διὰ μέλλοντα καιρὸν), un jour.

†Dermalen, adv. κατὰ τὸ παρὸν, pour le présent, actuellement.

Dermalig, adv. κατὰ τὸ παρὸν εὑρισκόμενος, παρὸν, présent, actuel.

Dermaßen, adv. τοιούτῳ τρόπῳ, μέτριον τρόπον, si fort, tellement, à ce point.

†Dero, ἐδικός (ἰδικός) σας, votre.

†Derohalben, f. Deshalb.

Derselbe, dieselbe, dasselbe, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, celui, celle; ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, le, la même.

Desfalls, adv. εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, en ce cas, pour cela.

Desgleichen, adv. παρομοίως, pareillement, de même; adj. indecl. παρόμοιος, pareil, semblable.

Deshalb, Deshalben, adv. διὰ τοῦτο, à cause de cela, pour cet effet.

Despot, m., δεσπότης, δηλαδὴ ἐξουσιαστὴς ἀπερίορίστος ἀπὸ νόμους, despote, m.

Despotisch, adj. δεσποτικός, ἀπερίορίστος ἀπὸ νόμους, despotique.

Despotisiren, v. n. κυβερνῶ, κυρεύω κατὰ τὴν θέλησίν μου, χωρὶς νὰ ψηφήσω νόμους, despotiser.

Despotismus, m., δεσποτεία, ἐξουσία ἀπερίορίστος ἀπὸ νόμους, despotisme, m.

Destilliren, v. n. ἀλαμβικάρω, ἀποστάζω, distiller.

Destillirung, f., τὸ ἀλαμβικάρισμα, distillation, f.

Dessenthalben, f. Deswegen.

Desto, adv. τόσον, tant, d'autant, plus; — besser, τόσον καλλίτερα, tant mieux; — mehr, τόσον περισσότερον, d'autant plus.

Deswegen, um deswillen, adv. διὰ τοῦτο, pour cela, c'est pourquoi, pour cet effet.

Detaschement, n., μέρος στρατεύματος ἀπεσταλμένον διὰ ξεχωριστὸν σκοπὸν, détachement, m.

Deuteln, v. n. ξηγῶ μὲ παράξενον ἢ σοφιστικὸν τρόπον, interpréter d'une manière étrange, sophistique, ou pointilleuse.

Detaschiren, v. a. στέλλω ἕνα μέρος τοῦ στρατεύματος διὰ σκοπόν τινα, détacher.

Deuten, v. a. δεικνύω, δείχνω (μὲ τὰ δάκτυλα), montrer (du doigt); (erklären), ξηγῶ, interpréter, expliquer; (vorbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω, présager.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Deuter, *m.*, *ὁ ἐξηγητής*, interprète, *m.*

Deutlich, *adj. ἡμερὸς, σαφής*, clair, distinct, intelligible; *adv. ἡμερᾶ, σαφῶς*, distinctement, clairement, intelligiblement

Deutlichkeit, *f.*, *ἡ σαφήνεια*, clarté, *f.*

Deutsch, *adj. γερμανικὸς (νέμιτζικος)*, allemand; einem seine Meinung deutsch sagen, *λέγω εἴς τινα τὴν γνώμην μου καλῶ, σαφῶς, χωρὶς κολακείαν*, parler à q. franchement; sans rien déguiser, sans l'épargner.

Deutschmeister, *m.*, *ὁ προεστὼς τοῦ τάγματος τῶν γερμανικῶν ἀβαλλέρων*, grand-maître *m.* de l'ordre teutonique.

Deutung, *f.*, *ἡ ἐξήγησις*, explication, *f.*

Diadem, *n.*, *τὸ διάδημα*, diadème, *m.*

Diakonus, *m.*, *ὁ διάκονος*, diacre, *m.*

Dialekt, *m.*, *f.* Mundart.

Dialektik, *f.*, (Disputirkunst, *f.*), *διαλεκτικὴ*, dialectique, *f.*

Dialog, *m.*, *διάλογος*, dialogue, *m.*; *f.* Gespräch.

Dialogisiren, *v. a. διαλογίζω*, dialoguer.

Diamant, *m.*, *τὸ διαμάντι*, diamant, *m.*

Diamanten, *adj. διαμαντικὸς, διαμαντένιος*, de diamant.

Diamanthändler, *m.*, *ἐκεῖνος ἀπου πωλεῖ διαμάντια*, diamantaire (qui vend des diamants), *m.*

Diamantnadel, *f.*, *βελόνη μὲ διαμάντι εἰς τὴν ἄκραν*, poinçon, *m.*

Diamantschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁπου χωρίζει καὶ γυαλίζει τὰ διαμάντια*, diamantaire (qui taille et polit les diamants), *m.*

Diameter, *m.*, *f.* Durchmesser.

Diät, *f.*, *ἡ δίαιτα*, diète, *f.*

Diäten, *f. pl.*, *ἡ πληρωμὴ διωρισμένη καθ' ἡμέραν εἰς ἐπιτρόπον ἀπεσταλμένον διὰ μίαν ὑπόθεσιν*, sommo *f.* qui se donne par jour à un député pendant le temps qu'il est en fonction.

Dick, *pron. σὸ, ἐσύ, ἐσένα*, te, toi.

Dicht, *adj. πυκνὸς*, dense; (fest), *στερεὸς*, compact, solide.

Dichte, *f.*, *ἡ πυκνότης*, densité, *f.*

Dichten, (sinnen), *v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι*, méditer; (erdichten), *ἐφευρίσκω, πλάττω*, inventer, controuver; (als Dichter), *ᾄδω, κάμνω ποιήματα, στίχους*, faire de vers, méditer un poème.

Dichter, *m.*, *ὁ ποιητὴς*, poète, *m.*

Dichterin, *f.*, *ἡ ποιήτρια*, femme *f.* poète.

Dichterling, *m.*, *ἀχαμνὸς ποιητὴς*, poétereau, *m.*

Dichterisch, *adj. ποιητικὸς*, poétique.

Dichtigkeit, *f.*, *ἡ πυκνότης*, densité, *f.*

Dichtkunst, *f.*, *ἡ ποιητικὴ*, poésie, *f.*

Dichtung, *f.*, *ἡ ποίησις, τὸ ἐφεύρημα ποιητικόν*, poésie, fiction, *f.*

Dick, *adj. χονδρὸς*, épais, gros, fort; *παχὺς*, replet, gras; ein dickes Brett, *χονδρὸν σανίδι*, une planche épaisse; eine dicke Luft, *χονδρὸς, βαρὺς ἀέρας*, un air épais; dicke Oehl, *πηχτὸν λάδι*, de l'huile grasse; ein dicker Bauch, *φουσκωμένον μάγουλον*, une joue enflée; dick werden, *γίνομαι παχὺς, παχαίνω*, s'épaissir, grossir; (als Oehl ꝛc.), *πήζω, γίνομαι πηχτότερος (ὡς τὸ λάδι κλπ.)*, se liger, se cailler.

Dickbauch, *m.*, *ὁ χονδροκοίλης*, ventru, pansu, *m.*

Dickbäuchig, *adj. χονδροκοίλης, ὁπου ἔχει τὴν κοιλίαν χονδρήν*, ventru, pensu (*adj.*).

Dickbein, *n.*, *τὸ μηρί*, cuisse, *f.*

Dicke, *f.*, *τὸ χόνδρος, ἡ χονδρότης, παχύτης*, épaisseur, grosseur, corpulence; *ὄγκος, πῆξις*, consistance, *f.*

Dickhäutig, *adj. ἐπου ἔχει τὸ δέρμα χονδρὸν*, qui a une peau dure; (unempfindlich), *ἀναίσθητος*, insensible.

Dickicht, *n.*, *τὸ χονδρὸν δάσος, χονδρὰ δάση*, épaisseur *f.* d'un bois, hallier, *m.*

Dickkopf, *m.*, *ὁ χονδροκέφαλος*, grosse tête, *f.*

Dickköpfig, *adj. χονδροκέφαλος ὁπου ἔχει χονδρὸν κεφάλι*, qui a une grosse tête; (*metaph.*) *πεισματικὸς*, têtu, *m.*

Dickleibig, *adj. ὁπου ἔχει χονδρὸν σῶμα*, corpulent, replet.

Dickwanst, *m.*, *f.* Dickbauch.

Dick werden, *v. n. παχαίνω, γίνομαι παχὺς, χονδροκοίλης*, grossir, s'engraisser.

Dictator, *m.*, *δικτάτωρ (εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώμην)*, dictateur, *m.*

Dictatur, *f.*, *δικτατώρος ἀρχὴ ἢ ἐξουσία*, dictature, *f.*

Dictiren, *v. n. ὑπαγορεύω, λέγω εἰς τινα τι νὰ τὸ γράψῃ*, dicter.

Dieb, *f.* Der.

Diebe, *m.*, *ὁ κλέπτης, (ὁπου κλέπτει χρυσᾶ)*, voleur, larron, *m.*

Dieberey, *f.*, *ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον*, larcin, *m.*, volerie, *f.*

Diebin, *f.*, *κλέπτρια*, voleuse, larronnesse, *f.*

Diebisch, *adj. κλεπτικὸς*, enclin ou adonné au vol.

Diebsbande, *f.*, *κοπάδι κλεφτῶν*, bande *f.* de voleurs.

Diebsdaumen, *m.*, *ὁ μεγάλος δακτύλος ἑνὸς κλέφτου κρεμασμένου*, pouce *m.* d'un voleur pendu.

Diebsgesell, *m.*, *σύντροφος εἰς ἕνα κοπάδι κλεφτῶν*, complice *m.* de voleurs.

Diebsherberge, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κρυείουν οἱ κλέφται*, gîte *m.* de voleurs.

Diebshöhle, *f.*, Diebsnest, *n.*, *σπήλαιον, κρυψῶνι κλεφτῶν*, repaire *m.* de voleurs.

Diebslaterne, *f.*, *κλεφτοφάναρον, τὸ*, lanterne *f.* sourde.

Diebsschlüssel, *m.*, *ἀνοικτόκλειδον (κλέφτου)*, fausse-clef (d'un voleur), *f.*

Diebstahl, *m.*, *ἡ κλοπή, κλεψιά*, vol, larcin, *m.*

Diele, *f.*, *τὸ σανίδι, ἡ σανίδα (μὲ τὴν ὁποίαν στρώνουν τὸ ἔδαφος)*, planche, *f.*, ais, *m.*

Dielen, *v. n. στρώνω (τὸ ἔδαφος) μὲ σανίδια*, planchéier.

Dienen, *v. n.* et *n. δουλεύω, ὑπηρετῶ*, servir, rendre service; (nützen), *χρησιμεύω, ὠφελῶ*, servir à qc., être bon, utile à qc.; einem —, *δουλεύω τινί*, servir q.; bey einem —, *δουλεύω εἰς τινα, εἶμαι εἰς δούλευσιν τινός*, être au service de q.; einem mit etwas —, *δουλεύω τινὰ μέ τι, τοῦ προξενῶ τι*, accommoder q. de qc.; kann ich Ihnen damit —? *ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ σᾶς δουλεύσω μὲ αὐτό*; cela peut-il vous servir? damit ist mir nicht gedient, *αὐτὸ δὲν μὲ ὠφελεῖ*, cela ne m'accommode pas; *fam.* lassen Sie sich dienen, *παρακαλῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ἕναν λόγον*, que j'aie l'honneur de vous dire.

Diener, *m.*, *ὁ δοῦλος, ὑπηρέτης*, serviteur, valet, domestique; (Handlungsdiener), *δοῦλος εἰς πραγματευτήν*, commis, *m.*; Ihr Diener, *δοῦλος σας, σᾶς προσκυνῶ*, votre serviteur; *fam.* einem einen Diener machen, *προσκυνῶ τινί, ἐβγάζω τὴν σκούφιαν (τὸ καπέλο)*, faire la reverence à q.

Dienerin, *f.*, *ἡ δούλη, δουλεύτρα, ὑπηρέτρια*, servante, *f.*

Dienerschaft, *f.*, *οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι*, la livrée, les domestiques, *m. pl.*

Dienlich, Diensam, *adj. ὠφέλιμος*, utile; (heilsam), *ὠφέλιμος (διὰ τὴν ὑγείαν)*, salutaire, salubre.

Dienst, *m.*, *ἡ δούλευσις, δουλεία*, service, office, *m.*; (Amt, Stelle), *ἡ δούλευσις, τὸ ἐπάγγελμα*, charge, *f.*

Dienstag, *f.* Dinstag.

Dienstbar, *adj. δουλεύον, ὑποδουλωμένος*, sujet, assujetti; *fig. fam.* dienstbare Geister, *οἱ δοῦλοι καὶ χορηγηταί*, suppôts *m. pl.* de la justice.

Dienstbarkeit, *f.*, *ἡ δουλεία, σκλαβεία*, servitude, *f.*, esclavage, *m.*

Dienstbeflissen, *adj. πρόθυμος εἰς τὴν δούλευσιν*, officieux, serviable.

Dienstbothe, *m.*, *δοῦλος ἢ δούλη*, domestique, *m.*, servante, *f.*

Diensteifer, *m.*, *ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία εἰς τὴν δούλευσιν*, zèle *m.* pour le service.

Dienstentlassung, *f.*, *ἄδεια νὰ φύγῃ τις τὴν δούλευσιν*, congé, *m*

Dienstfertig, *adj. πρόθυμος, ἕτοιμος εἰς δούλευσιν*, serviable, officieux.

Dienstfertigkeit, *f.*, *ἡ προθυμία εἰς δούλευσιν*, empressement *m.* à servir.

Dienstfreundlich, *adv. ἡμερῶς παρακαλοῦντας*, en priant d'une manière amicale.

Βιβλιοθήκη Βερροίας

Dienstfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ δούλευσιν, franc ou exempt de service.

Dienstknecht, *m.*, δοῦλος χωρικός, valet (d'un paysan), *m.*

Dienstleistung, *f.*, ἡ δούλευσις, ἐξαχολούθησις δουλείας, service, office, *m.*

Dienstleute, *f. pl.*, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι, les domestiques, *pl.*

Dienstlohn, *m.*, ὁ μισθὸς τοῦ δούλου ἢ τῆς δουλεύρας, gages, *m. pl.*, salaire, *m.*

Dienstlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν ἢ ὑπηρεσίαν, hors de service, sans emploi.

Dienstmagd, *f.*, ἡ δουλεύρα, servante, *f.*

Dienstmann, *m.*, ὑποτελὴς, ὑποτεταγμένος εἰς ἄρχοντα ἢ κύριον φεουδου, vassal, feudataire, *m.*

Dienstpferd, *n.*, ἄλογον διωρισμένον διὰ πολεμικὴν δούλευσιν, cheval *m.* de service.

Dienstpflicht, *f.*, τὸ χρέος τοῦ δούλου, τοῦ ὑπηρέτου, devoir (d'un vassal etc.), *m.*

Dienstpflichtig, *adj.* ὑποχρεωμένος εἰς δούλευσιν, obligé au service.

Dienstvolk, *n.*, s. Dienstleute.

Dienstwillig, *adj.* πρόθυμος εἰς δούλευσιν, prêt à servir, serviable.

Dienstzwang, *m.*, ἡ ἀγγαρεία, ἡ ἀναγκασμὸς εἰς δουλείαν, droit *m.* des corvées.

Diesem nach, κατὰ τοῦτο, donc.

Dieser, diese, dieses, *pron.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (ἐτοῦτος, ἐτούτη, ἐτοῦτο), ce, cet, cette.

Diesfalls, *adj.* εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ἂν εἶναι οὕτως, (ἂν εἶναι ἔτζι), dans ce cas-là.

Diesjährig, *adj.* ἐφετινός, de cette année.

Diesmal, *adv.* ταύτην τὴν φοράν, αὐτὴν τὴν φοράν, cette fois.

Diesseitig, *adj.* ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος εὑρισκόμενος, citérieur, qui est en deçà.

Diesseits, *adv.* ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος, deçà, par-deçà, endeçà; diesseits, ober =seit des Flusses, ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ, par-deçà la rivière.

Dietrich, *s.*, τὸ ἀντικλείδι, ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν τὴν κλειδωνιάν, (serrur.) rossignol, crochet, *m.*

Dinkel, *m.*, εἶδος σιταροῦ ὅμοιον μὲ τὸ βρόμι, épeautre, froment locar, *m.*

Dinstag, (Dienstag), Dinstig *m.*, ἡ τρίτη, mardi, *m.*

Dinte, *s.* Tinte.

Diöces, *f.*, ἡ ἐπαρχία ἐπισκόπου, diocèse, *m.*; *s.* Kirchsprengel.

Diphthong, *m.*, *s.* Doppellaut.

Diplom, *n.*, τὸ δίπλωμα, χρυσόβουλλον, diplome, *m.*, patente, *f.*

Diplomatik, *f.*, ἡ διπλωματικὴ ἢ γνῶσις τῶν διπλωμάτων ἢ ἐπιστήμη τοῦ ἐθνικοῦ νομίμου, diplomatique, diplomatic, *f.*

Diplomatiker, *m.*, ὁ διπλωματικὸς, ὅστις γνέφει τὰ διπλώματα, ὅστις γνέφει τὰ νόμιμα ἐθνικά, diplomatique, diplomate, *m.*

Diplomatisch, *adj.* διπλωματικός, diplomatique.

Dir, *pron.* σοί, εἰς ἐσένα, te, à toi.

Direction, *f.*, ἐπιστασία, διοίκησις, κυβέρνησις, direction, *f.*; s. Verwaltung, Leitung; διεύθυνσις, direction, *f.*; s. Richtung.

Director, *m.*, ἐπιστάτης, διοικητὴς, directeur, *m.*

Directorium, *n.*, διοικητήριον, directoire, *m.*

Dirigiren, s. Verwalten, Leiten, Richten.

Dirne, *f.*, ἡ κόρη, τὸ κοράσιον (κορίτζι), fille, *f.*; δουλεύτρα, servante, *f.*

Discant, *m.*, ἡ ἀντιφωνοῦσα φωνὴ, ἡ ἀντικειμένη τῷ βαρυτόνῳ (εἰς τὴν μουσικὴν), (mus.) dessus, *m.*

Discantist, *m.*, ὅστις ψάλλει (ἢ παραγουδεῖ) μὲ ὑψηλὴν φωνὴν, dessus (celui qui chante le dessus); *s.* Discant.

Discontiren, *v. n.* ἀφαιρῶ, ξεπλένω (πληρώνοντας μίαν κομβιάλην), escompter.

Discontto, *m.*, ξέπασμα, ξεπερμὸς, escompte, *m.*

Discours, *m.*, *s.* Gespräch.

Dispensation, *f.*, ἐξαίρεσις, ἄδεια, dispense, *f.*

Dispensiren, *v. a.* ἐξαιρῶ τινὰ ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ νόμου, τοῦ δίδω ἄδειαν, dispenser (q. de qc.).

Disputation, *f.*, ἡ διάλεξις, φιλονεικία (εἰς τὰς ἀκαδημίας), dispute, thèse, *f.*

Disputiren, *v. n.* φιλονεικῶ, διαλέγομαι, disputer, soutenir des thèses.

Dissertation, *f.*, *s.* Abhandlung.

Dissident, *m.*, ἀλλόθρησκος (ὁ μὴ Καθόλικος) εἰς τὴν ἐκκλησίαν, dissident, *m.*

Dissonanz, *f.*, ἀσυμφωνία, διαφωνία, (mus.) dissonance, *f.*

Distel, *f.*, ἡ ἀκόλυμος, ἡ ὀνόκανθις, (φυτὸν), chardon, *m.*

Distelfink, *m.*, ὁ σιρικαλιανὸς (πουλὶ), chardonneret, *m.*

District, *m.*, μέρος ἐπαρχίας, district, *m.*

Divan, *m.*, τὸ νιτβένι (τῶν Τουρκῶν), divan, *m.*; ὁ σοφᾶς, sofa, *m.*

Dividende, *f.*, μερίδιον (τὸ ἐνῆκον μεριδίων εἰς καθένα ὁποῦ μετέχει εἰς ἕνα ἐπιχείρημα), (commerce) dividende, *m.*

Dividendus, *m.*, ὁ διαιρετέος, (arithm.) dividende, *m.*

Dividiren, *v. a.* διαιρῶ, μοιρίζω, diviser; *s.* Theilen.

Division, *f.*, διαίρεσις, μερισμὸς, μοιρασμὸς, (arithm.) division, *f.*; (Heerabtheilung), μέρος ἑνὸς στρατεύματος ὁποῦ ἀρχίζει ἕνας στρατηγὸς, (milit.) division; (einer Flotte), μέρος στόλου ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς ναυάρχου, (mar.) division.

Divisor, *m.*, ὁ διαιρέτης, μοιρασιὴς, diviseur, *m.*

Divis, *m.*, γραμμὴ διαιρέσεως, tiret, *m.*

Divisorium, *n.*, σφυκτήριον (ξύλον τὸ ὁποῖον βάνει ὁ τυποθέτης ἐπάνω εἰς τὸ χαρτὶ γράφειν νὰ τὸ κρατήσῃ), (imprim.) mordant, *m.*

Döbel, *m.*, ξύλινον καρφί, cheville, *f.*; (Froschwurm), μικρὸς βαρυεχος, ὁποῦ ἔχει ἀνάμι ἀχῆμα σκολιχέου, têtard, *m.*; (ein Fisch), κοβιὸς (ψάρι), goujon (poisson), *m.*

Doch, *conj.* ὅμως, μὲ ὅλον τοῦτο, pourtant, cependant, toutefois; λοιπὸν, donc; kommen Sie doch, ἔλατε λοιπὸν, venez-donc; παρακαλῶ, de grâce, je vous prie; sagen Sie mir doch, εἰπέτε μοι, παρακαλῶ, dites-moi je vous prie.

Docht, *m.*, τὸ φιτίλι, mèche, *f.*

Docke, *f.*, (Puppe), ἡ κοκκὸλα, poupée, *f.*; (am Geländer), τὸ κάγκελλον, balustre, *m.*; (im Seewesen), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια, bassin *m.* de construction.

Doctor, *m.*, ὁ δόκτωρ, ἀξία ἀκαδημική, docteur, *m.*; (Arzt), ὁ γιατρὸς, médecin, *m.*

Doctor-Hut, *m.*, τὸ καπέλο (σημεῖον τῆς ἀξίας) τοῦ δόκτορος, bonnet *m.* de docteur.

Doctor-Würde, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ δόκτορος, doctorat, *m.*

Document, *n.*, *s.* Urkunde, Beleg.

Dogge, *f.*, μεγάλος σκύλος, dogue, *m.*

Dogmatik, *f.*, ἡ περὶ τῆς θρησκείας διδασκαλία, doctrine *f.* dogmatique.

Dogmatisch, *adj.* δογματικὸς, dogmatique.

Dohle, *f.*, ὁ κολοιός, ἡ κολοιοῦδα), choucas (oiseau), *m.*

Dohne, *f.*, παγίδα μὲ τὴν ὁποίαν πιάνουν πουλιά, cabelet, lacet, *m.*

Dohnenfang, *m.*, τὸ πιάσιμον τῶν πουλιῶν μὲ παγίδας, chasse *f.* des oiseaux au lacet.

Dohnenstrich, Dohnensteig, *m.*, ἁράδα ἀπὸ παγίδαις διὰ πουλιά, lacets *m. pl.* mis de suite dans un bois.

Dolch, *m.*, τὸ ξιφίδιον (τουρκ. χαντζάρι), poignard, *m.*

Dolde, *f.*, τὸ μέρος τῶν ἀνθῶν ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ ἀκτιδάριον, (botan.) ombelle, *f.*; φοῦντα ἀπὸ πτερὰ εἰς τὸ κεφάλι μερικῶν πουλιῶν, huppe *f.* (de quelques oiseaux).

Dolman, *m.*, ἐπανωφόρεμα τῶν οὐσάρων, doliman, *m.*

Dolmetschen, *v. a.* μεταφράζω, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ, interpréter, expliquer.

Dolmetscher, *m.*, ὁ ἑρμηνεύς, (τουρκ. δραγουμάνος), interprète, truchement, *m.*

Dolmetschung, *f.*, ἑρμηνεία, ἐξήγησις, interprétation, explication, *f.*

Dom, *m.*, Domkirche, *f.*, ἡ μητρόπολις, ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου, (église) cathédrale; (Kuppel), θόλος, dôme, *m.*

Domäne, *f.*, Domänen=Gut, *n.*, ὑποστατικὸν ἀνῆκαν εἰς τὴν βασιλείαν, domaine, *m.*

Domback, *s.* Tomback.

Dom=Capitel, *n.*, οἱ συνέλευσις τῶν κανονικῶν εἰς τὴν μητρόπολιν, chapitre, *m.*

Dombechant, *m.*, ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν κανονικῶν, doyen *m.* du chapitre.

Dom=Herr, *m.*, ὁ κανονικός, chanoine, *m.*

Domherrnstelle, *f.*, κανονικάτον, canonicat, *m.*

Dominikaner, *m.*, ὁ Δομινικάνος (εἶδος μοναχῶν καθολικῶν), dominicain, *m.*

Domino, *m.*, ῥοῦχον (μαῦρον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) διὰ μασκαράταν, domino (habit), *m.*

Domino, Dominospiel, *n.*, εἶδος παιγνιδίου μὲ μικρὰς πλάκας ὁποῦ ἔχουν νούμερα, domino (jeu), *m.*

Dompfaff, *m.*, ὁ πυρρούλης, τὸ μελανοκέφαλον, (πουλί), pivoine, bouvreuil (oiseau), *m.*

Domprobst, *m.*, ὁ προκαθήμενος τῶν κανονικῶν, prévôt *m.* du chapitre, *m.*

Domstift, *n.*, ἡ μητρόπολις καὶ ἡ συνέλευσις τῶν κανονικῶν, église *f.* cathédrale, chapitre.

Donlege, *s.* legig, *adj.* (im Bergbau), κατηφορος, incliné, penchant.

Donlege, *f.*, ὁ κατήφορος, le penchant, l'inclinaison, *f.*

Donner, *m.*, ἡ βροντή, tonnerre, *m.*

Donnerbüchse, *f.*, λουμπάρδα, bombarde, *m.*

Donnerkeil, *m.*, ὁ κεραυνός, τὸ πυροπελέκι, foudre, *f.*

Donnern, *v. i.* βροντῶ, tonner; *fig.* (lärmen), *v. n.* βροντὴ foudroyer, tempêter.

Donnerschlag, *m.*, τὸ ἀστροπελέκισμα, ὁ κεραυνὸς μὲ τὴν βροντήν, coup *m.* de foudre.

Donnerstag, *m.*, ἡ πέμπτη (πέμπτη), jeudi, *m.*; der grüne —, ἡ μεγάλη πέμπτη, jeudi saint.

Donnerstimme, *f.*, βροντερὴ φωνή, voix *f.* de tonnerre.

Donnerwolke, *s.* Gewitterwolke.

Donnerstrahl, *m.*, ὁ κεραυνὸς τὸ ἀστροπελέκι, foudre, *f.*

Donnerwetter, *n.*, αἱ βρονταῖς (ἡ βρονταῖς), κακοκαιρία ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς, tempête, *f.*, orage, *m.*

Doppelader, *m.*, ὁ διπλὸς ἀετός, aigle *m.* double.

Doppelband, *n.*, διπλὴ κορδέλα, double ruban *m.*; Band.

Doppelbier, *n.*, διπλὴ μπιέρα, bière double ou très-forte.

Doppelblech, *n.*, διπλὸς τενεκές, tôle, *f.*

Doppelbeutung, *s.* Doppelsinn.

Doppelbraht, *m.*, διπλὸν σύρμα, double ligneul, *m.*

Doppelehe, *f.*, διγαμία, bigamie, *f.*

Doppelflinte, *f.*, διπλὸν τουφέκι, fusil *m.* à deux canons.

Doppelhaken, *m.*, τουφέκι διπλοῦ ἀκουμβᾷ εἰς ἕνα χαρακτῆρα, arquebuse, *f.*

Doppellaut, *s.* lauter, *m.*, ἡ διφθογγος, diphthongue, *f.*

Doppeln, *v. n.* διπλώνω, κάνω διπλόν, doubler; (Karten), παίζω (μὲ) τὰ χαρτιὰ jouer aux dés.

Doppelpunkt, *m.*, ἡ διπλὴ στιγμή (:), deux points, *m. pl.*

Doppelsammet, *m.*, διπλὸς καμπὲς, velours *m.* à revers de panne.

Doppelsinn, *m.*, διπλὸν νόημα, ἀμφιλογία, double sens, *m.*, équivoque, ambiguité, *f.*

Doppelsinnig, *adj.* ὁποῦ ἔχει διπλὸν νόημα, ἀμφίλογος, ambigu, équivoque.

Doppelt, *adj.* διπλός, double.

Doppeltaffet, *m.*, διπλὸς ταφετᾶς, taffetas, *m.*

Doppelzüngig, *adj.* δίγλωσσος, (qui a deux langues); (*met.*) ψευδὴς, ὄστις λέγει ἄλλα καὶ ἄλλα ἐννοεῖ, *fig.* qui a la langue double.

Dorf, *n.*, τὸ χωρίον, village, *m.*

Dorfbäcker, *m.*, ψωμᾶς χωριάτης, boulanger *m.* de village.

Dörfchen, *n.*, μικρὸν χωρίον, petit village, hameau, *m.*

Dorfjunker, *m.*, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον, χωρικὸς εὐγενής, gentilhomme *m.* campagnard.

Dorfkirche, *f.*, ἐκκλησία χωρική, église *f.* de village.

Dorfpfarre, *f.*, ἐνορία εἰς τὸ χωρίον, cure *f.* de village.

Dorfpfarrer, *m.*, ἐφημέριος εἰς τὸ χωρίον, curé *m.* de village.

Dorfrichter, Dorfschulze, *m.*, χωριάτης, juge *m.* de village.

Dorfschaft, *f.*, οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ χωρίου, communauté de village, commune, *f.*

Dorfschulmeister, *m.*, διδάσκαλος σχολείου εἰς τὸ χωρίον, magister *m.* de village.

Dorn, *m.*, ἡ ἄκανθα, τὸ ἀγκάθι, ἡ ἀγκαθιά, ἡ βάτος, buisson *m.* d'épines.

Dornen, *adj.* ἀκανθινὸς, ἀγκαθινός, d'épines.

Dornenkrone, *f.*, στέμμα ἀπὸ ἀγκάθια, couronne *f.* d'épines.

Dornhecke, *f.*, φράκτη ἀπὸ βάτους, ἀπὸ ἀγκάθια, haie *f.* d'épines.

Dornicht, *adj.* ἀκανθώδης, ἀγκαθερὸς, en forme d'épines.

Dornig, *adj.* γεμάτος ἀγκάθια, épineux.

Dorren, *v. n.* ξηραίνομαι, sécher, se sécher.

Dörren, *v. a.* ξηραίνω, séchor, dessécher.

Dorsch, *m.*, εἶδος ἀπὸ ψυλλόψαρον, merluche (sorte de morue), *f.*

Dort, (Dorten), *adv.* ἐκεῖ, là, y.

Dorther, *adv.* ἀπὸ ἐκεῖ, ἐκειθεν, de delà.

Dorthin, *adv.* ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἐκεῖ, là, de ce côté là.

Dortig, *adj.* ἐκεῖ εὑρισκόμενος, de ce lieu, en ce lieu là.

Dose, *f.*, ἡ ταμπακέρα, tabatière, *f.*; τὸ κουτί, boîte, *f.*

Dosenstück, Dosengeschenk, *n.*, χαρτζιλίκι εἰς τὸ σακκάκι μιᾶς τακαπέρας, dessous *m.* d'une tabatière.

Dosis, *f.*, ἡ δόσις (παρὰ λατρικοῦ), dose, prise, *f.*

Dotter, *m. n.*, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ, jaune d'oeuf, moyeu, *m.*

Dotterblume, *f.*, τὸ λεράκιον, (φυτὸν τι), (bot.) souci, *m.*, dent *f.* de lion.

Drache, *m.*, ὁ δράκων, (δράκος), dragon, *m.*; — von Papier, *s.* Papierdrache.

Drachenblut, *n.*, (αἷμα δράκοντος) φυτόν τι καὶ δάκρυον δένδρου τινὸς τῆς Ἰνδίας, sang *m.* de dragon (gomme et plante).

Drachenkopf, Drachenschwanz, *s.* aufsteigender, absteigender Knoten im Kreis.

Drachma, *m.*, ἡ δραχμή, drachme, *f.*

Dragoner, *m.*, ὁ δραγουάνος, (παρατσώλης ὅπου πολεμεῖ καὶ πεζὸς καὶ ἱππεύς), dragon (soldat), *m.*

Dragun, *m.*, δρακόντιον, (φυτὸν τι), (bot.) estragon, *m.*

Draht, *m.*, τὸ σύρμα, fil, fil d'archal, fil *m.* de fer.

Drähtern, *adj.* ἀπὸ σύρμα κατασκευασμένος, de fil d'archal.

Drahtgitter, *m.*, τὰ κιγκελλία ἀπὸ σύρμα, châssis *m.* de fil de fer.

Drahtgitter, *f.*, μπαλλὰ σκεπασμένη μὲ σύρμα, balle *f.* ramée.

Drahtsaite, *f.*, χορδὴ ἀπὸ σύρμα κατασκευασμένη, corde *f.* de fil d'archal.

Drahtscheere, *f.*, ψαλίδα διὰ σύρμα, ciseaux, *f. pl.*

Drahtsieb, *n.*, κόσκινον ἀπὸ σύρμα κατεσκευασμένον, crible *m.* de fil d'archal.

Drahtzange, *f.*, τζιμπίδι τῶν *συρματοποιῶν*, bequettes, *f. pl.*

Drahtzieher, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει τὸ σύρμα*, *συρματοποιός*, tréfileur, affineur, *m.*

Drall, *s.* Derb, Dicht.

Drama, *n.*, τὸ *δράμα*, drame, *m.*

Dramatisch, *adj.* *δραματικός*, dramatique.

Drang, *m.*, *ἡ στρημοῦρα*, presse, *f.*; (heftige Begierde), *ἡ ὁρμή*, *μεγάλη ὄρεξις*, urgence, envie, *f.*; (Bedrängniß), *ἡ στενοχωρία*, oppression, souffrance, *f.*

Drängen, *v. a.* *πιέζω*, *θλίβω*, *στρημώνω*, serrer, presser; *fig.* *στενοχωρῶ*, *τυραννῶ*, vexer, tourmenter; sich drängen, *στρημώνομαι*, se presser, se serrer.

Drangsal, *n.*, *ἡ στενοχωρία*, *τὸ δυστύχημα*, oppression, souffrance, *f.*

Drapiren, *v. n.* (eine Figur), *παρασταίνω σχῆμα ἐνδεδυμένον* (*εἰς μίαν ζωγραφίαν κτλ.*), draper (une figure).

† Dräuen, *s.* Drohen.

Drauf, *s.* Darauf.

Dräuschen, *v. i. fam.* es dräuscht, *βρέχει ραγδαίως*, il pleut à verse.

Draußen, *adv.* *ἔξω*, *ἐκεῖ ἔξω*, là dehors.

Drechselbank, *f.*, *ὁ τόρνος*, tour (du tourneur), *m.*

Drechseln, *v. n.* *τορνεύω*, tourner, faire au tour.

Drechsler, *m.*, *ὁ τορνευτής*, tourneur, *m.*

Drechslerarbeit, *f.*, *ἡ δουλειὰ τῶν τορνευτῶν*, ouvrage *m.* fait au tour.

Dreck, *m.*, *pop.* *ἡ λάσπη*, boue, *f.*; (*ὁμοίως τὰ σκατά*), merde, fiente, *f.*; *ἡ λέρα*, ordure, *f.*

Dreckhaufen, *m.*, *σωρὸς ἀπὸ λάσπην*, monceau *m.* de boue.

Dreckig, *adj.* *λασπώδης*, *pop.* merdeux, fangeux, boué; *λερωμένος*, sale.

Dreckkäfer, *m.*, *κάνθαρος* (*ἀσκάθαρος*) *ὑπὸ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν*, fouille-merde, *m.*

Dreckkarren, *m.*, *ἁμαξᾶκι διὰ μουβάλισμα λάσπης*, tombereau, *m.*

Dreckkärrner, *m.*, *ἁμαξᾶς ὁποῦ πατηρεύει τὴν λάσπην ἀπὸ τὴν στράταν*, boueur, *m.*

Dregg, *n.*, Dregganker, *m.*, *ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ἀγκίστρια*, (mar.) grappin, *m.*

Dreggen, *v. a.* *ψαρεύω τὴν χαμένην ἄγκυραν*, (mar.) draguer.

Dreibaum, Dreibkreuz, *s.*, *σταυρὸς ὅπου γυρίζει ἐπάνω εἰς ἕνα ξύλον καὶ ὁποῦ ἐμποδίζει τὸν δρόμον διὰ τοὺς ἐπιτῆς*, barrière, *f.*, arbre, *m.*

Dreibrücke, *f.*, *γεφύρι τὸ ὁποῖον, ἡμποροῦν να τὸ γυρίσουν*, pont-tournant, *m.*

Dreheisen, *n.*, *ἀμπλάριον τοῦ τορνευτοῦ*, tournoir, biseau, *m.*

Drehen, *v. a.* *στρίφω*, *γυρίζω*, tourner; (drechseln), *τορνεύω*, tourner, faire au tour; einen (eine Nase —), *ἀπατῶ τινὰ μὲ ψευδίσι*, donner à garder à *q.*

Dreher, *m.*, *s.* Kurbel.

Drehkrankheit, *f.*, der Schafe, *ἡ ζάλη τῶν προβάτων*, avertournoiement *m.* des brebis sujette au tournement.

Drehling, *m.*, *τὸ χερούλι μὲ ὁποῖον γυρίζουν τὸ ἀπ* manivelle, *f.*; (Schaf), *βατον ὁποῦ ἔχει τὴν* brebis sujette au tournement.

Drehorgel, *f.*, *μουσικὸν γ* *γανον τὸ ὁποῖον πα* *γυρίζοντας ἕνα μανίκι* le, *f.*, orgue *m.* d'Allema

Drehscheibe, *f.*, *τροχὸς* *τσουκαλᾶ*, tour (du potier)

Drehstuhl, *m.*, *σκαμνὶ γυ* *κὸν*, siége *m.* tournant.

Drehwürfel, *m.*, *εἶδος* *μὲ χερούλι ὁποῦ στρίφ* toton, *m.*

Dreist, *adj.* *τολμηρὸς*, *αὐθ* hardi, courageux; *αὐθα* *πος*, *ἀναίσχυντος*, effro

Dreistigkeit, *f.*, *ἡ τόλμη*, *αὐ* *δεια*, hardiesse, *f.*; *ἡ* *αἰσχύντη*, *ἀδιαντροπιὰ*, fronterie, *f.*

Drell, *s.* Drillich.

Dreschen, *v. a.* *ἀλωνίζω*, *χ* *νίζω τὰ σιτάρια*, batt blé; *pop.* *δέρνω καλὰ*, ser.

Dreschen, *m.*, *ὁ ἀλωνιστὴ* teur *m.* en grange.

Dreschenlohn, *m.*, *ὁ μισθὸ* *τὸ ἀλώνισμα*, battage, *m*

Dreschflegel, *m.*, *ὁ κόπανο*

τῶν ὁποίων ἀλωνίζουν (*κτυποῦν*) *τὰ σιτάρια* (*εἰς τὴν Κύπρον*), flcau, *m.*

Dreschtenne, *f.*, *τὸ ἁλώνι*, aire, *f.*

Dreschen, *v. n.* (einen Hund zur Jagd abrichten), *μαθαίνω ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνήγι*, dresser (un chien).

Drei, *num.* *τρεῖς*, *τρία*, trois.

Dreieinig, *adj.* *τρίπους*, *τριπόδαρος*, à trois pieds.

Dreiblatt, *n.*, *τριφύλλον*, trè *m.*

Dreibrücker, *n.*, *καράβι μὲ τρία σταστρώματα*, vaisseau *m.* à trois ponts.

Dreibrüthig, *adj.* *τρίκλωστος*, à trois fils.

Dreibund, *m.* *τὸ τρίγωνον*, trin *m.*

Dreieckig, *adj.* *τρίγωνος*, trian culaire.

Dreieinig, *adj.* der dreyeinige Gott, *ὁ Θεὸς ἓν τῇ ἁγίᾳ Τριάδι*, trois en un.

Dreieinigkeit, *f.*, *ἡ ἁγία τριάς*, *ἁγία τριάδα*, trinité, *f.*

Dreierley, *adj.* indecl. *τριῶν τρόπων*, de trois sortes, de trois manières.

Dreifach, -fältig, *adj.* *τριπλοῦς*, *τριπλάσιος*, triple.

Dreifaltigkeit, Dreyfaltigkeit, *s.* Dreyeinigkeit.

Dreifarbig, *adj.* *τριχρώματος*, tricolore.

Dreifuß, *m.*, *ὁ τρίπους*, *τὸ τρι* trépied, *m.*

Dreifüßig, *adj.* *τρίπους*, *τρι* *ποδαρος*, à trois pieds.

Dreihundert, *num.* *τριακόσιοι*, *-αι*, *-α*, trois cent.

Dreyhundertste, *adj.* *τριακοσιοστός*, trois-centième.

Dreyjährig, *adj.* *τριετὴς*, *τριχρονος*, *τριῶν ἐτῶν*, de trois ans, triennal.

Dreyklang, *m.*, *ἁρμονία τριῶν τόνων εἰς τὴν μουσικήν*, triton, *m.*

Dreylaut, *m.*, *ὁ τριῴδαγγος*, triphthongue, *m.*

Dreyling, *m.*, *μικρὸν μαῦρον ψαράκι*, petit pain *m.* bis.

Dreymal, *adv.* *τρεῖς φοραῖς*, *τρίς*, trois fois.

Dreymalig, *adj.* *τριῶν φοραῖς γενόμενος*, de trois fois, trois fois répété.

Dreymonathlich, *adj.* *τριμηνιαῖος*, *τριῶν μηνῶν*, de trois mois.

Dreypfündig, *adj.* *ὁποῦ ζυγιάζει τρία φούντια*, de trois livres.

Dreyruderig, *adj.* *μὲ τρεῖς ἁράδας κωπιά*, à trois rangs de rames; ein -ges Schiff, *ἡ τριήρης* (*κάτεργον τῶν ἀρχαίων*), trirème, *f.*

Dreyschlag, *m.*, *εἶδος βήματος τοῦ ἀλόγου*, amble, traquenard, *m.*

Dreyschneidig, *adj.* *μὲ τρεῖς ἀθέρας ἢ κόψες*, à trois tranchants.

Dreyseitig, *adj.* *τριπλεύρος*, triatéral.

Dreyspitzig, *adj.* (*ἀμάξι*) *ὁποῦ ἔχει τρία καπάματα*, (voiture) à trois places.

Dreyspännig, *adj.* (*ἁμάξι*) *εἰς τὸ ὁποῖον ζεύγουν τρία ἄλογα*, à trois chevaux.

Dreyspitzig, *s.* Dreyzackig.

Dreyspitzig, *adj.* *τριαύλαβος*, *τριλόβος*.

Dreyßig, *num.* *τριάντα*, (*τριάκοντα*), trente.

Dreyßiger, *m.*, *τριακοντατής*, *ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν τριάντα καὶ σαράντα*, homme de trente ans ou entre trente et quarante ans.

Dreyßigste, *adj.* *ὁ τριακοστός*, trentième.

Dreystündig, *adj.* *τριῶν ὡρῶν*, de trois heures.

Dreytägig, *adj.* *τριήμερος*, de trois jours; das -gige Fieber, *τριταῖος πυρετός*; lièvre *f.* tierce.

Dreytausend, *num.* *τρεῖς χιλιάδες*, (*τρισχίλιοι*), trois mille.

Dreytheilig, *adj.* *τριμερὴς*, partagé en trois.

Dreyzack, *m.*, *ἡ τρίαινα*, *τὸ τριαίνι*, trident, *m.*

Dreyzackig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τρεῖς μύτες ὅλον τὸ τριαίνι*, à trois fourchons.

Dreyzehn, *num.* *δεκατρεῖς*, *δεκατρία*, treize.

Dreyzehnhundert, *num.* *χίλιοι τριακόσιοι*, *-αι*, *-α*, mille et trois cents.

Dreyzehnte, *adj.* *δέκατος τρίτος*, treizième.

Drillbohrer, *m.*, *εἶδος ἀκίδας*, drille, *f.*, trépan *m.* à archet.

Drillen, *v. a.* *τρυπῶ μὲ τὴν ἀκίδαν*, forer.

Drillich, *m.*, *εἶδος λινοῦ χαν* *δροῦ*, (*πανὶ τρίκλωστον*), treillis (étoffe), *m.*

Drillung, *m.*, *s.* Zwillung.

Drillinge, *m. pl.*, *τριδυμοι*,

τρία παιδία μαζὺ γεννημένα, trois jumeaux, m. pl.; ein —, ἕνας τριδυμος, trigémeau, m.

Dringen, v. n. ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα (οἷον· ἡ σαΐτα εἰς ἕνα ασπίδι κτλ.), percer, pénétrer; (durch), διαπερνῶ, percer par . . ., forcer; (in einen), πιέζω, βιάζω τινα, presser q., forcer q. (à qc.); auf etwas —, ζητιῶ, ἐμμένω εἰς μίαν ζήτησιν, insister sur qc.

Dringend, adj. βιαστικὸς, ἀναγκαστικὸς, πολλὰ ἀναγκαῖος, pressant, urgent; dringende Bitte, ἀπρὶλ παρακάλεσις, prière f. instante, pressante.

Dritter, -e, -es, adj. τρίτος, -η, -ον, troisième.

Drittel, Drittheil, n., τὸ τρίτον μέρος, tiers, m.

Drittens, adv. τρίτον, troisièment, en troisième lieu.

Dritthalb, adj. δύο ἥμισυ, δύο καὶ μισόν, deux et demi.

Droben, adv. ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω, là haut, en haut.

Droben, v. n. (einem mit etwas), φοβερίζω, ἀπειλῶ (τινὰ μὲ τι), menacer (q. de qc.).

Drohung, f., ὁ φοβερισμὸς, ἡ ἀπειλὴ, menace, f.

Drohwort, n., φοβεριστικὸς λόγος, garde f. menaçante.

Drollig, adj. γελοιώδης, drôle, gaillard.

Dromedar, m., εἶδος καμήλας, τὸ γοργοκάμηλον, dromadaire, m.

Drossel, f., ἡ κίχλα, (πουλὶ), grive, f.

Drost, m., ὁ προεστὼς (εἰς μεμικοὺς τόπους), drossart, m.

Drüben, adv. ἐκεῖ πέρα, de l'autre côté, de là, au-delà.

Drüber, s. Darüber.

Druck, m., (Pressung), πιεσμὸς, ἡ σφίξις, τὸ σφίξιμον, pression, compression, f.; (Druck von Schriften), ὁ τύπος, impression (d'un livre etc.).

Drucken, v. a. τυπώνω, imprimer.

Drücken, v. a. πιέζω, σφίγγω, ζουλίγω, presser, serrer; fig. ὑλίβω, ἀτενοχωρῶ, opprimer, vexer; die Stiefeln drücken mich, τὰ ὑποδήματα μὲ ζουλίγουν, les bottes me blessent, me contraignent les pieds.

Drucker, m., ὁ τυπωτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει, ὁ τυπογράφος, imprimeur, presser, m.

Drücker, m., (an der Thüre), τὸ μάνδαλον, clinche (d'une porte), f.; (an der Flinte), τὸ σκανδάλι, σκάνδαλον, détente (d'une arme à feu), f.

Druckerballen, m., τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου, (impr.) balle, f.

Druckerey, f., ἡ τυπογραφία, imprimerie, f.

Druckerfarbe, -schwärze, f., ἡ μελάνη διὰ τὸν τύπον, encre f. d'imprimeur.

Druckerlohn, m., ὁ μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ, tirage, m., impression, f.

Druckfehler, m., τὸ σφάλμα τύπου, faute f. d'impression.

Druckjahr, n., ὁ χρόνος εἰς ὁποῖον ἐτυπώθη τὸ βιβλίον, an m. de l'impression.

Druckkosten, f., τὰ ἔξοδα τύπου, frais m. pl. d'impression.

Druckort, m., τόπος ἔγδα πάθη τὸ βιβλίον, lieu m. de l'impression.

Druckpapier, n., χαρτὶ διὰ τὸν τύπον, papier m. à primer, papier m. sans . . .

Druckschrift, f., πόνημα τυπωμένον, ouvrage m. imprimé; χαρακτῆρες τοῦ που, (impr.) caractères, . . .

Druckwerk, n., ὑδραυλικὴ χανὴ ὁποῦ ἐνεργεῖ σφίξιμον, pompe f. foulante.

Drude, f., μάγισσα, sorcière, . . .

Drum, s. Darum.

Drunten, adv. ἐκεῖ κάτω, bas.

Druse, f., κομμάτι συνεργον ἀπὸ διάφορα χρώματα λισμένα, groupe f. ou m. de cristallisations; (Krankheit), πάθος εἰς τὰ γόνατα εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἀπὸ τὴν μύιην τῶν ἀσπρον ῥεῦμα, . . . (maladie des chevaux), . . .

Drüse, f., ἀδὴν, βαλανίδιον, (εἰς τὸ σῶμα), glande, f.

Drüsenkrankheit, f., πάθος τὰ βαλανίδια τοῦ σώματος, maladie f. des glandes.

Drüsenverhärtung, f., . . . εἰς τὰ βαλανίδια, . . . (des glandes).

. . ., adj. γεμάτος ἀδήνας, glanduleux; (s. Drüse).

. . . pron. σὺ, ἐσύ, tu, toi.

. . . ., f., τὰ διπλὰ, (οἷον· . . . βιβλία ὁποῦ εἶναι τὰ . . . κτλ.), doublet, m.

. . . ., s. Verdoppeln.

. . . ., m., τὸ φλουρίον, duc, m.

. . . ., sich —, κλίνομαι κάτω, . . . ; se tapir.

. . . ., m., ὁ κρυφὸς παχύγλωσσος, sournois, cafard, m.

. . . ., v. n. λαλῶ τὴν ἀσχοταμπούνα, jouer de la cornemuse; τραγουδῶ ἄλιγον καὶ ἀμελῶς, fredonner (un peu et sans mesure).

. . . ., m., ἡ ἀσχοτζαμπούνα, ὁ ἀσκαύλος, cornemuse, musette, f.

. . . ., m., ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν ἀσκοτζαμπούνα, joueur m. de cornemuse.

. . . ., n., ἡ μονομαχία, duel, m.

. . . ., m., ὁ μονομάχος, duelliste, m.

. . . ., sich), μονομαχοῦμαι, κάνω μονομαχίαν, se battre en duel.

. . . ., n., ἄσμα (τραγουδὶ) εἰς δύο φωνὰς, duo, m.

. . . ., m., ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμὶδα, (vapeur, exhalaison, f.; ἡ εὐωδία, odeur, f.

. . . ., v. a. ξετιμίζομαι, ἐβγάνω μυρωδίαν, μυρίζω, exhaler des vapeurs, des odeurs.

. . . ., v. n. διαπνέω, transpirer.

Duftig, adj. ἀτμώδης, μυρισμικὸς, vaporeux, plein de vapeurs.

Dulden, v. a. ὑποφέρω, ἀνέχω, souffrir, endurer, supporter.

Duldsam, adj. ἀνεξιθρησκος, tolérant.

Duldsamkeit, f., ἀνεξιθρησκεία, tolérance, f.

Duldung, f., ἡ ἀνοχὴ, souffrance; ἀνεξιθρησκεία, tolérance, f.

Dumm, adj. ἀνόητος, μωρὸς, (κοινῶς· ἀχμάκης), stupide, bête, niais; (betäubt), ζαλισμένος, alourdi.

Dummdreist, adj. ἀνόητος καὶ αὐθάδης, stupidement hardi, effronté.

Dummdreistigkeit, f., ἡ μωρὴ αὐθάδεια, sotte effronterie, f.

Dummheit, f., ἡ ἀνοησία, μωρία, stupidité, bêtise, f.

Dummkopf, m., ὁ ἀνόητος, μωρὸς, βαύβαλος, (ἀχμάκης), niguand, sot, m., bête, f.

Dumpf, adj. σκοτεινὸς, ἀσαφὴς, βαρὺς, (λέγεται διὰ τοὺς τόνους, διὰ τὴν φωνὴν), sourd (se dit d'un bruit, de la voix).

Dumpfig, adj. ὑγρὸς, μισοσάπιος, μουχλιασμένος, moite, qui sent le relent, le remugle.

Dune, f., s. Flaumfeder.

Düne, f., σωρὸς ἄμμου εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης, dune, f.

Düngen, v. a. κοπρίζω, engraisser.

Dünger, Dung, m., ἡ κοπριὰ, engrais, fumier, m.

Düngung, f., τὸ κόπρισμα, engraissement, m.

Dunkel, adj. σκοτεινὸς, sombre, obscur; (undeutlich), ἀσαφὴς, σκοτεινὸς, fig. obscur; (von Farben), βαθὺς (εἰς τὰ χρώματα), (des couleurs), obscur, foncé.

Dunkel, n., τὸ σκότος, obscurité, f., ténèbre, f. pl.

Dünkel, m., ἡ ὑψηλοφροσύνη, ὑπερηφάνεια, μεγάλη φαντασία, présomption, suffisance, fantasie, f.

Dunkelblau, adj. βαθὺ γαλάζιος, bleu obscur, bleu foncé.

Dunkelbraun, adj. βαθὺ μελιανὸς, μελιεγχρινὸς, brun, obscur.

Dunkelgelb, adj. βαθὺ κίτρινος, jaune foncé.

Dunkelgrün, adj. βαθὺ πράσινος, vert foncé.

Dunkelheit, f., τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης, obscurité, f., ténèbres, f. pl.; (Undeutlichkeit), τὸ ἀσαφὲς, σκοτεινὸν νόημα, fig. obscurité (d'une expression etc.); (ein niederer Zustand), τὸ σκότος, ταπεινὴ κατάστασις, fig. obscurité, état m. obscur.

Dunkelroth, adj. βαθὺ κόκκινος, rouge foncé.

Dünken, v. i. es dünkt mich, μοὶ (μὲ) φαίνεται, il me semble; sich klug dünken, νομίζομαι φρόνιμος μόνος μου, se croire sage.

Dünn, adj. λεπτὸς, mince, menu; ἀραιὸς, clair, rare; dünne Beine, n. pl., λεπτὰ σκέλη (πόδια), jambes f. pl.

mennes; dünnes Blut, λεπτὸν (καὶ αὐχὶ πηκτὸν) αἷμα, sang *m.* subtil; dünne Luft, ἀραιὸς ἀέρας, air subtil, rare.

Dünnbeinig, *adj.* ὁποῦ ἔχει λεπτὰ σκέλια, qui a les jambes menues.

Dünnschalig, *adj.* ὁποῦ ἔχει λεπτὴν ὀστρακίδα, qui a l'écale délicée.

Dünne, *f.*, ἡ λεπτότης, qualité *f.* de ce qui est mince etc.; ἡ ἀραιότης, qualité de ce qui est clair, rare; (Dünnung am menschlichen Körper), τὸ ἀπαλὸν μέρος τῆς κοιλίας ἐπάνω ἀπὸ τὸ μηρί, τὸ ἀζουμέρι, aine, *f.*

Dunst, *m.*, ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα, vapeur, exhalaison, *f.*

Dünsten, Dunsten, *v. n.* ἐξατμίζομαι, rendre des vapeurs; διαπνέω, transpirer.

Dünsten, *v. a.* s. Dämpfen.

Dunstig, *adj.* γεμάτος ἀτμούς, vaporeux.

Dunstkreis, *m.*, ἡ ἀτμοσφαῖρα, atmosphère, *f.*

Duodez, *n.*, in —, βιβλίον εἰς σχῆμα δωδέκατον (ὕστου ἡ κόλλα ἔναι διπλωμένη εἰς δώδεκα φύλλα), in-douze.

Durch, *prp.* διά, par, à travers de . . .; διὰ μέσου, par moyennant au moyen de —; durch und durch, πέρα πέρα, d'outre en outre, tout-à-fait; (s. auch Hindurch).

Durch=ackern, u. durchackern, *v. n.* διαγαπνέω, bien labourer; (eine Schrift), διορθόω καὶ διαρθρόω ἕνα σύγγραμμα, corriger avec rigueur (un écrit).

Durch=arbeiten, *v. a.* δουλεύω καλά, ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν, bien travailler, manier; sich —, διαπερνῶ μὲ κόπον, se faire jour; τελειώνω (ἕνα δύσκολον ἔργον) μὲ κόπον, venir à bout de quelque travail difficile.

Durchaus, *adv.* διὰ παντός, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, tout-à-fait, d'un bout à l'autre; (schlechterdings), ἐξεπίτηδες, χωρὶς ἄλλο, absolument.

Durch=backen, *v. n.* ψήνω καλὰ (ψωμὶ κτλ.), bien cuire (le pain etc.).

Durch=beißen u. durchbeißen, *v. a.* δαγκάνω πέρα πέρα, percer d'outre en outre en mordant.

Durch=beizen, *v. n.* τρυπῶ μὲ καυστικὰ νερά, (οἷον μὲ ἁλμύρη), percer (p. e. les rangs des ennemis).

Durch=brennen, *v. n.* τρυπῶ καίοντας, (καίω πέρα πέρα), percer en brûlant; *v. n.* καίομαι πέρα πέρα, brûler outre en outre.

Durch=bringen, *v. n.* φέρω μέσου (οἷον· μιὰς πόρτας κτλ.), passer, faire passer par . . . (p. e. par une porte etc.); *fig.* einen Kranken —, διαπερνῶ τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀρρώστου, ἰατρεύω, un malade, lui sauver la vie; (verschwenden), διασκορπίζω, κατασκορπίζω, dissiper, dissiper; sich —, ἀπερνῶ, ζῶ μὲ στενοχώριαν, vivre petitement, voter.

Durch=drücken, Durch=fechten, Durch=feilen

Durchbrechen, *adj.* τρυπημένος (μάλιστα διὰ σκολισμόν), percé à jour.

Durchbruch, *m.*, τὸ τρύπημα, σχίσιμον, τζάκισμα, rupture, brèche, *f.*; τὸ σχισμένον, ἢ τρυπημένον μέρος, la partie rompue, la brèche.

Durchdacht, *adj.* et *part.* καλὰ συλλογισμένος, διὰ τὸ ὁποῖον ἠσυχάσθη τις καλά, bien examiné, approfondi, bien médité.

Durchdenken, *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι καλά, méditer, approfondir qc.

Durchdrängen, sich —, διαπερνῶ στρεμπώνοντας, ἀπερνῶ διὰ μέσου στρεμπούρας, passer en pressant, se faire jour, fendre la presse.

Durch=dringen, *v. a.* ἀπερνῶ σιγὰ σιγὰ, (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ τὸν ἄμμον), percer, pénétrer peu-à-peu (p. e. l'eau par le sable); *fig.* mit seiner Meinung —, νικῶ μὲ τὴν γνώμην μου, καταπείθω τοὺς ἐναντίους, faire passer son sentiment, l'emporter.

Durchdringen, *v. a.* διαπερνῶ ὁλοτέλως, pénétrer entièrement.

Durchdringend, *adj.* ὁποῦ διαπερνᾷ πολλὰ σφοδρὸς, pénétrant, perçant; δυνατός, fort.

Durchdringlich, *adj.* διαπερασιμος, pénétrable.

Durchdringlichkeit, *f.*, τὸ διαπερασιμον, pénétrabilité, *f.*

Durch=drücken, *v. a.* σφίγγω, ζουλήγω νὰ περάσῃ τι, passer à travers qc. en pressant.

Durch einander, ἀνακατωμένως, pêle-mêle, confusément; durch einander mischen, ἀνακατώνω, mêler, mélanger.

Durch=fahren, Durchfahren, *v. a.* ἀπερνῶ (διὰ μέσου) μὲ ἅμαξι ἢ μὲ καράβι, passer ou traverser en voiture ou en bâteau; ἀπερνῶ μὲ βίαν (οἷον· ἡ σαΐτα, τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ τουφέκι), passer à la hâte par . . ., percer (p. e. une flèche, une balle).

Durchfahrt, *f.*, τὸ πέρασμα, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπερνοῦν ἁμάξια ἢ καράβια, passage (pour les voitures ou les bâteaux).

Durchfall, *m.*, ἡ διάβροια, κίνησις τῆς κοιλίας, diarrhée, *f.*, flux *m.* de ventre.

Durch=fallen, *v. n.* πίπτω διὰ μέσου τρύπας κτλ., tomber au travers de qc. (p. e. par un trou); (metaph.) δὲν ἐπιτυχαίνω, ne pas réussir.

Durch=faulen, *v. n.* τρυποῦμαι ἀπὸ τὴ σαπίσιμο, être percé par la pourriture; durchfaulen, σαπίζω πέρα πέρα, σαπίζω ὅλα τὰ μέρη, pourrir entièrement.

Durch=fechten, *v. n.* *fig.* ἀπολαμβάνω τὸν σκοπὸν μου πολεμώντας, venir à bout de qc. à force de combattre; sich —, διαπερνῶ μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, se faire jour l'épée à la main.

Durch=feilen u. durchfeilen, *v. a.* σχίζω, τρυπῶ μὲ τὸ νὰ ξυρίσω, percer avec la lime.

Durchfeuchten, *v. a.* μουσκεύω πέρα πέρα, mouiller entièrement.

Durch=feuern u. durchfeuern, *v. a.* ζεσταίνω καλὰ (τὴν σόμπαν), chauffer bien; *v. n.* durch=feuern (mit Schießgewehr), βάλτω τουφέκι (οἷον· διὰ μέσου τοῦ παραθυριοῦ), tirer par . . .

Durchflammen, *v. a.* *fig.* ἀνάπτω (μεταφ.), enflammer.

Durch=flechten u. durchflechten, *v. a.* περιπλέκω, entrelacer.

Durch=fliegen, *v. n.* πετῶ διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, voler par . . . ou au travers . . .; durchfliegen, *v. a.* διαπερνῶ, ἀπερνῶ πετῶντας, passer en volant.

Durch=fließen u. durchfließen, *v. n.* et *n.* διαπερνῶ (ἀρχίζει διὰ πυπαμόν), couler, passer par . . .

Durchforschen, *v. a.* διερευνῶ, διεξετάζω, pénétrer, approfondir, rechercher.

Durch=fressen u. durchfressen, *v. a.* τρυπῶ τρώγοντας μὲ τὰ δόντια, percer en rongeant, ronger; τρυπῶ μὲ πράγμα ὁπου κατασβρώσκει, corroder, percer moyennant un corrosif.

Durch=frieren u. durchfrieren, *v. n.* παγώνω πέρα πέρα, geler, se glacer entièrement.

Durchfuhr, *f.*, τὸ περασμα διὰ ἁμάξης, passage (pour les voitures).

Durch=führen, *v. a.* ὁδηγῶ, πη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γαίνω, ἀπερνῶ τινα διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, mener, conduire, faire passer par un lieu.

Durchgang, m., τὸ πέρασμα, τύπος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ περάσῃ, passage, en droit m. par où on peu passer.

Durchgängig, adv. διαπαντός, généralement, partout; adj. γενικός, καθολικός, général, universel.

Durch=gärben, v. a. κατασκευάζω, φκιάνω καλὰ τὸ πετζὶ (εἰς τὸν ταμπάκην), passer bien (les peaux); fig. (einen), δέρνω καλὰ, fig. étriller, rosser.

Durch=gehen, v. n. ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου), passer par (un lieu), traverser; (von Pferden), φεύγω ζαλισμένος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), prendre le mors aux dents (se dit des chevaux); (von Schuldnern ꝛc.), φεύγω κρυφίως χωρὶς νὰ πληρώσω τὰ χρέη μου, s'enfuir, s'évader (sans payer ses dettes); (bey einer Wahl), ἐπιτυγχάνω (εἰς τὴν ἐκλογὴν), être admis, reçu (par la pluralité des voix); v. a. (eine Schrift), ἐξετάζω ἕνα σύγγραμμα (νὰ τὸ διορθώσω), examiner (un ouvrage, pour le corriger etc.); sich (dat.) die Füße durchgehen, λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ περιπατῶ, s'écorcher les pieds à force de marcher.

Durchgehends, adv. διὰ παντός, εἰς ὅλα τὰ μέρη, par-tout, en général

Durch=gerben, ſ. Durchgärben.

Durch=gießen, v. a. χύνω διὰ τρυπας, στραγγίζω, verser par (un trou), filtrer.

Durch=glühen, v. a. ein Eiſen, πυρώνω ἕνα αἴδηρον, faire rougir dans le feu (un fer); durchglühen, v. a. fig. ἀνάπτω, ἐνθουσιάζω, enflammer.

Durch=graben u. durchgraben, v. a. σκάπτω πέρα πέρα, τρυπῶ σκάπτωντας, percer avec la bêche, percer en creusant.

Durch=greifen, v. a. ἀπερνῶ τὸ χέρι (ἀπὰ μίαν τρύπαν), passer la main par (un trou); fig. (in Geſchäften), πέρνω μέτρα ἐνεργητικὰ, μεταχειρίζομαι μὲ ἐνέργειαν, prendre des mesures énergiques.

Durchgrübeln, v. a. διερευνῶ συλλογιζόμενος πολὺ, raffiner sur qc., tâcher de l'approfondir.

Durch=hauen u. durchhauen, v. a. χωρίζω, σχίζω κόπτωντας μὲ τζεκοῦρι, μὲ σπαθὶ, couper avec un érée, avec une hache; fig. einen durch=hauen, δέρνω τινα καλὰ, étriller, rosser; ſich —, v. r. ἀπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, se faire jour l'épée à la main.

Durch=hecheln, v. a. κτενίζω τὸ λινάρι, τὸ κανναβὶ, serancer; (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ, fig. critiquer, railler.

Durch=heizen u. durchheizen, v. a. ζεσταίνω καλὰ (τὴν πάμπαν, τὸν ὀνδὰν), bien chauffer.

Durch=helfen, v. a. βοηθῶ τινα νὰ φύγῃ, νὰ γλυτώσῃ, aider q. à se sauver, à se tirer d'affaire; ſich (dat.) einer merlich —, ἀπερνῶ μὲ τὸν νοχωρίν, κερδαίνω τὸ μί μου μὲ πολὺν κόπον, vivoter, vivre petitement, gagner son pain avec bien de la peine.

Durchhöhlen, v. a. τρυπῶ γύρωνις ἢ σκάπτωντας, arquer, percer.

Durch=holen, v. a. (einen), γυρεύω, περιγελῶ, se moquer de qc., railler.

Durchirren, v. a. διαπερνῶ περιπλανώμενος, περιπλανῶμαι, errer par (un lieu).

Durch=jagen, v. a. κυνηγῶ, διώχνω διὰ μέσου τινος τόπου, chasser par (un lieu).

Durch=kämmen u. durchkämmen, v. a. κτενίζω καλὰ, peigner bien.

Durch=kauen, v. a. μασῶ καλὰ, mâcher bien.

Durch=klopfen, ſ. Ausklopfen.

Durch=kneten, v. a. ζυμώνω καλὰ, pétrir bien.

Durch=kochen u. durchkochen, v. a. et n. μαγειρεύω καλὰ bien cuire; βράζω καλὰ bouillir bien.

Durch=kommen, v. n. ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου), passer par (un lieu); γλυτώνω (μεταφ.) ἀπὸ ἀρρωστιάν), échapper (à quelque mal), se relever (d'une maladie).

Durch=können, v. n. ἠμπορῶ νὰ ἀπεράσω, pouvoir passer.

Durch=kratzen u. durchkratzen, v. a. τρυπῶ τζουγκρανίζωντας, écorcher en grattant, égratigner.

Durchkreuzen, v. a. σταυρώνω (τὸν δρόμον), croiser; (μεταφ.) ἐμποδίζω, fig. empêcher.

Durch=kriechen, v. n. ἀπερνῶ ἐρπίζωντας, ramper, se fourrer par . . .; durchkriechen, v. a. πηγαίνω παντοῦ, ἐξετάζω ὅλα τὰ μέρη, fureter, chercher par-tout.

Durchlaß, m., ἄδεια νὰ ἀπεράσῃ τις, τὸ πέρασμα, passage, m.

Durch=laſſen, v. n. ἀφίνω (τινὰ ἢ ἕνα πρᾶγμα) νὰ περάσῃ, laisser passer.

Durchlaucht, f., ἡ γαληνότης, Altesse, f.; Ihre Durchlaucht, ἡ γαληνότης σας, votre Altesse Sérénissime.

Durchlauchtig, Durchlauchtigſt, adj. γαληνότατος, Sérénissime.

Durchlauf, m., ſ. Durchfall.

Durch=laufen u. durchlaufen, v. a. διατρυπῶ, τρέχωντας (διὰ ἑνὸς τόπου), parcourir; (vom Waſſer) durch=laufen, διαπερνῶ, τρέχει (τὸ νερὸν διὰ μιᾶς τρυπας κτλ.), couler par . . . (se dit de l'eau); (ein Buch) —, διαβάζω βιαστικὰ ἕνα βιβλίον), parcourir (un livre).

Durchläutern, v. a. καθαρίζω, καθηρίζω, purifier, épurer.

Durch=leben u. durchleben, v. a. ἀπερνῶ ζωήν, ζῶ, passer sa vie, passer.

Durch=leſen u. durchleſen, v. a. διαβάζω, ἀναγνώσκω ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, lire d'un bout à l'autre.

Durch=leuchten, v. n. λάμπω διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου, ἑνὸς διαφανοῦς πράγματος), entre-luire, luire au travers; durchleuchten, v. a. λάμπω σωστὰ, λάμπω εἰς ὅλα τὰ μέρη, éclairer entièrement, éclairer par-tout.

Durch=liegen, ſich, v. r. λαβώνω τὰ δέρματά μου μὲ τὸ νὰ μείνω πολὺν καιρὸν πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι σύντας ἄρρωστος, s'écorcher la peau à force d'être longtemps alité.

Durchlöchern, v. a. τρυπῶ, trouer, percer.

Durch=lügen, ſich, v. r. γλυτώνω διὰ μέσου ψευμάτων, λέγωντας ψεύματα, se tirer d'affaire par des mensonges.

Durchmarſch, m., πέρασμα στρατεύματος, marche, f., passage (de troupes), m.

Durch=marſchiren, v. n. ἀπερνῶ διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, (λέγεται περὶ στρατεύματος), marcher, passer par (se dit des troupes).

Durchmengen, durchmiſchen, v. a. ἀνακατώνω, mêler ensemble, entremêler.

Durchmeſſen, v. a. μετρῶ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην, mesurer d'un bout à l'autre.

Durchmeſſer, m., ἡ διάμετρος, diamètre, m.

Durch=müſſen, v. n. πρέπει νὰ ἀπεράσω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, fam. être obligé de passer.

Durch=muſtern, v. a. ἐξετάζω, κοιτάζω μὲ προσοχὴν, passer en revue, critiquer.

Durch=nagen u. durchnagen, v. a. ἀποτρώγω (ὡς τὰ ποντίκια) πέρα πέρα, τρυπῶ ἀτζεντρώγωντας, ronger de part en part, percer en rongeant.

Durchnähen, v. a. κεντῶ (τὰ ῥάμματα) ἀπὸ τὰ δύο μέρη, contre-pointer, piquer.

Durchnäſſen, Durchnegen, v. a. βρέχω πέρα πέρα, tremper, mouiller entièrement.

Durch=paſſiren, ſ. Durchgehen, Durchreiſen.

Durch=pauſchen, ſ. Durchzeichnen.

Durch=peitſchen, v. a. δέρνω καλὰ μὲ χαντζὶρι, μὲ βέργαις, fouetter, étriller; (μεταφ.) ἀπεργιάνω, διαβάζω ἑκατὸν φορὰς, lire et relire mille fois; διαβάζω πολὺ βιαστικὰ, lire à la hâte.

Durch=preſſen, v. n. ζουλήγω νὰ ἀπεράσω, πηγαίνω, passer en pressurant.

Durch=prügeln, v. a. δέρνω καλὰ, battre comme il faut, rosser.

Durch=räuchern u. durchräuchern, v. a. θυμιάζω, καπνίζω καλὰ, enfumer, parfumer.

Durchrauſchen, v. a. ἀπερνῶ μὲ κτύπον (ὡς τὸ νερὸν), traverser avec bruit.

Durch=rechnen, v. a. λογαριάζω

ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, calculer, supputer (d'un bout à l'autre).

Durch=regnen, *v. i.* διαπερῶ ἡ βροχή, pleuvoir par . . ., percer; durchregnen, βρέχω καλά (λέγεται διὰ τὴν βροχήν), mouiller bien (*se dit* d'une averse.

Durch=reiben, *v. a.* τρυπῶ τρίβοντας, passer en broyant.

Durchreise, *f.*, τὸ πέρασμα (τοῦ ταξιδιώτου), passage (d'un voyageur), *m.*

Durch=reisen, *v. n.* ἀπερνῶ εἰς τὸ ταξίδι μου, passer (pendant un voyage); durchreisen, *v. n.* ἀπερνῶ, ταξιδεύω, βλέπω εἰς τὸ ταξίδι, traverser, parcourir, voir en voyageant.

Durchreisende, *m.*, ὁ ταξιδιώτης ὁπού ἀπερνᾷ, ὁ ἀπερνῶν, passant, *m.*, (voyageur qui passe par un lieu).

Durch=reißen u. durchreißen, *v. a.* σχίζω πέρα πέρα, rompre, déchirer de part en part.

Durch=reiten u. durchreiten, *v. n.* et *a.* ἀπερνῶ, διαπερνῶ, ἱππάσας (ὥστε καβάλα), passer, traverser à cheval.

Durch=rennen, *v. n.* ἀπερνῶ τρέχοντας, courir par . . ., traverser en courant; durchrennen, *v. a.* ἀπερνῶ τρέχοντας, parcourir à la hâte; τρυπῶ μὲ λόγχην ἢ μὲ σπαθὶ τρέχοντας καὶ ἐπάνω τινός, percer q. avec une pique ou avec une épée.

Durch=rinnen, *v. n.* ἀπερνῶ, τρέχω (οἷον· ἀπὸ μίαν τρύπαν, λέγεται διὰ τὸ νερόν), couler par . . .

Durchritt, *m.*, πέρασμα καβαλικεύοντας, passage *m.* à cheval.

Durch=rudern, *v. n.* u. durchrudern, *v. a.* ἀπερνῶ κωπηλατῶντας, passer à la rame.

Durch=rühren u. durchrühren, *v. n.* ἀνακατώνω, remuer bien, entremêler.

Durchrütteln, *v. a.* ταράζω, secouer.

Durchsäen, *v. n.* διασπείρω, parsemer.

Durch=sägen u. durchsägen, *v. a.* σχίζω πριονίζοντας, couper avec la scie, scier.

Durchsalzen, *v. n.* ἁλατίζω καλά, saler bien.

Durch=säuern u. durchsäuern, *v. a.* ξυνίζω, κάμνω ξυνόν, aigrir, rendre aigre; *v. n.* ξυνίζομαι, γίνομαι ξυνός, s'aigrir, devenir aigre.

Durch=schallen, *v. n.* ἀκούομαι, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ἦχον), se faire entendre par . . .; durchschallen, *v. a.* διαπερνῶ, ἠχολογεῖ παντοῦ, retentir par-tout.

Durch=schauen, *v. n.* βλέπω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας, voir, regarder par (un trou); durchschauen, *v. a.* καταλαμβάνω (τὸν νοῦν τινος, τὸν σκοπόν τινος), pénétrer (le dessein etc. de qn.).

Durchschauern, *v. a.* κάμνω ἀνατριχιασμόν, faire frissonner.

Durch=scheinen, *v. n.* φαίνομαι διὰ μέσου (ἐνὸς τόπου, πχν· διὰ μέσου τοῦ γυαλιοῦ), luire, paraître par . . . (*p. e.* par une vitre); durchscheinend, *v. a.* λάμπω πέρα πέρα λάμπω παντοῦ, pénétrer de sa lumière, des ses rayons.

Durchscheinend, *adj.* διαφανής, transparent, diaphane.

Durch=scherzen u. durchscherzen, *v. a.* ἀπερνῶ τὸν καιρὸ παίζοντας (ἀστειζόμενος), passer en badinant.

Durch=scheuern, *v. n.* πασσαλεύω (τρίβοντας μὲ ἄμμον) τὰ ἀγγεῖα κτλ., écurer les vaisseaux etc.; γαλνοτρυπῶ τρίβοντας, frotter en écurant.

Durchschieben, *v. a.* ἀπερνῶ σπρώχνοντας, passer, pousser par . . .

Durch=schießen, *v. a.* τρυπῶ ὁλίγα (ἀπὸ μίαν τρύπαν) tirer par ou au travers . . .; durchschießen, τρυπῶ μὲ σπάρτον, μὲ μπάλλαν, percer d'un coup de fusil, d'une balle; (ein Buch mit Papier) βάνω ἄσπρον χαρτὶ μεταξὺ τῶν γύλλων ἑνὸς βιβλίου, interfolier un livre; das Garn —, μετῶ τὰ ξάπρα (ὅρμος, γωρα, ῥίπτωντάς τα εἰς τὸ τραπέζι), compter l'argent par jet; *impr.* ein Wort — χωρίζω τὰ γράμματα μιᾶς λέξεως, séparer, interligner.

Durch=schiffen, *v. n.* ἀπερνῶ μὲ τὸ καράβι ἀπ' ἐνὸς τόπου, passer par . . . (en navguant); durchschiffen, *v. a.* ἀπερνῶ, κυτάζω, ἐξετάζω ξιδεύοντας μὲ τὸ καράβι, passer par . . . (*p. e.* un détroit), traverser (les mers etc.) (en navigguant).

Durch=schimmern, *v. n.* φαίνομαι ἀπὸ μέσου, paraître à travers; durchschimmern, *v. n.* διαπερνῶ μὲ τὴν λάμψιν, percer avec ses rayons.

Durchschlafen, *v. a.* ἀπερνῶ κοιμούμενος (τὸν καιρόν), passer en dormant.

Durchschlag, *m.*, τὸ στραγγιστήρι, passoire, couloire, *f.*

Durch=schlagen, *v. a.* τρυπῶ πέρα πέρα χτυπῶντας, percer (en frappant); Flüssigkeiten —, στραγγίζω, passer par la passoire, filtrer; die Luft schlägt durch, ob. das Papier schlägt durch, τὸ χαρτὶ λέγει τὴν μελάνην, le papier boit; (von Purganzen), κατῶ (τὴν κοιλίαν), πραΐζω χλεύην, opérer (*se dit* des laxatifs); sich —, *v. r.* διαπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, percer les rangs des ennemis, se faire jour l'épée à la main.

Durch=schlängeln, sich, *v. r.* ἀπερνῶ ἀριδιὰ κάμνωντας πολλὰ γυριστούς, aller en serpentant.

Durch=schleichen, sich, *v. r.* γλυστρῶ ἀπερνῶντας σιγά, se glisser par . . ., passer secrètement par . . .

Durch=schleifen, *v. a.* (*part.* durchgeschliffen), τρυπῶ ἀκονῶντας ἢ τρίβοντας, percer, trouer en nignisant.

Durch=schleifen, *v. a.* (*part.* durchgeschleift), σύρνω κατὰ γῆς (διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, trainer sur une claie par . . .; (Durchschlingen), *s.* Durchschlingen.

Durchschleppen, *v. n.* σύρνω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, traîner par terre qch. par un lieu; sich —, ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου μὲ στενοχωρίαν, μὲ πολλὸν κόπον, vivre péniblement, vivoter.

Durchschließen, *s.* Durchschlüpfen.

Durch=schlingen u. durchschlingen, *v. a.* περιπλέκω, entrelacer.

Durchschlungen, *adj.* περιπλεγμένος, περίπλεκτος, entrelacé.

Durch=schlüpfen, *v. n.* γλυστρῶ φειγωντας χωρὶς νὰ μὲ πάνουν χέρι, se glisser, se couler par . . . (secrètement ou par ruse).

Durchschmettern, *v. n.* διαπερνῶ (λέγεται διὰ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος κτλ.), percer, retentir par . . . (*se dit* du son d'une trompette etc.)

Durch=schneiden, *v. a.* διακόπτω, χωρίζω (μὲ μαχαίρι κτλ.), couper par le milieu ou en deux (avec un couteau etc.); durchschneiden, διακόπτω (οἷον· τὸ σοκάλλι τὸν κόβει), percer, fendre (comme l'oiseau les airs); στανρώνω, διακόπτω (οἷον· μία γραμμὴ τὴν ἄλλην), entre-couper, couper (comme deux lignes).

Durch=schneyen, *v. i.* ἀπερνῶ τὸ χιόνι, neiger à travers.

Durchschneyet, *adj.* σκεπασμένος μὲ χιόνι, couvert de neige.

Durchschnitt, *m.*, ἡ διακοπή, coupe, coupure, *f.*; (zweier Linien), διακοπὴ δύο γραμμῶν, section, intersection, *f.*; (Durchmesser), ἡ διάμετρος, diamètre, *m.*; (im Zeichnen eines Hauses ꝛc.), παράστασις ἑνὸς σπιτιοῦ κτλ. κατὰ διάκοπήν, profil d'une maison etc.; im —, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο λογαριαζόμενον, l'un portant l'autre.

Durch=schütteln, *v. a.* τινάζω καλὰ, κάμνω νὰ πέσουν τινάζωντας, remuer, secouer, faire passer en secouant; durchschütteln, τινάζω, ταράζω καλὰ, secouer bien.

Durch=schwimmen, *v. n.* u. durchschwimmen, *v. a.* ἀπερνῶ κολυμβῶντας, passer à la nage.

Durchschwitzen (auch durchschwitzen), βρέχω με πολὺν ἱδρῶτα, ἱδρώνω, mouiller entièrement de sueur, suer.

Durchschwitzt, *adj.* ὅλο ἱδρωμένος, tout mouillé de sueur.

Durchsegeln, *v. n.* u. durch=segeln, *v. n.* ἀπερνῶ κάμνωντας πανιὰ, passer, traverser à la voile.

Durchsehen, *v. n.* κυτάζω (διὰ μέσου μιᾶς τρύπας κτλ.), regarder, voir à travers ou au travers; der Nebel ist stark, man kann nicht durchsehen, εἶναι μεγάλη καταχνιὰ, δὲν ἀπερνᾷ τὸ ἀμάτι, le brouillard est épais, on n'y voit pas; ξανάνω καλὰ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ, parcourir, examiner, faire la revision de . . .

Durch=seigen, durchseihen, *v. a.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στραγγίζω, σακκελλίζω, filtrer, couler, passer.

Durch=sitzen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξεκολαυθῶ, ἐπιτυγχάνω, venir à bout de qch., réussir.

Durchseufzen, *v. a.* ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἀναστενάζοντας, ἀναστενάζω, passer à gémir, à soupirer.

Durch=seyn, *v. n.* εἶμαι τρυπημένος, σχισμένος, être percé, déchiré; (zu Ende seyn), εἶναι τελειωμένον, être fini, être passé; ich bin durch, ἐτελείωσα (οἷον· τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς βιβλίου), j'ai fini (*p. e.* la lecture d'un livre).

Durchsicht, *f.*, ἡ ἐπιθεώρησις, ἐξέτασις, vue, inspection, *f.*

Durchsichtig, *adj.* διαφανής, transparent, diaphane.

Durchsichtigkeit, *f.*, τὸ διαφανές, transparence, diaphanéité, *f.*

Durch=sieben u. durchsieben, *v. a.* κοσκινίζω, cribler, tamiser.

Durch=sickern, *v. n.* ἀπερνῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διασιάζω, suinter.

Durch=singen, *v. a.* τελειώνω τὴν ψαλμῳδίαν, τὸ τροπαρόι, chanter jusqu'à bout; durchsingen, ἀπερνῶ (καιρόν τινα) τραγουδῶντας, passer à chanter.

Durch=sinken, *v. n.* πέφτω διὰ μέσης τρύπας κτλ., tomber par . . . (en s'affaissant).

Durch=sintern, *s.* Durch=sickern.

Durch=sollen, *v. n.* πρέπει (εἶναι χρέος μου) νὰ περάσω, devoir passer.

Durch=spinnen, *v. a.* einen Stuhl, χαλνῶ, τρυπῶ ἕνα σκαμνὶ μὲ τὸ νὰ καθίσω κάθε ἡμέραν εἰς αὐτό, percer, trouer un siége à force d'être assis dessus tous les jours.

Durch=spähen u. durchspähen, *v. n.* διερευνῶ, ἐξετάζω καλά, percer d'un coup d'oeil, épier.

Durch=spalten, *v. a.* χωρίζω εἰς δύο μέρη (κόπτοντας μὲ σπαθί, μὲ τζεκοῦρι), fendre (en deux).

Durch=spicken u. durchspicken, *v. a.* λαρδόνω, entrelarder.

Durch=spielen, *v. n.* ἀπερνῶ (καιρὸν τινά) παίζοντας, passer (le temps) à jouer; ein musikalisches Stück —, παίζω ἕνα μουσικὸν κομμάτι ἕως τὸ τέλος, jouer (une pièce de musique jusqu'au bout.

Durchspießen u. durch=spießen, *v. n.* τρυπῶ πέρα πέρα (μὲ λόγχην, μὲ σπαθί), percer d'outre en outre (avec une lance, avec une épée).

Durch=sprengen u. durchsprengen, *v. n.* et *a.* ἀπερνῶ πηλαλῶντας μὲ τὸ ἄλογον, passer au grand galop; durch=sprengen, *v. a.* (mit Wasser ꝛc.), βρέχω ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ῥαντίζοντας νερὸν κτλ., arroser jusqu'au fond.

Durch=springen, *v. n.* διαπηδῶ, sauter par ou au travers.

Durch=stänkern u. durchstänkern, *v. a.* γεμίζω μὲ βρώμαν, *fam.* empuantir; (durchsuchen), διερευνῶ, ἐξετάζω μὲ πολλὴν περιέργειαν, fouiller, farfouiller, fureter.

Durchstäuben, *v. a.* γεμίζω μὲ κοσκινιστόν, remplir de poussière.

Durch=stechen u. durchstechen, *v. n.* τρυπῶ (μὲ σπαθί, λόγχην, βελόνην κτλ.), percer (avec une épée, une lance, une aiguille etc.); einen Damm —, τρυπῶ ἕνα χῶμα, couper une digue.

Durchstecherey, *f.*, *fam.* πονηρὰ μηχανεύματα, ψευδίαι, machigance, intrigue, *f.*

Durch=stecken, *v. n.* ἀπερνῶ (τὸ κὰπὸ μίαν τρύπαν), passer par, ou au travers . . .

Durch=stehlen, sich, *v. r.* ἀπερνῶ κρυφίως, χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ κανένας, passer à la dérobée, se dérober.

Durch=steigen, *v. n.* διαβαίνω, passer (en grimpant).

Durchstich, *m.*, τὸ τρύπημα, action *f.* de percer . . .; τρυπημένον μέρος, l'endroit percé; (*s.* Durchstechen).

Durchstinken, *v. n.* βρομῶ εἰς ὅλα τὰ μέρη, γεμίζει ἡ βρωμιὰ ὅλα, puer par-tout.

Durch=stören u. durchstören, *v. n.* διερευνῶ, γυρεύω ἀτάκτως ὅλα, fureter, fouiller.

Durch=stoßen u. durchstoßen, *v. a.* τρυπῶ μὲ ὁρμὴν σπάνιαν, percer, trouer à force de pousser.

Durchstrahlen, *v. n.* βγαίνω ἀκτῖνες παντοῦ, διαπερνῶ μὲ τὰς ἀκτῖνας, percer de ses

rayons, éclairer en rayonnant.

Durch=streichen u. durchstreichen, *v. a. et n. ἀβύνω μὲ τὸ κονδύλι (τὸ γεγραμμένον)*, rayer, barrer, canceller (un écrit); *διαπερνῶ, ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον*, passer par ou au travers, parcourir; (vom Winde) *ἀπερνᾷ, διαπερνᾷ ὁ ἀέρας*, souffler par ou au travers (*se dit* du vent).

Durchstreifen, *v. a. διαπερνῶ, ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον*, courir, parcourir (un lieu d'un bout à l'autre).

Durchstrich, *m., τὰ πέρασμα (τῶν πουλλιῶν)*, passée *f.* des oiseaux.

Durch=striegeln, *v. a. κατηγορῶ, ἐλέγχω σοβαρά*, censurer, critiquer rudement.

Durchströmen, *v. a. ἀπερνῶ, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ποταμὸν καὶ μεταφ. διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων)*, couler, passer rapidement par (*se dit* d'une rivière et *fig.* de la foule).

Durch=suchen u. durchsuchen, *v. a. διερευνῶ, ἐξετάζω*, fouiller, fureter, visiter.

Durchsuchung, *f., ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις*, action de fouiller, visite, *f.*

Durch=tanzen u. durchtanzen, *v. a.* die Schuhe —, *χαλνῶ τὰ παπούτσια μὲ τὸ νὰ χορεύω*, trouer ou déchirer les souliers à force de danser; *ἀπερνῶ (καιρόν τινα) χορεύοντας*, passer (quelque temps) à danser.

Durch=thauen, *v. i. ξεπαγώνει καλά*, se dégeler entièrement.

Durchtönen, *v. n. ἠχολογῶ παντοῦ*, retentir, partout.

Durch=tragen, *v. a. φέρω (καυβαλῶ) διὰ μέσου ἑνὸς τόπου*, porter par ou travers.

Durch=treiben, *v. n. διώχνω διὰ ἑνὸς τόπου*, chasser, mener, faire passer par . . .

Durch=treten, *v. n. et a. τσακίζω (σίνω· ἕνα σανίδι) πατῶντας ἐπάνω*, briser (*p. e.* une planche) en marchant dessus.

Durchtrieben, *adj. πανοῦργος, πανουργοὺτζικος*, rusé, fin.

Durchtriebenheit, *f., ἡ πανουργία, πονηρία*, ruse, finesse.

Durch=tropfen, durch=triefen, *v. n. ἀπερνῶ ἀπὸ σταλαγματιαῖς, στάζω διὰ μέσου*, dégoutter par . . .

Durch=wachen u. durchwachen, *v. a. ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἀγρύπνος*, passer à veiller.

Durch=wachsen u. durchwachsen, *v. n. ἀπερνῶ αὐξάνοντας (σίνω· ἕνα φυτὸν ἀπὸ μίαν τρύπαν)*, traverser en croissant (comme les branches d'un arbre).

Durchwachsen, *adj.* durchwachsenes Fleisch, *κρέας ἀνακατωμένον μὲ πέχος ἢ καὶ μὲ νεῦρα*, de la viande entrelardée.

Durch=wagen, sich, *v. r. τολμῶ νὰ περάσω*, oser passer par (un lieu).

Durch=walken, *v. n. δουλεύω τὸ βοΐχον, τὸ μαλλὶ διὰ καπέλα*, fouler assez (le drap); einen —, *δέρνω τινα καλά, τὸν μουσκεύω, fam.* rosser, étriller qn.

Durch=wandeln u. durchwandeln, *v. n. et a. ἀπερνῶ περιπατῶντας*, cheminer, se promener par . . .

Durch=wandern, *v. n. ἀπερνῶ πεζός*, passer (par un lieu) à pied; durchwandern, *v. a. ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον (μάλιστα πεζός)*, parcourir (un lieu, principalement à pied).

Durch=wärmen u. durchwärmen, *v. n. ζεσταίνω, θερμαίνω καλά*, chauffer bien.

Durch=wässern u. durchwässern, *v. a. βρέχω καλὰ, μουσκεύω*, imbiber, abreuver, tremper.

Durch=waten *v. n.* u. durchwaten, *v. a. ἀπερνῶ πεζὸς ἀπὸ ποταμὸν, ἀπὸ βαθειὰς λάσπαις*, passer à gué, marcher par la boue.

Durchweben, *v. a. ὑφαίνω (σίνω· πλουμίδια) εἰς τι*, entrelacer en tissant (*p. e.* des fleurs); (*μεταφ.*) *περιπλέκω, ἐμπλέκω, fig.* entrelacer.

Durch=wehen u. durchwehen, *v. n. ἀπερνῶ φυσῶντας, φυσῶ*, souffler par ou travers (*se dit* du vent).

Durch=weichen u. durchweichen, *v. n. μουσκεύω πέρα πέρα, βρέχω πέρα πέρα*, tremper bien, amollir entièrement; durch=weichen, *v. n. μουσκεύομαι, βρέχομαι πέρα πέρα*, être imbibé, s'amollir entièrement.

Durch=weinen u. durchweinen, *v.*

a. ἀπερνῶ (ἦναν καιρὸν) κλαίοντας, passer (quelque temps) en pleurs.

Durch=werfen, *v. a.* ῥίπτω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας κτλ., jeter par au au travers.

Durch=winden (auch durchwinden), *v. a.* (ἀπερνῶ (τι) στρυφογυρίζοντας)· περιπλέκω, passer par ... en tortillant; entrelacer; sich —, γλιτώνω ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν μοχθηνούμενος, se démêler d'un affaire, se tirer d'affaire (avec bien de la peine).

Durch=wintern u. durchwintern, *v. a.* ἀπερνῶ (διαχειμῶ, τρέφω) τὸν χειμῶνα, χειμάζω, conserver ou nourrir pendant l'hiver.

Durch=wirken, *v. a.* (den Teig), ζυμώνω καλά, pétrir bien (la pâte); (*metaph.*) ἐπερνῶ (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ ἰατρικά), *fig.* opérer (se dit d'un remède); durchwirken, περιπλέκω ὑφαίνοντας, entrelacer en tissant.

Durch=wischen, *v. n.* φεύγω, γλιτώνω κρυφίως, s'échapper.

Durch=wollen, *v. n. fam.* θέλω νὰ περάσω, vouloir passer.

Durch=wühlen u. durchwühlen, *v. a.* σκαλίζω, σκάπτω, remuer, creuser; ἀνακατώνω, γυρεύω παντοῦ, fouiller, chercher par-tout.

Durchwürzen, *v. a.* ἀρτύνω (μὲ πιπέρι, κανέλλαν κτλ.), assaisonner; (*metaph.*) ἀρτύνω, στυλίζω (ἕνα σύγγραμμα οἷον· μὲ στίχους ποιητικοὺς κτλ.), *fig.* assaisonner, orner (*p. e.* un écrit etc.).

Durch=zählen u. durchzählen, *v. a.* διαριθμῶ, ἀριθμῶ ἢ μετρῶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, compter un à un (depuis le premier jusqu' au dernier).

Durchzeichnen, *v. a.* λαμβάνω τὸ ἴσον μιᾶς ζωγραφίας (διὰ μέσου χαρτίου διαφανοῦς), calquer, contre-tirer.

Durchziehen, *v. a.* ἀπερνῶ (οἷον· μίαν κλωστὴν ἀπὸ μίαν τρύπαν κτλ.), passer (*p. e.* un fil par le trou de l'aiguille etc.); einen —, περιπαίζω, περιγελῶ, railler q., se moquer de q.; durchziehen (ein Land ꝛc.), διαπερνῶ, ἀπερνῶ· δι' ὅλου τοῦ τόπου, courir (parcourir) un pays; durchziehen, *v. n.* ἀπερνῶ δι' ἑνὸς τόπου, (οἷον· ἕνα στράτευμα), passer (par un lieu, *p. e.* une armée); (der Wind zieht hier durch), ὁ ἀέρας ἀπερνᾷ ἀπ' ἐδῶ, il y a ici un vent coulis.

Durchzug, *m.*, τὸ πέρασμα (στρατεύματος κτλ.), passage (d'une armée etc.); (in der Baukunst), δοκὸς (γρεντὰ) πλαγίως βαλμένος δι' ἀκουμβισμα, (archit.) tirant.

Durch=zwängen, *v. a.* ἀπερνῶ τι ἀφ' ἰγγυωνιας, ζουλήγωντας, faire passer par force par ...

Dürfen, *v. n.* ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ... τολμῶ, avoir la permission de ..., oser; ich darf es nicht thun, δὲν τολμῶ νὰ τὸ κάμω (εἶναι ἀπρεπὲς διὰ ἐμένα), je n'use le faire (il m'est defendu de le faire); Sie dürfen es nur sagen, νὰ τὸ εἰπῆτε μόνον, vous n'avez qu' à le dire.

Dürftig, *adj.* πτωχός, pauvre, indigent.

Dürftigkeit, *f.*, ἡ πτωχεία, pauvreté, indigence.

Dürr, *adj.* ξηρός, sec, aride; (mager), ξηρός, λιγνός, maigre.

Dürre, *f.*, ἡ ξηρότης, ξηράδα, sécheresse, aridité.

Dürrsucht, *f.*, ἡ ψῶσις, ὁ ξηκας, atrophie, phthisie.

Durst, *m.*, ἡ δίψα, soif, *fig.* (*metaph.*) ὁ πόθος, *fig.* soif, envie.

Dursten, *v. n.* διψῶ, avoir soif.

Durstig, *adj.* διψασμένος, ὑπὸ διψῶ, qui a soif; ich bin —, διψῶ, ἔχω δίψαν, j'ai soif.

Dusel, *m.*, *f.* Schwindel.

Dusel, *f.*, *pop.* f. Ohrfeige.

Dusel, *f.*, (bei den Jägern), τὰ φύλλα τῶν μικρῶν πουλιῶν, la feuille des petits oiseaux.

Düster, *adj.* σκοτεινός, sombre, obscur; σκυθρωπός, μελαγχολικός, morne, mélancolique.

Düte, *f.*, τὸ περιτύλιγμα ἀπὸ χαρτί (οἷον διὰ πιπέρι κτλ.), cornet (de papier), *m.*

Düten, Duten, *v. n.* λαλῶ τὸ κέρατον (ὡς ὁ γουρουνοβοσκός), *fam.* corner.

Dutzbruder, *m.*, ἰρλας τὸν ὁποῖον λέγω σύ, *fam.* ami *m.* que on tutoie.

Dutzen, *v. a.* λέγω τινὸς σύ, ὁμιλῶ μὲ τὸ σύ, tutoyer.

Dutzend, *n.*, ἡ δωδεκάδα, dotzina, douzaine, *f.*

Dutzendweise, *adv.* κατὰ δωζί-

ναις, par douzaine, à la douzaine.
Dynaſt, *m.*, ὁ *δυνάστης*, dynaste, *m.*
Dynaſtie, *f.*, ἡ *δυναστεία*, dynastie, *f.*

E.

Ebbe, *f.*, ἡ *παλίρροια τῆς θαλάσσης*, basse marée, ébe, *f.*; reflux, *m.*
Ebben, *v. n.* *τρέχει κάτω ἡ πλήμη* (*τὸ νερὸν τῆς θάλασσης εἰς τὴν παλίρροιαν*), retoucher.
Eben, *adj.* ἴσος, *ἐπίπεδος*, uni, égal, plat; *adv.* ἴσια, *καθ' ὁμάλειαν*, justement, précisement; eben derſelbe, — dieſelbe, — daſſelbe, ὁ *ἴδιος*, ἡ *ἴδια*, τὸ *ἴδιον*, le même, la même; ich wollte eben ſagen ꝛc., *εὐθὺς τώρα ἤθελα νὰ εἰπῶ κτλ.*, j'allais dire etc.; ich habe (ſo) eben geſagt, *τώρα μόνον εἶπα*, je viens de dire.
Ebenbaum, *m.*, ὁ *ἔβενος*, *δένδρον τι τῆς Ἰνδίας*, ébénier (arbre), *m.*
Ebenbild, *n.*, ἡ *εἰκών*, *εἰκόνα*, τὸ *εἰκόνισμα*, image, ressemblance, *f.*
Ebenbürtig, *adj.* ἴσος *κατὰ τὸ γένος* (*κατὰ τὴν εὐγένειαν*), de même naissance, de même condition.
Ebene, *f.*, ὁ ἴσος *τόπος*, ἡ *πεδιάδα*, τὸ *ἐπίπεδον*, plaine, *f.*
Ebenen, *v. a.* *ἰσάζω*, *ἰσιώνω*, unir, aplanir, égaler.
Ebenfalls, *adv.* *παρομοίως*, de même, pareillement.
Ebenholz, *n.*, τὸ *ξύλον τοῦ ἔβένου* (*δένδρου τῆς Ἰνδίας ὑπου εἶναι σκληρότατον καὶ μαῦρον*), ébène, *f.*, bois *m.* d'ébène.
Ebenmaß, *n.*, ἡ *συμμετρία*, symétrie, *f.*
Ebenmäßig, *adj.* *συμμετρικός*, symétrique; *παρόμοιος*, pareil, semblable.
Eber, *m.*, ὁ *χοῖρος*, verrat, *m.*; der wilde —, *ἀγριόχοιρος* (*κάπρος*), sanglier, *m.*
Eberäſche, *f.*, *συρβιά* (*δένδρον*), cormier, sorbier *m.* sauvage.
Eberäſchenbeere, *f.*, τὸ *σοῦρβον* (*πωρικόν*), corme, sorbe, *f.*
Eberhirſch, *m.*, *εἶδος ζώου τῆς Ἀμερικῆς ὅμοιον μὲ τὸ γουρούνι καὶ μὲ τὸ ἐλάφι*, pourcean-cerf, sanglier-cerf, *m.*
Eberraute, *f.* Stabwurz.
Eberwurz, *m.*, τὸ *ἀβρότανον* (*φυτόν*), carline, caroline, *f.*
Ebräer, *f.* Hebräer.
Echt, *adj.* *ἀληθινός*, *νόμιμος*, *ὄχι ψευτικος*, véritable, légitime, authentique.
Echtheit, *f.*, ἡ *νομιμότης*, τὸ *ἀληθινόν*, légitimité, authenticité, *f.*
Eckchen, *n.*, *μικρὴ γωνία*, petit coin, *m.*; *fig. fam.* *μικρὸν διάστημα*, petite distance, *f.*
Ecke, *f.*, ἡ *γωνία*, *ἀγκωνή*, coin, angle, *m.*; *fig. fam.* in allen Ecken, *εἰς ὅλα τὰ μέρη*, *παντοῦ*, en tous lieux, partout.
Ecker, *f.*, *f.* Eichel.
Eckhaus, *n.*, *ὅσπιτι εἰς τὴν γωνίαν*, *εἰς τὴν ἀγκωνήν*, maison *f.* du coin.
Eckig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει γωνίας*, *ἀγκωνάς*, angulaire, à cornes, anguleux.
Eckloch, *n.*, *τρύπα εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μπιλιάρδου*, blouse (d'un billard), *f.*
Eckpfeiler, *m.*, *στύλος εἰς τὴν γωνίαν*, *εἰς τὴν ἀγκωνήν*, pilastre cornier, *m.*
Eckſchrank, *m.*, *ντουλάπι εἰς μίαν γωνίαν*, encoignure, *f.*, coin, *m.*
Eckſtein, *m.*, ἡ *πέτρα γωνίας*, pierre *f.* d'encoignure, pierre angulaire.
Eckzähne, *m. pl.*, (eines Pferdes), *τὰ τέσσαρα ὀπισινὰ δόντια τοῦ ἀλόγου*, les coins *m. pl.* du cheval.
Edel, *adj.* *εὐγενὴς*, *εὐγενικός*, *γενναῖος*, noble (aussi *fig.*), généreux.
Edelfrau, *f.* Edelfrau, *f.*, ἡ *εὐγενὴς κυρία*, *εὐγενικὴ κυρά*, dame *f.* noble.
Edelgeſinnt, *adj.* *γενναιόκαρδος*, *μεγαλόψυχος*, généreux.
Edelgeſtein, *f.* Edelſtein.
Edelhof, *m.*, τὸ *ὁπαίτιον ἑνὸς εὐγενοῦς*, château *m.* de gentilhomme.
Edelknabe, *m.*, τὸ *εὐγενὲς παιδί*, *ἀρχοντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ἕναν πρίγγιπα*, (*τουρκ. ἰτζογλάνι*), page, *m.*
Edelmann, *m.*, (*pl.* Edelleute),

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσ

ὁ εὐγενής. gentilhomme, *m.*, *pl.* gentilshommes).

Edelmännisch, *adj.* εὐγενικός, noble, de gentilhomme.

Edelmuth, *m.*, ἡ γενναιοκαρδία, μεγαλοψυχία, générosité, noblesse *f.* de coeur.

Edelmüthig, *adj.* γενναιόκαρδος, μεγαλόψυχος, généreux, noble.

Edelstein, *m.*, πολύτιμος λίθος, πολύτιμα πέτρα, pierre *f.* précieuse; unechter —, ψεύδιος πολύτιμος λίθος, happelourde, *f.*

Edict, *n.*, πρόσταγμα, ἐντολὴ βασιλική, édit, *m.*

Edictalladung, *f.*, προπαγὴ νὰ παρρήσιασθῇ τις εἰς τὸ κριτήριον, ajournement *m.* personnel.

Effecten, *f. pl.*, τὰ κινητὰ καλὰ, τὰ ῥοῦχα, effets, *m. pl.*, hardes, *f. pl.*

Ege (Egge), *f.*, τὸ λιαγάρι, herse, *f.*

Egen (Eggen), *v. a.* τρίβω τοὺς βώλους μὲ τὸ λιαγάρι, herser.

Egoïsmus, *m.*, φιλαυτία, égoïsme, *m.*

Egoïst, *m.*, φίλαυτος, égoïste, *m.*

Ehe, Ehen, *adv.* πρὶν, πρὸ τοῦ νὰ . . ., avant, avant que . . ., avant de . . .; (vielmehr, lieber), καλλίτερα, plutôt.

Ehe, *f.*, ἡ ὑπανδρεία, mariage, *m.*

Ehebett, *n.*, ὁ θάλαμος, τὸ κρεββάτι τοῦ ἀνδρογύνου, lit *m.* nuptial, couche *f.* nuptiale.

Ehebrechen, *v. n.* μοιχεύω, commettre un adultère.

Ehebrechen, *n.*, *f.* Ehebruch.

Ehebrecher, *m.*, ὁ μοιχὸς, adultère (celui qui commet un adultère), *m.*

Ehebrecherin, *f.*, ἡ μοιχὰς, μοιχὴ, adultère, *f.*

Ehebrecherisch, *adj.* μοιχευτικὸς, adultère (*adj.*).

Ehebruch, *m.*, ἡ μοιχεία, adultère (crime), *m.*

Ehebündniß, *n.*, σύνδεσμος ὑπανδρείας, ὑπανδρεία, union *f.* conjugale.

Ehecontract, *m.*, ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας, contrat *m.* de mariage.

Ehedem, (Ehedessen), *adv.* πρὸ τοῦ, εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, autre-fois, ci-devant.

Ehefrau, Ehegattin, *f.*, ἡ γυναῖκα, ἡ σύζυγος, σύμβια, femme, épouse, *f.*

Ehegatte, Ehegemahl, Ehemann, *m.*, ὁ ἄνδρας, σύζυγος, σύμβιος, mari, époux, *m.*

Ehegenoß, *m.*, ὁ σύζυγος, époux, *m.*

Ehegenossin, *f.*, ἡ σύζυγος, épouse, *f.*

Ehegericht, *n.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπανδρείας, conseil des causes matrimoniales, consistoire, *m.*

Ehegestern, *adv.* προχθὲς, avant-hier.

Ehehaften, *m. pl.*, νόμιμον ἐμπόδιον, ἀναγκαία ὑπόθεσις ὁποῦ ἐμποδίζει τινὰ ἀπό τι, (jur.) exoine.

Eheherr, *m.*, *f.* Ehemann.

Ehekrüppel, *m.*, ἀδύνατος, ἀσθενὴς ἄνδρας, mari faible, impuissant; alter —, γέρων ἀδύνατος διὰ τὴν συνουσίαν, vieux pénard.

Ehelehlich, *adj.* νόμιμος, τὸ νόμιμον ὑπανδρείας γεννημένος, propre, légitime.

Eheleute, *f. pl.*, τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα, mari et femme, époux mariés, *m. pl.*

Ehelich, *adj.* τῆς ὑπανδρείας, conjugal, matrimonial; (von Geburt), εἰς νόμιμον ὑπανδρείαν γεννημένος, νόμιμος, légitime.

Ehelichen, *v. a.* ὑπανδρεύομαι, épouser; (von Mannspersonen), πέρνω γυναῖκα, παίρνω φεύομαι, épouser, prendre femme; (von Frauenzimmern), ὑπανδρεύομαι, πέρνω ἄνδρα, se marier.

Ehelichkeit, *f.*, *f.* Ehefrau.

Eheloß, *adj.* ἀνύπανδρος, ἄνυμφος, ἄγαμος, qui n'est pas marié, garçon, fille.

Eheloßigkeit, *f.*, ἡ ἀνυπανδρία, ἀγαμία, célibat, *m.*

Ehelustig, *adj. fam.* ὀπού ἔχει ὄρεξιν νὰ ὑπανδρευθῇ, qui a envie de se marier.

Ehemalig, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ, ὁ ἡ τὸ πάλαι, ancien, du temps passé.

Ehemals, *adv.* πρὸ τοῦ, πάλαι, autrefois, ci-devant, jadis.

Ehemann, *m.*, *f.* Ehegatte.

Ehepaar, *n.*, τὸ ἀνδρόγυνον, ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα, couple (le mari et la femme).

Ehepacten, *f. pl.*, ἡ συμφωνία γαμικῆς συνθήκης τῆς ὑπανδρείας, contrat *m.* de mariage.

Eher, (*comp.*) πρωϊήτερα, plutôt, antérieurement; *f.* Ehe, Ehen.

Ehern, *adj.* χαλκοῦς, χαλκένιος, d'airain.

Ehesache, *f.*, ὑπόθεσις ὑπανδρείας, cause *f.* matrimoniale.

Ehescheidung, *f.*, τὸ διαζύγιον, ὁ χωρισμὸς τῆς ὑπανδρείας, divorce, *m.*

Eheseegen, *m.*, *fam.* τὰ παιδία, enfants, *m. pl.*

Ehestand, *m.*, ἡ ὑπανδρεία, ἡ κατάστασις τῶν ὑπανδρευμένων, mariage (état des gens mariés), *m.*

Ehestens, *adv.* ταχέως, μετ' ὀλίγον καιρὸν, au plutôt.

Ehesteuer, *f.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*

Ehestiftung, *f.*, ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας, contrat *m.* de mariage.

Ehestufel, *m.*, ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην τῆς ὑπανδρίας, trouble-mariage, Asmodée, *m.*

Eheverbindung, *f.*, *f.* Ehe.

Eheverbindniß, *f.* Verbindniß.

Eheversprechen, *n.*, ὑπόσχεσις ὑπανδρείας, promesse *f.* de mariage.

Eheweib, *f.* Ehefrau.

Ehrbar, *adj.* τιμημένος, ἀξιοτίμητος, σεμνὸς, modeste, honnête, sage.

Ehrbarkeit, *f.*, ἡ σεμνότης, modestie, décence, honnêteté, *f.*

Ehrbegierde, *f.*, ἡ φιλοτιμία, ambition, *f.*

Ehrbegierig, *adj.* φιλότιμος, ambitieux.

Ehre, *f.*, ἡ τιμὴ, honneur; ein Mann von —, τιμημένος ἄνθρωπος, un homme *m.* d'honneur; bei meiner — ! μὰ τὴν τιμήν μου. sur mon honneur; in Ehren halten, τιμῶ, honorer, vénérer, révérer; mit Ehren zu melden, μὲ συμπάθειον νὰ εἰπῶ, sauf le respect que je vous dois.

Ehren, *v. a.* τιμῶ, honorer, respecter, vénérer, révérer.

Ehrenamt, *n.*, ἀξίωμα τιμῆς, honneur, *m.*, dignité, *f.*

Ehrenbezeigung, *f.*, ἀπόδειξις τιμῆς, respect, hommage, honneur, *m.*

Ehrenerklärung, *f.*, φανέρωσις ὅτι τινὰς εἶναι τιμημένος ἄνθρωπος, réparation *f.* d'honneur.

Ehrengedächtniß, Ehrendenkmahl, *n.*, μνημονευτικὸν, monument (en l'honneur de q.).

Ehrenwegen, Ehrenhalben, τιμῆς χάριν, par honneur.

Ehrenkleid, *n.*, ἑορτάσιμον ῥοῦχον, habit *m.* de fête ou de cérémonie.

Ehrenkrone, *f.*, στέφανος τιμῆς, couronne *f.* de gloire.

Ehrenmann, *m.*, τιμημένος ἄνθρωπος, homme *m.* d'honneur.

Ehrenmitglied, *n.*, μέλος ἀκαδημίας κτλ., τιμῆς χάριν, membre *m.* honoraire.

Ehrenmünze, *f.*, μονέδα χαραγμένη εἰς τιμὴν τινος, μετάλια, médaille, *f.*

Ehrenname, *m.*, ὄνομα τιμῆς, nom de qualité, titre, *m.*

Ehrenpforte, *f.*, δοξάρι θριαμβευτικὸν, δρόμος εἰς τιμὴν βασιλέως, arc de triomphe, arc *m.* triomphal.

Ehrenpreis, *m.*, ἡ βερονίκη (φυτὸν), véronique (herbe).

Ehrenpunkt, *m.*, σταθμὸς τῆς τιμῆς, point *m.* d'honneur.

Ehrenretter, *m.*, διαφεντευτὴς τῆς τιμῆς, défenseur *m.* de l'honneur.

Ehrenrettung, *f.*, ἡ ἀπολογία ὑπὲρ τῆς τιμῆς, apologie *f.* de l'honneur.

Ehrenrührig, *adj.* ἐγκωμιαστικὸς, ὑβριστικὸς διὰ τὴν τιμὴν, injurieux, outrageant.

Ehrensache, *f.*, ὑπόθεσις τιμῆς (ἐκφυσικὰ μάλιστα μονομαχία), affaire *f.* d'honneur (principalement: un duel).

Ehrensäule, *f.*, στύλος εἰς τιμὴν τινος ἀφιερωμένος, statue (en l'honneur de q.).

Ehrenschänder, *m.*, ὁ ὑβριστὴς, calomniateur, *m.*

Ehrenschändung, *f.*, ὕβρις, κατηγορία, calomnie, *f.*

Ehrenstelle, *f.*, τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξία, dignité, *f.*, honneur, *m.*

Ehrenstufe, *f.*, ὁ βαθμὸς τιμῆς, degré d'honneur, grade, *m.*

Ehrentag, *m.*, ἑορτάσιμος ἡμέρα, jour *m.* de cérémonie; ἡμέρα γάμου, jour *m.* de noces.

Ehrentitel, *m.*, τίτλος τιμῆς, qualité, *f.*, titre *m.* d'honneur.

Ehrentrunk, *m.*, ποτήριον μὲ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κρασὶ προσφερόμενον τιμῆς χάριν, vin *m.* de régal.

Ehrenveſt, *adj.* τιμημένος, τιμιώτατος (τίτλος διδόμενος εἰς μερικοὺς ἀπὸ τὰ κριτήρια), très-honorable (titre que les tribunaux donnent à quelques personnes).

Ehrenvoll, *adj.* (πολλὰ) τιμημένος, honorable.

Ehrenwache, *f.*, σωματοφύλαξ διωρισμένος (ἢ σωματοφύλακες διωρισμένοι) διὰ πρυγκήπα κτλ. τιμῆς χάριν, garde *m.* (ou garde, *f.*) d'honneur.

Ehrenwein, *m.*, ſ. Ehrentrunk.

Ehrenwerth, *adj.* ἀξιοτίμητος, digne d'honneur.

Ehrenwort, *n.*, ὁ τιμημένος λόγος, parole *f.* d'honneur.

Ehrenzeichen, *n.*, σημεῖον τιμῆς, marque *f.* d'honneur.

Ehrerbietig, *adj.* εὐλαβητικὸς, ὁποῦ ἀποδεικνύει αἰδῶς εἴς τινα, respectueux.

Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, *f.*, τὸ αἰδῶς, ἡ εὐλάβεια, respect, hommage, *m.*

Ehrfurcht, *f.*, τὸ αἰδῶς (τοῦ μικροτέρου εἰς τὸν μεγαλήτερον), respect, *m.*, vénération, *f.*

Ehrfurchtsvoll, *adj.* ὅστις σέβεται, respectueux (plein de respect).

Ehrgefühl, *n.*, ἡ αἴσθησις τῆς τιμῆς, sentiment *m.* d'honneur.

Ehrgeiz, *m.*, ἡ φιλοτιμία, ambition, *f.*

Ehrgeizig, *adj.* φιλότιμος, ambitieux.

Ehrlich, *adj.* τιμημένος, ὅστις δὲν ἀπατᾷ, εἰλικρινὴς, καλοκάγαθος, honnête, loyal, probe.

Ehrlichkeit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, καλοκαγαθία, honnêteté, loyauté, probité, *f.*

Ehrliebe, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς τιμῆς, amour *m.* de l'honneur.

Ehrliebend, *adj.* ἀποῦ ἀγαπᾷ τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἐντρέπεται νὰ κάμῃ τι ἄτιμον, qui aime son honneur.

Ehrlos, *adj.* ἄτιμος, sans honneur, lâche, infâme.

Ehrloſigkeit, *f.*, ἡ ἀτιμία, lâcheté, infamie, *f.*

Ehrſam, *adj.* τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ κριτήρια εἰς τοὺς χωρικούς), honnête (titre que le tribunaux donnent aux paysans).

Ehrſucht, *f.*, ἡ (ἄκρα) φιλοτιμία, ambition (démesurée), *f.*

Ehrſüchtig, *adj.* (ἄνθρωπος) φιλότιμος, (fort) ambitieux.

Ehrvergeſſen, *adj.* ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὴν τιμὴν, ὁποῦ κάμνει τι ἄτιμον, qui néglige son honneur, qui souille son honneur.

Ehrwürden, Ew. (Eure) Ehrwürden, ἡ πανοσιότης σας, Révérence, votre Révérence, Révérendissime.

Ehrwürdig, *adj.* ἀξιοτίμητος, σεβάσμιος, vénérable, respectable; — eber ehrwürdigſt, (als Titel), πανοσιώτατος, (titre) Révérend.

Eibe, *f.*, Eibenbaum, *m.*, ἡ σμίλαξ, ἡ σμιλακιὰ (δένδρον), if (arbre), *m.*

Eibiſch, *m.*, ὁ ἀλθαία, ἀγριομολόχα (ιρυτόν), guimauve, althéa, *f.*

Eichapfel, *m.*, ſ. Gallapfel.

Eiche, *f.*, Eichbaum, *m.*, ἡ δρῦς βαλανιά, chêne, *m.*

Eiche (Aiche), *f.*, μετρὸν διορισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν κατὰ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὰ ἄλλα μέτρα, jauge, *f.*, étalon, *m.*

Eichel, *f.*, τὸ βαλάνι, gland, *m.*

Eichelle, *f.*, ἡ πήχη διορισμένη ἀπὸ τὴν διοίκησιν, κατὰ τῆς ὁποίων μετροῦν ταῖς ἄλλαις πήχεις, étalon *m.* d'aune.

Eichelmaſt, *f.*, τροφὴ ἀπὸ βαλάνια, glandée, *f.*

Eichen, *adj.* δρύϊνος, τῆς βαλανιᾶς, de chêne, de bois de chêne.

Eichen, *v. a.* δοκιμάζω τὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διορισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, jauger (un muid), étalonner (un poids, une mesure).

Eichenblatt, *n.*, φύλλον τῆς δρυὸς τῆς βαλανιᾶς, feuille *f.* de chêne.

Eichenlaub, *m.*, φύλλα τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς, feuillage *m.* de chêne.

Eichenholz, *n.*, ξύλον τῆς δρυὸς τῆς βαλανιᾶς, bois *m.* de chêne.

Eichenmiſtel, *f.*, ἰξὸς τῆς δρυὸς τῆς βαλανιᾶς (φυτὸν), gui *m.* de chêne.

Eichenrinde, *f.*, φλοιὸς τῆς δρυὸς τῆς βαλανιᾶς, écorce *f.* de chêne.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Eichenwald, *m.*, δάσος δρυῶν, δρυότοπος, chênaie, *f.*

Eicher, Eichmeister, *m.*, ἐκεῖνος ὅστις δοκιμάζει τὰ κοινὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διορισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, jaugeur, étalonneur, *m.*

Eichhörnchen, *n.*, ἡ βεβερελιζα (ὁ *σκίουρος*), écureuil, *m.*

Eichmaß, *n.*, τὸ μέτρον διορισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, ὡς παράδειγμα διὰ τὰ ἄλλα μέτρα, étalon, *m.*, jauge, *f.*

Eichwald, *s.* Eichenwald.

Eid, *m.*, ὁ ὅρκος, serment, *m.*; einen Eid ablegen, leisten, κάμνω ὅρκον, faire, prêter serment.

Eidam, *m.*, ὁ γαμβρός, gendre, beau-fils, *m.*

Eidbruch, *m.*, ἡ ψευδορκία, violation *f.* de serment.

Eidbrüchig, *adj.* ψευδόρκος, parjure; — werden, ψευδορκῶ, parjurer.

Eidechse, *f.*, ἡ γουστερίτζα, ὁ σαῦρος, lézard, *m.*

Eiderdunen, *f. pl.*, τὸ χνοῦδι μιᾶς χήνας εἰς τὰ βόρεια μέρη, édredon, *m.*

Eiergang, *f.*, Eiervogel, *m.*, χήνα τις εἰς τὰ βόρεια μέρη, oie à duvet, oie *f.* du nord.

Eidesleistung, *f.*, ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ βάλῃ τις τὸν ὅρκον του, prestation *f.* de serment.

Eidesverwarnung, *f.*, ἡ νουθεσία νὰ μὴ ψευδορκήσῃ τις, exhortation *f.* de ne pas parjurer.

Eidgenoß, *m.*, μέλος τοῦ Ἑλβετικοῦ δισμοῦ, membre *m.* du corps Helvétique.

Eidgenossenschaft, *f.*, ὁ δεσμός, σύνδεσμος τῶν Ἑλβετιῶν, la ligue Suisse, le corps Helvétique.

Eidlich, *adj.* μὲ ὅρκον βεβαιωμένος, ὁνορκος, juré.

Eidschwur, *m.*, ὁ ὅρκος, serment, *m.*

Eifer, *m.*, ὁ ζῆλος, zèle, *m.*; ἡ προθυμία, empressement, *m.*

Eiferer, *m.*, ὁ ζηλωτής, zélateur, *m.*

Eifrig, *adj.* ἔνζηλος, zélé, empressé.

Eifern, *v. n.* εἶμαι ἔνζηλος, ἔχω ζῆλον, ὁμιλῶ μὲ ζῆλον, ἐλέγχω μὲ ζῆλον, avoir du zèle, être zélé, parler, blâmer avec zèle.

Eifersucht, *f.*, ἡ ζηλοτυπία, jalousie, *f.*

Eifersüchtig, *adj.* ζηλότυπος, jaloux.

Eigen, *adj.* ἴδιος, propre; (besonder), ξεχωριστός, particulier; (sonderbar), παράξενος, singulier, bizarre; (eigensinnig, genau), ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής, exact, pointilleux; das ist ihm —, αὐτὴ εἶναι ἡ ξεχωριστὴ συνήθεια του, cela lui est particulier.

Eigendünkel, *m.*, ἡ ὑπερηφάνεια, ματαία φαντασία, présomption, *f.*

Eigener, *m.*, ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης, propriétaire, possesseur, *m.*

Eigenhändig, *adj.* μὲ τὸ ἴδιον χέρι, ἰδιόχειρος, de main propre; meine eigenhändige Unterschrift, ἡ ἰδιοχείρος μου ὑπογραφή, ma signature signée de ma main propre; — geschrieben, αὐτόγραφος, autographe.

Eigenheit, *f.*, ἡ ἰδιότης, ξεχωριστὴ ποιότης, propriété, singularité, *f.*; — einer Sprache, ὁ ἰδιωτισμὸς τῆς γλώσσης, idiotisme, *m.*

Eigenliebe, *f.*, ἡ φιλαυτία, amour-propre, *m.*

Eigenlüdig, *adj.* φίλαυτος, qui a de l'amour-propre, égoïste.

Eigenlob, *n.*, ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, louange *f.* de soi-même.

Eigenmächtig, *adj.* αὐτοπροαίρετος, ὁποῦ κάμνει τις κατὰ τὴν ἰδικήν του θέλησιν, arbitraire.

Eigennutz, *m.*, ἡ φιλοκερδία, intérêt, *m.*, (passion *f.* pour ses intérêts).

Eigennützig, *adj.* φιλόκερδος, intéressé.

Eigenschaft, *f.*, ἡ ἰδιότης, ποιότης, qualité, propriété, *f.*

Eigensinn, *m.*, τὸ πεῖσμα, caprice, entêtement, *m.*

Eigensinnig, *adj.* πεισματικός, capricieux, entêté.

Eigenthum, *n.*, τὸ ἀπάκτημα, propriété, bien *m.* propre.

Eigenthümer, Eigenthumsherr, *m.*, ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης, propriétaire, *m.*

Eigenthümerin, *f.*, ἡ ἔχουσα, ἡ νοικοκυρά, propriétaire, *f.*

Eigenthümlich, *adj.* ἴδιος, propre; ἰδικός, κύριος, spécifique.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Eigenthümlichkeit, f., ἰδιότης, (ἕκαστη ἰδιότης) ποιότης, propriété (singulière).

Eigenthumsrecht, n., τὸ δίκαιον νὰ ἔχῃ τις τι ὡς ἴδιόν του πρᾶγμα, propriété, f., droit m. de possession.

Eigentlich, adj. κύριος, propre; die eigentliche Bedeutung, ἡ κυρία σημασία, la signification propre.

Eigentlich, adv. κυρίως, proprement.

Eigenwille, m., ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα, caprice, m., volontés, f. pl.

Eigenwillig, adj. ἰσχυρογνώμων, πεισματικός, capricieux, qui a beaucoup de volontés.

Eiland, n., ἡ νῆσος, τὸ νησί, île, f.

Eilbote, m., ὁ ταχυδρόμος, κουρέρος, courrier, m.

Eile, f., ἡ ταχύτης, ἡ βία, σπουδή, hâte, f.; in der —, μὲ βίαν, βιαστικά, à la hâte.

Eilen, v. n. βιάζομαι, σπεύδω, se hâter, se dépêcher.

Eilend, adj. ἰσχύς, βιαζόμενος, βιαστικός, vite, qui se hâte.

Eilends, adj. ταχέως, βιαστικά, εἰς τὴν βίαν, vite, en hâte.

Eilf (Elf), nu. ἕνδεκα, onze.

Eilfeck, (Elfeck), τὸ ἑνδεκάγωνον, hendécagone, m.

Eilfertig, adj. βιαστικός, ὁποῦ βιάζεται, hâté, vite, prompt.

Eilfertigkeit, f., ἡ βία, ταχύτης, hâte, précipitation, f.

Eilfhundert, (Elfhundert), nu. χίλιοι ἑκατόν, onze cents, mille et cent.

Eilfjährig, (Elfjährig), ἑνδεκαετής, ἑνδεκα χρόνων, de onze ans.

Eilfsylbig, (Elfsylbig), adj. ἑνδεκασύλλαβος, hendécasyllabe.

Eilfte, (Elfte), adj. ἑνδέκατος, onzième; der eilfte (elfte) des Monats, ἡ ἑνδεκάτη τοῦ μηνός, le onze du mois.

Eilftehalb, (Elftehalb), v. n. δέκα ἥμισυ, dix et demi.

Eilftel, (Elftel), n., ἕνα ἑνδέκατον, un onzième.

Eilftens, (Elftens), adv. διὰ ἑνδέκατον, onzièmement.

Eilig, adj. βιαζόμενος, βιαστικός, hâté, pressé, prompt.

Eilmarsch, m., πορεία (στρατεύματος) ἀναγκασμένη, βιαστική, marche f. forcée.

Eimer, m., ὁ κουβᾶς, ἡ ὑδρία, seau, m.; Eimer Wein, Bier u. s. w., μέτρον τε διὰ κρασὶ, πίβακτλ. περιέχον 60—70 μπουτέλια, eimer (mesure pour le vin, la bière etc. qui contient 60 à 70 pintes).

Ein, eine, ein, nu. εἷς, μία, ἕν, (κοινῶς· ἕνας, μία, ἕνα), un, une.

Einander, adj. indecl. ἕνας τὸν ἄλλον, μία τὴν ἄλλην, ἕνα τὸ ἄλλα, l'un l'autre, l'une l'autre, les uns les autres.

Einärnten, s. Einernten.

Einarmig, adj. κουτζοχέρης, manchot.

Einäschern, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην, ἀνάπτω, κατακαίω, reduire en cendres, brûler.

Einathmen, v. a. ἀναπνέω, πέρνω τὴν ἀναπνοήν, respirer; πέρνω μαζὶ μὲ τὴν ἀναπνοήν, aspirer.

Einäugig, adj. μονόφθαλμος borgne.

Einballen, Einballiren, v. a. μαζώνω, περιτυλίγω (κάμνω πτέρνι), emballer.

Einballung, Einballirung, f., ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, emballage, m.

Einbalsamiren, v. a. (βαλσαμώνω, ταριχεύω, embaumer.

Einbalsamirung, f., ἡ βαλσάμωσις, τὸ ταρίχευμα, embaumement, m.

Einband, m., τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου, reliure, f.

Einbansen, v. a. μαζώνω (τὰ σιτάρια κτλ.) εἰς τὸ ἀμπάρι, entasser (les blés etc.) dans la grange.

Einbeißen, v. a. δαγκάνω δι τι, mordre dans . . .; (eine bringen), διαπερνῶ (σίον· τὸ ἀσημόνερον), percer (en corrodant, comme l'eau forte).

Einberichten, v. a. δίδω εἴδησιν, σιέλλω εἴδησιν, rapporter.

Einbetteln, sich —, bei jemandem, ἀποκτῶ τὴν εὔνοιαν τινὸς μὲ ταπεινὰς παρακαλέσεις, s'insinuer par des flatteries, par des bassesses.

Einbeugen, v. n. βάνω (τὰ πλευσικὰ) εἰς τὴν ἀλυσίβαρ, mettre (le linge) à la lessive, encuver.

Einbiegen, v. a. λυγίζω, κάμνω ἀγκίσαρι, διπλώνω, courber, plier (en forme de croc).

Einbilden, sich (dat.), v. r. φαντάζομαι, s'imaginer; sich

(*dat.*) etwas —, *ὑπερηφανεύομαι, εἶμαι ὑπερήφανος*, se donner des airs, s'en faire accroire; sich (*dat.*) etwas — auf etwas (als: auf den Reichthum ꝛc.), *ὑπερηφανεύομαι διά ἕνα πρᾶγμα (οἷον· διὰ τὸν πλοῦτον κτλ.)*, faire vanité de qc. (*p. e.* de ses richesses etc.); einem etwas einbilden, *v. a. βάνω εἰς τὴν φαντασίαν τινός τι*, mettre qc. en tête à qn.

Einbildung, *f.*, *ἡ φαντασία*, imagination; présomption, *f.*

Einbildungskraft, *f.*, *ἡ δύναμις τῆς φαντασίας, ἡ φαντασία*, fantaisie, imagination, *f.*

Einbinden, *v. a. δένω μέσα, lior*, nouer; etwas in Stroh —, *περιυλίγω μὲ ἄχυρα*, emmailler; ein Buch —, *δένω ἕνα βιβλίον*, relier un livre; *v. n.* seinem Pathen etwas —, *δίδω ἕνα δῶρον (εἰς νουνός) εἰς τὸ παιδί ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη*, faire un présent de baptême à son filleul; die Segel —, *μαζώνω τὰ πανία*, ferler les voiles; einem etwas —, *νουθετῶ τινὰ καλὰ νὰ κάμῃ τι*, enjoindre qc. à q.

Einblasen, *v. a. ψυσσῶ μέσα*, souffler dans . . . (ins Ohr), *ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί*, souffler aux oreilles de q.

Einbläser, *m.*, *f.* Einhelfer.

Einbrauen, *v. a. fam. ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός τι μὲ πολὺν κόπον*, inculquer.

Einbökeln, *s.* Einpökeln.

Einbrechen, *v. a. τζακίζω*, rompre briser; (mit Gewalt in ein Zimmer), *τζακίζω τὴν θύραν ἑνὸς ἀνδρὸς*, forcer la porte d'une chambre; *v. n.* (im Eise), *βυθίζομαι, πίπτω εἰς τὸ νερὸν, ἀφ' οὗ τζακισθῇ ὁ πάγος*, s'enfoncer, tomber dans l'eau en perçant la glace; in ein Land —, *ἐφορμῶ, ὁρμῶ μέσα (εἰς ἕνα τόπον)*, faire une invasion dans un pays, envahir un pays; die Nacht bricht ein, *ἡ νύκτα πλησιάζει, νυκτιάζει*, la nuit s'approche.

Einbrennen, *v. a. καίω μέσα, ἐντυπώνω μὲ σίδηρον πυρωμένον*, marquer d'un fer chaud, percer en brûlant.

Einbringen, *v. a. φέρω (ἤνεγκα) μέσα (οἷον· τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι)*, porter dedans (*p. e.* les blés dans la grange); (*metaph.*) *φέρω κέρδος*, produire, rapporter, valoir; das Versäumte —, *ξανακάμνω, (κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀμέλησα πρῶτα)*, reparer le temps perdu.

Einbrocken, *v. a. τρίβω (ψωμὶ κτλ.) διὰ σούπαν κτλ.*, émier, émietter.

Einbruch, *m.*, *τὸ τζάκισμα*, rupture, *f.*; (eines Diebes), *τὸ κλέψιμον (ὁπού γίνεται τζακίζωντας θύραν κτλ.)*, effraction, *f.*; — der Nacht, *τὸ νυκτιάσιμα*, l'approche *f.* de la nuit; — des Feindes, *ἡ ὁρμὴ, εἰσδρομὴ τοῦ ἐχθροῦ*, invasion *f.* de l'ennemi.

Einbürgern, *v. n.* ein fremdes Wort, *δέχομαι εἰς τὴν γλῶσσαν μίαν ξένην λέξιν*, naturaliser un mot étranger.

Einbuße, *f.*, *ἡ ζημία, τὸ χάσιμον, ἡ χαμοῦρα*, perte, *f.*, dommage, *m.*

Einbüßen, *v. a. χάνω, τραβῶ ζημίαν*, perdre.

Eincassiren, *v. n. βάνω εἰς τὴν κάσσαν, καζωνίζω*, mettre dans la caisse, encaisser; *s.* Einforbern.

Eindämmen, Eindeichen, *v. a. περικυκλώνω μὲ ἕνα χῶμα*, enfermer d'une digue.

Eindingen, *v. a. περιλαμβάνω, περικλείω εἰς τὴν συμφωνίαν, τὴν συνθήκην*, stipuler, comprendre dans le marché ou dans l'accord.

Eindorren, *v. a. ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα*, se sécher, se rétrécir.

Eindrängen, sich —, *στρυμώνομαι μέσα, ἐμβαίνω εἰς τὴν στρυμοῦραν*, se fourrer dans . . ., (*metaph.*) *ἐμβαίνω μὲ βίαν ἢ ἀδίκως*, s'intriguer.

Eindringen, *v. n. διαπερνῶ, ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα (οἷον· σουγλὶ κτλ.)*, percer, pénétrer (comme une broche etc.); *ἐμβαίνω μὲ βίαν, ἀπερνῶ μέσα μὲ βίαν*, entrer par force; (von Flüssigkeiten), *ἀπερνῶ μέσις (ὡς τὸ νερὸν κτλ.)*, s'imbiber, s'infiltrer; (*metaph.*) *διαπερνῶ (μὲ τὸν νοῦν, μὲ τὴν ἀχνίνειαν)*, *fig.* pénétrer, approfondir.

Eindruck, *m.*, *ἡ ἐντύπωσις*, impression, *f.*; *ἡ ἐνέργεια*, *fig.* impression, sensation, *f.*

Eindrucken, *v. a.* ἐντυπόω, imprimer, empreindre.

Eindrücken, *v. a.* τρανίζω ξυλλήφοντας, enfoncer, casser ou rompre en pressant; ἐντυπόω, *fig.* imprimer.

Einegen, (Eineggen), *v. a.* παραχοΐνω (τὸ σπαρτά) μὲ τὸ λιαγάρι, recouvrir avec la herse.

Einer, *m.*, ἡ μονάς, μονάδα, un, unité; die Einer (in der Rechenkunst), αἱ μονάδες (τῆς τὴν ἀριθμητικήν), les nombres simples (depuis 1 jusqu' à 9).

Einerley, *adj. indecl.* μιᾶς λογῆς, le même, de la même façon; es ist —, εἶναι ὅλον ἕνα, c'est la même chose, c'est égal.

Einernten, *v. a.* θερίζω, moissonner, recolter; *fig.* recueillir, jouir.

Einfach, *adj.* ἁπλοῦς, ἁπλόος, simple.

Einfachheit, *f.*, ἡ ἁπλότης, simplicité, *f.*

Einfädeln, *v. a.* ἀπερνῶ τὴν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, enfiler; eine Sache —, (*metaph.*) διατάσσω, κάμνω ἀρχὴν μιᾶς ὑποθέσεως, *fig.* ménager, arranger.

Einfahren, *v. n.* πηγαίνω μέσα, μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ τὸ καράβι, entrer (en voiture ou en bateau); *v. a.* φέρω μέσα μὲ τὸ ἁμάξι, transporter (en voiture) dans . . .; Getreide —, φέρω τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι, engranger les blés; Pferde —, συνηθίζω τὰ ἄλογα νὰ τραβοῦν τὸ ἁμάξι, dresser les chevaux à tirer une voiture; (entzweyfahren), τρανίζω κτυπώντας μὲ τὸ ἁμάξι (ὅσον μίαν ὥραν), enfoncer (en menant une voiture).

Einfahrt, *f.*, ἡ εἴσοδος, ἡ μεγάλη πόρτα διὰ τὰ ἁμάξια, entrée, porte-cochère, *f.*; ὁ τόπος ὅπου ἐμβαίνουν ἁμάξια ἢ καράβια, embouchure, passe *f.* d'un port; ὁ τόπος ἔνθα κατεβαίνουν εἰς τὰ μετάλλεια (τὰ λαγούμια), descente *f.* dans les mines.

Einfall, (Einsturz), *m.*, τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός, chute, *f.*, écroulement, *m.*; (feindlicher —), ἡ ἐφοδος, εἴσοδος, irruption, invasion, incursion (des ennemis); *fig.* ὁ στοχασμός, ἡ ἰδέα (ὅπου ἔρχεται αἰφνιδίως εἰς τὸν νοῦν), idée, pensée, saillie, *f.*

Einfallen, *v. n.* πίπτω μέσα, ξεπίπτω, χαλνῶμαι, tomber, tomber en ruine, s'écrouler; in ein Land —, κάμνω ὁρμὴν, εἰσβροχὴν εἰς ἕνα τόπον, ἐφοδεύω, faire une irruption, une invasion dans un pays, envahir un pays; es fällt mir ein, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται ὁ στοχασμός, il me tombe dans l'esprit, il me vient l'idée; ἐνθυμοῦμαι, je me souviens, je me rappelle; sich (*dat.*) einfallen lassen, στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον ἢ ἄδικον), s'aviser de qc. ou de faire qc.; es fällt ein (ereignet sich), γίνεται, συμβαίνει, τυχαίνει, il survient, il arrive.

Einfalt, *f.*, ἡ ἁπλότης, simplicité, naïveté, *f.*; (Dummheit), ἡ ἁπλότης τοῦ νοός, ἡ ἀνοησία, μωρία, niaiserie, nigauderie, *f.*

Einfältig, *adj.* ἁπλοῦς, ἁπλόος simple; (Dumm), ἁπλόος, ἀνόητος, μωρός, (ἀχμάκης), niais, nigaud, sot.

Einfaltspinsel, *m.*, *fam.* ἕνας ἁπλούστατος, ἀνόητος, ἄχμακης, benêt, niais, nigaud, *m.*

Einfalzen, *f.* Salzen.

Einfangen, *v. a.* πιάνω καὶ φυλάγω (πουλλιά), prendre et enfermer (des oiseaux).

Einfärbig, *adj.* μονοχρώματος, d'une seule couleur.

Einfassen, *v. a.* περιτριγυρίζω, περιβάλλω, περικυκλόνω, entourer, border, garnir; (in Gold ꝛc.), βάνω εἰς χρυσὸν κτλ. δένω (διαμάντι κτλ.) μὲ χρυσὸν κτλ., enchâsser (un diamant etc.) (en or etc.); (fäumen), περιαυλίζω, ourler.

Einfassung, *f.*, ἡ περικύκλωσις, τὸ περιτριγύρισμα, action de border; τὸ περιβλῆμα, action d'ourler; τὸ δέσιμον μὲ χρυσὸν κτλ., enchâssure, *f.*; περιθώριον, cadre, *m.*

Einfechten, *v. a.* die Schweine, βάνω τὰ γουρούνια εἰς τὸ φάσος, νὰ τρώγουν βαλάνια, mettre les cochons à la glandée.

Einfeilen, *v. a.* κάμνω σχισμὰ

διὰ σιδ. τι μὲ τὸ λιμί, faire une coche avec la lime.

Einfeuern, *v. a.* ἀνάπτω μεγάλην φωτιὰν εἰς τὴν σόμπαν, faire un grand feu dans un fourneau.

Einfinden, sich, ἔρχομαι, παρευρίσκομαι, se trouver, se rendre, se présenter.

Einflechten, *v. a.* ἐμπλέκω, tresser, entrelacer.

Einflicken, *v. a.* βάνω μέσα μπαλώνοντας (ὅσον ἐνεχρειάσθη), raccommoder (*p. e.* un habit etc. en y mettant une pièce de drap etc.); *fig.* ein Wort —, βάνω μίαν λέξιν (εἰς ἕνα ποίημα κτλ.) ὁποῦ δὲν ἀρμόζει, insérer (*p. e.* des chevilles dans un poème etc.); sich —, ἀνακατώνομαι εἰς τι ὁποῦ δὲν ἔχομαι, s'insinuer (d'une manière importune).

Einfliegen, *v. n.* πετῶ μέσα, entrer en volant.

Einfließen, *v. n.* ῥέω, τρέχω μέσα, σέρνω, entrer, couler dans . . .; — lassen (ein Wort u. s. w.), λέγω μεταξὺ εἰς τὰ ἄλλα ἕνα λόγον κτλ., couler, glisser un mot etc. dans son discours.

Einfliken, *v. a.* χύνω μέσα, limer; (*metaph.*) ἐντυπόνω (εἰς τὸν νοῦν), εἰς τὴν καρδίαν), *fig.* inspirer.

Einfluß, *m.*, ἡ ἐπιροὴ, ἐνέργεια, ἐπιρροὴ, influence, *f.*

Einfordern, *v. n.* ζητῶ (ἕνα χρέος, μίαν πληρωμήν), exiger, demander (le paiement d'une dette etc.).

Einförmig, *adj.* μονοειδὴς, ὁποῦ μένει πάντοτε τὸ ἴδιον, uniforme, monotone; ἄνοστος, fade.

Einförmigkeit, *f.*, τὸ μονοειδὲς (καὶ διὰ τοῦτο ἄνοστον), uniformité, monotonie, *f.*

Einfressen, *v. n.* et *a.* τρώγω, κατεσθρώσκω, ἐμβαίνω τρώγοντας (ὅσον τὸ ἀσημόνερον κτλ.), ronger, corroder (comme l'eau forte etc.); *fig. fam.* Staub —, καταπίνω, τρώγω κονιορτὸν, avaler de la poussière; einen Schimpf —, ὑποφέρω ἕνα μέγα ὕβριν, avaler, boire un affront.

Einfriedigen, *f.* Einfügen.

Einfrieren, *v. n.* παγώνω, (περικυκλόνομαι μὲ πάγον), être pris ou arrêté par la glace.

Einfügen, *v. a.* συνταιριάζω, σιανάπτω, βάνω μέσα (ὅσον ἔνα σανίδι εἰς τι), emboîter, encastrer, encastiller, emmortaiser.

Einfuhr, *f.*, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξένων πραγμάτων, importation, *f.*

Einführen, *v. a.* εἰσάγω (εἰς ἕνα τόπον), πηγαίνω ἢ φέρω μέσα, introduire, faire entrer (dans un lieu); Waaren —, φέρω (ξένα) πράγματα εἰς ἕναν τόπον, importer des marchandises; *fig.* Sitten, Gebräuche —, εἰσάγω συνηθείας, introduire des coutumes; einen in ein Amt —, ἐγκαθιστῶ τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα), installer q.

Einführung, *f.*, ἡ εἰσαγωγὴ, introduction, *f.*; in ein Amt, ἐνθρονισμὸς, ἐγκαινιασμὸς, installation, *f.*

Einfüllen, *v. a.* χύνω μέσα, γεμίζω, verser dans . . ., remplir.

Eingang, *m.*, ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα, entrée (*propr.* et *fig.*), *f.*

Eingeben, *v. a.* (als Arzneien), δίδω (τινος ἰατροῦ), donner (*p. e.* un remède à q.); (als ein Schreiben ꝛc.), παραδίδω μίαν γραφὴν κτλ., présenter une requête etc.; (in den Sinn), ἐμπνέω (ἰδέαν κτλ., inspirer, suggérer.

Eingebildet, *adj.* φανταστὸς, imaginaire; ὑπερήφανος, μεγαλόφρων, présomptueux.

Eingebinde, *n.*, τὸ δῶρον ὁποῦ δίδει ὁ νονὸς εἰς τὸ παιδὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, présent *m.* de baptême (à son filleul).

Eingeboren, *adj.* γεννημένος εἰς τὸν τόπον, ἐντόπιος, naturel, indigène; der eingeborne Sohn (in der Bibel), ὁ μονογενὴς υἱὸς, le fils unique.

Eingebracht, *n.*, ἡ προῖκα, (τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ γυναῖκα εἰς καιρὸν ὕπανδρεύεται), apports, *m. pl.*, bien dotal, *m.*

Eingebung, *f.*, ἡ ἔμπνευσις (εἰς τὸν νοῦν), inspiration, *f.*

Eingedenk — [illegible], *v. n.* σοφὸς, ἐνθυμοῦμαι, *v.*

ἀλησμονῶ, se souvenir de qc., ne pas oublier qc.

Eingefallen, *adj.* ξεπεσμένος, χαλασμένος, tombé en ruine; βουλιασμένος, creux, enfoncé; λιγνός, maigre.

Eingefleiſcht, *adj.* ἐναρκωμένος, incarné; ein eingefleiſchter Teufel, ἀληθινὸς διάβολος, διάβολος εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, κάκιστος ἄνθρωπος, un diable incarné.

Eingehen, *v. n.* ἐμβαίνω μέσα, entrer; (von Pflanzen) χαλνῶμαι, μαραίνομαι, se flétrir, dépérir; — oder einlaufen, (ſ. Einlaufen); etwas —, *v. n.* συμφωνῶ, δέχομαι, στέργω, consentir, accorder.

Eingelegt, *adj.* ποικιλωμένος μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων, travaillé en marqueterie; ſ. Einlegen.

Eingemacht, *adj.* ζαχαρωμένος, confit; ſ. Einmachen.

Eingenommen, *adj.* παρμένος, pris; für etwas — ſeyn, ἔχω προδιηγμ., καλὴν γνώμην διὰ ἕνα πρᾶγμα, être prévenu, prévenu pour qc.

Eingepfarrt, *adj.* ἐνορίτης, ἐνορίτισσα, paroissien, -enne.

Eingepflanzt, *adj.* ἐμφυτευμένος (ἀπὸ τὴν φύσιν), inné, naturel.

Eingeſchränkt, *adj.* περιωρισμένος, borné, resserré; ein eingeſchränkter Kopf, ἁπλὸν πνεῦμα, περιωρισμένον, un esprit borné.

Eingeſeſſen, *adj.* ἔχων ἀσπίτιον εἰς ἕνα τόπον, domicilié.

Eingeſtändniß, *n.*, ἡ ὁμολογία (σφάλματος), aveu (d'une faute), *m.*

Eingeſtehen, *v. n.* ὁμολογῶ (σφάλμα), avouer, confesser.

Eingeweide, *n.*, τὰ ἐντόσθια, τὰ σπλάγχνα, entrailles, *f. pl.*

Eingewohnen, *v. n. fam.* συνηθίζω ἕναν τόπον (νὰ κατοικήσω), s'habituer dans un lieu.

Eingewurzelt, *adj.* ſ. Einwurzeln.

Eingezogen, *adj.* μέτριος, μοναχὸς, χωρισμένος ἀπὸ τὸν κόσμον, retiré (du monde), vivant dans la retraite.

Eingezogenheit, *f.*, ἡ μοναξία, ἀναχώρησις ἀπὸ τὸν κόσμον, retraite, vie retirée, *f.*

Eingießen, *v. n.* χύνω μέσα, verser dans . . .; κερνῶ, verser (à q. un verre de vin etc.); mit Bley —, μολυβώνω, δένω τι (λον· ἕνα αἴδηρον) μὲ μολύβι (εἰς τὸν τοῖχον), sceller en plomb, couler en plomb.

Eingraben, *v. n.* (in die Erde), χώνω μέσα εἰς τὴν γῆν, περιχώνω, enterrer, enfouir; (in Stein, Metall), ἐγχαράττω, χαρακώνω, γλύφω, graver, buriner, ciseler.

Eingreifen, *v. n.* (als Räder in einander), πιάνω, πιάνομαι (λέγεται διὰ τὰ δόντια δύο τροχῶν ὁπού πιάνοντια τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο), s'engrener, mordre (*en parlant* de roues etc.); in jemandes Rechte —, ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός, ἀδικῶ, *fig.* empiéter, entreprendre sur les droits de q.).

Eingriff, *m.*, (in jemandes Rechte), ἡ ἐγγαξις τῶν δικαίων τινός, ἡ ἀδικία, ἄδικος ἐπιποίησις, entreprise sur les droits de q.

Einguß, *m.*, τὸ χύσιμον μέσα, infusion, *f.*; τὸ κέρασμα, action *f.* de verser (du vin).

Einhägen, *v. n.* περικλείω, περικυκλώνω μὲ φράχτη, clorre, fermer de haies.

Einhaken, Einhäkeln, *v. n.* βάνω εἰς τὸ τζιγκέλι, συνδένω τζιγκέλι, accrocher, agrafer.

Einhällig, *adj.* σύμφωνος, ὁμόγνωμος, unanime; *adv.* ὁμοθυμαδὸν, ὅλοι μαζὶ σύμφωνα, unanimement.

Einhälligkeit, *f.*, ἡ συμφωνία ὁμογνωμία, unanimité, *f.*

Einhalt, *m.*, ἐμπόδιον, empêchement, obstacle, *m.*; — thun, ἐμποδίζω, προχώρησιν μιᾶς ὑποθέσεως, arrêter le progrès de qc.

Einhalten, *v. n.* κρατῶ ἀπίσω, arrêter, retenir; *v. n.* ἐμποδίζω, empêcher; παύω, cesser.

Einhandeln, *v. n.* ἀγοράζω, ἀγοράζω, acheter. *v. n.* γράφω χειροκόπος, (γίνομαι μαηλούζης, μουφλουζιάρης), graver, buriner, ciseler.

Einhändig, *adj.* μονόχειρ, ἔχει ἕνα χέρι μόνον, manchot, -otte.

Einhändigen, *v. n.* ἐγχειρίζω, παραδίδω, remettre, remettre, délivrer.

Einhändigung, *f.*, ἡ ἐγχείρισις, παράδοσις, délivrance, livraison, *f.*

Einhängen, *v. a.* βάνω (θύραν, παράθυρον κτλ.) εἰς τὸ στρουφίδι, mettre (une porte, une fenêtre) dans les gonds; (die Hemmkette —), δένω τὸν τροχὸν (τοῦ ἀμαξίου), νὰ μὴ γυρίσῃ, enrayer.

Einhauchen, *v. n.* ἐμπνέω, souffler, inspirer.

Einhauen, *v. a.* κόπτω, ἐγχαράττω κόπτοντας, χαρακώνω, faire une entaille, graver (sur du marbre etc.); *n.* (im Kriege), πλακώνω μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, tomber sur l'ennemi le sabre à la main; *fig. fam.* δουλεύω τὰ δύνατα μου, jouer de la mâchoire.

Einheben, *v. a.* βάνω μέσα (ἀμάξι πράγματα), mettre dans (*se dit* de grands poids); (eine Thüre ꝛc.), βάνω (θύραν, παράθυρον κτλ.) εἰς τὸ στρουφίδι), mettre (une porte etc.) dans les gonds.

Einheften, *v. a.* βάνω μέσα (ἕνα φύλλον εἰς ἕνα βιβλίον κτλ.), coudre dans (*p. e.* un feuillet dans un livre etc.).

Einheimisch, *adj.* ἐντόπιος, du pays, domestique, indigène.

Einheit, *f.*, ἡ μονὰς, μονάδα, *f.*

Einheizen, *v. n.* ζεσταίνω, ἀνάβω τὴν σόμπαν, chauffer (le poêle).

Einhelfen, *v. n.* βοηθῶ, λέγω τοῦ νὰ κάμῃ τι ἐκεῖνο ἀπού πρέπει νὰ εἰπῇ, souffler q. (à q.).

Einhelfer, *m.*, ὁ ὑποφορεύων τὸ θεατρικὸ, souffleur, *m.*

Einhellig, *f.* Einhällig.

Einhemmen, *v. a.* ἐμποδίζω, δένω τὸν τροχὸν τοῦ ἀμαξιοῦ νὰ μὴ γυρίσῃ, enrayer (une roue).

Einhergehen, Einhertreten, *v. a.* περιπατῶ (μὲ παράταξιν, μὲ ὑπερηφάνειαν), s'avancer, s'approcher (en parade, avec fierté).

Einherzen, *v. a.* μαθαίνω (σὸν· ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνήγι), dresser (*p. e.* un chien à la chasse); Soldaten —, γυμνάζω στρατιώτας εἰς πολεμικὰ ἔργα, bien exercer des soldats.

Einholen, *v. n.* φθάνω (ἐκεῖνον ὁπού τρέχει), atteindre, joindre (q. qui court); (einem entgegen gehen), πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν (μάλιστα μὲ παράταξιν), aller au devant de q. (solennellement); Bericht, Befehl —, ζητῶ, γυρεύω εἴδησιν, προσταγὴν, demander un rapport, une ordonnance; das Verſäumte, ξανακάμνω (αὐτὰ ὁπού ἀμέλησα), διορθώνω τὴν ἐπιμέλειάν μου, réparer ce qu'on avait négligé, redoubler d'attention.

Einholung, *f.*, τὸ φθάσιμον, ἡ συνάντησις μὲ παράταξιν, ἡ ζήτησις τῆς εἰδήσεως, τῆς προσταγῆς, action *f.* d'atteindre, d'aller au devant, de demander un rapport ou une ordonnance; ſ. Einholen.

Einhorn, *n.*, ὁ μονόκερως, (ζῶον), licorne, *f.*

Einhüſig, *adj.* μονόχειρ, ἔχει ἕνα ἀνίχι μόνον ὡσὰν τὰ ἄλογα, solipède (*se dit* des chevaux).

Einhüllen, *v. n.* περιτυλίγω, σκεπάζω, envelopper, allubler.

Einhüllung, *f.*, τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα, enveloppement, *m.*

Einig, *adj.* μόνος, μοναχὸς, un, seul, unique; (einſtimmend), σύμφωνος, συμφωνημένος, ἑμόνους, d'accord; einig werden, συμφωνῶ, s'accorder.

Einiger, -e, -es, *adj.* μερικὸς, -ὴ, -ὸν, quelque, quelqu' un, quelqu' une; einige, μερικοὶ, (ἔνοι), quelques uns.

Einigermaßen, *adj.* μὲ τρόπον τινὰ, μὲ κάποιον τρόπον, en quelque sorte, en quelque manière.

Einigkeit, *f.*, ἡ συμφωνία, ὁμόνοια, union, concorde, accord, *m.*

Einimpfen, *v. n.* ἐμβολίζω, ἐμπολιάζω, inoculer.

Einimpfung, *f.*, τὸ ἐμβόλισμα, ἐμπολίασμα, inoculation, *f.*

Einjagen, *v. n.* διώχνω μέσα, chasser dans . . .; *fig.* Furcht —, Schrecken —, ταράζω τρόμον, τρόμον, intimider, épouvanter, effrayer.

Einjährig, *adj.* ἑνὸς χρόνου, d'un an.

Einkaufen, *v. a.* μεταλέγω (τί τινι) πεμασιὰς φορᾶς νὰ τὰ μάθῃ, *fam.* inculquer (qc. à q.).

Einkauf, *m.*, ἡ ἀγόρασις, ὁ ἀγορασμὸς, achat, *m.*, emplette, *f.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Einkaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω), acheter, faire emplette.

Einkäufer, *m.*, ὁ ἀγοραστής, ψωνιστής, acheteur, *m.*; -käuferin, *f.*, ἀγοράστρια, ψουνίστρια, acheteuse, *f.*

Einkehr, *f.*, ἡ κόνεισις, τὸ εἰς τὸν ὁποῖον κονεύουν, τὸ ξενοδοχεῖον, lieu où l'on descend (pendant un voyage) où l'on va loger, hôtellerie, *f.*

Einkehren, *v. n.* κονεύω, aller loger (pendant un voyage), descendre.

Einkeilen, *v. a.* σφηνώνω, ἐμπήγω σφῆνα, cogner.

Einkerben, *v. a.* κάμνω ἕνα σημεῖον εἰς ἕνα ξύλον κόπτοντας μὲ τὸ μαχαίρι, entailler, faire une entaille.

Einkerkern, *v. a.* φυλακώνω, emprisonner, claquemurer, incarcérer.

Einkerkerung, *f.*, ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, *m.*, incarcération, *f.*

Einkitten, *v. a.* κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, μὲ μαστίχι, mastiquer.

Einklammern, *v. a.* προσάπτω, στερεώνω μὲ ἀγκίστρι, cramponner; ein Wort —, βάνω εἰς παρένθεσιν μίαν λέξιν, mettre un mot entre deux parenthèses.

Einklang, *m.*, μονοτονία, (mus.) unisson, *f.*; συμφωνία, accord, *m.*

Einkleiden, *v. a.* (einen Mönch, eine Nonne), δίδω τὰ μοναστικὰ φορέματα (εἰς καλόγηρον, εἰς καλογρηάν), donner l'habit à un religieux ou à une religieuse; einkleiden werden, sich einkleiden lassen, γίνομαι καλόγηρος, καλογρηά, καλογηρεύω, καλογρηάω, prendre l'habit, prendre le voile; (mit Sorgfalt) περασταίνω, σχηματίζω, διατάσσω, *fig.* habiller qc., arranger.

Einkleidung, *f.*, τὸ καλογήρεμα, prise *f.* d'habit; ὁ καλογηρεμός, prise *f.* du voile; ἡ παράστασις, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὕφους, *fig.* manière *f.* d'habiller qc.

Einkleistern, *v. a.* κολλῶ μέσα μὲ ἀλευρόκολλαν, coller, attacher avec de la colle d'amidon.

Einklemmen, *v. a.* σφίγγω, ζουλήγω, serrer, pincer.

Einklinken, *v. a.* et *n.* σφαλίζω τὸ μανδαλον, fermer ou se fermer au loquet.

Einknicken, *v. a.* τζακίζω ὁλίγον (οἷον· καλάμι, λεπτὸν ξύλον κτλ.), briser à demi.

Einknüpfen, *v. a.* δένω μέσα, κομβοδένω μέσα, nouer dans . . .; *fig.* einem etwas, νουθετῶ τινὰ νὰ μὴν ἀλησμονήσῃ, *fig.* inculquer bien qc. à q.

Einkochen, *v. n.* σμικρύνομαι, ὀλιγοστεύω βράζοντας, se diminuer en bouillant.

Einkommen, *v. n.* ἐμβαίνω μέσα, ἔρχομαι μέσα, entrer; (vom Gelde), ἐμβαίνω (ἐννοῶντας τὰ ἄσπρα), entrer (*en parlant de l'argent*); es kommt mir ein, μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται στοχασμὸς, στοχάζομαι, me vient dans l'esprit, il me vient une idée; gerichtlich —, παραδίδω εἰς κριτήριον μίαν παρακάλεσιν, μίαν ἐγκάλεσιν, présenter un placet en justice, présenter une plainte en justice; einkommen lassen, στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον αὐθάδες), s'aviser.

Einkommen, *n.*, τὰ εἰσοδήματα, revenu, *m.*

Einkreisen, *v. a.* περικυκλώνω, cerner.

Einkriechen, *v. a.* ἐμβαίνω πίζωντας, σύρομαι μέσα, entrer en rampant; — lassen, σύρνομαι, σιενώνομαι, se glisser, se trécir.

Einkriegen, *v. a. fam.* λαμβάνω, recevoir.

Einkünfte, *f. pl.*, τὰ εἰσοδήματα, revenus, *m. pl.*

Einladen, *v. a.* φορτώνω, γεμίζω εἰς τὰ ἀμάξι, εἰς τὰ ράβι, charger, embarquer; (einen), καλῶ τινα (εἰς γεῦμα κτλ.), inviter, convier.

Einladend, *adj. fig.* ὀρεκτικὸς, νόστιμος, appétissant, ragoûtant.

Einladung, *f.*, ἡ φόρτωσις, charge, *f.*, embarquement, *m.*; τὸ καλέσμα, invitation, *f.*

Einlage, *f.*, τὸ περικλείσμενον (εἰς τὴν γραφήν), inclus, *m.*; τὰ ἄσπρα βαλμένα λογαριασμὸν, mise, *f.*, jen, *m.*

Einländisch, *s.* Inländisch.

Einlaß, *m.*, ἡ ἄδεια νὰ ἐμβῇ τις, ἡ εἴσοδος, τὸ ἐμβάσμα, entrée, permission *f.* d'entrer; (kleine Thüre), μία μικρὴ θύρα, guichet, *m.*

Einlassen, *v. a.* ἀφίνω τινὰ νὰ ἐμβῇ, laisser entrer; mit Blei ꝛc. —, γεμίζω μὲ μολίβι ἀναλυμένον, sceller en plomb, couler en plomb; sich —, in etwas, ἀρμακιώνομαι εἰς τι, s'engager, se mêler de qc.; sich in ein Gespräch —, κάμνω συνομιλίαν, συνομιλῶ μέ τινα, entrer en conversation, en discours avec q.

Einlassung, *f.*, ἡ ἄδεια νὰ ἐμβῇ τις, entrée (permission d'entrer), *f.*

Einlauf, *m.*, ἡ εἴσοδος, τὸ ἐμβασμα, φθάσιμον, entrée, arrivée, *f.*

Einlaufen, *v. n.* ἐμβαίνω, entrer, arriver; (als Tuch ꝛc.), μαζώνομαι, στενώνομαι, se rétrécir, se gripper.

Einlaugen, *v. n.* βάνει εἰς τὴν λεσσίβαν, lessiver, mettre à la lessive.

Einläuten, *v. n.* σημειώνω τὴν πομπὴν (τῆς πανηγύρεως, τῆς λειτουργίας) κουδουνίζωντας τὴν καμπάναν, sonner, donner le signal, annoncer par le son de la cloche (*p. e.* un jour de fête, le commencement de la foire).

Einlegemesser, *n.*, μικρὸν μαχαῖρι τοῦ σπιτιοῦ ἢ λάμα ἀνοιχτὴ καὶ σφαλερὴ, jambette, *f.*

Einlegen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; (mit Holz ꝛc.), στολίζω μὲ ποικιλχρώματα ξύλα, travailler en marqueterie; die Waaren —, μαζώνω τὰ πράγματα, détaler; eine Bitte —, παραδίδω μίαν παρακάλεσιν, παρακαλῶ, présenter une demande, demander; eine Bitte für einen —, μεσιτεύω, παρακαλῶ διὰ τινα, intercéder pour q.; Ehre —, ἐβγάζω ἀποκτῶ τιμὴν, δόξαν, retirer de la gloire de qc.

Einleger, *m.*, (Messer), *s.* Einlegemesser.

Einleimen, *v. n.* κολλῶ μέσα εἰς . . ., coller.

Einleiten, *v. a.* εἰσάγω, κάμνω εἰσαγωγὴν, προετοιμάζω, ménager, conduire avec adresse, préparer.

Einleitung, *f.*, ἡ προετοιμασία, préparatifs, *m. pl.*; ἡ εἰσαγωγὴ, introduction, *f.*

Einlenken, *v. a.* γυρίζω πρὸς τὰ μέσα, tourner ou dedans; *v. n.* γυρίζω (τὸ αὐτοκίνητο κτλ.) εἰς τὸν συνηθισμένον δρόμον, rentrer dans la voie; *fig.* (im Reden), κλίνω, ἐπιστρέφω, γυρίζω πάλιν εἰς αὐτὰ ποὺ τοῦ ἄρεσεν εἶναι ὁ λόγος μου, *fig.* revenir au fait, au sujet du discours.

Einleuchten, *v. n.* εἶμαι φανερὸς, σαφὴς, paraître avec évidence.

Einleuchtend, *adj.* φανερὸς, σαφὴς, ἁπλοῦ κατάληψιν κρίνει τὸ καταλάβῃ, évident, bien clair.

Einleitung, *s.* προφύλαξις (τὸ προστετηγμένον), livrer, délivrer, remettre.

Einlieferung, *f.*, ἡ παράδοσις, livraison, remise, *f.*

Einlogiren, *v. n. fam.* βάνω τινὰ εἰς κατοικίαν, (εἰς κανένα), loger (q.); sich —, πάνω, τὴν κατοικίαν (τὸ κανένα) μου, loger, se loger.

Einlösen, *v. a.* λαμβάνω ἀπίσω τὸ ἐνέχυρον (τὸ ἀμανέτι) πληρώνοντας τὰ δανεισμένα ἄσπρα, ξεναγοράζω, dégager (un gage), retraire.

Einlösung, *f.*, ἡ ξεναγόρασις, dégagement, retrait, *m.*; *s.* Einlösen.

Einlöthen, *v. a.* κολλῶ μέσα (μέταλλα), souder.

Einmachen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; die Ohren —, βάνω τὰ ἀκουλούρια, mettre les boucles d'oreille; Früchte, δαμάσκα κοπριὰ βραζωντὰς τα μὲ ζάχαρη, ζαχαρώνω, confire des fruits; einmachbare Früchte, ζαχαρωμένα φροῦτα, des fruits *m. pl.* confits, confitures, *f. pl.*; Stall —, ἀνακατώνω ἀσβέστην, abîmer, gâcher de la chaux.

Einmächtig, *adj.* eine einmächtige Milch, λιβάδι, τὸ ὁποῖον κόπτουν τὰ χόρτα μὲν τρόπον τὸν γρόγορον, prairie *f.* qu'on ne fauche qu'une fois par an.

Einmahnen, *v. n.* λέγω τὴν πληρωμὴν ἑνὸς χρέους, exiger, sommer de payer.

Einmahnung, *f.*, ἡ ζήτησις τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

πληρωμῆς, exaction f. d'une dette.

Einmal, adv. μίαν φορὰν, (ἅπαξ), une fois; (einſt), μίαν φορὰν, ποτέ, un jour, jadis; auf einmal, ἀπὸ μιᾶς, ἐξαίφνης, ἐξαίφνης, à la fois, tout d'un coup tout à coup; — für allemal, (μίαν φορὰν διὰ πάντοτε), χωρὶς ἄλλο, une fois pour toutes, abſolument.

Einmaleins, n., ὁ πίναξ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ὁ πυθαγόρειος πίναξ, (arithm.) livret, m.

Einmalig, adj. ὅπου γίνεται μίαν φορὰν, ce qui ne se fait qu' une fois, ſimple.

Einmännisch, adj. ein einmänniſches Bett, κρεββάτι δι' ἕναν ἄνθρωπον μόνον, lit m. pour une personne ſeulement.

Einmarſchiren, v. n. ἐμβαίνω (λέγεται διὰ στράτευμα), entrer dans . . . (se dit des troupes).

Einmauern, v. a. σφαλίζω μέσα εἰς τοῖχον, περικυκλώνω μὲ τοῖχον, enfermer d'une muraille, environner d'une muraille.

Einmeiſchen, v. n. βάνω εἰς τὸ καδὶ τὸ κριθάρι τὸ προηγουμένως διὰ τὸν ζύθον, encuver (du malt).

Einmeißeln, v. a. δουλεύω μὲ τὸ σμιλάριον, ciseler.

Einmengen, v. a. ἀναμεταύνω μέσα, mêler, entremêler.

Einmeſſen, v. a. βάνω μέσα μετρῶντας (οἶον· σιτάρι εἰς ἕνα σακκί), mesurer et verſer dans . . . (p. e. du blé dans un sac); (am Maaße verkürzen), μετρῶ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ πρέπον, mesurer moins qu'il ne fallait; χάνω μετρώντας, perdre en mesurant.

Einmiethen, v. n. νοικιάζω, πέρνω μὲ τὸ νοίκι, arrêter un logis (pour qn. ou pour soi-même).

Einmiether, m., ὁ νοικιαστὴς, ὁποῦ πέρνει μὲ τὸ νοίκι, locataire, m.

Einmünzen, v. a. μεταβάλλω (χρυσὸν, ἀσήμι) εἰς μονέδαν, changer (de l'or d'argent) en monnaie.

Einmüthig, adj. σύμφωνος, ὁμόψυχος, unanime; adv. ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως, ὅλοι μαζὶ, de concert, unanimement.

Einmüthigkeit, f., ἡ συμφωνία, ὁμοθυμία, ὁμόνοια, unanimité, f., accord, m.

Einnähen, v. a. ῥάπτω μέσα, coudre dans . . .; κάμνω στενώτερον (ῥάπτωντας), trécir (un habit).

Einnahme, f., (eines Platzes), ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον, prise (d'une place), f.; (am Gelde ꝛc.), ἡ εἰσπραξὴ, τὸ εἰσόδημα, recette, f.

Einnehmen, v. a. (feſte Plätze), πέρνω (κάστρα κτλ.), prendre (des places fortes); Raum, πέρνω τόπον, χωρῶ, occuper (un espace etc.); Geld —, λαμβάνω, πέρνω ἄσπρα, recevoir, toucher (de l'argent); Arzneien —, πέρνω ἰατρικὰ, prendre des remèdes; das Herz —, μάγω, πέρνω τὴν καρδίαν gagner, charmer le cœur; einen für oder wider einen —, (für oder wider einen) προκαταλαμβάνω τὸν νοῦν τινος διά τι ἢ ἐναντίον τινός (διά τινα ἢ ἐναντίον τινός), préoccuper, prévenir q. pour ou contre qc. (pour ou contre q.); der Wein nimmt den Kopf ein, τὸ κρασὶ κτλ. ζαλίζει τὸ κεφάλι, le vin etc. porte à la tête.

Einnehmend, adj. ἡδύκαρδος, ἐλκυστικὸς, prévenant, engageant, agréable.

Einnehmer, m., ὁ εἰσπράκτωρ (λογοθέτης), receveur, m.

Einnehmung, f., ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον, prise, conquête, f.

Einnieten, v. a. στερεώνω μὲ καρφιὰ, attacher par moyen d'une rivure, river.

Einniſten, einniſteln, v. m. auch ſich einniſten, v. r. φωλεάζω, κάμνω τὴν φωλεάν εἰς κάποιον τόπον (λέγεται καὶ μεταφορικῶς), se nicher (aussi fig.).

Einnöthigen, einem etwas, v. a. ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, forcer ou obliger q. à prendre qc.

Einöde, f., ἡ ἔρημία, désert, m., solitude, f.

Einöhlen, v. a. ἀλείφω μὲ λάδι, huiler, oindre ou frotter d'huile.

Einpacken, v. a. μαζώνω, βάνω εἰς σεντοῦκι, encaisser; en ballen, emballer; in Papier ꝛc., περιτυλίγω μὲ χαρτὶ κτλ., envelopper de papier etc.

Einpacker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ περιτυλίγει τὰ πράγματα, emballeur, m.

Einpassen, v. a. προσαρμάζω, ajuster, emboîter; v. n. ἁρμόζω, εἶμαι ἁρμόδιος, s'ajuster, être juste.

Einpfählen, v. a. περικυκλώνω μὲ παλούκια, clôre de palis, palissader.

Einpferchen, v. a. προβιβάζω ζῶα ζωηρὰ κτλ. εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἑνὸς ἐγκληρίου, annexer à une paroisse.

Einpferchen, v. a. (Schafe) —, βάνω (πρόβατα) εἰς περίφραγμα, parquer (des brebis).

Einpflanzen, v. a. ἐμφυτεύω, βάνω μέσα (λέγεται καὶ μεταφ.), planter dans . . . (aussi fig.).

Einpfropfen, v. a. ἐμπολιάζω, μπολιάζω, enter, greffer.

Einpfropfung, f., τὸ ἐμπόλιασμα, emploi m. de l'ente.

Einpfundig, adj. ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι, d'une livre.

Einpichen, v. a. στερεώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν, poisser.

Einpökeln, v. a. ἁλατίζω, βάνω εἰς τὴν ἁλμυρίδα, saler, mettre dans la saumure.

Einprägen, v. a. ἐντυπώνω, ἐγχαράττω, imprimer; (einem etwas), ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός, fig. empreindre.

Einprägung, f., ἡ ἐντύπωσις, fig. impression, empreinte, f.

Einpredigen, v. a. κουβεντιῶ αὐχνά, prêcher, inculquer.

Einpressen, v. a. συρίγγω, ζουλίγω μέσα, mettre en pressant, presser, serrer.

Einpudern, v. a. ἀσπρίζω (τὰ μαλλιὰ) μὲ σκόνην, poudrer.

Einquartieren, v. a. βάνω, διαμοιράζω, (στρατιώτας) εἰς τὰ κονάκια, loger (des soldats).

Einquartierung, f., ἡ διαμοίρασις εἰς τὰ κονάκια, logement m. de soldats; οἱ στρατιῶται εὑρισκόμενοι εἰς τὰ κονάκια, les soldats m. pl. logés chez q.

Einquellen, v. a. μουσκεύω (φασούλια κτλ.) διὰ νὰ φουσκώσουν, tremper (p. e. des fèves).

Einquerlen, v. a. ἐνκεκτεύω (οἶον· αὐγὰ κτλ.), tourner (p. e. des oeufs etc.); s. Querl, Querlen.

Einrammen, (einrammeln), ἐμπήγω (παλούκια), enfoncer, hier.

Einräuchern, v. a. καπνίζω, enfumer.

Einräumen, v. a. (hineinräumen), βάνω μέσα (οἶον· τὰ σχεῦη εἰς τὸν οὐδὰν), mettre dans . . . (p. e. les meubles dans la chambre), s'emménager; (weichen), παραχωρῶ, δίδω τόπον, ἀφίνω, céder, faire place, abandonner; (etwas zugestehen), χαρίζω, ὑποπίπτομαι εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου, se soumettre, céder à l'avis de q.; (erlauben), συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, accorder, permettre.

Einräumung, f., fig. ἡ παραχώρησις, cession, f.; συγχώρησις, concession, permission, f.; s. Einräumen.

Einrechnen, v. a. περιλαμβάνω, περικλείω εἰς λογαριασμὸν, faire entrer ou comprendre dans un compte.

Einrede, f., ἡ ἀντιλογία, ἡ ἐνάντιος λόγος, contradiction, opposition, f.

Einreden, v. a. ἐναντιώνομαι, contredire; (einem etwas), καταπείθω τινὰ νὰ πιστέψῃ τι, persuader.

Einregistriren, s. Registriren.

Einreiben, v. a. τρίβω μέσα, τρίβω εἰς, — (οἶον· βάλσαμον εἰς τὸ δέρμα), faire entrer en frottant, frotter (p. e. la peau d'un baume).

Einreibung, f., ἡ τρίψις, τὸ τρίψιμον, frottement, m.; s. Einreiben.

Einreichen, v. a. παραδίδω (γραφὴν εἰς τὸ κριτήριον), produire, présenter (une requête etc.).

Einreißen, v. a. σχίζω, κάμνω σχισμάδαν, faire une déchirure; (niederreißen), χαλνῶ (ἕνα σπίτι κτλ.), démolir, abattre, détruire; v. n. σχίζομαι, se déchirer; der Mißbrauch reißt ein, ἡ κακὴ συνήθεια ἐσάγεται, αὐξάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον, fig. cet abus s'introduit peu à peu, gagne, se répand.

Einreiten, v. n. ἱμπαίνω ἱππεύοντας (καβάλα), faire

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

son entrée à cheval; *v. n.* ἱζακίζω ὁρμῶντας μὲ τὰ ἄλογαν, casser en entrant à cheval.

Einrenken, *v. a.* ξαναρθρόω, βάνω εἰς τὸν τόπον ἕνα χέρι ἢ ποδάρι ξεκοπισμένον, remboîter, remettre (le pied, la main).

Einrennen, *v. a.* ἱζακίζω (οἷον· τὴν θύραν) τρέχοντας κατ' ἐπάνω μὲ ὁρμήν, rompre en courant contre.

Einrichten, *v. a.* (ein verrenktes Glied), ξαναρθρόω, remettre, remboîter; s. Einrenken; (ordnen), διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ἑτοιμάζω, καταπευάζω, *fig.* arranger, mettre en ordre.

Einrichtung, *f.*, *fig.* ἡ διάταξις, κατασκευή, *fig.* disposition, *f.*, arrangement, *m.*

Einriegeln, *v. a.* σφαλίζω μὲ σύρτην, verrouiller.

Eintritt, *m.*, ἡ εἴσοδος τοῦ ἵππου, entrée *f.* à cheval; s. Einreiten.

Einrosten, *v. n.* σκουριάζω, προσκολλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριάν (οἷον· τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι), s'enrouiller.

Einrücken, *v. a.* βάνω μέσα (εἰς ἕνα βιβλίον, εἰς ἐφημερίδα), mettre dans . . ., insérer (dans un livre, dans un journal); (eine Zeile —), βάνω μίαν ἀράδαν ὀλίγον παρέκει εἰς τὴν δεξιάν, *impr.* laisser un peu d'espace au commencement d'une ligne; *v. n.* ἐμβαίνω, (λέγεται διὰ τὰ στρατεύματα), entrer (*se dit* de troupes).

Einrückung, *f.*, ἐμβολή, insertion, *f.*

Einrühren, *v. a.* ἀνακατώνω (οἷον· αὐγὰ εἰς ἕνα φαγί κτλ.), fouetter (*p. e.* des oeufs . . .); Kalk —, ἀνακατώνω ἀσβέστην, gâcher de la chaux.

Eins, *nu.* ἕν, ἕνα, un; (einig, einstimmig), σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος, d'accord.

Einsalzen, *v. a.* (ein verrenktes Glied), ξαναρθρόω, remettre, remboîter; s. Einrenken; (ordnen), διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ἑτοιμάζω, καταπευάζω, *fig.* arranger, mettre en ordre.

Einsalzung, *f.*, Einsalzen, *n.*, τὸ ἁλάτισμα, salaison, *m.*

Einsam, *adj.* μονήρης, μόνος, μοναχός, solitaire, *adj.*, seul.

Einsamkeit, *f.*, ἡ μοναξία, solitude, *f.*

Einsammeln, *v. a.* μαζώνω, συνάζω, recueillir.

Einsammlung, *f.*, ἡ μάζωξις, συναξις, récolte, *f.*; — für die Armen, ζήτησις ἐλεημοσύνης, διὰ τοὺς πτωχούς, collecte *f.* pour les pauvres.

Einsatz, *m.*, κάθε πρᾶγμα μέσα βαλμένον εἰς τι, toute chose qu'on met dans qc.; τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς παιγνίδι, mise *f.* au jeu.

Einsäuern, *v. a.* κάμνω ξύσι ξυνίζω, mettre du levain dans . . .

Einsaugen, *v. a.* βυζάνω, καταροφῶ (οἷον· τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν), absorber, sucer.

Einsaugung, *f.*, καταρόφησις, absorption, *f.*

Einsäumen, *s.* Säumen, *v. a.*

Einschaltig, *adj.* einschaltige Schale, κογχύλιὸς μὲ ἕνε βιβάλβον, univalve.

Einschalten, *v. a.* βάνω μέσα, ἐμβάλλω, παραβύω, insérer, enchâsser; βάνω μίαν ἡμέραν περισσότερον εἰς τὸν χρόνον, κάμνω διάστημα, intercaler.

Einschaltung, *f.*, ἡ πρόσθησις, insertion; ὁ ἐμβολισμός, intercalation, *f.*

Einschärfen, *v. n.* einem etwas, νουθετῶ τινὰ καλὰ διὰ ἐνθυμηθῇ τι, recommander fortement, inculquer (qc. q.).

Einscharren, *v. a.* παρεχώνω, θάπτω, enterrer, enfouir.

Einscharrung, *f.*, τὸ παρεχώνιον, θάψιμον, enfouissement, *m.*

Einschattige Völker, *n. pl.*, ἑτερόσκιοι (εἰς τὴν γεωγραφίαν), (géogr.) les hétérociens, *m. pl.*

Einschenken, *v. n.* κερνῶ, verser (à boire).

Einschicken, *v. n.* στέλλω (ζητημένον), envoyer, faire tenir.

Einschickung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.*

Einschieben, *v. a.* βάνω μέσα, (οἷον· τὸ συρτάριον κτλ.), faire entrer en poussant (*p. e.* un tiroir etc.); das Brod —, βάνω τὸ ψωμὶ εἰς τὸν φοῦρνον, enfourner le pain; (*fam.*) βάνω ἀνάμεσα, *fig.* interpoler, insérer.

Einschiebsel, *n.*, αὐτὸ ὁποῦ βάνει τις ἀνάμεσα εἰς ἄλλα πράγματα, ἐμβολή, παρένθεσις, ce que l'on passe, fourre etc., chose *f.* insérée, parenthèse, *f.*

Einschiebung, *f.*, ἡ πρόσθεσις ἀνάμεσα εἰς τι, ἡ ἐμβολή, action de fourrer etc., insertion, *f.*

Einschießen, *v. n.* (das Brod in den Backofen), βάνω τὸ ψωμὶ εἰς τὸν φοῦρνον, enfourner le pain; (entzweyschießen), χαλῶ μὲ χαμοκιαῖς, abattre, ruiner à coups de canon; ein Gewehr —, δοκιμάζω ἕνα τουφέκι, μίαν πιστόλαν βλέποντας μεριακοῖς φυσᾷς, essayer un fusil, un pistolet etc.

Einschiffen, *v. a.* βάνω μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρω, embarquer; sich —, ἐμβαίνω εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρομαι, s'embarquer.

Einschiffung, *f.*, τὸ ἐμβασμα εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρισμα, embarquement, *m.*

Einschlafen, *v. n.* κοιμοῦμαι, endormir; (von Gliedern), κωδιάζω, μωδιάζω, s'endourdir.

Einschläferig, *adj.* s. Einmännisch.

Einschläfern, *v. a.* ὑποκοιμίζω, endormir, assoupir.

Einschlag, *m.*, (bey den Webern), τὸ ψιάδιον (φάδι), (tisser.) trame, *f.*; (das Eingeschlagene), τὸ περικλειμένον, incluse, *f.*; (in Weinfässern), τὸ ψιάφι, ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ βουτζία διὰ τὸ κρασί, soutre pour soutrer les tonneaux; *fam.* Rath, ἡ συμβουλή, *fig. fam.* conseil, *m.*

Einschlagen, (hineinschlagen), *v. n.* ἐμπήγω μέσα κτυπῶντας (ἕνα καρφὶ κτλ.), ficher, cogner (un clou etc.); eine Thüre —, τζακίζω μίαν σύραν, enfoncer une porte; (bey den Webern), διάζω, (tisser.) tramer; (entzweyschlagen), τζακίζω κτυπῶντας, casser, briser; (einwickeln), τυλίγω, envelopper; ein Kleid —, κάμνω στενότερον ἕνα φόρεμα μὲ τὸ νὰ τὸ διπλώσω, étrécir un habit (en doublant); einen Weg, πέρνω, πηγαίνω ἕναν δρόμον, prendre un chemin; *v. n.* (als Zeichen der Einwilligung), δίδω τὸ χέρι ὡς σημεῖον συμφωνίας, toucher, frapper dans la main; (vom Blitze), πίπτει κεραυνός, πίπτει ἀστροπελέκι, tomber sur . . . ou dans . . . (en parlant de la foudre); in eine Wissenschaft, eine Kunst —, ἀνήκει εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην, εἶναι τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, appartenir à une science, à un art, être du ressort; das schlägt nicht in mein Fach ein, ἡ τοῦτο ἐπιχείρησις δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ, cela n'est pas de mon ressort; (gelingen), ἐπιτυχαίνει κάτι, γίνεται κατὰ τὴν ἐλπίδα μου, répondre à l'opinion qu'on a de qc.

Einschleichen, sich, *v. a.* ἐμβαίνω κρυφίως, se glisser, se fourrer dans . . .

Einschleyern, *v. n.* eine Tochter, βάνω μίαν κόρην εἰς τὸ μοναστήρι, τὴν κάμνω καλογραίαν, donner le voile à une fille; sich einschleyern lassen, γίνομαι καλογρηά, καλογραίνω, prendre le voile.

Einschließen, *v. n.* σφαλίζω, σφαλνῶ μέσα, serrer, enfermer; einen Brief ꝛc. —, περικλείω μίαν γραφὴν κτλ., mettre une lettre etc. dans une autre; (umringen), περιχυκλώνω, environner, entourer; einen Ort —, περικυκλώνω μὲ στρατεύματα ἕναν τόπον, cerner, bloquer une place; ein Wort —, βάνω μίαν λέξιν διὰ μέσου, εἰς παρένθεσιν, mettre un mot entre deux parenthèses.

Einschließlich, *adv.* περιεχομένως, μαζὶ περιλαμβανόμενον, inclusivement.

Einschließung, *f.*, ὁ σφαλισμός, action *f.* de serrer, de fermer; ὁ περικλεισμός, ἡ περιχύκλωσις, cernement, blocus, *m.*

Einschlucken, *v. a.* καταπίνω, avaler, engloutir.

Einschlummern, *v. n.* ἀποκοιμῶμαι (ὀλίγον μόνον), s' assoupir.

Einschlüpfen, *v. n.* γλιστρῶ μέσα, ἐμβαίνω γλιστρώντας, se glisser doucement dans qc.

Einschlürfen, *v. a.* ῥοφῶ, καταῥοφῶ, humer.

Einschluß, *m.*, τὸ περιελεισμένον, incluse, *f.*; παρένθεσις, parenthèse, *f.*; mit —, περιελείοντας μαζύ, μαζὺ περιλαμβανόμενον, inclusivement, y compris.

Einschmeicheln, sich, *v. r.* ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινος μὲ κολακείας, s' insinuer (par des flatteries).

Einschmeißen, *v. n.* τζακίζω κτυπῶντας ἢ ῥίπτοντας πέτρας, rompre, briser, casser (à coups de pierres etc.).

Einschmelzen, *v. a.* ἀναλύω (μονέδας κτλ.), fondre (*p. e.* des monnaies).

Einschmieden, *v. a.* βάνω εἰς τὰ σίδηρα, mettre les fers à q.

Einschmieren, *v. a.* ἀλείφω (μάλιστα μὲ λάδι, μὲ καταράνι), graisser, oindre; die Wagenräder —, καταράνιζω τοὺς τροχοὺς ἑνὸς ἁμαξιοῦ, graisser les roues d'une voiture.

Einschnallen, *v. a.* δένω μὲ βουκλαν, βουκλώνω, ἀηλυκώνω, boucler.

Einschneiden, *v. n.* κόπτω, κάμνω χαραγματιὰν κόπτοντας, inciser, entailler, faire des entailles; ἐγχαράττω, χαρακώνω, graver; *v. n.* ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ, (οἷον· ἕνα σχοινὶ πολλὰ σφιγμένον κτλ.), entrer dans qc. (*p. e.* une corde trop serrée etc.).

Einschnitt, *m.*, ἡ χαραγματιά, διακοπή, τομή, incision, coupure, entaille, *f.*

Einschnüren, *v. a.* δηλυκώνω, (σφίγγω πολὺ μὲ σχοινί), lacer, corder.

Einschöpfen, *v. a.* γεμίζω ἕνα ἀγγεῖον ἐργάζωντας νερὸν κτλ. μὲ αὐτό, puiser.

Einschränken, *v. a.* περιορίζω, horner, resserrer (aussi *fig.*); sich —, περιορίζομαι (μάλιστα εἰς τὰ ἔξοδα), se borner, se restreindre, se retrancher.

Einschränkung, *f.*, ὁ περιορισμός, restriction, limitation, *f.*

Einschrauben, *v. n.* σφίγγω, συσφίγγω μὲ βίδαν, serrer à vis.

Einschreiben, *v. a.* γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κτλ.), inscrire, enregistrer, porter sur le livre.

Einschreibung, *f.*, ἡ καταγραφή, inscription, *f.*, enregistrement, *m.*

Einschroten, *v. n.* βάνω εἰς τὸ κατάγυαιον (τὸ πουρούμι), encaver.

Einschrumpfen, *v. n.* μαζώνομαι, ξηραίνομαι, ζαρώνομαι, se retirer, se ratatiner, se rétrécir.

Einschürig, *adj.* ἀποῦ κανρεύεται μόνον μίαν φορὰν τὸν χρόνον, qui ne se tond qu' une fois l'an.

Einschuß, *m.*, ὑφάδιον (ὑφάδι) (tisser.) trame, *f.*

Einschustern, *v. n. fam.* χάνω χαλνοῦμαι, perdre, se ruiner.

Einschütten, *v. a.* χύνω μέσα (οἷον· σιτάρι, ἀλεύρι κτλ.), verser dans . . .

Einschwagen, einem etwas, πείθω τινὰ νὰ πάρῃ τι πιστεύῃ τι, persuader à q. de prendre ou de croire qc, en faire accroire à q.

Einsegnen, *v. a.* εὐλογῶ, δίδω τὴν εὐλογίαν, donner la bénédiction, bénir.

Einsegnung, *f.*, ὁ εὐλογιασμός, ἡ εὐλογία, bénédiction, *f.*

Einsehen, *v. a.* καταλαμβάνω, comprendre.

Einsehen, *n.*, ἡ κατάληψις, compréhension, pénétration, *f.*

Einseifen, *v. a.* σαπουνίζω, savonner.

Einseitig, *adj.* μορόπλευρος, qui n'a qu'un côté; ἀπὸ ἕνα μέρος μόνον ἐπιθυμούμενος, considéré seulement d'un côté, unilatéral, partial; einseitiges Urtheil, ἡ κρίσις ἐκείνου ὅστις ἐπιθυμεῖ μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, jugement m. porté en considérant une chose d'un seul côté, ou sous un seul point de vue, jugement partial.

Einseitigkeit, *f.*, ἐπιθυμία μόνον ἀπὸ ἕνα μέρος, considération d'une chose sous un seul point de vue, partialité, *f.*

Einsenden, *v. a.* στέλλω (στάλμένον, τὸ προστεταγμένον) envoyer, faire tenir, remettre.

Einsendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ σταλάμενον, envoi, *m.*

Einsenken, *v. n.* βυθίζω, καταβάζω (εἰς λάκκον, εἰς τάφον), plonger, descendre dans . . . (*p. e.* dans la fosse).

Einsenkung, *f.*, ὁ καταβασμός, action *f.* de mettre, de descendre dans . . .; τὸ θάψιμον, enterrement, *m.*

Einsetzen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; Pflanzen —, βάνω εἰς τὴν γῆν (φυτὰ), φυτεύω, planter, mettre en terre; Gesetze ꝛc. —, δίδω νόμους κτλ. διορίζω, διανέσσω, donner des lois etc.; Edelsteine —, ἐνσωμάτω, δένω πολυτίμους λίθους, enchâsser des pierres précieuses; einen in ein Amt —, βάνω τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, établir q. dans une charge; einen zum Erben —, καταστατώνω τινὰ κληρονόμον, instituer q. son héritier; etwas zum Pfande —, βάνω ἐνέχυρον ἕνα πρᾶγμα, mettre qc. en gage; einen — (ins Gefängniß), βάνω τινὰ εἰς φυλακήν, φυλακώνω, emprisonner q.; sich —, *v. r.* ἐμβαίνω εἰς τὸ ἁμάξι ἢ εἰς τὰ πλοῖον, monter, prendre place dans un carrosse, entrer dans un bateau.

Einsetzung, *f.*, (τὸ μέσα βάλσιμον), ἡ φύτευσις, action *f.* de mettre dans . . ., de planter; ὁ διορισμὸς (νόμου κτλ.), institution d'une loi etc.; ἡ φυλάκωσις, emprisonnement; *f.* Einsetzen.

Einsicht, *f.*, ἡ γνῶσις, στοχασις, νοῦς, pénétration, *f.*

Einsichtsvoll, *adj.* γνωστικός, στοχαστικός, intelligent, éclairé.

Einsiedeley, *f.*, τὸ ἀσκητήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἐρημίτου, ermitage, *m.*

Einsiedler, *m.*, ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής, ermite, anachorète, *m.*

Einsiedlerhütte, *f.*, ἡ καλύβα τοῦ ἐρημίτου, τοῦ ἀσκητοῦ, chaumière de l'ermite.

Einsiedlerisch, *adj.* ἐρημιτικός, ἀσκητικός, érémitique, solitaire.

Einsiegeln, *v. a.* περιτυλίγω καὶ βουλλώνω, enfermer dans . . . et cacheter.

Einsieden, *f.* Einkochen.

Einsingen, *v. a.* ein Kind, ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ τραγούδια, endormir un enfant en chantant.

Einsinken, *v. n.* βυθίζομαι (εἰς λάσπας κτλ.), s' enfoncer (dans la fange etc.), s' enbourber; κατακάθομαι, πίπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, s' affaisser, tomber en ruines (peu à peu).

Einsitzen, *v. n.* κάθομαι μέσα, ἐμβαίνω (εἰς τὸ ἁμάξι), monter (en voiture), se mettre dans . . .

Einsitzig, *adj.* ἀποῦ ἔχει μόνον ἕνα κάθισμα, à une seule place; ein einsitziger Wagen, ἁμάξι μὲ ἕνα κάθισμα μόνον, un solo.

Einsmals, *adv.* μίαν φορὰν (διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour.

Einspannen, *v. a.* (in den Rahmen), ἐξαπλώνω, τεντώνω (οἷον· εἰς τὸν ἐργαλειόν), étendre, (mettre sur le métier; Pferde —, ζεύγω, βάνω τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι, atteler les chevaux.

Einspänner, *m.*, ἁμάξι μὲ ἕνα ἄλογον μόνον, voiture attelé d'un seul cheval.

Einspännig, *adj.* (ἁμάξι) μὲ ἕνα ἄλογον μόνον, attelé d'un seul cheval.

Einsperren, *v. a.* φυλλίζω, φυλακώνω, enfermer, emprisonner.

Einsperrung, *f.*, ὁ σφαλισμός, ἡ φυλάκωσις, reclusion, *f.*, emprisonnement, *m.*

Einspinnen, *v. a.* βάνω μέσα κλώθωντας περιτυλίγω κλώθωντας, mêler en filant; sich —, περιτυλίγομαι εἰς τὸ κουκούλι (λέγεται διὰ ταῖς κάμπιαις), faire sa coque.

Einsprechen, *v. a.* Muth —, ἐγκαρδιώνω, θαῤῥύνω, encourager, ranimer, rassurer q.; *v. n.* ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, venir voir q.

Einsprengen, *v. a.* βρέχω βαστίζωντας, arroser; eine Thür —, τζακίζω μίαν θύραν, enfoncer, forcer une porte.

Einspringen, *v. n.* πηδῶ μέσα, sauter dans . . .

Einspritzen, *v. n.* ἐγχύνω μὲ σύριγγα, seringuer; Gefäße — (bey den Anatomen), ἐγχύνω σιφὸ εἰς τὰς φλέβας

καὶ ἀρτηρίας τοῦ νεκροῦ σώματος, injecter.

Einspritzung, *f.*, ἔγχυσις (ἀναλυμένου κηροῦ κτλ.), injection; *f.* Einspritzen.

Einspruch, *m.*, ἡ ἐναντίωσις (τὸ προτέσιο) μὲ τὴν ἀποῖαν ἐμποδίζει τις τὴν στερέωσιν τοῦ νομίσιου ἢ τῆς νύμφης, réclamation, opposition *f.* à un mariage.

Einst, *adv.* μίαν φορὰν, ποτὲ (λέγεται δι' ἀπερασμένον καὶ διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour, jadis.

Einstallen, *v. a* βάνω εἰς τὸν σταῦλον, εἰς τὸ ἀχοῦρι, établer.

Einstampfen, *v. a.* κτυπῶ ἢ πατῶ χῶμα διὰ νὰ γένῃ στερεώτερον, battre la terre avec un pilon; (entzweystampfen), τζακίζω κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι, enfoncer en frappant du pied.

Einstand, *m.*, ἐξουσία εἰς ὑποστατικὸν κτλ. ὁποῦ ἐσύχησε τινάς, entrée, prise *f.* de possession.

Einstechen, *v. a.* ἐμπήγω (οἷον βελόνην, ἀγκίδαν), enfoncer (*p. e.* une épingle, une écharde).

Einstecken, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; (in die Tasche), βάνω εἰς τὴν τζέπην, mettre dans la poche, empocher; den Degen —, βάνω τὸ σπαθὶ εἰς τὸ ηηκάρι, rengainer l'épée; einen —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω, emprisonner; *fig.* einen Schimpf —, (μεταφ.) ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν μίαν ὕβριν, boire, avaler un affront.

Einstehen, *v. n.* γὰρ τινος, ἐγγυοῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, repondre de qc.

Einstehlen, sich, *v. r.* ἐμβαίνω κρυφίως, entrer furtivement.

Einsteigen, *v. n.* ἐμβαίνω, (εἰς ἁμάξι κτλ.), monter (dans une voiture etc.).

Einstellen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans quelque lieu; *fig.* (unterlassen, aufschieben), διακόπτω, παύω, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, cesser, discontinuer, suspendre, remettre à un autre temps; sich —, παρουσιάζομαι, se rendre, venir, comparaître.

Einstimmen, *v. n.* συμφωνῶ, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, être d'accord, consentir.

Einstimmig, *adj.* σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος, qui est d'accord, unanime; *adv.* ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως, ὅλοι μαζύ, unanimement, d'accord, tout d'une voix.

Einstopfen, *v. a.* γεμίζω, βάνω μέσα (μαλλί, βαμβάκι κτλ.), remplir, fourrer dans . . . (*p. e.* de la laine, du coton etc.).

Einstoßen, *v. a.* (hineinstoßen), ἐμπήγω, ficher, pousser dans . . .; (entzweystoßen), τζακίζω σπρώχνοντας, ἀμπώνοντας, enfoncer, rompre, casser.

Einstreichen, *v. a.* ἀλείφω, τρίβω μὲ λάδι κτλ., frotter, faire entrer en frottant (*p. e.* de l'huile etc.); *fig.* Geld —, πέρνω ἄσπρα, τὰ μαζώνω ἀπὸ τὴν τράπεζαν, tirer de l'argent, embourser.

Einstreuen, *v. a.* ῥίπτω μέσα (ἄμμον, σκόνην κτλ.), répandre dans . . . (du sable, de la poudre etc.); *fig.* mit —, ἀνακατώνω, (οἷον· σημειώσεις κτλ.), mêler, couler.

Einstudiren, *v. a.* ἐκτηλίζω, μανθάνω ἀπ' ἔξω (οἷον· ἕνα λόγον κτλ.), apprendre par coeur (*p. e.* un sermon etc.).

Einstürmen, *v. n.* auf einen —, ῥίπτομαι ἐπάνω εἰς τινα, se jeter sur q.

Einsturz, *m.*, ὁ χαλασμὸς, τὸ πέσιμον, chûte, *f.*, écroulement, *m.*

Einstürzen, *v. a.* πίπτω, κατακρημνίζομαι, χαλνῶμαι, tomber, s'écrouler, s'ébouler.

Einstweilen, *adv.* ἐν τῇ ἀναμεταξὺ, κατὰ τὸ παρὸν μόνον, en attendant, pour à présent.

Eins uns andere, τὸ ἕνα δὶς τὸ ἄλλο, ἀμοιβαίως, reciproquement, mutuellement; (abwechselnd), ἐναλλὰξ, ἀλλαγὴν, alternativement.

Einsylbig, *adj.* μονοσύλλαβος, monosyllabe.

Eintägig, *adj.* μονοήμερος, d'un jour, éphémère.

Eintagsfliege, *f.*, ἐφήμερον (ζῶον τι), éphémère (insecte), *m.*

Eintauchen, *v. a.* βουτῶ, plonger, tremper.

Eintauchung, *f.*, βούτημα, immersion, *f.*

Eintauschen, *v. a.* λαμβάνω διὰ μέσου ἀλλαγῆς, λαμβάνω ἀλλάζοντας, troquer, échanger.

Eintauschung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγὴν, troc, *m.*

Eintheilen, *v. a.* διαιρῶ, διαμοιράζω, diviser, partager, distribuer.

Eintheilung, *f.*, ἡ διαίρεσις, διαμοίρασις, ὁ διαμοιρασμὸς, division, répartition, distribution, *f.*

Eintheilig, *adj.* μονότονος, monotone.

Eintönigkeit, *f.*, ὁ μονοτονία, monotonie, *f.*

Eintracht, *f.*, ἡ ὁμόνοια, concorde, *f.*

Einträchtig, *adj.* ὁμόνους, ὁμόφρονες, en bonne intelligence.

Eintrag, *m.*, (Schaden, Nachtheil), ἡ ζημία, βλάβη, préjudice, tort, *m.*; (bey den Webern), τὸ ὑφάδιον, (φάσι), (tisser.) trame, *f.*

Eintragen, *v. n.* φέρω (φέρνω) μέσα, porter dedans; (von Bienen), (διὰ τὰ μελίσσια) μαζώνω (μέλι ἀπὸ τὰ λουλούδια), (*se dit* des abeilles), emeillir (du miel); (einbringen, an Gewinn), φέρω κέρδος, ἠμπορῶ εἰσόδημα, rapporter, rendre, produire; (einschreiben), καταγράφω (εἰς τὸ χαρτάσιχον), enregistrer.

Einträglich, *adj.* πολυκερδὴς, κερδισιμὸς, ὁποῦ φέρει κέρδος, profitable, lucratif.

Eintränken, *v. a. fig. fam.* ἐκδικῶ, se venger.

Eintreffen, *v. n.* (an einem Orte), φθάνω (εἰς ἕνα τόπον), arriver (à un lieu); (zusammen stimmen), συμφωνῶ (οἷον δύο λογαριασμοί), être juste, s'accorder (*p. e.* deux comptes); (in Erfüllung gehen), ἀληθεύομαι, s'accomplir.

Eintreiben, *v. a.* das Vieh —, γυρίζω ὀπίσω τὰ ζῶα ἀπὸ τὴν βοσκὴν, faire rentrer, ramener le bétail; (einen Nagel ꝛc.), ἐμπήγω (ἕνα καρφὶ κτλ.), pousser, cogner (un clou etc.); (Geld, Schulden ꝛc.), συνάζω, (μαζώνω ἄσπρα, χρέη), exiger, faire entrer (des dettes, de l'argent); (einen), νικῶ (τινὰ) εἰς φιλονεικίαν, τὸν ἀναγκάζω νὰ σιωπήσῃ, vaincre q. en disputant, le reduire au silence.

Eintreibung, *f.*, ἡ ἐμπηξις, action *f.* de cogner; ἡ αὐναξις, μάζωξις, exaction, *f.*; *f.* Eintreiben.

Eintreten, *v. a.* ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα, entrer, (mettre le pied dans . . .); in ein Amt, in einen Dienst —, ἐμβαίνω εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, εἰς μίαν δούλευσιν, entrer en charge, en service; (sich ereignen), ἐμβαίνει, γίνεται, συμβαίνει, arriver, se faire; die Kälte tritt ein, ἔρχεται τὸ κρύον, ἐμβαίνει τὸ κρύον, il commence à faire froid; *v. a.* (entzweytreten), τζακίζω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι enfoncer, rompre en marchant dessus.

Eintrichtern, *v. a.* χύνω μέσα μὲ τὸ χωνὶ, entonner avec un entonnoir; (μεταφ.) ἐντυπώνω (εἰς τὸν νοῦν τινός τι), *fig.* infuser, incalquer.

Eintritt, *m.*, ἡ εἴσοδος, τὸ ἐμβασμα, entrée, *f.*; (μεταφ.) ἡ ἀρχὴ (τῆς νύχτας, τοῦ χειμῶνος τῆς ἐκλείψεως κτλ.), *fig.* commencement, *m.*, entrée, *f.*, (de la nuit, de l'hiver, d'une éclipse etc.).

Eintrocknen, *v. n.* ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηρόδα, sécher, tarir, se resserrer par la sécheresse.

Eintröpfeln, -tropfen, *v. n.* ἐνστάζω, ἐγχύνω μὲ σταλαγματιὰς, instiller.

Eintunken, *v. a.* βουτῶ, tremper, sancer.

Einverleiben, *v. n.* ἑνώνω (μίλιστα μίαν ἐπαρχίαν μὲ ἕνα βασίλειον), incorporer (*p. e.* une province à un royaume).

Einverleibung, *f.*, ἡ ἕνωσις, incorporation, *f.*

Einverstanden, *adj.* σύμφωνος, ὁμόθυμος, qui est d'accord avec q.

Einverständniß, *n.*, ἡ (κρυφὴ) συμφωνία, intelligence (secrète); gutes —, ἡ ἕνωσις φιλίας, bonne intelligence, amitié, *f.*

Einversehen, sich, *v. r.* συμφωνοῦμαι (μὲ τινα κρυφίως διὰ

μίαν ὑπόθεσιν), s'entendre avec q., être d'intelligence avec q.

Einwägen, *v. a.* βάνω μέσα ἀφ' οὗ ζυγιάσω πρῶτα, peser et mettre dans (un sac etc.); sich —, χάνω ἀπὸ τὸ βάρος, perdre de son poids.

Einwand, *m.*, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις, objection, *f.*; s. Einwendung.

Einwandern, *v. n.* ξαβαίνω εἰς ἕνα τόπον (διὰ νὰ κατοικήσω ἐκεῖ), entrer dans un pays (pour s'y fixer).

Einwärts, *adv.* πρὸς τὰ ἔνδον, en dedans, vers le dedans.

Einwässern, *v. a.* βάνω εἰς τὸ νερόν, μουσκεύω, tremper, détremper.

Einweben, *v. a.* ὑφαίνω μέσα εἰς . . ., mêler en tissant; (*metaph.*) ἀνακατώνω, βάνω μέσα, entrelacer.

Einwechseln, *v. a.* ἀλλάζω, λαμβάνω ἀλλάζωνιας (μονέδας), changer, se procurer en changeant (de la monnaie).

Einwechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ (εἰς μονέδας), change, *m.*

Einweichen, *v. a.* μουσκεύω, tremper.

Einweihen, *v. a.* ἁγιερώνω, consacrer, bénir; einen in ein Geheimniß —, ξαβαίνω τινὰ εἰς ἕνα μυστικόν, τὸν κάμνω συγκαιρινὸν τοῦ μυστικοῦ, initier q. dans des mystères; *fig. fam.* ein neues Kleid ꝛc. —, βάνω πρώτην φορὰν ἕνα νέον φόρεμα κτλ., mettre un habit neuf la première fois.

Einweihung, *f.*, ἡ ἁγιέρωσις, consécration; εἰσαγωγὴ εἰς μυστήρια, initiation, *f.*

Einweisen, *v. a.* (einen in ein Amt), ξαβαίνω τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, εἰς ἕνα ἀξίωμα, καταπιάνω τινὰ εἰς τὸ ἀξίωμα, installer, introduire; (einen in den Besitz eines Guts), ξαβαίνω τινὰ εἰς ἕνα ὑποστατικὸν ὡς νοικοκύρην, ensaisiner.

Einweisung, *f.*, ἡ εἰσαγωγή, installation, *f.*, ensaisinement, *m.*

Einwenden, *v. n.* ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι, κάμνω ἀντιλογίαν, objecter, opposer.

Einwendung, *f.*, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις, objection, exception, *f.*

Einwerfen, *v. a.* ῥίπτω μέσα, jeter dans . . .; (zerschlagen), τζακίζω ῥιπτώντας πέτρας κτλ., casser (à coups de pierres etc.); *fig.* (Einwürfe machen), ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι, objecter.

Einwickeln, *v. a.* περιτυλίγω, envelopper, emtortiller; ein Kind —, φασκιώνω τὸ μικρὸν παιδί, απαργανώνω, emmailloter un enfant.

Einwickelung, *f.*, τὰ περιτυλίγματα, τὸ σπαργάνωμα, enveloppement, *m.*, action *f.* d' emmailloter.

Einwiegen, *s.* Einwägen.

Einwiegen, *v. a.* ein Kind, ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ κουνώντας το, endormir un enfant en le berçant.

Einwilligen, *v. a.* συμφωνῶ, σιέργω, συγχωρινεύω, καίνε δέχομαι, consentir, souscrire à . . .

Einwilligung, *f.*, ἡ συμφώνησις, σιέργεια, (τὸ σιέργεσθαι) ἡ συγκατάνευσις, consentement, *m.*

Einwinden, *v. a.* φασκιώνω (ἕνα μικρὸν παιδί), απαργανώνω, emmailloter.

Einwintern, *v. i.* ες wintert ein, χειμωνιάζει, il se fait hiver.

Einwirken, *v. n.* ἐνεργῶ εἰς τι, opérer, influer dans qc.; *v. a.* (einweben), ὑφαίνω μέσα εἰς . . ., entretisser.

Einwirkung, *f.*, ἡ ἐνέργεια ἐπί τι, influence, *f.*

Einwohner, *m.*, ὁ ἐγκάτοικος κάτοικος, habitant, *m.*

Einwohnerin, *f.*, ἡ ἐγκάτοικος ἡ κάτοικος, (ἡ ἐγκάτοικη) habitante, *f.*

Einwurf, *m.*, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις, objection, *f.*

Einwurzeln, *v. a.* βάνω ῥίζα (οἷον. μῆλα, καρύδια κτλ.) μεριῶνεις, compter dans . . ., mettre dedans (p. e. des pommes, des noix etc.) en les comptant; mit —, περιλαμβάνω μαζὺ εἰς τὸν ἀριθμόν, comprendre dans le nombre.

Einzapfen, *v. a.* ὁρμίζω (ἕνα ξύλον) εἰς τὴν χαραγμασιὰν τοῦ ἄλλου), emboîter, emmortaiser; Wein ꝛc. —, ξβγάζω κρασὶ κτλ. ἀπὸ ἕνα βουτζὶ εἰς μίαν φιάλαν, tirer du vin etc. dans un pot.

Einzäunen, *v. a.* περικυκλώνω μὲ φράκτην, enclôre, former d'une haie.

Einzäunung, *f.*, ἡ περικύκλωσις μὲ φράκτην, clôture, *f.*; ἡ φράκτη, haie, *f.*

Einzeichnen, *v. a.* σχεδιάζω (ζωγραφίζω) μέσα, dessiner dans . . .; — καταγράφω, inscrire, noter.

Einzeichnung, *f.*, ἡ καταγραφή, action *f.* de noter.

Einzeln, *adj.* μόνος, μοναχὸς, ξεχωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, isolé, seul, séparé des autres; déparié, dépareillé; ein einzelner Band, ἕνας τόμος (βιβλίου) ξεχωρισμένος, un volume dépareillé; einzelnes Geld, λιανικὰ ἄσπρα, de la monnaie; (unverheirathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος, non marié, garçon, célibataire; *adv.* einzeln ἀπὸ ἕνα, μίκ ἀπὸ μίαν, ἕνα ἕνα, χωρισιά, un à un, séparément.

Einziehen, *v. a.* (einen Faden ꝛc.), ἁπερνῶ (μίαν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης κτλ.), enfiler; jemanden —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω, emprisonner; jemandes Güter —, δημεύω τὰ ὑπάρχοντα τινός, confisquer les biens de q.; einem die Besoldung —, κόπτω, διπλώνω τινὸς τὸν μισθὸν του, retrancher les gages à q.; ein Kleid —, κάμνω στενώτερον ἕνα φόρεμα κτλ.), rétrécir un habit; die Segel —, μειώνω τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ, (*mar.*) ferler; (einsaugen), βυζάνω (ὡσὰν τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν), s'imbiber (de . . .), absorber; Nachricht —, πέρνω, λαμβάνω εἴδηση, s'informer de qc.; *v. n.* ἐμβαίνω μέσα (μὲ περίσιεξιν), entrer, faire son entrée; in ein Haus —, ἐμβαίνω (νὰ κατοικήσω) εἰς ἕνα ἀσπίτι, εἰς τὸ κονάκι μου, aller loger (dans une maison, dans un appartement).

Einziehung, *f.*, τὰ ἀπέρασμα τῆς κλωστῆς κτλ., action *f.* d'enfiler etc.; ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, *m.*; s. Einziehen.

Einzig, *adj.* μόνος, ὁ μόνος, unique, seul.

Einzug, *m.*, ἡ εἴσοδος (ἀ ἐρχομὸς) μὲ παράταξιν, entrée (solennelle), *f.*; seinen Einzug halten, εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω μὲ παράταξιν, faire son entrée; — in ein Haus, ἡ εἴσοδος εἰς ἕνα ἀσπίτι, εἰς τὸ κονάκι μου, entrée dans une maison, pour y loger.

Einzwängen, *v. a.* σφίγγω μέσα, ζουλήγω μέσα, serrer dans . . .

Einzwingen, *v. a.* (einem etwas —), ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, forcer q. de prendre qc.

Eis, *n.*, ὁ πάγος, glace, *f.*

Eisbahn, *f.*, ὁρμος ἐπάνω εἰς τὸν πάγον, passage *m.* sur la glace.

Eisbank, *f.*, μεγάλον κομμάτι πάγου, glaçon, *m.*

Eisbär, *m.*, ἡ βάρειος ἀρκοῦδι, ἄσπρη ἀρκοῦδι, ours *m.* blanc.

Eisberg, *m.*, βουνὸν ἀπὸ πάγον, glacier, *m.*

Eisbock, Eisbrecher, *m.*, ξύλον πλαγίως βαλμένον εἰς τὸν ποταμὸν, διὰ νὰ τσακίζεται ὁ πάγος ἐκεῖ, ὅταν ξεπαγαίνει, brise-glace, *m.*

Eisbruch, *m.*, τὸ τζάκισμα τοῦ πάγου, ἡ ξεπαγωσιά, débâcle, *f.*, débâclement, *m.*

Eisen, *n.*, ὁ σίδηρος, τὸ σίδηρον, fer, *m.*

Eisenarbeit, *m.*, κάθε πρᾶγμα κατασκευασμένον ἀπὸ σίδηρον, ouvrage *m.* de fer.

Eisenartig, *adj.* σιδηροειδὴς, ferrugineux.

Eisenbergwerk, *n.*, μεταλλεῖον (τοῦρκ. λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν σίδηρον, mine de fer, minière *f.* de fer.

Eisenbeschläge, *n.*, σιδήρωμα, ferrure, *f.*

Eisenblech, *n.*, ὁ σιδηρένιος τενεκές, tôle, *f.*; verzinntes —, τενεκὲς λαγουμένος, ἄσπρος πάνελας, fer-blanc, *m.*

Eisenbraht, *m.*, σιδήρινον σύρμα, fil *m.* de fer.

Eisenerde, *f.*, χῶμα περιέχον σίδηρον, terre *f.* ferrugineuse.

Eisenerz, *n.*, μεταλλεῖον (τουρκ. *madéni*) περιέχον σίδηρον, mine *f.* de fer, minerai *m.* de fer.

Eisenfarbe, *f.*, τὸ χρῶμα σιδήρου, couleur *f.* de fer.

Eisenfeil, (Eisenfeilicht), *n.*, die Eisenfeilspäne (*pl.*), τὰ ῥινίσματα σιδήρου, limaille *f.* de fer.

Eisenfest, *adj.* στερεός, σκληρὸς ὡσὰν σίδηρον, fort, dur comme fer.

Eisenfresser, *m.*, (σιδηροφάγος) καυχητής, καυχησιάρης, ὅστις καυχᾶται πῶς εἶναι ἀνδρειότατος, fanfaron, bravache, fier-à-bras.

Eisengewölbe, *n.*, ſ. Eisenhandlung.

Eisengrube, *f.*, ſ. Eisenbergwerk.

Eisenhaltig, *adj.* περιέχων σίδηρον, ferrugineux, martial.

Eisenhammer, *m.*, κατασκευὴ (φαμπρίκα), μὲ ἕνα σφυρὶ πολλὰ μεγάλον κινούμενον ἀπὸ τὸ νερόν, ὑπουῦ σιγροκοπεῖ τὸ σίδηραν, forge *f.* de fer.

Eisenhandel, *m.*, πραγμάτεια μὲ σιδηρικά, trafic *m.* de fer.

Eisenhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ σιδηρικά, ferronnier, *m.*

Eisenhandlung, *f.*, ἐργαστῆρι διὰ πούλημαν σιδηρικῶν, πραγμάτεια μὲ σιδηρικά, ferronnerie, *f.*

Eisenholz, *n.*, σιδηρόξυλον, bois de fer, sidéroxylon, *m.*

Eisenhütchen, *n.*, τὸ ἀκόνιτον, (ψιάκι), φαρμακερὸν φυτόν, aconit, napel (plante), *m.*

Eisenhütte, *f.*, ἐσπίτιον ἔνθα δουλεύουν τὸ σίδηρον, (τὸ ἐβγάζουν ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα), forge *f.* où l'on tire le fer des minerais.

Eisenkram, *m.*, κάθε λογῆς σιδηρένια πράγματα, quincaillerie, *f.*; ἡ πραγμάτεια μὲ σιδηρικά, ferronnerie, *f.*

Eisenkuchen, *m.*, ὁ λοκμᾶς, πῆτα πολλὰ λεπτὴ ψημένη μεταξὺ εἰς δύο πλάκας σιδήρου, oublie, *f.*

Eisenplatte, *f.*, σιδηρένια πλάκα, plaque *f.* de fer.

Eisenschlacke, *f.*, ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου ἀποὺ πίπτει ὅταν τὸ σφυροκοποῦν, scorie, *f.*, laitier, *m.*

Eisenschmidt, *m.*, ſ. Hufschmidt, Schmidt.

Eisenstein, *m.*, ἡ σιδηρόπετρα, πέτρα περιέχουσα σίδηρον, mine *f.* de fer, minerai *m.* de fer.

Eisenwaare, *f.*, τὸ σιδηρικὸν, σιδηρένιον πρᾶγμα, grosserie, taillanderie.

Eisenwasser, *n.*, νερὸν περιέχον σίδηρον, eau *f.* minérale.

Eisenwerk, *n.*, κάθε πρᾶγμα σιδηρένιον, ouvrage *m.* de fer; (eiserne Waaren), τὰ σιδηρικὰ, σιδηρένια πράγματα διὰ πούλημαν, ferrements, *m. pl.*, taillanderie, *f.*; (Eisenhütte), ſ. Eisenhütte.

Eisern, *adj.* σιδηρένιος, σιδηροῦς, de fer; (μεταφ.) σκληρός, *fig.* dur, fort; ἀπαλλιγχος, dur, impitoyable.

Eisgang, *m.*, τὸ σπάσιμον τοῦ πάγου εἰς τὸν ποταμὸν διὰ ξεπαγώνει, débâcle, *f.*, débâclement, *m.*

Eisgrau, *adj.* ἄλο ἄσπρος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ τῶν γερόντων), chenu, tout blanc de vieillesse.

Eisgrube, *f.*, Eiskeller, *m.*, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν πάγον, glacière, *f.*

Eisig, *adj.* κρύος ὡσὰν τὸν πάγον, παγωμένος, froid comme glace, glacé.

Eiskalt, *adj.* κρύος ὡσὰν τὸν πάγον, froid comme glace.

Eiskluft, *f.*, σχισμάδι δένδρου ἀπὸ τὴν παγωσιάν, gélivure, *f.*

Eisklüftig, *adj.* σχισμένος ἀπὸ τὴν παγωσιάν, gélif.

Eismeer, *n.*, ἡ παγωμένη θάλασσα, mer glaciale, *f.*

Eispfahl, *m.*, παλούκι εἰς τὸν ποταμὸν εἰς τὸ ὁποῖον πιάνει ὁ πάγος, pieu de garde, brise-glace, *m.*

Eisscholle, *f.*, (μεγάλον) κομμάτι πάγου, glaçon, *m.*

Eisschuh, *m.*, παπούτζι μὲ κοφτιὰ ὑποκάτω διὰ νὰ μὴ γλιστρῇ τις εἰς τὸν πάγον, patin *m.* dont la semelle est munie de clous de fer ou de crampons.

Eisspitze, *f.*, Eissporn, *m.*, συγγλὶ σιδηρένιον προπαμμένον εἰς τὰ ὑποδήματα διὰ νὰ μὴ γλιστρήσῃ τις εἰς τὸν πάγον, crampon, *m.*

Eisvogel, *m.*, ὁ ἀλκυών, (πουλὶ τι εἰς τὰ βόρεια μέρη), alcyon, *m.*

Eisgacken, Eisgapfen, *m.*, λεπτὸν καὶ μακρὸν κομμάτι πάγου (ὅπου κρέμεται ἀπὸ τὴν στέγην), chandelle *f.* de glace.

Eitel, *adj.* μάταιος, vain, frivole; (eingebildet), μάταιος, ματαιόφρων, φαντασικός, κενόδοξος, vain, présomptueux, orgueilleux; (bloß, lauter), μόνος, seulement; eitel Brod eſſen, τρώγω μόνον ψωμί (χωρὶς ἄλλο τίποτες), manger du pain sec, ne manger que du pain; das Fleiſch — eſſen, τρώγω τὸ κρέας χωρὶς ψωμί, manger la viande seule, sans pain.

Eitelkeit, *f.*, ἡ ματαιότης, vanité, *f.*; ἡ ματαία φαντασία, ἡ ματαιοφροσύνη, κενοδοξία, vanité, présomption, *f.*, orgueil, *m.*

Eiter, *m.*, τὸ ἔμπυον, pus, *m.*

Eiterbeule, *f.*, ἀπόστημα μὲ ἔμπυον, ulcère *m.* purulent.

Eiterig, *adj.* ἐμπυώδης, γεμάτος ἔμπυον, purulent.

Eitern, *v. n.* ἐβγάζω ἔμπυον, ἐμπυάζω, suppurer.

Eiterkopf, *m.*, ἡ ὄζα τοῦ ἐμπύου, τὸ ἔμπυον εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς πληγῆς, bourbillon, *m.*

Eiterung, *f.*, τὸ ἐμπύασμα, suppuration, *f.*

Ekel, *m.*, ἡ ἀναγούλα, τὸ ἀναγούλισμα, ἡ ἀηδία, ἀποφασία, dégoût, *m.*, aversion, *f.*; — machen, erregen, κάμνω ἀναγούλαν, dégoûter.

Ekel, *adj.* ὅπου ἀηδιάζει, ἀποστρέφεται, dégoûté; — in Speiſen, ὅπου δυσκολεύεται εἰς τὰ φαγητά, ὅπου δυσκόλως εὐχαριστεῖται εἰς αὐτά, délicat (dans le choix des mets).

Ekelhaft, Ekelig, *adj.* ἀναγουλιαστικός, ἀηδής, ὅπου προξενεῖ ἀναγούλαν, dégoûtant.

Ekeln, ſich, *v. n.* ἀναγουλιάζω, ἀηδιάζω, ἀποστρέφομαι, se dégoûter; es ekelt mir, ἔχω ἀναγούλαν, ἀηδίαν, συχαίνομαι, j'ai du dégoût.

Ekelname, *m.*, παρωνόμιον περιπαικτικόν, sobriquet, *m.*

Elliptik, *f.*, ſ. Erdbahn, Sonnenbahn.

Elaſticität, *f.*, ἡ ἐλαστικότης, élasticité, *f.*

Elaſtiſch, *adj.* ἐλαστικός, élastique.

Elbogen, *m.*, ὁ ἀγκῶνας (ἀγκών), coude, *m.*

Electricität, *f.*, ὁ ἠλεκτρισμὸς ἢ ἠλεκτρικότης, ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις, électricité, *f.*

Elektriſch, *adj.* ἠλεκτρικός, électrique.

Elektriſiren, *v. a.* ἠλεκτρίζω, électriser.

Elektriſir-Maſchine, *f.*, ἡ ἠλεκτρικὴ μηχανή, machine électrique.

Element, *n.*, τὸ στοιχεῖον, élément, *m.*; die Elemente einer Wiſſenſchaft, ſ. Anfangsgründe.

Elementarbuch, *n.*, βιβλίον περιέχον τὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐπιστήμης, livre *m.* élémentaire.

Elementariſch, *adj.* στοιχειώδης, élémentaire.

Elen, (Elend), Elenthier, *n.*, ζῶον τι εἰς τὰ βόρεια μέρη ὅμοιον μὲ τὸ ἔλαφι, élan, *m.*

Elend, *n.*, ἡ ταλαιπωρία, δυστυχία, misère, calamité, *f.*; in das Elend ſchicken, ἐξορίζω τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον, exiler q.

Elend, *adj.* ταλαίπωρος, δυστυχής, ἄθλιος, misérable, malheureux; (ſchlecht), ἀχαμνός, φαῦλος, mauvais, chétif; (krank), ἄρρωστος, malade.

Elendshaut, *f.*, δέρμα τοῦ ζώου τοῦ λεγομένου Elen, peau *f.* d'élan.

Elensleder, *n.*, πετζὶ ἀπὸ τὸ ζῶον Elen λεγόμενον, cuir *m.* d'élan; ſ. Elen.

Elephant, *m.*, ὁ ἐλέφας, (τουρκ. τὸ φίλι), éléphant, *m.*

Elfenbein, *n.*, τὸ ἐλεφάντινον, (τουρκ. τὸ φίλιτσι), ivoire, *m.*

Elfenbeinern, *adj.* ἐλεφάντινος, ἀπὸ δόντι ἐλέφαντος κατασκευασμένος, d'ivoire.

Elfenbeinarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ ἐλεφάντινον, ivoirier, *m.*

Elle, *f.*, ἡ πήχη, anne, *f.*

Ellen, ſ. Erle.

Elſe, (Alöſe), *f.*, ἡ θρίσσα, εἶδος ὀψαρίου, alose, *f.*, (poisson).

Elſebeere, *f.*, τὸ σορβρον, alise, alize, *f.*

Elſebeerenbaum, *m.*, ἡ σορβιά, alisier, alizier, *m.*

Elſter, (Aelſter), *f.*, ἡ κίσσα, κισσακάκα, pie (oiseau), *f.*

Eltern, (Aeltern), *m. pl.*, οἱ γονεῖς, parents, *m. pl.*, père *m.* et mère, *f.*

Email, *f.*, ὁ σμάλτος, émail, *m.*

Emailliren, *v. n.* *σμαλτώνω, σιολίζω μὲ σμάλτον*, émailler.

Embargo, *n.*, *ἐμπάδιον, ἀπαγόρευσις γινομένη εἰς ἕνα καράβι νὰ μὴ μισεύσῃ*, embargo, *m.*

Emigrant, *m.*, *ἐκεῖνος, ὁποῦ παραιτεῖ τὴν πατρίδα του, ὁποῦ μεταβαίνει εἰς ξένον τόπον, φυγὰς ἀπὸ τὴν πατρίδα*, émigrant, émigré.

Eminent, *s.* Vorzüglich.

Eminenz, *f.*, *ἡ ἐξοχή*, éminence, *f.*; Ew. (Eure) Eminenz, *ἡ ἐξοχή σας, τίτλος δίδομενος εἰς τοὺς καρδιναλέους*, votre Eminence.

Emmerling, *m.*, *ὁ συκοφάγος, (πουλλί)*, emberise(oiseau), *f.*

† Empfahen, *s.* Empfangen.

Empfang, *m.*, *ἡ περιλαβή, ἡ ὑπαδοχή*, réception, *f.*; *τὸ δέξιμον, ἡ φιλοδεξίωσις*, accueil, *m.*; in — nehmen, *δέχομαι, περιλαμβάνω*, faire accueil, recevoir; Geld in — nehmen, *περιλαμβάνω χρήματα (ἄσπρα)*, toucher de l'argent.

Empfangen, *v. a.* *λαμβάνω, περιλαμβάνω, δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν*, recevoir; Geld —, *περιλαμβάνω χρήματα (ἄσπρα)*, toucher de l'argent; (schwanger werden), *συλλαμβάνω*, concevoir; (von Thieren), *ἐγγυασιρώνομαι (λέγεται διὰ τὰ ζῶα)*, retenir (*se dit des animaux*).

Empfänger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει, περιλαμβάνει*, celui qui reçoit, qui touche (l'argent).

Empfänglich, *adj.* *δεκτικὸς, ἱκανὸς νὰ δεχθῇ*, susceptible; (*metaph.*) *ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ, fig.* susceptible (d'une idée etc.).

Empfänglichkeit, *f.*, *ἡ ἱκανότης νὰ δεχθῇ ἢ νὰ καταλάβῃ τις τι*, susceptibilité, *f.*

Empfängniß, *f.*, *ἡ σύλληψις*, conception, *f.*

Empfangschein, *m.*, *ἡ ὁμολογία ἢ μαρτυρία τῆς περιλαβῆς*, récépissé, reçu, *m.*

Empfangung, *f.*, *s.* Empfang.

Empfehl, *m.*, *ἡ προσκύνησις, ὁ χαιρετισμός, (τὸ κομπλιμένο)*, compliment (qu'on fait faire à q.); machen Sie ihm meinen Empfehl, *προσκυνήσατε ἢ χαιρετήσατε τον ἐκ μέρους μου*, faites lui mes compliments, mes civilités.

Empfehlen, *v. a.* *συσταίνω*, recommander; sich —, *συσταίνομαι, προσκυνῶ, χαιρετῶ*, se recommander; ich empfehle mich Ihnen, *σᾶς προσκυνῶ (χαίρε)*, je vous salue.

Empfehlung, *f.*, *ἡ σύστησις*, recommandation, *f.*

Empfehlungsschreiben, *n.*, *συστατικὸν γράμμα*, lettre *f.* de recommandation.

Empfehlungswürdig, -werth, *adj.* *ἀξιόλογος (συνήσεως ἄξιος)*, recommandable.

Empfindbar, *adj.* *αἰσθητὸς, ὁποῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ αἰσθάνηται*, sensible (qui se fait sentir).

Empfindeley, *f.*, *ἡ παραπολλὴ αἰσθητικότης, ὑποκρίνομένη αἰσθαντικότης, ὑποκρισομένη τρυφερότης τῆς καρδίας*, affectation de sensibilité, sensiblerie, *f.*

Empfindeln, *v. n.* *ὑποκρίνομαι παραπολλὴν αἰσθητικότητα, παραπολλὴν τρυφερότητα τῆς καρδίας*, affecter une grande sensibilité, être sentimental.

Empfinden, *v. a.* *αἰσθάνομαι*, sentir, éprouver.

Empfindlich, *adj.* *αἰσθητός, εὐαίσθητος* (qui se fait sentir), (reizbar), *ὅσις εὐκόλα πάσχει τι εἰς κακόν*, délicat, qui se fâche aisément.

Empfindlichkeit, *f.*, *ἡ αἰσθητικότης, τὸ αἰσθητικόν, sensibilité, f.*; *ἡ κλίσις τινὸς νὰ πάσχῃ τι εἰς κακόν*, délicatesse, *f.*, ressentiment, *m.*

Empfindsam, *adj.* *αἰσθητικὸς, τρυφερὸς εἰς τὴν καρδίαν ὁποῦ εὐκόλα κινεῖται ἢ συλλύπισιν*, sensible, sentimental.

Empfindsamkeit, *f.*, *ἡ αἰσθητικότης, τρυφερότης τῆς καρδίας, κλίσις εἰς εὐσπλαγχνίαν*, sensibilité, *f.*

Empfindung, *f.*, *ἡ αἴσθησις, αἴσθανσις*, sentiment, sensation, *f.*

Empfindungslos, *adj.* *ἀναίσθητος, χωρὶς αἴσθησιν*, insensible (privé du sentiment).

Empfindungslosigkeit, *f.*, *ἡ ἀναισθησία*, insensibilité, *f.*

Empiriker, *m.*, *ἐμπειρικὸς ἰατρός*, un empirique.

Empirisch, *adj.* *ἐμπειρικός*, empirique.

Empor, *adv.* *ἐπάνω, εἰς τὰ ἐπάνω*, en haut, sur pied.

Empor bleiben, *μένω ἐπάνω*, demeurer sur pied; (*metaph.*) *νικῶ, μένω νικητὴς, fig.* se maintenir, se soutenir.

Empor bringen, *σηκώνω, ἀναβιβάζω*, avancer, élever, faire fleurir.

Empor halten, *σηκώνω καὶ κρατῶ σηκωμένον*, tenir haut.

Empor heben, *σηκώνω*, élever, lever.

Empor helfen, *βοηθῶ τινὰ νὰ σηκωθῇ*, aider q. à se lever; (*metaph.*) *βοηθῶ τινὰ νὰ προκόψῃ*, assister q., remettre.

Empor kommen, *ἀναβαίνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, s'élever, s'avancer, monter, parvenir.

Empor ragen, *ἐξέχω*, saillir.

Empor schweben, *σηκώνομαι, ἀνεβαίνω εἰς τὸν ἀέρα*, s'élever (en l'air).

Empor schwimmen, *πλέω, κολυμβῶ ἐπάνω*, surnager; (*metaph.*) *νικῶ*, gagner la dessus.

Empor schwingen, sich, *ἀναβαίνω εἰς τὸν ἀέρα*, s'élever, prendre l'essor; (*metaph.*) *ἀναβαίνω, αὐξάνω δόξαν, πλοῦτον, fig.* s'élever, monter, gagner de la gloire etc.

Empor stehen, *στέκομαι ἐπάνω*, se tenir en haut; die Haare stehen mir empor, *σηκώνουν τὰ μαλλιά μου*, mes cheveux se dressent.

Empor steigen, *ἀναβαίνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, monter en haut; s'élever.

Empor streben, Empor wollen, *πασχίζω νὰ ἀνεβῶ, νὰ ἀπατήσω τιμὴν κτλ.*, faire des efforts pour s'élever.

Empor tragen, *φέρω τι ὑψωμένον, σηκωμένον*, porter en haut, en tenant haut; *fig.* die Nase empor tragen, (*metaph.*) *ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ, fig.* porter le nez au vent.

Empören, *v. a.* *διεγείρω, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν*, révolter, soulever, faire révolter; *παρακινῶ εἰς θυμόν, fig.* révolter; sich —, *ἐπαναστατῶ, χύνω ἐπανάστασιν*, se rebeller, se soulever.

Empörend, *adj.* *ὁποῦ παρακινεῖ εἰς θυμόν, ἀδικώτατος*, révoltant.

Empörer, *m.*, *ὁ ἐπαναστάτης, ἀποστάτης*, rebelle, mutin, révolté.

Empörerisch, *s.* Aufrührisch.

Emporkirche, *f.*, *τόπος ὑψηλὸς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις διὰ τοὺς ψάλτας καὶ ὁμοίως διὰ τοὺς ἄλλους*, ambon, jubé, *m.*, tribune, *f.*

Empörung, *f.*, *ἡ ἐπανάστασις, ἀποστασία*, rebellion, révolte, *f.*

Emsig, *adj.* *ἐκούραστος, ἐπιμελὴς*, assidu, actif, diligent, appliqué.

Emsigkeit, *f.*, *ἐπιμέλεια, ἀκουραστία*, assiduité, activité, diligence, *f.*

Endchen, *n.*, *ὀλιγάκι ὁποῦ ἀπόμεινε (οἷον ἀπὸ ροῦχον, ἀπὸ ἕνα κηρὶ κτλ.)*, petit bout (*p. e.* de drap, d'une chandelle etc.)

Ende, *n.*, *τὸ τέλος*, fin, *f.*; *ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον*, bout, *m.*, extrémité, *f.*; (des Lebens), *τέλος (τῆς ζωῆς)*, τελευτή, fin (de la vie, tièpas), *m.*; am Ende, *εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων*, à la fin, enfin; zu dem Ende, *διὰ τοῦτο τὸν σκοπόν, διὰ ταῦτα*, pour cet effet.

Enden, Endigen, *v. a.* *τελειώνω*, finir, terminer, achever; sich —, *v. r.* *τελειώνω, τελειόνομαι*, finir, se terminer; (von Wörtern), *λήγω*, se terminer (*se dit des mots*).

Endigung, *f.*, *ἡ τελείωσις*, achevement, *m.*; (von Wörtern), *ἡ καταλήξις*, terminaison, *f.*; *s.* Endung.

Endivie, *f.*, *ἐνδίβια, εἶδος πικραλίδας*, endive, *f.*

Endlich, *adv.* *τελευταῖον, εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων*, enfin, à la fin.

Endlich, *adj.* *τελικὸς, τελευταῖος*, final; *πεπερασμένος, περιορισμένος, ἔχει ἄπειρος*, fini (en opposition de l'infini), limité.

Endlichkeit, *f.*, *τὰ τελικὸν, τὸ πεπερασμένον*, qualité *f.* de ce qui est fini, limité.

Endlos, *adj.* *ἀτελεύτητος, ὁποῦ δὲν ἔχει τέλος, ἄπειρος*, infini, sans fin.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Endreim, *m.*, ὁμοιοκαταληξία, ῥίμα, rime *f.* finale; vergeſchriebener Endreim, ὁμοιοκαταληξία ὑποῦ προβάλλονται διὰ νὰ κάμῃ τις σωστοὺς στίχους μὲ αὐτάς, bouts-rimés, *m. pl.*

Endſchaft, *f.*, τὸ τέλος, fin, conclusion, *f.*

Endſylbe, *f.*, ἡ λήγουσα, finale, *f.*

Endung, *f.*, ἡ κατάληξις, terminaison, désinence, *f.*

Endurſache, *f.*, ἡ τελικὴ αἰτία, ὁ σκοπός, cause *f.* finale.

Endurtheil, *n.*, ἡ τελευταία κρίσις, sentence *f.* définitive.

Endzweck, *m.*, ὁ σκοπός, fin, *f.*, but, dessein, *m.*

Engbrüſtig, *adj.* ἀσθματικός, asthmatique.

Engbrüſtigkeit, *f.*, τὸ ἆσθμα, ἡ στενοχωρία τῆς ἀναπνοῆς, asthme, *m.*, apnée, *f.*

Enge, *adj.* σφιχτός, serré; στενός, étroit; das Kleid iſt zu enge, αὐτὸ τὸ φόρεμα εἶναι στενόν, σφίγγει, cet habit est trop étroit, est étranglé; enge ſchreiben, γράφω σφιχτά, στενά, serrer son écriture; ein enger Paß, ἕνα στενόν, un détroit, un défilé.

Enge, *f.*, ἡ στενότης, qualité *f.* de ce qui est étroit.

Engel, *m.*, ὁ ἄγγελος, ange, *m.*

Engelrein, *adj.* καθαρὸς ὡς ἄγγελος, pur, innocent comme un ange.

Engerling, *m.*, σκωλήκι εἰς τὸ στομάχι τῶν βοδιῶν καὶ τῶν ἀλόγων, ver bouvier, *m.*

Engländern, *v. a.* ein Pferd —, κουρεύω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, courtauder (un cheval).

Engliſch, *adj.* ἀγγελικός, angélique; engliſch (engländiſch), ἀγγλικὸς, (ἀγγλέζικος), anglais.

Enkel, *m.*, ὁ ἔγγονος, τὸ ἐγγόνι, petit-fils, *m.*

Enkelin, *f.*, ἡ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη, petite-fille, *f.*

Entadeln, *v. a.* ἐξευγενίζω, ὑστερῶ τὴν εὐγένειαν, dégrader de noblesse.

Entarten, *v. n. ſ.* Ausarten.

Entäußern, ſich, *v. r.* (eines Dinges), ὑστερεῦμαι μόνος μου τι, se démettre, se priver (volontairement) de qc.

Entäußerung, *f.*, ἡ ὑστέρησις, στέρησις, privation, démission, *f.*

Entbehren, *v. a.* etwas —, εἶμαι ὑστερημένος, δὲν ἔχω, manquer, être privé, se passer de qc.

Entbehrlich, *adj.* περιττὸς, ὑποῦ ἠμπορεῖ νὰ λείψῃ, dont on peut se passer, superflu.

Entbehrung, *f.*, ἡ ὑστέρησις, στέρησις, privation, nonjouissance, *f.*

Entbieten, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, notifier, signifier; einen Gruß —, λέγω χαιρετισμὸν, χαιρετῶ, faire ses compliments à q.

Entbinden, *v. a.* ἀπολύω, ἐλευθερώνω, ἀποφασίζω νὰ ἐλευθερωθῇ τις ἀπό τι, délier, délivrer (q. de qc.); eines Eides —, ἀποφασίζω νὰ μὴ κάμῃ τις ὅρκον, relever q. de son serment; (eine Gebährende —), μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γέννα, accoucher; entbunden werden, γεννῶ, être délivrée, accouchée; ſie iſt von einem Knaben, einem Mädchen entbunden worden, αὐτὴ ἐγέννησεν ἕνα παιδὶ, ἕνα κορίτζι, elle est délivrée, accouchée d'un garçon, d'une fille.

Entbindung, *f.*, ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις, délivrance, absolution (des péchés), *f.*, ἡ γέννα, accouchement, *m.*

Entblättern, *v. a.* ξεφυλλίζω, ὑστερῶ τὰ φύλλα, effeuiller.

Entblöden, ſich nicht, *v. r.* δὲν ἐντρέπομαι, τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, prendre la hardiesse de . . .

Entblößen, *v. a.* γυμνώνω, découvrir, dénuer; (μεταφ.) ὑστερῶ, γυμνώνω, priver, dégarnir.

Entblößung, *f.*, ἡ γύμνωσις, action *f.* de découvrir, dénuement, *m.*

Entbrechen, ſich, *v. r.* ich kann mich nicht entbrechen, δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴν . . ., δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφύγω, je ne puis m'empêcher de . . .

Entbrennen, *v. n.* ἀνάπτω, s'enflammer; von Liebe —, ἀνάπτω ἀπὸ ἔρωτα, ἐρωτεύομαι, être épris d'amour.

Entdecken, *v. a.* ξεσκεπάζω, εὑρίσκω, ἀνακαλύπτω, découvrir, trouver, révéler.

Entdecker, *m.*, ὁ ξεσκεπαστὴς εὑρετὴς, découvreur, *m.*

Entdeckung, *f.*, τὰ ξεσκεπάσματα,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ ἀνακάλυψις, τὸ εὕρημα, découverte, *f.*

Entf, *f.*, ἡ πάπια, νῆσσα, canard, *m.*, cane, *f.*

Entehren, *v. a.* ἀτιμάζω, déshonorer, diffamer; ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω, défloer, dépucelter.

Entehrend, *adj.* ἄτιμος, ὅπου ἀτιμάζει, déshonorant, diffamant.

Entehrung, *f.*, τὸ ἀτίμασμα, diffamation, infamie, *f.*; τὸ ξεπαρθένεμα, ἡ ξεπαρθένωσις, dépucellement, *m.*, défloration, *f.*

Enterben, *v. a.* ξηκληρώνω, ἀπειρῶ τῆς κληρονομίας, déshériter, exhéréder.

Enterbung, *f.*, ἡ ἀκληρία, ξεκλήρωσις, ὑστέρησις τῆς κληρονομίας, exhérédation, *f.*

Enterhaken, *m.*, τζιγκέλι, ἀγκίστρι μεγάλον τὸ ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὸ ἐχθρικὸν καράβι νὰ τὸ κρατήσουν, harpon, grappin *m.* d'abordage.

Enterich, *m.*, τὸ ἀρσενικὸν τῆς πάπιας, τῆς νήσσης, canard, *m.*; wilder —, τὸ ἀρσενικὸν τῆς ἀγριοπάπιας, mulart, *m.*

Entern, *v. a.* πιάνω ἐχθρικὸν καράβι μὲ ἀγκίστρι διὰ νὰ τραβήσω ἐπ' αὐτό, accrocher, grappiner, aborder.

Entfahren, *v. n.* das Wort ist mir entfahren, (αὐτὸς ὁ λόγος ἔφυγεν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν μου), εἶπα τὸν λόγον αὐτὸν χωρὶς νὰ θέλω, ce mot m'est échappé malgré moi.

Entfallen, *v. n.* πίπτω (ἀπὸ τὰ χέρια), tomber, échapper (des mains); ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν, échapper de la mémoire; es ist mir entfallen, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου, ἐλησμόνησα, je l'ai oublié.

Entfalten, *v. a.* ξεδιπλώνω, déplier; (*metaph.*) φανερώνω, δείχνω, ἀνακαλύπτω, développer; sich —, ξεδιπλώνομαι, se déplier; (von Blüthen), ἀνοίγω (ὡς τὰ ἄνθη), s'épanouir.

Entfärben, sich, (ἀλλάζω τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου), changer de couleur; κοκκινίζω, rougir; κιτρινίζω, pâlir.

Entfernen, *v. a.* ἀπομακρύνω, éloigner; sich —, ἀπομακρύνομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω, s'éloigner, s'absenter.

Entfernung, *f.*, ἡ ἀπομάκρυνσις, éloignement, *m.*; (Abstand), τὸ διάστημα, ἡ ἀπόστασις, distance, *f.*; (Abwesenheit), ἡ ἀπουσία, absence, *f.*

Entfesseln, *v. a.* λύω ἀπὸ τὰ αἴσηρα, déchaîner.

Entflammen, *v. a.* ἀνάπτω, enflammer; (*metaph.*) ἐγκαρδιώνω, θαῤῥύνω, ἀνάπτω, *fig.* enflammer, encourager.

Entfleischen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας (ἀπὸ ἕνα δέρμα), décharner.

Entfliegen, *v. a.* φεύγω, πετῶ, s'envoler.

Entfliehen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, se sauver.

Entfließen, *v. n.* ῥέχω, βέω ἔξω, couler, s'écouler.

Entführen, *v. a.* ἁρπάζω (μιάν

Entgegen

λίσια μίαν κόρην), enlever, ravir (une fille).

Entführung, *f.*, ὁ ἁρπαγμὸς (μιᾶς κόρης), enlèvement, rapt, *m.*

Entgegen, *adv.* et *prp.* ἐναντίον, contre; εἰς ἀπάντησιν, au devant de . . .

Entgegen fahren, einem, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινὸς μὲ ἁμάξι, aller en voiture au devant de q.

Entgegen gehen, (dem Feinde κτ.), πηγαίνω ἐναντίον (τοῦ ἐχθροῦ κτλ.), aller contre (l'ennemi etc.); einem —, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν, aller au-devant de q.

Entgegengesetzt, *adj.* ἐναντίος θεμέλιος, ἐναντίως, opposé.

Entgegenhalten, κρατῶ ἐναντίον τινός (αὐτὸν σπαθί, λόγχην), tenir qc. contre q. opposer qc. à q. (p. e. un sabre, une pique); (vergleichen), παραβάλλω, συγκρίνω, mettre en parallèle.

Entgegen handeln, κάμνω (τι) ἐναντίον (εἰς . . .), παραβαίνω, agir contre . . ., contrevenir.

Entgegen kommen, einem, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινός, aller au devant de q.; *fig.* mit etwas —, κάμνω τι προτήτερα (πρὸ τοῦ νὰ τὸ ζητήσῃ τις), prévenir q. de qc.

Entgegen laufen, τρέχω ἐναντίον, τρέχω εἰς ἀπάντησιν, courir contre, courir au-devant de . . .; — sein ἐναντιώνω, être contraire à . . .

Entgegen nehmen, *λαμβάνω, περιλαμβάνω*, recevoir.

Entgegen schicken, *στέλλω ἐναντίον*, envoyer contre; — *στέλλω εἰς ἀπάντησιν*, envoyer au-devant de . . .

Entgegen sehen, einem, einer Sache, *προσμένω*, attendre.

Entgegen setzen, stellen, *βάπτω ἐναντίον, ἐναντιόω*, opposer.

Entgegen seyn, *εἶναι ἐνάντιος, ἐναντιόομαι*, être contraire, s'opposer.

Entgegen stellen, s. Entgegen setzen.

Entgegenstellung, *f.*, *ἐναντίωσις*, opposition, *f.*

Entgehen, *v. n. φεύγω, ἀποφεύγω, γλυτόω*, éviter, échapper.

Entgeld, *n.*, *ἡ ἀνταμοιβή*, récompense, *f.*; ohne —, *χωρὶς πληρωμήν, χωρὶς νὰ ζητήσω πληρωμήν*, gratis, gratuitement.

Entgelten, *v. n. παιδεύομαι (τι ἀντὶ ἑνὸς ἄλλου)*, porter la peine (de qc.); einem etwas — lassen, *παιδεύω τινά διά τι*, se décharger sur q. de qc.

Entgleiten, *v. n. ξεγλιστρῶ (ἀπὸ τὰ χέρια)*, glisser, échapper (des mains).

Entglimmen, *v. n. ἀνάπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον*, commencer à prendre feu (peu-à-peu).

Enthaaren, *v. a. μαδῶ, μαδίζω*, dépiler.

Entgürten, *v. a. ξεζώνω*, ôter la ceinture, déceindre.

Enthalten, *v. a. περιέχω*, contenir, renfermer; sich —, *εἶναι* einer Sache, *ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα*, s'abstenir, s'empêcher, de . . .; ich konnte mich des Lachens nicht —, *δὲν ἠμπόρεσα νὰ κρατηθῶ ἀπὸ τὰ γέλοια*, je ne pouvais m'empêcher de rire.

Enthaltsam, *adj. ἐγκρατής*, abstinent, continent, modéré.

Enthaltsamkeit, *f.*, *ἡ ἐγκράτεια*, abstinence, contenance, retenue, *f.*

Enthaltung, *f.*, *ἡ ἀποχή*, abstinence, *f.*

Enthaupten, *v. a. ἀποκεφαλίζω*, décapiter, décoller.

Enthauptung, *f.*, *ἡ ἀποκεφαλισμός, τὸ ἀποκεφάλισμα*, décapitation, décollation, *f.*

Entheben, *v. a.* einen einer Pflicht, *ἐξαιρῶ τινὰ ἀπὸ ἕνα χρέος τοῦ νόμου*, dispenser, exempter q. d'un devoir.

Entheiligen, *v. a. βεβηλώνω, μολύνω*, profaner, polluer.

Entheiligung, *f.*, *ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις (ἁγίου πράγματος)*, profanation, *f.*

Enthüllen, *v. a. ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, ἐβγάζω τὸ σκέπασμα*, dévoiler, développer; (*μεταφ.*) *ἀνακαλύπτω, φανερώνω*, découvrir, révéler.

Enthüllung, *f.*, *ἡ ἀνακάλυψις, τὸ ξεσκέπασμα, ἡ φανέρωσις*, dévoilement, développement, *m.*

Enthusiasmus, *m.*, *ὁ ἐνθουσιασμός*, enthousiasme, *m.*

Enthusiast, *m.*, *ὁ ἐνθουσιαστής*, enthousiaste, *m.*

Enthusiastisch, *adj. ἐνθουσιαστικός*, enthousiaste (*adj.*).

Entjungfern, *v. a. ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω*, dépuceler, défloror.

Entkleiden, *v. a. ἐκδύνω, ξενδύνω*, déshabiller; *γυμνόνω*, dépouiller; sich —, *v. n. ἐκδύνομαι, ξενδύνομαι*, se déshabiller, se dévêtir.

Entkleidung, *f.*, *ἡ ἔκδυσις*, dévêtissement, *m.*; *γύμνωσις*, action *f.* de dépouiller.

Entkommen, *v. n. φεύγω, ἀποφεύγω, γλυτόω*, se sauver, échapper.

Entkörpert, *adj. ἀπολυμένος ἀπὸ τὸ σῶμα*, dégagé du corps.

Entkräften, *v. a. ἀδυναμίζω, κόπτω τὴν δύναμιν*, affaiblir, énerver.

Entkräftet, *adj. ἀδύνατος, ἀδυνατισμένος*, affaibli, énervé, épuisé.

Entkräften, *v. a. ἐβγάζω τὰ λαῖωτας*, recueillir en balsant.

Entkräftung, *f.*, *ἡ ἀδυναμία*, affaiblissement, *m.*, inanition, *f.*

Entladen, *v. a. ξεφορτώνω*, décharger; (befreyen), *ἐλευθερώνω, ἐξοφλίζω*, délivrer, dispenser (q. de qc.); sich des Zorns, der Galle —, *φανερώνω, δείχνω τὸν θυμόν (τὴν χολήν) μου*, décharger sa colère.

Entladung, *f.*, *τὸ ξεφόρτωμα*, décharge, *f.*; *ἡ ἐλευθέρωσις, ἐξόφλισις*, délivrance, dispense, *f.*

Entlang, *prp. κατὰ τὸ μάκρος, κοντὰ εἰς*, le long de . . .; dem Ufer entlang, *κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι πλέωντας*, (en voguant) le long du rivage.

Entlarven, *v. a. ἐβγάζω τὸ προσωπιδιτσός*, démasquer; (*μεταφ.*) *ξεσκεπάζω, φανερόνω τινὰ κατὰ ὅλα τὰ ἤθη του*, *fig.* démasquer q.

Entlassen, *v. a. ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, congédier, remercier; *ἀφίνω ἀπὸ τὴν φυλακήν, ξεφυλακώνω*, élargir, désemprisonner.

Entlassung, *f.*, *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δουλευσιν*, congé, *m.*; *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν φυλακήν, ξεφυλάκωσις*, élargissement, désemprisonnement, *m.*

Entlasten, *v. n. ξεφορτώνω, ξελυφτερόνω ἀπὸ τὸ βάρος*, décharger, délivrer d'un fardeau.

Entlauben, *v. a. ξεφυλλίζω*, effeuiller.

Entlaufen, *v. n. φεύγω (ἀπὸ τὴν δούλευσιν, ἀπὸ πόλεμον κτλ.), γλυτόνω*, s'évader, échapper, déserter, se sauver.

Entledigen, *v. n. ἐλευθερόνω (ἀπὸ ἕνα χρέος, ἕνα βάρος)*, délivrer, dispenser (q. d'un devoir, d'un fardeau); sich eines Versprechens —, *ἀποπληρόνω, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν μου*, s'acquitter de sa promesse.

Entledigung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις (ἀπὸ βάρος κτλ.)*, délivrance (d'un fardeau etc.).

Entlegen, *adj. ἀπομακρυσμένος, μακρύς*, éloigné, écarté.

Entlegenheit, *f.*, *ὁ ἀπομακρυσμός, τὸ πολὺ διάστημα*, éloignement, *m.*

Entlehnen, *v. a. δανείζομαι*, emprunter.

Entlehnung, *f.*, *τὸ δάνεισμα*, emprunt, *m.*

Entleiben, *v. a. φονεύω, σκοτόνω*, tuer; sich —, *σκοτόνομαι (μόνος μου)*, se tuer soi-même, se suicider.

Entleibung, *f.*, *ὁ φόνος, τὸ σκότωμα*, meurtre, homicide, *f.*

Entlocken, *v. a. ἐβγάζω (μὲ κολακείας, ἢ μὲ πανουργίαν)*, *fig.* arracher (à force de flatteries, ou par des ruses); Thränen entlocken, *ἐβγάζω δάκρυα ἀπὸ τὰ ὁμματιά τινος*, arracher des larmes.

Entmannen, *v. a. μουνουχίζω*, châtrer; (*μεταφ.*) *κόπτω τὸ θάρρος, κόπτω τὴν καρδίαν*, décourager, abattre le courage.

Entmannung, *f.*, *τὸ μουνούχισμα*, castration, *f.*; *τὸ κόψιμον τοῦ θάρρους*, découragement, *m.*

Entmassen, *v. a. χαλνῶ τὰ κατάρτια τοῦ καραβίου (μὲ κανονιαῖς, μὲ ἀκμοζέλην κτλ.)*, démâter (un vaisseau).

Entmastet, *adj. χωρὶς κατάρτια*, démâté.

Entnehmen, *v. a. πέρνω, δανείζομαι*, prendre, emprunter; auf jemanden —, *τραβῶ χαμπιάλην ἢ βεξήλιον ἐπάνω τινός*, tirer sur q.

Entnerven, *v. a. ξενευρόνω, ἀδυνατίζω*, énerver, affaiblir.

Entnervung, *f.*, *τὸ ξενεύρωμα, ἀδυνάτισμα*, affaiblissement *m.* du corps.

Entrathen, *v. a.* entrathen können, *δὲν ἔχω χρεῖαν, δὲν χρειάζομαι*, pouvoir se passer de qc.

Entrathseln, *v. a. εὑρίσκω τὸ αἴνιγμα*, trouver le mot de l'énigme; (*μεταφ.*) *ξεπαλεμβάνω, εὑρίσκω*, déchiffrer, comprendre.

Entreißen, *v. n.* einem etwas, *ἁρπάζω τι ἀπό τινα*, arracher, enlever.

Entrath, *f.* Unterich.

Entrichten, *v. a. πληρόνω (μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον, τὸ τελώνιον κτλ.)*, payer, acquitter.

Entrichtung, *f.*, *ἡ πληρωμή*, payement, *m.*

Entriegeln, *f.* Aufriegeln.

Entrinnen, *v. n. φεύγω, γλυτόνω (ἀπὸ κίνδυνον)*, échapper se sauver.

Entrollen, *v. n.* (aufrollen), (*ποιητικῶς*) *ξειλίγω*, (*prof.*) dérouler, déplier; (entfalten) *ξεγλιστρῶ (ἀπὸ τὸ χέρι)*, échapper (des mains).

Entrücken, *v. a. ἁρπάζω, ἁρπαπάζω ἀφανίδιως*, enlever.

Entrunzeln, *v. n. ξεζαρόνω*, dérider.

Entrüsten, *v. a. παροξύνω, ἐρεθίζω, καμνω νὰ θυμώσῃ τις*, fâcher, mettre en colère; sich —, *θυμώνω*, se fâcher, s'emporter.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Entrüstet, *adj.* θυμωμένος, fâché, irrité, emporté.

Entrüstung, *f.*, (*μεγάλος*) θυμός, emportement *m.* de colère.

Entsagen, *v. n.* παραιτῶ, *κάμνω παραίτησιν*, renoncer (à qc.).

Entsagung, *f.*, ἡ παραίτησις, renonciation, *f.*

Entsatz, *m.*, ἡ βοήθεια εἰς ἔλευθέρωσιν ἀπὸ πολιορκίαν, secours, *m.*

Entschädigen, *v. a.* ξεζημιόνω, πληρόνω τὴν ζημίαν, *κάμνω ὁμοιβὴν τῆς ζημίας*, dédommager, indemniser (q. de qc.).

Entschädigung, *f.*, ἡ πληρωμὴ τῆς ζημίας, ὁμοιβὴ διὰ μίαν ζημίαν, dédommagement, *m.*, indemnité, *f.*

Entscheiden, *v. a.* ἀποφασίζω, διακρίνω, διαλύω, décider.

Entscheidend, *adj.* ἀποφασιστικός, διαλυτικός, décisif.

Entscheidung, *f.*, ἡ ἀπόφασις, διάκρισις, décision, *f.*

Entscheidungspunkt, *m.*, (einer Krankheit), ἡ κρίσις τῆς ἀῤῥωστίας, crise (d'une maladie), *f.*

Entschlafen, *v. n.* ἀποκοιμοῦμαι, s'endormir; (*μεταφ.*) ἀποθνήσκω, *fig.* mourir.

Entschlagen, sich eines Dinges, *δὲν ἀποχάζομαι, δὲν ἐνοχλοῦμαι πλέον δι' ἕνα πρᾶγμα, παραιτῶ*, ne plus s'occuper à qc., ne plus s'en soucier, se défaire, se débarrasser de qc.

Entschleyern, *v. a.* ἐβγάζω τὸ σκέπασμα ἢ κάλυμμα τοῦ *προσώπου*, dévoiler, ôter le voile; (*μεταφ.*) ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, *fig.* dévoiler, découvrir.

Entschließen, sich, ἀποφασίζω, se résoudre, se déterminer.

Entschließung, *f.*, Entschluß, *m.*, ἡ ἀπόφασις, résolution, détermination, *f.*

Entschlossen, *adj.* ἀποφασισμένος, résolu, déterminé.

Entschlossenheit, *f.*, ἡ ἀπόφασις, ἡ σταθερότης εἰς τὴν ἀπόφασιν, résolution, fermeté, *f.*

Entschlummern, *v. n.* ἀποκοιμοῦμαι, s'assoupir, s'endormir; (*μεταφ.*) ἀποθνήσκω, *fig.* mourir.

Entschlüpfen, *v. n.* φεύγω γλιτσηρῶντας, φεύγω ἢ γλιτώνω πολλὰ ὀγλήγορα, échapper (en glissant), échapper très-vite.

Entschuldigen, *v. a.* δικαιολογῶ, ἀπολογοῦμαι (*ὑπέρ τινος*), excuser; sich —, δικαιολογοῦμαι, ἀπολογοῦμαι, προφασίζομαι, s'excuser.

Entschuldigung, *f.*, ἡ δικαιολογία, πρόφασις, excuse, *f.*

Entschwimmen, *v. n.* (ποιητικῶς) φεύγω κολυμβῶντας, (poét.) se sauver à la nage.

Entschwinden, *v. n.* (ποιητικῶς) ἀφανίζομαι, *χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια*, disparaître, se perdre des yeux.

Entschwingen, sich, (ποιητικῶς) πετῶ, φεύγω πετῶντας, (poét.) s'envoler.

Entseelt, *adj.* ἀποθαμένος, νεκρός, mort, défunt.

Entsetzen, *v. a.* (eine Festung, *ἐλευθερώνω ἕνα φρούριον* (*ἕνα κάστρον*) *ἀπὸ τὴν πολιορκίαν*, délivrer, secourir une place assiégée; einen des Amts —, *καθαιρῶ, μεταβιβάζω*, (*ἐβγάζω*) *τινα ἀπὸ τὸ ἀξίωμα*, déposer, démettre, destituer q. d'une charge.

Entsetzen, sich, *v. r.* τρομάζω, σκιάζομαι, ξπιάζομαι, s'effrayer, s'épouvanter; (über eine Sache, über vor einer Sache, *δι' ἕνα πρᾶγμα* qc.).

Entsetzen, *n.*, ὁ τρόμος, (*σκιάχμός, ξπασμός*), horreur, épouvante, frayeur, terreur, *f.*, effroi, *m.*

Entsetzlich, *adj.* τρομερός, φοβερός, τρομακτικός, horrible, épouvantable, effroyable, terrible.

Entsetzung, *f.*, ἡ ἐλευθέρωσις ἑνὸς φρουρίου ἀπὸ τὴν πολιορκίαν, secours (d'une place assiégée); ὁ κατέβασμός (τὸ ἐβγάλμα) ἀπὸ τὸ ἀξίωμα, déposition, destitution, *f.*

Entsiegeln, *v. a.* ξεβουλλώνω, décacheter; (gerichtlich), *ξεκλώνω τὴν βούλλαν τοῦ κριτηρίου*, lever le scellé, desceller.

Entsiegelung, *f.*, τὸ ξεβούλλωμα, action *f.* de décacheter; (gerichtlich), αἴρεσις τῆς βούλλας τοῦ κριτηρίου, levée du scellé.

Entsinken, *v. n.* (*πέφτω, γλιστρῶ* (*ἀπὸ τὸ χέρι*), (poét.) tomber lentement (des mains etc.).

Entsinnen, sich, *v. r.* ἐνθυμοῦμαι (*πάλιν*), se ressouvenir.

Entspinnen, sich, *v. r. γίνομαι, ἀρχίζω*, (*λέγεται διὰ πόλεμον, συνωμοσίαν κτλ.*), se tramer, se préparer, naître (se dit d'une guerre, d'un complot etc.).

Entsprechen, *v. n. συμφωνῶ, εἶμαι ὁμοιόδιος*, correspondre, répondre; es entspricht meinen Wünschen, *συμφωνεῖ μὲ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπιθυμοῦσα, εἶναι τοιοῦτον καθὼς τὸ ἐπιθυμοῦσα*, cela répond à mes vœux.

Entsprießen, *v. n.* βλασταίνω, naître, germer; (*μεταφ.*) *κατάγομαι* (*ἀπὸ ἕνα γένος*), descendre, être issu.

Entspringen, *v. n. πηδῶ ἔξω, φεύγω, γλιτώνω* (*ἀπὸ ἡυλακήν*, se sauver, échapper, s'évader (de la prison); (von Quellen, *ἀναβρύω, ἔχω ἀρχήν*, prendre sa source; (entstehen, herkommen), *γίνομαι, προέρχομαι*, provenir, prendre origine.

Entsprossen, *adj.* κατεγόμενος, issu, descendu.

Entstehen, *v. n. γίνομαι, λαμβάνω τὴν ἀρχήν, προέρχομαι*, naître, prendre naissance, prendre origine, provenir.

Entstehung, *f.*, Entstehen, *n.*, ἡ ἀρχή, ὁ τρόπος πῶς ἔγινε τι, commencement, *m.*, origine, *f.*

Entsteigen, *v. n.* (ποιητικῶς) *ἀναβαίνω, ἐβγαίνω*, s'élever, sortir.

Entstellen, *v. a. χαλνῶ τὸ σχῆμα, ἀσχημόνω, ἀσχημίζω, κάμνω ἄσχημον*, défigurer, difformer.

Entstellung, *f.*, ὁ χαλασμὸς τοῦ σχήματος, ὁ ἀσχημισμός, action *f.* de défigurer, état *m.* d'une chose défigurée.

Entsündigen, *v. n. καθαρίζω ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν*, purger de péché.

Entthronen, *v. n.* ξεθρονιάζω, détrôner.

Entthronung, *f.*, ὁ ξεθρονιασμός, détrônisation, *f.*

Entübrigen, *v. a.* (einen eines Dinges) entübrigen können, *δὲν ἔχω χρείαν νὰ βαρόνω τινὰ μέ τι, ἠμπορῶ νὰ τὸ ἐφτάω*, pouvoir dispenser ou exempter qn. de qch.

Entübrigt, seyn, *v. n. εἶμαι ἐλευθερωμένος, ἀπολυμένος* (*ἀπὸ τι*), être dispensé, exempté de qch.

Entvölkern, *v. a. ἐρημόνω ἀπὸ λαόν, ἀπὸ ἀνθρώπους*, dépeupler.

Entvölkerung, *f.*, ἐρήμωσις λαοῦ, dépeuplement, *m.*, dépopulation, *f.*

Entwachsen, *v. n.* den Kleidern, *γίνομαι μεγαλήτερος ἀπὸ τὰ φορέματα ὁποῦ εἶχα*, grandir de sorte, que les habits deviennent trop courts; der Mutter entwachsen seyn, *ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποῖαν δέρνουν τὰ παιδιὰ μὲ βέργας*, avoir passé l'âge des disciples.

Entwaffnen, *v. n.* ἐξοπλίζω, ξεσπαστόνω, désarmer.

Entwaffnung, *f.*, τὸ ξόπλισμα, ἡ ξόπλισις, ξεσπάτωσις, τὸ ξεσπάτωμα, désarmement, *m.*

Entwässern, *v. a. ἐβγάζω τὸ ὑγρόν* (*μὲ χημικὸν τρόπον*), (chém.) déphlegmer.

Entweder, entweder — oder, ἢ — ἢ, ἤτοι — ἤτοι, (*γιὰ* — *γιὰ*), ou . . . ou, soit . . . soit.

Entwehren, *s.* Gewehren.

Entweichen, *v. n. φεύγω, γλιτώνω* (*κρυφίως*), échapper, s'échapper, s'évader.

Entweichung, *f.*, ἡ (κρυφὴ) φυγή, évasion, fuite, *f.*

Entweihen, *v. a. βεβηλώνω, μολύνω*, profaner; einen Priester —, *καθαιρῶ ἕναν ἱερέα ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του*, (ξεπαπάδνω, déprêtriser.

Entweihung, *f.*, ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις, profanation, *f.*

Entwenden, *v. a. κλέπτω* (*κρυφίως*), dérober, voler.

Entwendung, *f.*, ἡ κλοπή, τὸ κλέψιμον, larcin, *m.*

Entwerfen, *v. a. σχεδιάζω*, projeter, ébaucher.

Entwickeln, *v. a. ξετυλίγω*, développer; (*μεταφ.*) *ἀναλύτω, διαλύω, ξεκαθαρίζω, φανερόνω*, *fig.* développer, débrouiller, expliquer, révéler.

Entwickelung, *f.*, τὸ ξετύλιγμα, développement, *m.*; ἡ ἀνάλυσις, διάλυσις, ἡ ξεκα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαρισμός, fig. développement, débrouillement, m., explication, f.; ἡ λύσις (τοῦ δράματος), dénouement (d'un drame), m.

Entwinden, ἐβγάζω (στριφογυρίζοντας) ἀπὸ τὰ χέρια τινός, arracher des mains, sich v. r. ξεκολλοῦμαι, φεύγω, γλυτώνω, se dégager (des mains de qn.), s'enfuir.

Entwirren, v. a. ξεμπερδεύω, ξεκαθαρίζω, débrouiller.

Entwischen, v. n. φεύγω, γλυτώνω, échapper.

Entwöhnen, v. a. ξεσυνηθίζω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, désaccoutumer, déshabituer; ein Kind —, ἀπογαλακτίζω, ξεκόπτω τὸ βυζί ἀπὸ τὸ νήπιον, sevrer (un enfant); sich —, ξεσυνηθίζομαι, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, se désaccoutumer.

Entwöhnung, f., τὸ ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, f.; τὸ ἀπογαλάκτισμα, sevrage (d'un enfant), m.

Entwölken, sich, v. r. der Himmel entwölkt sich, ἀνοίγει ὁ καιρός, χάνονται τὰ σύννεφα, le ciel s'éclaircit, les nuages se dissipent.

Entwurf, m., τὸ σχεδίασμα, ὁ σχεδιασμός, projet, dessein, plan, m.

Entwurzeln, v. a. ξεριζώνω, déraciner.

Entwurzelung, f., ξερίζωσις, déracinement, m.

Entzaubern, v. a. ξεμαγεύω, ξεγοητεύω, désenchanter, désensorceler.

Entzauberung, f., ξεμάγεμα, ξεγοητεία, désenchantement, désensorcellement, m.

Entziehen, v. a. einem etwas, ὑστερῶ τινὰ τινός, soustraire, ôter, retrancher qch. à qn., priver qn. de qch.; sich —, einer Sache, τραβιοῦμαι ὀπίσω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, δὲν ἀναλαμβάνομαι εἰς αὐτό, se soustraire d'une (à une) affaire; sich (dat.) etwas entziehen, ὑστερῶμαι τινός μόνος μου, παραιτῶ, ἀφίνω, se priver (volontairement) de qch., abandonner, quitter qch.

Entziehung, f., ἡ ὑστέρησις, retranchement, m., privation, f.

Entziffern, v. a. ξέγνω (κυρίως γράμματα γεγραμμένα μὲ κρυφὰ σημεῖα), déchiffrer (aussi fig.).

Entzifferung, f., ἡ ξέγνοια, déchiffrement, m.

Entzücken, n., ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά, transport (de joie), m.

Entzücken, v. a. προξενῶ ἔκστασιν, ἐνφραίνω, χαροποιῶ, ravir, charmer, enchanter.

Entzückend, adj. ὁποῦ προξενεῖ ἔκστασιν, χαροποιός, ravissant, charmant.

Entzückt, adj. ἐκστατικός, πολλὰ χαρούμενος, extasié, ravi.

Entzückung, f., ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά, ravissement, transport, m., extase, f.

Entzündbar, adj. ὁποῦ ημπορεῖ νὰ ἀνάψῃ, νὰ γλυγισθῇ, inflammable.

Entzündbarkeit, f., ἡ διάθεσις τοῦ πράγματος εἰς τὸ νὰ ἀνάψῃ, inflammabilité, f.

Entzünden, v. a. ἀνάπτω, enflammer, embraser; ἠλεκτρίζω, enflammer; (metaph.) ἀνάπτω, ἐνθουσιάζω, ἐξεθυμαίνω, exciter, échauffer; sich —, ἀνάπτω, πιάνω φωτιά, enflammer, prendre feu; ἀνάπτομαι, (méd.) s'enflammer.

Entzündung, f., ἡ ἄναψις, action f. d'embraser; ἡ φλόγωσις (μιᾶς πληγῆς κτλ.) (méd.) inflammation, f. (d'une plaie etc.).

Entzwey, indecl. τζακισμένος mis en deux, rompu, brisé, cassé, déchiré.

Entzwey brechen, τζακίζω, rompre, briser.

Entzweyen, v. a. βάνω (δύο περιπαστέρους) νὰ μαλώσουν, βάνω ἔχθραν, ἀνάσσω ἔχθραν, brouiller, désunir; sich —, μαλώνω, ἐχθρεύομαι, se brouiller.

Entzwey gehen, τζακίζομαι, σπάνω, se rompre, se casser, se briser, se déchirer.

Entzwey reißen, ξεκλίζω, déchirer; ξεκλίζομαι, se déchirer.

Entzwey schlagen, τζακίζω κτυπῶντας, rompre, briser (en frappant).

Enzian, m., ἡ γεντιανή, (φυτόν), gentiane (plante), f.

Epheu, m., ὁ κισσός, (φυτόν), lierre (plante), m.

Epidemie, f., ἡ ἐπιδημία, ἐπιδημικὴ ἀῤῥωστία, épidémie, f.

Epidemisch, adj. ἐπιδημικός, épidémique.

Epigramm, n., τὸ ἐπίγραμμα, (ὀλίγοι στίχοι σατυρικοί), épigramme, f.

Epigrammatisch, adj. ἐπιγραμματικός, épigrammatique.

Epigrammatist, m., ὁ ἐπιγραμματιστής, épigrammatiste, m.

Episch, adj. ἐπικός, ἡρωϊκός, épique, héroïque.

Episode, f., τὸ ἐπεισόδιον, épisode, f.

Epistel, f., ἡ ἐπιστολή, γραφή, épître, f.; einem die — lesen, λέγγω, ἐπιπλήττω, μαλώνω τινά) σοβαρά, chapitrer q., reprimander q.

Epoche, f., ἡ ἐποχή, époque, f.; Epoche machen, κάμνω ἐποχήν, κάμνω τι ἐξαίρετον καὶ ἔνδοξον, faire époque.

Erpich, Aeppich, m., ἐλειοσάλινον (φυτόν), ache (plante), f.

er pron. ἐκεῖνος, αὐτός, lui, il.

erachten, v. a. νομίζω, στοχάζομαι, estimer, croire, penser.

Erachten, n., ἡ γνώμη, avis, m., opinion, f.; meines Erachtens, κατὰ τὴν γνώμην μου, κατὰ μοὶ φαίνεται, à mon avis, à ce que je crois.

erarbeiten, v. a. ἀποκτῶ μὲ δουλειάν, gagner par son travail.

Erbabel, m., εὐγένεια ἐκ τῶν πρωτοπάππων κατεγομένη, noblesse f. héréditaire.

Erbamt, n., ἐπάγγελμα ὁποῦ ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν, charge f. héréditaire.

Erbantheil, m., μέρος κληρονομίας ὁποῦ πάῃ εἰς τινα, portion héréditaire.

Erbarmen, sich, (eines oder über einen), ἐλεῶ, εὐσπλαγχνοῦμαι, συλλυποῦμαι, avoir pitié ou compassion de q.

Erbarmen, n., Erbarmung, f., τὸ ἔλεος, ἡ εὐσπλαγχνία, συλλύπησις, compassion, miséricorde, f.

Erbarmer, m., ὁ ἐλεήμων (μάλιστα· ὁ θεός), qui a pitié ou de la compassion.

Erbärmlich, adj. ἐλεεινός, ταλαίπωρος, pitoyable; (schlecht), ἀχαμνός, ἀχρεῖος, misérable, chétif.

Erbärmlichkeit, f., ἡ ταλαιπωρία, misère, f.; ἡ ἀχαμνάτης, ἀχρειότης, mauvaise qualité, f.

Erbarmungswürdig, adj. ἄξιος συλλυπήσεως, digne de compassion.

Erbauen, v. a. κτίζω, bâtir, construire; (geistlich —), οἰκοδομῶ, παρακινῶ εἰς εὐλάβειαν, fig. édifier; sich —, οἰκοδομοῦμαι, ἔχω εὐλάβειαν, être édifié.

Erbauer, m., κτίστης, ὁποῦ κτίζει σπίτιον, πάλιν, celui qui bâtit, fondateur, m.

Erbaulich, adj. οἰκοδομῶν, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς εὐλάβειαν, édifiant.

Erbauung, f., τὸ κτίσιμον, construction, f.; ἡ οἰκοδομία (πνευματική), εὐλάβεια, fig. édification, f.

Erbbeamte, m., ὁ κατὰ κληρονομίαν ἀξιωματικός, qui a une charge héréditaire.

Erbbegräbniß, n., μνῆμα ἀνῆκον εἰς μίαν οἰκογένειαν, sépulture héréditaire.

Erbe, m., ὁ κληρονόμος, διάδοχος, héritier, m.

Erbe, n., ἡ κληρονομία, hérédité, m., succession, f.

Erbeben, v. n. τρέμω, ταράττομαι, trembler.

Erbeigen, adj. ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένον, héréditaire.

Erbeinigung, f., s. Erbverein, m.

Erbeißen, v. n. τζαντίζω, τρυπῶ μὲ τὰ δόντια, casser, percer avec les dents.

Erben, v. n. κληρονομῶ, hériter.

Erbetten, (erbeten), v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου προσευχῆς, obtenir par ses prières.

Erbetteln, v. a. ἀποκτῶ ζητιάνεψε ἐλεημοσύνην, mendier, gagner en mendiant; ἀποκτῶ παρακαλώντας ταπεινὰ ὡσὰν ζητιάνος, obtenir en suppliant très-humblement, comme un mendiant.

Erbeuten, v. a. ἀναγκαγωγῶ, κερδαίνω λαφυραγωγώντας, (κουρσεύοντας), prendre sur l'ennemi.

Erbfall, m., θάνατος τινὸς μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχει τις νὰ κληρονομήσῃ, succession, dévolution, f.

Erbfehler, m., σημάδι κληρονομικὸν, ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ παιδία, défaut ou vice m. héréditaire.

Erbfeind, m., ἀφίλιατος ἐχθρός, (τοῦ ὁποίου ἡ ἔχθρα μεταβαίνει εἰς τοὺς υἱοὺς ὡς κλη-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ρονομία), ennemi héréditaire, ennemi juré, *m.*

Erbfolge, *f.*, *ἡ διαδοχή, κληρονομία* (*τοῦ θρόνου*), succession (au trône), *f.*

Erbfrau, *f.*, *κληρονομικὴ κυρία ἀπαῤῥ ἔχει ὑποστατικὸν ἐκ κληρονομίας*, baronne *f.* qui possède une terre héréditaire.

Erbfürſt, *m.*, *πρίγγιπας, ἡγεμών* (*ἐκ κληρονομίας, ἐκ διαδοχῆς*), prince *m.* héréditaire.

Erbgenoß, *m.*, *ὁ συγκληρονόμος*, cohéritier, *m.*

Erbgerichtsherr, *m.*, *ὁ κύριος, κύριος ὑποστατικῶν καὶ κληρικῶν* (*ἐκ διαδοχῆς*), seigneur *m.* justicier (par droit de succession).

Erbgrind, *m.*, *κακία ὁποῦ δυσκολώτατα ἰατρεύεται*, teigne *f.* maligne.

Erbgut, *n.*, *ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν* (*εὐγενικὴν*) *φαμιλίαν*, terre *f.* héréditaire; *κληρονομία*, héritage, *m.*, succession, *f.*

Erbherr, *m.*, *κύριος ὑποστατικοῦ ἐκ κληρονομίας*, seigneur, possesseur *m.* héréditaire.

Erbhuldigung, *f.*, *ὅρκος ὑποταγῆς τῶν ὑπαίων χάριν τοῦ ὑπήκοοι εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους του*, hommage, serment de fidélité que l'on prête au prince et à ses héritiers, *m.*

Erbieten, ſich, *προσφέρομαι, ὑπάγομαι δοῦλός σου εἴς τι*, offrir (ses services), s'offrir.

Erbieten, *n.*, *τὸ προσφέρειν, ἡ ὑπάγεσις βοηθείας, δουλείας*, offre, *f.*

Erbin, *f.*, *ἡ κληρονόμισσα, ἡ διάδοχος*, héritière, *f.*

Erbitten, *v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου παρακλήσεων*, obtenir à force de prières; ſich erbitten laſſen, *εἰσακούω τὴν παράκλησιν, συγκατατίθεμαι, σύρομαι*, se laisser fléchir (aux prières).

Erbittern, *v. a. παροξύνω, ἐρεθίζω, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις*, aigrir q., le mettre en colère.

Erbitterung, *f.*, *ὁ ἐρεθισμὸς εἰς θυμὸν*, aigreur, animosité, *f.*; *ὁ θυμός, ἡ ἔχθρα*, colère, inimitié, *f.*

Erbkrankheit, *f.*, *f.* Erbübel.

Erblaſſen, *v. n.* (Erbleichen), *κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος* (*ἀπὸ φόβον* etc.), pâlir (de peur etc.); (ſterben), *ἀποθνήσκω, fig.* mourir.

Erblaſſer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀφίνει κληρονομίαν ἢ διαθήκην*, testateur, *m.*

Erbleben, *n.*, *φλοῦδον ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸν υἱὸν κατὰ κληρονομίαν*, tief *m.* héréditaire.

Erbleute, *f. pl.*, *δοῦλοι, σκλάβοι* (*τοὺς ὁποίους λαμβάνει τις ἐκ κληρονομίας*), les esclaves (transmis à qn. par droit de succession).

Erblich, *adj. κατὰ κληρονομίαν, ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένος*, héréditaire.

Erblichkeit, *f.*, *ἀκολούθησις κατὰ κληρονομίαν*, hérédité, *f.*

Erblicken, *v. a. βλέπω* (*αἰφνιδίως ἢ κατὰ τύχην*), apercevoir, découvrir; das Licht der Welt —, *γεννῶμαι*, voir le jour, naître, venir au monde.

Erblickung, *f.*, *ἡ πρᾶξις τοῦ βλέπειν*, vue, *f.*, aspect, *m.*

Erblinden, *v. n. γίνομαι τυφλός*, devenir aveugle.

Erblos, *adj ὁποῦ δὲν ἔχει κληρονόμους*, sans héritiers.

Erbmann, *m*, *δοῦλος, σκλάβος* (*τὸν ὁποῖον λαμβάνει τις κατὰ κληρονομίαν*), esclave *m.* que l'on a par droit de succession.

Erbnehmer, *m.*, *ὁ περιλαμβάνων τὴν κληρονομίαν, ὁ συγκληρονόμος*, héritier, *m.*

Erborgen, *v. a. δανείζομαι*, emprunter.

Erborgt, *adj. δανεισμένος*, emprunté; (falſch, unecht), *ψεύτικος, ὄχι ἀληθινός*, faux, contrefait.

Erbôſen, *v. a. παροξύνω τὸν θυμόν*, irriter, fâcher; ſich —, *θυμώνω πολύ*, s'irriter, se mettre en colère.

Erbôtig, *adj. ἕτοιμος, πρόθυμος*, prêt; — ſeyn, *ἕτοιμος, πρόθυμος νὰ κάμῃ τι*, être prêt, s'offrir.

Erbpacht, *m.*, *ἡ ἐμφύτευσις, τὸ πολυχρόνιον νοικιάσιμον*, emphytéose, *f.*, bail *m.* emphytéotique.

Erbpachter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν γεγνιασμένον εἰς πολλὰ χρόνια*, emphytéote, *m.*

Erbprinz, *m.*, *ὁ διάδοχος* (*ἡγεμόνος*), prince *m.* héréditaire.

Erbprinzeſſin, *f.*, *ἡ διάδοχος* (*ἡγεμόνος*), *ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου*, princesse *f.* héréditaire.

Erbrechen, *v. a.* (eine Thüre), *ἀνοίγω τζαπίζοντας μίαν θύραν*, forcer, rompre (une porte); einen Brief —, *ἀνοίγω μίαν γραφήν*, ouvrir une lettre; ſich —, *κάνω*, vomir.

Erbrechen, *n.*, *ξέρασμα*, vomissement, *m.*

Erbrecht, *n.*, *τὸ δίκαιον τῆς κληρονομίας*, droit de succession, droit *m.* d'hérédité.

Erbregiſter, *n.*, *κατάστιχον ἔχον τοὺς κληρονόμους*, table *f.* des héritiers.

Erbreich, *n.*, *βασίλειον τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἐβαίνει εἰς τὸν θρόνον κατὰ διαδοχήν*, empire *m.* héréditaire.

Erbſchaft, *f.*, *ἡ κληρονομία*, héritage, *m.*, succession, *f.*

Erbſchicht, *f.*, *ἡ διαίρεσις τῆς κληρονομίας*, partage *m.* d'une succession.

Erbſchleicher, *m.*, *ὁ δι' ἀπάτης καὶ κολακείας ἀπολαμβάνων κληρονομίαν*, captateur (d'héritage).

Erbſchüſſel, *m.*, *πλειδὶ ὁποῦ ἀνοίγει τὰς κατὰ κληρονομίαν*, clef *f.* qu'on tient par héritage.

Erbſe, *f.*, *τὸ πίσον, ὁ ἀρακᾶς, ἡ πισέλι, ὁ γκρόγκος, τὸ γκρόγκι*), pois, *m.*; burchgegangene Erbſen, *τρώκτες τὸν*

ὁποῖον ἀπέρασαν ἀπὸ τὸ πιρεγκωπῆρι, purée, *f.*

Erbſenbaum, *m.*, *εἶδος δένδρου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς ὁμοιάζει μὲ τὸ βοβίδι*, arbre *m.* aux pois.

Erbſenkette, *f.*, *ἁλυσίδα κατασκευασμένη ἀπὸ χρυσᾶ περαίδια*, chaîne *f.* d'or faite en grains de pois.

Erbſenſuppe, *f.*, *ἡ σοῦπα μὲ πισέλια, μὲ ἀρακᾶν*, (*μὲ γκρόγκον, μὲ βοβίδια*), potage *m.* à purée.

Erbſtück, *n.*, *ἕνα πράγμα τὸ ὁποῖον ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν*, chose *f.* que l'on tient par héritage.

Erbſünde, *f.*, *ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία*, péché *m.* originel.

Erbtheil, *n.*, *μέρος τῆς κληρονομίας*, portion *f.* d'une succession.

Erbübel, *n.*, *κακὸν, πάθος κληρονομικὸν, ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ παιδία*, mal *m.* héréditaire.

Erbuhlen, *v. n. ἀποκτῶ κολακεύοντας γυναῖκα, ἀποκτῶ κολακεύοντας ἄνδρα τινὰ* (*ἐκ μέρους μιᾶς γυναικός*), obtenir en cajolant q. (se dit d'une femme).

Erbvergbrüderung, *f.*, *συμφωνία, συνθήκη δι' ἀμοιβαίαν διαδοχήν*, pacte *m.* de succession réciproque.

Erbvermächtniß, *n.*, *f.* Vermächtniß.

Erbvertrag, Erbvergleich, *m.*, *συμφωνία, συνθήκη διὰ κληρονομίαν, διαπραγμάτευσις*, pacte *m.* concernant la succession, l'héritage.

Erbzins, *m.*, *χρονικὴ πληρωμὴ χωριάτου, διὰ τὸ ὑποστατικόν του, εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ χωρίου*, redevance *f.* emphytéotique.

Erdachſe, *f.*, *ὁ ἄξων τῆς γῆς*, axe *m.* de la terre.

Erdacht, *adj ἐφευρημένος, πεπλασμένος*, inventé, controuvé; *f.* Erdenken.

Erdapfel, *m.*, *τὸ μῆλον τῆς γῆς* (*καρτόφελον*), pomme *f.* de terre.

Erdart, *f.*, *εἶδος χώματος*, terre, *f.*

Erdbahn, *f.*, *περίοδος τῆς γῆς*, orbite *f.* de la terre.

Erdball, *m.*, *ἡ σφαῖρα τῆς γῆς*, globe *m.* terrestre.

Erdbeben, *n.*, *ὁ σεισμὸς τῆς γῆς*, tremblement *m.* de terre.

Erdbeere, *f.*, *τὸ χαμοκέρασον* (*φράουλαν*), fraise, *f.*

Erdbeerpflanze, *f.* *ἡ χαμοκερασιά*, fraisier, *m.*

Erdbeſchreiber, *m.*, *ὁ γεωγράφος*, géographe, *m.*

Erdbeſchreibung, *f.*, *ἡ γεωγραφία*, géographie, *f.*

Erdbirn, *f.*, *εἶδος γογγύλης λευκῆς* (*φυτὸν τι*), topinambour, *m.*

Erdboden, *m.*, *τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, ἡ σκεπαμένη*, terre, *f.*, sol, terrain, *m.*

Erdbohrer, *m.*, *τρυβέλι*, tarière, *f.*

Erdbrand, *m*, *καῦσις εἰς ὑπογείους μέρη*, feu *m.* souterrain.

Erde, *f.*, *ἡ γῆ*, la terre (le

globe de la terre); τὸ χῶμα, terre (la matière), f.; auf der Erde liegen, κεῖσθαι κατὰ γῆς, être couché par terre; auf die Erde (zur Erde) werfen, ῥίπτειν κατὰ γῆς, jeter par terre.

Erdenge, f., τὸ στενὸν τῆς γῆς, ἡ ἰσθμός, isthme, m.

Erdengüter, n. pl., τὰ ἐπίγεια κτλά, les biens terrestres.

Erdenken, v. a. ἐμπορίσασθαι, πλάττειν, ἐπινοεῖν, imaginer, controuver, inventer.

Erdenklich, adj. ἐπινοητός, ἀνθρ. δύνασθαι τις τὰ ἐπινοήσαι, imaginable.

Erderschütterung, f., s. Erdbeben.

Erdfahl, adj. κίτρινος ὡσὰν τὸ ξηρὸν χῶμα, terreux.

Erdfall, m., κατακάθημα γῆς, affaissement, éboulement m. de la terre.

Erdfarbe, f., χρῶμα τῆς γῆς, χρῶμα ὑπὸν ἀπὸ χῶμα, χρῶμα μελαγχροϊνόν, couleur f. de terre; χωματίνιον χρῶμα διὰ ζωγραφίαν, couleur faite de matières terrestres.

Erdfarben, adj. ἀνθρ. ἔχει χρῶμα ὡσὰν τὸ ξηρὸν χῶμα, μελαγχροϊνός, de couleur de terre, terreux.

Erdferne, f., (εἰς τὴν ἀστρονομίαν), τὸ ἀπόγειον, (astron.) apogée, m.

Erdflachs, m., ἀμίαντος (λίθος τις ἰνώδης), amiante, m.

Erdfloh, m., ἡ ἀρσοδάκη, (εἶδος φυλλου), puce de terre, podure, f.

Erdgeist, m., νομιζόμενον πνεῦμα ὑπόγειον, gnome, m.

Erdgeschoß, n., τὸ πάτωμα κατὰ γῆς, rez-de-chaussée, m.

Erdgrille, f., εἶδος γρύλλου, grillon-taupe, m.

Erdgürtel, m., s. Erdstrich.

Erdhaltig, adj. ἀνθρ. περιέχει χῶμα, terrestre, terreux.

Erdharz, n., ἄσφαλτος, asphalte, bitume, m.

Erdhaufen, m., σωρὸς (ἀπὸ) χῶμα, monceau m. de terre.

Erdicht, adj. χωματένιος, ὑποῦ ὁμοιάζει μὲ χῶμα, terrestre.

Erdichten, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ (μύθους κτλ.), inventer, controuver.

Erdichtung, f., πεπλασμένον τι, παραμύθιον, ψεῦμα, invention, fiction, f.

Erdig, adj. χωματένιος, terreux, terrestre.

Erdkohle, f., κάρβουνον τῆς γῆς, charbon m. de terre.

Erdkloß, m., s. Erdscholle.

Erdkörper, m., ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, globe m. de la terre.

Erdkreis, m., ἡ οἰκουμένη, ὁ κόσμος, la terre, le monde.

Erdkugel, f., ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, ἡ γῆ, globe m. de la terre; (Globus), τεχνικὴ σφαῖρα παριστάνουσα τὴν γῆν, σφαῖρα τῆς γῆς, globe terrestre (artificiel).

Erdkunde, f., ἡ γεωγραφία, géographie, f.

Erdmesser, m., ὁ γεωμέτρης, géomètre, m.

Erdmeßkunst, Erdmeßkunde, f., ἡ γεωμετρία, géométrie, f.

Erdmesser, m., ὁ γεωμέτρης, géomètre, m.

Erdpech, n., ἄσφαλτος, bitume, m., poix f. de terre.

Erdrauch, m., τὸ καπνίον (ἡ γεωτάν πε), fumeterre, f., (plante).

Erdreich, n, ἡ γῆ, τὸ χῶμα, terrain, terroir, m., terre, f.

Erdreisten, sich, v. r. τολμῶ ἔχω τὴν τόλμην, ἔχω τὸ θάῤῥος, oser, avoir la hardiesse.

Erdrosseln, v. a. πνίγω (μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ ἕνα σχοινί), étrangler.

Erdrücken, v. a. πνίγω σφίγγωντας ἢ ζουλήγωντας, étouffer, écraser.

Erdschicht, f., στιβὰ ἀπὸ χῶμα, couche f. de terre.

Erdschnecke, f., σιάλαγκος, limas, m., limace, f.

Erdscholle, f., βῶλος χῆς, χωμάτι χῶμα, motte, f.

Erdschwamm, m., τὸ μανιτάρι, ὁ μύκης, champignon, pignon, m.

Erdspitze, f., ἄκρα γῆς, ἀκρωτήριον, cap, m., pointe f. de terre.

Erdstrich, m., ζώνη τῆς γῆς, zône, f.; der heiße —, ἡ καυμένη ζώνη, zône torride; die gemäßigten Erdstriche, μέρια ζωνα, les zônes tempérées; die kalten Erdstriche, αἱ πεπαγωμένα ζῶνα, les zônes glacées.

Erdulden, v. a. ὑποφέρω, souffrir, essuyer, endurer.

Erduldung, f., τὸ ὑποφέρω, souffrance, f.

ivkel, *m.*, κύκλος γῆς, κύκλος τριγώνου εἰς τὴν γῆν, rcle *m.* du globe, de la ière; *f.* Erdſtrich.

unge, *f.*, γλῶσσα τῆς γῆς, gue *f.* de terre.

ſern, ſich, *v. n.* θυμώνω, ὁρμαι ζηλωτής, s'emporter.

ſerung, *f.*, θυμός, emportment, *m.*

ignen, *v. n.* συμβαίνει, γίνεται, arriver, se faire.

ignif, *n.*, τὸ συμβεβηκός, πάθος, événement, *m.*

ilen, *v. a.* φθάνω (τινα) εἰς τὸν δρόμον, atteindre, atrraper; πλακώνω, surprendre.

mit, *f.* Einſiedler.

erben, *v. a.* ἀποκτῶ διὰ μέσου κληρονομίας, hériter.

ehren, *v. a.* μανθάνω, κατέχω, apprendre, entendre; ſuchen, ἀποπειράζω, éprouver, essayer.

ohren, *adj.* δοκιμασμένος, πεῖρος, expérimenté, versé (dans un art etc.).

ahrenheit, *f.*, ἡ ἔμπειρία, πολλὴ πεῖρα, expérience, *f.*, connaissances acquises par l'expérience.

ahrung, *f.*, ἡ πεῖρα, φρονιμάδα, expérience, *f.*

ichten, *v. a.* ἀποκτῶ πολεμοῦντας, gagner par un combat; *fig.* ἀποκτῶ ζητουλεύοντας, gagner en mendiant.

finden, *v. a.* ἐφευρίσκω, inventer.

finder, *m.*, ὁ ἐφευρετής, inventeur, *m.*

finderiſch, Erfindſam, *adj.* ἐπιτήδειος εἰς ἐφεύρησιν, ἐφευρετικός, inventif, ingénieux.

Erfindung, *f.*, ἡ ἐφεύρεσις, τὸ ἐφεύρημα, invention, *f.*

Erflehen, *v. a.* ἀποκτῶ, μὲ ταπεινὰς παρακλήσεις, ἀποκτῶ ἱκετεύοντας, obtenir par ses prières.

Erfolg, *m.*, ἡ ἔκβασις, τὸ ἐπόμενον, τὸ ἀκόλουθον, résultat, *m.*, suite, *f.*, succès, *m.*

Erfolgen, *v. n.* ἀκολουθῶ, γίνομαι (μετὰ ταῦτα), résulter, s'ensuivre.

Erforderlich, *adj.* ἀπαιτούμενος, χρειαζόμενος, ἀναγκαῖος, requis, nécessaire.

Erfordern, *v. a.* ἀπαιτῶ, χρειάζομαι, εἶναι χρεία, demander, exiger.

Erforderniß, *n.*, Erforderung, *f.*, τὸ ἀπαιτούμενον, χρειαζόμενον, ἡ χρεία, exigence, nécessité, *f.*

Erforſchen, *v. a.* ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rechercher, examiner, pénétrer.

Erforſchung, *f.*, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις, ἔρευνα, recherche.

Erfragen, *v. a.* μανθάνω μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω, trouver, apprendre à force de demander.

Erfrechen, ſich, *v. r.* τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, τὴν αὐθάδειαν, oser, avoir l'effronterie.

Erfreuen, *v. a.* εὐφραίνω, χαροποιῶ, réjouir, faire plaisir; ſich —, εὐφραίνομαι, χαίρομαι, se réjouir.

Erfreulich, *adj.* χαροποιός, ἀποῦ προξενεῖ χαράν, réjouissant, joyeux.

Erfrieren, *v. a.* παγώνω, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν παγωνιάν, geler, mourir, être gâté par le froid

Erfriſchen, *v. a.* δροσίζω, ξαναψυχαίνω, rafraîchir; ἐνδυναμώνω πάλιν, ἀναψύχω, corroborer, recréer.

Erfriſchung, *f.*, τὸ δρόσισμα, rafraîchissement, *m.*; κάθε ἐνδυναμωτικόν, ψυχὴ καὶ πιστόν, toute chose qui récrée, des mets, des boissons.

Erfroren, *adj.* παγωμένος, χαλασμένος ἀπὸ τὴν παγωνιάν, gelé, gâté par le froid, mort de froid.

Erfüllen, *v. a.* ἀναπληρώνω, ἀναπληρῶνω, ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, remplir, exécuter, accomplir; erfüllt werden (als eine Vorherverkündigung), ἀληθεύομαι, s'accomplir.

Erfüllung, *f.*, ἡ ἀναπλήρωσις, ἀναπλήρωσις, ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις, accomplissement, *m.*

Ergänzen, *v. a.* ἐκπληρῶ, ἀναπληρῶ, προσθέτω ἐκεῖνο ὁποῦ λείπει, réparer, refaire, rétablir, suppléer, compléter.

Ergänzung, *f.*, ἡ ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις, réparation, *f.*, rétablissement, *m.*; προσθήκη τοῦ λείποντος, supplément, complément, *m.*

Ergattern, *v. n. fam.* εὑρίσκω (γυρεύοντας παντοῦ), attraper, trouver (en cherchant partout).

Ergeben, ſich, *v. r.* (dem Feinde), παραδίδομαι (εἰς ἐχθρόν), se rendre, se soumet-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

tre; dem Studiren, *δίδομαι ἐμπειρώνομαι εἰς τὴν σπουδήν*, s'adonner à l'étude; dem Willen Gottes, *ὑποτάσσομαι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ κτλ.*, se résigner à la volonté de Dieu; sich darein —, *ὑποτάσσομαι, εὐχαριστοῦμαι*, s'y soumettre, y acquiescer; es ergiebt sich, *v. i. φαίνεται, φανερώνεται, ἔπεται*, il s'ensuit.

Ergeben, *adj. δεδομένος*, adonné, attaché; *ὑποτεταγμένος*, soumis, résigné.

Ergebenheit, *f.*, *ἡ ὑποταγή*, soumission, résignation, *f.*

Ergebenst, *adj. ὑποκλινέστατος, ταπεινότατος*, très-humble.

Ergebung, *f.*, *ἡ παράδοσις*, action *f.* de se rendre; *ἡ ὑποταγή (εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ)*, soumission, résignation (à la volonté de Dieu), *f.*

Ergehen, *v. n.* (als ein Befehl der Regierung ꝛc.), *ἐξαγγέλλω, φανερώνεται, ἐκδίδεται (μία προσταγὴ τῆς διοικήσεως κτλ.)*, être publié (*p. e.* une ordonnance du gouvernement); — lassen, *ἐκδίδω, φανερώνω (μίαν προσταγὴν κτλ.*, publier (une ordonnance etc.); etwas über sich — lassen, *ὑποφέρω (μὲ ὑπομονήν)*, souffrir, endurer; es ergeht mir (wohl, übel), *πηγαίνω καλὰ ἢ ἐχαμνά*, je m'en trouve (bien, mal), je suis dans un (bon ou mauvais) état; sich —, *κάμνω περιδιάβασιν (πηγαίνω σεργιάνι)*, se promener.

Ergetzen, *v. a. ἀποκτῶ, κερδαίνω μὲ φιλαργυρίαν, μὲ φιδωλοῦσια*, amasser par avarice.

Ergiebig, *adj. ὁποῦ δίδει πολὺ, πλουσιοπάροχος*, riche, abondant.

Ergiebigkeit, *f.*, *τὸ πλουσιοπάροχον*, richesse, *f.*

Ergießen, *v. n. χύνω, ξεχύνω*, épandre, épancher; *fig.* sein Herz —, *ἐκχύνω, φανερώνω τὴν καρδίαν μου*, épancher son coeur; sich —, *χύνομαι, ξυραίνω (σιον· ποταμὸς εἰς ἄλλον ἢ εἰς τὴν θάλασσαν)*, se décharger (*p. e.* un fleuve dans un autre ou dans la mer); (austreten), *ξεχειλίζω, πλημμυρίζω*, se répandre, se déborder.

Ergießung, *f.*, *ἡ χύσις, ἡ πλημμύρα*, débordement, dégorgement, *m.*; — des Herzens, *ἡ φανέρωσις τῆς καρδίας*, *fig.* épanchement *m.* du coeur.

Ergötzen, *v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ*, (*τουρκ. ἐγλεντίζω*), récréer, divertir, réjouir.

Ergötzend, **Ergötzlich**, *adj. εὐφρανιτικός, χαροποιός* (*τουρκ. ἐγλεντιτζικός*), récréatif, divertissant, réjouissant.

Ergötzlichkeit, *f.*, *ἡ χαρά* (*τουρκ. ὁ ἐγλεντίζες*), récréation, réjouissance, *f.*, divertissement, *m.*

Ergreifen, *v. a. πιάνω, πέρνω*, prendre, saisir; die Waffen —, *πιάνω τὰ ἅρματα πολεμῶ*, prendre les armes; die Gelegenheit —, *μεταχειρίζομαι τὴν εὐκαιρίαν*, prendre, saisir l'occasion.

Ergrimmen, *v. n. θυμώνομαι ἀγριώνομαι*, entrer en fureur, se courroucer.

Ergründen, *v. a. εὑρίσκω μὲ βαθείαν ἐξέτασιν, μὲ πολλοὺς συλλογισμούς*, découvrir à force de raffiner.

Ergründen, *v. a. ἐξετάζω εἰς τὸ θεμέλιον, ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν, ἐρίσκω ἐξετάζοντας (κατ' ἀκρίβειαν)*, approfondir, pénétrer, rechercher (jusqu' au fond).

Ergründung, *f.*, *ἡ ἀνεύρεσις ἐξέτασις*, approfondissement, *m.*

Erhaben, *adj. ὑψωμένος, ὑψηλός (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, haut, élevé, *fig.* sublime.

Erhabenheit, *f.*, *τὸ ὑψηλόν, ἡ ὕψος, (μεταφ.)*, sublimité, *f.*

Erhalten, *v. a. διατηρῶ, φυλάττω (ἀπὸ φθορὰν)*, conserver (en bon état), entretenir, ernähren), nourrir, entretenir; (*τὸν* gegen), *ἀπαντῶ, ἀπολαμβάνω*, obtenir; (bekommen), *παίρνω, περιλαμβάνω*, recevoir.

Erhalter, *m.*, *ὁ διατηρητής*, conservateur, *m.*

Erhaltung, *f.*, *ἡ διατήρησις*, conservation, *f.*; *συντήρησις*, entretien, *m.*

Erhandeln, *v. a. ἀγοράζω, κερδίζω*, acheter; *ἀποκτῶ, διαπραγματεύομαι εἰς πάζεμον*, gagner, acquérir par le commerce.

Erhängen, sich, *v. r. κρεμῶμαι μόνος μου*, se pendre.

Erharten, *v. n. σκληρύνομαι, γίνομαι στερεὸς καὶ σκληρός*, s'endurcir.

Erhärten, *v. a. ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω, βεβαιώνω*, prouver, affirmer.

Erhärtung, *f.*, *ἡ ἀπόδειξις, βεβαίωσις*, preuve, affirmation, *f.*

Erhaschen, *v. a. πιάνω (κατὰ τύχην ἢ αἰφνιδίως)*, attraper, saisir (par hasard, ou soudainement).

Erheben, *v. a. σηκώνω*, lever en haut; (*μεταφ.*) *ὑψώνω (τινὰ) ἀναβιβάζω (εἰς ἀξίωμα κτλ.)*, *fig.* élever, avancer *q.*; (preisen), *ὑψώνω, ἐπαινῶ, δοξάζω*, élever, exalter, louer; Geld —, *περιλαμβάνω χρήματα (ἐσπρα)*, toucher, recevoir de l'argent; seine Stimme —, *σηκώνω τὴν φωνήν μου, φωνάζω*, élever sa voix; sich —, *ὑψώνομαι*, s'élever; sich nach einem Orte —, *πηγαίνω εἰς ἕνα τόπον (λέγεται μάλιστα διὰ τοὺς βασιλεῖς κτλ.)*, se rendre à un lieu (*se dit surtout des rois etc.*); stolz seyn, *ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ*, s'enorgueillir; der Wind erhebt sich, *ὁ ἀέρας γίνεται ἀμαϊάρης, φυσᾷ*, le vent se lève.

Erheblich, *adj. ἀξιόλογος, λόγου ἄξιος*, important, considérable.

Erheblichkeit, *f.*, *τὸ ἀξιόλογον*, importance, *f.*

Erhebung, *f.*, *ἡ ὕψωσις*, action *f.* de lever; *ὁ ἀναβιβασμός*, *fig.* élévation, *f.*, avancement, *m.*; *ὁ ἔπαινος*, louange, *f.*; *s.* Erheben.

Erheirathen, *v. a. ἀποκτῶ διὰ τῆς ὑπανδρείας*, obtenir par mariage.

Erheischen, *v. a. αἰτῶ, χρειάζομαι*, demander, exiger.

Erheitern, *v. a. ἱλαρύνω, κάμνω ἱλαρόν*, égayer; sich —, *γίνομαι ἱλαρός*, s'égayer; (vom Wetter), *ἀνοίγει ὁ καιρός*, s'éclaircir.

Erheizen, *v. a. ζεσταίνω (ποσῶς)*, chauffer (à suffisance).

Erhellen, *v. a. φωτίζω, χάμνω φωτεινόν*, éclaircir, rendre clair; *v. n. φαίνομαι, φανερώνομαι, εἶμαι φανερός*, apparoir, être évident.

Erhenken, *v. a. κρεμῶ, κρεμᾶμαι*, pendre.

Erhenkeln, *v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ὑποκρίσεως*, obtenir par hypocrisie.

Erheurathen, *s.* Erheirathen.

Erhitzen, *v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω*, échauffer; (*μεταφ.*) *ἐρεθίζω, παροξύνω εἰς θυμόν*, *fig.* échauffer, irriter, mettre en colère; sich —, *ζεσταίνομαι*, s'échauffer; (*μεταφ.*) *θυμώνω, fig.* s'échauffer, s'irriter.

Erhitzt, *adj. ζεσταμένος, ἀναμένος*, échauffé; *θυμωμένος*, irrité, courroucé.

Erhitzung, *f.*, *ἡ θέρμανσις, ζέσπασις*, échauffement, *m.*

Erhöhen, *v. a. ὑψώνω, κάμνω ὑψηλότερον*, élever, relever, hausser; (*μεταφ.*) *ὑψώνω, ἀναβιβάζω (τινὰ)*, *fig.* élever, avancer *q.*; (loben, preisen), *ἐπαινῶ, δοξάζω*, élever, louer; den Preis —, *αὐξάνω τὴν τιμὴν (ἑνὸς πράγματος)*, hausser, rehausser le prix.

Erhöhung, *f.*, *ἡ ὕψωσις*, élevation, *f.*; *ὁ ἀναβιβασμός*, avancement, *m.*; — des Preises, *αὔξησις τῆς τιμῆς (τοῦ πράγματος)*, haussement *m.* du prix; (Anhöhe), *τὸ ὕψωμα, ὕψος*, hauteur, éminence, *f.*

Erholen, sich, *v. n.* (von einer Krankheit), *ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν)*, se rétablir, se remettre (d'une maladie); (ausruhen), *ἀναπαύομαι, ξανακτυπάνω δύναμιν*, se reposer, se délasser, reprendre ses forces; sich seines Schadens —, *ξαναστοχῶ τὴν ζημίαν μου*, se dédommager, se récompenser de sa perte; sich Rathes —, *ζητῶ συμβουλήν, συμβουλεύομαι*, consulter *q.*, prendre avis de *q.*

Erholung, *f.*, *ἡ ξαναλαβή, τὸ ἀποκατάστασις*, rétablissement, *m.*; *ἡ ἀνάπαυσις*, récréation, délassement, *m.*

Erholungsstunde, *f.*, *ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως*, heure *f.* de récréation.

Erhören, *v. a. εἰσακούω*, exaucer; *fam.* das ist nicht erhört,

© Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόης

αὐτὸ εἶναι ἀνήκουστον, c'est une chose inouie.

Erhörung, f., τὸ εἰσάκουσμα, exaucement, m.

Erhuren, v. a. pap. ἀποκτῶ διὰ τῆς πορνείας, gagner par la débauche.

Erinnerlich, adj. es ist mir —, ἐνθυμοῦμαι, je m'en souviens.

Erinnern, v. a. einen an etwas —, ἐνθυμίζω, faire souvenir q. de qc.; etwas —, κάμνω ἀνάμνησιν, ἀναφέρω, mentionner q., faire mention de qc.; vnuθετῶ, exhorter; sich —, ἐνθυμοῦμαι, se souvenir; sich einer Sache od. an eine Sache —, ἐνθυμοῦμαι ἕνα πρᾶγμα, ἐνθυμοῦμαι τι, se souvenir, se ressouvenir de q., se rappeler, se remettre qc.

Erinnerung, f., ἡ ἐνθύμησις, souvenir, ressouvenir, m.; ἡ νουθεσία, exhortation, f.

Erjagen, v. a. ἀποκτῶ (μὲ τὸ κυνῆγι, μὲ κόπον), attraper, atteindre (en chassant).

Erkalten, v. n. ψυχραίνω, κρυώνω, γίνομαι ψυχρός, froidir, se refroidir.

Erkälten, v. a. κάμνω ψυχρὸν, κρύον, refroidir, rendre froid; sich —, κρυώνω (δηλαδή· πάσχω ἀπὸ τὸ κρύον), se morfondre.

Erkältung, f., ἡ κρύωσις, τὸ ψύχραμα, refroidissement, m.

Erkämpfen, v. a. ἀποκτῶ πολεμώντας, acquérir, remporter en combattant.

Erkargen, v. a. ἀποκτῶ, μαζώνω μὲ φειδωλότητα, épargner en amasser par la lesine.

Erkaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω, acheter; (bestechen), φθείρω (μὲ δῶρα), πληρώνω τινὰ νὰ κάμῃ τι κακόν, corrompre.

Erkaufung, f., ἡ ἀγόρασις, τὸ ἀγόρασμα, ψώνισμα, action f. d'acheter; ἡ διαφθορὰ (μὲ δῶρα), corruption, f.

Erkennen, v. a. γνωρίζω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, connaître, discerner, distinguer; (anerkennen), ἀναγνωρίζω, reconnaître, avouer; etwas mit Dank —, εὐχαριστῶ, reconnaître, être reconnaissant; (als Richter), ἐποφαοίζω, κρίνω, κάμνω κρίσιν, connaître de qc., prononcer sur qc.; eine Frau fleischlich —, συνουσιάζω, ἔχω συνουσίαν μὲ μίαν γυναῖκα, connaître une femme charnellement.

Erkenntlich, adj. (erkennbar), γνωρισιτικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ, reconnaissable; (dankbar), εὐχάριστος, reconnaissant.

Erkenntlichkeit, f., ἡ εὐχαριστία, reconnaissance, f.

Erkenntniß, f., ἡ γνῶσις, ὁ γνωρισμὸς, connaissance, f.; — eines Richter, ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ, décision d'un juge.

Erkennung, f., ἀναγνώρισις, reconnaissance, f.

Erker, m., ἐξέχον μέρος ὁσπιτίου μὲ παράθυρον, cabinet saillant, balcon, m.

† Erkiesen, s. Erwählen.

Erklärbar, adj. ἐξηγητὸς, ὁποῦ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, explicable.

Erklären, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer; λέγω, δηλοποιῶ, déclarer; den Krieg —, ἀναγηρύττω πόλεμον, déclarer la guerre; sich —, λέγω, φανερώνω τὴν γνώμην μου, τὴν ἀπόφασίν μου, s'expliquer, se déclarer.

Erklärung, f., ἡ ἐξήγησις, explication, f.; ἡ φανέρωσις τῆς γνώμης, τῆς ἀποφάσεως, déclaration; ὁρισμὸς (φιλολ. καὶ μαθημ.), définition, f.

† Erklecken, v. n. φθάνω, ἀρκετὸς, suffire.

Erklecklich, adj. ἀρκετὸς, ἱκανὸς, suffisant, considérable.

Erklettern, Erklimmen, v. a. ἀναβαίνω, grimper au haut de . . ., gravir.

Erklingen, v. n. ἠχῶ, ἀναβομβίζω, sonner, résonner.

Erklopfen, v. a. ξύνω (μὲ κάμνουσιας κτύπον), frapper, battre, heurter.

Erklügeln, v. a. ἐφευρίσκω πρᾶγμα μὲ στοχαζόμενος, inventer à force de raillner.

Erkoren, adj. ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτὸς, élu, choisi.

Erkranken, v. n. ἀρρωστῶ, tomber malade.

Erkühnen, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, s'enhardir.

Erkühnen, n., αὐθάδεια, τόλμη, audace, hardiesse, f.

Erkundigen, sich, *v. r.* nach etwas bey einem, *ἐρωτῶ (τινὰ τι). ζητῶ εἴδησιν διά τι ἀπό τινα ἢ εἰς τινα*, s'informer, s'enquérir (de qc. à q.).

Erkundigung, *f.*, *ζήτησις εἰδήσεως*, information, enquête, *f.*

Erkünsteln, *v. a. ὑποκρίνομαι, κακώνομαι πῶς*, affecter, feindre.

Erkünstelt, *adj. ὑποκρινόμενος, μὴ ἀληθινός*, feint, affecté.

Erlahmen, *v. n. γίνομαι χωλός*, (*zoutός*), dévenir, estropié, perclus.

Erlangen, *v. a. φθάνω (μὲ τὰ χέρι)*, atteindre (de la main); *ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω*, obtenir.

Erlangung, *f.*, *ἡ ἀπάκτησις*, obtention, *f.*

Erlaß, *m.*, *ἡ ἄφεσις (πληρωμῆς χρέους)*, remise, remission (d'une dette etc.).

Erlassen, *v. a.* (einem etwas), *ἀφίνω (τινός τι, οἷον· πληρωμὴν χρέους κτλ.)*, remettre qc. à q., dispenser, exempter q. de qc. (*p. e.* du payement d'une dette etc.); die Strafe —, *συγχωρῶ, ἀποδύω ἀπὸ τὴν ποινήν*, pardonner q., ne pas le punir; (ergehen lassen), *ἐκδίδω, φανερώνω προσταγήν*, émettre, publier (une ordonnance).

Erläßlich, *adj. συγχωρητικός*, remissible, véniel.

Erlassung, *f.*, *ἡ ἔφεσις*, remission, remise, *f.*; *ἡ συγχώρησις*, pardon, *m.*; *ἡ ἀνέρωσις (προσταγῆς)*, publication (d'une ordonnance).

Erlauben, *v. a. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν*, permettre, accorder.

Erlaubniß, *f.*, *ἡ ἄδεια*, permission, *f.*

Erlaubnißschein, *m.*, *μαστυρία διὰ τὴν συγχώρησιν*, lettre de permission.

Erlaubt, *adj. συγχωρημένος*, permis, licite.

Erlaucht, *adj. γαληνότατος*, illustrissime (titre).

Erlaucht, Ew. (Eure) Erlaucht, *ἡ γαληνότης σας*, votre altesse, *f.*

Erlauern, *v. a. εὑρίσκω, ξαπλώνω μὲ τὸ νὰ παραμονεύω*, attraper ou obtenir en épiant.

Erlaufen, *v. n. φθάνω τρέχοντας*, atteindre à la course.

Erläutern, *v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω*, expliquer, éclaircir.

Erläuterung, *f.*, *ἡ ἐξήγησις*, éclaircissement, *m.*, explication, *f.*

Erle, *f.*, *ἡ κλήθρα (δένδρον τι)*, aune (arbre), *m.*

Erleben, *v. a. βλέπω εἰς καιρὸν ζωῆς μου, ζῶ ἕως νὰ ἰδῶ*, vivre jusqu'à ce que ..., voir, éprouver pendant le temps de sa vie.

Erledigen, *v. a.* (einen eines Geschäfts), *ἐλευθερώνω, ἀπαλλώ τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειάν*, délivrer, décharger q. de qc.

Erledigt, *adj. ἄδειος*, vacant.

Erledigung, *f.*, *τὸ νὰ γένῃ ἄδειον ἕνα ἐπάγγελμα*, vacance, *f.*

Erlegen, *v. n.* (tödten), *σκοτώνω*, tuer; (bezahlen), *πληρώνω*, payer.

Erlegung, *f.*, *ἡ πλήρωσις*, action *f.* de tuer; *ἡ πληρωμή*, payement, *m.*

Erleichtern, *v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω*, alléger, soulager; *εὐκολύνω*, faciliter.

Erleichterung, *f.*, *ἡ ἐλάφρωσις*, soulagement, *m.*; *εὐκόλυνσις*, action *f.* de faciliter.

Erleiden, *v. a. ὑποφέρω, πάσχω*, souffrir.

Erleidlich, *adj. ὑπόφερτος*, supportable; *f.* Erleidlich.

Erlen, *adj. ἀπὸ κλήθραν*, d'aune; *f.* Erle.

Erlenholz, *n.*, *τὸ ξύλον τῆς κλήθρας*, bois *m.* d'aune; *f.* Erle.

Erlenwald, *m.*, *δάσος ἀπὸ κλήθρας*, aunaie, *f.*

Erlernen, *v. a. μανθάνω (κατὰ σωσιά)*, apprendre (à fond).

Erlernung, *f.*, *ἡ μάθησις*, étude.

Erlesen, *v. a. ἐκλέγω, διαλέγω*, choisir, élire; *f.* Auslesen, Ausfuchen.

Erleuchten, *v. a. φωτίζω, χύνω φωτεινόν*, éclairer, illuminer; (mit Farben), *χρωματίζω (οἷον· χάρτας γεωγραφικάς κτλ.)*, enluminer; *fig. φωτίζω (τὸν νοῦν)*, illuminer (*fig.*).

Erleuchtung, *f.*, *ὁ φωτισμός*, illumination, *f.*; (einer Stadt ꝛc.), *ἡ φωτοχυσία*, illumination d'une ville etc.; *fig. φωτισμὸς (τοῦ πνεύματος)*, illumination (*fig.*).

Erliegen, *v. n. νικῶμαι*, succomber.

Erlogen, *adj. ψευδής*, ψεύδο-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

ημένος ἀπὸ ψεύστην, faux, inventé par un menteur.

Erlöschen, *v. n.* *σβύνομαι* (*λέγεται διὰ φωτίαν*), s'éteindre; (*διὰ τὰ γεγραμμένα*), s'effacer; (*aussterben*), *σβύνομαι*, *ἀφανίζομαι* (*οἷον ἕνα γένος*), s'éteindre, finir (en parlant d'une famille, d'une race; (*als ein Vorrecht*), *ἀφανίζομαι*, *χάνομαι* (*οἷον ἕνα πρωτέρημα*), s'éteindre, se perdre (en parlant d'un privilège).

Erlöschung, *f.*, *ἡ σβύσις*, *τὸ σβύσιμον*, *ὁ ἀφανισμός*, extinction, *f.*

Erlösen, *v. a.* *λυτρώνω*, *ἐλευθερώνω*, racheter, délivrer (d'un mal).

Erlöser, *m.*, *ὁ σωτὴρ*, *ὁ λυτρωτής*, *ἐλευθερωτής*, rédempteur, sauveur, libérateur, *m.*

Erlösung, *f.*, *ἡ σωτηρία*, *λύτρωσις*, *ἐλευθέρωσις*, rédemption, *f.*, rachat, *m.*, délivrance, *f.*

Erlustigen, *v. a.* *εὐφραίνω*, *χαροποιῶ*, réjouir, divertir.

Erlustigung, *f.*, *ἡ χαροποίησις*, réjouissement, *m.*

Ermächtigen, *v. a.* einem zu etwas —, *δίδω τὴν ἄδειαν*, *τὴν ἐξουσίαν διά τι*, autoriser q. à qc.; sich (einer Sache) —, *πέρνω ἕνα πρᾶγμα*, *τὸ κυριεύω* (*ἀδίκως*), s'emparer de qc., s'arroger qc.; *τολμῶ*, *ἔχω τὴν τόλμην*, oser, avoir la hardiesse.

Ermächtigung, *f.*, *ἄδεια*, *ἐξουσία διδομένη εἴς τινα*, autorisation, *f.*; *ἀπόκτησις τινὸς πράγματος χωρὶς δίκαιον*, usurpation, *f.*

Ermahnen, *v. a.* *προτρέπω*, *παραινῶ* (*λέγω τινὸς νὰ κάμῃ τι*), exhorter.

Ermahnung, *f.*, *ἡ προτροπή*, *παραίνεσις*, exhortation, *f.*

Ermangeln, *v. n.* *λείπω*, manquer; ich werde nicht ermangeln, *δὲν θέλω λείψει*, je ne (ou je n'y) manquerai pas.

Ermangelung, *f.*, *ἡ ἔλλειψις*, manque, défaut, *m.*; in — dessen, *δι' ἔλλειψιν τούτου*, *ἐπειδὴ τοῦτο λείπει*, faute ou au défaut de cela.

Ermannen, sich, *ξαναθαῤῥῶ*, *ἐγκαρδιώνομαι*, s'évertuer.

Ermäßigen, *v. a.* *μετριάζω*, modérer; *κρίνω*, *νομίζω*, juger.

Ermatten, *v. n.* *κουράζομαι*, *ἀποτυλίνω*, *ἀδυνατίζομαι*, se lasser, s'affaiblir.

Ermattung, *f.*, *ὁ κοπασμός*, *ἡ ἀδυναμία*, épuisement, *m.*, lassitude, *f.*

Ermel, *f.* Aermel.

Ermessen, *v. n.* *στοχάζομαι*, *συλλογίζομαι*, *κρίνω*, juger, estimer, croire.

Ermessen, *n.*, *ὁ στοχασμός*, *ἡ γνώμη*, *κρίσις*, jugement, avis, *m.*

Ermorden, *v. n.* *φονεύω*, *σκοτώνω*, assassiner, tuer, massacrer.

Ermordung, *f.*, *ὁ φόνος*, *ἡ σκότωσις*, assassinat, meurtre, *m.*

Ermüden, *v. a.* *κουράζω*, *κοπιάζω*, lasser, fatiguer, harasser; *ἐνοχλῶ*, importuner, ennuyer. *v. n.* *κουράζομαι*, *ἀποτυλίνω*, se lasser, devenir las.

Ermüdet, *adj.* *κουρασμένος*, *κοπιασμένος*, las, fatigué.

Ermüdung, *f.*, *ὁ κοπασμός*, lassitude, fatigue, *f.*

Ermuntern, *v. a.* (aus dem Schlafe), *ξυπνῶ*, *σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον*, éveiller; (aufmuntern), *ἐγκαρδιώνω*, éveiller (*fig.*), encourager, animer.

Ermunterung, *f.*, *ἡ ἐξύπνησις*, réveil; *ἡ ἐγκαρδίωσις*, encouragement, *m.*

Ernähren, *v. a.* *τρέφω*, nourrir, entretenir, sustenter.

Ernährer, *m.*, *ὁ τροφεύς*, *ἐκεῖνος ἀπού τρέφει*, celui qui nourrit.

Ernährung, *f.*, *τὸ θρέμμα*, *ἡ τροφή*, sustentation, *f.*

Ernennen, *v. a.* *ὀνομάζω*, *διορίζω*, nommer, désigner, déclarer; einen zum Erben —, *ὀνομάζω*, *διορίζω τινὰ κληρονόμον κτλ.*, nommer q. son héritier etc.

Ernennung, *f.*, *ἡ ὀνόμασις*, *ὁ διορισμός*, nomination, désignation, *f.*

Erneuen, Erneuern, *v. a.* *ἀνανεώνω*, *ξανανιώνω*, *ξαναπουριώνω*, renouveler.

Erneuerung, *f.*, *ἡ ἀνανέωσις*, *ξανανέωσις*, renouvellement, *m.*, rénovation, *f.*

Erniedrigen, *v. n.* *χαμηλόνω*, *κάμνω χαμηλότερον*, abaisser; (*μεταφ.*) *ταπεινόνω*, abaisser, humilier; sich —, *ταπεινόνομαι*, s'abaisser, s'humilier.

Erniedrigung, *f.*, ἡ ταπείνωσις, ἡ ταπείνωσις, abnissement, *m.*, humiliation, *f.*

Ernſt, *m.*, ἡ σοβαρότης, sérieux, *m.*, gravité, *f.*; (Eifer), ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία, zèle, *m.*, ardeur, *f.*; (Strenge), ἡ αὐστηρότης, sévérité, rigueur, *f.*; im Ernſt, μὲ τὰ σωστά μου, μὲ τὰ σωστά σου κτλ., sérieusement, tout de bon.

Ernſt, *adj.* (σοβαρὸς), ὁποῦ κάμνει τις μὲ τὰ σωστά του, sérieux, ce qu'on fait tout de bon; (ſtrenge), σοβαρός, αὐστηρός, sévère, rigoureux; der ernſte Wille, τὸ ἀληθινὸν θέλημα χωρὶς ἄλλο, la volonté inaltérable, immuable.

Ernſthaft, *adj.* σοβαρός, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ ἀστειεύηται (νὰ χωρατεύῃ), sérieux, grave, qui n'aime pas à plaisanter.

Ernſtlich, *adj.* σοβαρὸς, αὐστηρός, sévère, rigoureux.

Ernſthaftigkeit, *f.*, ἡ σοβαρότης, sérieux, *m.*

Ernte, *m.*, τὸ θέρος, moisson, récolte, *f.*

Erntefeſt, *n.*, ἑορτὴ, χαρὰ διὰ τὸ τελειωμένον θέρος, fête de la moisson, fête *f.* célébrée après la moisson.

Erntefranz, *m.*, στεφάνι ἀπὸ στάχυα καὶ λουλούδια, τὸ ὁποῖον παρασταίνουν οἱ θερισταὶ εἰς τὸν αὐθέντην των, couronne *f.* d'épis et des fleurs.

Erntemonat, *m.*, ὁ μὴν Αὔγουστος, mois d'Août, *m.*

Ernten, *v. a.* θερίζω, moissonner, récolter, faire la moisson, la récolte.

Erntefchmaus, *m.*, τὸ συμπόσιον μετὰ τὸ θέρος, festin, banquet *m.* après la moisson.

Erntewagen, *m.*, μεγάλον ἁμάξι διὰ τὸ θέρος, chartil, *m.*

Erntewetter, *n.*, καλὸς καιρὸς διὰ τὸ θέρος, temps *m.* favorable à la moisson.

Erntezeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους, τὸ θέρος, temps *m.* de la moisson, la moisson.

Eroberer, *m.*, νικητὴς (ὅστις πέρνει εἰς πόλεμον τόπους, πόλεις), conquérant, *m.*

Erobern, *v. a.* πέρνω (τόπους, πόλεις) εἰς τὸν πόλεμον, conquérir; (μεταφ.) πέρνω, κερδαίνω (τὴν καρδίαν), faire la conquête (du coeur de q.).

Eroberung, *f.*, ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον, conquête, prise, *f.*; ὁ τόπος παρμένος εἰς πόλεμον, place *f.* prise dans la guerre.

Eröffnen, *v. a.* ἀνοίγω, ouvrir; einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν, ouvrir, décacheter, une lettre; (entdecken), ἀνοίγω, φανερώνω, *fig.* ouvrir, découvrir, déclarer.

Eröffnend, *adj.* ὑπαῦ κινεῖ τὴν κοιλίαν, (méd.) apéritif, désopilatif.

Eröffnung, *f.*, τὰ ἄνοιγμα, ὁ ἄνοιγμος, ouverture, *f.*; ἡ φανέρωσις, ouverture (*fig.*) déclaration, *f.*

Erörtern, *v. a.* ἀνακρίνω, ἀκριβοξετάζω, discuter; σαφηνίζω, éclaircir.

Erörterung, *f.*, ἀνάκρισις, ἀκριβοξέτασις, discussion, *f.*; τὸ σαφήνισμα, éclaircissement, *m.*

Erpicht, *adj.* (auf etwas), ὁποῦ ἔχει πολλὴν ἐπιθυμίαν, avide de qc.; erpicht ſeyn, ἐπιθυμῶ πολλὰ (νὰ λάβω τι), être avide de qc., passionné pour qc.; ἐπιμελοῦμαι πολλὰ (εἰς τι), être adonné, acharné à qc.

Erpreſſen, *v. a.* ἐβγάζω (ἔσπρα κτλ. ἀπὸ τινα) μὲ βίαν ἢ στενοχωρῶντάς τον, extorquer (de l'argent etc.); ein Geſtändniß erpreſſen, ἐβγάζω τὴν ὁμολογίαν τοῦ κακουργήματος διὰ μέσου τῶν βασάνων, extorquer, arracher l'aveu d'un malfaiteur par la question.

Erpreſſung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα μὲ βίαν κτλ., extorsion, concussion, *f.*; *f.* Erpreſſen, Erpreſſungen, *f. pl.*, (im Kriege), λαφυραγωγία, κουρσεύματα, des extorsions, des concussions (que font les soldats dans la guerre).

Erproben, *v. a.* δοκιμάζω, εὑρίσκω μὲ τὴν δοκιμὴν, éprouver.

Erprobt, *adj.* δόκιμος, καλὸς, éprouvé, à l'épreuve.

Erquicken, *v. a.* δροσίζω, ἐνδυναμώνω, ἀναψύχω, récréer, restaurer, soulager.

Erquickend, *adj.* δροσιστικὸς, ἐνδυναμωτικὸς, ἀναψυκτικὸς, récréatif, restaurant.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Erquickung, *f.*, τὸ δρόσισμα, ἡ ἐνδυνάμωσις, ἀνάψυξις, récréation, *f.*, soulagement, *m.*

Errathen, *v. a.* καταλαμβάνω, εὑρίσκω διὰ μέσου συμπερασμάτων, deviner.

Erregen, *v. a.* κινῶ, σηκώνω, ἐρεθίζω, émouvoir, exciter, agiter.

Erregung, *f.*, τὸ κίνημα, σήκωμα, ἐρέθισμα, excitation, émotion, agitation, *f.*

Erreichbar, *adj.* ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ φθάσῃ, ce qu'on peut atteindre; ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ λάβῃ, νὰ τὸ ἀποκτήσῃ, à quoi l'on peut parvenir.

Erreichen, *v. a.* φθάνω (μὲ τὸ χέρι, εἰς τὸν δρόμον), atteindre; (erlangen), ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω, *fig.* atteindre, parvenir à qc., gagner, obtenir; seinen Zweck, seine Absicht —, *r.* ἀπολαμβάνω τὸν σκοπόν μου, atteindre son but, parvenir à ses fins.

Erretten, *v. a.* σώζω, ἐλευθερώνω (ἀπὸ κίνδυνον), sauver, délivrer.

Erretter, *m.*, ὁ σωτὴρ, ὁ ἐλευθερωτὴς, libérateur, sauveur, *m.*

Errettung, *f.*, ἡ σωτηρία, ἡ ἐλευθέρωσις (ἀπὸ κίνδυνον), délivrance, *f.*

Errichten, *v. a.* σιαίνω, σηκώνω, ériger, élever; κτίζω, θεμελιώνω, établir, fonder.

Errichtung, *f.*, τὸ σήκωμα, érection, *f.*, (d'un monument etc.); τὸ κτίσιμον, ἡ θεμέλιωσις, établissement, *m.*, fondation, *f.*

Erringen, *v. a. fig.* ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω μὲ κόπον, gagner avec peine, obtenir par ses efforts.

Erringung, *f.*, ἡ ἀπόκτησις μὲ κόπον, action *f.* d'obtenir qc. par ses efforts.

Erröthen, *v. n.* κοκκινίζω, rougir.

Errufen, *v. a.* einen, φωνάζω ἕως νὰ μὲ ἀκούσῃ τις ὁποῦ εἶναι μακρὰ, crier tant qu'un autre nous entende (quoique il soit éloigné).

Errungenschaft, *f.*, ἀπόκτημα μεταξὺ τῶν συζύγων μετὰ τὴν ὑπανδρείαν, (jur.) conquêt, *m.*

Erſättigen, *v. a.* χορτάζω, κάμνω νὰ χορτάσῃ τις, assouvir; *f.* Sättigen.

Erſatz, *m.*, ἡ ἀντιπληρωμὴ ζημίας, ἡ ἀνταμοιβὴ διὰ τὸ χαμένον, compensation, *f.*, équivalent, *m.*

Erſaufen, *v. n.* πνίγομαι (εἰς τὰ νερὰ), se noyer.

Erſäufen, *v. a.* πνίγω (εἰς τὸ νερόν), noyer; ſich —, πνίγομαι μόνος μου (εἰς τὸ νερόν), se noyer (volontairement).

Erſchaffen, *v. a.* πλάττω, πλάζω (λέγεται κυρίως περὶ τοῦ θεοῦ), créer.

Erſchaffung, *f.*, ἡ πλάσις, κτίσις, création, *f.*

Erſchallen, *v. n.* ἠχῶ, ἐξαπλώνομαι, ἐκτείνομαι (δηλαδὴ ὁ ἦχος), retentir, résonner; (μετωφ.) ἐξαπλώνομαι, ἁπλώνομαι (εἰς τὸν κόσμον), *fig.* se répandre.

Erſcheinen, *v. a.* φαίνομαι, δείχνομαι, paraître, apparaître, se montrer; vor Gericht —, παρίσταμαι εἰς τὸ κριτήριον, comparaître, comparoir (en justice); im Druck —, ἐκδίδομαι εἰς τύπον, τυπώνομαι, paraître, être publié, être imprimé; ich werde —, (anſtatt: kommen), θέλω ἔλθη, θὲν θελήσῃ, je viendrai, je n'y manquerai pas.

Erſcheinung, *f.*, τὸ φαινόμενον, ὁ ἐμφανισμὸς, apparition, vision, *f.*; — vor Gericht, ὁ παρίσταμος εἰς τὸ κριτήριον, comparation (en justice), *f.*; Erſcheinung Chriſti (Feſt), τὰ θεοφάνεια, Epiphanie, *f.*, la fête des Rois.

Erſchießen, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω (μὲ σάλτσαν, μὲ τουφεκιάν κτλ.), tuer d'un coup d'arme à feu, de flèche etc.; mit der Flinte —, τουφεκίζω (κατάδικαμένον), fusiller.

Erſchinden, *v. a. pop.* ἁπλώνω μὲ ἁρπαγμὸν (μάλιστα τὰ πτωχεῖα), amasser en lésinant ou en extorquant de l'argent etc.

Erſchlaffen, *v. a.* ξεσφίγγομαι, χαλνίζομαι, se relacher (en parlant d'une corde tendue etc.); ἀδυνατίζομαι, χάνω τὴν δύναμίν μου, s'affaiblir, devenir faible.

Erſchlaffung, *f.*, ἡ ξεσφίγγωσις, relachement, *m.*; τὸ ἀδυνά-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιμὰ, ἡ ἀδυναμία, affaiblissement, *m.*

Erschlagen, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω (μὲ κτύπημα), tuer, assommer; vom Blitze erschlagen werden, κεραυνοῦμαι, ἀστροπελεκοῦμαι, être écrasé d'un coup de foudre.

Erschleichen, *v. a.* ἀποκτῶ μὲ (κακὰ) μηχανεύματα, attraper par artifice.

Erschmeicheln, *v. a.* ἀποκτῶ μὲ κολακείαις, obtenir par flatterie.

Erschnappen, *v. a.* πιάνω, ἐπιτυγχάνω νὰ πιάσω (κυρίως μὲ τὸ στόμα), happer, attraper.

Erschöpfen, *v. a.* ἐξαντλῶ, ἐβγάνω ὅλο τὸ νερὸν, épuiser; (μεταφ.) ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις, *fig.* épuiser, affaiblir.

Erschöpfung, *f.*, ἡ ἐξάντλησις, action *f.* d'épuiser (l'eau); ἡ ἀδυναμία, *fig.* épuisement, *m.*

Erschrecken, *v. n.* τρομάζω, σκιάζω, ξηπάζω, épouvanter, effrayer; *v. n.* ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, ξηπάζομαι, s'épouvanter, s'effrayer.

Erschrecken, *n.*, ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, ἡ ἔκπληξις, effroi, *m.*, épouvante, terreur, *f.*

Erschrecklich, *adj.* τρομερὸς, τρομακτικὸς, φοβερὸς, épouvantable, effroyable, terrible.

Erschreiben, *v. n.* κερδαίνω μὲ τὸ γράψιμον (γράφοντας βιβλία), gagner en écrivant ou par sa plume.

Erschrocken, *adj.* τρομασμένος, τεταραγμένος (πτοημένος), effrayé, saisi (d'effroi).

Erschrockenheit, *f.*, ὁ τρόμος, ἡ ἔκπληξις, effroi, *m.*, frayeur, *f.*

Erschüttern, *v. a.* τιναζῶ, ébranler; ταράζω τὸ πνεῦμα, ἐκπλήττω, étonner, ébranler (*fig.*).

Erschütterung, *f.*, ἡ τιναχὴ, τὸ τίναγμα, ébranlement, *m.*, secousse, *f.*, étonnement.

Erschweren, *v. a.* βαρύνω, κάμνω βαρὺ, κάμνω δύσκολον, rendre plus pénible, augmenter les difficultés; ein Verbrechen, ein Uebel —, μεγαλύνω, κάμνω χειρότερον ἕνα κακούργημα, ἕνα κακὸν, aggraver un crime, un mal.

Erschwerung, *f.*, τὸ βάρυμα, surcharge, *f.*

Erschwingen, *v. a.* (ποιητικῶς) φθάνω ὑφώνοντας τὸ πνεῦμα μου, (poét.) atteindre en s'élevant; ἀποκτῶ μὲ πολὺν κόπον, gagner avec peine.

Ersehen, *v. a.* βλέπω, voir; (auserſehen), διαλέγω, ἐκλέγω, choisir; διορίζω, destiner.

Ersehnt, *adj.* περιπόθητος, souhaité, bien désiré.

Ersetzen, *v. n.* ἀντιπληρώνω ζημίαν, ἀντιμεῖβω δι' ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχάθη, βάνω ἄλλο εἰς τὸν τόπον ἐκείνου ὁποῦ λείπει, ἀποκαθιστάνω, réparer, restituer, dédommager, suppléer, compenser; die Kräfte —, ξαναφέρνω, ἀνακαινίζω τὰς δυνάμεις, ξαναδίδω νέας δυνάμεις, rétablir, restaurer les forces.

Ersetzlich, *adj.* ὑπὸ ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπληρωθῇ, réparable, restituable.

Ersetzung, *f.*, (des Schadens), ἡ ἀντιπλήρωσις τῆς ζημίας, dédommagement, *m.*, restitution; (der Kräfte), ἡ ἐξανάωσις τῶν δυνάμεων, restauration *f.* des forces.

Erseufzen, *v. n.* ἀναστενάζω, soupirer; ἐαὐθυμῶ πολὺ ἀναστενάζοντας, souhaiter en soupirant, soupirer après ...

Erseufzet, *adj.* περιπόθητος (μὲ ἀναστεναγμοὺς ποθούμενος), souhaité, désiré.

Ersessen, Versessen, *adj. fam.* auf etwas — ſeyn, ἐαὐθυμῶ, ποθῶ, ἔχω πολλὴν ἐπιθυμίαν δι' ἕνα πρᾶγμα, être infatué de qc.

Ersichtlich, *adj.* φανὸς, σημειωτὸς, φαίνεται, εἶναι φανερὸν ἐκ τούτου, il appert par-là.

Ersinnen, *v. a.* ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ, imaginer, inventer.

Erſinnlich, *adj.* ἐπινοητὸς, τόσα δύνεται τις νὰ στοχασθῇ, νὰ ἐπινοήσῃ, imaginable.

Erſparen, *v. a.* μαζώνω φειδόμενος, οἰκονομῶντας, φείδομαι, οἰκονομῶ, épargner, amasser, gagner par son épargne.

Erſparniß, *n.*, τὸ ἀποταμίευον μὲ οἰκονομίαν, épargne, *f.*

Erſparung, *f.*, ἡ μάζωξις διὰ μέσου οἰκονομίας, action *f.* d'épargner.

Erſpielen, *v. a.* ἀποκτῶ μὲ τὸ

παιγνίδι, gagner, acquérir par le jeu.

Erſprießen, v. n. ὠφελῶ, profiter, être utile.

Erſprießlich, adj. ὠφέλιμος, profitable, utile.

Erſt, adv. πρῶτα, πρωτήτερα, premièrement, en premier lieu; (nur eben), μόνον τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν, seulement, ne . . . que, ce moment là, dès à présent.

Erſtarren, v. n. μένω ἀκίνητος, roidir, se roidir, transir, s'engourdir; (vor Kälte), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸ κρύον, παγώνω, transir de froid; (vor Schrecken), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸν τρόμον, μένω ἐκθαμβος, θαμβωμένος, transir de peur.

Erſtarrt, adj. ἀκίνητος (ἀπὸ κρύον, ἀπὸ τρόμον), roide, engourdi; παγωμένος, transi de froid, gelé; ἐκθαμβος, ἐκπληγμένος, étonné, transi de frayeur etc.

Erſtarrung, f., ἡ ἀκινησία (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ τὸν τρόμον), engourdissement, m.

Erſtatten, v. a. (einen Schaden), ἀντιπληρώνω μίαν ζημίαν, restituer, rendre; Bericht —, δίδω εἴδησιν (κατὰ ζήτησιν, κατὰ προσταγήν), faire un rapport, un référé.

Erſtattung, f., ἡ ἀντιπλήρωσις τῆς ζημίας, restitution, f.; — des Berichts, ἡ παράδοσις τῆς εἰδήσεως, rapport, m.

Erſtaunen, v. n. θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, μένω ἐκθαμβος, s'étonner, être surpris.

Erſtaunen, n., ὁ θαυμασμός, ἡ ἔκπληξις, étonnement, m., surprise, f.

Erſtaunlich, adj. θαυμαστός, étonnant, surprenant.

Erſtaunt, adj. ἐκθαμβος, ἐκπληγμένος, étonné, surpris.

Erſte, der, die, das, ὁ πρῶτος, ἡ πρώτη, τὸ πρῶτον, premier, -ère.

Erſtechen, v. n. θανατώνω, σκοτάνω (τρυπῶντας μὲ σπαθί, μὲ μαχαίρι κτλ.), τρυπῶ, tuer d'un coup (ou à coups) d'épée, de couteau etc., percer.

Erſtehen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω εἰς δημοπρασίαν, acheter à l'encan là l'enchère.

Erſtehen, v. n. ἀνίσταμαι (ἀνασταίνομαι) ἐκ νεκρῶν, ressusciter (v. n.).

Erſtehung, f., ἡ ἀγόρασις εἰς δημοπρασίαν, achat m. fait à l'enchère.

Erſteigen, v. a. ἀναβαίνω (εἰς κορυφὴν βουνοῦ κτλ.), gagner la hauteur (d'une montagne etc.); mit Leitern, ἐσκαμπίζω, ἀναβαίνω μὲ σκαλαις εἰς τὸ πολιορκημένον κάστρον, escalader.

Erſtens, adv. πρῶτον, premièrement.

Erſterben, v. n. (in Unterſchriften an Große): ich erſterbe ꝛc., μένω ἕως θανάτου κτλ., je suis jusqu' à la mort etc.; fig. das Wort erſtarb ihm auf der Zunge, ὁ λόγος ἐκάθηκε εἰς τὴν γλῶσσαν του, δὲν ἠμπόρεσε νὰ προφέρῃ τὸν λόγον, la parole lui manqua

Erſtgeboren, adj. πρωτότοκος, πρωτογέννητος, premier né, aîné.

Erſtgeburt, f., τὸ πρωτογέννημένον, primogéniture, aînesse, f.; τὰ πρωτοτοκίσ droit m. d'aînesse.

Erſticken, v. a. πνίγω (μὲ τὸ νὰ ὑστερήσω του ἀέρα) étouffer, suffoquer; v. n. πνίγομαι (ἀπὸ ἔλλειψιν ἀέρος, ἀπὸ κακὸν ἀέρα, ἀπὸ καπνόν), étouffer, être suffoqué (p. e. faute d'air, par un air suffocant, par la fumée).

Erſtickend, adj. ὁποῦ πνίγει πνικτικός, étouffant, suffocant.

Erſtickung, f., ἡ πνῖξις, τὸ πνῖξιμον, étouffement, m., suffocation, f.

Erſtlich, adv. πρῶτον, κατὰ πρῶτον, premièrement, en premier lieu.

Erſtling, m., τὸ πρωτογέννημα, ὁ πρῶτος καρπός, premier fruit, m.; ἡ ἀπαρχὴ πρωτολαβία, les prémices f. pl.

Erſtorben, adj. fig. σὰν νεκρός, ἀκίνητος, mort, engourdi; ἀφανισμένος, étoufé.

Erſtreben, v. a. ἀποκτῶ πολλοῦ κόπου, obtenir par beaucoup d'efforts.

Erſtrecken, v. a. ἐκτείνω, πλώνω, étendre; ſich —, τείνομαι, ἐξαπλώνομαι, tendre (jusqu' à . . .).

Erſtreiten, v. a. ἀποκτῶ μῶνας, gagner par les armes.

Erſtunken, adj. pop. das iſt

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

und erlogen, αὐτὸ εἶναι ψεῦμα ἀλαζόνειον (βρωμερόν), c'est un mensonge puant.

Erstarmen, v. n. πέρνω (πάλιν, φρούριον) μὲ ὁρμὴν, μὲ προσβολὴν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, emporter d'assaut.

Erstechen, v. a. ζητῶ, παρακαλῶ, prier (q. de qc.).

Erstappen, v. a. πιάνω τινὰ πάνω εἰς τὸ ἔργον, πλακώνω, attraper, surprendre, prendre q. sur le fait.

Erstheilen, v. a. δίδω, χαρίζω, donner, conférer (qc. à q.); Befehl —, δίδω προσταγὴν, προστάζω, donner ordre; einem eine Würde ꝛc., δίδω, χαρίζω τινὸς ἕνα ἀξίωμα, conférer à q. une dignité.

Ertheilung, f., ἡ δόσις, τὸ δόμενον, action de donner, concession, f.

Ertönen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ, sonner, résonner, retentir.

Ertrag, m., τὸ κέρδος, τὸ εἰσόδημα, rapport, revenu, m.

Ertragen, v. a. ὑποφέρω, supporter, tolérer, endurer.

Erträglich, adj. ὑπόφερτος, supportable, tolérable.

Erträglichkeit, f., τὸ ὑπόφερτον, tolérabilité, f.

Erträglich, s. Einträglich.

Ertragung, f., ἡ ὑπομονὴ, τὸ ὑποφέρειν, patience, action f. de supporter.

Ertränken, v. n. πνίγω εἰς τὸ νερὸν, noyer.

Ertrinken, v. n. πνίγομαι εἰς τὸ νερὸν, se noyer (par accident).

Ertrotzen, v. a. ἀποκτῶ, ἐπιτυγχάνω μὲ τὸ νὰ βάλω πεῖσμα, obtenir par obstination.

Erübrigen, v. a. μαζώνω ὀλίγον καὶ' ὀλίγον μὲ τὸ νὰ οἰκονομήσω, épargner, mettre à part peu à peu.

Erübrigte, n., τὸ ἐπίλοιπον ὁποὺ ἔχει τις μὲ τὴν καλὴν οἰκονομίαν του, reste m. gagné par la bonne économie, épargne, f.

Erwachen, ξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'éveiller, se réveiller.

Erwachen, n., τὸ ξύπνημα, réveil, m.

Erwachsen, v. n. ἀυξάνω, γίνομαι μεγάλος, φθάνω εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, croître, grandir, s'agrandir; (entstehen), προέρχομαι, résulter, naître.

Erwachsen, adj. μεγάλος, ἔφηβος, ὁποὺ ἐφθασεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, adulte, en âge.

Erwägen, v. a. συλλογίζομαι, ἐξετάζω, στοχάζομαι, peser, considérer, examiner.

Erwägung, f., ἡ ἐξέτασις, στόχασις, reflexion, considération, f.

Erwählen, v. a. διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, élire.

Erwählung, f., ἡ ἐκλογὴ, choix, m., élection, f.

Erwähnen, v. a. ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν, μνημονεύω, mentionner, faire mention.

Erwähnt, adj. ἀναφερμένος, ἀνω εἰρημένος, susdit, mentionné.

Erwähnung, f., ἡ ἀναφορὰ (εἰς τὴν ὁμιλίαν), μνημόνευσις, mention, f.

Erwärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω, chauffer, échauffer; sich —, ζεσταίνομαι, se chauffer.

Erwärmung, f., ἡ θέρμανσις, τὸ ζέσταμα, calefaction, f.

Erwarten, v. a. προσμένω, attendre; ἐλπίζω, s'attendre à qc.

Erwartung, f., ἡ προσμονὴ, attente, f.; ἡ ἐλπὶς, (ἐλπίδα), attente, espérance, f.

Erwecken, v. a. (aufwecken), ξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller, réveiller; (erregen), διεγείρω, σηκώνω, ἐρεθίζω, exciter, inciter, susciter; (ermuntern), ἐγκαρδιώνω, encourager.

Erweckung, f., ἡ ξύπνησις, réveil, m.; ὁ ἐρεθισμὸς, excitation, f.; ἡ ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.; — von dem Tode, ἀνάστασις (ἐκ νεκρῶν), résurrection, f.

Erwehren, sich, v. r. διαφεντεύομαι ἀπό τι, se défendre de qc.; sich des Lachens ꝛc. nicht erwehren können, δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ γελάσω κτλ., ne pouvoir s'empêcher de rire q.

Erweichen, v. a. ἁπαλύνω, μαλακώνω μασκεύοντας, amollir (en mouillant); (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν) εἰς λύπην, attendrir, fléchir.

Erweichend, adj. ὁποὺ ἁπαλύ-

νει. μαλακώνει, med. émollient.

Erweichung, f., ἡ ἀπάλυνσις, μαλάκωσις, amollissement, attendrissement, m.

Erweis, m., ἡ ἀπόδειξις, preuve, f.

Erweisen, v. a. (erzeigen), δείχνω, κάμνω, montrer, faire, témoigner; Ehre —, κάμνω τιμήν, τιμῶ, faire de l'honneur à q.; einen Dienst —, κάμνω δούλευαν, δουλεύω, rendre un service; (beweisen), ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω, démontrer, prouver.

Erweislich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, démontrable.

Erweitern, v. a. (weiter machen), πλατύνω, φαρδύνω, élargir, rendre plus large; (vergrößern), μεγαλώνω, μεγαλειώνω, κάμνω μεγαλήτερον, ἐξαπλώνω, ἐκτείνω, agrandir, augmenter, étendre.

Erweiterung, f., τὸ φάρδυμα, élargissement, m.; ἡ μεγαλείωσις, ἔκτασις, agrandissement, m., extension, f.

Erwerb, m., ἡ ἀπόκτησις, acquêt, m., acquisition, f.; τὸ κέρδος, ἀπόκτημα, gain, profit, m.

Erwerben, v. a. ἀποκτῶ, κερδαίνω, acquérir, gagner

Erwerber, m., ἀποκτητής, acquéreur, m.

Erwerbsam, adj. ὁποῦ κάμνει κάτι τιμαλον, νὰ κερδάσῃ, ἐπιμελής, industrieux.

Erwerbsamkeit, f., ἐπιμέλεια, industrie, f.

Erwerbung, f., ἡ ἀπόκτησις, acquisition, f.

Erwiedern, v. n. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω, rendre, réciproquer; (antworten), ἀποκρίνομαι, répondre, répliquer, reprendre.

Erwiederung, f., ἡ ἀνταμοιβή, ἀντιπάδοσις, réciprocité, réponse, repartie, réplique, f.

Erwischen, v. n. πιάνω, ἐπιτυχαίνω νὰ πιάσω, attraper, prendre.

Erwuchern, v. a. κερδαίνω μὲ τοκολημψίαν, gagner, amasser par usure.

Erwünscht, adj. περιπόθητος, εὐχητός, favorable, avantageux.

Erwürgen, v. a. πνίγω (πιάνωντάς τινα ἀπὸ τὸν λαιμόν, (ἢ μὲ σχοινί), étrangler; θανατώνω, σκοτώνω, égorger, tuer.

Erwürgung, f., ἡ πνῖξις, τὸ πνίξιμον, action f. d'étrangler, d'égorger.

Erz, (nur in Zusammensetzungen), ἀρχι —, archi —.

Erz, n., τὸ μεταλλεῖον, ἡ πέτρα περιέχουσα μέταλλον (μαιτέμι, τυυρκ.), mine, f., minerai, m.; ὁ χαλκός, (ὁ μπρούντζος), airain, m., bronze, f.

Erzader, f., ἡλέβα μετάλλου, veine f. métallique.

Erzählen, v. a. διηγοῦμαι, raconter, conter.

Erzähler, m., ὁ διηγητής, conteur, raconteur, m.

Erzählung, f., ἡ διήγησις, conte, récit, m.

Erzamt, m., ὕψιστον ἐπάγγελμα διακοσμεῖται ἀπὸ ἕξι τιμαρια εἰς τὸ γερμανικὸν βασίλειον, charge f. de l'Empire administrée par un Electeur.

Erzart, f., εἶδος μετάλλου, minerai, m., mine, f.; f. Erz.

Erzbetrieger, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος ἀπατεὼν ἢ κλέπτης, maître-fripon, archifourbe, m.

Erzbischof, m., ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μητροπολίτης, archevêque, m.

Erzbischöflich, adj. τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου, archiépiscopal.

Erzbisthum, n., ἐπαρχία τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου, archevêché, archiépiscopat, m.

Erzböse, adj. πολλὰ κακός, χειρότερος ἀπὸ ὅλους, extrêmement méchant.

Erzbösewicht, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος κακοῦργος, scélérat m. achevé.

Erzdieb, m., (ἀρχικλέπτης), ὁ πλέον μεγαλήτερος κλέπτης, maître-larron, m.

Erzdumm, adj. πολλὰ ἀνόητος, fort-stupide.

Erzdummkopf, m., ἕνας βαῖθλος, ἕνας πολλὰ ἀνόητος, qui est extrêmement stupide ou bête.

Erzeigen, v. a. δείκνυω, δείχνω, κάμνω, montrer, faire; témoigner, faire; Ehre —, κάμνω τιμήν, τιμῶ, faire de l'honneur; eine Gefälligkeit —, κάμνω χάριν, faire un plaisir, rendre un service.

Erzeigung, f., ἡ δείξις, ἀπόδειξις (οἱον· τινὸς, χάριτος κτλ.), action f. de montrer etc., témoignage, m.

Erzen, adj. ἀπὸ μεταλλεῖον, de mine, de minerai; (f. Erz); χαλκένιος, d'airain; μπρουντζένιος, de bronze.

Erzen, v. a. jemanden, fam. λέγω τινὸς εἰς τὸ γερμανικὰ, ὁποῦ δηλοῖ μικρότεραν ὕβριν ἀπὸ τὸ Sie, parler à q. par Er.

Erzengel, m., ὁ ἀρχάγγελος, archange, m.

Erzeugen, v. a. γεννῶ, φύω, engendrer (auch fig.); κάμνω, προξενῶ, produire, procurer.

Erzeugen, m., (ποιητικῶς) γεννήτωρ, (celui qui engendre) père, m.

Erzeugniß, n., τὸ γενόμενον, τὸ προϊὸν (ἐκ φύσεως ἢ ἐκ τέχνης), produit (de la nature et de l'art), m.

Erzeugung, f., ἡ γέννησις, procréation, production, f.

Erzgebirge, n., τὰ βουνὰ (τῆς Σαξονίας) εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται μέταλλα, montagnes f. pl. des mines.

Erzgrube, f., μεταλλεῖον, (λαγούμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέσκονται μέταλλα, mine, minière, f.

Erzhaltig, adj. ὁποῦ περιέχει μεταλλεῖον (μαιτέμι), qui contient de la mine.

Erzhaus, n., (Oesterreich), τὸ αὐστριακὸν γένος (ἡ οἰκία τῶν φαμιλιῶν τῶν ἀρχιδούκων τῆς Αὐστρίας, l'auguste maison f. d'Autriche.

Erzherzog, m., ὁ ἀρχιδοῦκας (τῆς Αὐστρίας), archiduc, m.

Erzherzogin, f., ἡ ἀρχιδούκαινα, archiduchesse, f.

Erzherzoglich, adj. τοῦ ἀρχιδούκα, archiducal.

Erzherzogthum, n., ἐπαρχία τοῦ ἀρχιδούκα (δηλαδὴ ἡ Αὐστρία), archiduché, m.

Erzheuchler, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος ὑποκριτής, franc hypocrite, m.

Erzhure, f., pop. ἡ πλέον μεγαλητέρα πόρνη, grande putain, franche paillarde, f.

Erzhütte, f., τόπος ὅπου χωνεύουν τὰ μέταλλα (τὰ ματέμια), forge ou fonderie des métaux, f.

Erziehen, v. a. ἀνατρέφω, παιδεύω, élever, morigéner.

Erzieher, m., ὁ ἀνατρέφων, ὁ παιδαγωγός, pédagogue, instituteur, gouverneur, m.

Erzieherin, f., ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα, gouvernante, f.

Erziehung, f., ἡ ἀνατροφὴ, παιδεία, παιδαγωγία, éducation, pédagogie, f.

Erziehungsanstalt, f., τὸ παιδαγώγιον, σχολεῖον, institut m. d'éducation, pension, f.

Erzielen, v. a. ματιάζω, viser; fig. Kinder —, (διὰ τὸν παιδικὰ) γεννῶ (παιδία), engendrer (des enfans).

Erzittern, v. a. τρέμω, παράζομαι, trembler.

Erzkämmerer, m., ὁ ἀρχικαμαράρης (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archichambellan (de l'Empire), m.

Erzkanzler, m., ὁ ἀρχιεπαγγελάριος, archichancelier.

Erzketzer, m., κορυφαῖος αἱρετικός, grand héretique.

Erzknauser, Erzknicker, m., ἕνας φιλαργυρώτατος, avare fieffé, pince-maille, m.

Erzlügner, m., μεγάλος ψεύτης, grand menteur, m.

Erzmarschall, m., ὁ ἀρχιμαρσιάλλος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archimaréchal (de l'Empire), m.

Erznarr, m., μεγάλος μωρὸς, μεγάλος τρελὸς, fou fieffé.

Erzpriester, m., ὁ πρωτοπαπᾶς, archiprêtre, m.

Erzsäufer, m., μεγάλος ἀνυπόφορος, grand buveur, ivrogne fieffé.

Erzschatzmeister, m., ἀρχιθησαυροφύλαξ (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), architrésorier (de l'Empire), m.

Erzschelm, m., μεγάλος ἀπατεών, μεγάλος φρέστης, fripon m. fieffé.

Erzschenk, m., ὁ ἀρχιοινοχόος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archiéchanson (de l'Empire), m.

Erzspitzbube, m., πρῶτος κλέπτης, μεγάλος κλέπτης, filou, voleur fieffé.

Erzstift, n., ἐπαρχία ἀρχιεπισκόπου, μητροπόλεως, archevêché, m.

Erzstufe, f., κομμάτι μεταλλεύματος, κομμάτι πέτρας ὁποῦ

περιέχει μέταλλον, mineral, m., mine, f.

Erzkruchseß, m., ὁ ἀρχιτρίκλινος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλέως), grand écuyer tranchant (de l'Empire), m.

Erzürnen, v. a. παροργίζω, ἐρεθίζω εἰς θυμόν, fâcher, irriter, mettre en colère; sich —, θυμώνω, se fâcher, s'irriter, s'emporter, se mettre en colère.

Erzürnt, adj. θυμωμένος, fâché, irrité, en colère.

Erzvater, m., ὁ πατριάρχης (εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς), patriarche, m.

Erzwäsche, f., τὸ πλύσιμον τῶν μεταλλείων, lavage m. des mines.

Erzwingen, v. a. ἐπιτυγχάνω μὲ βίαν, βιάζω, ἀναγκάζω, forcer, extorquer, obtenir par la force.

Erzwürde, f., πρῶτον ἢ ὕψιστον ἀξίωμα (εἰς τὸ παλαιὸν γερμανικὸν βασίλειον), première dignité (telle que d' archichancelier etc.) de l' Empire, f.

Es, pron. αὐτό, il, le; ich bin es, ἐγὼ εἶμαι, εἶμαι ἐγώ, c' est moi; ich weiß es, ἠξεύρω αὐτό, τὸ ἠξεύρω, je le sais.

Esche, (Aesche), f., (Baum), ἀγριελλανδιά, βουνησιά, μελίη, φράξος (δένδρων), frêne (arbre), m.; (Fisch), ὁ θύμος (εἶδος ὑψαρίου), ombre (poisson), f.

Esel, m., ὁ ὄνος, γαΐδαρος, γάδαρος, τὸ γαΐδαρι, (γομάρι), âne, m.

Eselei, f., (metaph.) ἡ ἀνοησία, μωρία, pop. ânerie, bêtise.

Eselhaft, adj. γαϊδουρίσιος, ὅμοιος μὲ γαΐδαρον, niganf, lourdaud.

Eselin, f., ἡ γαϊδοῦρα, ânesse, bourrique, f.

Eselsarbeit, f., (δουλεία ὄνου), πολλὰ βαπτὰ δουλεία, fig. travail pénible.

Eselsbrücke, f., fig. ὄνου γέφυρα (metaph. βιβλίον γεγραμμένον διὰ τοὺς ἀμαθεστέρους), pont-aux ânes, m.

Eselsfüllen, n., τὸ παλάρι τοῦ γαϊδάρου, ânon, m.

Eselsgrau, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ γαϊδάρου, gris comme la peau d'un âne.

Eselskopf, m., τὸ κεφάλι τοῦ γαϊδάρου, tête f. d'âne; (metaph.) (ὀνοκέφαλος), βούβαλος, ἀνόητος, (ἀχμάκης), fig. âne, m., bête, f.

Eselsmilch, f., τὸ γάλα τῆς γαϊδούρας, lait m. d'ânesse.

Eselsohr, n., κύτι γαϊδάρου, oreille f. d'âne; (in Büchern), διπλωμένη γωνία φύλλου (εἰς ἕνα βιβλίον), oreille dans un livre.

Eselsracht, f., φόρτωμα γαϊδάρου, ânée, f.

Eseltreiber, m., ὁ ὀνολάτης, γαϊδουρολάτης, ânier, m.

Esche, f., εἶδος πεύκης, ἀσπαραπεῦκος, peuplier, tremble, m.

Espenholz, n., ξύλον τῆς πεύκης, bois m. de peuplier.

Espenlaub, n., τὰ φύλλα τῆς πεύκης, feuilles f. pl. de peuplier.

Eßbar, adj. φαγώσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ φάγῃ, mangeable, comestible.

Eße, f., τὸ καπνοδοχεῖον (κοινῶς· τὸ πατζάκι, τουρκ.), cheminée, f.

Essen, v. a. τρώγω, manger.

Essen, n., τὸ φαγί, τὰ φαγητά, manger, mets, m.

Essenkehrer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ καπνίζει τὰ καπνοδοχεῖα (τὰ οὐτζάκια), ramoneur, m.

Essenz, f., ἡ οὐσία, essence f.; eine Essenz, ἀρωματικὸν λάδι ἐργαλμένον ἀπὸ φυτά, une essence (aromatique etc.).

Esser, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει, mangeur, m.

Essig, m., τὸ ξύδι (ὀξύδι), vinaigre, m.

Essigbrauer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ξύδι, ὀξυδίζης, vinaigrier (qui fait le vinaigre), m.

Essigflasche, f., ὀξυδερὸν (ξύδερον), vinaigrier (vaisseau au vinaigre).

Essiggurke, f., ἀγγούρι βαλμένον ἢ φυλαγμένον εἰς τὸ ξύδι, concombre au vert-chon confit au vinaigre.

Essigsauer, adj. ξυνὸς σὰν ξύδι, (im gem. Leben), σαλὰ κοπιασικός, aigre, (chimiq.) aceteux.

Eßlöffel, m., χουλιάρι, cuillère, f.

Eßlust, f., ἡ ὄρεξις (διὰ τὸ φαγί), appétit, m.

Eßsaal, m. s. Speisesaal.

Eßwaare, f., κάθε πρᾶγμα κα-

λὸν διὰ φαγί, vivres, comestibles, m. pl., denrées, f. pl.

Eßrich, (Aeßrich), n., τὸ ἔδαφος ἀπὸ ἀμιλτὰ πειράκια, ἀσβέστην καὶ χῶμα, aire f. de repos.

Etliche, adj. μερικοί, κάμποσοι, quelques, quelques-uns, quelques-unes.

Etwa, adv. ἴσως, peut-être; ὡς πρός, σχεδόν, environ, à peu près, presque.

Etwas, pron. τι, κάτι τι, quelque chose, une chose; (ein wenig), ἕνα ὀλίγον, ἕνα κομμάτι, un peu.

Euch, pron. σᾶς, ἐσᾶς, vous.

Euer, -re, -er, ἐδικός (ἰδικός) σας, ἐδική σας, ἐδικόν σας, votre.

Eule, f., ἡ κουκουβάγια, ὁ κηνᾶρος, (ἡ *γλαὺξ), hibou, m., chouette, f.

Euretwegen, um Euretwillen, δι' ἐσᾶς, διὰ τὸ χατήρι σας, pour l'amour de vous, à votre égard.

Euer, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) σας, ἡ ἐδική σας, τὸ ἐδικόν σας, le vôtre, la vôtre.

Euter, n., τὸ βυζὶ (τῆς ἀγελάδας), pis, m., tetine, f.

Evangelisch, adj. εὐαγγελικός, evangélique.

Evangelist, m., ὁ εὐαγγελιστής, évangéliste, m.

Evangelium, n., τὸ εὐαγγέλιον, évangile, m.

Ewig, adj. αἰώνιος, éternel.

Ewigkeit, f., τὸ αἰώνιον, ἡ αἰωνιότης, éternité, f.; in —, εἰς τοὺς αἰῶνας, αἰ-

ῶνος, aux siècles des siècles; in — nicht, οὐδέποτε, ποτὲ . . . δέν, jamais.

Examen, n., ἡ ἐξέτασις, ἐξέτασις, examen, m.

Examiniren, v. a. ἐξετάζω, examiner.

Excellenz, die —, ἡ ἐκλαμπρότης, Excellence, f.; Ihre Excellenz, ἡ ἐκλαμπρότης σας, votre Excellence.

Exempel, n., τὸ παράδειγμα, exemple, m.

Exemplar, n., σῶμα βιβλίου τυπωμένου, exemplaire, m., copie, f.

Exemplarisch, adj. παραδειγματικός, exemplaire (adj.).

Exequien, f. pl., τὰ ἐξόδια, ὁ ἐνταφιασμὸς μὲ παράταξιν, obsèques, funérailles, f. pl.

Exerziren, v. n. γυμνάζω, exercer; v. n. κάμνω πολεμικὰ γυμνάσματα, faire l'exercice.

Expectoriren, sich, v. r. fam. ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, décharger son coeur.

Exil, n., (Verweisung, f.), ὁ ἐξορισμός, exil, m.

Exiliren, (Verweisen), v. a. ἐξορίζω, exiler.

Expediren, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, ἐξορλίζω, expedier.

Expedit, adj. fam. ταχύς, ὀχλήγορος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, expéditif.

Expedition, f., ὁνδὰς, εἰς τὸν ὁποῖον καθονται οἱ γραμματικοὶ (ὅπου τῆς πόλεως, τῶν ἐφημερίδων κτλ.), bureau, m., (p. e. de poste, de gazettes etc.); (im Kriege), ἡ

Digitized by Google

στρατεία, ἐκστρατεία, expédition (de guerre), f.

Experiment, n., τὸ πείραμα, (phys.) expérience.

Experimental, adj. τῶν πειραμάτων, πειραματικός, expérimental.

Expreſſer, m., ὁ ἀπεσταλμένος διὰ ξεχωριστὸν ακοπὸν, exprès, m.

Extract, m., ζουμὶ ἐβγαλμένον ἀπὸ ἰατρικὸν φυτὸν, extrait, m.; — ἐπιτομὴ βιβλίου, abrégé, m.

Extrahiren, s. Ausziehen.

Extrafein, adj. πολλὰ ξεχωριστὸς, très-fin.

Extra-Poſt, f., ξεχωριστὴ πόστα (τὴν ὁποίαν πέρνει τις διὰ λόγου του μόνου), poste f. extraordinaire.

Exulant, m., (ein Verwiesener), ὁ ἐξορισμένος, exilé, m.

Ey! int. εἴγε! ah! eh!

Ey, n., τὸ αὐγὸν, (*ὠὸν), oeuf, m.

Eyer legen, γεννῶ αὐγά, pondre.

Eyerbotter, Eydotter, n., ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ, jaune d'oeuf, moyen, m.

Eyerkuchen, m., γυγὶ ἀπὸ αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα μὲ ἄλευρα, omelette, f.

Eyerschale, f., τὸ τζόφλιον τοῦ αὐγοῦ, coque, f.

Eyerstock, m., ὁ ὠότοκος, ὁ τύπος τῶν αὐγῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν ποιλιῶν (αὐγομάνα), ovaire, m.

Eyförmig, Eyrund, *adj.* ωοειδής, αὐγοειδής, ovale.
Eyweiß, *n.*, τὸ ἄσπρον τοῦ αὐγοῦ, blanc *m.* d'oeuf.

F.

Fabel, *f.*, ὁ μῦθος, fable, *f.*
Fabeldichter, *m.*, ὁ μυθογράφος, fabuliste, fablier, *m.*
Fabelhaft, *adj.* μυθικός, fabuleux.
Fabelhans, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ λέγει πολλὰ (ἄνοσιε) παραμύθια, conteur de fables, radoteur, *m.*
Fabellehre, *f.*, ἡ μυθολογία, mythologie, *f.*
Fabeln, *v. n.* λέγω (ἄνοσια) παραμύθια, conter des fables; παραλαλῶ, radoter.
Fabriciren, *v. a.* κατασκευάζω, φκιάνω, fabriquer.
Fabrik, *f.*, ἡ φαμπρίκα, fabrique, *f.*
Fabrikant, *m.*, ὁ φαμπρικάνος, fabricant, *m.*
Fach, *n.*, μέρος χωρισμένον εἰς ἕνα σεντοῦκι ἢ εἰς ἕνα δουλάπι, tablette, *f.*, rayon, compartiment, *m.*; (Geschäft, Theil eines Geschäftes), δουλειά, ὑπόθεσις, ἐπαγγελμα, affaire, *f.*, métier, ressort, *m.*; das ist nicht mein Fach, schlägt nicht in mein Fach ein, αὐτὴ δὲν εἶναι δουλειά μου, δὲν ἔχω γνῶσιν δι' αὐτά, cela n'est pas de mon ressort.
Fachbogen, *m.*, δοξάρι (τὸ ἐγγαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον χωρίζουν καὶ κτενοῦν οἱ ταπετσιοὶ τὰς τρίχας), archet (du chapelier).
Fachen, *v. n.* (bey den Hutmachern), χωρίζω καὶ κτενῶ τὰς τρίχας, (chapel.) arçonner.
Facher, *m.*, (bey den Hutmachern), ἐγκῖνος ὁποῦ χωρίζει καὶ κτενᾶ τὰς τρίχας, (chapel.) arçonneur, *m.*
Fächer, *m.*, τὸ ἀνεμιστῆρι, μαϊάσι, éventail, *m.*
Fächern, Fächeln, *v. a.* et *n.* ἀνεμίζω, éventer.
Fächser, *m.*, (im Weinbau), ἡ καταβολάδα, provin, plant, *m.*, marcotte, *f.*
Fachwerk, *n.*, ταῖχος κτισμένος ἀπὸ τετρέγωνα ξύλινα γεμισμένα μὲ τοῦβλα ἢ μὲ χῶμα μόνον, charpente, *f.*, panneaux, *m. pl.*
Facit, *m.*, ἡ σοῦμα (τοῦ λογαριασμοῦ), (arithm.) somme *f.* totale, montant, *m.*
Fackel, *f.*, (Wachsfackel), ἡ λαμπάδα (μεγάλη ἀπὸ κηρί), flambeau; (Pechfackel), (ἀπὸ πίσσαν), torche, *f.*
Fackeln, *v. n.* φλογίζω, κινοῦμαι, τραζοῦμαι (λέγεται διὰ τὴν φλόγα τοῦ κηροῦ κτλ.), flamber; nicht lange fackeln, ἀποφασίζω χωρὶς νὰ ἀργοπορήσω, παιδεύω χωρὶς πολλὴν ἀργοπορίαν, être prompt, se resoudre promptement, être prompt à punir.
Fackeltanz, *m.*, χορὸς μὲ λαμπάδαις εἰς τὶ χέρια, danse *f.* où chaque danseur porte un flambeau.
Fackelträger, *m.*, ὁ λαμπαδηφόρος, διφθοῦχος, porte-flambeau, *m.*
Factor, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, σὲ τὸς ὁποῦ κυβερνεῖ μίαν ὑπόθεσις, facteur, commissionnaire, *m.*; ἐπιστάτης, τυπογραφίας, prote, *m.*
Factorey, *f.*, ἡ ἐπιτροπία, ἐπιτροπία πραγματείας εἰς ξένον τόπον (μάλιστα εἰς τὴν Ἰνδίαν), factorerie, *f.*, comptoir, *m.*
Factur, *f.*, ἡ φαττοῦρα, facture, *f.*
Factur-Buch, *n.*, τὸ κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφουν ταῖς φαττούραις, livre *m.* de factures.
Facultät, *f.*, τὸ σύστημα τῶν διδασκάλων μιᾶς ἐπιστήμης εἰς ἕνα πανεπιστήμιον (μίαν ἀκαδημίαν), faculté, *f.* (dans une université); die juristische Facultät, οἱ νομοδιδάσκαλοι μιᾶς ἀκαδημίας, la faculté de Droit; die medicinische Facultät, οἱ διδάσκαλοι τῆς ἰατρικῆς μιᾶς ἀκαδημίας, la faculté de Médecine (*ou simplement* la faculté).
Fädchen, *n.*, μικρὴ κλωστή, petit fil, filet, *m.*
Fade, *adj.* ἄνοστος, fade; (Schal, Geschmacklos.
Faden, *m.*, ἡ κλωστή, fil, *m.* (Klafter), ἡ ὀργυιά, μέτρον ἀπὸ ἓξ πάλας, ἡ τρεῖς μύτζες, brasse, corde (mesure), *f.*

Fadenförmig, *adj.* κλωστοειδής, en forme de fil.
Fadennackend, *adj.* ὅλο γυμνός, tout nu.
Fadennudeln, *f.*, ἀ φιδὲς (φραγ), vermicelle, *m.*
Fadenrecht, *adj.* κατακάθετος, perpendiculaire.
Fadenwurm, *m.*, σκωλῆκι τι λεπτὸν ὡσὰν κλωστήν, dragonneau (ver), *m.*
Fagott, *n.* (*m.*), ὄργανόν τι μουσικὸν ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον (Ἰταλ. φαγότο), basson (instrument), *m.*
Fagottist, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ φαγότο, basson (qui joue de l'instrument).
Fahen, *f.* Fangen.
Fähig, *adj.* ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἄρος, capable (de . . .), habile (à . . .).
Fähigkeit, *f.*, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, capacité, habileté, *f.*
Fahl, *adj.* ἀνοικτο-κίτρινος, blême, pâle, fauve.
Fahnderich, *f.* Fähnrich.
Fahne, *f.*, ἡ σημαία, τὸ φλάμπουρον, (ἰσυρκ. τὸ μπαϊράκι), drapeau, *m.*, enseigne, *f.*; étendard, *m.*
Fahnenfutter, *n.*, ἡ θήκη τῆς σημαίας, τὸ ψηκάρι τοῦ φλαμπούρου, étui *m.* de drapeau.
Fahnenschmid, *f.* Fahnschmid.
Fahnenschuh, *m.*, κονσέρι τῆς λόγχης εἰς τὴν ὁποίαν κρέμιται ἡ σημαία, talon *m.* du fût d'un étendard.
Fahnenstock, *m.*, τὸ ξύλον τῆς σημαίας, (ξύλον τοῦ φλαμπούρου), fût *m.* d'étendard.
Fahnenwache, *f.*, ἡ φυλακὴ (βάγλα) ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, garde *f.* du camp.
Fahnjunker, *m.*, ὁ ὑποσημειαφόρος, (ὑποφλαμπουράρης), porte-enseigne, *m.*
Fähnrich, *m.*, ὁ σημειαφόρος, (φλαμπουράρης), enseigne, *m.*
Fahnschmid, *m.*, ὁχαλκεὺς (χαλκειὰς) ἑνὸς τάγματος στρατιωτικοῦ (ἱππέων), maréchal *m.* ferrant d'un régiment de cavalerie.
Fahrbar, *adj.* εὔβατος, (δρόμος) ὁποῦ εἶναι καλὸς διὰ τὰ ἁμάξια, praticable (*on parlant* d'un chemin); ναυσίπορος, πλέσιμος, navigable.
Fähre, *f.*, τὸ περαμεῖον, ἡ ἀγκύδι, (βάρκα εἰς τὴν ὁποίαν διαπερνοῦν ἁμάξια κτλ. ἀπὸ ἕνεν ποτάμιν), bac, *m.*
Fahren, *v. n.* πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι μὲ τὸ καϊκάρι, aller en voiture, ou en bateau; (zur See -), ταξιδεύω, πλέω, aller par mer; in den Schacht —, καταβαίνω εἰς τὰ ὑπόγεια μεταλλεῖα, descendre dans le puits; in die Höhe, in die Luft —, ἀναβαίνω, ἀνεῖς τὸν ἀέρα, monter, monter en l'air; *fig.* (schnell bewegen), κινῶ ταχέως, *fig.* (faire un mouvement rapide quelconque); einem die Haare —, πιάνω τινὰ (ταχέως) ἀπὸ τὰ μαλλιά, prendre q. aux cheveux; in die Tasche —, βάνω (ταχέως) τὸ χέρι εἰς τὴν τσέπην, porter (rapidement) la main à la poche; einem durch den Sinn —, βιάζω τινὰ νὰ εἶναι ταχύτερος, δὲν τὸν ἀφίνω νὰ κάμῃ ἀπαξίασις, ranger q.; einem übers Maul —, ὁμιλῶ σοβαρὰ ἢ σκληρὰ μέ τινα, κόπτω τὸν λόγον του μὲ αὐστηρὸν τρόπον, parler rudement à q., interrompre q. brusquement; wohl oder übel bey einer Sache —, κάνω κέρδος ἢ ἔχω ζημίαν εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se trouver bien ou mal de qc. (*ou* avec q.), trouver ou ne trouver pas son compte à qc; fahren lassen, ἀφίνω ἀπὸ τὸ χέρι, δὲν κρατῶ περισσότερον, laisser échapper des mains; *fig.* seinen Irrthum — lassen, ἀφίνω, ἀποβάλλω τὴν πλάνην μου, se désabuser, se détromper; einen Wind — lassen, κλάνω, lâcher un vent, péter; *v. a.* κυβερνῶ τὸ ἁμάξι, τὴν βάρκαν, charier, voiturer, mener.
Fahrgeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα ποτάμιν, bachotage, *m.*
Fahrlässig, *adj.* ἀμελὴς, ἀργὸς, nachlässig, nonchalant.
Fahrlässigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, negligence, nonchalance, *f.*
Fährmann, *m.*, βαρκάρης, περαμεύς, bachoteur, *m.*
Fahrseil, *n.*, σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν μίαν βάρκαν, traille, *f.*
Fahrt, *f.*, τὸ νὰ πηγαίνῃ τις μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καρα-

βι, τὸ ταξίδι, (action f. d' aller en voiture ou en bateau), voyage, m.

Fahrte, f., τὸ ἴχνος (τοῦ ζῴου), piste, f.

Fahrwasser, n., νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πλέουν καράβια, eau f. navigable, chenal, m.

Fahrweg, m., ἡ στράτα διὰ τὰ ἁμάξια, grand-chemin, m.

Fahrzeug, n., τὸ πλοῖον, τὸ καράβι (μικρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), bâtiment, vaisseau, bateau, m.

Falb, adj. ἀνοικτο-κίτρινος, pâle, blême; ὁποῦ ἔχει χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur, de paille.

Falbel, f., κρόσπεδον μεταξωτὸν καὶ διπλωμένον εἰς τὰ φορέματα τῶν γυναικῶν, falbula, m.

Falke, m., τὸ ἱεράκι, γυράκι, faucon, m.

Falkenbeize, Falkenjagd, f., κυνήγι μὲ τὰ ἱεράκια, fauconnerie, chasse f. à l'oiseau.

Falkenier, Falkner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὰ ἱεράκια διὰ τὸ κυνήγι καὶ ὁ ἐπιστάτης εἰς αὐτό, ἱερακοτρύφος, fauconnier, m.

Falknerey, Falkenierkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ μανθάνειν τὰ ἱεράκια, ἱερακοτροφία, fauconnerie, f., (art m. du fauconnier).

Fall, m., τὸ πέσιμον, chute, f.; (Abnahme), ἡ ὀλιγόστεμος, fig. chute, diminution, f.; (μεταφ.) τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός, chute, ruine, f.; (Vorfall, Zufall), τὸ συμβάν, συμβεβηκός, cas, événement, m.; auf jeden —, auf alle Fälle, εἰς κάθε τρόπον, χωρὶς ἄλλο, ὅ, τι καὶ ἂν τύχῃ, à tout événement; im Falle daß . . ., ἂν τύχῃ νὰ . . ., en cas que . . . ou de . . .; fam. Knall und Fall, ἐξαίφνα, ἀμφιδίως, subitement, tout d'un coup.

Fallbaum, m., ὁ καταράκτης εἰς τὰς πύλας χῶν πόλεων, μοχλὸς τὸν ὁποῖον σηκώνουν καὶ καιηβάζουν, orgue, m.

Fallbrücke, f., σηκωτὸν γεφύρι, pont-levis, m.

Falle, f., ἡ παγίδα, piége, m., trappe, f.; (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλή, fig. piége, m., embûche, f.

Fallen, v. n. πίπτω, (πέφτω), tomber; (abnehmen), ἀλιγοστεύω, déchoir, baisser, diminuer; (im Preise), κατεβαίνει, πίπτει (ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος), baisser (en parlant du prix); (sich ereignen), συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ, se faire, arriver; wie es fällt, ὅπως τύχῃ, αὐτὰ χρέμεται ἀπὸ τὰς περιστάσεις, c'est selon; (geworfen werden, von einigen Thieren), γεννῶμαι (λέγεται διὰ τὰ πωλάρια μάλιστα), être né (en parlant de quelques animaux, surtout d'un poulain); (getödtet werden), σκοτώνομαι, πίπτω, être tué; (crepiren), ψοφῶ, mourir, périr (en parlant des bêtes); fallen lassen, ἀφίνω νὰ πέσῃ, laisser tomber; einen — lassen, (μεταφ.) ἀφίνω τινά, δὲν τὸν βοηθῶ περισσότερον, abandonner q., ne plus le secourir; ein Wort — lassen, λέγω ἕναν λόγον (γρεῖα τύχην ἢ καὶ μὲ σκοπόν), laisser échapper un mot; in die Haare fallen, πέφτω τινὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά, prendre q. aux cheveux; ins Wort fallen, κόπτω τὸν λόγον τινός, interrompre ql; in die Augen fallen, φαίνομαι, sauter aux yeux; auf etwas —, βάνω τι εἰς τὸ νοῦ μου, se mettre qc. en tête; (von Farben) ins Gelbe, Rothe ꝛc. —, (τὸ χρῶμα) δίδει εἰς τὸ πορτοκαλλί, εἰς τὸ κόκκινον κτλ., tirer sur le vert, sur le rouge etc.

Fällen, v. a. βάνω, κόπτω δένδρα, abattre des arbres; ein wildes Thier —, σκοτώνω ἕνα θηρίον, tuer une bête; das Bajonett —, καταβάζω τὴν μπαγιονέτα, (τὴν βάνω ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ), baisser la baïonnette; ein Urtheil, κάμνω κρίσιν, κρίνω, prononcer une sentence, juger.

Fallgatter, n., σηκωτὸς μοχλὸς μὲ σουγλιὰ εἰς τὰς πόλεις τῆς πόλεως, herse, f.

Fallhut, m., σκούφια ἀσπαρμένη μὲ βαμβάκι διὰ τὰ κεφάλια τῶν μικρῶν παιδιῶν, bourrelet m. d'enfant.

Fällig, adj. νὰ πληρωθῇ, échéant, payable; der Wechsel ist —, τὸ δεκτήλιον πρέπει τώρα νὰ πληρωθῇ, ἡ διορία ἐτελείωσε, la lettre de change est à payer à présent, le terme est échu.

Fälligkeit, n., ἡ χρεοκοπία (χρεοκοπῶ τὸ μουφλούζευμα), faillite, f.

fallen, v. n. γίνομαι χρεοκόπος (γίνομαι μουφλούζης, μουφλουζεύω), faillir.

Fallo, conj. ἂν τύχῃ νὰ . . ., en cas que.

Fallsucht, n., ἡ παγίδα (δηλαδὴ μὲ ἀχρηστία), piége, lacs, m. (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλή, ὁ δόλος, fig. piége, m., embûche, f.

Fallsüchtig, f., ἐπιληψία, épilepsie, f., mal m. caduc.

Fallthüre, f., σηκωτὴ θύρα, σηκωτὴ πόρτα, trappe, f.

Fällung, f., κόψιμον, abatage, m., coupe, f.

falsch, adj. ψεύτικος, ὄχι ἀληθινός, faux, postiche; ὑποκριτικός, hypocrite; falsche Zähne, Haare ꝛc., ψεύτικα δόντια, μαλλιά κτλ., dents, cheveux etc. postiches.

Falsch, m., ὁ ψεύστης, ὁ ὑποκριτής, homme traître, hypocrite, m.; die Falsche, ἡ ὑποκρίτρια, ὑποκρίτισσα, femme traîtresse, hypocrite, f.

Falschen, f. Verfälschen.

Falschgläubig, f. Irrgläubig.

Falschheit, f., ἡ ψευδιά, τὸ ψεῦδος, fausseté, f.; ἡ ὑποκρισία, hypocrisie, f.

Fälschlich, adv. ψευδῶς, μὲ ψεῦδος, fauxement, à faux.

Falsett, n., Falsettstimme, f., φωνὴ λεπτὴ καὶ βιασμένη παρὰ φύσιν (εἰς ψάλτην, εἰς τραγουδιστήν), fausset, m.

Falte, f., Fältchen, n., ἡ διπλωμάδα, pli, m., plissure, f.; ζαρωμάδα, froncis, m., ride, f.

Falten, v. a. διπλώνω, plier, plisser; die Hände —, σμίγω τὰ χέρια, τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν, joindre les mains.

Faltenmagen, m., f. Blättermagen.

Faltenwurf, m., (in Gemälden ꝛc.), ζωγραφία φορεμάτων διπλωμένων (μὲ νόστιμον τρόπον), jet m. d'une draperie.

Faltig, adj. γεμάτος διπλωμάδας, ζαρωμένος, plissé, qui a des plis.

Falz, m., (in einem Brete), ἡ χαραγματιὰ εἰς ἕνε σανίδι νὰ ἐμβῇ ἄλλο, coulisse, rainure, entaille, f.

Falzbein, n., τὸ κόκκαλον μὲ τὸ ὁποῖον διπλώνουν τὸ χαρτί, plioir.

Falzen, (in Falten brechen), v. a. διπλώνω, plier; (Falze einschneiden), κάμνω χαραγματιὰς εἰς σανίδια κτλ., entailler; (abschaben, bey den Gärbern), ξύνω τὰ ὦμὰ δέρματα, drayer, écharner.

Falzhobel, m., φουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τοὺς δούχιας, feuilleret, m., jabloire, f.

Familiär, adj. οἰκεῖος, συνήθης, familier; adv. οἰκεῖως, (χωρὶς τελειμώνιας), ὡσὰν μὲ φίλον γνώριμον, familièrement, m.

Familie, f., ἡ φαμιλία, famille, f.

Familiengut, n., ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν εὐγενικὴν φαμιλίαν, fidéicommis, m.

Familienvater, f. Hausvater.

Fanatiker, m., ὁ ἐνθουσιασμένος ἐκ δεισιδαιμονίας, fanatique, m.; f. Schwärmer.

Fanatisch, adj. ἐνθουσιασμένος ἀπὸ δεισιδαιμονίαν, ἐνοχλος διὰ δεισιδαιμονίαν, fanatique (adj.).

Fanatismus, m., ὁ ζῆλος διὰ δεισιμονίαν, διὰ δεισιμονικὰς γνώμας, fanatisme, m.

Fang, m., ἡ λαβή, τὸ πιάσιμον, prise, capture, f.

Fänge, f. pl., τὰ μεγάλα ὀδόντια τοῦ ἀγρίου γουρουνιοῦ, défenses f. pl. du sanglier; τὰ νύχια τοῦ ἀετοῦ, τοῦ ἱεράκιου κτλ., serres f. pl. d'aigle, de faucon etc.

Fangeball, m., ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, (τόπ), ballon, m.

Fangen, v. a. πιάνω, prendre, attraper, saisir; Feuer fangen, πιάνω φωτιὰν, ἀνάπτω, prendre feu; (μεταφ.) ἐρωτεύομαι, devenir amoureux; ἐνθουσιάζομαι, être enthousiasmé; θυμώνω, s'emporter, se mettre en colère.

Fangmesser, n., μεγάλη μάχαιρα διὰ τὸ κυνήγι, couteau m. de chasse.

Fantasie, *f.*, ἡ φαντασία, fantaisie, *f.*

Fantasiren, *v. n.* φαντάζομαι, ἔχω φαντασίαις, avoir des fantaisies; (als im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω παράξενας φαντασίας, rêver extravaguer; (auf einem musikalischen Instrumente), παίζω κατὰ τὴν φαντασίαν μου εἰς ἕνα μουσικὸν ὄργανον, χάμνω μουσικαῖς φαντασίαις, jouer une fantaisie; (vom Maler), ζωγραφίζω κατὰ τὴν φαντασίαν μου, peindre de fantaisie.

Fantast, *m.*, φαντασιώδης ἄνθρωπος, παράξενος, ἐλλόκοτος, homme *m.* fantasque.

Fantastisch, *adj.* φαντασιώδης, φαντασιακός, παράξενος, fantasque, fantastique.

Farbe, *f.*, τὸ χρῶμα, (τουρκ. ἡ μπογιά), couleur, *f.*

Färbeholz, *n.*, ξύλον διὰ βαφήν, bois *m.* de teinture.

Färbekunst, *f.*, ἡ βαφικὴ τέχνη τοῦ βαφέως, (τοῦ βαφιᾶ), teinture, *f.*, art *m.* du teinturier.

Färben, *v. a.* βάφω, χρωματίζω, teindre, colorer.

Farbengebung, *f.*, ὁ χρωματισμὸς (τῆς ζωγραφίας), coloris, *m.*

Farbenkasten, *m.*, κουτὶ μὲ χρώματα, cassette *f.* pour les couleurs à coquilles.

Farbenmischung, *f.*, ἡ σμίξις τῶν χρωμάτων, mélange *m.* de couleurs.

Farbenreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει τὰ χρώματα (διὰ ζωγράφους), broyeur, *m.*

Farbenstein, *m.*, ἡ πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν τρίζουν τὰ χρώματα, pierre *f.* à broyer, marbre, *m.*

Farbenstift, *m.*, γραφεῖον φτιασμένον ἀπὸ χρῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ζωγραφίζουν, (Ιταλ. παστέλλο), pastel, *m.*

Färber, *m.*, ὁ βαφεὺς (βαφιᾶς, τουρκ. μποϊανιτζῆς), teinturier, *m.*

Färberey, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ βαφιᾶ, teinture, *f.*, métier *m.* du teinturier; ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάφουν (τὰ ροῦχα), atelier *m.* du teinturier.

Färberkessel, *m.*, τὸ καζάνι τοῦ βαφέως (βαφιᾶ), chaudière *f.* du teinturier.

Färberröthe, *f.*, τὸ ἐρυθρόδανον (ῥίζα τις διὰ βαφήν), garance, *f.*

Farbig, *adj.* χρωματισμένος, ποικιλοχρώματος, coloré, de couleur.

Farinzucker, *m.*, ζάχαρη κοινωτέρα εἰς σχῆμα ἀλευριοῦ, cassonade, *f.*

Farnkraut, *n.*, ἡ δρυοπτερὶς, ψιλίδια, (χόρτον τι), fougère, *f.*

† Farre, *m.*, τὸ βόδι, boeuf, *m.*

Färse, *f.*, νέα ἐγελάδα, δάμαλις, genisse, *f.*

Farzen, *v. n. pop.* κλάνω, peter.

Fasan, *m.*, ὁ φασιανὸς, τὸ φασιάνι, (πουλί), faisan, *m.*

Fasanerie, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φασιανούς, faisandorie, *f.*

Fasanenmeister, *m.*, ὁ ἐπὶ τῆς εἰς τὴν τροφὴν τῶν φασιανῶν, faisandier, *m.*

Fasanenwärter, *m.*, ὁ φασιανόρος, ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν τροφὴν εἰς τοὺς φασιανούς, faisandier (qui donne à manger aux faisans).

Fasanhenne, *f.*, τὸ θηλυκὸν φασιανοῦ, ἡ φάσσα, *f.* faisane.

Faschine, *f.*, δεμάτι ἀπὸ ξύλα (τὸ ὁποῖον μετιχίνται εἰς τὸν πόλεμον νὰ μίσουν τοὺς λάκκους), fascine, *f.*

Fasching, *m.*, *f.* Fastnacht.

Fase, *f.*, *f.* Faser.

Fasel, *m.*, (junge Vögel), πουλιά, convée, *f.*; (Pl. ὀρνιθόπουλα, poulets, *m. pl.*; (Fischbrut), τὰ νέα ψάρια, alevin, *m.*; (Zucht von Thieren), ἡ ἀνατροφὴ κάθε εἴδους μικρῶν ζώων, nourrage, *m.*; (Art, Gattung), εἶδος, γένος ζώων), (des animaux), *f.*; (Gesindel), τὸ ἀπιτικὰ πουλιά, volaille, *f.*

Faseley, *f.*, ἡ ἀνοησία, παιχνίδι, ἀστοχασιὰ, folâtrerie, étourderie, *f.*

Faselhaft, Faselig, *adj.* ἐλαφρόμυαλος, ἀστόχαστος, ξεπαλιαμένος, folâtre, étourdi.

Faseln, *v. n.* παίζω τρελλὰ καὶ χάμνω τι μὲ φαντασίαν, χωρὶς προσοχὴν, (*Matter*, être volage, légère; (reden), παραλαλῶ, radoter; (erzeugen), γεννῶ (λέγεται διὰ σπιτικὰ ζῶα, καὶ μάλιστα διὰ γουρούνια), faire race, cochonner; (zunehmen, einbringen), αὐξάνω, φέρνω κέρδος, augmenter, porter du gain.

Faser, *m.*, λεπτὴ κλωστὴ (ἐβγαλμένη ἀπὸ πανὶ κτλ.), fil, filet, filament, *m.*

Fasern, *v. a.* ξεφτίζω, ἐβγάζω κλωστὰς ἀπὸ πανὶ κτλ., effiler; sich —, ξεφτίζομαι, s'effiler.

Fasernackend, *f.* Fadennackend.

Faserr, *f.*, Fäserchen, *n.*, ἡ ἴνα (τοῦ σώματος), filament, *m.*, fibre, *f.*

Faserig, *adj.* ἰνώδης, filamenteux, fibreux.

Fasra, *f.* Faser.

Fasrig, *adj.* ξεφτισμένος, effilé.

Fass, *n.*, τὸ βουτζί, βαρέλι, tonneau, vaisseau, *m.*

Fassbinder, *m.*, ὁ βουτζὲς, βαρελᾶς, tonnelier, *m.*

Fässchen, *n.*, τὸ βουτζάκι, βαρελάκι, baril, *m.*

Fassgeborn, *m.*, γιάτος (βουτζιοῦ), enfonçure, *f.*

Fassgebund, *m.*, ἐνσονςοῦρε, *f.*

Fassgelage, *f.*, ἡ δούγια τοῦ βουτζιοῦ, douve (d'un tonneau), *f.*

Fassen, *v. n.* πιάνω (μὲ τὸ χέρι), χαπώ, prendre, saisir; (Steine in Gold ꝛc., δένω πολύτιμον πέτραν μὲ χρυσὸν κτλ., sertir, enchâsser, monter (un diamant etc.); in sich —, βάνω (εἰς κάτι) περβάζι, encadrer; sich fassen, enthalten), περιέχω, contenir, renfermer; *fig.* (begreifen), καταλαμβάνω, comprendre, entendre, saisir; Muth, (Herz) fassen, λαμβάνω θάῤῥος, prendre courage; einen Widerwillen fassen, δυσαρεσκῶ, ἔχω δυσαρέσκειαν, ἀηδίαν, συχαίνομαι, se dégoûter de qc. avoir du dégoût pour qc.; sich —, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, λαμβάνω θάῤῥος, ἡσυχάζω, se remettre, se recueillir.

Fasslich, *adj.* εὐκατάληπτος, concevable, facile à comprendre.

Fasslichkeit, *f.*, τὸ εὐκατάληπτον, compréhensibilité, *f.*

Fassreif, *m.*, στεφάνι βουτζιοῦ, cerceau, *m.*

Fassung, *f.*, (eines Steins in Gold ꝛc.), τὸ δέσιμον (μιᾶς πολυτίμου πέτρας μὲ χρυσὸν κτλ.), enchâssure, monture, sertissure (d'un diamant etc.); (der Seele), ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, disposition (de l'esprit), *f.*; ἡ ἡσυχία, ἀταραξία (τῆς καρδίας), contenance, *f.*; einen aus der — bringen, ταράττω, συγχίζω τινὰ, décontenancer q.; aus der — kommen, ταράζομαι, συγχίζομαι, se décontenancer.

Fasswerk, *n.*, τὰ βουτζιὰ, τὰ βαρέλια, futaille, *f.*

Fast, *adv.* σχεδὸν, presque, à peu près.

Fasten, *v. n.* νηστεύω, jeûner.

Fasten, *m.*, ἡ νηστεία, jeûne, *m.*

Fasten, *f.*, ὁ καιρὸς νηστείας, temps *m.* de jeûne; ἡ παρασκευή, carême, *m.*

Fastenspeise, *f.*, παρασκοτινὸ φαγί, mets *m. pl.* de carême, maigre, *m.*

Fastenzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς παρασκοσῆς, carême, temps *m.* de carême.

Fastnacht, *f.*, ἡ ἀπόκρεως, veille *f.* de carême, jour de carême prenant, mardi gras, *m.*; τὸ καρναβάλι, carnaval, *m.*

Fastnachtschmaus, *m.*, συμπόσιον εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ, fête, *f.*, banquet *m.* pendant le carnaval.

Fastnachtsnarr, *m.*, μασκαρᾶς εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ, carême-prenant, *m.*

Fasttag, *m.*, ἡμέρα νηστείας, jour de jeûne, jour *m.* maigre.

Fatal, *adj.* δυστυχὴς, ἀπὸ ἡμέρα δυστυχίαν, fatal; *fam.* (unangenehm), δυσάρεστος, μισητὸς, désagréable, insupportable.

Fatalität, *f.*, ἡ δυστυχία, τὸ δυστύχημα, infortune, *f.*, malheur, *m.*

Faul, *adj.* (faulend), σάπιος, pourri, corrompu, gâté; (faul zur Arbeit), ἀκνηρὸς, (συμπεπλεγμένος, χαῦνος), paresseux, fainéant.

Faulbaum, *m.*, ἡ κληματίδα, (δένδρον τι), bourdaine (arbre), *f.*

Faulbett, *n.*, κρεββάτι νὰ ἀναπαυθῇ, lit *m.* de repos; ὁ σοφρᾶς, sofa, canapé, *m.*

Fäule, Fäulniß, *f.*, τὸ σάπισμα, pourriture, *f.*

Faulen, v. n. σήπομαι, σαπίζω, σαπαίνω, pourrir, se corrompre, se gâter.

Faulenzen, v. n. εἶμαι ὀκνηρός, ὀκνέω, (χαίνω), fainéanter.

Faulenzer, m., ὁ ὀκνηρός, (τουρκ. τεμπέλης, χάϊνης), fainéant, paresseux, m

Faulenzerey, f., ἡ ὀκνηρία, fainéantise, f.

Faulfieber, n., σαπρὰ (σάπια) πέρμη, fièvre f. putride.

Faulheit, f., ἡ ὀκνηρία, paresse, f.

Faulthier, n., ὁ βραδύπους, (ζῶόν τι πολλὰ ἀργὸν τῆς Ἀμερικῆς), paresseux, ai, m.

Faumen, f. Schäumen.

Faust, f., ὁ γρόθος, ἡ πυγμή, poing, m.

Fäustchen, n., μικρὸς γρόθος, petit poing, m.; ins — lachen, γελῶ χρυφίως, rire sous cape.

Fäustel, m., (im Bergbau), τὸ σφυρί, ἐκεῖνον ὁποῦ σκάπτουν τὰ μέταλλα, marteau m. de main, masse, f.

Fausthandschuh, m., μεγάλον χειρόκτι (ὁποῦ δὲν ἔχει χωρισμένα τὰ δάκτυλα), mitaine, f.

Faustrecht, n., (τὸ δίκαιον τοῦ γρόθου) τὸ δίκαιον ὁποῦ ζητεῖ τις μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ἡ βία, droit m. du plus fort.

Faustschlag, m., ἡ γροθιά, coup m. de poing, gourmade, f.

Favorit, m., f. Günstling.

Februar, m., ὁ φεβρουάριος (μήν), Février, m.

Fechtboden, m., Fechtschule, f., ἡ αὐλὴ, εἰς τὴν ὁποίαν παίζουν τὸ σπαθί, salle f. d' armes.

Fechtbogen, m., f. Rapier.

Fechten, (kämpfen), v. n. πολεμῶ μάχομαι, combattre, se battre; (kunstmäßig fechten), παίζω τὸ σπαθὶ, γυμνάζομαι νὰ πολεμῶ μὲ τὸ σπαθί, faire des armes, escrimer; (streiten, disputiren), πολεμῶ, φιλονεικῶ, disputer; fam fechten gehen, ζητῶ ἐλεημοσύνην, mendier; mit den Händen —, χειρονομῶ, κινῶ πολλὰ τὰ χέρια, faire des gesticulations.

Fechter, m., ὁ πολεμιτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ (τεχνικὰ) μὲ τὸ σπαθὶ, ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί, escrimeur, celui qui fait des armes; (bey den Alten), ἀθλητὴς, μονομάχος (τῶν ἀρχαίων), gladiateur, m.

Fechthandschuh, m., χειρόκτι μεγάλον καὶ χονδρὸν ἐκεῖνον ὁποῦ πολεμοῦν τὸ σπαθί, gant m. bourré.

Fechtkunst, f., πολεμικὴ, γύμνασις νὰ πολεμῇ τις τὸ σπαθί, escrime, f.

Fechtmeister, m., ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν πολεμικὴν (μὲ τὸ σπαθί), maître d'armes.

Fechtplatz, m., Fechtschule, f. Fechtboden.

Feder, f., τὸ πτερὸν, (φτερόν), plume, f.; (zum Schreiben), τὸ κονδύλι, plume (à écrire); (von Stahl), τὸ ἐλατήριον, ressort, m.

Federalaun, m., Federweiß, n., σιώρι σχιστόν, alun schisteux, m.

Federball, m., σφαῖρα (τόπι) μὲ πτερὰ (διὰ παιγνίδι), volant, m.

Federbesen, m., σκοῦπα ἀπὸ πτερὰ, plumart, m.

Federbett, n., πάπλωμα, πρωτέρεμα μὲ πτερὰ, lit m. de plumes.

Federbüchse, f., κουτὶ διὰ τὰ κονδύλια, étui à plumes, écritoire, m.

Federbusch, m., πτερὸν διὰ στολισμὸν τοῦ καπέλου, panache, m.; λόφος (τινῶν πουλιῶν), huppe, f.

Federfechter, m., (pop. Federfuchser), ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ μόνον μὲ τὸ κονδύλι (μάλιστα· ἀβουκάτος, μὲ κακοφρόνησιν), fig. plumitif (qui ne combat qu' avec sa plume).

Federgehäuse, Federhaus, n., (in Taschenuhren), κύλινδρος εἰς τὸ ὡρολόγιον, barillet (d'une montre), m.

Federhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πτερὰ, marchand m. plumassier; ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ κονδύλια, marchand de plumes (à écrire).

Federhart, adj. ἐλαστικὸς, élastique.

Federharz, n., κομμὶδι ἐλαστικὸν, résine f. élastique.

Federhut, m., καπέλο στολισμένον μὲ πτερὰ, chapeau m. à plumet.

Federig, adj. γεμάτος πτερὰ, plein de plumes.

Federkiel, m., τὸ καλάμι τοῦ

πουλιοῦ, tuyau m. de plume.

Federkraft, f., ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, ἐλαστικότης, élasticité, f.

Federkrieg, m., πόλεμος μὲ τὰ κονδύλια, φιλονεικία μεταξὺ γραφέων, guerre f. de plume.

Federleicht, adj. ἐλαφρὸς ὡσὰν πτερὰ, léger comme une plume.

Federlesen, n., fam. nicht viel Federlesens machen, δὲν ἀργῶ πολὺ, παύεύω (τὰ εὐθύς, ne pas lanterner, ne pas tarder (q.) sur le champ.

Federlos, adj. ἄπτερος, sans plumes.

Federmesser, n., τὸ κονδυλομάχαιρον, canif, m.

Federn, v. n. χάνω τὰ πτερὰ, χάνω τὰ πτερὰ, perdre mes plumes.

Federnelke, f., εἶδος γαρυφάλλου (ὁποῦ ἔχει ὡσὰν χνοῦν), oeillet m. frangé, mignardise, f.

Federpfeife, f., f. Federspule.

Federpflücker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βγάζει τὰ καπέλα μὲ πτερὰ, plumassier, m.

Federpolster, m., σχιαμάδα τοῦ πουλίου, fente f. de la plume.

Federspiel, n., σχῆμα πουλίου γεμισμένου διὰ νὰ μάθουν αὐτὸ τὰ ἱεράκια, leurre (pour les faucons), m.; σχῆμα πουλίου ἢ χριμασμένα διὰ γύρισιν τῶν ἱεράκων, épouvantail (que l'on attache aux arbres etc.),

Federspule, Federpose, f., καλάμι κονδυλιοῦ, κονδύλι (ἀδιάλεντον), tuyau m. de plume.

Federstaub, m., τὸ χνοῦδι, duvet, m.

Federstäuber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πτερὰ (χνοῦδι), marchand m. de plumes (dont on remplit les lits).

Federvieh, n., τὰ οἰκιακὰ (σπιτικὰ) πουλλιὰ (μάλιστα· χῆναις, ὀρνίθια, πάπιαις, μαϊρικα), volaille, f.

Federwage, f., στατῆρα ἢ καντάρι μὲ ἐλατήριον, peson m. à ressort.

Federwildbret, n., τὰ ἄγρια πουλιὰ, τὸ ἀγρίμνι, (οἷον· πέρδικαις, ὀρτύκια κτλ.), menu gibier, m., volatille, f.

Federzeichnung, f., σχεδίασμα, σχεδιογραφία μὲ τὸ κονδύλι, dessin m. à la plume.

Fee, f., ἡ ἐξωτικὴ (ἡμίθεα τις ἢ μάγισσα κατὰ τὰ παραμύθια τῶν ποιητῶν), fée, f.

Feenmährchen, n., παραμύθιον δι' ἐξωτικάς, conte m. de fées; (f. Fee).

Feerey, f., μαγεία (γινομένη ἀπὸ ἐξωτικήν), féerie, f.; f. Fee.

Fege, f., ἡ πάστρευσις, τὸ πάστρευμα, nettoiement, m.; τὸ κοσκινον, crible, m.

Fegefeuer, n., τὸ καθαρτήριον πῦρ, purgatoire, m.

Fegen, v. a. καθαρίζω, τρυκαλίζω, nettoyer, balayer.

† Fehde, f., ὁ πόλεμος (μάλιστα εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Γερμανίας), guerre (autrefois

tout dans l'Allemagne aux temps de la chevalerie), f.

Fehdebrief, m., γραφὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀναχηρύττουν πόλεμον, cartel, m., déclaration f. de guerre.

Fehdehandschuh, m., χειρόκτι τὸ ὁποῖον ἐβάπτιζον (εἰς τὴν παλαιὰν Εὐρώπην) εἰς τοὺς πόδας ἑνὸς τὸν ὁποῖον ἐκάλοῦσαν εἰς μονομαχίαν, gant m. qu'un chevalier jetait aux pieds d'un autre en signe de cartel.

Fehe, f., βερβερίτζα τῆς Σιβηρίας, (ζαντζάπι), écureuil m. de Sibérie.

Fehlwamme, f., γοῦναις ἀπὸ ζαντζάπι, petit gris, m.

Fehl, m., τὸ ἐλάττωμα, défaut, m.; f. Fehler.

Fehlbar, adj. σφαλερὸς, faillible.

Fehlbitte, f., ἡ ματαιοπαρακάλεσις, prière ou demande f. faite en vain.

Fehlen, v. a. (nicht treffen), δὲν ἐπιτυχαίνω (δὲν τυγχάνω σκοπεύοντας, τουφέκι), manquer, manquer son coup; v. n. (mangeln), λείπω, v. n. manquer; das Geld fehlt mir, τὰ fehlt mir am Gelde, ἔχω ἔλλειψιν ἀπὸ ἄσπρα, δὲν ἔχω ἄσπρα, l'argent me manque, je manque d'argent; (irren, sich täuschen), γελῶμαι, ἀπατῶμαι, ἁμαρτάνω, se tromper; es fehlt mir etwas, δὲν εἶμαι καλά, je ne me porte pas bien; was fehlt dir? τί ἔχεις; τί ἔπαθες; qu' avez-vous? es fehlt nicht viel so wäre

ich gefallen, ὀλίγον ἔλλειπε ἀπὸ τὸ νὰ πέσω, j'ai failli tomber; es fehlt viel, oder: weit gefehlt, τελείως δὲν εἶναι, πολὺ διαφέρει, tant s'en faut.

Fehler, *m.*, τὸ σφάλμα, défaut, vice, *m.*; (Mangel), ἡ ἔλλειψις, faute, *f.*, défaut, *m.*; (Irrthum), τὸ λάθος, σφάλμα, faute, erreur, *f.*

Fehlerfrey, *adj.* ἀλάνθαστος, χωρὶς λάθος, sans fautes, parfait.

Fehlerhaft, *adj.* σφαλερὸς, ἐσφαλμένος, ὁποῦ ἔχει λάθη, σφάλματα, vicieux, défectueux, fautif.

Fehlfahren, Fehlgehen, Fehltreten, χάνω τὸν δρόμον (πηγαίνωντας μὲ ἁμάξι, πηγαίνωντας πεζὸς, πηγαίνωντας μὲ ἄλογον), manquer son chemin (en allant en voiture, à pied, à cheval).

Fehlgreifen, *v. n.* ἀπατῶμαι πιάνωντας, πιάνω ἄλλο τι παρὲ ὁποῦ ἠθέλησα, se méprendre.

Fehlgeburt, *f.*, γέννα πρὶν τοῦ καιροῦ, ἀποβολὴ, fausse-couche, *f.*

Fehlgriff, *m.*, τὸ λάθος (κυρίως ἐκείνου ὁποῦ πιάνει ἄλλο παρὲ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει), méprise, *f.*

Fehlschießen, *v. a.* δὲν ἐπιτυχαίνω (βλίπωντας σκόπευτον, τουφέκι), manquer en tirant.

Fehlschlagen, *v. n.* δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας, porter un faux coup; (μετάφ.) δὲν ἐπιτυχαίνει, *fig.* ne pas réussir, échouer.

Fehlschlag, Fehlschuß, Fehlstoß, Fehlstreich, *m.*, τὸ κτύπημα, ἡ τουφεκιὰ κτλ. ὁποῦ λανθάνεται, δὲν ἐπιτυχαίνει, faux coup, *m.*; einen Fehlschlag, Fehlschuß ꝛc. thun, δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας, βλίπωντας τουφέκι κτλ., manquer son coup (en frappant, en tirant etc.).

Fehlschließen, *v. n.* λανθάνομαι συλλογιζόμενος, δὲν ἐπιτυχαίνω μὲ τοὺς συλλογισμούς μου, mal argumenter.

Fehlschluß, *m.*, παραλογισμὸς, λανθασιτικὸς συλλογισμὸς, λάθος εἰς τὸν συλλογισμὸν, paralogisme, sophisme, *m.*

Fehlstoßen, *v. n.* δὲν ἐπιτυχαίνω (κτυπῶντας μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κτλ.), manquer son coup (avec la pointe de l'épée.

Fehltreten, *v. n.* ξεγλυστρῶ, γλυστρῶ τὸ ποδάρι μου, faire un faux pas.

Fehltritt, *m.*, τὸ γλύστρημα τοῦ ποδός, σφαλερὸν πάτημα, faux pas, *m.*; einen Fehltritt thun, ξεγλυστρῶ πατῶντας, faire un faux pas; (μεταφ.) κάμνω ἕνα σφάλμα, *fig.* faire un faux pas, commettre une faute.

Fehlwerfen, *v. n.* δὲν ἐπιτυχαίνω βλίπωντας μὲ τὸ χέρι (ὡσὰν πέτραν), manquer en jetant.

Fehm, *f.*, das Fehmgericht, κριτήριον μυστικὸν ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (ἐν τῇ παλαιᾷ Γερμανίᾳ), juridiction *f.* secrète criminelle (dans l'ancienne Allemagne).

Fehme, *f.*, (Schweinemast), τροφὴ τῶν γουρουνιῶν μὲ βαλάνια, glandée, *f.*

Fehwamme, *f.*, ἡ γοῦνα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς σιβηρικῆς βεβρεθίτζας, petit gris, *m.*

Feifel, *f.*, αἱ χοιράδες (πολλοὶ τι) εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ὀλίγων, avives, *f. pl.*, (maladie de chevaux).

Feige, *f.*, τὸ σῦκον, figue, *f.*

Feige, *adj.* δειλὸς, ἄκαρδος, φοβούμενος, lâche, poltron, craintif.

Feigenbaum, *m.*, ἡ συκία, συκιά, figuier, *m.*

Feigheit, *f.*, ἡ ἀκαρδία, δειλία, lâcheté, poltronnerie.

Feigherzig, *adj.* ἄκαρδος, δειλὸς, ὀλιγόψυχος, lâche, timide, peureux.

Feigherzigkeit, *f.*, ἡ ἀκαρδία, δειλία, ὀλιγοψυχία, lâcheté, timidité, *f.*

Feigwarze, *f.*, τὸ κονδύλωμα πράμα τι κοντὰ εἰς τὸν κῶλον, fic, condyloine, *m.*

Feil, *adj.* πωλητὸς, ὁποῦ πωλεῖται, à vendre, mis en vente; feil haben, πολλὰ ἔχω νὰ πωλήσω, mettre en vente, exposer en vente; (μεταφ.) μισθωτὸς, ἅπαις μένει δῶρο (καὶ τὰ πλέον ἀργύρου) διὰ πληρωμὴν, *fig.* vénal; eine feile Dirne, πόρνη κοινὴ, une prostituée.

Feile, *f.*, τὸ λιμί, lime, *f.*

Feilen, *v. a.* εἰ *n.* ρετζέω,

mer; (*metaph.*) *διορθώνω, καλλωπίζω, fig.* limer.

Feinhauer, *m.*, *ὁ ῥινοτομεύς*, tailleur ou faiseur *m.* de limes.

Feilicht, *n.*, Feilspäne, *f.*, Feilstaub, *m.*, *τὰ ῥινίσματα*, limaille, *f.*

Feilschen, *v. a. fam. ἐρωτῶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμήν*, demander le prix d'une marchandise, marchander.

fein, *adj. λεπτός, ψῖνος*, fin, délié, menu; (*metaph.*) *ἀγχίνους, παναύργυος, (bains καλλιλαμβάνει εὐθὺς κάθε μηχάνημα)*, fin, rusé, adroit; (*metaph.*) *πεπαιδευμένος, πολιτικός*, poli, qui a du savoir vivre.

Feind, *m.*, *ὁ ἐχθρὸς, (ὁ πολέμιος)*, ennemi, *m.*

Feindin, *f.*, *ἡ ἐχθραινα*, ennemie, *f.*

feind seyn, einem, *εἶμαι ἐχθρός*, être ennemi (de q.), vouloir du mal à q.; — werden, *γίνομαι ἐχθρὸς, ἐχθραίνομαι, ἐχθρεύομαι*, concevoir de l'inimitié contre q.

feindlich, *adj. ἐχθρικός*, ennemi (*adj.*).

Feindschaft, *adj. ἡ ἔχθρα*, inimitié, *f.*

feindselig, *adj. ἐχθρικός*, hostile, ennemi.

Feindseligkeit, *f.*, *ἡ ἔχθρα, τὸ μῖσος*, inimitié, *f.*; Feindseligkeiten, *f. pl.*, *αἱ ἐχθρικαὶ πράξεις, πολεμικὰ ἔργα, πόλεμος*, hostilités, *f. pl.*

Feinheit, Feine, *f.*, *ἡ λεπτύνης, ψιλότης*, finesse, subtilité, délicatesse, *f.*

Feist, *adj. παχὺς*, gras.

Feiste, *f.*, *ὁ χαιρὸς εἰς τὸν ὑπὸ τὰ ἐλάγια καὶ τὰ ἄγρια γαυρούνια εἶναι παχύτερα*, (chass.) cervaison, porchaison, *f.*

Feistigkeit, *f.*, *ἡ παχύτης, τὸ πῖαρ*, graisse, obésité, *f.*

Feld, *m.*, *ὁ ἀγρός, τὸ χωράφι, ὁ κάμπος*, champ, *m.*, campagne, *f.*; auf das Feld gehen, *πηγαίνω εἰς τὸν ἀγρόν, εἰς τὸ χωράφι*, aller, faire un tour à la campagne; ins Feld, zu Felde gehen, *πηγαίνω εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, εἰς τὸν πόλεμον*, entrer en campagne; das Feld behalten, *νικῶ, μένω νικητής*, demeurer maître du champ de bataille, remporter la victoire; *fam.* das sieht noch im weiten Felde, *αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ἀμφίβολον, αὐτὸ δὲν θὰ γένῃ τόσον ἀγλήγορα*, cela est encore bien éloigné.

Feldapotheke, *f.*, *ἀποθήκη (ἀποτίκα) εἰς τὸν κάμπον*, apothicairerie *f.* de campagne.

Feldarbeit, *f.*, *δουλειὰ εἰς τὸν ἀγρόν, εἰς τὸ χωράφι*, labourage, *m.*

Feld-Artillerie, *f.*, *τὸ καρόσια τοῦ κάμπου (δηλαδὴ τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς μάχην, ὄχι εἰς πολιορκίαν)*, artillerie *f.* de campagne.

Feldbäcker, *m.*, *ψωμᾶς στρατεύματος*, boulanger *m.* de l'armée.

Feldbäckerey, *f.*, *ὅλα τὰ ἀν-κοντα εἰς ψήσιμον ψωμιοῦ διὰ τὸ στρατεύμα*, boulangerie *f.* de l'armée.

Feldbau, *m.*, *ἡ γεωργία, τὸ γεώργημα, ἡ γεωργική*, agriculture, *f.*, labourage, *m.*

Feldbett, *n.*, *κρεββάτι διὰ στρατιώτας εἰς τὸν κάμπον*, lit de camp, lit *m.* brisé.

Feldbinde, *f.*, *ὁ ζωστὴρ, ζωνάρι ὁποῦ φοροῦν οἱ ἀφρικιάλοι εἰς τὸν πόλεμον*, écharpe, *f.*

Feldblume, *f.*, *λουλούδι ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ χωράφια*, fleur *f.* des champs.

Felderbecke, *f.*, *θόλος (κεβάνι) στρωμένος μὲ χορτσματιάς κτλ.*, soffite, *f.*

Feldflasche, *f.*, *ἡ φιάλα (τὸ μπουτελιὸ) τοῦ στρατιώτου εἰς τὸν κάμπον*, cantine, *f.*

Feldfrucht, *f.*, *ὁ καρπὸς τοῦ ἀγροῦ, τὸ γέννημα*, fruit *m.* de la campagne; die Feldfrüchte, *τὰ γεννήματα, τὰ σιτάρια*, les blés, *m. pl.*

Feldgehäge, *n.*, *τόπος περιφραγμένος διὰ βασιλικὸν κυνήγι*, enclos *m.* pour la chasse (royale).

Feldgeräth, *n.*, *τὰ σκεύη διὰ τὸ γεώργημα (οἷον· ἀλέτρι, λιογάρι κτλ.*, outils *m. pl.* de labourage; (zum Kriege), *τὰ σκεύη (ποῦ ὁρφικιάλοι) εἰς τὸν πόλεμον*, attirail de campagne, équipage *m.* de guerre.

Feldgeschrey, *n.*, *τὸ σύνθημα, ἡ κραυγή, ἕνας λόγος συμφωνημένος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται*

μετεξὺ των, mot *m.* de ralliement.

Feldgrille, *f.*, ἡ ἀκρίδα, (ὁ ζίζυγας, τζίτζυγας), grillon *m.* des champs.

Feldherr, *m.*, ὁ στρατηγός, général en chef, capitaine, *m.*

Feldhuhn, *n.*, ἡ πέρδικα, perdrix, *f.*

Feldhüther, *m.*, ὁ ἀγροφύλαξ, messier, *m.*

Feldhütte, *f.*, καλύβα εἰς τὸν ἀγρόν, baraque (du messier), *f.*; καλύβα εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, baraque (des soldats dans la guerre).

Feldjäger, *m.*, (πολεμικὸς κυνηγὸς) στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι κοντόν, chasseur (soldat), *m.*

Feldkeller, *m.*, ποτροῦμι εἰς τὸν κάμπον, cave *f.* dans le camp.

Feldkümmel, *m.*, ὁ ἄγριος κύμινος, carvi, cumin *m.* sauvage.

Feldlager, *n.*, ὁ κάμπος, τὸ στρατόπεδον, camp, *m.*

Feldlazareth, *n.*, νοσοκομεῖον κινητὸν διὰ τοὺς στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον, ambulance, *f.*

Feldmark, *m.*, τὰ σύνορα ἑνὸς ἀγροῦ, limites *f. pl.* d'un champ, finage, *f.*

Feldmarschall, *m.*, ὁ ἀρχιστράτηγος, maréchal de camp, Feldmaréchal, *m.*

Feldmaus, *f.*, τὸ ποντίκι εἰς τὰ χωράφια, souris *f.* champêtre.

Feldmeister, *m.*, *s.* Abdecker.

Feldmessen, *n.*, τὰ μετρήματα τῶν ἀγρῶν (κατὰ γεωμετρίαν), arpentage, *m.*

Feldmesser, *m.*, ὁ μετρητὴς ἀγρῶν (μὲ γεωμετρικὸν τρόπον), arpenteur, *m.*

Feldmeßkunst, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ μετρεῖν τοὺς ἀγροὺς, (μέρος γεωμετρίας), art de l'arpenteur, arpentage, *m.*

Feldmohn, *m.*, ἀγριοπαπαροῦνα, coquelicot (plante), *m.*

Feldmusik, *f.*, οἱ μουσικοὶ εἰς τὸ στράτευμα, musiciens *m. pl.* de l'armée.

Feldpost, *f.*, ἡ στρατιωτικὴ πόστα (εἰς τὸν πόλεμον), poste *f.* de l'armée.

Feldprediger, *m.*, ὁ παπᾶς εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, aumônier (d'un régiment), *m.*

Feldregiment, *n.*, τάγμα στρατιωτικὸν (ὁποῦ πολεμεῖ εἰς τὸν κάμπον), régiment *m.* de campagne.

Feldrose, *f.*, Feldröschen, *n.*, ἡ ἀγρία ἀνεμώνη, (λουλουδι), anémone *f.* sauvage.

Feldschanze, *f.*, περιτείχωμα εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, fort *m.* de campagne.

Feldscherer, *m.*, ὁ χειρουργὸς ἑνὸς μικροῦ τάγματος στρατιωτῶν (ἀπὸ 100 ἕως 200 στρατιώτας), chirurgien *m.* d'une compagnie.

Feldschlacht, *f.*, ἡ μάχη, (μπαταλία), bataille, *f.*

Feldschlange, *f.*, εἶδος κανονίου μικροτέρου ἀπὸ τὰ ἄλλα, coulevrine, *f.*

Feldschmiede, *f.*, ἐργαστήριον τοῦ χαλκᾶ εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, forge *f.* de campagne.

Feldschnecke, *f.*, σάλιαγκας, limas, *m.*

Feldsoldat, *m.*, στρατιώτης (δοῦλεύων εἰς τὸν πόλεμον) soldat, *m.*

Feldspinne, *f.*, ἀράχνης (σάλιαγκας) εἰς τὰ χωράφια, araignée *f.* des champs.

Feldstein, *m.*, κοινὴ πέτρα εἰς τὰ χωράφια, pierre *f.* des champs.

Feldstück, *n.*, κανόνι (τὸ ὁποῖον μετεχειρίζονται εἰς τὴν μάχην), pièce *f.* de campagne.

Feldstuhl, *m.*, εἶδος σκαμνοῦ χωρὶς ἀκουμβιστήρια, εἰς ὁποῦ διπλώνεται εἰς ἄλλο, pliant, *m.*

Feldtaube, *f.*, περιστέρι χωρικόν, pigeon fuyard, *m.*

Feldwache, *f.*, ὁ φύλαξ, (φυλακίτωρας) εἰς τὸν κάμπον εἰς τὸ στρατόπεδον, vedette, *f.*

Feldwachtmeister, *m.*, ὁ Μάϊορος (μάλιστα εἰς τὸ ἱππικόν), major (de cavalerie), *m.*

Feldwasser, *n.*, νερὸν εἰς τὰ χωράφια, eaux *f. pl.* de la campagne.

Feldwebel, *m.*, ὁ πρῶτος τῶν κατωτέρων ὀφφικίαλων, sergent-major, *m.*

Feldweg, *m.*, μονοπάτι (διὰ μέσου χωραφιῶν), chemin *m.* de travers.

Feldzeichen, *n.*, σημεῖον στρατιώτου (μάλιστα, ἐκεῖνο ὁποῦ φοροῦν εἰς τὰ καπέλλα), cocarde, *f.*

Feldzeugmeister, *m.*, ὁ στρά-

ἐπιστάτης τῆς ἀρτιλλερίας, (τῶν τοποτηρήσεων), général m. de l'artillerie.

Feldzug, m., ἡ ἐκστρατεία εἰς τὸν πόλεμον, campagne, expédition f. militaire.

Felge, f., ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ, ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ, jante, f.

Felgen, v. a. βάνω τὰς ἀψίδας εἰς τὸν τροχόν, mettre des jantes à une roue.

Fell, n., τὸ δέρμα, τὸ πετζί, peau, f., cuir, m.

Felleisen, n., τὸ δισάκκι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ ταχυδρόμοι τὰς γραφάς, valise, malle, f.

Felsen, Fels, m., ἡ ἀπότομος πέτρα, ὁ βράχος, roc, rocher, m., roche, f.

Felsenherz, n., fig. σκληρὴ (ὡσὰν πέτρα) καρδία, coeur n. de roche.

Felsenkluft, f., σχισμάδι εἰς βράχον, fente f. de rocher.

Felsenwand, f., βράχος ὁποῦ σιέκεται ὀρθὰ ὡς τοῖχος, pente (presque perpendiculaire) f. d'un rocher.

Felsig, adj. βραχώδης, πετρώδης, plein de rochers.

Felsstein, m., πέτρα ἀπὸ βράχον, pierre f. de rocher.

Fenerstangen, f. pl., τὰ δύο μακρὰ ξύλα τοῦ ἁμαξιοῦ μεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα ζεύγουν ἕνα ἄλογον μόνον, les limons (d'une voiture).

Fenichel, m., τὸ μάραθρον, (μάλαθρον) (φυτὸν), fenouil, m.

Fenchelholz, n., s. Sassafras.

Fenster, n., τὸ παράθυρον, παραθύρι, fenêtre, vitre, m.

Fensterbeschlag, m., Fensterbeschläge, n., τὸ σιδερᾶκι τοῦ παραθύρου, le gond d'une fenêtre.

Fensterbley, n., μολύβι διὰ παράθυρα, plomb m. de vitrier.

Fensterchen, n., μικρὸν παράθυρον, petite fenêtre.

Fensterflügel, m., καντάτι παραθύρου, battant m. de fenêtre.

Fenstergeld, n., δεσπὸς ἀπὸ τὰ παράθυρα, fenêtrage, m., taxe f. sur les fenêtres.

Fenstergiebel, m., τριωνιόπιον (παραθύρου), fronton (de fenêtre), m.

Fenstergitter, n., κάγκελλα παραθύρου, treillis m. d'une fenêtre, jalousie, f.

Fensterglas, n., γυαλὶ διὰ παράθυρα, verre m. à vitres.

Fensterkissen, n., μαξιλλάρι εἰς τὸ παράθυρον, coussinet, accoudoir, m.

Fensterkreuz, n., τὸ ξύλον τοῦ παραθυριοῦ, τὸ περιθώριον τοῦ παραθυριοῦ, croisée, f., meneau, m.

Fensterladen, m., τὸ ἔξω σανιδένιον ἀντιπαράθυρον, contrevent, volet, m.

Fensterrahmen, m., τὸ ξύλινον τετράγωνον ὁποῦ περικλείει τὸ παράθυρον, chassis, m.

Fenstersäule, f., Fensterpfeiler, m., ὁ τοῖχος ἀνάμεσα εἰς δύο παράθυρα, trumeau, m.

Fensterscheibe, f., ἕνα γυαλὶ διὰ παράθυρον, vitre, carreau m. de vitre.

Fenstersturz, m., ἀνώφλιον παραθύρου, linteau d'une fenêtre.

Fensterwerk, n., τὰ παράθυρα, fenêtrage, vitrage, m.

Ferien, f., αἱ ἑορτὰ, αἱ ἀργίαι, (εἰς κριτήριον, εἰς σχολεῖον), feries, vacances, f. pl.

Ferkel, Ferkelchen, n., τὸ γουρουνόπουλον, cochon m. de lait.

Ferkeln, v. n. γεννῶ γουρουνόπουλα, cochonner.

Fern, adv. μακρὰ, μακρυὰ, loin; adj. μακρὺς, ἀπομακρυσμένος, éloigné, lointain.

Fernambuk, m., ξύλον τι ἀπὸ τὴν Βρασιλίαν μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα, fernambouc, bois m. de Brésil.

Ferne, f., τὸ μάκρος, μακρὺν διάστημα, distance, f., éloignement, m.

Fernen, v. n. fam. φαίνομαι εὔμορφος ἀπὸ μακρυὰ, paraître beau de loin.

Ferner, adv. πρὸς τοῦτους, καὶ παρ' ἀπάνω, plus, de plus, en outre; adj. ὁ, ἡ, τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ἑξῆς, ultérieur, à l'avenir.

Fernerhin, adv. εἰς τὰ ἑξῆς, μετὰ ταῦτα, à l'avenir.

Fernglas, n., γυαλὶ μὲ τὸ ὁποῖον ὁ κοντόφθαλμος βλέπει μακρυὰ, lorgnette, f.; (Fernrohr), τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνα), lunette f. d'approche.

Fernrohr, n., τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνα), télescope, m., lunette f. d'approche.

Ferse, f., ἡ πέρνα, (φτέρνα), talon, m.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

Fersengeld, *n.*, — geben, *fig. fam.* φεύγω (τρέχοντας), lâcher le pied, s'enfuir.

Fertig, *adj.* (bereit), ἕτοιμος, prêt; (behend), ταχύς, ὀξυήγορος, prompt; (geschickt), ἐπιτήδειος, adroit, habile; ich bin damit —, ἐτελείωσα τοῦτο, je l'ai fait, achevé; ich werde bald — seyn, θέλω τελειώσει εὐθύς, j'aurai bientôt fait; sich — machen, ἑτοιμάζομαι, s'apprêter, s'ajuster; mit einem — werden, εἶναι ἱκανὸς νὰ βάλω εἰς τάξιν τινά, venir à bout de q.; *fam.* er ist —, ἐχάθηκε, ἀφανίσθηκε, c'est fait de lui, il est ruiné.

Fertigen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, πάμνω, achever, finir, faire.

Fertigkeit, *f.*, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, adresse, habitude, *f.*

Fessel, *f.*, (gewöhnl.) die Fesseln, (*pl.*), οἱ αἰδηρένιοι δεσμοὶ (διὰ τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια), fers (pour enchaîner q.), *m. pl.*; einen in Fesseln legen, βάνω τινὰ εἰς τὰ αἴδηρα, mettre q. aux fers.

Fessel, *m. f.*, τὸ κάτω μέρος τοῦ ποδαριοῦ τῶν ἀλόγων, τὸ μισοκύνιον, paturon (d'un cheval), *m.*

Fesseln, *v. a.* αἰδηροδένω, βάνω εἰς τὰ αἴδηρα, enchaîner, mettre q. aux fers; (ein Pferd), δένω τὰ ποδάρια τοῦ ἄλόγου εἰς τὴν βοσκήν, entraver (un cheval); *fig.* (einnehmen), θέλγω, μαγεύω τὴν (καρδίαν), enchaîner (*prop.* et *fig.*), captiver.

Fest, *n.*, (der Festtag), ἡ ἑορτή, fête, *f.*, jour *m.* de fête; (Festlichkeit), ἡ πανήγυρις, παράταξις, festin, *m.*, fête, *f.*; (Schmaus), τὸ συμπόσιον, ἡ ξεφάντωσις, festin, regal, banquet, *m.*

Fest, *adj.* στερεός, ferme, fixe; das feste Land, ἡ στερεά, ἡ ξηρά, terre *f.* ferme, continent, *m.*; ein fester Platz, φρούριον, (καστέλι, κάστρον), place *f.* forte; ein fester Schlaf, βαθὺς ὕπνος, un profond sommeil; fest binden, δένω σφιχτά, serrer, attacher; fest halten, κρατῶ σφιχτά, δυνατά, tenir ferme; (*s.* Halten).

Festabend, *m.*, ἡ παραμονὴ μιᾶς ἑορτῆς, veille *f.* d'une fête.

Festigkeit, *f.*, ἡ στερεότης, fermeté, *f.*; (Festigkeit), ἡ σταθερότης, fermeté (*fig.*), constance, *f.*

Festkleid, *n.*, ἑορτάσιμον φόρεμα, habit *m.* de fête.

Festlich, *adj.* ἑορτάσιμος, solennel, pompeux.

Festlichkeit, *f.*, ἡ πανήγυρις, παράταξις, solennité, pompe, *f.*

Feststehen, *v. a.* einen, φυλακώνω, emprisonner; *fig.* ἀποφασίζω, διορίζω, arrêter, fixer, déterminer.

Feststellung, *f.*, ἀπόφασις, διορισμός, fixation, *f.*

Festrechnung, *f.*, λογαριασμὸς διὰ τὰς ἑορτάς, compte, *m.*

Feststitzen, *v. n.* εἶμαι στερεός, στερεωμένος, être ferme (*prop.* et *fig.*); (im Gefängnisse), κάθομαι εἰς τὴν φυλακήν, être en prison.

Feststehen, *v. a.* στέκομαι στερεά, δὲν κουνοῦμαι, se tenir ferme sur ses pieds (*prop.* et *fig.*).

Festtag, *m.*, ἡ ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἡ ἑορτή, jour *m.* de fête.

Festung, *f.*, τὸ προύριον, (καστέλι), place forte, forteresse, *f.*

Festungsbau, *m.*, ἡ κτίσις φρουρίου, (καστελιοῦ), fortification, *f.*; (Festungsarbeit), δουλειὰ εἰς τὰ φρούρια (μάστα διὰ κακοποιούς), travaux *m.* forcés (dans une place forte).

Festungswerk, *n.*, τὸ περιπέχισμα, ὀχύρωμα, ouvrage *m.* de fortification.

Fett, *n.*, τὸ πάχος, graisse, *f.*, gras, *m.*

Fett, *adj.* παχύς, gras; (*comp.*) πολύκερδος, κερδοσκός, lucratif, riche.

Fettammer, *m.*, ὁ συκοφάγος (πουλλί), ortolan, *m.*

Fettflecken, *m.*, λέρα ἀπὸ πάχος, tache *f.* de graisse.

Fettgans, *f.*, εἶδος πουλλοῦ παλασσίου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ χῆνα καὶ εἶνα πολλὰ παχύ, pingoin, pinguin, *m.*

Fetthaut, *f.*, τὰ δέρμα περιέχον τὸ πάχος (εἰς τὸ σῶμα), tunique ou membrane adipeuse.

Fettig, *adj.* ἀλειμμένος ἢ λερωμένος μὲ πάχος, gras, sali de graisse.

Fettigkeit, *f.*, ἡ παχύτης, graisse, onctuosité, *f.*

Fettkram, *m.*, ἡ πραγματεία τοῦ ἀλλαντοπώλου, boutique *f.* de charcutier; (*s.* Fettkrämer).

Fettkrämer, *m.*, ὁ ἀλλαντοπώλης, (ὅστις πωλεῖ λαρδί, χοιρομέρια, λουκάνικα κτλ.), charcutier (qui vend du lard, des jambons, des boudins etc.).

Fettwagen, *m.*, τὸ τελευταῖον ἢ κατώτερον στομάχι εἰς τὰ ζῶα τὰ ἀναμασσούντια, abomasus, *m.*, caillette, *f.*

Fettsäure, *f.*, τὸ στεατῶδες ὀξύ, (chem.) acide *m.* sébacé.

Fettschmelzen, *n.*, (Pferdekrankheit), πάθος τι τῶν ἁλόγων (εἶδος φθίσεως), gras-fondu, *m.*

Fettschwanz, *m.*, οὐρὰ παχεῖα (εἰς μερικὰ εἴδη προβάτων), queue *f.* remplie de graisse (de quelques espèces de brebis).

Fettwaare, *f.*, τὰ πράγματα τοῦ ἀλλαντοπώλου, marchandise *f.* de charcutier; (*s.* Fettkrämer).

Fetzen, *m.*, ἕνα κομμάτι σχισμένον ἀπὸ παντί, βούκον κτλ., τὸ ῥάκος, τὸ τζάντζον, lambeau, haillon, chiffon, *m.*

feucht, *adj.* ὑγρός, humide, moite.

feuchten, *v. n.* ὑγραίνομαι, γίνομαι ὑγρός, suinter; *v. a.* ὑγραίνω, πάμνω ὑγρόν, humecter, tremper.

Feuchtigkeit, *f.*, ἡ ὑγρότης, ὑγράδα, humidité, moiteur, *f.*; ὑγρὸν εἰς τὸ σῶμα, humeur (dans le corps), *m.*

Feuchtigkeitsmesser, *m.*, τὸ ὑγρόμετρον, hygromètre, *m.*

Feuer, *n.*, ἡ φωτιά, φωτιὰ, τὸ πῦρ, feu, *m.*; (Feuersbrunst), ἡ πυρκαϊά, ὁ καπνός, feu, incendie, *m.*; (Hitze, Lebhaftigkeit), ἡ ζωηράδα, θερμάτης, φωτία, feu, *m.*, ardeur, chaleur, *f.*

Feueranbeter, *m.*, πυρολάτρης, ignicole, *m.*

Feueranstalt, *f.*, ἡ κατασκευὴ διὰ βύσιν τῆς πυρκαϊᾶς, arrangement *m.* pour les incendies.

Feuerarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μεταχειρίζεται φωτίαν εἰς τὴν δουλειάν του (οἷον· ὁ χαλκεύς, ὁ κλειδωνὲς κτλ.), celui qui travaille au feu (p. e. le forgeron, le serrurier etc.).

Feuerbake, *f.*, φανάρι μεγάλον εἰς τοὺς λιμένας, grande lanterne *f.* dans les ports de mer.

Feuerbecken, *n.*, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι, réchaud, *m.*

Feuerberg, *m.*, πυροβόλον βουνόν, volcan, *m.*

Feuerbeständig, *adj.* ἄκαυστος, ὁποῦ δὲν χάνει εἰς τὴν φωτίαν, (chim.) fixe.

Feuerbock, *m.*, ἡ πυροστιά, chenet, landier, *m.*

Feuerbrand, *m.*, ὁ δαυλὸς, τὸ δαυλί, tison, *m.*

Feuereimer, *m.*, ὁ κουβὰς (μὲ τὸν ὁποῖον φέρουν νερὸν διὰ σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς), seau *m.* à feu.

Feuerherd, *m.*, ἡ ἑστία, ὁ τό-

πος τοῦ μαγειρίου εἰς τὸν ὀπτὸν ἀνάπτουν τὴν φωτιὰν, foyer, âtre, *m.*

Feuerhimmel, *m.*, ὁ πύρινος οὐρανὸς (κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν παλαιῶν ἀστρονόμων), empyrée (suivant l'opinion de quelques anciens astronomes), *m.*

Feuerholz, *ſ.* Brennholz.

Feuerkaſſe, *f.*, ἡ κάσσα ὁποῦ ἀντιπληρώνει τὰς ζημίας ἀπὸ πυρκαϊάν, caisse *f.* d'assurance pour les incendies.

Feuerknecht, *m.*, (in Glashütten), ἐργάτης διορισμένος νὰ ἀνάπτῃ τὴν φωτιὰν (εἰς τὸν φοῦρνον τῶν γυαλουργῶν), tiseur (dans les verreries), *m.*

Feuerkugel, *f.*, πύρινος σφαῖρα (ἐνίοτε φαινομένη εἰς τὸν ἀέρα), balle *f.* enflammée (espèce de météore); (Bombe), ἡ μπόμπα, bombe, *f.*

Feuerlärm, *m.*, ὁ θόρυβος, ἡ βοὴ εἰς καιρὸν πυρκαΐᾶς, cri *m.* au feu; — ſchlagen, κτυπῶ τὰ ἰύμπανα (εἰς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊά), battre au feu.

Feuerleiter, *f.*, σκάλα μεγάλη σηκωτὴ διὰ πυρκαΐάν, échelle *f.* à feu.

Feuermahl, *n.*, (von einer Brandwunde), σημεῖον πληγῆς ἀπὸ καύσιμον, brûlure, *f.*; (angeborenes —), σημεῖον φυσικὸν εἰς τὸ σῶμα κόκκινον, ὁποῦ φαίνεται ὡσὰν σημεῖον ἀπὸ καῦσιν, envie (qui ressemble à une brûlure), *f.*

Feuermaſchine, *f.*, μηχανὴ κινουμένη ἀπὸ ἀτμοὺς βράζοντος νεροῦ, machine *f.* à feu ou à vapeur.

Feuermaterie, *f.*, ἡ ὕλη τοῦ πυρός, τὸ πῦρ, matière *f.* ignée.

Feuermauer, *f.*, ὁ καπνοδόχος, τὸ καπνοδοχεῖον, (κοινῶς τὸ ὀτζάκι), cheminée, *f.*

Feuermörſer, *m.*, τὸ μωρτάριον, εἶδος κανονίου μὲ τὸ ὀπτὸν βλέπουν μπόμπας, mortier, *m.*

Feuern, *v. n.* (heizen), ξεσταίνω, κάμνω φωτιὰν, ἀνάπτω τὴν πόμπιαν, faire du feu, allumer du feu; (ſchießen), βλέπω τουφέκι ἢ πιστόλαν, faire feu, tirer; (Hitze verurſachen), προξενῶ καῦσιν, causer une grande chaleur; die Wunde feuert mich, αἰσθάνομαι καῦσιν εἰς τὴν πληγήν, je sens de cuisants douleurs dans ma plaie.

Feuerordnung, *f.*, ἡ τάξις διορισμένη διὰ σβύσιν πυρκαΐᾶς, règlement pour les incendies.

Feuerpfanne, *f.*, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι, rechaud, brasier, *m.*

Feuerprobe, *f.*, ἡ δοκιμὴ τῆς ἀθωότητος διὰ μέσου πυρὸς (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Εὐρώπης), épreuve (de l'innocence) par le feu, ordalie, *f.*; (bey Metallen), ἡ δοκιμὴ τῶν μετάλλων διὰ μέσου τῆς φωτιᾶς, épreuve *f.* des métaux moyennant le feu.

Feuerrad, *n.*, πύρινος τροχὸς, (τροχὸς μὲ φυσέκια ἀναμμένα), roue de feu, girandole, *f.*

Feuerregen, *m.*, πύρινος βροχὴ, pluie *f.* de feu.

Feuerrohr, *n.*, ἄρμα φωτιᾶς (μάλιστα τὸ τουφέκι), arme *f.* à feu (surtout le fusil).

Feuerroth, *adj.* κόκκινος ὡσὰν τὴν φωτιὰν, rouge comme le feu.

Feuerſäule, *f.*, πύρινος στύλος, colonne *f.* de feu.

Feuersbrunſt, *f.*, ἡ πυρκαϊὰ, ἡ καῦμός, incendie, feu, embrasement, *m.*

Feuerſchaden, *m.*, ζημία γινομένη διὰ μέσου πυρκαΐᾶς, dommage *m.* causé par le feu.

Feuerſchaufel, *f.*, φτυάρι διὰ τὴν φωτιὰν, pelle, *f.*

Feuerſchein, *m.*, ἡ λάμψις τῆς φωτιᾶς, τῆς πυρκαΐᾶς, lueur *f.* de feu.

Feuerſcheu, *adj.* ὁποῦ φοβᾶται τὴν φωτιὰν, pyrophobe, qui a peur du feu; (*metaph.*) δειλὸς, ἄκαρδος, ὁποῦ φοβᾶται ἀπὸ τὰ τουφέκια εἰς τὸν πόλεμον, qui craint le feu dans les batailles, poltron.

Feuerſchiff, *n.*, *ſ.* Brander.

Feuerſchirm, *m.*, παραπέτασμα κατὰ τῆς φωτιᾶς, écran, *m.*

Feuerſchwamm, *m.*, ἰσκνα, ἐσκάμα, amadou, *m.*

Feuerſegen, *m.*, μαγικὸς λόγος διὰ σβύσιν πυρκαΐᾶς, conjuration *f.* de feu.

Feuersgefahr, *f.*, κίνδυνος πυρκαϊᾶς, danger *m.* d'être incendié.

Feuersnoth, *f.*, ἡ θλῖψις ἀπὸ τὴν πυρκαΐαν, malheur *m.* causé par un incendie; ἡ πυρκαΐα, feu, incendie, *m.*

Feuerspeyender Berg, πυροβόλον ὄρυγον, (ὅπου ῥίπτει ἡφαίστειον), volcan, *m.*

Feuerspritze, *m.*, ἡ ἀντλία ἢ μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν νερὸν εἰς τὴν πυρκαΐαν, pompe *f.* à feu.

Feuerstahl, *m.*, τὸ τζακμάκι, briquet, fusil, *m.*

Feuerstätte, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάησεν ἕνα σπίτι, place *f.* où il y a eu un incendie; (Herd), ἡ ἑστία, ὁ τόπος τῆς φωτιᾶς εἰς τὸ μαγειρεῖον, foyer, âtre, *m.*

Feuerstein, *m.*, ἡ πυροβολόπετρα, τζακμακόπετρα, pierre *f.* à fusil.

Feuerstübchen, *n.*, θερμάστρα, chaufferetto, *f.*

Feuerung, *f.*, ἡ ζέσταναις, τὸ ζέσταμα, chauffage, *m.*; — τὰ ξύλα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ μαγειρεῖον, εἰς τὴν πόμπαν, bois *m.* de chauffage.

Feuerwerk, *n.*, ἡ τεχνικὴ φωτιᾶς, (οἷον· φυσεῖκια κτλ.), feu *m.* d'artifice.

Feuerwerker, *m.*, ὁ πυροτεχνίτης, ὅστις φκιάνει φυσεῖκια κτλ., artificier, *m.*

Feuerwerkskunst, *f.*, ἡ πυροτέχνη, πυροτεχνία, pyrotechnie, artillerie, *f.*

Feuerzange, *f.*, ἡ πυράγρα, pincettes, *f. pl.*

Feuerzeug, *n.*, τὸ τζακμάκι, (πάθε κατασκευὴ δι' ἄναψιν φωτιᾶς), fusil, briquet, *m.*

Feurig, *adj.* πύρινος, φλογώδης, ὅπου καίει, ignè, ardent, enflammée; (lebhaft, hitzig), πύρινος, ζωηρός, *fig.* ardent, vif.

Feyer, Feier, *f.*, ὁ ἑορτασμός, célébration, solennisation, *f.*; (Feyertag), ἡ ἑορτή, fête, *f.*, jour *m.* de fête; (Ruhe), ἡ ἀνάπαυσις, ἡσυχία, repos, *m.*

Feyerabend, *m.*, ἡ ἀνάπαυσις ἀπὸ τὴν δουλείαν (εἰς τὸ βράδυ), cessation *f.* du travail (au soir).

Feyerkleid, *n.*, ἑορτάσιμον ῥοῦχον, habit *m.* de fête, de cérémonie.

Feyerlich, *adj.* ἑορτάσιμος, solennel.

Feyerlichkeit, *f.*, ἡ παράταξις, τὸ ἑορτάσιμον, ὁ ἑορτασμός, solennité, *f.*

Feyern, *v. n.* (ein Fest), ἑορτάζω, solenniser, célébrer (une fête); (ausruhen, müßig seyn), ἀναπαύομαι ἀπὸ τὴν δουλείαν, σκέκομαι ἀργός, chômer, se reposer, ne pas travailler.

Feyerstunde, *f.*, ἡ ὥρα τῆς ἀργίας, heure *f.* de repos, de loisir, de relâche.

Feyertag, *m.*, ἡ ἑορτή, jour *m.* de fête, fête, *f.*

Feyerung, *f.*, ὁ ἑορτασμός, solennisation, célébration, *f.*

Fibel, *f.*, βιβλίδιον περιέχον τὸ ἀλφάβητον, croix *f.* de par Dieu.

Fiber, *f.*, ἡ ἶνα (τοῦ σώματος), fibre, *f.*

Fichte, *f.*, Fichtenbaum, *m.*, ἡ πεύκη, κουκουναριά, πίνος, πινιά, pin, *m.*

Fichten, *adj.* ἀπὸ πεύκην ἢ κουκουναριάν, de pin.

Fichtenwald, *m.*, δάσος ἀπὸ πεύκας, ἀπὸ κουκουναριαῖς, ἀπὸ πινιαῖς, forêt *m.* de pins.

Fichtenzapfen, *m.*, κουκουνάρι, pomme *f.* de pin.

Fidel, *pop.* *f.* Tasche.

Fieber, *n.*, ἡ θέρμη, πυρετός, fièvre, *f.*

Fieberfrost, *m.*, ἡ ἀναριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην, frisson *m.* (de fièvre).

Fieberhaft, *adj.* ἀπὸ θέρμην, ἀπὸ πυρετόν, fébrile, fiévreux.

Fieberhitze, *f.*, ἡ καῦσις εἰς τὴν θέρμην, paroxysme, *m.*

Fiebermaterie, *f.*, ἡ ὕλη ἢ ἡ αἰτία τῆς θέρμης εὑρισκομένη εἰς τὸ σῶμα, matière *f.* peccante.

Fiebermittel, *n.*, ἰατρικὸν διὰ τὴν θέρμην, remède contre la fièvre.

Fieberpatient, *m.*, ὁ θερμαινόμενος, ἀρρωστος ἀπὸ θέρμην, fébricitant, *m.*

Fieberrinde, *f.*, China, ἡ κινακίνα, ἰατρικὸν διὰ τὴν θέρμην, quinquina, *m.*

Fieberschauer, *m.*, *f.* Fieberfrost.

Fiebertag, *m.*, ἡμέρα τῆς θέρμης, jour *m.* de la fièvre.

Fiedel, *f.*, ἀχαμνὸν βιολί, (manvais) violon, *m.*; (ein Werkzeug der Strafe), σανίδι μὲ τρύπαις εἰς ταῖς ὁποίαις σφαλίζουν τὸν λαιμὸν καὶ τὰ χέρια τοῦ κακοτυχοῦς, pla-

m. à trois ouvertures, par où on passe le cou et les mains d'un criminel.

Filzbogen, *m.*, τὸ δυξάρι μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet, *m.*

Filzbogler, *m.*, ἀχαμνὸς βιολιτζῆς, mauvais joueur *m.* de violon.

Filzbogn, *v. n.* παίζω (ἀχαμνὰ) τὸ βιολί, *fig.* racler les boyaux.

Filzbogn, *s.* Beſiedern.

Filzigen, *v. a.* κόμνω νὰ πήξῃ, figer, lixer.

Figur, *f.*, τὸ σχῆμα, figure, *f.*; τὸ εἰκόνισμα, image, *f.*; rhetoriſche —, τρόπος ῥητορικός, figure *f.* rhétorique.

Figürlich, *adj.* μεταφορικός, ἀλληγορικός, figuré, allégorique.

Filet, *n.*, (Filet), εἶδος ὑφάσματος λεπτοῦ ὅμοιον ὡσὰν δίκτυον, filet, *m.*

Filial, *n.*, ἐκκλησία χωρίου, ἀποῦ δὲν ἔχει ἐφημέριον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ ὁ ἐφημέριος μιᾶς ἄλλης ἐκκλησίας, succurſale, église *f.* succurſale.

Filtriren, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer.

Filtrirſack, *m.*, τὸ σακκελιστῆρι, ſac à filtrer, filtre, *f.*

Filtrirſtein, *m.*, πέτρα τις μὲ τὴν ὁποίαν στραγγίζουν νερόν, pierre *f.* à filtrer.

Filtrirtuch, *n.*, λεπτὸν πανὶ διὰ στράγγισμα, διὰ σακκέλισμα, étamine, *f.*

Filz, *m.*, ὕλη αὐτὴ ἀπὸ τρίχες, τὸ κέντουκλον, ὁ πῖλος (ἀπὸ τὸν ὁποῖον φκιάνουν τὰ καπέλα), feutre, *m.*; (ein Geizhals), ἕνας φιλάργυρος, φειδωλός, ladre, taquin, chiche, *m.*

Filzen, *v. a.* ἀνακατώνω τρίχες, κατασκευάζω τὴν ὕλην πυκνὴν (τὸν πῖλον) διὰ καπέλα, feutrer, baſtir; *fig.* (ausſchmälen), μαλώνω τινα σκληρά, chapitrer, reprimander; ſich —, ἀνακατώνομαι (λέγεται διὰ μαλλιά, διὰ τρίχες), ſe brouiller (*ſe dit* des cheveux).

Filzhut, *m.*, σκιάδιον (καπέλο) ἀπὸ κοινὰς τρίχες, chapeau *m.* de feutre.

Filzig, *adj.* πυκνὸς, ἀνακατωμένος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), embrouillé, brouillé (*ſe dit* de cheveux); (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος, ladre, mesquin, chiche.

Filzigkeit, *f.*, ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, mesquinerie, ladrerie, lesine, *f.*

Filzlaus, *f.*, εἶδος ψείρας εἰς τὰς τρίχας τῶν εἰδώλων τοῦ ἀνθρώπου, morpion, *m.*

Filzmacher, *m.*, ἐκεῖνος ἀποῦ φκιάνει κέντουκλον, πῖλον, feutrier, *m.*; *s.* Filz.

Filzſchuh, *m.*, παπούτσι ἀπὸ πῖλον, ſoulier *m.* de feutre; *s.* Filz.

Filzſohle, *f.*, πατοῦνα ἀπὸ πῖλον, ſemelle *f.* de feutre.

Filzſtiefeln, *m. pl.*, ὑποδήματα ἀπὸ πῖλον, bottes *f. pl.* de feutre; *s.* Filz.

Fimmel, *m.*, (bey den Bergleuten), μεγάλον σφυρί, coin *m.* de fer.

Finanzſtock, *m.*, (in der Druckerey), στολισμὸς τις εἰς τὸν τύπον εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἢ βιβλίων, cul-de-lampe, *m.*

Finanzen, *f.*, τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς βασιλείου, finances, *f. pl.*; — τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὅσπρα (ὁποῦ ἔχει τις), finances, *f. pl.*

Finanz-Collegium, *n.*, Finanzkammer, *f.*, τὸ κολλέγιον, ἔχον τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, chambre *f.* de finances.

Finanz-Weſen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπιτροπὴν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances, *f. pl.*

Finanzwiſſenſchaft, *f.*, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances (la ſcience des finances), *f. pl.*

Findelhaus, *n.*, ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον τρέφουν τὰ παιδία τὰ ἀφιμένα ἀπὸ ταῖς μητέραις, maiſon *f.* des enfans trouvés.

Findelkind, *n.*, παιδὶ ἀφιμένον ἀπὸ τὴν μητέρα του εἰς τὴν σοράταν, εὑρεσίμιον παιδί, enfant *m.* trouvé.

Finden, *v. a.* εὑρίσκω, trouver; ſich —, εὑρίσκομαι, ſe trouver; *fig.* — in eine Sache, καταλαμβάνω πῶς πρέπει νὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα, comprendre une choſe, s'orienter dans qc.; in jemanden, προσαρμόζομαι εἰς τὸ κέφι

τινός, s'accommoder à l'humeur de qc.

Finder, *m.*, *ὁ εὑρετής, ἐκεῖνος ὁποῦ εὑρίσκει*, celui qui trouve qc.

Findling, *m.*, *f.* Findelkind.

Finger, *m.*, *ὁ δάκτυλος, τὸ δάκτυλον, δακτύλι*, doigt, *m.*; lange Finger haben, *ἔχω μεγάλα δάκτυλα*, avoir les doigts longs; lange (oder krumme) Finger machen, (*μεταφ.*) *κλέπτω, βλ.* avoir les mains crochues (voler); etwas aus den Fingern saugen, *ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ*, controuver, inventer.

Fingerhandschuh, *m.*, *χειρόκτι μὲ δάκτυλα*, gant *m.* à doigts.

Fingerhut, *m.*, *ἡ δακτυλήθρα*, dé (à coudre), *m.*

Fingerhut, *m.*, Fingerhutblume, *f.*, *φαρμακερόν τι φυτὸν δακτυλίθρα λεγόμενον*, digitale (plante), *f.*

Fingerling, *m.*, *σπέρμα διὰ δάκτυλον πλεγομένον*, doigtier, *m.*

Fingern, *v. n.* *κινῶ τὰ δάκτυλα, παίζω τὰ δάκτυλα*, jouer des doigts.

Fingernagel, *m.*, *ὀνύχι (νύχι)*, ongle, *m.*

Fingerring, *m.*, *τὸ δακτυλίδι*, anneau, *m.*, bague, *f.*

Fingersegung, *f.*, *κεκτικὸν πινακίδι τῶν δακτύλων (μάλιστα εἰς τὸ κλαβῆρι)*, doigtier, *m.*

Fingerspitze, Fingerkoppe, *f.*, *ἡ ἄκρα τοῦ δακτύλου*, bout *m.* du doigt.

Fingerwurm, *m.*, *παρωνυχὶς (ἀπόστημα)*, panaris, *m.*

Fingerzeig, *m.*, *σημεῖον διδόμενον μὲ τὸ δάκτυλον*, signe *m.* du doigt; (*metaph.*) *νεῦμα, εἴδησις*, avis (secret), *m.*

Fink, *m.*, *ὁ σπίνος (πουλί)*, pinson, *m.*

†Finkler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει σπίνους, πουλλοξόγος, ξέυτης*, celui qui prend des pinsons, oiseleur, *m.*; *f.* Fink.

Finne, *f.*, (Blatter), *ἕνα σπειρὶ (εἰς τὸ πρόσωπον)*, bourgeon, bouton (au visage), *m.*; (der Schweine), *φουσκαλίδα εἰς τὸ κρέας τῶν γουρουνιῶν*, grains *m. pl.* de ladrerie; (am Fische), *πτερὸν (πτερὸν τοῦ ὀψαριοῦ*, nageoires, *f. pl.*

Finnig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον)*, bourgeonné; (*γουρούνι*) *ὁποῦ ἔχει φουσκαλίδαις*, ladre.

Finster, *adj.* *σκοτεινός*, obscur, ténébreux, sombre; (ein finsteres Gesicht), *σκυθρωπὸν, αἰσιηρὸν πρόσωπον*, air *m.* sombre, morne.

Finsterniß, *f.*, *τὸ σκότος*, ténèbres, *f. pl.*, obscurité, *f.*

Finte, *f.*, *ἡ προσποίησις, πανουργία, ψευδιά*, feinte, finesse, *f.*

Fintenfang, *m.*, *fam.* *ἀνοησίαις, τρέλαις*, niaiserie, *f.*; *μικροπρεπῆ αὐλίδια*, colifichets, *m. pl.*

Firmament, *n.*, *ὁ οὐρανὸς μὲ τὰ ἄστρα, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ*, firmament, *m.*

Firmeln, *v. a.* *μυρώνω*, confirmer.

Firmelung, *f.*, *ἡ μύρωσις, τὸ μυστήριον τῆς μυρώσεως*, confirmation, *f.*

Firniß, *m.*, *τὸ βερνίκι*, vernis, *m.*

Firnissen, *v. a.* *βερνικώνω*, vernisser, vernir.

Fiste, *f.*, *ἡ κορυφὴ τῆς σιάγης*, faîte, comble, *m.*

Fistelgeil, *m.*, *χειρολίθι βαθυλὸν διὰ τὴν πλέψιν τῶν σπιτιῶν*, faîtière, *f.*, enfaîteau, *m.*

Fiscal, *m.*, *ὁ συνήγορος (ἀβουκάτος) τοῦ δημοσίου ὑπαιθρου*, procureur fiscal, *m.*

Fisch, *m.*, *τὸ ὀψάριον, ψάρι, (ὁ Ἰχθύς)*, poisson, *m.*; faul wie Fische, *σάπια ψάρια*, des poissons pourris; (*metaph.*) *ψεύματα*, des mensonges, *m. pl.*, une défaite (*fig.*).

Fischaar, Fischgeyer, *m.*, *ὁ ἀετὸς ἰχθυοφάγος*, aigle de mer, huard, *m.*

Fischangel, *f.*, *τὸ ἀγκίστρι*, hameçon, *m.*

Fischbein, *n.*, *τὸ ψαροκόκκαλον, κητοκόκκαλον (ὅπου γίνεται ἀπὸ τὰ γένεια τοῦ κήτους)*, baleine, *f.*

Fischbeinrock, *m.*, *φουστάνι μὲ ψαροκόκκαλον*, jupe *f.* de baleine.

Fischblase, *f.*, *ἡ τριβάκα τοῦ ὀψαριοῦ*, vessie *f.* de poisson.

Fischbret, *n.*, *πανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον ξέουν καὶ ξεντερίζουν τὰ ψάρια*, ais *m.* à écailler et à éventrer le poisson.

m. à trois ouvertures, par où on passe le cou et les mains d'un criminel.

Fiedelbogen, m., τὸ δυξάριν μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet, m.

Fiedler, m., ἀχαμνὸς βιολινιζής, mauvais joueur m. de violon.

Fiedeln, v. n. παίζω (ἀχαμνὰ) τὸ βιολί, fig. racler les boyaux.

Fiedern, s. Befiedern.

Figiren, v. a. κάμνω νὰ πήξῃ, figer, fixer.

Figur, f., τὸ σχῆμα, figure, f.; τὸ εἰκόνισμα, image, f.; rhetorische —, τρόπος ῥητορικός, figure f. rhétorique.

Figürlich, adj. μεταφορικός, ἀλληγορικός, figuré, allégorique.

Filet, n., (Filet), εἶδος ὑφάσματος λεπτοῦ ὁμοίου ὡσὰν δίκτυον, filet, m.

Filial, n., ἐκκλησία χωρίου, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐφημέριον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ ὁ ἐφημέριος μιᾶς ἄλλης ἐκκλησίας, succursale, église f. succursale.

Filtriren, v. n. στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer.

Filtrirsack, m., τὸ σακκελιστῆρι, sac à filtrer, filtre, f.

Filtrirstein, m., πέτρα τις μὲ τὴν ὁποίαν στραγγίζουν νερόν, pierre f. à filtrer.

Filtrirtuch, n., λεπτὸν πανὶ διὰ στράγγισμα, διὰ σακκέλισμα, étamine, f.

Filz, m., ὕλη πυκτὴ ἀπὸ τρίχες, τὸ κέντουκλον, ὁ πῖλος (ἀπὸ τὸν ὁποῖον φκιάνουν τὰ καπέλα), feutre, m.; (ein Geizhiger), ἕνας φιλάργυρος, φιδωλός, ladre, taquin, chiche, m.

Filzen, v. a. ἀνακατώνω τρίχες, κατασκευάζω τὴν ὕλην πυκτὴν (τὸν πῖλον) διὰ καπέλα, feutrer, bastir; fig. (ausschmälen), μαλώνω τινα σκληρά, chapitrer, reprimander; sich —, ἀνακατώνομαι (λέγεται διὰ μαλλιά, διὰ τρίχες), se brouiller (se dit des cheveux).

Filzhut, m., σκιάδιον (καπέλο) ἀπὸ κοινὰς τρίχες, chapeau m. de feutre.

Filzig, adj. πυκτός, ἀνακατωμένος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), embrouillé, brouillé (se dit de cheveux); (geizig), φιδωλός, φιλάργυρος, ladre, mesquin, chiche.

Filzigkeit, f., ἡ φιδωλότης, φιλαργυρία, mesquinerie, ladrerie, lesine, f.

Filzlaus, f., εἶδος ψείρας εἰς τὰς τρίχας τῶν αἰδοίων τοῦ ἀνθρώπου, morpion, m.

Filzmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κέντουκλον, πῖλον, feutrier, m.; s. Filz.

Filzschuh, m., παποῦτζι ἀπὸ πῖλον, soulier m. de feutre; s. Filz.

Filzsohle, f., παποῦτσα ἀπὸ πῖλον, semelle f. de feutre.

Filzstiefeln, m. pl., ὑποδήματα ἀπὸ πῖλον, bottes f. pl. de feutre; s. Filz.

Fimmel, m., (bey den Bergleuten), μεγάλον σφυρί, coin m. de fer.

Finalstock, m., (in der Druckerey), στολισμὸς τις εἰς τὸν τύπον εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλίων ἢ βιβλίων, cul-de-lampe, m.

Finanzen, f., τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς βασιλέου, finances, f. pl.; — τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὅπερα (ὁποῦ ἔχει τις), finances, f. pl.

Finanz-Collegium, n., Finanzkammer, f., τὸ κολλέγιον ἔχον τὴν ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, chambre f. de finances.

Finanz-Wesen, n., ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances, f. pl.

Finanzwissenschaft, f., ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances (la science des finances), f. pl.

Findelhaus, n., ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον τρέφουν τὰ παιδία τὰ ἀφημένα ἀπὸ τοὺς μητέρας, maison f. des enfans trouvés.

Findelkind, n., παιδὶ ἀφημένον ἀπὸ τὴν μητέρα του εἰς τὴν στράταν, εὑρεσίμιον παιδί, enfant m. trouvé.

Finden, v. a. εὑρίσκω, trouver; sich —, εὑρίσκομαι, se trouver; fig. — in eine Sache, καταλαμβάνω πῶς πρέπει νὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα, comprendre une chose, s'orienter dans qc.; in jemanden, προσαρμόζομαι εἰς τὸ κέφι

νός, s'accommoder à l'humour de q.

Finder, m., ὁ εὑρετής, ἐκεῖνος ὁποῦ εὑρίσκει, celui qui trouve qc.

Findling, m., ſ. Findelkind.

Finger, m., ὁ δάκτυλος, τὸ δάκτυλον, δακτύλι, doigt, m.; lange Finger haben, ἔχω μεγάλα δάκτυλα, avoir les doigts longs; lange (oder krumme) Finger machen, (μεταφ.) κλέπτω, fig. avoir les mains crochues (voler); etwas aus den Fingern ſaugen, ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ, controuver, inventer.

Fingerhandſchuh, m., χειρόκτι μὲ δάκτυλα, gant m. à doigts.

Fingerhut, m., ἡ δακτυλήθρα, dé (à coudre), m.

Fingerhut, m., Fingerhutblume, f., φαρμακερόν τι φυτὸν δακτυλήθρα λεγόμενον, digitale (plante), f.

Fingerling, m., σκέπασμα διὰ δάκτυλον πλεγωμένον, doigter, m.

Fingern, v. n. κινῶ τὰ δάκτυλα, παίζω τὰ δάκτυλα, jouer des doigts.

Fingernaget, m., ὄνυξ (νύχι), ongle, m.

Fingerring, m., τὸ δακτυλίδι, anneau, m., bague, f.

Fingerſetzung, f., τακτικὸν παιγνίδι τῶν δακτύλων (μέλισσα εἰς τὸ κλαβήρι), doigter, m.

Fingerſpitze, Fingerkoppe, f., ἡ ἄκρα τοῦ δακτύλου, bout m. du doigt.

Fingerwurm, m., παρωνυχὶς (ἀπόστημα), panaris, m.

Fingerzeig, m., σημεῖον διδόμενον μὲ τὸ δάκτυλον, signe m. du doigt; (μεταφ.) νεῦμα, εἴδησις, avis (secret), m.

Fink, m., ὁ σπίνος (πουλί), pinson, m.

†Finkler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει σπίνους, πουλολόγος, ἐξευτής, celui qui prend des pinsons, oiseleur, m.; ſ. Fink.

Finne, f., (Blatter), ἕνα σπειρὶ (εἰς τὸ πρόσωπον), bourgeon, bouton (au visage), m.; (der Schweine), φυσαλίδα εἰς τὸ κρέας τῶν γουρουνιῶν, grains m. pl. de ladrerie; (am Fiſche), πτερὸν (πτερὸν) τοῦ ὀψαριοῦ, nageoires, f. pl.

Finnig, adj. ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον), bourgeonné; (γουρούνι) ὁποῦ ἔχει φυσαλίδαις, ladre.

Finſter, adj. σκοτεινός, obscur, ténébreux, sombre; (ein finſteres Geſicht), ἀνθρωπόν, κύσιμρον πρόσωπον, air m. sombre, morne.

Finſterniß, f., τὸ σκότος, ténèbres, f. pl., obscurité, f.

Finte, f., ἡ πρωτοβουλία, παπουργία, ψευδιά, feinte, finesse, f.

Firlefanz, m., fam. ἀνησίαις, τρέλαις, miaiserie, f.; μικροπρεπῆ στολίδια, colifichets, m. pl.

Firmament, n., ὁ οὐρανὸς μὲ τὰ ἄστρα, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, firmament, m.

Firmeln, v. n. μυρώνω, confirmer.

Firmelung, f., ἡ μύρωσις, τὸ μυστήριον τῆς μυρώσεως, confirmation, f.

Firniß, m., τὸ βερνίκι, vernis, m.

Firniſſen, v. a. βερνικώνω, vernisser, vernir.

Firſte, f., ἡ κορυφὴ τῆς στέγης, faîte, comble, m.

Firſtziegel, m., κεραμίδι βαθυλὸν διὰ τὴν σκέπην τῶν σπιτιῶν, faîtière, f., enfaîteau, m.

Fiscal, m., ὁ συνήγορος (ἀβουκάτος) τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, procureur fiscal, m.

Fiſch, m., τὸ ὀψάριον, ψάρι, (ὁ ἰχθύς), poisson, m.; faule Fiſche, πάπια ψάρια, des poissons pourris; (μεταφ.) ψεύματα, des mensonges, m. pl., une défaite (fig.).

Fiſchaar, Fiſchgeyer, m., ὁ ἀετὸς ἰχθυοφάγος, aigle de mer, huard, m

Fiſchangel, f., τὸ ἀγκίστρι, hameçon, m.

Fiſchbein, n., τὸ ψαροκόκκαλον, ψαροκόκκαλον (ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὰ γένεια τοῦ κήτους), baleine, f.

Fiſchbeinrock, m., φουστάνι μὲ ψαροκόκκαλον, jupe f. de baleine.

Fiſchblaſe, f., ἡ φούσκα τοῦ ὀψαριοῦ, vessie f. de poisson.

Fiſchbret, n., σανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον ζέουν καὶ ἐξεντερίζουν τὰ ψάρια, aiguillon m. à écailler et à éventrer le poisson.

Fischbrühe, *f.*, ζωμὸ διὰ βρασμένα ψάρια, sauce *f.* au poisson.

Fischbrut, *f.*, τὰ νέα ψαράκια, alevin, nourrain, *m.*

Fischen, *v. n.* et *n.* ψαρεύω, pêcher.

Fischengen, *v. n.* βρωμῶ ἀπὸ ψάρι, sentir le poisson.

Fischer, *m.*, ὁ ψαρᾶς, pêcheur, *m.*

Fischerey, *f.*, τὸ ψάρεμμα, pêche, pêcherie, *f.*

Fischergarn, Fischernetz, *n.*, τὸ δίκτυον διὰ ψάρεμμα, filet (de pêcheur), *m.*

Fischerhütte, *f.*, καλύβα τοῦ ψαρᾶ, cabane *f.* de pêcheur.

Fischerin, *f.*, ἡ ψαρίδαινα, ψαροῦ, femme *f.* du pêcheur.

Fischerkahn, *m.*, ἡ βάρκα τοῦ ψαρᾶ, nacelle, *f.*

Fischerring, *m.*, δακτυλίδι τοῦ ψαρᾶ (τοῦτ' ἔστι· ἡ βοῦλλα τοῦ πάπα), anneau *m.* du pêcheur (cachet du pape).

Fischerstechen, *n.*, ἡ ναυμαχία τῶν ψαριάδων, joûte *f.* sur l'eau.

Fischfang, *m.*, τὸ ψάρεμμα, pêche, *f.*

Fischgabel, *f.*, τρίαινα (εἶδος καμακίου), foëne, *f.*

Fischflosse, *f.*, s. Flossfeder.

Fischgrube, *f.*, τὸ κόκκαλον τοῦ ψαριοῦ, arête, *f.*

Fischhälter, *m.*, λάκκος, ἢ μεγάλον ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ψάρια, réservoir, *m.*

Fischhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ ψάρια, commerce *m.* de poissons.

Fischhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ ψάρια, poissonnier, *m.*

Fischhaut, *f.*, τὸ δέρμα τοῦ ψαριοῦ, peau *f.* de poisson.

Fischkasten, *m.*, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ψάρια, banneton, réservoir, *m.*

Fischkessel, *m.*, καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν ψάρια, poissonnière, *f.*

Fischköder, *m.*, τὸ ἔλκυσμα, σκωλήκι ἢ ἄλλο τι ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ὀγκίστρι, amorce, *f.*

Fischkopf, *m.*, κεφάλι ψαριοῦ, hure, tête *f.* de poisson.

Fischkorb, *m.*, καλάθι διὰ (ἁλιάσεις) ψάρια, manneqüin *m.* de marée.

Fischleim, *m.*, s. Hausenblase.

Fischmarkt, *m.*, ἡ ἀγορὰ (τὸ μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν ψάρια, marché *m.* aux poissons, poissonnerie, *f.*

Fischotter, *f.*, ἡ ἐνυδρὶς, λόντρα (ζῶον), loutre, *f.*

Fischreich, *adj.* γεμάτος ψάρια, poissonneux.

Fischreiher, *m.*, ὁ ἀετὸς ἰχθυοφάγος (ὁποῦ τρώγει ψάρια), héron cendré, *m.*

Fischreuse, *f.*, εἶδος δικτύου πλεγμένου ἀπὸ βέργας, nasse, *f.*

Fischrogen, *m.*, τὰ αὐγὰ τοῦ ψαριοῦ, oeufs *m. pl.* de poisson.

Fischsatz, *m.*, τὰ νέα ψαράκια, alevin, nourrain, *m.*

Fischschuppe, *f.*, s. Schuppe.

Fischtag, *m.*, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν τρώγουν ψάρια, Jour *m.* maigre.

Fischteich, *m.*, ψαρολίμνη, vivier, *m.*

Fischweib, *n.*, ψαρίδαινα χαδαία, poissarde, *f.*

Fischthran, *m.*, τὸ ψαρόλαδον, huile *f.* de baleine.

Fischwerk, *n.*, κάθε λογῆς ψάρια, toutes sortes *f. pl.* de poissons.

Fischzeug, *n.*, τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ψάρεμμα, appareil *m.* de la pêche.

Fischzug, *m.*, μία συρμαγιὰ, ἕνα τράβηγμα τοῦ δικτύου, coup *m.* de filet, pêche, *f.*

Fiscus, *m.*, ὁ φίσκος, δημόσιος θησαυρός, fisc, *m.*

Fist, *m.*, ἡ κουφοκλάνη, vesse, *m.*

Fistel, *f.*, ὁ φίστουλας, σύριγξ (ἀπόστημα τι), fistule, *f.*; — (im Singen), βιασμένη (καὶ ὄχι φυσικὴ) ὑψηλὴ φωνὴ, fausset, *m.*

Fisten, *v. n.* κουφοκλάνω, vesser.

Fistuliren, *v. n.* ψάλλω (ἢ τραγουδῶ) μὲ βιασμένην ὑψηλὴν φωνὴν, chanter en fausset.

Fittich, *m.*, (poet.), τὸ πτερύγιον, πτερὸν, ὁ πτέρυξ, aile, *f.*

Fitschel, *f.*, εἶδος βασάνου εἰς τὸ ὁποῖον συναφίγγουν καὶ τρίβουν τὸν βραχίονα μὲ λεπτὰ σχοινία, espèce *f.* de torture où l'on serrait fortement et écorchait le bras avec des cordes très-minces;

(εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας) τὰ δύο μαῦρα τετράγωνα εἰς τὴν ἄκραν, (au jeu de dames) les deux cases noires au coin.

Flächseln, *v. n.* αὐρνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ἕνα σχοινὶ ἢ ἄλλο τι), tirer çà et, là (une corde ou quelque autre chose).

flink, *adj.* στερεὸς, ἀκίνητος, fixe; *fam.* (schnell), ταχὺς, ὀχληγορος, prompt, adroit.

Fixiren, *v. a.* στερεώνω, (chim.) fixer; einen —, κυτάζω στερεὰ (ἀσκοφδεμυκτί), regarder q. fixement, fixer ses regards sur q.

Fixstern, *m.*, ἀκίνητον ἄστρον, étoile *f.* fixe.

flach, *adj.* ὁμαλὸς, ἴσιος, ἐπίπεδος, plat, uni, plain; die flache Hand, ἡ παλάμη, la plat de la main.

Fläche, *f.*, ὁ ἴσιος τόπος, ἡ πεδιάδα, τὸ ἐπίπεδον, plaine, *f.*; ἡ ἐπιφάνεια (γεωμετρ.), (géom.) la surface.

flächen, *v. a.* ἐσάζω, ἰσιώνω, κάμνω ὁμαλὸν, rendre uni.

Flächeninhalt, *m.*, ἡ ἐπιφάνεια, τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιφανείας, (géom.) aire, *f.*

Flächenmaß, *n.*, μέτρον ἐπιφανείας, μέτρον τετραγωνικὸν, (géom.) mesure *f.* carrée.

Flachs, *m.*, τὸ λινάρι, lin, *m.*

Flachsbart, *m.*, γένεια ὅμοια μὲ τὸ λινάρι, τὰ χνοῦδι, *fam.* coton, menton *m.* cotonné.

Flachsbreche, *f.*, ὁ κόπανος διὰ τὸ λινάρι, brisoir, *m.*, broie, maque, *f.*

Flachsbarre, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μουσκεύουν τὸ λινάρι, routoir, *m.*

Flächsen, *adj.* λιναρικὸς, de lin.

Flachsfeld, *n.*, χωράφι μὲ λινάρι, linière, *f.*

Flachsfink, Hänfling, *m.*, ὁ στραγαλλιανὸς (πουλί), linotte, *f.*

Flachshaar, *n.*, Flachskopf, *m.*, ξανθὰ μαλλιὰ (ὅμοια ὡσὰν τὸ λινάρι), cheveux *m. pl.* blonds.

Flachshechel, Flachskrause, *f.*, τὸ ξάνιον, ἡ λινάρα, affinoir, *m.*, dreçe, *f.*

Flachsdörre, *f.*, τόπος ὅπου μουσκεύουν τὸ λινάρι, routoir.

Flachssame, *m.*, τὸ λιναρόσπορον, linette, *f.*

flächen, *v. n.* κοπανίζω τὸ μαλλὶ, battre la laine.

Flackern, *v. n.* ἰρλογίζω, κάμνω φλόγα, flamber.

Fladen, *m.*, εἶδος πήτας (μὲ πηκτόγαλον), flan (gâteau), *m.*

Flagge, *f.*, ἡ μπαντιέρα (τοῦ καραβιοῦ), pavillon (d'un vaisseau), *m.*

flaggen, *v. n.* σηκώνω ἢ ἀνεβάζω τὰς μπαντιέρας (εἰς σημεῖον χαρᾶς), arborer, faire flotter le pavillon (en signe de joie).

Flamme, *f.*, ἡ φλόγα, flamme, *f.*

Flammen, *v. n.* ἰρλογίζω, κάμνω φλόγα, ὁρίζνω φλόγα, flamber, jeter des flammes.

Flammicht, (geflammt), *adj.* εἰς σχῆμα φλόγας κεντημένους, μὲ βέργας χρωματισμένας εἰς σχῆμα φλόγας, flambant, ondé.

Flanell, *m.*, ἡ φλανέλα, flanelle, *f.*

Flanke, *f.*, τὸ πλάγιον, τὸ πλευρὸν (τοῦ στρατεύματος), flanc, *m.*

Flankiren, *v. n.* herum —, *fam.* περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir les rues, rôder.

Flasche, *f.*, Fläschchen, *n.*, ἡ φιάλα (τὸ φιάσκο, μπουτέλι), bouteille, *f.*, flacon, *m.*

Flaschenfutter, *n.*, Flaschenkeller, *m.*, σεντοῦκι διὰ μπουτέλια, cantine, cave, *f.*

Flaschenkürbiß, *m.*, εἶδος κολοκύνθης ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν φιάλαις, calebasse, *f.*

Flaschenzug, *m.*, τὸ παρούλι, moufle, polyspaste, *m.*

Flaschinett, *n.*, εἶδος ὀλοῦ, ἰρλογιέρας, flageolet, *m.*

Flaschner, *m.*, *s.* Klempner.

Flatschen, *m.*, *pop.* μεγάλο κομμάτι (κρέας κτλ.), grand morceau (de viande etc.), *m.*

Flatterer, Flattergeist, *m.*, ὁ ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος, homme *m.* volage.

flatterhaft, *adj.* ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, léger, volage.

Flatterhaftigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρογνωμία, légèreté, inconstance, *f.*

Flattermine, *f.*, μικρὸν λαγοῦμι, fougade, fougasse, *f.*

flattern, *v. n.* (von Vögeln), πτερυγιάζω, γυρίζω τὰ πτερὰ, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, voleter, voltiger; (als eine Fahne), ἀνεμίζομαι, γυρίζομαι εἰς τὸν ἀέρα, ondoyer, flot-

ter; *fig.* (flatterhaft seyn), εἶναι ἐλαφρόγνωμος, être volage, léger.

Flau, *adj.* ἀδύνατος, ἀχαμνός, faible; es ist mir flau, εἶμαι ἀχαμνὰ, μοὶ ἔρχεται λειποθυμία, je me parte mal, il me prend une faiblesse; die Waare ist flau, τὸ πρᾶγμα δὲν ζητεῖται, δὲν πουλεύεται καλά, la marchandise ne se vend pas.

Flaumfeder, *f.*, τὸ χνοῦδι, τὰ λεπτὰ πτερὰ εἰς τὸ στῆθος τῆς χήνας, duvet, *m.*

Flausch, *m.*, *vulg.* ἕνα τζουλοῦφι (μαλλιά), touffe (de cheveux), *f.*

Flechse, *f.*, τὸ νεῦρον, tendon, *m.*

Flechte, *f.*, (Haarflechte), ὁ πλόκαμος, ἡ πλεξοῦδα, tresse (de cheveux), *f.*; (Hürde), ψάθινη πλεγμένη ἀπὸ βέργαις, claie, *f.*; (auf der Haut), ἡ λειχῆνα (εἰς τὸ δέρμα), dartre; λειχὴν (μαῦσκλα, φυτόν), lichen (plante), *m.*

Flechten, *v. a.* Haare —, πλέκω (πλεξοῦδιον), tresser (les cheveux); Körbe, Kränze ꝛc. —, πλέκω καλάθια, στεφάνια ἀπὸ λουλούδια ꝛτλ., faire des paniers, des couronnes de fleurs etc.

Flechtwerk, *n.*, κάτι πλεγμένον πρᾶγμα (ἀπὸ βέργαις), entrelacs, *m. pl.*

Fleck, *m.*, ἕνα κομμάτι, ἕνα μέρος κομμένον (ἀπὸ παν, ῥοῦχον ꝛτλ.), pièce, *f.*, morceau (coupé de toile etc.); (Stelle), τόπος, lieu, endroit, *m.*

Fleckausmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει ταῖς λέρωις τῶν ῥουχισμάτων, dégraisseur, *m.*

Flecken, *m.*, (Marktflecken), κωμόπολις, μικρὰ πόλις, bourg, *m.*

Flecken, (Fleck), *m.*, ἡ λέρα, τὸ λέρωμα, tache, souillure, *f.*; ἕνα σημεῖον (οἷον· εἰς τὸ δέρμα τοῦ λεοπάρδου), marque, tache (*p. e.* de la peau d'un léopard), *f.*

Flecken, *v. n.* κάμνει λέραν, λερώνω, salir, souiller; *fam.* (von Arbeiten), die Arbeit fleckt, ἡ δουλειὰ γίνεται ὀγλήγορα, πηγαίνει καλά, le travail avance.

Fleckfieber, *n.*, ἡ θέρμη λοιμική, fièvre pourprée, fièvre *f.* pétéchiale.

Fleckig, *adj.* (gefleckt), ποικιλόχρωμος, παρδαλός, tacheté, moucheté, tavelé; (beschmutzt), λερωμένος, sali, souillé.

Fleckkugel, *f.*, χῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς λέρωις ἀπὸ τὰ ῥουχίσματα, savonnette, *f.*

Fledermaus, *f.*, ἡ νυκτερίδα, chauve-souris, *f.*

Federwisch, *m.*, σκοῦπα ἀπὸ πτερὰ ψκιασμένη, plumail, houssoir *m.* de plumes; πτερὸν χήνας (ὁποῦ μεταχειρίζονται ὡς σκοῦπαν), bout *m.* d'aile (d'une oie etc.), *m.*

Flegel, *m.*, ὁ κόπανος μὲ τὸν ὁποῖον χτυποῦν τὰ σιτάρια, fléau, *m.*; (als Schimpfwort), χονδροειδέστατος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος, *vulg.* lourdaud, rustre, palot, *m.*

Flegeley, *f.*, ἡ ἀπολιτευσία, χονδροσύνη, χωριατοσύνη, *vulg.* rusticité, lourderie, grossièreté, *f.*

Flegelhaft, *adj.* χονδροειδέστατος, βάρβαρος εἰς τὰ ἤθη του, *vulg.* lourdaud (*adj.*), impertinent, grossier.

Flehen, *v. n.* ἐκετεύω, παρακαλῶ ταπεινά, supplier, implorer.

Flehen, *n.*, ἡ ἐκετία, ταπεινὴ παρακάλεσις, prière, instance, supplication, *f.*

Flehentlich, *adj.* eine flehentliche Bitte, ταπεινὴ παρακάλεσις, prière instante, ardente; *adv.* ταπεινῶς παρακαλῶντας, instamment, ardemment.

Fleisch, *n.*, τὸ κρέας, chair; charnure; viande, *f.*; (μεταφ.) ἡ σάρξ, (τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου), *fig.* chair (le corps de l'homme); Fleisch und Blut, σὰρξ καὶ αἷμα (αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ἀνθρώπου), (théol.) la chair (la concupiscence, les passions de l'homme); alles Fleisch, πᾶσα σάρξ (δηλαδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι), (théol.) tous les hommes; Fleisch essen, τρώγω κρέας, manger de la viande; Fleisch der Früchte, τὸ ψαχνον τῶν καρπῶν, chair de fruits, poulpe, *f.*

Fleischbank, *f.*, Fleischbänke, *pl.*, τὸ μακελλεῖον, κρεοπωλεῖον, étal, *m.*, boucherie, *f.*

Fleiſchbrühe, *f.*, τὸ ζωμὶ ἀπὸ βρασμένον κρέας, bouillon, *m.*

Fleiſcher, *m.*, ὁ μακελλάρης, (τουρκ. *χασάπης*), boucher, *m.*

Fleiſchergewicht, *n.*, τὸ ζύγι τῶν μακελλάρων, poids *m.* du boucher.

Fleiſcherhund, *m.*, σκυλὶ (μεγάλον) μακελλάρου, mâtin, *m.*

Fleiſcherknecht, *m.*, δοῦλος μακελλάρου, compagnon *m.* boucher.

Fleiſchern, *adj.* ἀπὸ κρέας, τοῦ κρέατος, de chair, charneux.

Fleiſchesluſt, *f.*, ἡ σαρκικὴ ἡδονή, plaisir *m.* de la chair; ἡ σαρκικὴ ὄρεξις, concupiscence, *f.*

Fleiſcheſſen, *n.*, ἡ κρεωφαγία, action *f.* de manger de la viande.

Fleiſchfarbe, *f.*, χρῶμα σαρκός, couleur de chair, carnation, *f.*

Fleiſchfarben, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρῶμα σαρκός, (de) couleur de chair.

Fleiſchfreſſend, eſreſſig, *adj.* κρεοφάγος, σαρκοφάγος, carnassier, carnivore.

Fleiſchgabel, *f.*, μεγάλον περοῦνι, διὰ τὸ μαγειρεῖον, fourchette *f.* de cuisine.

Fleiſchgewächs, *n.*, τὸ σάρκωμα, πλάσμα περιέχον κρέας, sarcome, ecsarcome, *m.*

Fleiſchicht, *adj.* σαρκώδης, charnu.

Fleiſchig, *adj.* πολύσαρκος, εὔσαρκος, charnu, poteté.

Fleiſchklöpchen, *n.*, βόλος κρέατος κοπανισμένου, boulette, *f.*; (nach türkiſcher Art), κεφτέδες, des boulettes à la turque (en turc: kefté).

Fleiſchlich, *adj.* σαρκικός, charnel.

Fleiſchpaſtete, *f.*, κρεατόπηγα, (τὸ ἀρτόκρεας), pâté *m.* de viande.

Fleiſchſcharren, *m.*, ſ. Fleiſchbank.

Fleiſchſpeiſe, *f.*, φαγὶ ἀπὸ κρέας, viande, *f.*

Fleiſchſteuer, *f.*, ὁ δασμὸς, τὰ δοσίματα ἀπὸ τὸ κρέας, taxe *f.* sur la viande.

Fleiſchſuppe, *f.*, σοῦπα μὲ κρέας, potage *m.* gras.

Fleiſchtag, *m.*, ἡμέρα κρεωφαγίας, jour *m.* gras.

Fleiſchtopf, *m.*, τὸ τζουκάλι διὰ κρέας, marmite, *f.*

Fleiſchwage, *f.*, ἡ ζυγαριὰ διὰ κρέας, balance *f.* pour la viande.

Fleiſchwunde, *f.*, πληγὴ εἰς τὸ κρέας, blessure ou plaie *f.* dans les chairs.

Fleiſchzeit, *f.*, κρεωφαγία, καιρὸς τῆς κρεωφαγίας, charnage, *m.*

Fleiß, *m.*, ἡ ἐπιμέλεια, application, diligence, *f.*; — anwenden, ἐπιμελοῦμαι εἰς . . ., s'efforcer à . . ., s'étudier à . . .

Fleißig, *adj.* ἐπιμελὴς, diligent, appliqué, assidu.

Fletſchen, *v. a.* (die Zähne) τρίζω ἢ δείχνω τὰ δόντια, grincer les dents; (Hämmern), σφυροκοπῶ, étendre, aplatir en martelant.

Flicken, *v. n.* μπαλώνω, rapiécer, raccommoder, ravauder.

Flicken, *n.*, τὸ μπάλωμα, rapiécetage, raccommodage, ravaudage, *m.*

Flicker, *m.*, ὁ μπαλωτὴς, μπαλωματὰς, raccommodeur, ravaudeur, *m.*

Flickerey, *f.*, τὸ μπάλωμα, τὰ μπαλωμένα πράγματα, rapiécetage, ravaudage, *m.*, (l'action du ravauder et les choses raccommodées).

Flickerlohn, *n.*, πληρωμὴ διὰ μπάλωμα, raccommodage, ravaudage (l'argent qu'on paie au ravaudeur), *m.*

Flickwerk, *n.*, μπαλωμένον πρᾶγμα, rapiécetage, *m.*, (les choses raccommodées).

Flieder, *m.*, ἡ κουμπουλιὰ, σαμψύχος, sureau, *m.*

Fliedermus, *n.*, συρούπιον ἀπὸ τὰ πουρικὰ τῆς κουμπουλιᾶς, rob *m.* de sureau.

Fliederthee, *m.*, τέι ἀπὸ τὰ ἄνθη τῆς κουμπουλιᾶς, infusion *f.* de fleurs de sureau.

Fliege, *f.*, ἡ μυῖα, μύγα, μύγα, mouche, *f.*

Fliegen, *v. n.* πετῶ, voler; (als eine Fahne, Haare), ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἀέρα, flotter (dans le vent); mit fliegenden Fahnen, μὲ τὰς σημαίας ἐξαπλωμένας, enseignes déployées; fliegende Hitze, φλόγωσις (ζεστὰ ὁποῦ ἔρχεται ξαφνα εἰς τὸν ἄνθρωπον), (méd.) phlogose, *f.*

Fliegenbreck, Fliegenſchmiß, *m.*, κοπρος τῆς μύγας, chiure, *f.*

Fliegenfalle, *f.*, φυτόν τι τοῦ ὀπίου τὰ φύλλα σφαλοῦν ὅταν πειάξῃ μία μύϊα εἰς αὐτό, attrape-mouche (plante), *f.*

Fliegengarn, Fliegennetz, *n.*, σκέπασμα τῶν ἀλόγων, ὁποῦ τὰ φυλάττει ἀπὸ ταῖς μύγαις, émouchette, *f.*

Fliegengift, *m.*, Fliegenpulver, *n.*, φαρμάκι ἢ σκόνη διὰ ταῖς μύϊαις, poudre *f.* aux mouches.

Fliegenklappe, -klatsche, *f.*, ξεμυγιαστῆρι μὲ τὰ ὁποῖον σκοτώνουν ταῖς μύγιας, tue-mouches, *m.*

Fliegenschimmel, *m.*, ἄλογον ἄσπρον μαῦρο-στιγματισμένον, cheval gris moucheté.

Fliegenschnäpper, *m.*, ὁ ἐρυθρὸς (παυλὶ μικρὸν μὲ κόκκινον στῆθος, ὁποῦ πιάνει μύγαις), moucherolle, *f.*, gobe-mouche, *m.*, (oiseau).

Fliegenschrank, *m.*, ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν κρέας, σκεπασμένον μὲ δίκτυα νὰ μὴν ἔμβουν ἡ μύγαις, garde-manger, *m.*

Fliegenschwamm, *m.*, μανιτάρι φαρμακερὸν μὲ τὸ ὁποῖον φαρμακώνουν ταῖς μύγαις, agaric, champignon *m.* de mouches.

Fliegenschwarm, *m.*, πλῆθος ἀπὸ μύγαις, essaim *m.* de mouches.

Fliegenwedel, *m.*, τὸ μυγιαστῆρι, ξεμυγιαστῆρι, chasse-mouche, émouchoir, *m.*

Fliehen, *v. n.* φεύγω, fuir; (dahin —), φεύγω, χάνομαι, ἀπερνῶ (οἷον· ὁ καιρός), s'enfuir, se perdre, passer (vite); (zu jemanden), φεύγω φεύγω εἰς τινα, καταφεύγω, se réfugier auprès (ou chez) q.

Fliehkraft, *f.*, (εἰς τὴν φυσικὴν), ἡ ἀποκεντρος δύναμις, (phys.) force *f.* centrifuge.

Fliese, *f.*, πλίνθος διὰ στρώσιμον, carreau, *m.*

Fließ, *n.*, nur: das goldene Fließ, τὸ χρυσοῦν δέρας (εἰς τὴν μυθολογίαν, ὁμοίως καὶ τάγμα ἱππικόν), la toison d'or (en mythologie et ordre de chevalerie).

Fließen, *v. n.* ῥέω, τρέχω, couler, fluer; (schmelzen), λύομαι, se fondre; *fig.* (aus etwas —, aus etwas kommen), προέρχομαι, provenir, s'ensuivre; das Papier fließt, τὸ χαρτὶ πίνει τὴν μελάνην, le papier boit.

Fließend, *adj.* ῥευστὸς, ὁποῦ τρέχει (ὡσὰν τὸ νερὸν), τρεχούμενος, coulant, courant.

Fließpapier, *s.* Löschpapier.

Fließwasser, *n.*, τρεχούμενον νερὸν, ποταμήσιον νερὸν, eau courante, eau *f.* vive.

Fliete, *f.*, *s.* Lanzette.

Flimmern, *v. n.* γυαλίζω, λάμπω, σπινθηροβολῶ, briller, étinceler.

Flinder, *m.*, *s.* Flitter.

Flink, *adj.* τσχὺς, ὀγλήγορος, ζωηρὸς, prompt, alerte, vite.

Flinderchen, *s.* Flitter.

Flinte, *f.*, τὸ τουφέκι, fusil, *m.*

Flintenkolbe, *f.*, τὸ ξύλον, ἡ ὑρὰ τοῦ τουφεκιοῦ, crosse *f.* de fusil.

Flintenkugel, *f.*, ἡ μπάλλα, τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ, balle, *f.*

Flintenlauf, *m.*, ἡ λάμα τοῦ τουφεκιοῦ, canon (du fusil), *m.*

Flintenschaft, *m.*, ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον βάνεται τὸ λουμὴ τοῦ τουφεκιοῦ, fût (du fusil), *m.*

Flintenschloß, *n.*, ἡ πλάκα τὸν λύχον κτλ. τοῦ τουφεκιοῦ, platine, *f.*

Flintenschuh, *m.*, περίλιον γιὰ χάρι διὰ τὸ τουφέκι, porte-mousquet, *m.*

Flintenschuß, *m.*, ἡ τουφεκιά, coup *m.* de fusil.

Flintenstein, *m.*, ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ, pierre *f.* à fusil.

Flistern, Flispern, *v. n.* ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὰ αὐτὶ, chuchoter.

Flitter, *m. f.*, Flitterchen, *n.* πέταλον χρυσοῦν (ἢ ἄσημένιον) διὰ στολισμὸν, paillette, *f.*

Flittergold, *n.*, πέταλον χάλκινον χρυσωμένον, oripeau, clinquant, *m.*

Flittersand, *m.*, ἄμμος μὲ χρυσᾶ πέταλα ἀνακατωμένα, sable *m.* brillant.

Flitterstaat, *m.*, μάταιος στολισμὸς, περιττὸς στολισμὸς, fanfreluche, *f.*, clinquant, *m.*

Flitterwerk, *n.*, στολίδια ἀπὸ χρυσᾶ πέταλα, clinquant, oripeau, *m.*

Flitterwochen, *f. pl.*, αἱ ἑβδομάδες τῆς χαρᾶς (αἱ πρῶται ἑβδομάδες τῶν γεγονότων

δρεπανίνων), les semailles f. pl. de plaisir (des nouveaux mariés).

Flitzbogen, m., εἶδος τόξου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτιας, arc (pour décocher des flèches).

Flitzpfeil, m., σαΐτια, flèche, f.

Flitzich, m., vulg. πτερόν, πτερύγιον, aile.

Flocke, f., Flocken, m., Flöckchen, n., τὸ σιουπί, μικρὴ φοῦντα, flocon, m.; (Schneeflocke), ἕνα σιουπὶ χιόνι, flocon de neige.

flocken, v. a. ἀνακατώνω τρίχες ἢ μαλλιὰ καὶ κάμνω πλοκαῖς ἢ μικρὰ τζουλούφια, mêler du poil et en faire des touffes; v. n. χιονίζει, πέφτουν σιουπιὰ χιόνι, neiger, tomber par flocons.

flockig, adj. μοιρασμένος εἰς τζουλούφια, ξεμπερδεμένος, en flocons, effilé.

Flockseide, f. Floretseide.

Floh, m., ὁ ψύλλος, puce, f.

flöhen, v. a. ψυλλίζω, épucer.

Flöhkraut, n., τὸ ψυλλοβότανον, herbe f. aux puces.

Flöhpfeffer, m., τὸ ὑδροπιπέρι, curage (plante), m.

Flohr, f. Flor (Flohr).

flöhsüch, m., τὸ δάγκασμα τοῦ ψύλλου, piqûre f. de puce.

Flor, m., (Blüthe), τὸ ἄνθος, fleur, f.; (Blüthenzeit), τὸ ἄνθισμα, καιρὸς τῶν ἀνθῶν, floraison, f.; (blühender Zustand), ἄνθος, ἀνθηρὴ κατάστασις, état m. florissant.

Flor, (Flohr), m., εἶδος πανιοῦ μαλλίνου λεπτοῦ (ὑποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ ὑκέπασμα προσώπου κτλ.), crêpe, m.

Floret, n., f. Rappier.

Floretband, n., κορδέλλα ἀπὸ μετάξι καὶ νῆμα, fleuret, padou, m.

Floretseide, f., κροκίδια ἀπὸ μετάξι, floselle, f.

Florisren, v. n. (blühen), ἀνθῶ, εἶμαι εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, fleurir, être florissant.

Floß, n., ἡ σχεδία, πλωτὴ, πλοῖον ἀπὸ γρεντιὰς συνδεμένας, radeau, m.

Floßamt, n., ἐπιστασία εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, régie f. du flottage.

Floßbeamte, m., ὁ ἔχων ἐπάγγελμα ἢ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, employé m. du flottage.

Floße, f., τὸ πλεύσιμον, ἡ ἀγωγὴ ἐπάνω εἰς τὸ νερόν, flottage, train m. (de bois); — ἡ σχεδία, radeau, m.; f. Floß.

Flößen, v. n. Holz —, ῥίχνω ξύλα εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του, flotter, ou faire flotter (du bois).

Floßfeder, f., τὸ πτερὸν τοῦ ψαριοῦ, nageoire, f.

Floßgraben, m., κανάλι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίχνουν ξύλα διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νερὸν εἰς ἕναν τόπον, canal m. pour le flottage.

Floßholz, n., τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του εἰς ἕναν τόπον, bois m. flotté.

Floßmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς τὸ νερόν, intendant m. du flottage.

Floßplatz, m., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στέκονται τὰ ξύλα τὰ βγαλμένα ἀπὸ τὸ νερόν, place f. pour le bois flotté.

Flößung, f., ἡ ἀγωγὴ (τῶν ξύλων) μὲ τὸ νερόν, flottage, m.

Floßverwalter, m., ἐπίτροπος εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, régisseur m. du flottage.

Flöte, f., ἡ φλαοῦτα, ὁ αὐλός, flûte, f.

flöten, v. n. παίω τὴν φλαοῦτα, αὐλῶ, jouer de la flûte, flûter; flöten gehen (im Scherz), πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, χάνομαι, se perdre, (aller au diable).

Flötenspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὴν φλαοῦτα, ὁ αὐλητής, joueur m. de flûte.

Flötenwerk, n., μηχανὴ ἢ ὄργανον μουσικὸν μὲ φλαοῦτας, jeu m. de flûtes.

flott, adj. ὁποῦ πλέει, ὁποῦ στέκεται ἐπάνω εἰς τὸ νερόν, à flot; — seyn, πλέω (οἱόν τὰ πλοῖα), être à flot, flotter; — werden, ξεκαλοῦμαι (οἱόν· ἀπὸ σκόπελον) καὶ πλέω πάλιν, être dégagé (p. e. d'un écueil) et flotter de nouveau; — machen, ξεκολλῶ (τὸ πλοῖον ἀπὸ σκόπελον κτλ.) καὶ κάμνω νὰ πλέῃ πάλιν, dégager et mettre à flot; fig. — leben, ἀπερνῶ λιμπρα, ξημερώνω-

γω, vivre à gogo, dans l'abondance.

Flotte, *f.*, ὁ στόλος, ἡ ἁρμάδα, (ἰρλότα), flotte, *f.*

Flottille, *f.*, μικρὸς στόλος, flottille, *f.*

Flöz, *m.*, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ὁριζόντιον, mine ou couche *f.* horizontale.

Fluch, *m.*, ἡ κατάρα, malédiction, imprécation, *f.*; βλασφημία, jurement, *m.*

Fluchen, *v. n.* καταριῶμαι, maudire; βλασφημῶ, ὑβρίζω, jurer, pester.

Flucht, *f.*, ἡ φυγή, fuite, *f.*; (Spielraum, τόπος διὰ κίνησιν (εἰς τὰς μηχανὰς, διὰ τοὺς τροχοὺς κτλ.), jeu, *m.*, jouée, *f.*; die Flucht nehmen oder ergreifen, φεύγω, τρέπομαι εἰς φυγήν, prendre la fuite; in die Flucht schlagen, νικῶ, κτυπῶ, τρέπω εἰς φυγήν, vaincre, mettre en fuite.

Flüchten, *v. n.* sich flüchten, *v. r.* φεύγω (ὡς φυγὰς ἢ διὰ κίνδυνον), fuir, s'enfuir; *v. a.* βάνω εἰς ἀσφαλῆ τόπον, mettre en sûreté.

Flüchtig, *adj.* φυγὰς, φευγάτος, fugitif, fuyard; (schnell vergehend), ἀπερασπικός, passager; (in der Chemie), ὁποῦ διαλύεται εἰς ἀτμίδας, (chim.) volatil; (leicht, schnell), ἐλαφρὸς, ταχὺς εἰς τὸν δρόμον, léger, agile, vite; (leichtsinnig), ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, volage; (oberflächlich), ἐπιπόλαιος, ἀπλῆς, léger, superficiel.

Flüchtigkeit, *f.*, ἡ ταχύτης, vitesse, *f.*; τὸ ἀπερασπικόν, légèreté, *f.*

Flüchtling, *m.*, ὁ φυγὰς, φευγάτος, fuyard; (*metaph.*) ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος, *fig.* volage, étourdi.

Flück, Flügge, *adj.* ὁποῦ ἔχει πτερὰ, dru; — werden, ἐβγάζω πτερὰ, (commencer à) avoir des plumes.

Flug, *m.*, τὸ πέτασμα, vol, *m.*; ein Flug Vögel, ἕνα πλῆθος πουλλιὰ ὁποῦ πετοῦν μαζύ, une volée (d'oiseaux).

Flügel, *m.*, τὸ πτερύγιον πτερῶν (τοῦ πουλλιοῦ), aile, *f.*; (einer Thüre), τὸ κανάτι μιᾶς θύρας, battant (d'une porte); (eines Hauses), ἕνα πλευρὸν ἑνὸς ἀπιτιοῦ, aile (d'une maison); (musikalisches Instrument), εἶδος κλαβιριοῦ, clavecin, *m.*

Flügeladjutant, *m.*, ὑπουργὸς τοῦ στρατηγοῦ, aide-de-camp.

Flügeldecke, *f.*, σκέπασμα τῶν πτερῶν τοῦ καντάρου (τοῦ ἀσκαθάρου), τὸ ἔλυτρον, élytre (d'insecte), *f.*

Flügelende, Flügelspitze, *f.*, μύτη τοῦ πτεροῦ, aileron, *m.*

Flügelkleid, *n.*, φόρεμα μὲ κρεμάμενα μανίκια, habit *m.* à manches pendantes.

Flügelmann, *m.*, ὁ πρῶτος εἰς τὴν δεξιὰν μιᾶς ἀράδας στρατιωτῶν, chef *m.* de file.

Flügelpferd, Flügelroß, *n.*, ὁ Πήγασος (τῶν ποιητῶν), Pégase, *f.*

Flügelthüre, *f.*, θύρα μὲ δύο κανάτια, porte *f.* à deux battants.

Flügelwerk, *n.*, τὰ πουλλιὰ διὰ τὸ μαγειρεῖον, volaille, *f.*

Flugloch, *n.*, τρύπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνουν τὰ περιστέρια εἰς τὸν περιστερῶνα, entrée *f.* de volière; τρύπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνουν τὰ μελίσσια εἰς τὸν μελισσῶνα, entrée sur le devant des ruches.

Flugs, *adv.* ταχέως, ὀγλήγορα, sur le champ, vite.

Flugsand, *m.*, κινητὸς ἄμμος, sable *m.* mouvant.

Flugschrift, *f.*, βιβλιάριον προσκωριὸν ταχέως συγγεγραμμένον, pièce *f.* fugitive.

Flunder, *m.*, (Fisch), ἡ γλῶσσα, εἶδος ψαριοῦ, flez, flet (poisson), *m.*

Flur, *f.*, τὸ πεδίον, χαμπάγια, ὁ ἀγρὸς, plaine, campagne, *f.*, champ, *m.*; τὸ λιβάδι, prairie, *f.*; (im Hause), τὸ προδόμι, τὸ προκαλίον τοῦ ἀπιτίου, vestibule, *m.*

Flurbuch, *n.*, τὸ καλάσιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ χωράφια κτλ. ἀνήκοντα εἰς ἕνα ὑποστατικόν, cadastre, *m.*

Flurschütze, *m.*, ἡ φύλακας τῶν ἀγρῶν, messier, forestier, *m.*

Fluß, *m.*, ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι, fleuve, *m.*, rivière, *f.*; (in Gliedern), τὸ ρεῦμα, ὁ ρευματισμὸς, fluxion, rhumatisme, *m.*; (das Schmelzen), ἡ ἀνάλυσις, fusion, fonte, *f.*; in Fluß kommen, ἀναλύομαι, se fondre.

Flußbett, *n.*, *κοιτβάτι τοῦ ποταμοῦ*, lit *m.* d'une rivière.
Flußfieber, *n.*, *ῥευματικὴ θέρμη*, fièvre *f.* catarrhale.
Flußfisch, *m.*, *ποταμίσιον ψάρι*, poisson *m.* de rivière (ou d'eau-douce).
Flußgalle, *f.*, *ὑδατώδες πρόσμα τι εἰς τὰ ὑπσινὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου*, vessigon, crot, *m.*
flüssig, *adj.* *ῥευστὸς*, *τρεχούμενος*, liquide, liquide; *ἀναλυόμενος*, fondu.
Flüssigkeit, *f.*, *τὸ ῥευστόν*, fluidité, liquidité, *m.*
Flußpferd, *n.*, *ſ.* Nilpferd.
Flußschiff, *n.*, *ποταμίσιον κάϊον*, bateau, *m.*
Flußspath, *m.*, *λίθος τις τὸν σοῖον τρίβουν καὶ ἀνακατώνουν μὲ τὰ μέταλλα νὰ ἀναλυθοῦν εὐκολώτερα*, castine, *f.*
Flußwasser, *n.*, *ποταμίσιον νερόν*, eau *f.* de rivière.
Fluth, *f.*, (Wasserfluth), *ἡ πλημμύρα*, inondation, *f.*; Fluth und Ebbe, *ἡ κίνησις καὶ ἀνατίνησις τῆς θαλάσσης*, marée, *f.*, flux et reflux, flot montant, *m.*; (Fluth nach der Ebbe), *ἡ ῥοὴ τῆς θαλάσσης (ὅταιρα ἀπὸ τὴν παλίμπαμπα)*, flot, flux, *m.*; Fluthen, (*pl.*), *τὰ κύματα, τὰ νερά*, les flots, *m. pl.*, les vagues, *f. pl.*
Flußwerk, *ſ.* Flußbett.
Fluthen, *v. i.*, es fluthet, *ἡ ῥοὴ κατεβαίνει*, la marée monte.
Fluthzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς ῥοῆς τῆς θαλάσσης*, marée, maline, *f.*
Focke, *f.*, Fockſegel, *n.*, *τὸ μεσαῖον πανὶ τοῦ καραβιοῦ*, misaine, voile *f.* de misaine.
Fockmaſt, *m.*, *τὸ μεσαῖον κατάρτι*, mat *m.* de misaine.
Fockwand, *f.*, *τὰ χονδρὰ σχοινία (ἐξάρτια) διὰ σιερώσιον τοῦ μεσαίου καταρτίου*, haubans *m. pl.* du mât de misaine.
Fohlen, *ſ.* Füllen.
Fohlen, *v. n. γιννᾶ πωλάρια*, pouliner.
Fohre, Föhre, *f.*, *ſ.* Fichte.
Fohre, *f.*, *ſ.* Forelle.
Folge, *f.*, *ἡ ἀκολουθία, τὸ ἀκόλουθον, ἐπόμενον*· suite, conséquence, *f.*; in der Folge, *μετὰ ταῦτα*, dans la suite (du temps); — leiſten, *ὑπακούω, πείθομαι*, obéir; (Reihe), *ἀράδα, σειρά*, série, *f.*
Folgen, *v. n. ἀκολουθῶ, ἕπομαι*, suivre; (gehorchen), *ὑπακούω, πείθομαι*, obéir.
Folgend, *adj. ἀκόλουθος, ἑπόμενος*, suivant; auf (oder nach) einander —, *ἀλλεπάλληλος, ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὰ ἕνε κατόπιν τοῦ ἄλλου*, successif.
Folgends, *adv.* (nachher), *μετὰ ταῦτα*, ensuite; (folglich), *ἀκολούθως, ἐπομένως*, par conséquent.
Folgern, *v. n. συλλογίζομαι, συμπεραίνω*, conclure, inférer, induire.
Folgerung, *f.*, *ὁ συλλογισμός, τὸ συμπέρασμα*, conclusion, conséquence, induction, *f.*
Folgezeit, *f.*, *ὁ ἐρχόμενος καιρός*, temps *m.* futur.
Folglich, *adv. ἀκολούθως, ἐπομένως*, par conséquent, conséquemment.
Folgſam, *adj. ὑπήκοος, εὐπειθής*, obéissant, docile.
Folgſamkeit, *f.*, *ἡ ὑπακοή, εὐπείθεια*, obéissance, docilité, *f.*
Foliant, *m.*, *βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας*, in-folio, livre *m.* in-folio.
Folie, *f.*, *φύλλον ἢ πέταλον ὁποῦ βάνουν ὑποκάτω εἰς μίαν πολύτιμην πέτραν, διὰ νὰ φανῇ εὐμορφοτέρα*, tain, paillon, *m.*
Folio, in Folio, *εἰς φύλλον τῆς κόλλας*, in-folio.
Folter, *f.*, *τὸ βάσανον, τὰ βάσανα*, torture, question, *f.*
Folterbank, *f.*, *σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βασανίζουν*, chevalet, *m.*; (*metaph.*) *τὰ βάσανα, fig.* les tourments, *m. pl.*
Folterkammer, *f.*, *ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον βασανίζουν τοὺς κακοποιους*, chambre *f.* de la torture.
Foltern, *v. a. βασανίζω*, appliquer à la torture, à la question; (*metaph.*) *τυραννῶ, ἐναχλῶ*, tourmenter.
Fontäne, *f.*, *ſ.* Springbrunnen.
Fontanell, *n.*, *ἡ φοντανέλλα, cautère, fonticule, m.*; *τὸ βρέγμα τὰ ἐμπροσθεν ὅπου ἐπονομάζει τὰ ῥαφὰ τῆς κεφαλῆς*, (anat.) fontanelle, *f.*

Foppen, *v. a. vulg.* πειράζω, περιγελῶ, περιπαίζω, railler, plaisanter, turlupiner *q.*

†Förder, *f.* Ferner, Weiter.

Forbern, *v. a.* ζητῶ, demander, exiger, prétendre; einen — (vor die Klinge), προκαλῶ τινὰ εἰς μονομαχίαν, appeler q. en duel, faire un défi à q.; einen — (vor Gericht), ἐγκαλῶ τινὰ εἰς τὸ κριτήριον, citer, assigner q.

Förbern, *v. n.* Erze zu Tage —, — ἐβγάζω μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν, exploiter les mines; (befördern), βοηθῶ εἰς προχώρησιν, expédier, hâter, avancer; sich —, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ, se dépêcher, se hâter.

†Förderſamſt, *adv.* ὅσον τάχιστα, au plutôt.

Förderung, *f.*, ἡ ζήτησις, demande, prétension, *f.*

Förderung, *f.*, ἡ βοήθεια εἰς προχώρησιν, hâte, diligence, *f.*

Forelle, *f.*, ἡ πράσσα, τὸ χιονοῦφαρον, truite, *f.*

Form, *f.*, ἡ μορφὴ, τὸ σχῆμα, forme, figure, *f.*; — τὸ καλοῦπι, moule, modèle, patron, *m.*

Formalien, *f.*, ἡ τρόποι συνηθισμένοι (εἰς νομικὰ γράμματα, οἷον· εἰς διαθήκην κτλ.), formes, formalités, *f. pl.*

Format, *n.*, τὸ σχῆμα τοῦ βιβλίου, format, *m.*

Formel, *f.*, φράσις συνηθισμένη ἢ διωρισμένη, (εἰς ἀπόφασιν χρεωλύσιος εἰς προσευχὰς κτλ.), formule, *f.*; — (Arzneyformel), ἡ ξυσίλεια, (med.) formule, recette, *f.*; algebraische, τύπος ἀλγεβραϊκὸς, formule algébraïque.

Formen, *v. a.* σχηματίζω, μορφώνω, former, figurer, façonner.

Formenſchneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καλούπια, faiseur *m.* de formes, de moules de bois; ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει εἰκόνας εἰς ξύλον, graveur *m.* en bois.

Formiren, *v. a.* σχηματίζω, former; ſich —, σχηματίζομαι, se former; die Truppen formiren ſich, οἱ στρατιῶται βάνονται εἰς τάξιν, les troupes se rangent (en ordre).

Förmlich, *adj.* ῥητὸς, θετὸς, νόμιμος, formel.

Förmlichkeit, *f.*, ἡ συνηθισμένη τάξις (εἰς νόμιμα γράμματα, οἷον· εἰς διαθήκην κτλ.), formalité, *f.*

Formular, *n.*, σχῆμα διωρισμένον, φράσεις διωρισμέναι διὰ νόμιμα γράμματα, διὰ προσευχάς, formulaire, *m.*, formule, *f.*

Forſchen, *v. n.* (nach etwas), ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rechercher, chercher, examiner (qc), s' enquérir de qc.

Forſcher, *m.*, ὁ ἐξεταστὴς, scrutateur, examinateur, *m.*

Forſchung, *f.*, ἡ ἐξέτασις, ἔρευνα, recherche, *f.*

Forſt, *m.*, τὸ δάσος, ὁ λόγγος (τουρκ. τὸ ὁρμάνι), forêt, *f.*, bois, *m.*

Forſtamt, *n.*, ἐπιτροπὴ διὰ τὰ δάση, gruerie, grairie, *f.*

Forſtbeamte, ‹bedienter›, *m.*, ἀξιωματικὸς εἰς ἐπιτροπίαν διὰ τὰ δάση, agent *m.* de l'administration foncière.

Forſten, Forſt, *m.*, Firſte, *f.*, ἡ κορυφὴ τῆς στέγης, faîte, *m.*

Förſter, *m.*, ὁ ἐπιστάτης ἔχων τὴν ἐπιτροπίαν εἰς ἕνα δάσος, forestier, garde-forêt, gruyer, verdier; ὁ κυνηγὸς venenr, *m.*

Förſterey, *f.*, δάσος ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τοῦ Förſter, verderie, *f.*; ſ. Förſter; — τὸ ὑσπίτιον τοῦ Förſter, maison *f.* du forestier.

Forſtfrevel, ſ. Waldfrevel.

Forſtgerecht, *adj.* ἐπιτήδειος εἰς ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τὰ δάση, habile en ce qui regarde les forêts.

Forſtgerechtigkeit, *f.*, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις εἰς ἕνα δάσος ὡς ἰδικόν του ἀπόκτημα, droit *m.* domanial d'une forêt.

Forſtgericht, *n.*, κριτήριον διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ δάση, cour *f.* de justice forestière, gruerie, *f.*

Forſtlich, Forſtmäßig, *adj.* τοῦ δάσους, forestier (*adj.*), de forêt.

Forſtmeiſter, *m.*, ὁ πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐπιτροπίαν ἑνὸς δάσους, maître *m.* des forêts, forestier.

Forſtrecht, *n.*, οἱ νόμοι ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν, droit *m.* forestier.

Forſtweſen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν, tout ce qui regarde les forêts.

Forſtwirthſchaft, *f.*, οἰκονομία διὰ τὰ δάση, économie *f.* forestière.

Forſtwiſſenſchaft, *f.*, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν δασῶν, science *f.* forestière.

Fortbiegel, *m.*, χεραμίδι βασιλὸν διὰ τὴν κορυφὴν τῆς στέγης, faîtière, *f.*, enfaîteau, *m.*

Fort, *int.* φεύγε, ἄπαγε, χρηστὸν ἀπ' ἐδῶ, va-t'en, allez-vous en; — ταχέως, ὁρμήγορα, μὴν ἀργῆς, allons! vite!

Fort, *adv.* πλέον παρέκει, plus loin, outre.

Fortan, *adv.* εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, désormais.

Fortarbeiten, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ δουλεύω, continuer de travailler.

Fortbauen, *v. n.* et *n.* ἀκολουθῶ νὰ κτίζω, continuer à bâtir.

Fortbeten, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ προσεύχωμαι, continuer à mendier; ſich —, κάμνω τὸν ὑρόμου με τὸ νὰ ἐπιουλεύω, faire sa route en mendiant.

Fortbewegen, *v. a.* κινῶ ἔμπροσθεν, mouvoir en avant.

Fortbringen, *v. a.* φέρω ἔξω, φέρω ἀλλοῦ, transporter, emmener; κάμνω νὰ προκόψῃ, faire réussir; ſich — περιβάλλω τὸ ψωμί μου, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, se nourrir, gagner sa vie.

Fortbauer, *f.*, ἡ ἐπικράτεια, βάστα ξις, ἀκολούθησις, continuation, durée, *f.*

Fortbauern, *v. n.* ἐπικρατῶ, μένω, βαστῶ, ἀκολουθῶ, continuer, durer.

Fortdauernd, *adj.* ἐπικρατῶν, ὁποῦ μένει, ὁποῦ βαστᾷ, continuel, qui dure; παντοτεινὸς, ἀκαταπαυστος, perpétuel, qui ne cesse jamais.

Fortdürfen, *v. n.* ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσω, νὰ φύγω, avoir la permission de s'en aller.

Forteilen, *v. n.* φεύγω ταχέως, τρέχω ὁρμήγορα, se hâter de partir, s'en aller à la hâte.

Forterben, *v. n.* μεταφαίνω (εἰς ἄλλον) κατὰ κληρονομίαν, se transmettre (à q.) par succession.

Fortfahren, *v. n.* μισεύω μὲ ἁμάξι ἢ καράβι, partir en voiture ou en bateau; (mit etwas), ἀκολουθῶ (νὰ κάμνω τι), continuer (à faire qc.); ἀκολουθῶ (εἰς τὴν ὁμιλίαν), continuer (son discours).

Fortfliegen, *v. n.* πετῶ ἔξω, φεύγω πετῶντας, s'envoler.

Fortfließen, *v. n.* τρέχω, ῥέω περαιτέρω, s'écouler; ἀκολουθῶ νὰ τρέχω, continuer de couler.

Fortführen, *v. n.* ὁδηγῶ ἔξω, περνάνω (τινα ἢ τι) ἔξω, emmener, transporter; ἁρπάζω, emporter, entraîner; (ein Geſchäft ꝛc.), ἀκολουθῶ μίαν ὑπόθεσιν (οἷον· προμήθειαν), continuer, poursuivre.

Fortgang, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, ἡ μισεμὸς, départ, *m.*; — ἡ ἀκολούθησις (μιᾶς ὑποθέσεως), continuation, *f.*; (Fortſchritt), ἡ προχώρησις, προκοπὴ, progrès, succès, *m.*

Fortgehen, *v. n.* φεύγω, ἀναχωρῶ, μισεύω, s'en aller, se retirer, partir; — ἀκολουθῶ, *fig.* continuer.

Forthelfen, *v. n.* βοηθῶ τινα νὰ φύγῃ, aider q. dans sa fuite; — βοηθῶ τινὰ νὰ προχωρήσῃ, νὰ προκόψῃ, *fig.* aider, assister, secourir q.

Forthin, *adv.* μετὰ τοῦτα, εἰς τὸ ἑξῆς, désormais, à l'avenir.

Fortjagen, *v. n.* ἀποδιώχνω, chasser, mettre dehors.

Fortkommen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, échapper, se sauver; (weiter kommen), προχωρῶ, προκόπτω, avancer, faire des progrès; (als Pflanzen ꝛc.), πιάνω, αὐξάνω καλὰ (ὁμιλώντας περὶ φυτῶν), prendre, venir, profiter (en parlant des plantes); (ſeinen Unterhalt finden), κερδαίνω τὸ ψωμί μου, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, gagner sa vie; προχωρῶ (εἰς τὸν κόσμον), s'avancer (dans le monde).

Fortkommen, *n.*, ὁ τρόπος πῶς νὰ ζῇ τις τὸ ψωμί του, manière de gagner sa vie; προχώρησις, προκοπὴ, avancement, progrès, *m.*

Fortkönnen, *v. n.* ἠμπορῶ νὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, pouvoir marcher ou avancer.

Fortkriechen, *v. n.* ἐβγαίνω ἔρπιζοντας, ἐρπίζω πλέον ἐμπρός, se traîner, ramper.

Fortlassen, *v. a.* ἀφήνω τινα νὰ φύγῃ, νὰ ἀναχωρήσῃ, laisser aller ou passer.

Fortlaufen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, échapper, se sauver; — ἀκολουθῶ νὰ τρέχω, continuer de courir.

Fortlebin, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ ζῶ, continuer de vivre.

Fortlesen, *v. a.* et *n.* ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω, continuer de lire.

Fortmachen, *v. n.* βιάζομαι, χάμνω ὀγλήγορα, δὲν ἀργοπαρῶ, se hâter, se dépêcher, faire vite; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, γλυτώνω, s'en aller, s'enfuir.

Fortmüssen, *v. n.* πρέπει νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, être contraint de s'en aller, de partir; *fig.* er muß fort (muß sterben), πρέπει νὰ ἀποθάνῃ, il mourra.

Fortpacken, sich —, φεύγω, s'en aller, se retirer; packe dich fort! χαμνίσου ἀπ' ἐδῶ! va-t'en!

Fortpflanzen, *v. a.* αὐξάνω, πληθύνω ἰνιὲ (μὲ τὸ νὰ τὰ φυτεύω), transplanter, multiplier (des plantes par les semences etc.); πληθύνω ζῶα, multiplier (des animaux par voie de génération); (μεταφ.) παραδίδω εἰς ἄλλους μίαν γρώμην, εἴδησιν κτλ., *fig.* propager, répandre (une opinion, des connaissances etc.); sich —, πληθύνομαι (μὲ τὸ νὰ γεννήσω παιδία), se multiplier (par la génération).

Fortpflanzung, *f.*, ἡ πλήθυνσις τοῦ γένους, multiplication (de la race), *f.*; ἡ παράδοσις γνώμης, εἰδήσεως κτλ. εἰς ἄλλους, propagation, *f.*

Fortreden, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ ὁμιλῶ, continuer de parler.

Fortreiben, *v. n.* φεύγω, μισεύω, partir; — ἀκολουθῶ τὸ ταξίδι μου, continuer son voyage.

Fortreißen, *v. a.* ἁρπάζω, ἁρπάζω μαζύ μου, emporter, entraîner.

Fortreiten, *v. n.* φεύγω, μισεύω ἐχιπος (μισεύω καβάλα), partir à cheval; — ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω, continuer son chemin à cheval.

Fortrollen, *v. a.* κυλιῶ περαιτέρω, rouler (*v. n.*) en avant; *v. n.* κυλιοῦμαι περαιτέρω (πλέον ἐμπρός), rouler (*v. n.*) en avant.

Fortrücken, *v. a.* κινῶ πλέον ἐμπρός, avancer, remuer qc. de sa place; *v. n.* κινοῦμαι πλέον ἐμπρός, avancer, se mouvoir de sa place; (μεταφ.) προχωρῶ, προκόπτω, *fig.* avancer, monter.

Fortrudern, *v. n.* φεύγω κωπηλατῶντας, faire force de rames; — ἀκολουθῶ νὰ κωπηλατῶ, continuer de ramer.

Fortschaffen, *v. a.* φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα τόπον, emporter, emmener, transporter, ôter qc. de sa place.

Fortschaffung, *f.*, τὸ φόρτωμα (ἔξω), τὸ ἐβγαλμα ἀπὸ ἕνα τόπον, action *f.* d'emporter etc.

Fortschicken, *v. a.* στέλλω ἔξω, στέλλω ἀλλοῦ, envoyer (qc en quelque lieu); — einen Bedienten —, ἀποδιώχνω ἕνα δοῦλον, ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου, renvoyer, congédier (un valet).

Fortschieben, *v. a.* σπρώχνω, ἀμπώθω πλέον ἐμπρός, pousser en avant, avancer.

Fortschlafen, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ κοιμοῦμαι, δὲν ἐξυπνῶ, continuer de dormir, ne pas s'éveiller.

Fortschleichen, sich —, *v. n.* φεύγω, ἀναχωρῶ κρυφίως, se dérober, se retirer à la cachette.

Fortschleifen, *v. a.* σύρνω μαζύ μου (κατὰ γῆς ἢ μὲ σανίδι), trainer après soi (par terre ou sur un traîneau).

Fortschleppen, σύρνω ἔξω, traîner, entraîner; sich —, πηγαίνω μὲ πολὺν κόπον, σέρνομαι, se traîner, marcher très-lentement; (μεταφ.) vivre, μοιράζω τὸ ψωμί μου μὲ κόπον, μὲ στενοχωρίαν, se gagner sa vie avec bien de la peine, vivre petitement.

Fortschreiben, *v. n.* et *a.* ἀκολουθῶ νὰ γράφω, continuer d'écrire.

Fortschreiten, *v. n.* πηγαίνω ἐμπρός, avancer, marcher (μεταφ.) μεταβαίνω, *fig.* procéder; (Fortschritte machen), προχωρῶ, προκόπτω, faire des progrès.

Fortschritt, *m.*, ἡ προχώρησις, προκοπή, progrès, *m.*

Fortschwemmen, *v. a.* ἁρπαρπάζω (λέγεται διὰ τὸ νερόν), emporter (se dit de l'eau).

Fortschwimmen, *v. n.* ἁρπαρπάνω (ἀπὸ τὸ νερόν), être emporté (par l'eau).

Fortsegeln, *v. n.* μισεύω κάμνοντας πανιά, faire voile; — ἀκολουθῶ νὰ κάμνω πανιά, continuer sa route.

Fortsenden, *v.* Fortschicken.

Fortsetzen, *v. n.* ἀκολουθῶ (μίαν ὑπόθεσιν, μίαν γραφὴν κτλ.), continuer, poursuivre.

Fortsetzung, *f.*, ἡ ἀκολούθησις, continuation, *f.*

Fortspielen, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ παίζω, continuer de jouer, continuer son jeu.

Fortspringen, *v. n.* φεύγω πηδῶντας, γλυτώνω, s'en aller en sautant, se sauver, échapper.

Fortstoßen, *v. a.* σπρώχνω, διώχνω πλέον ἐμπρός, pousser en avant; διώχνω, ἀποδιώχνω, pousser, repousser, forttragen, *v. a.* φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω ἔξω, emporter.

Fortreiben, *v. a.* ἀκοδιώχνω, pousser, repousser; — ἀκολουθῶ νὰ διώχνω, continuer de pousser; (ein Geschäft), ἐξακολουθῶ (μίαν ὑπόθεσιν, ἢ τὴν πραγματείαν), conduire (*p. e.* le commerce).

Fortwachsen, *v. n.* αὐξάνομαι νὰ αὐξάνω, croître, pousser bien, grandir.

Fortwähren, *v. n.* ἐπιμένω, βαστῶ, μένω, ἀκολουθῶ, durer, continuer.

Fortwährend, *adj.* παντοτεινός, ἀδιάκοπος, continuel.

Fortwälzen, *v. a.* ἀποκυλίω, κυλίω πλέον ἐμπρός, rouler (en avant).

Fortwandeln, *v. n.* ἀκολουθῶ τὸν δρόμον μου, poursuivre son chemin.

Fortwandern, *v. n.* φεύγω, ἀναχωρῶ πεζός, marcher, s'en aller; — ἀκολουθῶ νὰ πηγαίνω, poursuivre son chemin.

Fortwehen, *v. n.* ἁρπάζω (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), emporter en soufflant (se dit du vent).

Fortwerfen, *v. a.* ἀποβάλλω, ἀποβρίπτω, δὲν δέχομαι, rebuter, renvoyer.

Fortwollen, *v. n.* θέλω νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, vouloir partir; *fig. fam.* es will mit ihm nicht fort, πάτος δὲν προκόπτει, il n'avance pas.

Fortwurzeln, *v. n.* πιάνω περισσοτέρας ρίζας, prendre racine; ἀκολουθῶ νὰ πιάνω ρίζας, continuer de jeter ses racines.

Fortziehen, *v. n.* σύρνω, τραβῶ πλέον ἐμπρός, tirer, tirer en avant; mit sich —, τραβῶ μαζύ μου, entraîner; *v. n.* κλίζω τὴν κατοικίαν, ἀλλάζω τὰ κονάκι, changer de logis; ἐφύτευσε τὸν τόπον, πηγαίνει νὰ κατοικήσει εἰς ξένον τόπον, quitter le pays, changer de pays; ἀφίνω τὴν δουλειάν, ἐργαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter son service.

Fossil, *n.*, τὸ ὀρυκτόν, κάθε πρᾶγμα ξεσκαρέσον ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· μέταλλα, πέτρους κτλ., fossile, *m.*

Fossil, *adj.* ὀρυκτός, fossile (*adj.*).

Fracht, *f.*, τὸ φόρτωμα (τοῦ ἀμαξίου), charge (de voiture), *f.*; φόρτωμα (τοῦ καραβιοῦ), cargaison (de vaisseau), *f.*; (das Frachtgeld), τὸ ἀγώγι, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι, voiture, *f.*, port, *m.*

Frachtbrief, *m.*, τὸ γραμμα τοῦ ἀγωγιοῦ, τὸ ἀγωγιάτικον γράμμα, ἡ πόλιτζα, lettre *f.* de voiture; zur See, πόλιτζα (διὰ πράγματα ὁποῦ πηγαίνουν διὰ θαλάσσης), connaissement, *m.*

Frachtgeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι, voiture, *f.*, port, transport, *m.*

Frachtgut, *n.*, κάθε πρᾶγμα φορτωμένον εἰς ἀμάξι κτλ., toute marchandise *f.* que l'on envoie par un voiturier etc.

Frachtschiff, *n.*, πλοῖον φορτηγόν, (κραμπὶ φορτηγοῦ), vaisseau *m.* marchand, vaisseau de transport.

Frachtwagen, *m.*, ἅμαξι φορτωμένον μὲ πράγματα (διὰ πραγματευτάς), chariot, *m.*

Fracht, *m.*, κοινὸν φορτηγὸν γρῶμα, (τὸ φρικὶ), dragne, trac, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Fractur, Fracturschrift, *f.*, εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν παλλὶς ὁμοίων μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, écriture *f.* en grosses lettres.

Frage, *f.*, ἡ ἐρώτησις, τὸ ἐρώτημα, demande, question, interrogation, *f.*; die peinliche —, τὰ βάσανα, question, torture, *f.*

Fragen, *v. a.* ἐρωτῶ, demander à q., interroger q.; nach etwas —, ἐρωτῶ διά τι, demander qc., s'informer de qc.; ich frage nichts darnach, δὲν μὲ μέλει, δὲν κατέχω, je ne m'en soucie guère, je n'en fais pas grand cas.

Fragepunkt, *m.*, Fragestück, *n.*, ἡ ἐρώτησις, (ὁ σκοῦπος τῆς ἐρωτήσεως), interrogat, article *m.* d'interrogation.

Frageweise, *adv.* κατ' ἐρώτησιν, μὲ τρόπον ἐρωτήσεως, par demande, interrogativement.

Fragezeichen, *n.*, τὸ σημεῖον ἐρωτήσεως, point *m.* interrogant.

Fragment, Bruchstück, *n.*, ἓν κομμάτι (μάλιστα ὁποῦ ἀπέμεινε ἀπὸ σύγγραμμα παλαιοῦ συγγραφέως), fragment, *m.*

Franco, *adv.* ἐλεύθερα, χωρὶς πληρωμὴν τῆς πάστας, franc de port; *f.* Postfrei.

Frank und frei, *adv. fam.* ἐλεύθερα (χωρὶς νὰ κρύψω τιποτες), franchement.

Frankiren, *v. a.* πληρώνω τὴν πόσταν διὰ μίαν γραφήν, καὶ τὰ σημειώνω εἰς τὸ ἔξω μέρος τῆς γραφῆς, διὰ νὰ μὴ πληρώσῃ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν γραφήν, (κοινῶς· φραγκίρω), affranchir.

Franse, *f.*, (Franze), ὁ κροσσός, ὁ λόξος, ἡ φούντα, frange, *f.*, mollet, *m.*

Franzband, *m.*, δέσιμον (βιβλίου) γαλλικὸν (μὲ πετζί), reliure *f.* en veau.

Franzbaum, *m.*, μικρὸν καρπαφόρον δένδρον, arbre *m.* nain.

Franzbrantwein, *m.*, γαλλικὴ (φραντζέζικη) ῥακὴ, eau-de-vie *f.* de France.

Franzbrod, *n.*, εἶδος μικροῦ ἄσπρου ψωμίου, pain *m.* mollet.

Franziskaner, *m.*, ὁ φραγκισκάνος (Ἱερομόναχος), cordelier (ordre religieux), *m.*

Franziskaner-Nonne, *f.*, ἡ φραγκισκάνα (ἱερομοναχὴ), cordelière, *f.*

Franzosen, *f.*, *vulg.* (die Lustseuche), ἡ μαλαφρόντζα, la vérole; *f.* Lustseuche.

Franzosenholz, *n.*, τὸ γουάϊακον, εἶδος ξύλου τῆς Ἀμερικῆς, bois *m.* de gaïac.

Französig, *adj. pop.* ὁποῦ ἔχει τὴν μαλαφρόντζα, vérolé.

Franzwein, *m.*, γαλλικὸν (φραντζέζικον) κρασί, vin *m.* de France.

Fraß, *m.*, τὸ φαγὶ (κυρίως διὰ ζῶα), mangerie, mangeaille, *f.*

Fratze, *f.*, τὰ μούτσουρα, (τὸ πρόσωπον καταφρονητικῶς), visage (en parlant avec mépris), visage *m.* de marmonset; φλυαρία, λόγος πολλὰ γελοιώδης, χοραϊτζης, μασκαραλίκι, baliverne, sornette, *f.*

Fratzengesicht, *n.*, ἄσχημον πρόσωπον, πρόσωπον μαϊμοῦς, visage *m.* de marmouset.

Frau, *f.*, ἡ γυνὴ, γυναῖκα, femme, *f.*; eine — nehmen, πέρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι (ὑπανδρεύομαι), prendre femme, se marier; sie ist eine —, αὐτὴ εἶναι ὑπανδρεμένη, elle est mariée; die alte Frau, μία γρηὰ (γραῖα), une vieille femme, une vieille; die Frau Gräfin, ἡ κυρία κόντισσα, madame la comtesse.

Frauenbruder, *m.*, ὁ γυναικάδελφος, beau-frère (frère de la femme de q.), *m.*

Frauenhaar, *n.*, φυτόν τι ἄδιαντος (λατιν. capillus veneris, τρίχες τῆς Ἀφροδίτης), capillaire, adiante, *m.* (plante).

Frauenkleid, *n.*, γυναικεῖον φόρεμα, habit *m.* de femme.

Frauenmilch, *f.*, (Art Wein), εἶδος κρασίου λεγομένου γυναικεῖον γάλα, lait *m.* de Notre-Dame (espèce de vin).

Frauenkloster, *s.* Nonnenkloster.

Frauenschneider, *m.*, ῥάπτης γυναίκας, tailleur *m.* pour femmes, *m.*

Frauenschuh, *m.*, γυναικεῖον παπούτσι, soulier *m.* de femme.

Frauenschuhmacher, (-schuster), *m.*, παπουτζῆς διὰ γυναῖκας, cordonnier *m.* pour femmes.

Frauenschwester, *f.*, ἡ γυναικα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δέλφη, belle sœur (sœur f. de la femme de q.).

Frauenälente, f. pl., αἱ γυναῖκες, femmes, f. pl.

Frauensperſon, f., γυναῖκα, κοπέτιν, femme, fille.

Frauentag, m., παναγιωτικὴ ἑορτή, fête f. de Notre-Dame.

Frauenzimmer, n., γυναῖκα, γυναικεῖον ὑποκείμενον, (κοράσιον, γυνή), femme, fille, (en général: une personne du sexe); das Frauenzimmer (anſtatt: die Frauensperſonen), αἱ γυναῖκες, τὸ γυναικεῖον γένος, les femmes, le sexe.

Fräulein, n., ἡ ἀρχοντισσοῦλα, κόρη, ἡ ἀρχοντικὴ κόρη, demoiselle f., noble, mademoiselle.

Fräuleinſtift, n., μοναστῆρι διὰ εὐγενικὰ κοράσια, couvent m. pour les filles nobles.

frech, adj. ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, arrogant, effronté, impudent, insolent.

Frechheit, f., ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπιὰ, arrogance, effronterie, impudence, insolence, f.

Fregatte, f., ἡ φρεγάδα, φρεγάδα, (εἶδος πολεμικοῦ πλοίου), frégate, f.

fremd, adj. ξένος, ἀλλογενής, étranger; (von Pflanzen), ξενικός, ἀλλοδαπός, exotique; (unbekannt), ξένος, ἄγνωστος, inconnu; (ſeltſam), παράξενος, étrange.

fremdartig, adj. ἑτερογενής, hétérogène.

Fremdartigkeit, f., τὸ ἑτερογενές, hétérogénéité, f.

Fremde, f., ὁ ξένος τόπος, pays m. étranger, m.

Fremde, Fremdling, m., ὁ ξένος, étranger, m.

Fresco, n., Fresco-Mahlerey, f., ζωγραφικὴ εἰς τοῖχον νεωστὶ ἀσβεστωμένον, fresque (peinture à fresque), f.

Freßbegierde, f., ἡ ἐπιθυμία διὰ τὸ φαγὶ (μάλιστα τοῦ ζώου), gloutonnerie, f.

Freſſe, f., pop. τὸ (ὄψιζημον) στόμα, gueule, bouche, f.

Freſſen, v. n. τρώγω (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα, καὶ δι' ἀνθρώπους καταφρονητικῶς), manger, dévorer; (brizen, zerfreſſen), τρώγω, καταβιβρώσκω (οἷον· τὸ ἀσημένιερον), fig. manger, ronger, corroder.

Freſſer, m., ὁ πολυφάγος, λαιμαργος, glouton, gourmand, m.

Freſſerey, f., vulg. ἡ πολυφαγία, λαιμαργία, gloutonnerie, gourmandise, f.; (verächtl. ein Schmaus), ἕνα συμπόσιον (καταφρονητικῶς), ripaille, goinfrerie, f.

Freßfieber, n., Freßkrankheit, f., ſ. Heißhunger.

Freßgierig, ſ. Gefräßig.

Freßnäpfchen, n., πινάκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν τροφὴν διὰ τὰ πουλλιά, auget, m.

Frettchen, Frett, n., Frette, f., ἡ βιβερρίτζα, εἶδος γυρίτζας ὁποῦ κυνηγεῖ τὰ κουνέλια, furet, m.

Freude, f., ἡ χαρὰ, joie, f., plaisir, m.

Freudenbezeigung, f., ἡ ἀπόδειξις τῆς χαρᾶς, démonstration de joie, réjouissance, f.

Freudenfeſt, n., μία χαρὰ, ξεφάντωσις, réjouissance, f., régal, festin, m.

Freudenfeuer, n., φωτιὰ ἀναμμένη εἰς σημεῖον χαρᾶς, feu m. de joie.

Freudengeſchrey, n., φωνὴ χαρᾶς, cris m. pl. de joie, d' allégresse.

Freudenlos, -leer, adj. ἄχαρις, ὁποῦ δὲν ἔχει χαρὰν, sans joie, triste.

Freudenmädchen, n., ἡ ἑταίρα, πόρνη, πουτάνα (κατ' εὐφημισμόν), fille f. de joie.

Freudenmahl, n., συμπόσιον χαροποιὸν, banquet, festin m. de réjouissance.

Freudenreich, adj. χαρούμενος, πλήρης χαρᾶς, plein de joie, joyeux.

Freudenſchuß, m., τουφεκιὰ διὰ χαρὰν, décharge pour quelque réjouissance.

Freudenſprung, m., πήδημα διὰ χαρὰν, saut m. d'allégresse.

Freudenſtörer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ συγχίζει τὴν χαρὰν, ἐνοχλητὴς τῆς χαρᾶς, rabat-joie, trouble-fête, m.

Freudentag, m., ἡμέρα χαρᾶς, jour m. de joie, de réjouissance.

Freudenthränen, f. pl., δάκρυα χαρᾶς, larmes f. pl. de joie.

Freudig, adj. χαρούμενος, ὁποῦ χαίρεται, joyeux, gai.

Freudigkeit, f., ἡ ἱλαρότης, χαρουμένη διάθεσις τοῦ νοὸς, joie, gaieté, allégresse, f.

Freuen, ſich —, ἀπὸ ἐλπίδα —,

χαίρομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, se rejouir, être bien aise (de qc.); sich auf etwas —, προσμένω χαρμονέως, ἐλπίζω χαρὰν διὰ ἕνα πρᾶγμα, s'attendre à qc. avec joie.

Freund, *m.*, ὁ φίλος, ami, *m.*; (Verwandter), ὁ συγγενής, parent, allié, *m.*; ein Freund von einer Sache seyn, ἀγαπῶ ἕνα πρᾶγμα, aimer qc., aimer à . . .

Freundin, *f.*, ἡ φίλη, φιλενάδα, amie, *f.*; (Verwandte), ἡ συγγενής, συγγένησσα, parente, alliée, *f.*

Freundlich, *adj.* φιλικὸς, εὐπροσήγορος, amiable, affable; χαροποιὸς, νάστιμος, riant, gracieux.

Freundlichkeit, *f.*, ἡ εὐπροσηγορία, affabilité; τὸ φιλικὸν ἦθος, douceur, *f.*

Freundschaft, *f.*, ἡ φιλία, amitié, *f.*

Freundschaftlich, *adj.* φιλικὸς, amical, amiable, ami.

Freundschaftsdienst, Freundschaftsstück, *n.*, φιλικὴ δουλειὰ, χάρις, office d'ami, service rendu à q., trait *m.* d'ami.

Frevel, *m.*, τὸ κακούργημα, κακὸν τόλμημα, ἀδιάντροπον κάμωμα, violence, offence (faite à dessein), *f.*, crime (commis avec audace), *m.*

Freveler, *m.*, ὁ κακοῦργος, κακόηθρος, ἀδιάντροπος, contrevenant, offenseur, criminel, *m.*

Frevelhaft, *adj.* κακόηθρος, κακοποιὸς, ἀδιάντροπος, offensant, injurieux, effronté, audacieux.

Freveln, *v. a.* κάμνω κακόν τι, εἶμαι ἀδιάντροπος καὶ κακόηθρος, faire une injure, une offense, commettre un délit.

Frevelthat, *f.*, τὸ τολμηρὸν κακούργημα, κακὸν τόλμημα, acte *m.* de violence, injure, contravention, *f.*, délit, *m.*

Frevler, *m.*, s. Freveler.

Frey, *adj.* ἐλεύθερος, libre.

Freybataillon, *n.*, τάγμα στρατιωτῶν ἐκουσίων, bataillon *m.* de compagnie franches ou de volontaires.

Freybeuter, *m.*, ὁ κουρσάρος, πειράτης, corsaire, pirate, *m.*

Freybeuterey, *f.*, τὸ κούρσεμα, métier de corsaire.

Freybrief, *m.*, γράμμα ἀπολυτικὸν, lettre *f.* de franchise; (zu Verrechten), γράμμα βασιλικὸν ἀπου δίδει τινὸς προνόμιον, privilége, *m.*

Freybürger, *m.*, ἐλεύθερος πολίτης, franc *m.* bourgeois.

Freycorps, *n.*, s. Freyparthie.

Freydenker, *m.*, ἐκεῖνος ὁπου δὲν πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας, ἄπιστος ὡς πρὸς θρησκείαν, ἄθρησκος, esprit fort, libertin, *m.*

Freydenkerey, *f.*, ἡ ἀπιστία ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, libertinage, *m.*

Freydenkerisch, *adj.* ἄπιστος εἰς ἐκεῖνα ὁπου ἀνήκουν εἰς τὴν θρησκείαν, libertin (*adj.*).

Freyeigen, *adj.* εἰν freyeigenes Gut, ἀσύνδετον ὑποστατικὸν, ὁποῦ δὲν πληρώνει δασίματα εἰς τὸν ἄρχοντα, allodial.

Freyen, *v. n.* um ein Frauenzimmer, ζητῶ μίαν κορην εἰς ὑπανδρείαν, τὴν ζητῶ διὰ γυναῖκα, μνηστεύω, rechercher en mariage (une fille); (heirathen), νυμφεύομαι, (ὑπανδρεύομαι), épouser.

Freyer, *m.*, ὁ μνηστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ μίαν κόρην διὰ γυναῖκα, celui qui recherche (une fille) en mariage; (*metaph.*) ὁ ἀγαπητικός, *fig.* galant, *m.*; auf Freyers Füßen gehen, ἔχω σκοπὸν ἢ θέλω νὰ νυμφευθῶ (νὰ πάρω γυναῖκα), avoir dessein ou envie de se marier.

Freyerey, *f.*, ἡ ζήτησις εἰς ὑπανδρίαν, ἡ μνηστεία, recherche *f.* en mariage.

Freyersmann, *m.*, s. Freyer, Freywerber.

Freyfrau, Freyherrin, *f.*, ἡ εὐγενικὴ κυρία, (μπαρόνησσα), baronne, *f.*

Freygebig, *adj.* φιλόδωρος, libéral, généreux.

Freygebigkeit, *f.*, ἡ φιλοδωρία, libéralité, générosité, *f.*

Freygeist, Freygeisterey, s. Freydenker, Freydenkerey.

Freygelassen, *adj.* ἐπελεύθερος, (δοῦλος ὁποῦ ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν), affranchi.

Freygut, *n.*, ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δασίματα, bien *m.* *pl.* privilégiés, franc-alleu, *m.*

Freyhafen, *m.*, ἐλεύθερος λιμένας, port-franc, *m.*

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Frey halten, *v. a.* *κρατῶ τινα ἀνέξοδον, πληρώνω τὰ ἔξοδα διά τινα*, détrayer q.

Freyheit, *f.*, *ἡ ἐλευθερία*, liberté, *f.*; ich nehme mir die —, *λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν*, je prends la liberté.

Freyheitsbrief, *s.* Freybrief.

frey heraus, *adv.* *ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς*, librement, franchement.

Freyherr, *m.*, *ὁ μπαρόνος (ἐλεύθερος ἄρχων)*, baron, *m.*

Freyherrlich, *adj.* *τοῦ μπαρόνου*, de baron.

Freyherrschaft, *f.*, *ἡ μπαρονία, διαφυία μπαρόνου*, baronie, *f.*

Freyjäger, *m.*, *κυνηγὸς ὑποῦ δουλεύει ἐκουσίως εἰς τὸν πόλεμον*, chasseur *m.* volontaire (dans la guerre).

frey lassen, *v. a.* *ἀφίνω ἀπὸ τὴν φυλακήν, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δουλείαν*, mettre en liberté, affranchir (un serf).

Freylassung, *f.*, *ἡ ὕφεσις ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἢ ἀπὸ τὴν δουλείαν*, mise *f.* en liberté, affranchissement (d'un esclave), *m.*

freylich, *adv.* *βέβαια, μάλιστα*, sans doute, certes, assurément.

frey machen, *v. n.* *ἐλευθερώνω*, délivrer; einen Brief —, *πληρώνω τὰ ἔξοδα διὰ μίαν γραφὴν παραδίδωντάς την εἰς τὴν πόσταν (κοινῶς: ψαγκίρω)*, affranchir une lettre.

Freymachung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις*, délivrance, *f.*; (s. Freymachen).

Freymaurer, *m.*, *φραμμαζώνος, φαμαζώνος*, franc-maçon, *m.*

Freymaurerey, *f.*, *ἡ φραμμαζωνία, φαμαζωνία*, franc-maçonnerie, *f.*

Freymüthig, *adj.* *ἐλεύθερος, εἰλικρινὴς, ὑποῦ λέγει τὴν γνώμην του ἐλευθέρως*, franc, libre, ingénu, (qui parle franchement et sans peur).

Freymüthigkeit, *f.*, *ἡ ἐλευθερία, εἰλικρίνεια*, franchise, ingénuité, *f.*

Freyparthie, *f.*, *τάγμα στρατιωτῶν ἐκουσίων*, corps *m.* de volontaires.

Freysaß, *m.*, *ἐκεῖνος ὑποῦ ἔχει ἕνα ἀναφαιρετικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δασμούς*, possesseur *m.* d'un franc-alleu.

Freyschule, *f.*, *ἐλεύθερον σχολεῖον (ὅπου δὲν πληρώνουν οἱ μαθηταί)*, école *f.* franche.

Freyschütze, *m.*, *ἐλεύθερος κυνηγός*, franc-archer, *m.*; *f.* Freyjäger; *ὁμ. ἴως*: *κυνηγὸς μάγος*, chasseur *m.* sorcier.

Freysprechen, *v. n.* *ἀπολύω, ἀποφασίζω ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν παιδείαν*, absoudre (q.-l.; einen von etwas —, *ἐξαιρῶ, ἐλευθερώνω τινὰ ἀπό τι*, exempter, décharger q. de qc.

Freysprechung, *f.*, *ἡ ἀπόλυσις*, absolution, *f.*

Freystaat, *m*, *ἡ ἐλεύθερα πολιτεία, ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία*, république, *f.*

Freystadt, *f.*, *ἐλεύθερα πόλις*, ville *f.* libre.

Freystätte, Freystatt, *f.*, *τόπος καταφυγῆς, τὸ ἄσυλον*, lieu de refuge, asile, *m.*

Freystellen, *v. a.* einem etwas —, *ἀφίνω εἰς τὴν θέλησίν τινος τι*, remettre qc à la volonté de q.

Freystunde, *f.*, *ἐλεύθερα ὥρα*, heure *f.* de loisir.

Freytag, *m.*, *ἡ παρασκευή*, vendredi, *m.*; der stille —, *ἡ μεγάλη παρασκευή*, vendredi saint.

Freytisch, *m.*, *φαγὶ ἐλεύθερον, χαρὶς πληρωμήν (διορισμένον ἐνὸς ἑβδομάδα ἢ καὶ μέρων εἰς τινὰ πανδοχεῖον)*, table franche, pension, *f.*

Freywerber, *m.*, *ὁ προξενητὴς τῆς ὑπανδρείας*, celui qui fait la demande d'une fille pour un autre, (courtier *m.* de mariage).

Freywerberey, *f.*, *προξένησις ὑπανδρείας*, recherche en mariage (d'une fille) qui se fait pour un autre.

Freywillig, *adj.* *θελημικὸς, ἑκούσιος*, volontaire, spontané; *adv.* *ἑκουσίως, ἐκ προαιρέσεως*, volontairement, de bon gré.

Freyzettel, *m.*, *πόλιτζα μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τὸ πράγμα ἐλεύθερον ἀπὸ δασμούς*, billet de franchise, billet franc, passeport, billet *m.* d'entrée.

Fricassée, *n.*, *κρέας τηγανισμένον, φαγὶ ἀπὸ κατακομματισμένα κρέατα*, fricassée, *f.*

Friede, Frieden, *m.*, *ἡ εἰρήνη, f.*; Frieden schließen,

κάμνω εἰρήνην, κλείω εἰρήνην, conclure la paix.

Friedensartikel, *m.*, Friedensbedingung, *f.*, συνθήκη εἰρήνης, article *m.* de paix, condition *f.* de paix.

Friedensbothe, *m.*, ἄγγελος (μηνυτὴς) εἰρήνης, messager *m.* de paix.

Friedensbruch, *m.*, ὁ χαλασμὸς τῆς εἰρήνης, rupture, infraction ou violation *f.* de la paix.

Friedensbrüchig, *adj.* ὁπαῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην, qui fait une infraction à la paix.

Friedens-Congreß, *m.*, συνέλευσις πρεσβέων δι' ἀπάρασιν εἰρήνης, congrès *m.* de paix.

Friedensfest, *n.*, ἑορτὴ διὰ τὴν κλεισμένην εἰρήνην, solennité pour la paix, fête *f.* de la paix.

Friedensflagge, *f.*, φλάμπουρον λευκὸν (ἄσπορ) εἰς σημεῖον εἰρήνης, pavillon blanc, pavillon *m.* de paix.

Friedensrichter, *m.*, (κριτὴς εἰρήνης), κριτὴς διὰ τὰ μικρότερα ἐγκλήματα, juge *m.* de paix.

Friedensschluß, *m.*, ἡ ἀπάρασις (κλείσις) τῆς εἰρήνης, conclusion *f.* de la paix.

Friedensstifter, *m.*, ὁ εἰρηνοποιητὴς, pacificateur, *m.*

Friedensstiftung, *f.*, ἡ εἰρηνοποίησις, pacification, *f.*

Friedensstörer, *m.*, ὁ συγχιστὴς, χαλαστὴς τῆς εἰρήνης, perturbateur *m.* du repos public, trouble-fête, *m.*

Friedenstraktat, *m.*, συμφωνία εἰρήνης, traité *m.* de paix.

Friedensunterhandlungen, *f. pl.*, αἱ πραγματεῖαι διὰ τὴν εἰρήνην, négociations *f. pl.* de paix.

Friedensvermittler, *m.*, μεσίτης εἰρήνης, médiateur *m.* de la paix.

Friedensvorschläge, *m. pl.*, προβλήματα διὰ εἰρήνην, propositions *f. pl.* de paix.

Friedenszeit, *f.*, καιρὸς εἰρήνης, temps *m.* de paix.

Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, εἰρηνικός, pacifique, paisible.

Friedfertigkeit, Friedlichkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης, humeur *f.* pacifique, inclination à la paix.

Frieren, *v. n.* κρυώνω, ἔχω κρύον, avoir froid; (gefrieren), παγώνω, geler, se geler; es friert, *v. i.* παγώνει, il gèle; es friert mich, ich friere, ἔχω κρύον, j'ai froid.

Fries, *m.*, (wollenes Zeug), μαλλένιόν τι πράγμα λευκόν, frise (étoffe de laine), *f.*; (in der Baukunst), τὸ μέρος μεταξὺ τοῦ ἀρχιδόκου καὶ τῆς κορωνίδος, (ἀρχιτεκτ.), (archit.) frise, *f.*

Friesel, *n.*, ἡ κόκκινη ἀσθένεια, θέρμη μὲ κόκκινα σπειριὰ εἰς τὸ σῶμα, fièvre *f.* miliaire.

Frisch, *adj.* (kühl), δροσερὸς, ψυχρὸς, ψυχρούτικος, frais, fraîche; (neu), νέος, καινούριος, récent, nouveau; frisches Wasser, νεόδικον ρεῦμα, de l'eau fraîche; frisch und gesund, ὑγιὴς, εὐρωστος, sain et sauf; es ist mir noch im frischen Andenken, τὰ θυμοῦμαι ἀκόμη πολλὰ καλά, j'en ai encore la mémoire fraîche; vom Frischen, ἐκ δευτέρου, πάλιν, de nouveau.

Frisch, *int.* ἐλαφά, ἄγε, allons! courage!

Frische, *f.*, ἡ δροσερότης, ψυχρότης, fraîcheur, *f.*

Frischen, *v. a.* δροσίζω, rafraîchir; (bey den Jägern), die Hunde frischen, δίδω κάποτιχὸν εἰς τὴ σκυλία, (chasse) purger les chiens; (von Metallen), καθαρίζω (μέταλλα), *v. a.* affiner (des métaux); *v. n.* γεννῶ ἄγρια γουρούνοπουλα, mettre bas (se dit d'une laie).

Frischling, *m.*, ἄγριον γουρουνόπουλον, marcassin, *m.*

Frisenr, *m.*, ἐκεῖνος ὁπού κατζαρώνει τὰ μαλλιά, coiffeur, *m.*

Frisiren, *v. a.* κατζαρώνω τὰ μαλλιά, friser (les cheveux).

Frisir-Kamm, *m.*, κτένι διὰ τὰ κατζάρωμα, peigne *m.* à friser.

Frist, *f.*, ἡ διορία, terme, *m.* (Zeit), καιρὸς, temps, *m.*, ἀναβολὴ, delai, *m.*, surséance, *f.*

Fristen, *v. a.* einem das Leben, διατηρῶ τὴν ζωὴν τινος (τὸν ἐπιρεύω ἀπὸ βαρεῖαν ἀῤῥωσίαν), prolonger, conserver (la vie à q.).

Frisur, *f.*, τὰ κατζαρώματα μαλ-

lié, cheveux *m. pl.* frisés, frisure, *f.*; (am Kleide), στολισμὸς γυναικείου φορέματος μὲ μετεξωτὰ κρόσπεδα, falbala, *m.*

Froh, *adj.* χαρούμενος, ἱλαρός, aise, bien-aise, gai.

fröhlich, *adj.* χαρούμενος, joyeux, gai, enjoué.

Fröhlichkeit, *f.*, ἡ χαρά, gaieté, belle humeur, *m.*

frohlocken, *v. n.* φωνάζω ἀπὸ χαράν, ἐβγάζω κραυγαὶς χαρᾶς, χαίρομαι, pousser des cris d'allégresse, se réjouir.

Frohlocken, *n.*, ἡ κραυγὴ χαρᾶς, cris *m. pl.* d'allégresse.

Frohn, *m.*, δοῦλος κριτηρίου, sergent, huissier, *m.*

Frohnbar, Frohnpflichtig, *adj.* ὑποκείμενος εἰς ἀγγαρείαν, corvéable, sujet à des corvées.

Frohnbauer, *m.*, χωριάτης ὑποχρεωμένος εἰς ἀγγαρείαν, paysan *m.* sujet à la corvée.

Frohne, *f.*, Frohndienst, *m.*, ἡ ἀγγαρεία, ἡ ἀναγκασμένη δουλειὰ χωρὶς μισθόν, corvée, *f.*; zur Frohne arbeiten, κάμνω ἀγγαρείαν, faire corvée.

frohnen, *v. n.* κάμνω ἀγγαρείαν, δουλεύω χωρὶς μισθόν, faire corvée, travailler à la corvée.

Frohner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν, celui qui fait corvée.

Frohnfasten, *f. pl.*, ἡ νηστεία τῶν Κατελίκων κάθε τριῶν μηνῶν γινομένη, jeûne *m.* des quatre-temps.

Frohnfeste, *f.*, ἡμέρα, θεσμοθήριον, geole, *f.*

Frohnfuhre, *f.*, ἀγγαρεία ὁποῦ γίνεται μὲ τὰ ἁμάξι, charroi *m.* par corvées.

Frohngeld, *n.*, πληρωμὴ τοῦ χωριάτου εἰς τὸν αὐθέντην του εἰς τόπον τῆς δουλειᾶς, droit *m.* de corvée.

Frohngut, *n.*, ὑποστατικὸν ὑποκείμενον εἰς τὴν ἀγγαρείαν (*f.* Frohne), terre *f.* sujette à corvée.

Frohnherr, *m.*, ὁ αὐθέντης διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (*f.* Frohne), seigneur *m.* qui a le droit d'exiger des corvées.

Frohnleichnam, *m.*, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, le corps du Seigneur.

Frohnleichnamsfest, *n.*, ἡ ἑορτὴ τοῦ πάμπαγου τοῦ Χριστοῦ (εἰς τοὺς καθολικούς), la Fête-Dieu.

Frohntag, *m.*, ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ χωριάτης δουλεύει τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν, journée, *f.*, jour *m.* de corvée.

Frohnvogt, *m.*, ἐπιστάτης εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (*f.* Frohne), officier *m.* qui commande les corvées.

Frohsinn, *m.*, χαρούμενη διάθεσις τοῦ νοός, ἱλαρότης, gaieté *f.* de coeur, enjouement, *m.*

Fromm, *adj.* εὐσεβὴς, θεοσεβὴς, pieux, religieux; (sanft), ἥμερος, doux, sage.

Frömmeley, *f.*, ὑποκρινομένη εὐσέβεια, piété *f.* affectée.

†Frommen, *v. n.* ὠφελῶ, être utile.

Frömmigkeit, *f.*, ἡ εὐσέβεια, θεοσέβεια, piété, *f.*

Frömmling, Frömmler, *m.*, ὁ ὑποκρινόμενος εὐσεβὴς, faux dévot, héat, *m.*

Fronte, *f.*, τὸ μέτωπον (ἐμπροσθινὸν μέρος) σπιτίου, face, façade (d'une maison); ὁμοίως· τοῦ στρατεύματος, (milit.) front, *m.*

Frosch, *m.*, ὁ βάτραχος, (ὁ μπέκακος), grenouille, *f.*; (am Fiedelbogen), ξύλον μικρὸν μὲ τὸ ὁποῖον τεντώνουν ταῖς τρίχες εἰς τὸ δοξάρι τοῦ βιολιοῦ, hausse *f.* de l'archet; (Pferdekrankheit), φλεγμονὴ εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, lampas, *m.*, lève, barbe (maladie des chevaux).

Froschlache, *f.*, βατραχότοπος, νερὸν μὲ βατράχους, grenouillère, *f.*

Froschleich, -laich, *m.*, ὁ σπόρος τῶν βατράχων, frai *m.* de grenouilles.

Froschwurm, *m.*, βρέφος βατράχου (μικρὸν βάτραχος ὁποῦ ἔχει ἀκόμη σχῆμα σκώληκος), têtard.

Frost, *m.*, ἡ παγωνιὰ, ψύχρα, κρυάδα (μὲ πάγον), geôle, *f.*, froid, *m.*; (Fieberfrost), ὁ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην, frisson, *m.*

Frostbeule, *f.*, πρησμάδα ἀπου γίνεται εἰς ἕνα μέλος τοῦ

γομένον, τὸ χείμεθλον, engelure, *f.*

Frösteln, *v. i.* mich fröstelt, ἀνατριχιάζω, (τιτιζιάζω, τουρτουρίζω), frissonner.

Frostig, *adj.* κρύος, ψυχρός, froid; (*fam.* frostig), ὅταις εὔκολα παθαίνεται κρύον, ὅταις φοβεῖται ἀπὸ τὸ κρύον, frileux, froidureux.

Frostling, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα κρυώνει, ὁποῦ δύσκολα ὑποφέρει τὸ κρύον, homme frileux, *m.*

Frucht, *f.*, ὁ καρπός, fruit, *m.*; (Baumfrucht), τὸ πωρικόν, fruit d'arbre.

Fruchtbar, *adj.* καρποφόρος, fertile, fécond (*prop.* et *fig.*).

Fruchtbarkeit, *f.*, ἡ καρποφορία, fertilité, fécondité, *f.*

Fruchtbaum, *m.*, καρποφόρον δένδρον, arbre fruitier, *m.*

Fruchtboden, *m.*, τὸ σιταποθηκάριον, ἀμπάρι, grenier, *m.*

Fruchtbringend, *adj.* καρποφόρος, fructifiant; (*metaf.*) ὠφέλιμος, *fig.* utile.

Fruchten, *v. n.* ὠφελῶ, fructifier, profiter; es fruchtet, ὠφελεῖ, εἶναι ὠφέλιμον, il est utile.

Fruchtgehäuse, *n.*, Fruchtkapsel, *f.*, τὸ περικάρπιον, péricarpe, *m.*

Fruchthandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ καρπούς, μὲ πωρικά, commerce *m.* de fruits.

Fruchthändler, *m.*, πραγματευτής, μὲ καρπούς, μὲ πωρικά, fruitier, *m.*

Fruchtkorb, *m.*, καλάθι διὰ πωρικά, panier *m.* à fruits; καλάθι μὲ πωρικά, panier (plein) de fruits.

Fruchtlos, *adj.* ἄνωφελής, μάταιος, infructueux.

Fruchtlosigkeit, *f.*, ματαιότης, τὸ ἀνωφελές, infructuosité, *f.*

Fruchtmangel, *m.*, ἡ ἔλλειψις τῶν καρπῶν, ἀκαρπία, disette *f.* de fruits.

Fruchtsperre, *f.*, ἐμπόδιον τῆς πουλήσεως τῶν καρπῶν, μιλιαὶ τῶν γενημάτων, défense *f.* d'exporter des grains.

Fruchtstück, *n.*, ζωγραφία παραστατικὴ διαφόρων λογιῶν καρπούς, fruit (tableau), *m.*

Fruchtzins, *m.*, δασμός, δάσιμον ὁποῦ πληρώνεται εἰς καρποῦς, terrage, *m.*

Früh, *adv.* πρωΐ, πουρνό, matin, le matin; heute früh, σήμερον τὸ πρωΐ, ce matin; (zeitig), ἐνωρίς, de bonne heure; *adj.* πρωϊνός, de matin; πρώϊμος, prématuré, précoce, hâtif.

Frühe, *f.*, τὸ πρωΐ, τὸ πουρνό, ἡ ταχυνή, le matin, *m.*; in aller —, πολλὰ πρωΐ, de grand matin.

Frühgerste, *f.*, χριθάρι πρώϊμον, écourgeon, *m.*

Frühgeburth, *f.* Mergengeburth.

Frühjahr, *n.*, ἡ ἄνοιξις, printemps, *m.*

Frühkirsche, *f.*, κεράσι πρώϊμον, cerise hâtive.

Frühling, *m.*, ἡ ἄνοιξις, τὸ ἔαρ, printemps, *m.*

Frühlingsfieber, *f.*, ὁρμὴ εἰς καιρὸν ἀνοίξεως, fièvre *f.* de printemps.

Frühlingsfliege, *f.*, μύϊα τὴ ὁποῦ φαίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως, petite mouche *f.* qui paraît le printemps.

Frühlingsluft, *f.*, ἀέρας τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς ἀήρ, air *m.* de printemps.

Frühlingsnachtgleiche, *f.*, ἰσημερία ἐαρινή, ἰσημερία εἰς τὴν ἄνοιξιν, équinoxe *m.* vernal.

Frühlingszeichen, *n. pl.*, τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἄνοιξιν, les signes vernaux (du zodiaque), *m. pl.*

Frühlingszeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς καιρός, saison, *f.* printanière.

Frühmette, *f.*, ὁ ὄρθρος, messe *f.* du matin.

Früh Morgens, *adv.* τὸ πρωΐ τὸ πουρνό, du matin.

Frühprediger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει διδαχὴν τὸ πρωΐ, prédicateur *m.* du matin.

Frühpredigt, *f.*, ἡ διδαχὴ, ὁ λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ πρωΐ γινόμενος, prêche *m.* du matin.

Frühreif, *adj.* πρώϊμος, ὁποῦ φθάνει ἢ ὡριμάζει ταχέως, précoce, hâtif.

Frühregen, *m.*, βροχὴ εἰς τὸ πρωΐ, pluie *f.* du matin; βροχὴ εἰς τὴν ἄνοιξιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ, pluie *f.* de saison.

Frühstück, *n.*, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτό), déjeûner, déjeuner, *m.*

Frühstücken, *v. n.* τρώγω πρόγευμα, déjeûner.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Frühstunde, *f.*, ὥρα εἰς τὸ πρωΐ; ὥρα πρὸ τοῦ γεύματος, heure *f.* du matin.

frühzeitig, *adj.* πρωΐμος, prématuré, précoce, hâtif; ταχύς, ὀγλήγορος, accéléré, vite.

Fuchs, *m.*, ἡ ἀλωποῦ, ἀλεποῦ (*ἀλώπηξ*), renard, *m.*; (der Balg), ἡ ἀλωπόγουνα, ἀλωποῦ, renard, *m.*, peau *f.* de renard; (ein Pferd), ἄλογον κοκκινούτζικον ἢ ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἀλωποῦς, alezan, cheval alezan; (auf dem Billard), (εἰς τὸ μπιλιάρδο) μία μπάλλα ζιμμένη εἰς τὴν τύχην κατὰ τύχην μόνον, (an jeu du billard) bille faite par hasard seulement; (neuer Schüler, neuer Student, im Scherz und als Schimpfwort), ἀρχάριος μαθητής, ἀρχάριος σπουδέντος (λέγεται διὰ χορατᾶν καὶ διὰ ὕβριν), jeune étudiant (ou écolier) nouvellement débarqué (terme de badinage et d'injure); ein schlauer Fuchs, ἕνας πανουργούτζικος, διαβολικός, homme rusé, fin matois, *m.*; (im Scherz) er hat Füchse, ἔχει ψλωρια, εἶναι πλούσιος, il a de quoi, c'est le père aux ducats.

Fuchsbalg, *m.*, Fuchsfell, *n.*, ἡ ἀλωπόγουνα, peau *f.* de renard.

Fuchsbau, *m.*, ψωλεὰ τῆς ἀλωποῦς, terrier *m.* du renard.

Fuchseisen, *n.*, παγίδα σιδηρέα διὰ τὴν ἀλωποῦ, chausse-trape, *f.*

Fuchsfell, *n.*, ἡ ἀλωπόγουνα, peau *f.* de renard.

Fuchsjagd, *f.*, τὰ κυνῆγι τῆς ἀλωποῦς, chasse *f.* aux renards.

Fuchsjäger, *m.*, ἀλωπεκοκυνηγός, renardier, *m.*

Fuchsloch, *n.*, Fuchshöhle, *f.*, ἡ ψωλεὰ (τρύπα) τῆς ἀλωποῦς, renardière, *f.*

Fuchspelz, *m.*, ἀλωπόγουνα, peau *f.* de renard; γοῦνα ψκιαμένη ἀπὸ δέρματα ἀλωπῶν, justaucorps *m.* fourré de peaux de renard.

Fuchsroth, *adj.* ξανθοκόκκινος, πυρρὸς (ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ), roux, roussâtre.

Fuchsschwanz, *m.*, ἡ οὐρὰ τῆς ἀλωποῦς, queue *f.* de renard; den Fuchsschwanz streichen, *s.* Fuchsschwänzen.

Fuchsschwänzen, *v. n. fam.* κολακεύω (ταπεινὰ ἢ μὲ πανηγύρι), flagorner, flatter, cajoler.

Fuchsschwänzer, *m.*, ὁ (ταπεινὸς ἢ πονηρὸς) κόλαξ, κόλακας, flagorneur, *m.*

Fuchsschwänzerey, *f.*, ἡ (ταπεινὴ ἢ πονηρὰ) κολακεία, flagornerie, *f.*

Fuchtel, *f.*, ἕνα σπαθὶ μὲ λάμαν πλατεῖαν, épée à lame plate et large; (Schläge), κτυπήματα μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ, des coups *m. pl.* donnés de plat d'épée.

Fuchteln, *v. a.* κτυπῶ, δέρνω μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ, donner des coups de plat d'épée.

Fuder, *n.*, ἡ ἁμαξιά, τὸ φόρτωμα ἁμαξιοῦ, voie, charge, voiture, *f.*; ein Fuder Wein, βουτζὶ μεγάλον μὲ κρασὶ (μέτρον τι), un foudre de vin.

Fug, *m.*, τὸ δίκαιον, droit, *m.*, raison, *f.*; mit Fug und Recht, μὲ δίκαιον, μὲ πολὺ δίκαιον, avec droit et justice.

Fuge, *f.*, χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι, διὰ νὰ ἑμβῇ ἄλλο, joint, *m.*, emboîture, *f.*; rainure, entaille; mortaise, *f.*; συνάρμοσις (δύο ξύλων ἢ σανιδίων), jointure; (in der Musik), ἡ φοῦγα, εἶδος τεχνικοῦ μουσικοῦ κομματιοῦ, fugue, *f.*

Fugebank, *f.*, τὸ σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ σανίδι, ὅταν θέλουν νὰ κάμουν χαραγματιὰν εἰς αὐτό, (tonnel.) colombe, *f.*

Fügehobel, *m.*, τὸ ραυκάνι ὁποῦ κάμνει χαραγματιὰς εἰς τὰ σανίδια, bouvet, *m.*

Fügen, *v. a.* συναρμόζω, σμίγω μαζὶ (σανίδια μάλιστα), joindre, emboîter; (ordnen, einrichten), διευθύνω, διαρίζω (λέγεται διὰ τὸν θεὸν καὶ διὰ τὴν εἱμαρμένην), régler, disposer, vouloir (en parlant de Dieu ou du destin); sich —, συναρμόζομαι, προσαρμόζομαι, s'emboîter, se joindre; (sich ereignen), συμβαίνει, τυχαίνει, ἀκολουθεῖ, se faire, arriver; sich in ei-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

was —, *ὑποτάσσομαι εἴς τι, δέχομαι ἢ ὑποφέρω τι μὲ ὑπομονήν*, s'accommoder à qc.; sich in sein Schicksal —, *ὑποτάσσομαι εἰς τὴν τύχην μου, ὑποφέρω τὰ τῆς τύχης*, se soumettre à sa destinée; einem etwas zu wissen —, *δηλοποιῶ, φανερώνω, δίνω εἴδησιν εἴς τινα διά τι*, faire savoir qc. à q.

Fügewort, *n.*, (Bindewort), *ὁ ἀνδεσμος (εἰς τὴν γραμματικήν)*, (gramm.) conjonction, *f.*

Füglich, *adj. ἁρμόδιος*, comode, convenable; *adv. ἁρμοδίως, πρεπόντως*, commodément, bien.

Füglichkeit, *f.*, *ἡ ἁρμοδιότης, τὸ ἁρμόδιον*, convenance, commodité, *f.*

Fügung, *f.*, *ἡ συνάρμοσις*, emboîtement, *m.*, jonction, *f.*; Gottes —, *ἡ διάταξις, ὁ προδιορισμὸς τοῦ θεοῦ*, disposition, direction, providence *f.* de Dieu.

Fühlbar, *adj. αἰσθητός, ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ αἰσθανθῇ*, palpable, sensible.

Fühlen, *v. a.* (mit den Händen), *αἰσθάνομαι*, tâter, toucher, manier; *ψηλαφῶ*, sentir.

Fühlfaden, *m.*, *s.* Fühlspitze.

Fühlhorn, *n.*, die Fühlhörner, (*pl.*), *τὰ λεπτὰ κερατια μερικῶν ζωϋφίων*, antenne (des insectes), *f.*

Fühllos, *adj. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει αἴσθησιν*, insensible; — *σκληρός, ἀπαλιγχνος*, dur, insensible, impitoyable.

Fühllosigkeit, *f.*, *ἡ ἀναισθησία*, insensibilité, *f.*; — *ἀσπλαγχνιά*, dureté (de coeur), *f.*

Fühlspitze, *f.*, *λεπτὴ κλωστὴ ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ κεφάλια μερικῶν ζωϋφίων*, barbillon, *m.*

Führband, *n.*, *s.* Gängelband.

Fuhre, *f.*, *τὸ καυβάλισμα μὲ τὸ ἁμάξι*, chariage, *m.*; eine Fuhre, (Wagenladung), *μία ἁμαξιὰ, φόρτωμα ἁμαξιοῦ*, voiture, voie, charge, charretée, *f.*

Führen, *v. a. ὁδηγῶ, πηγαίνω (τινὰ)*, mener, conduire, guider; (zu Wagen), *φέρω, καυβαλῶ μὲ τὸ ἁμάξι*, mener, voiturer, charrier; Geld ꝛc. bey sich —, *ἔχω (τραβῶ) μετ' ἐμοῦ ἄσπρα κτλ.*, porter, avoir de l'argent etc. sur soi; (verwalten), *κυβερνῶ, διοικῶ*, administrer, gouverner; den Degen —, *μεταχειρίζομαι τὸ σπαθὶ, πολεμῶ*, manier l'épée; die Feder —, *μεταχειρίζομαι τὸ κονδύλι, γράφω*, manier la plume, écrire; die Bücher —, *κρατῶ τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα (ὡς γραμματικὸς, εἰς τὴν πραγματείαν)*, tenir les livres; (anführen), *ὁδηγῶ ὡς στρατηγὸς*, commander (en chef); Waaren —, (damit handeln), *ἔχω πρᾶγμα νὰ πωλῶ*, tenir (avoir à vendre) des marchandises.

Führer, *m.*, *ὁ ὁδηγός*, conducteur, guide, *m.*; (*meiaf.*) *ὁ παιδαγωγός*, pédagogue, gouverneur, *m.*

Fuhrlohn, *n.*, *τὸ ἀγωγιάτικον*, voiture, *f.*, port, roulage, *m.*

Fuhrmann, *m.*, *ὁ ἁμαξᾶς (ὁποῦ καυβαλεῖ βαρειὰ πράγματα μὲ τὸ ἁμάξι)*, voiturier, charretier, roulier, *m.*

Führung, *f.*, *ἡ ὁδηγία, ὁδήγησις*, conduite, *f.*; *ἡ κυβέρνησις, διοίκησις*, administration, *f.*; (*s.* Führen).

Fuhrwagen, *m.*, *ἁμάξι (μεγάλον διὰ φορτώματα)*, chariot, *m.*

Fuhrweg, *m.*, *ὁ δρόμος, ἡ στράτα διὰ τὰ ἁμάξια*, grand chemin, *m.*

Fuhrwerk, *n.*, *κάθε ἁμάξι, μεγάλον ἢ μικρὸν*, voiture, *f.*, chariot, *m.*

Fuhrwesen, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ καυβάλισμα μὲ ἁμάξια*, tout ce qui appartient au chariage; *τὰ ἁμάξια ἀνήκοντα εἰς ἕνε στράτευμα*, les chariots ou voitures d'une armée.

Fülle, *f.*, *τὸ πλήρωμα, ἡ γεμισιὰ, ταψεία, τὸ πλῆθος*, abondance, *f.*; (Füllung), *τὸ γέμισμα, τραγὶ ἀπὸ τραγισμένον ψωμὶ καὶ αὐγὸ, ὁποῦ βάνουν εἰς ψημένας χήνας κτλ.*, (cuis.) farce, *f.*

Füllen, *v. n. γεμίζω*, remplir; (cuis.) farcir.

Füllen, Fohlen, *v. n. γεννῶ πωλάρια*, pouliner.

Füllen, *n.*, *τὸ πωλάρι*, poulain, *m.*

Füllerde, *f.*, *χῶμα διὰ γέμισμα*, terre *f.* de remplage.

Füllhaare, *f.*, *τρίχες διὰ γ*

ψισμα (προσκεφάλου κτλ.), bourre, f.

Füllhorn, n., το κέρας της αμαλθείας, (κέρας γεμάτον καρπούς ως σημείον του πλούτου), corne f. d'abondance.

Füllmund, m., το θεμέλιον ένὸς οικοδομήματος, fondement m. d'un bâtiment.

Füllsel, n., το γέμισμα, φαγὶ από αὐγὰ καὶ τριμμένον γομὶ ἢ ἀπὸ κατακομματιασμένον κρέας μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν ψημένα περισσεύματα κτλ. (cuis.) farce, f., farce, m.

Füllung, f., ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα, remplissage, remplacage, m.

Füllmetholz, n., ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον γυαλίζουν οἱ παπουτσῆδες, buis, biseigle, m.

Fund, m., τὸ εὕρημα, ἕνα πρᾶγμα εὑρημένον, trouvaille, chose f. trouvée.

Fundament, n., τὸ θεμέλιον, fondement, fond, m.

Fundgrube, f., λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα ἢ ἄλλα πράγματα, minière, mine, f.

Fünfling, s. Finfling.

fünf, nu. πέντε, cinq; fam. er hat fünf gerade sein, αὐτὸς δὲν εἶναι εὐσυνείδητος, εἶναι κυγκαταβατικός, ἀμελῆ-, il n'y regarde pas de si près, il est bien indulgent.

Fünfeck, n., τὸ πενταγώνον, pentagone, m.

Fünfeckig, adj. πενταγώνος, pentagone, adj.

Fünferley, adj. indecl. πέντε λογιῶν, de cinq sortes, manières, façons.

Fünffach, Fünffältig, adj. πενταπλοῦς, πενταπλάσιος, quintuple.

Fünffingerkraut, n., τὸ πεντάφυλλον, (χόρτον τι), quinte-feuille, f.

Fünfhundert, nu. πεντακόσιοι, -αι (αες), -α, cinq-cents.

Fünfhundertste, adj. πεντακοσιοστός, cinq-centième; Fünfhundert und erste, zweyte ꝛc., πεντακοσιοστὸς πρῶτος, δεύτερος κτλ., cinq-cents-unième, cinq-cents-deuxième etc.

Fünfjährig, adj. πενταετής, πενταχρονος, de cinq ans, quinquennal.

Fünfmal, adv. πέντε φοραῖς, πεντάκις, cinq fois.

Fünfmalig, adj. ὁποῦ γίνεται πέντε φοραῖς, qui se fait cinq fois.

Fünfmonatlich, adj. πεντεμηνιαῖος, πέντε μηνῶν, de cinq mois.

Fünfpfündig, adj. ἀπὸ πέντε ρουπια, cinq livres pesant.

Fünftägig, adj. πενθήμερος, πέντε ἡμερῶν, de cinq jours.

Fünftausend, nu. πέντε χιλιάδες, cinq mille.

Fünfte, adj. πέμπτος, cinquième; der fünfte des Monats, ἡ πέμπτη τοῦ μηνός, le cinq du mois.

Fünftehalb, adj. τέσσαρες ἥμισυ, τέσσαρα ἥμισυ, quatre et demi.

Fünftel, n., τὸ πέμπτον, πεμπτημόριον, un cinquième.

Fünftens, adv. πέμπτον, cinquièmement.

Funfzehn, nu. δεκαπέντε, quinze.

Funfzehnhundert, nu. χίλιοι πεντακόσιοι, quinze cents, mille et cinq cents.

Funfzehnte, adj. δέκατος πέμπτος, quinzième; der funfzehnte des Monats, ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ μηνός, le quinze du mois.

Funfzig, nu. πενῆντα, (*πεντηκοντα), cinquante.

Funfziger, m., ἄνθρωπος πενήντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερων, quinquagénaire, m.

Funfzigerin, f., γυναῖκα πενήντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον, quinquagénaire, f.

Funfzigjährig, adj. πεντηκοντούτης, πενῆντα χρόνων, de cinquante ans, quinquagénaire (adj.).

Funfzigste, adj. πεντηκοστός, cinquantième.

Funfzigtheil, m., ἕνα πεντηκοστόν, un cinquantième.

Funke, Funken, m., Fünkchen, n., ὁ σπινθήρ, ἡ σπινθήρα, étincelle, étincelette, f.

Funkeln, v. n. σπινθηροβολῶ, γυαλίζω, étinceler, briller.

Funkelneu, (Funkelnagelneu), adj. ὅλο νέος, ὅλο καμπούριος, tout battant neuf.

Für, prp. διὰ, pour; gegen διὰ, pour, contre.

Für und für, adv. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως, toujours, perpétuellement, sans cesse.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

Fürbaß, *adv.* περαιτέρω, πλέον παρέκει, plus outre, plus avant, plus loin.

Fürbitte, *f.*, ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον (μάλιστα νὰ τὸν συγχωρήσῃ τις), ἡ μεσιτεία, intercession, sollicitation, *f.*

Fürbitten, *v. n.* παρακαλῶ τινὰ δι' ἄλλον (νὰ τὸν συγχωρήσῃ), μεσιτεύω, interceder, solliciter pour q.

Fürbitter, *m.*, ἐκεῖνος ἀπού παρακαλεῖ δι' ἄλλον, ὁ μεσίτης, intercesseur, *m.*

Furche, *f.*, τὸ αὐλάκι τοῦ ἀλετριοῦ, sillon, rayon, *m.*; ἡ χαραγματιά, entaille, rainure, *f.*; (Runzel), ἡ ζαρωματιά, ride, *f.*

Furchen, *v. n.* et *a.* αὐλακώνω, κάμνω αὐλάκια (μὲ τὸ ἀλέτρι), sillonner; κάμνω χαραγματιάς, faire des entailles, des rainures.

Furcht, *f.*, ὁ φόβος, peur, crainte, *f.*

Furchtbar, *adj.* φοβερός, formidable, redoutable, terrible.

Furchtbarkeit, *f.*, τὸ φοβερὸν, ἡ φοβερότης, terreur, *f.*

Fürchten, *v. n.* (einen, etwas), sich —, (vor einem, vor etwas), φοβοῦμαι ἀπό τι, craindre, redouter (q., qc.), avoir peur (de q., de qc.).

Fürchterlich, *adj.* φοβερός, terrible, épouvantable, effroyable.

Furchtlos, *adj.* ἄφοβος, sans peur, intrépide.

Furchtlosigkeit, *f.*, ἡ ἀφοβία, intrépidité, *f.*

Furchtsam, *adj.* δειλὸς, ὁποῦ φοβεῖται, ἡμπαζιάρης, peureux, craintif, timide.

Furchtsamkeit, *f.*, ἡ δειλία, timidité, crainte, *f.*

Furie, *f.*, ἡ Ἐρινὺς, Furie, *f.*; (μεταφ.) ὁ θυμὸς, ἡ μανία, colère, fureur, *f.*; — γυναῖκα ὁποῦ εὐκολα θυμώνει καὶ μαλώνει, furie, mégère, *f.*

Furier, (Fourier), *m.*, ὁ ἀρφιζιάλος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια διὰ τοὺς στρατιώτας, fourrier, *m.*

Fourierschütz, *m.*, ὁ βοηθὸς τοῦ Furier, aide *m.* à fourrier; *f.* Furier.

Fürlieb, nehmen, mit etwas, εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος μέ τι, avoir pour agréable, agréer, se contenter de qc.

Furnier, *n.*, ξύλα διαφόρων χρωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα στολίζουν τραπέζια, σκαμνιὰ κτλ., plaque, feuille, *f.*

Furnieren, *v. a.* στολίζω μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων, plaquer.

Fürsprache, *f.*, ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον, ἡ μεσιτεία, intercession, *f.*

Fürsprecher, *m.*, ὁ παρακαλῶν δι' ἄλλον τινὰ, ὁ μεσίτης, intercesseur, *m.*

Fürst, *m.*, ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών, prince, *m.*

Fürstenstand, *m.*, ἡ στάσις, κατάστασις πρίγγιπος, principauté, *f.*, rang *m.* de prince.

Fürstenthum, *n.*, ἡ ἡγεμονεία, ἐπαρχία πρίγγιπος, principauté, *f.*

Fürstin, *f.*, ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα, princesse, *f.*

Fürstlich, *adj.* ἡγεμονικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πρίγγιπα, de prince.

Furt, *f.*, ὁ πόρος, μέρος ποταμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπεράσῃ πεζός, gué, *m.*

Fürwahr, *adv.* ἀληθινὰ, ἐν ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ, en vérité, assurément.

Fürwort, *n.*, ἡ μεσιτεία, intercession, *f.*; — ἡ ἀντωνυμία (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) pronom, *m.*

Furz, *m.*, *pop.* κλάσιμο, pet, vent, *m*

Fusel, *m.*, ἀχαμνὴ ῥακή, mauvais brandevin, *m.*

Füselier, *m.*, ὁ τουφεκτζῆς στρατιώτης μὲ τουφέκι, fusilier, *m.*

Fuß, *m.*, τὸ ποδάρι, ὁ πούς, pied, *m.*, jambe, patte (d'une araignée etc.); zu Fuße gehen, πηγαίνω πεζός, aller à pied; stehendes Fußes, εὐθὺς, αὐτὴν τὴν στιγμὴν, de ce pas, sur le champ; fig. einem etwas unter den — geben, δίδω (κρυφίως) συμβουλὴν ἢ εἴδησιν εἰς τινα, donner (en secret) des avis à q.; einen auf freyen — stellen, ξεφυλακώνω, βάνω τινὰ εἰς ἐλευθερίαν, élargir, mettre q. en liberté; auf einen großen Fuß leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ, μὲ ἀρχοντικὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τρόπον, vivre en grand seigneur, trancher du seigneur.

Fußangel, *m.*, ὁ τρίβελος, σίδηρον μὲ τέσσαρα σουγλιὰ ὁποῦ ρίπτουν ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐχθρικὸν ἱππικὸν ἔχει νὰ περάσῃ, chausse-trape, *f.*

Fußbad, *n.*, λουτρὸν τῶν ποδῶν, bain *m.* des pieds.

Fußballen, *m.*, τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδὸς ὀπίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλα, élévation charnue sous le grand doigt du pied.

Fußbiege, *f.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, *m.*

Fußblatt, *n.*, τὸ ἔμπροσθινὸν μέρος τοῦ ποδός, le devant du pied.

Fußboden, *m.*, τὸ ἔδαφος, plancher, *m.*

Fußbrett, *n.*, τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, *m.*; — (Bettbrett), σανίδι τοῦ κρεββατιοῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν ποδῶν, pied *m.* de lit.

Füßchen, *n.*, ποδαρύκι, petit pied, *m.*

Fußeisen, *n.*, ἡ πέδη, σιδηρέους δεσμὸς διὰ τὰ ποδάρια, fer *m.* aux pieds.

Fußen, *v. n.* βάνω τὰ ποδάρια (εἰς τι), mettre les pieds sur . . ., prendre pied; — (*metaph.*) ἐμπιστεύομαι, θεμελιώνομαι εἰς τι, *fig.* faire fond, se reposer sur qc.

Fußfall, *m.*, ἡ γονυκλισία, τὸ προσκύνημα, prosternement, *m.*

Fußfällig, *adv.* γονυκλιτά, prosterné, à genoux; καπεινότατα, *fig.* très-humblement.

Fußgänger, *m.*, ὁ πεζός, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει πεζός, piéton, marcheur, *m.*

Fußgestell, *n.*, τὸ βάθρον, ἡ βάσις τοῦ στύλου ἢ ἀγάλματος, piédestal, piédouche, *m.*; κάθε σανὶδι διωρισμένον νὰ βάλῃ τις τὰ ποδάρια εἰς αὐτό, toute planche *f.* sur laquelle on appuye des pieds.

Fußgicht, *f.*, ἡ ποδάγρα, goutte *f.* aux pieds.

†Fußknecht, *m.*, στρατιώτης πεζός, fantassin, *m.*

Fußkuß, *m.*, τὸ φίλημα τοῦ ποδὸς (μάλιστα τοῦ πάπα), baisement *m.* du pied (surtout du pape).

Fußling, *m.*, τὰ κάτω μέρος τοῦ τζουραπιοῦ, pied *m.* d'un pas.

Fußpfad, *m.*, *s.* Fußsteig.

Fußsack, *m.*, σακκὶ διὰ τὰ ποδάρια, sac *m.* à pieds.

Fußschemel, *m.*, Fußbank, *f.*, τὸ ὑποπόδιον, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβᾷ τις τὰ ποδάρια, marchepied, escabeau, *m.*, escabelle, *f.*

Fußsohle, *f.*, ἡ πατοῦνα τοῦ ποδός, plante *f.* du pied.

Fußstapfen, *m.*, τὸ ἴχνος, trace, *f.*, vestige, *m.*; *fig.* in jemandes — treten, ἀκολουθῶ τὸν τρόπον τινός, marcher sur les traces de q.

Fußsteig, *m.*, ἡ μονοπάτι, sentier, *m.*

Fußstritt, *m.*, τὸ πάτημα τοῦ ποδός, marche, *f.*, (action de mettre le pied sur . . .); (Stoß mit dem Fuße), κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup *m.* de pied; (Fußstapfen), τὸ ἴχνος, trace, *f.*; (am Wagen), ἡ σκάλα (μὲ τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει τις εἰς τὸ ἁμάξι), marchepied (d'un carrosse).

Fußvolk, *n.*, οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν, infanterie, *f.*

Fußwaschen, *n.*, τὸ νίψιμον, λούσιμον τῶν ποδῶν, lavement *m.* des pieds.

Fußweg, *m.*, τὸ ὑψωμένον μέρος μιᾶς στράτας διὰ τοὺς πεζούς, trottoir, *m.*; (*s.* Fußsteig).

Fußwerk, *n.*, τὰ ποδάρια ἢ τὰ ποδάρια, le pied ou les pieds.

Fußwurzel, *f.*, ὁ ταρσός, (anat.) tarse, *m.*

Fußzehe, *f.*, τὰ δάκτυλον τοῦ ποδός, doigt *m.* du pied; die große —, ὁ μεγάλος δάκτυλος τοῦ ποδός, (gros) orteil, *m.*

Futter, *n.*, (Unterfutter), τὰ ἐσώπανον, ἐσωπάνι, ἀστάρι, doublure, fourrure, *f.*; (Vieh-futter), ἡ τροφὴ διὰ τὰ ζῶα, pature, nourriture, *f.*, fourrage, *m.*; — für Vögel, τροφὴ διὰ τὰ πουλλία, mangeaille, *f.*; (Futteral, Scheide), ἡ θήκη, τὸ θηκάρι, fourreau, étui, *m.*, gaine, *f.*

Futteral, *n.*, ἡ θήκη, τὸ θηκάρι, θηκάρι, étui, fourreau, *m.*, gaine, *f.*

Futteralmacher, *m.*, ὁ θηκαρᾶς, θηκαρᾶς, gainier, *m.*

Futterbank, *f.*, σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον χασαρομμα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

πλαζουν τὰ ἄχυρα (διὰ τρο-φὴν τῶν ζώων), hachoir, m.

Futterhemd, n., τὸ γιελέκι, γι-περοῦνι, camisole, f.

Futterkasten, m., σεντοῦκι μὲ τὴν τροφὴν (μάλιστα τὸ βρῶμι) διὰ τὸ ἄλογον, coffre m. à l'avoine.

Futterklinge, f., ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον κα-τακομματιάζουν τὰ ἄχυρα, lame f. du hachoir.

Futterknecht, m., ὁ δοῦλος ὁποῦ δίδει τροφὴν εἰς τὰ ζῶα, celui qui donne à manger au bétail.

Futterleinwand, f., παλὶ διὰ ἀστάρι, toile f. à doublure.

Futtermauer, f., τοῖχος κτισμέ-νος διὰ σκέπασμα ἢ δι' ἀκούμβισμα, τὸ ὑποτοίχισμα, muraille f. de revêtement.

Füttern, v. n. (Kleider), βάνω ἐσώπανον, ἀστάρι, ἀστα-ρίζω, doubler; mit Pelz —, βάνω γουνάρικά εἰς ἕνα φό-ρεμα, (τουρκ. καπλαπτζῆς), fourrer; (das Vieh), τρέφω τὰ ζῶα, δίδω τροφήν, nour-rir, donner à manger au bétail; ein Kind —, τρέφω ἕνα μικρὸν παιδί, τοῦ βάνω τὸ φαγὶ εἰς τὸ στόμα, appâter un enfant.

Futtersack, m., σακκὶ μὲ βρῶμι διὰ τὰ ἄλογα, sac m. à l'avoine (pour les chevaux).

Futterschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατακομματιάζει τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων, ha-cheur, m.

Futterschwinge, f., καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον λιγνίζουν τὸ βρῶ-μι διὰ τὰ ἄλογα, vannet-te, f.

Futtertrog, n., τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων, ferre, m., gerbée, f.

Fütterung, f., το βρέψιμον, ἡ τροφή, allourragement, four-rage, m.

Futterzeug, n., τὸ παλὶ, μετά-ξι, κτλ. δι' ἀστάρισμα, dou-blure, f.

G.

Gabe, f., ἡ δόσις, τὸ δόσιμον, don, présent, m.; (Geschenk), τὸ δῶρον, présent, m.; (Na-turgabe), φυσικὸν χάρισμα, χάρισμα, don (de la nature), talent, m.

Gabel, f., τὸ πηροῦνι, fourchet-te, f.; Gabeln oder Gäbelchen n. pl. an Weinreben ꝛc., κλω-σταὶ ἢ κλωναράκια τῶν ἀμ-πελιῶν, vrilles, f. pl.

Gabelanker, m., ἡ διπλὴ ἄγκυ-ρα, ancre f. d'allourche.

Gabelbeichsel, f., τὸ διπλὸν τι-μόνι, τιμόνι εἰς σχῆμα δι-κράνας, limonière, f., li-mons, m. pl.

Gabelförmig, adj. ὁποῦ ἔχει σχῆμα πηρουνιοῦ, fourchu.

Gabelgehörn, n., κέρατον ἐλα-φίου σχηματισμένον ὡσὰν πηροῦνι, enfourchure, tête f. enfourchée.

Gabelhirsch, m., ἐλάφι μὲ τὰ πρῶτα κέρατά του, ὁποῦ ἔχουν σχῆμα ὡσὰν πηροῦνι, cerf m. à tête enfourchée.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁποῦ φοροῦν διὰ στολισμόν, fam. épée f. courte.

Galanterichändler, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ πολύτιμα πράγματα (οἷον· ταμπακιέρας κτλ.) ἢ τῆς μόδας, marchand de nippes, de modes, bijoutier, m.

Galanterie-Waare, f., πρᾶγμα διὰ στολισμόν, πρᾶγμα τῆς μόδας (οἷον· ταμπακιέραις, δακτυλίδια), nippes, f. pl., bijouterie, f.

Galere, f., τὸ κάτεργον, galère, f.

Galeren-Sclave, m., ὁ κατέργης, galérien, forçat, m.

Galgant, m., ἡ γαλάγγα, τὸ γαλιγκιτον, (ῥίζα τις), galanga, m.

Galgen, m., ἡ κρεμαστειριά, potence, f., gilet, m.

Galgenbieb, m., κλέπτης ἄξιος νὰ κρεμασθῇ, pendard, m.

Galgenfeist, f., ὀλίγη διορία, μικρὴ ἀναβολή, fig. délai m. fort court.

Galgenscheim, Galgenstrick, Galgenvogel, m., s. Galgenbieb.

Galimatias, n., ἡλιναρίαις, μωολογίαις, galimatias, m.

Galla, f., ἡ λαμπρότης, gala, m.; fam. in Galla seyn, εἶμαι λαμπροφορεμένος, être somptueusement vêtu.

Gallapfel, m., τὸ κηκίδι, noix f. de galle.

Gallatag, m., ἡμέρα πιρατάξεως, εἰς βασιλικὴν αὐλήν, jour m. de gala.

Galle, f., ἡ χολή, bile (des hommes), f., fiel (des animaux), m.; (bey Pferden), πρισμάδα ὑποκάτω εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀλόγου, barbillons, f. pl., (des chevaux).

Gallen, v. n. κατασκευάζω μὲ κηκίδια, préparer avec des noix de galle; (einen Fisch —), ἐβγάζω τὴν χολὴν ἀπὸ τὸ ψάρι, ôter l'amer d'un poisson.

Gallen, (gellen), v. n. βοῶ, retentir, sonner; die Ohren gällen mir, τὰ αὐτιά μου βαμβίζουν, les oreilles me cornent, me tintent.

Gallenbitter, adj. πικρὸς ὡσὰν τὴν χολήν, amer comme fiel.

Gallenblase, f., ἡ φοῦσκα τῆς χολῆς, vesicule f. du fiel.

Gallenfieber, n., θέρμη χολική, fièvre f. bilieuse.

Gallenstein, m., πέτρα εἰς τὴν χολήν, pierre f. de fiel.

Gallerie, f., ἡ γαλερία, στοά, galerie, f.

Gallerte, f., ἡ πηκτή, φαγὶ ἀπὸ πηκτὸν ζουμὶ κρέατος, gelée, f.

Gallinsect, n., ἡ μύγα ὁποῦ κάμνει τὸ κηκίδι, gallinsecte, m., galle, f.

Gallione, f., τὸ γαλιοῦνι, εἶδος καραβιοῦ, galion (vaisseau), m.

Galloschen, f. pl., εἶδος παπουτζιῶν ὁποῦ φοροῦν ξεπάνω ἀπὸ τὰ ἄλλα παπούτζια, galoche, f.; s. Ueberschuh.

Gallsüchtig, adj. fig. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ μαλώσῃ, atrabilaire, querelleur.

Galmey, m., ἡ καδμία, εἶδος ἡμιμετάλλου, calamine, pierre f. calaminaire.

Galopp, m., τὸ καλόπι, τὸ πλέον ταχύτερον τρέξιμον τοῦ ἀλόγου, galop, m.

Galopiren, v. n. βάνω τὸ ἄλογον εἰς τὸ καλόπι, νὰ τρέχῃ ταχύτατα, galoper.

Gamaschen, f. pl., τὰ χολέβια, τὰ ἐπικνημίδια, guêtres, f. pl.

Ganerbe, m., συγκληρονόμος ἑνὸς μεγάλου αὐθεντικοῦ ὑποστατικοῦ, cohéritier m. d'une Seigneurie.

Gang, m., τὸ περιπάτημα, allure, f., pas, m., marche, f.; (der Weg), ὁ δρόμος, chemin, m.; (— in einem Garten), περίπατος (εἰς κῆπον), allée, f.; (in einem Hause), ἡ γαλερία, στενὸς καὶ μακρὸς δρόμος εἰς τὸ σπίτι, corridor, m.; (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅπα βάνουν μαζὺ εἰς τὴν τράπεζαν, service m. de mets; (in der Mühle), ἡ μυλόπετρα μαζὺ μὲ τὰ ἀνήκοντα, meule, f., tournant, m.; unterirdischer —, ὑπογήϊνος δρόμος, conduit m. souterrain; im Gange seyn, εἶμαι εἰς κίνησιν, κινοῦμαι, être en mouvement, en train, en vogue.

Gangbar, adj. eine gangbare Straße, στράτα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦν πολλοί, rue f. très-fréquentée; gangbare Münze, συνηθισμένη μονέδα (ὁποῦ ἔχει κοῦρσο), de la monnaie qui a cours.

Gängelband, n., τὰ δέματα μὲ τὰ ὁποῖα βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν ἀρχίζουν νὰ περιπατοῦσι, lisière, f.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

Gänzlein, *v. a.* ein Kind, *μανθάνει τὸ μικρὸν παιδί νὰ περιπατήσῃ*, conduire (un enfant) par la lisière; (*μεταφ.*) *ὁδηγῶ, κυβερνῶ*, *fig. fam.* conduire, discipliner.

Gänzelwagen, *m.*, *ἁμαξάκι μὲ τὸ ὁποῖον τὰ μικρὰ παιδία μανθάνουν νὰ περιπατήσουν*, roulette (des enfans), *f.*

Gans, *f.*, *ἡ χῆνα*, oie, *f.*; eine dumme Gans, *ἀνόητη γυναῖκα, μωρή*, un oison, un oison bridé; (in Schmelzhütten), *κομμάτι αἰθηρον (σπράγγολον) ἀναλυμένον εἰς τὸν φοῦρνον*, gueuse, *f.*

Gänschen, *n.*, *τὸ χηνάρπουλον*, oison, *m.*

Gänsfeangen, *n. pl.*, *ἡ μηνίγκοι (εἰς τὸν τύπον)*, guillemots, *m. pl.*

Gänsblume, *f.*, *μικρὸν τι λαυλούδι εἰς τὰ λιβάδια*, paquerette, petite marguerite, *f.*

Gänsebraten, *m.*, *ψητὴ χῆνα*, rôti *m.* d'oie.

Gänseleber, *f.*, *πικρὸν ἢ μανδάλι ἀπὸ χῆναν*, plume *f.* d'oie.

Gänsefett, Gänseschmalz, *n.*, *πάχος τῆς χῆνας*, graisse *f.* d'oie.

Gänsegekröse, Gänseklein, *n.*, *τὰ ἐντόσθια τῆς σφαγμένης χῆνας*, petite-oie, *f.*

Gänsehaut, *f.*, *τὸ δέρμα τῆς χῆνας*; peau *f.* d'oie; *fig. δέρμα ὅμοιον μὲ τὸ δέρμα τῆς χῆνας (ὑπὸ γίνεται ἔνιοτε ἀπὸ τὸ κρύον)*, peau de poule.

Gänsehirt, *m.*, *ὁ χηνοβοσκός*, pâtre *m.* d'oies.

Gänseleich, *m.*, *τὸ ἀρσενικὸν τῆς χῆνας*, jars, *m.*

Gänsewein, *m.*, (im Scherz), *τὸ νερόν*, (*κρασὶ τῆς χήνας*), *fig. fam.* l'eau, *f.*

Gant, *f.*, *s.* Auction, Versteigerung.

Ganz, *adj.* *ὅλος*, tout, total; (*völlig*), *ὁλόκληρος*, entier, complet.

Ganze, *n.*, *τὸ ὅλον*, le tout, le total.

Gänzlich, *adv.* *ὁλοτελῶς*, entièrement, tout-à-fait, totalement.

Gar, *adj.* *ἀρκετὰ ψημένος ἢ βραμένος*, assez rôti, assez cuit, tendre; (vom Leder), *κατασκευασμένος, δουλευμένος (ἀπὸ τὸν ταμπάκην)*, corroyé, tanné; confit.

Gar, *adv.* *πολλά*, beaucoup, bien, assez; gar groß, *πολλὰ μεγάλος*, — très-grand; — *καὶ πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἐπάνω*, en outre, et encore; — nichts, *τελείως τίποτες*, rien du tout, — ich dachte gar! *τέτοια πράγματα*, y pensez-vous? quelle idée!

Garaus, *n.*, *τὸ τέλος*, la fin; den Garaus machen, *τελειώνω, ἀφανίζω*, finir, achever, perdre (v. a.), ruiner.

Garbe, *f.*, *δεμάτι ἀσπάχνα*, gerbe, *f.*

Gärben, *v. a.* *ἐργάζω, δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὸ βαλανίδι, βυρσοδερφῶ*, passer, préparer les cuirs, tanner; *fig. fam.* (prügeln), *δέρνω καλὰ, μπάτσου*, rosser, étriller.

Gärber, *m.*, *ὁ βυρσοδέψης, ταμπάκης*, tanneur, corroyeur, *m.*

Gärberey, *f.*, *ἡ βυρσοδεψία, τὸ ἐργαστήριον τοῦ ταμπάκη*; tannerie (métier du tanneur); *τὸ ἐργαστήριον τοῦ βυρσοδέψου, (τοῦ ταμπάκη)*, tannerie (lieu où l'on prépare les cuirs), *f.*

Gärberlohe, *f.*, *ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζουν τὰ τομάρια*, tan, *m.*

Gärberstahl, *s.* Brunierstahl.

Garde, *f.*, *οἱ σωματοφύλακες*, garde, *f.*; *s.* Leibwache.

Gardine, *f.*, *τὸ κατακέπασμα*, (*τουρκ. ὁ περδές*), rideau, *m.*; *s.* Vorhang.

Gardinenpredigt, *f.*, (im Scherz), *μάλωμα τῆς γυναικὸς μὲ τὸν ἄνδρα της (ὁπίσω ἀπὸ τὸν περδὲν τοῦ κρεββατιοῦ)*, sermon *m.* que fait la femme à son mari derrière les rideaux du lit.

Gardist, *m.*, *ὁ σωματοφύλακας*, garde, *m.*

Gare, *f.*, *τὸ σωστὸν ἔργασμα τοῦ τομαριοῦ*, état *m.* d'une peau corrige.

Garlech, *m.*, *ὁ μάγειρος ὑπὸ πωλεῖ φαγητὰ, κοινὸς μάγειρος*, gargotier, *m.*

Garküche, *f.*, *τὸ κοινὸν μαγειρεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν φαγητὰ*, gargote, *f.*

Garn, *n.*, *τὸ νῆμα*, fil, *m.*; (Netz), *τὸ δίκτυον*, filet, rets, pannean, *m.*; *fig.* in das — gehen, *ἐμπαίνω εἰς τὴν πα-*

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γίδα, donner dans le panneau.
Garnhaspel, f., τὸ τυλιγάδι, dévidoir, m.
Garnison, f., ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως, τοῦ φρουρίου, (δηλαδὴ· οἱ στρατιῶται ὁποῦ τὴν φυλάγουν), garnison, f.; s. Besatzung.
Garniture, f., τὰ ὅσα ἀνήκουν διὰ τέλειαν στολισμὸν ἑνὸς πράγματος, garniture, f.; eine Garnitur Knöpfe, τόσα κομβιὰ ὅσα χρειάζονται δι' ἕνα ῥοῦχον, garniture de boutons.
Garnknaul, m., κουβάρι ἀπὸ νῆμα, peloton m. de fil.
Garnwinde, f., τὸ τυλιγάδι, tournette f. aux pelotes.
Garstig, adj. ἄσχημος, laid; κακὸς, κακάνθρωπος, vilain, mauvais, méchant.
Gärtchen, n., μικρὸν περιβόλι, jardinet, m.
Garten, m., ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι, (τουρκ. ὁ μπαχνιζές), jardin, m.
Gartenarbeit, f., ἡ δουλειὰ τῆς τοῦ κήπου, travail m. au jardin.
Gartenbau, m., ἡ καλλιέργεια τοῦ κήπου, jardinage, m.
Gartenerde, f., μαῦρον χῶμα καλὸν διὰ τὰ φυτά, terreau, m., terre f. tranche.
Gartenfrucht, f., καρπὸς τοῦ κήπου, fruit m. de jardin.
Gartengewächs, n., φυτὸν τοῦ κήπου, herbe f. potagère.
Gartenhaus, n., ὑπόπτιον εἰς κῆπον, (τουρκ. τὸ κιόσκι), maison f. de jardin, pavillon, m.
Gartenkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ στολίζειν τὰ περιβόλια, art m. de bien arranger un jardin.
Gartenlaube, f. Laube.
Gartenleiter, f., διπλὴ σκάλα, échelle double, échelle f. brisée.
Gartenmesser, n., τὸ κλαδευτήριον, serpette, f., faucillon, m.
Gartenthür, f., θύρα τοῦ κήπου, porte f. de jardin.
Gärtner, m., κηπουρὸς, περιβολάρης, (τουρκ. μπαχτσεβάνος), jardinier.
Gärtnerey, f., ἡ τέχνη τοῦ κηπουροῦ, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργείας τῶν περιβολιῶν, jardinage, m.
Gas, n., (εἰς τὴν χημείαν) τὸ ῥοῶδες, τὸ ἀεροειδὲς, gaz, gas, m.
Gäschen, v. n. ἀφρίζω, (λέγεται μάλιστα διὰ τὴν πλέαν, καὶ διὰ τὸ σαπουνόνερον), bouillir, écumer, mousser.
Gäscht, m., ὁ ἀφρὸς (τῆς πίρας κλπ.), écume, mousse, f.
Gäßchen, n., μικρὸν σοκάκι, ὁ στενωπὸς, petite rue, ruelle, f.
Gasse, f., ἡ πλατεῖα, στράτα, (τουρκ. τὸ σοκάκι), rue, f.
Gassenbauer, m., s. Gassenfeger.
Gassenbube, f., κοινὴ πόρνη (ὁποῦ περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους), racrocheuse, coureuse, f.
Gassenjunge, m., παιδὶ ὁποῦ περιφέρεται ἀργὸν εἰς τὰς στράτας, polisson, m.
Gassenkehrer, m., ὁ σκουπιστὴς, σκουπευτὴς τῆς στράτας, boueur, m.
Gassenkoth, m., ἡ λάσπη εἰς τὴν στράταν, boue, f.
Gassenlaufen, n., εἰμαρία τοῦ νὰ ἀπερασθῇ τινὰς ἕως εἰς τὰ ζωνάρια γυμνωμένος ἀπὸ δύο σειρὰς στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ βέργας, peine f. de passer par les baguettes.
Gassenlied, Gassenhauer, m., τραγοῦδι κοινὸν, ὁποῦ τραγουδοῦν εἰς τὰς στράτας, vaudeville, m.
Gast, m., ὁ ξένος ὁποῦ φιλεύεται, (τουρκ. μουσαφίρης), hôte, convive, convié, étranger, m.; zu Gaste bitten, καλῶ (τινὰ) εἰς τὰ γεῦμα ἢ εἰς τὸ δεῖπνον, inviter (q.) au dîner, au souper; zu Gaste seyn, εἶμαι καλεσμένος εἰς τὸ γεῦμα κλπ., manger en ville.
Gastbette, n., κρεββάτι διωρισμένον διὰ ξένους, lit m. pour des étrangers.
Gastessen, f., μεγάλον συμπόσιον, ξεφαντώσις, repas, banquet, festin, régal, m.
Gastfreund, m., ὁ ξένος ὁποῦ κονεύει εἰς φίλον του, hôte (qui est accueilli par son ami), m.
Gastfreundschaft, f., s. Gastfreyheit.
Gastfrey, adj. φιλόξενος, hospitalier, m.
Gastfreyheit, f., ἡ φιλοξενία, hospitalité, f.
Gastgeber, m., s. Gastwirth.

Gastgebot, *n.*, *f.* Gastmahl.

Gastherr, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει συμπόσιον, ὁποῦ φιλεύει, hôte (qui donne un repas, un festin), *m.*

Gasthof, *m.*, Gasthaus, *n.*, τὸ ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ βίρτ), hôtellerie, auberge, *f.*, hôtel, *m.*

Gastiren, *v. n.* φιλεύω, κάμνω συμπόσιον, régaler, traiter, donner à manger; (von Schauspielern), *fam.* παίζω εἰς ἕνα θέατρον ὢν ἐκ ξένος, (des acteurs) jouer un rôle étant étranger.

Gastmahl, *n.*, τὸ συμπόσιον, ξεφάντωσις, repas, festin, *m.*

Gastmeister, *m.*, (im Kloster), ἐκεῖνος ὁποῦ φιλεύει τοὺς ξένους (εἰς τὸ μοναστῆρι), frère *m.* hospitalier (dans le couvent), *m.*

Gastrecht, *n.*, δίκαιον φιλοξενίας, droit *m.* d'hospitalité.

Gastrolle, *f.*, πρόσωπον τὸ ὁποῖον παραιτᾶλνει ἕνας ξένος κωμῳδὸς εἰς τὸ θέατρον (μιᾶς πόλεως εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ διατρίβει ἐκεῖ), rôle *m.* que joue un acteur étranger (pendant son séjour dans une ville).

Gaststube, *f.*, Gastzimmer, *n.*, ὁ ὀνδὰς διὰ τοὺς ξένους, chambre *f.* pour les étrangers.

Gasttisch, *m.*, ἡ κοινὴ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ ξένοι τρώγουν μαζύ, table *f.* d'hôte.

Gastwirth, *m.*, ὁ πανδοχεὺς, ξενοδόχος, (κοινῶς· ὁ βίρτης), aubergiste, hôtelier, restaurateur, *m.*

Gäten, *v. a.* σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, sarcler, écherber.

Gäter, *m.*, -erin, *f.*, σκαλευτὴς, σκαλεύτρια, sarcleur, *m.*; sarcleuse, *f.*

Gäthacke, Gäthaue, *f.*, σκαλευτῆρι, σκαλιστήριον, sarcloir, *m.*

Gatte, *m.*, ὁ σύζυγος, συμβίος, époux, mari, *m.*

Gatten, *v. a.* ἑνώνω, unir, assembler; sich —, ἑνώνομαι, ζευγαρώνομαι, s'unir, s'accoupler; *s.* Begatten.

Gatter, *n.*, τὰ κάγκελλα, treillis, *m.*

Gatterthor, *n.*, πόρτα, *f.*, πόρτα μὲ κάγκελλα, porte *f.* treillissée.

Gatterwerk, *n.*, κατασκευὴ μὲ κάγκελλα, treillage, *m.*

Gattin, *f.*, ἡ σύζυγος, συμβία, épouse, compagne, *f.*

Gattung, *f.*, τὸ εἶδος, γένος, espèce, sorte, *f.*, genre, *m.*

Gauche, *f.*, χεζὸν μὲ κοπριάν, eau *f.* de fumier.

Gaudieb, *m.*, ὁ ψεύτης, κλέπτης, filou, escroc, *m.*

Gaukeley, *f.*, Gaukelwerk, Gaukelspiel, *n.*, παιγνίδι τοῦ ἀγύρτου, ἀπάτη τῶν ὁμιστιῶν, (τουρκ. κεμπαζλίκια), prestige, tour *m.* de passe-passe; — ψευδιᾶς, matassinade, *f.*

Gaukelhaft, Gaukelicht, *adj.* ἀπατηλὸς, ὁποῦ ἀπατᾷ τὰ ὁμμάτια, ψευδὴς, illusoire, trompeur.

Gaukeln, *v. n.* παίζω καὶ ἀπατῶ τὰ ὁμμάτια, (κάμνω καμπαζλίκια), faire des tours de passe-passe; παίζω, jouer, folâtrer.

Gaukelmännchen, *n.*, εἶδος χαϊκλας ὁποῦ πάντοτε σηκώνεται πάλιν ἂν τις τὴν ἀποδογυρίσῃ, bilboquet, *m.*

Gaukeltasche, *f.*, ἡ τζέπη τοῦ ἀγύρτου, gibecière, *f.*; *s.* Gaukler.

Gaukler, *m.*, ὁ ἀγύρτης, ὁποῦ παίζει τεχνικὰ πράγματα ὁποῦ φαίνονται ὡς μαγεία, (ὁποῦ κάμνει καμπαζλίκια), bateleur, jongleur, jongleur *m.* de gobelets; ὁ ψεύτης, ἀπατεὼν, trompeur, fourbe, *m.*

Gauklerisch, *s.* Gaukelhaft.

Gaul, *m.*, τὸ ἄλογον, (μεῖζον τοῦ χωριάτου, τοῦ ἀμαξᾶ), cheval (particulièrement, de paysan, de charretier).

Gaumen, *m.*, ὁ οὐρανίσκος (τοῦ στόμα), palais (dans la bouche), *m.*

Gaumenlaut, Gaumenbuchstab, *m.*, σύμφωνον ὁποῦ προφέρεται διὰ τοῦ οὐρανίσκου (οἷον· τὸ γ, κ, χ), lettre *f.* palatine (comme: g, k).

Gauner, *m.*, ὁ ψεύστης, ἀπατεών, filou, escroc, fourbe, *m.*

Gaunschen, *v. n.* βάνω τὸ ὑγρὸν φύλλον χαρτὶ εἰς τὸ σανίδι (εἰς τὴν καταπαχεῖαν τοῦ χαρτιοῦ), (papet.) coucher la feuille.

Gaunscher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὸ ὑγρὸν φύλλον χαρτὶ εἰς τὸ σανίδι, (papet.) coucheur, couchart, *m.*

Gaze, *f.*, ὕφασμα λεπτὸν καὶ ἀραιὸν ὡσὰν τὸ δίκτυον, gaze, *f.*

Gazelle, *f.*, εἶδος ζαρκαδιοῦ εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς τόπους, gazelle, *f.*

Ader, *n.*, αἱ φλέβαι, veines, *f. pl.*

Geädert, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸν τρόπον, ὁποῦ ὁμοιάζει, fait comme . . ., ressemblant à . . .

Gebäck, *n.*, τὰ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένα, οἷον· ψωμὶ κτλ., tout ce qui est cuit dans le four: le pain etc.

Gebäckene, *n.*, τὸ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένον, μάλιστα· πῆτες, pâtisserie, *f.*

Gebälk, *n.*, οἱ δοκοὶ (αἱ γύρω τοῦ κτιρίου, solives, *f. pl.*, entablement, *m.*

Gebären, *v. a.* γεννῶ (τὸ γέρι κὸν λέγεται μόνον διὰ τὴν γυναῖκα), enfanter, accoucher (d'un enfant), mettre au monde.

Gebärerin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ ἐγέννησε, ἡ λεχοῦσα, (femme) accouchée, *f.*

Gebärmutter, (Bärmutter), *f.*, ἡ ὑστέρα, (ἡ μάνα), matrice, *f.*

Gebärstuhl, *m.*, σκαμνὶ διὰ γυναῖκα ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ γεννήσῃ, chaise *f.* à accoucher.

Gebäude, *n.*, τὸ κτίριον, bâtiment, édifice, *m.*

Gebe, (nur:) gäng und gebe, τρεχούμενος, συνηθισμένος, courant, usité.

Gebein, *n.*, τὰ κόκκαλα, ossements, *m. pl.*

Gebelfer, *n.*, τὸ γαύγισμα τῶν μικρῶν σκυλιῶν, glapissement, *m.*

Gebell, *n.*, τὸ γαύγισμα, aboiement, *m.*

Geben, *v. a.* δίδω, donner; ein Wort — (übersetzen), ἑρμηνεύω (μεταφράζω) μίαν λέξιν, rendre (traduire) un mot; sich —, δίδομαι, se donner; (nachgeben), ὑποτάσσομαι, ὑποχωρῶ, εὐχαριστοῦμαι, se rendre, s'accommoder, s'arranger, se contenter; (vergeben, verübergehen), ἐπερνῶ (οἷον· ὁ πόνος κτλ.), passer (*p. e.* la douleur etc.); von sich — (ausbrechen), ξερνῶ, βγάνω ἔξω, ἐβγάνω μὲ τὸ νὰ ξεράσω, rendre en vomissant, vomir; seine Gedanken von sich —, λέγω, φανερώνω τοὺς στοχασμούς μου, dire ce qu'on pense; sich (*dat.*) die Mühe —, λημπάνω τὸν κόπον, se donner la peine; nicht viel auf etwas —, δὲν ψηφῶ πολλά, δὲν γυρεύω ἕνα πρᾶγμα, ne faire pas grand cas de qc.; es gibt, εἶναι, εὑρίσκεται, il y a.

Geber, *m.*, ὁ δοτὴρ, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει, donneur, *m.*

Geberde, *f.*, τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν), geste, *m.*, gesticulation, *f.*

Geberden, sich, κάμνω σχήματα προσώπου κτλ. φέρομαι, faire des gestes, gesticuler, avoir ou faire une mine, prendre un air.

Gebet, (Gebeth), *n.*, ἡ προσευχὴ, prière, oraison, *f.*

Gebetbuch, *n.*, βιβλίον προσευχῆς, livre *m.* de prières.

Gebett, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κλίνην, πάπλωμα, προσκέφαλον κτλ., toutes les pièces *f. pl.* d'un lit, lit *m.* complet.

Gebettel, *n.*, ἀκατάπαυστος παρακάλεσις τοῦ ζήτουλα, demandes *f. pl.* importunes d'un mendiant.

Gebiet, *n.*, ἡ ἐπαρχία, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν τινὸς (λέγεται καὶ μεταφορικῶς), domination, *f.*, territoire, ressort, *m.*; das gehört in das Gebiet der Dichtkunst, αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν ποιητῶν (αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὰ τῆς ποιήσεως), cela est du ressort de la poésie.

Gebieten, *v. a.* προστάζω, κελεύω, ὁρίζω, ordonner, commander; über einen oder über etwas —, oder zu gebieten haben, ὁρίζω, ἐξουσιάζω, ἔχω ὑπὸ τὴς ἐξουσίας μου (ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου) τινὰ ἢ τι, commander à q. ou à qc., être le maître de q. ou de qc.

Gebietend, *adj.* προστακτικὸς, qui commande, impératif.

Gebieter, *m.*, ὁ ἐξουσιαστὴς, maître; commandant; souverain, *m.*

Gebieterin, *f.*, ἡ ἐξουσιάστρια,

ἡ κυρία, maîtresse, souveraine, f.; (μετων.) ἡ ἐξουσιάστρια τῆς κυρδίας, ἡ ἄγκηπηκιζή, fig. amante, f.

Gebieterisch, adj. προστακτικός, ὑποῦ ἀγαπᾷ νὰ προστάζῃ, impérieux, impératif.

Gebinde, n., κανβάτσα, ποσότης τις ἀπὸ γήματα, écheveau, m.

Gebirge, n., τὰ βουνά, ὀράδια βουνῶν, montagnes, f. pl., monts, m. pl.

Gebirgig, adj. βουνώδης, montagneux.

Gebirgisch, adj. εἷς τὰ βουνὰ εὑρισκόμενος, qui se trouve dans les montagnes, montagnard.

Gebiß, n., τὸ στόμιον τοῦ χαλινοῦ, mors, frein, m.; (die Zähne), ὅλα τὰ ὀδόντια μαζύ, les dents, f. pl., le râtelier.

Gebläse, n., τὰ φυσαούνια (τοῦ χαλκέως), soufflets, m. pl.

Geblöke, n., τὸ βλήχημα, βέλασμα, fam. bêlement, m.; μυγχρίσμα (βοδίων), beuglement, m.

Geblümt, adj. ὑφασμένος μὲ τσχρικὰ λουλούδια, πλουμιάτος, à fleurs, à ramages, façonné.

Geblüte, n., τὸ αἷμα, sang, m.; (Blutsverwandtschaft), ἡ συγγένεια, fig. sang, m., famille, race, f.; ein Prinz von (königlichem) Geblüte, ἡγεμὼν (πρίγγιπας) ἐπὸ βασιλικὸν γένος (συγγενὴς τοῦ βασιλέως), le prince (royal) du sang.

Gebogen, adj. λυγισμένος, κυμπούλος, courbé, crochu.

Geboren, adj. γεννημένος, né; ein geborener Grieche ꝛc., Ἕλλην στὸ γένος, un grec etc. de nation.

Geboren werden, v. p. γεννῶμαι, naître.

Geborgen, adj. ἐλευθερωμένος; εἶναι κατ' ἐν. ἀσφαλὴς, sauvé, à couvert, à l'abri; fig. er ist ein geborgener Mann, εἶναι κυβερνημένος, c'est un homme établi.

Gebot, (Geboth), n., ἡ προσταγὴ, ordre, commandement, m.; (göttliches), ἡ προσταγὴ, ἐντολὴ τοῦ θεοῦ, commandement de Dieu; die zehn Gebote, αἱ δέκα ἐντολαί, les dix commandements, le décalogue; (Angebot), τόσα δσα θέλει τινὰς νὰ δώσῃ (πραγματεύοντας δι' ἕνα πρᾶγμα), offre, f.; ein — thun, δίδω, (λέγω ὅτι θέλω δώσῃ τόσα), faire une offre; Sprichw. Noth hat kein —, παροιμία· ἡ ἀνάγκη δὲν ἔχει νόμους, Proverbe: nécessité n'a point de loi.

Gebrame, n., τὸ πιμπίλωμα (μπλιστα μὲ γοῦναν), bordure, chamarrure.

Gebratene, n., τὸ ψητὸν, rôt, rôti, m.

Gebrauch, m., ἡ μετακείρισις, χρῆσις, usage, emploi, m.; — ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος, ἤθιμον, coutume, pratique, f.

Gebrauchen, v. a. μετακειρίζομαι, user, faire usage, se servir, employer.

Gebräuchlich, adj. συνηθισμένος, ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν, usité, d'usage, en usage, usuel.

Gebräude, n., ποσότης πλήθος ἐκείνου ποὺ γκιάνεται ἀπὸ μιᾶς brassin, m.

Gebrause, n., ἡ βοὴ, ὁ κτύπος (αἷον· τῶν κυμάτων), bruissement, mugissement (p. ex. des vagues), m.

Gebrechen, n., τὸ ἐλάττωμα, défaut, vice, m.

Gebrechlich, adj. ἀδύνατος, ἀσθενής, impotent, infirme, fragile, faible; — ὁμαλῶς· κυρτὸς, bossu, gibbeux; boiteux.

Gebrechlichkeit, f., ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια, infirmité, faiblesse, fragilité, f.

Gebrochen, adj. (s. Brechen), τσακισμένος κτλ., rompu etc.; eine gebrochene Zahl, κλάσμα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), nombre m. rompu, fraction, f.; gebrochenes Deutsch, ἀγκρὰ γερμανικά, de mauvais Allemand; eine gebrochene Stimme, χαλασμένη φωνή, voix cassée.

Gebrüder, f. pl., οἱ ἀντάδελφοι, frères, m. pl.

Gebrüll, n., τὸ μούγκρισμα (τοῦ λέοντος), rugissement m.; (τοῦ βοδιοῦ), mugissement, m.

Gebrumme, n., τὸ μούγκρισμα τῆς ἀρκούδας), grondement (d'un ours); — τὸ μουρμούρισμα, γόγγυσμα, grondement, m., gronderie, f.

Gebühr, f., τὸ τρέχον, devoir,

dh, m.; (Zahlung), ἡ πληρωμὴ (διορισμένη μὲ νόμον), droit, salaire, m.; über die —, ἔξω τοῦ πρέποντος, ὑπερβολικά, avec excès; die Gebühren, ἡ ἀνήκουσα πληρωμὴ (εἰς χρήτην, εἰς συνήγορον κτλ.), τὰ δυσβάστα, droits, impôts, m. pl., taxes, f. pl.

bühren, sich, v. i. πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι ὑπηρεπές, convenir, être du devoir, convenable, bienséant.

bührlich, Gebührend, adj. πρέπον, ὑπηρεπής, convenable, dû.

bund, n., τὸ δέμα, δεμάτι, (σάκκος, ἄγυρα, κουβάλια κτλ.), trousse, trousseau, m., botte, f.

bunden, adj. (s. Binden), δεμένος κτλ., lié etc.; in gebundener Rede, εἰς στίχους (ποιητικούς), en vers.

burt, f., ἡ γέννα, enfantement, accouchement, m.; ἡ γέννησις, naissance, f.; — τὸ γεννημέναν, τὸ βρέφος, enfant, fruit, m.; — τὸ γένος, fig. naissance, extraction, f.; die Geburt Christi, ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις, la nativité de Jésus-Christ; vor Christi Geburt, πρὸν Χριστοῦ γεννήσεως, avant Jésus-Christ; ein Deutscher von Geburt, Γερμανὸς τὸ γένος, un Allemand de nation.

bürtig, adj. aus —, γεννημένος εἰς —, natif.

burtsadel, m., ἡ ἐκ τῶν προπατόρων κατεχομένη εὐγένεια, noblesse f. de naissance.

Geburtsarbeit, f., ὁ κόπος τῆς γέννας, travail m. d'enfant.

Geburtsbrief, m., μαρτυρία γεννήσεως, baptistère, extrait baptistère, m.

Geburtsfest, n., τὰ γενέθλια, ξεφάντωσις εἰς τὰ γενέθλεα, fête f. à l'occasion de l'anniversaire de q.

Geburtsglied, n., (männliches), ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, (ἡ φωλή), membre viril; (weibliches), ἡ σάρκα τῆς γυναικός, partie naturelle (de femme), f.

Geburtshelfer, m., ὁ μάμμος, ἰατρὸς ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γέννα, accoucheur, m.

Geburtshülfe, f., ἡ μαμμεία, βοήθεια εἰς τὴν γέννα, accouchement, m.

Geburtsjahr, n., ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως, an m. de la naissance (de q.).

Geburtsort, m., ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα, lieu natal, lieu m. de la naissance (de q.).

Geburtsschmerzen, m. pl., οἱ πόνοι τῆς γέννας, ὠδῖνες, douleurs f. pl. de l'enfantement.

Geburtsstunde, f., ἡ ὥρα τῆς γεννήσεως, heure f. de la naissance.

Geburtstag, m., Geburtsfest, n., τὰ γενέθλια, ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως, jour de naissance, anniversaire m. de q.

Gebüsch, n., τὸ δάσος, bocage, bosquet, m.; τὰ δενδρύλλια, γαϊόνια, broussailles, f. pl.

Geck, m., ὁ ἀβλαβέρος, ἀναίσχυντος, ἀνῦπτος, (ἀχμάκης), fou, fat, sot, m.

Geckenhaft, adj. μὲ ἀνόητον καὶ ἀναίσχυντον τρόπον, badin (d'une manière fade), folâtre.

Gedächter, adj. προσεχτικός, ἄνω εἰρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Gedächtniß, n., τὸ ἐνθυμητικόν, ἡ ἐνθύμησις, μνήμη, mémoire, f., souvenir, m.

Gedächtnißkunst, f., ἡ μνημονική, mnémonique, f.

Gedächtnißmünze, f., μονέδα εἰς ἐνθύμησίν τινος (ἀνθρώπου ἢ πράγματος), médaille f. en mémoire de q. ou de qc.

Gedächtnißtag, m., ἡμέρα μνήμης (μάλιστα τινὸς ἀποθανόντος), anniversaire (particulièrement de la mort de q.).

Gedanke, m., ὁ στοχασμός, pensée, f.; ἡ ἰδέα, idée, f.; in Gedanken seyn, εἶμαι βυθισμένος εἰς στοχασμούς, être pensif, être dans une profonde méditation.

Gedankenleer, Gedankenlos, adj. χωρὶς στοχασμούς, χωρὶς προσοχήν, ἀστοχάστος, sans pensées, sans attention.

Gedankenlosigkeit, f., ἡ ἀστοχασία, inadvertance, f.

Gedankenstrich, m., γραμμὴ ὡς σημεῖον διακοπῆς στοχασμοῦ τινος, barre, f., trait m. de plume.

Gedärm, n., τὰ ἔντερα, boyaux, intestins, m. pl.

Gedeck, n., τὰ πινάκια (τηλέρι) μαζὶ μὲ κουτάλι, πηρούνι,

χαυλιόφ καὶ τὸ χειρόμακτρον (τὴν παλβίδιν), convert (pour q. qui est à table), m.

Gedeihen, (am Leibe zunehmen), v. n. παχύνω, γίνομαι παχύς, prendre de l'embonpoint, devenir gros et gras; (von Pflanzen), πιάνω, γίνομαι ἢ αὐξάνω καλά, profiter, fructifier, venir, prospérer (en parlant des plantes); (glücklich gehen), εὐτυχῶ, ἔχω εὐτυχίαν, προκόπτω, réussir, prospérer, avancer; diese Speise gedeihet mir, αὐτὸ τὸ φαγὶ μὲ κάνει καλὰ, (τὸ χοιρίνι καλά), ce mets (cette viande) me fait du bien, je m'en trouve bien.

Gedeihen, n., προκοπή, προχώρησις, εὐπραγία, καλὴ ἔκβασις, réussite, prospérité, f., profit, succès, m.

Gedeihlich, adj. ὠφέλιμος εἰς προχώρησιν, εἰς προκοπὴν, εἰς ὑγίειαν, profitable, utile, salubre.

Gedenken, v. n. (gesonnen seyn), στοχάζομαι, ἔχω κατὰ νοῦν, penser, songer, avoir dessein; (sich erinnern), στοχάζομαι, ἐνθυμοῦμαι, se souvenir (de qc.); (erwähnen), μνημονεύω, κάμνω μνήμην, ἀναμνήσιν, ἀναφέρω, faire mention, mentionner; (einem etwas), μνησικακῶ, ἔχω σκοπὸν νὰ ἐκδικηθῶ, la garder bonne à q.

Gedenken, n., (nur): bey (seit) Menschen Gedenken, ἐφ' ὅσον ἐνθυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι, (τοῦτ' ἔστι· ἀπὸ τὸν παμπαλαιότατον καιρὸν), de mémoire d'homme.

Gedicht, n., τὸ ποίημα, poëme; — τὸ πεπλασμένον, φιλόδε, fiction, fable, f.; die Gedichte, τὰ ποιήματα, les poésies.

Gediegen, adj. ἀπὸ φύσιν, natif, vierge (se dit des métaux etc.); gediegenes Gold, καθαρὸς χρυσὸς ἀπὸ φύσιν, ἐκ φύσεως καθαρὸς χρυσός, de l'or natif (qui n'est pas tiré d'un minéral); fig. eine gediegene Rede, λόγος ἐνεργητικὸς, γεμάτος πνεύματος καὶ ἐνεργείας, discours nerveux, plein d'esprit et d'énergie.

Gedoppelt, adj. διπλοῦς, διπλὸς, double.

Gedränge, n., ἡ στενοχωρία, presse, foule, f.; fig. im — seyn, εἶμαι στενοχωρημένος, στενοχωροῦμαι, être en presse, être embarrassé.

Gedrängt, adj. σφιχτὸς, serré; fig. βραχύλογος, σύντομος, concis.

Gedrängtheit, f., βραχυλογία, συντομία, concision, f.

Gedritt, adj. der gedrittе Schein (der Planeten), τὸ διάστημα τῶν πλανητῶν ὅταν ἀπέχει ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἕνα τριημόριον τοῦ κύκλου, trin (trine) aspect, m.

Gedruckt, adj. σκυμμένος, σκυτὸς, baissé; (s. Ducken).

Geduld, f., ἡ ὑπομονὴ, patience, f.; fig. fam. in der Geduld, εἰς τόπον σκεπασμένον ἐναντίων τῶν ἀνέμων, à l'abri des vents.

Gedulden, sich, v. r. ἔχω ὑπομονήν), avoir ou prendre patience.

Geduldig, adj. ὑπομονητικὸς, patient.

Gedunsen, adj. φουσκωμένος (μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον) bouffi, enflé, boursouflé.

Geeignet, adj. zu etwas, ἁρμόδιος εἴς τι, propre à qc.

Geest, f., Geestland, n., τόπος ὑψηλὸς καὶ ἀμμώδης, terre f. haute et sablonneuse.

Gefahr, f., ὁ κίνδυνος, danger, péril, risque, m.; — laufen, κινδυνεύω, courir risque.

Gefährde, f., ζημία, βλάβη, préjudice, m.; δόλος, ψευδία, fraude, f.

Gefährdet, adj. ὁποῦ ἔχει κίνδυνον, ὁποῦ κινδυνεύει, qui risque, qui court risque.

Gefährlich, adj. κινδυνώδης, dangereux, périlleux.

Gefährte, f., ὁ συνοδοιπόρος, compagnon (de voyage), m.; ὁ σύντροφος, compagnon, camarade, m.

Gefährtin, f., ἡ συνοδοιπόρισσα, compagne, f.; ἡ σύντροφισσα, compagne, — ἡ σύζυγος, fig. compagne, épouse, f.

Gefälle, n., (eines Flusses), ἡ κατήφορα τοῦ ποταμοῦ, pente, chute f. de l'eau.

Gefälle, n. pl., τὰ εἰσοδήματα (μάλιστα τὰ βασιλικὰ), rente, f., revenu, m., droits m. pl.

Gefallen, v. n. ἀρέσκω, ἤρεσα, plaire, es gefällt mir an ihr

ſem Orte, μοὶ ἀρέσκει αὐτὸς ὁ τόπος, ἀγαπῶ νὰ κατοίκω εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, je me plais dans ce lieu; das laſſe ich mir —, συγκατανεύω εἰς αὐτὸ, εὐχαριστοῦμαι εἰς αὐτὸ, τὸ δέχομαι, j'y consens, j'en consens, j'en suis content.

Gefallen, *n.*, ἡ ἀρέσκεια, plaisir, *m.*

gefällig, *adj.* ἀρεστὸς, εὐάρεστος, agréable; (dienſtfertig), πρόθυμος εἰς δούλευσιν, complaisant, déférant, prévenant; was iſt Ihnen —, τί ὁρίζετε, τί ἀγαπατέ; que vous plaît-il?

Gefälligkeit, *f.*, ἡ ἀρέσκεια, χάρις, plaisir, *m.*, complaisance, *f.*

gefallſüchtig, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸ ἀρέσκη (λέγεται μάλιστα διὰ γυναῖκας), coquet, coquette.

Gefangen, *adj.* ψυλακωμένος, ενὴ, captif; (kriegsgefangen), αἰχμάλωτος, σκλαβωμένος (εἰς πόλεμον), pris, qui est fait prisonnier (de guerre).

Gefangene, *m.*, ὁ ψυλακωμένος, prisonnier, *m.*; ὁ αἰχμάλωτος, prisonnier de guerre.

Gefangennehmung, *f.*, ἡ ψυλάκωσις, emprisonnement, *m.*; ἡ ἅλωσις, σκλάβωσις (εἰς πόλεμον), prise (d'un prisonnier de guerre), *f.*

Gefangenſchaft, *f.*, ἡ ψυλακὴ, τὸ νὰ εἶναι τις εἰς ψυλακὴν, captivité, *f.*; ἡ αἰχμαλωσία, captivité (en parlant d'un prisonnier de guerre).

Gefangenwärter, *m.*, ὁ ψυλακάτωρας, (ὅστις ψυλάγει τοὺς ψυλακωμένους), geolier, *m.*

Gefänglich, *adj.* ψυλακωμένος, emprisonné; gefänglich einziehen, ψυλακώνω, βάνω εἰς ψυλακὴν, mener q. prisonnier, emprisonner q.

Gefängniß, *n.*, ἡ ψυλακὴ, prison, *f.*

Gefäß, *n.*, τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος, vaisseau, vase, *m.*; (Degengefäß), τὸ μιντὶ τοῦ σπαθιοῦ, garniture, monture *f.* de l'épée.

Gefaßt, *adj.* πιασμένος, saisi; (ſ. Faſſen); (μεταφ.) ἥσυχος, ἀτάραχτος, ἀποφασισμένος, ἕτοιμος, tranquille, intrépide, resolu, prêt.

Gefecht, *n.*, ἡ μάχη, ὁ πόλεμος, combat, engagement, *m.*, action, *f.*

Gefieder, *n.*, τὰ πτερὰ (τοῦ πουλλιοῦ), plumage, *m.*; (Federvieh), *n.*, τὰ σπιτικὰ πουλλιὰ, volaille, *f.*

Gefiedert, *adj.* πτερωτὸς, ailé, pourvu de plumes.

Gefilde, *n.*, ὁ κάμπος, τὰ χωράφια, ἡ χώρα, champs, *m. pl.*, campagne, *f.*

Geflammt, *adj.* καμωμένος εἰς σχημακώματον, βεργωμένος, ondé; (ſ. Flammicht).

Geflecht, *adj.* παράλλος (ὡς ἡ τίγρις), tacheté, moucheté.

Gefliſſen, *adj.* ὁποῦ ἔχει φροντίδα, ἐπιμελούμενος, qui a soin, appliqué.

Gefliſſenheit, *f.*, ἡ ἐπιμέλης φροντίδα, soin, *m.*, attention, *f.*

Gefliſſentlich, *adj.* ἐξεπίηδες, ἐπὶ ταυτοῦ, à dessein, exprès.

Gefliſter, *n.*, τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, *f.*

Geflucht, *n.*, ἡ (παντοτινὴ) ἐξορκώσης κατάρας, action *f.* de jurer, de sacrer continuellement.

Geflügel, *n.*, τὰ (σπιτικὰ) πουλλιὰ, volaille, volatille, *f.*

Geflügelt, *adj.* πτερωτὸς, ailé.

Gefolge, *n.*, ἡ συνοδία, ἐκεῖνοι ὁποῦ συνακολουθοῦν ἕνα πρόγωπα, πρόσβυν κτλ., suite, *f.*, train, cortège, *m.*

Gefrage, *n.*, ἡ παντοτινὴ ἐρώτησις, action *f.* de questionner continuellement.

Gefräß, *n.*, ἡ τραφὴ τοῦ ζώου, mangeaille (d'un animal); (Maul des Thieres), τὸ στόμα τοῦ ζώου, gueule, *f.*

gefräßig, *adj.* πολυφάγος, glouton, goulu, salé.

Gefräßigkeit, *f.*, ἡ πολυφαγία, gloutonnerie, gourmandise, voracité, *f.*

Gefreyte, *m.*, ein Gefreyter, στρατιώτης ἐξηρημένος ἀπὸ τὸ νὰ κάμνῃ ψυλακὴν, (milit.) exempt *m.* des gardes.

Gefrieren, *v. n.* παγώνω, geler, se geler, se congeler, se glacer.

Gefrierpunkt, *m.*, τὸ σημεῖον (πούγκτον) τῆς παγωσιᾶς, terme *m.* de la congélation.

Gefrorne, *n.*, Gefrornes, γλυκίσματα παγωμένα, glaces, *f. pl.*

Gefüge, **Gefügig**, *adj.* εὐλύγιστος, pliable, flexible.

Gefühl, *n.*, ἡ αἴσθησις, sentiment, *m.*; (der Sinn des Gefühls), ἡ ἁφή, ἡ αἴσθησις τῆς ἁφῆς, tact, toucher, *m.*

Gefühllos, *adj.* ἀναίσθητος, insensible; — ἀσπλαγχνος, σκληρός, impitoyable, dur.

Gefühllosigkeit, *f.*, ἡ ἀναισθησία, insensibilité, *f.*; — ἡ ἀσπλαγχνία, σκληρότης, manque *m.* de compassion, dureté, *f.*

Gefühlvoll, *adj.* ὁπου ἔχει πολλὴν αἴσθησιν, ὁπου συλλυπεῖται, εὔσπλαγχνος, sensible, tendre, compatissant.

Gefürstet, *adj.* ἀναβιβασμένος εἰς ὀξίαν ἀρχιγύπατος, élevé à la dignité de prince, érigé en principauté.

Gegen, *prp.* πρός, vers, à, sur; — ἐναντίον εἰς . . ., κατά (μετά γενικῆς), contre; ὡς πρός, envers, à l'égard de.

Gegenabsicht, *f.*, ὁ ἐναντίος σκοπός, vue, intention *f.* opposée.

Gegenanstalt, *f.*, ἡ ἐναντία κατασκευή, *fig.* contre-batterie, contre-mine, *f.*

Gegenantwort, *f.*, ἡ ἀνταπόκρισις, replique, repartie, *f.*

Gegenanzeige, *f.*, (bey Aerzten), ἐναντίον σημεῖον (ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ μεταχειρισθῇ ἰατρικόν τι), (méd.) contre-indication, *f.*

Gegenbatterie, *f.*, ἡ ἐναντία μπαταρία, contre-batterie, *f.*; *s.* Batterie.

Gegenbefehl, *m.*, ἡ ἐναντία προσταγή, contre-ordre, *m.*

Gegenbericht, *m.*, ἡ ἐναντία ἔκθεσις, rapport *m.* contraire.

Gegenbescheinigung, *f.*, ἡ ἀμοιβαία μαρτυρία (διὰ γράμματος), acte *m.* reversal, reversaux, *m. pl.*

Gegenbesuch, *m.*, ἡ ἀντεπίσκεψις, visite *f.* réciproque.

Gegenbeweis, *m.*, ἡ ἀνταπόδειξις, ἐναντία ἀπόδειξις, preuve *f.* du contraire.

Gegenbeziehung, *f.*, συναναφορά, corrélation, *f.*

Gegenbild, *n.*, τὸ ἀντίτυπον, antitype, *m.*

Gegenbuch, *n*, καταγραφὴ πρὸς κατάστιχον τινὸς παραβολήν, contrôle, *m.*

Gegenbürge, *m.*, ὁ ἀντεγγυητής, arrière-garant, *m.*

Gegenbürgschaft, *f.*, ἡ ἀντεγγύησις, ἀμοιβαία ἐγγύησις, arrière-caution, *f.*

Gegend, *f.*, ὁ τόπος, ἡ χώρα, contrée, région, *f.*; die umliegende —, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ, les environs, *m. pl.*

Gegendienst, *m.*, ἡ ἀντιδουλεία, service *m.* réciproque.

Gegendruck, *m.*, ἡ ἀντενέργεια βάρους τινός, réaction (d'un corps pésant); (in der Druckerey), τύπωμα τοῦ δευτέρου προσώπου μιᾶς κόλλας, rétiration, *m.*; (von Kupferstichen), ἀντίτυπον μιᾶς (χαλκογραφημένης εἰκόνας), contre-épreuve (d'une estampe), *f.*

Gegeneinander, ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ ἕνας ἐναντίον εἰς τὸν ἄλλον, l'un contre l'autre, l'un vers l'autre; (gegenüber), ἀντικρύ, vis-à-vis, à l'opposite.

Gegeneinander halten, *v. a.* συγκρίνω, παραβάλλω, comparer, conférer, confronter.

Gegeneinander stellen, *v. a.* βάνω τὸ ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου, opposer l'un à l'autre, παραβάλλω, συγκρίνω, confronter.

Gegenerbieten, *n.*, ἀμοιβαία προσφορά, offre *f.* réciproque.

Gegenerklärung, *f.*, ἡ ἀμοιβαία ἀνέρωσις, ἀμοιβαία μήνυσις, déclaration *f.* réciproque; ἐναντία φανέρωσις μηνύσεως, déclaration contraire ou du contraire.

Gegenfalls, *adv.* ἐξ ἐναντίου, au contraire.

Gegenfenster, *n.*, ἀντιπαράθυρον, contre-châssis, *m.*

Gegenfluth, *f.*, ἀντίρροη, contre-marée.

Gegenforderung, *f.*, ἡ ἀντίαξις, prétention *f.* réciproque.

Gegenfüßler, *m.*, ὁ ἀντίπους, antipode, *m.*; die Gegenfüßler, οἱ ἀντίποδες, les antipodes.

Gegengeschenk, *n.*, τὸ ἀμοιβαῖον δῶρον, présent *m.* réciproque.

Gegengewicht, *n.*, τὸ ἀντίσταθμα, ἀντίζυγι, contre-poids, *m.*; ἀντισταθμιον, contre-balance, *f.*; das Gegengewicht halten, ἀντισταθμῶ, contre-balancer.

Gegengift, *n.*, τὸ ἀντίφαρμακον, contre-poison, antidote, *m.*

Gegengrund, *m.*, τὸ ἐνάντιον αἴτιον, raison *f.* contraire.

Gegengunſt, *f.*, ἡ ἀμοιβαία εὔνοια, faveur *f.* réciproque.

Gegenklage, *f.*, τὸ ζήτημα ἐναντίαν ἔχειν ὁποῦ πρότερον ζήτησέ τι εἰς τὸ κριτήριον, reconvention, *f.*

Gegenkläger, *m.*, ὁ ἀντιζητητὴς, ὃστις ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον ἐκείνον ὁποῦ πρότερον ἐγκάλεσεν αὐτόν, reconvenant, *m.*

Gegenlicht, *n.*, τὸ ἀνταναχλασθὲν φῶς, lumière *f.* réfléchie; τὸ φῶς ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος, contre-jour, *m.*

Gegenliebe, *f.*, ἡ ἀντιαγάπη, ἀμοιβαία ἀγάπη, retour *m.* d'amour, amour *m.* réciproque.

Gegenliſt, *f.*, ἡ ἀντιπανουργία, contre-ruse, *f.*

Gegenmacht, *f.*, ἡ ἀντιδύναμις, ἐναντία δύναμις, puissance *f.* opposée.

Gegenmauer, *f.*, τὸ ἀντιτείχισμα, contre-mur, *m.*

Gegenmine, *f.*, ἀνθυπόνομος τεκτονικὸς· τὸ ἀντιλαγοῦμαι, λαγοῦμαι ἐναντίον ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐχθρός), contre-mine, *f.*

Gegenminiren, *v. a.* κάμνω ἀντιλαγοῦμαι, contre-miner.

Gegenmittel, *n.*, τὸ ἰατρικὸν ἐναντίον τινὸς κακοῦ), remède, *m.*

Gegenpabſt, *m.*, ὁ ἀντίπαπας, Πάπας ἐκλελεγμένος ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου), antipape, *m.*

Gegenpart, *m.*, τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κριτολόγημα), adversaire, parti *m.* contraire.

Gegenpartey, *f.*, τὸ ἐνάντιον μέρος, οἱ ἐνάντιοι, partie adverse ou contraire.

Gegenrechnung, *f.*, ὁ ἀντιλογαριασμός, décompte, *m.*

Gegenrede, *f.*, ἡ ἀντιλογία, contradiction, exception, *f.*; ἡ ἀνταπόκρισις, replique, *f.*

Gegenrevolution, *f.*, ἐναντία μεταβολὴ πολιτικὴ, μεταβολὴ ἐναντία τῆς πρώτης, contre-révolution, *f.*

Gegenſatz, *m.*, ἡ ἀντίθεσις, opposition, antithèse, *f.*

Gegenſchein, *m.*, ἡ ἀνταναχλασις τοῦ φωτὸς, resplendissement, *m.*, réflexion *f.* de la lumière; — zweyer Planeten (die Opposition), ἡ ἀντίθεσις δύο πλανητῶν (ὅταν ὁ ἕνας ἀναιξέλλει εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁποῦ βασιλεύει (δύει) ὁ ἄλλος), (astron.) opposition (de deux planètes).

Gegenſchreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατέχει τὴν καταγραφὴν (εἰς κριτήρια κτλ.), contrôleur, *m.*

Gegenſchrift, *f.*, ἐναντίον γράμμα ἢ ἀνγγραμμα, ἀνασκευὴ, ἀπολογία, contre-écrit, *m.*, réfutation, défense, *f.*

Gegenſchuld, *f.*, τὸ ἀμοιβαῖον χρέος, dette *f.* réciproque, décompte, *f.*

Gegenſeite, *f.*, τὸ ἐναντίον μέρος, côté *m.* opposé; (die verkehrte Seite), τὸ ἀνάποδον μέρος, côté retourné, revers, *m.*

Gegenſeitig, *adj.* ἀμοιβαῖος, mutuel, réciproque.

Gegenſiegel, *n.*, ἡ ἀντικρὺ βαλμένη βούλλα, contre-scel, contre-seing, *m.*

Gegenſinn, *m.*, ἐναντίον νόημα, ἀντίφρασις, contre-sens, *m.*, antiphrase, *f.*

Gegenſtand, *m.*, τὸ ἀντικείμενον, ὑποκείμενον, objet; ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁμιλίας, sujet, *m.* (dont on parle).

Gegenſtimme, *f.*, (in der Muſik), ἡ εἰς ἄλλην ἀντικειμένη συμφωνία, (mus.) contre-partie, *f.*

Gegenſtoß, *m.*, τὸ ἀντικτύπημα, contre-coup, *m.*

Gegenſtück, *n.*, ζωγραφία παρασιαίνουσα ὅμοιόν τι μὲ μίαν ἄλλην, (peint.) pendant, *m.*

Gegenſtützer, *f.*, ὑποστήριγμα (ἀκουμβαστὴρι) ἀποῦ ὑποστηρίζει ἕναν τοῖχον, contrebouant, contre-fort, *m.*

Gegentauſch, *m.*, ἀνταλλαγὴ, ἀμοιβαία ἀλλαγὴ, contre-échange, *m.*

Gegentheil, *n.*, τὸ ἐναντίον, le contraire, l'opposé, *m.*; im Gegentheil, ἐξ ἐναντίας, au contraire.

Gegentheil, *n.*, τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κριτολόγημα), ὁ ἀντίδικος, partie *f.* adverse ou contraire.

Gegenüber, *prep.* ἀντικρὺ, vis-à-vis, à l'opposite.

Gegenunterſchrift, *f.*, ὑπογραφὴ τοῦ γραμματικοῦ, contre-seing, *m.*

Gegenvermächtniß, *n.*, ἡ ἀντι-

διαθήκη, ἀμοιβαία διαθήκη, legs m. réciproque, donation f. réciproque.

Gegenverschreibung, f., ἡ ἀμοιβαία ὁμολογία ἢ ἐγγύησις, obligation donnée à caution, contre-lettre, f.

Gegenversprechen, n., ἡ ἀντιπάσχεσις, ἀμοιβαία ὑπόσχεσις, contre-promesse, promesse f. réciproque.

Gegen-Visite, f., s. Gegenbesuch.

Gegenvorstellung, f., ἡ ἐναντία παράστασις, ἐναντία παραίνεσις, remontrance, f.

Gegenwall, m., τὸ ἀντιχώρωμα, ὀχύρωμα ἐναντίον βαλλόμενον, contre-escarpe, f.

Gegenwart, f., ἡ παρουσία, présence, f.

Gegenwärtig, adj. παρών, παροῦσα, παρόν, présent, assistant; die gegenwärtige Zeit, das Präsens (in der Sprachlehre), ὁ ἐνεστὼς (sc. ὁ τῆν γραμματικήν), (gramm.) le (temps) présent.

Gegenwärtig, adv. κατὰ τὸ παρόν, à présent, maintenant, actuellement.

Gegenwehr, f., ἡ ἀντιπολέμησις, διαφέντευσις, défense, resistance, f.

Gegenwind, m., ἐναντίος ἄνεμος (ἡ ἀέρας), vent m. contraire.

Gegenwirkung, f., ἀντενέργεια, réaction, f.

Gegenzeuge, m., ὁ μάρτυς τοῦ ἐναντίου, témoin contraire.

Gegitter, n., s. Gitter.

Gegner, m., ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος, ἐναντιοστάτης, adversaire, antagoniste, f.

Gehaben, sich, εὐρλαζομαι (εἰς τὴν ὑγείαν μου), se porter; gehabt euch wohl, ὑγιαίνετε, ὑγίαινε, portez-vous bien, adieu.

Gehäge, n., τόπος περιφραγμένος εἰς ἕνα διάσος, enclos; parc, m., varenne, f.; einem in das Gehäge gehen, — kommen, (μεταφ.) ἀγαπῶ ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ἕνας ἄλλος, ζητῶ νὰ κερδήσω τὴν ἀγάπην ἐκείνης τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ὁ ἄλλος, fig. aller sur les brisées de q.

Gehalt, m., τὸ περιεχόμενον, ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου περιεχομένου εἴς τι (μάλιστα εἰς τὰ νομίσματα), aloi, titre (de l'or et de l'argent), m., valeur, f.; (Besoldung), ὁ μισθός, ἡ χρυσοκὴ πληρωμή, pension, f., salaire, m., appointement, gages, m. pl.

Gehalten, adj. ὑποχρεωμένος, tenu, obligé.

Gehänge, n., κάθε πρᾶγμα κρεμάμενον, tout ce qui pend; (Hängeohren), κρεμάμενα αὐτία ἀκύλου, oreilles f. pl. pendantes d'un chien.

Gehärnischt, adj. ὁπλισμένος μὲ σιδηροθωρακίαν, σιδηροθωρακεμένος, armé d'une cuirasse, cuirassé.

Gehässig, adj. μισητός, odieux; ὅπου μισεῖ, haineux, qui hait; einem gehässig sein, μισῶ τινα, haïr q.

Gehäuse, n., (Uhrgehäuse), ἡ θήκη (τὸ κουτὶ) τοῦ ὡρολογίου, cage d'horloge, boîte f. de montre; (bey Früchten) ἡ κάψα, ἡ στρογγύλη κάψα τῶν φρούτων, capsule, f.

Gehäck, n., ψιλὰ μὲ νέα πουλιά, couvée, volée, f.

Gehege, s. Gehäge.

Geheim, adj. κρυφὸς, μυστικὸς, secret, caché; eine geheime Treppe, κρυφὴ σκάλα, escalier dérobé; geheim halten, κρύπτω, ἔχω κρυφὸν, μυστικὸν, tenir secret, cacher; der geheime Rath, μυστικὸν συμβούλιον (τοῦ βασιλέως), conseil m. privé; μυστικοσυμβουλάτωρ, conseiller m. privé.

Geheimhaltung, f., ἡ κρύψις μυστικοῦ τινος, secret, m. (action de tenir secret q.).

Geheimniß, n., τὸ μυστικὸν, τὸ κρυφὸν, secret, m.

Geheimnißkrämer, m., μυστηριώδης ἄνθρωπος, homme m. mystérieux.

Geheimnißvoll, adj. μυστηριώδης, μυστικὸς, mystérieux, mystique; (der geheimnißvoll thut), μυστηριώδης, ὁποῦ καμώνεται ὡσὰν νὰ ἔχῃ πολλὰ μυστικὰ, qui fait le mystérieux.

Geheimschreiber, m., ὁ γραμματικὸς, δεκερτάριος (ὁ ἀποβλήτων), secrétaire, m.

Geheimschreiberey, f., τόπος τῶν ὁποίων δουλεύουν οἱ ἀποβλήτων (οἱ γραμματικοί), secrétairerie, f.

Geheimschrift, f., κρυφὰ γράμματα, écriture f. en chiffres.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Geheiß, *n.*, *ἡ προσταγή*, ordre, *m.*

Gehen, *v. n.* *πηγαίνω*, aller; *περιπατῶ*, marcher, se promener; gehen, (in Kleidern), *φορῶ*, porter; schwarz gehen, *μαυροφορῶ*, *φορῶ μαύρα*, se vêtir, se vêtir de noir, être vêtu de noir; über einen Fluß —, *ἀπερνῶ ἀπό ἕναν ποταμόν*, passer une rivière; die Uhr geht zu langsam, *ἡ ὥρα* (*τὸ ὡρολόγιον*) *πηγαίνει ἀργά*, *ἡ ὁπίσω*, la montre retarde; (s. Nachgehen); die Uhr geht zu geschwind, *ἡ ὥρα πηγαίνει ὁλίγωρα ἢ ἐμπροσθέ*, la montre avance; (s. Vorgehen); die Fenster dieses Zimmers gehen in den Garten, *τά παράθυρα τούτου τοῦ δωματίου* (*ὄντα*) *βλέπουν εἰς τόν κῆπον*, les fenêtres de cette chambre donnent sur le jardin; laß mich gehen, *ἄφησέ με*, *μή με πειράζῃς*, laissez-moi faire; an etwas —, *πηγαίνω εἰς ἔργον*, *ἐπιχειρίζομαι*, se mettre à faire qc., entreprendre; der Zeug geht, *τό ζυμάρι* (*τό προζύμι*) *ἀνεβαίνει*, la pâte se lève; *v. i.* es geht, *πηγαίνει*, il va; wie geht es Ihnen? *πῶς πηγαίνετε*; *πῶς ἔχετε*; comment vous en va-t-il? es geht auf eins, zwey ꝛc., *εἶναι ἡ πρώτη*, *ἡ δευτέρα ὥρα κλπ.*, il s'en va une heure, deux heures etc.; es geht in das zehnte ꝛc. Jahr, *εἶναι σχεδόν δέκα χρόνια*, il y a à peu près dix ans.

Gehen, *n.*, *τό περιπάτημα*, action *f.* d'aller, de marcher; das Gehen wird mir sauer, *ἔχω κόπον νά περιπατῶ*, *περιπατῶ μέ δυσκολίαν*, j'ai de la peine à marcher.

Gehenk, *n.*, *ὁ ζωστήρ*, *ἡ ζώνη ἀπό τήν ὁποίαν κρέμαται τό σπαθί*, ceinturon, *m.*

Gehenkte, *m.*, ein Gehenkter, *ὁ κρεμασμένος* (*εἰς τήν κρεμαστρίαν*), pendu, *m.*

Geheul, *n.*, *τό οὐρλιασμα*, hurlement, *m.*; *ἡ βοή*, *κραυγή*, des cris, *m. pl.*; *τό κλαύσιμον*, des pleurs, *m. pl.*

Gehirn, *n.*, *ὁ ἐγκέφαλος*, cervau, *m.*

Gehöfte, *n.*, *ἡ αὐλή* (*μάλιστα εἰς ἕνα ὑποστατικόν*), cour, *f.*, courtil, *m.*

Gehölz, *n.*, *τό δάσος*, bois, bocage, *m.*

Gehör, *n.*, *ἡ ἀκοή*, ouïe, *f.*; (Audienz), *ἡ ἀκρόασις*, audience, *f.*; Gehör geben, *ἀκροάζομαι*, écouter q., donner audience à q.

Gehorchen, *v. n.* *ὑπακούω*, *πείθομαι*, obéir.

Gehören, *v. n.* *ἀνήκω*, appartenir; es gehört mir, *ἀνήκει εἰς ἐμέ*, *εἶναι ἴδικόν μου*, cela appartient à moi; sich —, *πρέπει*, *εἶναι πρέπον*, convenir, être convenable.

Gehörig, *adj.* *ἀνήκων*, *ὁποῦ ἀνήκει*, appartenant, qui appartient; *πρέπων*, *εὔπρεπής*, dû, convenable.

Gehörlos, *adj.* *κωφός* (*κουφός*), sourd.

Gehörlosigkeit, *f.*, *ἡ κωφότης*, surdité, *f.*

Gehörn, *n.*, *τά κέρατα* (*τινῶν ζώων*), cornes, *f. pl.*, (du cerf etc.).

Gehörnt, *adj.* *ὁποῦ ἔχει κέρατα*, cornu.

Gehorsam, *adj.* *ὑπήκοος*, *εὐπειθής*, obéissant.

Gehorsam, *m.*, *ἡ ὑπακοή*, *εὐπείθεια*, obéissance, *f.*

Gehorsamen, *v. n.* *ὑπακούω*, *πείθομαι*, obéir; (s. Gehorchen).

Geyren, *n.*, *κομμάτι παγλ τριγώνου εἰς τό κάτω μέρος εἰς τά γυναικεῖα ὑποκάμισα*, chanteau, coin, *m.*

Gehülfe, *m.*, *ὁ βοηθός*, aide, compagnon, *m.*

Gehülfin, *f.*, *ἡ βοηθός* (*μεταφ.*) *ἡ σύζυγος*, compagne, aide, *fig.* épouse, *f.*

Gehwerk, *n.*, *οἱ τροχοί καί ὅλα τά ἐσωτερικά μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ*, mouvement d'une montre, rouage, *m.*

Geiser, *m.*, *τό σάλιο*, bave, *f.*

Geifericht, -ig, *adj.* *σαλιάρης*, *ὁποῦ ἐβγάζει σάλια*, baveux.

Geifern, *v. n.* *ἐβγάζω σάλια*, baver, jeter de la bave.

Geifertuch, Geiferlätzchen, *n.*, *τό σαλιόπανον*, bavette, *f.*

Geige, *f.*, *τό βιολί*, violon, *m.*

Geigen, *v. n.* *παίζω τό βιολί*, jouer du violon.

Geigenbogen, *m.*, *τό δοξάρι μέ τό ὁποῖον παίζουν τό βιολί*, archet m. de violon.

Geigenfutteral, *n.*, ἡ θήκη τοῦ βιολιοῦ, étui de violon.

Geigenharz, *n.*, τὸ κολοφώνιον, εἶδος ῥητίνης μὲ τὴν ὁποίαν τρίβουν ταῖς ἴσιχες τοῦ δοξαριοῦ διὰ τὸ βιολί, colophane, *f.*

Geigensteg, Geigensattel, *m.*, ὁ μαγὰς, τὸ μαγάδιον τοῦ βιολιοῦ, chevalet, *m.*

Geiger, *m.*, ὁ βιολιάτης, (βιολατζῆς), violon, joueur *m.* de violon.

Geil, *adj.* ἀσελγὴς, ἀνεμαύνος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν, lascif, lubrique; geiler Boden, μαχὺ χῶμα, sol *m.* gras.

Geilen, *f. pl.*, τὰ ὀρχίδια, (ὀρχίδια), testicules, *m. pl.*; (des Hirsches), τὰ ὀρχίδια τοῦ ἐλαφιοῦ, daimiers, *m. pl.*

Geilheit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, lasceté, *f.*

Geiß, Ziege, *f.*, ἡ γίδα, (αἰγίδα, ἡ *αἴξ), chèvre, *f.*

Geißblatt, *n.*, τὸ περικλύμενον, ἀγιόκλημα (ξενδρᾶκι), chèvre-feuille, *f.*

Geißbock, Ziegenbock, *m.*, ὁ τράγος, bouc, *m.*

Geißel, *m.*, ὁ δημηγὸς, (ἄνθρωπος παραδιωμένος εἰς τὸν ἐχθρὸν ὡς ἐνέχυρον διὰ μίαν συνθήκην), otage.

Geißel, *f.*, τὸ μαστίγιον, ὁ μάστιξ (τῶν ἁλόγων), fouet, *m.*, discipline, *f.*

Geißeln, *v. a.* μαστιγώνω, δέρνω μὲ μάστιγα ἢ μὲ βέργαις, fouetter, discipliner, flageller.

Geißelung, *f.*, τὰ μαστίγωμα, flagellation, *f.*, fouet, *m.*

Geißfuß, *m.*, (τὰ ποδάρι τῆς γίδας), τὸ αἰγοπόδιον (φυτόν τι), pied *m.* de chèvre (plante); ὁ μοχλὸς, (διὰ σήκωσιν), levier *m.* de fer.

Geist, *m.*, τὸ πνεῦμα, esprit, *m.*

Geisterbanner, *m.*, ἐξορκιαστὴς, exorciste, *m.*

Geisterbeschwörung, *f.*, ἐξορκισμὸς πνευμάτων, νεκρομαντεία, conjuration *f.* des esprits, nécromance, *f.*

Geisterlehre, *f.*, ἡ πνευματολογία, pneumatologie, *f.*

Geisterseher, *m.*, ὁποὺ πιστεύει ὅτι βλέπει πνεύματα ἢ ὁράματα, visionnaire, *m.*

Geisterwelt, *f.*, (ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων), τὰ πνεύματα, le monde intellectuel.

Geistesgegenwart, *f.*, (παρουσία τοῦ πνεύματος), ἐγχείρια, présence *f.* d'esprit.

Geisteskraft, *f.*, ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος, faculté *f.* de l'esprit, de l'ame.

Geistesschwäche, *f.*, ἀδυναμία, ἔλλειψις τοῦ πνεύματος, manque *m.* d'esprit.

Geistesstärke, *f.*, δύναμις τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς, ἀταραξία, force *f.* d'esprit.

Geisteswerk, *n.*, ἔργον τοῦ πνεύματος (βιβλίον, ποίημα), ouvrage *m.* d'esprit.

Geistig, *adj.* πνευματικὸς, πνευματώδης, τοῦ πνεύματος, spirituel, intellectuel, d'esprit; geistige Getränke, πνευματώδη ποτὰ (οἷον κρασὶ, ῥακή), des boissons *m. pl.* spiritueuses (le vin, l'eau de vie).

Geistigkeit, *f.*, τὸ πνευματικὸν (τῆς ψυχῆς), spiritualité, *f.*

Geistlich, *adj.* πνευματικὸς, ἐκκλησιαστικὸς, spirituel, ecclésiastique.

Geistliche, *m.*, ein Geistlicher, ὁ ἐκκλησιαστικὸς, κληρικὸς, ἱερεὺς, παπᾶς, πνευματικὸς, ecclésiastique, clerc, prêtre, *m.*

Geistlichkeit, *f.*, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, ὁ κλῆρος, les ecclésiastiques, *m. pl.*, le clergé.

Geistlos, *adj.* χωρὶς πνεῦμα, ἄνοστος, privé d'esprit, fade.

Geistlosigkeit, *f.*, τὸ ἄνοστον, ἡ ἔλλειψις τοῦ πνεύματος, manque *m.* d'esprit.

Geistreich, Geistvoll, *adj.* πλήρης πνεύματος, πολύνους, ἐγχύνους, plein d'esprit, spirituel.

Geiz, *m.*, ἡ φιλαργυρία, φιλοκέρδεια, avarice, *f.*

Geizen, *v. n.* φειδομαι, κάμνω φειδωλὸς, φιλάργυρος, être avare; nach etwas —, ἐπιθυμῶ, ζητῶ μὲ ζῆλον, être avide de qc.

Geizhals, *m.*, ἕνας φιλάργυρος, un avare.

Geizig, *adj.* φιλάργυρος, φειδωλὸς, avare, avaricieux.

Gejauchze, *n.*, χαρμόσυνα χαρᾶς, cris *m. pl.* de joie.

Gekläffe, *n.*, τὸ (σκυλιῶν) γαυγίσμα (μικρῶν σκύλων), jappement, aboiement, *m.*

Geklapper, *n.*, τὸ (πιστολιῶν) κτύπημα ἢ κρότημα (ξύλων, πετρῶν), tintamarre, bruit, cliquetis, *m.*

Geklatsche, *n.*, ὁ (παιγνιώδης)

κρότος τῶν χειρῶν ἢ καὶ μὲ κυμπύλια), claquement, m.; (Geschwätz), id. (παντοτινὴ) ψλυαρία, caquet, babil, m.

Geklimper, n., ὁ κτύπος, κρότος (γυαλιῶν ὁποῦ τζακίζονται), cliquetis, m; (μεταφ.) ἀχαμνὴ μουσική, mauvaise musique, f.

Geklingel, n., τὸ (παντοτινὸν) κουδούνισμα, tintement, m., sonnerie, f.

Geklirre, n., ὁ κρότος ἢ κτύπος (σπαθιῶν ὁποῦ κτυποῦνται, ἁλύσων κτλ.), cliquetis, m.

Geköpert, adj. στανρωτοειδῶς ὑφασμένος, croisé.

Gekrache, n., ὁ κρότος ἢ κτύπος (ξύλων ὁποῦ τζακίζονται κτλ.), fracas, m.

Gekratze, n., τὸ (παντοτινὸν) γρατζούνισμα, action f. de gratter (sans cesse); (von Geigen), ἐχαμνὸν παίξιμον τοῦ βιολιοῦ, action f. de racler du violon.

Gekräte, n., τὰ ἀποξύσματα, ξυσματα, limailles, lavoros (de l'or ou de l'argent) f. pl.

Gekritzel, n., ἡ κακογραφία, τὰ ἀχαμνὰ γράψιμον, griffonnage, m.

Gekröse, n., τὸ μεσεντέριον, μεσέντερον, mésentère, m., traise (de veau, d'agneau) etc.

Gekünstelt, adj. βιασμένος, παραβιασμένος, ἔχι φυσικός, fait avec trop d'exactitude, recherché, affecté.

Gelache, n., τὸ (παντοτινὸ) γέλοιο, rire m. continuel.

Gelächter, n., τὸ γέλοιον, τὰ γέλοια, ris, rire, m., risée, f.

Gelag, n., τὸ συμπόσιον, δοσ, m., cotterie, f., repas, festin, m.; ins Gelag hinein reden, vulg., λέγω-ἄλλα τῶν ἄλλων, ψλυαρῶ, parler à tort et à travers.

Gelähmt, adj. παραλυτικὸς, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη, perclus, paralytique.

Gelahrtheit, f., ſ. Gelehrſamkeit.

Geländer, n., τὰ κάγκελλα (τοῦ γεφυριοῦ, τῆς σκάλας κτλ.), balustrade, f., garde-fou, m.

Geländerdocke, Geländerſäule, f., στυλίδιον (κάγκελλου), balustre, m.

Gelangen, v. n. φθάνω (εἰς ἕνα τόπον), arriver (en quelque lieu); zu etwas —, φθάνω νὰ ἀποκτήσω, parvenir à qc.; — laſſen, στέλλω, envoyer, faire parvenir.

Gelaß, n., τόπος ἁρμόδιος (εἰς ἕνα κονάκι), commodité, place commode (d'un logement).

Gelaſſen, adj. ἥσυχος, ὁποῦ δὲν θυμώνει, patient, tranquille, modere.

Gelaſſenheit, f., ἡ ἡσυχία, tranquillité, f.

Gelaufe, n., τὸ (παντοτινὸν) τρέξιμον, course f. continuelle.

Gelăufig, adj. εὔκολος, εὐκίνητος, facile; eine gelăufige Zunge, εὐκινησία γλώσσας, volubilité f. de langue; eine Sprache gelăufig reden, ἁμιλῶ μίαν γλῶσσαν εὔκολα καὶ ἐλεύθερα, parler une langue avec facilité ou coulamment.

Gelăufigkeit, f., ἡ εὐκολία, εὐκινησία, facilité, volubilité (de langue), f.; ſ. Gelăufig.

Gelauſe, n., pop. τὰ ξεψείριασμε, action f. d'épouiller; (μεταφ.) ἡ δυσάρεστη ἀργοπορία, fig. lanterne f. fort ennuyante.

Gelăut, n., τὸ κουδούνισμα, sonnerie, f.

Gelb, adj. κίτρινος (κίτερνος), jaune.

Gelbe, n., τὸ κίτρινον, le jaune, la couleur jaune; (im Ey), τὸ κίτρινον τοῦ αὐγοῦ, τὸ κρόκον, jaune m. d'oeuf.

Gelben, v. n. κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος, jaunir, devenir jaune.

Gelbgießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψκιάνει ἀγγεῖα ἀπὸ κίτρινον χαλκόν, fondeur m. en cuivre.

Gelbgrün, adj. κιτρινοπράσινος, (couleur) merde d'oie.

Gelbholz, n., τὸ κιτρινόξυλον (διὰ βαφήν), fustet, m.

Gelblich, adj. κιτρινοειδίζων, jaunâtre.

Gelbreif, m., κίτρινος ἀπὸ ὡριμότητα, jaune de maturité.

Gelbroth, adj. κιτρινοκόκκινος, rouge jaunâtre.

Gelbſchecke, f., ἵππος κοκκινόλευκον, cheval m. aubere.

Gelbſchnabel, m., τὸ χηνάπουλον, bébjaune, oison, m.; (μεταφ.) νέος ἀπειράχυτος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

νος ἀδιάντροπος, βδ. blanc bec, béjaune, m.

Geldsucht, f., ἡ ἔκτασις, ἡ γιαννάδα (ἀβρωπαϊκή), jaunisse, f.

Geldsüchtig, adj. ἐκτατικός, ὁποῦ ἔχει κιτρινάδα, ictérique.

Geld, n., τὰ χρήματα, κοινῶς· τὰ ἄσπρα, argent, m., monnaie, f.; kleines Geld, τὰ λιανὰ ἄσπρα, de la monnaie; nicht bey Gelde seyn, δὲν ἔχω (ἢ δὲν ἔχω πολλὰ) ἄσπρα, se trouver court d'argent; etwas zu Gelde machen, πουλῶ τι (νὰ λάβω ἄσπρα), convertir qc. en argent.

Geldarm, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει ἄσπρα, ἀνάργυρος), dénué d'argent.

Geldbeutel, Geldsack, m., ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί, bourse, f.

Geldbuße, f., χρηματικὴ τιμωρία, πληρωμὴ δικαιωμένη ἀς παιδεία (ἰουρκ. ὁ ντζεγμές), amende, f.

Geldgierig, adj. ὁποῦ ζητεῖ νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ ἄσπρα, φιλάργυρος, avide d'argent.

Geldgier, f., ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία διὰ τὰ ἄσπρα, ἡ φιλαργυρία, âpreté f. à l'argent.

Geldkasten, m., σεντοῦκι διὰ ἄσπρα, coffre-fort, m.

Geldkatze, f., πετζένιον σακκὶ διὰ τὰ ἄσπρα τὸ ὁποῖον περιζώνουν ὡσὰν ζωνάρι, gibecière, f.

Geldklemme, f., Geldmangel, m., ἔλλειψις χρημάτων, (ἀσπρῶν), manque m. d'argent, rareté ou disette f. d'argent.

Geldkörbchen, n., καλαθάκι διὰ τὰ ἄσπρα, corbeille f. aux deniers.

Geldmäkler, m., ὁ μεσίτης δι' ἄσπρα, (ἀσπράδης), courtier m. de change.

Geldsache, f., ὑπόθεσις δι' ἄσπρα, affaire f. qui concerne l'argent.

Geldsack, m., ἡ σακκοῦλα διὰ τὰ ἄσπρα, sac m. aux deniers; ἡ σακκοῦλα μὲ ἄσπρα, sac m. plein d'argent.

Geldschneiderey, f., ἀδοχροκέρδεια, πανοῦργοι τρόποι νὰ ἐβγάλῃ τινὰς ἄσπρα ἀπὸ ἄλλον τινά, escroquerie, concussion, f.

Geldschuld, f., χρέος εἰς ἄσπρα, dette (pécuniaire), f.

Geldstrafe, f., χρηματικὴ τιμωρία (τουρκ. ναζιρεμές), amende, peine f. pécuniaire.

Geldsumme, f., ἡ ποσότης ἀσπρῶν, somme f. d'argent.

Geldwechsler, s. Wechsler.

Gelegen, adj. κείμενος, εὑρισκόμενος, situé; (bequem, passend), ἁρμόδιος, commode, propre, opportun; (angenehm, gefällig), ἀρεστός, εὐάρεστος, agréable; es ist mir daran gelegen, μὲ μέλει δι' αὐτό, il m'importe; es ist mir nicht — zu . . ., δὲν ἔχω κλίσιν (κοινῶς· κέφι) νὰ . . ., je ne suis pas d'humeur à . . .; es ist nichts daran —, δὲν κάμνει τίποτες, n'importe.

Gelegenheit, f., ἡ εὐκαιρία, ἡ ἁρμόδιος καιρός, ὁ ἁρμόδιος τρόπος, occasion, occurrence, opportunité; (Zimmer), ὁ ὀντὰς, ἁρμόδιος ὀντάς, chambre, f., appartement, m.; (für Abtritt), τὸ ἀναγκαῖον, les commodités, les aisances, f. pl.

Gelegentlich, adj. ὁποῦ γίνεται κατ' εὐκαιρίαν, occasionnel; adv. μὲ εὐκαιρίαν, ἂν τύχῃ ἡ εὐκαιρία, occasionnellement, par occasion, dans les occurrences.

Gelehrig, adj. εὐμάθητος, κολομάθητος, docile.

Gelehrigkeit, f., ἡ εὐμαθησία, docilité, f.

Gelehrsamkeit, f., ἡ μάθησις (εἰς ἐπιστήμας), σοφία, érudition, f., savoir, m.

Gelehrt, adj. μαθημένος, πεπαιδευμένος, σοφός, savant, docte.

Gelenke, n., τὸ αὐλάκι ἀπὸ κάμνουν οἱ τροχοὶ τοῦ ἁμαξίου εἰς τὴν γῆν, ἡ ἁμαξοτροχία, ornière, f.; fig. in dem — bleiben, δὲν κάμνει τὸ χρέος μου, ne pas s'écarter de son devoir; etwas wieder ins — bringen, βάνω πάλιν εἰς τάξιν (ἕνα πρᾶγμα), remettre (qc.) en ordre.

Geleit, n., ἡ συνοδία, conduite, escorte, f., convoi, m.; — (Wegegeld), πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα, droit m. d'escorte; das sichere —, s. Geleitsbrief.

Geleiten, v. a. συνοδεύω, conduire, escorter, convoyer.

Geleitsamt, n., ἡ ἐπιτροπὴ διὰ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναρῶν διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα τόπον, bureau m. d'escorte ou de convoi.

Geleitsbrief, m., γράμμα ἀσφαλείας, ὅπου δίδει ἄδειαν διὰ πέρασμα ἀσφαλές, sauf-conduit, m.

Geleitseinnahme, f., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πέρνουν τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, recette f. des droits d'escorte.

Geleitseinnehmer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, receveur m. des droits d'escorte.

Geleitszeichen, n., Geleitszettel, m., πόλιτζε ὁποῦ μαρτυρεῖ τὴν γενομένην πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, marque f. ou billet m. d'acquit des droits d'escorte.

Gelenk, n., ὁ ἁρμός, ἡ κλείδωσις, article, m., jointure, f., joint, m.; fig. fam. es hat meiner Geschick noch —, εἶναι πολλὰ ἀνεπιδέξιος, κάμνει ἕλα ἀνάποδα, il n'a ni mine ni façon, il est gauche.

Gelenk, Gelenksam, adj. εὐλύγιστος, souple, flexible; (metaph.) ὑπήκοος, εὐπειθής, docile, obéissant.

Gelenkigkeit, f., τὸ εὐλύγιστον, souplesse, flexibilité, f.; ἡ ὑπακοή, εὐπείθεια, docilité, f.

Gelfern, v. n. γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), glapir.

Gelichter, n., κακοὶ ἄχρηστοι ἄνθρωποι, διαβολόπαυρα, canaille, racaille, f.

Gelieben, v. n. ἀρέσκει, εἶναι ἀρεστόν, plaire; geliebt es Gott, ἂν θέλῃ ὁ θεός, s'il plaît à Dieu.

Geliebte, f., ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητική, amante, f.

Geliebte, der, ein Geliebter, ὁ ἠγαπημένος, amant, m.

Gelinde, adj. ἐλαφρὸς, μέτριος, ὄχι σκληρός, doux, indulgent; gelinde Wärme, μετρία ζέστα, chaud m. modéré; gelindes Wetter, μέτριος καιρὸς, μὲ μετρίαν ζέσταν, temps doux, radouci.

Gelindigkeit, f., ἡ ἐλαφρότης, μετριότης, douceur, indulgence, f.

Gelingen, v. n. ἐπιτυγαίνω, réussir, succéder; es ist mir gelungen, ἐπέτυχα, j'ai réussi.

Gelispel, n., τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, f.; s. Lispeln.

Gellen, s. Gällen.

Gelöben, v. n. ὑπόσχομαι, promettre; τάζω, κάμνω τάγμα, vouer; das gelobte Land, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας (ἡ Παλαιστίνη), la terre de promission, la terre promise (la Palestine).

Gelt, int. fam. δὲν εἶναι ἔτζι; δὲν σοὶ τὸ εἶπα; n'est-ce pas? ne l'ai je pas dit?

Gelte, adj. στείρα, ὁποῦ δὲν γεννᾷ (λέγεται μάλιστα δι' ἀγελάδες), bréhaigne (se dit des vaches).

Gelte, f., ἀγγεῖον ξύλινον διὰ νερὸν, (μάλιστα διὰ τὸ κατάστιχον νερὸν εἰς τὰ μαγειρεῖα), baquet, broc, m.

Gelten, v. n. ἀξίζει, ἔχω (τύπην ἢ τύπην) τιμὴν, valoir, coûter, être valable; für etwas —, νομίζομαι, passer pour . . .; v. t. es gilt, ἀποβλέπει, il regarde; es gilt mir, αὐτὸ ἀποβλέπει εἰς ἐμένα, ἀγγίζει εἰς ἐμένα, cela me touche, cela me regarde; es gilt Ehre und Leben, κινδυνεύει ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωὴ, il y va de l'honneur et de la vie.

Gelübde, n., τὸ τάγμα, ἡ ὑπόσχεσις, voeu, m.; ein Gelübde thun, κάμνω τάγμα, faire un voeu.

Gelüst, n., ἡ (μεγάλη καὶ παράξενη) ὄρεξις (μάλιστα μιᾶς ἐγγαστρωμένης), envie, convoitise, f.

Gelüsten, v. t. es gelüstet mir, ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ, avoir ou prendre envie.

Gemach, n., ὁ θάλαμος, (κοινῶς· ὁ ὀντᾶς), chambre, f., appartement, m.; das heimliche Gemach, τὸ ἀνειχάτον, commodité, f. pl., μονὲ, m.

Gemach, adv. ἡσυχα, ὄχι τόσον ὀγλήγορα, ἀγάλι ἀγάλι, lentement, doucement, tout beau.

Gemächlich, adj. ἥσυχος, ὄχι ὀγλήγορος, commode, aisé.

Gemächlichkeit, f., ἡ ἡσυχία, ἀπάνωσις, aise, commodité, f.

Gemächt, n., ἔργον, δουλειά, ouvrage, travail, m.; τὰ αἰδοῖα, (τὰ ὀμχάλια καὶ ἡ ψωλὴ), parties f. pl. honteuses de l'homme.

Gemahl, *m.*, ὁ σύζυγος, συμβίος, époux, mari, *m.*

Gemahlin, *f.*, ἡ σύζυγος, συμβία, épouse, *f.*

Gemählde, Gemälde, *n.*, ἡ ζωγραφία, tableau, *m.*, peinture, *f.*

† Gemahnen, *v. i.* es gemahnt mich, μοὶ (μὲ) φαίνεται, il me semble.

Gemansche, *n.*, (*valg.*), τὸ μουρδάρεμα, λέρωμα, τὸ ἀνακάτωμα μὲ λάσπην, patrouillage, *m.*

Gemäß, *n.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*

Gemäß, *adj.* ἁρμόδιος, conforme; *adv.* ἁρμοδίως, κατά, conformément, suivant, selon.

Gemäßheit, *f.*, ἡ ἁρμοδιότης, conformité.

Gemäßigt, *adj.* μέτριος, modéré, tempéré.

Gemäuer, *n.*, τὸ τεῖχος, τὰ τείχη, murailles, *f. pl.*; ein altes —, τοῖχος παλαιὸς καὶ χαλασμένος, une vieille masure.

Gemein, *adj.* κοινός, commun; public; ordinaire; vulgaire; populaire; auf gemeine Kosten, μὲ κοινὰ ἔξοδα, à frais communs; das gemeine Beste, τὸ κοινὸν καλόν, le bien public; der gemeine Mann, τὸ κοινὸν πλῆθος, le vulgaire; das gemeine Leben, ἡ κοινὴ ζωή, ἡ καθημερινὴ συναναστροφή, la conversation ordinaire; sich mit einem gemein machen, γίνομαι οἰκεῖος ἢ συνήθης μέ τινά (τιπεινόν), se familiariser avec q.

Gemeinde, Gemeine, *f.*, οἱ κοινῶται, commune, *f.*; οἱ ἐγκάτοικοι ἑνὸς χωρίου, ἢ καὶ μιᾶς πόλεως, communauté, *f.*; ἡ ἐνορία, paroisse, *f.*

Gemeinderath, *m.*, ἡ διοίκησις μιᾶς πόλεως, municipalité, *f.*

Gemeiner, (ein gemeiner Soldat), der Gemeine, κοινὸς στρατιώτης, simple soldat, *m.*

Gemeine Wesen, *n.*, ἡ κοινότης, τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον, état, *m.*, république, chose publique, *f.*

Gemeingeist, *m.*, τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὁ ζῆλος διὰ τὸ κοινὸν καλόν, esprit *m.* public.

Gemeinheit, *f.*, ἡ κοινότης, communauté, *f.*; τὸ ταπεινόν, τὸ πάγκοινον, τὸ χυδαῖον, trivialité, platitude, *f.*

Gemeiniglich, *adv.* κοινῶς, κατὰ συνήθειαν, communément, ordinairement.

Gemeinnützig, *adj.* κοινωφελής, d'une utilité publique.

Gemeinochs, *m.*, ὁ ταῦρος διωρισμένος διὰ τοὺς ἀγελάδας ἑνὸς χωρίου, taureau *m.* banal.

Gemeinschaft, *f.*, ἡ κοινωνία, communication, *f.*, commerce, *m.*, communauté, *f.*

Gemeinschaftlich, *adj.* κοινὸς, ὅπου ἔχει κοινωνίαν, commun.

Gemeintrift, *f.*, ἡ κοινὴ βοσκή, communes, *f. pl.*, communaux, *m. pl.*

Gemenge, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία, mélange, *m.*, mixtion, *f.*

Gemesse, *n.*, τὸ μέτρημα, mesurage, *m.*

Gemetzel, *n.*, ἡ κλιμακοχυσία, tuerie, *f.*, massacre, *m.*

Gemisch, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, μίγμα, mixtion, *f.*, mélange, *m.*

Gemsbelt, *adj.* σχηματισμένος στολισμένος μὲ δέρματα γιδιῶν (ὡς περιπαῖς τζάκας), fait de peau de chèvre, façonné (*se dit des culottes*).

Gemse, *f.*, ἡ ἀγριάγιδα, chamois, *m.*

Gemsenjagd, *f.*, κυνηγία τῶν ἀγριογίδων, chasse *f.* des chamois.

Gemsenjäger, *m.*, κυνηγὸς τῶν ἀγριογίδων, chasseur *m.* des chamois.

Gemsleder, *n.*, πετσὶ ἀγριογίδας, chamois (*cuir de chamois*), *m.*

Gemüll, *n.*, ἀνακατωμένα σκουπίδια τζακισμένα καὶ πράσα (νύφες ἀπὸ ὀσπίτια καλασμένα κτλ.), décombres, *m. pl.*, gravois, *m.*

Gemurmel, *n.*, τὸ μουρμούρισμα, murmure, bourdonnement, *m.*

Gemurre, *n.*, τὸ γόγγυσμα, gronderie, *f.*, murmure, *m.*

Gemüse, *n.*, τὰ λαχανικὰ, ὄσπρια, légumes, *m. pl.*

Gemüßigt, *adj.* (im Kanzleystile), ἀναγκασμένος, βιασμένος, obligé, contraint.

Gemüth, *n.*, ὁ νοῦς, ἡ καρδία, ψυχή, âme, *f.*, cœur, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Gemüthlich, *adj.* καλόκαρδος, qui a le coeur tendre; ἁπαλός, εὐάρεστος, agréable.

Gemüthsart, *f.*, ὁ τρόπος ἢ ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τῆς ψυχῆς, humeur, *f.*, caractère, naturel, *m.*

Gemüthsbewegung, *f.*, ἡ κίνησις τῆς ψυχῆς, émotion, altération, *f.*

Gemüthskrankheit, *f.*, ψυχικὴ ἀῤῥωστία, (μάλιστα μανία), maladie *f.* d'esprit (manie).

Gemüthsneigung, *f.*, ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς, ἡ κλίσις, inclination, *f.*

Gemüthsruhe, *f.*, ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, tranquillité, paix *f.* de l'esprit.

Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung, *f.*, Gemüthszustand, *m.*, ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, (τοιαύτη τὸ κέφι), disposition, assiette de l'esprit, humeur, *f.*

Gemüthsunruhe, *f.*, ἀνησυχία τῆς ψυχῆς, inquiétude *f.* de l'esprit.

Gen, *adv.* πρός, vers; gen Himmel, πρὸς τὸν οὐρανόν, vers le ciel.

Genäschig, *s.* Näschig.

Genau, *adj.* ἐξηκριβωμένος, exact, ponctuel, précis; der genaueste Preis, ἡ τέλεον κατὰ τιμὴν (τοῦ πράγματος), le plus juste prix, le dernier prix; mit genauer Noth, μὲ πολὺν κόπον, μετὰ βίας, à grand' peine, avec peine; *fam.* (geizig), ἀφειδὴς, φειδωλός, avare, chiche.

Genauigkeit, *f.*, ἡ ἀκρίβεια, ἐξηκριβάτης, exactitude, ponctualité, *f.*

Genehm, *adj.* nur: etwas genehm halten, *s.* Genehmigen.

Genehmhaltung, Genehmigung, *f.*, τὸ στέρξιμον, ἡ στέρξις, agrément, *m.*, approbation, *f.*, consentement, *m.*

Genehmigen, genehm halten, *v. a.* συμφωνῶ, εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, στέργω, δέχομαι, agréer, approuver, accepter, consentir.

Geneigt, *adj.* κλιτὸς, κατήφορος, incliné; eine geneigte Ebene, ἐπίπεδον κλιτὸν, (géom.) un plan incliné; (μεταφ.) ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ εὔνοιαν, *fig.* enclin, porté, disposé (à . . .); favorable, affectionné.

Geneigtheit, *f.*, ἡ κλίσις, εὔνοια, inclination, bienveillance, *f.*

General, *m.*, ὁ στρατηγὸς, (γενεράλης), général, *m.*

General, (in Zusammensetzungen), *adj.* γενικὸς, général (*adj.*).

General-Accise, *f.*, γενικὸν τελώνιον, accise *f.* générale; *s.* Accise.

General-Adjutant, *m.*, ὁ πρῶτος βοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ, adjudant-général, *m.*

General-Baß, *m.*, ὁ κυριεύων βαρύτονος, τοῦτ' ἔστι οἱ θεμελιώδεις μουσικοὶ κανόνες τῆς ἁρμονίας, basse *f.* continue.

General-Feldmarschall, *m.*, ὁ ἀρχιστράτηγος, généralissime, *m.*

General-Feldzeugmeister, *m.*, ὁ πρώτως προεστὼς εἰς τὰ πυροβολικὰ, (κοινῶς· εἰς τοὺς τοπιτζῆδες), grand-maître *m.* de l'artillerie.

General-Gewaltiger, *m.*, ὁ πρῶτος στρατιωτικὸς κριτὴς, grand-prévôt *m.* de l'armée.

Generalin, *f.*, ἡ γυναῖκα τοῦ στρατηγοῦ, épouse *f.* d'un général.

Generalität, *f.*, οἱ στρατηγοὶ, (γενεράλοι), ἡ συνέλευσις τῶν στρατηγῶν, généraux, *m pl.*, corps *m.* des généraux.

Generallieutenant, (=lieutnant), *m.*, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ στρατηγοῦ (τίτλος στρατηγοῦ μεγαλητέρου ὅμως κατωτέρου ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον), lieutenant-général, *m.*

General-Major, *m.*, ὁ ὑποστράτηγος, major-général, *m.*

General-Marsch, *m.*, κτύπημα τῶν τυμπάνων εἰς σημεῖον συναθροίσεως τῶν στρατιωτῶν, générale, *f.*

Generalpachter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει εἰς ἐνοίκιον τὰ βασιλικὰ εἰσοδήματα, fermier-général, *m.*

Generalpardon, *m.*, γενικὴ ἀμνηστεία, amnistie *f.* générale.

General-Stab, *m.*, οἱ μεγάλοι καὶ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος, état-major, *m.*

Generalswürde, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ στρατηγοῦ, généralat, *m.*

Genesen, *v. n.* συνελαμβάνω, (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), ξαναγαλ-

γω, guérir, relever de maladie, se rétablir.

Genesung, *f.*, ἡ ἐκαλαβή, guérison, convalescence, *f.*

Genick, *n.*, ὁ τράχηλος, σφέρκος, nuque *f.* du cou.

Genickfang, *m.*, κτύπημα εἰς τὸν σφέρκον (μὲ τὸ μαχαίρι), coup *m.* du couteau au défaut de l'épaule.

Genickfänger, *m.*, μεγάλον μαχαίρι κυνηγοῦ, couteau *m.* de chasse.

Genie, *n.*, (franz.), τὸ πνεῦμα, ἡ φυσικὴ ἐπιηδειότης, génie, *m.*

Genießbar, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, dont on peut jouir.

Genießen, *v. a.* ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω, jouir de . . ., goûter de . . .; ἀπολαμβάνω τροφήν, τρώγω, prendre de la nourriture, manger.

Geniste, *n.*, *sam.* παλαιὰ ἄχρηστα πράγματα, fatras, *m.*; παλαιὰ σπίτια ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσουν, de vieilles maisons qui menacent ruine.

Genist, *f.*, τὸ σπαρτίον, (φυτὸν τι), genêt, *m.*

Genitiv, *m.*, ἡ γενικὴ, (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) génitif, *m.*

Genoß, *m.*, ὁ σύντροφος, compagnon, collègue, *m.*

Genossin, *f.*, ἡ συντρόφησσα, compagne, *f.*

Genug, *adv.* ἀρκετὰ, ἱκανῶς, assez, suffisamment.

Genüge, *f.*, τὸ ἀρκετὸν, ἱκανὸν, suffisance, quantité *f.* suffisante; Genüge thun, leisten, εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον, satisfaire, contenter q., satisfaire à qc.; zur Genüge haben, ἔχει ἀρκετὰ, ἐχόρτασα, avoir assez de qc., en avoir sa suffisance.

Genügen, *v. i.* ἀρκεῖ, ἀρέσκει, suffire; sich (an oder mit etwas) genügen lassen, εἶμαι εὐχαριστημένος, μοὶ (μὲ) ἀρέσκει, se contenter de qc.

Genügsam, Genüglich, *adj.* ἀρκετὸς, ὅσον ἀρέσκει, suffisant; *adv.* ἀρκετὰ, assez, suffisamment.

Genügsam, *adj.* μέτριος, εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, frugal, content.

Genügsamkeit, *f.*, τὸ ἀρκετὸν, suffisance, quantité *f.* suffisante.

Genügsamkeit, *f.*, ἡ μετριότης, εὐχαριστησις εἰς ὀλίγα, frugalité, *f.*, contentement, *m.*

Genugthuend, *adj.* ἱκανοποιητικὸς, satisfactoire.

Genugthun, *v. n* einem, εὐχαριστῶ, ἱκανοποιῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον, satisfaire, contenter q.

Genugthuung, *f.*, ἡ εὐχαριστησις, ἱκανοποίησις, satisfaction, *f.*; einem — geben, ἱκανοποιῶ, (μάλιστα εἶμαι ἕτοιμος εἰς μονομαχίαν), faire satisfaction à q.

Genuß, *m.*, ἡ ἀπόλαυσις, jouissance, *f.*

Geograph, *m.*, *s.* Erdbeschreiber.

Geographie, *f.*, *s.* Erdbeschreibung.

Geometer, *m.*, ὁ γεωμέτρης, géomètre, *m.*

Geometrie, *f.*, ἡ γεωμετρία, géométrie, *f.*

Geometrisch, *adj.* γεωμετρικὸς, géométrique.

Gepäck, *n.*, τὰ σκεύη (τὰ φορτία) τινὸς, bagage, *m.*, bagages, *f. pl.*; τὰ σκεύη στρατεύματος, bagage d'une armée.

Geplapper, Geplauder, *n.*, πολυλογίαι, φλυαρίαι, ἡλυαρίαις), babil, caquet, *m.*, jaserie, *f.*

Geplärr, *n.*, αἱ κραυγαὶ, κραυγὴς), *sam.* crierie, criaillerie, *f.*

Gepolter, *n.*, ὁ θόρυβος, πος, (κυρίως· ἀπὸ ἄγγεῖα ὁποῦ πίπτουν tintamarre, fracas, Pottern).

Gepräge, *n.*, τὸ ἐντύπωμα, μονέδας), empreinte, frappe, *f.*, coin, *m.*

Gepränge, *n.*, ἡ μεγαλοπρέπεια, παράταξις, κομπορ pompe, *f.*, faste, *m.*

Gepraſſel, *n.*, ὁ κτύπος βος, (κυρίως ἀπὸ πίπτουν ὁποῦ πίπτουν ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ ὁποῦ τζακίζονται κλπ.), cas, *m.*; (s. Praſſeln).

Gerade, *adj.* ὀρθὸς, droit; eine gerade Linie, θεῖα γραμμὴ, une ligne te; (von Zahlen), (ζευγάρι), pair (en des nombres); *fig.* (aufrichtig, redlich), εἰλικρινὴς, ἁπλῆς παναργίας, ἀκριβὴς

δικαίως, ἁγν. droit, sincère, sans ruse, sans fraude.

Gerade, adv. ἴσια, καθ' εὐθεῖαν, justement.

Gerade, f. ſ. Gerathe.

Gerade heraus, adv. ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς, franchement, nettement.

Gerade zu, adv. ὀρθὰ, κατ' εὐθείαν, tout droit, directement.

Geradheit, f., ἡ ὀρθότης, εὐθύτης, état m. de ce qui est droit (qui n'est pas courbé); ἡ εἰλικρίνεια, droiture, rectitude, f.

Geradlinig, adj. εὐθύγραμμος, rectiligne.

Geradſinn, m., εἰλικρίνεια, droiture, rectitude, f.

Gerassel, n., ὁ θόρυβος, κτύπος, (οἷον τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξιοῦ, τῶν ἁλυσίδων κτλ.), fracas, m., roulement (d'une voiture), bruit, cliquetis (de chaînes); (ſ. Raſſeln).

Geräth, n., τὴ σκευὴ, τὰ ἀγγεῖα, meubles, m. pl., hardes, f. pl.; (Leinengeräth), τὰ λιναρικὰ, linge, m.; (Küchengeräth), τὰ σκεύη ἢ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρείου, ustensiles, m. pl., vaisselle, f.; (Werkzeug), τὰ ἐργαλεῖα, outils, instruments, m. pl.

Gerathe, f., τὰ παράφερνα, τὰ παραπρόικια, biens m. pl. paraphernaux.

Gerathen, v. n. καταντῶ, τυγχάνω, venir (dans un état quelconque), tomber dans ... in Armuth —, καταντῶ εἰς πτωχείαν, πτωχεύω, πτωχαίνω, tomber en pauvreté, s'appauvrir; in Zorn —, θυμώνω, entrer en colère; in Vergeſſenheit —, ἀλησμονοῦμαι, tomber en oubli; v. i. gelingen, ἐπιτυχαίνω, réussir, avoir un bon succès, venir à souhait; der Wein iſt heuer nicht gerathen, τὰ σταφύλια δὲν ἐφθασαν ἐφέτος (φέτο), les vignes ont manqué cette année; an einander —, einander in die Haare —, πιάνομαι —, πιάνομαι (μέ τινα) ἀπὸ τὰ μαλλιά, en venir aux mains, aux prises, se prendre aux cheveux.

Gerathewohl, n., ἡ τύχη, hasard, m.; auf ein —, aufs —, ὅπως τύχῃ, (τουρκ. κουτουροῦ), à tout hasard, à l'aventure.

Geräthſchaft, f., (gewöhnlich): Geräthſchaften, f. pl., τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα, meubles, m. pl., hardes, f. pl.; ſ. Geräth.

Geraum, adj. εὐρύχωρος, spacieux; geraume Zeit, πολὺς καιρὸς, long-temps.

Geräumig, adj. εὐρύχωρος, φαρδὺς, spacieux, vaste.

Geräumigkeit, f., ἡ εὐρυχωρία, espace, m.

Geräuſch, n., ὁ κτύπος, θόρυβος, bruit, fracas, m.

Gerben, Gerber, ſ. Gärben, Gärber.

Gerecht, adj. δίκαιος, juste.

Gerechtigkeit, f., ἡ δικαιοσύνη, justice, f.; (Gerecht), τὸ δίκαιον, πρωτέρημα, droit, privilége; ἀναγκαιμένη δουλειὰ, servitude.

Gerechtſame, f. pl., τὰ δίκαια, πρωτερήματα, πρωτεῖα, les droits, les privilèges, m. pl.

Gerede, n., ἡ (παντοτινὴ καὶ ἄχρηστη) ὁμιλία, ἡ φλυαρία, babil, caquet (continuel), m.; (ein Gerücht), ἡ φήμη, ἕνας λόγος ὁποῦ τρέχει, bruit (qui court), m.

Gereichen, v. n. (χρησιμεύω), tourner à . . ., produire; es gereicht ihm zur Ehre, τοῦ φέρει τιμὴν, cela lui fait honneur; es gereicht mir zum Schaden, μοῦ φέρει ζημίαν, cela me cause un perte.

Gereiſe, n., ἡ πολλὴ βία, empressement, m.; fam. Sie hat das Gereiſe, ἔχει πολλοὺς ὁποῦ τὴν ζητοῦν εἰς ὑπανδρίαν, il y a plusieurs qui la recherchent en mariage.

Gereuen, v. i. es gereuet mich, μετανοῶ μέλει μοι, μετανοῶ, je me repens.

Gergel, m., ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ βαρκάδες χαλνοῦν ταῖς δούγιαις, jable, m.

Gergeln, v. n. χαρακώνω τὶς δούγιαις, jabler.

Gericht, n., τὸ κριτήριον, tribunal, m., cour f. de justice; ἡ κρίσις, παιδεία, jugement, supplice, m.

Gericht, n., (Speiſe), τὸ φαγί, mets, plat, m.

Gerichtlich, adj. κριτηριακὸς, judiciaire.

Gerichtsbarkeit, f., ἐξουσία κρι-

τηρίου, juridiction, justice, *f.*, ressort, *m.*

Gerichtsbothe, *m.*, ὁ ἀποστελλάριος τοῦ κριτηρίου, (ἄγγελος τοῦ κριτηρίου), messager de justice, huissier, *m.*

Gerichtsdiener, *m.*, ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου, sergent, archer, *m.*

Gerichtsdirector, *m.*, προεστὼς κριτηρίου εἷς ἕνα χωρίον, directeur *m.* de la justice, justicier, *m.*

Gerichtsfolge, *f.*, ἄνθρωποι ἁρματωμένοι εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν πραστιγὴν κριτηρίου, main-forte, *f.*

Gerichtsfrohn, *m.*, ὁ πρῶτος τῶν δούλων τοῦ κριτηρίου, premier *m.* des archers.

Gerichtshalter, *m.*, κριτὴς, διοικητὴς τοῦ κριτηρίου, μάλιστα εἰς τὰ χωρία, juge, justicier, *m.*

Gerichtshandel, *m.*, *s.* Rechtshandel.

Gerichtsherr, *m.*, αὐθέντης χωρίου ὅπου ἔχει ὁμοίως καὶ ἐξουσίαν κριτοῦ, seigneur *m.* justicier.

Gerichtshof, *m.*, τὸ κριτήριον, tribunal, *m.*, cour *f.* de justice.

Gerichtskosten, *f. pl.*, ἔξοδα τοῦ κριτηρίου, frais de justice, dépens, *m. pl.*

Gerichtsperson, *f.*, ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτὴς, homme *m.* de robe.

Gerichtssache, *f.*, ὑπόθεσις κριτηρίου, affaire *f.* de justice.

Gerichtsschreiber, *m.*, γραμματικὸς κριτηρίου, greffier *m.* de justice.

Gerichtssporteln, *f. pl*, μικρὰ εἰσοδήματα τῶν κριτῶν εἰς τὰς κρισολογίας κτλ., épices, *f. pl.*

Gerichtssprengel, *m.*, περιοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία ἑνὸς κριτηρίου, linage, *m.*

Gerichtsstand, *m.*, ἐξουσία κριτηρίου, ressort, *m.*, instance, *f.*

Gerichtsstatt, *=stelle*, *f.*, τόπος κριτηρίου, justice, *f.*, lieu *m.* de séance d'un tribunal.

Gerichtsstätte, *f.*, τόπος τῆς κατακλίκης, lieu *m.* de supplice, lieu de l'exécution.

Gerichtsstube, *f.*, ὀνδὰς κριτηρίου, barreau, *m.*, salle *f.* d'audience.

Gerichtsstyl, *m.*, ὕφος τῶν κριτηρίων, style *m.* du palais, du barreau.

Gerichtstag, *m.*, ἡμέρα κριτηρίου, jour *m.* d'audience, jour plaidoyable.

Gerichtsverwalter, *m.*, (Gerichtsvogt), κριτὴς, διοικητὴς κριτηρίου (μάλιστα εἰς τὰ χωρία), juge, justicier, *m.*, (surtout d'un village).

Gerichtszwang, *m.*, κριτηριακὴ ἐξουσία, ressort, *m.*, juridiction, contrainte, *f.*

Geringe, *adj.* ὀλίγος, μικρὸς, petit, médiocre, peu.

Geringfügig, *adj.* ποδαπὸς, ὁποῦ δὲν ἀξίζει πολὺ, μικρὸς, de peu d'importance, léger, vil.

Geringfügigkeit, *f.*, ἡ ὀλίγη τιμὴ, ὀλίγη ἀξία, peu d'importance, futilité, *f.*

Geringhaltig, *adj.* μεταλλικὸς, (τουρκ. μισέμι) περιέχον ὀλίγον μέταλλον, de bas aloi.

Geringschätzen, *v. a.* ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ, faire peu de cas de qc., mépriser.

Geringschätzig, *adj.* καταφρονητικὸς, vil, bas, dédaigneux, qui méprise; *adv.* καταφρονητικῶς, μὲ καταφρόνημα, avec dédain.

Geringschätzigkeit, *f.*, ἡ καταφρονησις, dédain, *m.*

Geringschätzung, *f.*, τὸ καταφρόνημα, ἡ καταφρόνησις, mépris, dédain.

Gerinne, *n.*, τὸ κανάλι εἰς τὸ ὁποῖον τρέχει τὸ νερὸν τοῦ μύλου, auge, *f.*, (d'un moulin).

Gerinnen, *v. n.* πήζω, (ὡσὰν τὸ γάλα, τὸ αἷμα), se cailler, se coaguler, se prendre.

Gerippe, *n.*, τὸ σκέλετρον, squelette, carcasse, *m.*

Gern, *adj.* μετὰ χαρᾶς, (*ἀσμένως), volontiers, de bon gré (absichtlich), ἐξεπίτηδες, ἐπ' αὐτοῦ, à dessein; gern sehen, — hören, — essen &c., ἀγαπῶ νὰ βλέπω, — νὰ ἀκούω, — νὰ τρώγω κτλ., aimer (à voir, à entendre, à manger &c.).

Geröhrig, Geröhricht, Geröhr, *n.*, τὰ καλάμια, cannaie, *f.*, roseaux, *m. pl.*

Geronnen, *adj.* πηκτὸς, πηγμένος, coagulé, caillé.

Gerste, *f.*, τὸ κριθάρι, orge, *f.* et *m.*

Gerstenbrod, *n.*, κριθαρινὸν ψωμί, pain *m.* d'orge.

Gersten, *adj.* κριθαρινὸς, κριθαρέινος, d'orge.

Gerstengraupen, *f. pl.*, ξερλουδισμένα κριθάρια, orge *m.* mondé.

Gerstenkorn, *n.*, σπειρὶ κριθαροῦ, grain *m.* d'orge; (am Auge), κριθάρι τοῦ ὀμματιοῦ, orgueilleux, *m.*

Gerstenmehl, *n.*, κριθαρινὸν ἀλεύρι, farine *f.* d'orge.

Gerstensaft, *m.*, (τὸ ζουμὶ τοῦ κριθαριοῦ), ὁ ζύθος, ἡ πίβα, μπίρρα, (sne *m.* d'orge), bière, bierre, *f.*

Gerstenschleim, *m.*, ζουμὶ πηχτὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια, crême *f.* d'orge ou de tisane.

Gerstentrank, *m.*, Gerstenwasser, *n.*, νερὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια, tisane, *f.*, orgeat, *m.*

Gerstenzucker, *m.*, κριθαροζάχαρη, ζάχαρη βρασμένη μὲ κριθάρι, sucre d'orge, allégés, sucre *m.* tors.

Gerte, *f.*, ἡ ῥάβδος, βέργα (μάλαστα τοῦ ἵππεως, verge, baguette, houssine, gaule, *f.*

Geruch, *m.*, ἡ μυρωδία, ὀσμὴ, odeur, senteur, *f.*; (der Sinn des Geruchs), ἡ ὄσφρησις, odorat, *m.*; (von Jagdhunden), ἡ ὀσμὴ τῶν σκύλων, sentiment, nez, vent, *m.*, (en parlant des chiens de chasse).

Geruchlos, *adj.* ὁποῦ δὲν μυρίζει, ὁποῦ δὲν βρωμᾷ, inodore, sans odeur.

Gerücht, *n.*, ἡ φήμη, ὁ λόγος, bruit (qui court), *m.*

Geruhen, *v. n.* στέργω, συγχατανεύω, vouloir bien, daigner.

Geruhig, (Geruhsam), *s.* Ruhig.

Gerülle, Gerümpel, *n.*, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, vieux meubles ou ustensiles, *m. pl.*

Gerüllkammer, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν τὰ ἄχρηστα πράγματα (τὰ παλαιόπανα κτλ.), décharge, *f.*

Gerumpel, *n.*, ὁ κτύπος (οἷον· ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν), bruit, tintamarre, cahotage, *m.*

Gerüst, *n.*, τὸ σανίδωμα, échafaudage, *m.*

Gesage, *n.*, *s.* Gerede.

Gesäme, *n.*, τὰ σπέρματα, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν), semences, semailles, graines, *f. pl.*

Gesammt, *adj.* ὅλος, ὅλοι, ὅλα μαζὺ, ζ" ἅπας, * ἅπασα, * ἅπαν), tout, tous ensemble; ἑνωμένος, συζευγμένος, conjoint, réuni, simultané.

Gesammtheit, *f.*, τὸ ὅλον, ὅλοι μαζὺ, la totalité, tous ensemble.

Gesammtrath, *m.*, ἑνωμένον συμβούλιον, conseil *m.* commun.

Gesammtregierung, *f.*, διοίκησις δύο ἢ περισσοτέρων ἑνωμένων διοικητῶν, gouvernement *m.* simultané.

Gesandte, *m.*, ὁ πρεσβύς, (ξουγκ ἐλνιζῆς), ambassadeur, envoyé, *m.*

Gesandtin, *f.*, ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβυος, ambassadrice, *f.*; — ἡ ἀπεσταλμένη, messagère, *f.*

Gesandtschaft, *f.*, ἡ πρεσβεία, ambassade, légation, *f.*

Gesang, *m.*, (geistlicher), ἡ ψαλμῳδία, ὁ ψαλμὸς, chant, cantique, *m.*; (jeder andere), τὸ τραγοῦδι, chant (quelconque); ein (weltlicher) —, ἕνα ᾄσμα, τραγοῦδι, une chanson, un air; — der Vögel, κελαΐδημα, chant, ramage (des oiseaux), *m.*

Gesangbuch, *n.*, βιβλίον ψαλμῳδιῶν, ψαλτικὸν βιβλίον, livre *m.* de cantiques.

Gesangvogel, *m.*, πουλλὶ ὁποῦ κελαΐδει, oiseau *m.* de chant.

Gesangweise, *f.*, μελῳδία, mélodie, *f.*, air, *m.*

Gesäß, *n.*, (der Hintere), τὸ κάθισμα (ὁ κῶλος), derrière, *m.*

Gesause, *n.*, *pop.* πολυπαστία, débauche *f.* en vin etc.

Gesause, *n.*, ἡ βοὴ (οἷον· τοῦ ἀέρα), sifflement (du vent), *m.*

Gesäusel, *n.*, ὁ συριγμὸς (οἷον· τοῦ ἀέρος εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων), murmure, doux murmure (du zéphyr), *m.*

Geschäft, *n.*, ἡ ὑπόθεσις, ὑπηρεσία, βουλεία, affaire.

Geschäftig, *adj.* καταγινόμενος εἴς τι, φιλόπονος, ὁποῦ βουλεύει πολύ, actif, agissant, empressé, qui travaille beaucoup.

Geschäftigkeit, *f.*, ἡ ἀσχολία,

φιλοπονία, πολλὴ δουλειά, activité, *f.*, empressement, *m.*

Geschäftlos, *adj.* ἄεργος, ἀργός, désoccupé, désoeuvré, oisif.

Geschäftlosigkeit, *f.*, ἀεργία, désoccupation, *f.*, désoeuvrement.

Geschäftsführer, *m.*, ἐπίτροπος εἰς μίαν πραγμάτειαν, homme d'affaires (d'une maison de commerce).

Geschäftsmann, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει ὑποθέσεις (μάλιστα πραγματευτικάς), homme m. d'affaires.

Geschäftsträger, *m.*, ὁ πληρεξούσιος (ἀπεσταλμένος εἰς τόπον πρέσβυος), chargé m. d'affaires.

Gescheckt, *adj.* ποικιλόχρους, παρδαλός, tacheté, marqueté.

Geschehen, *v. n.* γίνεται, ἀκολουθεῖ, συμβαίνει, se faire, arriver, se passer, avenir; es ist um ihn geschehen, (αὐτὸς) ἐχάθηκε, ἀπόλωλε, c'est fait de lui.

Geschehen, *adj.* ὁποῦ ἔγινε, τελειωμένος, fait, fini, achevé.

Gescheidt, *adj.* γνωστικός, φρόνιμος, prudent, sénsé, sage; es ist nicht gescheidt, τρελὸς εἶναι (αὐτός), il est fou.

Gescheidtheit, *f.*, σύνεσις, φρόνησις, φρονιμάδα, prudence, *f.*

Geschenk, *n.*, τὸ δῶρον, χάρισμα, présent, don, *m.*

Geschrut, *s.* Geschridt.

Geschichte, *f.*, ἡ ἱστορία, histoire, *f.*; (Begebenheit), τὸ συμβεβηκὸς, συμβάν, fait, événement, *m.*; (Erzählung), ἡ διήγησις, ἱστορία, conte, recit, *m.*; *fam.* eine schöne (saubere) Geschichte, καλὴ δουλειὰ (εἰρωνικῶς), oh! la belle chasse! (*ironiquement*).

Geschichtbuch, *n.*, βιβλίον ἱστορικόν, livre *m.* d'histoire.

Geschichtkunde, *f.*, ἡ ἱστορία, ἐπιστήμη τῆς ἱστορίας, histoire, connaissance *f.* de l'histoire.

Geschichtkundiger, *m.*, ὁ ἱστορικός, ὁ μαθημένος εἰς τὴν ἱστορίαν, historien, *m.*, (qui connait l'histoire).

Geschichtschreiber, *m.*, ὁ ἱστοριογράφος, historien (qui écrit l'histoire).

Geschick, *n.*, ἡ ἐπιτηδειότης, aptitude, adresse; ἁρμοδιότης, convenance, proportion, *f.*; (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα, destin, *m.*; *fam.* etwas ins — bringen, βάνω τι εἰς ταξιν, διορθώνω, ajuster, proportionner.

Geschicklich, *s.* Geschick.

Geschicklichkeit, *f.*, ἡ ἐπιτηδειότης, adresse, dextérité, habileté, *f.*

Geschickt, *adj.* ἐπιτήδειος, propre, adroit (à qc.), habile.

Geschieden, *adj.* χωρισμένος, διαχωρισμένος, séparé; (von Eheleuten), διαζευγμένος (λέγεται διὰ τὸ ἀνδρόγυνον), démarié, divorcé.

Geschirr, *n.*, τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος, vase, vaisseau, *m.*; (Küchengeschirr), τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου, vaisselle, batterie *f.* de cuisine; (Pferdegeschirr), τὰ λουρὰ τοῦ ἄλογου ἁμαξιοῦ, harnais *m.* (des chevaux); (Wagen), ἁμάξια (μάλιστα διὰ τὸ ἄγγιον), chariots *m. pl.* (d'un roulier).

Geschirrmeister, *s.* Schirrmeister.

Geschlecht, *n.*, τὸ γένος, ἡ γενεά, εἶδος, genre, *m.*, race, génération, espèce, *f.*; männliches oder weibliches —, γένος (ἀρσενικὸν ἢ γυναικεῖον), sexe, *m.*; das schöne —, τὸ εὔμορφον γένος, (δηλαδὴ αἱ γυναῖκες), le beau sexe; (in der Sprachlehre) das männliche, weibliche, sächliche Geschlecht, (εἰς τὴν γραμματικὴν) τὸ ἀρσενικόν, θηλυκὸν, οὐδέτερον γένος (gramm.) le genre masculin, féminin, neutre.

Geschlechtlos, *adj.* ὁποῦ δὲν γίνει μήτε ἀρσενικοῦ μήτε θηλυκοῦ γένους (ὡσὰν μερικὰ μυρμήγκια), qui n'appartient à aucun sexe, (comme quelques fourmis).

Geschlechtsfolge, *f.*, ἡ ἀκολουθία τῶν γενῶν, suite *f.* de générations.

Geschlechtskunde, *f.*, ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὴ ἐπιστήμη, généalogie, *f.*

Geschlechtsregister, *n.*, Geschlechtstafel, *f.*, ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὸς πίναξ, généalogie, *f.*, arbre *m.* généalogique.

Geschlechtstrieb, *m.*, ἡ σαρκικὴ ὄρεξις, ἐπιθυμία τῆς συνα-

σίας, dóstr m. de se multiplier.

Geschlechtswappen, n., σημεῖον (βοῦλλα) ἀνῆκον εἰς ἕνα (εὐγενικὸν) γένος, armes f. pl. de famille; s. Wappen.

Geschlechtswort, n., τὸ ἄρθρον (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) article, m.

Geschlinge, n., ὁ λάρυγξ μὲ τὸ πνεύμονι, τὸ ἧπαρ καὶ τὴν καρδίαν (τοῦ σφαγμένου ζώου), fressure, f.

Geschmack, m., ἡ γεῦσις, νοστιμάδα, goût (prop. et fig.).

Geschmacklos, adj. ἄνοστος (ἰρωνικῶς καὶ μεταφορικῶς), insipide, fade.

Geschmacklosigkeit, f., τὸ ἄνοστον, insipidité, fadeur, f., mauvais goût (prop. et fig.).

Geschmackvoll, adj. νόστιμος, ὡραῖος, de bon goût (fig.).

Geschmause, n., ἡ παντοτεινὴ ξεφάντωσις, fam. gogaille, ripaille, f.

Geschmeide, n., τὰ στολίδια ἀπὸ πολυτίμους λίθους, (δακτυλίδια, στεφάνια κτλ.), τὰ τζοβαιρικά, joyaux, bijoux, m. pl.; (Fesseln), τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου), fers, m. pl. (d'un prisonnier).

Geschmeidig, adj. εὐλύγιστος, ἁπαλός, souple, flexible, pliable; ductile; (metaph.) ταπεινός, πρόθυμος εἰς ταπεινὴν δούλευσιν, docile, humble, soumis.

Geschmeidigkeit, f., ἡ εὐλυγισία, ἁπαλότης, souplesse, flexibilité; ductilité, f.; ἡ πρόθυμία εἰς ταπεινὴν δούλευσιν, docilité, soumission, f.

Geschmeiß, n., (Unrath von Fliegen ꝛc.), τὰ μυϊοχέσματα, ὁ κόπρος τῶν μυῖων, chiure, f.; (Ungeziefer), μικρὰ ζωύφια ἢ ἀκολήκια, vermine, f., insectes, m. pl.; vulg. (Gesindel), διαβολόσπορα, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, canaille, racaille, f.

Geschmiere, n., τὸ ἄλειμμα, λέρωμα, μουρδάρευμα, graissage, m., salissure, souillure, f.; τὸ ἀχαμνὸν γράψιμον, barbouillage, griffonage, m.

Geschnarche, n., τὸ ῥουχάλισμα, ronflement, m.

Geschnatter, n., τὸ φώναγμα τῆς χήνας ἢ τῆς νήσσης (πάπιας), action f. de barboter; fam. τὸ φλυάρημα, caqueterie, f., caquet, m.

Geschöpf, n., τὸ πλάσμα, créature, f.

Geschoß, n., (κάθε ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτομεν) τὸ τόξον, τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα, (toute arme dont on tire) arc, fusil, pistolet, m.; (Stockwerk), τὸ πάτωμα, étage, m.

Geschrey, n., ἡ κραυγή, στι, m.; al (ἡ) κραυγαῖς, ἰρωναῖς, des cris, m. pl.; (Gerücht), ἡ φήμη, ὁ λόγος (ὁπού τρέχει εἰς τὸν κόσμον), bruit (qui court); fam. einen ins — bringen, δυσφημίζω τινά, décrier q.

Geschröt, n., τὰ ἀρχίδια (ἀρχίδιαι) εἰς τὸ ἴδι κτλ., bourses (d'un étalon etc.), f. pl.

Geschühe, Geschühde, n., τὰ παπούτζια, chaussure, f., (les souliers, les bottes).

Geschütz, n., τὰ κανόνια, (τόπια), artillerie, f., canons, m. pl.

Geschützkunst, f., ἡ πυροβολικὴ τέχνη, (ἡ τέχνη τοῦ τοπιτζῆ), artillerie (art m. de l'artilleur), m.

Geschwader, n., ἡ ἁρμάδα, ὁ στόλος, mar. escadre, f.; — στρατιωτικὸν τάγμα ἱππέων, escadron, m.

Geschwätz, n., ἡ φλυαρία, verbiage, caquet, babil, m.

Geschwätzig, adj. πολύλογος, ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλά, φλύαρος, babillard, verbeux.

Geschwätzigkeit, f., ἡ πολυλογία, ἀγάπη τῆς φλυαρίας, verbosité, loquacité, f.

Geschweige, adv. νὰ εἰπωσιωπήσω, νὰ μὴν ἐναφέρω, νὰ μὴν εἰπῶ, sans parler de . . ., sans faire mention de; πολὺ ὀλιγώτερον, ἀκοῦ νὰ . . ., bien moins, loin, bien loin de.

Geschweigen, s. Schweigen.

Geschwind, adj. ταχὺς, ὀγλήγορος, vite, prompt; adv. ταχέως, ὀγλήγορα, vite, vitement, promptement.

Geschwindigkeit, f., ἡ ταχύτης, ὀγληγοράδα, vitesse, célérité, f.

Geschwindschreibekunst, f., ἡ ταχυγραφία, tachygraphie, tachéographie, f.

Geschwindschreiber, *m.*, *ὁ ταχυγράφος*, tachygraphe, *m.*

Geschwister, *n.*, *τὰ ἀδέλφια*, (*οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί*), frères *m. pl.* et soeurs, *f. pl.*

Geschwisterkind, *n.*, *ἐξάδελφος, ἐξαδέλφη*, cousin *m.* germain, cousine *f.* germaine; Geschwisterkinder, *f. pl.*, *τὰ ἐξαδέλφια*, cousins et cousines.

Geschwollen, *adj. πρισμένος, φουσκωμένος*, enflé; s. Schwellen.

Geschworengericht, *n.*, *ἡ κρίσις τῶν ἐνόρκων*, le jury.

Geschworner, ein, *ὁρκισμένος, ἔνορκος, ὁποῦ ἔκαμεν ὅρκον*, juré, *m.*

Geschwulst, *f.*, *ἡ πρισμάδα, τὸ πρίσμα*, enflure, tumeur, *f.*

Geschwür, *n.*, *τὸ ἀπόσημα, ἕλκος*, abcès, ulcère, apostième, *m.*

Gesell, *m.*, *ὁ δοῦλος τεχνίτου* (*οἷον· ῥάπτου, παπουτζῆ κτλ.*), compagnon, garçon, *m.*, (de tailleur, de cordonnier etc.); junger Gesell, *νέος ἄνθρωπος*, jeune homme, *m.*

Gesellen, *v. a. συντροφεύω, βάνω σύντροφον*, joindre, associer.

Gesellig, *adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν*, sociable; *ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν*, social.

Geselligkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς*, humeur sociable, sociabilité, *f.*

Gesellschaft, *f.*, *ἡ συναναστροφή*, assemblée, compagnie, *f.*; *ἡ συντροφία, ἑταιρία*, société, compagnie, *f.*

Gesellschafter, *m.*, *ὁ σύντροφος*, compagnon, associé, *m.*; ein guter —, *ἄνθρωπος ἐπιτήδειος διὰ συναναστροφήν*, homme *m.* sociable.

Gesellschafterin, *f.*, *ἡ συντρόφισσα*, compagne (d'une dame), *f.*

Gesellschaftlich, *adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν*, sociable; *ἑταιρικός*, social; s. Gesellig.

Gesellschaftsrechnung, *f.*, *λογαριασμὸς συντροφίας ἢ διὰ συντροφίαν*, règle *f.* de compagnie.

Gesellschaftsvertrag, *m.*, (*φιλοσ.*) *συμφωνία συντροφικὴ* (*ὁποῦ ὑποτίθεται ὡς θεμέλιον τῆς πολιτείας*), contrat *m.* social.

Gesellschaftlichkeit, *f.*, s. Geselligkeit.

Gesenke, *n.*, (im Bergbaue), *τὰ βάθη* (*εἰς τὰ λαγούμια τῶν μετάλλων*), (mine) défoncement, *m.*

Gesetz, *n.*, *ὁ νόμος*, loi, *f.*

Gesetzbuch, *n.*, *βιβλίον περιέχον νόμους, ὁ κώδηξ*, code, *m.*

Gesetzgebend, *adj. νομοθετικός*, législatif.

Gesetzgeber, *m.*, *ὁ νομοθέτης*, législateur, *m.*

Gesetzgebung, *f.*, *ἡ νομοθεσία*, législation, législature, *f.*

Gesetzlich, *adj. νόμιμος*, légal.

Gesetzlos, *adj. ἄνομος, χωρὶς νόμον, ἀναρχικός*, anarchique.

Gesetzlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀνομία, κατάστασις πολιτείας χωρὶς νόμους, ἀναρχία*, anarchie, *f.*

Gesetzmäßig, *adj. νόμιμος, σύμφωνος μὲ τὸν νόμον*, légitime.

Gesetzmäßigkeit, *f.*, *ἡ νομιμότης*, légitimité, *f.*

Gesetzt, *adj. θεμένος, διορισμένος*, mis, posé, réglé, arrêté; (ernsthaft), *σοβαρὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ ἀστεϊσμόν*, (*χαρατάδες*), *fig.* posé, composé, grave.

Gesetztafel, *f.*, *πίναξ νόμων, πλάκα εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι νόμοι*, table *f.* de la loi.

Gesetzwidrig, *adj. παράνομος, ἐναντίος τοῦ νόμου*, illégal, contraire à la loi.

Geseufze, *n.*, soupirs, gémissements, *m. pl.*

Gesicht, *n.*, (die Fähigkeit zu sehen), *ἡ ὄψις, τὸ βλέφαρον*, vue, *f.*, (la faculté de voir); (Angesicht), *τὸ πρόσωπον*, visage, *m.*, figure, *f.*; (Miene), *σχῆμα προσώπου, ὄψις*, mine, *f.*, air, *m.*; (Erscheinung), *ὅραμα, φάντασμα, ὄνειρον*, vision, *f.*; etwas aus dem Gesichte verlieren, *χάνω τι ἀπὸ τὰ ὄμματα*, perdre qc. de vue; ein zweites Gesicht haben, *εἶμαι κουτσόφθαλμος*, avoir la vue courte.

Gesichtsbildung, *f.*, *τὸ σχῆμα ἢ μορφὴ τοῦ προσώπου*, physionomie, *f.*, air, *m.*

Gesichtsfarbe, *f.*, *τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου*, teint, *m.*

Gesichtskreis, *m.*, *ὁ ὁρίζων, ὁρίζων* (*μεταφ.*) *σφαῖρα*, *fig.* sphère, *f.*

Gesichtskunde, *f.*, *ἡ φυσιογνωμική*, physionomie (science), *f.*

Gesichtskundige, *m.*, *ὁ φυσιογνώμων*, physionomiste, *m.*

Gesichtslinie, *f.*, *σχῆμα προσώπου*, linéament, *m.*

Gesichtspunkt, *m.*, *τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ τις τι*, point *m.* de vue.

Gesichtung, *m.*, die Züge, *τὰ σχήματα τοῦ προσώπου*, linéament, trait *m.* de visage.

Gesims, *n.*, *ἡ κορωνὶς* (*εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν*), cornicle, *f.*; (an Fenstern, Thüren), *τὰ ἔξωθεν στολίδια ἐπάνω εἰς τὰ παράθυρα ἢ εἰς τὰς αὐλαίας*, chambranle, *m.*

Gesinde, *n.*, *οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δουλεύτραις*, domestiques, *m. pl.*, gens, *m.* et *f. pl.*, commun, *m.*

Gesindel, *n.*, *ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, ἀναγκάσματα*, canaille, racaille, *f.*

Gesindelohn, *m.*, *ὁ μισθὸς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν*, wages *f.* des domestiques, gages, *m. pl.*

Gesindestube, *f.*, *ὁ δυνὰς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν*, salle *f.* du commun.

Gesinge, *n.*, *τὸ* (*ἀκατάπαυστον καὶ ἄκοπτον*) *τραγούδημα*, chant *m.* continuel et ennuyant.

Gesinnet sein, *ἔχω διάθεσιν νοός*, être intentionné, avoir intention; gut —, *θέλω εὐσεβεῖν*, avoir bonne intention, vouloir du bien; wie ist er —, *ποῖον σκοπὸν ἔχει* (*αὐτός*); quelle est son intention?

Gesinnung, *f.*, *ἡ διάθεσις τοῦ νοός, ἡ γνώμη*, intention, *f.*, sentiment, *m.*, disposition, *f.*

Gesittet, *adj. καλοήθης*, morigéné, civilisé.

Gesöff, *n.*, *ἀχαμνὸν πιστόν*, (mauvais) breuvage, *m.*

Gesonnen, *adj.* ich bin gesonnen, *ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπόν*, être intentionné, avoir intention.

Gespenes, *n.*, *βραστὸν, βραμένον* (*κρέας*), bouilli, *m.*

Gespann, *n.*, *τὸ ζεῦγος, ζευγάρι* (*ἄλογα, βόδια*), attelage, *m.*

Gespannschaft, *f.*, *ἐπισκοπὴ* (*εἰς τὴν Οὐγγαρίαν*), palatinat (en Hongrie), *m.*

Gespenst, *n.*, *τὸ φάντασμα* (*ὁ βουρκόλακας*), spectre, esprit, fantôme, revenant, *m.*

Gespenstererscheinung, *f.*, *ἐμφάνισμὸς φαντάσματος*, apparition *f.* d'un spectre.

Gesperre, *n.*, *ἡ γρυπὸ ὁποῦ βαστᾶ τὴν στέγην*, charpente *f.* d'un toit; (sperriges Wesen), *ἐμπόδισμα, ἐμπόδιον ἀπὸ πράγματα ἀτάκτως διαμένα*, encombrement, embarras, *m.*; (in Uhren), *μικρὸν τι ἐργαλεῖον ὁποῦ ἐμποδίζει τὸ ὡρολόγιον νὰ τραχύνῃ*, arrêt (dans une montre), *m.*; *fig. ἐναντίωσις, ῥόσιστance*, *f.*

Gespiele, *m.*, *τὸ* (*ἀκατάπαυστον*) *παίξιμον*, action *f.* de jouer sans cesse.

Gespiele, *m.*, *ὁ σύντροφος, φίλος* (*μάλιστα εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν*), camarade, compagnon (particulièrement dans la jeunesse).

Gespielin, *f.*, *ἡ συντρόφισσα, φιλενάδα*, (*μάλιστα εἰς τὴν πρώτην νεότητα*), compagne (dans la jeunesse), *f.*

Gespinst, *n.*, *τὸ ὕφασμα*, filure, *f.*, filage, *m.*; (einer Spinne), *ἡ ἀράχνη, τὸ ἀράχνιον*, (*παγγαικόσπιτον*), toile *f.* d'araignée.

Gespött, *n.*, *ἡ περίπαιξις, τὸ περιγέλασμα*, moquerie, dérision, *f.*

Gespräch, *n.*, *ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος*, entretien, *m.*, conversation, *f.*, discours, *m.*; s. Dialog.

Gesprächig, *adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ ὁμιλεῖ*, qui aime à parler, babillard, affable.

Gesprächigkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ τινας*, affabilité, *f.*

Gesprächweise, *adv. μὲ τρόπον διαλόγου*, en forme de dialogue.

Gesprenkelt, *adj. παρδάλεος, παλυποίκιλος, μὲ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων*, tacheté, marqueté, moucheté.

Gestade, *n.*, *τὸ περιγιάλι*, rivage, bord, *m.*

Gestalt, *f.*, *ἡ μορφή, τὸ σχῆμα, εἶδος*, figure, forme, façon, *f.*; (im theologischen Sinne), *εἶδος* (*λέγεται ὅτι τὴν ἔδωκεν εὐχαριστίαν*), espèce (dans la communion); das Abendmahl unter beiden Ge-

stalten (oder beiderlei) genießen, μεταλαμβάνω τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, communier sous les deux espèces.

Gestalt, adj. (nur): bey so gestalten Sachen, εἰς αὐτὰς (τὰς παρούσας) περιστάσεις, les choses étant ainsi.

Gestaltet, adj. σχηματισμένος, formé, fait.

Geständig seyn, einer Sache, ὁμολογῶ (ὅτι ἔκαμε τι), avouer qc.

Geständniß, n., ἡ ὁμολογία (ὅτι τις ἔκαμε τι), aveu, m., confession, f.

Gestänge, n., (im Bergbaue), τὰ ξυλάρια καὶ παγίδια (εἰς τὰ μεταλλεῖα), pieux et ais, m. pl.; (vom Hirsche), τὰ κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ, ramure, f., bois, m., (d'un cerf).

Gestank, m., ἡ βρώμα, puanteur, m.

Gestatten, v. a. συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν, permettre, accorder, concéder.

Gestattung, f., ἡ ἄδεια, permission, concession, f.

Gesträuche, n., μικρὰ δενδράκια, broussailles, f. pl., buissons, arbrisseaux, m. pl.

Gesteck, n., ἡ θήκη, τὸ φηκάρι (μάλιστα διὰ μαχαίρι, πηροῦνι καὶ χουλιάρι), étui (particulièrement où il y a un couteau, une fourchette et une cuillère).

Gestehen, v. a. ὁμολογῶ, avouer, confesser.

Gestehen, v. n. (gerinnen), πήζω, se prendre, se figer, se cailler.

Gestein, n., αἱ πέτρα, ἡ πέτραις, roche, gangue, f.

Gestell, n., κάθε πρᾶγμα ὁποῦ χρησιμεύει ὡς ἐκουμβατήρι, οἷον· τὰ ποδάρια τῆς τραπέζης, οἱ τροχοὶ καὶ τὰ ἄλλα ξύλα ὁποῦ βαστοῦν τὸ ἀμάξι, βάσις στύλου κτλ., (toute chose qui sert à soutenir qc.): les pieds m. pl. d'une table, train m. de carrosse, piédestal etc.

Gestellmacher, Stellmacher, m., ὁ ἁμαξοποιός, charron, m.

Gestern, adv. χθὲς, ἐχθὲς, hier.

Gestiefelt, adj. ὁποῦ φοροῦ ποδήματα, botté, en bottes.

Gestift, n., s. Stift, n.

Gestirn, n., (Stern), τὸ ἄστρον, ὁ ἀστὴρ, étoile, f.; (Sternbild), ἡ συνάστρωσις, constellation, f.

Gestirnt, adj. ἀστερωτὸς, ἐξαστερωτὸς, étoilé; der Himmel ist gestirnt, εἶναι ἐξαστερία, (ἐξαστερά), le ciel est serein, est étoilé.

Gestöber, Gestöber, (Schneegestöber), n., τὸ χιόνισμα, neige f. menue (poussée par le vent).

Gesträuch, n., τὰ δενδράκια, broussailles, f. pl., arbrisseaux, buissons, m. pl.

Gestreift, adj. βαμμένος, ἀραδωτὸς, rayé.

Gestreng, adj. σοβαρὸς, αὐστηρὸς, sévère; s. Streng.

Gestrick, n., τὸ πλέξιμον (μὲ βελόναις), tricotage, m.; τὸ πλεγμένον πρᾶγμα, tricot, m.

Gestrig, adj. χθεσινὸς, ἐχθρινός, d'hier.

Gesträhde, n., τὰ ἀχυράκια, petits brins m. pl. de paille.

Gestübe, n., σιονισμένα κλαδουνια, σκόνη ἀπὸ κόψιμα, brasque, f.

Gestühl, n., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἄτια καὶ προβάδισμα, καθισφορήσαν, bancs, m.

Gesuch, n., τὸ ζήτημα, ἡ αἴτησις, παρακάλεσις, demande, prière, requête, f.

Gesumme, Gesumse, n., ὁ συρμός (οἷον, ἀπὸ μέλισσες κτλ.), bourdonnement, m.

Gesund, adj. ὑγιὴς, sain; ὑγιινός, ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγείαν, salubre.

Gesundbrunnen, m., πηγὴ ἰατρικὸν νερόν, eaux, f. pl. minérales.

Gesundheit, f., ἡ ὑγεία, ὑγιινότης, santé; ὑγιινότης, salubrité, f.

Getäfel, s. Täfelwerk.

Getigert, adj. παρδαλὸς ὡς τίγρις, tigré.

Getön, n., τὸ ἠχημα, ὁ ἦχος, résonnement, retentissement, m.

Getöse, n., ὁ κτύπος, ἡ βοὴ (οἷον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ κτυποῦνται, ἀπὸ ἅμαξια καὶ ἀπὸ τροχοὺς ἁμαξιοῦ κτλ.), bruit, tapage, vacarme, fracas, tintamarre, m.

Getrampel, n., fam. τὸ σκίρτημα τῶν ποδῶν εἰς τὴν γῆν, trépignement, m.

Getränk, n., τὸ ποτὸν, boisson, f.

Getrauen, sich, v. n. τολμῶ, ἔχω τὸ θάρρος, oser, se faire fort de . . .

Getreide, n., ὁ σῖτος, τὰ γενήματα, (δηλαδὴ· σιτάρι, βρίζα, κριθάρι κτλ.), blé, m., blés, grains, m. pl.

Getreideboden, n., τὸ σιτοφυλάκιον, (ἀποθήκη), grenier, m.

Getreidefeld, n., χωράφι μὲ γενήματα, champ m. aux blés.

Getreidehandel, m., ἡ πραγματεία μὲ σῖτον, μὲ γενήματα, commerce m. des blés.

Getreidehändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ σῖτον, μὲ γενήματα, σιτοπώλης, marchand m. de blé.

Getreidemarkt, m., ἀγορὰ (πιάτσα) διὰ τὰ γενήματα, marché m. aux blés.

Getreu, adj. πιστὸς, ἔμπιστος, fidèle, loyal.

Getreulich, adv. πιστῶς, ἐμπίστως, fidèlement, loyalement.

Getriebe, n., αἱ τροχοὶ καὶ ὅλα ὁποῦ χρησιμεύουν εἰς τὴν κίνησιν μιᾶς μηχανῆς, rouage m. et pignons, m. pl., (d'une machine).

Getrost, adj. θαῤῥαλέος, ὁποῦ ἔχει θάρρος, ἄφοβος, courageux, rassuré, sans peur.

Getrösten, sich, v. r. ἐλπίζω, παρηγοροῦμαι μὲ τὴν ἐλπίδα, s'espérer, se consoler, se rassurer en espérant.

Getümmel, n., ὁ κτύπος, θόρυβος (ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων), tumulte, vacarme, tapage, m.

Geübt, adj. γυμνασμένος, μελετημένος, exercé, versé, expert.

Gevatter, m., ὁ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρος), compère, m., zu Gevattern bitten, παρακαλῶ τινὰ νὰ γένῃ νονὸς (ἢ νουνὸς) εἰς ἕνα παιδί, prier d'être parrain ou marraine d'un enfant; Gevatter stehen, ἀναδέχομαι ἕνα παιδὶ ἐκ τῆς κολυμβήθρας (ἐκ τοῦ βαπτίσματος), tenir un enfant sur les fonts de baptême.

Gevatterbrief, m., γραφὴ μὲ τὴν ὁποίαν παρακαλεῖ τις τινὰ νὰ γένῃ νουνὸς (ἢ νουνὰ) εἰς ἕνα παιδί, prière f. par écrit de tenir un enfant sur les fonts de baptême.

Gevatterin, f., ἡ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρα), commère, f.

Gevatterschaft, f., ἡ συγγένεια (πνευματικὴ) τοῦ συντέκνου (νουνοῦ) καὶ τῶν γονέων τοῦ παιδίου, ἡ κουμπαριά, compérage, m.

Geviert, adj. τετράγωνος, carré; εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένος, divisé en quatre parties; gevierte Scheibe, m., s. Quadratur.

Gevierte, n., τὸ τετράγωνον, carré, m.

Gevögel, n., s. Geflügel.

Gevollmächtigen, s. Bevollmächtigen.

Gewächs, n., (Pflanze), τὸ φυτὸν, plante, f.; κάθε πρᾶγμα ὁποῦ προβάνει ἀπὸ φυτὸν, végétal, m.; (am Körper), ἡ ὑπερσάρκωσις, excroissance, f.

Gewachsen, adj. ὁποῦ ἔγινε εἰς φυτὰ, cru; φυσικὸς, ὁποῦ ἔγινε ἀπὸ τὴν φύσιν, natif; ὁποῦ αὔξησε, agrandi; (s. Wachsen); wohl gewachsen, καλὰ σχηματισμένος (κατὰ τὸ σῶμα), bien fait, bien bâti; gewachsen seyn, einem, εἶμαι ὅμοιος εἰς τὴν δύναμιν μὲ τινα, εἶμαι ἱκανὸς νὰ τὸν πολεμήσω, être capable d'entreprendre qc.; einer Sache gewachsen seyn, ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ἐξακολουθήσω μίαν ὑπόθεσιν, être capable de faire, d'exécuter qc.

Gewächshaus, n., ἀσπέτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ἀπὸ τὸ κρύον, τὸ φυτοφυλάκιον, serre, f.

Gewäff, n., (bey den Jägern), τὰ μεγάλα δόντια τοῦ ἀγριογούρουνου, défenses, hures f. pl. d'un sanglier.

Gewahr werden, βλέπω, καταλαμβάνω (κατὰ τύχην), apercevoir, s'apercevoir de . . .

Gewähr, f., ἡ ἐγγύησις, ἐγγύησία, sûreté, caution, garantie, f.; Gewähr leisten, ἐγγυοῦμαι, μένω ἐγγυητὴς, se rendre caution, garantir.

Gewähren, v. a. σιάζω, συγχωνεύω, accorder (qc. à q.); eine Bitte —, στέργω, εἰσακούω τὴν παρακάλεσιν, accorder une prière; (verschaffen), προξενῶ, δίδω, procurer, donner; einen gewähren lassen, ἀφίνω (τινὰ) νὰ

χάμη τὸ ὅ τι θέλει, laisser faire q.

Gewahrsam, *m.*, τόπος ὅπου φυλάγουν ἕνα πρᾶγμα, garde, *f.*, lieu *m.* de sûreté; ἡ φυλακή, prison, *f.*

Gewährschaft, Gewährleistung, *f.*, ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, *f.*

Gewährsmann, *m.*, ὁ ἐγγυητής, garant, *m.*, caution, *f.*

Gewährung, *f.*, ἡ στέρξις, συγκατάνευσις, accomplissement, *m.*; ἡ προξένησις, action *f.* de procurer qc. à q.

Gewalt, *f.*, ἡ ἐξουσία, pouvoir, *m.*, puissance *f.*; (Kraft), ἡ δύναμις, force, *f.*; (Gewaltthätigkeit), ἡ βία, violence, *f.*; mit Gewalt, μὲ βίαν, par force, de force; μὲ ὁρμήν, violemment, impétuesement; einem Mädchen Gewalt anthun, βιάζω, ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, faire violence à une fille, violer une fille.

Gewaltig, *adj.* δυνατός, puissant, fort; ὁρμητικός, violent; *adv.* δυνατά, σφοδρά, ὁρμητικά, puissamment, fortement.

Gewaltiger, *m.*, ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (εἰς τοὺς στρατιώτας), (milit.) prévôt, *m.*

Gewaltsam, *adj.* ὁρμητικός, σφοδρός, βίαιος, βιαστικός, violent.

Gewaltthätig, *adj.* βίαιος, βιαστικός, ὅπου βιάζει, violent, qui use de violence.

Gewaltthätigkeit, *f.*, ἡ βία, ὁ βιασμός, βιαστικὴ πρᾶξις, violence, action *f.* violente.

Gewand, *n.*, τὸ ῥοῦχον, ἔνδυμα, vêtement, habillement, *m.*

Gewandt, *adj.* εὐκίνητος, agile, souple; ἐπιτήδειος καὶ ταχὺς εἰς τὰς ὑποθέσεις του, adroit, leste, expéditif, prompt.

Gewandtheit, *f.*, ἡ εὐκινησία, agilité, souplesse, *f.*; ἡ ἐπιτηδειάτης, adresse, promptitude, *f.*

Gewandtweise, *adv.* μὲ τρόπον τινα, διὰ πρόφασιν μόνον, de quelque manière, pour la forme seulement.

Gewarten, Gewärtig seyn, *v. n.* προσμένω, s'attendre à . . ., espérer.

Gewärtig, *adj.* einer Sache — seyn, προσμένω τι, s'attendre à qc.

Gewässer, *n.*, τὰ νερά, eaux, *f. pl.*

Gewebe, *n.*, τὸ ὕφασμα, ὕφασμα, tissu, *m.*; (metaph.) τὸ μηχάνευμα, ἡ περιπλοκή, contexture, *f.*, tissu (*fig.*), *m.*

Gewehr, *n.*, τὸ ὅπλον, ἄρμα, arme, *f.*; (Flinte), τὸ τουφέκι, fusil, *m.*

Gewehrfabrik, *f.*, φρμπρίκα διὰ τουφέκια, πιστόλια, σπαθιὰ κτλ., fabrique *f.* d'armes.

Gewelb, *n.*, τὸ κέρατα, (τοῦ ἔλαφιοῦ), bois, *m.*, ramure (du cerf), *m.*

Gewerbe, *n.*, ἡ ὑπηρεσία, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη (μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ νὰ μὲ τοὺ), négoce, trafic, métier, *m.*, profession, *f.*

Gewerk, *n.*, ἡ ἑταιρία (σοσιέτε), ἡ συνέλευσις) τῶν τεχνιτῶν, corps *m.* de métier.

Gewerke, *m.*, ὁ τεχνίτης, artisan, *m.*; ἔμπειρος εἰς μίαν τέχνην, expert, connaisseur, *m.*; ὁ μέτοχος εἰς μεταλλεῖον, exploitant et intéressé, *m.*

Gewicht, *n.*, τὸ ζύγι, poids, *m.*; *fig.* (Wichtigkeit), τὸ βάρος, ἀξιόλογον, *fig.* poids, importance, *f.*

Gewimmel, *n.*, ὁ θόρυβος (τῶν ἀνθρώπων), ἡ ἀτελεύτητος κίνησις, mouvement *m.* continuel de plusieurs, foule, presse, *f.*

Gewinde, *n.*, ἡ στρόφιγξ, (ἔνα τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον γυρνᾷ τὸ σκέπασμα μιᾶς μπακίρας κτλ.), charnière, *f.*; οἱ γυρισμοὶ τῆς πας *m. pl.* de la vis.

Gewinn, Gewinnst, *m.*, τὸ κέρδος, gain, profit, *m.*

Gewinnen, *v. n.* κερδαίνω, κερδίζω, gagner, profiter; *v. a.* κερδαίνω, acquérir.

Gewinner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κερδαίνει, gagnant, *m.*

Gewinnsucht, *f.*, ἡ φιλοκερδία, avidité *f.* du gain; intérêt, *m.*

Gewinnsüchtig, *adj.* φιλοκερδής, avide du gain, intéressé.

Gewinsel, *n.*, ὁ θρῆνος, τὸ γκάμισμα, gémissement, *m.*, lamentation, *f.*

Gewinsel, *n.*, *f.* Gewinsel.

Gewirk, *n.*, τὸ ὕφασμα, *m.*, tissure, *f.*

Gewirre, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσιά, ἐμπερδευσία, entortillement, brouillement, embarras, *m.*

Gewiß, *adj.* βέβαιος, certain, sûr, assuré; ein gewisser, ἕνας τάχατος, τις, un certain.

Gewissen, *n.*, ἡ συνείδησις, τὸ συνειδός, conscience, *f.*; sich (*dat.*) ein Gewissen aus etwas machen, ἔχω ἀμφιβολίαν εἰς τι, ἔχω ἀνησυχίαν εἰς τὴν συνείδησίν μου διὰ τι, faire conscience de qc.

Gewissenhaft, *adj.* εὐσυνείδητος, ὁποῦ χαίνει κάθε πρᾶγμα κατὰ τὴν συνείδησίν του, τρομερὸς εἰς τὴν συνείδησίν του, consciencieux, scrupuleux.

Gewissenhaftigkeit, *f.*, ἡ τροφεσιὰ τῆς συνειδήσεως, délicatesse *f.* de conscience.

Gewissenlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει συνείδησιν, qui n'a point de conscience; *adv.* χωρὶς συνείδησιν, sans conscience.

Gewissenlosigkeit, *f.*, ἡ ἔλλειψις τῆς συνειδήσεως, manque *m.* de conscience.

Gewissenangst, *f.*, ἡ στεναχωρία τῆς συνειδήσεως, déchirement *m.* de conscience.

Gewissensbiß, *m.*, τὰ δάγκασματα (τσιμπήματα) τῆς συνειδήσεως, remords, *m.*

Gewissensfrage, *f.*, ἐρώτησις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποκριθῇ κατὰ τὴν συνείδησίν του, cas *m.* de conscience, point *m.* de religion.

Gewissensfreyheit, *f.*, ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, liberté *f.* de conscience.

Gewissensrath, *m.*, ὁ πνευματικός, ἐξομολογητής, père *m.* spirituel.

Gewissensruhe, *f.*, ἡσυχία τῆς συνειδήσεως, paix *f.* de conscience.

Gewissenszwang, *m.*, ὁ βιασμὸς τῆς συνειδήσεως, gêne *m.* de conscience.

Gewißheit, *f.*, βεβαιότης, certitude, assurance, *f.*

Gewißlich, *adv.* βέβαια, certainement.

Gewitter, *n.*, ἡ κακοκαιρία μὲ βρονταῖς, orage, *m.*, tempête, *f.*

Gewitterregen, *m.*, βροχὴ μὲ βρονταῖς, pluie *f.* d'orage.

Gewitterwolke, *f.*, βρονταρὸν σύννεφον, nuée *f.* orageuse.

Gewitzigt, *adj.* σοφισμένος, γνωστικότερος διὰ μέσου τῆς πείρας, déniaisé, devenu sage (par l'expérience).

Gewogen, *adj.* ὁποῦ φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ ἀγαπᾷ, εὐμενὴς, favorable, affectionné.

Gewogenheit, *f.*, ἡ εὔνοια, ἀγάπη, bienveillance, affection, faveur, *f.*

Gewohnen, *v. n.* συνηθίζω, προσαρμόζομαι εἰς συνήθειαν, s'accoutumer, s'habituer (à qc.).

Gewohnen, *v. a.* συνηθίζω, κάμνω τὰ συνηθισμένα τινός, accoutumer, habituer (q. à qc.); ein Kind —, *f.* Gewöhnen.

Gewohnheit, *f.*, ἡ συνήθεια, coutume, habitude, *f.*

Gewöhnlich, *adj.* συνηθισμένος, ἀπού εἶναι ἐν χρήσει, κοινός, usuel, usité, ordinaire, commun; *adv.* κατὰ συνήθειαν, κοινῶς, ordinairement, à l'ordinaire, communément.

Gewohnt, *adj.* συνηθισμένος, ὁποῦ συνηθίζει, ὁποῦ ἔχει συνήθειαν, accoutumé, habitué; gewohnt seyn, συνηθίζω, être accoutumé.

Gewöhnung, *f.*, ὁ συνηθισμός, action *f.* d'accoutumer etc.

Gewölbe, *n.*, ἡ καμάρα, τὸ καμαρωτὸν, ὑπόστεγον, voûte, *f.*; (Kaufmannsgewölbe), τὸ ἐμπορεῖον (πραγματευτοῦ), boutique, *f.*, magasin, *m.*; unterirdisches —, ὑπόγειον, souterrain, *m.*

Gewölbt, *adj.* καμαρωτός, ἀσκεπαρωτός, voûté, en voûte.

Gewölk, *n.*, τὸ σύννεφον, nuage, *m.*; τὰ σύννεφα, les nuages.

Gewölkt, *adj.* συννεφιασμένος, couvert de nuages.

Gewühl, *n.*, ὁ θόρυβος, ὄχλος, ἡ στρίμωξις, foule, cohue, *f.*

Gewürfelt, *adj.* σταυρωτὸ βαμβακερὸ, σταυρωτὰ ὑφάσματα, fait à carreaux.

Gewürm, *n.*, τὸ σκωλήκια, vermine, *f.*, vers, *m. pl.*

Gewürz, *n.*, τὰ ἀσώματα, ἀρωματικὰ πράγματα (εἴδη· πιπέρι, κανέλα κτλ.), épice, *f.*; épiceries, épices, *f. pl.*, aromate, *m.*

Gewürzhaft, *adj.* ἀρωματικός, aromatique.

Gewürzhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ σπέρια, κανέλα κτλ.),

Glaskeralle, *f.*, *γυαλίνιον κοραλλιον, κοραλλιον μιμούμενον ἀπὸ γυαλί*, grain *m.* de verre.

Glaskugel, *f.*, *σφαῖρα γυαλινή*, boule *f.* de verre.

Glaslaterne, *f.*, *φανάρι μὲ γυαλιά*, lanterne *f.* à vitre.

Glaslinse, *f.*, *γυαλὶ φακοειδές (διὰ τηλεσκοπια κτλ.)*, lentille *f.* de verre, verre *m.* lenticulaire.

Glasmacher, *m.*, *ὁ γυαλοπουλός*, verrier, *m.*

Glasmaler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ζωγραφίζει ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί*, peintre sur verre, apprêteur, *m.*

Glasmalerey, *f.*, *ἡ ζωγραφία ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί*, peinture *f.* d'apprêt.

Glasmasse, *materie*, *f.*, *ἡ ὕλη ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν τὸ γυαλί*, frite, *f.*

Glasofen, *m.*, *ὁ φοῦρνος τοῦ γυαλοπουλοῦ*, four *m.* de verrerie.

Glaspaste, *f.*, *χρωματισμένον γυαλί*, verre *m.* coloré.

Glaspech, *n.*, *στεγνὴ (σκληρὴ) πίσσα*, poix *f.* sèche.

Glasperle, *f.*, *μαργαριτάρι μιμούμενον ἀπὸ γυαλί*, fausse perle, perle *f.* de Venise.

Glasscheibe, *f.*, *ἕνα γυαλὶ διὰ τὰ παράθυρα*, vitre, *f.*, carreau, *m.*; runde —, *στρόγγυλον γυαλὶ διὰ παράθυρα*, rond *m.* de verre.

Glasschleifer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ γυαλίζει τὰ ὁμμασιογύαλα*, polisseur *m.* de verres de glaces.

Glasschmelzer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναλύει τὸ γυαλί*, fondeur *m.* de verre.

Glasschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει σχήματα εἰς τὸ γυαλί, γυαλογλύπτης*, tailleur *m.* de verre.

Glasschrank, *m.*, *ντουλάπι μὲ γυαλιά*, armoire *f.* vitrée; *ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ποτήρια κτλ.*, armoire pour les verres.

Glastafel, *f.*, *γυαλινὴ πλάκα*, table *f.* de verre.

Glasthüre, *f.*, *θύρα μὲ γυαλιά*, porte *f.* vitrée.

Glastropfen, *m.*, *f.* Springglas.

Glasur, *f.*, *τὸ βερνίκι (διὰ τζουκάλια)*, vernis (pour enduire des pots etc.).

Glasuren, Glasiren, *v. a. βερνικώνω (τζουκάλια)*, vernisser, plomber.

Glaswaare, *f.*, *γυαλινὸν πρᾶγμα*, verrerie, *f.*, (des marchandises de verre).

Glaswerk, *n.*, *τὰ γυαλινὰ πράγματα*, verrerie (toute chose qui est fait de verre), *f.*

Glätscher, *s.* Gletscher.

Glatt, *adj. ἴσιος, ὁμαλὸς, λεῖος*, lisse, uni, poli; (geglättet), *γυαλισμένος*, lissé; (von Zeugen), *ἁπλὸς, χωρὶς βέργας ἢ πλουμίσματα (λέγεται διὰ τζόχας)*, uni (en parlant d'une étoffe); (schlüpfrig), *γλισερὸς*, glissant.

Glätte, *f.*, *τὸ ἴσιον, ὁμαλὸν, λεῖον, τὸ γλιστερὸν*, poliment, poli, *m.*, lissure, *f.*; (Silberglätte), *τὸ λιθάργυριον, ὁ λιθάργυρος (τὸ μουρτιάνο, κι, τουρκ.)*, litharge, *f.*

Glatteis, *n.*, *πάχνη, ψυχρὸν ὁποῦ εὐθὺς παγώνει*, verglas, *m.*

Glatteisen, *v. i.* es glatteiset, *χαλίζει καὶ παγώνει ἐν τοῖς*, il fait (il tombe) du verglas.

Glätten, *v. n. ἰσάζω, ὁμαλύνω*, lisser, rendre uni; *γυαλίζω, κάμνω γυαλιστερὸν*, lisser, polir, brunir.

Glätter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἰσάζει, γυαλίζει (μάλιστα τὰ πανιά)*, lisseur, *m.*

Glättholz, *n.*, *ξύλον διὰ γυάλισμα, διὰ λεῖωσιν*, lissoir, *m.*

Glättstahl, *m.*, *τζελίνι διὰ γυάλισμα*, poliassoir, brunissoir, *m.*

Glättstein, *m.*, *πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν λειώνουν*, lissoir, calandrine, *f.*

Glättzahn, *m.*, *δόντι μὲ τὸ ὁποῖον λειώνουν τὰ χαρτιά*, dent *f.* de loup.

Glatze, *f.*, *ἡ φαλακρὰδα, φαλακρότης*, tête *f.* chauve, pelée.

Glatzig, *adj. φαλακρὸς*, chauve.

Glatzkopf, *m.*, *ὁ φαλακρὸς*, qui a la tête chauve.

Glaube, *m.*, *ἡ πίστις*, croyance, *f.*

Glauben, *v. a. et n. πιστεύω*, croire; (meinen, denken), *μέζω, στοχάζομαι, νομίζω*, penser; etwas —, *πιστεύω τι*, croire qc.; einen Gott —, *πιστεύω θεόν, πιστεύω εἶναι θεός*, croire un Dieu, an Gott, an Christum —, *πιστεύω εἰς τὸν θεὸν, εἰς τὸν Χριστὸν*, croire en Dieu, en Jésus-Christ; an das Evangelium —, *πιστεύω εἰς τὸ εὐαγγέλιον*, croire à l'évangile.

Glaubensartikel, *m.*, *ἄρθρον τῆς πίστεως*, article *m.* de foi.

Glaubensbekenntniß, *n.*, *ὁμολογία πίστεως*, confession *f.* de foi.

Glaubensgenoß, *m.*, *ἕνας ὁμόπιστος*, qui est de la même religion.

Glaubenslehre, *f.*, *δόγμα πίστεως*, dogme *m.* de la foi.

Glaubhaft, *adj. ἀξιόπιστος*, digne de foi, croyable.

Gläubig, *adj. πιστὸς, ὁποῦ πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας*, fidèle.

Gläubige, *m.*, *ὁ πιστὸς, εὐλαβὴς*, croyant, fidèle, *m.*

Gläubiger, *m.*, *ὁ δανειστὴς, χρεώστορας*, créancier, *m.*

Glaublich, *adj. ἀξιόπιστος, πιθανὸς*, croyable, vraisemblable.

Glaublichkeit, *f.*, *ἡ πιθανότης*, probabilité, *f.*

Glaubwürdig, *adj. ἀξιόπιστος, ἀξιοπίστευτος*, digne de foi, authentique.

Glaubwürdigkeit, *f.*, *τὸ ἀξιόπιστον, ἀξιοπίστευτον*, authenticité, *f.*

Gleich, *adj. ἴσος, ὁμαλὸς*, droit, uni; (*ἴσος*, égal; (ähnlich), *ὅμοιος*, semblable, pareil; zu gleicher Zeit, *εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν*, en même temps; seines Gleichen, *ὅμοιός του*, son semblable.

Gleich, *adv. εὐθὺς*, aussitôt, tout de suite.

Gleichartig, *adj. ὁμοειδὴς, ὁμογενὴς*, homogène.

Gleichbedeutend, *adj. ὁμοσήμαντος, ταυτοσήμαντος, συνώνυμος*, synonyme.

Gleiche, *f.*, *ἡ ἰσότης, ὁμαλότης*, égalité, ressemblance, *f.*

Gleichen, *v. n. ὁμαλώνω, εἶμαι ὅμοιος (μέ τινα, μέ τι)*, ressembler (à q., à qc.).

Gleichen, *v. n. ὁμαλώνω, ἰσάζω*, égaler, unir, aplanir.

Gleichergestalt, gleichermaßen, gleicherweise, *παρομοίως, μὲ τὸν ὅμοιον τρόπον*, également.

Gleichfalls, *adv. παρομοίως, ὡσαύτως*, pareillement, de même.

Gleichförmig, *adj. ὁμοειδὴς, ὁμογενὴς*, conforme, homogène; *ὅμοιος*, semblable.

Gleichförmigkeit, *f.*, *τὸ ὁμοειδὲς, ὁμογενὲς*, conformité, *f.*; *ἡ ὁμοιότης*, ressemblance, *f.*

Gleichgesinnt, *adj. ὁμόγνωμος, ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης*, uni de sentiments.

Gleichgewicht, *n.*, *τὸ ἰσοζύγι, ἡ ἰσοσταθμία*, équilibre, *m.*

Gleichgültig, *adj. ἀδιάφορος*, indifférent, indolent; (von gleichem Werthe), *ὅμοιος εἰς τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἀξίζει τὸ ἴδιον*, équipollent, équivalent.

Gleichgültigkeit, *f.*, *ἡ ἀδιαφορία*, indifférence, indolence, *f.*

Gleichheit, *f.*, *ἡ ἰσότης, ὁμοιότης, ὁμαλότης*, conformité, ressemblance.

Gleichkommend, *adj. ὅμοιος μὲ . . .*, équipollé (à).

Gleichlaufend, *adj. παράλληλος*, parallèle.

Gleichlaut, *m.*, *ἡ ὁμοφωνία, ὁμοιότης τῆς φωνῆς, τοῦ τόνου*, consonnance, égalité *f.* de voix, de son.

Gleichlautend, *adj. ὁμόφωνος, ὅμοιος εἰς τὴν φωνὴν, εἰς τὸν τόνον, εἰς τὴν προφοράν*, consonnant, accordant, égal, conforme.

Gleichmachen, *v. n. κάμνω ἴσον, κάμνω ὅμοιον*, rendre égal, rendre semblable.

Gleichmaß, *m.*, *ἡ συμμετρία*, symétrie, *f.*

Gleichmäßig, *adj. σύμμετρος*, symétrique; *adv. συμμέτρως*, symétriquement; — Verhältniß, *παρομοίωσις*, pareillement.

Gleichmuth, *f.*, *ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, εὐφορία*, égalité d'humeur, tranquillité *f.* d'esprit.

Gleichmüthig, *adj. ἥσυχος εἰς τὴν ψυχήν του, εὔφορος*, tranquille, d'humeur égale.

Gleichnamig, *adj. ὁμώνυμος*, homologue, homonyme.

Gleichniß, *n.*, *ὁ παρομοιασμός*, comparaison; *ἡ παραβολή*, parabole, *f.*

Gleichnißrede, *f.*, *ἡ παραβολή*, parabole, *f.*

Gleichnißweise, *adv. κατὰ παραβολὴν, μὲ τρόπον παραβολῆς*, en parabole, par comparaison.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

Gleichsam, *adv.* ὡσάν, νὰ εἰπῶ οὕτως, comme, comme si, pour ainsi dire.

Gleichschenkelig, *adj.* ἰσοσκελής, (γεωμετρ.), (géom.) isocèle.

Gleichseitig, *adj.* ἰσόπλευρος, (γεωμετρ.), (géom.) équilatéral, équilatère.

Gleichstellen, *v. a.* βάνω ὀρθόν, mettre droit ou debout; βάνω ὅμοιον τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, égaler (l'un avec l'autre), rendre égal; sich —, παρομοιάζομαι, γίνομαι ὅμοιος (μέ τινα, μέ τι), s'égaler à (q., à qc.).

Gleichstimmig, *adj.* σύμφωνος (εἰς τὸν τονον), accordant, du même son.

Gleichung, *f.*, ἡ ἐξίσωσις εἰς τοὺς λογαριασμούς, (algèbr.) équation, *f.*

Gleichviel, *adv.* ὅλον ἕνα, τὸ ἴδιον, τὸ αὐτό, tout de même, même chose, le même.

Gleichwie, *adv.* ὡσάν, comme, de même, ainsi que.

Gleichwohl, *adv.* μὲ ὅλον τοῦτο, pourtant, cependant, toutefois, néanmoins.

Gleichzeitig, *adj.* ὁμόχρονος, simultané, qui se fait en même temps, contemporain; (im mathemat. Sinne), ἰσόχρονος (εἰς τὰ μαθημ.), (mathém.) isochrone.

Gleis, (Geleise), *n.*, τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἁμαξιοῦ, ornière, *f.*

Gleißen, *v. n.* γυαλίζω, εἶμαι γυαλιστός, luire, briller.

Gleißner, *m.*, ὁ ὑποκριτής, hypocrite, *m.*

Gleißnerey, *f.*, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία, dissimulation, hypocrisie, *f.*

Gleißnerisch, *adj.* ὑποκριτικός, dissimulé, hypocritique.

Gleitbahn *f.*, γλίστρα, γλιστρόνος (εἰς τὸν πάγον), glissoire, *f.*

Gleiten, *v. n.* γλυστρῶ, γλιστρῶ, glisser.

Gletscher, *m.*, βουνὸν ἀπὸ πάγον, ἡ σκεπασμένον ἀπὸ πάγον, glacier, *m.*

Glied, *n.*, τὸ μέλος, membre; (Gelenk), κλείδωσις, article, jointure; (Reihe Soldaten), ὁράδα στρατιωτῶν, rang, *m.*, file, *f.*; (Kettenglied), κρικέλλα ἁλύσου, chaînon, *m.*

Gliederlahm, *adj.* παραλυτικός, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη, perclus, paralytique.

Gliedermann, *m.*, ἄνθρωπος ξύλινος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι, mannequin, *m.*

Gliederweh, *n.*, Gliederkrankheit, *f.*, πόνος εἰς τὰ μέλη, ἡ ἀρθρῖτις, douleur *f.* dans les membres, goutte, *f.*

Gliederweise, Gliedweise, *adv.* κατὰ μέλη, par articles; κατ' ἀράδας, par rangs.

Gliedmaß, *n.*, τὸ μέλος τοῦ σώματος, membre (du corps), *m.*

Gliedschwamm *m.*, ἐπίφυσις ἀρθρωτικὴ εἰς τὰ μέλη, longus, *m.*

Gliedwasser, *n.*, ἡ λύμφη, ἡ ὑδροειδὴς ὑγρότης εἰς τὰ μέλη, synovie, *f.*

Glimmen, *v. n.* καίω ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, καίω χωρὶς φλόγα (ὡσὰν ἡ βακτα), brûler (sans flamme, comme amadou, sous les cendres).

Glimmer, *m.*, ὁ μυκήτης, ὁ ὄφις τις, mica, *m.*

Glimmern, *v. n.* γυαλίζω (μὲ τὸν μόνον), reluire, briller.

Glimpf, *m.*, ἡ πραότης, ἀνεσις, douceur, modération, *f.*

Glimpflich, *adj.* πράος, μέτριος, doux, modéré.

Glitschen, *f.* Gleiten.

Glöckchen, *n.*, τὸ κωδωνάκι (κουδούνι), clochette, sonnette, *f.*

Glocke, *f.*, ἡ καμπάνα, cloche, *f.*

Glockenblume, *f.*, ἡ κλημα-campannle, gantelée (fleur), *f.*

Glockenförmig, *adj.* καμπανοειδής, en forme de cloche.

Glockengießer, *m.*, ὁ καμπανοποιός, fondeur *m.* de cloches.

Glockenschlag, *m.*, τὸ κτύπημα τῆς καμπάνας (εἰς τὴν ὥραν), son *m.* de la cloche, bruit *f.* sonnante.

Glockenschwengel, Glockenklöppel, *m.*, ὁ κόπανος τῆς καμπάνας, battant, *m.*

Glockenspeise, *f.*, Glockenguß, *m.*, ἡ ὕλη ἀναλυμένη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν τὰς καμπάνας, bronze, airain, *m.*

Glockenspiel, *n.*, μουσικὴ καμπάνας, μουσικὸν δοῦρμα, carrillon, *m.*

Glockenstuhl, *m.*, τὸ ξύλον τὸ κρατεῖ τὴν καμπάναν, beffroi, mouton, *m.*

Glockenthurm, *m.*, το καμπαναρεῖον, clocher, *m.*

Glockenreyter, Glockenläuter, Glockenzieher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κουδουνίζει τὴν καμπάναν (κατεβαίνοντας μὲ τὸ ποδάρι ἡ τραβῶντας μὲ σχοινί), sonneur, *m.*, (qui met en mouvement la cloche).

Glöckner, *m.*, ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, sonneur; marguillier, *m.*

Glorie, *f.*, ἡ δόξα, gloire, *f.*; (Heiligenschein), ἡρωϊκὸς πύκλος τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων, auréole, *f.*, nimbe, *m.*

Glorreich, *adj.* ἔνδοξος, glorieux.

Glorwürdig, *adj.* ἄξιος τῆς δόξης, ἔνδοξος, glorieux, digne de gloire.

Glosse, *f.*, τὸ σχόλιον, ἡ ἐξήγησις, σημείωσις, glose, *f.*

Glossenmacher, *m.*, σχολιαστής, glossateur, *m.*; (μειωτ.) κακόρρους, περιγελαστής, glosateur, *m.*

Glotzen, *v. n. fam.* κυτάζω μὲ ἀνοικτὰ ὀμμάτια καὶ μὲ ἀνοικτὸν τρόπον, écarquiller les yeux, regarder d'un air hagard.

Glotzen, Gluckfen, *v. n.* ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας (ἀφ' οὗ δὲν τὴν ἠμπορῶ), glousser.

Glucken, Gluckfen, *n.*, ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας ὅταν κλωσᾷ, gloussement, *m.*

Glück, *n.*, ἡ τύχη, fortune, chance, *f.*; ἡ καλὴ τύχη, εὐτυχία, fortune, *f.*, bonheur, *m.*; zum Glück, κατ' εὐτυχίαν, εὐτυχῶς, par bonheur, heureusement.

Glucke, *f.*, *f.* Gluckhenne.

Glücken, *v. n.* es glückt mir, ἐπιτυχαίνω, réussir, succéder; es ist mir geglückt, ἐπέτυχα, μου ἐπέτυχε, j'ai réussi.

Glucken, *f.* Gluckzen.

Gluckhenne, *f.*, ἡ κλωσσοῦ, ὄρνιθα ὁποῦ κλωσᾷ, poule qui glousse, couveuse, *f.*

Glücklich, *adj.* εὐτυχής, εὐτυχισμένος, heureux, fortuné.

Glücksball, *m.*, παιγνίδι τῆς τύχης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει πάντε καλὴν τύχην πάντε καλήν, jouet *m.* de la fortune.

Glücksbude, *f.*, παιγνίδι εἰς σχῆμα λοταρίας εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη εἶναι διάφορα ἀσημένια καὶ ἄλλα πράγματα, bureau *m.* de loterie (qui se tient dans une boutique surtout pendant les foires).

Glückselig, *adj.* εὐτυχής, εὐτυχισμένος, εὐδαίμων, heureux, bienheureux.

Glückseligkeit, *f.*, ἡ εὐτυχία, εὐδαιμονία, εὐτυχισμένη κατάστασις, félicité, *f.*

Gluckfen, *f.* Gluckzen.

Glücksfall, *m.*, το εὐτυχισμένον συμβάν, hasard, coup *m.* de hasard.

Glückskind, *n.*, (παιδὶ τῆς τύχης) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει καλὴν τύχην εἰς κάθε πρᾶγμα, homme fortuné, favori *m.* de la fortune.

Glücksrad, *n.*, ὁ τροχὸς τῆς τύχης, roue *f.* de la fortune; *m.*; zum Glück, *f.* (in der Lotterie), τὸ σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ νούμερα καὶ τὰ κέρδη τῆς λοταρίας, la caisse ou roue de fortune (dans laquelle on met les numéros d'une loterie).

Glücksritter, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ γυρεύει τὴν τύχην του μὲ τολμηρὰ ἐπιχειρήματα, aventurier, *m.*; (Betrieger), ψεύστης, ἀπατεών, chevalier *m.* d'industrie.

Glücksspiel, *n.*, παιγνίδι τύχης, ὁποῦ χρέμεται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην, jeu *m.* de hasard.

Glücksstern, *m.*, τὸ ἄστρον τῆς εὐτυχίας, étoile *f.* favorable, astre *m.* heureux.

Glückstopf, *m.*, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται τὰ κέρδη μιᾶς λοταρίας, blanque, loterie, *f.*

Glückszustände, *m. pl.*, αἱ περιστάσεις, ἡ κατάστασις (τινός), fortune, *f.*; ἡ εὐτυχισμένη κατάστασις, εὐτυχία, état *m.* heureux, fortune.

Glückwunsch, *m.*, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας, félicitation, congratulation, *f.*

Glückwünschen, *v. n.* (einem zu etwas), εὐχαριστῶ εὐτυχῶν, συγχαίρω, féliciter q. de qc.

Glühen, *v. n.* καίω, εἶμαι πυρωμένος κοκκινισμένος, (ὡσὰν τὸ σίδηρον εἰς τὴν φωτίαν, τὰ κάρβουνα), être rouge, rougir (comme le fer dans le feu); im Gesichte glühen, τὸ πρόσωπόν μου καίει, εἶ-

ναι πολλὰ ζεστὸν, avoir les joues toutes brûlantes.

Glühend, *adj. πυρωμένος, κεκαυμένος*, rouge, ardent; (*μετωφ.*) *ἐνζηλος, ἔνθερμος, ἠγ.* ardent, brûlant; f. Glühhitze.

Glupen, (*vulg.*), *στραβοκοιτάζω, κατάζω τινὰ πλαγίως καὶ μὲ τὰ ὀμμάτια μισοκλεισμένα*, regarder q. de travers regarder q. les yeux à demi ouverts.

Gluth, *f.*, *ἡ καῦσις*, chaleur *f.* excessive; — *τὰ κάρβουνα ἀναμμένα*, braise, *f.*; *φωτιά, φλόγα*, feu, *m.*, flamme, *f.*

Gluthpfanne, *f.*, *ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι*, brasier réchaud, *f.*

Gnade, *f.*, *ἡ χάρις, ἡ εὔνοια*, grâce, bienveillance, *f.*; (Begnadigung), *ἡ συγχώρησις* (*πταίσματος*), rémission, *f.*, pardon, *m.*; (als Titel): Ew. (Eure) Gnaden, *ἡ εὐγενία σας*, votre grandeur, votre Excellence, *f.*, Monseigneur, *m.*, Madame, *f.*

Gnadenbezeigung, *f.*, *ἡ ἀπόδειξις τῆς χάριτος, τῆς εὐνοίας*, grâce, démonstration *f.* de grâce.

Gnadenbild, *n.*, *εἰκόνα θαυματουργή*, image *f.* miraculeuse.

Gnadenbrod, *n.*, *τροφὴ δι' ὁμολογημένη ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν*, pain *m.* précaire; das Gnadenbrod essen, *τρέφομαι ἀπό τινα μόνον δι' εὐσπλαγχνίαν*, être nourri (par q.) par charité.

Gnadengehalt, *m.*, *χρονικὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς παλαιὸν ἀξιωματικὸν ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ δουλεύῃ*, pension (donnée à un vétéran etc.), *f.*

Gnadengeld, *n.*, f. Gnadengehalt.

Gnadenjahr, *n.*, *ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ χήρα ἑνὸς ἀξιωματικοῦ λαμβάνει ἀκόμη τὴν χρονικὴν πληρωμὴν τοῦ ἀποθαμένου ἀνδρός της*, pension *f.* d'une veuve pendant la première année après la mort de son mari.

Gnadenreich, *adj. πλήρης χάριτος*, plein de grâce, gracieux.

Gnadenreich, *n.*, *ἡ βασιλεία τῆς θείας χάριτος*, (théol.) règne *m.* de la grâce.

Gnadenstoß, *m.*, *τὸ θανάσιμον κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον τελειώνουν τὰ βάσανα τοῦ πεπληγμένου* (*μάλιστα ἐκείνου τοῦ ὁποίου τὰ χέρια καὶ ποδάρια τσακίζουν μὲ τὸν τροχόν*), coup *m.* de grâce.

Gnadenstuhl, *m.*, *τὸ ἱλαστήριον, (τὸ σκέπασμα τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν)*, propitiatoire, *m.*

Gnadenwahl, *f.*, *ὁ θεῖος προορισμός*, (théol.) prédestination, *f.*

Gnädig, *adj. εὐμενής, καλοκάγαθος, εὐνοϊκός*, gracieux, clément; gnädiger Herr, *εὐμενέστατε κύριε*, Monseigneur.

Gökelhahn, f. Hahn (Hähnchen).

Gold, *n.*, *ὁ χρυσός, τὸ χρυσάφι, τὸ μάλαγμα*, or, *m.*

Goldader, *f.*, *ἡλέβα χρυσοῦ στὴν γῆν*, veine *f.* d'or (dans les mines).

Goldadler, *m.*, *ὁ χρυσοπετὴς ἀετός*, aigle doré, aigle *m.* royal.

Goldammer, *f.*, *ὁ ἀσπάρανθος ἢ χλωρίδι, τὸ χλωρίδι*, (*ἀλλ.*), loriot, bréant, *m.*

Goldamsel, **Golddrossel**, *f.*, *χρυσοκόσσυφας* (*ποιητ.*), merle *m.* doré.

Goldarbeit, *f.*, *ἡ χρυσοχοΐα, κάθε δουλειὰ εἰς χρυσάφι*, ouvrage *m.* en or, orfèvrerie, *f.*

Goldarbeiter, *m.*, *ὁ χρυσοχόος, χρυσικός*, orfèvre, *m.*

Goldbarre, *f.*, *κομμάτι χρυσάφι στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον*, barre *f.* d'or.

Goldbergwerk, *n.*, *χρυσωρυχεῖον, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν*, mine (ou minière) d'or; (*μεταφ.*) *κάθε πρᾶγμα ὁποῦ φέρει πολὺ κέρδος*, toute chose qui porte du gain, un Pérou.

Goldbergwerk, *n.*, *χρυσοῦν φιορίνι*, (*μονέδια χρυσῆ τις*), florin *m.* d'or.

Goldblättchen, *n.*, *πολλὰ τὰ μικρὰ ὁποῦ κολλᾶσι νύστιμα*, feuille *f.* d'or battu.

Goldbraht, *m.*, *σύρμα χρυσάφι μαλαγματένιον*, fil d'or, *m.* trait.

Golden, *adj.* χρυσοῦς, *μαλαματένιος*, d'or.

Goldene (güldene) Ader, *f.*, *αἱμορροΐδες*, (*συχάδες*), hémorroïdes, *f. pl.*

Goldenes, *n.*, *τὸ μεταλλεῖον* (*τοῦρκ. μαϊνί*), mine *f.* d'or.

Goldfaden, *m.*, *χρυσῆ κλωστὴ*, fil d'or, filet *m.* d'or.

Goldfarbe, *f.*, *χρῶμα χρυσοῦ*, couleur *f.* d'or.

Goldfarben, ***farbig**, *adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ*, de couleur d'or.

Goldfinger, *m.*, *ὁ τέταρτος δάκτυλος* (*κοντὰ εἰς τὸν μικρόν*), doigt *m.* annulaire.

Goldfisch, *m.*, f. Dompfaff.

Goldfisch, *m.*, *ὁ χρύσοφρυς, χρυσόφρυδος*, dorade, *f.*

Goldfliege, *f.*, *ἡ χρυσομήλη, μέλισσα μύγας*), chrysomèle, *f.*

Goldgelb, *adj. κίτρινος ὡσὰν τὸ χρυσάφι*, jaune doré.

Goldgeschirr, *n.*, *χρυσᾶ σκεύη ἢ ἀγγεῖα*, vaisselle *f.* d'or.

Goldgewicht, *n.*, *ζύγι διὰ φλωρία κτλ.*, poids *m.* de l'or.

Goldgrube, *f.*, *μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν*, mine (ou minière) d'or; (*μεταφ.*) *κάθε πρᾶγμα ὁποῦ φέρει πολὺ κέρδος*, toute chose qui porte du gain, un Pérou.

Goldgulden, *m.*, *χρυσοῦν φιορίνι*, (*μονέδια χρυσῆ τις*), florin *m.* d'or.

Goldhähnchen, *n.*, *πουλλὶ τι μικρὸν ὁποῦ κηλαδεῖ νύστιμα*, roitelet *m.* huppé (oiseau).

Goldhaltig, *adj. ὁποῦ περιέχει χρυσόν*, tenant or.

Goldkäfer, *m.*, *ὁ χρυσοκάνθαρος*, (*ζωύφιον τι*), émeraude, *f.*, scarabée *m.* doré.

Goldkind, *n.*, *ἠγαπητὸν παιδάκι*, mignon, *m.*

Goldkrahn, *m.*, *χρυσοῦν φύλλον, χρυσοῦν στέλεον, χρυσάφι*, lame *f.* d'or.

Goldmacher, *m.*, *ὁ χρυσοποιός, ἀλχημικός*, alchimiste, adepte, *m.*

Goldmacherey, **Goldmacherkunst**, *f.*, **Goldmachen**, *n.*, *ἡ χρυσοποιΐα, ἀλχημία*, alchimie, *f.*

Goldmünze, *f.*, *χρυσοῦν νόμισμα (χρυσῆ μονέδα, μαλαματένιε μονέδα)*, monnaie *f.* d'or.

Goldpapier, *n.*, *χρυσομένον χαρτί*, papier *m.* doré.

Goldplatte, *f.*, *πλάκα χρυσῆ*, plaque *f.* d'or.

Goldsand, *m.*, *χρυσοῦς ἄμμος ὁποῦ περιέχει σπειρία χρυσοῦ*, sable *m.* d'or.

Goldschaum, *m.*, *φύλλα λεπτὰ χρυσοῦ*, oripeau, *m.*

Goldscheider, *m.*, *ὁ καθαριστὴς τοῦ χρυσοῦ*, affineur *m.* d'or.

Goldschläger, *m.*, *ὁ χρυσοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ λεπτύνει τὸ χρυσάφι εἰς λεπτὰ φύλλα*, batteur *m.* d'or.

Goldschlägerhaut, *f.*, *λεπτὸν πετζὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀ χρυσοκόπος λεπτύνει τὰ χρυσᾶ*, baudruche, *f.*

Goldschmidt, *m.*, *ὁ χρυσοχόος, χρυσάφης*, orfèvre, *m.*

Goldspinner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει χρυσᾶ κλωστιὰ, ἀ χρυσαφοκλωστιὰ*, fileur *m.* d'or.

Goldstange, *f.*, f. Goldbarre.

Goldstaub, *m.*, *χρυσῆ σκόνη*, poudre d'or.

Goldstücker, *m.*, *-erin*, *f.*, *ἐκεῖνος* (*ἡ ἐκείνη*) *ὁποῦ κεντᾷ μὲ χρυσάφι*, brodeur, *m.*, brodeuse *f.* en or.

Goldstoff, *m.*, *χρυσῆ πάνα, πάνα ὑφασμένη μὲ χρυσάφι*, drap *m.* d'or.

Goldstück, *n.*, (Stück Gold), *χρυσοῦν κομμάτι*, pièce d'or; (Goldmünze), *χρυσῆ (μονέδα)*, monnaie *f.* d'or; (Goldstoff), *χρυσῆ πάνα*, drap *m.* d'or.

Goldtinktur, *f.*, *ἰατρικὸν πιοτὸν ἐξαιρέμενον ἀπὸ χρυσάφι*, teinture *f.* d'or; or *m.* potable.

Goldwage, *f.*, *ἡ ζυγαριὰ διὰ αὐτὰς χρυσᾶς μονέδας*, trébuchet, *m.*; die Worte auf die Goldwage legen, (im gem. Leben), *ὁμιλῶ μὲ πολλὴν προσοχήν, ζυγιάζω κάθε λόγον μου*), peser toutes ses paroles.

Goldwäsche, *f.*, *πλύσιμον τοῦ χρυσοῦ ἄμμου μὲ τὸ ὁποῖον ἐξάγουν τὰ σπειρία τοῦ χρυσοῦ*, lavoir, *m.*

Goldwäscher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πλύνει τὸν χρυσοῦν ἄμμον*, orpailleur, *m.*

Goldwasser, *n.*, *ρακὴ μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ*, eau *f.* de vie de Dantzic.

Golf, *m.*, f. Meerbusen.

Golltrabe, (Gollrabe), *m.*, *ὁ (μεγάλος) κόρυδ*, (grand) corbeau, *m.*

Gondel, *f.*, *ἡ γόνδολα, βάρκα*, gondole, *f.*

Gondelier, *m.*, *ὁ γονδολιέρης, βαρκάρης*, gondolier, *m.*

Gönnen, *v. a.*, einem etwas, *δὲν φθονῶ (τινὸς τι)*, ne pas envier; *δίνω*, accorder, donner; nicht gönnen, *φθονῶ*, envier, être envieux, jaloux de . . .

Gönner, *m.*, *ὁ ἔχων εὐνοϊκὸν*

εἰς τινα, ὁ ὑπερασπισιής, patron, m.

Gönnerin, f., ἡ ὑπερασπίστρια, patronne, f.

Göpel, m., τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ μεταλλεῖα (τὰ μυστήρια) ἀπὸ τὴν γῆν, engin (dans les mines), m.

Gosse, f., ὁ νεροχύτης, αὐλάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνουν τὰ ἀπάσματα νερὰ ἀπὸ τὲς ὀσπίτια, évier, ruisseau, m.

Gott, ὁ θεός, (δηλαδὴ ὁ ἀληθινὸς θεός), Dieu (le vrai Dieu), m.; Gott Lob! Gott sey Dank! δόξα τῷ θεῷ, grâce à Dieu, Dieu merci! Gott gebe! νὰ δώσῃ ὁ θεός, plût à Dieu! Gott behüte, bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, à Dieu ne plaise! Mit Gott, μὲ τὸν θεόν, avec l'aide de Dieu; der Gott der Dichtkunst ꝛc., ὁ θεὸς τῆς ποιητικῆς κιλ. (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους), le dieu de la poésie etc. (chez les anciens Grecs et Romains).

Götterlehre, f., ἡ μυθολογία, (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων), mythologie, f.

Götterspeise, f., ἡ ἀμβροσία, τὸ φαγὶ τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν, ambrosie, ambroisie, f.

Götterspruch, m., ἡ ἀπόφασις τῶν θεῶν, ὁ χρησμός, oracle, m.

Göttertrank, m., τὸ νέκταρ, τὸ πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν, nectar, m.

Gottesacker, m., τὸ κοιμητήριον, ὁ τόπος ὅπου θάπτουν τοὺς νεκρούς, cimetière, m.

Gottesdienst, m., ἡ λατρεία, θεολατρεία, service divin, culte m. de Dieu.

Gottesdienstlich, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν θεολατρείαν, religieux (appartenant au service divin).

Gottesfurcht, f., ὁ φόβος τοῦ θεοῦ, ἡ εὐσέβεια, crainte de Dieu, piété, f.

Gottesfürchtig, adj. ὁποῦ φοβεῖται τὸν θεόν, εὐσεβής, craignant Dieu, pieux.

Gottesgelehrsamkeit, † Gottesgelahrtheit, f., ἡ θεολογία, théologie, f.

Gottesgelehrte, m., ein Gottesgelehrter, ὁ θεολόγος, théologien, m.

Gotteshaus, n., (ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ), ἡ ἐκκλησία, ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ, temple, m., église, f.

Gotteskasten, m., τὸ κουτὶ τῆς ἐλεημοσύνης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, trone (des pauvres), m.

Gotteslästerer, m., ὁ βλάσφημος, blasphémateur, m.

Gotteslästerlich, adj. βλάσφημος, βλασφημικός, blasphématoire.

Gotteslästerung, f., ἡ βλασφημία, blasphème, m.

Gottesleugner, m., ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν, athée, m.

Gottesleugnung, f., ὁ ἀθεϊσμός, athéisme, m.

Gotteslohn, m., ἀνταμοιβὴ τοῦ θεοῦ, récompense f. de Dieu; Ihr verdient ein Gotteslohn dabey, ὁ θεὸς θὰ σὲ ἀνταμείψῃ δι' αὐτό, Dieu vous en récompensera.

Gottesurtheil, n., εἶδος δοκιμῆς τῆς ἀθωώσεως τὴν ὁποίαν ἐκαμναν οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι εἰς τοὺς κατηγορημένους, ordalie, f.

Gottesverächter, m., ὁ κατηφανῶν τὸν θεόν, ἄθεος, impie, m.

Gottesvergessen, adj. ὁποῦ δὲν συμονεῖ τὸν θεόν, ἄσωτος, ἀσεβής, impie.

Gottheit, f., ἡ θεότης, divinité, f.; τὸ θεῖον, ὁ θεός, divinité, f., Dieu, m.

Göttin, f., ἡ θεά, déesse, f.

Göttlich, adj. θεῖος, θεϊκὸς, divin, de Dieu.

Göttlichkeit, f., ἡ θειότης, divinité, f.

Gottlos, adj. ἀσεβής, impie, méchant.

Gottlosigkeit, f., ἡ ἀσέβεια, impiété, méchanceté, f.

Gottmensch, m., ὁ θεάνθρωπος, (théol.) Dieu-homme, m., trope, m.

Gottselig, adj. εὐσεβής, pieux, religieux.

Gottseligkeit, f., ἡ εὐσέβεια, piété, f.

Götze, m., Götzenbild, n., τὸ εἴδωλον, idole, f.

Götzendiener, m., ὁ εἰδωλολάτρης, idolâtre, m.

Götzendienst, m., ἡ εἰδωλολατρία, idolâtrie, f.

Grab, n., ὁ τάφος, μνῆμα, tombeau, m., fosse, f.

Grabbeln, v. n. fam. ξύνω (αἰσθάνομαι τὸ νεφάλι) μὲ τὰ νύχια, gratter (légèrement).

Graben, v. a. σκάπτω, (σκαφτῶ), creuser, fouir; (in Stein, Metall), γλύφω, χαράσσω, χαράττω (εἰς μάρμαρον, εἰς μέταλλον), graver (sur du marbre, sur l'airain etc.).

Grabhügel, m., τὸ μνῆμα, τὸ χῶμα ὑψωμένον ἐπάνω εἰς τὸν τάφον, élévation f. de terre sur une fosse, tertre, m.

Grabmahl, n., τὸ μνῆμα, μνημεῖον (κτισμένον ἀπὸ πέτρας), tombeau, monument, m.

Grabscheit, n., τὸ λιαγάρι, τζαπί, bêche, f.

Grabschrift, f., ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ἐπιτάφιον, épitaphe, f.

Grabstätte, f., ὁ τόπος τῆς ταφῆς, sépulture, f.

Grabstichel, m., ἡ γλυφὶς, τὸ σκαλιστήρι τοῦ χαλκογράφου, burin, m.

Grad, m., ὁ βαθμός, degré, m.; die Grade eines Kreises, οἱ μοῖρες τοῦ κύκλου, les degrés d'un cercle; im höchsten Grade, εἰς ἄκρον βαθμόν, au dernier degré, au dernier point.

Gradiren, v. a. (in Salzwerken), καθαρίζω τὸ ἁλμυρὸν νερὸν ποὺ νὰ ἐβγάλω τὸ ἅλας, (salin.) faire la graduation.

Gradirhaus, n., σπίτι ὁπού καθαρίζεται τὸ ἁλμυρὸν νερόν, graduation, chambre f. graduée.

Gradirung, f., ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἁλμυροῦ νεροῦ, graduation, f.

Graduirt, adj. ὁποῦ ἔλαβε βαθμόν τινα τιμῆς, gradué.

Grabweise, adv. βαθμηδόν, par degrés.

Graf, m., ὁ κόμης, κόντης, comte, m.

Grafenstand, m., ἡ ἀξία κόμητος, dignité f. de comte.

Gräfin, f., ἡ κόμησσα, κόντησσα, comtesse, f.

Gräflich, adj. τοῦ κόμητος, de comte, de comtesse.

Grafschaft, f., ἐπαρχία κόμητος, comté, m.

Gram, m., ἡ λύπη, μεγάλη λύπη, θλῖψις, chagrin, m., peine, affliction, f.

Gram, adj. gram seyn, εἶναι μισὸ (τινὰ), haïr q.

Grämen, sich, v. r. λυποῦμαι, λυποῦμαι πολὺ, θλίβομαι, s'affliger, se chagriner, s'attrister.

Grämlich, adj. σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι), chagrin, fâcheux, morose.

Grämlichkeit, f., σκυθρωπότης, μελαγχολικὴ διάθεσις τοῦ νοὸς (χαλασμένον κέφι), morosité, f.

Grammatik, f., ἡ γραμματικὴ, grammaire, f.

Grammatiker, m., ὁ γραμματικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξέρει ἢ παραδίδει τὴν γραμματικὴν, grammairien, m.

Grammatisch, adj. γραμματικὸς, σύμφωνος μὲ τὴν γραμματικὴν, grammatical.

Gran, m., s. Granne.

Gran, n., (der Gran), τὸ πλέον μικρότερον ζύγι (ὡσὰν φασκιολὶ κριθαριοῦ), grain (poids d'apothicaire), m.

Grän, n., τὸ τρίτον μέρος τοῦ Gran, grain (poids de l'or), m.; s. Gran, n.

Granadier, m., ὁ γρανατίερος, παραταίτης ὁποῦ φέρει γρανάταις, grenadier, m.

Granadier-Mütze, f., ἡ σκούφια τοῦ γρανατίερου, bonnet m. de grenadier; s. Granadier.

Granat, m., τὸ γρανάτι, λίθος πολύτιμος, grenat (pierre précieuse), m.

Granatapfel, m., τὸ ῥοῦδι, ῥόδι, grenade (fruit), f.

Granatapfelbaum, m., ἡ ῥοδιὰ, ῥοδιά, grenadier (arbre), m.

Granate, f., ἡ γρανάτα, ἀφαῖρα διηρημένη γεμισμένη μὲ μπαροῦτι τὴν ὁποίαν ῥίχτουν μέλλοντα εἰς τὸ ἐπάνω τοῦ ἐχθροῦ, (milit.) grenade, f.

Granatier, s. Granadier.

Grand, m., ὁ χαντρὸς ἄμμος, gravier, m.

Grandig, -dicht, adj. ὁποῦ περιέχει χονδρὸν ἄμμον, graveleux.

Granit, m., μάρμαρον κοκκωτὸν, λίθος κοκκωτὸς, granit, m.

Granne, f., ἡ ἀθέρα τοῦ σιταχυοῦ, barbe f. des épis.

Granulieren, v. n. τρίβω (εἰς πυρεῖα τὰ μέταλλα), granuler; s. Körnen.

Gränze, f., τὸ σύνορον, ὁ ὅρος, confins, m. pl., frontière

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(μεταφ.) περιορισμός, limites, bornes, f. pl.; einer Sache Gränzen setzen, περιορίζω τι, mettre des bornes à qc.

Gränzen, v. n. (an . . .), συνορεύω, confiner (avec . . .), être limitrophe (de . . .).

Gränzenlos, adj. et adv. ἄπειρος, ἀπεριόριστος, sans bornes.

Gränzfestung, f., φρούριον (κατέχει) κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, place f. frontière.

Gränzmesser, m., Gränzscheider, m., ὁ γεωμέτρης ὁποῦ μετρᾷ τὰ σύνορα, géomètre (qui mesure la frontière), cerquemaneur, m.

Gränzscheidung, f., τὸ μέτρημα καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν συνόρων, cerquemanement, m.; (die Gränze), τὰ σύνορα, frontière, f.

Gränzstadt, f., πόλις κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, ville f. frontière.

Gränzstein, m., τὸ ὅριον, ἡ πέτρα ὁποῦ εἶναι σημεῖον τῶν συνόρων, borne (pierre qui marque la frontière), f.

Grapp, m., s. Harberrdthe.

Gras, n., τὰ χόρτα, herbe, f.

Grasbank, f., σπαρτὶ ἀπὸ χορτα, banc ou siége m. de gazon.

Grasemagd, f., s. Grasmagd.

Grasen, v. n. τρώγω τὰ χόρτα λέγεται διὰ τὰ ζῶα), brouter, paître; κόπτω τὰ χόρτα, faucher, couper l'herbe.

Grasgarten, m., περιβόλι εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται μόνον χόρτα, jardin m. herbu.

Grasgrün, adj. πράσινος ὡσὰν τὰ χόρτα, vert d'herbe.

Grashüpfer, m., ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίτζιγας, ζίζιγας, sautorelle, f.; s. Heuschrecke.

Grasmagd, f., δουλεύτρα ὁποῦ κόπτει τὰ χόρτα, vachère, f.

Grasmücke, f., ἡ ποταμίδα, ὑπολαΐδα, (πουλλί τι ὁποῦ κηλαδεῖ νύστιμα), fauvette, f.

Grasspferd, n., s. Heuschrecke.

Grasplatz, m., Grasstück, n., τόπος μὲ χόρτα, gazon, herbage, boulingrin, m.

Grasreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰ χόρτα, herbu.

Grassiren, v. n. κυριεύω, regner, courir; die Pest grassirt da, ἡ πανοῦκλα κυριεύει (εἶναι) ἐκεῖ, la peste y est.

Gräßlich, adj. τρομερὸς, φοβερὸς, βδελυρὸς, hideux, horrible, effroyable.

Grätt, f., τὰ τριοκόκκαλον, ἀκάνθι (ἀγκάθι) τοῦ ψαριοῦ, arête, f.

Gratial, n., fam. τὸ δῶρον, χάρισμα, (τουρκ. πεσκέσι), gratification, f.

Gratulation, f., ὁ συγχαρμὸς, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας, félicitation, f.; s. Glückwunsch.

Gratulieren, (einem zu einer Sache), v. a. συγχαίρω, εὔχομαι εὐτυχίαν, féliciter (q. de qc.).

Grau, adj. λευκόφαιος, ψαρὸς, (*πολιὸς), gris; grau anstreichen, ἀλείφω μὲ χρῶμα λευκόφαιον, grisailler; grau werden (von Haaren), γίνομαι λευκόφαιος, ψαρὸς, ἄσπρος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ), grisonner.

Graubart, m., ὁ ἀσπρογένης, grison, barbon, m.

Gräuel, m., τὸ βδέλυγμα, βδελυρὸν πρᾶγμα, horreur, abomination, exécration, f.

Gräuelthat, f., τὸ βδέλυρον κατόρθωμα, ἀπάνθρωπον κατόρθωμα, horreur, action f. horrible.

Grauen, v. i. (es grauet mir), ἀνατριχιάζομαι, ἀνατριχιάζουν τὰ μαλλιά μου, mes cheveux me dressent, je frémis (d'horreur); (es grauet, es fängt an zu grauen), ξημερώνει, le jour commence à poindre.

Grauen, n., ἀνατριχίασμὸς, φόβος, τρόμος, horreur, peur, effroi, m.

Grauenvoll (grauenhaft), adj. ὁποῦ κάμνει ἀνατριχίασμὸ καὶ φόβον, φοβερὸς τρομερὸς, horrible, épouvantable, fait dresser les cheveux.

Grauköpf, m., ὁ ἀσπρομάλλης, ἀσπρομάλλος, (qui a les cheveux gris).

Graulich, adj. ὁλίγον ψαρὸς, ὁλίγον ἄσπρος, (ὡσὰν μαλλιὰ ἐκείνων ὁποῦ ἀρχίζουν νὰ γηράζουν), grisâtre, (furchtsam), δειλὸς, φοβιτσιάρης, ἀκέρδος, pusillanime, (fürchterlich), φοβερὸς, τρομερὸς, horrible, épouvantable.

Gräulich, adj. βδελυρὸς, βδελυκτὸς, λυκτὸς, φοβερὸς, τρομερὸς, horrible, abominable, execrable.

Graupe, f., κριθάρι ἢ σιτάρι ξεφλουδισμένον, orge ou froment m. mondé.

Graupeln, v. i. es graupelt, πίπτει μικρὸν χαλάζι, grésiller.

Graus, m., ὁ ἀνατριχιασμὸς, effroi, m.

Graus, adj. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερὸς, effroyable, épouvantable.

Grausam, adj. σκληρὸς, ἀπάνθρωπος, ἀσπλαγχνος, cruel; (schrecklich), φοβερὸς, τρομερὸς, terrible, effroyable.

Grausamkeit, f., ἡ σκληρότης, ἀπανθρωπιὰ, ἀσπλαγχνία, cruauté, f.

Grauschimmel, m., ἄλογον λευκόφαιον ἢ ψαρόν, cheval m. grison; (μεταφ.) ὁ γαϊδαρος, âne, m.

Grausen, n., ὁ ἀνατριχιασμὸς, φόβος, effroi, m., peur, horreur, f.

Grausend, adj. φοβερὸς, τρομερὸς, ὁποῦ κάμνει ἀνατριχιασμόν, horrible, épouvantable.

Grauwerk, n., τὸ ζιντζάπι, δέρμα τῆς σιβηρικῆς βερβερίτσας, petit-gris.

Grazie, f., ἡ Χάρις, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης), grâce (déesse), f.; ἡ χαρὶς, νοστιμάδα, grâce, agrément, m.

Greif, m., (der Greifgeyer), γύψ, (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλέον μεγαλήτερον ὀρνιθερπαστικὸν πουλλὶ, griffon, condor, m.; (der fabelhafte), ὁ γρὺψ (μυθικὸν πουλλὶ, μισὸς ἀετὸς καὶ μισὸς λέων), griffon (animal fabuleux), m.

Greifen, v. a. et n. πιάνω, prendre, saisir (qc.); v. n. nach etwas —, ἐκτείνω τὸ χέρι διὰ ἕνα πρᾶγμα, étendre la main pour prendre qc.; zum Degen greifen, πιάνω τὸ σπαθὶ, βάνω στὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, mettre l'épée à la main; fig. zu den Waffen greifen, ἁρματώνομαι, προετοιμάζομαι (διὰ πόλεμον), prendre les armes; (tappen), ψηλαφῶ, πασπατεύω, tâter, tâtonner.

Greifgeyer, m., ὁ γύψ (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, condor, m.; s. Greif.

Greinen, v. n. fam. θρηνῶ, κλαίω, pleurer, ricaner.

Greis, m., ὁ γέρων, ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος, vieillard, m.

Greisen, v. n. γίνομαι ἄσπρος, γίνομαι ψαρὸς (πολιὸς), γηράζω, grisonner, vieillir.

Grell, adj. παραπολλὰ φωτεινὸς, παραπολλὰ ἐνάντιος (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ χρώματα), trop clair, qui contraste trop; (von der Stimme), πολλὰ ψιλὸς καὶ δυσπερατὸς (λέγεται διὰ τὴν φωνὴν), aigu et perçant (se dit de la voix).

Grenze ꝛc., s. Gränze ꝛc.

Gricklich, s. Kricklich.

Grieben, die Grieben, (Griefen), f. pl., κομματικια πεχους ψημένα, cretons, m. pl.

Griebs, m., ἡ μέση τοῦ μήλου ἢ τοῦ ἀπιδιοῦ (ὁποῦ ἔχει τὰ σπυρία), trognon, cœur m. de pommes, de poires.

Gries, m., (Sand), ὁ ἄμμος (συγκεκαυμένος μὲ μικρὰς πέτρας), gravier, m.; (zur Speise), ξεφλουδισμένον λεπτὸν σιτάρι ἢ σιτερί, grnau, m.; (in den Nieren der Harnblase), ὁ ἄμμος εἰς τὰ νεφρὰ ἢ εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου, gravelle, f.

Grieseln, v. n. es grieselt, ψυχαλίζει, il bruine.

Grieß, adj. ἀμμώδης, graveleux.

Griesgram, m., fam. ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη ὁποῦ πάντοτε μαλώνει, grogneur, m.

Griesgramen, v. n. fam. μαλώνει πάντοτε, grogner toujours.

Griff, m., τὸ πιάσιμον, attouchement, m.; (Stiel), τὸ μανίκι, manche (d'une cognée, d'un balai etc.); (Klaue), τὸ νύχι (τοῦ ἀρπαστικοῦ ζώου ἢ πουλλιοῦ), griffe, f.; (Kunstgriff), τὸ μηχάνευμα, τέχνευμα, artifice, m., finesse, f.

Griffbrett, n., τὸ μέρος τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον πατζουν μὲ τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, chapelle, f., manche (d'un violon), m.

Griffel, m., τὸ γραφεῖον (τῶν ἀρχαίων), style (des anciens); κονδύλι μὲ τὸ ὁποῖον καπνίζουν ἢ σκαλίζουν τὰ μικρὰ παιδία, touche (des enfants); μολυβοκάνδηλον, crayon, m.

Grille, f., (das Insekt), ὁ γρύλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λος, τζίντζιρης, grillon (insecte), m.; (Einbildung), ματαία φαντασία, παράξενος στοχασμός, fantaisie, quinte, f., caprice, m.

Grillenfänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ματαίας φαντασίας, quinteux, rêveur, m.

Grillenhaft, adj. φαντασιοκὸς, παράξενος, quinteux, rêveur (adj.), capricieux.

Grillig, adj. μελαγχολικὸς, παράξενος εἰς τὸ κέφι, mélancolique, morose.

Grimasse, f., παράξενον σχῆμα προσώπου, grimasse, f.

Grimm, m., ὁ ἄκρος θυμὸς, ἡ λύσσα, fureur, rage, f.

Grimmdarm, m., τὸ κῶλον, ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντερα, (anat.) colon, m.

Grimmen, v. i. es grimmt mich im Leibe, ἔχω πόνους εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπορον, je sens des tranchées.

Grimmig, adj. ἄκρον θυμωμένος, λυσσιασμένος, furieux, enragé, courroucé; (μεταφ.) ὑπερβολικὸς, φοβερὸς, excessif, terrible.

Grind, m., (auf dem Kopfe), ἡ καασίδα, teigne, f.; (auf einer Wunde), ἡ φλοῦδα ἐπάνω εἰς τὴν πληγήν, escarre, croûte, f.

Grindig, adj. ὁποῦ ἔχει καασίδαν, teigneux.

Grindkopf, m., ὁ καασιδιάρης, teigneux, m.

Grinsen, v. n. pap. δείχνω τὰ δόντια γελῶντας ἢ κλαίοντας, ricaner, pleurer.

Grob, adj. χονδρὸς (ὄχι λεπτός), gros, grossier; (unhöflich), χονδροειδὴς, ἀπολίτευτος, fig. rude, grossier, impoli.

Grobheit, f., ἡ χονδροσύνη, ἀπολιτευσία, grossièreté (prop. et fig.).

Grobian, m., ὁ χονδροειδέστατος, ἀγροικότατος, ἀπολίτευτος, rustre, lourdaud, m.

Gröblich, adj. ὀλίγον τι χονδρὸς, ὄχι πολλὰ λεπτὸς, un peu grossier, pas trop mince; adv. χονδρικὰ, grossièrement; (μεταφ.) ἀπολίτευτα, fig. grossièrement, impoliment.

Gröbs, m., s. Grieb, m.

Grobschmidt, m., ὁ χαλκεὺς, χαλκειὰς, taillandier m. grossier.

Groll, m., τὸ (κρυφὸν) μῖσος, ἡ μνησικακία, rancune, haine, f.

Groschen, m., τὸ γροσσάκι, gros (monnaie), m.

Groß, n., δώδεκα δουζίναις, grosse, f.

Groß, adj. μέγας, μεγάλος, grand (prop. et fig.); gros.

Großältern, (Großeltern), f., ὁ πάππος καὶ ἡ μαμμὴ (βαβά), le grand-père et la grand' mère, (aïeuls), m. pl.); οἱ προγενέστεροι, aïeux, ancêtres, m. pl.

Großäugig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ ὀμμάτια μεγάλα, qui a de grands yeux.

Große, m., ein Großer, μεγιστάνος, le grand.

Größe, f., τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον, grandeur (prop. et fig.), f.

Großenkel, m., ὁ ἀπέγγονος υἱὸς τοῦ ἐγγόνου, arrière-petit-fils, m.

Großenkelin, f., ἡ ἀπεγγόνη θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου, arrière-petite-fille, f.

Großfürst, m., ὁ μέγας πρίγγιψ, μέγας ἡγεμὼν (τῆς Ρωσσίας), grand-duc (de Russie), m.

Großfürstin, f., ἡ μεγάλη πρίγγησσα, μεγάλη ἡγεμονίσσα, grande-duchesse, f.

Großfürstenthum, n., ἐπαρχία μεγάλου ἡγεμῶνος, grand-duché, m.

Großfürstlich, adj. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος, de grand duc.

Großhändler, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ χονδρικὰ καὶ ὄχι λιανὰ, marchand en gros.

Großherr, m., ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων, grand-seigneur (des Turcs), m.

Großherrlich, adj. τοῦ Σουλτάνου τῶν Τούρκων, du grand seigneur.

Großherzog, m., ὁ μέγας δοὺξ (ἡγεμών), grand-duc, m.

Großherzogin, f., ἡ μεγάλη Δούκησσα, grande-duchesse, f.

Großherzoglich, adj. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος, du grand duc.

Großherzogthum, n., ἐπαρχία τοῦ μεγάλου Δούκα, grand-duché, m.

Großkanzler, m., ὁ μέγας κα-

γκλάριος, grand-chancelier, *m.*

Großknecht, *m.*, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς χωριάτην, maître-valet (d'un paysan), *m.*

Großmächtig, *adj.* πολλὰ δυνατός, très-puissant.

Großmächtigst, *adj.* κρατιώτατος, très-puissant (titre); Großmächtigster König, κρατιώτατε βασιλεῦ, (roi très-puissant)! Sire!

Großmagd, *f.*, ἡ πρώτη δουλεύουσα (εἰς χωριάτην), maîtresse-servante (d'un paysan).

Großmaul, *n.*, *pop.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ στόμα μεγάλον, celui qui a la bouche grande; (Prahler), καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, fanfaron, bravache, *m.*

Großmäulig, *adj.* μὲ μεγάλον στόμα, qui a la bouche grande.

Großmeister, *m.*, προσατὼς ἱππικοῦ τάγματος, grand-maître, *m.*

Großmeisterthum, *n.*, ἀξία προεστοτος ἱππικοῦ τάγματος, grand-maîtrise, *f.*

Großmuth, *f.*, ἡ μεγαλοψυχία, μεγαλοκαρδία, γενναιοκαρδία, magnanimité, générosité, *f.*

Großmüthig, *adj.* μεγαλόψυχος, μεγαλόκαρδος, γενναιόκαρδος, magnanime, généreux.

Großmutter, *f.*, ἡ βάβα, γιαγιὰ, grand'-mère, aïeule, *f.*

Großmütterlich, *adj.* τῆς βαβᾶ, de grand' mère.

Großoctav, *n.*, μεγάλον ὄγδοον σχῆμα βιβλίου, grand-in octavo.

Großsprecher, Großthuer, *m.*, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, rodomont, fanfaron, bravache, *m.*

Großsprecherey, *f.*, ἡ καύχησις, μεγαληγορία, rodomontade, fanfaronnade, bravade, *f.*

Großsprecherisch, *adj.* καυχητικὸς, μεγαλήγορος, fanfaron, glorieux.

Groß-Sultan, *m.*, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων, grand-sultan, *m.*

Größtentheils, *adv.* τὸ μεγαλήτερον μέρος, la plupart.

Groß thun, Groß sprechen, *v. n.* καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, se donner des airs, faire le rodomont, se vanter.

Großthuer, *m.*, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, rodomont, fanfaron, bravache, *m.*

Groß-Türk, *m.*, *f.* Großherr.

Großvater, *m.*, ὁ πάππος, grand-père, aïeul, *m.*

Großväterlich, *adj.* τοῦ πάππου, de grand-père.

Großvaterstuhl, *m.*, σκαμνὶ μεγάλον δι' ἐκείνους ὁποῦ νυστάζουν, fauteuil, *m.*

Großvezier, (=Wessier), *m.*, ὁ μέγας βεζίρης, grand-vizir, *m.*

Grotesk, *adj.* παράξενος, μὲ παράξενον τρόπον σχηματισμένος (εἰς ζωγραφίαν), grotesque.

Grotte, *f.*, τὸ σπήλαιον (μάλιστα τεχνικῶς στολισμένον μὲ πέτρας κτλ.), grotte, *f.*

Grottenwerk, *n.*, στολίδια ἀπὸ καγκέλλια κτλ. (ἑνὸς τεχνιτοῦ) σπηλαίου, rocaille, *f.*

Grübchen, *n.*, (im Backen), τὸ βαθούλωμα εἰς τὰ μάγουλα (ἐκείνου ὁποῦ γελᾷ), fossette, *f.*

Grube, *f.*, ὁ λάκκος, fosse, *f.*, creux, *m.*; (Bergwerk), τὸ μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα, mine, minière, *f.*

Grübeley, *f.*, ὁ φιλὸς συλλογισμὸς, φιλὴ ἐξέτασις, φιλολογία, raffinement, *m.*, recherche *f.* subtile.

Grübeln, *v. n.* συλλογίζομαι φιλὰ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ καὶ ἀκριβειαν, raffiner (sur qc.), rechercher subtilement.

Grubenbau, *m.*, ἔργαλεμα τῶν μεταλλείων (ἀπὸ τὴν γῆν), exploitation *f.* d'une mine.

Grubenkittel, *m.*, ἐπανωφόρεμα ἐκείνου ὁποῦ ἐβγάζει τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν (κοινῶς· τοῦ λαγουμιτζῆ), habit *m.* de mineur.

Grubenlicht, *n.*, κηρὶ ἢ κανδῆλα τοῦ λαγουμιτζῆ, chandelle *f.* de mineur.

Grubenwasser, *n.*, τὰ νερὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγοῦμια), eau *f.* dans les mines.

Grübler, Grübelkopf, *m.*, ὁ φιλὰ συλλογιζόμενος, ὁ ἐξετάζων ἢ ἐρευνῶν καὶ ἀκριβειαν, qui raffine sur qc.

Gruft, *f.*, ὁ τάφος, fosse, *f.*, tombeau, *m.*

Grummet, *n.*, τὸ δεύτερο σπαρ-

μένα χόρτα, τὰ χόρτα ὁποῦ κόπτουν κοντὰ εἰς τὸ φθινόπωρον, regain, m.

Grün, adj. πράσινος, vert; (μεταφ.) νωπὸς, νεαρὸς, ταζέδικος, vert, frais, fraîche; — werden, πρασινίζω, γίνομαι πράσινος, verdir, verdoyer; fam. einem nicht grün seyn, δὲν ἀγαπῶ τινὰ, δὲν τὸν θέρω ἀγάπην, avoir une dent contre q., ne pas aimer q.

Grün, n., τὸ πράσινον, ἡ πρασινάδα, vert, m., couleur f. verte.

Grund, m., τὸ θεμέλιον, fond, fondement, m.; (eines Flusses ꝛc.), ὁ πάτος τοῦ ποταμοῦ κτλ., fond d'une rivière; (eines Gemäldes, Zeuges ꝛc.), ἡ βάσις (τῆς ζωγραφίας, τῆς τέχνης κτλ.), fond, m., base (d'un tableau, d'une étoffe); (Boden, Land), ὁ πάτος, τὸ ἔδαφος, terrain, sol, terroir, m.; fig. (Ursache), τὸ αἴτιον, ἡ αἰτία, fondement, m., raison, f.; von Grund des Herzens, — der Seele, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, du fond du coeur ou de l'ame, de tout mon coeur; aus dem Grunde verstehen ꝛc., ἠξεύρω θεμελιωδῶς, ἠξεύρω ἀριστά, savoir à fond (qc.); zu Grunde richten, ἀφανίζω, χαλῶ, ruiner entièrement; die ersten Gründe einer Wissenschaft, αἱ πρῶται ἀρχαὶ μιᾶς ἐπιστήμης, les éléments d'une science; liegende Gründe, ἀκίνητα κτήματα (οἷον χωράφια, κτήματα, χωράφια), biens-fonds, m. pl.

Grundbau, m., τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου, fondement (d'un bâtiment), m.

Grundbegriff, m., ἡ θεμελιώδης ἰδέα, concept m. fondamental.

Grundbesitzer, m., νοικοκύρης ἑνὸς ὑπαίτιου, χωραφίου κτλ., propriétaire m. d'une maison, d'une terre etc.

Grundböse, adj. πολλὰ κακὸς, ὅλο κακὸς, très-mauvais.

Grundehrlich, adj. fam. πολλὰ καλὸς, πολλὰ καλοκάγαθος, fort brave, très-honnête.

Grundeis, n., ὁ πάγος τὸν ὁποῖον φέρει μαζύ του ὁ ποταμὸς διαν ἀρχίζει νὰ παγώνῃ, glaçons m. pl. que la rivière charie; der Fluß geht mit —, ὁ ποταμὸς φέρει μαζύ του τοιοῦτον πάγον, la rivière charie.

Gründen, v. a. θεμελιώνω, fonder (prop. et fig.).

Grundfalsch, adj. fam. ὅλο ψευδὴς, faux de toute fausseté.

Grundfeste, f., τὸ στερεὸν θεμέλιον, fondement (ferme), m.

Grundfläche, f., ἡ βάσις τῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, (οἷον τοῦ κυλίνδρου, τοῦ κώνου), (géom.) base, f., (p. e. du cylindre, du cône).

Grundgelehrt, adj. πολλὰ προκομμένος εἰς τὰς ἐπιστήμας, σοφώτατος, savant à fond, d'une profonde érudition.

Grundgesetz, n., θεμελιώδης νόμος, loi f. fondamentale.

Grundherr, m., ὁ κύριος τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον κτίζεται ἕνε σπίτι κτλ., seigneur m. foncier.

Grundlage, f., τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις, fondement, m., base, f.

Grundlegung, f., ἡ θεμελίωσις, fondation, f.

Gründlich, adj. θεμελιώδης, foncier, solide, profond.

Gründlichkeit, f., τὸ θεμελιῶδες, solidité, f.

Gründling, m., ὁ γοῦσιός, (ὑδρ. τι), goujon (poisson), m.

Grundlinie, f., ἡ βάσις (τριγώνου, τετραγώνου κτλ.), (géom.) base (p. e. d'un triangle, d'un carré etc.).

Grundlos, adj. ἀθεμέλιωτος, ὁποῦ δὲν ἔχει θεμέλιον, πολλὰ βαθὺς, sans fond, très-profond; (μεταφ.) ἀθεμελίωτος, ἀναπόδειχτος, fig. mal fondé, sans raison; ein grundloser Weg, δρόμος ὅλο χαλασμένος, ἀπέρασιος, chemin m. impraticable, rompu.

Grundlosigkeit, f., τὸ ἀθεμελίωτον, profondeur f. immense; (μεταφ.) τὸ ἀθεμελίωτον, ἀναπόδειχτον, fausseté f. d'une assertion (qui manque de raison).

Grundmauer, f., ὁ τοῖχος τοῦ θεμελίου, embasement, m.

Grundpfahl, m., πάλουκι ἐμπηγμένον εἰς τὸ θεμέλιον, pilotis, m.

Grundregel, f., ὁ θεμελιώδης κανών, règle f. fondamentale.

Grundriß, m., ἡ ἐγκοσμογραφία

(δοπιλου, πύλως), plan, *m.*, ichnographie, *f.*

Grundſatz, *m.*, ἡ ἀρχὴ, γνώμη (ὅπου εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὴν πράξιν ἑνὸς ἀνθρώπου), principe, *m.*, maxime, *f.*; (εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὰ μαθηματικὰ) ἀξίωμα, λόγος ἀναμφίβολος, (philos. et mathém.) axiome, *m.*

Grundſäule, *f.*, σιύλος τοῦ θεμελίου, colonne *f.* fondamentale.

Grundſprache, *f.*, γλῶσσα πρωτότυπος, ὅπου δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην, langue *f.* originale; ὁμοίως ἡ γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον τὸ πρωτότυπον, langue de l'original.

Grundſtein, *m.*, ἡ πρώτη πέτρα βαλμένη εἰς τὸ θεμέλιον, pierre *f.* fondamentale.

Grundſteuer, *f.*, δάσιμον ἀπὸ τὰ ἀκίνητα καλά, taille *f.* réelle.

Grundſtoff, *m.*, τὸ στοιχεῖον, élément, *m.*

Grundſtrich, *m.*, βάσις (πρώτη γραμμὴ) ἑνὸς γράμματος, jambage *m.* d'une lettre.

Grundſtück, *n.*, ἀκίνητον καλὸν, (πλον. ὑποκίτιον, χωράφι, κῆπος), bien-fonds, immeuble, *m.*, terre, maison, *f.*

Grundſuppe, *f.*, τὸ κατακάθισμα, ἡ σπαστρίαις ὅπου μπήσκουν εἰς τὸν πάτον, fondrilles, *f. pl.*, lie, ordure, *f.*

Grundtext, *m.*, τὸ ῥητὸν τοῦ πρωτοτύπου, original, *m.*

Gründung, *f.*, ἡ θεμελίωσις, fondation (*prop. et fig.*), *f.*

Grundzahl, *f.*, πρωτότυπος ἀριθμός, nombre *m.* cardinal.

Grundzins, *m.*, χρονικὴ πληρωμὴ τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμῃ ἐκεῖνος ὅπου ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον, censive, rente, redevance, *f.*

Grüne, *f.*, ἡ πρασινάδα, πράσινα χορτάρια, vert, *m.*, herbes vertes, *f.*

Grünen, *v. n.* πρασινίζω, verdir, verdoyer.

Grünkraut, *n.*, τὰ λαχανικὰ, herbes *f. pl.* potagères.

Grünlich, *adj.* ἀλλίγον πράσινος, πρασινωπίζικος, verdâtre.

Grünſpan, *m.*, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, (ἰουρκ. τὸ τζεγκιάρι), vert-de-gris, *m.*

Grünſpecht, *m.*, ὁ δρυοκολάπτης, (πουλλί τι εἰς τὰ δέντρα), pivert, *m.*

Grunzen, *v. n.* γρυλλίζω, (φωνάζω ὡσὰν τὰ γουρούνια), grogner.

Gruppe, *f.*, σύναξις πολλῶν ὑποκειμένων ὅπου στέκονται μαζὺ ἢ ὅπου παρασταίνονται μαζὺ εἰς ζωγραφίαν, groupe, *m.*

Gruppiren, *v. a.* συνδέτω, παρασταίνω μαζὺ πολλὰ ὑποκείμενα εἰς ζωγραφίαν, grouper.

Gruß, *m.*, ὁ χαιρετισμός, salut, *m.*, salutation, *f.*

Grüßen, *v. a.* χαιρετῶ, saluer.

Grütze, *f.*, χριθάρι ἢ βρόμι ξεφλουδισμένον, grau, *m.*; (*metaph.*) ἀγχίνοια, φρονησις, *fam.* esprit, *m.*

Grützhändler, *m.*, ἐκεῖνος ὅπου πωλεῖ ξεφλουδισμένα χριθάρια κτλ., grenetier, *m.*

Grützkopf, *m.*, ἕνας ἀνόητος, (ἀχμάκης), tête *f.* écervelée, butor, *m.*

Guardian, *m.*, ὁ φύλαξ (εἰς τὰ μοναστήρια), père-gardien, *m.*

Gucken, *v. n. fam.* κυτάζω (μὲ περιέργειαν), regarder, voir, guigner.

Guckkaſten, *m.*, πενταῦκι μὲ γυαλιὰ εἰς τὸ ὁποῖον παρασταίνουν πόλις κτλ., chambre obscure portative, optique, *f.*

Gukuk, *m.*, ὁ κόκκυξ, (κούκους), coucou, *m.*

Gulden, *m.*, τὸ φιορίνι, florin, *m.*

Gülte, *f.*, *f.* Zins.

Gültbauer, *f.* Zinsbauer.

Gültig, *adj.* ἀπού ἄξιζει, καλὸς, ἄξιος, valable, bon, courant.

Gültigkeit, *f.*, ἡ ἀξία, ἀξιότης, validité, *f.*

Gummi, *n.*, τὸ κόμμι, κομμίδι, gomme, *f.*

Gummicht, *adj.* κομμιδοειδὴς, gommeux.

Gummigutta, *n.*, εἶδος τι ἀπὸ κόμμι, gomme-gutte, *f.*

Gummiren, *v. n.* ἀλείφω μὲ κόμμι, μὲ κομμίδι, gommer.

Gundermann, *m.*, χαμαίδρυς (φυτὸν), germandrée *f.* bâtarde.

Gunſt, *f.*, ἡ εὔνοια, χάρις, fa-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

veur, bienveillance, *f.*, bonnes grâces, *f. pl.*

Günſter, *ſ.* Ginſter.

Günſtig, *adj.* εὐνοϊκὸς, ἀνὴρ ἔχει εὔνοιαν, favorable, affectionné, propice; ὠφέλιμος, συμβουλητικὸς, favorablement.

Günſtling, *m.*, ἐρεῖνας ὁποῦ ἔχει τὴν εὔνοιάν τινος, ὁ ἠγαπημένος, favori, *m.*

Gurgel, *f.*, ὁ λάρυγξ, (γούγουρας), gorge, *f.*, gosier, *m.*

Gurgeln, ſich, γαργαρίζομαι, se gargariser.

Gurgelwaſſer, *n.*, τὸ νερὸν διὰ γαργάρισμα, gargarisme, *m.*

Gurke, *f.*, τὸ ἀγγοῦρι, concombre, *f.*; *fig. fam.* ſich (*dat.*) eine Gurke herausnehmen, λαμβάνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν, prendre trop de licence.

Gurkenmahler, *m.*, *fig.* ἀχαμνὸς ζωγράφος, barbouilleur, *m.*

Gurkenſalat, *m.*, σαλάτα ἀπὸ ἀγγούρια, salade *f.* de concombres.

Gurt, *m.*, ἡ ζώνη, τὸ ζωνάρι, sangle; ceinture, *f.*

Gürtel, *m.*, τὸ ζωνάρι, ceinture, *f.*

Gürten, *v. n.* ζώνω, περιζώνω, ceindre, sangler.

Gürtler, *m.*, ὁ ζωναρᾶς, ceinturier, *m.*

Guß, *m.*, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, jet, *m.*, fonte, *f.*; (Regenguß), μεγάλη βροχὴ, αἰφνίδιος βροχὴ, giboulée, ondée, *f.*

Gußeiſen, *n.*, σίδηρον ἀναλυμένον καὶ χυμένον εἰς καλοῦπι, fer *m.* de fonte.

Gußſtein, *m.*, ὁ νεροχύτης τοῦ μαγειρίου, évier, *m.*

Gut, *adj.* καλὸς, bon; *adv.* καλὰ, καλῶς. bien; für gut halten, ἔχω εὔλογον, νομίζω εὔλογον, trouver bon, juger à propos; einem etwas zu gute halten, συγχωρῶ τινός τι, pardonner qc. à q.; es gut haben, εὐρίσκομαι εἰς καλὴν κατάστασιν, être bien, être à son aise; etwas bey einem gut haben, ἔχω τι νὰ ζητήσω, νὰ λάβω ἀπὸ τινα, avoir qc. à prétendre chez q.; ich habe bey ihm noch zehn Thaler gut, ἔχω ἀκόμη νὰ λάβω δέκα ταλήρια ἀπὸ ἐκεῖνον, il lui reste encore à me payer dix écus; einem etwas gut ſchreiben, πιστιτέρω τινὰ διά τι, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον ὅτι ἔχει ἀκόμη νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐμὲ (τόσα ἢ τόσα), créditer q. pour un article; einem gut ſeyn, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ, aimer q.; gut ſagen, gut ſeyn für etwas, στέκομαι καλὸς, ἐγγυοῦμαι, répondre pour qc. ou de qc., garantir qc.; etwas gut ſeyn laſſen, ἀφίνω τι νὰ εἶναι ὅπως θέλει, laisser une chose telle quelle est, ne pas s'en soucier; ſich (*dat.*) etwas zu gute thun, ἀπερνῶ καλὰ, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, s'en donner à coeur joie, faire bonne chère; ſich (*dat.*) etwas darauf zu gute thun, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι διά τι, se vanter de qc., en tirer vanité; gut thun (als eine Arzenei), κάμνει καλὰ (ὁμιλῶντας διὰ ἰατρικὴ), faire du bien (*en parlant* d'un remède); gut thun (ſich gut thun führen, gehorchen), φέρομαι καλὰ, ὑπακούω, πείθομαι, se conduire bien, obéir, être obéissant; einem etwas gut thun, ἀντιπληρώνω τὴ ζημίαν (τινός), bonifier q. à q., dédommager q. de qc.; kurz und gut, κοντολογῆς, en un mot, en un mot, bref, en un mot.

Gut, *n.*, τὸ καλὸν, bien, ein Gut, (Landgut), ἕνα ἀγροκτηματικὸν, une terre; die Güter, τὰ καλὰ, τὰ ὑποστατικὰ, les biens, les terres; —(Waaren), τὰ πράγματα (προϊόντα γεντοῦ), marchandises, *f. pl.*

Gutachten, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, parère, *m.*

Gutartig, *adj.* καλοήθης, bienné; (von Fiebern, Blattern ꝛc.), ἐλαφρὸς, ὁποῦ δὲν φέρει κίνδυνον ζωῆς, de bonne qualité, qui n'est pas malin (*en parlant* des fièvres, de la petite vérole etc.).

Gutbefinden, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, *m.*; συγκατάνευσις, approbation, *f.*

Gutdünken, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, *m.*, opinion, *f.*; nach Ihrem Gutdünken, κατὰ τὴν ἀρεσκειάν σας, ὅπως σᾶς εἶναι ἀρεστὸν, comme bon vous semblera.

Gute, *n.*, τὸ καλὸν, bon; bien, *m.*; im Guten, μὲ γλυκὸν τρόπον, à l'amiable.

Güte, *f.*, ἡ καλοσύνη, bonté,

f.; ἡ καλοκαγαθία, bénignité, douceur, f.; in der Güte, μὲ φιλίαν, μὲ φιλικὸν τρόπον, (χωρὶς καυγάδες), à l'amiable; haben Sie die Güte, ἔλᾶβετε τὴν καλοσύνην, κάμετέ μοι τὴν χάριν, ayez la bonté, faites-moi la grâce.

Gutebel, m., (Art Weinbeeren), εἶδος καλοῦ σταφυλιοῦ, chasselas m. blanc (sorte de raisin).

Güterbeſchauer, m., διωρισμένος ἐξεταστὴς διὰ τὰ πράγματα ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἕνα τόπον, visiteur (de marchandises), m.

Güterbeſtäter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὸ σάλαιμον τῶν πραγμάτων (Ital. spedizione), expéditeur, m.

Guthaben, n., τὰ ἔσπρα ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ (διὰ πράγματα πωλημένα κτλ.), (commerce.) revenant-bon, m.

Gut heißen, v. n. ἐπαινῶ, λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, κρίνω εὔλογον, trouver bon, approuver qc.

Gutherzig, adj. καλοκάγαθος, πρόθυμος νὰ βοηθήσῃ ἄλλους, qui a le coeur bon, benin, débonnaire.

Gutherzigkeit, f., ἡ καλοκαγαθία, bonté f. de coeur.

Gütig, adj. καλὸς, εὐνοϊκὸς, καλοκάγαθος, bon, bienveillant, débonnaire, doux, gracieux; ſeyn Sie ſo gütig, λάβετε τὴν καλοσύνην, ayez la bonté.

Gütigkeit, f., ἡ καλοκαγαθία, bonté, bienveillance, f.

Gütlich, adj. φιλικὸς, amiable; fam. ſich (dat.) gütlich thun, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, ξεφαντώνω, se donner du bon temps, faire bonne chère.

Gutmüthig, adj. καλὸς, ὁποῦ εὔκολα παρακινεῖται νὰ κάμῃ χάριν, καλοκάγαθος, bon, débonnaire, d'une humeur douce.

Gutmüthigkeit, f., ἡ καλοκαγαθία, bonté de coeur, bonhomie.

Gut ſagen, für etwas, für einen —, ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς, répondre de qc., de q., garantir qc.

Gut ſeyn, einem, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ, aimer qn.; für einen, ſ. Gut ſagen.

Gutsherr, m., ὁ αὐθέντης ἑνὸς ὑποστατικοῦ, seigneur m. d'une terre.

Gutthat, f., τὸ εὐεργέτημα, bienfait, m.

Gutthäter, m., ὁ εὐεργέτης, bienfaiteur, m.

Gutthätig, adj. εὐεργετικὸς, bienfaisant.

Gutthätigkeit, f., ἡ εὐεργεσία, bienfaisance, f.

Gut thun, ſ. Gut.

Gutwillig, adj. θεληματικὸς, ἑκούσιος, πρόθυμος εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν, volontaire, prêt à secourir, prêt à servir q.

Gutwilligkeit, f., ἡ προθυμία εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν, bonne volonté, complaisance, f.

Gymnaſiaſt, m., ὁ γυμνασιάτης, μαθητὴς εἰς γυμνάσιον, εἰς σχολεῖον, écolier, m.

Gymnaſium, n., τὸ γυμνάσιον, σχολεῖον, gymnase, collége, m.

Gyps, m., ὁ γύψος, plâtre, m.

Gypsdecke, f., ταβάνι ἀπὸ γύψον γκιαμένον, plafond m. de plâtre.

Gypſen, v. a. γυψώνω, plâtrer.

Gypsmalerey, f., ζωγραφία εἰς γύψον ὑγρὸν, peinture f. à fresque.

H.

Ha! Ah! (μπρὶ), φωνὴ θυμοῦ καὶ θαυμασμοῦ, ah! (exclamation de colère et d'admiration).

Haar, n., ἡ τρίχα, cheveu; poil, m.; (— bas Kopfhaar), τὰ μαλλιὰ, les cheveux; la chevelure; bey einem Haare, es fehlte kein Haar, ὀλίγον ἔλλειπε, il s'en est peu fallu que . . .; auf ein Haar, πολλὰ ἐξηκριβωμένως, ακριβῶς, exactement, justement, parfaitement bien; es iſt kein Haar — an ihm, αὐτὸς εἶναι ἰσχυρὸς, ὀξυδερκὴς, ὄλο διατραμμένος, c'est un rauvien; ſie liegen einander in den Haaren, μαλώνουν, ἔχουν καυγάδες, ils se querellent.

Haarband, n., δέσιμον, κορδέλλα διὰ τὰ μαλλιὰ, cordonnet m. de cheveux.

Haarbeutel, m., σακκοῦλα διὰ

τὰ μαλλιά, bourse *f.* à cheveux.

Haarbürste, *f.*, βοῦρτζα διὰ τὰ μαλλιά, brosse *f.* pour les cheveux.

Haaren, sich, *v. r.* χάνω ταῖς τρίχες, ἀλλάζω ταῖς τρίχες, muer.

Haarfein, *s.* Haarklein.

Haarflechte, *f.*, ἡ πλεξοῦδα, tresse *f.* de cheveux.

Haarförmig, *adj.* τριχοειδής, capillaire.

Haargürtel, *m.*, κιλίκιον, τρίχινον ζωνάρι, cilice, *m.*

Haarhemd, *n.*, τριχίνιον, τρίχινον ὑποκάμισον, haire, *f.*

Haaricht, *adj.* τριχώδης, ὅμοιος μὲ τρίχες, qui ressemble au poil.

Haarig, *adj.* τριχερός, μαλλιαρός, chevelu; velu, poilu.

Haarklein, *adj.* καταλεπτός, λεπιότερος ἀπὸ τρίχαν, délié comme un cheveu; (μεταφ.) καταλεπτῶς, πολλὰ ἐξηκριβωμένως, *fig.* jusqu' à la moindre circonstance.

Haarkamm, *m.*, κτένι, peigne, *m.*

Haarkräusler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καιζερώνει τὰ μαλλιά, coiffeur, perruquier, *m.*

Haarlocke, *f.*, ὁ βόστριχος, καιζαρὰ μαλλιά, boucle, *f.*, anneau (de cheveux), *m.*

Haarnabel, *f.*, βελόνη διὰ τὰ μαλλιά, aiguille *f.* de tête; βελόνη ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ μαλλιὰ διὰ στολισμόν, épingle *f.* à cheveux.

Haarpuder, *m.*, πούδη διὰ τὰ μαλλιά, poudre *f.* à poudrer.

Haarputz, Haarschmuck, *m.*, στολισμὸς τῶν μαλλιῶν, frisure, coiffure, *f.*

Haarröhrchen, *n.*, σωλὴν (σίφων) λεπτότατος (ὡσὰν τρίχα λεπτός), tuyau *m.* capillaire.

Haarsalbe, *f.*, ἀλειμὴ διὰ τὰ μαλλιά, pommade, *f.*

Haarscharf, *adj. fam.* πολλὰ κοντερός, très-tranchant; (μεταφ.) πολλὰ ἐξηκριβωμένος, très-exact; etwas — beweisen, ἀποδεικνύω τι ἀναντιῤῥήτως, prouver qc. d'une manière irréfutable.

Haarschlächtig, *s.* Herzschlächtig.

Haarseil, *n.*, φτιλὶ ἀπὸ τρίχες (ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ χειρουργοί), (chir.) seton, *m.*

Haarseite, *f.*, (des Leders), τὸ μέρος τοῦ τομαριοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ τρίχες, flour *f.* du cuir.

Haarsieb, *n.*, κόσκινον ἀπὸ τρίχες, κέντουκλον, étamine *f.* de crin, sas, tamis, *m.*

Haarsohle, *f.*, πατοῦνα φτιασμένη ἀπὸ τρίχες, semelle *f.* de crin.

Haar-Tour, *f.*, ἡ ψευδοκόμη, ψεύτικα μαλλιὰ ὁποῦ βάνει ὁ φαλακρὸς καὶ τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν μὲ τὰ φυσικὰ μαλλιά, tour *m.* de cheveux.

Haartuch, *n.*, τὸ τρίχινον, τρίχινον πανί, étamine, haire, *f.*

Haarwachs, *n.*, ἀλειμὴ (ἀπὸ κηρὶ φτιασμένη) διὰ τὰ μαλλιά, pommade (faite de cire); (Sehne, Flechse), τὸ νεῦρον, ὁ τένων, tirant, tireaux-dents, *m.*

Haarwickel, *m.*, κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὰ μαλλιά, papillote, *f.*

Haarwuchs, *m.*, ἡ αὔξησις τῶν μαλλιῶν, crue *f.* de cheveux.

Haarwulst, *f.*, τύλιγμα μαλλιῶν ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες διὰ στολισμόν, bourrelet de cheveux, chignon, *m.*

Haarzirkel, *m.*, διαβήτης μὲ λεπτοτάτας μύτας, compas *m.* à pointes très-fines.

Haarzopf, *m.*, ἡ πλεξοῦδα ἀπὸ μαλλιά, tresse *f.* de cheveux; *s.* Zopf.

Habe, *f.*, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχει τις, bien, *m.*; *fam.* Habe und Gut, ὅλα ὅσα ἔχει τις, tout son bien.

Haben, *v. a.* ἔχω, avoir; (*pour*) κάθει, tenir; da hast du es, λάβε το, πάρε το, tiens, voilà; (μεταφ.) νὰ ἰδῇς κόρα εἶχαμες, καὶ τί θὰ πῇς, te voilà pris, tu as tiens dans l'aile; es hat nichts auf sich, δὲν κάμνει τίποτε, cela ne fait rien, n'importe; gut haben, *s.* Gut.

Haber, *s.* Hafer.

Habercht, *m.*, *fam.* ἐκεῖνος ὁποῦ φιλονεικεῖ εἰς ὅλα, (ὁποῦ θέλει νὰ ἔχῃ δίκαιον εἰς ὅλα), ergoteur, disputeur, *m.*

Habhaft, *adj.* nur: habhaft werden, πιάνω, καταπιάνω, saisir, attraper.

Habicht, *m.*, τὸ ἱεράκι, γυρφάκι, autour, *m.*

Habichtnase, *f.*, μύτη ἀγκιλωμένη ὡσὰν τοῦ ἀετοῦ, nez *m.* aquilin.

Habit, *m.*, *s.* Kleid, Kleidung.

Habschaft, *s.* Habseligkeit.

Habseligkeit, *f.*, gewöhnlich: die Habseligkeiten, (*pl.*), τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ὅλα ὅσα ἔχει τις, les hardes *f. pl.* tout ce qu'on a.

Habsucht, *f.*, ἡ πλεονεξία, φιλαργυρία, avidité *f.* de biens.

Habsüchtig, *adj.* πλεονέκτης, ὁποῦ ζητεῖ πάντοτε περισσότερα, φιλάργυρος, avide de bien.

Hacke, *f.*, σαντίδι εἰς τὸ ὁποῖον κατακομματιάζουν τὸ κρέας, tailloir, hachoir, tranchoir, *m.*; (musikalisches Instrument), μουσικόν τι ὄργανον μὲ χορδὰς ταῖς ὁποίαις κτυποῦν μὲ δύο λεπτὰ ξύλα, τὸ κύμβαλον, tympanon (instrument de musique), *m.*

Hacke, *f.*, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, hoyau, *m.*, houe, pioche, (am Schuhe), ἡ πτέρνα (τοῦ παπουτσιοῦ), talon (d'un soulier), *m.*

Hacken, *v. a.* κόπτω (ξύλα κλ.) μὲ τσεκοῦρι, fendre (du bois etc.) avec la hache; κατακομματιάζω (κρέας), hacher (le viande); σκάπτω (μὲ τὸν δίκελλον), houer, piocher; (von den Vögeln), κτυπῶ ἢ τζιμπῶ μὲ τὴν μύτην, (ὡσὰν τὰ πουλιά), becqueter.

Häcksling, Häcksel, *m.*, ἄχυρα κατακομματιασμένα (διὰ τροφὴ τῶν ζώων), paille *f.* hachée.

Hackmesser, *n.*, μαχαίρι μεγάλον μὲ τὸ ὁποῖον λιανίζουν τὸ κρέας, couperet, hachoir, *m.*

Hadsch, *m.*, ὁ χοῖρος, verrat, *m.*; *s.* Eber; *pop.* (μεταφ.) ἄνθρωπος ἀπαστρος, γουρούνι ἀληθινόν, *fig.* vrai cochon, *m.*

Hader, *m.*, (Streit), τὸ μάλωμα, ἡ διχόνοια, querelle, dispute, *f.*

Hader, *m.*, (Lappen), παλαιόπανον, τζόντζαλον, (τὸ πάκος), chiffon, torchon, *m.*

Haderer, *m.*, ὁ μαλωτής, (καυγατζῆς), querelleur, *m.*

Haderlump, *m.*, *pop.* ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει τὰ παλαιόπανα, chiffonnier, *m.*; *s.* Lumpensammler.

Hadern, *v. n.* μαλώνω, quereller, disputer.

Hafen, *m.*, ὁ λιμένας, port, havre, *m.*; (Topf), τὸ τσουκάλι, pot, *m.*

Hafer, *m.*, τὸ βρόμι, (ὁ *ἄγριωφ), avoine, *f.*

Hafergrütze, *f.*, βρόμι ξεφλουδισμένον, grain *m.* d'avoine.

Haferey, *f.*, βλάβη εἰς ἕνα καράβι ἢ εἰς ταῖς πραγματείαις ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτό, avarie, *f.*

Hafermehl, *n.*, ἀλεύρι ἀπὸ βρόμι, farine *f.* d'avoine.

Haferschleim, *m.*, ζουμὶ ἀπὸ βρόμι, crême *f.* d'avoine.

Haferstroh, *n.*, τὰ ἄχυρα ἀπὸ βρόμι, paille *f.* d'avoine.

Hafner, *m.*, (Töpfer), ὁ τζουκαλᾶς, potier, *m.*

Haft, *f.*, ἡ φυλάκωσις, φυλακή, arrêt, emprisonnement, *m.*, détention, prison, *f.*; zur Haft bringen, φυλακώνω, βάνω εἰς τὴν φυλακήν, mettre (q.) en prison.

Haft, *m.*, ὀηλυκωτήριον, agrafe, *f.*; ὀηλυκωτήριον βιβλίου, fermoir *m.* d'un livre.

Haft, *m.*, ἐφήμερον (καταλάτις), éphémère (insecte), *m.*

Häftel, *s.* Heftel.

Haften *v. n.* πιάνω, κολλῶ, μένω κολλημένος, tenir, prendre, rester, être attaché; für etwas, ἐγγυοῦμαι, πιάνομαι κιόλας διὰ τι, répondre de qc.; auf diesem Hause haften mehrere Abgaben, αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι φορτωμένον μὲ διάφορα δοσίματα, cette maison est chargée de plusieurs impôts.

Hag, *m.*, *s.* das Gehäge.

Hagebuche, *f.*, ὁ κέρρος, (εἶδος δένδρου εἰς τὰ δάση), charme (arbre), *m.*

Hagebutte, *f.*, τὸ ἄγριον τριαντάφυλλον, rose *f.* simple, rose d'eglantier; τὸ πωρικὸν τῆς ἀγρίας τριανταφυλλιᾶς, gratte-cu, *m.*

Hagebuttenstrauch, *m.*, ἀγριοτριανταφυλλιά, κυνόῤῥοδον, églantier, rosier *m.* sauvage.

Hagedorn, *m.*, ἡ λευκακανθα, ἡ ἀσπρεγκάδι, aubépine, *f.*

Hagel, *m.*, ἡ χαλάζα, τὸ χαλάζι, grêle, *f.*; (Schrot), τὰ σκαλιμάδια, dragée, *f.*

Hageln, *v. i.* es hagelt, χαλαζώνει, πίπτει χαλάζι, grêler, il grêle.

Hagelschaden, Schlag, *m.*, ζημία ὁποῦ ἔγινε ἀπὸ τὸ χαλάζι, dommage *m.* causé par la grêle.

Hagelwetter, *n.*, *καταιγὶς μὲ χαλάζι*, tempête ou pluie *f.* mêlée de grêle.

Hägen, *v. n.* *τρέφω* (*μάλιστα ἀγρίμια εἰς τὰ δάση*), nourrir (des bêtes dans une forêt); Diebe ꝛc. —, *κρύπτω κλέπτας κτλ. εἰς τὸ σπίτι μου*, donner une retraite à des voleurs; Freundſchaft —, *τρέφω ἢ ἔχω φιλίαν*, porter amitié à q.; Feindſchaft —, *ἔχω ἔχθραν, μισῶ*, avoir de l'inimitié; einen Zweifel, eine Meinung ꝛc. —, *ἔχω ἀμφιβολίαν, γνώμην κτλ.*, avoir un doute, une opinion etc.

Hägereiter, Hägebereiter, *m.*, *ὁ φύλακας τοῦ δάσους*, garde-chasse, *m.*

Hager, *adj.* *λιγνὸς, ἰσχνὸς, ξερογιγνὸς*, maigre, hâve, décharné.

Hagerkeit, *f.*, *λιγνάδα*, maigreur, *f.*

Hageſtolz, *m.*, *ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν θέλει νὰ νυπανδρευθῇ, ἀνύπανδρος, μισογύνης*, célibataire, vieux garçon, *m.*

Häher, *m.*, *ὁ κορακίας, ἡ γάϊλα, (πουλλί)*, geai (oiseau), *m.*

Hahn, *m.*, *ὁ πετεινὸς (ὁ ἀλέκτωρ)* coq, *m.*; (an der Flinte ꝛc.), *ὁ λύκος εἰς τὸ τσιμπέχι*, chien (d'un fusil etc.), *m.*; (am Faſſe), *τὸ ἐπιστόμιον εἰς τὸ βουτζί, τὸ πιπώνι*, robinet, *m.*

Hahnbuche, Hahnbutte, *f.* Hagebuche, Hagebutte.

Hähnenfuß, *m.*, *τὸ βατράχιον, (ἡ νιὸν τι)*, renoncule, *f.*

Hahnenkamm, *m.*, *τὸ κέλλιον τοῦ πετεινοῦ) τὸ χαρχάλι, κορέλι*, crête (d'un coq), *f.*

Hahnenſporn, *m.*, *τὸ πτερνιστήριον τοῦ πετεινοῦ*, ergot, *m.*

Hahnentritt, *m.*, *ἐκεῖνο τὸ ἴσπαρον ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ κρυκοῦ τοῦ αὐγοῦ*, germe *m.* d'un oeuf.

Hahnrey, *m.*, *ὁ κερατᾶς*, cocu, *m.*

Hai, Haifiſch, *m.*, *τὸ σκυλόψαρον (θαλάσσιον ψάρι ἀρπακτικόν)*, requin, squale, *m.*

Hain, *m.*, *τὸ (μικρὸν ὁποίως καὶ ἱερὸν) δάσος*, bois, bocage, *m.*

Hainbuche, *f.* Hagebuche.

Häkchen, *n.*, *μικρὸν τζιγκέλι*, agrafe, *f.*; crochet, *m.*

Häkelig, *adj.* *ἀγκιστρωτός*, pourvu de crochets; (*metaph.*) *δύσκολος, κινδυνώδης*, difficile, épineux.

Häkeln, *v. a.* et *n.* *πιάνω μὲ τζιγκέλι*, prendre avec de petits crochets; (von Katzen), *κιτσῶ μὲ τὰ νύχια (ὡς ὁ γάτος)*, donner des coups de griffe, égratigner.

Haken, *m.*, *τὸ ἀγκίστρι, ἀγκράφι, τζιγκέλι*, croc, crochet, *m.*; *fam.* das Ding hat einen Haken, *αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἔχει δυσκολίαν, εἶναι ἀμφίβολη*, il y a un accroc.

Haken, *v. a.* *πιάνω, τραβῶ ἢ κρατῶ μὲ τζιγκέλι*, prendre, tirer ou retenir avec un croc.

Hakenpflug, *m.*, *εἶδος ἀλετριοῦ χωρὶς τροχούς*, croc (pour labourer le champ), *m.*

Hälfte, *f.*, *ἡ κλειδώσις εἰς τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ ἵππου, ἀπὸ τὸ γόνυ*, jarret (d'un cheval), *m.*

Hakenzahn, *m.*, *μυτερὸν ὀδόντι (τινῶν ζώων)*, croc, crochet, *m.*

Halb, *adj.* *μισὸς, ἥμισυς*, demi, semi . . ., mi . . ., moitié, à moitié, à demi; es ist halb drey, halb vier ꝛc., *εἶναι τώρα ἡ δύω ἥμισυ, ἡ τρία ἥμισυ κτλ.*, c'est à peu près deux heure et demi, trois heures et demie etc.; halbe Stunde, *μισὴ ὥρα*, demi heure; die halbe Nacht, *τὸ μισὸν τῆς νυκτός*, moitié de la nuit; halb Waſſer, halb Wein, *μισὸ νερὸ μισὸ κρασί*, moitié eau, moitié vin; *adv. fig.* so halb und halb, *μετρίως, ἔτσι ἔτσι*, passablement, entre deux.

Halbbier, *n.*, *μισὴ πίβα*, petite-bière, *f.*

Halbbruder, *m.*, *ἀδελφὸς μόνον ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρὸς*, demi-frère, *m.*

Halbbürtig, *adj.* *ἀπου ἔχει ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός*, qui n'est que du même père ou de la même mère.

Halben, Halber, *prp.* *διὰ, χάριν, ἕνεκα*, pour, à cause.

Halbfenſter, *n.*, *μισὸν παράθυρον*, fenêtre *f.* mezzanine.

Halbgeſchoß, *n.*, *χαμηλὸν πάτωμα μεταξὺ δύω ἄλλων*, entresol, *m.*

Halbgott, *m.*, *ὁ ἡμίθεος*, demi-dieu, *m.*

Halbhemd, *n.*, *ὑποκαμίσιον*

τραχηλιὰ, ἡμιπεκάμιον, chemisette, f.

Halbinsel, f., ἡ χερσόνησος, presqu'île, péninsule, f.

Halbieren, v. a. διαιρίζω εἰς δύο μέρη, partager en deux.

Halbjahr, n., ὁ μισὸς χρόνος, τὰ ἑξάμηνον, six mois, m. pl.

halbjährig, adj. ἑξαμηνιαῖος, ἑξ μηνῶν, de six mois.

Halbkreis, m., τὸ ἡμικύκλιον, demi-cercle, hémicycle, m.

Halbkugel, f., τὸ ἡμισφαίριον, hémisphère, f.

Halbleinen, n., s. Halbtuch.

Halbmesser, n., ἡ ἡμιδιάμετρος, demi-diamètre, rayon, m.

Halbmetall, n., τὸ ἡμιμέταλλον, demi-métal, sémi-métal, m.

Halbmond, m., ἡ μισὴ σελήνη, (τὸ μισὸν ψεγγάρι), croissant, m.; (Meteorol.) τὸ ὀθωμανικὸν βασίλειον, fig. l'empire ottoman, m.

Halbrund, adj. μισοστρόγγυλος, demi-rond.

Halbschatten, m., (der Erde, bey Mondesfinsternissen), ἀντίσκιον τῆς γῆς, εἰς τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης), pénombre (de la terre, dans les éclipses de lune).

Halbscheid, Halbschied, (Halbvart, f., fam. τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν, la moitié.

halbschürig, adj. ἀπὸ τὸ δεύτερον κουρεῦμα (τῶν προβάτων), de la seconde tonte; fam. μέριος, μεσαῖος, ὑποψήφιος, médiocre, passable.

Halbschwester, f., ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς, demi-soeur, f.

Halbseiden, adj. μισο-μεταξωτὸς, catard.

Halbstiefel, m., κονιὸν ὑπόδημα, bottine, f.

Halbtuch, n., εἶδος λεπτοῦ ῥούχου, demi-drap, m.

Halbzirkel, m., s. Halbkreis.

Hälfte, f., τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν, moitié, f.

Halfter, f., τὸ καπίστριον, licou, m.; (Pistolenhalfter), φηκάρι διὰ τὴν πιστόλαν κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν, fourreau m. de pistolet.

Halftern, v. a. καπιστρώνω, mettre le licou (à un cheval).

Hall, m., ὁ ἦχος, son, m.

Halle, f., ἡ στοὰ, τὸ προαύλιον, halle, f., porche, portique; (Salzwerk), τὸ ἁλιοπήγιον, saline, f.

Hallen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ, résonner, retentir.

Hallor, m., ὁ ἁλιοπήκτης, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ἅλας, saunier, m.

Halm, m., τὸ καλάμι τοῦ σιταριοῦ κτλ., ὁ σπέλεχος, tuyau, m., tige (de blé etc.), f.

Hälmchen, n., ἕνα καλαμάκι, ἠχυρέκι, brin, m.

Hals, m., ὁ λαιμὸς, (τοῦ ἀνθρώπου κτλ. ὁμοίως καὶ τῆς φιάλας), cou (de l'homme etc., et aussi d'une bouteille etc.), m.; (die Kehle), ὁ λάρυγξ, λαιμὸς, cou, m., gorge, f.; — einer Violine ꝛc., μανὶκι τοῦ βιολιοῦ κτλ., manche (d'un violon etc.); über Hals und Kopf, μὲ πολλὴν βίαν, δηλητηριάστα, en grande hâte, précipitamment.

Halsband, n., (der Frauenzimmer), τὸ περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κτλ. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ, collier (des femmes); (der Hunde), περιζώνιος ἢ ὀρθηρένιος δεσμὸς τοῦ λαιμοῦ (τῶν σκύλων), τὸ μανίκι, collier (de cuir ou de fer etc. des chiens), m.

Halsbinde, f., τὸ λαιμοδέσμιον (τῶν ἀνδρῶν), cravate, f.

Halsbrechend, adj. πολλὰ κινδυνώδης, très-dangereux.

Halseisen, n., δεσμὸς σιδηρένιος, κρικέλλα, μὲ τὴν ὁποῖον δένουν τὸν λαιμὸν τοῦ κατάδικου, carcan, m.

Halsgericht, n., τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, justice f. criminelle; ἡ κατάδικασις εἰς θάνατον, condamnation f. à la peine de mort.

Halskette, f., ἁλυσίδα διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ, chaîne, chaînette, f.

Halskragen, m., τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τοῦ λαιμοῦ, (τσόχ. ὁ γιακᾶς), collet, tour de cou, rabat, m.

Halskrause, f., λαιμοδέσμιον μὲ δίπλωσις, μέρμες, fraise, cravate, f.

Halssache, f., ὑπόθεσις δι' ἔγκλημα ἄξιον θανάτου, affaire f. capitale, criminelle.

Halsschmuck, m., ὁ στολισμὸς τοῦ λαιμοῦ (ἀπὸ μαργαριτάρια διαμάντια κτλ.), col-

lier (ou quelque autre ornement pour le cou), *m.*

Halsschnur, *f.*, περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κτλ. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ, collier (de perles etc.), *m.*

Halsstarrig, *adj.* σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων, πεισματικός, obstiné, opiniâtre.

Halsstarrigkeit, *f.*, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα, obstination, opiniâtreté, *f.*

Halstuch, *n.*, τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν), mouchoir *m.* de cou, (pour les femmes) fichu, *m.*

Halsweh, *n.*, ὁ πόνος τοῦ λαιμοῦ, mal *m.* de gorge.

Halt, *m.*, ἡ στερεότης, fermeté, *f.*, soutien, *m.*; keinen Halt haben, δὲν εἶναι στερεὸν, δὲν βασιᾷ πολλὴν καιρόν, ne plus être ferme, commencer à se gâter, à s'ébranler; Halt machen, στέκομαι, δὲν κινῶ παρέκει (εἰς τὸν δρόμον), faire halte.

Halt, *int.* στάσου! halte! arrête!

Haltbar, *adj.* στερεὸς, ὑποῦ ἐπικρατεῖ, ὁποῦ δὲν χαλνᾶ, ferme, tenable; eine haltbare Festung, φρούριον στερεὸν (ὁποῦ ἠμπορεῖ καλὰ νὰ διαφεντευθῇ), place *f.* forte tenable.

Halten, *v. a.* et *n.* (mit den Händen), κρατῶ, tenir (des ou avec les mains); Selbaten, Wehrente, Pferde ꝛc., ἔχω τρέφω (στρατιώτας, δούλους, ἄλογα κλπ.), tenir des soldats, des domestiques, des chevaux; (Gesetze, Regeln ꝛc. —), κρατῶ, παρατηρῶ, φυλάγω (νόμους, κανόνας κτλ.), tenir, observer (des lois, des règles etc.); sein Wort —, κρατῶ τὸν λόγον μου, tenir, garder sa parole; (aufhalten, anhalten), κρατῶ, ἐμποδίζω, tenir, retenir; (meinen, denken, schätzen), νομίζω, στοχάζομαι, tenir, penser, croire, estimer; einen für reich ꝛc. —, νομίζω ὅτι τις εἶναι πλούσιος, νομίζω τινὰ πλούσιον, tenir q. pour riche, croire q. riche; (bewahren, erhalten), διατηρῶ, φυλάγω, conserver, garder; (enthalten, in sich fassen), περιέχω, contenir, tenir; eine Rede —, κάμνω ἢ βάνω ἕναν λόγον, tenir, prononcer un discours; es mit einem halten, στέκομαι ἀπὸ τὸ μέρος τινός, εἶμαι σύμφωνος μέ τινα, tenir le parti de q., être du parti de q.; viel auf einen, auf etwas halten, ἔχω καλὴν γνώμην δι' ἕναν ἢ δι' ἕνα πρᾶγμα, τιμῶ, faire grand cas de q. ou de qc.; (anhalten, Halt machen), στέκομαι, δὲν κινῶ παρέκει, faire halte; es hält schwer, hart, εἶναι δύσκολον, ἔχει δυσκολίαν, il est difficile, il est dur; sich —, an etwas, κρατοῦμαι, πιάνομαι ἀπό τι, se tenir, s'accrocher à qc.; (dauern), μένω, βαστῶ, δὲν χαλνῶ, durer, ne pas se gâter, être de garde; (im Gefecht), διαφεντεύομαι καλὰ, ἀνδρείως, tenir, resister, se défendre vaillamment.

Halter, *m.*, τὸ ἀκουμβιστήρι, soutien, *m.*

Haltung, *f.*, ἡ κράτησις, τὸ κράτημα, tenue, *f.*; (des Körpers), ὁ τρόπος τῆς κινήσεως ἢ στάσεως τοῦ σώματος, le port (du corps); (in der Mahlerey), ἡ ἕξις τοῦ ζωγράφου νὰ περικλείνῃ τὰ διάφορα τῶν πραγμάτων συμφώνως μὲ τὴν φύσιν, le clair-obscur.

Halunke, *m.*, χαμ., ὁ αἰτιδανὸς, ἄχρειος, κακότροπος, vaurien, maroufle, *m.*

Hamen, *m.*, εἶδος δικτύου διὰ ψάρευμα, truble, étiquelle, *f.*

Hämisch, *adj.* κακὸς, κακόβουλος, χαιρέκακος, malin, malicieux.

Hammel, *m.*, τὸ μουνουχισμένον κριάρι, mouton, *m.*

Hammelfleisch, *n.*, τὸ κρέας τοῦ κριαριοῦ, du mouton.

Hammeln, *v. a.* μουνουχίζω (κριάρια), châtrer (des moutons).

Hammer, *m.*, τὸ σφυρὶ, marteau, *m.*

Hammerherr, *m.*, ὁ αὐθέντης μιᾶς φαμπρίκας διὰ σιδηρικά, propriétaire *m.* d'une forge.

Hämmern, *v. a.* σφυροκοπῶ, marteler, battre à coups de marteau.

Hammerschlag, *m.*, τὸ κτύπημα τοῦ σφυριοῦ, coup *m.* de marteau; (Schlacken), ἡ πίττα ἀπὸ τὸν σίδηρον ἐξ

δικοῦ σφυροκοπεῖται, macheter, m.

Hammerwerk, n., ἡ σφυρήλατος διὰ σιδήρικά, forge, f.

Hamster, m., εἶδος μεγάλου ποντικοῦ εἰς τὰ χωράφια (μάλιστα τῆς Γερμανίας), hamster, m.

Hand, f., ἡ χεῖρ, τὸ χέρι, main, f.; die flache —, ἡ παλάμη, la paume, le plat de la main; eine schöne — schreiben, γράφω εὔμορφα, ἔχω καλὸν σχῆμα εἰς τὸ γράψιμον, avoir une belle main, une belle écriture; etwas bey der — haben, ἔχω τι χειρόγειρον, κοντά μου, avoir qc. à la main, à portée, en main; vor der Hand, κατὰ τὸ παρόν, à présent, actuellement, maintenant; nach der —, μετὰ ταῦτα, après cela, après coup; etwas vor die — nehmen, χώνω χέρι εἰς τι, ἀρχίζω νὰ κάμω μίαν δουλειάν, se mettre à faire qc.; die Arbeit geht ihm von der —, δουλεύει ἐγκάρωρα καὶ γενναῖα, il travaille avec beaucoup de vitesse, de facilité; unter der Hand, κρυφίως, χωρὶς νὰ καταλάβουν ἄλλοι, sous main, en secret, secrètement.

Handarbeit, f., τὸ ἐργόχειρον, ἔργον τῶν χειρῶν, travail de main, ouvrage m. de la main.

Handarbeiter, m., ὁ ἐργάτης, (ὁποῦ δουλεύει μὲ τὰ χέρια του), manoeuvre, manoeuvrier, m.

Handballen, m., τὸ παχὺ μέρος τῆς παλάμης ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον, talon m. de la main.

Handbecken, n., ἡ λεκάνη διὰ νίψιμον, cuvette, f., bassin, lavemain, m.

Handbeil, n., τζεκοῦρι μικρόν, hachette, f.

Handbuch, n., τὸ ἐγχειρίδιον, μικρὸν βιβλίον, manuel, m.

Händchen, n., τὸ χεράκι, petite main, m.

Handdienst, m., s. Handfrohne.

Händeklatschen, n., ὁ κρότος τῶν χειρῶν, claquement m. de mains.

Handel, m., ἡ πραγμάτεια, ἐμπορία, commerce, négoce, trafic, m.; ἀγορά, παζάρι, marché, m.; (ein Handel, eine Rechtssache), μία λογομαχία, ἕνα κριτολόγημα, affaire (en justice), f., procès, m.

Händel, m. pl., μαλώματα, (καυγάδες), querelles, f. pl.

Handeln, v. n. πραγματεύω, trafiquer, commercer, faire commerce; mit Seide, Wolle ꝛc. —, πραγματεύω μὲ μεταξωτὰ, μὲ μαλλὶ κτλ., πωλῶ μεταξωτὰ, μαλλὶ κτλ., trafiquer en soies, en laines etc.; um etwas —, πραγματεύομαι, παζαρεύω, marchander qc.; (unterhandeln), πραγματεύομαι, ἔχω συνομιλίας, traiter, négocier; (von einer Sache), πραγματεύομαι, διαλαμβάνω, traiter (de qc.); (verfahren), πράττω, μεταχειρίζομαι, agir, en user, procéder.

Handelsbrief, m., πραγματευτικὴ γραφὴ, lettre f. de commerce.

Handelsbediente, m., s. Handelsdiener.

Handelsbuch, n., κατάστιχον πραγματευτοῦ, livre m. de marchand.

Handelschaft, f., ἡ πραγμάτεια, négoce, commerce, m.

Handelsdiener, m., δοῦλος (βαθὺς) εἰς πραγματεῖον, commis (de marchand), m.

Handelsfrau, f., ἡ πραγματεύτρια, commerçante, marchande, f.

Handelsgeist, m., πραγματευτικὸν πνεῦμα, esprit m. mercantil.

Handelsgenoß, -gesellschafter, m., συντροφος πραγματείας, associé, m.

Handelsgericht, n., κριτήριον διὰ πραγματευτικὰς ὑποθέσεις, tribunal m. de commerce.

Handelsgesellschaft, f., πραγματευτικὴ συντροφία, société de commerce, compagnie, f.

Handelsgewicht, n., πραγματευτικὸν ζύγι, poids m. marchand.

Handelshaus, n., πραγματευτικὸν σπίτι, πραγματεῖα, maison f. de commerce.

Handelsherr, m., αὐθέντης πραγματευτικοῦ σπιτιοῦ, ὁ πραγματευτὴς, ἔμπορος, commerçant, trafiquant, m.

Handelsleute, m. pl., οἱ πραγματευτοί, négociants, m. pl.

Handelsmann, m., (μικρὸς)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

πραγματευτής, négociant, trafiquant, m.

Handelsplatz, m., τύπος πραγματείας, πραγματευτικὸς τόπος, place f. marchande.

Handelsrecht, n., νόμος τῆς πραγματείας, lois f. pl. du commerce, droit m. de commerce.

Handelsschiff, n., πραγματευτικὸν πλοῖον (χαράβι), vaisseau m. marchand.

Handelsstadt, f., πραγματευτικὴ πόλις, ville f. marchande.

Handfesseln, f. pl., οἱ σιδηρέοι δεσμοὶ διὰ τὰ χέρια, ἡ χειροπέδαις, menottes, manicles, f. pl.

Handfest, adj. δυνατός, ἰσχυρός, fort de main, robuste.

Handfeste, f., τὸ δίκαιον τῆς ἀποκτήσεως, γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις αὐτὸ τὸ δίκαιον, droit m. de possession, lettre f. par laquelle on assure ce droit à q.

Handfrohne, f., ἀγγαρεία, δουλειὰ μὲ τὰ χέρια, ὁποῦ χρεωστεῖ ὁ χωριάτης εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ χωρίου, corvée f. personnelle, de corps.

Handgeld, n., ὁ ἀρραβὼνας ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁπού γίνεται στρατιώτης, engagement m. (d'un soldat); (bey Verkäufern), τὰ πρῶτα ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνει τις πωλῶντας πρᾶγμα, étrenne, f.

Handgelenk, n., καρπὸς τῆς χειρός, poignet, m.

Handgemein werden, ἔρχομαι εἰς τὰ χέρια, πολεμῶ, πιάνομαι μὲ τὸν ἐχθρόν, πιάνομαι μὲ τὸν ἐχθρόν, en venir aux mains.

Handgemenge, n., ἡ μάχη, ὁ πόλεμος (ὅταν πιάνονται ἀπὸ κοντά), mêlée, f.

Handgeschmeide, n., τὰ ψέλλια, περυβραχιόνια, στολίδια τῶν χειρῶν, bijoux, bracelets, m. pl.; ἡ χειροπέδαις, menottes, f. pl.

Handgicht, f., χειράγρα, goutte aux mains, chiragre, f.

Handgerehr, n., f. Glinte.

Handgreiflich, adj. ὀφθαλμοφανὴς, (τόσον φανερὸς ὥστε ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιάσῃ μὲ τὰ χέρια), palpable.

Handgriff, m., τὸ χερούλι, τὸ μανίκι, anse, poignée, f.; (Art etwas anzugreifen), ὁ τρόπος νὰ κάμῃ τις τι, νὰ πιάσῃ τις τι μὲ τὸ χέρι, maniement, m., adresse, pratique, routine, f.

Handhabe, f., τὸ χερούλι, anse, f.

Handhaben, v. a. μεταχειρίζομαι, πιάνω μὲ τα χέρι, manier; die Gerechtigkeit —, ἐξακολουθῶ τὴν δικαιοσύνην, maintenir, administrer la justice.

Handkauf, m., ὁ ψοῦνος, ἡ ἀγόρασις μικροῦ πράγματος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πρώτου νοικοκύρου, achat à la main; διανοπούλησις, commerce m. en détail; τὰ πρῶτα ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνει τις πωλῶντας πρᾶγμα, étrenne, f.

Handkorb, m., μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστάζουν μὲ τὰ χέρια, panier m. à anse, manequin.

Handkrause, f., ἀκροπερτίδιον (λεπτὸν παπλὶ μὲ μέρος εἰς τὰ ἄκρον τοῦ μανικιοῦ εἰς τὸ ὑποκάμισον), manchette, f.

Handkuß, m., τὸ φίλημα τοῦ χεριοῦ, baisemain, m.

Handlangen, v. n. βοηθῶ (βαστῶντας τινὸς τι μὲ τὸ χέρι· πέτρας, ξύλα κτλ.), être aide-à-maçon, être à manoeuvre.

Handlanger, m., ὁ ἐργάτης βοηθὸς τοῦ τσιοχκίσιου, manoeuvre, aide-à-maçon, m.

Handleitung, f., ἡ διδασκαλίας, ὁδηγία, manuduction, conduite, instruction, f.

Händler, m., nur in Zusammensetzungen, als: Buchhändler (μόνον εἰς τὰ σύνθετα, οἷον βιβλιοπώλης, Weinhändler κρασοπουλητὴς, ὀψοπώλης, κτλ., marchand (dans la compos. p. e.) libraire (marchand de livres), marchand m. de vin etc.

Handleuchter, m., λυχνάρι ἀπ' βαστοῦν μὲ τὸ χέρι, manchet, bougeoir, m.

Handlich, adj. ὁπού εἶναι τις νὰ μεταχειρισθῇ μὲ τὸ χέρι, maniable; ἡμερὸς traitable, doux.

Handlung, f., ἡ πρᾶξις, μεταχείρισις, action, f.; — πραγματεία, negoce, commerce tratic, m.; ἀπλὴ πραγματείας, μία πραγματεία, son f. de commerce.

Handmühle, f., ὁ χειρόμυλος, moulin m. à bras.

Handpferd, n., τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν ζευγμένον, cheval m. de main.

Handquehle, f., f. Handtuch.

Handramme, f., ξύλον χονδρὸν μὲ σίδηρον εἰς τὴν ἄκριαν μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν πάσσαλους εἰς τὴν γῆν, demoiselle, hie, f.

Handreichung, f., βοήθεια (ὁποῦ γίνεται, ἁπλωνοντάς τι μὲ τὸ χέρι), assistance, aide, f.

Handsage, f., πριόνι μικρὸν, scie f. à main.

Handschellen, f. pl., ἡ χειροπέδαις, σιδηρέοι δεσμοὶ διὰ τὰ χέρια, menottes, manicles, f.

Handschlag, m., ὑπάσχεσις τὴν ὁποίαν κάμνει τις δίδωντας τὸ χέρι, promesse f. solennelle en touchant dans la main; den Handschlag geben, δίδω τὸ χέρι μου εἰς σημεῖον ὑποσχέσεως, toucher dans la main (de q.) en signe de foi, donner sa foi.

Handschreiben, n., ἰδιόχειρος γραφὴ (βασιλέως ἢ ἡγεμόνος), lettre f. de la main d'un prince.

Handschrift, f., τὸ χέρι, τὸ γράψιμον τινος, main, écriture, caractere, f.; (Geschriebenes, Manuscript), τὸ χειρόγραφον, τὸ γράμμα, manuscrit, m.; (Verschreibung), ἡ ὁμολογία (χρέους), obligation, f.

Handschriftlich, adj. et adv. διὰ γραμμάτος, par écrit.

Handschuh, m., τὸ χειρόκτι (ἡ χειροθήκη), gant, m.

Handschuhmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει χειρόκτια, gantier, m.

Handthieren, f. Hantbieren.

Handtuch, n., τὸ χειρομάνδυλον, χειρόμακτρον, essuiemain, m.

Handwagen, m., ἁμαξάκι μὲ δύο τροχοὺς συρόμενον ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον, brouette (à deux roues), f.

Handvoll, f., μία φοῦχτα, μία χοῦφτα, poignée, f.; (μεταφ.) ὀλίγον, fig. une poignée, très-peu.

Handwasser, n., νερὸν διὰ νίψιμον τῶν χειρῶν, eau à laver les mains.

Handwerk, n., ἡ χειροτέχνη, métier, m., profession, f.; (Zunft), ἡ ἑταιρία, συνέλευσις τῶν τεχνιτῶν, corps m. de métier.

Handwerker, Handwerksmann, m., ὁ τεχνίτης, χειροτέχνης, artisan, ouvrier, m.

Handwerksbursch, Handwerksgeselle, m., σύνδουλος τεχνίτου, garçon m. de métier.

Handwerksgebrauch, m., συνήθεια (ἐπιχωριστὴ) τῶν τεχνιτῶν, usage m. des gens de métier.

Handwerksjunge, Handwerkslehrling, m., ἀρχάριος εἰς τεχνίτην, apprenti m. de métier.

Handwerksleute, m. pl., οἱ τεχνῖται, χειροτέχνηται, gens, m. et f. pl. de métier.

Handwerksmäßig, adj. et adv. κατὰ τὸν τρόπον τῶν τεχνιτῶν, conforme à l'usage des gens de métier; (μεταφ.) μηχανικῶς, κατὰ μηχανικὸν τρόπον, mécaniquement.

Handwerkszeug, n., τὰ ἐργαλεῖα τοῦ τεχνίτου, outils, m. pl., attirail, m.

Handwörterbuch, n., πρόχειρον λεξικόν, manuel, lexique, dictionnaire m. portatif.

Handwurzel, f., ὁ καρπὸς τῆς χειρός, poignet, m., (anat. carpe, m.).

Handzeichnung, f., σχεδίασμα μὲ τὸ χέρι γινόμενον, ζωγραφία μὲ μολυβοκονδύλαρι, dessin m. à la plume, au crayon.

Handzug, m., σχῆμα μὲ τὸ κονδύλι, κονδυλιὰ, μονοκονδυλιὰ, parafe, m.

Hanf, m., τὸ κανναβι, chanvre, m.

Hanfacker, m., Hanffeld, n., ἀγρὸς σπαρμένος μὲ κανναβι, chenevière, f.

Hanfbrecht, f., κόπανος διὰ κανναβι, brisoir, m., manque, f.

Hanfbarre, f., τόμος (ψοῦρνας) εἰς τὸν ὁποῖον στεγνώνουν τὸ κανναβι, hâloir, m.

Hänfen, adj. κανναβινος, κανναβένιος, de chanvre.

Hänfling, m., ὁ σπιναγγελλανὸς, (ὁ υλλ), linotte, f.

Hanföhl, n., το κανναβέλαιον, huile f. de chenevis.

Hanfsäte, f., τόπος ὅπου μοσκώνουν τὸ κανναβι, sautoir (de chanvre).

Hanfsamen, m., τὸ κανναβόσπορον, chenevis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Hang, *m.*, (Abhang), *ὁ κατήφορος*, penchant, *m.*, pente, *f.*; (Neigung), *ἡ κλίσις, ὄρεξις, προδυμία, ῆθ.* penchant, *m.*, inclination, *f.*, attachement, *m.*

Hängebauch, *m.*, *κρεμαμένη γονδρὴ κοιλία*, ventre *m.* avalé.

Hängebrücke, *f.*, *γεφύρι ὁποῦ κρέμεται εἰς ἀλύσους*, pont *m.* en soupente.

Hangeleuchter, Hängeleuchter, *m.*, *s.* Kronleuchter.

Hangematte, Hängematte, *f.*, *κρεβάτι κρεμασμένον ἀπὸ τὸ ταβάνι (μάλιστα εἰς τὰ καράβια)*, hamac, branle, *m.*

Hangen, Hängen, *v. n. κρέμαμαι, κρέμομαι*, prendre, être suspendu; (schief —, sich neigen), *γυρνῶ, κλίνω εἰς ἕνα μέρος, πηγαίνω εἰς τὸν κατήφορον*, pencher d'un côté, aller en pente; an etwas —, *εἶμαι προσκολλημένος εἰς τι*, être attaché, tenir à qc.; (*metaph.*) *ἀγαπῶ πολλά, ῆθ.* être attaché, aimer; — bleiben, *πάνομαι (οἷον· ἀπὸ ἕνα καρφὶ ἀπερνῶντας)*, s'accrocher, être accroché (*p. e.* à un clou etc.).

Hängen, *v. a. κρεμῶ, κρεμάζω, κρέμνῶ*, pendre, suspendre; sich —, *πνίγομαι μόνος μου (ἀπὸ ἕνα σχοινί)*, se pendre; *fig.* den Kopf —, *κλίνω τὸ κεφάλι, εἶμαι λυπημένος*, pencher la tête, être triste; *fam.* das Maul —, *χολιάζω, σκυθρωπάζω*, bouder.

Hängeschloß, *n.*, *κλειδαριὰ κιντὴ, κλειδαριὰ κρεμαμένη*, cadenas, *m.*

Hangriemen, *m.*, *τὸ λουρὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ ἁμάξι*, soupente, *f.*

Hänsa, Hanse, *f.*, *ἡ ἄνσα, ὁ (πάλαι) πραγματευτικὸς σύνδεσμος μερικῶν πόλεων τῆς βορειακῆς Γερμανίας*, hanse, *f.*

Hanseatisch, *adj. ἀνσεατικὸς, ὁηλαδὴ μετέχων εἰς τὸν πραγματευτικὸν σύνδεσμον λεγόμενον ἄνσα*, hanséatique.

Hanseſtadt, *f.*, *ἀνσεατικὴ πόλις, πόλις μετέχουσα εἰς τὴν ἄνσαν*, ville *f.* hanséatique; *s.* Hanse.

Hänſeln, *v. a. δέχομαι (ἕναν ἀρχάριον εἰς πραγματείαν, μαθητὴν κτλ.) μὲ παρήγειες τζερεμόνιαις, καὶ παιδεύωντάς τον μὲ διαφόρους τρόπους*, initier un novice (par des cérémonies étranges ou ridicules); (*μεταφ.*) *περιγελῶ τινα*, railler q.

Hanswurſt, Harlekin, *m.*, *ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαρᾶς)*, arlequin, farceur, *m.*

Hanthieren, *v. n. δουλεύω, κάμνω δουλειάς*, manier, travailler; — *θορυβῶ, κάμνω κτύπον*, faire du bruit, du tapage.

Hanthierung, *f.*, *ἡ δουλειὰ (τῶν χειρῶν, χειροτεχνη)*, métier, *m.*, profession, *f.*

Hapern, *v. i. fam.* es hapert, *δὲν πηγαίνει, δὲν εἶναι τρόπος*, cela ne va pas, il tient à qc., il y a quelque obstacle.

Härchen, *adj. τριχινος, ἀπὸ τρίχες ψκιασμένος*, de poil, de crin.

Haren, Haaren, sich, *v. r. χάνω ἢ ἀλλάζω ταῖς τρίχες*, perdre le poil, muer.

Harfe, *f.*, *ἡ ἅρπα, μουσικὸν ὄργανον μὲ χορδιὰς, τὰ ὁποῖας τζιμποῦν μὲ τὰ δάκτυλα*, harpe, *f.*

Harfeniſt, Harfenſpieler, *m.*, *ἕνας ὁποῦ παίζει τὴν ἅρπα*, joueur *m.* de harpe; *f.* Harfenſpielerin.

Häring, *m.*, *ἡ ἀρέγγα (ψάρι)*, hareng, *m.*

Häringsbude, *f.*, *ἐργαστήρι τὸ ὁποῖον πουλοῦν ἀρέγγες*, harengerie, *f.*; *s.* Häringsſalat.

Häringsbüſe, *f.*, Häringsfaß, *m.*, *καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ ψάρεμα τῶν ἀρέγγων*, bûche, *f.*; *s.* Häringsſalat.

Häringslake, *f.*, *ἡ ἁλμύρα εἰς τὴν ὁποίαν φυλάγουσι τὰς ἀρέγγας*, saumure de hareng; *s.* Häring.

Häringsſalat, *m.*, *σαλάτα μὲ λιανισμένην ἀρέγγα*, hareng *m.* en salade; *s.* Häring.

Häringstonne, *f.*, *βαρέλι ἀρέγγας*, caque, *f.*; *s.* Häring.

Harke, *f.*, *ἡ τζουγκράνα, τζουκρειά*, râteau, *m.*

Harken, *v. n. μαζώνω ἢ ξύνω μὲ τὴν τζουγκράνα*, râteler.

Harlekin, *m.*, *ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαρᾶς)*, arlequin, *m.*

Harm, *m.*, *ἡ λύπη, θλῖψις*, affliction, *f.*, chagrin, *m.*

Härmen, ſich, *λυποῦμαι, θλίβομαι*, s'affliger, se chagriner.

Harmlos, *adj. ἀλύπητος*, sans affliction, sans souci; *ἀθῶος, ἀκακος, ἀπὸ δὲν πειράζει κανέναν*, innocent, qui ne trouble personne.

Harmonie, *f.*, *ἡ ἁρμονία*, harmonie, *f.*

Harmonika, *f.*, *ἡ ἁρμόνικα (μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ γυάλινες καμπάνες ὁποῦ τρίβουνται μὲ τὰ δάκτυλα)*, harmonica, *f.*

Harmoniren, *v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος*, s'accorder, être d'accord.

Harmoniſch, *adj. ἁρμονικὸς*, harmonique.

Harn, *m.*, *τὸ οὖρον, κάτουρον*, urine, *f.*, pissat, *m.*

Harnblaſe, *f.*, *ἡ φοῦσκα τοῦ κατούρου*, vessie, *f.*

Harnen, *v. n. κατουρῶ*, pisser, uriner.

Harngang, *m.*, *οὐρητήρ*, (anat.) uretère, *m.*

Harnglas, *n.*, *τὸ κατουρολόγημον*, urinal, *m.*

Harniſch, *m.*, *ὁ θώραξ, ἡ πανοπλοφορεία*, harnois, *m.*, armure, *f.*

Harnröhre, *f.*, *ἡ οὐρήθρα*, urètre, *m.*

Harnruhr, *f.*, *πανκοτινὸν καὶ ἀθέλητον κατούρημα, (διαβήτης εἰς τοὺς ἰατροὺς λεγόμενον)*, flux, *m.*, incontinence d'urine, (méd.) diabètes, *m.*

Harnſtrenge, *f.*, Harnzwang, *m.*, *ἡ στραγγουρία, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατουρήσῃ)*, dysurie, *f.*

Harntreibend, *adj. διουρητικὸς, ὁποῦ κινεῖ τὸ κατούρον*, diurétique.

Harpune, *f.*, *γεμάκι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν τὰ κήτη*, harpon, *m.*

Harpuniren, *v. a. ῥίπτω τὸ καμάκι*, harponner.

Harpunirer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τὸ καμάκι εἰς τὰ κήτος, ὁ καμακιστής*, harponneur, *m.*

Harren, *v. n. προσμένω, καρτερῶ*, attendre.

Harſch, *adj. σκληρός, dur, dur*rot; *αὐστηρός*, rude, sévère, rigoureux.

Hart, *adj. σκληρὸς (ῥητορικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, dur, ferme, solide; *adv. σκληρῶς κτλ.*, durement etc.; *πολλὰ κοντά, ὅλο κοντά, πλησιέστατα*, tout près.

Härte, *f.*, *ἡ σκληρότης*, dureté (propr. et *fig.*).

Härten, *v. a. σκληρύνω, σκληρώνω, κάμνω σκληρόν*, durcir, endurcir; Eiſen —, *βάφω τὸ σίδηρον*, tremper le fer.

Hartherzig, *adj. σκληρόκαρδος, ἀπάνθρωπος*, dur, impitoyable.

Hartherzigkeit, *f.*, *ἡ σκληροκαρδία, ἀσπλαγχνία*, dureté *f.* coeur.

Hartköpfig, *adj. σκληροκέφαλος, ἰσχυρόγνωμος*, têtu, opiniâtre.

Hartlebig, *adj. δυσκολομέθητος, ὁποῦ μανθάνει μὲ δυσκολίαν*, qui apprend avec difficulté.

Hartleibig, *adj. ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν κοιλίας*, constipé, resserré.

Hartleibigkeit, *f.*, *ἡ ἔμφραξις τῆς κοιλίας*, constipation, *f.*

Härtlich, *adj. ὀλίγον σκληρός*, duret, durinsculo.

Hartmäulig, *adj. σκληρόστομος, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα)*, (cheval) qui a la bouche forte, qui n'a point de bouche.

Hartmäuligkeit, *f.*, *ἡ σκληροστομία*, dureté *f.* de bouche.

Hartnäckig, *adj. σκληροτράχηλος, ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός*, opiniâtre, obstiné, entêté.

Hartnäckigkeit, *f.*, *ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα*, opiniâtreté, obstination, *f.*

Härtung, *f.*, *ἡ σκλήρυνσις, τὸ σκλήρωμα*, action *f.* de durcir, trempe *f.* (de l'acier etc.).

Harz, *n.*, *ἡ ῥετζίνη, κόλλα, poix-résine, f.*

Harzbaum, *m.*, *δένδρον ὁποῦ ἔχει ῥετζίνην*, arbre *m.* résineux.

Harzen, *v. n.* (Harz ſammeln), *μαζώνω ῥετζίνην*, ramasser la résine; *v. n.* (Harz geben), *ἐβγάζω ῥετζίνην, δίδω ῥετζίνην*, donner de la résine (*se dit de l'arbre*).

Harzig, *adj. ῥετζινώδης*, résineux.

Haſardſpiel, *n.*, *s.* Glücksſpiel.

Haſchen, *v. a.* πιάνω (ἔχω σφιγκτὰ αἰσθήσεις μύτης), πιάνω (τρέχοντας ζωύφια), attraper, prendre (p. e. des mouches, ou en courant après q.).

Häſcher, *m.*, ὁ θηρᾶτος τοῦ κρεμμύδου, archer, *m.*

Haſe, *m.*, ὁ λαγωός, λαγός, lièvre, *m.*; (*metaph.*) ἕνας δειλός, ἄκαρδος, φαβιτζάρης, poltron, *m.*

Haſelbuſch, *m.*, τόπος ἀκατασκεύαστος ἀπὸ λεπτοκαρυαῖς, coudraie, *f.*

Haſelhuhn, *n.*, ἡ ἀγριόκοτα, (πουλί), gélinotte *f.* de bois.

Haſelmaus, *f.*, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κομπάται ὅλον τὸν χειμῶνα, croque-noix, muscardin, *m.*

Haſelnuß, *f.*, τὸ λεπτόκαρυον, λεπτοκάρυδον, noisette, aveline, *f.*

Haſelruthe, *f.*, Haſelſtock, *m.*, βέργα ἀπὸ λεπτοκαρυάν, baguette *f.* de coudrier.

Haſelſtaude, *f.*, ſtrauch, *m.*, ἡ λεπτοκαριά, λεπτοκαρυδιά, coudrier, noisettier, *m.*

Haſelwurz, *f.*, τὸ ἄσαρον, (χόρτον τι), asarum, nard *m.* sauvage (plante).

Haſenbalg, *m.*, Haſenfell, *n.*, τὸ δέρμα τοῦ λαγωοῦ, peau *f.* de lièvre.

Haſenfett, *n.*, πάχος τοῦ λαγωοῦ, graisse *f.* de lièvre; *fig.* er hat ins — getreten, αὐτὸς εἶναι κομμάτι τρελός, il a un coup de hache.

Haſenfuß, *m.*, ποδάρι λαγωοῦ, pied *m.* de lièvre; (*metaph.*) φαντασιόκος καὶ ἄφοστος ἄνθρωπος, (μασκαράς), badin, fou, sot, *m.*

Haſenjagd, *f.*, τὸ κυνῆγι τῶν λαγωῶν, chasse *f.* du lièvre.

Haſenklee, *m*, -pfötchen, *n.*, λαγοπόδαρον (φυτόν), pied-de-lièvre (plante), *m.*

Haſenklein, *n.*, φαγητὸν ἀπὸ τὰ ποδάρια καὶ τὰ ἐνδόσθια τοῦ λαγωοῦ, civet, *m.*

Haſenpanier, *n.*, bas — evgreifen, φεύγω, τρέπομαι (δίδομαι) εἰς φυγὴν (ἀπὸ τὸν φόβον), prendre la fuite.

Haſenpfeffer, *m.*, Haſenſchwarz, *n.*, ſ. Haſenklein.

Haſenſcharte, *f.*, τὸ ἀνώμαλον χεῖλος σχισμένον, bec-de-lièvre, *m.*

Haſenſchrot, *m.*, τὰ μικρὰ σαϊτσμάδια, petite dragée, *f.*

Häſin, *f.*, τὸ θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ, hase, *f.*

Haſpe, (Häſpe), *f.*, der Haſpen, ἐγκάστρα, στρυφίδι τῆς θύρας, gond, *m.*

Haſpel, *m.*, τὸ τυλιγάδι, dévidoir, *m.*; (Winde), ὁ ἐργάτης, ἀργάτης, (μηχανὴ διὰ σήκωσιν φορτωμάτων), cabestan, *m.*

Haſpeln, *v. a.* τυλιγαδιάζω, dévider; τραβῶ μὲ τὸν ἐργάτην, guinder.

Haß, *m.*, τὸ μῖσος, haine, *f.*

Haſſen, *v. a.* μισῶ, haïr.

Haſſenswerth, -würdig, *adj.* ἀξιομίσητος, haïssable.

Häſſer, *m.*, ὁ μισῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ, celui qui hait.

Häßlich, *adj.* ἄσχημος, laid, difforme.

Häßlichkeit, *f.*, ἡ ἀσχημία, ἀσχήμάδα, laideur, difformité.

Haſt, *f.*, πολλὴ βία, hâte, précipitation, *f.*

Haſtig, *adj.* πολλὰ ὀγλήγωρος, βιαστικός, hâté, vite.

Haſtigkeit, *f.*, ἡ πολλὴ ὀγληγωράδα, πολλὴ βία, grande hâte, *f.*

Hätſcheln, *v. a.* κολακεύω, χαϊδεύω, περιποιοῦμαι, caresser, dorloter, délicater.

†Hatſchier, *m.*, λογχοφόρος, hallebardier, *m.*

Haße, Haß, *f.*, τὸ κυνῆγι (ἡ σκυλία), chasse *f.* aux courants; ἡ θηριομαχία, combat *m.* de bêtes féroces.

Hau, *m.*, κτύπημα, coup, *m.*

Haue, *m. pl.*, *fem.* κτυπήματα, ξυλιαῖς, des coups de fouet ou de bâton.

Haube, *f.*, ἡ ἀκαύμα (γυναικῶν), coiffe, *f.*; (Vogelbuſch bey Vögeln), σκέπος, τὸ ξυλοδύφι μεγάλων πουλλιῶν, huppe (d'un oiseau), *f.*; σκέπασμα (φαγητοῦ), calotte (d'un fromageau), *f.*

Haubenband, *n.*, κορδέλλα σκούφιων (γυναίκας), bande (d'une coiffe), *f.*

Haubenlerche, *f.*, εἶδος κορυδαλοῦ μὲ ξουλοῦφι, cochevis, *m.*, alouette *f.* huppée.

Haubenmacherin, *f.*, ἐκείνη ἡ φκιάνει σκούφιαις, faiseuse *f.* de coiffes.

Haubenſtock, *m.*, ξύλινον κομμάτι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ σκούφιαις, tête *f.* de bois, poupée (d'une coiffeuse).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Häubitze, *f.*, εἶδος κοντοῦ κανονιοῦ διὰ μικρᾶς μπάλλας, obusier, *m.*

Hauch, *m.*, ἡ ἀναπνοή, τὸ φύσημα τῆς ἀναπνοῆς, souffle, *m.*, haleine; aspiration, *f.*

Hauchen, *v. n.* ἐκπνέω, φυσῶ τὴν ἀναπνοὴν ἔξω τι, souffler (son haleine sur qc.).

Hauchlaut, *m.*, ἡ δασεῖα (δηλαδὴ τὸ Ϙ τῆς γερμανικῆς γλώσσης), son *m.* aspiré.

Haubegen, *m.*, σπαθὶ διὰ κόψιμον, espadon, *m.*; (μετφ.) ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, καλὸς πολεμιστής, *fig.* homme fort, vaillant guerrier, *m.*

Haue, *f.*, ἡ δικέλλα, houe, *f.*, hoyau, *m.*

Hauen, *v. a.* κτυπῶ (μὲ σπαθὶ, τσεκοῦρι, καμτζίκι, βέργαις), couper, tailler (en frappant); frapper, battre (d'un fouet, d'un paquet de verges etc.), fouetter; Holz —, κόπτω ξύλα (δένδρια), couper du bois; Steine —, κόπτω, πελεκῶ πέτρας, tailler des pierres; in Stein hauen, χαραχώνω, χαράττω εἰς πέτραν, sculpter, graver (en pierre, sur du marbre etc.).

Hauer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ, coupeur, *m.*; (wildes Schwein), τὸ ἄγριον γουρούνι, ὁ ἄγριος χοῖρος, sanglier, *m.*; die —, *pl.* (Hauzähne), τὰ μεγάλα δόντια τοῦ ἀγριοχαίρου, défenses, *f. pl.*

Häufchen, *n.*, μικρὸς σωρός, petit monceau; ein — Krupen, ὀλίγοι στρατιῶται, petite troupe, *f.*

Häufeln, *v. a.* ἐπισωρεύω (μὲ χῶμα μαλιστα), butter (couvrir de terre).

Haufen, *m.*, ὁ σωρός, monceau, tas, amas, *m.*; (Menge), τὸ πλῆθος, foule, multitude, quantité, *f.*

Häufen, *v. a.* ἐπισωρεύω, accumuler, entasser; sich —, ἐπισωρεύομαι, αὐξανω, πληθύνομαι, s'accumuler, augmenter, grossir.

Häufig, *adj.* συχνός, fréquent; *adv.* συχνά, συχνάκις, fréquent, souvent.

Häufung, *f.*, ἡ ἐπισώρευσις, accumulation, *f.*, entassement, *m.*

Haupt, *n.*, ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλι, tête, *f.*; *fig.* κορυφαῖος, πρῶτος, ἐπιστάτης, chef, *m.*; (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει κυριώτερος, πρῶτος κτλ.), (dans la comp.) principal, premier etc.

Hauptabsicht, *f.*, ὁ κύριος σκοπὸς, πρῶτος σκοπός, vue *f.* principale, but *m.* principal.

Hauptaltar, *m.*, *s.* Hochaltar.

Hauptartikel, *m.*, κύριον ἄρθρον, article *m.* principal.

Hauptarzney, *f.*, ἰατρικὸν διὰ τὸ κεφάλι, remède *m.* céphalique; κύριον ἰατρικὸν, remède principal.

Hauptbegriff, *m.*, ἡ κυριωτέρα, θεμελιώδης ἰδέα, idée fondamentale.

Hauptbericht, *m.*, ἡ κυρία εἴδησις, ἡ πλέον ἀξιωτέρα εἴδησις, ἡ εἴδησις ὁποῦ περιέχει ὅλα, le rapport principal.

Hauptbinde, *f.*, δεσμὸς τῆς κεφαλῆς, περιτύλιγμα, bandeau, *m.*; — τὸ διάδημα, diadème.

Hauptbeweis, *m.*, ἡ κυρία ἢ ἐξοχωτέρα ἀπόδειξις, preuve *f.* principale.

Hauptbuch, *n.*, τὸ μεγάλον κατάστιχον (εἰς πραγματείαν), grand livre (des marchands); τὸ πρῶτον ἢ κορυφαῖον βιβλίον εἰς μίαν ἐπιστήμην, livre *m.* principal dans une science.

Hauptdiebstahl, *m.*, μεγάλη κλοπὴ, μεγάλον κλέψιμον, vol *m.* signalé.

Häuptein, sich, γίνομαι πηχτὸς, ὡσαν ἡ καρδία εἰς τὰ μαρούλια κτλ., se pommer *m.* (se dit des choux, des salades etc.).

Haupterbe, *m.*, ὁ κυριώτερος κληρονόμος, ὁ πρῶτος κληρονόμος, légataire universel.

Hauptfarbe, *f.*, τὸ κύριον χρῶμα, couleur *f.* principale; πρωτότυπον ἢ θεμελιώδες χρῶμα, couleur primitive, *f.*

Hauptfehler, *m.*, τὸ κύριον σφάλμα, le plus grand défaut.

Hauptgebäude, *n.*, τὸ κορυφαῖον κτίριον, τὸ κτίριον εἰς τὴν μέσην, corps *m.* de logis.

Hauptgestell, *n.*, (für Pferde), ἡ κορυφὴ τοῦ χαλινοῦ, tiêtere (d'un cheval), *f.*

Hauptgrund, *m.*, ἡ κυρία ἢ πρώτη αἰτία, raison *f.* principale.

Hauptthaar, *n.*, τὰ μαλλιὰ εἰς τὸ κεφάλι, cheveux, *m. pl.*, chevelure, *f.*

Hauptinhalt, *m.*, τὸ κύριον περιεχόμενον, sommaire, *m.*, substance, *f.*

Hauptkirche, *f.*, ἡ πρώτη ἐκκλησία, église *f.* cathédrale; ἡ μητρόπολη, église matrice.

Hauptkissen, *n.*, τὸ προσκέφαλον, oreiller, *m.*

Hauptkrankheit, *f.*, ἀῤῥωστία κεφαλική, maladie *f.* de tête; μεγάλη, βαρεῖα ἀῤῥωστία, maladie dangereuse.

Hauptling, *m.*, ὁ πρωτοστάτης, ἀρχηγός, ἡγεμών, chef, capitaine, *m.*

Hauptmann, *m.*, ὁ ἑκατόνταρχος, καπιτάνος, capitaine (d' infanterie), *m.*

Hauptmannschaft, *f.*, τὸ ἀξίωμα τοῦ καπιτάνου, charge de capitaine, capitainerie, *f.*

Hauptmast, *m.*, τὸ μεγάλον κατάρτι, grand mât, mât *m.* de maître.

Hauptnenner, *m.*, (im Rechnen), γενικὸς ὀνομαστής, dénominateur *m.* général.

Hauptperson, *f.*, τὸ κύριον ἢ ἐξοχώτερον ὑποκείμενον, principal, personnage, *m.*

Hauptpunct, *m.*, τὸ κύριον ἄῤῥον, τὸ πλέον ἀξιολογώτερον ἄῤῥον, point *m.* principal.

Hauptquartier, *n.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κάθεται ὁ στρατηγὸς τοῦ στρατεύματος, quartier *m.* général.

Hauptregel, *f.*, ὁ κύριος κανών, πρῶτος κανών, règle *f.* générale.

Hauptsache, *f.*, ἡ κυρία ὑπόθεσις, κορυφαία ὑπόθεσις, principal, capital, essentiel, *m.*

Hauptsächlich, *adj.* κύριος, principal; *adv.* κυρίως, μάλιστα, principalement.

Hauptsatz, *m.*, ἡ κορυφαία θέσις, κυριωτέρα θέσις, proposition *f.* principale.

Hauptschlacht, *f.*, μεγάλη μάχη, bataille *f.* générale, décisive.

Hauptschlüssel, *m.*, τὸ ἀντικλείδι, τὸ κλειδὶ ὁποῦ ἀνοίγει πολλαῖς κλειδωνιαῖς, passe-partout, *m.*

Hauptschmerz, *m.*, ὁ πονοκέφαλος, mal *m.* de tête; ὁ κύριος πόνος, ὁ μεγαλήτερος πόνος, la plus grande douleur, la douleur principale.

Hauptschmuck, *m.*, ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς, ornement *m.* de tête; ὁ κυριώτερος, ὁ πλέον μεγαλήτερος στολισμός, le plus grand ornement, ornement principal.

Hauptschuldner, *m.*, ὁ πρῶτος ἢ ὁ μεγαλήτερος χρεώστης, débiteur *m.* principal, principal obligé, *m.*

Hauptschwein, *n.*, μεγάλος, παλαιὸς ἀγριόχοιρος, grand sanglier, vieux sanglier, *m.*

Hauptsitz, *m.*, ὁ κύριος τόπος τῆς κατοικίας (ἑνὸς γένους), lieu *m.* de demeure principal (d'une nation), résidence, *f.*

Hauptsprache, *f.*, γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν παράγεται ἀπὸ ἄλλην, langue *f.* originale; — ἡ κορυφαία γλῶσσα, ἡ κυριεύουσα (γλῶσσα εἰς ἕνα τόπον), langue principale d'un pays.

Hauptstadt, *f.*, ἡ βασιλεύουσα (πόλις), ἡ μητρόπολις, capitale, *f.*

Hauptstraße, *f.*, ἡ μεγάλη στράτα, μεγαλήτερη πλατεῖα (τὸ μεγαλήτερον σοκάκι), grand-chemin, *m.*; rue *f.* principale.

Hauptstück, *n.*, τὸ κυριώτερον μέρος, pièce *f.* capitale; corps, article *m.* point *m.* principal; ὁμοίως τὸ κεφάλαιον, chapitre *m.* (d'un livre).

Hauptstuhl, *m.*, (das Capitel), τὸ καπιτάλι, capital, *m.*

Hauptsumme, *f.*, ἡ κυριωτέρα ἢ μεγαλήτερα σούμμα, somme *f.* totale, somme principale.

Hauptthür, *f.*, ἡ κορυφαία ἢ πλέον μεγαλήτερα θύρα, porte *f.* principale.

Hauptursache, *f.*, ἡ κυρία ἢ πρώτη αἰτία, principale raison, cause *f.* principale.

Hauptwache, *f.*, ὁ τόπος τῆς φυλακῆς τῶν στρατιωτῶν, corps *m.* de garde, grand garde, *f.*

Hauptwall, *m.*, τὸ μεγαλήτερον περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα, corps *m.* d'une place.

Hauptweh, *n.*, ὁ πονοκέφαλος, mal *m.* de tête.

Hauptwerk, *n.*, τὸ κυριώτερον ἔργον, œuvre *f.* principale; τὸ κυριώτερον σύγγραμμα,

ouvrage *m.* principal (d'un écrivain).

Hauptwort, *n.*, (in der Sprachlehre), τὸ οὐσιαστικὸν ὄνομα, (gramm.) nom *m.* substantif.

Hauptzahl, *f.*, (Kardinalzahl, Grundzahl), πρωτότυπος ἀριθμός, (οἷον· εἷς, δύο, τρεῖς, κτλ.), nombre *m.* cardinal.

Hauptzweck, *m.*, ὁ κύριος σκοπός, ὁ πρῶτος σκοπός, principal but, grand but, *m.*

Haus, *n.*, τὸ σπίτιον, (σπίτι, σπίτι), ἡ οἰκία, ὁ οἶκος, maison, *f.*; *fig.* (für Familie), ἡ φαμιλία, τὸ γένος, maison, famille, race, *f.*; zu Hause, nach Hause, εἰς τὸ σπίτι, à la maison, au logis; er ist zu Hause, er geht nach Hause, αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ σπίτι, πηγαίνει εἰς τὸ σπίτι, il est, il va au logis, chez lui; *fig.* in dieser Wissenschaft ist er zu Hause, πολλὰ προκομμένος εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην, τὴν ἠξεύρει ἐκ θεμελίου, il est très-versé dans cette science.

Hausarme, *m.*, πτωχὸς ὁπού λαμβάνει ἐλεημοσύνην εἰς ἕνα διορισμένον σπίτι, ὁπού πηγαίνει καὶ ζητεῖ, pauvre *m.* honteux.

Hausarrest, *m.*, φυλάκωσις εἰς τὸ σπίτι, prison *m.* domestique.

Hausbackenbrod, *n.*, ψωμὶ ψημένον εἰς τὸ σπίτι, pain *m.* de ménage.

Hausbesitzer, *m.*, ὁ νοικοκύρης, ὁπού ἔχει σπίτι ἐδικόν του, propriétaire *m.* d'une maison.

Hausbewohner, *m.*, ὁ ἐγκάτοικος εἰς ἕνα σπίτι, habitant *m.* d'une maison.

Häuschen, *n.*, τὸ σπιτάκι, maisonnette, petite maison, *f.*; (*vulg.*) τὰ ἀναγκαῖον, commodités, aisances, *f. pl.*

Hausdieb, *m.*, κλέπτης ευριοκόμενος εἰς τὸ σπίτι, voleur *m.* domestique.

Hausehre, *f.*, (im Scherz), ἡ γυναῖκα, κυρία, κυρά, (en badinant) femme, épouse, *f.*

Hausen, *v. n.* †κατοικῶ, †loger, demeurer; (toben, lärmen), θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κάμνω κτύπον, faire du bruit, tempêter; übel —, κακομεταχειρίζομαι, χαλνῶ, κουρσεύω, faire du ravage, du dégât, piller.

Hausen, *m.*, ἡ μουρούνα, (τὸ μεραΐνι, αἰριφι), μεγάλον ψάρι ποταμίσιον, grand esturgeon, *m.*

Hausenblase, *f.*, ἡ φούσκα τῆς μουρούνας, ἡ ψαρόκολλα, colle de poisson, ichthyocolle, *f.*; *s.* Hausen.

Hausflur, *f.*, τὸ προαύλιον τοῦ σπιτίου, vestibule, *m.*

Hausfrau, *f.*, ἡ κυρία, κυρὰ, νοικοκυρά, maîtresse du logis, épouse, femme, *f.*

Hausfreund, *m.*, οἰκιακὸς φίλος, ami *m.* de la maison.

Hausfriede, *m.*, ἡσυχία, εἰρήνη οἰκιακή, paix *f.* du ménage, de la maison.

Hausgebacken, *s.* Hausbacken.

Hausgenosse, *m.*, ὁ συγκάτοικος εἰς ἕνα σπίτι, celui qui habite avec nous dans la même maison.

Hausgeräth, *n.*, τὰ σπιτικὰ σκεύη, τὰ κινητὰ (οἷον· τραπέζια, σκαμνιὰ κτλ.), meubles, *m. pl.*

Hausgesinde, *n.*, οἱ σπιτικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτρικες, domestiques, *m. pl.*

Hausgrille, *f.*, ὁ σπιτικὸς γρύλλος ἢ ζίζιγας, (ζιζήφιον), grillon (domestique), *m.*

Haushuhn, *n.*, σπιτικὸς κοττινός, coq *m.* de la maison, coq domestique.

Haushalten, *v. n.* κυβερνῶ τὸ σπίτι, tenir ménage; οἰκονομῶ, économiser.

Haushälter, *m.*, ὁ οἰκονόμος, ménager, économe, *m.*

Haushälterin, *f.*, ἡ οἰκονόμισσα, κυβερνήτισσα τοῦ σπιτίου, ménagère, économe, *f.*

Haushälterisch, Haushältig, *adj.* οἰκονόμος, μετριόλιός, ménager, économe (*adj.*).

Haushaltung, *f.*, ἡ οἰκονομία, ménage, *m.*, économie, *f.*

Hausherr, *m.*, ὁ αὐθέντης τοῦ σπιτίου, νοικοκύρης, οἰκοδεσπότης, maître *m.* de la maison, hôte, *m.*

Hofmeister, *m.*, ὁ οἰκονόμος, κυβερνήτης τοῦ σπιτίου, maître *m.* d'hôtel.

Hofhund, *m.*, τὸ σπιτικὸν σκυλὶ ὁπού φυλάγει τὸ σπίτι, chien *m.* de logis, mâtin, *m.*

Hausiren, Hausiren gehen, *v. n.* πηγαίνω εἰς τὰ σπίτια νὰ πουλήσω πράγματα, colporter; (für: Hausen), θορυβῶ,

κάμνω κτύπον, faire du bruit, du tapage.

Haussirer, m., ὁ λιανοπουλητὴς ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὰ ὁσπίτια διὰ νὰ πουλήσῃ ἐκεῖ τὰ πράγματά του, colporteur, m.

Hausjungfer, f., ἡ ἐξυπηρέτρια, κορίτσι ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπισταλίαν εἰς τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ ὁσπιτίου, demoiselle suivante, ménagère, f.

Hauskaninchen, n., σπιτικὸν, ἥμερον κουνέλι, lapin m. de clapier.

Hauskapelle, f., παρακλήσιον σπιτικόν, chapelle f. de la maison.

Hauskatze, f., σπιτικὸς γάτος, σπιτικὴ γάτα, chat m. domestique.

Hauskleid, n., σπιτικὸν φόρεμα, déshabillé, négligé, m.

Hausknecht, m., ὁ δοῦλος τοῦ ὁσπιτίου (ὁποῦ παστρεύει τὸ σπίτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κτλ.), valet m. de la maison.

Hauskreuz, n., δυστυχήματα εἰς μίαν φαμιλίαν, chagrin ou malheur domestique; mein Hauskreuz (im Scherz), ἡ γυναῖκα μου, (en badinant) ma (chere) femme.

Hauslaub, n., Hauslauch, m., τὸ ἀεῖζωον, (φυτόν τι), joubarbe, f.

Hauslehrer, m., σπιτικὸς διδάσκαλος, précepteur, gouverneur, m.

Hausleinewand, f., κοινὸν πανὶ διὰ σπιτικὴν χρῆσιν, toile f. de ménage.

Häusler, m., χωριάτης ὁποῦ δὲν ἔχει ἰδικόν του σπίτι, villageois, manant m locataire.

Häuslich, adj. σπιτικὸς, οἰκειακὸς, domestique, de maison; (häushälterisch), οἰκονόμος, φειδωλός, ménager, économe; sich häuslich an einem Orte niederlassen, πηγαίνω εἰς ἕναν τόπον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ, s'établir, se fixer, se domicilier dans un lieu.

Hausmagd, f., ἡ σπιτικὴ δουλεύτρα, servante f. de la maison.

Hausmann, m., ὁ δοῦλος τοῦ ὁσπιτίου (ὁποῦ παστρεύει τὸ σπίτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κτλ.), garde m. de la maison; (Hausbewohner), ἐγκάτοικος εἰς ἕνα σπίτι, locataire, m.; die Hausleute, οἱ ἐγκάτοικοι εἰς ἕνα σπίτι, les habitants m. pl. dans une maison.

Hausmannskost, f., κοινὸν ἢ καθημερινὸν φαγί, (ὁποῦ δὲν εἶναι πολύτιμον), ordinaire, m.

Hausmarder m., κουνάβι σπιτικὸν, fouine, martre domestique, f.

Hausmaus, f., σπιτικὸν ποντίκι, souris f. domestique.

Hausmiethe, f., s. Hauszins.

Hausmittel, n., σπιτικὸν ἰαιρικὸν, remède m. domestique.

Hausrath, m., s. Hausgeräth.

Hausrecht, n., δίκαιον οἰκειακὸν, droit m. domestique.

Hausschlüssel, m., τὸ κλειδὶ τοῦ ὁσπιτίου, clef f. de la maison.

Haußen, s. Draußen, Außerhalb.

Haussorgen, f. pl., αἱ σπιτικαὶ φροντίδες, soins m. pl. domestiques.

Hausuchung, f., ἡ γύρεψις τὰ σπίτια (οἷον· διὰ κλέψιμον ὁποῦ ἔγινε κτλ.), visite f. domiciliaire.

Hausthier, n., σπιτικὸν ζῶον, animal m. domestique.

Hausthüre, f., ἡ θύρα (πόρτα) τοῦ ὁσπιτίου, porte f. de la maison.

Haustrunk, m., κοινὸν, καλὸν μερικὸν πιοτόν, boisson f. ordinaire.

Haustrauung, f., στεφάνωσις ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ σπίτι, copulation f. privée.

Haustunke, f., φρῦνος, φύσαλλος (κούβακας) σπιτικὸς, crapaud m. domestique; figur. ὁποῦ πάντοτε κάθεται εἰς τὸ σπίτι, casanier, m.

Hausvater, m., ὁ πατέρας τῆς φαμιλίας, οἰκοδεσπότης, père m. de famille.

Hauswesen, n., ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τῶν σπιτικῶν ὑποθέσεων, αἱ σπιτικαὶ ὑποθέσεις, domestique, ménage m., économie, f.

Hauswirth, m., ὁ αὐθέντης τοῦ ὁσπιτίου, κυρικοκύρης, hôte, propriétaire m. d'une maison; ein guter —, καλὸς οἰκονόμος, bon ménager, économe, m.

Hauswirthin, f., ἡ κυρὰ τοῦ ὁσπιτίου, κυρικοκυρά, hôtesse, propriétaire f. d'une maison; eine gute —,

οἰκονόμησσα, bonne ménagère, économe, f.

Hauswirthschaft, f., ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τοῦ ὑπαίτου, αἱ σπιτικαὶ ὑποθέσεις. ménage, m.

Hauszins, m., τὸ ἐνοίκιον, νοίκι, loyer m. de maison.

Haut, f., τὸ δέρμα, πετζί, peau, f.; cuir, m.; ἡ μεμβράνα, (anat.) membrane, f.; eine derbe Haut, fam. καλὸς ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν γελᾷ κανέναν, un bon enfant, une bonne pâte d'hommes.

Hautbois, n., f. Hoboe, Hoboist.

Häutchen, n., τὸ δερμάτιον, δερματάκι, μικρὸν πετζί, pellicule, f.; (anat.) membrane.

Häuten, v. n. ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, ôter la peau, écorcher; sich —, ἀλλάζω τὸ δέρμα (ὡς τὰ ὀφίδια κτλ.), muer, se dépouiller.

Häutig, adj. ὑμενώδης, δέμενος μὲ πετζί, membraneux; ἀπὸ πετζί, de peau.

Hautzähne, m. pl., τὰ μεγάλα δόντια τοῦ χοίρου, les défenses, f. pl.

Haveney, s. Haferey.

Hay, Hai, m., τὸ σκυλόψαρον, (βακάσσιον ψάρι ἁρπακτικόν), requin, squale, m.

Hei! Hei! int. Ἐ! ἄκουσαι! hé! écoutez!

Hebamme, f., ἡ μαμμὴ, μαῖα, ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γέννα, sage-femme, accoucheuse, f.

Hebebaum, m., ὁ μοχλὸς (διὰ σήκωμα βαρέων πραγμάτων), levier.

Heben, v. a. σηκώνω, lever, hausser; élever; Geld —, μαζώνω ἄσπρα, λαμβάνω ἄσπρα, lever, toucher de l'argent; einen aus dem Sattel —, χρημνίζω τινὰ ἀπὸ τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου, désarçonner q.; (metaph.) διώχνω τινά, ἀπὸ τὸν τόπον του, débusquer q.; einen Zweifel —, λύω μίαν ἀμφιβολίαν, lever une doute; v. i. es hebt mich, μοὶ ἔρχεται νὰ ξεράσω, le coeur me soulève.

Heber, m., ὁ σίφων, τὸ σιφώνιον, σιφοῦνι, siphon, larron, m.

Hebewinde, f., ἐργαλεῖον τῶν ἁμαξάδων μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὸ ἀμάξι, cric, m.

Hebezeug, n., τὰ ἐργαλεῖα (μάλιστα τοῦ ἀμαξᾶ) διὰ σήκωσιν, tout ce qui sert à lever qc. (le levier, le cric, l'engin etc.).

Hebung, f., ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα, action f. de lever; s. Heben.

Hechel, f., ἡ λανάρα, τὸ κτένι μὲ τὸ ὁποῖον λαναρίζουν τὸ κανάβι ἢ τὸ λινάρι, séran, m.; fig. einen durch die Hechel ziehen, κατηγορῶ, κακολογῶ, ψέγω, censurer, critiquer.

Hecheln, v. a. λαναρίζω, séran-cer; fig. einen —, s. Durchhecheln.

Hecht, m., ὁ λούκιος, ἡ πισῦνα, (ψάρι), brochet, m.

Hecke, f., ἡ φράχτη (ἀπὸ φράσσω δενδράκια), haie, f.; (von manchen Thieren und Vögeln), ἡ γωλιὰ, νέα πουλλιὰ, σκυλάκια, γατάκια κτλ., niche, f., couvée, f., des petits chiens, une chattée etc.; (Vogelhaus), μεγάλον κλωβὸν διὰ πουλλιὰ, volière, f.

Hecken, v. a. (von Vögeln), κάμνω γωλειὰν καὶ ἐγκλίζω νέα πουλλιὰ, faire le nid et couver; (von Katzen, Hunden, Mäusen &c.), γεννῶ, (λέγεται μάλιστα διὰ σκύλους, γάτους, ποντίκια κτλ.), faire des petits, (se dit principalement des chiennes, des chattes, des souris etc.).

Heckgroschen, Heckthaler, Heckpfennig, m., μεγάλον γρόσι, μεγάλον ταλλήρον κτλ. ὁποῦ φέρει κέρδος (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιδαίμονες), pièce f. volante.

Hede, f., s. Werg.

Heer, n., τὸ στράτευμα, armée, f.

Heerbiene, f., s. Raubbiene.

Heerde, f., τὸ κοπάδι, (ἡ ἀγέλη), troupeau, m.

Heerdenweise, adv. κατὰ κοπάδι, πλῆθος, par troupeau.

Heerflüchtig, adj. λιποτάκης, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὸ στράτευμα, qui déserte; der Heerflüchtige, ὁ λιποτάκης, φυγάς, le déserteur.

Heerführer, m., ὁ στρατηγός, général, chef m. de l'armée.

Heergeräth, n., τὰ σκεύη τοῦ πολέμου, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν πόλεμον (μάλιστα τοῦ

ὑφιππάλου), attirail *m.* de guerre.

Heerpauke, *f.*, τὸ τύμπανον στρατιωτικόν, timbale, *f.*

Heerschaar, *f.*, κοπάδι στρατιωτῶν, troupe (des soldats), armée, *f.*

Heerschau, *f.*, ἀναθεώρησις τοῦ στρατεύματος, (milit.) la revue.

Heerstraße, *f.*, ἡ μεγάλη στράτα, grand-chemin, *m.*

Hefe, *f.*, *fig.* die — des Volks, ὁ χυδαῖος λαός, τὸ κοινὸν (καὶ ἀχρεῖον) πλῆθος, la lie du peuple.

Hefen, *f. pl.*, ἡ τρυγία, τὸ κατακάθισμα τῆς πίβας, ἡ λάσπα, lie, levure, *f.*

Heftig, *adj.* γεμάτος τρυγίαν, ὅπου ἔχει ἀκόμη τὴν τρυγίαν, qui a de la lie.

Heft, *n. m.*, (Stiel), τὸ μανίκι (ἀπὸ μαχαίρι κιλ.), manche (d'un couteau etc.), *m.*

Heft, *n.* (*m.*), τὸ τετρᾶδι, cahier, *m.*

Heftel, *m.*, τζιγκέλι, θηλειά, agrafe, *f.*, crochet, *m.*

Heften, *v. a.* θηλυκώνω, συνάπτω μὲ τζιγκέλι, agrafer, attacher avec des crochets.

Heften, *v. a.* ῥάπτω (μόνον χονδρικῶς), attacher, coudre; faufiler; ein Buch —, ῥάπτω ἕνα βιβλίον (χωρὶς δέσιμον), brocher un livre; die Augen auf etwas —, γυρίζω, προσηλώνω τὰ ὄμματα εἰς τι, fixer ses regards sur qc.

Heftig, *adj.* σφοδρός, ὁρμητικός, δυνατός, fort, violent, véhément; (hitzig, auffahrend), ὀράθυμος, εὐκόλως εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, impétueux, fougueux.

Heftigkeit, *f.*, ἡ σφοδρότης, ὁρμή, violence, véhémence, impétuosité, *f.*

Heftlade, *f.*, ἡ μηχανὴ τοῦ βιβλιοδέτου εἰς τὴν ὁποίαν ῥάπτει τὰ βιβλία, cousoir, *m.*

Heftpflaster, *n.*, ἔμπλαστρον ὅπου κολλᾷ, ἔμπλαστρον μόνον διὰ κάλλησιν, emplâtre *m.* glutinatif.

Hegen, *v. a.* τρέφω (μάλιστα ἐλάφια, ἄγρια γουρούνια εἰς τὸ δάσος), entretenir, nourrir (principalement: des cerfs, des sangliers, dans une forêt); Haß —, τρέφω ἢ ἔχω μῖσος, nourrir sa haine; Freundschaft —, ἔχω, φέρω φιλίαν, porter de l'amitié (à q.); Verdacht, Argwohn —, ἔχω ὑποψίαν, ὑπόπτεύω, avoir soupçon, soupçonner.

Hegereiter, *m.*, *f.* Hägereiter.

Hegung, *f.*, ἡ θρέψις, τὸ θρέμμον, entretien, *m.*, action *f.* de nourrir.

Hehler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κρύπτει τὴν κλεψιὰν ἢ τοὺς κλέπτας, recéleur, *m*

Hehr, *adj.* (ποιητικῶς) ὑψηλός, σεμνός, μεγαλοπρεπής, (poét.) auguste, grand, majestueux.

Hehrrauch, *s.* Höherauch.

Heide, *m.*, ὁ ἐθνικός, εἰδωλολάτρης, payen, *m.*

Heide, *f.*, τύπος ἀγεώργητος μὲ ἄκαρπα δενδρύλλια, bruyère, lande, brande, *f.*

Heidegrütze, *f.*, ξιφλουδισμένο καραμποσίτι, gruau *m.* blé noir.

Heidekorn, *n.*, τὸ καραμπόσιτο (εἶδος γεννήματος), blé *m.* rasin, blé *m.* noir.

Heidelbeere, *f.*, ἡ μυρσίνη, (μυροζούμουλον), airelle, *f.* de myrtille.

Heidelerche, *f.*, εἶδος κορυδαλλὶς εἰς τὰ δάση, alouette *f.* des bois, farlouse, *f.*; *f.* Bergl.

Heidenthum, *n.*, ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν, εἰδωλολατρεία, paganisme, *m.*

Heidnisch, *adj.* ἐθνικός, εἰδωλατρικός, payen (*adj.*).

Heiduck, *m.*, ὁ χαϊδούκος, ζὸς στρατιώτης οὔγγρος, heiduque (fantassin grois), *m*; δοῦλος ἄρχοντος οὔγγρικα φορεμένος, heiduque (au service d'un seigneur).

Heil, *n.*, ἡ σωτηρία, salut, ἡ εὐτυχία, τὸ καλόν, félicité, prospérité, *f.*

Heil, *adj.* μὴ πληγωμένος, est sans blessure; ἰατρευμένος (λέγεται διὰ πληγὴν guérí (se dit des blessures).

Heiland, *m.*, ὁ σωτὴρ ὁ Θεάνθρωπος, le sauveur, Jésus-Christ.

Heilart, *f.*, τρόπος, μέθοδος τῆς ἰατρεύσεως, méthode de guérir.

Heilbar, *adj.* ὅπου ἠμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ, guérissable, curable.

Heilen, *v. a.* ἰατρεύω, guérir, traiter (un malade); *v. n.* ἰατρεύομαι, (λέγεται διὰ πλη-

γάς), guérir, se guérir (se dit des plaies).

Heilig, *adj.* ἅγιος, ἱερός, saint, sacré; — sprechen, συναριθμῶ τινὰ μὲ τοὺς ἁγίους, canoniser q.

Heiligen, *v. a.* ἁγιάζω, sanctifier; ἀφιερώνω, consacrer.

Heiliger, *m.*, ein Heiliger, ἕνας ἅγιος, un Saint; eine Heilige, μία ἁγία, une Sainte.

Heiligenbild, *n.*, εἰκόνα ἁγίου, image *f.* d'un Saint.

Heiligkeit, *f.*, ἡ ἁγιότης, ἁγιοσύνη, sainteté, *f.*

Heiligmacher, *m.*, ὁ ἁγιάζων, ἁγιαστής, sanctificateur, *m.*

Heiligsprechung, *f.*, ἡ ἁγιοποίησις, συναριθμησίς τινος μὲ τοὺς ἁγίους, canonisation, *f.*

Heiligthum, *n.*, τὸ ἱερόν, τὸ ἅγιον, sanctuaire, *m.*; τὸ ἅγιον πρᾶγμα, λείψανον, chose sainte, relique, *f.*

Heiligung, *f.*, ὁ ἁγιασμός, sanctification, *f.*; ἀφιέρωσις, consécration, *f.*

Heilkraft, *f.*, ἰατρευτικὴ δύναμις, vertu *f.* d'un remède.

Heilkraut, *n.*, ἰατρευτικὸν βότανον, herbe *f.* médicinale.

Heilkunde, Heilkunst, *f.*, ἡ ἰατρική, médecine, *f.*

Heillos, *adj.* ἀσεβής, ἄθλιος, ἐχθρός, impie, méchant, scélérat.

Heillosigkeit, *f.*, ἡ ἀσέβεια, impiété, scélératesse, méchanceté, *f.*

Heilmittel, *n.*, τὸ ἰατρικόν, remède, *m.*

Heilsam, *adj.* ὠφέλιμος διὰ τὴν ὑγείαν, ὑγιεινός, salubre; ὠφέλιμος, salutaire.

Heilsamkeit, *f.*, ἡ ὠφέλεια διὰ τὴν ὑγείαν, salubrité, *f.*

Heilsordnung, *f.*, ἡ τάξις τῆς σωτηρίας, ordre *m.* de salut; ἡ κατήχησις, χριστιανικὴ διδασκαλία, catéchèse, *f.*

Heilung, *f.*, ἡ ἰατρεύσις, guérison, cure, *f.*

Heim, *adv.* εἰς τὸ σπίτι, au logis, à la maison, chez soi; εἰς τὴν πατρίδα, dans la patrie.

Heimath, *f.*, ἡ πατρίδα, patrie, *f.*

Heimathlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει πατρίδα, πλανώμενος εἰς τὸν κόσμον, expatrié, vagabond.

Heime, *f.*, Heimchen, *n.*, ἀγριλλος, τζίντζιρας (εἰς τὰ σπίτια), grillon, *m.*

Heimfall, *m.*, ἡ ξαναπόκτησις ἑνὸς ὑποσατικοῦ κιλ., dévolution; ἀκληρία, déshérence, *f.*; ἐπιστροφή, réversion, *f.*; *s.* Heimfallen

Heimfallen, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω εἰς ἀπόκτησίν τινος, (οἷον· ἕνα ὑποσατικόν, μία ἐπαρχία ὁποῦ πέπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς (συλλογισμὸς μάλιστα) μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου οἱ ὁποῖοι τὰ ἔλαβαν πρώτα ἀπὸ αὐτόν), tomber en dévolu, en déshérence.

Heimfällig, *adj.* (ὑποσατικὸν ἢ ἄλλο τι) ὁποῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου ὁποῦ τὸ ἔλαβε πρώτα ἀπὸ αὐτόν, tombé en déshérence, dévolu; réversible.

Heimkehr, Heimkunft, *f.*, ἡ γυρισμὸς εἰς τὴν πατρίδα, retour *m.* dans la patrie, retour chez soi.

Heimlich, *adj.* κρυφὸς, μυστικὸς, secret, clandestin, caché; *adv.* κρυφὰ, κρυφίως, secrètement, en cachette, à la sourdine; αἰγά, αἰγανά, ἡσυχαστικῶς εἰς τὸ αὐτί, bas, en chuchotant.

Heimlichkeit, *f.*, τὸ κρυφὸν, μυστικὸν, secret, *m.*

Heimreise, *f.*, τὸ ταξίδι ὁπίσω εἰς τὴν πατρίδα, retour *m.* dans la patrie.

Heimstellen, *s.* Anheimstellen.

Heimsuchen, *v. n.* († besuchen), ἐπισκέπτομαι, visiter; (züchtigen), παιδεύω, τιμωρῶ, *fig.* visiter, châtier, punir.

Heimsuchung, *f.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, *f.*; ἡ παιδεία, τιμωρία, affliction, punition, *f.*; châtiment, *m.*; — Mariä, ἡ ἑορτὴ τῆς ἐπισκέψεως τῆς παναγίας, visitation *f.* de la Vierge.

Heimtücke, *f.*, κρυφὴ κακία, κακοτροπία, malice *f.* cachée.

Heimtückisch, *adj.* κακότροπος, πανοῦργος καὶ κακός, ἐπιβουλευτικός, malicieux, sournois.

Heimwärts, *adv.* (πηγαίνοντας) εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὴν πατρίδα, (en allant) vers son logis ou vers sa patrie.

Heimweg, *m.*, ὁ γυρισμὸς εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὴν πατρίδα.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

retour m. (à la maison ou dans la patrie).

Heimweh, n., ὑπέρμετρος πόθος τῆς πατρίδος, mal m. du pays (désir excessif de revoir sa patrie).

Heirath, f., ὑπανδρία, mariage, m.

Heirathen, v. n. ὑπανδρεύομαι, γαμέομαι (λέγεται κυριώτερα διὰ τοὺς ἄνδρας), v. n. épouser; v. n. se marier.

Heirathsgut, n., προῖκα, dot, f.

Heisch, s. Heiser.

Heischen, v. a. ζητῶ, αἰτέω, demander, exiger.

Heiser, adj. βραχνός, enroué; heiser werden, βραχνιάζω, s'enrouer.

Heiserkeit, f., ἡ βραχνάδα, τὸ βραχνίασμα, enrouement, m.

Heiß, adj. πολλὰ θερμός, πολλὰ ζεστός, chaud, bien chaud.

Heißen, v. n. (nennen), ὀνομάζω, nommer, appeler; (befehlen), προστάζω, ordonner, commander; v. n. (genannt werden), ὀνομάζομαι, s'appeler, être appelé ou nommé; wie heißt das? πῶς ὀνομάζεται αὐτό; comment s'appelle cela? (bedeuten), σημαίνω, signifier, vouloir dire; was soll das heißen? τί θὰ 'πῇ αὐτό; que veut dire cela?

Heißhunger, m., ὑπερβολικὴ πεῖνα, boulimie, faim f. canine.

Heißhungerig, adj. ὁποῦ ἔχει ὑπερβολικὴν πεῖναν, affamé, vorace.

Heiter, adj. γαληνός, (μεταφ.) ἱλαρός, χαρούμενος, (ὁποῦ ἔχει καλὸν κέφι), serein (propr. et fig.).

Heiterkeit, f., ἡ γαληνότης, γαλήνια (τοῦ οὐρανοῦ), ἡ ἱλαρότης τοῦ πνεύματος, (τὸ καλὸν κέφι), sérénité (propr. et fig.), f.

Heizen, v. a. ζεσταίνω, ἀνάπτω τὴν σόμπαν, chauffer.

Heizung, f., τὸ ζέσταμα, chauffage, f.; τὰ ξύλα διὰ τὸ ζέσταμα, bois m. de chauffage.

Held, m., ὁ ἥρως, ἥρωας, (τὸ παλληκάρι), héros, m.

Heldengedicht, n., ἐπικὸν ποίημα, poëme m. épique, épopée, f.

Heldenmäßig, Heldenhaft, adj. ἡρωϊκός, héroïque.

Heldenmuth, m., ὁ ἡρωϊσμός, heroïsme, m.; ἡ ἀφοβία, ἀνδρεία, courage, m., intrépidité, f.

Heldenmüthig, adj. ἡρωϊκός, ἄφοβος, ἀνδρεῖος, héroïque, intrépide, courageux.

Heldenthat, f., ἡρωϊκὸν ἔργον, ἡρωϊκὸν κάμωμα, ὁ ἡρωϊσμός, action héroïque, bravoure, f.

Heldin, f., ἡ ἡρώισσα, héroïne.

Helfen, v. n. einem, βοηθῶ, aider, secourir, assister q.; (dienlich, nützlich seyn), χρησιμεύω, ὠφελῶ, être utile, avantageux, servir.

Helfenbein, s. Elfenbein.

Helfer, m., ὁ βοηθός, aide, assistant, m.

Helfershelfer, m., συνεργός τινος εἰς κακόν τι, suppôt, m.

Hell, adj. φωτεινός, clair (prop. et fig.); καθαρός, pur, limpide; (von Tönen, von der Stimme), καθαρός, ἀηχολογεῖ καλά, ἠχώδης, sonore, net.

Hellblau, adj. ἀνοικτο — γαλάζιος, bien clair.

Hellbunkel, n., τὸ μονοχρώματον (εἰς τὴν ζωγραφικήν), clair-obscur, m.

Helle, f., τὸ φωτεινόν, καθαρόν, clarté, f., lustre, m.

Hellebarde, f., εἶδος λόγχης, hallebarde, f.; κοντάρι τοῦ καποράλου, esponton, m.

Heller, m., ἡ πλέον μικρὰ μονέδα (τῆς Γερμανίας), τὸ ἄσπρον (ὁ ὀβολός), denier, m.

Hellgelb, adj. ἀνοικτο-κίτρινος, jaune clair.

Hellgrün, adj. ἀνοικτο-πράσινος, vert clair, vert gai.

Hell'keit, s. Helle.

Hellroth, adj. ἀνοικτο-κόκκινος, rouge clair.

Helm, m., ἡ περικεφαλαία, casque, m.; (einer Deichsel), σχέπασμα τοῦ ἀντιβάζου, clape (d'un alambic), f.; — einer Axt, μανίκι τοῦ τσεκουριοῦ, manche m. d'une cognée.

Hemd, n., τὸ ὑποκάμισον, chemise, f.

Hemdenknopf, m., κομβίον τὸ ὑποκάμισον, bouton m. de poignet.

Hemmen, v. a. ἐμποδίζω, κρατῶ, σταματῶ, arrêter, retenir, empêcher; ein Rad —, ἀφνω ἕνα τροχόν (τοῦ ἁμαξιοῦ), enrayer une roue.

Hemmkette, f., ἡ ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τοὺς τροχούς, enrayure, f.

Hemmschuh, m., ξύλον τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἁμαξιοῦ, νὰ μὴ γυρίσουν, chien (pour arrêter les roues d'une voiture), m.

Hemmung, f., τὸ ἐμπόδισμα, ἐμπόδιον, action f. d'arrêter etc., arrêt, empêchement, m.

Hengst, m., τὸ ἀνέραιον ἄλογον, τὸ ἄτι, étalon, cheval m. entier.

Hengstfüllen, n., πωλάρι ἀρσενικόν, poulain m. mâle.

Henkel, m., τὸ χερούλι (ἀγγείου), anse, oreille, f., oreillon, m.

Henkelkorb, Hebekorb, m., καλάθι μὲ δύο χερούλια, panier à anses.

Henkeln, v. n. βάνω χερούλι, mettre des anses (à qc.).

Henkeltasse, f., ἕνα φιλντζάνι μὲ χερούλι, tasse f. à anse.

Henkeltopf, m., ἕνα τζουκάλι μὲ χερούλι ἀπ' ἐπάνω, pot m. à anse (qu'on porte au bras).

Henken, v. n. κρεμῶ, κρεμνῶ, κρεμάζω, pendre.

Henker, m., ὁ δήμιος, (τουρκ. ὁ τζελάτης), bourreau, m.

Henkersknecht, m., δοῦλος τοῦ δημίου, valet m. du bourreau.

Henne, f., ἡ ὄρνιθα, poule, f.

Her! adv. ἐδῶ, πρὸς τὰ ἐδῶ, ici, ça, de ce côté; komm her, kommen Sie her, ἔλα ἐδῶ, ἐλᾶτε ἐδῶ, venez ici, venez ça.

Herab, adv. ἐδῶ κάτω, en bas (de haut en bas).

Herab bringen, v. a. φέρω κάτω, porter en bas; (μεταφ.) ἀχαμνίζω, χαλνῶ, fig. gâter, détériorer; s. Herunter bringen.

Herabfahren, v. a. κατεβαίνω μὲ ἁμάξι, descendre (en voiture); κατεβαίνω μὲ ὁρμήν, descendre très-vite, ou rapidement.

Herabfahrt, f., κατάβασις (μὲ ἁμάξι), descente (en voiture), f.

Herabfallen, v. n. πίπτω κάτω, tomber en bas.

Herab fließen, = rinnen, v. n. ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, couler en bas; découler.

Herabführen, v. a. ὁδηγῶ κάτω, καθοδηγῶ, mener en bas.

Herabgehen, v. n. πηγαίνω κάτω, καταβαίνω, descendre (en allant à pied).

Herabhängen, v. n. κρέμομαι κάτω, pendre (de haut en bas), descendre.

Herabheben, stangen, v. a. κατεβάζω, descendre (v. a.).

Herabhelfen, v. a. einem — (vom Pferde ꝛc.), βοηθῶ τινα νὰ κατέβῃ (ἀπὸ τὸ ἄλογον κτλ.), aider q. à descendre (du cheval etc.).

Herabkommen, v. n. ἔρχομαι κάτω, descendre (aller en bas).

Herab lassen, v. a. κατεβάζω (μέλισσαν νὰ ἓν σχοινί), descendre (v. a.) (p. e. moyennant une corde); sich —, κατεβαίνω (οἷον μὲ ἕνα σχοινί), descendre (v. n.) (p. e. en s'attachant à une corde); (μεταφ.) συγκαταβαίνω, fig. s'abaisser, descendre, condescendre.

Herablassend, adj. συγκαταβατικός, εὐμενής, fig. affable, populaire.

Herablassung, f., ἡ συγκατάβασις, affabilité, popularité, f.

Herab nehmen, v. a. πέρνω κάτω, ξεγάζω, descendre (v. a.), ôter.

Herabreißen, v. a. ἁρπαπάζω, ἀποσπῶ, arracher.

Herabschießen, v. a. ρίπτω κάτω, σκοτώνω (πάνω ἕνα πουλλὶ ἀπὸ τὸ δένδρον), με τουφεκιὰν κτλ., abattre, faire tomber, tuer (p. e. un oiseau perché sur un arbre); v. n. ρίπτομαι κάτω (ὡς ὁ ἀετὸς ἀπὸ τὸν ἀέρα), se précipiter, fondre (p. e. un aigle sur sa proie).

Herabsehen, v. n. βλέπω κάτω, regarder d'enhaut; auf einen —, (μεταφ.) κυτάζω μὲ καταφρόνησιν, καταφρονῶ, fig. regarder d'un oeil dédaigneux.

Herab senden, v. a. στέλλω κάτω, envoyer (en bas).

Herabsetzen, v. a. βάνω κάτω, καταβάζω, baisser, mettre en bas; (den Preis), καταβάζω τὴν τιμὴν (ἀνθρώπου), baisser, diminuer le prix (d'une marchandise); einen —,

ταπεινόω, καταφρονῶ, humilier, décrier, mépriser.

Herabſpringen, *v. n.* πηδῶ κάτω, καταπηδῶ, sauter en bas.

Herabſteigen, *v. n.* καταβαίνω, descendre.

Herabſtimmen, *v. a.* καταβάζω τὸν τόνον (ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου), abaisser le ton (d'un instrument de musique).

Herabſtoßen, *v. a.* σπρώχνω κάτω, pousser en bas.

Herabſtürzen, *v. n.* χρημνίζω, ῥίχνω κάτω, précipiter; *v. n.* πίπτω κάτω, se précipiter, tomber.

Herabträufeln, =träufeln, *v. n.* στάζω, καταστάζω, dégoutter, distiller.

Herabwälzen, *v. n.* κυλίω κάτω, κατακυλίω, rouler en bas.

Herabwerfen, *v. a.* ῥίπτω (ῥίχνω) κάτω, jeter en bas.

Herabwürdigen, *v. a.* ταπεινόω, καταφρονῶ, ravaler, avilir.

Herabziehen, *v. a.* σύρνω κάτω, τραβῶ κάτω, ἐβγάζω, tirer en bas.

Heraldik, *f.*, ἡ σημειωτικὴ ἐπιστήμη, blason, *m.*; f. Wappenkunſt.

Heran, *adv.* ἐδῶ κοντά, près, auprès, proche (*en parlant* d'un mouvement).

Heran kommen, *v. n.* ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω, avancer, approcher.

Heran nahen, ſich, *v. r.* πλησιάζω, approcher, s'approcher.

Herannahung, *f.*, ὁ πλησιασμός, approche, *f.*

Heranrücken, *v. n.* πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα, approcher, s'approcher (peu-à-peu).

Heran ſchleichen, *v. n.* πλησιάζω σιγὰ σιγά, approcher doucement.

Heranwachſen, *v. n.* αὐξάνω, τρανεύω, grandir.

Herauf, *adv.* ἐδῶ ἐπάνω (λέγεται διὰ κίνησιν πρὸς ἐκεῖνον ὁποῦ ὁμιλεῖ), en haut (*se dit* d'un mouvement vers la personne qui parle).

Herauf bringen, *v. a.* φέρω ἐπάνω, porter en haut, faire monter.

Herauffahren, =gehen, =kommen, =reiten, =ſteigen, =treten, *v. n.* πηγαίνω ἐπάνω, ἔρχομαι ἐπάνω, ἀναβαίνω, monter.

Heraufziehen, *v. a.* σύρνω ἐπάνω, τραβῶ ἐπάνω, tirer en haut.

Heraus, *adv.* ἐδῶ ἔξω (λέγεται διὰ κίνησιν πρὸς ἐκεῖνον ὁποῦ ὁμιλεῖ), hors, dehors (*se dit* d'un mouvement vers la personne qui parle).

Herausarbeiten, ſich, *v. r.* γλυτώνω (μὲ κόπον) ἀπὸ μίαν στενοχωρίαν, se tirer d'un embarras.

Herausbekommen, *v. a.* λαμβάνω ὀπίσω, λαμβάνω (ἀλλάζοντας ἄσπρα), avoir de retour (en changeant de l'argent).

Herausbringen, *v. a.* φέρω ἔξω, ἐβγάζω, porter, apporter, mener dehors; einen Blick —, ἐβγάζω μίαν λέξιν (ἄποτι), ôter, faire en aller une tache; ein Geheimniß ꝛc., ἀνοίγω, ξεσκεπάζω ἕνα μυστικὸν κτλ., découvrir, déterrer un secret etc.; ein Wort —, προφέρω ἕνα λόγον, prononcer une parole.

Herausfahren, *v. n.* ἐβγαίνω μὲ ἅμαξι, μὲ καρότσι, sortir, partir; ἐβγαίνω μὲ ὁρμὴν (ἢ μὲ ἀπροσεξίαν), s'emporter, éclater, s'échapper.

Herausfallen, *v. n.* πίπτω ἔξω, ξεπίπτω, tomber dehors.

Herausfinden, *v. a.* εὑρίσκω μὲ τὸ νὰ γυρεύσω, ἐβγάζω, trouver (après avoir cherché); ſich —, εὑρίσκω ἀπὸ πρὸ νὰ ἐβγῶ, trouver l'issue; (*metaph.*) καταλαμβάνω (ἕνα ἐμπερδευμένον πρᾶγμα), comprendre (une chose embrouillée ou embrouillée).

Herausfordern, *v. a.* einen — προκαλῶ εἰς μάχην, προκαλῶ εἰς μονομαχίαν, appeler (q.) en duel, défier (q.).

Herausforderung, *f.*, ἡ πρόκλησις εἰς μονομαχίαν, provocation, *f.*, défi, *m.*

Herausgabe, *f.*, ἡ ἔκδοσις, édition (d'un livre), *f.*

Herausgeben, *v. a.* δίδω ἔξω, δίδω ὀπίσω (ἀλλάζοντας ἄσπρα), rendre, donner de retour; ein Buch —, ἐκδίδω (ἕνα βιβλίον), publier (un livre).

Herausgeber, *m.*, ὁ ἐκδότης (βιβλίου), éditeur, *m.*

Herausgehen, *v. n.* ἐβγαίνω ἔξω, sortir.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Herausklauben, v. a. βραδῶ τινὰ νὰ ἐβγῇ (ἀπὸ τόπον, ἀπὸ στενογωρίαν), aider q. à sortir (d'un lieu), tirer q. d'un embarras.

Herausholen, v. a. ἐβγάζω ἔξω, tirer, faire sortir; s. Holen.

Herausjagen, v. a. διώχνω, chasser, mettre dehors.

Herauskommen, v. n. ἐβγαίνω ἔξω, ἐξέρχομαι, sortir; (von Büchern), ἐβγαίνει (τὸ βιβλίον), paraître, être publié; (bekannt werden), ἐβγαίνει εἰς τὸ κοινὸν, γίνεται γνωστὸν, éclater, devenir public; dabey kommt nichts heraus, μὲ αὐτὸ δὲν ἐβγαίνει κέρδος, αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ, il n'y a rien à gagner, à profiter; es kömmt auf eins heraus, εἶναι ὅλον ἕνα, εἶναι τὸ ἴδιον, cela revient au même.

Herauskriechen, v. n. ἐρπίζω, σύρομαι ἔξω, sortir en rampant.

Herauskriegen, v. a. fam. ἐπιτυγαίνω νὰ ἐβγάλω, parvenir à retirer, à trouver qc.; (Geld), s. Herausbekommen.

Herauslassen, v. a. ἀφίνω νὰ ἐβγῇ, ἀφίνω ἔξω, laisser sortir, laisser échapper; sich —, λέγω, φανερώνω (τὴν γνώμην μου), se déclarer, dire (son opinion).

Heraus laufen, v. n. τρέχω ἔξω, ἐβγαίνω, ἐκρέω, courir dehors, s'écouler.

Herauslocken, v. a. ἐβγάζω μὲ πανουργίαν, μὲ κολακείαις (οἷον· ἕνα μυστικόν), tirer, arracher (un secret etc. à q.) par des ruses, à force de flatter etc.

Herausmüssen, v. n. εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἐβγω, être obligé de sortir; es muß heraus, πρέπει νὰ τὸ εἰπῶ χωρὶς ἄλλο, πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν τί εἶναι, il faut le dire, le savoir.

Herausnehmen, v. a. πέρνω ἔξω, ἐβγάζω, tirer, prendre, retirer; fig. sich etwas oder zu viel herausnehmen, (μεταφ.) εἶμαι τολμηρὸς, δικαιώνω πολὺ αὐθαδῶς, λαμβάνω πολλὴν ἐλευθερίαν, fig. s'émanciper, prendre trop de licence.

Herausplatzen, v. n. fam. (mit etwas), λέγω τι ἀποτόμως, φανερώνω, trancher le mot.

Herausputzen, sich, v. r. στολίζομαι πολλὰ, s'agencer.

Herausreden, sich, v. r. προφασίζομαι, δικαιολογοῦμαι, se disculper.

Herausrecken, v. a. ἐκτείνω, ἐξεπλώνω ἔξω, ἐβγάζω ἔξω, avancer, tendre.

Herausreißen, v. n. ἐβγάζω μὲ βίαν ἢ ἁρπάζοντας, arracher.

Herausrinnen, v. n. ῥέω (τρέχω) ἔξω, ἐβγαίνω, s'écouler.

Herausrücken, v. n. ἐβγάζω ἔξω, κινῶ ἔξω (οἷον· πειτσάρι κτλ.), avancer, faire sortir, traîner dehors (p. e. un coffre etc.); v. n. ἐβγαίνω ἔξω, sortir; mit etwas —, λέγω τι, φανερώνω τι (ὡς βιασμένος), dire qc., se déclarer (en étant forcé); mit dem Gelde —, ἐβγάζω τὴν ἀκκοῦλα, πληρώνω, tirer la bourse.

Heraussagen, v. a. λέγω φανερὰ, χωρὶς ἄλλο, dire, avouer.

Herausschütteln, v. a. τινάζω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τινάσω, secouer.

Herausseyn, v. n. εἶμαι ἔξω (ἀπὸ τὸ κρεββάτι), ξεπηκώθηκα, être hors du lit, s'être levé; εἶναι ἐβγαλμένον (οἷον· ἕνα χαμῆ, ἕνα δόντι), être retiré, arraché (p. e. un clou, une dent); (bekannt [pun.]), εἶναι φανερωμένον, εἶναι γνωστὸν, être découvert, être connu, divulgué; das Buch ist noch nicht heraus, τὸ βιβλίον ἀκόμη δὲν ἐβγηκε, ce livre n'a pas encore paru.

Herausspringen, v. a. πηδῶ ἔξω, ἐκπηδῶ, sauter dehors, s'élancer.

Herausstehen, v. n. ἐξέχω, ἐξαίρω, (οἷον· ἕνα σανίδι κτλ.), avancer (p. e. un clou d'une planche etc.).

Herausstoßen, v. a. σπρώχνω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ σπρώξω, pousser, mettre au jour dehors.

Herausstreichen, v. n. ἁπλώνω πολλὰ, vanter, prôner.

Heraustragen, v. n. φέρω ἔξω, σουβαλῶ ἔξω, porter dehors, emporter.

Heraustreiben, v. n. διώχνω ἔξω, chasser, expulser.

Herauswagen, sich, τολμῶ νὰ ἐβγω, oser sortir.

Herauswerfen, *v. a.* *βγάτω (βάλλω) ἔξω*, jeter dehors.

Herauswickeln, *v. a.* *ξετυλίγω, ξβγάζω ξετυλίγωντας, ξεπερδεύω*, développer; débarrasser; sich —, *ξεμπερδεύομαι ἀπὸ στενοχωρίαν*, se tirer d'affaire.

Herauswollen, *v. n.* *θέλω νὰ βγῶ*, vouloir sortir; nicht herauswollen mit der Sprache, *δὲν θέλω νὰ φανερώσω*, n'oser se déclarer, dissimuler.

Herauszieben, *v. a.* *βγάζω, τραβῶ ἔξω*, tirer, retirer; sich —, *ξεμπερδεύομαι (ἀπὸ στενοχωρίαν)*, se tirer d'affaire.

Herbe, *adj.* *στυφὸς, ξυνὸς, (ὡσὰν πωρικὰ ὁποῦ δὲν εἶναι ἡμασμένα)*, âpre, âcre, acerbe.

Herbe, *f.*, *ἡ στυφάδα, ξυνάδα*, âpreté, âcreté, *f.*

Herberge, *f.*, *τὸ ξενοδοχεῖον, τόπος ὅπου κοιτοῦν ξένοι*, auberge, hotellerie, *f.*; *ἡ κατοικία*, logement, *m.*

Herbergen, *v. n.* *δέχομαι (ξένον) εἰς τὸ σπίτι, δίδω κονάκι*, loger (*q.*), recevoir (*q.*) dans son logement.

Herbestellen, Herbeschelden, *v. n.* *διορίζω (τινα) νὰ ἔλθῃ*, mander q.

Herbeten, *v. a.* *λέγω προσευχὴν ἀπ' ἔξω*, réciter (une prière); eine Rede, ein Gedicht ꝛc. —, *λέγω ἀπ' ἔξω ἕναν λόγον, ἕνα ποίημα κτλ. μὲ ἄνοσιον τρόπον*, réciter un discours, un poëme etc. d'une manière monotone.

Herbey, *adv.* *ἐδῶ κοντὰ, πρὸς τὰ ἐδῶ, ἐλᾶ, ici*, de ce côté; *int.* *ἔλα ἐδῶ! ἐλᾶτε ἐδῶ!* viens ici! venez ici!

Herbeybringen, *v. n.* *φέρω πλησίον, φέρω κοντά*, apporter, amener.

Herbey eilen, = laufen, = rennen, = ſpringen, *v. n.* *βιάζομαι, τρέχω κοντὰ, προστρέχω*, accourir.

Herbey führen, *v. a.* *φέρω ἐδῶ (μὲ τὸ ἁμάξι)*, charier, amener.

Herbeyfliegen, *v. a.* *πετῶ πλησίον, πετῶ κοντά*, venir en volant.

Herbeyführen, *v. a.* *ὁδηγῶ πλησίον, ὁδηγῶ κοντὰ*, amener, rapporter; zu Wagen, zu Schiffe —, *φέρω πλησίον, φέρω κοντὰ μὲ ἁμάξι, μὲ καράβι*, amener en voiture, en bateau.

Herbeyholen, *v. a.* *πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ*, aller chercher, apporter.

Herbeykommen, =nahen, =rücken, *v. n.* *ἔρχομαι κοντὰ, πλησιάζω*, approcher, s'approcher.

Herbeyrufen, *v. a.* *κράζω τινὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ*, appeler, faire venir.

Herbeyſchaffen, *v. n.* *φέρω κοντὰ, κουβαλῶ κοντὰ*, faire venir, apporter; *προξενῶ*, fournir, procurer.

Herbeyziehen, *v. n.* *σύρω κοντὰ, τραβῶ κοντὰ*, attirer (*prop. et fig.*).

Herbitten, *v. a.* *καλῶ τινα (εἰς ἐπίσκεψιν, εἰς γεῦμα κτλ.)*, inviter (*q.*) chez soi.

Herbringen, *φέρω ἐδῶ*, apporter, amener.

Herbſt, *m.*, *τὸ φθινόπωρον*, automne, *m.* et *f.*; (Erndte) *τὸ θέρος*, moisson, *f.*; (Weinleſe), *ὁ τρύγος, τὸ τρύγημα*, vendange, *f.*

Herbſtlich, *adj.* *φθινοπωρινὸς*, d'automne, automnal.

Herbſtluft, *f.*, *φθινοπωρινὸς ἀέρας*, air *m.* automnal.

Herbſtmonath, *m.*, *ὁ Σεπτέμβριος, (μὴν)*, mois *m.* de Septembre.

Herbſtroſe, *f.*, ſ. Malve.

Herbſtwetter, *n.*, *φθινοπωρινὸς καιρὸς (τοιοῦτος καιρὸς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φθινόπωρον)*, temps *m.* automnal.

Herbſtzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τοῦ φθινοπώρου*, arrière-saison, *f.*

Herd, *m.*, *ἡ ἑστία, παρεκκλήσιον τόπος τῆς φωτιᾶς εἰς τὸ μαγειρεῖον*, foyer, âtre, *m.*

Herde, ſ. Heerde.

Herein, *adv.* *ἐδῶ μέσα*, dedans, en dedans; *int.* *ἔλα μέσα, ἐλᾶτε μέσα*, entrez!

Hereinbrechen, *v. n.* *ὁρμῶ μέσα*, faire irruption, entrer par force; *πλησιάζω (μὲ ὀργὴν)*, s'approcher (avec véhémence).

Hereinbringen, *v. a.* *φέρω μέσα*, apporter, amener dedans.

Hereindringen, *v. n.* *βαθαίνω βιαστικὰ, βάλλομαι μέσα, διαπερῶ μέσα*, entrer par force, pénétrer.

Hereingehen, =kommen, =ſteigen, =treten, *v. n.* *ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα*, entrer.

hereinlassen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ, laisser entrer q.

hereinnöthigen, *v. a.* ἀναγκάζω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ (παρακαλῶντας τον δηλαδή), prier ou obliger q. d'entrer.

herfahren, *v. n.* ἔρχομαι (μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ πλοῖον), arriver (en voiture ou en bateau; *fig.* über einen —, μαλώνω τινὰ σαβαρά, rabrouer q.; *v. n.* φέρω ἐδῶ (μὲ ἁμάξι ἢ μὲ πλοῖον), amener (en voiture ou en bateau).

herfließen, *v. n.* ῥέω (τρέχω) πρὸς τὰ ἐδῶ, couler (vers ce côté-ci); (*metaph.*) προέρχομαι, *fig.* prendre son origine, provenir, venir de ...

herführen, *v. a.* ὁδηγῶ ἐδῶ, amener.

Hergang, *m.*, πλησιασμὸς, ἔρχομὸς, approche, venue, *f.*; (*metaph.*) κατάστασις, τρόπος πῶς ἔγινε ἢ συνέβηκε τι, état, *m.*, la manière dont une chose s'est faite.

hergeben, *v. a.* δίδω (τι διὰ μίαν χρῆσιν, οἷον τ' ἄσπρα διὰ ψοῦνον κτλ.), donner, livrer, fournir.

hergehen, *v. n.* πηγαίνω ἐδῶ, venir, s'approcher; — es geht da lustig her, εἶναι πολλὴ χαρὰ, εἶναι ξεφάντωσις ἐκεῖ, on s'y divertit fort bien, on y fait bonne chère; es geht darüber her, ἔκαμα πλέον σχεδὸν (τῆς δουλειᾶς μου), j'y vais travailler, j'ai déjà commencé mon travail; es geht über mich her, ἀμιλοῦν δι' ἐμὲ, μὲ περιγελοῦν, on parle de moi, on se moque de moi, on se raille de moi.

herhalten, *v. n.* ἁπλώνω (οἷον τὸ χέρι), tendre, présenter (*p. e.* la main); — müssen, πρέπει νὰ πληρώσω, être obligé de payer; πρέπει νὰ ὑποφέρω τὴν παιδείαν, être obligé d'en porter la peine.

herholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ, amener, aller chercher; πηγαίνω νὰ κράξω (τινὰ), aller pour inviter q., faire venir q.

Hering, *s.* Häring.

herkommen, *v. n.* ἔρχομαι ἐδῶ, venir, s'approcher; προέρχομαι, παράγομαι, κατάγομαι, *fig.* venir, être issu, provenir, dériver.

Herkommen, *n.*, ἡ παραγωγὴ, dérivation, *f.*; *s.* Herkunft; (Gewohnheit), ἡ παλαιὰ συνήθεια (μάλιστα εἰς νόμους), *jur.* coutume, *f.*

herkömmlich, *adj.* συνηθισμένος, ὁποῦ ἔγινε συνήθεια, qui est passé en coutume.

Herkunft, *f.*, τὸ γένος, ἡ κατάγωγὴ ἀπὸ γένος τι, naissance, origine, extraction, *f.*

herlangen, *v. n.* ἁπλώνω, δίδω, donner, apporter.

herlassen, *v. n.* ἀφίνω τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐδῶ, permettre de venir.

herlaufen, *v. n.* προστρέχω, accourir.

herlegen, *v. n.* βάνω ἐδῶ, mettre en ce lieu-ci.

herleihen, *v. a.* δανείζω, prêter.

herleiten, *v. n.* παράγω, κατάγω, dériver, déduire.

Herleitung, *f.*, ἡ παραγωγὴ, καταγωγὴ, dérivation, *f.*

herlesen, *v. a.* ἀναγνώσκω, διαβάζω ἐμπροσθέν τινος, lire (devant q.).

† Herling, *m.*, ἄρθαστον (ξύλον) σταυρῶν, raisin *m.* vert.

Herlihe, *f.*, *s.* Kornelkirsche.

Hermachen, *v. n.* einem etwas, λέγω τινὸς ψεύματα, faire un conte à q., lui en faire accroire; sich —, *v. r.* über etwas, χάπτομαι (χάφτομαι) εἴς τι, ἀρχίνω, βάνω χέρι, se jeter sur qc., mettre la main à l'oeuvre; über einen —, περιγελῶ, περιπαίζω τινὰ, se moquer de q., railler q.; ὄξύνω τινὰ, fosser q.

Hermaphrodit, *m.*, *s.* Zwitter.

Hermelin, *n.*, τὸ κακούμι, (ζῶόν τι), hermine, *f.*

Hermelinpelz, *m.*, γοῦνα ἀπὸ κακούμια, pelisse *f.* d'hermine.

Hermüssen, *v. n.* εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἔλθω ἐδῶ, être forcé de venir.

Hernach, *adv.* μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα, puis, après, après cela.

Hernehmen, *v. n.* πέρνω ἐδῶ, prendre; βάνω χέρι, ἀρχίνω μίαν δουλειάν, mettre la main à l'oeuvre; einen —, νουθετῶ τινὰ καλὰ, exhorter bien q.; μαλώνω, reprendre, reprimander q.; περιπαίζω, railler q.

Hernieder, *adv.* κάτω, πρὸς τὰ κάτω, en bas, à bas; s. Nieder, Herab, Herunter.

Hernieder fahren, kommen, *v. n.* καταβαίνω, descendre.

Heroisch, *adj.* ἡρωϊκός, héroïque.

Heroismus, *m.*, ὁ ἡρωϊσμός, héroïsme, *m.*

Herold, *m.*, ὁ κήρυξ (πολέμου καὶ εἰρήνης), héraut, *m.*

Heroldsstab, *m.*, ἡ ῥάβδος τοῦ κήρυκος, caducée, *m.*

Herplappern, *v. n.* λέγω (προσευχήν, λόγον κτλ.) χωρὶς στοχασμόν, (μὲ τρόπον παραλλόγου), dire, réciter (une prière, un discours) très vite (sans y penser).

Herr, *m.*, ὁ κύριος, αὐθέντης, maître; monsieur, *m.*; Herr Alexander ꝛc., ὁ κύριος (ὁ κὺρ) Ἀλέξανδρος κτλ., monsieur Alexandre etc.; mein Herr, αὐθέντα μου, monsieur! meine Herren! αὐθέντα (αὐθεντάδες μου), messieurs! (Hausherr), ὁ νοικοκύρης, maître de la maison; (Landesherr), ὁ ἡγεμών, πρόγιγρ, ἐξουσιαστής, prince, souverain, *m.*; vornehmer Herr, μεγάλος αὐθέντης, ἄρχων, (ἀρχοντας), seigneur, grand seigneur; der Herr, Gott der Herr, ὁ κύριος, ὁ θεός, le Seigneur, Dieu, *m.*; Herr seyn über etwas, κυριεύω, ἐξουσιάζω, être le maître de qc.; sein eigner Herr seyn, εἶμαι αὐτεξούσιος, ἀνεξήρητος, être à soi-même, ne dépendre de personne.

Herrechnen, *v. a.* λογαριάζω τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter, faire l'énumération de qc.

Herreichen, *v. a.* ἁπλώνω ἐδῶ, παραδίδω, δίδω, donner, présenter, tendre.

Herreise, *f.*, τὸ ταξίδι δι' ἐδῶ, voyage vers ce lieu-ci, retour, *m.*

Herreisen, *v. a.* ταξιδεύω ἐδῶ, venir, retourner.

Herrendienst, *m.*, δουλεία, δούλευσις εἰς αὐθέντην, service, *m.*

Herrengunst, *f.*, εὔνοια μεγάλου ἄρχοντος, faveur *f.* des Grands.

Herrenhaus, *n.*, τὸ ὀσπίτιον, ἡ κατοικία τοῦ αὐθέντου ἑνὸς ὑποστατικοῦ, maison *f.* seigneuriale.

Herrenhuter, Herrnhuther, *m.*, Χερνχουτιανὸς, ἐγκάτοικος τῆς πολιτείας Χέρνχουτ εἰς τὴν Σαξωνίαν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τῶν Χερνχουτιανῶν εἰς τὴν θρησκείαν, frère Morave, *m.*, frère de l'unité.

Herrenleben, *n.*, ἀρχοντικὴ ζωὴ, λαμπρὰ ζωὴ, bonne chère, *f.*

Herrenlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει κύριον ἢ ἐξουσιαστήν, sans maître; ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν, hors de service.

Herrisch, *adj.* αὐθεντικὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πρωτιάζῃ, de ou en maître, de ou en seigneur, impérieux.

Herrlich, *adj.* λαμπρὸς, ξεχωριστὸς, μεγαλοπρεπὴς, magnifique, splendide, pompeux.

Herrlichkeit, *f.*, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, magnificence, splendeur, *f.*; (als Titel) Ew. (Gure) —, ἡ εὐγένειά σας, votre Seigneurie, votre Grandeur.

Herrschaft, *f.*, ἡ ἐξουσία, domination, puissance, *f.*; (die Herrschaft), μιὰ μικρὰ ἐπαρχία ὑποκειμένη εἰς ἕνα χωριστὸν αὐθέντην ἢ τσιφλίκι, seigneurie, terre seigneuriale, *f.*; (in Beziehung auf die Dienerschaft), ὁ αὐθέντης καὶ ἡ κυρία, le maître et la maîtresse.

Herrschaftlich, *adj.* ἀρχοντικὸν ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐξουσιαστὴ μιᾶς ἐπαρχίας, seigneurial.

Herrschen, *v. n.* κυριεύω, ἐξουσιάζω, βασιλεύω, dominer, régner.

Herrscher, *m.*, ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ βασιλεύς, dominateur, souverain, *m.*

Herrscherin, *f.*, ἡ ἐξουσιάστρια, ἡ βασίλισσα, dominatrice, souveraine, *f.*

Herrschsucht, *f.*, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξουσίας, τῆς κυριαρχίας, envie *f.* de régner, empire *m.* dominateur.

Herrschsüchtig, *adj.* ὁποῦ ἔχει θυμὸν νὰ κυριεύῃ, καὶ νὰ βασιλεύῃ, impérieux, qui a envie de régner.

Herrücken, *v. a.* βάνω ἢ φέρνω πλησιέστερα (ἀπὸ ἐκεῖ), approcher (*p. e.* une table, une caisse etc.); *v. n.* πλησιάζω, s'approcher.

Herrühren, *v. n.* προέρχομαι, provenir, venir de . . ., dériver.

Hersagen, *v. a.* λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω, réciter, dire.

Herschaffen, *v. a.* φέρω ἐδῶ, σπρώλω ἐδῶ, προξενῶ, apporter, faire venir, fournir.

Herschicken, Hersenden, *v. a.* στέλλω ἐδῶ, envoyer ici.

Herschieben, *v. a.* κινῶ πλησιέστερα (σπρώχνοντας, οἷον τραπέζιον, σεντοῦκι, κιουλιάνι κτλ.), pousser par ici (*p. e.* une table, une caisse, une armoire).

Herschießen, *v. n.* et *a.* ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐδῶ (μὲ σαΐτεαν, μὲ τουφέκι κτλ.), tirer de ce côté-ci; Geld —, δανείζω σπρὼ (διὰ μίαν ἐπιχείρησιν), avancer, prêter; *v. n.* ὁρμῶμαι, ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐδῶ, s'élancer (vers ce côté-ci).

Herschlagen, *v. n.* κτυπῶ, δίδω ἕνα χτύπημα, frapper, porter un coup.

Herschleichen, *v. n.* sich —, *v. r.* πλησιάνω ἐδῶ κρυφίως ἢ σιγὰ σιγὰ, se couler, se glisser, se rapprocher ici.

Herschleppen, -schleichen, *v. a.* φέρω ἐδῶ, τραβῶ ἐδῶ, traîner ici.

Herschreiben, *v. n.* γράφω πρὸς τὰ ἐδῶ τόπον, écrire ici, l'un à l'autre; sich von etwas —, προέρχομαι, κατάγομαι, venir, provenir de qc.

Herſehen, *v. n.* βλέπω πρὸς τὰ ἐδῶ, γυρίζω τὰ ὀμμάτια ἐδῶ, regarder ici.

Herſeyn, *v. n. fam.* aus einem Orte, εἶμαι γεννημένος εἰς ἕνα τόπον, être né dans quelque lieu; wo seyd ihr her, ἀπὸ ποῦ εἶσαι; d'où êtes-vous? über etwas —, βάνω χέρι εἰς τι, εἰς μίαν δουλειάν, mettre la main à l'oeuvre; ῥίπτομαι εἰς τι, se jeter sur qc; über einen —, κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά, parler mal de q., calomnier.

Herſtammeln, *v. a.* λέγω τραυλίζοντας, dire en balbutiant.

Herſetzen, *v. n.* βάνω ἐδῶ, placer, mettre ici; sich —, κάθομαι ἐδῶ, καθίζω ἐδῶ, se placer.

Herſtammen, *v. n.* κατέρχομαι (ἀπὸ ἕνα γένος), descendre (d'une famille); παράγομαι (οἷον· μία λέξις), gramm. dériver, venir.

Herſtammung, *f.*, ἡ κατηγωγή, descendance, *f.*; ἡ παραγωγή, dérivation, *f.*

Herſtellen, *v. n.* βάνω ἐδῶ, mettre, placer ici; ἰατρεύω, rétablir, remettre.

Herſtellung, *f.*, ἡ ἰάτρευσις, ξαναλαβή, rétablissement (de la santé), *m.*

Herſtottern, *v. a. f.* Herſtammeln.

Hertragen, *v. n.* φέρω ἐδῶ, apporter.

Hertreten, *v. n.* πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα, s'approcher, avancer.

Herüber, *adv.* ἀπὸ πέρα πρὸς τὰ ἐδῶ, de ce côté-ci, en deçà.

Herum, *adv.* τριγύρω, τριγύρου, autour, à l'entour.

Herumbalgen, sich, *v. r.* μπλιοῦμαι μὲ ἄλλον τινὰ ἢ μὲ ἄλλους, se chamailler.

Herum bringen, *v. a.* φέρω τριγύρου, porter autour; einen —, *fam.* καταπείθω τινὰ (μάλιστα μὲ στανουργίαν), persuader, porter q. à qc.

Herum drehen, *v. a.* γυρίζω τριγύρου, tourner.

Herum fahren, *v. n.* πηγαίνω τριγύρω (μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι), πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, aller autour, faire le tour de . . ., aller çà et là (en voiture ou en bateau).

Herum fliegen, *v. n.* πετῶ τριγύρω, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, voltiger, voler çà et là.

Herum führen, *v. a.* ὁδηγῶ (πηγαίνω) τινὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, mener, conduire (q.) çà et là, promener q.

Herum gehen, *v. n.* πηγαίνω τριγύρου, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, aller autour, aller çà et là; περιπατῶ, se promener; es geht eine Seuche, ein Gerücht ꝛc. —, σκορπάνεται εἰς τὸν τόπον) μία ἐπιδημία (κολλητικὴ ἀῤῥωστια), φέρεται (ἀδεια) ὁ λόγος, il court une épidémie, un bruit etc.; das geht mir im Kopfe —, αὐτὸ μὲ πάει τὸ κεφάλι μου, μοι προξενεῖ πολλὴν φροντίδα, cela me roule dans l'esprit, me donne de l'inquiétude; die Augen — gehen

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

lassen, γυρίζω τὰ ὀμμάτια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, promener ses regards.

Herum holen, v. a. einen, περιπαίζω, πειράζω τινὰ μὲ ζόγους, se moquer de q., railler q., se railler de q.

Herum hüpfen, v. n. πηδῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηδῶ τριγύρου, sautiller.

Herum irren, v. n. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, errer, aller errant.

Herum laufen, v. n. τρέχω τριγύρου, τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, courir autour, courir çà et là, roder.

Herum liegen, v. n. κοίτομαι εἰς ἀταξίαν, être couché en désordre; die Kleider liegen herum, τὰ φορέματα εἶναι ὁμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, les habits sont jetés çà et là.

Herum nehmen, v. a. πέρνω ἢ βάνω τριγύρου μου, mettre autour de soi; fig. einen —, μαλώνω τινά, reprimander q.; περιπαίζω, περιγελῶ, railler q.

Herum prügeln, v. a. δέρνω, rosser.

Herum reiten, v. n. ταξιδεύω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir le monde.

Herum reiten, v. n. πηγαίνω μὲ ἅλογον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, faire un tour à cheval.

Herumschicken, = senden, v. a. στέλλω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, envoyer (q.) de côté et d'autre.

Herumschießen, sich, v. r. μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre à coups de pistolet; πολεμῶ (μὲ τὸν ἐχθρὸν) βλέποντας τουφέκι, se battre (contre l'ennemi) à coups de fusil.

Herumschlagen, sich, v. r. πιπεισοῦμαι, πολεμῶ, μὲ ἄλλον τινὰ ἢ μὲ ἄλλους, se battre, s'entrebattre.

Herum schlendern, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, se promener (nonchalamment) çà et là.

Herumschweifen, v. n. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, courir çà et là, vagabonner.

Herum setzen, = stellen, v. n. βάνω (διάφορα πράγματα) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, mettre, placer autour.

Herum spazieren, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν (κοινὴς· π. στρογάλι) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, se promener (çà et là)

Herum streichen, = streifen, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, rôder, tournoyer.

Herumstören, v. a. (fam. = stänkern), πασπατεύω, χαλεύω, γυρεύω (ἀνακατώνωντας ὅλα), fouiller, fureter.

Herumtragen, v. a. φέρω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, porter çà et là; πωλῶ (πράγματα) περιπατώντας εἰς τὴν στράταν, colporter.

Herumträger, m., διανοσολήτης ὁποῦ ἔχει τὰ πράματα μαζύ του εἰς ἕνα σεντοῦκι ἢ καλάθι, colporteur, m.

Herum treiben, v. a. διώχνω τριγύρου, χαλῶ τριγύρου (αἰσν· τροχὸν κτλ.), pousser autour, faire tourner (une roue etc.); sich —, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir çà et là, vagabonder.

Herumwerfen, sich, v. r. κυλιοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (αἰσν· σὰν τὸ χοιρόβατο), s'agiter (quand on lit etc.).

Herum ziehen, v. n. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, rôder (le pays), rouler dans le monde.

Herunter, adv. ἐδῶ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, en bas, à bas, à terre.

Herunter bringen, v. a. φέρω κάτω, porter en bas; (in Verfall bringen), βάνω (διάφορα πράγματα κτλ.) εἰς τὴν μοίρην καταστασιν, χαλῶ, détériorer, ruiner.

Herunter fahren, = gehen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Herunter fallen, v. n. πίπτω κάτω, tomber.

Herunter kommen, v. n. ἔρχομαι κάτω, πηγαίνω κάτω καταβαίνω, venir en bas, descendre; (in Verfall kommen), κατάντω εἰς ἄχαρην κατάστασιν, χαλνῶμαι, déchoir, aller en décadence, perdre son bien.

Herunter lassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ κατέβῃ, laisser descendre q.; καταβάζω (με σχοινὶ κτλ.), descendre q., moyennant une corde.

Herunter machen, v. a. (fam.) μαλώνω (τινὰ) κιόλα, injurier, réprimander; (eine Sache), κατηγορῶ (ἕνα πρᾶμα), καταφρονῶ, déprécier, déprisier, décrier.

Herunter nehmen, v. a. πέρνω κάτω, ἐβγάζω, descendre, ôter.

Herunter reißen, v. a. ἁρπάζω κάτω, arracher; (μεταφ.) μαλώνω, ὀβρίζω, fig. déchirer q. à belles dents.

Herunter schlagen, v. a. κτυπῶ κάτω, ἀφαιρῶ κτυπώνιας, abattre, faire tomber.

Herunter sehen, s. Herabsehen.

Herunter steigen, v. a. καταβαίνω, descendre.

Herunter stoßen, v. a. σπρώχνω, ῥίπτω κάτω, pousser en bas, précipiter.

Herunter stürzen, v. a. ῥίπτω κάτω, précipiter; v. n. ῥίπτομαι, πίπτω κάτω, se précipiter, tomber.

Herunterwärts, adv. εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en descendant.

Herunterwerfen, v. a. ῥίπτω (ρίχνω) κάτω, jeter en bas.

Herunterziehen, v. a. σύρνω κάτω, ἐβγάζω, tirer en bas, ôter.

Hervor, adv. ἔξω (ἀπὸ μέσα πρὸς τὰ ἔξω), dehors, devant, en avant.

Hervor blicken, v. n. κιτάζω ἔξω, regarder dehors; (μεταφ.) φαίνομαι, δείχνομαι, paraître, se montrer.

Hervor brechen, v. n. ἐβγαίνω μὲ ὁρμὴν, δείχνομαι (αἰφνιδίως), sortir avec impétuosité, éclater, paraître.

Hervor bringen, v. n. γεννῶ, γένω (αἰσν· ἡ γῆ τὰ φυτά), πάγω, produire, faire naître.

Hervorbringung, f., ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις τι, production, action f. de produire.

Hervorgehen, v. a. πηγαίνω ἔξω, πηγαίνω εἰς τὸ φανερόν, sortir; (μεταφ.) προέρχομαι, provenir, résulter.

Hervorglänzen, v. n. λάμπω, φαίνομαι λαμπρότερος (μεταξὺ τῶν ἄλλων), reluire, briller (parmi les autres).

Hervor keimen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, germer.

Hervor kommen, v. n. ἐβγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω εἰς τὸ φανερόν, φαίνομαι, sortir, se faire voir, paraître, naître.

Hervorleuchten, v. n. s. Hervorglänzen.

Hervorlocken, v. a. ἐβγάζω (μὲ κολοκύθεια), attirer (à force de flatter etc.).

Hervor ragen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω (αἰσν· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον κτλ.), avancer, passer, déborder.

Hervorsprossen, v. n. βλαστόνω, φυτρώνω, ἐβγαίνω (ἀπὸ τὴν γῆν), sortir, naître.

Hervorstechen, v. n. fig. φαίνομαι, δείχνομαι (λαμπρότερος κτλ.), paraître, briller (parmi les autres).

Hervor stehen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω, ἔξω (αἰσν· μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κτλ.), avancer, saillir.

Hervor thun, sich —, ἐβγάζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, δείχνομαι ἀνδρεῖος, se distinguer, se signaler.

Hervortreten, v. n. δείχνομαι, ἐβγαίνω, se présenter; sortir.

Hervorbringung, f., ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις τι, production, action f. de produire.

Hervorziehen, v. n. ἐβγάζω ἔξω, tirer dehors, faire sortir; (μεταφ.) προτιμῶ, distinguer (q.).

Herwärts, adv. πρὸς τὰ ἐδῶ, en deçà, de ce côté-ci.

Herweg, m., ὁ δρόμος ποὺ τὰ ἐδῶ, ὁ γυρισμός, venir, retour, m.

Herweisen, v. a. δείχνω, montrer.

Herwerfen, v. a. ῥίπτω ἐδῶ, jeter vers ici.

Herz, n., ἡ καρδία, (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), cœur (propr. et fig.), m.; (Muth), τὸ θάρρος, ἡ ἀφοβία, courage, m.; das liegt mir am Herzen, δι' αὐτὸ μὲ μέλει πολλὰ, cela me tient au cœur; von Herzen, von ganzem Herzen, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, de tout mon cœur.

Herzählen, v. a. μετρῶ, ἀριθμῶ τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο, compter, dénombrer.

Herzbeklemmung, f., στενοχωρία τῆς καρδίας, saisissement m. de cœur.

Herzbeutel, m., τὸ περικάρδιον, péricarde, m.

Herzblatt, n., τὸ στέρνον, κόκκαλον ὁποῦ σκεπάζει τὴν καρδίαν, brochet, sternon, m.; (μεταφ.) ὁ ἠγαπημένος, ἡγαπητός, ἡ ἠγαπημένη, l'ami (ou l'amie) du cœur.

Herzbrechend, adj. ὁποῦ κόβει τὴν καρδίαν, ἐλεεινός, touchant, attendrissant.

Herzchen, n., (ἡ καρδίτσα), (petit cœur); mein Herzchen!

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάτια μου, ψυχή μου, mon coeur! mon petit coeur!

Herzbrücken, *n.*, σπονχοχωρία, *ορίξιμον τῆς καρδίας*, serrement *m.* de coeur.

Herzeleid, *n.*, *ἡ λύπη τῆς καρδίας*, *μεγάλη λύπη*, crève-coeur, chagrin, *m.*

Herzen, *v. n.* *ἀγκαλιάζω καὶ φιλῶ*, embrasser, baiser.

Herzensangst, *f.*, *ἡ στενοχωρία τῆς καρδίας*, angoisse, *f.*, saisissement *m.* du coeur.

Herzensfreund, *m.*, *ἐγκαρδιακὸς φίλος*, *οἰκειότατος φίλος*, ami *m.* intime.

Herzenslust, **Herzensfreude**, *f.*, *χαρὰ τῆς καρδίας*, *μεγάλη χαρά*, grande joie, *f.*, plaisir *m.* extrême.

Herzgespann, *n.*, *ἡ καρδιαλγία*, *ὁ καρδιόπονος*, cardialgie, *f.*

Herzgrube, *f.*, *τὸ μέρος τοῦ στήθους*, *ὑποκάτω εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ καρδία*, creux *m.* de l'estomac.

Herzhaft, *adj.* *ἄφοβος*, *θαῤῥαλέος*, *ἀνδρεῖος*, courageux, intrépide, hardi.

Herzhaftigkeit, *f.*, *ἡ ἀφοβία*, *τὸ θάῤῥος*, *ἡ ἀνδρεία*, courage, intrépidité.

Herzlehen, *v. n.* *σύρω ἐδῶ*, *τραβῶ ἐδῶ*, tirer de ce côté-ci, attirer; — *v. n.* *ἔρχομαι ἐδῶ νὰ κατοικήσω*, *ἔμβαινω εἰς τὸ κονάκι ἐδῶ*, venir s'établir ici.

Herzig, *adj.* *ἠγαπητός*, *ἠγαπημένος*, mignon, cher.

Herzinnig, *adj.* *ἐξ ὅλης τῆς καρδίας*, de tout (mon, ton etc.) coeur.

Herzklammer, *f.*, *ἓνα ἀπὸ τὰ δύο κοίλα τῆς καρδίας*, ventricule (du coeur), *m.*

Herzkirsche, *f.*, *εἶδος μεγάλου γλυκοῦ κερασιοῦ*, bigarreau, *m.*

Herzklopfen, *n.*, *ὁ κτύπος τῆς καρδίας*, *καρδιάκτυπος*, palpitation, *f.*

Herzlich, *adj.* *ἐγκαρδιακός*, *φιλικός*, cordial, amical; *adv.* *ἐκ καρδίας*, *ἐξ ὅλης τῆς καρδίας*, cordialement, amicalement.

Herzog, *m*, *ὁ ἡγεμών*, *ὁ Λουκας*, duc, *m.*

Herzogin, *f.*, *ἡ ἡγεμόνησσα*, *ἡ Λουκισσα*, duchesse, *f.*

Herzoglich, *adj.* *ἡγεμονικός*, ducal.

Herzogthum, *n.*, *ἐπαρχία ἐξουσιαζομένη ἀπὸ ἡγεμόνα*, *ἀπὸ Λοῦκαν*, (*τὸ Λουκατο*, *Ital.*), duché, *m.*

Herzschlächtig, (haarschlächtig), *adj.* *ἀσθματικός*, (*λέγεται διὰ τὰ ἄλογα*), poussif.

Herzstärkend, *adj.* *ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὴν καρδίαν*, cordial, cardiaque.

Herzstärkung, *f.*, *τὸ ἐνδυναμωτικόν*, un cordial, un cardiaque.

Herzstoß, *m.*, *κτύπημα εἰς τὴν καρδίαν*, *ἀνάσιμον κτύπημα*, coup *m.* de grace; *f.* Gnadenstoß.

Herzu, *adv.* *ἐδῶ κοντά*, *πρὸς τὰ ἐδῶ*, ici, auprès; (*f.* Herbey).

Herzu eilen, *v. n.* *βιάζομαι ἐδῶ*, accourir.

Herzu nahen, **treten**, *πλησιάζω*, *ἔρχομαι πλησίον*, s'approcher.

Herzweh, *n.*, *ἡ καρδιαλγία*, *ὁ πόνος τῆς καρδίας*, mal *m.* de coeur.

Herzwurzel, *f.*, *ῥίζα ὅπου γίνεται κατὰ κάθετον*, pivot (d'une plante), *m.*

Hetze, *f.*, *τὸ κυνῆγι* (*μὲ τὴ σκυλιά*), chasse à courre grande chasse, *f.*; — *ἡ φιλονικία*, combat *m.* de bêtes féroces.

Hetzen, *v. a.* *κυνηγῶ* (*μὲ τὴ σκυλιά*), *vener*, chasser, courre; (*μεταφ.*) *ἐρεθίζω*, *ἀγριώνω*, *ἀνάπτω ἔχθραν*, acharner, semer la discorde; die Hunde —, *f.* Anhetzen.

Hetzhund, *m.*, *σκυλὶ ὅπου κυνηγᾷ τὰ ἄγρια ζῶα*, chien *m.* courant.

Hetzpeitsche, *f.*, *καμτζίκι κυνηγοῦ*, fouet *m.* de chasseur.

Heu, *n.*, *τὰ ξηρὰ χόρτα* (*διὰ τροφὴν τῶν ζώων*), (*ὁ ποῶν*), foin, *m.*

Heuärnte, *f.*, *f.* Heuernte.

Heubaum, *m.*, *τὸ μεγάλον ξύλον ὅπου βάνουν ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα τὰ τραβηγμένα εἰς τὸ ἁμάξι*, arbre (que l'on met sur le chariot chargé de foin), *m.*

Heuboden, *m.*, *τὸ χορτοφύλακιον*, (*ἀμπάρι*), grenier à foin.

Heubund, *n.*, *δεμάτι χόρτου*, botte *f.* de foin.

Heucheley, *f.*, *ἡ ὑπόκρισις*, *ὑποκρισία*, hypocrisie, cagoterie, *f.*

Heuchlen, *v. n.* *ὑποκρίνομαι*, faire l'hypocrite, feindre.

Heuchler, *m.*, *ὁ ὑποκριτής*, hypocrite, cagot, cafard, *m.*

Heuchlerin *f.*, *ἡ ὑποκρίτισσα*, hypocrite, cagote, cafarde, *f.*

Heuchlerisch, *adj.* *ὑποκριτικός*, *ὑποκρινόμενος*, hypocrite, cafard, cagot (*adj.*).

Heuer, *adv.* *fam.* *ἐφέτος*, *φέτο*, cette, année.

Heuerig, *adj.* *ἐγειανὸς*, *φετινός*, de cette année.

Heuern, *v. n.* *νοικιάζω*, louer; *f.* Miethen.

Heuernte, *f.*, *ἡ χορτοκοπὶα*, *τὸ κοπάσμα τῶν χόρτων*, fenaison, *f.*

Heugabel, *f.*, *τὸ δικράνι* (*μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ χόρτα*), fourche *f.* à faner.

Heulen, *v. n.* *οὐρλιάζω*, hurler; *φωνάζω*, crier; *κλαίω*, pleurer.

Heumonat, *m.*, *ὁ Ἰούλιος*, (*μὴν*), mois *m.* de Juillet.

Heupferd, *n.*, *ἡ ἀκρίδα*, *ὁ τζιτζήρας* (*ζωύφιον*), sauterelle, *f.*

Heurath, Heurathen, *f.* Heirath ꝛc.

Heuschober, *m.*, *σωρὸς ἀπὸ ξηρὰ χόρτα*, meule, *f.*

Heuschrecke, *f.*, *ἡ ἀκρίδα*, *ὁ τζιτζήρας*, sauterelle, *f.*

Heute, *adv.* *σήμερον*, *σημέρα*, aujourd'hui; — früh, — morgens, *αὐτὸ τὸ πρωΐ*, *σημερὸν τὰ πρωΐ*, ce matin; — Abend, *ἀπόψε*, ce soir.

Heutig, *adj.* *σημερινός*, d'aujourd'hui.

Heuwage, *f.*, *ἡ ζυγαριὰ διὰ τὰ ξηρὰ χόρτα*, balance (pour peser le foin), *f.*

Hexe, *f.*, *ἡ μάγισσα*, sorcière, *f.*

Hexen, *v. n.* *μαγεύω*, *κάμνω μαγίαις*, être sorcier (ou sorcière), user de sortilège.

Hexenmeister, *m.*, *μάγος*, sorcier, *m.*

Hexerey, *f.*, *ἡ μαγεία*, sorcellerie, *f.*, ensorcellement, *m.*

Heyda! **Heysa!** *εἴγε!* *χαρά!* *ἂς χαροῦμεν!* eh! ah! çà! courage!

Hie, *f.* Hier.

Hieb, *m.*, *τὸ κτύπημα* (*μὲ σπαθὶ*, *μὲ καμτζίκι κτλ.*), coup (d'épée, de fouet etc.); *βγ.* einen Hieb (kleinen Rausch) haben, *ὀλίγον ἐμέθυσε*, avoir une pointe de vin.

Hiefhorn, *n.*, *τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ*, cornet de chasseur, huchet, *m.*

Hier, *adv.* *ἐδῶ*, ici; hier und da, *ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, çà et là.

Hieran, *adv.* *ἐδῶ κοντὰ*, ici près; *εἰς αὐτὸ*, *εἰς αὐτὰ*, en cela, à cela, y, en.

Hierauf, *adv.* *ἐδῶ ἐπάνω*, là-dessus; — *ἐπάνω εἰς αὐτὰ*, sur cela; — *μετὰ ταῦτα*, *ἔπειτα*, après cela, ensuite.

Hieraus, *adv.* *ἐδῶ ἔξω*, ici au dehors; — *ἔξω ἀπὸ αὐτὸ*, *ἀπ' αὐτὸ*, *ἐντεῦθεν*, *ἐκ τούτου*, de cela, par cela, par là.

Hierbey, *adv.* *κοντὰ εἰς τοῦτο*, près de cela; *μαζὶ μὲ αὐτὸ*, ci-joint, avec cela.

Hierdurch, *adv.* *ἀπ' ἐδῶ* (*ἀπερνάνιας*), par ici, par là; — *διὰ μέσου τούτου*, par ce moyen, en, y.

Hierein, *adv.* *ἐδῶ μέσα*, ici dedans; — *μέσα εἰς αὐτὸ*, en cela, en ce lieu ci.

Hiergegen, *adv.* *ἐναντίον εἰς αὐτὸ*, contre cela, à cela, y.

Hierher, *adv.* *ἐδῶ*, *εἰς τοῦτο τὸ μέρος*, ici, çà, de ce côté.

Hierhin, *adv.* *ἐκεῖ*, *εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος*, là, de ce côté là, y.

Hierin, *adv.* *εἰς τοῦτο*, en cela, y.

Hiermit, *adv.* *μὲ ταῦτα*, *μαζὶ μὲ αὐτὰ*, avec ceci, avec cela, ci-joint.

Hiernach, *adv.* *μετὰ ταῦτα*, *μετὰ ταῦτα*, après cela; *κατὰ τοῦτο*, selon, suivant (cette circonstance etc.).

Hiernächst, *adv.* *κατὰ εἰς αὐτὸ*, tout près d'ici; *ἔξω ἀπὸ τοῦτο*, outre cela.

Hierneben, *adv.* *κοντὰ εἰς αὐτὸ*, *ἐδῶ πλησίον*, ici auprès; *μαζὶ μὲ αὐτὸ*, *ἔξω ἀπὸ αὐτὸ*, avec cela, ci joint, outre cela.

Hierunten, **hienieden**, *adv.* *ἐδῶ κάτω*, ici bas; *ἐδῶ εἰς αὐτὴ γῆν*, dans ce bas monde.

Hierselbst, **hierselbst**, *adv.* *ἐδῶ*, ici.

Hierseyn, *n.*, *ἡ παρουσία ἐδῶ*, présence, *f.*, séjour *m.* en ce lieu-ci; *f.* Anwesenheit, Beyseyn.

Hierüber, *adv.* *ἐπάνω εἰς τοῦτο*, là-dessus, sur cela; — *ἔξω ἀπὸ τοῦτο*, *πρὸς τοῦτους*, outre cela.

Hierum, *adv.* *ἐδῶ εἰς τὰ πέριξ*,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ici aux environs; διὰ τοῦτο, pour cela.

Hierunten, adv. ἐδῶ κάτω, ici bas.

Hierunter, adv. ὑποκάτω εἰς τοῦτο, ci-dessous, là-dessous.

Hierwon, adv. ἀπὸ τοῦτο, ἀπ' αὐτό, en, de cela; περὶ τούτου, de cela, en (lorsque on parle de qc.).

Hierwider, adv. ἐναντίον εἰς αὐτό, contre cela, à cela, y.

Hierzu, adv. πρὸς τοῦτο, πρὸς τούτοις, à cela, à ceci, y.

Hiesig, adj. ἐντόπιος, d'ici, de ce pays, de cette ville.

Hifthorn, s. Hiefhorn.

Himbeere, f., τὸ σμόουρον, βάτεινον, framboise, f.

Himbeerstrauch, m., ἡ βατζινιά, (βάτος ἰδαῖος), framboisier, m.

Himmel, m., ὁ οὐρανός, ciel, m.; (μεταφ.) ὁ παράδεισος, le paradis (des bienheureux).

Himmelan, adv. πρὸς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν οὐρανόν, vers le ciel, jusqu' au ciel.

Himmelbett, n., κρεββάτι μὲ οὐρανόν, lit m. à baldaquin.

Himmelblau, adj. οὐρανογαλάζιος, bleu céleste.

Himmelfahrt, f., (Chriſti), ἡ ἀνάληψις (τοῦ Χριστοῦ), ascension (de Jésus-Christ), f.; Mariä Himmelfahrt, ἡ κοίμησις τῆς Παναγίας, assomption (de la Sainte Vierge), f.

Himmeln, v. n. fam. ἀποθνήσκω, mourir.

Himmelhoch, adj. ὑψηλὸς ἕως εἰς τὸν οὐρανόν, élevé jusqu' au ciel; einen — bitten, παρακαλῶ τινὰ ἐνθέρμως, conjurer q.

Himmelreich, n., ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, royaume m. des cieux.

Himmelſchreyend, adj. ἀποῦ φωνάζει εἰς τὸν οὐρανὸν δι' ἐκδίκησιν, ἀδικώτατος, criant (révoltant).

Himmelskarte, f., ἀστρονομικὸς χάρτης (ὁποῦ παρασταίνει τὰ ἄστρα), mappe f. céleste.

Himmelskörper, m., ἑπουράνιον σῶμα (ἥλιος, πλανήτης, ἄπειρον), corps m. céleste.

Himmelsgegend, f. Weltgegend.

Himmelskugel, f., (τεχνική) σφαῖρα τοῦ οὐρανοῦ, globe m. céleste.

Himmelsſchlüſſel, m., f. Schlüſſelblume.

Himmelsſtrich, m., ἡ ζώνη (τῆς γῆς), τὸ κλίμα, zône, f., climat, m.

Himmelszeichen, n., σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, signe m. du zodiaque.

Himmelwärts, adv. πρὸς τὸν οὐρανόν, vers le ciel.

Himmelweit, adv. πολλὰ μακρύς, μακρύτατος, très-éloigné.

Himmliſch, adj. οὐράνιος, ἐπουράνιος, céleste.

Hin, adv. ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, là, en ce lieu là, y; — sein, (fig.) être perdu, être fait, être passé; er iſt hin, αὐτὸς χαλάσθηκε, εἶναι ὁλοχάλαστος, il est ruiné, c'en est fait de lui; ἀπέθανε, il est mort.

Hinab, adv. ἐκεῖ κάτω, en bas, εἰς τὸν κατήφορον, en pente *).

Hinab gehen, hinab ſteigen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Hinab laſſen, v. a. κατεβάζω (μάλιστα μὲ ἕνα σχοινί), descendre (moyennant une corde).

Hinab ſtürzen, v. a. κρημνίζω, précipiter; v. n. κρημνίζομαι, ῥίπτομαι κάτω, se précipiter.

Hinabwärts, adv. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en descendant.

Hinan, Hinauf, adv. ἐκεῖ πάνω, πρὸς τὰ ἐπάνω, εἰς τὸ ἀνήφορον, en haut, vers le haut, en montant.

Hinauf gehen, — ſteigen, v. n. βαίνω, monter.

Hinauf heben, v. a. σηκώνω ἐπάνω εἰς . . ., ὑψηλώνω, lever qc. sur . . . , monter (v. a.).

Hinauf, adv. ἔξω, ἐκεῖ ἔξω, dehors, en dehors, int.: πήγαινε, χαμένου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en! hors d'ici.

Hinaus gehen, v. n. πηγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω, sortir.

Hinaus jagen, v. a. διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser.

Hinaus laſſen, v. a. ἀφίνω (νὰ) ἐβγῇ, laisser sortir.

Hineinleuchten, v. a. einem, φέγγω (εἰς) τινὰ ὁποῦ ἐβγαίνει, éclairer (à q.) qui sort.

Hinauslegen, ſich über etwas —, s. Wegſetzen.

Hinauswerfen, v. a. ῥίπτω ἔξω, mettre dehors, chasser.

Hinaus wollen, v. n. θέλω νὰ ἐβγῶ, avoir envie de sortir; (fig.) ἔχω σκοπὸν εἰς τι, viser à qc.

Hineingehen, v. n. φέρω ἐκεῖ, πάω ἐκεῖ εἰς τινα, porter, apporter (qc. à q.); die Zeit — laſſen, περνῶ τὸν καιρόν, passer le temps.

Hinderlich, adj. ἐμποδιστικός, qui empêche, embarrassant.

Hindern, v. a. ἐμποδίζω, empêcher.

Hinderniß, n., τὸ ἐμπόδιον, empêchement, obstacle, m.

Hinderung, f., τὸ ἐμπόδισμα, ἡ ἐμποδισμός, action f. d' empêcher, empêchement, m.

Hindin, f., ἡ ἐλάφαινα, (λάφη), biche, f.

Hindurch, adv. πέρα πέρα, à travers; die ganze Zeit —, εἰς ὅλον ἐκεῖνον τὸν καιρόν, pendant tout ce temps; den ganzen Tag —, δι' ὅλην τὴν ἡμέραν, tout le long du jour.

Hineln, adv. μέσα, ἐκεῖ μέσα, dedans dans qc.

Hineinbringen, v. a. φέρω μέσα, βάνω μέσα, porter ou mener dedans, faire entrer.

Hineingehen, — ſteigen, v. n. ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι, entrer; (Platz haben), χωρῶ, entrer (avoir assez de place dans . . .).

Hineinleuchten, v. n. einem, φέγγω (εἰς) τινα ὑπορῦ ἐμβαίνει, éclairer q. qui entre.

Hineinſchaffen, v. a. βάνω μέσα, κουβαλῶ μέσα, porter, mettre dedans.

Hineinſchieben, v. a. σπρώχνω μέσα, χώνω μέσα, pousser, fourrer dedans.

Hineinſchlagen, v. n. κτυπῶ μέσα, ἐμπήγω, ficher, enfoncer, cogner.

Hineinſchleichen v. n. und ſich —, v. r. ἐμβαίνω κρυφίως, se glisser dans un lieu.

Hineinſchlucken, v. a. καταπίνω, engloutir.

Hineinſetzen, v. a. βάνω μέσα, mettre dedans, insérer.

Hineinſinken, v. n. βυθίζομαι μέσα (εἰς λάσπας κτλ.), enfoncer (dans un bourbier etc.).

Hineinſtoßen, v. a. σπρώχνω μέσα, pousser dedans, enfoncer (v. a.).

Hineinthun, v. a. βάνω μέσα, mettre dedans.

Hineintragen, v. a. φέρω μέσα, κουβαλῶ μέσα, porter dedans.

Hineinziehen, v. a. σύρω μέσα, τραβῶ μέσα, attirer dans . . .; v. n. ἐμβαίνω, entrer; ſ. Ziehen.

Hinfahren, v. a. φέρω ἐκεῖ (μὲ ἁμάξι), charier, voiturer, mener vers ou à . . .; v. n. πηγαίνω ἐκεῖ μὲ ἁμάξι, ἢ μὲ καράβι, aller (en voiture ou en bateau) vers ou à . . .; πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, χάνομαι, s'en aller, se perdre.

Hinfallen, v. n. πέφτω κατὰ γῆς, tomber (à terre).

Hinfällig, adj. ἀδύνατος, ἀσθενής, faible, fragile.

Hinfälligkeit, f., ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια, faiblesse, fragilité, f.

Hinfliegen, v. n. πετῶ ἐκεῖ, voler vers . . .

Hinfliehen, v. n. φεύγω ἐκεῖ, fuir vers . . .; καταφεύγω, se réfugier; ἀπερνῶ, se passer.

Hinfließen, v. n. ῥέω (τρέχω) ἐκεῖ, couler, s'écouler.

Hinfort, ſ. hinfüro, εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, désormais.

Hinführen, v. a. ὁδηγῶ (πηγαίνω τινὰ) ἐκεῖ, mener, conduire (vers . . .).

Hingang, m., τὸ νὰ πηγαίνῃ τις ἐκεῖ, aller, m.; ἀναμμὸς δι' ἐκεῖ, départ, m.; (μεταφ.) ἡ τελευτή, ὁ θάνατος, décès, m., mort, f.; bei dem — für den Hergang bitten, πηγαίνω χωρὶς νὰ ἐκτελέσω τίποτες, πηγαίνω ματαίως, avoir l'aller pour le venir.

Hingeben, v. a. δίδω, ἐμπιστεύω, παραδίδω (εἰς ἄλλον), donner

*) Wegen der Zuſammenſetzungen mit „hinab, hinauf, hinaus, hinein," ſiehe die Zuſammenſetzungen mit „herab, herauf, heraus, herein," ἴσον διὰ τὰ σύνθετα μὲ τὰ hinab κτλ. ἰδὲ herab κτλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ner, céder, abandonner (qc. à q.).

Hingebung, *f.*, ἡ παραίτησις, abandon, *m.*

Hingegen, *adv.* ἐξ ἐναντίας, au contraire; ὅμως, mais.

Hingehen, *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ, aller là, y aller; ἀπερνῶ, passer, se passer, s'écouler; es mag so —, ἂς εἶναι, passe pour cela; etwas hingehen lassen, ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάξω, laisser une chose sans l'examiner, sans y regarder de près; es wird wohl nicht so hingehen, δὲν θέλεις μείνῃ ἀπαίδευτος, θέλεις παιδευθῇ, tu ne l'auras pas fait impunément, tu n'en sera pas quitte à si bon marché.

Hingelangen, *v. n.* ἡ θάνω, προφθάνω εἰς . . ., arriver, parvenir à . . .

Hingerathen, *v. n.* κατωτῶ εἰς . . ., tomber en . . .

Hinhalten, *v. a.* ἁπλαίνω (τὸ χέρι κτλ.), tendre, présenter (la main etc.); einen mit leeren Hoffnungen —, χάμνω τινὸς ματαίας ἐλπίδας, ὑπύσχομαι πάντοτε καὶ δὲν δίδω, amuser q. par de vaines promesses.

Hinhängen, *v. a.* κρεμῶ ἐκεῖ, pendre, suspendre à . . .; etwas hinhängen lassen, ἀναβάλλω ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν, ἀμελῶ, différer qc. de temps en temps, négliger qc.

Hinhelfen, *v. n.* βοηθῶ τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ, aider q. (pour qu'il arrive à un lieu); (zum Verderben), ἀφανίζω, χαλνῶ (τινα), perdre q.; sich (*dat.*) so (oder kümmerlich) hinhelfen, ζῶ, ἀπερνῶ μὲ στενοχωρίαν, vivre petitement, vivoter.

Hinkehren, *v. a.* γυρίζω (τι πρός . . ., tourner (qc.) vers . . .; σκουπίζω (τι) πρός . . ., balayer vers . . .

Hinken, *v. n.* εἶμαι χωλός, κουτζαίνω, boiter, clocher.

Hinkend, *adj.* χωλός, κουτζός, boiteux.

Hinknien, *v. n.* γονατίζω, se mettre à genoux.

Hinreichen, *v. n.* ἁπλώνω, δίδω, tendre, présenter; *v. n.* φθάνω (μὲ τὸ χέρι), atteindre, toucher à . . .; — φθάνει, εἶναι ἀρκετόν, suffire.

Hinreichend, *s.* Hinlänglich.

Hinreise, *f.*, ἡ μετάβασις εἰς ἐκεῖ, voyage (vers un lieu); départ, *m.*

Hinreißen, *v. n.* μισέω (τὸ ἐκεῖ), partir pour . . .

Hinreißen, *v. n.* ἁρπάζω, πάω, entraîner, enlever (entzücken), ἀναρπάζω τὰ φρένα, εἰς ἔκστασιν, μαγεύω, ravir, enchanter.

Hinrichten, *v. n.* διευθύνω πρὸς . . ., diriger vers . . .; *v. a.* θανατώνω, βάνω εἰς θάνατον (τὸν κατάδικον), exécuter, supplicier, tuer; *fam.* (Kleidungsstück ꝛc. —, χαλῶ ἕνα φόρεμα, abîmer, user (un habit etc.).

Hinrichtung, *f.*, τὸ θανάτωμα, ἡ θανάτωσις τοῦ κατάδικου, exécution, *f.*

Hinrücken, *v. n.* βάνω πλησίον (οἷον τράπεζαν σκαμνὶ κτλ.), approcher (*p. e.* une table, une chaise etc.); *v. n.* πλησιάζω (μὲ τὸ σκαμνί μου), approcher, s'approcher (avec sa chaise).

Hinschaffen, *v. n.* φέρω ἐκεῖ, χουβαλῶ ἐκεῖ, transporter à . . .

Hinscheren, sich, *v. n. pop.* du kannst dich hinscheren, νὰ πηγαίνῃς ἐκεῖ σὲ λέγω χωρὶς ἄλλο, allez-y, vous dis-je.

Hinschicken, Hinsenden, *v. n.* στέλλω ἐκεῖ, envoyer.

Hinschieben, *v. n.* χυνῶ ἐκεῖ (οἷον τράπεζαν, σκαμνὶ κτλ.), pousser vers . . . (*p. e.* une table, une chaise etc.).

Hinschießen, *v. n.* et *n.* ρίπτω (σφεντζί, σάλτσαν) ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, tirer vers l'autre côté); *v. n.* ρίπτομαι μὲ ὁρμὴν (ἐκεῖ), s'élancer vers . . .

Hinschiffen, *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ μὲ καράβι, naviguer vers.

Hinschlagen, *v. n.* κτυπῶ, κάμνω ἕνα κτύπημα, frapper, porter un coup; *v. n.* πίπτω (φέρνω) κατὰ γῆς, tomber (rudement) par terre.

Hinschleichen, *v. n.* sich —, *v. r.* πηγαίνω κρυφίως ἢ σιγὰ (ἐκεῖ), se glisser vers . . .

Hinschleppen, *v. n.* σύρνω ἐκεῖ (κατὰ γῆς), traîner vers . . .; sich —, ἀπερνῶ τὴν πολύν μου στενόχωρα, μὲ πολὺν κόπον, vivre petitement, vivoter.

Hinschleudern, *v. n.* σφενδονίζω, βίπτω (ἐκεῖ), fronder, ruer vers . . .

Hinschmeißen, *v. n.* et *n. s.* Hinwerfen, Hinfallen.

Hinschmieren, *v. a.* (μετωπ.) γράφω ἀχαμνὰ καὶ ὀλιγόγραμμα, γράφω ἀμελῶς, écrire très-mal et très-vite, écrire négligemment, barbouiller.

Hinschreiben, *v. a.* γράφω δι' ἐκεῖ, θὰ ἐκεῖνον τὸν τόπον, écrire à . . .; — γράφω, écrire, mettre en écrit.

Hinschwinden, *v. n.* ἀφανίζομαι, χαλνοῦμαι, s'évanouir.

Hinsehen, *v. a.* βλέπω, κυτάζω, regarder vers . . ., porter la vue vers . . .

Hinsehnen, sich, ποθῶ νὰ εἶμαι ἐκεῖ, désirer, avoir un grand désir d'y être.

Hinsetzen, *v. n.* βάνω ἐκεῖ, mettre, placer, poser; sich —, κάθομαι, καθίζω ἐκεῖ, s'y asseoir; — καθίζω, s'asseoir.

Hinsicht, *f.*, ἡ ἀπόβλεψις, ἀναφορά, regard, égard, *m.*; in Hinsicht auf . . ., ἀπόβλεπωντας εἰς . . ., à l'égard de . . ., en égard à . . .

Hinsinken, *v. n.* πίπτω κάτω ἀγάλ' ἀγάλια, se laisser tomber.

Hinstellen, *v. n.* βάνω ἐκεῖ, παραπαίνω, mettre, poser (en quelque lieu).

Hinsterben, *v. n.* ἀποθνήσκω, mourir.

Hinstrecken, *v. n.* ἐκτείνω, ἁπλώνω, tendre; sich —, ἐκτείνομαι, πλαγιάζω (κατὰ γῆς, εἰς τὰ χάρια κτλ.), s'étendre (par terre, sur l'herbe etc.).

Hinstürzen, *v. a.* ρίπτω (κατὰ γῆς), jeter (par terre); *v. n.* πίπτω κατὰ γῆς ἀπὸ μιᾶς, tomber par terre avec précipitation.

Hintan, *adv.* ὀπίσω, derrière, en arrière.

Hintansetzen, *v. a.* ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ, négliger, mépriser.

Hintansetzung, *f.*, ἡ ἀμέλεια, τὸ ὀλιγοψήφημα, négligence, *f.*, mépris, *m.*

Hinten, *adv.* ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπίσω μέρος, derrière.

Hinten drein, *adv.* κατόπιν, en arrière, après.

Hinten nach, *adv.* κατόπιν, derrière, après, μετὰ ταῦτα, ὕστερα, après cela; ἀργά, trop tard.

Hinter, *prp.* ὀπίσω εἰς . . ., ὀπίσω ἀπὸ . . ., derrière, après; — der Thüre stehen, στέκομαι ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν, être derrière la porte; — die Thüre treten, πηγαίνω νὰ σταθῶ ὀπίσω εἰς τὴν θύραν, se placer derrière la porte.

Hintere, der, die, das, Hinterste, *adj.* ὀπισινός, de derrière, dernier.

Hinterbacke, *f.*, die Hinterbacken, τὰ καλομέρια, fesse, *f.*, les fesses, *f. pl.*

Hinterbein, *n.*, ὀπισινὸν ποδάρι (ζώου), pied *m.* de derrière; *fig.* auf die Hinterbeine treten, πέφτω ὀπίσω τὸν λόγον μου, ἀλλάζω γνώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μην μου, rétracter sa parole.

Hinterbleiben, *adj.* ὀπαῦ ὑπερέζησε, ἐπιζῶν μετὰ τὸν θάνατον (τῶν γονέων), survivant.

Hinterbringen, *v. a.* φέρω ὀπίσω, ἰρέω εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος, porter en arrière.

Hinterbringen, *v. a.* φέρω, δίδω τινὸς εἰδήσιν (κρυφίως), rapporter, faire savoir, avertir (en secret).

Hinterdrein, *adv.* κατόπιν, après; — μετὰ ταῦτα, ὕστερα, après cela, après coup.

Hinterer, *m.*, ὁ κῶλος, (ἀμιλῶντες μὲ τιμήν), derrière, cul, *m.*

Hinter einander, *adv.* τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κατόπιν εἰς τὸν ἄλλον κτλ., l'un après l'autre.

Hinteressen, *v. a.* τρώγω, κατεπίνω, avaler.

Hinterflügel, *m.*, ὀπισινὸν πτερόν (μερικῶν ζωϋφίων, οἱον πεταλουδας), aile *f.* de derrière (*p. e.* d'un papillon).

Hinterfuß, *m.*, τὸ ὀπισινὸν ποδάρι, pied *m.* de derrière; (*f.* auch Hinterbein).

Hintergebäude, *n.*, τὸ ὄπισθεν κτίριον, arrière-corps, bâtiment *m.* de derrière.

Hintergehen, *v. n.* πηγαίνω ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος (ἑνὸς ὁπωσοῦ κτλ.), aller en arrière, aller vers la partie de derrière (*p. e.* d'une maison).

Hintergehen, *v. a.* γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Hintergehung, *f.*, τὸ γέλασμα, ἡ ἀπάτη, tromperie, duperie, *f.*

Hinterglied, *n.*, (eines Satzes), ἡ ἔλασσων τοῦ συλλογισμοῦ, (φιλοσ.), (philos.) conséquent, *m.*; (bey den Soldaten), ἡ ὀπισινὴ ἀράδα τῶν στρατιωτῶν, dernière file (de soldats), *f.*

Hintergrund, *m.*, τὰ ὀπισινὸν μέρος (τοῦ θεάτρου), fond (du théâtre), *m.*; τὰ ὀπισινὰ μέρη (εἰς τὴν ζωγραφίαν), fond (d'un tableau), enfoncement, *m.*

Hinterhalt, *m.*, ἡ ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ (εἰς τὸν πόλεμον), embuscade, embûche.

Hinterhand, *f.*, τὸ μετακάρπιον, ἡ ῥίζα τῆς χειρός, (anat.) métacarpe, *m.*; die Hinterhand haben, in der Hinterhand seyn, (im Kartenspiel): παίζω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον (ὅταν παίζουν τὰ χαρτιά), n'être pas en main (au jeu de cartes), jouer après un autre.

Hinterhaupt, *n.*, τὸ ὀπισινὸν μέρος τῆς κεφαλῆς, (anat.) occiput, *m.*

Hinterhaus, *n.*, τὸ ὀπισινὸν ὁσπίτι, maison *f.* de derrière.

Hinterhof, *m.*, ὀπισινὴ αὐλὴ (τοῦ ὁσπιτίου), arrière-cour, *f.*

Hinterlage, *f.*, ἡ παρακαταθήκη, dépôt, *m.*

Hinterlassen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ) νὰ πηγαίνῃ ὀπίσω (εἰς τραπέζαν κτλ.), laisser aller

η. derrière (*p. e.* derrière table etc.).

Hinterlassen, *v. a.* ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀφίνω κληρονομίαν, laisser (après sa mort); (Nachricht), νὰ εἴπῃσιν (ὀπίσω) faire dire.

Hinterlassenschaft, *f.*, *s.* Verlassenschaft.

Hinterlauf, *m.*, (bey den Thieren), τὸ ὀπισινὸν πόδι (τοῦ ἐλαφιοῦ κτλ.), pied de derrière (d'un cerf).

Hinterleder, *n.*, τὸ πανὶ ἀπὸ παπουτζιοῦ τριγύρου πτέρνας, quartier *m.* de soulier.

Hinterlegen, *v. n.* βάνω ὀπίσω, mettre en arrière.

Hinterlegen, *v. a.* βάνω εἰς ἀποταθήκην, déposer, consigner.

Hinterlist, *f.*, ἡ πανουργία, πανοῦργα, ἐπιβουλή, ruse, finesse, *f.*, artifice, *m.*

Hinterlistig, *adj.* πανοῦργος, πονηρός, ἐπιβουλευτικός, cauteleux, fin, insidieux.

Hinterquartier, *n.*, *s.* Hinterlager.

Hinterrad, *n.*, ὀπισινὸς τροχὸς (ἁμαξίου), roue *f.* de derrière.

Hinterrücks, *adv.* ἀπ' ὀπίσω, par derrière, en arrière; hinterrücks gehen, ἀναχωρῶ ὀπίσω, ἀποδιοπηγαίνω, aller en reculons.

Hintersaß, *m.*, ὁ χωρικὸς, ἔνοικος, manant, *m.*

Hintersatz, *m.*, (εἰς τὴν μουσικήν) ἡ ἐλάσσων, le conséquent.

Hinterstig, *m.*, ὀπισινὸν κάθισμα (εἰς τὸ ἁμάξι), fond (d'un carrosse).

Hinterstoll, *n.*, τὸ ὀπισθεν, τὸ ἐπάνω μέρος, la partie de derrière; κῶλος (καὶ εὐφημισμὸν), le derrière, le cul; (des Schiffes), ἡ πρύμνη (τοῦ καραβιοῦ), (mar.) poupe, *f.*

Hinterthüre, *f.*, ἡ ὀπισινὴ θύρα, porte *f.* de derrière.

Hintertreffen, *m.*, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος, ἡ ὀπισθοφυλακή, arrière-garde, *f.*

Hintertreiben, *v. a.* ἐμποδίζω, ἀποτυχαίνω, ἀπογυρίζω, empêcher, rompre (une affaire).

Hintertheil, *n.*, (eines Rindes), τὸ ὀπισινὸν μηρὶ (τοῦ βοδιοῦ), cuisse (d'un bœuf); (eines Hammels), (τοῦ κριαριοῦ), gigot *m.* de mouton.

Hinterwärts, *adv.* πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀπ' ὀπίσω, par derrière, en arrière.

Hinthun, *v. a.* βάνω ἐκεῖ, βάνω, mettre dans un endroit.

Hinwagen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ, φέρω (εἰς ἄλλον τόπον), porter vers . . .

Hinweiden, *v. a.* das Vieh, πηγαίνω τὰ ζῶα πρός . . . , mener le bétail vers . . .

Hinweichen, *v. n.* πατῶ, στέκομαι (εἰς ἕνα μέρος), πληθυντικῶς, mettre le pied (en quelque endroit), s'avancer, se présenter.

Hintritt, *m.*, ἡ τελευτὴ, ὁ θάνατος, décès, *m.*, mort, *f.*

Hinüber, *adv.* ἐκεῖ πέρα, πρὸς τὰ ἐκεῖ πέρα, au-delà, de l'autre côté, par-delà.

Hinüber bringen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ πέρα, transporter, passer de l'autre côté.

Hinüber gehen, fahren, reiten ꝛc., *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ πέρα, περνῶ, ἀπερνῶ (πεζὸς, μὲ τὸ ἅμαξι, καββάλο), passer de l'autre côté (à pied, en voiture, à cheval etc.).

Hinüber springen, *v. n.* πηδῶ, ἀπερνῶ πηδῶντας, sauter de l'autre côté, passer en sautant, franchir.

Hinüber werfen, *v. a.* ῥίπτω ἐκεῖ πέρα, jeter au delà, par-dessus, outre.

Hinum, *adv.* τριγύρω, τριγύρου, autour; *s.* Herum.

Hin und her, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, cà et là; — gehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαίνω ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, aller ça et là, aller et venir.

Hinunter, *adv.* ἐκεῖ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, en bas, du haut en bas, en descendant; *s.* Hinab.

Hinunter fallen, *v. n.* πέπτω κάτω, tomber en bas.

Hinunter gehen, *v. n.* πηγαίνω κάτω, καταβαίνω, descendre.

Hinunter lassen, *v. a.* κατηβάζω (μάλιστα μὲ σχοινί), descendre (moyennant une corde).

Hinunter springen, *v. n.* πηδῶ κάτω, sauter en bas.

Hinunter stürzen, *v. a.* ῥίπτω κάτω, précipiter; *v. n.* ῥίπτομαι, πίπτω κάτω, se précipiter, tomber en bas.

Hinunterwärts, *adv.* εἰς τὸν κατήφορον, en descendant.

Hinwärts, *adv.* πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν τόπον, vers l'autre côté, en allant vers.

Hinweg, *m.*, ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἄλλον τόπον, chemin *m.* vers un lieu; *s.* auch Herweg.

Hinweg, *adv.* ἔξω, πρὸς ἄλλο μέρος, loin, arrière de là, *int.* ἄπαγε, ψεῦμα, retirez-vous, ôtez-vous de là; σήκωσε τὸ ἀπ' ἐδῶ, ôtez-cela d'ici; sich —begeben, —gehen, —fliegen ꝛc., *s.* Wegbegeben, Weggehen ꝛc.

Hinweisen, *v. a.* δείχνω, παραστένω, montrer; einen —, δείχνω τινὸς τὸν δρόμον, montrer le chemin à q.; (μεταφ.) δείχνω, ὑποσημαίνω, ἠγ. envoyer.

Hinwerfen, *v. a.* ῥίπτω (εἰς κανένα μέρος), jeter (en quelque endroit); (μεταφ.) κάμνω ἀμελῶς, χωρὶς πολλὴν προσοχήν, faire qc. négligemment, sans attention.

Hinwieder, *adv.* πάλιν, τὸ ἀνάπαλιν, de nouveau; au contraire.

Hinziehen, *v. n.* μετρῶ (ἄσπρα) ἐμπροσθέν τινος, compter (de l'argent) devant q.

Hinziehen, *v. n.* σύρω, τραβῶ ἐκεῖ ἢ πρὸς ἕνα μέρος, tirer vers un endroit; *v. n.* ἐμβαίνω εἰς κοντάρι, aller leger en quelque lieu; πηγαί-

να εἰς ἕνα τόπον, ψεύγω, μισεύω, s'en aller, partir; πηγαίνω ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, aller l'un après l'autre, défiler.

Hinzu, πδν. κοντά, πλησίον, (εἰς τὰ σύνθετα· πρός), près, à, (dans les compositions il signifie l'action d'ajouter, de joindre).

Hinzubauen, v. n. προσθέτω τι εἰς ἕνα κτίριον, ajouter à un bâtiment.

Hinzudenken, v. a. προσθέτω εἰς τὸν στοχασμόν μου, ajouter en pensée.

Hinzu eilen, v. a. προστρέχω, accourir.

Hinzufügen, v. n. προσθέτω, ajouter.

Hinzufügung, f., ἡ πρόσθεσις, προσθήκη, action d'ajouter, addition, f.

Hinzug, m., πορεία (στρατεύματος) εἰς, marche (d'une armée) vers . . .

Hinzu kommen, v. n. προσέρχομαι, survenir; προσθέτομαι, être ajouté.

Hinzu lassen, v. a. ἀφήνω νὰ προσέλθῃ, admettre, laisser approcher.

Hinzu schreiben, v. a. προσγράφω, προσθέτω εἰς γραφήν, ajouter en écrivant.

Hinzu setzen, hinzu thun, v. a. προσθέτω, ajouter, joindre.

Hinzuthun, n., ἡ πρόσθεσις, addition, f.; ohne mein Hinzuthun, χωρὶς τὴν βοήθειάν μου, sans ma participation.

Hinzu treten, v. n. προσέρχομαι, πλησιάζω, s'approcher, s'avancer.

Hinzuzählen, v. a. προσθέτω εἰς τὸν ἀριθμόν, συναριθμῶ, ajouter en comptant, compter avec.

Hippe, f., τὸ κλαδευτήριον, serpe, serpette, f., faucillon, m.

Hirn, n., ὁ ἐγκέφαλος, τὰ μυελά, cervau, m.

Hirnbohrer, m., τὸ τρύπανον, trépan, m.

Hirngespinnst, n., ματαία φαντασία, chimère, f.

Hirnhaut, f., Hirnhäutchen, n., περιεγκεφαλικὸς μήνιγξ, τὸ δέρμα ὁποῦ περιτυλίγει τὸν ἐγκέφαλον, méninge, f.

Hirnlos, adj. χωρὶς μυελά, ἀστόχαστος, ἀνόητος, écervelé.

Hirnmark, n., τὰ μυελὰ τοῦ ἐγκεφάλου, moëlle, pulpe f. cérébrale.

Hirnschädel, m., Hirnschale, f., τὸ κρανίον, crâne, m.

Hirnwuth, f., ἡ φρενῖτις, παραφροσύνη, frénésie, f.

Hirsch, m., τὸ ἔλαφι, (λάφι), ὁ ἔλαφος, cerf, m.

Hirschbock, m., τὸ ἀρσενικὸν ἔλαφι, cerf mâle, m.

Hirschbrunft, -brunft, f., ἡ ὄρεξις τοῦ ἐλαφιοῦ εἰς σμίξιν, ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν ἐλαφιῶν, rut (du cerf), m.

Hirschfänger, m., σπαθὶ κοντὸν τοῦ κυνηγοῦ, coutean m. de chasse.

Hirschgewih, n., τὰ κέρατα τὸ ἐλαφιοῦ, bois, m., ramure, f.

Hirschhaut, f., τὸ δέρμα τοῦ ἐλαφιοῦ, peau f. de cerf.

Hirschhorn, n., σκόνη ἀπὸ ζυσμένα κέρατα ἐλαφιοῦ, râpure f. de corne de cerf.

Hirschkäfer, m., ὁ κάνθαρος cerf-volant, m.

Hirschkalb, n., τὸ ἐλαφόπουλο laon, m.

Hirschkuh, f., ἡ ἐλάφινα (ἐλάφινα), ἡ ἔλαφος, biche, f.

Hirschleder, n., περὶζὶ ἐλαφίσιο peau (cuir m.) f. de cerf.

Hirschwildpret, n., ἐλαφίσια κρέας, du cerf, m.

Hirse, f., τὸ κεγχρὶ (κεχρὶ) millet, mil, m.

Hirsekorn, n., ἕνα σπυρὶ ἀπὸ τὸ κεγχρί, grain m. de mil.

Hirt, m., ὁ ποιμήν, βοσκὸς, pasteur, pâtre, m.; (Schäfer), (Kuhhirt), προβατοβοσκὸς, (χοιρινῶς· τζουπάνος), berger, m., (Seelenhirt), (μεταφ.) ποιμὴν (ψυχῶν), πνευματικὸς ἐφημέριος, pasteur, curé, m.

Hirtenamt, n., ἐπάγγελμα ἢ μερίδιον, ἐπισκοπὴ κλ., fonction f. pastorale.

Hirtenbrief, m., ποιμενικὸν γράμμα, (δηλαδὴ ἐπιστολὴ που ἡ μητροπολίτου), instruction f. pastorale.

Hirtenflöte, f., ὁ αὐλὸς (ἢ φλογέρα) τοῦ βοσκοῦ, (τοῦ τσομπάνου), chalumeau, m.

Hirtengedicht, n., ἐκλογὴ ἢ εἰδύλλιον, ποίημα βουκολικὸν

eglogue, idylle, *f.*, poëme bucolique.

Hirtenhaus, *n.*, καλύβη τοῦ βοσκοῦ, (τοῦ τζουπάνου), maison *f.* du pâtre.

Hirtenhund, *m.*, σκυλὶ ποιμενικόν, (σκυλὶ τζουπάνου), mâtin, *m.*

Hirtenleben, *n.*, ἡ ποιμενικὴ ζωή, βουκολικὴ ζωή, vie pastorale.

Hirtenstab, *m.*, ποιμαντικὴ ῥάβδος (διασπότου), crosse (d'un évêque etc.), *f.*; ματζούκα τοῦ τζουπάνου, bâton *m.* de pâtre, de berger.

Hirtentasche, *f.*, τὸ δισάκκι τοῦ βοσκοῦ, (ὁ τουρβάς), panetière, *f.*

Hirtin, *f.*, ἡ ποιμένισσα, ἡ βοσκὸς (ἡ βοσκοῦ, τζουπάνα), bergère, bouvière, vachère, *f.*

Hissen, *v. a.* (bey den Schiffern), ἀνεβάζω τὰ πανιὰ (εἰς τὰ κατάρτια), hisser, palanquer.

Hissau, *n.*, τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνεβάζουν τὰ πανιὰ (εἰς τὰ καράβια), câble, *m.*, drisse, *f.*

Historie, *f.*, ἡ ἱστορία, histoire, *f.*; *s.* Geschichte.

historisch, *adj.* ἱστορικός, historique.

Hitzblatter, Hitzblase, *f.*, ἕνα σπυρὶ (εἰς τὸ πρόσωπον etc.) ἀπὸ ζέσιν, bouton, *m.*, échauffoulure, échauffure, *f.*

Hitze, *f.*, ἡ καῦσις, ἡ ζέσις, ἡ ζέστα, chaleur, *f.*, chaud, *m.*; (metaph.) ὁ ζῆλος, ἡ θερμότης, ardeur, ferveur, *f.*; — ὁ θυμός, fougue, *f.*, emportement, *m.*

Hitzen, *v. n.* ζεσταίνω, κάμνω ζέσιν, chauffer, échauffer.

Hitzig, *adj.* ζεστός, θερμός, chaud, ardent, brûlant; — ἐνζήλος, zélé; — ἀράθυμος, εὔκολος εἰς θυμόν, fougueux, emporté; — ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν, échauffé (amoureux).

Hobel, *m.*, τὸ βουκάνι, rabot, *m.*

Hobelbank, *f.*, σκαμνὶ διὰ βουκάνισμα, établi, *m.*

Hobeln, *v. a.* βουκανίζω, raboter.

Hobelspäne, *m. pl.*, τὰ βουκανίσματα, copeaux, *m. pl.*

Hoboe, *n.*, εἶδος αὐλοῦ μουσικοῦ ὅλου ἔχει τὸν βαρύτονον, haut-bois, (instrument), *m.*

Hoboist, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ Hoboe, haut-bois (qui joue du haut-bois), *m.*; *s.* Hoboe.

Hoch, *adj.* ὑψηλός, haut, élevé; (erhaben, vornehm), ὑψηλός, μεγάλος, grand, d'un haut rang; ein hoher Berg, ὑψηλὸν βουνόν, une haute montagne, *f.*; ein hohes Fest, μεγάλη ἑορτή, une grande fête; eine hohe Person, ὑπερκείμενον τοῦ πρώτου βαθμοῦ, ὑπακείμενον βασιλικόν, une personne de qualité, du premier rang.

Hochachtbar, *adj.* πολλὰ τιμημένος, τιμιώτατος, très-honorable.

Hochachtung, *f.*, τὸ σέβας, ἡ τιμὴ (προσαφιερωμένη εἴς τινα), estime, considération, *f.*

Hochaltar, *m.*, ὁ πρῶτος βωμὸς, τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα (μιᾶς ἐκκλησίας), maître-autel, grand autel, *m.*

Hochamt, *n.*, ἡ λειτουργία, grand' messe, *f.*

Hochbeinig, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὑψηλὰ τὰ ποδάρια, haut enjambé, haut monté.

Hochberühmt, *adj.* ἐνδοξότατος, très-célèbre.

Hochdeutsch, *adj.* (ὑψηλο-γερμανικά), καθαρὰ γερμανικὰ (καθὼς εὑρίσκονται εἰς τὰ συγγράμματα τῶν καλῶν συγγραφέων), haut-allemand.

Hochedel, Hochedelgeboren, τιμιώτατος, (τίτλος διδόμενος εἰς τεχνίτας), très-noble (titre qu'on donne aux artisans); Ew. (Euer) Hochedelgeboren, ἡ τιμιότης σας, vous (on ne s'en sert que dans le style épistolaire).

Hochehrwürdig, *adj.* παναιδεσιμώτατος, vénérable, très-révérend (titre); Ew. (Euer) Hochehrwürden, ἡ παναιδεσιμότης σας, votre Révérence.

Hochfürstlich, *adj.* ἡγεμονικός, Sérénissime; Ew. (Euer) Hochfürstliche Durchlaucht, ἡ γαληνότης σας, votre Altesse Sérénissime.

Hochgeboren, *adj.* ἐκλαμπρότατος, illustre (titre qu'on donne aux comtes); Ew. (Euer) Hochgeboren, ἡ ἐκλαμπρότης σας (τίτλος διδόμενος εἰς κόμητας), votre Excellence.

Hochgeehrt, *adj.* τίμιος, τιμη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

μένος, τιμιώτατος, ἐντιμώτατος, très-honoré.

Hochgelehrt, (hochgelahrt), *adj.* λογιώτατος, ἐλλογιμώτατος, très-savant.

Hochgelobt, *adj.* εὐλογημένος, béni.

Hochgeneigt, *adj.* εὐνοϊκώτατος, très-affectionné.

Hochgericht, *n.*, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, ἡ κρεμαστερά, justice, potence, *f.*, gibet, *m.*

Hochherzig, *adj.* μεγαλόψυχος, magnanime.

Hochland, *n.*, ὑψηλὸς τόπος ἢ βουνώδης, pays haut, *m.*

Hochländer, *m.*, κάτοικος εἰς τὰ βουνά, montagnard, *m.*

Höchlich, *adv.* πολλά, καταπολλά, très, fort.

Höchlöblich, *adj.* πολλὰ ἐπαινετός (τίτλος), très-louable (titre).

Hochmeister, *m.*, ὁ προεστὼς ἱππικοῦ (καβαλερικοῦ) τάγματος, Grand-Maître, *m.*

Hochmögend, *adj.* δυνατώτατος, (τίτλος τῆς πρὸ τοῦ κυβερνήσεως τῆς Ὁλλάνδας), haut et puissant; Ihre Hochmögenden, (πάλαι) ἡ ὑψηλοτάτη κυβέρνησις τῆς Ὁλλάνδας, leurs Hautes Puissances.

Hochmuth, *m.*, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, orgueil, *m.*

Hochmüthig, *adj.* ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, orgueilleux, arrogant.

Hochpreislich, *adj.* πολλὰ ἀξιοεπαίνετος, ἐκλαμπρότατος (τίτλος), très-louable, illustre.

Hochroth, *adj.* ἀνοικτο-κόκκινος, ponceau.

Hochschätzung, *f.*, τὸ σέβας, ἡ τιμὴ (προσαρμοσμένη εἴς τινα), estime, considération, *f.*

Hochschwanger, *adj.* ἐγγαστρωμένη πλησίον εἰς τὴν γέννα, (femme) proche de son terme.

Hochselig, *adj.* μακαρίτης, feu, défunt.

Hochstämmig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸν κορμὸν ὑψηλόν, de haute futaie, de haute tige.

Höchste, der, die, das, ὑψηλότατος, -στάτη, -ότατον, le plus haut, la plus haute, suprême, souverain; der Höchste (Gott), ὁ Ὕψιστος, (ὁ Θεός), le Très-haut, (Dieu); höchst, *adv.* εἰς ἄκρον βαθμὸν, καταπολλά, ὑπερβολικά, souverainement, très.

Höchstens, *adv.* τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, tout au plus.

Hochstift, *n.*, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ, τὸ ἀρχιεπισκοπατο, archevêché, *m.*; τὸ τάγμα τῶν κανονικῶν μιᾶς μητροπόλεως, grand chapitre *m.* d'une cathédrale.

Hochtrabend, *adj.* φανοκομένος (εἰς τὰ λόγια), ampoulé; ὑψηλάφρων, κενχηπικός, fastueux, hautain.

Hochverrath, *m.*, μεγάλη προδοσία, προδοσία τῆς πατρίδος, προδοσία κατὰ τοῦ βασιλέως, crime *m.* de haute trahison ou de lèse-majesté.

Hochverräther, *m.*, μεγάλος προδότης, προδότης τῆς πατρίδος ἢ κατὰ τοῦ βασιλέως, grand criminel *m.* coupable du crime de haute trahison.

Hochwald, *m.*, δάσος ὑψηλῶν δένδρων, futaie, *f.*, bois de haute futaie.

Hochweise, *adj.* φρονιμώτατος, σοφώτατος, très-sage.

Hochwild, *wildbret*, *n.*, τὰ μεγάλα ἀγρίμια, δηλαδὴ ἀγρία γουρούνια, ἀγρίδικες, ἀγριανοὶ κτλ., grandes bêtes (c'est à dire les cerfs, les sangliers, aussi les perdrix, les lièvres etc.).

Hochwohledel, *adj.* τίμιος, εὐγενέστατος, (τίτλος τῆς συνηθισμένος μόνον εἰς γράμματα τιμητίου, καὶ κατωτέρου εἰς τὸ Hochedelgeboren), (titre donné par les tribunaux à des personnes de rang inférieur).

Hochwohlgeboren, *adj.* εὐγενέστατος, très noble (titre qu'on donne aux personnes nobles); Ew. (Euer) Hochwohlgeboren, ἡ εὐγένειά σας, (ὁ λόγος διδόμενος εἰς τοὺς εὐγενεῖς), votre grandeur (le français on ne se sert pas de tels titres).

Hochwürden, Ew. (Euer) Hochwürden, ἡ παπιεσιότης σας, (ὁμοίως καὶ ἡ παπιεσιότης σας), votre Révérence.

Hochwürdig, -digst, *adj.* παπολατος, (ὁμοίως καὶ παπιεσιότατος), révérendissime, éminentissime.

Hochwürdige, *n.*, τὸ ἁγιώτατον ἄγιον (εἰς τὴν ἐξομολόγησιν εἰς τοὺς καθολικούς), le saint sacrement.

Hochzeit, *f.*, ὁ γάμος, noce, *f.*, noces, *f. pl.*

Hochzeitbitter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καλεῖ εἰς τὸν γάμον, celui qui convie aux noces.

Hochzeiter, *m.*, *f.* Bräutigam.

Hochzeiterin, *f.*, *f.* Braut.

Hochzeitgast, *m.*, ὁ καλεσμένος εἰς τὸν γάμον, convié *m.* aux noces.

Hochzeitgedicht, *n.*, τὸ ἐπιθαλάμιον, (ἄσμα εἰς γάμον τινός), épithalame, *m.*

Hochzeitgeschenk, *n.*, χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὸν γάμον τινός, présent *m.* de noces.

Hochzeitlich, *adj.* τοῦ γάμου, γαμικὸν εἰς γάμους, nuptial, de noces.

Hochzeitmutter, *f.*, μητέρα τῆς νεονυμφης, mère *f.* de l'épousée.

Hochzeitvater, *m.*, ὁ πατέρας τῆς νύμφης, (τῆς νεονυμφευμένης), père *m.* de l'épousée.

Hochzuverehrend, Hochzuverehrende, Ew. Hochzuverehrend, s. Hochgeehrt.

Hocken, *f.*, *f.* Bündel.

Hocken, *v. n. fam.* πέρνω ἢ βαστῶ τινὰ ἢ τι ἐπάνω εἰς τὴν ράχην ἢ εἰς τοὺς ὤμους, prendre ou porter q. ou qc. sur le dos ou sur les épaules; zu Hause —, *v. n.* κάμνει πάντοτε εἰς τὸ σπίτι, être casanier.

Höcker, *m.*, ἡ καμπούρα, bosse, *f.*

Höckerig, *adj.* ἄνισος, ἀνώμαλος, (οἷον· ὁ δρόμος), raboteux (se dit du chemin); — καμπούρης, bossu.

Hode, *m.* (*f.*), τὸ ὄρχιδι, ἀρχίδι, testicule, *m.*

Hodensack, *m.*, τὸ σακκουλάκι μὲ τὰ ὄρχιδια, ὁ ὄσχεός, bourses, *f. pl.*, scroton, *m.*

Hof, *m.*, ἡ αὐλὴ (τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ βασιλέως), cour (d'une maison et aussi d'un prince), *f.*; — um den Mond, κύκλος ἡμιτονιδὴς τριγύρω τῆς σελήνης, couronne, *f.*, halo *m.* autour de la lune.

Hofarzt, Hofbäcker ꝛc., αὐλικὸς ἰατρός, αὐλικὸς φοῦρνος κτλ., médecin, boulanger etc. de la cour.

Hofamt, *n.*, αὐλικὴν ἐπάγγελμα, charge *f.* à la cour.

Hofbediente, *m.*, αὐλικὸς ὑπηρέτης, αὐλικὸς δοῦλος, officier de la cour, domestique *m.* de la cour.

Hofcapelle, *f.*, αὐλικὸν παρεκκλήσιον, chapelle (petite église) du château; ὁμοίως· οἱ αὐλικοὶ μουσικοί, chapelle (de musiciens) de la cour.

Hofcavalier, *m.*, εὐγενὴς αὐλικὸς, gentilhomme *m.* de la cour.

Hofdame, *f.*, μία αὐλική, γυναῖκα ἡ θυγατέρα ὄντος δουλεύουσα εἰς μίαν βασίλισσαν, dame de la cour, dame *f.* d'honneur.

Hofdienst, *m.*, ὑπηρεσία αὐλική, service, emploi *m.* à la cour; ἀγγαρεία, corvée, *f.*; *s.* Frohndienst.

Hoffart, *f.*, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, orgueil, faste, *m.*

Hoffärtig, *adj.* ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, orgueilleux, fastueux.

Hoffen, *v. a.* et *n.* ἐλπίζω, espérer.

Hoffentlich, *adv.* πιθανῶς, καθὼς ἐλπίζω, vraisemblablement, comme on espère.

Hoffnung, *f.*, ἡ ἐλπίς, (ἐλπίδα), espérance, *f.*

Hoffnungslos, *adj.* ἀπελπισμένος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐλπίδα, sans espérance, désespéré.

Hoffnungslosigkeit, *f.*, ἡ ἀπελπισία, désespoir, *m.*

Hoffnungsvoll, *adj.* πλήρης ἐλπίδος, ὁποῦ ἔχει ἐλπίδα, plein d'espérance.

Hofjunker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπηρετεῖ τὶς κυράδες τῶν αὐλικῶν τοῦ βασιλέως, fourrier *m.* de la cour.

Hofjungfrau, *n.*, ἀρχοντοπούλα αὐλική, fille *f.* d'honneur.

Hofgericht, *n.*, αὐλικὸν κριτήριον, cour *f.* supérieure de justice.

Hofgesinde, *n.*, αὐλικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτραις, gens *pl.* de cour.

Hofgut, *n.*, αὐλικὸν ὑποστατικὸν, domaine, *m.*

Hofhaltung, *f.*, ἡ αὐλή, δηλαδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὑπάρχοντες εἰς βασιλικὴν αὐλήν, la cour (tous ceux qui appartiennent à la cour d'un roi); τόπος κατοικίας (βασιλέως), résidence (d'un roi).

Hofhund, *m.*, σκυλὶ ὁποῦ φυλάγει τὴν αὐλὴν τοῦ σπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τίου, αὐλικὸν σκυλί, mâtin (qui garde la maison), m.

Hofieren, v. a. einem —, κολακεύω μὲ ὑποκριτικὸν τρόπον, faire sa cour à q.; fam. κάμνω τὸ ἀναγκαῖόν μου, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, faire ses nécessités.

Hofjäger, m., αὐλικὸς κυνηγός, veneur m. du prince.

Hofkammer, f., βουλὴ, διαίκησις τῶν εἰσοδημάτων τοῦ βασιλέου, chambre f. des finances.

Hofkanzeley, f., αὐλικὴ καγγελλαρία, chancellerie f. de la cour.

Hofkirche, f., αὐλικὴ ἐκκλησία, église f. de la cour.

Hofküche, f., αὐλικὸν μαγειρεῖον, cuisine f. de la cour.

Hoflager, n., τόπος κατοικίας (ἡγεμόνος, βασιλέως κτλ.), résidence (d'un prince), f.

Hofleben, n., αὐλικὴ ζωή, vie f. de gens de cour.

Hofleute, m. pl., οἱ αὐλικοὶ (βασιλικοὶ), gens pl. de cour, courtisans, m. pl.; (Hofgesinde), ἡ ἄνθρωποι δουλεύοντες εἰς τὴν αὐλὴν ἑνὸς ὑποστατικοῦ, gens pl. corvéables.

Höflich, adj. πολιτικὸς (εἰς τὰ ἤθη), civil, honnête, poli, obligeant.

Höflichkeit, f., τὸ πολιτικὸν, civilité, politesse, honnêteté, f.

Höfling, m., ὁ αὐλικὸς, κόλαξ αὐλικὸς, courtisan (flatteur, intrigant), m.

Hofmann, m., ὁ αὐλικὸς, ἄνθρωπος βασιλικῆς αὐλῆς, courtisan, homme m. de cour.

Hofmännisch, adj. αὐλικὸς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν αὐλικῶν, de cour, de courtisan.

Hofmarschall, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς ταῖς τελετρονίαις τῆς αὐλῆς, maréchal m. de la cour.

Hofmeister, m., ὁ παιδαγωγὸς, gouverneur, m.; — (auf einem Gute), ἐπιστάτης εἰς τὴν οἰκονομίαν ἑνὸς ὑποστατικοῦ, métayer, m.

Hofmeisterin, f., ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα, gouvernante, f.

Hofmeistern, v. a. ἐλέγχω, νουθετῶ, censurer, faire le pédagogue.

Hofnarr, m., μπουφοῦνος, μασκαρὰς αὐλικὸς, fou, bouffon m. de la cour.

Hofrath, m., αὐλικὸς συμβουλάτωρας, conseiller m. de la cour.

Hofraum, m., ὁ τόπος τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλὴ (τοῦ σπιτίου), cour f. d'une maison.

Hofrichter, m., ὁ αὐλικὸς κριτὴς, juge m. de la cour.

Hofschranze, m., ὁ αὐλικὸς, (ὁμιλῶντας μὲ καταφρόνησιν), αὐλικὸς ὑποκριτὴς ἢ ταπεινὸς κόλαξ, courtisan (qui est vil flatteur ou intrigant), m.

Hofsitte, f., ἡ τάξις, ἡ συνήθεια εἰς μίαν (βασιλικὴν) αὐλὴν, étiquette f. de la cour.

Hofsprache, f., ἡ γλῶσσα τῆς (βασιλικῆς) αὐλῆς, langage m. de cour.

Hofstaat, m., ἡ αὐλὴ, ὅλοι οἱ αὐλικοὶ ἑνὸς βασιλέως, cour f. (les gens et la splendeur de la cour).

Hoftag, m., ἡμέρα ἀγγαρείας ἡμέρα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ χωριάτης δουλεύουν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐθέντου τοῦ χωρίου, jour m. de corvée.

Hofthor, n., μεγάλη πόρτα σπιτιοῦ διὰ τὰ ἁμάξια, porte cochère, f.

Höhe, f., τὸ ὕψος, hauteur, f. (Anhöhe), τὸ ὕψωμα, ὑψηλὸς τόπος, lieu m. élevé, hauteur, éminence, f.

Hoheit, f., ἡ ὑψηλότης, μεγαλοπρέπεια, élévation, grandeur, f.; (als Titel): (Euer) Hoheit, ἡ ὑψηλότης σας, votre Altesse.

Hohelied, n., τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων, cantique m. des cantiques.

Hohepriester, m., ὁ ἀρχιερεὺς (μάλιστα τῶν παλαιῶν ἰουδαίων), pontife (des anciens Israélites), m.

Hoheprieſterlich, adj. ἀρχιερατικὸς, pontifical, m.

Hoheprieſterthum, n., ἡ ἀρχιερωσύνη, pontificat, m.

Höher, adj. (comp. von hoch), ὑψηλότερος, plus haut; Höhern, ὑψηλότεροι, οἱ μεγάλοι, les supérieurs.

Höhle, f., τὸ κοῖλος, κοίλωμα, creux, vide; βαθουλὸς τόπος, creusé; hohle Augen, βαθουλωμένα ὀμμάτια, des yeux creux.

Höhlen, v. a. βαθουλώνω, κάνω βαθουλὸν, creuser, caver.

Höhlgeſchliffen, adj. κοῖλος, ἐγκοίλος, βαθουλὸς, (λέγεται διὰ γυαλιά), concave.

Höhlglas, n., γυαλὶ ἐγκοίλον, βαθουλὸν, verre m. concave.

Höhlkehle, f., αὐλάκι εἰς στύλον ἢ εἰς τὸ ταβάνι, cavet, m. cannelure, f.

Höhlmeiſel, m., τὸ σμιλάριον διὰ βαθουλώματα, gouge, f. tournoir m. à nez rond.

Höhlſpiegel, m., κοῖλος κατοπτρέτης, ἐγκοίλος ἢ βαθουλὸς καθρέπτης, miroir m. concave.

Höhlung, m., ἡ κάμπυχος, κοιλοχωρία, aurean, m.; (Raum), χῶρος —, πασχαλιὰ (φυτὸν), m.

Höhlung, f., (das Höhlen), τὸ βαθούλωμα, action f. de creuser; (eine Höhlung), μία τρύπα, ἕνα μέρος βαθουλωμένον, τὸ βαθούλωμα, creux, m. concavité, f.

Höhlweg, m., δρόμος βαθουλὸς, δρόμος βαθὺς, λάκκος, canon, f. cavin, m.

Höhlzirkel, m., σφαιρικὸς διαβήτης, compas m. sphérique.

Hohn, m., τὸ περιγέλοιον, ἡ περιπαιξις, τὸ περιπαίγνιον, moquerie, f., dédain, m.

Höhnen, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se railler de q.

Hohngelächter, n., περιπαικτικὸν γέλοιον, ris moqueur, m.

Höhniſch, adj. περιπαικτικὸς, περιγελαστικὸς, moqueur, dédaigneux.

Hohnlache, f., s. Hohngelächter.

Hohnlächeln, v. n. μειδιῶ (χαμογελῶ) μὲ περιπαικτικὸν τρόπον, ricaner.

Hohnnecken, v. a. πειράζω (τινὰ) νὰ τὸν περιγελάσω, berner, railler.

Hohnneckerey, f., ἡ πείραξις, moquerie, f.

Hohnſprecher, m., ὁ περιγελαστὴς, περιπαικτὴς, railleur, m.

Höke, f., Höker, m., ὁ μεταπουλητὴς, ξεπαπουλητὴς, (ὁ ματοπαλὰς), revendeur, regrattier, m.

Höken, Hökern, v. n. μεταπουλῶ, ξαναπουλῶ, (εἶμαι ματοπαλὰς), faire le revendeur ou la revendeuse.

Hökin, Hökerin, f., ἡ μεταπουλήτρια, ξεπαπουλήτρια, revendeuse, regratière, f.

Hökerey, f., Hökerkram, m., ἡ μεταπούλησις, regratterie, f.

Hold, adj. εὐγενικὸς, ὅπου φέρει εὐνοιαν, affectionné, favorable; χαριτωμένος, gracieux.

Holder, f. Hollunder.

Holdſelig, adj. χαριτωμένος, gracieux, doux.

Holdſeligkeit, f., ἡ χάρις, grâce, douceur, f.

Holen, v. a. πηγαίνω καὶ φέρνω ἐκεῖνό μου, πηγαίνω νὰ πάρω, νὰ φέρω ἐδῶ, aller chercher, aller quérir, aller prendre; Athem holen, πέρνω τὴν ἀναπνοήν μου, ἀναπνέω, ἀνασαίνω, respirer, prendre haleine.

Holſter, f., Piſtolenholſter, ἡ θήκη διὰ πιστόλας κοντὰ εἰς τὴν αἶλιαν τοῦ ἀλόγου, fourreau m. de pistolet.

Holla! int. σιάσου! ἄκουσε! ἀκούσατε! hola! ho! écoutez!

Holländerey, f., χωρικὴ αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν τρέφουν ζῶα, métairie, vacherie, f.

Hölle, f., ἡ κόλασις, ὁ ᾅδης, enfer, m.; fam. (Ofen), τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ τοίχου καὶ τῆς σόμπας, espace m. entre le poêle et la muraille.

Höllenangſt, f., ὑπερβολικὴ στενοχωρία, angoisse f. mortelle.

Höllenbrand, m., ἄνθρωπος ἄξιος τῆς καλάσεως, ἀχρειότατος, fig. tison m. d'enfer.

Höllenbrut, f. Teufelsbrut.

Höllenfahrt, f., ἡ κατάβασις εἰς τὸν ᾅδην, descente f. aux enfers.

Höllenſtein, m., λίθος καυστικὸς (τὸν ὁποῖον μεταχειρί-

ζωντα οἱ χειρουργοί), pierre *f.* infernale.

Höllisch, *adj.* τοῦ ᾅδου, τῆς κολάσεως, infernal.

Holm, *m.*, τὸ ῥηϊδ (*μάλιστα εἰς τὴν βαλτικὴν θάλασσαν*), (petite) île (surtout dans la mer Baltique).

Holper *m.*, *κάθε πρᾶγμα ἄνισον, οἷον· βῶλος ἀπὸ χῶμα, πέτρα κτλ.*, tout ce qui est inégal, *p. e.* une motte de terre, une pierre etc.

Holperig, *adj.* ἄνισος, ἀνώμαλος, *χωμάτιος βώλους χώματος, χωμάτιος πέτρας κτλ.* inégal, rabateux (*se dit d'un chemin etc.*); (*μεταφ.*) ἄνισος, ἀσύμφωνος, κακόφωνος, *fig.* inégal, qui choque les oreilles.

Holunke, *f.* Holunke.

Holz, *n.*, τὸ ξύλον, bois, *m.*; (Brennholz), τὰ ξύλα διὰ καύσιμον, bois de chauffage.

Holzamt, *n.*, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν πούλησιν τῶν ξύλων, gruerie, grairie, *f.*

Holzapfel, *m.*, ἄγριον (ξυρὸν) μῆλον, ἀγριόμηλον, pomme *f.* sauvage.

Holzapfelbaum, *m.*, ἀγριομηλέα, pommier *m.* sauvage.

Holzart, *f.*, ἡ ἀξίνη, τὸ τζεκούρι, cognée, hache, *f.*

Holzbauer, *m.*, χωριάτης ὁποῦ φέρει ξύλα εἰς μίαν πόλιν κτλ., paysan qui amene du bois dans une ville etc.

Holzbirn, *f.*, ἄγριον (ξυρὸν) ἀπίδι, poire *f.* sauvage.

Holzbock, *m.*, ἡ ξυλόμυγα, (*ζωύφιον ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα*), capricorne (scarabée), *m.*; (Sägebock), *s.* Sägebock; (*μεταφ.*) *ἀνθρέπος ἀνθρωπος, ὁποῦ ὑποφέρει κάθε κόπον μὲ εὐκολίαν, fig. fam.* homme *m.* robuste accoutumé à la fatigue etc.

Holzboden, *m.*, ἀμπάρι διὰ ξύλα, grenier *m.* au bois (de chauffage).

Hölzchen, *n.*, (kleines Holz), *μικρὸν δάσος*, petit bois, bocage, *m.*; (kleines Stück Holz), *μικρὸν ξύλον, ξυλαράκι*, brin *m.* de bois.

Holzen, *v. n. κόπτω δένδρα εἰς τὸ δάσος*, couper du bois (dans une forêt).

Hölzern, *adj.* ξύλινος, ξυλένιος, de bois; (*μεταφ.*) ἄνασσος, *fig.* froid, sec.

Holzflöße, *f.*, *πλεύσιμον ξύλων εἰς τὰ νερά*, flot, flottage, *m.*; (ein Floß), ἡ σχεδία, πλωτή, radeau *m.* de bois; *s.* Floß.

Holzgeld, *n.*, ἄσπρα διὰ τὰ ξύλα, argent *m.* pour le (bois de) chauffage.

Holzhacker, *m.*, ὁ ξυλοσχίστης, fendeur *m.* de bois.

Holzhäher, *m.*, ὁ κορακίας, ἡ γάϊδα, (*πουλλί*), espèce de geai.

Holzhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια *μὲ ξύλα*, tralic *m.* de bois.

Holzhändler, *m.*, *πραγματευτὴς μὲ ξύλα, ξυλοπώλης*, marchand *m.* de bois.

Holzhau, *m.*, τὸ μέρος τοῦ δάσους, *ὁποῦ πρέπει νὰ κοπῇ*, ἢ ὁποῦ κόπτεται ἀπὸ μίᾳς, abatage, *m.*, quantité *f.* de bois que l'on abat à la fois.

Holzhauer, *m.*, ξυλοκόπος, *δρυοκόπος*, bûcheron, *m.*

Holzhaufen, *m.*, σωρὸς ξύλων, pile *f.* de bois, tas *m.* de bois.

Holzhof, *m.*, ξυλαποθήκη, chantier, *m.*

Holzicht, *adj.* ξυλώδης, *γεμᾶτος μὲ ξύλον*, σκληρὸς ὡσὰν ξύλον, boiseux, ligneux.

Holzkammer, *f.*, *s.* Holzlege.

Holzkirsche, *f.*, τὸ ἀγριοκέρασον, merise, *f.*

Holzkirschbaum, *m.*, ἀγριοκερασιά, merisier, *m.*

Holzmessen, *m.*, μέτρημα τῶν ξύλων μὲ τὸ σχοινίον, dage, *m.*

Holzmesser, *m.*, ὁ μετρητὴς τῶν ξύλων, mouleur *m.* de bois.

Holzplatz, *m.*, τόπος διὰ τοὺς τόπους τῶν ξύλων, chantier, *m.*, place *f.* au bois.

Holzschlag, *m.*, τὰ κόψιμον ξύλων, abatage, *m.*

Holzschläger, *s.* Holzhauer.

Holzschneider, *m.*, ἐχεῖνος *χυκακώνει εἰκόναις κτλ. ξύλιναις πλάκαις*, ὁ γλύφος, graveur *m.* en bois.

Holzschnitt, *m.*, εἰκόνα *κομμένη εἰς ξύλινην πλάκα*, gravure *f.* en bois.

Holzschuh, *m.*, ξύλινον παπούτζι, sabot, *m.*

Holzspan, *m.*, ξυλαράκι σχίνον μικρόν, copeau, éclat *m.* de bois.

Holzstall, *m.*, ξυλομάνδρα, ἀμπάρι διὰ ξύλα, bûcher, *m.*

Holzstoß, *m.*, σωρὸς ξύλων (*στειβασμένων*), pile *f.* de bois.

Holztrank, *m.*, *πιοτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ ξύλα*, décoction *f.* de bois ou de racines.

Holzung, *f.*, τὸ δάσος, bois, forêt, *m.*

Holzwaare, *f.*, *κάθε ξύλινον πρᾶγμα, οἷον· βουτζιὰ κτλ.*, ustensiles *m. pl.* de bois.

Holzwerk, *n.*, τὰ ξύλα εἰς τὰ στέγια, bois, *m.*, charpente, *f.*

Holzwurm, *m.*, ἡ κάμπουρα, ὁ κάρος, σκωλήκι τι ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα, artison, perce-bois, *m.*

Honig, *m.*, (*n.*), τὸ μέλι, miel, *m.*

Honigbau, *m.*, ἡ μελισσοτροφία, éducation des abeilles, *f.*

Honiggeschwulst, *f.*, μελικηδὲς *ζύμωμα τι γεμᾶτον ἀπὸ αἷμα δμοιον μὲ τὸ μέλι* (*med.*), mélicéris, *m.*

Honigkuchen, *m.*, πήτα ψημένη *μὲ μέλι*, gâteau *m.* de miel.

Honigscheibe, *f.*, κηρήθρα μέλιτος, μελόσηκα, rayon de miel, gaufre *m.* de miel.

Honigseim, *m.*, μέλι καθαρόν, miel *m.* épuré.

Honigsüß, *adj.* γλυκὺς ὡσὰν τὸ μέλι, μελοειδὴς, doux comme miel, mielleux.

Honigthau, *m.*, δροσιὰ γλυκεῖα *ποῦ πίπτει τὸ πρωΐ εἰς τὰ φυτὰ*, miélat, *m.*

Honorar, *n.*, ἡ πληρωμὴ ἐποῦ *βιβλιοπώλου εἰς τὸν συγγραφέα διὰ τὸ αὐγγραμμα του*), honoraire, *m.*

Hop, *int.* ἐλαδά, κάμε, (*ἐκφώνησις φαμιλιαρισσα σπεύσεως*), hop, hop!

Hopfen, *m.*, ἡ χούμελη, φυτόν τι ὁποῦ μετιχειρίζονται *εἰς τὴν μαύρην πέτραν*, houblon, *m.*

Hopfen, *v. a. βάνω χούμελην εἰς τὴν πέτραν*, houblonner; *s.* Hopfen.

Hopfengarten, *m.*, περιβόλι μὲ *χούμελην*, houblonnière, *f.*; *s.* Hopfen.

Hopfenstange, *f.*, μακρὺν ξύλον *μὲ τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὸ φυτὸν τῆς χούμελης*, perche *f.* de houblon; *s.* Hopfen.

Hörbar, *adj.* ἀκουστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀκούσῃ, ce qu'on peut entendre.

Horchen, *v. n.* ἀκούω κρυφίως, *περιέχω τὸ αὐτί*, écouter, être aux écoutes.

Horcher, *m.*, ἐκεῖνος ὑποῦ περιέχει τὸ αὐτὶ (κρυφίως), écoutant, *m.*, celui qui écoute.

Horde, *f.*, κοπάδι (*μάλιστα βαρβάρων στρατιωτῶν*), troupe (de barbares), *f.*; γένος (*μάλιστα εἰς τὴν Ταταρίαν*), horde (particulièrement de Tartares), *m.*; *s.* Hürde.

Hören, *v. a.* et *n.* ἀκούω, ouïr, entendre, écouter; schwer —, δὲν ἀκούω καλὰ, ἔχω τὴν ἀκοὴν βαρεῖαν, avoir l'ouïe dure; (gehorchen), ὑπακούω, obéir.

Hörensagen, *n.*, ἡ φήμη, ouï-dire, *m.*; (ich habe es nur vom Hörensagen, ἤκουσα αὐτὸ μόνον ἀπὸ ἄλλους ὁποῦ τὸ εἶπαν, je ne le sais que par ouï-dire.

Hörer, *m.*, ὁ ἀκούων, ἀκροατὴς, auditeur, *m.*

Horizont, *m.*, ὁ ὁρίζων, horizon, *m.*

Horizontal, *adj.* ὁριζόντιος, horizontal.

Horn, *n.*, (von Thieren), τὸ κέρας, κέρατον (ζώου), corne, *f.*; (Musik-Instrument), κέρατον (μουσικὸν ὄργανον), cor, cornet, *m.*; das Horn blasen, λαλῶ τὸ κέρατον, sonner du cor.

Hornarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ βοϊδοκέρατα, ouvrier *m.* en corne.

Hornband, *m.*, δέσιμον βιβλίου *μὲ πετζὶ σκληρὸν ὡσὰν κέρατον*, reliure *f.* en parchemin relavé.

Hornbrechsler, *m.*, ὁ τορνευτὴς ὁποῦ κάμνει διάφορα πράγματα ἀπὸ τὰ βαϊδοκέρατα, tourneur *m.* en corne.

Hörnern, *adj.* κερατένιος, de corne.

Hörnerträger, *m.*, *s.* Hahnrey.

Hornerne, *f.*, κοπανοβάγια *μὲ κέρατα*, hibou *m.* cornu.

Hornförmig, *adj.* κερατοειδὴς, ὁποῦ ἔχει σχῆμα κερατοῦ, en forme de corne.

Hornhaut, *f.*, (im Auge), τὸ ἡμιῶριον ἢ κερατοειδὲς *περὶ τοῦ ὀφθαλμίου*, cornée (de l'oeil), *f.*; (an Händen oder Füßen), τύλος, σκληρὸν πετζὶ εἰς τὰ χέρια καὶ ποδάρια τῶν ἀνθρώπων, durillon,

m, peau f. dure (aux mains ou aux pieds).

Hornicht, adj. κερατοειδής, corné, corneux.

Hornig, adj. ὀποῦ ἔχει κέρατα, κερατωμένος, cornu.

Hornlust, f., σχίσμα εἰς τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου, seime, f.

Hornklüftig, adj. (ἄλογον) ὀποῦ ἔχει τὸ ὄνυχι σχισμένον, (cheval) qui a l'ongle fendu.

Hornitz, f., ἡ ἀνθρίνη, εἶδος μεγάλης σφῆκας, frelon, m.

Hornung, m., ὁ φεβρουάριος (μήν), Février, mois m. de Février.

Hornvieh, n., ζῶα μὲ κέρατα, μάλιστα βοῦδια καὶ ἀγελάδας, bêtes f. pl. à cornes.

Hornwerk, n., εἶδος ὀχυρώματος ἢ περιτειχίσματος, (fortif.) ouvrage m. à corne.

Hörrohr, n., κέρατον ὀποῦ μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι ὀποῦ δὲν ἀκούουν καλά, cornet m. acoustique.

Hörsaal, m., τὸ ἀκροατήριον, auditoire, m.

Horst, m., (Dickicht), πυκνὸν δάσος, touffe f. d'arbres, buisson, m.; (Nest), φωλεὰ ἀετοῦ ἢ γεφρακιοῦ, aire (d'un aigle ou d'un faucon), f.

Horsten, v. n. κάμνω ἢ ἔχω φωλεάς, (λέγεται διὰ ἀετούς, γιεράκια κτλ), nicher, faire son nid.

† Hort, m., ὁ ὑπερασπισής, protecteur, appui, m.

Hose, f., ἕνα καδὶ (μάλιστα διὰ βυτύρον), tinette, f.

Hosen, f. pl., τὰ βρακί, culotte, f., chausses, f. pl. haut m. de chausses; ein paar Hosen, ἕνα βρακί, une culotte.

Hosenband, n., ἡ βρακοδέτη, cordon m. des chausses; ἡ καλτσοδέτη, jarretière, f.

Hosenbund, m., τὸ ζωνάρι τοῦ βρακιοῦ, ἡ βρακοζώνη, ceinture f. d'une culotte.

Hosenhebe, f., ἡ βρακοζώνη εἰς τὰ ψράγκικα βρακιά, ὀποῦ ἐπερνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὦμους, bretelles, f. pl.

Hosenklappe, f., Hosentür, f., τὸ ἐμπροσθινὸν σκέπασμα τοῦ βρακιοῦ, patte, f.

Hosenschiß, m., ἡ ἐμπροσθινὴ σχισμὰ τοῦ βρακιοῦ, brayette, f.

Hosentasche, f., τζέπη τοῦ βρακιοῦ, poche f. d'une culotte.

Hosenträger, m., s. Hosenhebe.

Hospital, n., τὸ νοσοδοχεῖον, νοσοκομεῖον, ὑσπιτάλι, hôpital, m.

Hostie, f., τὸ ἄζυμον ὀποῦ μεταχειρίζεται ἡ δυτικὴ (λατινικὴ) ἐκκλησία, εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν, hostie, f.

Hott, int. φωνὴ τῶν ἀμαξάδων ὅταν θέλουν νὰ γυρίσουν τὰ ἄλογα εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, hurhaut! (à droite).

Hub, m., ἡ σήκωσις, uction f. de lever; (μεταφ.) τὸ πλέον καλλήτερον πρᾶγμα, fig. élite, fleur, m.

Hübel, m., Hübelchen, n., μικρὸν ὕψωμα, bosse, f.; — σπυρὶ εἰς τὸ πρόσωπον, élevure, f.

Hübsch, adj. εὔμορφος, ὡραῖος, joli, beau.

Hucke f., pop. s. Rücken; Buckel.

Hudeler, m., s. Pfuscher.

Hudelei, f., ἡ πείραξις, ἐμπόδισις, peine, tracasserie, tourment, m.; s. Pfuscherei.

Hudeln, v. a. πειράζω, ἐνοχλῶ, tourmenter, chagriner; — δουλεύω ἀχαμνὰ, κάμνω ἀχαμνὴν δουλειάν, bousiller.

Huf, m., τὸ ὀνύχι εἰς τὸ πόδι τοῦ ἀλόγου, corne du pied, sabot, m., ongle de cheval.

Hufe, f., μέτρον τι ἀγροῦ, certaine mesure f. de terre contenant ordinairement trente acres.

Hufeisen, n., τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου, fer (de cheval), m.

Huflattich, m., βηχιὸν χόρτον, tussilago (plante), m.

Hufnagel, m., καρφὶ διὰ τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου, m. à ferrer.

Hufschlag, m., ὁ ἦχος ἀπὸ τὰ πατήματα τοῦ ἀλόγου, bruit que fait un cheval ses pieds en marchant; coups des pieds d'un cheval qui marche; τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου, pied d'un cheval.

Hufschmidt, m., χαλκεὺς ὁποῦ βάνει τὰ πέταλα, maréchal m. ferrant.

Hüfte, f., τὸ ἰσχίον, ὁ γόφος, hanche, f.

Hüftentahm, adj. κουτσὸς γίνεται διὰ τὰ ἄλογα, déhanché.

Hüfthorn, s. Hifthorn.

Hui

Hüftweh, n., ἡ ἰσχιὰς, πόνος εἰς τὰ ἰσχία, εἰς τοὺς γόφους, sciatique, f.

Hufwang, m., στέγνωσις τῆς πέτρας τοῦ ἀλόγου, encastelure, f.

Hufzwängig, adj. (ἄλογον) ὀποῦ ἔχει στενωμένην τὴν πέτραν, encastelé.

Hügel, m., ὁ λόφος, μικρὸν βουνὸν, colline, éminence, f.

Hügelig, adj. γεμάτος λόφους, plein de collines.

Huhn, n., τὸ ὀρνίθι, poule, f.

Hühnchen, n., τὸ ὀρνιθόπουλον, pouletto, f., poussin, m.

Hühneraugg, n., ὁ τύλος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, ὁ φόλος, τὸ κάλι, cor (au pied).

Hühnerey, n., αὐγὸν ὄρνιθας, œuf m. de poule.

Hühnergeyer, Hühnerweihe, m., ὁ ἱέρακας, ὄρνεον ἀποῦ ἀρπάζει τὰ ὀρνίθια, écoulle, fau-pordrien, m.

Hühnerhaus, n., Hühnerstall, m., ὠρνιθῶν, τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ὀρνίθια, poulailler, m.

Hühnerhund, m., σκυλὶ διὰ κυνήγι εἰς τὰς πέρδικες, chien m. couchant.

Hühnersteige, f., σκάλα διὰ τὰ ὀρνίθια, échelle f. de poulailler.

Hui! int. ἐλαδά, κάμε ὀγλήγορα, va! vite! in einem Hui, εἰς μίαν στιγμὴν, εὐθὺς, dans un moment, en un clin d'œil.

Huld, f., ἡ χάρις, εὔνοια, grâce, faveur, f.

Huldigen, v. n. κάμνω τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα, prêter le serment de fidélité; (μεταφ.) σεβάζομαι, τιμῶ, rendre l'hommage.

Huldigung, f., ἡ παράταξις μὲ τὴν ὁποῖαν κάμνουν οἱ ὑποκείμενοι τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα των, solemnité f. de la prestation du serment de fidélité à un souverain; (μεταφ.) τὸ σέβας, ἡ τιμὴ προσφερομένη εἴς τινα, hommage (prop. et fig.).

Huldigungseid, m., ὁ ὅρκος τῆς ὑποταγῆς, serment m. de fidélité.

Huldgöttinnen, f. pl., αἱ (τρεῖς) Χάριτες, les (trois) Grâces.

Hülfe, f., ἡ βοήθεια, secours, m., aide, assistance, f.; Hülfe leisten, φέρω βοήθειαν, βοηθῶ, aider, secourir q.

Hülfleistung, f., ἡ ἐξαρολούθησις τῆς βοηθείας, ἡ βοήθεια, bons offices, m. pl., aide, f.

Hülflich, s. Behülflich.

Hülflos, adj. ἀβοήθητος, abandonné, sans secours, délaissé.

Hülflosigkeit, f., ἡ ἀβοηθησία, délaissement, m.

Hülfreich, adj. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ, secourable.

Hülfsbedürftig, adj. ὀποῦ ἔχει χρείαν βοηθείας, στενοχωρημένος, πτωχὸς, nécessiteux.

Hülfsgelder, n. pl., ἄσπρα διδόμενα εἰς βοήθειαν τινὸς στρατιὰ διὰ πόλεμον), subsides, m. pl.

Hülfsland, s. Selbstlaut.

Hülfsmittel, n., βοηθητικὸν μέσον, remède, moyen, expédient, m.

Hülfsquelle, f., τρόπος βοηθείας, ressource, f.

Hülfstruppen, m. pl., Hülfsvolker, n. pl., βοηθητικὰ στρατεύματα, troupes auxiliaires, f. pl.

Hülfswort, n., βοηθητικὸν ῥῆμα, verbe m. auxiliaire.

Hülle, f., τὸ σκέπασμα, περιτύλιγια, couverture, enveloppe, f.

Hüllen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω, couvrir, envelopper.

Hülse, f., τὸ τζέφλιον τῶν ὀσπρίων, écale; gousse, cosse, f.

Hülsen, v. a. ἐγκάζω τὸ τζέφλιον, ξεφλουδίζω, écosser, écaler.

Hülsenfrucht, f., τὸ ὄσπριον, légume, m.

Hummel, f., ὁ κηφὴν, ἡ ἐγκριμέλισσα, bourdon, m.

Hummer, m., ὁ ἀστακὸς, κάβουρας, homard, m.

Humor, m., ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς (ἰουρχ. τὸ κέφι), humeur, f.

Humpe, Humpen, m., μεγάλον πιάτρι (τῶν πιλεκῶν Γερμανῶν), hanap, m.

Hund, m., ὁ σκύλος, τὸ σκυλὶ, ὁ κύων, chien, m.

Hündchen, n., τὸ σκυλάκι, petit chien, turquet, m.

Hundehaus, n., Hundehütte, f.,

Hundsfott, m., καλύβα τοῦ σκυλιοῦ, chenil, m.

Hundsjunge, m., παιδὶ ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὰ σκυλιὰ ἢ λαγωνικά, valet m. qui a le soin des chiens; (metaph.) ἕνας ἀχρεῖος, οὐτιδανός, coquin m. miserable.

Hundsloch, n., τρύπα ἢ καλύβα δι' ἕνα σκυλί, loge f. de chien; (Gefängniß), φυλακὴ (στενὴ καὶ σκοτεινή), cachot, m.

Hundert, nm. ἑκατόν, cent; ein Hundert, n., μία ἑκατοντάς, une centaine.

Hundertfältig, Hundertfach, adj. ἑκατοταπλάσιος, centuple.

Hundertjährig, adj. ἑκατονταετὴς, ἑκατὸν χρόνων, centenaire, séculaire.

Hunderttte, adj. ἑκατοστός, centième.

Hundeschlag, m., σκοτωμὸς τῶν σκυλίων, tuerie f. des chiens.

Hundeschläger, m, ἐκεῖνος ὁποῦ σκοτώνει τὰ σκυλιά, tueur m. des chiens.

Hündin, f., ἡ σκύλα, chienne, f.

Hündisch, adj. σκυλικὸς, κυνικὸς, canin, de chien.

Hundsfott, m., ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρεῖστατος, φρύαγης, σκύλος, coquin, maraud, vaurien, m.

Hundsfötterey, f., ἡ ψευδιὰ, coquinerie, f.; — μικρὸν καὶ οὐτιδανὸν πρᾶγμα, bagatelle, f.

Hundsföttisch, adj. οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύτικος, coquin (adj.).

Hundshunger, m., ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα, faim f. canine, boulimie, f.

Hundsstern, m., ὁ μέγας κύων, ὁ Σείριος (ἄστρον), canicule, f, Sirius (étoile), m.

Hundstage, m. pl., αἱ κυνικαὶ ἡμέραι, τὸ κυνόκαυμα, εἰς τὴν μέσην τοῦ καλοκαιριοῦ, canicule, f., jours m. pl. caniculaires.

†Hüne, f., ὁ γίγας, géant, m.

Hunger, m., ἡ πεῖνα, ὁ λιμὸς, faim, f.

Hungerig, adj. ὁποῦ πεινᾷ, πεινασμένος, qui a faim, affamé; ich bin —, πεινῶ, j'ai faim.

Hungerleider, m., πολλὰ φιλάργυρος, ἀχρεῖος, gredin, taquin, m.

Hungern, v. n. πεινῶ, ὑποφέρω τὴν πεῖναν, avoir faim, endurer la faim; es hungert mich, mich hungert, πεινῶ, ἔχω πεῖναν (τώρα), j'ai faim.

Hungersnoth, f., ὁ λιμὸς, ἡ πεῖνα, ἔλλειψις τῆς τροφῆς, famine, f.

Hüpfen, v. n. πηδῶ, ἀγαλλιάζω, sauter, sautiller, frételler.

Hürde, f., τὸ περίφραγμα (μάλιστα διὰ πρύβατα), claie, clisse, f.; parc, m.

Hürden, v. a. κάμνω περίφραγμα, περικυκλώνω μὲ περίφραγμα, mettre des claies, parquer.

Hürdenschlag, m., ἡ περικύκλωσις μὲ περίφραγμα, parcage, m.

Hure, f., ἡ πόρνη, (πουτάνα) putain, garce, paillarde, f.

Huren, v. n. πορνεύω, paillarder; se prostituer.

Hurenhaus, n., τὸ πορνεῖον, (πουτανόσπιτον) bordel, m.

Hurenwirth, m., ὁ πορνοβοσκὸς, μασιρωπὸς, (πιζιβέγκος), maquereau, m.

Hurenwirthin, f., ἡ πορνοβοσκὴ, μασιρωπὴ, (πιζιβέγκη), maquerelle, f.

Hurer, m., ὁ πόρνος, πορνιάρης, paillard, ribaud, m.

Hurerey, f., ἡ πορνεία, fornication, paillardise, f.

Hurkind, n., παιδὶ πόρνης, enfant m. d'une putain; υἱὸς, μπάσταρδος, bâtard, m.

Hurtig, adj. ταχὺς, ὀγλίγορος, vite, prompt.

Hurtigkeit, f., ἡ ταχύτης, ὀγλιγωράδα, vitesse, promptitude, f.

Husar, m., ὁ οὐσσάρος, ἱππεὺς (στρατιώτης) ὁπλισμένος καὶ ὀρμένος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, houssard, hussard, m.

Husch, int. ταχέως, ὀγλήγορα, vite!

Husten, m., ὁ βῆχας, tous.

Husten, v. n. βήχω, tousser.

Hut, m., τὸ σκιάδιον, τὸ καπέλο, chapeau, m.; — Brannteinblase, σκέπη τοῦ λιμπίκου, chape (d'alambic), f.

Hut, f., ἡ προσοχὴ, προφύλαξις, garde, f.; βοσκὴ, βόσκησις, pâturage, m.; auf der Hut sein, προφυλάγομαι, prendre garde (ou se tenir) sur ses gardes.

Hüten, v. a. φυλάγω, garder; Vieh —, βόσκω ζῶα, mener paître le bétail, le garder; sich —, (vor etwas), φυλάγομαι, προφυλάγομαι (ἀπό τι), se garder (de qc.).

Hüter, m., ὁ φύλαξ, φύλακας, garde, gardien, m.

Hutfeder, f., πτερὸν ἐπάνω εἰς τὸ καπέλο, plumet, m.

Hutfutter, n., τὸ ἐσώπανον τοῦ καπέλου, coiffe f. de chapeau.

Hutfutteral, n., ψηκάρι ἢ κουτὶ διὰ καπέλο, étui m. de chapeau.

Hutkopf, m., τὸ κεφάλι τοῦ καπέλου, cul m. de chapeau.

Hutkrämpe, f., τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, retroussis, m.

Hutmacher, m., ὁ καπελᾶς, καπελοποιὸς, chapelier.

Hütschen, v. n. γλυστρῶ καθήμενος, σύρνομαι κατὰ γῆς τρόπον τὰ μικρὰ παιδία), glisser, se traîner (étant assis par terre, comme les petits enfans).

Hütsche, f., τὸ ὑποπόδιον, σκαμνάκι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμπᾶν τὰ ποδάρια, marchepied, escabeau, m.

Hutschleife, f., θηλειὰ ἢ σημεῖον ποῦ φοροῦν εἰς τὸ καπέλο (μάλιστα οἱ στρατιῶται), cocarde, f.

Hutschnur, m., κορδέλι εἰς τὸ καπέλο (εἰς τὸ καπέλο), ruban m. de chapeau.

Hutstaffirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει ἢ σχηματίζει τὰ καπέλα, garnisseur m. de chapeaux.

Hutstülpe, f., s. Hutkrämpe.

Hütte, f., ἡ καλύβα, hutte, cabane, chaumière, f.; (beym Bergwesen), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλύουν τὰ μεταλλα τὰ ἐβγαλμένα ἀπὸ τὴν γῆν, forge, fonderie, f.

Hüttenarbeiter, m., ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, minour m. qui travaille aux fonderies.

Hüttenkrape, f., ὄχτηκας τις ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, espèce de phthisie f. des ouvriers de fonderie.

Hüttenmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, inspecteur m. de fonderie.

Hüttenrauch, m., τὸ ἀρσενικὸν, (φαρμάκι), arsenic m. blanc.

Hüttenwerck, n., κατασκευὴ διὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, fonderie, forge, f.

Hutung, f., βοσκὴ, pâturage.

Hyacinth, m., ὁ ὑάκινθος, λίθος πολύτιμος, hyacinthe, f.

Hyacinthe, f., ἡ ὑάκινθος, τὸ ζουμπούλι, (λουλοῦδι), jacinthe, f.

Hyäne, f., ἅιανα (ἄγριον θηρίον), hiène, f.

Hydraulik, f., ἡ ὑδραυλικὴ, hydraulique, f.

Hydrostatik, f., ἡ ὑδροστατικὴ, hydrostatique, f.

Hymne, f., ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία, hymne, m. et f.

Hyperbel, f., ἡ ὑπερβολὴ (σύ-

J.

Der Selbstlauter, (τὸ γράμμα), i (voyelle).

J, Je, int. ἲ, ὦ (λέξις θαυμασμοῦ ὁμοίως καὶ ἄλλου θυμοῦ), hé, eh! ho!

Jambe, m., ἰαμβος, iambe, m.

Jambisch, adj. ἰαμβικὸς, iambique.

Jöisch, s. Eibisch.

Ich, pron. ἐγώ, je, moi.

Ideal, n., ἰδέα τοῦ τέλεου ἢ καθ' ὑπερβολὴν, le beau idéal.

Idealisch, adj. ὁποῦ ὑπάρχει τὰ

εἰς τὴν ἰδέαν καὶ εἰς τὴν φαντασίαν μόνον, ideal.

Idee, f., ἡ ἰδέα, idée, f.

Idylle, f., εἰδύλλιον, idylle, f.

Igel, m., ὁ ἐχῖνος, σκαντζόχοιρος, hérisson, f.

Ihm, pron. αὐτῷ, ἐκείνῳ, εἰς αὐτόν, εἰς ἐκεῖνον, εἰς αὐτό, εἰς ἐκεῖνο, lui, à lui.

Ihn, pron. αὐτόν, ἐκεῖνον, le, lui.

Ihnen, pron. αὐτοῖς, αὐταῖς, εἰς αὐτούς, εἰς ἐκείνους, εἰς αὐτάς, εἰς ἐκείνας, εἰς αὐτά, εἰς ἐκεῖνα, leur, à eux, à elles; — σᾶς, εἰς τοῦ λόγου σας, vous, à vous.

Ihr, pron. σεῖς, ἐσεῖς, vous; — αὐτῇ, ἐκείνῃ, εἰς αὐτήν, εἰς ἐκείνην, lui, à elle.

Ihr, Ihre, Ihr, pron. adj. (ἐδικός, -κή, -κόν) σας, votre; (ἐδικός, -κη, -κόν) της, d' elle (son, sa); (ἐδικός, -κή, -κόν) των, leur.

Ihrer, pron. αὐτῆς, ἐκείνης, d' elle; αὐτῶν, ἐκείνων, d'eux, d'elles.

Ihrethalben, Ihretwegen, Ihretwillen, pron. δι' αὐτήν, δι' αὐτούς, δι' αὐταῖς, δι' αὐτά, διὰ τὸ χατῆρι των, pour l'amour d'elle, d'eux, d'elles; — διὰ τοῦ λόγου σας, διὰ τὸ χατῆρι σας, pour l' amour de vous.

Ihrige, der, die, das, Ihrer, -e, -es, pron. ὁ ἐδικός ἡ ἐδική των, τὸ ἐδικόν των, le, la leur; — ὁ ἐδικός σας κτλ., le, la vôtre.

Ihro, pron. ἐδικός σας, ἐδικός της, son, sa; votre; Ihro Majestät, ἡ χρατειότης σας, ἡ χρατειότης της, Votre Majesté, Sa Majesté.

Ihrzen, v. a. fam. λέγω τινὸς Ihr (ὅπου εἶναι τιμιώτερον ἀπὸ τὸ Du, ἀλλὰ ταπεινότερον ἀπὸ τὸ Sie), parler à q. par Ihr (en Allemand, qui est moins honorable que Sie, mais un peu plus honnête que Du).

Illumination, f., ἡ φωτοχυσία, illumination, f.; — ὁ χρωματισμός, enluminure, f.

Illuminiren, v. a. κάμνω φωτοχυσίαν, illuminer; — χρωματίζω, enluminer.

Iltiß, m., ζῶον τι ὅμοιον μὲ τὸν μοσχοπόντικον, putois, m.

Im, In dem, εἰς τὸν, εἰς τό, dans le.

†Imbiß, m., τὸ πρόγευμα, dejeuner, m.; τὸ φαγί, manger, m., viande, f.

Immatriculiren, v. a. χαταγράφω, γράφω εἰς τὸ χαταστιχον (μάλιστα τοὺς μαθητὰς εἰς ἀχαδημίαν), inscrire, immatriculer.

Immer, adv. πάντοτε, ἀεί, toujours; für —, auf —, διὰ πάντοτε, pour toujours.

Immerdar, auf —, adv. πάντοτε, toujours; διὰ πάντοτε, pour toujours.

Immerfort, adv. πάντοτε, ἀκαταπαύστως, ἀδιαλείπτως, toujours, sans cesse.

Immergrün, n., χλιμαζὶς δαφνοειδὴς (φυτόν), pervenche (plante), f.

Immerhin, adv. πάντοτε, χωρὶς διακοπήν, toujours, sans interruption; — imf. ὡς εἶναι, ὡς γένῃ, δὲν μὲ μέλει, à la bonne heure! soit!

Immerwährend, adj. παντοτινός, αἰώνιος, perpétuel, continuel, permanent.

Immittelſt, adv. ἐν τῷ μεταξύ, ὡς τόσον, cependant, tandis que.

Imperativ, m., ἡ προστακτική (εἰς τὴν γραμματικήν), impératif, m.

Imperial, m., τὸ ἱμπεριάλι νόμισμα χρυσοῦν τῆς Ῥωσσίας, impériale (monnaie d'or de Russie), f.

Imperial-Folio, n., τὸ πλέον μεγαλήτερον σχῆμα βιβλίου, grand-in-folio.

Imperial-Papier, n., τὸ πλέον μεγαλήτερον χαρτί, papier m. de la plus grande sorte.

Impfen, v. a. ἐμπολιάζω, ἐνοφθαλμίζω, enter, greffer; — Blattern —, ἐμφυλλίζω τὴν εὐλογιάν, inoculer la petite vérole.

Impfung, f., τὸ ἐμπολίασμα, ἐμφύλλισμα, action f. d'enter, de greffer; ἐμφύλλισις, inoculation, f.

In, prp. εἰς, ἐν, en, dans, au, à la etc.

Inbegriff, m., τὸ περιέχον τι, περιεχόμενον, contenu, sommaire, ἐπιτομὴ (βιβλίου), abrégé, extrait, m.; mit —, ἐμπεριλαμβανομένου, inclusivement.

Inbrunſt, Inbrünſtigkeit, f., προθυμία, θερμάτης, ferveur, ardeur, f.

Inbrünſtig, adj. πρόθυμος, ἐνθλιος, ἔνθερμος, fervent.

Inzucht, Inneit, n., fam. παντρεύομαι μὲ πτερά, toile f. pour les lits de plume.

Indem, conj. ἐν ᾧ, ἐνῷ οὐ, εἰς χαιρὸν ὅπου, comme, quand, lorsque, puisque, parce que, tandisque; adv. s. Indeſſen.

Indeſſen, Indeß, adv. ἐν τῷ μεταξύ, cependant, en attendant; conj. εἰς χαιρὸν ὅπου, tandis que, pendant que.

Indikatiß, m., ἡ ὁριστιχὴ (εἰς τὴν γραμματιχήν), (gramm.) indicatif, m.

Indigo, Indigo, m., τὸ λουλάχι, indigo, m.

Indigenat, n., τὸ δίχαιον τῆς πολιτείας, indigénat, m.

Indoſſament, n., ἄτομον (ἓν ὑποχείμενον μόνον του), individu, m.

Indoſſent, m., ἐχεῖνος ὁποῦ βάνει τὸ τζίρο του (εἰς ἕνα χειρόγραφον), endosseur, m.

Indoſſiren, v. a. βάνω τὸ τζίρο μου (εἰς ἕνα βεξήλιον), endosser.

Infant, m., ἰνφάντης (υἱὸς ἢ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας), infant, m.

Infantin, f., ἰνφάντισσα (θυγάτηρ ἢ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας), infante, f.

Infanterie, f., ὁ πεζὸς στρατός, τὸ πεζὸν στράτευμα, infanterie, f.

Infanteriſt, m., πεζὸς στρατιώτης, fantassin, m.

Inful, Inful, f., ἡ μίτρα ἐπισκόπου, μητροπολίτου, mitre, f.

Infulirt, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ φορεῖ μίτραν, qui a le droit de porter la mitre et la crosse.

Infinitiv, m., τὸ ἀπαρέμφατον, ἡ ἀπαρέμφατος, (εἰς τὴν γραμματιχήν), (gramm.) infinitif, m.

Ingenieur, m., ἀρχιτέχτων ὀχυρωμάτων, (ὁ μηχανιχὸς ὁποῦ χατασχευάζει τὰ ὀχυρώματα εἰς τὸν πόλεμον), ingénieur, m.

Ingleichen, adv. ὁμοίως, παρομοίως, pareillement, de même, aussi.

Ingredienz, f., Ingrediens, n., τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν σύνθεσιν ἑνὸς πράγματος, ingrédient, m.

Ingrimm, m., θυμὸς χρυμμένος εἰς τὴν χαρδίαν, colère, rage f. secrète, cachée.

Ingwer, Ingber, m., ἡ ζιγγίβερις, τὸ ζιντζέβερον, gingembre, m.

Inhaber, m., ὁ ἔχων, possesseur, m.; der — des Wechſels, ὁ ἔχων εἰς χεῖρας τὴν χαμβιάλην (τὸ βεξήλιον), porteur m. d'une lettre de change.

Inhaftiren, s. Verhaften.

Inhalt, m., τὸ περιεχόμενον, contenu, m., teneur, f.; auch: Inhaltsverzeichniß, πίναξ βιβλίου, table f. des matières.

Injurie, f., ὕβρις, injure, f.

Inländer, m., ὁ ἐντόπιος, naturel, natif m. du pays.

Inländiſch, adj. ἐντόπιος, du pays, indigène.

Inliegend, adj. περιεχειμένος, περιπλειαμένος, inclus, ci-joint.

Inne behalten, χρατῶ, χρατῶ ὀπίσω, retenir, garder.

Inne haben, v. n. ἔχω, ἐξουσιάζω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, avoir, tenir, posséder.

Inne halten, v. n. παύω, διαχόπτω τὸν λόγον μου, τὴν δουλειάν μου, s'arrêter, cesser; ſich — halten, μένω χα εἰς τὸ σπίτι, δὲν ἐργάζω, demeurer au logis, garder la chambre.

Inne ſtehen, στέχομαι (ἤμουν, ἔστηχα, λέγεται διὰ τὰ γλωσσίδι τῆς ζυγαριᾶς), être en équilibre.

Inne werden, v. n. χαταλαμβάνω, ἐννοῶ, apercevoir, découvrir.

Innen, adv. μέσα, ἔνδον, dedans, en (au) dedans.

Innere, Innerſte, (der, die, das), ἐσωτερικός, intérieur.

Innerhalb, prp. et adv. μέσα εἰς, ἐντός, en dedans, au dedans, dans l'intérieur; εἰς χαιρὸν, εἰς τὸ διάστημα, en, dans, dans l'espace.

Innerlich, adj. ἐσωτερικός, intérieur, intrinsèque.

Innig, adj. ἔνθερμος, χαρδιαχός, intime, cordial.

Innigkeit, f., ἡ ἐνδομύχησις, προθυμία, intimité, f., sentiment m. vif et intérieur.

Innung, f., συνάντησις, ἕνωσις τεχνιτῶν, corps m. de métier, communauté, f.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Inoculation, *f.*, s. Impfung.
Inoculiren, s. Impfen.
Inquiriren, *v. a.* ἐρευνῶ διὰ ἔγκλημα, (jur.) informer.
Inquisit, *m.*, ὁ φυλακωμένος καὶ ἐξετιζόμενος ἀπὸ τὸν κριτήν, criminel (interrogé par le juge), *m.*
Inquisition, *f.*, ἔρευνα διὰ ἔγκλημα, (jur.) information, *f.*; — oder Inquisitionsgericht, τὸ κριτήριον τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, inquisition, *f.*
Inquisitor, *m.*, κριτὴς τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, ἐγκνιζίτωρ, inquisiteur, *m.*
Insaß, *m.*, κάτοικος (ἑνός τόπου), habitant, *m.*; κάτοικος εἰς ἕνα χωρίον, manant, *m.*
Insbesondere, *adv.* ξεχωριστά, μάλιστα, ἐξόχως, particulièrement.
Inschlitt, Inselt, *n.*, τὸ ὀξύγγι, ἀξύγγι, suif, *m.*
Inschrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφή, τὸ ἐπίγραμμα (εἰς μνημεῖον κτλ.), inscription, *f.*
Insect, (Inselt), *n.*, τὸ ζωΐδιον, μαμούδι, insecte, *m.*
Inſel, *f.*, τὸ νησί, ἡ νῆσος, île, *f.*
Inserat, *n.*, μία εἴδησις κτλ. βαλμένη εἰς ἐφημερίδα κτλ., article *m.* inséré.
Insgeheim, *adv.* κρυφίως, εἰς τὸ κουφόν, en secret, secrètement.
Insgemein, *adj.* κοινῶς, γενικῶς, généralement.
Insgesammt, *adj. indecl.* ὅλοι μαζύ, tous ensemble.
Insiegel, *n.*, ἡ βοῦλλα, σφραγίς, cachet, sceau, scel, *m.*
Insignien, *f. pl.*, τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, οἷον· ἡ κορώνα, τὸ σκῆπτρον κτλ. ὁμοίως καὶ ἄλλα σημεῖα ἀλληγορικά, insignes, *m. pl.*
Insolvent, *adj.* ὁποὺ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ, insolvable.
Insolvenz, *f.*, ἡ ἀδυναμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, insolvabilité, *f.*
Insonderheit, *adv.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά, surtout, particulièrement.
Inſtändig, *adj.* ἔνθερμος, instant; — bitten, παρακαλῶ ἐνθέρμως, ἱκετεύω, prier instamment, supplier.
Inſtanz, *f.*, κριτήριον, (jur.) instance, *f.*; die letzte (höchſte) Inſtanz, τὸ τελευταῖον (ὕψιστον) κριτήριον, (ὁποὺ κάμει τὴν τελευταίαν κρίσιν), la dernière instance.
Inſtehend, *adj.* μέλλων, ἐρχόμενος (μετ' ὀλίγου), prochain.
Inſter, *n.*, τὸ μεσεντέριον (διὰ φαγί), fraise (de veau), *f.*
Inſtinct, *m.*, ἡ φυσικὴ ὁρμὴ (τοῦ ζώου μάλιστα, οἷον· εἰς τὸ νὰ γυρεύῃ τὴν τροφήν του, νὰ κάμῃ ἡ μέλισσα κτλ.), instinct, *m.*; (s. Naturtrieb).
Inſtrument, *n.*, τὸ ἐργαλεῖον, instrument, outil, *m.*; (muſikaliſches), μουσικὸν ὄργανον, (σήμαρμα), instrument (de musique).
Inſtrumentalmuſik, *f.*, μουσικὴ ὀργανική, musique *f.* instrumentale.
Inſtrumentmacher, *m.*, ξενὸν ὁποὺ κατασκευάζει μουσικὰ ὄργανα, faiseur *m.* d'instruments.
Inſulaner, *m.*, ὁ νησιώτης, insulaire, *m.*
Inſurgent, *m.*, ἐπαναστάσης, insurgent, *m.*
Inſurrection, *f.*, s. Aufſtand.
Intendant, *m.*, ἐπισκέπτης, intendant, *m.*
Interdict, *n.*, s. Verbot.
Integrale, *f.*, Integral, *n.* (μαθημ.) ποσότης ἀθροισμάτων ἀπειροστῶν, (mathem.) intégrale, *f.*
Integralrechnung, *f.*, (μαθημ.) λογαριασμὸς ἀθροισμάτων ἀπειροστῶν, (mathem.) calcul *m.* intégral.
Integriren, *v. a.* (μαθημ.) ἀθροίζω εἰς μίαν πεπερασμένην ποσότητα τὰ ἀπειροστά, (mathem.) intégrer.
Intereſſant, *adj.* περίεργος, ἀλαθῆ· ὁποὺ κανεὶ τὴν προσοχήν του νὰ ἐνδιαφερθῇ, intéressant.
Intereſſe, *n.*, τὸ ὠφέλεος, intérêt, profit, *m.*; ἡ περίεργεια, τὸ περίεργον, intérêt (que l'on prend à qc.).
Intereſſen, *f. pl.*, τὰ διάφορα, intérêt, *m.*, les intérêts, s. Gelo auf Intereſſen, διανείζω ἄσπρα μὲ τὰ φόρον, mettre de l'argent à intérêt.
Intereſſent, *m.*, s. Theilnehmer, Theilhaber.

Intereſſiren, *v. a.* κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχήν, intéresser.
Intereſſirt, *adj.* φιλοκερδής, intéressé; — (an), μέτοχος, intéressé (à quelque entreprise etc.).
Interjection, *f.*, ἡ παρένθεσις, ἐπιφώνησις, (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) interjection, *f.*
Intermezzo, *n.*, s. Zwiſchenſpiel.
Internuncius, *m.*, ὁ παρὰ τοῦ Πάπα ἀποσταλλόμενος (ξένος τινὸς) πρέσβυς, internonce, *m.*
Interpunction, *f.*, σημάδευσις ἢ τὰ διαχριτικὰ σημεῖα (εἰς τὴν γραμματικήν), ponctuation, *f.*
Intervall, *n.*, (in der Muſik), (μουσ.) διάστημα δύο τόνων, (mus.) intervalle, *m.*; auch Zwiſchenraum, Zwiſchenzeit.
Interveniren, s. Anſtimmen.
Invalide, *m.*, στρατιώτης ἀδύνατος διὰ πόλεμον (διὰ πληγὰς μάλιστα), invalide, *m.*
Invalidenhaus, *n.*, ὁσπιτάλι διὰ στρατιώτας ὁποὺ ἔγειναν ἄχρηστοι διὰ πόλεμον, hôtel *m.* des invalides.
Inventarium, *n.*, ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὑπαρχόντων τινός, inventaire, *m.*
Inventiren, *v. a.* ἀπογράφω τὰ ὑπάρχοντα τινός, τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ κτλ., inventorier.
Inventur, *f.*, ἡ ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων τοῦ πραγματευτοῦ, inventaire (d'un marchand), *m.*
Inwendig, *adj.* ἐσωτερικός, intérieur; *adv.* μέσα, ἀπὸ μέσα, intérieurement, en dedans.
Inzwiſchen, *adv.* ἐν τῷ μεταξύ, ὡς τόσον, cependant, néanmoins.
Irden, *adj.* χωματένιος, πήλινος, de terre.
Irdiſch, *adj.* γήϊνος, ἐπίγειος, terrestre.
Irgend, *adv.* ἴσως, peut-être; κατὰ τύχην, par hasard; σχεδόν, à peu près.
Irgend einer, — *m*, — σέ, κάποιος τις, quelque, quelqu'un.
Irgendwo, *adv.* εἰς κανένα μέρος, quelque part, en quelque lieu.
Ironie, *f.*, s. Spott.
Ironiſch, *adj.* εἰρωνικός, ironique.
Irre, *adj. indecl.* λανθασμένος, συγχισμένος, ὀχαρέ, embarrassé; — gehen, *v. n.* χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι, s'égarer, se fourvoyer; — machen, *v. a.* συγχίζω (τινά), παραζαλίζω, désorienter, dérouter; — reden, *v. n.* παραλαλῶ, rêver, radoter; — ſein, *v. n.* λανθάνομαι, se tromper; — werden, *v. n.* συγχίζομαι, χάνω τὸ νόημα, δὲν καταλαμβάνω, se brouiller, s'embarrasser, *fig.* perdre le fil.
Irre, *f.*, ἡ πλάνη, faux chemin; in der Irre herumgehen, περιπλανῶμαι, errer, aller errant.
Irre, *f.*, ἡ πλάνη, faux chemin; in der Irre herumgehen, περιπλανῶμαι, errer, aller errant.
Irregulär, *adj.* ἀνώμαλος, ἀκανόνιστος, irrégulier.
Irren, *v. n.* πλανῶμαι, errer; irren u. ſich —, *v. r.* λανθάνομαι, χάνω λάθος, errer, se tromper; herum irren, περιπλανῶμαι, aller en errant.
Irrereden, *n.*, ἰρανιασμὴ ἡλυθρία, παραλήρια, délire, *m.*, rêverie, *f.*
Irrgang, *m.*, λαβυρινθικὸς δρόμος, tour *m.* d'un labyrinthe.
Irrgarten, *m.*, ὁ λαβύρινθος, λαβυρινθικὸς κῆπος (μὲ δρόμους περιπλεγμένους ὥστε νὰ πλανεθῇ τις εἰς αὐτούς), labyrinthe, *m.*
Irrgeiſt, *m.*, ἄνθρωπος ἄπιστος ἢ ἄθρησκος, fanatique, hétérodoxe.
Irrgläubig, *adj.* ἑτερόδοξος, ὁποὺ πιστεύει ψευδῆ δόγματα, hétérodoxe.
Irrgläubigkeit, *f.*, ἡ ἑτεροδοξία, hétérodoxie, *f.*
Irrig, *adj.* λανθασμένος, λανθαστικός, ψευδής, erroneus, faux.
Irrlehre, *f.*, ἡ ψευδὴς διδασκαλία, τὸ ψευδὲς δόγμα, ἡ αἵρεσις, doctrine erronée, fausse doctrine, *f.*
Irrlehrer, *m.*, ὁ ψευδοδιδάσκαλος, αἱρετικός, celui qui enseigne une doctrine erronée.
Irrlicht, *n.*, Irrwiſch, *m.*, ἐξαπτύσεως φλογώδης εἰς βαλτώδεις τόπους, (τὸ στοιχεῖο), feu follet, ardent, *m.*
Irrſtern, *m.*, s. Planet, Wandelſtern.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Irrthum, *m.*, ἡ πλάνη, τὸ λάθος, erreur, *f.*

Irrung, *f.*, τὸ λάθος, σφάλμα, méprise, *f.*; (Zwist), διχόνοια, διαφορά, différent, *m.*

Irrwahn, *m.*, μία ψευδὴς γνώμη, ψευδοδοξία, erreur, *f.*, préjugé, *m.*

Irrweg, *m.*, ὁ ψευδὴς δρόμος, faux chemin, *m.*

Irrwisch, *m.*, *f.* Irrlicht.

Isabell-Farbe, *f.*, ἡ καῦλα, χρῶμα μεταξὺ τοῦ ἄσπρου καὶ κιτρίνου, couleur *f.* isabelle.

Isegrimm, *m.*, (im Scherz), ἄνθρωπος ὀπου πάντοτε μαλώνει, αὐστηρότατος ἄνθρωπος, grondeur, grogneur, *m.*

Isopp, *m.*, ὁ ὕσσωπος, χόρτον ἀρωματικόν, hyssope, *f.*

Izt, *f.* Jetzt.

J.

Der Mitlauter, (τὸ Ι σύμφωνον), J (consonne), Jod.

Ja, *adv.* ναὶ, ναΐσκι, μάλιστα, oui; si; ja sogar, ναὶ μάλιστα, même.

Jacht, *f.*, ἡ σαϊτία, καράβι μὲ πανιὰ καὶ κουπιά, yacht, *m.*

Jachzorn, *f.* Jähzorn.

Jacke, *f.*, τὸ γιελέκι, καμιζόλα μὲ μανίκια, jaque, *f.*, corset, *m.*

Jacobs-Stab, *m.*, (Meßinstrument), ἀστρολάβιον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ ὕψος τῶν ἄστρων, (astr.) arbalestrille, *f.*

Jagd, *f.*, τὸ κυνῆγι, chasse, *f.*; die hohe —, τὸ ὑψηλὸν κυνῆγι (τοῦτ' ἔστι· τὸ κυνῆγι τοῦ ἐλαφιοῦ καὶ τοῦ ἀγριοχοίρου), chasse *f.* à la grande bête, chasse du cerf et du sanglier; die niedere —, τὸ ταπεινὸν κυνῆγι (τοῦτ' ἔστι τὸ κυνῆγι τοῦ λύκου, τῆς ἀλωπούς, τοῦ λαγωοῦ καὶ τῶν πτηνῶν), chasse du loup, du renard, du lièvre et du gibier; Jagd machen, auf etwas, κυνηγῶ, chasser, poursuivre.

Jagdbar, *adj.* καλὸς διὰ κυνῆγι, courable.

Jagdflinte, *f.*, τουφέκι διὰ τὸ κυνῆγι, fusil *m.* de chasse.

Jagdgerecht, *adj.* μαθημένος εἰς τὸ κυνῆγι, dressé à la chasse.

Jagdgerechtigkeit, *f.*, τὸ δίκαιον τοῦ κυνηγίου, droit *m.* de chasse.

Jagdgeschrey, *n.*, φωναῖς εἰς τὸ κυνῆγι, cri *m.* de chasse.

Jagdhaus, *n.*, σπιτόπουλον εἰς χρῆσιν κυνηγῶν, muette, *f.*

Jagdhorn, *n.*, κέρατον κυνηγοῦ, cor *m.* de chasse.

Jagdhund, *m.*, σκυλὶ διὰ κυνῆγι, chien *m.* de chasse.

Jagdkleid, *n.*, φόρεμα διὰ τὸ κυνῆγι, habit *m.* de chasse.

Jagdspieß, *m.*, σούβλα διὰ κυνῆγι, épieu, *m.*

Jagdtasche, *f.*, ἡ σακκοῖλα τοῦ κυνηγοῦ, gibecière; carnassière, *f.*

Jagdtücher, *n. pl.*, τὰ πανιὰ μὲ τὰ ὁποῖα περικυκλώνουν οἱ κυνηγοὶ τὸ δάσος, les toiles, *f. pl.*

Jagdwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κυνῆγι (τὸ βασιλικὸν μάλιστα), vénerie, *f.*

Jagdzeug, *n.*, *f.* Jägerzeug.

Jagen, *v. a.* κυνηγῶ, chasser; courir; *v. n.* τρέχω πολὺ, courir très-vite; πηλαλῶ, galoper; (μεταφ.) βιάζομαι πολὺ, hâter, se hâter.

Jäger, *m.*, ὁ κυνηγός, chasseur, *m.*

Jägerey, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ, chasse, vénerie, *f.*; οἱ κυνηγοὶ (μάλιστα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως), tous les officiers *m. pl.* de la vénerie.

Jägergarn, *n.*, δίκτυα διὰ τὸ κυνῆγι, rets, filet, *m.*

Jägerhof, *m.*, αὐλὴ κυνηγῶν, vénerie, *f.*

Jägerhorn, *n.*, *f.* Jagdhorn.

Jägerkunst, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ, art *m.* du chasseur, vénerie, *f.*

Jägermäßig, *adj.* κυνηγητικὸς κατὰ τὸν τρόπον τῶν κυνηγῶν, conforme à l'usage des chasseurs.

Jägermeister, *m.*, ὁ κυνηγὸς ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν, maître *m.* de la vénerie.

Jägerrecht, *n.*, τὰ δίκαια τοῦ κυνηγοῦ, droit *m.* de chasseur; — der Hunde, ἡ τάξις τῶν λαγωνικῶν σκύλων ὅπου ἐπίασαν τὴν ὀγρὰν ὁποῦ ἐπίασαν τὴν curée, *f.*

Jägersprache, *f.*, ὁμιλία ἢ τὰ ὀνόματα εἰς ξεχωριστὰ τῶν κυνηγῶν, terme *m.* de chasse.

Jägerzeug, *n.*, τὰ ἐργαλεῖα (μάλιστα τὰ πανιὰ καὶ

χινα) διὰ τὸ κυνῆγι, équipage m. de chasse.

Jähe, adj. (steil), κρημνώδης, ἐγκρημνος, roide (raide), escarpé; (schnell), ταχύς, ὀρλήγωρος, prompt, vite; (plötzlich), αἰφνίδιος, ἔξαφνος, subit, soudain.

Jähe, f., κρημνώδης τόπος, pente f. escarpée.

Jähzorn, m., fam. ἐκεῖνος ὁποῦ συχναιανεύει εἰς κάθε πρᾶγμα (ὁποῦ λέγει πάντοτε ναί), homme m. qui opine du bonnet.

Jählings, adj. αἰφνίδιος, ἔξαφνος, ἀνέλπιστος, subit, soudain.

Jählings, adv. αἰφνιδίως, ἔξαφνα, subitement, soudainement.

Jahr, n., τὸ ἔτος, ὁ χρόνος, as, m., année, f.

Jahrbuch, n., βιβλία χρονικά, τὸ χρονικόν, τὰ χρονικά, annales, f. pl., chronique, f.

Jahrgang, m., ἀκέραιον ἔτος ἐφημερίδων ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, année (de journaux etc.), f.

Jahrgedächtniß, n., τὰ κατ' ἔτος μνημονευτέον, ἡ κατ' ἔτος ἐνθύμησις, anniversaire, m.

Jahrgeld, n., χρονικὴ πληρωμή, χρονικὸς μισθός, pension, f.

Jahrgehalt, m., χρονικὸς μισθός, salaire m. annuel.

Jahrhundert, n., ἡ ἑκατονταετηρίς, ἑκατὸν χρόνια, ὁ αἰών, siècle, m.

Jährig, adj. ἑνὸς χρόνου, d'un an.

Jährlich, adj. καθ' ἕτος γινόμενος, κάθε χρόνον γινόμενος, annuel, anniversaire.

Jährling, m., πωλάρι ἢ ἀρνὶ ἑνὸς χρόνου, poulain ou agneau m. d'un an.

Jahrmarkt, m., ἡ πανήγυρις, τὸ πανηγύρι, (τουρκ. τὸ μπαζάρι), foire, f.

Jahrrechnung, f., ὁ χρονικὸς λογαριασμός, compte m. annuel; ἐποχή, ὁ τρόπος τοῦ μετρεῖν τὰ ἔτη (οἷον· ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως κτλ.), ère, f.

Jahrstag, m., ἡμέρα ἐπιστρέφουσα κάθε χρόνον, (οἷον· τὰ γενέθλια τινός, ὁ ἅγιος συνοδικοῦ κτλ.), jour m. anniversaire.

Jahreszeit, f., ὁ καιρὸς τοῦ χρόνου, saison, f.

Jahrtausend, n., χιλιάδα χρόνων, χίλιοι χρόνοι, ἡ χιλιετία, millénaire, m.

Jahrwechsel, Jahreswechsel, m., τὸ νέον ἔτος, renouvellement m. de l'année, nouvel an, m.

Jahrzahl, m., ὁ χρόνος, τὸ ἔτος (ὁποῦ γράφεται ἢ λογαριάζεται), année, f., an, m.; — auf Münzen, ἔτος ἐπιγραφῆς εἰς τὰ νομίσματα, millésime, m.

Jähzorn, m., ἡ ἀραθυμία, εὐκολία εἰς θυμόν, ὁ αἰφνίδιος θυμός, longue, f., emportement m. de colère.

Jähzornig, adj. ἀράθυμος, εὔκολος εἰς θυμόν, ὁποῦ εὐκόλως θυμώνει, longanime, (fam. qui a la tête près du bonnet).

Jalappe, f., ἡ γιαλάπα, φυτὸν ἰατρικόν, jalap, m.

Jammer, m., ὁ θρῆνος, παράπονος, plainte, lamentation, f.; ἡ λύπη, θλῖψις, affliction, f.; ἡ δυστυχία, ἀθλιότης, ταλαιπωρία, calamité, misère, f.; (die fallende Sucht), ἡ ἐπιληψία, τὰ καλλίου, épilepsie, f., mal m. caduc.

Jammergeschrey, n., ψωνὴ θρηνητική, cris m. pl. lamentables.

Jämmerlich, adj. θρηνητικός, λυπηρός, lamentable, pitoyable; ἄθλιος, ταλαιπωρος, calamiteux, misérable.

Jammern, v. n. θρηνῶ, παραπονοῦμαι, se lamenter; v. t. es jammert mich, ἐλεῶ, ἔχω συλλύπησιν, λυποῦμαι, il me fait pitié, (il me fend le coeur).

Jammerthal, n., (ἡ κοιλὰς τῶν θρήνων), ὁ κάμπος (γεμάτος λύπης), la vallée de larmes, le monde (plein de misère).

Jammervoll, adj. θρηνώδης, λυπηρός, rempli de lamentations, triste; ἀθλιώτατος, δυστυχέστατος, calamiteux, misérable.

Janitschar, m., ὁ γιανιτζάρος, Janissaire, m.

Januar, Jänner, m., ὁ Ἰανουάριος (μήν), Janvier, mois m. de Janvier.

Jasmin, m., τὸ γιασεμί, (δενδράκι καὶ λουλούδι), jasmin, m.

Jaspis, m., ὁ Ἴασπις, ἡ Ἰασπίδα, (λίθος), jaspe, m.

Jäten, s. Gäten.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

Jauchzen, v. n. χαιρω, ἀγαλλιάζομαι, ἀγαλλιῶμαι, jeter des cris de joie, se récrier de joie.

Jauchzen, n., αἱ χαραὶ (ἡ ἀγαλλίασις) τῆς χαρᾶς, τὸ ἀγαλλίαμα, cris m. pl. de joie, jubilation, f.

Jawort, n., τὸ ναὶ, ἡ στέρξις (μιᾶς χάρης τὴν ὁποίαν ζητεῖ τις διὰ γυναῖκα), consentement, m., promesse f. (donnée par une fille à celui qui la recherche en mariage).

Je! int. εἶγε! (φωνὴ παραμυθοῦ), hé (exclamation d'admiration).

Je, adv. je — je, je — desto, ὅσον — τόσον, plus — plus; je zuweilen, ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, πότε καὶ πότε, quelque fois, de temps en temps; je zwey, je drey ꝛc., ἀπὸ δύο, ἀπὸ τριῶν κτλ., deux à deux, trois à trois etc.; je nachdem —, κατὰ —, ἀποβλέποντας εἰς —, à mesure que, selon que, suivant que.

Jedennoch, s. Dennoch.

Jeder, -r, -s, pron. ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστον, καθεῖς (καθένας) καθεμία, καθὲν (καθένα), chaque, chacun.

Jedermann, κάθε ἄνθρωπος, πᾶς τις, chacun, tout le monde.

Jederzeit, Jedesmal, κάθε καιρὸν, κάθε φοράν, toujours, en tout temps, de tout temps.

Jedesmalig, adj. ὁποῦ γίνεται κάθε φοράν, chaque, qui est ou se fait chaque fois.

Jedoch, conj. μὲ ὅλον τοῦτο, cependant, pourtant, toutefois.

Jedweder, Jeglicher, s. Jeder.

Jeder, von Jeher, adv. ἀπὸ πάλαι, ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, πάντοτε, depuis les temps le plus reculés, toujours.

Je länger, je lieber, n., (Pflanze), τὸ περικλύμενον, ἀγιόκλημα, (φυτὸν), chèvre-feuille, m.

Jemals, adv. ποτέ, jamais.

Jemand, pron. τις, τινάς, quelqu' un, quelqu' une, personne.

Jener, Jene, Jenes, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, celui-là, celle-là, ce ... là, cette ... là, autre.

Jenner, s. Januar.

Jenseit, prp. πέραν, au-delà de.

Jenseitig, adj. εἰς τὸ πέραν μέρος εὑρισκόμενος, qui est au delà, qui est de l'autre côté.

Jenseits, adv. πέρα, εἰς τὸ πέραν μέρος, delà, au delà, de l'autre côté.

Jesuit, m., ὁ Γιεσουίτης, καλόγηρος τοῦ τάγματος τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ, Jésuite, m.

Jetzig, adj. τωρινός, d'à présent, actuel, présent.

Jetzt, adj. τώρα, νῦν, à présent, maintenant, actuellement.

Joch, n., ὁ ζυγός, joug, m. propr. et fig.); ein Joch Ochsen, ἕνα ζευγάρι βόδια, une couple (ou paire) de boeufs; (einer Brücke), ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι τοῦ γεφυριοῦ, f.

Jochbeere, f., τὸ φραγοστάφυλον, groseille, f.

Jochannisbeere, f., τὸ κοσταφυλιὰ, groseiller, m.

Jochannisbeerstrauch, m., ἡ κοσταφυλιὰ, groseiller, m.

Jochannis-Brod, n., τὸ χαρούπιον, caroube, caroube, f.

Jochannisbrodbaum, m., ἡ ὁποῦ φέρει τὰ ξυλοκέρατα, caroubier, m.

Jochannisfest, n., Jochannistag, m., ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τὰ Ἅγια γιαννίτικα, la Saint-Jean.

Jochannieswürmchen, n., ἡ φωτιὰ, (ζωύφιον), ver luisant, m.

Jubel, m., τὸ ἀγαλλίαμα, ἡ μεγάλη χαρὰ, jubilation, f.

Jubelbraut, f., γυναῖκα ἑορτάζει τὴν ἡμέραν ὑπανδρείας της μετὰ πολλὰ χρόνους, épouse f. jubilaire.

Jubelbräutigam, m., ὁποῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του μετὰ πολλὰ χρόνους, époux m. jubilaire.

Jubelfest, n., Jubelfeyer, f., Ἰωβιλαῖος, ἑορτὴ γενομένη κάθε ἑκατὸν χρόνους (ἢ κάθε πεντήντα χρόνους), jubilé.

Jubelgesang, m., ὕμνος εἰς τὸν Ἰωβιλαῖον, hymne jubilaire, ὑμνῳδία χαρᾶς, jubilation.

Jubelgeschrey, n., φωνὴ μεγάλης χαρᾶς, cris m. pl. de allégresse.

Jubelhochzeit, f., ὁ ἑορτασμὸς τοῦ γάμου πολλὰ μετὰ

πολλὰ χρόνους, noces f. pl. jubilaires.

Jubeljahr, Jubiläum, n., ὁ Ἰωβιλαῖος χρόνος (ἑορτὴ ὁποῦ γίνεται κάθε ἑκατὸν χρόνους), jubilé, m.

Jubiliren, v. n. χαιρω, ἀγαλλιῶμαι, faire des cris d'allégresse, triompher; v. a. (einen Beamten, einen Diener), ἀφίνω ἀπὸ τὴν διάληψιν ἕναν ἀξιωματικὸν, ἕναν δοῦλον κτλ. διορίζοντές του μίαν χρυσῆν ἀμοιβὴν, jubiler (un employé, un ancien domestique).

Jauchert, Juchert, f., μέτρον τι τοῦ ἀγροῦ περιέχον ἑκατὸν ἢ καὶ περισσοτέρους ὀργυιὰς τετραγωνικὰς, juchart (arpent de terre), m.

Juchten, Juften, m., πετζὶ κόκκινον καὶ μυρισμένον ἀπὸ Ῥωσσίαν, roussi, cuir de roussi, m.

Jucken, v. n. κνήζω, προξενῶ κνησμὸν, (τζούζω), demanger.

Jucken, n., ὁ κνησμὸς, ἡ φαγούρα, démangeaison, f.

Jude, m., pop. l. Schmutz.

Jude, m., ὁ Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος, juif, m.

Judenfische, f., τὸ ἀγραβάνι, ἀλκεκέγγι, alkekengi, coqueret, m.

Judenpech, n., ἡ ἄσφαλτος, asphalte, m.

Judenschaft, f., ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τόπον μαζὺ, corps m. des Juifs (d'un lieu).

Judenschule, f., (σχολεῖον τῶν Ἑβραίων), ἡ συναγωγὴ, synagogue, f.

Judenstadt, Judengasse, f., μέρος πόλεως εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν οἱ Ἑβραῖοι, juiverie, f.

Judenthum, n., ἡ Ἑβραϊκὴ θρησκεία, ὁ Ἰουδαϊσμὸς, judaïsme, m.

Jüdin, f., ἡ Ἑβραία, Ἰουδαία, juive, f.

Jüdisch, adj. ἑβραϊκὸς, Ἰουδαϊκὸς, juif, judaïque.

Jugend, f., ἡ νεότης, νεαρὴ ἡλικία, jeunesse (le jeune âge), f. (junge Leute), οἱ νέοι ἄνθρωποι, jeunesse (les jeunes gens), f.

Jugendalter, n., νεότης, νεαρὰ ἡλικία, le jeune âge.

Jugendblüthe, f., τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, τῆς ἡλικίας, fleur f. de l'age.

Jugendfehler, m., σφάλμα συνηθισμένον εἰς τοὺς νέους, jeunesse (faute des jeunes gens), f.

Jugendfeuer, n., Jugendhitze, f., ἡ ζωηρότης τῶν νέων, fougue f. de la jeunesse.

Jugendjahre, n. pl., Jugendzeit, f., ἡ νεότης, ἡ νεαρὰ ἡλικία, jeunesse, f., jeune âge, m.

Jugendlich, adj. νέος, νεαρὸς, jeune; ὅμοιος μὲ νέον, semblable à un jeune homme.

Julius, m., ὁ Ἰούλιος (μὴν), Juillet, mois de Juillet, m.

Jung, adj. νέος, jeune; — werden, fam. γεννῶμαι, naître.

Junge, m., τὸ παιδὶ (μικρὸν καὶ ἕως δώδεκα χρονῶν), garçon, m.; (Lehrling), ἐργάτης (εἰς τεχνίτην), apprenti, m.

Junge, n., τὰ νέον, (νεογέννητον ζωϊον), petit, m.; Junge werfen, — bekommen, γεννῶ (τὸ γερμανικὸν λέγεται μόνον διὰ τὰ ζῶα), faire des petits, mettre bas.

Jungemagd, f., δουλεύτρα (ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὴν παστρικάτητα τοῦ σπιτιοῦ κτλ.), fille f. de chambre.

Jünger, m., ὁ μαθητὴς (μάλιστα τοῦ Χριστοῦ), disciple, m.

Jungfer, f., ἡ παρθένος, παρθενοκόρη, vierge, fam. pucelle, f.; fille, demoiselle, f.

Jüngferlich, s. Jungfräulich.

Jungfernhonig, m., τὸ πλέον καθαρώτερον μέλι, miel m. vierge.

Jungfernglas, s. Marienglas.

Jungfernkind, n., ὁ νόθος, μπάσταρδος, bâtard, m.

Jungfernkloster, n., μοναστήρι διὰ καλογρηάς, couvent m. de filles.

Jungfernknecht, m., ὁ φιλογύνης, ἀρσενικὸς καὶ γυναικίσιος ἄνθρωπος, damoiseau, damoiseau, m.

Jungfernkranz, m., ὁ στέφανος μιᾶς παρθένου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της, couronne nuptiale, f.; (Meing.) ἡ παρθενία, virginité, f.

Jungfernöhl, n., τὸ πλέον καθαρώτερον λάδι, huile f. vierge.

Jungfernstand, m., ἡ παρθενωνὴ κατάστασις, παρθενία, état m. de fille, virginité, f.

Jungfernwachs, *n.*, τὸ πλέον καθαρώτερον κηρί, cire *f.* vierge.

Jungferschaft, *f.*, ἡ παρθενία, virginité, *f.*, *fam.* pucelage, *m.*; die Jungferschaft nehmen, ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω, défleurer, dépuceler.

Jungfrau, *f.*, ἡ παρθένος, vierge, *fam.* pucelle, *f.*; die heilige Jungfrau, ἡ Παναγία, la Sainte Vierge.

Jungfräulich, *adj.* παρθενικός, virginal, de vierge.

Jungfrauschaft, (Jungferschaft), *f.*, ἡ παρθενία, virginité, *f.*

Junggesell, *m.*, ὁ νέος παρθένος, puceau, *m.*; νέος (ἢ κατ' ἔνας) ἀνύπανδρος, garçon, (homme non marié), *m.*

Junggesellenschaft, *f.*, Junggesellenstand, *m.*, ἡ παρθενία τῶν νέων ἀνθρώπων, pucelage, *m.*

Jüngling, *m.*, ὁ νέος, νεανίσκος, adolescent, jeune homme, *m.*

Jünglingsjahre, *f.*, Jünglingsalter, *n.*, ἡ ήλικία τοῦ νέου ἀπὸ δέκα πέντε χρόνους ἕως εἴκοσι πέντε χρόνους, adolescence, *f.*

Jüngst, *adv.* πρὸ ὀλίγου, nouvellement, dernièrement, l'autre jour.

Jüngste, der, die, das, νεώτατος, ὁ πλέον νεώτερος, le, la plus jeune; der jüngste Bruder, ὁ μικρότερος ἀδελφός, (frère) cadet, *m.*; der jüngste Tag, das jüngste Gericht, ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ, le dernier jugement.

Junius, *m.*, ὁ Ἰούνιος (μήν), Juin, mois de Juin, *m.*

Junker, *m.*, τὸ ἀρχοντόπουλον, ὁ νέος εὐγενής, fils de gentilhomme, jeune gentilhomme, *m.*; ὁ εὐγενὴς (μάλιστα εἰς τὸ χωρίον), gentilhomme, *m.*

Jurisdiction, *f.*, ἡ ἐξουσία τοῦ κριτηρίου, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἕνα κριτήριον, juridiction, *f.*

Jurisprudenz, *f.*, *s.* Rechtsgelehrsamkeit.

Jurist, *m.*, ὁ νομικός, ὅστις ἠξεύρει τοὺς νόμους, juriste, jurisconsulte, *m.*; μαθητὴς ὁποῦ σπουδάζει τὰ νομικά, étudiant *m.* en droit.

Juristisch, *adj.* νομικός, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων, appartenant à la jurisprudence, juridique.

Just, *adv. fam.* ἴσια, κατ' εὐθείαν, justement, précisément, *m.*

Justiren, *v. a.* ἐξισάζω, διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν (μάλιστα ἐρχαλεῖα, μέτρα, ὀλονταῖς πυχῶς κτλ.), ajuster, justifier (les caractères dans une fonderie).

Justiz, *f.*, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐξακολουθήσις τῆς δικαιοσύνης, justice, *f.*

Justizminister, *m.*, ὑπουργὸς διὰ τὰ ἀνήκοντα τῆς δικαιοσύνης, ministre *m.* de justice.

Justizrath, *m.*, συμβουλάτωρ τῆς δικαιοσύνης, conseiller *m.* de justice.

Juwel, *n.*, πολύτιμος λίθος, τὸ τζοβαιερικόν, joyau, bijou *m.*, pierre *f.* précieuse.

Juwelier, *m.*, ὁ τζοβαιερής, joaillier, *m.*

K.

Kabel, *f.*, σχοινὶ ναυτικόν, cable, *m.*

Kabeljau, *m.*, τὸ ὀνάριφαρον, δραπόφαρον, cabillaud, belian, *m.*

Kachel, *f.*, τετράγωνον πήλινον διὰ σόμπαις ἢ τζάκια, carreau *m.* de poêle (de fourneau).

Kachelofen, *m.*, φοῦρνος, μπα συνθεμένη ἀπὸ πήλινα γωνιὰ πήλινα, poêle (fourneau) *m.* de poterie.

Käfer, *m.*, ὁ κάνθαρος, θεὸς, scarabée, cacarac.

Kaff, *n.*, *s.* Spreu.

Kaffee, *m*, ὁ καφές, café, *m.*

Kaffeebaum, *m.*, τὸ δέντρον τοῦ καφέ, caféier, *m.*

Kaffeebohne, *f.*, ἕνα σπόρι καφέ, café, *m.*, grain de café.

Kaffeebret, *n.*, πιγάκι τὸ ὁποῖον βάνουν τὸν καφέ, cabaret, *m.*

Kaffeegeschirr, geräth, ἔπιπλα τὰ ἐγγεῖα τὰ χαμένα διὰ τὸν καφέ, service *m.* pour le café.

Kaffeehaus, *n.*, ὁ καφενεῖον, *m.*

Kaffeekanne, *f.*, ἀγγεῖον τοῦ καφὲ (ἀπὸ τὸ ὁποῖον χύνουν τὸν καφέ), cafetière, *f.*

Kaffeekessel, *m.*, καζάνι διὰ καφέ, chaudron *m.* pour cuire du café.

Kaffeekocher, *m.*, τέντζερες διὰ καφέ, cafetière, *f.*, pot *m.* pour cuire du café.

Kaffeelöffel, *m.*, μικρὸν χουλιάρι διὰ καφέν, cuiller *f.* à café.

Kaffeemühle, *f.*, χειρόμυλος διὰ καφέν, moulin *m.* à café.

Kaffeeplatz, *m.*, ἀποστραγγίδι ἢ καπακάθισμα ἀπὸ καφέν, marc *m.* de café.

Kaffeeschenk, *m.*, ὁ καφετζῆς, ὁποῦ ἔχει καφενεῖον, caféteur, *m.*

Kaffeeschälchen, *n.*, *s.* Kaffeetasse.

Kaffeetasse, *f.*, φιλυτζάνι διὰ καφέν, tasse *f.* à café.

Kaffeetisch, *m.*, τραπέζι διὰ καφέ, table à café.

Kaffeetrommel, (Kaffeepauke), *f.*, τύμπανον ἢ κύλινδρος εἰς τὸν ὁποῖον καψαλίζουν τὸν καφέν, tambour *m.* à rotir le café.

Kaffeeschwester, *f.*, *fam.* γυναῖκα ἀπού πολλὰ ἀγαπᾷ τὸν καφέν, grande amatrice *f.* de café.

Käfig, *m.*, τὸ κλωβίον, κλουβί, cage, *f.*

kahl, *adj.* φαλακρός, chauve; (*metaph.*) γυμνωμένος, ὑσιεμένος ἀπὸ χόρτα, ἀπὸ δένδρα, dénué, privé d'herbes, d'arbres; eine kahle Entschuldigung, ματαία προφάσις, ψευδὴς πρόφασις, une excuse frivole.

Kahlkopf, *m.*, ὁ φιλακρός, tête *f.* chauve, pelé, *m.*

Kahm, (Kahn), *m.*, ἡ μοῦχλα ἐπάνω εἰς τὸ κρασί, fleurs *f. pl.* (du vin).

Kahmen, *v. n.* μουχλιάζω (λέγεται διὰ τὸ κρασί), se couvrir de fleurs (*se dit* du vin).

Kahmig, *adj.* μουχλιασμένος, couvert de fleurs.

Kahn, *m.*, ἡ βάρκα, τὸ κάϊκι, φαράδικον πλοῖον, nacelle, *f.*, esquif, canot, *m.*

Kai, *m.*, περιγιάλι λιθόστρωτον εἰς τὰ ὁποῖον φορτώνουν καὶ ξεφορτώνουν τὰ καράβια, quai, *m.*

Kaiser, *m.*, ὁ αὐτοκράτωρ, βασιλεύς, empereur, *m.*

Kaiserin, *f.*, ἡ αὐτοκρατόρισσα, βασίλισσα, impératrice, *f.*

Kaiserkrone, *f.*, ἡ αὐτοκρατορικὴ κορώνα, (ἄνθος· φυτόν τι), couronne *f.* impériale, (aussi fleur).

Kaiserlich, *adj.* αὐτοκρατορικός, βασιλικός, impérial.

Kaiserschnitt, *m.*, ἡ ὑστεροτομία, χειρουργικὴ τομὴ τῆς μήτρας μιᾶς γυναικὸς ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ ἐργάσουν τὸ ἔμβρυον ζωντανόν, opération *f.* césarienne.

Kaiserthum, *n.*, βασίλειον αὐτοκράτορος, empire, *m.*

Kaiserwahl, *f.*, ἐκλογὴ αὐτοκράτορος, élection *f.* d'un empereur.

Kaiserwürde, *f.*, αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα, dignité *f.* impériale.

Kajüte, *f.*, ὁ ἀνδὰς τοῦ καπετάνου εἰς τὸ καράβι, cajute, *f.*

Kalb, *n.*, τὸ μοσχάρι, veau, *m.*; das Kalb in die Augen schlagen, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ λέγωντας τὴν ἀλήθειαν, offenser q. en lui disant ses vérités; *pop.* ein Kalb machen, (im Scherz), ξερνῶ, vomir, dégobiller; das Kalb anstassen, παίζω τριλαύζικα (μάλιστα περιπαίζοντας ἄλλους), folâtrer, badiner.

Kalben, *v. a.* γεννῶ μοσχάρι, vêler.

Kälberbraten, *s.* Kalbsbraten.

Kälberei, *f.*, *fam.* παιδιστήριον ἢ τριλαύζικον παιγνίδι, enfantillage, *m.*, folâtrerie, *f.*

Kälbergekröse, *n.*, τὰ (τὸ μεσεντέριον) γύρω τοῦ μοσχαριοῦ, fraise *f.* de veau, *m.*

Kälbern, *v. n.* (Possen treiben), κάνω τρέλλαις, folâtrer, faire des folies; *pop.* (Speyen), ξερνῶ, vomir.

Kälberstoß, Kalbsstoß, *m.*, Kalbsteule, *f.*, τὸ μέρι τοῦ μοσχαριοῦ, longe *f.* de veau.

Kalbsfell, *n.*, τὸ δέρμα (πετζί) τοῦ μοσχαριοῦ, peau *f.* de veau; dem Kalbsfell folgen, (μεταφ.) γίνομαι στρατιώτης, se faire soldat.

Kalbfleisch, *n.*, μοσχαρίσιον κρέας, chair *f.* de veau; du veau.

Kalbleder, *n.*, μοσχαρίσιον πετζί, veau, cuir *m.* de veau.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Kalbsbraten, *n.*, *μοσχαρίσιον ψητόν*, du veau rôti.

Kalbskopf, *m.*, *κεφάλι μοσχαρίου*, tête *f.* de veau.

Kaldaunen, *f. pl.*, *τὰ ἔντερα*, tripes, *f. pl.*; tripe, tripaille, *f.*

Kalender, *m.*, *τὸ καλενδάριον*, calendrier, *m.*

Kalesche, *f.*, *ἁμάξι ἐλαφρὸν (διὰ συντρόφους καὶ διὰ ταξίδια)*, calèche, chaise *f.* roulante.

Kalfaterer, *m.*, *ὁ καλαφατιστής*, calfas, calfat, calfateur, *m.*

Kalfatern, *v. a.* *καλαφατίζω*, calfater.

Kalk, *m.*, *ὁ ἄσβεστος, ἀσβέστης, (ἡ ἀσβέστη)*, chaux, *f.*

Kalkartig, *adj.* *ἀσβεστοειδής*, calcaire.

Kalkbrennen, *n.*, *τὸ καύσιμον (ψήσιμον) τοῦ ἀσβέστου*, cuite *f.* de chaux.

Kalkbrenner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ καίει τὸν ἀσβέστην*, chaufournier, *m.*

Kalkbruch, *m.*, *λιθοτομεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς ἀσβεστόπετραις*, carrière de pierres à chaux.

Kalken, *v. n.* *ἀνακατόνω ἀσβέστην καὶ ἄμμον*, mettre en chaux; *βάνω ἀσβέστην*, enduire de chaux.

Kalkofen, *m.*, *ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον καίουν τὸν ἀσβέστην*, chaufour, *m.*

Kalkstein, *m.*, *ἡ ἀσβεστόπετρα*, pierre *f.* à chaux.

Kalkwasser, *n.*, *τὸ ἀσβεστόνερον*, eau *f.* de chaux.

Kalmank, (Calmank), *m.*, *εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί*, calmande, *f.*

Kalmäuser, *m.*, *ἄνθρωπος βυσμένος εἰς σιοχασμούς, σιωπηλός, κατηφής*, rêveur, taciturne, cagou, *m.*; *φειδωλός, φιλάργυρος*, homme chiche, *m.*

Kalmus, *m.*, *καλάμι ἀρωματικόν*, acore, *m.*

Kalt, *adj.* *ψυχρός, κρύος*, froid.

Kaltblütig, *adj.* *ψυχρὸς, ὁποῦ ἔχει ψυχρὸν αἷμα, ἀναίσθητος*, froid, qui a du sang froid.

Kaltblütigkeit, *f.*, *τὸ ψυχρὸν αἷμα, ἡ ἀναισθησία*, sang froid, *m.*

Kälte, *f.*, *ἡ ψύχρα, κρυάλα, τὸ κρύον*, froid, *m.*, froideur (*prop.* et *fig.*), *f.*

Kälten, *v. a.* *κρυόνω, προξενῶ κρύον*, causer ou donner du froid.

Kaltsinnig, *adj.* *ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἀναίσθητος, ἀδιάφορος*, froid, indifférent.

Kaltsinnigkeit, *f.*, Kaltsinn, *m.*, *ἡ ψυχρότης, ἀναισθησία, ἀπαθία, ἀδιαφορία*, froideur, indifférence, apathie, *f.*

Kamaschen, *f. pl.*, *τὰ γαλέβια, ἐπικνημίδια*, guêtres, *f. pl.*

Kameel, *n.*, *ἡ καμῆλα, ὁ κάμηλος*, chameau, *m.*

Kameelgarn, *n.*, *νῆμα ἀπὸ τρίχες γίδας*, poil *m.* filé de la chèvre d'Angora.

Kameelhaar, *n.*, *τρίχες καμήλου*, poil *m.* de chameau.

Kameelparder, *m.*, *ὁ καμηλοπάρδαλις, (ζῶον τῆς Ἀφρικῆς)*, girafe, *f.*

Kameeltreiber, *m.*, *ὁ καμηλάτης*, chamelier, *m.*

Kamelot, (Camelot), *m.*, *τὸ μελότο, εἶδος τζόχας τρίχες γίδας καὶ μεταξιοῦ*, camelot, *m.*

Kamerad, *m.*, *ὁ σύντροφος (συσταρατιώτης)*, camarade, *m.*

Kamille, *f.*, *τὸ χαμαίμηλον (φυτόν)*, camomille (plante), *f.*

Kamin, *m.*, *ὁ κάμινος, τὸ μίνι (τουρκ. οὐτζάκι)*, cheminée, *f.*

Kaminfeger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁ παστρεύει τὰ σουτζάκια*, ramoneur *m.* de cheminées.

Kamisol, *n.*, *ἡ καμιζόλα*, camisole, veste, *f.*

Kamm, *m.*, *τὸ κτένι, μαλλοκτένι, m.*; (Bahnenkamm), *τὸ μελί τοῦ πετεινοῦ*, crête, (des Pferdes, die Kammre), *ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη*, crinière, *f.* de cheval; (von Bäumen), *τζάμπα*, faîte, *f.*

Kämmen, *v. a.* *κτενίζω*, peigner.

Kammer, *f.*, *ἡ κάμαρα, ἡ κάμαρη, ἡ τῶν*, chambre, chambrée, dormir; (Finanzkammer), *ἐπιτροπὴ τῶν βασιλικῶν σοδημάτων*, chambre des finances; (der Kanonen), *κολλωμπι τοῦ κανονιοῦ τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ μπαρούτι*, culasse *f.* de canon.

Kammer-Collegium, *m.*, *ἡ ἐπιτροπὴ τῶν βασιλικῶν σοδημάτων*, chambre des finances, *f.*

Kammerdiener, *m.*, *ὁ καμαρίτης, δοῦλος ὁποῦ ἐνδύνει τὸν αὐθέντην κτλ.*, valet *m.* de chambre.

Kämmerer, *m.*, *ὁ καμεριέρης, ἐπιστάτης εἰς τὰ βασιλικὰ ἐπισθήματα*, directeur ou président de la chambre, trésorier, *m.*

Kämmerey, *f.*, *ἡ ἐπιτροπεία εἰς τὸ ἠνσιανοφυλάκιον*, chambre, trésorerie, *f.*

Kammerfrau, *f.*, *ἡ καμεριέρα, γυναῖκα ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας*, femme *f.* de chambre.

Kammerfräulein, *n.*, *ἀρχοντοπούλα δουλεύουσα εἰς βασιλισσαν*, fille *f.* d'honneur.

Kammergericht, *n.*, *τὸ ὕψιστον κριτήριον (κυρίως ἐις ὑποθέσεις τῶν βασιλικῶν ἐπαυλιῶν)*, chambre *f.* de justice.

Kammergut, *n.*, *βασιλικὸν ὑποστατικὸν*, domaine, bien *m.* domanial.

Kammerherr, *m.*, *ὁ καμεράρης, ὑπηρέτης ὑπηρέτης βασιλέως*, chamellan, *m.*

Kammerjungfer, *f.*, *ἡ καμεριέρα, κορίτσι ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας*, fille de chambre, demoiselle *f.* suivante.

Kammerjunker, *m.*, *εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως (κατώτερος ὀπὸ Kammerherr)*, gentilhomme *m.* de la chambre.

Kämmerlein, *n.*, *fam.* *καμαρίτσα (πανουργοτσίκη)*, sonnette, *f.*

Kammerlakey, *f.*, *δοῦλος αὐλικός*, laquais *m.* de la chambre.

Kammermagd, *f.*, *δούλη ὁποῦ παστρεύει τὸν ἀνδὰν κτλ.*, chambrière, *f.*

Kammermädchen, *n.*, *καμεριέρα, δούλη εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας*, fille de chambre, suivante, *f.*

Kammerrath, *m.*, *συμβουλάτωρας τῆς βασιλικῆς κάμαρας*, conseiller *m.* de la chambre.

Kammertrauer, *f.*, *πένθιμα ροῦχα τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ αὐλικοὶ διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ξένου πρίγγιπος*, petit deuil (à la cour d'un prince), *m.*

Kammertuch, *n.*, *εἶδος πολλὰ λεπτοῦ καὶ καλοῦ πανιοῦ*, toile *f.* de Cambray.

Kammfutter, Kammfutteral, *n.*, *τὸ ψηκάρι τοῦ κτενιοῦ, θήκη m.* à peignes.

Kammhaar, *n.*, *ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη*, crinière, *f.*, crin *m.* de cheval.

Kammmacher, *m.*, *ὁ κτενοποιός*, peignier, *m.*

Kammrad, *n.*, *τροχὸς μὲ δόντια καμὰ τρόπον κτενιοῦ*, roue *f.* à dents.

Kammstrich, *m.*, *κτένισμα*, coup *m.* de peigne.

†Kämpe, *m.*, *ἀθλητὴς, μαχητὴς*, champion, *m.*

Kampf, *m.*, *ὁ πόλεμος, ἡ μάχη*, combat, *m.*

Kämpfen, *v. n.* *πολεμῶ, μάχομαι*, combattre.

Kämpfer, *m.*, *ὁ πολεμητὴς, μαχητὴς*, combattant, *m.*

Kampfplatz, *m.*, *ὁ τόπος τῆς μάχης*, champ *m.* de bataille; *τόπος τῆς παλαίστρας (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον κτλ.)*, arène, lice, *f.*

Kampfrichter, *m.*, *κριτὴς τῶν ἄθλων, ἀθλοθέτης*, juge *m.* du camp.

Kampher, *f.* Campher.

Kanarienvogel, *f.* Canarienvogel.

Kandelzucker, *m.*, *f.* Zuckerkand.

Kanefaß, *f.* Canevaß.

Kaninchen, *n.*, *τὸ κουνέλι*, lapin, *m.*

Kaninchenbau, *m.*, *τρύπα ἢ φωλιὰ τοῦ κουνελιοῦ εἰς τὴν γῆν*, terrier *m.* de lapin.

Kaninchengehäge, *n.*, *φράκτης διὰ κουνέλια*, garenne, *f.*

Kaninchenwärter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάχει τὴν φωλιὰν τῶν κουνελιῶν*, garennier, *m.*

Kanker, *m.*, *f.* Spinne.

Kankergespinnst, *n.*, *f.* Spinnewebe.

Kanne, *f.*, *τὸ ἰμπρίκι (διὰ καφὲν, τζάϊον, κτλ. ὁμοίως· ὁ κουβᾶς)*, pot (à café, à bière etc. aussi le seau), *m.*

Kannengießer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἰμπρίκια (ἀπὸ κασσίτερον ἢ χαλκόν)*, potier *m.* d'étain; politischer —, *ἀμάθης ὁποῦ θέλει νὰ χρίνῃ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ψευδοπολιτικὸς*, présumé politique, ignorant qui parle de politique.

Kannenkraut, *n.*, *ἡ ἵππουρις (χρυτόν τι)*, queue *f.* de cheval, prêle, *f.*

Kanonade, *f.*, *κανονάδα, πόλε-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μος μὲ κανόνια μόνον, canonnade, f.

Kanone, f., τὸ κανόνι, (τουρκ. τὸ τόπι), canon, m.

Kanonenkugel, f., βόλι διὰ κανόνια, boulet m. de canon.

Kanonenschuß, m., ἡ κανονιά, coup m. de canon.

Kanonier, m., ὁ κανονιέρης, (τουρκ. τοπντζῆς), canonnier, m.

Kanonieren, v. n. et n. βρίπω κανόνια, πολεμῶ μὲ κανόνια, canonner.

Kante, f., ἡ ἄκρα, ἡ γωνία, carne, f., bord, m., arête, f.; Kanten, τζίπκας, μέρλα, dentelles, f. pl.

Kanthaken, m., ἀγκίστρι μεγάλον, ἀγκρύφι, grappin, renard.

Kanzel, f., ὁ ἄμβων, (ἄμβωνας), chaire, f.

Kanzelberedsamkeit, f., ἡ εὐγλωττία εἰς λόγους ἐκκλησιαστικούς, éloquence f. de la chaire.

Kanzelbeckel, m., κορυφὴ τοῦ ἄμβωνος, abat-voix, m.

Kanzelley, (Kanzley), f., ἡ καγγελλαρία, chancellerie, f.

Kanzelleyschreiber, Kanzellist, m., γραμματικὸς εἰς τὴν καγγελλαρίαν, secrétaire, greffier, copiste m. de la chancellerie.

Kanzelleyschrift, f., εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, caractère m. de chancellerie.

Kanzelleystyl, m., τὸ ὕφος συνηθισμένον εἰς τὴν καγγελλαρίαν καὶ εἰς τὰ κριτήρια, style m. du palais.

Kanzelredner, m., ὁ ἱεροκήρυξ, ὁποῦ κάμνει λόγους εἰς τὸν ἄμβωνα, prédicateur, m.

Kanzler, m., ὁ καγγελάριος, chancelier, m.

Kapaun, m., τὸ καπόνι, καπόνα, chapon, m.

Kapaunen, v. a. μουνουχίζω καπόνια, chaponner.

Kapellan, Kapelle, f. Capellan ꝛc.

Kaper, m., ὁ κουρσάρος, (δηλαδὴ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν διοίκησιν νὰ πιάσῃ ἐχθρικὰ καράβια), capre, corsaire, m.

Kaper, f., ἡ κάππαρις, τὸ καππάριον, câpre, f.

Kapernstrauch, m., δένδρον ἢ δενδράκι ὁποῦ φέρει κάππαρι, câprier, m.

Käppchen, n., μικρὴ σκούφια, petit bonnet; (Mützchen), μικρὴ σκούφια ὁποῦ σκεπάζει μόνον τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς (τουρκ. φέσι), calotte, f.

Kappe, f., (Kleid), τὸ γιουπούνι, φαιμὲ ἢ ὡς τὰ πυδάρια, capot, f.; (Kopfbedeckung), μικρὴ σκούφια, petit bonnet, m., calotte, f.; (Kinderkappe), γιουπούνι διὰ μικρὰ παιδία, jaquette (des enfants); (an Schuhen), πρὸς εἰς τὴν ἄκρην τοῦ παπουτσιοῦ, pâton (de soulier), m.

Kappen, v. a. κόπτω (κυρίως· τὰ σχοινιὰ τῆς ἀγκύρας), couper (le câble); Bäume —, ἀποκεφαλίζω δένδρα, étêter, écimer des arbres; einen Hahn —, μουνουχίζω πετεινόν, chaponner, châtrer un jeune coq.

Kappenfenster, n., ὁ φεγγίτης μὲ κρὺν παράθυρον εἰς τὴν γῆν, lucarne, f.

Kappzaum, m., χαλινάρι ἄλογα ἀκαταδάμαστα, cavesson, m.

Kapsel, f., ἡ κάψα, θήκη, κουτί, capsule, boîte, étui, m.

Karat, n., τὸ καράτι τοῦ χρυσίου, carat (poids), m.

Karausche, f., εἶδος ὀψαριοῦ μικροῦ εἰς τὰ ποτάμια, carassin, carassin (poisson), m.

Karbatsche, f., τὸ καμτσίκι βούνευρον, fouet de cuir, nerf m. de boeuf.

Karbatschen, v. a. δέρνω μὲ καμτσίκι, μὲ βούνευρον, fouetter, étriller.

Kardetsche, f., ἡ λανάρα, carde, f.

Kardetschen, v. a. λαναρίζω, carder.

Karde, Kardendistel, f., ἄγριος (ὀνάκανθα διὰ τὸ λάνισμα), chardon m. à carder

Karfunkel, s. Karbunkel.

Karg, adj. φειδωλός, γρόσος, chiche, mesquin.

Kargen v. n. φειδομαι, λογαριάζω τὰ ἄσπρα, εἶμαι φειδωλός, φιλάργυρος, lésiner.

Kargheit, f., ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, lésine, f.

Kärglich, adj. ὀλίγος,

τόπον ὅπου φαίνεται, mesquin, maigre.

Karnies, n., ἡ γαρνιὸς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν), corniche, f.

Karpfen, (Karpen), m., τὸ σαζάνι, (ψάρι), carpe, f.

Karre, f., ἁμαξάκι μὲ ἕναν τροχόν, brouette, f.

Karren, m., ἁμάξι μὲ δύω τροχοὺς δι' ἀγώγι, charrette, f.

Karren, v. a. τραβῶ, σύρνω ἕνα ἁμαξάκι, brouetter, tirer une charrette.

Karrengabel, f., τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς ἕνα ἁμαξάκι μεταξὺ τῶν ὁποίων ζεύγουν τὸ ἄλογον, limons m. pl. de charrette, brancard, m.

Karrengaul, m., ἄλογον ἁμαξιοῦ ἄλογον ἀγωγιατικόν, cheval m. de charrette, cheval de brancard.

Karrenschieber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὸ μονότροχον ἁμαξάκι, brouettier, m.

Karrner, m., ἁμαξᾶς, ἀγωγιάτης, charretier, m.

Karst, m., ἡ δικελλα, τὸ δικέλλι, hoyau, m., pioche, houe, f.

Karsten, v. a. σκάπτω, σκαλίζω μὲ δικέλλι, labourer avec le hoyau.

Kartätsche, f., δεμάτι μὲ καρφιὰ καὶ μολύβια ὁποῦ ρίπτουν ἀπὸ τὸ κανόνι, cartouche, f.; mit Kartätschen geladen, γεμισμένος μὲ τέτοια μολύβια κτλ., chargé de mitraille ou à mitraille.

Karte, f., τὸ χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), carte, f.; ὁμοίως χάρτης, γεωγραφικὴ χάρτα, carte (géographique).

Karten, v. a. διατάσσω, ἑτοιμάζω (μὲ κακὸν σκοπόν), concerter q.

Kartenblatt, n., ἕνα χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), une (seule) carte.

Kartenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει χαρτιὰ διὰ παιγνίδι, cartier, m.

Kartenpapier, n., χαρτὶ χονδρότερον καὶ πυκνότερον, carton, m.

Kartenspiel, n., τὸ παιγνίδι μὲ τὸ χαρτί, jeu m. de cartes.

Kartenspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ χαρτιά, joueur m. de cartes.

Karthaune, f., τὸ πλέον μεγαλήτερον εἶδος τῶν κανονιῶν, gros canon, m.

Kartoffel, f., μῆλον τῆς γῆς, καρτόφελον, pomme de terre, patate, f.

Käse, m., τὸ τυρί, fromage, m.

Käseform, f., καλοῦπι διὰ τυρία, caserette, f.

Käsehändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τυριά, fromager, m.

Käsehaus, n., τὸ σπιτάκι εἰς τὸ ὁποῖον στεγνώνουν τὰ τυριά, fromagerie, f.

Käsekuchen, m., πίτα μὲ τυρί, talmouse, f.

Käsemade, f., σκωλῆκι εἰς τὸ τυρί, ver m. de fromage.

Käsemilbe, f., s. Milbe.

Käsen, v. n. πήζω, γίνομαι πηκτόγαλον, se cailler.

Käsicht, adj. ὅμοιος ὡσὰν τυρί, caseux, fromageux.

Kastanie, f., τὸ κάστανον, châtaigne, f.

Kastanienbaum, m., ἡ καστανιά, châtaignier, m.

Kastanienbraun, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα κάστανου, châtain, m.

Kastanienwald, m., ὁ καστανύτοπος, châtaignerie, f.

Kästchen, n., τὸ κιβώτιον, σεντουκάκι, κουτί, petite caisse, cassette, f.

Kasten, m., τὸ σεντούκι, caisse, f., coffre, m.; der Kasten Noah's, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ, arche f. de Noé.

Kasteyen, v. n. ἀπονεκρώνω μὲ νηστείαν, σκληραγωγίαν κτλ., macérer, mortifier.

Kasteyung, f., ἡ ἀπονέκρωσις, macération, mortification, f.

Kastrol, n., s. Casserolle.

Katalog, m., καταλογος, catalogue, m.

Katarrh, m., ὁ κατάρρους, τὸ κατάρρου, τὸ συνάχι μὲ βήχα, catarre, m.

Katarrhal-Fieber, n., θέρμη μὲ κατάρρουν, fièvre f. catarrhale.

Katarrhalisch, adj. καταρρώδικος, καταρρώδης, catarrhal.

Katechet, m., ὁ κατηχητής, catéchiste, m.

Katechetisch, adj. κατηχητικός, catéchistique.

Katechisation, f., ἡ κατήχησις, τὸ κατήχισμα, action f. de catéchiser.

Katechisiren, v., κατηχίζω, (ἐξετάζω τὰ παιδία εἰς τὰ ἀνήκοντα τῆς θρησκείας), catéchiser.

Katechismus, m., ἡ κατήχησις, ὁ κατηχισμός, (βιβλίδιον περιέχον τὰς κρίσεις τῆς πί-

στεως ἢ καὶ μιᾶς ἐπιστήμης καὶ' ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις), catéchisme, m.

Kater, m., ὁ γάτος, (* ἄλλουρος), matou, chat m. mâle.

Katheter, n., ἡ καθέδρα, chaire, f.

Kathedral=Kirche, f., ἡ μητρόπολις (ἐκκλησία), cathédrale, église f. cathédrale.

Katheter, m., ὁ καθητήρ, (ἐργαλεῖον χειρουργικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κάτουρον ἀπὸ τὴν προῦκαν ἑνὸς ἀῤῥώστου), (chirurg.) cathéter, m.

Katholik, m., ὁ Καθολικός, Καθολίκος, catholique, m.

Katholisch, adj. καθολικός, catholique.

Kattun, m., πανὶ βαμβακινὸν καὶ χρωματισμένον, toile f. de coton.

Kaubalgen, sich —, fam. δέρνομαι, κτυπιοῦμαι μὲ ἄλλον, se chamailler.

Kaubalgerey, f., fam. ὁ διερμὸς μεταξὺ μερικῶν ὁποῦ μαλώνουν, chamaillis, m.

Kätzchen, n., τὸ γατάπουλον, γατί, chaton, m.

Katze, f., ὁ γάτος, ἡ γάτα, chat, m.; (Kitze), ἡ γάτα (τὸ θηλυκὸν μόνον), chatte, f.; (Geldkatze), σακκοῦλα πετζέινα διὰ ἄσπρα τὴν ὁποίαν περιζώνουν ὡς ζωνάρι, gibecière (à argent), f.; (in einer Festung), ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα εἰς τὸ ὁποῖον σιαίνουν κανόνια, (fortif.) cavalier, m.

Katzenauge, n., (ὁμματα γάτας) τὸ ὀπαλλ, πολύτιμος λίθος, œil m. de chat, chatoyante (pierre précieuse), f.

Katzenbalg, m., Katzenfell, n., δέρμα γάτου, peau f. de chat.

Katzengold, n., εἶδος ἡμιμετάλλου κιτρίνου ὡσὰν τὸ χρυσόν, mica m. jaune.

Katzenkraut, n., εἶδος καλαμίνθης (γητεύτ'), herbe-au-chat, cataire, f.

Katzentisch, n., τρίπα διὰ νὰ φαγοῦν οἱ γάτοι, chatière, f.

Katzensilber, n., εἶδος ἡμιμεταλλου ἄσπρου ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, mica m. blanc.

Katzensprung, m., πήδημα γάτου, saut m. de chat; (μεταφ.) πολλὰ μικρὸν διάστημα δρόμου, petit chemin, m., quelques pas, m. pl.

Kauderwälsch, adj. διεφθαρμένος, ἀνακατωμένος (ὁμιλῶντας διὰ διαλέκτου), confus, corrompu (en parlant d'un dialecte).

Kauderwälsch, n., διεφθαρμένη διάλεκτος, ἀνακατωμένη καὶ διεφθαρμένη γλῶσσα, baragouin, baragouinage, jargon, m.

Kauen, Käuen, v. a. μασσῶ, μασσεύω, mâcher.

Kauern, v. n. sich —, v. r. κατακάθομαι διπλοπόδης, (μαζωγμένος), se blottir, s'accroupir.

Kauf, m., ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος, achat, marché, m.

Kaufbrief, m., γράμμα ἀγορᾶς, μαρτυρία ἀγορᾶς, lettre f. d'achat, contrat m. de vente.

Kaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω), acheter.

Käufer, m., ὁ ἀγοραστής, ψωνιστής, acheteur, chaland, m.

Kauffahrteyflotte, f., στόλος (ἀρμάδα) πραγματευτικῶν πλοίων, flotte f. marchande.

Kauffahrteyschiff, n., Kauffahrer m., πραγματευτικὸν πλοῖον (πραγμ. καράβι), vaisseau m. marchand.

Kaufhandel, m., ἡ πραγμάτεια, τὸ ἐμπόριον, commerce, m.

Kaufhaus, n., τὸ δημόσιον προματοφυλάκιον, (μαγαζὶ) magasin m. public.

Kaufleute, m., οἱ πραγματευτάι, ἔμποροι, marchands, négociants, m. pl.

Käuflich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ ν' ἀγορασθῇ, νὰ ψωνισθῇ, qui peut s'acheter; adv. ἀγοράζοντας, ψωνίζοντας, en achat, à titre d'achat; käuflich an sich bringen, ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω), acheter, — überlassen, πουλῶ, vendre.

Käuflustig, adj. πρόθυμος νὰ τὸ νὰ ἀγοράσῃ, qui a envie d'acheter.

Kaufmann, m., ὁ πραγματευτής, ἔμπορος, marchand, négociant, commerçant, m.; ὁ ἀγορμαστής, ψωνιστής, acheteur, chaland, m.; f. Käuferinn.

Kaufmännisch, adj. πραγματευτικός, ἐμπορικός, marchand, mercantile.

Kaufmannschaft, f., ἡ πραγματεία, ἐμπορία, commerce, m.; οἱ πραγματευτάι, οἱ ἔμποροι, marchands, m. pl.; corps m. de marchands.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βαρσοβίας

Kaufmannsbursche, *m.*, *παιδὶ πραγματευτοῦ, ἀγχάμος εἰς τὴν πραγματείαν*, apprenti *m.* marchand.

Kaufmannsdiener, *m.*, *δοῦλος πραγματευτοῦ*, commis *m.* de marchand.

Kaufmannsfrau, *f.*, *γυναῖκα πραγματευτοῦ*, femme *f.* de marchand.

Kaufmannsgut, *n.*, *πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς πραγματευτήν*, marchandise, *f.*

Kaufschilling, *m.*, *ὁ ἀρραβῶνας (διδόμενος εἰς ψοῦνον)*, arrhes, *f. pl.*

Kaulbarsch, *m.*, *ὁ κωβιὸς, τὸ λάγγι, (γράμ)*, petite perche *f.* de rivière.

Kaulkopf, *m.*, *βάτος, κοῖτος (ἄνθρ. ὅπου ἔχει τὸ κεφάλι μεγαλήτερον ἀπὸ τὸ σῶμα)*, chabot (poisson), *m.*

Kaum, *adv.* *μόλις, μετὰ βίας*, a peine.

Kauz, *m.*, Käuzchen, *n.*, *ὁ (μικρὸς) μπούφος, ἡ (μικρὴ) κουκουβάγια*, chouette, *f.*, chat-huant, *m.*; ein reicher Kauz, *ἕνας πλούσιος, πλουσιώτατος*, un gros cichard; ein närrischer Kauz, *παράξενος ἄνθρωπος*, homme *m.* étrange; ein durchtriebener —, *πανοῦργος, διαβολικός*, un matois, *m.*

Kaviar, (Caviar), *m.*, *τὸ χαβιάρι*, caviar, *m.*

Kebsehe, *f.*, *ἡ συνουσία μὲ παλλακίδα*, concubinage, *m.*

Kebsmann, *m.*, *ὁποῦ ἔχει συνουσίαν μὲ παλλακίδα*, concubinaire, *m.*; *(μεταφ.) ἀγαπητικός*, galan, *m.*

Kebsweib, *n.*, *ἡ παλλακὶς (παλλακίδα)*, concubine, *f.*

Keck, *adj.* *τολμηρός, αὐθάδης*, hardi, audacieux; — *ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος*, affronté.

Keckheit, *f.*, *ἡ τολμηρία, αὐθάδεια*, hardiesse, audace, *f.*; — *ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία*, effronterie, *f.*

Kegel, *m.*, *ὁ πασσαλίσκος, ξυλάριον*, quille, *f.*; Kegel spielen, *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel); — (in der Mathematik), *ὁ κῶνος*, cône, *m.*

Kegelbahn, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον παίζουν τοὺς πασσαλίσκους*, quillier, *m.*; (s. Kegelspiel).

Kegelförmig, *adj.* *κωνοειδὴς, κωνικός*, conique.

Kegeln, *v. n.* *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel).

Kegelschnitt, *m.*, *(μαθημ.) ἡ κωνικὴ τομή*, (mathém.) section *f.* conique.

Kegelschub, *m.*, s. Kegelbahn.

Kegelspiel, *n.*, *τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων, (εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἕνα ξυλάρια μαῦ στημένε εἰς ἀχῆμα τετραγώνου καὶ ῥίπτουν εἰς αὐτὴ μίαν ξυλήγην σφαῖραν)*, jeu *m.* de quilles.

Kehldeckel, *m.*, *ἡ ἐπιγλωττὶς (ὁ στομωλίτης)*, épiglotte, (lucrie), *f.*

Kehle, *f.*, *ὁ λάρυγξ, (λάρυγγας)*, gorge, *f.*, gosier, *m.*; (Hohlkehle), *f.* Hohlkehle.

Kehlen, *v. a.* *κάμνω αὐλάκια εἰς στύλον κτλ.*, canneler.

Kehlhobel, *m.*, *ῥυκάνι μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν αὐλάκια εἰς στύλους κτλ.*, mouchette, *f.*

Kehlriemen, *m.*, *λουρὶ ὑποκάτω εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἄλόγου*, sougorge, *f.*

Kehlsucht, *f.*, Bräune.

Kehlziegel, *m.*, *κεραμύδιον κεραμίδι βαθουλὸν κεραμίδι*, noue, *f.*

Kehr, *f.*, s. Wendung.

Kehraus, *m.*, *εἶδος χοροῦ (μάλιστα εἰς τὸ τέλος τοῦ γάμου)*, branle (danse dernière dans un festin de noces), *m.*

Kehrbesen, *m.*, *ἡ σκοῦπα, τὸ ψροκάλλι, (ψροκάλλα)*, balai, *m.*

Kehrbürste, *f.*, *ἡ βοῦρτζα*, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Kehren, *v. a.* (fegen), *σαρώνω, σκουπίζω, ψροκαλλίζω, (ψροκαλλίζω)*, balayer; brosser, vergeter.

Kehren, *v. a.* (wenden), *στρέφω, γυρίζω*, tourner; sich —, *στρέφομαι, γυρίζω, (γυρίζομαι)*, se tourner; nicht an etwas —, *δὲν ψηφῶ, δὲν κινάζω*, ne pas se soucier de qc.

Kehricht, *m.*, *τὰ σκουπίσματα, σκουπίδια, σαρώματα*, balayures, *f. pl.*

Kehrmann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σκουπίζει τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ*, balayeur, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Kehrseite, f., (einer Münze), τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ νομίσματος, le revers (d'une monnaie).

Kehrwisch, m., σκοῦπα ψιλαμμένη ἀπὸ πιτριά, houssoir, m., époussette, f.

Kehrzehent, m., δέσιμον ἀπὸ τόσα δεμάτια εἰς χαρὸν τοῦ θέρους, champart, m.

Keichen, v. n. ἀναπαίνω, ἀπαπνέω πυκνά, μὲ δυσκολίαν, haleter, souffler.

Keichhusten, m., ὁ γαδαρόβηχας, βῆχάς τις πολλὰ βαρύς, coqueluche, quinte, f.

Keifen, v. n. fam. μαλώνω, γογγύζω, gronder, quereller.

Keil, m., ἡ σφῆνα, coin, m.; — zum Holzspalten, σφῆνα διὰ σχίσιμον ξύλων, chuard, m.

Keilen, v. n. κτυπῶ δυνατὰ ἐπάνω εἰς ἕνα καρφὶ κτλ. διὰ νὰ ξιμβῇ εἰς μίαν τρύπιαν, cogner, affermir avec un coin; (μεταφ.) δέρνω καλά, fam. rosser, étriller.

Keiler, m., ὁ ἄγριος χοῖρος, sanglier m. mâle.

Keilförmig, adj. σφηνοειδής, en forme de coin, (anat.) cunéiforme.

Keilhaue, f., ἡ δικέλλα, τὸ δικέλλι, pic, m., pioche, f.

Keim, m., ὁ βλαστὸς, (δηλαδὴ ὁ πρῶτος βλαστὸς ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν σπόρον), germe, m.; fig. (μεταφ.) ἡ πρώτη ἀρχὴ, πηγὴ, fig. germe, m.

Keimen, v. n. βλασταίνω, φυτρώνω, germer.

Kein, keine, kein, Keiner, keine, keines, κανεὶς (κανένας), καμμία, κανὲν (κανένα), οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, aucun, aucune, nul, nulle.

Keinerley, adj. indecl. καμμιᾶς λογῆς (μὲ ἄρνησιν), aucun, nul.

Keineswegs, adv. μὲ κανένιαν τρόπον, οὐδαμῶς, οὐδόλως, aucunement, nullement.

Keinmal, adv. καμμίαν φορὰν (μὲ ἄρνησιν), jamais, point du tout.

Kelch, m., τὸ ποτήριον (μάλιστα εἰς τὴν μετάληψιν), coupe, f., calice, m.; (an Blumen), ἡ κάλυξ τῶν ἀνθῶν, calice des fleurs.

Kelchdeckel, »teller, m., δισκάριον τοῦ (ἁγίου) ποτηρίου, patène; pale, f.; disque, m.

Kelle, f., τὸ μουστρὶ, πιαχτρί, truelle, f.; ἡ χουλιάρα, cuiller, f.

Keller, m., τὸ κατώγαιον, κελλάρι, (πατρῶνυμι), cave, f.

Kellereſel, m., f. Kellerwurm.

Kellerey, m., ἡ ἐπιτροπὴ εἰς (βασιλικὸν) κελλάρι, οἱ ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπίαν, sommellerie, échansonnerie, f.

Kellerhals, m., ἡ κληματίδα, χαμαιδάφνη, (φυτόν), garou, bois gentil (plante), m.

Kellerloch, n., τρύπα τοῦ κελλαριοῦ, soupirail, m.

Kellermeiſter, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς κελλάρι, sommelier, m.

Kellerwurm, m., ὄνος ὁ πολύπους, ζωύφιον μικρὸν μὲ πολλὰ πόδια, cloporte, m.

Kellner, m., ὁ δοῦλος εἰς τὸ σπιτοκελλήριν, sommelier, m. δοῦλος εἰς καμπανέρ, garçon (d'un cafetier), m.

Kelter, f., τὸ πιεστήριον, τὸ ὁποῖον πιέζουν τὰ σταφύλια), pressoir, m.

Kelterer, Keltertreter, m., ἕνος ὁποῦ κινεῖ τὸ πιεστήριον, pressureur, m.

Keltern, v. n. σύφω, πιέζω (τὰ σταφύλια), pressurer, m.

Kennbar, Kenntlich, adj. γνωστὸς, εὐγνώριστος, connaissable.

Kennen, v. a. γινώσκω, γνωρίζω, connaître.

Kenner, m., ὁ γνωριστὴς, connaisseur, m.

Kennerin, f., ἡ γνωρίστρια, connaisseuse, f.

Kenntniß, f., ἡ γνῶσις, γνῶσις, connaissance, science, f., savoir, m.

Kennung, f., τὸ πρῶτον σημεῖον τῶν ὁδοντιῶν τοῦ ἵππου, fève, f., germe de fève (d'un cheval).

Kennzeichen, n., τὸ σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζουν ἕνα πρᾶγμα), marque, signe, caractère, indice.

Kerbe, f., ἡ χαραγμιὰ, σημεῖον ἐγχαραγμένον εἰς τὰ ξύλα κτλ., coche, entaille.

Kerbel, m., τὸ χαιρέφυλλον (ἰταλ. τζερφόλιο), cerfeuil, (plante), m.

Kerben, v. a. κάμνω χαραγμιὰς, ἐγχαράττω σημεῖα εἰς ἕνα ξύλον κτλ.), faire des coches, entailler; cine

kerben, κάμνω ὀδοντωτὴν τὴν ἄκραν ἑνὸς νομίσματος, créneler une monnaie.

Kerbholz, n., τὸ ῥαβδοῦσι, ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνει τις ὀφειλία, taille, f.

Kerker, m., ἡ φυλακή, prison, f., cachot, m.

Kerkermeiſter, m., ὁ φυλακάτωρας, geolier, m.

Kerl, m., ὁ ἄνθρωπος (μάλιστα τοπενῆς κατασταύσεως, λαμβάνεται ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), homme (surtout de basse condition); ein braver, rechtſchaffener Kerl, καλὸς, τίμιος ἄνθρωπος, honnête homme, brave garçon, m.; ein ſchlechter Kerl, οὐτιδανὸς, πρεῖσης, mauvais sujet, coquin, m.; mein Kerl, ὁ δοῦλος μου, mon valet.

Kermes, m., τὸ κρεμέζι, πρινοκόκκι, kermès, m.

Kern, m., τὸ κουκούτσι (ἀπὸ μῆλα, ἀπίδια κτλ.) καρύδια, pepin (d'une pomme, d'une poire), m.; ἡ πέτρα, (ἀπὸ κεράσια, δαμάσκηνα κτλ.), noyau (d'une cerise, prune etc.); (μεταφ.) τὸ πλέον ἐξαιρετώτερον ἀπὸ ἕνα εἶδος, τὸ ἄνθος, élite, fleur, m.

Kernbeißer, m., πουλλί τι ἀπού τρώγει λεπτόκαρα, gros-bec (oiseau), m.

Kernen, v. n. ſ. Körnen.

Kernfeucht, f., πωρικὸν ἀπού ἔχει κουκούτσια (ὡς τὰ μῆλα, τὰ ἀπίδια), fruit m. à pepin.

Kernhaft, adj. δυνατὸς, ἰσχυρὸς, fort, robuste; ἐνεργικὸς, énergique.

Kernig, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰ κουκούτσια, plein de pepins; (verb. dicht), δυνατὸς, ἰσχυρὸς, πυκνὸς, ferme, fort; (von Reden), δυνατὸς, ἐνεργητικὸς, énergique, emphatique.

Kernmehl, n., τὸ πλέον καλλήτερον ἄλευρι, fleur f. de farine.

Kernobſt, n., πωρικὰ μὲ κουκούτσια μέσα, (οἷον· τὰ μῆλα, τὰ ἀπίδια), fruits m. pl. à pepin.

Kernſchuß, m., (in der Artillerie), ἡ κανονιὰ ὁριζοντιέως γινομένη, (artill.) coup m. de but en blanc.

Kernſpruch, m., τὸ ἀποφθεγμα, λόγος ἐξαίρετος καὶ ἄξιος, sentence f. exquise.

Kerze, f., τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα, cierge, chandelle, f.

Kerzenträger, m., λαμπαδοφόρος, porte-cierge, m.

Keſſel, m., τὸ καζάνι, (ὁ ᵃᵇ-βης), chaudron, m.; (Abgrund), τὸ βάραθρον, βαθὺ μέρος μεταξὺ ὑψηλῶν βουνῶν, creux, m., fosse f. d'un gouffre.

Keſſelflicker, m., ἐκεῖνος ἀπού ξαναρκιάνει τὰ παλαιὰ καζάνια (καζαντζῆς), drouineur, m.

Keſſelflickervolk, n., ἀχρεῖοι, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, gens de sac et de corde.

Keſſelmacher, Keßler, m., ὁ χαλκοτύπος (καζαντζῆς), chaudronnier, m.

Keſſelhaken, m., ἡ κρεμάστρα, (αἰδηγὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρεμνοῦν τὰ καζάνια), crémaillère, f.

Kettchen, n., ἁλυσιδάκι, chaînette, f.

Kette, f., ἡ ἅλυσος, ἁλυσίδα, chaîne, f.; (μεταφ.) ἀράδα, διάκοπος σειρά, suite, f., enchaînement, m.

Kettel, f., ἀχρεῖοι ἢ μικρὴ ἁλυσίδα διὰ σφαλισμὸν τῆς θύρας ἀπὸ μέσα, chaînette, f., (pour fermer une porte par dedans).

Ketten, v. a. ἁλυσιδώνω, δένω μὲ ἁλυσίδαν, enchaîner, attacher; (μεταφ.) ἑνώνω, συνδένω, fig. enchaîner.

Kettenhund, m., σκυλὶ ὁποῦ βάνουν εἰς ἁλυσίδαν, chien m. d'attache.

Kettenkugel, f., βόλι συνδεμένον μὲ ἄλλο διὰ μέσου ἁλυσίδος, τὰ ὁποῖα ρίπτονται ἀπὸ κανόνια, angon, boulet à deux têtes, boulet m. ramé.

Kettennaht, f., Kettenſtich, m., ῥαφὴ εἰς σχῆμα ἁλύσου, point m. de chaînette.

Kettenrechnung, f., ἡ ἅλυσος (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν), arithmétique f. conjointe.

Ketzer, m., ὁ αἱρεσιώτης, hérétique, m.

Ketzerei, f., ἡ αἵρεσις, hérésie, f.

Ketzergericht, n., τὸ κριτήριον τῶν αἱρεσιωτῶν (εἰς μερικοὺς τόπους τῶν Καθολικῶν), inquisition, f.

Ketzeriſch, adj. αἱρετικὸς, hérétique (adj.).

Keuchen, ſ. Keichen.

Keule, *f.*, τὸ ῥόπαλον, (ἡ ματζούκα), massue, *f.*; (Möbelkeule), γομφόχερι, ἐχθοκόπανον, pilon, *m.*; (von Vieh), τὸ ὀπισινὸν μηρὸ (γουρουνιοῦ, κριαρίου κτλ.), cuisse, *f.*, (de cochon), gigot (de mouton etc.).

Keuler, *s.* Keiler.

Keusch, *adj.* ἁγνός, ἐγκρατὴς εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, chaste, pudique.

Keuschbaum, *m.*, ἡ ἁλυγαριὰ (ἁλυγαρία), (δένδρακτ), agnus-castus, vitex, *m.*

Keuschheit, *f.*, ἡ ἁγνότης, ἐγκράτεια, chasteté, pudicité, *f.*

Kibitz, *m.*, πουλλὶ τι (εἶδος ἐρωδιοῦ), vanneau (oiseau), *m.*

Kicherererbse, Kicher, *f.*, τὸ ῥεβίθι, ῥοβίθι, pois *m.* chiche.

Kicks, *m.*, (im Scherz), τὸ σφάλμα (μάλιστα ὅταν τις δὲν ἐπιτυχῇ νὰ κτυπήσῃ κτλ.), *fam.* coup manqué, faux coup, *m.*

Kiefer, *f.*, (der Baum), ἡ πεύκη, κουκουναριά, pinastre, pin *m.* sauvage.

Kiefer, *m.*, (Kinnbacken), τὸ κατσάγουνον, (ἡ σιαγών), mâchoire, *f.*; (an Fischen), *s.* Kiemen.

Kiefern, *adj.* τῆς πεύκης, ἀπὸ ξύλον τῆς πεύκης, de bois de pinastre.

Kiefe, *f.*, θερμάστρα, chaufferette, *f.*

Kiel, *m.*, (Federkiel), τὸ κονδύλι ἀδαύλευτον, tuyau, *m.*, tige *f.* de plume; (Schiffskiel), ἡ μεγάλη γρεντὰ εἰς τὸν πάτον τοῦ καραβιοῦ, (mar.) quille, *f.*

Kielen, *v. a.* βάνω κονδύλια (ἀδούλευτα) εἰς τὸ κλαβίρι, emplumer.

Kielholen, *v. a.* ein Schiff —, γυρίζω τὸ καράβι εἰς τὸ ἕνα πλάγιον νὰ τὸ καλαφατίσουν, caréner, mettre en carène, donner carène à un vaisseau; einen —, ἀπερνῶ τινὰ δεμένον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ ὑποκάτω τοῦ καραβίου (ὁποῦ εἶναι τιμωρία), donner la cale à q.

Kielschwein, *n.*, Kielschwinne, *f.*, ξύλον ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα στερεώνεται τὸ καράβι, (mar.) carlingue, *f.*

Kielwasser, *n.*, τὸ σχίσμα τῆς θαλάσσης ὁποῦ κάμνει τὸ πλοῖον, (mar.) sillage, onaiche, *m.*

Kiemen, *f. pl.*, τὰ σπάραχνα, βράγχια (τοῦ ψαριοῦ), branchies des poissons, ouïes, *f. pl.*

Kien, *m.*, τὸ δαδί, bois résineux, pin, *m.*

Kienöhl, *n.*, λάδι ἀπὸ τὴν πεύκην, huile *f.* de pin.

Kienruß, *m.*, καπνὸς ἀπὸ δαδί, noir *m.* de fumée.

Kiepe, *f.*, *s.* Tragkorb.

Kies, *m.*, χονδρὸς ἄμμος ἀναμεμιγμένος μὲ χαλίκια, gravier, *m.*

Kiesel, Kieselstein, *m.*, τὸ χαλίκι, (πέτρα), caillou, *m.*

†Kiesen, *v. a.* ἐκλέγω, choisir; *s.* Wählen.

Kiesig, *adj.* ἀμμώδης, ὁποῦ ἔχει χονδρὸν ἄμμον, graveleux.

Kieze, *f.*, ἡ γάτα, (δηλαδὴ τὸ θηλυκὸν μόνον), chatte, *f.*

Kimme, *f.*, ἡ χαραγματιὰ εἰς τὸν πάτον τοῦ βαρελιοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν ἡ ἀνωγιαίες, entaillure, neille, *f.*

Kind, *n.*, τὸ (μικρὸν) παιδάριον, παιδί, νήπιον, enfant, *m.* (et *f.*); (im Mutterleibe), ἔμβρυον, embryon, fétus, *m.*

Kindbett, *n.*, τὸ κρεββάτι τῆς λεχούσης, couche, *f. pl.*; — kommen, γεννῶ, accoucher (d'un enfant).

Kindbetterin, *f.*, ἡ λεχοῦσα, accouchée, *f.*

Kinderblattern, *f.*, αἱ εὐλογιαὶ, petite vérole, *f.*

Kinderey, *f.*, παιδιαχίσιον πρᾶγμα, ὑπόδαυλον πρᾶγμα, (παιχνιδαλία), enfantillage, *m.*, puerilités, *f. pl.*

Kinderfrau, *f.*, Kindermädchen, *n.*, Kindermagd, Kinderwärterin, *f.*, δουλεύτρα διὰ νήπια, διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, bonne, *f.*

Kinderhaft, *s.* Kindisch.

Kinderklapper, *f.*, τὸ κρόταλον μικρὸν κόκκαλον μὲ τὸ ὁποῖον διὰ παιγνίδι τὰ νήπια, hochet, *m.*

Kinderlehre, *f.*, ἡ κατήχησις (τῶν μικρῶν παιδίων), catéchèse, *f.*

Kinderlehrer, *m.*, διδάσκαλος μικρῶν παιδίων, catéchiste, *m.*

Kinderleicht, *adj. fam.* εὐκολώτατος, bien aisé.

Kinderlos, *adj.* ἄτεκνος, δὲν ἔχει παιδία, sans enfants.

Kinderlosigkeit, *f.*, ἡ ἀτεκνία, manque *m.* d'enfants.

Kindermord, *m.*, ἡ παιδοκτονία, παιδοφονία, infanticide (crime), *m.*

Kindermörder, *m.*, ὁ παιδοκτόνος, infanticide (criminel), *m.*

Kindermörderin, Kindesmörderin, ἡ παιδοκτόνη, (μάλιστα ἐκείνη ὁποὺ φονεύει τὸ ἴδικόν της παιδί), infanticide (criminelle), *f.*

Kindernahme, *f.*, δουλεύτρα ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, bonne, nie, *f.*

Kinderamme, *f.*, *s.* Hebamme.

Kindern, *v. n.* παίζω ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία, badiner (d'une manière puérile).

Kinderraub, *m.*, ἁρπαγὴ παιδίων, rapt *m.* d'enfants.

Kinderpossen, *m. pl.*, παιδιαχίσια-πράγματα, (μωαχαριλίκια), puerilités, *f. pl.*

Kinderschule, *f.*, σχολεῖον διὰ μικρὰ παιδία, petite école, *f.*

Kinderspiel, *n.*, παιγνίδι νηπίων, μικρῶν παιδίων, jeu *m.* d'enfant, badinage, *m.*

Kinderspott, *m.*, περιγέλοιον τῶν μικρῶν παιδίων, risée *f.* des enfants.

Kinderstube, *f.*, ὀνδᾶς διὰ τὰ μικρὰ παιδία, chambre *f.* des enfants.

Kindertaufe, *f.*, βάπτισμα τῶν μικρῶν παιδίων, baptême de petits enfants.

Kinderzeug, *n.*, σπάργανα, ἱράσκινα, layette, *f.*

Kinderzeug Kinnkette Kirchenbuch 443

Kinderzucht, *f.*, ἡ ἀναιρορὴ παιδαγωγίας, éducation des enfants, pédagogie, *f.*

Kindesbrinc, nur: (von Kindesbeinen an), παιδιόθεν, ἀπὸ τὴν πρώτην νεότητα, dès la plus tendre enfance.

Kindeskind, *n.*, ὁ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη, petit-fils, *m.*, petite fille, *f.*; Kindeskinder, τὰ ἐγγόνια, les petits fils, les petites filles.

Kindesnöthen, nur: in Kindesnöthen seyn, ἔχω τὰς ὠδῖνας, εἶμαι καιρὸς νὰ γεννήσω, être en travail d'enfant.

Kindespflicht, *f.*, παιδικὸν χρέος, devoir *m.* de l'enfant.

Kindheit, *f.*, ἡ νηπιότης, παιδικὴ ἡλικία, enfance, *f.*

Kindisch, *adj.* παιδιαχίσιος, enfantin, puéril.

Kindtich, *adj.* παιδικός, filial; kindlicher Gehorsam, παιδικὴ ὑπακοή, obéissance *f.* filiale.

Kindschaft, *f.*, (μεταφ. εἰς τοὺς θεολόγους) υἱοθεσία, filiation, *f.*

Kindtaufe, *f.*, τὸ βάπτισμα μικροῦ παιδίου, baptême (d'un enfant), *m.*

Kindtaufen, *n.*, Kindtauffchmaus, *m.*, ξεφάντωσις διὰ τὸ βάπτισμα ἑνὸς παιδίου, baptême, repas *m.* de baptême.

Kinn, *n.*, τὸ πηγαῦνι, menton, *m.*

Kinnbacken, *m.*, τὸ κατσάγουνον, (ἡ σιαγών), mâchoire, *f.*

Kinnkette, *f.*, τὸ ψέλλιον τοῦ χαλινοῦ, ἡ μικρὴ ἁλυσίδα ἐποχίων ἀπὸ τὸ κατσάγου-

Kirchenbuch, *n.*, τὸ κατάστιχον τῆς ἐκκλησίας, (τῆς τὸ ὁποῖον νον τοῦ ἀλόγου, gourmette, *f.*

Kinnlade, *f.*, *s.* Kinnbacken.

Kippe, *f.*, σιάξις ἑνὸς πράγματος εἰς τὴν ἄκραν (μιᾶς τραπέζης κτλ.) ὁποὺ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ, état *m.* d'une chose qui est près de perdre l'équilibre et de tomber; auf der — stehen, εἶμαι κοντὰ νὰ πέσω, être près de tomber; (μεταφ.) εἶμαι κοντὰ νὰ χαλασθῶ (νὰ γένω μουφλούζης κτλ.), être sur le point d'être ruiné, (être près de faillir etc.).

Kippen, *v. n.* κλίνω τόσον ὥστε νὰ πέσω, κουναῦμαι καὶ εἶμαι κοντὰ νὰ πέσω, faire la bascule, trébucher; *v. a.* σηκώνω καὶ κλίνω (ὁποιονδήνα τζουκάλι κτλ.), soulever et pencher (p. e. un pot etc.); die Feder —, *s.* Abkippen.

Kipper, *m.*, (Kipper u. Wipper), ἐκεῖνος ὁποὺ χωρίζει ταῖς ἄκραις τῶν φλουρίων κτλ., billonneur, rogneur, *m.*

Kipperey, *f.*, ἡ ψευδὴς ἐκείνων ὁποὺ χωρίζουν ταῖς ἄκραις τῶν φλουρίων, billonnage, *m.*

Kirche, *f.*, ἡ ἐκκλησία, église, *f.*

Kirchenälteste, *m.*, ὁ προεστὼς τῆς ἐκκλησίας, ancien *m.* (de l'église).

Kirchenamt, *n.*, ἐπάγγελμα ἐκκλησιαστικὸν, office, ministère ecclésiastique.

Kirchenbann, *m.*, ὁ ἀφορισμός, excommunication, *f.*

Kirchenbuch, *n.*, τὸ κατάστιχον τῆς ἐκκλησίας, (τῆς τὸ ὁποῖον

σημειώνουν τὰ βαπτισμένα παιδία κτλ.), registre m. de la paroisse.

Kirchenbuße, f., μετάνοια ὑπὲρ τοῦ γίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, amende f. honorable.

Kirchendieb, m., ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ κλέπτει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν, voleur m. d'église.

Kirchendiebſtahl, m., κλοπὴ γενομένη εἰς ἐκκλησίαν, vol m. d'église.

Kirchendiener, m., ὑπηρέτης ἐκκλησίας, ministre m. de l'église.

Kirchendienſt, m., ὑπηρεσία ἐκκλησιαστική, ministère m. ecclésiastique.

Kirchenfeſt, n., ἐκκλησιαστικὴ ἑορτή, fête f. fêtée.

Kirchengänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, qui fréquente l'église.

Kirchengebet, n., προσευχὴ διωρισμένη ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prière f. publique.

Kirchengeräth, n., τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας, vases sacrés m. pl. d'une église.

Kirchengericht, n., κριτήριον ἐκκλησιαστικόν, consistoire, m.

Kirchengeſang, m., τὸ ψάλσιμον, chant m. de l'église; f. auch: Kirchenlied.

Kirchengeſchichte, f., ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, histoire f. ecclésiastique.

Kirchenjahr, n., ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, an m. ecclésiastique.

Kirchenlehrer, m., διδάσκαλος ἐκκλησιαστικός, docteur m. de l'église.

Kirchenlied, n., ᾄσμα ἐκκλησιαστικόν, ψαλμῳδία, cantique, m.

Kirchenmuſik, f., μουσικὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, musique f. d'église.

Kirchenordnung, f., ἐκκλησιαστικὴ τάξις, rituel, m.

Kirchenpfleger, m., f. Kirchenvorſteher.

Kirchenraub, m., ἡ ἱεροσυλία, sacrilége, m. (crime).

Kirchenräuber, m., ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ μὲ βίαν ἁρπάζει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν, sacrilége, m. (criminel).

Kirchenrechnung, f., ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰσοδημάτων μιᾶς ἐκκλησίας, compte m. des revenus d'une église.

Kirchenrecht, n., ἡ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, droit canon, droit m. ecclésiastique.

Kirchenſänger, m., ψάλτης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, chantre d'une église, machicot, m.

Kirchenſchmuck, m., ὁ ἐκκλησιαστικὸς στολισμός, ornements, paremens m. pl. d'une église; τὰ ἱερατικά, ornements des prêtres.

Kirchenſtaat, m., ἡ ἐπαρχία τοῦ πάπα, état m. de l'église.

Kirchenſtrafe, f., τιμωρία ἐκκλησιαστική, censure f. ecclésiastique.

Kirchenſtuhl, m., τὸ στασίδι, place, loge, f., siége (dans une église), m.

Kirchenväter, m. pl., οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας, les saints Pères (de l'église) m. pl.

Kirchenverſammlung, f., ἡ (ἐκκλησιαστικὴ) σύνοδος, concile, synode, m.

Kirchenvorſteher, m., ὁ ἐπίτροπος τῆς ἢ πρόεδρος μιᾶς ἐκκλησίας, marguillier, m.

Kirchfahrt, f., f. Pfarre.

Kirchgang, m., (einer Wöchnerin), αἱ εὐχαὶ ἢ ὁ σταυρὸς τῶν γυναικῶν ὁποῦ ἐγέννησαν, les relevailles f. pl.

Kirchhof, m., τὸ κοιμητήριον, cimetière, m.

Kirchlich, adj. ἐκκλησιαστικός, ecclésiastique, de l'église.

Kirchmeſſe, f., γρονιὰ τῆς ἀφιερώσεως μιᾶς ἐκκλησίας, anniversaire m. de la dédicace d'une église; auch: Kirmeß.

Kirchner, m., ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ σκευοφύλαξ, ἐκκλησιάρχης, sacristain, m.

Kirchſpiel, n., ἡ παροικία, ἐνορία, paroisse, f.

Kirchſprengel, m., ἡ διοίκησις ἐπαρχία ἐπισκόπου, diocèse, f.

Kirchthüre, f., ἡ θύρα τῆς ἐκκλησίας, porte f. de l'église.

Kirchthurm, m., ὁ πύργος τῆς ἐκκλησίας, τὸ καμπαναριό, clocher, m.

Kirchvater, m., f. Kirchenvorſteher.

Kirchweihe, f., ἡ ἀφιέρωσις μιᾶς ἐκκλησίας, dédicace f. d'une église; ἡ γρονιὰ τῆς ἀφιερώσεως, anni-

saire *m.* de la dédicace d' une église.

Kirmeß, *f.* χρονικὴ πανήγυρις εἰς τὰ χωρία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκαινιάζουν, fête *f.* du village.

Kirre *adj.* ἥμερος, συνηθισμένος εἰς τὸν ἄνθρωπον, privé, apprivoisé.

Kirren, *v. n.* ἡμερώνω (ἕνα ζῶον, ἕνα πουλλί, ὥστε νὰ συνηθίζῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον), apprivoiser; (μεταφ.) θελκτίζω, ἕλκω (ραβῶ) μὲ ἀπάτην, appâter, leurrer, enjôler, séduire.

Kirschbaum, *m.*, ἡ κερασιά, cerisier, *m.*

Kirschbrantwein, *m.*, ῥακὴ ἀπὸ κεράσια, ratafia *m.* de cerises.

Kirsche, *f.*, τὸ κέρασον, κεράσι, cerise, *f.*

Kirschkern, *m.*, πέτρα κερασιοῦ, noyau *m.* de cerise.

Kirschkuchen, *m.*, πίτα ἀπὸ κεράσια, κερασόπιτα, gâteau *m.* de cerises.

Kirschlorbeer, *m.*, δαφνοκερασιά, laurier-cerise, *m.*

Kirschsaft, *m.*, κερασόζωμον, jus *m.* de cerises.

Kissen, *n.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλάρι, coussin, *m.*

Kiste, *f.*, ἡ κίστη, τὸ σεντοῦκι, caisse, *f.*

Kitt, *m.*, ἡ πετρόκολλα, ciment, *m.*

Kittel, *m.*, ἐπανωφόρεμα ἀπὸ χονδρὸν πανὶ (τῶν ἁμαξάδων κτλ.), souquenille, blaude, *f.*

Kitten, *v. a* κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, cimenter, mastiquer.

Kitzel, *m.*, τὸ γαργάλισμα, chatouillement, *m.*; (μεταφ.) ὄρεξις, ἐπιθυμία, démangeaison, envie, *f.*

Kitzelig, *adj.* γαργαλιστικός, chatouilleux; kitzelig seyn, δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω τὸ γαργάλισμα, être chatouilleux; (schwierig), δύσκολος, κινδυνώδης, *fig.* épineux, périlleux.

Kitzeln, *v. a.* γαργαλίζω, chatouiller (*prop.* et *fig.*).

Klabbe, *f.*, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τοῦ πραγματευτοῦ, brouillon, *m.*

Klaffen, *v. n.* εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν σφαλεῖ καλά, bâiller, s'entr'ouvrir, être entr'ouvert.

Klaffen, *v. n.* γαγγίζω συχνὰ (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), japper, clabauder.

Klafter, *f.*, ἡ ὀργυιά, μέτρον ἀπὸ τρεῖς πήχεις ἢ ἓξ πόδας, brasse, toise, *f.*

Klaftern, *v. a.* μετρῶ (ξύλα κτλ.) κατὰ τὴν ὀργυιάν, corder, mouler (du bois etc.), toiser.

Klagbar, *adj.* ὁποῦ ἐγκαλεῖ τινα εἰς κριτήριον, qui accuse q.ç klagbar werden, ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκαλῶ, porter ses plaintes en justice.

Klage, *f.*, τὸ παράπονημα, ὁ παράπονος, plainte, lamentation, *f.*; (vor Gericht), ἡ ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον, πρόσκλησις, plainte, complainte, instance, action, demande.

Klagefrau, *f.*, Klageweib, *n.*, μοιρολογίστρα, pleureuse, *f.*

Klagelied, *n.*, ἡ θρηνῳδία, chanson *f.* lugubre, *fam.* jérémiade; (μεταφ.) τὸ παραπόνημα, lamentation, *f.*

Klagen, *v. n.* παραπονοῦμαι, se plaindre; (vor Gericht), ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκαλῶ, προβάλλω παράπονον εἰς τὸ κριτήριον, porter ses plaintes en justice, former une demande (contre q.ç sich —, παραπονοῦμαι, εὑρίσκομαι ἀχαμνά, se trouver mal.

Kläger, *m.*, ὁ ἐγκαλέστης, ὁ προσκαλῶν, ὁ καιήγορος, demandeur, complaignant; accusateur, *m.*

Klaggedicht, *n.*, ὁ θρῆνος, τὸ ἐλεγεῖον, élegie, *f.*

Klaglich, *adj.* παραπονητικός, plaintif, lamentable; ἐλεεινός, θρηνητικός, ταλαίπωρος, pitoyable, déplorable, misérable.

Klagschrift, *f.*, γράμμα ἐγκλήσεως εἰς κριτήριον, plainte, demande *f.* judiciaire.

Klamm, *adj.* στενός, étroit; στενοχωρημένος, embarrassé; — σπάνιος, δυσκολοπόστητος, rare, difficile à trouver; (erstarrt), ἀκίνητος, ἀλίγωτος ἀπὸ τὸ κρύον (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ δάκτυλα), roide, transi de froid (se dit surtout des doigts).

Klammer, *f.*, ἡ σιδηρᾶ, σιδήρου ἀγκιστρώτου δια σι-

ῥαισὶν τινος πράγματος, crampon, *m.*, agrafe, *f.*; — ὁμοίως· ξύλον ἀγκυλωμένον μὲ τὸ ὁποῖον στερεώνουν τὰ πλυμένα πανιὰ κρεμασμένα εἰς σχοινί, fichoir, *m.*; παρένθεσις, crochet, *m.*

Klammern, *v. a.* στερεώνω μὲ περόνην, cramponner; *s.* Klammer.

Klang, *m.*, ὁ ἦχος, τόνος, son, ton, *m.*

Klappe, *f.*, πέτασμα σκεπαστὸν (οἷον· εἰς ταῖς τρύπαις μερικῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνέμου), clapet, *m.*, languette *f.* (d'une flûte etc.); (am Rocke), ἄκρα διπλωμένη φορέματος κτλ., rabat, rebord (d'un justaucorps); (Fallthüre), σκεπτὴ θύρα, trape, *f.*

Klappen, *v. n.* κροτῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν ξύλα ὁποῦ κτυποῦνται), se fermer avec bruit, claquer.

Klapper, *f.*, τὸ κρόταλον, claquet, hochet, *m.*, cliquette, *f.*

Klapperjagd, *f.*, κυνηγι μὲ κρόταλα, chasse *f.* à bruit, à claquet.

Klappermühle, *f.*, ὁ μύλος (ὁποῦ κάμνει πάντοτε κτύπον), moulinet, *m.*; (μεταφ.) φλύαρη, ὁποῦ δὲν παύει ποτὲ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν, babillarde (dont la langue va comme un traquet de moulin), *f.*

Klappern, *v. n.* κροτῶ, κάμνω κρότον, κτύπον, (ὡς ὁ μύλος κτλ.), cliqueter, claquer, faire du bruit.

Klapperschlange, *f.*, τὸ κροταλόφιδον, (ὀφὶδι τῆς Ἀμερικῆς), serpent *m.* à sonnettes.

Klapperstorch, *m.*, *s.* Storch.

Klapps, *m.*, *fam.* κτύπημα (ἐλαφρὸν) μὲ τὸ χέρι, claque, *f.*

Klappentisch, *m.*, διπλωτὴ τράπεζα (μὲ σηκωτὰ σανίδια εἰς τὰ δύο μέρη), table *f.* brisée, table à abatants.

Klar, *adj.* καθαρός clair; σαφὴς, *fig.* clair, évident; (von der Stimme), λεπτὸς καὶ ὑψηλὸς (διὰ τὴν φωνήν), clair (en parlant de la voix).

Klären, *v. a.* καθαρίζω, clarifier, éclaircir; sich —, καθαρίζομαι, devenir clair; es klärt sich (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρὸς, le temps s'éclaircit.

Klarheit, *f.*, τὸ φέγγος, clarté, *f.*; σαφήνεια, *fig.* clarté.

Klatsch, *m.*, κτύπημα (σφοδρὸν) μὲ τὸ χέρι, *fam.* claque, tape, *f.*; κρότος ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον κτύπημα, bruit (d'une claque etc.); — (μεταφ.) φλυαρίαις, babil, caquet, *m.*

Klatsche, *f.*, ξύλον μὲ πετζὶ εἰς τὴν ἄκραν, μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν τὰς μύιας, tue-mouches, *m.*; *fam.* γυνὴ φλύαρος, (φλύαρη), babillarde, jaseuse, rapporteuse.

Klatschen, *v. a.* κτυπῶ μὲ τὸ χέρι, μὲ τὴν παλάμην, claquer, frapper de la paume de la main; *v. n.* κροτῶ, κτυπῶ τὰ χέρια, claquer des mains; (ausschwatzen), φλυαρῶν φλυαρίαις, λέγω κάτι πράγματα ὁποῦ ἔμαθα ἢ ἤκουσα, bavarder, babiller, caqueter, rapporter, redire.

Klätscher, *m.*, Klätscherin, *f.*, ἕνας φλύαρος, μία φλύαρη (ὁποῦ φανερώνει (κρυφὰ) φλυαρώνιας, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε), babillard, jaseur, rapporteur, *m.*; babillarde, jaseuse, rapporteuse, *f.*

Klatscherey, *f.*, φλυαρίαις, bavarderie, jaserie, *f.*

Klatschhaft, *adj.* φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει ὅλα, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε, babillard, bavard.

Klatschrose, Klapperrose, *f.*, ἀγριοπαπαροῦνα, coquelicot, *m.*

Klauben, *v. a.* ξεφλουδίζω, ξεγαζώ μὲ τὰ νύχια τὸ φλοιὸν ἀπὸ ὅσπρια, τὸ κρέας ἀπὸ κόκκαλα κτλ., éplucher, ronger (un os etc.).

Klaue, *f.*, τὸ ὄνυχι, νύχι τῶν ἁρπακτικῶν ζώων καὶ πουλιῶν, griffe, serre, *f.*

Klause, *f.*, τὸ ἀσκητήριον, κοντσίλι ἀσκητοῦ, reclusion, *f.*, ermitage, *m.*

Klausner, *m.*, ὁ ἀσκητὴς, ἡσυχαστὴς, recluse, ermite, *m.*

Kleben, *v. a.* οἱ *n.* κολλῶ, coller, attacher; tenir, s'attacher à qc.

Klebrig, *adj.* κολλητικὸς, γλίσχρος, ἰξώδης, gluant, glaireux, glutineux.

Kleck, (*fam.* Klecks), *m.*, τὸ λέρωμα, (μουντζούλωμα), tache, *f.* (pâté, *m.*).

Klecken, *v. n.* λερώνω, μουντζουρεύω, (οἷον· χυνόμενον

λάδι, μελάνη κτλ.), tacher, faire des taches, des pâtés; fam. das Kleid, ἠμάνει, εἶναι ὠρκετά, cela salit.

Klee, m., τὸ τριφύλλιον, τριφύλλι, trèfle, m.

Kleeblatt, n., ἓνα τριφύλλι, φύλλον τοῦ τριφύλλου, feuille de trèfle.

Kleiben, f. Kleben.

Kleid, n., τὸ φόρεμα, habit, vêtement, m.

Kleiden, v. a. ἐνδύνω, βάνω φόρεμα (εἰς ἄλλον), habiller, vêtir; sich —, ἐνδύνομαι, βάνω (τὰ φορέματά μου), s'habiller; (metaph.) πρέπει καλά, εἶναι εὐπρεπές, seoir.

Kleiderbürfte, f., ἡ βούρτζα διὰ φορέματα, brosse, f., vergettoo, f. pl.

Kleiderhandel, m., μεταπούλημα παλαιῶν φορεμάτων, friperie, f.

Kleiderhändler, m., μεταπουλητὴς παλαιῶν φορεμάτων, fripier, m.

Kleiderkammer, f., τὸ φορεματαφυλάκιον, ὀνόμ. εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ φορέματα, garde-robe, f.

Kleiderträmer, m., f. Kleiderhändler.

Kleidermotte, f., ἡ βάτρυδα, μόλιζα, teigne, gerce, f.

Kleiderordnung, f., ἡ τάξις διὰ τὴν φορεσίαν, οἱ νόμοι διὰ τὴν φορεσίαν, règlement m. pour les habits.

Kleiderpracht, f., ἡ πολυτέλεια, λαμπρότης εἰς τὰ φορέματα, luxe m. des habits.

Kleiderſchrank, m., ντουλάπι διὰ φορέματα, armoire, f.

Kleidertracht, f., ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ φορεσία, manière f. de s'habiller, mode, f.

Kleidertröbler, f. Kleiderhändler.

Kleidung, f., τὰ φορέματα, ἡ φορεσία, τὸ ἔνδυμα, vêtement, habillement, m.

Klein, adj. μικρός petit; der Kleine, die Kleine, τὸ (μικρὸν) παιδί, τὸ (μικρὸν) κορίτσι, le petit, la petite; fam. von Klein auf, παιδιόθεν, ἀπὸ τὴν πρώτην νεότητα, dès la plus tendre enfance.

Kleinfügig, f. Geringfügig.

Kleingläubig, adj. ὀλιγόπιστος, de peu de foi.

Kleingläubigkeit, f., ἡ ὀλιγοπιστία, petite foi, f.

Kleinhändler, m., λιανοπουλητής, detailleur, m.

Kleinheit, f., ἡ μικρότης, petitesse, f.

Kleinigkeit, f., μικρὸν πρᾶγμα, μπαγατέλα), bagatelle, minutie, f.

Kleinkrämer, m., f. Kleinhändler.

Kleinlaut, adj. ἀποκαρδιωμένος, ὅπου ἔχασε τὸ θάρρος, abattu, découragé.

Kleinlich, adj. μικροπρεπής, petit, mince; — μικροπρέπεια, ἀνάξιος τιμημένου ἀνθρώπου, mesquin (indigne d'un homme d'honneur).

Kleinmuth, m., Kleinmüthigkeit, f., ἡ ὀλιγοψυχία, μικροψυχία, pusillanimité, f., découragement, m.

Kleinmüthig, adj. ὀλιγόψυχος, μικρόψυχος, pusillanime, découragé.

Kleinod, n., ἓνα πολύτιμον πρᾶγμα (οἷον· διαμάντι, μαργαριτάρι), τὸ ζεβαπικόν, joyau, bijou, m.

Kleinodien, n. pl., f. Reichskleinodien.

Kleinſchmidt, m., σιδηρᾶς, taillandier, tormier, m.

Kleinſtädter, m., ἐγκάτοικος μικρᾶς πόλεως, κωμοπολίτης, habitant d'une petite ville, petit bourgeois, m.

Kleinſtädtiſch, adj. κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μικρῶν πόλεων, qui sent le petit bourgeois, commun.

Kleiſter, m., ἡ ἀλευρόκολλα, colle f. d'amidon ou de farine.

Kleiſtern, v. a. κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν, coller.

Klemme, f., πιεστήριον (τῶν ξυλουργῶν κτλ.), sergent (des menuisiers etc.); (metaph.) ἡ στενοχωρία, gêne, presse, f.; (in der Klemme ſein), εἶμαι εἰς στενοχωρίαν, στενοχωροῦμαι, être à la gêne, être en presse.

Klemmen, v. a. ζουλήγω, σφίγγω, serrer, presser.

Klempner, m., τεχνίτης ὅπου δουλεύει τὸν τενεκέ, ferblantier, m.

Klepper, m., μικρὸν ἄλογον, bidet, genet, m.

Klette, f., τὸ ξάνθιον, ἡ κολιτζίδα, (φυτόν τι), glouteran, m., bardane, f.

Klettern, v. n. ἀναβαίνω πιὲ-

γοντας μὲ χέρια καὶ ποδάρια, grimper, gravir.

Kletterſtange, f., κατάρτι στολισμένον μὲ διάφορα τραγήματα ἀπού λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναβαίνει (χωρὶς σκάλαν ἢ σχοινί) εἰς αὐτό, perche f. à grimper, mât m. de cocagne.

Kleye, f., τὰ πίτυρα, son, m.

Kleyenbrod, n., ψωμὶ ἀπὸ ξαναλεσμένα πίτυρα, pain m. de recoupe.

Kleyenmehl, n., ἄλεῦρι ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πίτυρα, recoupe, f.

Kleyig, ſ. Lehmig, Thonig.

Klima, n., τὸ κλίμα, climat, m.

Klimmen, v. n. (poet.) ſ. Klettern.

Klimpern, v. a. κουδουνίζω, κάμνω κτύπον (πιάνο ἄσπρα, κλειδιὰ κτλ.), faire un cliquetis; παίζω ὀλίγον τὸ κλειβίμπαλον, toucher un peu le clavecin, jouer un peu de la guitarre.

Klinge, f., ἡ λάμα, lame, f.; — τὸ σπαθί, épée, f.

Klingel, f., τὸ κουδούνι, sonnette, clochette, f.

Klingelbeutel, Klingelſack, m., σακκοῦλα μὲ κουδούνια, εἰς τὴν ὁποίαν μαζώνουν ἐλεημοσύνας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, bourse f. pour la quête dans l'église.

Klingeln, v. n. κουδουνίζω (μὲ κουδοῦνι), sonner (la clochette), tirer la sonnette.

Klingen, v. n. ἠχῶ, ἀνταύδω ἦχον, sonner, tinter; (von den Ohren), βομβίζω (λέγεται διὰ τὰ αὐτιά), tinter (se dit des oreilles).

Klinke, f., τὸ μάνδαλον, loquet, m.

Klinke, f., fam. χαραγματιὰ, σκασματιὰ, fente, crevasse, f.

Klippe, f., ὁ σκόπελος, βράχος, τὸ σκόπελον, ἡ (μεγάλη) πέτρα, écueil, m.

Klipper, m., ſ. Klempner.

Klippern, v. n. κτυπῶ μὲ σιγὰ, κάμνω κτύπον κτυπῶντας μὲ σφυρὶ, faire du bruit en frappant d'un marteau.

Klippig, adj. γεμάτος σκοπέλους, plein m. d'écueils.

Klippkrämer, ſ. Kleinkrämer.

Klirren, v. n. βρῶ, κάμνω κτύπον (ὡς γυαλιὰ, σπαθιὰ, ἅλυσοι, ὁποῦ κτυποῦνται), faire un cliquetis (tel que celui de verres, d'épées, de chaines).

Klitſch, m., fam. κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κῶλον), tape, claque, f.

Klitſchen, v. a. fam. κτυπῶ μὲ τὴν παλάμην (μάλιστα ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς τὸν κῶλον), taper, claquer (fesser un enfant).

Klitſchig, fam. ſ. Klebrig, Kloſſig, Teigicht.

Kloben, m., τὸ καροῦλι, poulie, f.

Klöpfel (Klöppel), m., (einer Glocke), ὁ κύπανος (τῆς καμπάνας), battant (d'une cloche); ſ. auch Klöppel.

Klopfen, v. a. κτυπῶ (σὸν τὸ κρέας διὰ νὰ τὸ ἁπαλύνω κτλ.), battre, frapper (p. e. la viande pour la rendre plus tendre etc.); v. n. an die Thüre —, κτυπῶ εἰς τὴν θύραν, heurter, frapper à la porte; das Herz klopft, καρδία κτυπᾷ, le coeur palpite.

Klopfer, m., τὸ σήμαντρον τῆς θύρας, heurtoir, marteau de porte.

Klopffechter, m., ὁ ἀθλητὴς ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί, bretteur; gladiateur, m.

Klopfhengſt, m., ἄτι μουντζαμένον τοῦ ὁποίου ἡ ἀγυρίπαν τὰ ἀρχίδια, etc. val m. bistourné.

Klopfholz, n., ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κοπανίζουν, batte, f., battoir, m.

Klopfjagen, n., κυνήγι ἀπὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ πουλιὰ δάση, διὰ νὰ ἐβγοῦν τὰ πουλία, battue, f.

Klöppel, m., ἕνα ξύλον στρογγυλὸν καὶ μακρὸν, battoir, m.; ἡ μασοῦρα, lot, tricot, m., massue, f.; ὁ κόπανος, battant (de cloche); (zum Spitzenklöppeln), ξυλαράκι μὲ τὸ ὁποῖον τυλίγουν μέρλαις, fuseau m. pour faire de la dentelle.

Klöppeln, Klöpfeln, v. n. Spitzen —, πλέκω μέρλα ſ. (μέρλαις, τζίπκα) μὲ ξυλάκια ἢ κισμένα σὲ αὐτὴν τὴν δουλειάν, faire de la dentelle avec des fuseaux.

Kloß, m., βῶλος ἀπὸ γῆν, motte f. de terre; (eine Erde), βῶλος ἀπὸ κοπανισμένον κρέας, ἀπὸ ἄλευρι,

ζύμη κτλ., boule f. de viande hachée, de pâte, de riz etc.

Klößchen, n., μικρὸς βῶλος (ἀπὸ ἄλευρα κτλ.), boulette f. (de pâte etc.).

Kloßig, adj. ζυμώδης (λέγεται μάλιστα διὰ τὸ φαΐ μαγειρευόμενον μόνον), pâteux.

Kloſter, n., τὸ μοναστήριον, convent, monastère, cloître, m.

Kloſterbruder, m., ὁ ἐρημοῦναξ, καλόγηρος, religieux, moine, m.

Kloſterfrau, Kloſterſchweſter, f., ἡ καλογρηά, religieuse, f.

Kloſtergebäude, n., τάγμα, ὅρος οὗτοῦ κάμνει ὁ καλόγηρος ἢ ἡ καλογρηά, profession, f.

Kloſterlich, adj. μοναστικός, claustral, monastique.

Kloß, m., χονδρὸν καὶ ἀβούλευτον κομμάτι ξύλον, τὸ κούζουρον, billot, bloc, m.; (metaph.) βούβαλος, (ἀχμαλής, κούζουρον), fig. souche, bûche, f.

Kluft, f., ἡ σχισμάδα (εἰς βουνόν, πέτραν), fente, crevasse, f.; τὸ σπήλαιον, creux, m., caverne, f.

Klüftig, adj. σχισμένος, qui a des fentes.

Klug, adj. γνωστικός, φρόνιμος, prudent, sage, sensé; fam. ich kann nicht klug werden aus der Sache, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω τὸ πρᾶγμα, δὲν ἠξεύρω τί νὰ στοχασθῶ διὰ τὸ πρᾶγμα, ἢ δὲ εὑτόν, je ne vois pas clair dans cette affaire, je ne sais que penser de cette chose ou de lui; fam. der kluge Mann, die kluge Frau, ὁ μάντις, ἡ μάντισσα, le devin, la devineresse.

Klügeln, v. n. φιλολογῶ, φιλοσοφῶ παρπαολλὰ φιλέ, σοφίζομαι, ratliner, subtiliser.

Klügelei, f., ἡ φιλολογία, ψιλὴ φιλοσοφία, τὸ σόφισμα, raffinement, m., subtilité, f.

Klugheit, f., ἡ γνῶσις, φρόνησις, φρονιμάδα, prudence, sagesse, f.

Klügler, m., ὁ σοφιστής, raffineur, sophiste, m.

Klüglich, adv. γνωστικά, φρόνιμα, prudemment, sagement.

Klügling, m., f. Naſeweis.

Klump, m., f. Kloß, Klumpen.

Klümpchen, n., θρόμβος, μικρὸς βῶλος, petite masse, f., grumeau, m.; ένα ὀλιγάκι, un peu.

Klumpen, m., ὁ βῶλος, κάθε κομμάτι μιγάλον ἢ σωρὸς (ἀπὸ χῶμα, μέταλλον, πέτραν κτλ.), masse, f., monceau, tas, m.

Klümperig, adj. θρομβώδης, κολλημένος μαζύ, πηγμένος, grumeleux.

Klümpern, ſich, μαζώνομαι εἰς θρόμβους, κολλῶ καὶ γίνομαι μικρὰ σπειριά (ὡσὰν τὸ ἀγρῶν ἄλευρι), se grumeler; πήγω (ὡσὰν τὸ γάλα), se cailler.

Klumpfuß, m., ποδάρι στραβωμένον ἢ κολοβὸν (ἀπὸ τὴν ἀρχήν), pied-bot, m.

Klunker, f., fam. λάσπη πρασκολλημένη (εἰς φόρεμα κτλ.), crotte, gringuenaude, f.; ἡ φρόντια (καταφρονητικῶς), houppe (en parlant avec mépris), f.

Klyſtier, n., τὸ κλυστῆρι, ἐγκλυστῆρι, clystère, lavement, m.

Klyſtieren, v. a. fam. βάνω κλυστῆρι, κλύζω, donner un lavement.

Klyſtierſpritze, f., σύριγξ (συρίγγα) διὰ κλυστῆρι, seringue, f.

Knäbchen, n., παιδάκι, petit garçon, m.

Knabe, m., τὸ παιδὶ (ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ἕως ὀκτὼ ἢ δεκατέσσαρα), garçon (depuis le plus tendre âge jusqu' à celui de douze ou quatorze ans).

Knabenſchänder, m., παιδεραστής, pédéraste, m.

Knabenſchänderey, f., παιδεραστία, pédérastie, f.

Knack, int. φωτὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁπού ἔβγαζει ἕνα ξύλον ὅταν τσακίζεται, crac.

Knack, m., ἦχος τὸν ὁποῖον ἐβγάζει ἕνα ξύλον ὅταν τσακίζεται, craquement, crac, m.; τὸ τσάκισμα, fracture, cassure, f.

Knacken, v. a. τσακίζω (μάλιστα μὲ τὰ δόντια), casser (avec les dents); v. n. τρίζω (ὡσὰν ξύλα ὅπου τσακίζονται), craquer.

Knackwurſt, f., λουκάνικον λεπτὸν καπνισμένον, saucisson m. fumé.

Knall, m., ὁ κρότος, ἡ βολὴ ὁ

ἦχος ἀφόρητος καὶ ἀηνίδιος (ὡσὰν τοῦ τσιμπισκιοῦ, τοῦ κανονιοῦ κτλ.), fracas, éclat, bruit (d'un coup de fusil, de canon etc.).

Knallen, *v. n.* βροντῶ, ἐβγάζω κρότον, βοὴν μεγάλην καὶ ἀηνιδίαν (οἷον· τὸ κανόνι, τὸ τσιμπέκι κτλ.), faire du fracas, du bruit, éclater; mit der Peitsche —, κροτῶ μὲ τὸ καμτσίκι, faire claquer son fouet.

Knallgold, *n*, ὁ βροντῶν χρυσός, (χυμικόν τι πρᾶγμα), or m. fulminant.

Knapp, *adj.* στενὸς, σφικτός, étroit; (wenig), ὀλίγος, modique, chiche; sich knapp behelfen, ἐπερνῶ μὲ ὀλίγα, ἐπερνῶ στενόχωρα, vivre petitement, vivoter.

Knappe, *m.*, δοῦλος ἱππέως εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, écuyer (au temps de l'ancienne chevalerie), *m.*; — δοῦλος εἰς τὰ μεταλλεῖα, mineur, ouvrier m. aux mines; δοῦλος εἰς μυλωνάρην, garçon-meunier, *m.*

Knarpeln, *v. n.* κρατζανίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν κόκκαλα ὁποῦ τζακίζονται μὲ τὰ δόντια κτλ., croquer.

Knarre, *f.*, τὸ κρόταλον, ξύλον τι ὁποῦ ἐβγάζει κρότον (ὁποῦ ἔχουν οἱ νυκτοφύλακες κτλ.), crecelle, *f.*

Knarren, *v. n.* τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν θύρα ὁποῦ κινεῖται μὲ δυσκολίαν, craquer, crier (comme une porte etc.).

Knaster, *m.*, εἶδος καπνοῦ (τσουτσουνοῦ) κιλοῦ, camastre, *m.*

Knasterbart, *m.*, *fam.* εἷς alter —, ἕνας γέρων (μὲ γένεια σκληρὰ), vieux barbon, *m.*

Knastern, *v. n.* τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ ἐκεῖναν ὁποὺ τινὰς πατεῖ τὸν ἄμμον, craqueter, faire du fracas, potiller.

Knäuel, *m.*, τὸ κουβάρι (ἀπὸ νῆμα), peloton, *m.*, pelote, *f.*

Knauf, *m.*, τὸ ἐπιστύλιον, κουμβίον ἐπάνω εἰς ἕναν στύλον, chapiteau, *m.*

Knaupeln, *v. n.* et *n. fam.* ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια ἢ μὲ τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα κτλ.), grignoter, ronger (un os etc.).

Knaufer, *m.*, ὁ φιλάργυρος, φειδωλός, pince-maille, taquin, *m.*

Knauferey, *f.*, ἡ φιλαργυρία, φειδωλότης, lésine, mesquinerie, *f.*

Knauferig, *adj.* φειδωλὸς, φιλάργυρος, mesquin, chiche.

Knausern, *v. n. fam.* εἶμαι φιλάργυρος, φείδομαι, lésiner.

Knebel, *m.*, ξύλον ὁποῦ βάνουν (οἱ κλέπται μάλιστα) εἰς τὸ στόμα τινὸς, νὰ μὴ φωνάξῃ, bâillon, *m.*; ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν ἕνα σχοινὶ, garrot, *m.*

Knebelbart, *m.*, τὰ μουστάκια, moustache, *f.*

Knebeln, *v. a.* σφικτοδένω, garrotter; βάνω ἕνα ξύλον εἰς τὸ στόμα τινὸς, νὰ μὴ φωνάξῃ, bâillonner.

Knecht, *m.*, ὁ δοῦλος, valet, *m.*, σκλάβος, serf, esclave, *m.*

Knechtisch, *adj.* δουλικὸς, σκλαβικός, servile.

Knechtschaft, *f.*, ἡ δουλεία, σκλαβία, servitude, *f.*, esclavage, *m.*

Kneif, *m.*, στραβὸν μαχαίρι (μάλιστα τῶν παπουτζάδων), tranchet, emporte-pièce, *m.*

Kneifen, *v. a.* τζιμπῶ μὲ τὰ δάκτυλα, ἢ μὲ τὰ νύχια, pincer.

Kneipe, *f.*, (Zange), τὸ τζιμπίδι, tenaille, *f.*; (*fam.* eine schlechte Schenke), ἀχαμνὸν καπηλεῖον, (εἰς τὸ ὁποῖον πηγαίνει μόνον τὸ κοινὸν πλῆθος), cabaret *m.* borgne, taverne, *f.*

Kneipen, *f.* Kneifen.

Kneipzange, *f.*, τὸ τζιμπίδι (μάλιστα διὰ καρφιὰ), pince, *f.*

Kneller, *m.*, *vulg.* ἀχαμνὸς καπνὸς (ἀχαμνὸν τσουτσοῦνι), mauvais tabac (à fumer), *m.*

Kneten, *v. a.* ζυμώνω, pétrir.

Knick, *m.*, τὸ (μικρὸν) τζάκισμα, τὸ ῥάγισμα, *fam.* félure, fêlure, *f.*

Knicken, *v. a.* τζακίζω ἕνα μόνον (οἷον· ἕνα κλαδὶ), fêler, briser (*p. e.* un roseau etc.); *v. n.* τζακίζομαι, ῥάγιζομαι, se fêler, éclater; Knie oder die Beine knicken, τὰ γόνατά μου λυγοῦν (ἀπὸ τὸ κούρασμα), mes genoux fléchissent (par l'effet de la fatigue).

Knicker, *m.*, ὁ φειδωλὸς, φι-

λάρυγγος, pince-maille, ladre, m.

Knickerey, f., ἡ ψευδωλότης, ψιλαργυρία, lésine, ladrerie, f.

Knickerig, adj. ψευδωλὸς, ψιλάργυρος, chiche, mesquin, taquin.

Knickern, v. n. ψεύδομαι, εἶμαι ψιλάργυρος, λυποῦμαι ἄσπρα, lésiner.

Knicks, m., τὸ τζάκισμα, ῥᾶϊσμα, fêlure, froissure, f.; fam. (Kniebeugung), τὸ πρόσκυνημα, ὑπόκλισις τοῦ γόνατος διὰ χαιρετισμόν, inclination, révérence, f.

Knie, n., τὸ γόνυ, γόνατον, genou, m.

Kniehand, n., ἡ καλιζοδέτα, jarretière, f.

Kniebeuge, f., κλίσις ἐσωτερικὴ τοῦ γόνατος, ἡ κόξα, jarret, m.

Kniebeugung, f., ἡ γονυκλισία, génuflexion, f.

Kniegalgen, m., κρεμαστάρια (ὅπου ἔχει τὸ ἀχῆμα τοῦ Γ), potence f. à bras.

Kniehügel, m., s. Knieriemen.

Knien, v. n. γονατίζω, être à genoux, s'agenouiller.

Kniegürtel, m., τὸ δέσιμον τοῦ (ἁρμογικοῦ) βραχιοῦ εἰς τὰ γόνατα, jarretière (de la cuirasse), f.

Kniehebe, f., s. Kniebeugung.

Knieriemen, m., τὸ ὑπογονάτιον, λουρὶ ὅπου βέρνει ὁ παπουτζὴς ὑπὸ τὰ γόνατα, tire-pied, m.

Kniescheibe, f., τὸ καπύλι τοῦ γόνατος, (anat.) rotule, f.

Kniestück, n., εἰκὼν ἑνὸς ὁποῦ παριστάνεται μόνον ἕως εἰς τὰ γόνατα, tableau m. qui ne représente une personne que jusqu' aux genoux.

Kniff, m., τὸ τζίμπημα, action f. de pincer; (μεταφ.) ἡ πανουργία, τὸ πανούργημα, μηχάνευμα, manigance, manvaise ruse, f., artifice, m.

Knipphen, n., Knipp, m., ὁ κονδυλισμὸς, κρότος μὲ τὰ δάκτυλα, claquement m. des doigts.

Knippchen, n. fam. ξυλιὰ εἰς τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, coup m. de bâton sur les bouts des doigts.

Knirps, m., ἄνθρωπος κοντὸς, τζουτζές, τουρκ.), nagot, mirmidon, bout d'homme, m.

Knirschen, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος), craquer (comme le sable); die Zähne —, mit den Zähnen —, τρίζω τὰ δόντια, grincer les dents.

Knirschen, n., ὁ τρισμὸς, craquement, grincement, m.

Knistergold, n., πέταλα ἢ λεπτὰ ἰρύλλα χανσίου, clinquant, m.

Knittel, f. Knüttel.

Knistern, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος, ξύλα ὁποῦ καίουν κτλ.), craquer, pétiller.

Knittern, s. Knüllen.

Knoblauch, m., τὸ σκόρδον, σκόροδον, ail, m.

Knöchel, m., τὸ ἄρθρον, τὸ κόκκαλον ὁποῦ ἔχουν εἰς τὴν κλείδωσιν (οἷον' εἰς τὸ ποδάρι), nocud, article, m., cheville, f.

Knöchelchen, n., κοκκαλάκι, petit os, osselet, m.

Knochen, m., τὸ κόκκαλον, (*ὀστέον, *ὄστοῦν), os, m.

Knochenbrecher, m., τορνευτὴς ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον, tourneur m. qui travaille en ivoire.

Knochenfraß, m., ἡ σαπρότης (τὸ σάπημα) τῶν κοκκάλων, (ὀρῤῥωστία), carie, f.

Knochengebäude, n., Knochenbau, m., ἡ σύνθεσις τῶν κοκκάλων τοῦ ἀνθρώπου, τὸ σκέλετον, jointure f. des os, squelette, m.

Knochenhart, adj. σκληρὸς ὡσὰν κόκκαλα, dur comme un os.

Knochenlehre, f., ἡ ὀστεολογία, ostéologie, f.

Knöchern, adj. κοκκαλένιος, d'os.

Knochig, adj. ὁποῦ ἔχει κόκκαλα, osseu; σκληρὸς ὡσὰν τὰ κόκκαλα, dur comme un os.

Knollen, m., βῶλος ἀπὸ χῶμα κτλ., masse, motte f. de terre etc.; τὸ ῥοῦμα, φυμάκωμα (μάλιστα εἰς ἕνα κόκκαλον), tubérosité, f., tubercule; ὁ ῥόζος, nocud m. aux arbres.

Knollig, adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους, tubéreux.

Knopf, m., τὸ κομβίον, κομβίδ, bouton, m.; (eines Stocks), κομβίον εἰς τὴν ῥάβδον (εἰς τὸ δεκανίκι), pomme f. d' une canne; (einer Nadel), κομβὶ τῆς βελόνης, tête f. d'une épingle.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Knöpfchen, *n.*, *τὸ μικρὸν κομβίον*, petit bouton, *m*

Knöpfen, *v. a. δηλυκώνω, κομβώνω, (κουμβώνω)*, boutonner.

Knopfgießer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει μεταλλένια κομβία*, fondeur *m.* de boutons.

Knopfloch, *n.*, *τὸ δηλυκωτῆρι τῶν κομβίων*, *ἡ τρύπα διὰ τὸ κομβί*, boutonnière, *f.*

Knopfmacher, *m.*, *ὁ κομβοποιός, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει μεταξωτὰ κομβία*, boutonnier, *m.*

Knopper, *f.*, *s.* Gallapfel.

Knorpel, *m.*, *ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν*, cartilage, *m.*

Knorpelig, *adj. ὁποῦ ἔχει χόνδρον, ἢ τραγανόν*, cartilagineux; *ὀλίγον σκληρός*, un peu dur.

Knorren, *n.*, *ὁ κόμβος, ῥόζος εἰς τὸ ξύλον*, noeud (dans un arbre), *m.*; *s.* auch Knötchel.

Knorrig, *adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους*, noueux.

Knospe, *f.*, *τὸ μάτι τοῦ δένδρου, (τὸ μπουμπούκι)*, bouton, bourgeon, *m.*

Knospen, *v. n. ἐβγάζω μάτια (λέγεται διὰ τὸ φυτά)*, boutonner, bourgeonner.

Knoteln, *v. a. κάμνω κόμβους, δένω κόμβους*, faire de petits noeuds dans une couture etc.

Knoten, *m.*, (*dim.* das Knötchen), *ὁ κόμβος*, noeud, *m.*; (im Holze), *ὁ ῥόζος*, noeud (dans le bois); (*fig.*) *τὸ ἐμπόδιον, ἡ δυσκολία*, *fig.* noeud, difficulté.

Knotenperrücke, *f.*, *περούκα μὲ κόμβους μαλλιῶν ὁποῦ κρέμονται εἰς ταῖς ὦμους*, perruque *f.* à noeuds.

Knotenstock, *m.*, *ῥάβδος μὲ ῥόζους, μαϊζούκα*, canne *f.* à noeuds

Knotig, *adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους*, noueux.

Knüllen, *v. a. ζουλήγω, χαλνῶ ζουλήγοντας (οἶον· χαρτί, πανί, μεταξωτά)*, chiffonner, mettre en tapon.

Knüpfen, *v. n. κομβοδένω, δένω*, nouer, lier (*prop.* et *fig.*).

Knurren, *v. n. μουρμουρίζω, γογγύζω*, gronder, murmurer.

Knüttel, *m.*, *χονδρὸν ξύλον, τὸ ῥόπαλον, ἡ μαϊζούκα*, rondin, gourdin, tricot, *m.*

Knüttelverse, *f.*, *στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι χωρὶς μέτρον (συνθεμένοι διὰ γέλοιον), ἀχαμνοὶ στίχοι*, vers *m. pl.* burlesques; rimaille, *f.*

Kobalt, *m.*, *ὁ κόβαλτος, ἡμιμέταλλόν τι*, cobalt, *m.*

Koben, *m.*, *ὁ γουρουνόσταυλος, σταῦλος διὰ γουρούνια*, toit *m.* à cochons.

Kober, *m.*, *μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστοῦν εἰς τὸν ὦμον οἱ χωριάτες κτλ.*, petit panier (que l'on porte au bras ou sur le dos), *m.*

Kobold, *m.*, *τὸ στοιχεῖον (νομίζομενον πνεῦμα τι ὑπογήϊον)*, farfadet, *m.*

Koch, *m.*, *ὁ μάγειρος, μάγειρας*, cuisinier, *m.*

Kochbuch, *n.*, *βιβλίον μαγειρευτικόν*, livre *m.* de cuisine.

Kochen, *v. n. βράζω*, bouillir; *v. a.* cuire; *μαγειρεύω*, faire la cuisine, *v. a.*

Köcher, *m.*, *ἡ φαρέτρα, βέλοθήκη, (φρικάρι διὰ σαΐτες)*, carquois, *m.*

Kochin, *f.*, *ἡ μαγείρισσα, μαγείρισσα*, cuisinière, *f.*

Kochkunst, *f.*, *ἡ μαγειρευτικὴ τέχνη, τὰ μαγειρεύματα*, cuisine (art du cuisinier), *f.*

Kochlöffel, *m.*, *ἡ (μεγάλη ξυλίνη) χουλιάρα*, cuiller *f.* à pot, cuiller *f.* à pot, sel *m.* commun.

Kochsalz, *n.*, *τὸ κοινὸν ἅλας*

Kochtopf, *m.*, (thönerner), *τζουκάλι*, pot, *m*; (metallener), *ὁ τενζέρες*, marmite, *f.*

Köder, *m.*, *ἡ ἀπάτη, τὸ ἔδεσμα, (δέλεαρ), φαγὶ μὲ ὁποῖον ἀπατοῦν πουλλιὰ κτλ.)*, amorce, appât, *m.*

Ködern, *v. a. ἀπατῶ (πουλλιὰ κτλ.) μὲ φαγί, (μὲ ἔδεσμα, μὲ δέλεαρ)*, amorcer, appâter.

Kofent, *m.*, *μισὴ πίβα*, demi-bière, *f.*

Koffer, *m.*, *τὸ σεπέτι, κοφίνι, φορεῖον*, coffre, *m.*

Kohl, *m.*, *τὸ λάχανον, (μακρὸ λάχανον)*, *ἡ κράμβη*, chou, *m.*

Kohle, *f.*, *τὸ κάρβουνον*, charbon, *m.*

Kohlenbecken, *n.*, *s.* Kohlenpfanne.

Kohlenbrenner, *m.*, *ὁ καρβουνιάρης*, charbonnier, *m.*

Kohlenbrennerey, *f.*, *τόπος ὁποῦ κατασκευάζουν κάρβουνα*, charbonnière, *f.*

Kohlendampf, *m.*, *ἡ ἀτμὸς ἀπὸ κάρβουνα ἀναμμένα*, vapeur *f.* des charbons ardents.

Kohlenfeuer, *n.*, *κάρβουνα ἀναμμένα*, des charbons ardents, de la braise; *μαγκάλι μὲ κάρβουνα ἀναμμένα*, brasier, *m.*

Kohlenkorb, *m.*, *καλάθι διὰ κάρβουνα, καλάθι μὲ κάρβουνα*, hanne, *f.*

Kohlenmeiler, *m.*, *στείβα ἀπὸ ξύλα τὴν ὁποίαν ἀνάπτει ὁ καρβουνιάρης*, fourneau *m.* (de charbonnier).

Kohlenpfanne, *f.*, *ἡ γάστρα, θερμαστρί, τὸ μαγκάλι*, brasier, réchaud, *m.*

Kohlensäure *f.*, *ξυνὸν καρβονίων (εἰς τοὺς χημικούς)*, (chim.) acide *m.* carbonique.

Kohlenrauch, *m.*, *σχόνη ἀπὸ καρβούνια στουμπισμένα*, poussier, *m.*

Köhler, *s.* Kohlenbrenner.

Kohlfeuer, *s.* Kohlenfeuer.

Kohlgarten, *m.*, *περιβόλι μὲ λάχανα*, jardin *m.* potager.

Kohlgärtner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύει λάχανα*, jardinier *m.* potager.

Kohlkopf, *m.*, *ἕνα ἀκέφαλον λάχανον*, pomme *f.* de chou.

Kohlmeise, *f.*, *ὁ μαυροκέφαλος σιτάνδρος*, charbonnière (oiseau), *f.*; *s.* Meise.

Kohlrabi, *m.*, *ἡ ῥαπανοειδὴς κράμβη, φύτον*, chou-rave, chou de Siam, *m.*

Kohlschwarz, *adj.* (*μαῦρος ὡσὰν καρβούνι*) *ὀλο-μαῦρος, μαυρόσκιος*, noir comme du charbon, comme du jais.

Kohlstrunk, *m.*, *κοτζάνι ἀπὸ λάχανον*, trognon *m.* de chou.

Kolbe, *f.*, Kolben, *m.*, (Flintenkolbe), *τὸ κοντάκι τοῦ τουφεκιοῦ*, crosse *f.* (de fusil); (Keule), *τὸ ῥόπαλον, ἡ μαϊζούκα*, massue, *f.*; (Destillirkolben), *ὁ ἀλεμπίκος*, (*τὸ ῥεμπέκι*), alambic, *m.*; (Kolbe), *τὸ καλάμι*, masse (plante), *f.*

Kolbicht, *adj. χονδρὸς εἰς τὴν ἄκραν, ὅμοιος μὲ ῥόπαλον*, en forme de massue ou de bosse.

Kolibri, *m.*, *τὸ κόλιβρι, τὸ πλέον μικρότερον πουλλὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν γῆν*, colibri, *m.*

Kolik, *f.*, *ὁ κωλικόπονος*, colique, *f.*

Kolkrabe, (Golkrabe), *m.*, *ὁ κόραξ, κόρακας*, corbeau, *m.*

Koller, *m.*, (Ueberner), *καμιζόλα πετσένια*, collet *m.* (de buffle); (der Pferde), *ἡ ζάλη τῶν ἀλόγων*, vertigo (des chevaux), *m.*

Kollerig, *adj. ζαλισμένος, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα)*, qui a le vertigo.

Kollern, *v. n. κυλῶ*, rouler (*v. n.*); *v. n. κυλοῦμαι*, rouler (*v. n.*); (wie Truthühner), *φωνάζω (ὡσὰν τὰ μπαμπιρία), glougloter (se dit du dindon)*; (im Bauche), *βορβορύζω (εἰς τὴν κοιλίαν)*, faire des gargouillements; (von Pferden), *ζαλίζομαι, ἔχω ζάλην*, avoir le vertigo.

Kolera, *n*, *ἡ μιασματικὴ (δηλαδὴ τὸ (:) εἰς τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης, καὶ (·) εἰς τὰ Ἑλληνικά)*, deux points, *m. pl.*

Kolaß, *m.*, *ὁ κολοσσός*, colosse, *m.*

Kolossal, Kolossalisch, *adj. κολοσσαῖος, ὑπερβολικὰ μεγάλος*, colossal.

Komet, *m.*, *ὁ κομήτης*, comète *f.*

Komiker, *m.*, *ὁ κωμικὸς (ποιητὴς καὶ κωμῳδός)*, poète comique, acteur *m.* comique.

Komisch, *adj. κωμικὸς, γελοιώδης*, comique.

Komma, *n.*, *ἡ ὑποδιαστολὴ, δηλαδὴ τὸ (,)*, virgule, *f.*

Kommen, *v. n. ἔρχομαι*, venir; davon —, *γλυτώνω*, se sauver; hinter etwas —, *καταλαβαίνω, μανθάνω (τι κρυφόν)*, découvrir, déterrer qc.; um etwas —, *χάνω*, perdre qc., être privé de qc.; zu etwas —, *κατορθώνω, λαμβάνω*, gagner, acquérir qc.; auf etwas —, *ἐνθυμοῦμαι*, se souvenir de qc.; aufser sich —, *πολλὰ θυμώνω, λυσσῶ*, se mettre en colère, enrager; (kosten), *κοστίζω, κοντάρω, ἔρχομαι*, coûter; er läfst es an sich —, *αὐτὸς δὲν βαζώνεται (εἰς τὸ νὰ δουλεύσῃ)*, il n'est pas trop empressé.

Komödiant, *m.*, *ὁ κωμῳδός, (κουμεδιάντος)*, comédien, *m.*

Komödiantin, *f.*, *ἡ κωμῳδός, (κουμεδιάνα)*, comédienne, *f.*

Komödie, *f.*, *ἡ κωμῳδία, (κουμεδία)*, comédie, *f.*

Komödienhaus, *n.*, *τὸ θέατρον (δηλαδὴ τὸ σπίτι τῶν)*, co-

médie (la maison où l'on joue), *f.*

Komödienzettel, *m.*, τὸ χαρτὶ περιέχον τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, affiche *f.* de comédie.

König, *m.*, ὁ βασιλεύς, ὁ ῥῆγας, roi, *m.*

Königin, *f.*, ἡ βασίλισσα, reine, *f.*; (im Schachspiele), ἡ βασίλισσα εἰς τὸ σαντράτζι (σαντράτζ), dame (au jeu des échecs), *f.*

Königlich, *adj.* βασιλικός, royal.

Königreich, *n.*, ἡ βασιλεία, τὸ βασίλειον, royaume, *m.*

Königskrone, *f.*, ἡ βασιλικὴ κορώνα, couronne *f.* royale.

Königsmord, *m.*, βασιλοκτονία, régicide (crime), *m.*

Königsmörder, *m.*, βασιλοκτόνος, régicide (criminel), *m.*

Königswasser, *n.*, τὸ (βασιλικὸν) ἀσημόνερον, eau *f.* régale.

Königswürde, *f.*, Königthum, *n.*, ἡ βασιλικὴ ἀξία, dignité royale, royauté, *f.*

Können, *v. n.* δύνομαι, ἠμπορῶ, ἐμπορῶ, pouvoir; *fam.* (für: verstehen, wissen), deutsch, griechisch ꝛc. —, ἠξεύρω τὰ γερμανικὰ, τὰ ἑλληνικὰ κτλ., savoir l'allemand, le grec etc.; lesen, schreiben —, ἠξεύρω νὰ διαβάσω, νὰ γράψω, savoir lire, savoir écrire.

Kopal, *m.*, τὸ κοπάλι, κόμμι τι μυρισικὸν τῆς Ἀμερικῆς, copal, *m.*

Kopf, *m.*, ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλι, tête, *f.*; (Mensch) πνεῦμα, κεφάλι, *fig.* tête, *f.*, génie, *m.*

Kopfarbeit, *f.*, δουλειὰ τοῦ πνεύματος, travail *m.* de la tête.

Kopfbinde, *f.*, δέσιμον τοῦ κεφαλιοῦ, bandeau, *m.*; (Königliche), διάδημα βασιλικὸν, diadème, *m.*

Kopfbrechen, *n.*, (τζάκισμα κεφαλιοῦ) κόπος πολὺς διὰ τὸ κεφάλι, *fig.* casse-tête, *m.*

Kopfbrechend, *adj.* ὁποῦ τζαλίζει τὸ κεφάλι, κοπιαστικὸς καὶ δύσκολος, très-difficile.

Köpfen, *v. a.* ἀποκεφαλίζω, décapiter, décoller; Bäume —, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, étêter (des arbres).

Kopfgeld, *n.*, Kopfsteuer, *f.*, δέσιμον κεφαλικὸν, (εἰς τὴν Τουρκίαν· χαράτζι), capitation, *f.*

Kopfgestell, *n.*, (eines Pferdes), ἡ κορυφαία τοῦ χαλινοῦ, têtière, *f.*

Kopfhänger, *m.*, ὁ ὑποκριτὴς, ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, bigot, hypocrite, cagot, *m.*

Kopfhängerey, *f.*, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρινομένη εὐλάβεια, cagoterie, bigoterie, *f.*

Kopfkissen, Kopfküssen, *n.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι, chevet, oreiller, *m.*

Kopfkohl, *m.*, τὸ κομβολάχανον, εἶδος λαχάνου, chou pommé, chou *m.* cabus.

Köpfnicken, *n.*, τὸ νεῦμα τῆς κεφαλῆς, inclination *f.* de tête.

Kopfraufe, *f.*, *fam.* γροῦπα εἰς τὸ κεφάλι, tiloche, *f.*

Kopfputz, *m.*, ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς, ornement *m.* de tête, coiffure, *f.*

Kopfsalat, *m.*, τὸ φυλλὸν τῆς σαλάτας, laitue *f.* pommée.

Kopfscheu, *adj.* φοβερὸς ὁποῦ φοβᾶται, ombrageux.

Kopfschmerz, *m.*, ὁ πονοκέφαλος, mal *m.* de tête.

Kopfschütteln, *n.*, τὸ τίναγμα τοῦ κεφαλιοῦ, secouement, branlement *m.* de tête.

Kopfstück, *n.*, τὸ εἰκοσάρι, (νόμισμα), pièce *f.* de vingt kreuzer; κομμάτι μὲ τὸ κεφάλι (ἀπὸ ἕνα ψάρι), morceau *m.* de tête (d'un poisson).

Kopfzeug, *n.*, ἡ σκούφια (γυναικῶν), coiffe.

Koppe, *f.*, κορυφὴ (βουνοῦ), cime, *f.*, sommet, *m.*; (Berg), βίλον (βελόνης κτλ.), tête (d'épingle etc.).

Koppel, *f.*, (Hunde), δύο ζεύγαρισμένα σκυλία μαζὶ δεμένα, couple, harde (de chiens), laisse (de lévriers), *f.*; (Pferde), περισσότερα ἄλογα μαζὶ δεμένα, plusieurs chevaux *m. pl.* attelés ensemble.

Koppeln, *v. n.* δένω μαζὶ (δυὸ λιστα σκυλία), coupler, attacher ensemble.

Koppelriemen, *m.*, τὸ λουρὶ τοῦ δέσιμον (τῶν σκυλιῶν), couple, harde, *f.*

Koppelweide, Koppeltrift, *f.*, ἡ βοσκή, commune, *f.*

Koppen, *v. n.* κάπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, étêter; *v. a.* (von

ben), βαγκάνω τὴν ἡάινην, liquor (des chevaux).

Korallе, f., τὸ κοράλλιον, corail, m.

Korallenfischer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει κοράλλια, corailleur, m.

Korallenfischerey, f., τὸ ψάρευμα τῶν κοραλλιῶν, pêche f. du corail.

Korb, m., τὸ καλάθι, panier, m.; corbeille, f.; (μεταφ.) ἡ ἀνανευσις, ἀρνησις, refus, m.; einen Korb geben, den Korb geben, ἀνανεύω, ἀπορρίπτω τὴν παρακάλεσιν (μάλιστα τὴν ζήτησιν εἰς ὑπανδρείαν), refuser q., refuser une proposition de mariage.

Körbchen, n., τὸ καλαθάκι, petit panier, corbillon, m.

Korbmacher, m., ὁ καλαθᾶς, καλαθοπαλός, vannier, m.

Koriander, m., τὸ κοριάνδρον, ὁ κοριάνδρος, (φυτόν), coriandre, f.

Korinthe, f., κορινθιακὴ σταφίδα, ζουφανιά, raisin m. de Corinthe.

Kork, m., ὁ φελλός, liége, m.

Korksohle, f., πατοῦνα ἀπὸ φελλόν, semelle f. de liége.

Korkstöpsel, m., τὸ στούμπωμα (ἀπὸ φελλόν), bouchon m. de liége.

Korkzieher, m., τὸ ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον βγάζουν τὸ στούμπωμα ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον, tire-bouchon, m.

Korn, (ein Korn), ἕνα σπειρί, ein, m., graine, f.; (Getreide), τὰ γενήματα, blé, m.; (Stoggen), ἡ βρίζα, seigle, m.; (Visier), τὸ καυκητήριον (εἰς μικρὰ τουφέκια), mire, f., bouton, m., (d'une arme à feu); (bey München), ἡ ποσότης τοῦ ἀσημιοῦ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ μία μονέδα, loi (de monnaie), f.; etwas auf's — nehmen, παιδεύω, σημαδεύω μὲ τὸ τουφέκι κτλ., coucher qc. en joue.

Kornähre, f., τὸ ἀστάχυ, épi m. de blé.

Kornblume, f., ὁ κύανος, γαλάζιον λουλουδι γινόμενον μεταξὺ τῶν σιταριῶν, bluet, barbeau, m.

Kornboden, m., τὸ σιτοφυλάκιον, σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι, grenier, m.

Kornbrand, m., ἡ ἐρυσίβη (φθορὰ τοῦ σίτου ὅταν φαίνονται τὰ σπειριὰ μαῦρα καὶ ὅλων κεκαυμένα), nielle, f.

Kornbranntwein, m., ρακὴ ἐβγαλμένη ἀπὸ βρίζαν, eau f. de vie de grains.

Körnchen, n., μικρὸν σπειρί (σίτου κτλ.), grain, m.

Kornellirsche, f., τὸ ξυλοκέρασον, cornouille, f.

Kornellirschenbaum, m., ἡ ξυλοκερασιά, cornouiller, m.

Körnen, v. n. μεταβάλλω εἰς σπειρία (οἷον τὸ μπαρούτι), granuler, grenailler (le plomb etc.), grener (la poudre à canon).

Kornhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ γενήματα (μάλιστα μὲ σιτάρια καὶ βρίζαν), trafic m. de blé.

Kornhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ γενήματα, ὁ σιταροπουλητής, marchand m. de blé.

Körnicht, adj. ὁποῦ ἔχει σχῆμα σπειριοῦ, qui ressemble à de petits grains.

Körnig, adj. ὁποῦ ἔχει σπειριὰ, ὁποῦ δὲν εἶναι κοῦμπι, grenu; (μεταφ.) καλός, bon; ἐνεργητικός, énergique.

Kornjude, m., f. Kornwucherer.

Kornwicke, f., ἄγριον βίκιον (φυτόν), vesce f. sauvage.

Kornwucherer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πολλὰ ἀκριβὰ τὰ σιτάρια ἢ τὴν βρίζαν (μάλιστα ὅταν εἶναι ἔλλειψις εἰς αὐτά), accapareur, m.

Kornwurm, m., σκωλῆκι ὁποῦ τρώγει τὰ σιτάρια, charançon, m., calandre, f.

Körper, m., τὸ σῶμα, τὸ κορμί, corps, m.

Körperbau, m., σχηματισμὸς τοῦ σώματος, conformation f. du corps.

Körperkraft, f., σωματικὴ δύναμις, force f. du corps.

Körperlich, adj. σωματικός, corporel, matériel.

Körpermessung, f., στερεομετρία (μέρος τῆς γεωμετρίας), stéréométrie, f.

Körperwelt, f., ὁ σωματικὸς ἢ ὑλικὸς κόσμος, monde m. matériel.

Kosen, v. n. συνομιλῶ (μέ τινα φιλικῶς), jaser, causer.

Kost, f., ἡ τροφὴ, τὸ φαγί, aliment, m., nourriture, f.; ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν τροφήν, διὰ τὸ φαγί, pension, f.

Kostbar, adj. ὁποῦ κοστάρει

πολύ, ἀκριβός. coûteux, cher; πολύτιμος, précieux, magnifique.

Kostbarkeit, *f.*, τὸ πολύτιμον, grande valeur, *m.*; ἕνα πολύτιμον πρᾶγμα, chose *f.* précieuse.

Kosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, dépens, frais, *m. pl.*

Kosten, *v. n.* κοστάρω, κοστίζω, coûter, revenir à tant.

Kosten, *v. n.* γεύομαι, δοκιμάζω, (τὸ φαγί ἢ τὸ πιστόν), goûter, essayer, éprouver.

Kostenfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα, défrayé.

Kostfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί, qui a la table franche.

Kostgänger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πληρώνει μίαν διωρισμένην ποσότητα διὰ τὸ φαγί, pensionnaire, *m.*

Kostgeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ φαγὶ (κάθε ἑβδομάδα, κάθε μῆνα κτλ.), pension, *f.*, (abonnement *m.* pour les frais de table).

Köstlich, *adj.* ἐξαίρετος, λαμπρός, précieux, excellent.

Kostspielig, *adj.* ἀκριβός, ὁποῦ κοστάρει πολύ, coûteux, dispendieux.

Kostverächter, *m.*, nur: er ist kein —, αὐτὸς εἶναι εὐχαρισημένος μὲ κάθε φαγί, εἶναι πολυφάγος, il n'est pas difficile (en égard des mets), il est grand mangeur.

Koth, *m.*, ἡ λάσπη, boue, fange, crotte, *f.*; ἡ λέρα, ordure, salissure, *f.*; τὰ σκατὰ (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν), excrément, *m.*

Köthe, *f.*, ἡ κλείδωσις κάτω εἰς τὸ παλάρι τοῦ ἀλόγου, boulet (d'un cheval), *m.*; (der Schrank), *f.* Schrank.

Kothig, *adj.* λασπώδης, γεμάτος λάσπαις, boueux, fangeux, crotteux; ἄπαστρος, λερωμένος, sale.

Kotzen, *v. n. vulg.* βήχω, tousser; — ξερνῶ, vomir.

Krabbe, *f.*, ὁ κάβουρας, τζαγανός, crabe, cancre, *m.*

Krabbeln, *v. n* ξύω μὲ τὰ δάκτυλα χαϊδεύοντας, gratter légèrement.

Krach, *m.*, ὁ κρότος, ὁ ἦχος (ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται), bruit, cras, *m.*

Krachen, *v. n.* τρίζω, ἐβγάζω κρότον (οἱον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται, ἀπὸ μεγάλας πέτρας ὁποῦ πίπτουν κτλ.), craquer, éclater, faire du bruit.

Krachmandel, *f.*, ἀμύγδαλον μὲ τὸ τζάκαλιον, amande *f.* cassante.

Krächzen, *v. n.* ἀναστενάζω βαρέως (μάλιστα ἀπὸ ἔλλειψιν ἀναπνοῆς), gémir, geindre; (von Raben), κρώζω, φωνάζω (ὡς ὁ κόραξ), crousser.

Krächzen, *n.*, ὁ βαρὺς ἀναστεναγμός, gémissement, *m.*; ὁ κρωγμός, (τὸ κρώξιμον), croassement, *m.*

Kracke, *f.*, *fam.* ἀχρεῖον ἄλογον, criquet *m.*, mazette, *f.*

Krackeel, *m.*, *vulg.* ſ. Zank.

Kraft, *f.*, ἡ δύναμις, ἰσχύς, force, vigueur, faculté, *f.*; δύναμις, ἐνέργεια, vertu, efficace, énergie, *f.*

Kräftig, *adj.* δυνατός, ἰσχυρός, fort, vigoureux; (nährend, stärkend), ἐνδυναμωτικός, δροσιτικός, fortifiant, nourrissant.

Kraftlos, *adj.* ἀδύναμος, ἄδυνατος, faible, épuisé.

Kraftlosigkeit, *f.*, ἡ ἀδυναμία, ἔλλειψις τῶν δυνάμεων, faiblesse, *f.*, épuisement, *m.*

Kraftmehl, *n.*, τὸ ἄμυλον, καταστατὰς, amidon, *m.*

Kraftvoll, *adj.* δυνατός, ἰσχυρός, vigoureux, énergique.

Kragen, *m.*, τὸ μέρος τοῦ ῥεμάτος ὁποῦ εἶναι γυρτοῦ εἰς τὸν λαιμόν, (τοῦ ὁ γιακᾶς), collet, rabat.

Kragstein, *m.*, (ἀρχιτεκ.), ἄρτυρμα, πέτρα ὁποῦ βγαίνει ἀπὸ τὸν τοῖχον, (archit.) console, *f.*

Krähe, *f.*, ἡ κορώνη, κορώνα, καρακάξα, cornaille, *f.*

Krähen, *v. n.* φωνάζω, (τοῦ πετεινοῦ), chanter, conquiner.

Krähenauge, *n.*, (ὀμμάτι κορώνης), καρύδι τι φαρμακερόν, (oeil de cornaille) noix vomique, *f.*

Krahn, *m.*, τὸ γερανιόν, γερανὸν τι ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ πράγματα εἰς τὸ καράβι, grue, *f.*, crane, *m.*

Kralle, *f.*, τὸ ἀνύχι, νύχι (ῥαμφῶν ζώων καὶ πουλιῶν οἱον· τοῦ γαίου κτλ.), griffe, serre, *f.*

Krällen, *v. n.* γραπζουνάω, λαβώνω μὲ τὸ νύχι, blesser avec les griffes, égratigner.

Kram, *m.*, ἡ πραγμάτεια (λιανοπωλητοῦ), trafic, commerce *m.* en détail; (Sachen), τὰ πράγματα, choses, affaires, *f. pl.*

Krämbude, *f.*, ἐργαστήρι (ξύλινον) λιανοπωλητοῦ, boutique (d'un mercier), *f.*

Krämen, *v. n.* ἀνακατώνω γυρεύοντας τι, γυρεύω, remuer, fouiller (pour chercher qc. etc.); (handeln), πραγματεύω, πωλῶ λιανὰ, faire le métier de mercier.

Krämer, *m.*, ὁ λιανοπουλητής, mercier, détailleur, *m.*

Krämerey, *f.*, ἡ λιανοπούλησις, mercerie, *f.*

Krämergewicht, *n.*, τὸ πραγματευτικὸν ζύγι, poids *m.* des marchands; *f.* Handelsgewicht.

Krämerinnung, *f.*, ἑταιρία (ἕνωσις) τῶν πραγματευτῶν (λιανοπωλητῶν), corps *m.* des merciers, communauté *f.* des merciers.

Krämermeister, *m.*, προεστὼς τῆς ἑταιρίας τῶν λιανοπωλητῶν, maître du corps des merciers.

Krämladen, *m.*, ἐργαστήρι λιανοπωλητοῦ, boutique (ou magazin) *f.* d'un mercier.

Krammetsvogel, *m.*, ἡ κίχλα, (Drossel), grive, *f.*

Krampe, *f.*, ἀγκίστρι μεγάλον σιδηρένιον, crampon, *m.*

Krämpe, *f.*, τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, retroussis (d'un chapeau), *m.*

Krämpel, *f.*, ἡ λανάρα, carde, drousette, *f.*

Krämpeln, *v. a.* λαναρίζω, carder.

Krampf, *m.*, ὁ σπασμὸς (εἰς τὰ μέλη), crampe, *f.*, spasme, *m.*

Krampfader, *f.*, ὁ κιρσὸς, ἰρούσκωμα φλέβας, varice, *f.*

Krampfartig, *adj.* ὅμοιος μὲ σπασμόν, spasmodique.

Krampfen, *v. a.* συσφίγγω (μὲ σπασμὸν), étreindre, resserrer (par la crampe); sich —, συσφίγγομαι ἀπὸ σπασμόν, être resserré par des crampes, par des convulsions.

Krampfig, *adj.* σπασμώδης, convulsif.

Krampfstillend, *adj.* ἀντισπασμοδικός, antispasmodique.

Kranich, *m.*, ὁ γέρανος (πουλὶ), grue (oiseau), *f.*

Krank, *adj.* ἄρρωστος, malade; — werden, ἀρρωστῶ, γίνομαι ἄρρωστος, tomber malade.

Kränkeln, *v. n.* εἶμαι ἀσθενὴς, (εἶμαι ζαΐφης), traîner, être maladif.

Kranken, *v. n.* εἶμαι ἄρρωστος, être malade.

Kränken, *v. a.* λυπίζω, προξενῶ λύπην, θλίβω, ἐγγίζω, mortifier, affliger, chagriner; sich —, *v. r.* λυποῦμαι, εἶμαι λυπημένος, s'affliger, se chagriner.

Krankenbett, Krankenlager, *n.*, ἡ κλίνη τοῦ ἀρρώστου, lit *m.* de malade; auf dem — liegen, εἶμαι πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι δι' ἀρρωστιάν, être alité.

Krankenhaus, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον, νοσοδοχεῖον, hôpital, *m.*

Krankenstube, *f.*, Krankenzimmer, *n.*, ὀνδὲ ἀρρώστου ἢ ἀρρώστων, appartement *m.* du malade, infirmerie, *f.*

Krankenwärter, *m.*, -terin, *f.*, ὁ (ἡ) νοσοκόμος, ἐκεῖνος (ἐκείνη) ὁποῦ δουλεύει τὸν ἄρρωστον, garde-malade, *m.*; garde, *f.*; im Kloster, ὁ νοσοκόμος κτλ. εἰς τὸ μοναστήρι, infirmier, *m.*; -ière, *f.*

Kranker, ein, der Kranke, ὁ ἄρρωστος, un malade.

Krankheit, *f.*, ἡ ἀρρωστία, νόσος, maladie, *f.*

Kränklich, *adj.* ἀσθενὴς, ἀρλιάσθενος, (ἀβίγης), maladif, valétudinaire.

Kränklichkeit, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία, santé *f.* languissante.

Kränkung, *f.*, ἡ ἐγγησις, mortification, *f.*, chagrin, *m.*; *f.* Kränken.

Kranz, *m.*, ὁ στέφανος, τὸ στεφάνι, (ἀπὸ κλαδιὰ ἢ λουλούδια), couronne, guirlande (de fleurs), *f.*; (Architekt.) ἡ χορωνὶς, (archit.) corniche, *f.*; (an Vorhängen etc.), στεφάνι διὰ στολισμὸν τῶν παραθύρων κτλ., pente etc.

Kränzchen, *n.*, μικρὸς στέφανος, petite couronne, *f.*; (eine Gesellschaft), συναναστροφὴ, συμπόσιον, cáterie, *f.*, cercle, *m.*

Kränzen, *v. n.* στεφανώνω, βάνω στέφανον, στολίζω μὲ στέφανον, couronner (de fleurs etc.).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Krapp, *m.*, τὸ ἐρυθρόδανον, ῥιζάρι (μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα), garance, *f.*

Krapbürste, *f.*, ξύστρα, βοῦρτσα σκληρή, gratte-boësse, *f.*

Krape, *f.*, (zum Tuch), ἡ λανάρα, carde, *f.*; — über Kratzeisen, *n.*, ξύστης, grattoir, *m.*, ratissoire, *f.*

Krätze, *f.*, (Krankheit), ἡ ψώρα, gale; teigne, *f.*; (Krätzicht), τὰ ῥινίσματα, raclure, *f.*, déchet, *m.*

Kratzen, *v. a.* ξύνω, τζουγχριανίζω, γραπζουνιάζω, gratter, égratigner; (Tuch ꝛc. —), λαναρίζω, ξαίνω, carder.

Kratzer, *m.*, ξύστης, grattoir, *m.*; σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ἐργάζουν τὸ στουπὶ ἀπὸ τὸ τουρφέι, tire-bourre, *m.*; (schlechter Wein), ἀχαμνὸν (ξυνὸν) κρασί, racle-boyau (mauvais vin), *m.*

Kratzfuß, *m.*, χαιρετισμὸς ὁποῦ γίνεται ξύνοντας τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι, révérence *f.* gauche (qui se fait en grattant la terre du pied).

Krätzig, *adj.* ψωριασμένος, galeux.

Kratzen, *v. a.* ξύω ἐλέγον μὲ τὰ νύχια, gratter légèrement.

Kraus, *adj.* κατζαρὸς, σγουρός, crépu; frisé.

Kraufe, *f.*, (der Haare), τὸ κατζάρωμα, τὸ σγουρὸν (τῶν μαλλιῶν), frisure (de cheveux), *f.*; (Halskraufe), τὸ λαιμοκούδουλον (τῶν ἀνδρῶν), fraise, cravate, *f.*

Kräuseln, *v. a.* κατζαρώνω, βασιρυχίζω, friser.

Krauſemünze, *f.*, ἡ κατζαρὴ μέντα (ἀρωματικὸν φυτόν), menthe *f.* crépue.

Kraushaarig, *adj.* ὁποῦ ἔχει κατζαρὰ τὰ μαλλιά, qui a les cheveux crépus, mouton-né.

Kraushopf, *m.*, ὁ κατζαρομάλλης, tête *f.* crépue ou moutonnée.

Kraut, *n.*, τὸ χόρτον, τὸ βότανον, herbe, *f.*; (Weißkohl), τὸ ἀπροπλάχανον, chou *m.* blanc.

Kräuterbuch, *n.*, βιβλίον περιέχον διάφορα χόρτα, herbier, *m.*

Kräuterfrau, *f.*, γυναῖκα ἀπὸῦ πωλεῖ διάφορα χόρτα, herbière, *f.*

Kräuterkäſe, *m.*, τυρὶ μὲ ἀρωματικὰ χόρτα, fromage *m.* vert.

Kräuterkenner, ſkundige, *m.*, ὁ βοτανιστὴς, ὁποῦ ηξεύρει τὰ διάφορα χόρτα, herboriste, botaniste, *m.*

Kräuterkiſſen, Kräuterſäckchen, *n.*, παχοῦλι μὲ χόρτα ἰατρικά, (méd.) sachet, *m.*

Kräuterkunde, Kräuterwiſſenſchaft, *f.*, ἡ βοτανικὴ, ἐπιστήμη τῶν διαφόρων χόρτων, botanique, *f.*

Kräuterkundige, *m.*, ſ. Kräuterkenner.

Kräutermann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ διάφορα βότανα, herboriste (qui vend des herbes), *m.*

Kräuterſammlung, *f.*, συλλογὴ βοτάνων, collection *f.* d'herbes.

Kräutertrank, *m.*, πιοτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ χόρτα, infusion *f.* médicinale.

Kräuterwein, *m.*, κρασὶ μὲ ἰατρικὰ χόρτα, vin d'herbes, vin *m.* médicinal.

Krautgarten, *m.*, κῆπος μὲ λαχανικὰ, jardin *m.* potager.

Krautjunker, *m.*, κύγκρης πὸῦ τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ χωρικὸς εἰς τὰ ἤθη του), fam. planteur *m.* de choux.

Kreatur, *f.* Creatur.

Krebs, *m.*, ἡ καραβίδα, écrevisse, *f.*; (ein Geſchwür), καρκίνος, ἡ φαγοῦσα, loup), cancer, chancre, cinome, *m.*; (Sternbild Zeichen des Thierkreiſes), καρκίνος (ἄστρον καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ), (astr.) cancer, *m.*, écrevisse *f.* du zodiaque et constellation

Krebsartig, *adj.* καρκινώδης, ὅμοιος μὲ τὸ πάθος καρκίνος λεγόμενον, chancreux, carcinomateux.

Krebsaugen, *n. pl.*, ἀμματα καραβίδας, yeux *m. pl.* d'écrevisse.

Krebſen, *v. n.* πιάνω καραβίδας, prendre des écrevisses.

Krebsgang, *m.*, *fig.* den Krebsgang gehen, πηγαίνω πρὸς τὰ πίσω, κάμνω πρόοδον πρὸς τὸν κύβουρον, aller à reculons, reculer.

Krebsſchale (Krebsnaſe), ὀστράκιον, καύκαλον καραβίδας, écaille d'écrevisse, *f.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Krebsſchere, *f.*, ἡ ῥοΐχτα τῆς καραβίδας, patte d'écrevisse, pince *f.* d'écrevisses.

Kreide, *f.*, τὸ ἄσπρον χῶμα ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ γράφιμον, τὸ τσιμεσῆρι, ἡ κρέτα, craie, *f.*; *fam.* mit doppelter Kreide ſchreiben, ἀπεργῶ περισσότερα ἀπὸ τὸ πρέπον εἰς τὸν λογαριασμόν, surfaire *v.*, lui demander trop; (in oder an) die Kreide kommen, κάμνω χρεωγύρισμα χρεώστης, contracter, faire des dettes; auf die Kreide zehren, τρώγω καὶ πίνω χωρὶς νὰ πληρώσω, boire et manger à crédit.

Kreiden, *v. a.* τρίβω μὲ τὸ τσιμεσῆρι, blanchir avec de la craie; *ſ.* Kreide.

Kreidenweiß, *adj.* ἄσπρος ὡσὰν τὸ τσιμεσῆρι, blanc comme craie.

Kreis, *m.*, ὁ κύκλος, cercle, *f.*; (eines Landes), ἐπαρχία, cercle, département, *m.*

Kreiſchen, *v. n.* φωνάζω δυνατὰ μὲ ψιλὴν φωνήν, crailler.

Kreiſel, *m.*, ὁ βέμβις, στρόμβος, ἡ τρούμπα, sabot, *m.*, toupie, *f.*

Kreiſeln, *v. n.* παίζω τὴν τρουμπα, saboter.

Kreiſen, *v. n.* γυρίζω εἰς κύκλον, tourner, se tourner.

Kreisförmig, *adj.* κυκλοειδής, circulaire, orbiculaire.

Kreislauf, *m.*, ἡ κυκλοφορία, ὁ γυρισμὸς εἰς κύκλον, circulation, *f.*

Kreißen, *v. n.* ἔχω τὰς ὠδῖνας, τοὺς πόνους τῆς γέννας, être en travail d'enfant.

Kreisſtadt, *f.*, ἡ πρώτη πόλις μιᾶς ἐπαρχίας, capitale *f.* d'un cercle.

Krempe, Krempe, *f.* Krämpe, Krämpeln.

Krepieren, *v. n.* ψοφῶ, crever, mourir.

Krepp, *m.*, Kreppe, *f.*, εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαλλίνου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μαύρου, crêpe, *m.*

Kreſſe, *f.*, (Fiſch), ὁ καβιὸς, γοβιός, (ψάρι), goujon (poisson), *m.*

Kreſſe, *f.*, (Pflanze), ὁ κάρδαμος, ἡ καρδαμένη, (φυτόν), cresson (plante), *m.*

Kreuz, *n.*, ὁ σταυρὸς, croix, *f.*; (Fenſterkreuz), *ſ.* Fenſterkreuz; (an Thieren), τὰ ἀπίσθια τῶν ζώων, croupe *f.* (d'un animal); (an Menſchen), ἡ ῥάχη μαζὺ μὲ τὰ πλευρὰ, reins, *m. pl.*, croupion *m.* (d'un homme); (Noth, Trübſal), ἡ θλῖψις, στενοχωρία, δυστυχία, affliction, peine, calamité, *f.*; zu Kreuze kriechen, ὑποτάσσομαι, ταπεινώνομαι, se soumettre, s'humilier.

Kreuzbrav, *adj.* πολλὰ καλὸς, τιμημένος, très-honnête.

Kreuzborn, *m.*, ἡ ἀγριοδαμασκηνιά, nerprun, *m.*

Kreuzen, *v. n.* (von Schiffen), τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (μὲ καράβια διὰ νὰ εὕρω τὸν ἐχθρὸν κτλ.), croiser (*v. n.*); *v. a.* σταυρώνω, βάνω σταυρωτά, croiser, mettre en croix; ſich —, *v. r.* κάμνω τὸν σταυρὸν, faire (le signe de) la croix; (ſich durchkreuzen), σταυρώνομαι (τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο), se croiser.

Kreuzer, *m.*, (eine Münze), τὸ κρανιτζάριον, kreuzer (monnaie), *m.*; (Schiff), καράβι ὁποῦ περιπολεῖ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἐχθρὸν κτλ., croiseur, *m.*

Kreuzerfindung, *f.*, ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ, invention *f.* de la sainte croix.

Kreuzerhöhung, *f.*, ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ, exaltation *f.* de la sainte croix.

Kreuzfahne, *f.*, ἡ σημαία τοῦ σταυροῦ, gonfalon *m.* avec le signe de la croix.

Kreuzfahrer, *m.*, ὁ σταυροφόρος (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν), croisé, *m.*; *ſ.* Kreuzzug.

Kreuzfahrt, *f.*, *ſ.* Kreuzzug.

Kreuzgang, *m.*, τὸ σταυροδρόμι, σκέπαστο (εἰς τὰ μοναστήρια), cloître, *m.*

Kreuzgewölbe, *n.*, σταυροειδὴς θόλος, voûte d'arête.

Kreuzhieb, *m.*, σταυρωτὴ σπαθιά, coup *m.* porté en croix.

Kreuzigen, *v. a.* σταυρώνω, βάνω εἰς τὸν σταυρὸν, crucifier; bas (Fiſch) —, σταυρώνω τὸ σῶμα μου (μὲ μετάνοιες κτλ.), mortifier sa chair; ſich —, *v. r.* κάμνω τὸν σταυρὸν, faire le signe de la croix.

Kreuzigung, *f.*, ἡ σταύρωσις, crucifiement, *m.*

Kreuzlahm, *adj.* ἐγκουσιασμέ-

νος, ἐρεινός; — machen, ξεχωρίζω, ἐρεινῶ.

Kreuzschnabel, Kreuzvogel, *m.*, πουλὶ τι ὁποῦ ἔχει τὰ δύο μέρη τῆς μύτης του σταυρωτά, bec croisé (oiseau), *m.*

Kreuzschnitt, *m.*, (χειρουργ.) σταυρωτὴ διακοπή, (chir.) incision *f.* cruciale.

Kreuzspinne, *f.*, εἶδος ἀράχνου (πανηγίκου) ὁποῦ κάμνει τὰ ὑφαμά του εἰς σχῆμα τροχοῦ, araignée *f.* porte-croix.

Kreuzträger, *m.*, ὁ σταυροφόρος (εἰς παράτειξιν), porte-croix, *m.*; (μεταφ.) ὁ δυστυχὴς, στεναχωρημένος, homme *m.* affligé de maux.

Kreuzweg, *m.*, τὸ σταυροδρόμιον, chemin croisé, carrefour, *m.*

Kreuzweise, *adv.* σταυρωτὰ, εἰς σχῆμα σταυροῦ, en croix, croisé.

Kreuzzug, *m.*, ἡ ἐκστρατεία τῶν σταυροφόρων (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, διὰ νὰ πάρουν τὴν Ἱερουσαλήμ), croisade, *f.*

Krichisch, *adj. fam.* ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, ὁποῦ ἔχει ὁμφαλολίμι εἰς κάθε πρᾶγμα, morose, hargneux, pointilleux; (schwierig, bedenklich), δύσκολος, ἀμφίβολος, difficile, épineux.

Kriebelkrankheit, *f.*, ἀρρωστία μὲ πολλοὺς σπαρμοὺς, maladie *f.* de Saint Guy.

Kriebeln, *v. n.* et *i.* εἶναι γεμάτον (σκωλήκια κτλ.), fourmiller (en parlant de vers etc.); (jucken), κρυώγω, πυροξενῶ ἡ αγωύρα, (τζουτζούκι), fourmiller, picoter.

Kriechen, *v. n.* ἕρπω, ἑρπίζω, μάρνομαι κατὰ γῆς, ramper, se traîner (par terre); (μεταφ.) ταπεινώνομαι (ὡς κόλακας), ramper (devant q.).

Kriechen, *n.*, τὸ ἑρπιαμα, rampement, *m.*

Kriechente, *f.*, ἡ κερκιδαλίδα, εἶδος νήσσης (πάπιας), cercelle, *f.*

Krieg, *m.*, ὁ πόλεμος, guerre, *f.*

Kriegen, *v. n.* πολεμῶ, κάμνω πόλεμον, faire la guerre.

Kriegen, *v. n. fam.* λαμβάνω, prendre, saisir, recevoir; ἀποκτῶ, gagner, obtenir.

Krieger, *m.*, ὁ πολεμιτὴς, στρατιώτης, guerrier, *m.*

Kriegerisch, *adj.* πολεμικὸς, guerrier, belliqueux, martial.

Kriegsbaukunst, *f.*, ἡ ἐπιστήμη τῆς ὀχυρώσεως, architecture militaire, fortification, *f.*

Kriegsbaumeister, *m.*, ὁ ὀχυρωτὴς, ὁποῦ ἠξεύρει νὰ ὀχυρώνῃ τὰ κάστρα, (ὁ ἐντσενίερος), ingénieur, *m.*

Kriegsbedürfnisse, *n. pl.*, τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου, munitions *f. pl.* de guerre.

Kriegscamerad, (-kamerad), *m.*, ὁ συστρατιώτης, camarade *m.* de guerre.

Kriegskasse, *f.*, τὸ πολεμικὸν ἀποθεματικὸν ταμεῖον, ἡ κάσσα πολεμική, caisse *f.* militaire.

Kriegsdienst, *m.*, ἡ δουλεία εἰς τὸν πόλεμον, service *m.* militaire.

Kriegserklärung, *f.*, ἡ μήνυσις τοῦ πολέμου, ἀποκήρυξις τοῦ πολέμου, déclaration *f.* de guerre.

Kriegsfeuer, *n.*, (τὸ πῦρ τοῦ πολέμου) ὁ πόλεμος (μεταφ.), (le feu de la guerre) la guerre (*fig.*).

Kriegsflotte, *f.*, πολεμικὸς στόλος, πολεμικὴ ἁρμάδα, armée *f.* navale.

Kriegsfuß, *m.*, κατάστασις στρατεύματος προετοιμασμένου διὰ πόλεμον, pied *m.* de guerre.

Kriegsgebrauch, *m.*, συνήθεια πολέμου, raison *f.* de guerre.

Kriegsgefangen, *adj.* αἰχμάλωτος, (σκλαβωμένος εἰς τὸν πόλεμον), prisonnier de guerre.

Kriegsgeräth, *n.*, τὰ σκεύη τοῦ πολέμου, équipage *m.* de guerre.

Kriegsgericht, *n.*, τὸ πολεμικὸν ἢ στρατιωτικὸν κριτήριον, tribunal *m.* de guerre, *f.* martiale.

Kriegsgott, *m.*, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης (εἰς τοὺς λαοὺς Ἕλληνας), Mars, dieu de la guerre), *m.*

Kriegsheer, *n.*, τὸ στράτευμα, ὁ στρατιώτης, armée, *f.*

Kriegsheld, *m.*, ὁ ἥρως εἰς τὸν πόλεμον, (τὸ παλικάρι), héros, guerrier, *m.*

†Kriegsknecht, *m.*, ὁ στρατιώτης, soldat, *m.*

Kriegskosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, frais *m. pl.* de la guerre.

Kriegskunst, *f.*, ἡ πολεμικὴ τέχνη, art *m.* militaire.

Kriegsleute, *f. pl.*, οἱ στρατιῶται, gens *pl.* de guerre.

Kriegslist, *f.*, τὸ στρατήγημα, πολεμικὸν μηχάνευμα ἢ τέχνευμα, stratagème, *m.*

Kriegsmacht, *f.*, πολεμικὴ δύναμις, forces, *f. pl.*, armée, *f.*

Kriegsmann, *m.*, ὁ στρατιώτης, homme de guerre, militaire, soldat, *m.*

Kriegsminister, *m.*, ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, ministre *m.* de la guerre.

Kriegsoperation, *f.*, πολεμικὸν ἐπιχείρημα, opération *f.* militaire.

Kriegsrath, *m.*, πολεμικὸν συμβουλευτήριον (συνέλευσις στρατηγῶν διὰ νὰ συμβουλεύσωσι διὰ πολεμικὰς ὑποθέσεις), conseil *m.* de guerre; (eine Würde), πολεμικὸς συμβουλάτορας, conseiller *m.* de guerre.

Kriegsrecht, *n.*, οἱ πολεμικοὶ νόμοι, droit *m.* militaire; ἡ πολεμικὴ κρίσις, justice *f.* militaire.

Kriegsrüstung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία εἰς πόλεμον, armement, *m.*, préparatifs *m. pl.* de guerre.

Kriegsschiff, *n.*, πολεμικὸν πλοῖον, πολεμικὸν καράβι, vaisseau *m.* de guerre.

Kriegsschule, *f.*, στρατιωτικὸν σχολεῖον, école *f.* militaire.

Kriegssteuer, *f.*, ὁδοιπορικὸν διὰ τὸν πόλεμον, contribution, *f.*

impôt *m.* (pour soutenir les frais de la guerre).

Kriegsvolk, *n.*, οἱ στρατιῶται, soldats, *m. pl.*, troupes, *f. pl.*

Kriegswesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν πόλεμον, οἱ πολεμικαὶ ὑποθέσεις, les affaires *f. pl.* militaires, tout ce qui appartient à la guerre.

Kriegszucht, *f.*, ἡ στρατιωτικὴ τάξις, στρατιωτικὴ παιδεία, discipline *f.* militaire.

Krimpen, *v. a.* γυσκεύω (τὰ ρούχον) διὰ νὰ μαζαγωθῇ, mouiller (le drap); sich —, *v. r.* μαζανόμαι, se rétrécir.

Kringel, *m.*, *f.* Bretzel.

Krinne, *f.*, ἡ σχισμάδα, χαραμμιὰ, rainure, fente, *f.*

Krippe, *f.*, ἡ φάτνη, τὸ παχνί, mangeoire; crèche, *f.*

Krippenbeißer, Krippensetzer, *m.*, ἄλογον ὁποῦ δαγκάνει τὴν φάτνην, cheval qui a le tic, tiqueur, *m.*

Krippenreiter, *m.*, *fam.* ἐκεῖνος ὁποῦ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ ἴδῃ μήπως ἐλεύθερον εἰς τινα, chercheur *m.* de franches lippées.

Kritik, *f.*, ἡ κριτικὴ, κρίσις εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, critique, *f.*

Kritiker, *m.*, κριτικὸς, ὁποῦ ἀνακρίνει (βιβλία κτλ.), critique, censeur, *m.*

Kritisch, *adj.* κριτικὸς, critique (*adj.*).

Kritisiren, *v. a.* et *n.* κρίνω, κάμνω κρίσιν ἢ ἀνάκρισιν (εἰς τέχνας ἢ ἐπιστήμας), critiquer; ἐλέγχω, μέγω, blâmer, censurer.

Kritteln, *v. n.* κρίνω μὲ μικροπρεπῆ τρόπον, ἐλέγχω κάθε παρατυχὸν πρᾶγμα, critiquer d'une manière minutieuse.

Kritteler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κρίνει μικροπρεπῶς, critique, gloseur, *m.*

Krittlich, *f.* Kricklich.

Kritzeln, *v. n.* et *a.* γράφω ἀχαμνὰ καὶ δυσκολοδιάβαστα, griffonner; die Feder kritzelt, τὸ κονδύλι τζουχτατίζει, γράφει ἀχαμνὰ, la plume crie.

Krokodill, *n.* (*m.*), ὁ κροκόδειλος, crocodile, *m.*

Krone, *f.*, ἡ (βασιλικὴ) κορώνα, (μεταφ.) ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, τὸ βασίλειον, couronne (*prop.* et *fig.*); — eines Baumes, κορυφὴ ἀνὸς δένδρου, couronne d'un arbre; *fig.* le fit die Krone der Frauen, αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸν ἐξαίρετα τῶν γυναικῶν, elle est la perle des femmes.

Krönen, *v. a.* κορωνιάζω, κορωνάρω, couronner (*prop.* et *fig.*).

Kronerbe, *m.*, διάδοχος τῆς κορώνας ἢ τοῦ θρόνου, héritier *m.* de la couronne.

Kronengold, *n.*, τὸ ἐγκωμιάστικον χρυσάφι, τῆς καλυτέρας τιμῆς, bas or, *m.*

Kronleuchter, *m.*, τὸ πολυκάνδηλον, lustre, *m.*

Kronprinz, *m.*, ὁ βασιλικὸς διάδοχος, διάδοχος τοῦ βασιλείου, prince *m.* royal.

Kronprinzessin, *f.*, ἡ σύζυγος τοῦ βασιλείου διαδόχου,

épouse *f.* du prince royal; *ἡ διάδοχος τοῦ βασιλέως*, héritière *f.* de la couronne.

Kronsbeere, *f.*, s. Preißelbeere.

Krönung, *f.*, *ὁ κορωνισμός*, *τὸ κορωνάρισμα*, couronnement, *m.*

Kronwerk, *n.*, *περιτείχισμα* (*ὀχύρωμα*) *εἰς σχῆμα κορώνας*, (fortif.) ouvrage *m.* à couronne.

Kropf, *m.*, (bey Vögeln), *ὁ πρόλοβος*, *ἡ γκοῦμπα τῶν πτηνῶν*, jabot, gosier, *m.*, poche (des oiseaux); (bey Menschen), *τὸ χελωνάκι*, *οἱ χοιράδες*, *ἡ βρογχοκήλη*, *πρόσμα τοῦ λαιμοῦ*, goître, *m.*, écrouelles (des hommes), *f. pl.*

Kropfgans, *f.*, *ὁ πελεκάνος*, (*πουλλίον*), pélican, *m.*

Kropfig, *adj.* *ὅπου ἔχει χελωνάκι κτλ.*, goîtreux; (s. Kropf).

Kropftaube, *f.*, *περιστερὰ μὲ πρόλοβον*, *μὲ γκοῦμπαν*, pigeon *m.* grand gosier.

Krösus, s. Cröesus.

Kröte, *f.*, *ὁ φρῦνος*, *φύσαλος*, *κοινῶς* *ὁ κούβακας*, *ἡ ζάμπα*, *μπρίσκα*, crapaud, *m.*

Krücke, *f.*, *ἡ βακτηρία*, *πατερίτσα*, bequille, potence, *f.*; (Ofenkrücke), *τὸ κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὰ καρβουνα*, râble, *m.*

Krug, *m.*, *ἡ στάμνα*, *ὑδρία*, *τὸ ἰμπρίκι*, cruche, *f.*; (Schenke), *τὸ καπηλεῖον*, cabaret, *m.*

Krüger, *m.*, *ὁ κεπάγιος*, (*ὑποδ πωλεῖ κρασί*, *πίβαν*, *βαρέλι*), cabaretier, *m.*

Krume, *f.*, Krümchen, *n.*, *ἡ ψίχα*, mie, miette, *f.*

Krümelig, *adj.* *ὅπου εὔκολα τρίβεται*, *τσαμπένος*, qui s'émie, qui s'émiette.

Krümeln, *v. n.* *τρίβω* (*ψωμὶ κτλ.*), *κάμνω ψίχας*, émier, émietter.

Krumm, *adj.* *στραβός*, tortu, crocho; *καμπύλος*, *λυγισμένος*, courbe, courbé; *στρεβλός*, *στραβωμένος*, *κολοπατός*, tortueux, sinueux.

Krummbeinig, *adj.* *στραβοπόδαρος*, qui a les jambes tortues, cagneux.

Krummdarm, *m.*, (*ἀνατομ.*) *καμπύλον ἔντερον* (*εἰς τοὺς λεγόνας*), (anat.) iléum, iléon, *m.*

Krümme, Krümmung, *f.*, *ἡ στραβάτης*, *τὸ στραβώμα*, *καμπύλωμα*, *λύγισμα*, courbure, courbité, sinuosité, tortuosité, *f.*; — eines Flusses, *στρογγύλωμα ποταμοῦ*, coude *m.* d'une rivière.

Krümmen, *v. n.* *στραβώνω*, *καμπυλώνω*, *λυγῶ*, courber, tortuer, cambrer.

Krummholzöhl, (Krummholzöhl), *n.*, *λάδι ἀπὸ τὴν ἄγριαν πεύκην*, *ἀπὸ τὴν ἀγριοκουκουναριάν*, huile *f.* de pin de montagne.

Krummlinig, *adj.* (*γεωμ.*) *καμπυλόγραμμος*, (géom.) curviligne.

Krummstab, *m.*, *ῥάβδος ποιμαντική*, *πατερίτσα* (*ξεπισκόπου*), crosse, *f.*

Krummstroh, *n.*, *τὰ μικρὰ ἄχυρα*, petite paille, *f.*

Krümpeln, *f.* Zerknittern.

Krüppel, *m.*, *ὁ κολοβωμένος*, homme *m.* estropié; *χωλὸς καὶ κουτσός*, homme boiteux.

Krüppelig, *adj.* *κολοβωμένος*, *ὠλόκληρος* (*εἰς τὰ μέλη τοῦ σώματος*), estropié, mutilé; (von Bäumen), *κολοβωμένος*, *ξεριζωμένος καὶ ξεκλαδεμένος*, rabougri.

Kruste, *f.*, *ἡ φλοιὸς* (*τοῦ ψωμιοῦ καὶ εἰς πληγὴν ὀφλαδεμένην*), croûte, *f.*

Krystall, *m.*, *τὸ κρύσταλλον*, cristal, *m.*

Krystallen, *adj.* *κρυστάλλινος*, *κρυσταλλένιος*, de cristal.

Krystallinisch, *adj.* *κρυσταλλοειδής*, de la nature du cristal.

Krystall-Linse, *f.*, *τὸ κρυσταλλινον ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ*, *ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ*, (anat.) cristallin, *m.*

Krystallisiren, *v. n.* *κρυσταλλώνω*, cristalliser; *v. n.* *κρυσταλλώνομαι*, se cristalliser.

Kübel, *m.*, *τὸ καδί*, *βουτσί*, baquet, *m.*

Kubikfuß, *m.*, *κυβικὸς πούς* (*μέτρον*), pied cube.

Kubikwurzel, *f.*, *ἡ κυβικὴ ῥίζα*, racine *f.* cube.

Kubikzahl, *f.*, *ὁ κύβος ἀριθμός*, cube, nombre cube.

Kubisch, *adj.* *κυβικός*, cubique.

Küche, *f.*, *μαγειρεῖον*, cuisine, *f.*; — *τὸ μαγείρεμα*, cuisine (action de cuire), (état) Küche, *μαγειρικὴ*

τοῦ κάλ. ψοχρωῦ, viandes f. pl. froides.

Kuchen, m., ἡ πῆτα, τὸ πλακοῦντιον, gâteau, m.

Kuchenbäcker, m., ὁ ψωμᾶς ὁποῦ κάμνει πήτας, pâtissier, m.

Küchengarten, m., περιβόλι μὲ λαχανικά, potager, jardin m. potager.

Küchengeſchirr, Küchengeräth, n., σγεῖον τοῦ μαγειρείου, mobilio m. de cuisine; — ἡ σγεία τοῦ μαγείρειου, batterie f. de cuisine.

Küchengewächs, n., φυτὸν ἢ χόρτον τοῦ μαγειρείου, λαχανικόν, herbe f. potagère, légume, m.

Küchenjunge, m., παιδὶ ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ μαγειρεῖον, marmiton, m.

Küchenmeiſter, m., ὁ πρωτομάγειρος, chef m. de cuisine.

Küchenmeſſer, n., μαχαῖρι τοῦ μαγειρείου, couteau m. de cuisine.

Küchenſalz, n., ſ. Kochſalz.

Küchenſchrank, m., γτουλάπι δι᾽ τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά, garde-manger, m.

Küchenſchürze, f., ἡ ποδιὰ, τὸ ὑφάσμα διὰ τὸ μαγειρεῖον, tablier m. de cuisine.

Küchenzettel, m., ὁ καταλόγος τῶν μαγειρευμένων φαγητῶν, menu (d'un repas), m.

Küchlein, n., τὸ ὀρνιθοπουλον, poussin, m.

Kuckuck, ſ. Gukuck.

Kufe, f., τὸ καδὶ, βουτζί, cuve f.; (am Schlitten), ſ. Schlittenkufe.

Küfer, ſ. Böttcher.

Kugel, f., ἡ σφαῖρα, boule, f.; (Kanonenkugel), τὸ βόλι διὰ τὰ κανόνια, boulet, m.; (Flintenkugel), ἡ μπάλλα τοῦ τουφεκιοῦ, balle, f.; Kugeln wechſeln, μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre au pistolet.

Kugelbahn, f., ſ. Kegelbahn.

Kugelbüchſe, f., τουφέκι τοῦ ὁποίου τὸ καλάμι εἶναι ἀπὸ μέσα σκαλισμένον, arquebuse f. rayée.

Kugelform, f., σχῆμα σφαιροειδὴς, forme f. sphérique; — zu Flintenkugeln ꝛc., καλοῦπι μὲ τὸ ὁποῖον χύνουν τὰ μολύβια διὰ τουφέκια, moule m. à jeter des balles.

Kugelförmig, adj. σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς, en forme de boule, sphérique.

Kugellack, m., κόκκινον χρῶμα τι εἰς βώλους γυασμένον, laque f. en boules.

Kugellehr, n., τὸ καλοῦπι διὰ τὰ βόλια, passe-balle, passe-boulet, m.

Kugeln, v. a. κυλίω, rouler (v. a.); v. n. κυλοῦμαι, κυλιοῦμαι, rouler (v. n.); (kegeln), παίζω τοὺς παστελίσκους, jouer à la boule, nax quilles; ſ. Kegeln.

Kugelrund, adj. σφαιρικὸς, στρόγγυλος ὡσὰν σφαῖρα, tout rond, sphérique.

Kugelzieher, m., ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὴν μπάλλαν, tire-balle, m.

Kuh, f., ἡ ἀγελάδα, vache, f.

Kuheuter, n., τὸ βυζὶ τῆς ἀγελάδας, pis m. de vache.

Kuhfladen, Kuhmiſt, m., κοπριὰ ἀγελάδας, bouse, bouze, f.

Kuhhaar, n., τρίχες ἀγελάδας, poil m. de vache, bourre, f.

Kuhhaut, f., ἀγελαδινὸν δέρμα, peau f. de vache.

Kuhhirt, m., ὁ ἀγελαδοβοσκὸς, βουκόλος, vacher, m.

Kuhhirtin, f., ἡ ἀγελαδοβοσκοῦ, ἡ βουκόλος, vachère, f.

Kuhkalb, n., μοσχάρι ἀηλικὸν, veau femelle, m.

Kuhkäſe, m., ἀγελαδινὸν τυρὶ, fromage m. de lait de vache.

Kühl, adj. ψυχρὸς, ψυχρούτσικος δροσερὸς, frais; adv. δροσερὰ, fraîchement.

Kühle, f., ἡ ψύχρα, δροσιὰ, fraîcheur, f., frais, m.

Kühlen, v. a. καταψυχραίνω, δροσίζω, rafraîchir.

Kühlend, adj. δροσιστικὸς, réfrigérant.

Kühlkaſſe, n., τὸ δροσιστικὸν ἀγγεῖον (διὰ ῥακὴν), (chim.) réfrigérant, m.

Kühltrank, m., δροσιστικὸν πιοτὸν, potion f. réfrigérative.

Kühlung, f., τὸ καταψύχραμα, δρόσισμα, rafraîchissement, m.

Kuhmilch, f., ἀγελαδινὸν γάλα, lait m. de vache.

Kuhmiſt, m., ἀγελαδινὴ κοπριὰ, fiente (ou fumier m.) f. de vache.

Kühn, adj. τολμηρὸς, ἀθάδης, hardi, courageux.

Kühnheit, f., ἡ τόλμη, τολμηρία, ἀθάδεια, hardiesse, f.

Kühnlich, *adv.* τολμηρῶς, αὐθαδῶς, hardiment.

Kuhpocken, *f.* Schafblattern.

Kuhschwanz, *m.*, οὐρὰ ἀγελάδος, queue *f.* de vache.

Kuhstall, *m.*, σταῦλος δι' ἀγελάδας, étable *f.* à vaches.

Kuhweizen, *m.*, τὸ μελάμπυρον, φυτὸν τι ὁπου τρώγουν αἱ ἀγελάδαις, blé de vache, mélampirum, *m.*

Kümmel, *m.*, τὸ κύμινον, cumin, *m.*

Kummer, *m.*, ἡ λύπη, ἡλίψις, chagrin, souci, *m.*, peine, *f.*

Kümmerlich, *adv.* θλιβερῶς, στενοχωρημένος, ταλαίπωρος, soucieux, misérable.

Kummerlos, *adj.* ἀλύπητος, sans chagrin, sans souci.

Kümmern, sich, λυποῦμαι, s' affliger, se mettre en peine; (sorgen), φροντίζω, avoir soin, prendre soin.

Kümmernis, *f.*, ἡ λύπη, θλῖψις, chagrin, souci, *m.*

Kummervoll, *adj.* λυπηρός, θλιβερός, plein de chagrin, de souci.

Kummet, *n.*, εἶδος ζυγοῦ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων τὰ ὁποῖα τραβοῦν φορτωμένα ἁμάξια, collier (d'un cheval de trait), *m.*

Kumpf, (Kumpfen), *m.*, εἶδος λεκάνης, jatte, *f.*

Kund, Kundbar, *adj.* γνωστὸς, γνωρισμένος, notoire, public, connu.

Kunde, *f.* (*m.*), Kundmann, *m.*, ὁ ἀγοραστὴς, (τουρκ. μουσιερὴς), chaland, *m.*, pratique, *f.*

Kunde, *f.*, ἡ εἴδησις, γνῶσις, connaissance, notice, *f.*

Kundig, *adj.* μαθημένος, ἐπιστήμων, ὁποῦ ἔχει εἴδησιν, γνῶσιν, expert.

Kundmann, *f.* Kunde.

Kundschaft, *f.*, ἡ εἴδησις, connaissance, *f.*; (im Handel), οἱ ἀγορασταὶ, (τουρκ. οἱ μουστερήδες), chalandise, pratique, *f.*; (bey Handwerkern), τὸ μαρτυρικὸν γράμμα ὁποῦ χαμπάνει ὁ δοῦλος τοῦ τεχνίτου ὅτι ἠξεύρει τὴν τέχνην του, certificat *m.* d' un garçon de métier.

Kundschafter, *m.*, ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος), espion, *m.*

Künftig, *adj.* μέλλων, ἐρχόμενος, futur, prochain; ins Künftige, εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, εἰς τὸ ἐξῆς, à l'avenir, désormais, dorenavant.

Kunkel, *f.*, ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον, quenouille, *f.*

Kunkelleben, *n.*, μέρος τοῦ σπιτιοῦ ὁποῦ λαμβάνουν καὶ αἱ γυναῖκες, lief *m.* féminin.

Kunst, *f.*, ἡ τέχνη, art, *m.*; ἐπιτηδειότης, adresse, *f.*; χειροτέχνη, métier, profession, *f.*; μηχανὴ (μάλιστα ὑδραυλική), machine, machine *f.* hydraulique; die schwarze Kunst, ἡ μαγεία, magie noire, nécromance, *f.*; — ὁμοίως· εἶδος τι χαλκογραφίας (εἰς τὴν ὁποίαν δὲν φαίνονται αἱ γραμμαὶ), gravure *f.* en manière noire.

Kunstausdruck, *m.*, ἐκφρασις, λέξις τεχνική, terme *m.* technique.

Kunstdrechsler, *m.*, ὁ τεχνίτης τορνευτὴς, (ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον), tabletier.

Künstelei, *f.*, ἡ μεγάλη ἀκριβεία, (trop grand) raffinement, *m.*; *f.* Künstlerei.

Künsteln, *v. n.* λεπτολογῶ, κάμνω τι μὲ παραπολλὴ καὶ ἄνοστην τέχνην, travailler avec trop de raffinement.

Kunstfeuer, *n.*, τεχνικαῖς γιαῖς (οἷον· φυσαίκι κτλ.), feu *m* d'artifice.

Kunstfleiß, *m.*, ἡ ἐπιμέλεια τὰς τέχνας, ἡ ἐπιδεξιότης, industrie, *f.*

Kunstgärtner, *m.*, τεχνικὸς μαθημένος κηπουρὸς, jardinier *m.* jardinier.

Kunstgenoß, Kunstverwandt, *m.*, σύντεχνος, συντεχνίτης, frère *m.* qui exerce le même art.

Kunstgriff, *m.*, τὸ τέχνευμα, μηχάνευμα, adresse, *f.*, artifice, *m.*

Kunsthandel, *m.*, χαρτιὰ μὲ ζωγραφίαις καὶ χαραγραμμένας εἰκόνες, *m.* d'estampes, de tableaux etc.

Kunsthändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ ζωγραφίαις, marchand *m.* d'estampes.

Kunstkammer, *f.*, συλλογὴ θριγγων (τεχνικῶν) πραμάτων, ὁ τόπος ὁποῦ τὰ φυλάγουν, cabinet *m.* de curiosités.

Künstler, *m.*, ὁ ἐλεύθεριος γὶης, οἷον· ζωγράφος, ἀρχιτέκτων κτλ., artiste, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

künstlich, *adj.* τεχνικός, fait avec art, artificiel.

Kunstmäßig, *adj.* τεχνικός, κατὰ τοὺς νόμους τῆς τέχνης, technique, selon les règles de l'art.

Kunstmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς μίαν ὑδραυλικὴν μηχανήν, fontainier, maître fontainier.

Kunstrad, *n.*, τροχὸς μιᾶς μηχανῆς ὑδραυλικῆς, roue *f.* d'une machine hydraulique.

Kunstreich, *adj.* πολύτεχνος, πολλαπλοῦς, ingénieux, fait avec beaucoup d'art.

Kunstrichter, *m.*, ὁ κριτὴς εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, critique, *m.*

Kunstrichtern, -richten, *v. a.* ἀναγράφω (πολλὰ λεπτομερῶς), critiquer, censurer.

Kunstsachen, *f. pl.*, ἔργα τῆς τέχνης (ἁλίσιμα τῆς ζωγραφίας κτλ.), ouvrages *m. pl.* de l'art.

Kunststück, *n.*, τεχνικὸν ἔργον, ouvrage *m.* fait avec art; (Taschenspielerkunststück), μία τέχνη, ένα τέχνασμα, tour *m.* d'adresse, tour *m.* de passe-passe, *m.*

Kunstwerk, *n.*, πολύτιμον ἔργον (δηλαδὴ ζωγραφία, ἄγαλμα κτλ.), ouvrage *m.* de l'art.

Kunstwort, *n.*, τεχνικὸς λόγος, τεχνικὴ φράσις, terme technique, terme *m.* de l'art.

Kupfer, *f.*, ζαδί, cuve, *f.*

Kupfer, *n.*, ὁ χαλκός, (κουρκ. μπακιρι, μπακιοῦρι), cuivre; (Kupferstich), τὸ ἐκτύπωμα, ἡ χαλκογραμμένη εἰκόνα, estampe, gravure, *f.*

Kupferbergwerk, *n.*, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) χαλκοῦ, mine de cuivre, minière *f.* de cuivre.

Kupferblatt, *n.*, *s.* Kupferstich.

Kupferdrucker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει τὰς χαλκογραμμένας εἰκόνας, imprimeur *m.* en taille-douce.

Kupferfarbig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ χαλκοῦ, de couleur de cuivre.

Kupfergeld, *n.*, χαλκέναις μονέδαις, monnaie *f.* de cuivre.

Kupfergrün, *n.*, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, τὸ γιῶμα, vert *m.* de gris.

Kupferhammer, *m.*, χαλκεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σφυροκοπεῖται ὁ χαλκός, forge *f.* à cuivre.

Kupferhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ χαλκόν, trafic *m.* en cuivre; (Kupferstichhandel), πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμένους εἰκόνες, trafic en tailles douces.

Kupferhändler, *s.* Kupferstichhändler.

Kupfericht, *adj.* χαλκοειδής, ὅμοιος μὲ χαλκόν, cuivreux, qui ressemble à du cuivre.

Kupferig, *adj.* χαλκοειδής, cuivreux; (vom Gesicht), κόκκινος (εἰς τὸ πρόσωπον) ἀπὸ πολλὰ σπειριά, *fig.* empourpré.

Kupfern, *adj.* χαλκοῦς, χάλκινος, χαλκένιος, de cuivre

Kupferplatte, *f.*, ἡ χαλκινὴ (χαλκένια) πλάκα, plaque *f.* de cuivre; — für Kupferstiche, διὰ τοὺς χαλκογράφους, planche *f.* de cuivre.

Kupferroth, *adj.* κόκκινος ὡσὰν τὸν χαλκόν, de couleur de cuivre.

Kupferschmidt, *m.*, ὁ χαλκεὺς, χαλκεὰς (ὁποῦ δουλεύει τὸν χαλκόν), chaudronnier, *m.*

Kupferstecher, *m.*, ὁ χαλκογράφος, graveur *m.* (en taille-douce).

Kupferstecherkunst, *f.*, ἡ χαλκογραφία, gravure *f.* (en taille douce), art *m.* de graver.

Kupferstich, *m.*, χαλκογραμμένη εἰκόνα, ἐκτυπωμένη ἀπὸ χαλκένιαν πλάκαν, (εἰκὼν χαρτινή), gravure, estampe, *f.*

Kupferstichhandel, *m.*, πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμένας εἰκόνες, trafic *m.* en tailles-douces.

Kupferstichhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ χαλκογραμμένας εἰκόνας, εἰκονοπώλης, marchand *m.* d'estampes.

Kupferwasser, *n.*, ὁ χάλκανθος, (κουρκ. ἡ καραμπογιά), couperose, *f.*

Kuppe, *f.*, (am *m.* ἡ ἄκρη, bout, *m.*; (Fingerkuppe), ἡ ἄκρη τοῦ δακτύλου, bout du doigt; (Nadelkuppe), τὸ κομβὶ τῆς καφφοβελόνης, tête *f.* d'épingle.

Kuppel, *f.*, ὁ θόλος, (κουρκ. ὁ κοπμάς), coupole, *f.*

Kuppelei, *f.*, ἡ μαιρωπία, (προξένησις πορνείας), fam. maquerellage, *m.*

Kuppeln, *v. n.*, συνδένω, (πόρνας), complaire, (fr. Merpeln);

(als Kuppler), μαστροπεύω, κάμνω τὸν μαστρωπόν, faire le maquereau (ou la maquerelle).

Kuppelpelz, m., (im Scherz), τὸ χάρισμα ὑποῦ λαμβάνει τις διὰ τὴν προξένησιν μιᾶς ὑπανδρείας, paraguante, f.

Kuppler, m., ὁ μαστρωπός, (τουρκ. πεζεβένγκης), maquereau, m.

Kupplerin, f., ἡ μαστρωπή, (τουρκ. πεζεβένγκησσα), maquerelle, entremetteuse, f.

Kürass, m., ὁ (σιδηρένιος) θώραξ, cuirasse, f.

Kürassier, Kürassirer, m., ὁ θωρακοφόρος ἱππεύς, cuirassier, m.

Kurbel, f., τὸ χειρολλὶ μὲ τὸ σπάϊον γυρίζουν ἕναν τροχὸν κτλ., manivelle, f.

Kürbiß, m., ἡ κολοκύνθη, τὸ κολοκύνθι, citrouille, f.

Kürbißflasche, f., ἡ λαγκὲ ἐκ κολοκύνθης, calebasse, gourde, f.

Kürschner, m., ὁ γούνας, pelletier, m.

Kürschnerhandwerk, n., ἡ τέχνη τοῦ γούνα, (γούνα), métier m. du pelletier, pelleterie, f.

Kurz, adj. βραχύς, κοντός, court; (μεταφ.) σύντομος, bref, court, succinct, concis; eine kurze Sylbe, βραχεῖα συλλαβή, une syllabe brève, une brève; kurze Waaren, μικρὰ πράγματα, (οἷον· τσιμπακέραις, δακτυλίδια, μαχαίρια, ψαλίδια κτλ.), de la quincaillerie; kurz angebunden, ἀράθυμος, ὑποῦ εὔκολα θυμώνει, qui a la tête près du bonnet; zu kurz kommen, χάνω, ἔχω ζημίαν, perdre, avoir du désavantage; den Kürzern ziehen, νικοῦμαι, χάνω, être vaincu, perdre; einen kurz halten, κατακρατῶ τινά, δὲν τοῦ ἀφίνω πολλὴν ἐλευθερίαν, tenir q. de court; kurz und gut, κοντολογῆς, μὲ ἕναν λόγον, bref, en un mot.

Kurzathmig, adj. ἀσθματικός, ὑποῦ ὑπωπνέει μὲ δυσκολίαν, asthmatique, qui a l'haleine courte.

Kurzbeinig, adj. κοντοπόδαρος, qui a les jambes courtes.

Kürze, f., ἡ βραχύτης, brièveté, f.; συντομία, concision, f.

Kurzgewehr, n., κοντάρι (λόγχη) τοῦ δεκάρχου (κοινῶς) τοῦ κιποράλου, hallebarde (du caporal), f.

Kürzlich, adv. ἐν συντομίᾳ, συντόμως, brièvement, en peu de mots; πρὸ ὀλίγου, νεωστί, depuis peu.

Kurzköpfig, adj. fam. ἀράθυμος, ὑποῦ εὔκολα θυμώνει, emporté, qui a la tête près du bonnet.

Kurzsichtig, adj. κοντόφθαλμος, qui a la vue courte.

Kurzsichtigkeit, f., ἡ κοντοφθαλμία, vue f. courte.

Kurzweile, f., τὸ διασκέδασμα, ἡ διατριβὴ καιροῦ, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), passe-temps, m., badinerie, f., amusement, m.

Kurzweilen, v. a. διασκεδάζω, κάμνω διασκεδάσεις, (κάμνω χωρατάδες), (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), plaisanter, badiner.

Kurzweilig, adj. νόστιμος, διασκεδαστέος, (τουρκ. ἐγλεντισμένος), plaisant, facétieux.

Kurzwildpret, n., τὰ ὀρνίθια τοῦ ἐλαφίου, (chass.) menus droits, m. pl.

Kuß, m., τὸ φίλημα, baiser, m.

Küssen, v. a. φιλῶ, baiser, donner un baiser, embrasser.

Küssen, n., τὸ φιλεῖν, τὰ φιλήματα, baisement, m.

Küssen, (Kissen), n., τὸ προσκεφάλαιον, μαξιλλάρι, coussin, m.

Küssenziehe, Küssenzieche, f., περιτύλιγμα τοῦ προσκεφαλαίου, taie f. d'oreiller.

Küste, f., τὸ περιγιάλι, τὸ παραθαλάσσιον, côte, f., rivage, bord, m.

Küstenbewahrer, m., κατὰ ὑποῦ φυλάγει τὰ παραθαλάσσια, garde-côte, m.

Küstenbewohner, m., κατὰ τὸ παραθαλασσίου, riverain.

Küstenfahrer, m., καράβι ξύλ. παραθαλάσσιον, (cabotier, m.

Küstenfahrt, f., ταξίδι εἰς το παραθαλάσσιον, botage, m.

Küster, m., ὁ οἰκονόμος τ ἐκκλησίας, ἐκκλησιάρχης, cristain, m.

Kutsche, f., ἁμάξι (μὲ πορτ ρα καὶ κλεισμένον), carosse, m.

Kutschenbaum, m., τὸ ξύλον ὁποῦ [illegible]

oder μέρος τοῦ ἁμαξίου μὲ τὸ ἐμπροσθινόν, flèche *f.* de carrosse.

Kutschenfenster, *n.*, γυαλὶ εἰς τὸ ἁμάξι, glace, vitre, *f.*

Kutschenhimmel, *m.*, ἡ σκέπη τοῦ ἁμαξιοῦ, impériale, *f.*

Kutschenkasten, *m.*, τὸ κλεισμένον μέρος τοῦ ἁμαξιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ καθίσματα, corps *m.* de carrosse.

Kutschenkissen, *m.*, μαξιλλάρι τοῦ ἁμαξίου, coussin *m.* de carrosse.

Kutschenriemen, *m.*, τὸ λουρὶ, ζυγὶ τοῦ ἁμαξιοῦ, soupente, *f.*

Kutschenschlag, *m.*, Kutschenthür, *f.*, ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ, portière, *f.*

Kutscher, *m.*, ὁ ἁμαξᾶς, cocher, *m.*

Kutscherbock, Kutschersitz, *m.*, τὸ κάθισμα τοῦ ἁμαξᾶ, siége *m.* du cocher.

Kutschiren, *v. a.* et *n. fam.* πηγαίνω μὲ ἁμάξι, mener un carrosse; aller en carrosse.

Kutschpferd, *n.*, ἄλογον ἁμαξιοῦ, cheval *m.* de carrosse.

Kütt, *s.* Kitt.

Kutte, *f.*, τὸ ῥάσσον τῶν καλογήρων, froc, *m.*

Kuttel, *f.*, Kutteln, (*pl.*), Kuttelfleck, *m. pl.*, τὰ ἔντερα (ἐνὸς σφαγμένου ζώου), tripailles, *f. pl.*

Kux, *m.*, μέρος ἀπὸ ἕνα μεταλλεῖον (λαγοῦμι μεταλλεῖον), portion *f.* d'une mine.

Kuxkränzler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τὰ μέρη λεγόμενα, négociateur *m.* des mines; Kux, (*s.* Kux).

L.

Lab, *n.*, ἡ πητνὰ, μαγιά, présure, *f.*

Labbe, *f.*, *pop.* χεῖλος, lèvre, *f.*; τὸ στόμα, la bouche.

Labberdan, *m.*, τὸ ὀνόψαρον (γαϊδαρόψαρον) ἁλισμένον, morue *f.* salée.

Labbern, *vulg. v. n.* φλυαρῶ, bavarder, babiller.

Labberey, *f.*, *vulg.* φλυαρία, bavardise, *f.*, babil, *m.*

Laben, *v. n.* (Milch), πήζω τὸ γάλα, faire cailler le lait; sich —, πήζω, γίνομαι πηκτός, se cailler.

Laben, *v. n.* (erquicken), ἀναψύχω, δροσίζω, ἐνδυναμώνω, rafraîchir, récréer, réconforter; εὐφραίνω, τέρπω, réjouir, divertir.

Labend, *adj.* ἀναψυκτικός, ἐνδυναμωτικός, rafraîchissant, récréatif.

Labet, *n.*, τὸ χάσμαν (εἰς μερικὰ παιγνίδια), la bête (dans quelques jeux); — werden, χάνω τὸ παιγνίδι, faire la bête.

Labetrank, *m.*, ὀρυσιτικὸν ποτόν, boisson *f.* rafraîchissante.

Labkraut, *n.*, φυτὸν τὸ ὁποῦ πήζει τὸ γάλα, caille-lait, *m.*

Laborant, *m.*, ὁ χυμικὸς, chimiste, *m.*; ὁ ἀλχυμικός, alchimiste, *m.*

Laboratorium, *n.*, τὸ ἐργαστήριον χυμικῶν, laboratoire, *m.*

Laboriren, *v. n.* κάμνω χημικὰς ἐργασίας, faire des opérations chimiques; *fig. fam.* — an der Schwindsucht, ἔχω τὸν ὄχτηκα, εἶμαι ὀχτηκιάρης, être étique, hectique.

Labsal, *n.*, Labung, *f.*, τὸ δρόσισμα, ἡ ἐνδυνάμωσις, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐνδυναμώνει, rafraîchissement, soulagement, *m.*

Labyrinth, *n.*, ὁ λαβύρινθος, labyrinthe, *m.*

Lache, *f.*, (Pfütze), ὁ βάλτος, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερὸν, (μάλιστα ἀπὸ βροχήν), mare, *f.*, bourbier, margouillis, *m.*

Lache, *f.*, (Art des Lachens), τὸ γέλοιον, ὁ τρόπος τοῦ γέλωτος, rire, ris, *m.*

Lache, *f.*, (an Bäumen), σημεῖον ἢ χαραγματιὰ εἰς δένδραν, (forest.) marque, *f.*

Lächeln, *n.*, τὸ χαμογέλασμα, μειδίασμα, sourire, souris, *m.*

Lächeln, *v. n.* χαμογελῶ, μειδιῶ, sourire.

Lachen, *v. a.* (einen Baum), σημειώνω ἕνα δένδραν κάμνοντας χαραγματιάν, (forest.) marquer, écorcer (un arbre).

Lachen, *v. n.* γελῶ, rire.

Lachend, *adj. fig.* χαρίεις, χαρούμενος, εὐάρεστος, *fig.* riant.

Lachen, *n.*, τὸ γέλοιον, rire, *m.*

Lacher, *m.*, ὁ γελῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ γελᾷ, rieur, *m.*

Lächerlich, *adj.* γελοιώδης, ridicule.

Lächern, *v. i.* es lächert mich, *μοῦ ἔρχεται νὰ γελάσω, μοὶ φαίνεται γελοῖος*, j'ai envie de rire, cela me fait rire.

Lachs, *m.*, σαλαμὰν ψάρι, saumon, *m.*

Lachsfang, *m.*, τὸ ψάρεμα τῶν σαλαμῶν ψαριῶν, pêche *f.* du saumon.

Lachsforelle, *f.*, εἶδος ἀπὸ θράσσαν ἢ χριστόψαρον, truite *f.* saumonnée.

Lachtaube, *f.*, τὸ ἰνδικὸν τρυγόνι, tourterelle *f.* des Indes.

Lachter, *f.* (*n.*), ἡ ὀργυιὰ, μέτρον ἓξ ποδῶν, toise, *f.*

Lack, *m.*, (Blume), τὸ κίτρινον λευκοΐον, μανουσάκι (λουλοῦδι), giroflée *f.* jaune.

Lack, *m.*, τὸ βερνίκι (γυαλιστάν), laque, *f.*, vernis, *m.*; Lack, *n.*, (Siegellack), τὸ βουλλοκέρι, cire *f.* à cacheter.

Lackey, *m.*, ὁ δοῦλος (μάλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς), laquais, *m.*

Lackfirniß, *m.*, βερνίκι, laque, vernis *m.* de la Chine.

Lackiren, *v. a.* βερνικώνω, vernir.

Lackirer, *m.*, ὁ βερνικωτής, vernisseur, *m.*

Lackirung, *f.*, τὸ βερνίκωμα, vernisseur, *m.*

Lackmuß, *n.*, γαλάζιον χρῶμα ἐργαλμένον ἀπὸ ἡλιοτρόπιον, couleur *f.* bleue tirée du tournesol.

Lackstock, *m.*, φυτὸν ἢ δενδράκι τοῦ κιτρίνου λευκοΐου, giroflier *m.* jaune.

Lädchen, *n.*, μικρὸν σαντοῦκι, caissette; μικρὸν ἐργασιῆρι (πραγματευτοῦ), petite boutique, *f.*

Lade, *f.*, τὸ σεντοῦκι (μάλιστα διὰ ὑποκάμισα κτλ.), caisse, *f.*, coffre, *m.*

Laden, *m.*, (Fensterladen), σανιδένιον ἀντιπαράθυρον, volet, contrevent, *m.*; (Gewölbe), ἐργασιήριον πραγματευτοῦ, boutique, *f.*, magasin, *m.*

Laden, *v. a.* φορτώνω, charger; (ein Gewehr), γεμίζω (ἕνα τουφέκι), charger (une arme à feu); (einladen), καλῶ (εἰς γεῦμα, εἰς δεῖπνον κτλ.), inviter, convier; vor Gericht —, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, assigner, citer (q.); auf sich —, (Jemandes Haß ꝛc.), τραβῶ ἐπάνω μου (τὸ μῖσος τινὸς κτλ.), s'attirer (la haine de q. etc.).

Ladendiener, *m.*, δοῦλος πραγματευτοῦ (ὑποῦ στέκεται εἰς τὸ ἐργασιῆρι), garçon *m.* de boutique.

Ladenhüter, *m.*, *fig.* πρᾶγμα δυσκολοπώλητον, garde-boutique, *m.*

Ladenjungfer, *f.*, Ladenmädchen, *n.*, κομάσιον (κορίτζι) ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ ἐργασιῆρι νὰ πωλῇ πράγματα, fille *f.* de boutique.

Ladeschaufel, *f.*, ἡ χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν γεμίζουν τὰ κανόνια, chargeoir, *m.*, cuiller *f.* à canon.

Ladestock, *m.*, τὸ ξύλον ἢ σίδερον μὲ τὸ ὁποῖον σπρώχνουν τὴν μπάλλαν εἰς τὴν μπρέκι (στιβαδοῦρον), baguette (pour charger un fusil).

Ladung, *f.*, ἡ φόρτωσις, charge (action de charger), ἡ φόρτωμα, charge (de voiture etc.), *f.*; — eines Gewehres, φόρτωμα καραβίου, charge, *f.*; — vor Gericht, ἔγκλησις εἰς τὸ κριτήριον, assignation, *f.*, ajournement, *m.*; (eines Gewehres), τὸ γέμισμα (τοῦ τουφεκιοῦ) τῆς πιστόλας, τοῦ κανονιοῦ, charge (d'une arme à feu, d'une pièce d'artillerie), *f.*

Laffe, *f.*, ἕνας ἀνόητος, sot, badaud, benêt, *m.*

Läffeln, *v. n.* κολακεύω (γυναῖκα), courtiser, cajoler (une femme).

Läffeley, *f.*, ἡ (ἄνοστη) κολακεία, amourette, cajolerie, *f.*

Laffete, *f.*, τὸ ὑποπόδιον τῆς ἄμαξης τοῦ κανονιοῦ, affût, *m.*

Läffler, *m.*, (ἄνοστος) κολακεύτης (εἰς γυναῖκας), mangalan, *m.*

Lage, *f.*, ἡ θέσις, τοποθεσία, situation, assiette, (Schicht), ἡ στείβα, couche, assise, *f.*; (Stellung), τοῦ σώματος, posture, attitude, *f.*; (Zustand), κατάστασις, état, *m.*, situation, *f.*; (von Kanonenschüssen), βολὴ, τὸ ῥίψιμον βλημάτων κανονιῶν ὁποῦ στέλλει εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ ἐχθροῦ, bordée *f.* (de canon); (Papier), ἕνα τετράδι, (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ κόλλες μαζί), cahier, *m.*, (d'un livre en feuilles).

Lägel, *n.*, ἡ λαγῆνα, τὸ βαρέλι, baril, *m.*

Lager, *n.*, (Bett), ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι, couche, *f.*, lit, *m.*; τόπος ὅπου κεῖται ὁ λαγώς, τὸ ἐλάφι, τὸ ἄγριον γουρούνι, κτλ., reposée, *f.*, gîte, *m.*, forme (d'un lièvre), hauge (d'un sanglier), *f.*; (Waarenlager), τὸ μαγαζὶον, τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζὶον, magasin, assortiment, *m.*; (Heerlager), τὸ στρατόπεδον, ὁ κάμπος, camp, *m.*; (Schicht), μία στίβα (πέτρας κτλ.), couche (de pierres etc.), *f.*

Lagerbaum, *m.*, ξύλον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὰ βαρέλια εἰς τὸ ὑπόγειον, chantier (dans une cave), *m.*

Lagerhaus, *n.*, πίβα φυλαγμένη εἰς τὸ κελλάρι, (πατρουνί), bière *f.* de garde.

Lagerbuch, *n.*, κατάστιχον τῶν χωραφιῶν ἑνὸς ὑποστατικοῦ, cadastre, *m.*; κατάστιχον τῶν πραγμάτων εἰς ἕνα μαγαζὶον, livre *m.* des assortiments.

Lagerholz, *n.*, ξύλα κομμένα εἰς τὰ δάση, bois *m.* gisant; (Lagerbaum), *f.* Lagerbaum.

Lagern, *v. n.* βάνω κατὰ γῆς, coucher par terre; sich —, *v. r.* κάνομαι ἢ πλαγιάζω κατὰ γῆς, s'asseoir ou se coucher par terre; βάνω στρατόπεδον, στρατοπεδεύω, se camper, poser, asseoir un camp; das Getreide hat sich gelagert, τὰ σπάρτα κλίνλαγιάσαν (ἀπὸ τὴν βροχὴν), les blés ont versé.

Lagerstatt, Lagerstätte, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πλαγιάζει τις, ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι, lit, gîte, *m.*

Lagerzins, *m.*, τὸ νοίκι δι' ἕνα μαγαζὶον, loyer *m.* de magasin.

Lahm, *adj.* χωλὸς, κουτζὸς, entrepris, boiteux.

Lähmen, *v. a.* κάμνω χωλὸν, κάμνω κουτζὸν, entreprendre (rendre boiteux); προξενῶ παράλυσιν, paralyser (*prop.* et *fig.*).

Lähmung, *f.*, ἡ παράλυσις, paralysie, *f.*

Lahn, *m.*, λεπτὰ πέτηλα ἢ φύλλα μετάλλου, οἷον· χρυσόφυλλον, ἀσημοῦ, lame (d'or, d'argent), *f.*

Laib, *s.* Brod.

Laich, *s.* Leich.

Laie, *m.*, ὁ λαϊκὸς, laï, laïque; (μεταφ.) ἀμύητος, qui n'est pas encore initié à qc.

Laienbruder, *m.*, καλόγηρος ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ ἱερατεῖον καὶ δουλεύει τοὺς ἄλλους, frère *m.* laï.

Laienschwester, *f.*, καλογρηὰ ὁποῦ δὲν ἔκαμε τὸ τάγμα καὶ δουλεύει ταῖς ἄλλαις, sœur laïe, converse, *f.*

Lake, *f.*, ἡ ἁλμυρίδες, saumure, *f.*

Laken, *n.*, τὸ ῥοῦχον, drap, *m.*; — τὸ πανὶ (κλινοστρώματος), toile, *f.*, (drap de lit).

Lakonisch, *adj.* λακωνικὸς, laconique.

Lakritze, *f.*, ἡ γλυκορρίζιτε, réglisse, *f.*

Lakritzensaft, *m.*, τὸ ζουμὶ τῆς γλυκορρίζης, jus *m.* de réglisse.

Lallen, *v. n.* τραυλίζω, τζευδίζω, bégayer.

Lambertsnuß, *f.*, λεπτόκαρυον Ἰταλικὸν, noisette *f.* de Lombardie.

Lamm, Lämmchen, *n.*, τὸ ἀρνί, ἀρνάκι, agneau, *m.*

Lammen, Lämmern, *v. n.* γεννῶ ἀρνιά, agneler, faire un agneau.

Lämmergeyer, *m.*, ἀετὸς εἴ τις Ἄλπεις, aigle *m.* des Alpes.

Lammfleisch, *n.*, ἀρνίσιον κρέας, de l'agneau.

Lammsbraten, *m.*, ἀρνίσιον ψητὸν, de l'agneau rôti.

Lampe, *f.*, Lämpchen, *n.*, ἡ κανδήλα, κανδηλάκι, κανδήλιον, lampe, *f.*; petite lampe, *f.*, lampion, *m.*

Lampenmann, Lampenputzer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάπτει τὰ φανάρια, lanternier, *m.*

Lamprete, *f.*, ὁ γυμνίνος, ἡ μύραινα, (ψάρι), lamproie, *f.*

Land, *n.*, ὁ τόπος, terre, *f.*; — ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος, terroir, sol, *m.*; — ἡ χώρα, τὸ βασίλειον, pays, *m.*, terre, *f.*; ἡ ἐπαρχία, province, *f.*; (Dorf), τὸ χωρίον, village, campagne; (im Gegensatz der See), ἡ ξηρὰ, ἡ στεριὰ, terre

f. ferme, continent, *m.*; zu Lande reiſen, *πεζεύω διὰ ξηρᾶς*, aller par terre.

Landadel, *m.*, *οἱ εὐγενεῖς εἰς τὰ χωρία*, noblesse *f.* de province, de campagne.

Landbau, *m.*, *ἡ γεωργική*, labourage, *m.*, agriculture, *f.*

Landbote, *m.*, *ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν (εἰς τὴν Πολωνίαν)*, député *m.* de la noblesse à la diète (dans la Pologne).

Landcharte, *f.* Landkarte.

Ländchen, *n.*, *μικρὸς τόπος, μικρὴ χώρα*, petite terre, *f.*

Landedelmann, *m.*, *εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον*, gentilhomme *m.* de la campagne.

Landen, *v. n.* *ἀράζω, φθάνω εἰς τὴν γῆν*, aborder, descendre, débarquer, atterrir.

Landenge, *f.*, *τὸ στενὸν τῆς γῆς, ὁ ἰσθμός*, isthme, *m.*

Ländereyen, *f. pl.*, *τόποι, χωράφια, χωρία*, terres, *f. pl.*, biens *m. pl.* de campagne.

Landesart, *f.*, *ἡ συνήθεια τοῦ τόπου*, coutume *f.* d'un pays.

Landesfürſt, Landesherr, *m.*, *ὁ ἐξουσιαστὴς τοῦ τόπου, ἡγεμών, βασιλεύς*, prince regnant, souverain, *m.*

Landesgeſetz, *n.*, *ὁ νόμος τοῦ τόπου*, loi *f.* d'un pays.

Landeshauptmann, *m.*, *ἐπισάτης μιᾶς ἐπαρχίας*, capitaine (ou sénéchal) *m.* d'une province.

Landesherrlich, *adj.* *τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἑνὸς τόπου, ἡγεμονικός, βασιλικός*, de prince, du souverain.

Landesherrſchaft, *f.*, *ἡ ἐξουσία ἐς ἕναν τόπον*, souveraineté, *f.*; — *ὁ ἐξουσιαστής, ὁ βασιλεύς, ἡ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα*, souverain, *m.*, souveraine, *f.*

Landeshoheit, *f.*, *ἡ ὑψηλοτέρα ἐξουσία (ὑπὸν· βασιλέως εἰς ἄλλον ἡγεμόνα χαμώτερον)*, droit *m.* de souveraineté (*p. e.* d'un roi sur un prince d'un rang inférieur).

Landesmutter, *f.*, *ἡ ἡγεμόνισσα, βασίλισσα*, mère de la patrie, souveraine, *f.*

Landesregierung, *f.*, *ἡ διοίκησις τοῦ τόπου*, gouvernement *m.* d'un pays.

Landesſchuld, *f.*, *χρέος ἑνὸς βασιλείου ἢ μιᾶς ἐπαρχίας*, dette *f.* nationale, dette publique.

Landesſprache, *f.*, *ἡ γλῶσσα τοῦ τόπου*, langue *f.* du pays, idiome, *m.*

Landesvater, *m.*, *ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος, (βασιλεύς)*, père du peuple, prince *m.* regnant.

Landesverweiſung, *f.*, *ὁ ἐξορισμός*, bannissement, *m.*

Landesflüchtig, *adj.* *φυγὰς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ ἕναν τόπον*, fugitif.

Landfriede, *m.*, *ἡ δημοσία εἰρήνη, κοινὴ εἰρήνη*, paix *f.* publique, repos *m.* public.

Landgeiſtliche, *m.*, *ἐφημέριος εἰς τὸ χωρίον*, curé *m.* de village.

Landgericht, *n.*, *κριτήριον ἐπαρχίας*, tribunal *m.* supérieur du pays.

Landgraf, *m.*, *ὁ λανδγράφιος ἀξία μερικῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας*, landgrave, *m.*

Landgräfin, *f.*, *ἡ σύζυγος τοῦ λανδγραφίου*, landgravine, *f.*; *f.* Landgraf.

Landgrafſchaft, *f.*, *ἐπαρχία, τόπος ἐξουσιασμένος ὑπὸ λανδγράφιον*, landgraviat, *m.*; Landgraf.

Landgut, *n.*, *τὸ ὑποστατικὸν*, terre, campagne, *f.*

Landhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία διὰ ξηρᾶς*, commerce *m.* par terre.

Landhaus, *n.*, *ὁσπίτιον εἰς ὑποστατικόν*, maison *f.* de campagne.

Landjunker, *m.*, *εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον*, gentilhomme campagnard.

Landkarte, *f.*, *ἡ γεωγραφικὴ χώρια, ὁ γεωγραφικὸς πίναξ*, carte *f.* géographique.

Landkrämer, *m.*, *λιανοπουλητὴς εἰς ἕνα χωρίον*, mercier *m.* villageois.

Landkündig, *adj.* *ὁποῦ εἶναι παντοῦ γνωστόν*, notoire, connu.

Landkutſche, *f.*, *ἁμάξι πόσιμο μὲ τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν οἱ ταξιδιῶται*, coche, *m.*

Landläufer, *m.*, *ἕνας περιπλανώμενος εἰς τὸν τόπον*, vagabond, *m.*

Landleben, *n.*, *ἡ χωρικὴ ζωὴ εἰς τὰ χωρίον*, la vie champêtre.

Landleute, *f. pl.*, *οἱ χωρικοί*,

χωριάτης, gens de la campagne, campagnards, villageois, paysans, *m. pl.*

Ländlich, *ndj.* χωρικός, champêtre, rustique; ländlich sittlich, (Sprichw.), κάθε τόπος ἔχει τὴν συνήθειάν του, chaque pays a sa guise.

Landluft, *f.*, χωρικὸς ἀέρας, air *m.* de la campagne.

Landmacht, *f.*, τὸ στράτευμα διὰ ξηρᾶς (ἡ δύναμις διὰ ξηρᾶς καὶ οὐχὶ διὰ θαλάσσης), forces, troupes *f. pl.* de terre.

Landmädchen, *n.*, χωρικὸν κορασιον (κορίτζι), fille *f.* campagnarde.

Landmann, *m.*, ὁ χωρικός, χωρᾶτης, campagnard, villageois, paysan.

Landmesser, *m.*, γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ τὸν τόπον, arpenteur, *m.*

Landmiliz, *f.*, στράτευμα συναριθμούμενον εἰς καιρὸν ἀνάγκης μόνον διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ τόπου, milice, *f.*

Landmünze, *f.*, ἡ μονέδα ἑνὸς τόπου, monnaie *f.* du pays.

Landpfarre, *f.*, ἐφημερία χωρική, cure *f.* de village.

Landpfarrer, *m.*, ἐφημέριος εἰς χωρίον, curé *m.* de village.

Landpfleger, *m.*, κυβερνήτης ἑνὸς τόπου, préfet, gouverneur *m.* d'une province.

Landplage, *f.*, κοινὸν κακὸν εἰς ὅλον τόπον (οἷον· πεῖνα, πανοῦκλα κτλ.), fléau public.

Landrath, *m.*, συμβουλάτωρας ἐπαρχίας, conseiller *m.* provincial.

Landrecht, *n.*, οἱ νόμοι ἑνὸς τόπου, droit *m.* d'un pays.

Landregen, *m.*, βροχὴ εἰς πολλὰ μέρη καὶ ἐπικρατοῦσα, pluie *f.* universelle.

Landreise, *f.*, ταξίδι διὰ ξηρᾶς, voyage *m.* par terre; ὁδοιπορία εἰς τὸ χωρίον, tour *m.* à la campagne.

Landreiter, *m.*, πάνοπλος ἱππεὺς ὁποῦ διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὸν τόπον, gendarme, *m.*

Landrichter, *m.*, κριτὴς ἐπαρχίας, juge *m.* provincial.

Landsaß, *m.*, ὁ ἔχων εὐγενικὸν ἱρεούδον (ὑπασιατικὸν) καὶ διὰ τοῦτο ψῆφον εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐπιτρόπων μιᾶς ἐπαρχίας, possesseur *m.* d'un fief noble ayant voix à la diète.

Landschaft, *f.*, ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία, province, *f.*; (Landstände), οἱ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰς πολιτείας ἑνὸς τόπου, états *m. pl.* provinciaux, états d'un pays; ἔκτασις τόπου ὁποῦ βλέπει τις μὲ τὰ ὄμματα του, θεωρία τόπου, ζωγραφία ὁποῦ παριστάνει τοιοῦτον τόπον (ὡς χωρία, δάση κτλ.), paysage, *m.*

Landschaftsmaler, *m.*, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει θεωρίας τόπων, paysagiste, *m.*

Landschreiber, *m.*, γραμματεὺς εἰς τὴν χαγγελαρίαν μιᾶς ἐπαρχίας, greffier *m.* provincial

Landschreiberey, *f.*, χαγγελαρία ἐπαρχίας, greffe *m.* provincial.

Landscheide, *f.*, *s.* Gränze.

Landschule, *f.*, σχολεῖον μιᾶς ἐπαρχίας, école *f.* publique; — σχολεῖον χωρίου, école *f.* de village.

Landschulmeister, *m.*, ὁ διδάσκαλος χωρικοῦ σχολείου, magister *m.* du village.

Landsee, *m.*, ἡ λίμνη, lac, *m.*

Landsitz, *m.*, τὸ ὑποστατικὸν, (μαλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς), maison de campagne, terre, *f.*

Landskind, *n.*, ἕνας ἐντόπιος, naturel *m.* du pays.

†Landsknecht, *m.*, στρατιώτης, lansquenet, *m.*

Landsmann, *m.*, ὁ συμπατριώτης, συντοπίτης, compatriote, *m.*

Landsmännin, *f.*, ἡ συμπατριώτισσα, συντοπίτισσα, compatriote, *f.*

Landsmannschaft, *f.*, ποιότης τοῦ νὰ εἶναι τις συμπατριώτης τινός, qualité *f.* de compatriote; ἑταιρία συντοπιτῶν, συμπατριωτῶν (μάλιστα εἰς τὰ πανεπιστήμια), société *f.* de compatriotes (surtout dans les universités).

Landspitze, *f.*, ἀκρωτήριον, ἄκρα γῆς τινος, cap, *m.*, pointe de terre.

Landstadt, *f.*, πόλις εἰς ἐπαρχίαν, ville *f.* municipale.

Landstand, *m.*, ὑπασιατικὸς

ἐπίτροπος εἰς τὴν συνέλευσιν μιᾶς ἐπαρχίας ἢ ἑνὸς βασιλείου, membre m. des états d'une province ou d'un pays; die Landstände, ἐκεῖνοι οἱ ἐπίτροποι (ὡς ἓν σῶμα ἐπιθεωρούμενοι), les états, m. pl.

Landsterben, n., θανατικὸν, ἀρῤῥωστία κολληκὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποθνήσκουν πολλοί, mortalité, f.

Landsteuer, f., δάσιμον ἀπὸ τὰ ἀκίνητα κελὰ, ἀπὸ τὰ χωρία κτλ., impôt m. territorial, taille f. foncière.

Landstraße, f., ἡ μεγάλη στράτα, grand-chemin, m.

Landstreicher, m., ὁ περιπλανώμενος εἰς ἕναν τόπον, vagabond, m.

Landstrich, m., μέρος τόπου, τόπος, contrée, f., district, m.

Landstube, f., χριτήριον ἐπαρχίας, tribunal m. provincial.

Landsturm, m., συνέλευσις ὅλων τῶν κατοίκων ἑνὸς τόπου διὰ πόλεμον (εἰς καιρὸν ἀνάγκης), ban m. général.

Landtag, m., ἡ συνάθροισις ἢ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ὑπισταλμένων ἀπὸ τὰς πόλεις ἑνὸς τόπου, diète, f.

Landtrauer, f., μαυροφορεσία (διὰ θάνατον τοῦ βασιλέως) εἰς ἕνα ὁλόκληρον βασίλειον, deuil m. général.

Landtruppen, m. pl., τὰ στρατεύματα διὰ ξηρᾶς, troupes f. pl. de terre.

Landüblich, adj. συνηθισμένος εἰς τὸν τόπον, reçu, introduit (dans un pays).

Landung, f., τὸ ἄραγμα, φθάσιμον εἰς τὴν γῆν, abord, arrivage, m.; (von Truppen), ἄραγμα στρατευμάτων, descente (de troupes), f.

Landverderblich, adj. ὀλέθριος δι' ὁλόκληρον τόπον, ruineux, pernicieux pour un pays.

Landvogt, m., ὁ κυβερνήτης τοῦ τόπου, gouverneur, grand-bailli, m.

Landvolk, n., οἱ χωρικοὶ, χωρῖται, gens m. et f. pl. de village.

Landwärts, adv. πρὸς τὴν ξηρὰν, πρὸς τὸ περιγιάλι, vers la terre.

Landwehr, f., στράτευμα συναγμένον μόνον εἰς καιρὸν πολέμου, milice f. du pays.

Landwein, m., κρασὶ τοῦ τόπου, vin m. du pays.

Landwind, m., ἄερας ὁποῦ φυσᾷ ἀπὸ τὸ περιγιάλι, mar. terral, m.

Landwirth, m., ὁ γεωργὸς, οἰκονόμος εἰς χωρίον, économe, agriculteur, m.

Landwirthschaft, f., ἡ γεωργικὴ, χωρικὴ οἰκονομία, économie f. rurale.

Landzoll, m., τελώνιον (γιεμρούκι, τουρκ.) διὰ πράγματα ὁποῦ πηγαίνουν διὰ ξηρᾶς, péage, m.

Landzunge, f. Erdzunge.

Lang, adj. μακρὸς, long; (vom Körper), μεγάλος, ὑψηλὸς, τρανὸς (τὸ ἀνάστημα), grand, haut (de taille); (von der Zeit), μακρὺς, πολὺς, (περὶ τοῦ καιροῦ), long (en parlant du temps).

Langarmig, adj. μακρόχερος, qui a les bras longs.

Langbärtig, adj. μακρομάλλης, μακρόριχος, qui a les cheveux longs, qui a le poil long.

Länglich, adj. παραμήκης, πεσσότερον ἐκτεταμένος εἰς τὸ μάκρος παρὰ εἰς τὸ πλάτος, un peu long, oblong.

Langmuth, Langmüthigkeit, f., ἡ μακροθυμία, ὑπομονὴ, longanimité, f.

Langmüthig, adj. μακρόθυμος, ἐπιεικὴς, indulgent, patient.

Langohr, n., (im Scherz), ὁ γαϊδάρος, τὸ γαϊδούρι, fig. âne, m., bourrique, f.

Langöhrig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ πάτα μεγάλα, qui a les oreillons longues, oreillard (cheval).

Lange, prp. κατὰ τὸ μάκρος, le long de; lange dem Flusse, κατὰ τὸ μάκρος τοῦ ποταμοῦ, κατὰ εἰς τὸν ποταμὸν ἀκολουθώντας τὸν δρόμον του, le long (au long) de la rivière.

Langsam, adj. ἀργὸς, ὁποῦ ἀργεῖ, βραδὺς, lent, tardif; adv. ἀργὰ, βραδέως, aigà, doucement; ὀλίγον, peu à peu.

Langsamkeit, f., ἡ ἀργία, βραδύτης, lenteur, longueur, f.

Langschläfer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται πολὺν καιρὸν, dormeur (qui dort longtemps), m.

Langschläfer Läppchen

Langschwänzig, adj. μὲ μακρὸν οὐρὰν, à longue queue.

Langsichtig, adj. ἐκεῖνος ὁποῦ βλέπει μακρυὰ, qui voit de loin.

Längst, adv. πρὸ πολλοῦ, depuis long-temps; (für: länger), ſ. Länge.

Längstens, adv. τὸ πλέον ἀργότερον, ὄχι ἀργότερα παρὰ —, au plus tard.

Längstlebende, m., ὁ ἐπιζῶν μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄλλων, survivant, m.

Langweilig, adj. ἐφθὸς, (τουρκ. σεκλετικὸς), ennuyant, ennuyeux.

Langweilen, v. a. προξενῶ ἀηδίαν, (τουρκ. σεκλετίζω), ennuyer; sich —, ἀηδίζομαι, (τουρκ. σεκλετίζομαι), s'ennuyer.

Langwierig, adj. πολυχαιρινὸς, ὁποῦ βαστᾷ πολὺν καιρὸν, long, de longue durée.

Langwierigkeit, f., ἡ πολυχαιρία, longueur, longue durée, f.

Lanze, f., ἡ λόγχη, τὸ δόρυ, κοντάρι, lance, f.

Lanzenbrechen, n., ἱππομαχία, μάχη μὲ λόγχην, joûte (de chevaliers), f.

Lanzenreiter, Lanzenträger, m., λογχοφόρος, lancier, m.

Lanzette, f., τὸ φλεβότομον, (chirurg.) lancette, f.

Läppchen, n., κομμάτακι παπλιᾶ, μικρὸν τζιτζάλον, petite pièce f. de toile etc., guenillon, m.; (ānat.) μικρὸν λοβίον, (anat.) lobule, m.

Lappalie, f., ſ. Lapperey.

Lappen, m., τὸ φάσας, κομμάτι παπλ ξεσχισμένον, τζιτζάλον, lambeau, chiffon, m.; — der Lunge, der Leber, λοβὸς τοῦ πνευμονίου, τοῦ ἡπατοῦ, lobe m. du poumon, du foie.

Lappen, v. a. ſ. Flicken.

Lapperey, f., μικρὸν πρᾶγμα, (μπαγατέλλα ἰταλ.), bagatelle, vétille, f.

Läppern, v. n. συχνορουφῶ, buvotter; fam. nach etwas —, γλείφω τὰ χείλη ἀπὸ τὴν μεγάλην ὄρεξιν δι' ἕνα πρᾶγμα, lécher les lèvres par trop d'envie de qc.

Lapperschuld, f., μικρὸν χρέος (ὁποῦ ἔχανε ὀλίγον κατ' ὀλίγον), dette f. criarde.

Lapperweise, adv. fam. ὀλίγον κατ' ὀλίγον, chiquet à chiquet.

Lappig, adj. ξεσχισμένος, déchiré, déguenillé.

Läppisch, adj. ἀνόητος, παιδιαρίσιος, fade, sot, puéril.

Lärche, f., Lärchenbaum, m., ἡ ἀγριοπεύκη, (δένδρον), mélèze, larix, m.

Lärchenschwamm, m., τὸ ἀγαρικον, εἶδος μανιταριοῦ, agaric, m.

Lärm, Lärmen, m., ὁ θόρυβος, κτύπος, bruit, tapage, fracas, m.; Lärm schlagen, χτυπῶ τὰ τύμπανα εἰς σημεῖον συναθροίσεως ἢ τοῦ πλησιασμοῦ τῶν ἐχθρῶν, donner l'alarme (en battant le tambour, en cas d'incendie ou de l'approche de l'ennemi).

Lärmen, *v. n.* θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον, faire du bruit, du tapage.

Lärmglocke, *f.*, ἡ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν ὅταν εἶναι πυρκαϊά ἢ ὅταν πλησιάσῃ ὁ ἐχθρός, beffroi, tocsin, *m.*

Larve, *f.*, ἡ προσωπίδα, masque, *m.*; (von Insecten), ἡ κάμπια καὶ κεῖνο σκωλήκι ὁποῦ ἀκόμι δὲν ἐμεταμόρφωθη εἰς πετούμενον ζωΰφιον.

Lasche, *f.*, (am Schuhe), τὰ λουρία τοῦ παπουτζιοῦ, oreille *f.* de soulier; (Kerbe), ἡ χαραγματιά, chanteau, *m.*, entaille, *f.*

Laschen, *v. a.* (einen Schuh), βάνω τὰ λουριὰ εἰς τὸ παπούτζι, mettre l'oreille à un soulier; (kerben), κάμνω χαραγματιάν, entailler; (einen Baum), σημαδεύω (ἕνα δένδρον) μὲ χαραγματιάν, marquer, layer (un arbre).

Lase, (Labse), *f.*, τὸ ἱμπρίκι, cruche, *f.*, broc, *m.*

Laß, *adj.* κουρασμένος, las, fatigué.

Lassen, *n.*, τὸ φλεβότομον, lancette, *f.*

Lassen, *v. a.* ἀφίνω, laisser; (unterlassen), ἀφίνω, παραιτῶ, laisser, quitter, abandonner; (einem etwas —, überlassen), ἀφίνω, παραχωρῶ, (τι εἰς τινα), laisser, céder (qc. à q.); (zulassen, gestatten), ἀφίνω, δίδω τὴν ἄδειαν, permettre, souffrir; (veranlassen, als: machen lassen, φκιάνω (δηλαδὴ· βάνω τινὰ νὰ μοὶ φκιάσῃ), faire faire; schreiben lassen ꝛc., βάνω τινὰ νὰ μοὶ γράψῃ κτλ., faire écrire etc.; Aber lassen, φλεβοτομοῦμαι καὶ φλεβοτομοῦμαι, saigner et se faire saigner; es läßt sich machen ꝛc., εἶναι τρόπος, ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κάμῃ, cela se peut faire, on peut le faire; es läßt ihm gut, τὸν πρέπει καλά, cela lui sied bien; das läßt nicht, δὲν πρέπει, δὲν εἶναι πρέπον, εἶναι ἀπρεπές, cela n'est pas bienséant, cela n'est pas convenable; es läßt als ob —, φαίνεται ὡσὰν νὰ —, il a l'air de —, il semble que —.

Lässig, *adj.* ἀμελής, ὀκνηρός, (tourn. τεμπέλης), las, paresseux, négligent, nonchalant.

Lässigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, nonchalance, *f.*

Lästlich, *s.* Erlästlich.

Laßreis, *n.*, δενδράκι τοῦ δάσους ὁποῦ ἐφύτρωσε νὰ αὐξήσῃ, (forest.) lais, baliveau, *m.*

Last, *f.*, τὸ βάρος, φόρτωμα, charge, *f.*, fardeau, faix, *m.*; einem etwas zur Last legen, κατηγορῶ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, imputer qc. à q.; zur Last fallen, βαρύνω, ἐνοχλῶ, être à charge à q.; bürgerliche Lasten, τὰ δοσίματα τῶν πολιτῶν, les charges, les impôts, *f. pl.*

Lastbar, *adj.* τοῦ φορτώματος, de charge; lastbare Thiere, ζῶα φορτώματος, des bêtes *f. pl.* de somme, de charge.

Lasten, *v. n.* εἶμαι βαρὺς, πολὺ βάρος, peser (être pesant).

Laster, *n.*, ἡ κακία, τὸ κακὸν, vice, *m.*

Lästerer, *m.*, ὁ βλάσφημος, blasphémateur, *m.*; ἡ βλασφημήτρα, καταλαλήτης, calomniateur, *m.*

Lasterhaft, *adj.* κακὸς, κακοήθης, vicieux.

Lasterhaftigkeit, *f.*, ἡ κακία, κακοήθεια, habitude *f.* de vice.

Lästerlich, *adj.* βλασφημητικὸς, blasphématoire; καταλαλητικὸς, calomnieux.

Lästermaul, *n.*, Lästerzunge, *f.*, ὁ κατήγορος, δυσφημητὴς, calomniateur, *m.*

Lästern, *v. a.* βλασφημῶ, blasphémer; κατηγορῶ, συκοφαντῶ, δυσφημίζω, calomnier, médire.

Lästerschrift, *f.*, δυσφημιστικὸ σύγγραμμα, libelle, *m.*

Lästersucht, *f.*, κλίσις τοῦ νὰ καταλαλῇ τοὺς ἄλλους, médisance, *f.*

Lästerthat, *f.*, τὸ κακόηθες, action *f.* infame.

Lästerung, *f.*, ἡ βλασφημία, blasphème, *m.*; ἡ καταλαλιὰ, κακολογία, δυσφημία, calomnie, *f.*

Lästig, *adj.* βαρὺς, ἐνοχλητικὸς, pesant, importun, incommode, fâcheux.

Lästigkeit, *f.*, τὸ ἐνοχλητικὸν, incommodité, *f.*

Lattenrost, *m.*, ἀλαγὸν φορτώματος, sommier, *m.*

Lastschiff, *n.*, καράβι φορτώματος, vaisseau *m.* de transport.

Lastthier, *n.*, ζῶον φορτώματος, bête *f.* de somme.

Lastträger, *m.*, ὁ χαμάλης, βαστάζος, porte-faix, *m.*

Lastwagen, *m.*, ἁμάξι φορτώματος, ἁμάξι γρορτωμένον, chariot *m.* de marchandise, chariot de bagage.

Lasur, Lasurstein, *m.*, πέτρα τις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν ἕνα οὐρανογαλάζιον χρῶμα, azur, lapis *m.* lazuli.

Lasurblau, *adj.* οὐρανογαλάζιος, azuré.

Latein, *n.*, ἡ λατινικὴ γλῶσσα, τὰ λατινικὰ, latin, *m.*, latinité, *f.*

Lateiner, *m.*, ὁ λατῖνος (ὁποῦ ξέρει τὰ λατινικὰ), latiniste, *m.*

Lateinisch, *adj.* λατινικὸς, latin, *e*, *f.*

Laterne, *f.*, τὸ φανάρι, lanterne, *f.*

Laternenmacher, *m.*, ὁ φαναρᾶς, φανοποιὸς, lanternier (qui fait des lanternes), *m.*

Laternenpfahl, *m.*, παλοῦκι διὰ φανάρι, pal, pieu *m.* de lanterne.

Laternenträger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾷ φανάρι, celui qui porte une lanterne; (ein Indianer), κάνθαρός τις τῆς Ἀμερικῆς ὁποῦ ἠγγειε τὴν φανάρι (σχεδὸν ὡσὰν καλοκαιρινὸ), porte-lanterne (insecte de l'Amérique).

Latwerge, *f.*, τὸ ἔκλειγμα, ἰατρικὸν ἀνακατωμένον μὲ συρούπι, διὰ γλείψιμον, électuaire, *m.*, confection, *f.*

Latz, *m.*, τὸ γιλέκι, καμιζόλα χωρὶς μανίκια, pourpoint, *m.*; (an Brinkleidern), τὸ ἐμπροσθινὸν σκέπασμα εἰς τὸ ψαϊνικον βρακί, patte (de la culotte), *f.*

Lau, *adj.* χλιαρὸς, χλιὸς, tiède; (μεταφ.) ἐμέλης, *fig.* tiède.

Laub, *n.*, τὰ φύλλα τοῦ δένδρου ἢ τῶν δένδρων, feuillage, *m.*

Laube, *f.*, καλύβα κληματικὴ εἰς τὰ περιβόλια, feuillée *f.*, berceau, cabinet *m.* de verdure.

Lauberhütte, *f.*, ἡ σκηνὴ, καλύβα κληματικὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας, feuillée, *f.*

Lauberhüttenfest, *n.*, ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοπηγίας (εἰς τοὺς Ἑβραίους), fête *f.* des tabernacles.

Laubfrosch, *m.*, ὁ πράσινος βάτραχος (ὁποῦ κάθεται εἰς τὰ δένδρα), graisset, *m.*

Laubhütte *s.* Laube, Lauberhütte.

Laubholz, *n.*, δένδρα μὲ πλατειὰ φύλλα (οἷον· ἡ δρῦς, ἡ λεύκη, καστανιὰ κ. τ. ε.), arbres dont les feuilles sont larges (comme le chêne, le peuplier, le châtaignier etc.).

Laubig, *adj.* ὁποῦ ἔχει φύλλα, feuillu, touffu.

Laubwerk, *n.*, στολισμὸς μὲ φύλλα, τὸ πλούμισμα, τὰ πλουμιστὰ, feuillage, *m.*

Lauch, *m.*, τὸ πράσον (φυτόν), poireau, porreau *m.*

Lauer, *m.*, *f.* Trefferwein.

Lauer, *f.* nur: auf der Lauer stehen, στέκομαι καὶ προσμένω, παραμονεύω, être aux aguets, être aux écoutes.

Lauerer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παραμονεύει, guetteur, *m.*

Lauern, *v. n.*, auf einen, auf etwas, παραμονεύω, guetter, épier q. ou qc.

Lauf, *m.*, ὁ δρόμος, τὸ τρέξιμον, course *f.*; (— des Wassers), τὸ τοῦ νεροῦ, cours, courant (de l'eau); (an Flinten, Pistolen), τὸ λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ πιστολιοῦ, canon (d'une arme à feu); (bey den Jägern), τὸ ποδάρι τοῦ ἐλαφιοῦ, pied (d'un cerf), *m.*

Laufbahn, *f.*, τὸ στάδιον, ὁ δρόμος, carrière, lice, *f.*

Laufband, *n.*, Laufzaum, *m.*, ζῶμα μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν να περιπατήσουν, lisière, *f.*

Laufbank, *f.*, σκαμνὶ μὲ τροχοὺς εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ παιδία διὰ νὰ μάθουν νὰ περιπατήσουν, roulette *f.*, d'enfant.

Laufbursche, *m.*, παιδὶ τὸ ὁποῖον στέλλουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ τινὰς ὑπηρεσίας, galopin, trottin, *m.*

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Laufen, *v. n.*, τρέχω, courir; (fließen), ῥέω, τρέχω, couler; (läufig sein), ἐπιθυμῶ τὴν συμξιν (λέγεται διὰ τὰ θηλυκὰ τῶν ζώων), être en chaleur, être chaude; das von —, φεύγω, s'enfuir, s'échapper; Gefahr —, κινδυνεύω, εἶμαι εἰς κινδυνον, courir risque; das läuft auf eins hinaus, αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιον, αὐτὸ εἶναι ὅλον ἕνα, cela revient à un; das läuft wider —, αὐτὸ εἶναι ἐναντίον εἰς —, εἶναι ἀσύμφωνον μὲ —, cela est contraire à —, cela ne s'accorde pas avec —.

Laufen, *m.*, τὸ τρέξιμον, action de courir, course, *f.*

Laufend, *adj.* τρέχων, courant; der laufende Termin, ἡ διορία τῆς πληρωμῆς, le courant.

Läufer, Läufer, *m.*, ὁ τεχνοδρόμος, δρομεύς, coureur *m.*; (in der Musik), ταχεῖα ἀκολουθεία τῶν ἐφεξῆς τόνων, (mus.) roulade *f.*; (in der Mühle), ἡ ἄνω μυλόπετρα ὁποῦ περιστρέφεται, meule *f.* courante; (im Schachspiel), τὸ παιδὶ (εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σαντράζ), fou (au jeu des échecs), *m.*

Lauffeuer, *n.*, ῥίψημον τῶν τουφεκίων καὶ ἀράδων τοῦ ἑνὸς κατόπιν τοῦ ἄλλου, (milit.) feu *m.* roulant.

Laufgraben, *m.*, τὸ χανδάκι (τῶν πολιορκητῶν), (milit.) tranchée, *f.*

Laufhund, *m.*, σκυλὶ διὰ κυνήγι, (chass.) chien *m.* courant.

Läufig, Läufisch, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ θηλυκοῦ, ἀποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ ἀρσενικοῦ, (λέγεται διὰ τὰ σκυλιὰ μάλιστα), chaud, chaude, en chaleur.

Laufwagen, *m.*, εἶδος μικροῦ ἁμαξιοῦ διὰ τὰ νηπια μὲ τὸ ὁποῖον μανθάνουν νὰ περιπατοῦν, roulette (d'enfant)

Laufzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς συμξεως τῶν σκυλιῶν ἢ τῶν γάτων, temps *m.* où les chiennes ou les chattes sont en chaleur.

Laufzettel, *m.*, ἐγκύκλιον γράμμα, lettre *f.* circulaire; (Laufpaß *m.*), ἡ ἀποπομπὴ, ἄφεσις ἀπὸ τὴν βουλευσιν, congé, *m.*

Lauge, *f.*, ἡ ἁλισίβα, τὸ στακτόνερον, lessive, *f.*

Laugen, *v. a.* βάρω εἰς τὴν ἁλισίβαν, lessiver, mettre à la lessive.

Laugenartig, *adj.* ἁλκαλινός, ὅμοιος μὲ ἁλισίβαν, alcalin.

Laugenasche, *f.*, ἡ στάχτη διὰ τὴν ἁλισίβαν, charrée, *f.*

Laugenfaß, —zuber, *m.*, καδὶ διὰ τὴν ἁλισίβαν, cuvier, *m.*

Laugenkorb, *m.*, καλάθι διὰ στράγγισμα (εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν ἁλισίβαν), couloir *m* passoire, *f.*

Laugensalz, *n*, τὸ ἁλκαλι (χημικὴ λέξις), alcali, alkali, *m.*

Laugnen s. Leugnen.

Laufigkeit, Laulichkeit, *f.*, ἡ χλιότης, χλιαρότης, tiédeur *f.*; (μεταφ.) ἡ ἀμέλεια, *fig.* tiédeur, *f.*

Laulich, *adj.* ὀλίγον χλιαρὸς, un peu tiède.

Laune, *f.*, ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, (τουρκ. τὸ κέφι), humeur, *f.*; ποιητικὴ φαντασία, faisie, *f.*; bey Laune (μεταφ.) ἔχω κέφι, εἶμαι ἱλαρὸς, de bonne humeur; Laune *pl.* παράξενες φαντασίες, τὸ πείσμα, des caprices, *pl.*, quinte, *f.*

Launig, *adj.* ἀστεῖος, χάσκων ὁποῦ ἔχει πνεῦμα, de bonne humeur, gaillard, qui a l'esprit.

Launisch, *adj.* παράξενος, φαντασικὸς, (ὁποῦ ἔχει λασμένον τὸ κέφι), capricieux, de mauvaise humeur.

Laurer s. Lauerer.

Laus, *f.*, ἡ ψεῖρα (ζῶον), pou, *m.*

Lausche, *f.*, fam. ἡ παρακόρτα, τὸ παρεμόρτισμα, *m. pl.*, écoutes, *f. pl.*

Lauschen, *v. n.* παρακαταγῶ κρυφὰ, τὸ αἰσθ, être aux écoutes, épier, guetter; im Gehen, μήπως εἰς τὸ περπάτημα ἀναπαυθῶ ὀλίγον; dans son lit, pour se reposer un peu.

Lausejunge, *m.*, vulg. ἀχρεῖον καὶ οὐτιδανὸν παιδί, garnement, *m.*

Lausekamm, *m.*, vulg. κτένι διὰ τὸ ψειρίσμα, *m.* à petites dents.

Lausekerl, *m.*, (vulg.), ὁ ψειρᾶς, (μεταφ.) ὁ ἀχρεῖος, coquin, maroufle.

Lauserrankheit, *f.* Läusesucht.

Lausekraut, *n.*, ἡ ὁποῦ χαλᾷ τὰς ψείρας, herbe *f.* aux poux.

Lausen, *v. a.* vulg., ψειρίζω, ξεψειρίζω, épouiller; *v. n.* (μεταφ.) ἀργοπορῶ, chipoter, lanterner.

Lauspulver, *n.*, σκόνη ὁποῦ χαλᾷ τὰς ψείρας, poudre *f.* contre les poux.

Lauser, *m.*, vulg. ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lanternier, maraud, *m.*; ἕνας φιλάργυρος, ψειδολὸς, vilain, gredin, mesquin, *m.*

Lauserey, vulg., *n.*, πολλὴ ἀργοπορία, lanternerie, *f.*; φιλαργυρία, ψειδολόγια, lesine, vilenie, *f.*; μικροπρεπεια, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, bagatelle, vétille, *f.*

Lauselbe, *f.*, ἀλειμὴ ὁποῦ χαλᾷ τὰς ψείρας, onguent, contre les poux.

Lausesucht, *f.*, ἡ ψειρίασις, τὸ ψειρίασμα (ἀρρώστια), maladie *f.* pédiculaire.

Lausewenzel, *m.*, vulg., ὁ ψειρᾶς, pouacre, *m.*; (Sabbat), ὀχαμὰς χιανὸς, ὀχαμὸς τουτοῦνι), mauvais hère, piètre, *m.*

Lausig, *adj.* vulg. ὁποῦ ἔχει ψείρας, ψειριάρης, pouilleux; (hideux), ψειδολὸς, φιλάργυρος, vilain, mesquin; (elend, erbärmlich), ὀχαμὸς, αὐτιδανὸς, misérable.

Laut, *m.*, ὁ ἦχος, τόνος, ἡ φωνὴ, son, ton, *m.*

laut, qui se dit à haute voix; *adv.* μεγαλοφώνως, ὄχι σιγά, haut, à haute voix.

Lautbar, *adj.* φανερωμένος, public, notoire; lautbar werden, φανερώνομαι (εἰς τὸν κόσμον), être divulgué.

Laute, *f.*, τὸ λαοῦτο, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ κιθάραν, luth, *m.*

Lauten, *v. n.* ἠχῶ, ἐβγάζω ἦχον, sonner, rendre un son; (von Schriften), περιέχει, διαλαμβάνει (τὸ γράμμα), contenir, dire (en parlant d'un écrit); die Worte des Gesetzes lauten also: ὁ νόμος διαλαμβάνει κατὰ λέξιν, ἢ τὸ λόγια τοῦ νόμου εἶναι τὰ ἑξεξῆς, la loi dit littéralement, ou la loi est conçue dans les termes suivants.

Läuten, *v. n.* κουδουνίζω τὴν καμπάναν, sonner (les cloches).

Lautenist, Lautenschläger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ λαοῦτο, joueur *m.* de luth; s. Laute.

Lauter, *adj.* καθαρὸς, χωρὶς ἀνακάτωσιν, pur, clair; *adv.* καθαρὰ, tout, pur; μόνον, ne . . . que.

Lauterkeit, *f.*, ἡ καθαρότης, pureté (*prop.* et *fig.*).

Läutern, *v. a.* καθαρίζω, καθαρεύω, purifier, épurer, raffiner.

Läuterung, *f.*, ὁ καθαρισμὸς, purification, *f.*, raffinage, *m.*

Lauwarm, s. Lau.

Lauwine, *f.*, μεγάλος σωρὸς χιονιοῦ ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνά, lavange, avalange, *f.*

Lavendel, *m.*, ἡ νάρδος (φυτὸν μυριστικὸν), lavande, *f.*

Lavette, *f.* Lafette.

Laviren, *v. n.* λοξοδρομῶ, βαλτεύομαι, (mar.) louvoyer; (μεταφ.) πηγαίνω μὲ προσοχὴν, προσμένω τὸν ἁρμόδιον καιρὸν, *fig. fam.* agir avec circonspection, attendre le moment favorable.

Laviren, *v. a.* ζωγραφίζω μὲ τὸ μαῦρον τῆς Κίνας, peindre au lavis.

Laxiren, *v. a.* δίδω καθαρτικὸν, donner un remède laxatif; προξενῶ κένωσιν τῆς κοιλίας, purger; *v. n.* — über zu — einnehmen, πέρνω καθαρτικὸν, se purger, prendre médecine.

Laxir-Mittel, *n.*, (Laxanz, *f.*), τὸ καθαρτικὸν, remède *m.* laxatif, purgation, *f.*

Lazareth, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον σανιτὰλ, hôpital, *m.*; — zur Quarantäne, τὸ λαζαρέτο, lazaret, *m.*

Leben, *v. n.* ζῶ, ἀπερνῶ (τὴν ζωὴν), vivre.

Leben, *n.*, ἡ ζωὴ, vie, *f.*; ὁ βίος, vie (description de la vie, biographie, *f.*); das Leben lang, mein Leben lang, δι' ὅλην τὴν ζωὴν, ὅ τι ἔζην τὴν ζωὴν μου, de ma vie, pendant toute ma vie; die Musik ist sein —, κύτος ἀγαπᾶ πολλὰ τὴν μουσικὴν, il aime la musique, c'est sa vie; (Lebhaftigkeit), ἡ ζωηράδα, vivacité, *f.*

Lebendig, Lebend, *adj.* ζωντανὸς, vivant, vif; (lebhaft), ζωηρὸς, *fig.* vif, plein de vivacité.

Leben lang, s. Leben.

Lebensart, *f.*, *ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, ὁ βίος* —, manière *f.* de vivre; *τὸ πολιτικόν*, conduite, *f.*, savoir-vivre.

Lebensbalsam, *m.*, *ζωοποιὸν βάλσαμον*, baume *m.* de vie.

Lebensbeschreibung, *f.*, *ἡ βιογραφία, περιγραφὴ τῆς ζωῆς τινος*, vie, biographie, *f.*

Lebensbauer, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅσον καιρὸν βιαστῇ ἡ ζωή*, durée *f.* de la vie.

Lebensfaden, *m.*, (*ποιητικῶς*) *ἡ ζωή, αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς*, trame *f.* des jours.

Lebensgefahr, *f.*, *κίνδυνος ζωῆς*, danger *m.* de la vie.

Lebensgeister, *f.*, *τὰ ζωτικὰ πνεύματα*, les esprits *m. pl.* vitaux ou animaux.

Lebensgeschichte, *f.*, *s.* Lebensbeschreibung.

Lebensgröße, *f.*, *τὸ φυσικὸν ἀνάστημα*, grandeur naturelle; ein Bildniß in —, *μία εἰκόνα εἰς τὸ φυσικὸν ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου*, un portrait en grand.

Lebenskraft, *f.*, *ἡ ζωτικὴ δύναμις*, force *f.* vitale.

Lebenslang, *adv.* *εἰς καιρὸν ζωῆς*, toute sa vie, sa vie durant.

Lebenslänglich, *adj.* *βιώσιμος, εἰς καιρὸν ζωῆς διορισμένος*, viager; *adv.* *διὰ καιρὸν ζωῆς*, à vie.

Lebenslauf, *m.*, *ἡ ζωή, ὁ βίος*, carrière, vie, *f.*; *ἡ περιγραφὴ τῆς ζωῆς, βιογραφία*, histoire de la vie, biographie, *f.*

Lebenslicht, *n.*, *τὸ φῶς τῆς ζωῆς*, *fig.* la vie; einem das — ausblasen, *φονεύω, σκοτίνω*, tuer (*q.*)

Lebensmittel, *n.*, Lebensmittel, *n. pl.* *ἡ ζωοτροφία, τροφὴ*, vivres, *m. pl.*, denrées, *f. pl.*

Lebensordnung, *f.*, *ἡ δίαιτα*, régime, *m.*, diète, *f.*

Lebensregel, *f.*, *ὁ κανὼν τῆς ζωῆς, κανὼν τῆς διαίτης*, règle *f.* de conduite, de la diète.

Lebenssaft, *m.*, *s.* Lebensgeister.

Lebenssatt, *adj.* *ὑπνοῦ ἐβαρέθη ἀπὸ τὴν ζωήν*, las de vivre.

Lebensstrafe, *f.*, *ἡ καταδίκη, τιμωρία ἢ ποινὴ θανάτου*, peine *f.* capitale, supplice, *f.*

Lebenswandel, *m.*, *ἡ ζωή, τὸ ἐρίσιμον*, vie, conduite, *f.*

Lebenszeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς*, temps *m.* de la vie.

Leber, *f.*, *τὸ ηπαρ* (*τὸ ἧπαρ*), foie, *m.*

Leberfarben, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ηπατιοῦ*, clair brun, couleur de musc.

Leberflecken, *m.*, *κόκκινον σημεῖον εἰς τὸ πρόσωπον ἀπὸ ἀρρωστίαν εἰς τὸ ηπαρ*, tache *f.* de rousseur.

Leberkrankheit, *f.*, *ἀρρωστία τοῦ ηπατιοῦ*, maladie *f.* de foie.

Leberreime, *m. pl.*, *στίχοι κωμικοὶ διὰ τὸ ηπαρ* (*ὑποῦ κάμνουν ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα*), vers badins (que l'on fait pendant le repas).

Lebersucht, Leberentzündung, *f.*, *ἡ ηπατῖτις, φλογωσις τοῦ ηπατιοῦ*, hépatite, inflammation *f.* de foie.

Leberwurst, *f.*, *λουκάνικον μὲ ηπαρ*, boudin de foie, boudin *m.* blanc.

Lebewohl, *n.*, *τὸ ἀποχαιρετισμὸς*, adieu, *m.*; einem — *ἀποχαιρετοῦμαι*, faire ses derniers adieux à *q.*

Lebhaft, *adj.* *ζωηρός*, vif.

Lebhaftigkeit, *f.*, *ἡ ζωηρότης*, vivacité, *f.*

Lebkuchen, *m.*, *ἡ μελόπιτα, πῖτα μὲ μέλι*, pain *m.* d'épice.

Lebkuchner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πλιάνει μελόπιτας*, pain *m.* qui fait des pains d'épice.

Leblos, *adj.* *ἄψυχος*, inanimé, sans vie.

Leblosigkeit, *f.*, *ἡ ἀψυχία, ἄψυχον*, manque *m.* de vie.

Lebtage, *m. pl.* mein —, *ὅλην τὴν ζωήν μου*, de toute ma vie, de ma vie.

Lebzeiten, *f. pl.* nur: bey —, *εἰς καιρὸν ὅπου ἤθελα ζήσει ἐκεῖνος, ἐκείνη κτλ.*, pendant que je vivrai, que tu vivras, etc.

Lechzen, *v. n.* *διψῶ* (*ἀπὸ*), brûler de soif; nach etwas (*μεταφ.*) *ποθῶ, ἔχω πόθον*, *fig.* désirer avec empressement, soupirer après, languir nach Blute —, *κλαίω αἷμα, διψῶ τὸ αἷμα*, avoir soif de sang, être sanguinaire.

Leck, *adj.* *χαλασμένος, ὁποῦ ἐμβαίνει νερὸ* (fendu, percé); — werden (*von Fässern*), *ἔχω σχισμὴν ὁποῦ βγαίνει τὸ κρασὶ κτλ.* (*ἔχουν ἀνοίξει τὸ βαυτζὶν*, couler (*de tonneau*); (*von Schiffen*) *τρύπαν ἀπὸ τὴν*

Διρούλα Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερμίου

λιμπάνει τὸ νερόν (λέγεται διὰ τὰ πλοῖα), (mar.) faire eau.

λιμπάνω, m., ἢ τρύπα (εἰς ἕνα κερδάρι) ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει τὸ νερόν, (mar.) fente, voie f. d'eau.

λιμπάρισμα, f., ἡ ζημία προερχομένη ἀπὸ τὸ στάλαγμα τοῦ κρασιοῦ κτλ. ἀπὸ τὰ βουτζιά, perte f. de vin etc. qui s'enfuit d'un tonneau.

λιμπερίζω, v. n. στάζω, s'écouler, s'enfuir, dégoutter; ἐμβαίνει νερόν, (mar.) faire eau.

λιμπίζω, v. a. γλείφω, lécher, lapper.

λιμπίρης, adj. πολλὰ νόστιμος, — friand, délicat; ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ νόστιμα φαγητά, λαιμαργος, friand, gourmand.

λιμπίρης, m., ὁ λαιμαργος, — friand, m.; ein junger —, ἕνας ἀδιάντροπος, qui n'est pas chargé; (unverheirathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος, libre, non-marié.

Lebigkeit, f., τὸ ἄδειον, — vacance, f.; ἡ ἀγαμία, ἀνυπανδρία, célibat, m.

Lebiglich, adv. μόνον, μοναχά, seulement, purement.

Leebe, f. Lebbe.

Leer, adj. ἄδειος, κούφιος, vide; (erlebigt, nicht besetzt), ἄδειος, ὄχι παρμένος, vacant; fig. ein leerer Kopf, κούφιον κεφάλι, ἕνας ἀμαθής, une tête vide; leere Worte, ματαια, περιττὰ λόγια, des paroles vaines; leer ausgehen, δὲν λαμβάνω τίποτες, rester les mains vides.

Leere, f., τὸ ἄδειον, vide, m.

Leeren, v. a. ἀδειάζω, κάμνω ἄδειον, vider.

Lefze, f., τὸ χεῖλος, lèvre, f.

Legat, n., δωρεὰ διαφορισμένη εἰς τινα διὰ μέσου διαθήκης, legs, m.

Legat, m., ληγάτος (καρδινάλιος ἀπεσταλμένος εἰς τὴν διοίκησιν μιᾶς ἐπαρχίας παρὰ τοῦ πάπα), légat, m.

Legations-Rath, m., συμβουλάτορας εἰς πρεσβεῖον, conseiller m. d'ambassade.

Legations-Secretär, m., γραμματικὸς εἰς πρεσβεῖον, secrétaire m. d'ambassade.

Legen, v. a. βάνω, πλαγιάζω, ξεπλώνω, mettre, placer, poser; Eier —, γεννῶ αὐγά, pondre (des oeufs); einen Hengst —, μουντζίζω ἕνα ἄτι, hongrer, châtrer (un cheval); sich —, πλαγιάζω, ξεπλώνομαι, se coucher, s'étendre; (metaph.) ἀρρωστῶ καὶ πλαγιάζω εἰς τὸ κρεββάτι, tomber malade, s'aliter, f.; (aufhören, still werden), παύω, σταγρώ, cesser, m. apaiser.

Legende, f., τὸ συναξάριον, légende, f.; βιογραφία ἑνὸς τινός, biographie f. d'un saint.

Legestachel, m., πουγλὶ μικρῶν ζωυφίων μὲ τὸ ὁποῖον κεντοῦν μίαν τρύπαν διὰ νὰ βάλουν τὸν καπάκιον των εἰς αὐτήν, aiguillon m. de quelques insectes qui s'en servent pour faire un trou dans lequel ils cachent leurs oeufs.

Legezeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὄρνιθες γεννοῦν τὰ αὐγά, ponte, *f.*

Legion, *f.*, ὁ λεγεών, στρατιωτικὸν τάγμα, légion, *f.*

Legiren, *v. a.* (Metalle), συμμίγω (μέταλλα, οἷον· χαλκὸν μὲ ἀσήμι, ἀσήμι μὲ χαλκόν), allier (des métaux).

Legirung, *f.*, ἡ σύμμιξις, σμίξις (μετάλλων), alliage, *m.*; *f.* Legiren.

Lehde, *f.*, τόπος ἀγεώργητος, pièce *f.* de terre inculte.

Lehen, *n.*, τὸ φέουδον, fief, *m.*

Lehen, *f. pl.*, ἡ παράδοσις τοῦ φεούδου ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστὴν αὐτοῦ, investiture *f.* (d'un fief); die Lehen nehmen, λαμβάνω ἕνα φέουδον ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστὴν του καὶ κάμνω δι' αὐτὸ τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς ἐκεῖνον, prendre l'investiture.

Lehenbar, Lehnbar, *adj.* ὑποκείμενος εἰς τὰ δίκαια τῶν φεούδων, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ τὸ λάβῃ ὡς φέουδον, mouvant, féodal.

Lehenbrief, Lehnbrief, Lehnsbrief, *m.*, γράμμα μαρτυρικὸν διὰ τὴν παράδοσιν ἑνὸς φεούδου εἰς τινα, lettres *f. pl.* d'investiture.

Lehenfrau, Lehnsfrau, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον, dame, femme *f.* fieffée.

Lehengeld, *f.* Lehensgebühr.

Lehenherr, Lehensherr, *m.*, ὁ ἐξουσιαστὴς ὁποῦ παραδίδει τὸ φέουδον εἰς τινα κατώτερόν του, seigneur *m.* féodal.

Lehensmann, *m.*, ὁ ὑποτελὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον ἀπὰ τινα ἀνώτερόν του, vassal, hommager, feudataire. *m.*

Lehenpferd, Lehnspferd, *n.*, ἄλογον ὁποῦ ἔχει νὰ τρέφῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα φέουδον διὰ τὸν ἐξουσιασμὸν τοῦ φεούδου, cheval de vasselage, cheval *m.* de service.

Lehenrecht, Lehnrecht, *n.*, αἱ νόμοι τῶν φεούδων, droit *m.* féodal.

Lehensfolge, *f.*, διαδοχὴ εἰς ἕνα φέουδον, succession *f.* féodale.

Lehensgebühr, *f.*, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει ὁ ὑποτελὴς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου ἀπὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβε, relief, *m.*

Lehenspflicht, *f.*, ὑποχρέωσις τοῦ ἔχοντος τὸ φέουδον εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβε, devoir réciproque entre le seigneur et le vassal, *m.*

Lehensträger, *m.*, ὁ ὑποτελὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει γεγραμμένον εἰς τὸ ὄνομά του ἕνα φέουδον (τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν ἔχει ἄλλος τις), procureur, *m.*

Lehenwaare, *f.*, *f.* Lehensgebühr.

Lehenwesen, *n.*, τὰ περὶ τὰ φέουδα, féodalité, *f.*

Lehenzins, *m.*, χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ ὑποτελοῦς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου, cens, *m.*

Lehm, *m.*, πηλὸς, κίτρινον παχὺ χῶμα (ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τοὺβλα καὶ μίλια), terre grasse, terre argileuse.

Lehmern, *adj.* ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, de terre grasse; *f.* Lehm.

Lehmgrube, *f.*, λάκκος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐργάζουν τὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, fosse *f.* d'où on tire la terre grasse; Lehm.

Lehmig, *adj.* πηλώδης, ὁποῦ ἔχει κίτρινον παχὺ χῶμα, mêlé de terre grasse; Lehm.

Lehmwand, *f.*, τοῖχος ἀπὸ πηλὸν, ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, mur *m.* de bauge, bousillage; *f.* Lehm.

Lehmwerk, *n.*, κάθε πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ πηλὸν, bousillage, *m.* *f.* Lehm.

Lehne, *f.*, τὸ ἀκουμπιστήρι (τῆς σκαμνοῦ), dos, dossier, (der Abhang), ὁ κατήφορος τόπος, pente (d'une montagne).

Lehnen, *v. a.* ἀκουμπῶ (ἀκουμπίζω) ἕνα σανίδι εἰς τὸν τοῖχον, κτλ.), appuyer (*p. e.* une planche contre la muraille, etc.); sich —, ἀκουμπίζομαι τι), s'appuyer (contre qc.).

Lehnen, *f.* Leihen.

Lehnlakey, *f.* Lohnlakey.

Lehnpferd, *n.*, *f.* Miethpferd.

Lehnstuhl, Lehnsessel, *m.*, καρέκλα μὲ ἀκουμπιστήρι, fauteuil.

Lehramt, *n.*, ἐπαγγελμα σκάλου, emploi *m.* d'un d'église.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Lehrart, *f.*, *τρόπος τῆς παραδόσεως μιᾶς ἐπιστήμης*, méthode (d'enseigner, de montrer), *f.*

Lehrbegierde, *f.*, *ἡ φιλομάθεια*, envie *f.* d'apprendre.

Lehrbegierig, *adj.* *φιλομαθής*, désireux d'apprendre.

Lehrbegriff, *m.*, *τὸ σύστημα (ἐπιστήμης)*, système, *m.*

Lehrbrief, *m.*, *μαρτυρικὸν γράμμα διδάμενον εἰς τὸν ἀρχάριον μιᾶς τέχνης, ἀφ' οὗ τελείωσεν τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς του*, lettre *f.* d'apprentissage.

Lehrbuch, *n.*, *βιβλίον περιέχον τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἐπιστήμης*, livre d'instruction, de science, *m.*

Lehrburſch, *m.*, *ὁ ἀρχάριος εἰς μίαν τέχνην, παιδὶ ὁποῦ μανθάνει μίαν τέχνην (ἢ τὴν πραγμάτειαν)*, apprenti, *m.*

Lehre, *f.*, *ἡ διδασκαλία*, doctrine, *f.*; *ἡ παράδοσις μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης*, instruction, leçon, *f.*; *νουθεσία, συμβουλή*, précepte, avis, *m.*; *ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον μάθῃ τις μανθάνωντας μίαν τέχνην*, apprentissage, *m.*; (Mobell), *τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέλλα κτλ.)*, patron, modèle, *m.*

lehren, einem (einen) etwas, *διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην ἢ τέχνην*, enseigner, instruire, montrer.

Lehrer, *m.*, *ὁ διδάσκαλος*, précepteur, maître, *m.*

Lehrerin, *f.*, *ἡ διδασκάλισσα*, femme qui enseigne, maîtresse, *f.*

Lehrgebäude, *n.*, *τὸ σύστημα (ἐπιστήμης)*, système, *m.*

Lehrgedicht, *n.*, *διδακτικὸν (διδασκαλικὸν) ποίημα*, poëme didactique.

Lehrgeld, *n.*, *ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν παράδοσιν (μιᾶς τέχνης), πληρωμὴ τοῦ ἀρχαρίου εἰς τὸν αὐθέντην μιας πραγματείας*, apprentissage (l'argent que paye l'apprenti à son maître), *m.*; *τὸ διδασκαλιάτικον*, honoraire *m.* du précepteur; *fig.* Lehrgeld geben, *σωφρονίζομαι διὰ μέσου ζημίας ἐδικῆς μου*, devenir sage à ses dépens.

Lehrherr, *m.*, *ὁ αὐθέντης μιᾶς πραγματείας ὁποῦ μανθάνει ἕναν ἀρχάριον*, maître (qui montre son art à son apprenti), *m.*

Lehrjahre, *n. pl.*, *τὰ χρόνια τῆς μαθήσεως (τοῦ ἀρχαρίου εἰς τέχνην, εἰς πραγμάτειαν)*, apprentissage, *m.*

Lehrjunge, *m.*, *ὁ ἀρχάριος (εἰς τεχνίτην, οἱον· εἰς ῥάπτην, παπουτζῆν)*, apprenti, *m.*

Lehrling, *m.*, *ὁ ἀρχάριος, μαθητής*, apprenti, écolier, *m.*

Lehrmeinung, *f.*, *δόγμα φιλοσοφικὸν*, dogme, *m.*

Lehrmeiſter, *m.*, *ὁ διδάσκαλος*, maître, *m.*

Lehrmeiſterin, *f.*, *ἡ διδασκάλισσα*, maîtresse, *f.*

Lehrreich, *adj.* *διδακτικὸς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ μάθῃ πολλά*, instructif.

Lehrſaal, *m.*, *τὸ ἀκροατήριον (ἀκαδημικοῦ διδασκάλου)*, auditoire, *m.*

Lehrſatz, *m.*, *τὸ δόγμα, ἡ γνώμη*, thèse, *f.*, dogme, *m.*; (in der Mathematik), *τὸ θεώρημα*, théorème *m.*

Lehrſtand, *m.*, *στάσις διδασκάλου*, état *m.* de précepteur; *οἱ διδάσκαλοι (οἱ παιδεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων)*, état ecclésiastique ou de l'école.

Lehrſtuhl, *m.*, *καθέδρα διδασκάλου*, chaire (de professeur), *f.*; (μεταφ.) *ἐπαγγελμα διδασκάλου*, emploi de maître, de professeur, *m.*

Lehrſtunde, *f.*, *ὥρα παραδόσεως (ἐπιστήμης)*, leçon, classe, *f.*

Lehrzeit, *f.*, *ſ.* Lehrjahre.

Leib, *m.*, *τὸ κορμὶ, τὸ σῶμα*, corps; ventre, *m.*

Leibarzt, *m.*, *πρῶτος ἰατρὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως*, médecin ordinaire (d'un prince etc.)

Leibbinde, *f.*, *τὸ ζωνάρι (μάλιστα τῶν ὀρφανελίων)*, echarpe, *f.*

Leibchen, *n.*, *τὸ γελέκι, ἡ κομιζόλα (γυναικῶν)*, corset, *m.*

Leib-Compagnie, *f.*, *ἡ πρώτη ἑκατονταρχία ἑνὸς τάγματος στρατιωτῶν ὑπακουούσης ἀμέσως εἰς τὸν στρατηγόν*, colonelle, compagnie colonelle, *f.*

Leibeigen, *adj.* *ὑποδουλωμένος, σκλάβος*, serf, mortaillable.

Leibeigenſchaft, *f.*, *ἡ δουλεία*,

σκλαβία, servitude, f., servage, m.

Leibesbeſchaffenheit, f., ἡ κατάστασις τοῦ σώματος, constitution, complexion, tempérament, m.

Leibesbürde, f., ſ. Leibesfrucht.

Leibeserbe, m., ὁ διάδοχος, κληρονόμος (δηλαδὴ· υἱὸς ἢ θυγατέρα), héritier m. naturel.

Leibesfrucht, f., τὸ ἔμβρυον, (παιδὶ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός), fœtus, fruit, embryon, m.

Leibesgaben, f. pl., τὰ σωματικὰ χαρίσματα, dons m. pl. corporels.

Leibesgebrechen, n., σωματικὸν ἐλάττωμα, vice, mal, défaut m. du corps.

Leibesgeſtalt, f., ἡ μορφὴ τοῦ σώματος, τὸ σχῆμα τοῦ σώματος, figure du corps, taille, f.

Leibesgröße, f., ἀνάστημα τοῦ σώματος, stature, f.

Leibeskraft, f., ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς, force, vigueur f. du corps.

Leibesleben, n., (nur): bey Leibesleben, εἰς καιρὸν ζωῆς, durant la vie.

Leibeſſen, n., τὸ πλέον ἠγαπητότερον φαγί, manger m. favori.

Leibesſtärke, f., ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς, force f. du corps.

Leibesſtrafe, f., σωματικὴ τιμωρία, (οἷον· ξυλιᾶς), punition corporelle, peine f. afflictive.

Leibesübung, f., σωματικὴ γύμνασις, exercice m. du corps.

Leibfarbe, f., τὸ πλέον ἀρεστότερον χρῶμα, couleur f. favorite.

Leibfarben, ſ. Fleiſchfarben.

Leibgarde, f., οἱ σωματοφύλακες, τὸ τάγμα τῶν σωματοφυλάκων, garde f. du corps.

Leibgedinge, n., ἡ ἀντιπροῖκα, (αὐτὰ ὁποῦ διορίζει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα του, νὰ τὰ ἀπολαύσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του), douaire, m.

Leibgürtel, m., τὸ ζωνάρι, ceinture, f.

Leibhaft, Leibhaftig, adj. σωστὸς, ἀληθινὸς, (corporel) tout à fait le même; er iſt der leibhafte Vater, αὐτὸς εἶναι ὅλο ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα του, c'est son père tout craché; er iſt der leibhafte Teufel, αὐτὸς εἶναι σωστὸς (ἢ ἀληθινὸς) διάβολος, c'est un diable incarné.

Leibjäger, m., κυνηγὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, premier chasseur m. d'un prince.

Leibkutſcher, m., ἁμαξᾶς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, cocher m. ordinaire (d'un prince).

Leiblich, adj. σωματικὸς, corporel; — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, germain (en parlant des frères et des soeurs).

Leib-Medicus, ſ. Leibarzt.

Leib-Regiment, n., στρατιωτικὸν τάγμα ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, régiment m. du prince, du roi etc.

Leibrente, f., εἰσόδημα χρονικὸν ἀπὸ κεφαλαίου διδόμενον μὲ διάφορον διὰ κάποιαν ζωῆς, rente f. viagère.

Leibrock, m., φόρεμα (ἱματίδρα), justaucorps, m.; der Geiſtlichen, στιχάριον (τῶν ἐκκλησιαστικῶν), soutane.

Leibſchmerzen, m. pl., Leibweh, n., οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, m. de ventre.

Leibſchneiden, n., κοιλιόπονος κωλικόπονος σφοδρός, chées, f. pl.

Leibſtuhl, m., τὸ ἀναγκαῖον (δηλαδὴ· σκαμνὶ μὲ ἀναγκαῖον), chaise f. percée.

Leibwache, f., οἱ σωματοφύλακες, garde f. du corps.

Leibzucht, f., ſ. Leibgedinge.

Leich, Laich, m., τὸ αὐγὸ ζῴου μὲ τὸν σπόρον τῶν βατράχων, τῶν ψαριῶν, frai, m.

Leichdorn, m., ὁ τύλος τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, κάλλος, cor m. au pied.

Leiche, Laiche, f., (der Fiſche) καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια ἀφήνουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά, frai (le temps du frai), m.

Leiche, f., (ein todter Körper) νεκρὸν σῶμα, corps mort, cadavre, m. (μεταφ.) ἐνταφιασμός, terrement, m.

Leichen, Laichen, v. n. βγάζω σπόρον καὶ τὰ αὐγὰ, βγαίνει διὰ τὰ ψάρια, (en parlant des poissons).

Leichenbegängniß, n., ἐνταφιασμὸς (μὲ παράταξιν), funérailles, obsèques.

Leichenbegleiter, *m.*, ὁ συνοδεύων τὸν νεκρὸν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, celui qui assiste à un convoi funèbre.

Leichenbegleitung, *f.*, ἡ συνοδία εἰς ἐνταφιασμόν, convoi *m.* funèbre.

Leichenbitter, *m.*, ὁ προσκαλῶν εἰς ἐνταφιασμόν, celui qui invite aux funérailles.

Leichenbuch, *n.*, βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφουσι τοὺς ἀποθανόντας, registre *m.* mortuaire.

Leichengedicht, *n.*, ἐπιτάφιον ποίημα, poëme *m.* funèbre.

Leichengerüst, *n.*, ἐπιτάφιον κλῖνον, μανσωλεῖον, catafalque, *m.*, chapelle *f.* ardente.

Leichenpredigt, *f.*, ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, oraison *f.* funèbre (à l'église).

Leichenrede, *f.*, ἐπιτάφιος λόγος (κοντὰ εἰς τὸν τάφον), oraison *f.* funèbre (qui se fait auprès du tombeau).

Leichenstein, *m.*, ἐπιτάφιος λίθος, πέτρα ἐπάνω εἰς τὸν τάφον, tombe, *f.*

Leichenträger, *m.*, ὁ νεκροφόρος, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον, porteur *m.* d'un corps mort.

Leichentuch, *n.*, ἐπιτάφιον πανὶ (μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τὸ νεκροκρέββατον), drap *m.* mortuaire, poële, *m.*

Leichenwagen, *m.*, ἐπιτάφιον ἅρμα, (μὲ τὸ ὁποῖον κομίζουν τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον), char *m.* funèbre.

Leichenzug, *m.*, ἡ παράτοξις τοῦ ἐνταφιασμοῦ, deuil, convoi *m.* funèbre.

Leichnam, *m.*, τὸ νεκρὸν σῶμα, πέλμανον, ὁ νεκρός, corps mort, cadavre, *m.*

Leicht, *adj.* (nicht schwer von Gewicht), ἐλαφρός, léger; (nicht schwer zu machen, εὔκολος, aisé, facile.

Leichtfertig, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ πειράζῃ ἄλλους, πειρακτικός, folâtre, méchant, (petit) fripon.

Leichtfertigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς πείραξιν, folâtrerie, *f.*

Leichtfüßig, *adj.* ἐλαφρὸς εἰς τὸ τρέξιμον, ἐλαφρόπους, léger (à la course); (*μεταφ.*) ἐλαφρόγνωμος, léger (*fig.*).

Leichtgläubig, *adj.* ἁπλοῦς εὔκολα πιστεύει, μωρόπιστος, crédule.

Leichtgläubigkeit, *f.*, ἡ μωροπιστία, crédulité, *f.*; s. Leichtgläubig.

Leichtigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφράτης, légèreté, *f.*; — ἡ εὐκολία, facilité, *f.*; s. Leicht.

Leichtlich, *adv.* εὐκόλως, εὔκολα, aisément, facilement.

Leichtsinn, *m.*, Leichtsinnigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρογνωμία, légèreté, inconsidération, *f.*

Leichtsinnig, *adj.* ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, léger, volage.

Leichtzeit, Leichte, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια καὶ οἱ βάτραχοι ρίχνουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά των, frai (le temps du frai), *m.*

Leid, *adv.* es thut mir —, tὸ ἴστ mir —, μοὶ (μοῦ, μέ) κακοφαίνεται, λυποῦμαι, je suis fâché.

Leid, *n.*, ἡ λύπη, peine, douleur, affliction, *f.*; (Trauer), τὰ πένθιμα φορέματα, deuil, *m.*; Leid tragen, φορῶ πένθιμα φορέματα, porter le deuil; einem etwas zu Leide thun, κάμνω τινὸς τι κακόν, faire du mal à q.; sich (*dat.*) ein Leids thun, σκοτώνομαι μόνος μου, se donner la mort.

Leiden, *v. n.* πάσχω, παθαίνω, ὑποφέρω, souffrir, endurer, supporter.

Leiden, *n.*, τὸ πάθος, πάθημα, souffrance, *f.*; — Christi, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, la passion de Jésus-Christ.

Leidend, *adj.* πάσχων, souffrant; παθητικός, passif.

Leidenschaft, *f.*, τὸ πάθος (τῆς ψυχῆς, οἷον· ἡ λύπη, χαρά, ὁ θυμὸς κτλ.), passion, *f.*

Leidenschaftlich, *adj.* κυριευόμενος ἀπὸ πάθη, passionné; *adv.* μὲ πολὺ πάθος, ἐμφόρως, passionnément.

Leidentlich, *adv.* sich — verhalten, ὑποφέρω μὲ ὑπομονήν, δὲν ἐναντιώνομαι, se tenir passif.

Leider! *int.* ἀλοίμονον, ἀλλοίμονον, helas! malheureusement.

Leidig, *adj.* δυσάρεστος, désagréable; κακομοίρικος, malheureux, misérable; μίσελεγος, abominable.

Leidlich, *adj.* ὑποφερτός, tolérable, passable.

Leidtragend, *adj.* πενθῶν ἐνδεδυμένος, qui est en deuil.

Leidwesen, *n.*, ἡ λύπη, ἀλγηδών, affliction, tristesse, *f.*, regret, *m.*

Leihen, *v. a.* δανείζω, μετέω; (für: Borgen), *s.* Borgen, Entlehnen.

Leihhaus, *n.*, ἀπιτήριον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα εἰς ἐνέχυρα, lombard, mont *m.* de piété.

Leilaken, *n.*, *s.* Bettuch.

Leim, *m.*, ἡ κόλλα (διὰ τὴν κόλλησιν), colle, *f.*

Leimen, *v. a.* κολλῶ, (κολνῶ), coller.

Leimfarbe, *f.*, χρῶμα διαλυμένον εἰς νερὸν ἀνακατωμένον μὲ κόμμι, couleur *f.* en détrempe.

Leimen, *adj.* *s.* Lehmern.

Leimicht, *adj.* ὁποῦ κολλᾷ, γλίσχρος, γλοιώδης, glutineux.

Leimruthe, *f.*, ἡ ξόβεργα, glaau, *m.*

Leimtiegel, *m.*, τηγανάκι διὰ κόλλαν, poêle *f.* à colle.

Leimwasser, *n.*, τὸ κολλύνερον, eau *f.* de colle.

Lein, *m.*, τὸ λινάρι, lin, *m.*

Leine, *f.*, τὸ σχοινί, corde, *f.*, cordeau, *m.*

Leinen, *adj.* λιναρικός, de lin, de toile.

Leinenzeug, Leinengeräth, *n.*, τὰ πανικά, linge, *m.*

Leinkraut, *n.*, τὸ ἄγριον λινάρι, linaire, *m.*

Leinkuchen, *m.*, βῶλος ἀπὸ στραγγισμένα λιναρόσπορα μαζωμένος, pain *m.* de lin.

Leinöhl, *n.*, τὸ λιναρόλαδον, huile *f.* de lin.

Leinsamen, *m.*, τὰ λιναρόσπορα, graine de lin, linette, *f.*

Leinwand, *f.*, τὸ πανί, toile, *f.*

Leinwanden, *adj.* ἀπὸ πανὶ ἠκριαμένος, de toile.

Leinwandhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ πανί, lingerie, toilerie, *f.*

Leinwandhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ πανί, marchand de toiles, toilier, linger, *m.*

Leinweber, *m.*, ὁ ὑφαντής, tisserand, *m.*

Leise, *adj.* ἐλαφρός, bas; léger; eine leise Stimme, χαμηλὴ φωνή, une voix basse; ein leises Gehör haben, ἔχω λεπτὴν τὴν ἀκοήν, avoir l'ouie fine; leise reden, ὁμιλῶ χαμηλά, μὲ χαμηλὴν φωνήν, parler bas, tout bas.

Leisetreter, *m.*, ὑπόκρισις προσεκτικὸς εἰς τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, κρυφὸς κατάσκοπος, mouchard, espion, sournois, *m.*

Leiste, *f.*, λεπτὸν σανίδι (ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν ἄκραν τῆς τραπέζης, τῆς θύρας κτλ. διὰ στολισμόν), listel, *m.*, bandelette, bordure, *f.*; (Tuchleiste), ἡ ἄκρα τοῦ ροῦχου, lisière (de drap), *f.*; (am menschlichen Körper), τὸ ὀλομέρι, aine, *f.*

Leisten, *m.*, τὸ καλοῦπι τοῦ παπουτσῆ, forme (pour les souliers), *f.*

Leisten, *v. a.* ἐκτελῶ, κάμνω, faire, effectuer; Folge oder Gehorsam leisten, πειθομαι, ὑπακολῶ, obéir; Hülfe leisten, βοηθῶ, donner secours; Dienste —, κάμνω δουλειάν, rendre service; Gesellschaft —, κάμνω συντροφιάν, συναναστροφήν, tenir compagnie (à q.); Eid —, κάμνω ὅρκον, prêter serment.

Leistenbeule, *f.*, βουβών, πυοκαχύμενον εἰς τὸ ὀλομέρι, poulain, bubon, *m.*

Leistenbruch, *m.*, βουβωνοκήλη, σπασμὸς εἰς τὸ ὀλομέρι, hernie inguinale, bubonocele, *m.*

Leistenhobel, *m.*, ῥουκάνι πλανίσιον ὁποῦον ῥουκανίζουν τὰ σανίδια λεγόμενα Leiste, bouvet, *m.*; *s.* Leiste.

Leistenschneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀρχιάνει τὰ καλούπια τῶν παπουτσῆν, formier.

Leistung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, ἡ ἀκολούθησις, action *f.* de faire, exécuter etc.; *s.* Leisten.

Leitband, *n.*, τὸ δέμα μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μαθαίνουν νὰ περιπατήσουν, lisière.

Leiten, *v. a.* ὁδηγῶ, φέρνω, γαίνω (τινά), conduire, mener; (μεταφ.) κυβερνῶ, διευθύνω, guider, diriger, gouverner.

Leiter, *m.*, *s.* Führer.

Leiter, *f.*, ἡ σκαλωτὴ σκάλα, échelle, *f.*

Leiterbaum, *m.*, τὸ μεγάλον ξύλον ἀπὸ βαγιὰ τὰ κουβέλα ἑνὸς ἁμαξιοῦ ἢ ἁμαξώματος, arbre *m.* de la voiture (d'un chariot).

Leiterpreſſe, *f.*, τὸ σκαλοῦνι, ἡ σκαλοπάτη τῆς σηκωτῆς ἁμάξης, échelon, *m.*

Leiterwagen, *m.*, ἁμάξι μὲ σκάγγελλα, χωρικὸν ἁμάξι, ἁμάξι διὰ χόρτωμα, chariot *m.* à ridelles.

Leitſagen, *m.*, (μεταφ.) ὁ ὁδηγός, ἡ ὁδηγία (εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην), *fig.* guide, *m.*

Leitſammel, *m.*, τὸ γριάρι ὁποῦ βαστᾷ τὸ χαντοῦνι, mouton pour le clochette, clocheman, *m.*

Leitſband, *m.*, σχοινὶ διὰ τὸ κυνηγᾶ ἐπάνω ἀκολουθεῖ τὸ χέρι τῶν ἀηδιῶν, lisnier, *m.*

Leiſtern, *m.*, ὄστρον (μάλιστα τὸ παλιόν) καὶ τὸ ὁποῖον οἱ ναῦται κυβερνοῦν τὸν δρόμον των, étoile polaire, étoile *f.* du nord.

Leitung, *f.*, ἡ ὁδηγία, conduite, *f.*; ἡ κυβέρνησις, διοίκησις, direction, *f.*

Lenden, *f. pl.* τὰ νεφρὰ, τὸ ἀνω μέρος τῶν μηρίων, lombes, reins, *m. pl.*

Lendenlahm, *adj.* ξενοφρισμένος, ἀδύνατος εἰς τὰ νεφρὰ, déhanché, éreinté.

Lendenweh, *n.*, πόνος εἰς τὰ νεφρὰ, sciatique, *f.*

Lenken, *v. a.* γυρίζω, κυβερνῶ (ἅμαξι, καράβι), tourner, braquer (un chariot), gouverner (un cheval, un vaisseau); (μεταφ.) κυβερνῶ, διοικῶ, diriger, gouverner.

Lenkſam, *adj.* εὐπειθής, εὐήκοος, docile, flexible.

Lenkſamkeit, *f.*, ἡ εὐπειθεια, docilité, *f.*

Lenkſeil, *n.*, Lenkriemen, *m.*, τὸ σχοινὶ ἢ τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον κυβερνοῦν τὸ ὕλογα τοῦ ἁμαξιοῦ, rêne (pour gouverner un cheval de trait), *f.*; (am Flaſchenzuge) σχοινὶ εἰς τὸ πολύσπαστον (τῶν τεκτόνων), écharpe (d'un polyspaste, d'un mouflo), *f.*

Lenkung, *f.*, τὸ γύρισμα, ἡ κυβέρνησις, action *f.* de tourner etc.; *f.* Lenken.

Lenz, *m.*, τὸ ἔαρ, ἡ ἄνοιξις, printemps, *m.*

Lerche, *f.*, ὁ κορυδαλὸς, τζουτζουλιάρος, (πουλλί), alouette, *f.*

Lerchenbaum, *m.*, *f.* Lärche.

Lerchenfalk, *m.*, γιερᾶκι ὁποῦ κυνηγᾷ τοὺς τζουτζουλιάνους, émérillon, *m.*

Lerchenfang, *m.*, Lerchenſtreichen, *n.*, τὸ πιάσιμον τῶν κορυδαλῶν, τζουτζουλιάνων, chasse aux alouettes, chasse *f.* des alouettes à la tirasse.

Lerchengarn, *n.*, δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν τοὺς κορυδαλοὺς, (τοὺς τζουτζουλιάνους), filet *m.* aux alouettes, tirasse, *f.*

Lerchenſchwamm, *f.* Lärchenſchwamm.

Lernbegierde, *f.*, ἡ φιλομάθεια, envie *f.* d'apprendre, de s'instruire.

Lernbegierig, *adj.* φιλομαθὴς, désireux d'apprendre.

Lernen, *v. a.* μανθάνω, (μαθαίνω), apprendre, étudier.

Leſe, *f.* *f.* Weinleſe.

Leſebuch, *n.*, βιβλίον δι' ἀνάγνωσιν (μάλιστα εἰς σχολεῖα), livre *m.* de lecture (pour les écoliers etc.); βιβλίον ὁποῦ διαβάζουν διὰ διατριβὴν καιροῦ, livre amusant.

Leſen, *v. a.* (ſammeln) συλλέγω, μαζώνω, ramasser, cueillir; (reinigen, ausſuchen), καθαρίζω, πασπιρεύω (οἷον· τὴν σαλάτα, τὰ λαχανικά), trier, éplucher; (Aehren leſen), στοχαλαγῶ, glaner.

Leſen, *v. n.* et *n.* ἀναγινώσκω, διαβάζω, lire.

Leſen, *n.*, ἀνάγνωσις, διάβασις, lecture, *f.*

Leſepult, *n.*, τὸ ἀναλόγιον, λογεῖον, pupitre, *m.*

Leſer, *m.*, ὁ ἀναγνώστης (βιβλίου), lecteur, *m.*; (Weinleſer), *f.* Weinleſe.

Leſerin, *f.*, ἡ ἀναγνώστρια, lectrice, *f.*

Leſerlich, *adj.* εὐανάγνωστος, εὐκολοδιάβαστος, lisible.

Leſeſzeit, *f.* Weinleſe.

Letten, *m.*, πηχὺ χῶμα, glaise, terre glaise, *f.*

Letter, *f.*, *f.* Buchſtab.

Letzt, *adj.* ὕστερινὸς, ἔσχατος, dernier.

Letztens, Letzthin, *adv.* πρὸ ὀλίγου, dernièrement.

Letztwillig, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς διαθήκην, testamentaire.

Leuchte, *f.*, (poet.), τὸ φανάρι, lanterne, *f.*; ὁ φωστὴρ, corps *m.* lumineux.

Leuchten, *v. n.* λάμπω, luire, resplendir, reluire; einem —, φέγγω, éclairer q.

Leuchter, *m.*, τὸ κηροπήγιον, ἡ λυχνία, τὸ λυχνάρι, chandelier, *m.*

Leuchterstuhl, *m.*, τὸ κηροστάτιον, ὁ λυχνοπτάκης, guéridon, *m.*

Leuchtkugel, *f.*, σφαῖρα μὲ μπαρούτι ἀναμμένη ὁποῦ ῥίχνεται εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ φήξῃ, balle *f.* luisante.

Leuchtthurm, *m.*, ὁ φανὸς, πύργος μὲ φανάρι εἰς τὸν λιμένα, phare, *m.*

Leugnen, *v. n.* ἀρνοῦμαι, δὲν ὁμολογῶ, nier, désavouer.

Leugnen, *n.*, ἡ ἄρνησις, désaveu, *m.*

Leumund, *m.*, ἡ φήμη, τὸ ὄνομα, renommée, *f.*, renom, *m.*; bösen — machen, δυσῤῥημίζω, κατηγορῶ, κακολογῶ, calomnier, médire, décrier.

Leute, *f.*, *pl.* οἱ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος, gens, personnes, *f. pl.*, monde, *m.*

Leutescheu, *adj.* δειλὸς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων, farouche, sauvage (qui fuit le monde).

Leutselig, *adj.* φιλάνθρωπος, εὐπροσήγορος, affable, humain.

Leutseligkeit, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, εὐπροσηγορία, affabilité, humanité, *f.*

Leutnant, *m.*, ὁ ὑπεκατόνταρχος, (ἀφρικιάλος κατώτερος ἀπὸ τὸν καπιτάνον), lieutenant, *m.*

Levit, *m.*, ὁ Λευΐτης (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἰσραηλίτας), lévite, *m.*; einem den Leviten lesen, (μεταφ.) μαλώνω, βλέγχω, faire la leçon à q.

Levkoje, *f.*, τὸ μανουσάκι, λευκοΐον, (λαυλοῦδι), giroflée, *f.*

Levkojen-Stock, *m.*, ἡ μανουσακιά, giroflier, pied *m.* de giroflée.

Lexicon (Lexikon), *n.*, *s.* Wörterbuch.

Leyer, *f.*, μουσικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον καλοῦν γυρίζοντας ἕνα μανίκι, vielle, *f.*; ἡ λύρα (τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων), lyre, *f.*; es ist die alte Leyer, (μεταφ.) εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιον, εἶναι ὅλα κατὰ τὸν παλαιὸν (ἄναστον) τρόπον, *fig.* c'est toujours la même chanson, c'est une roue de vielle.

Leyermann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ ὄργανον Leyer, vielleur, *m.*, *s.* Leyer.

Leyermädchen, *n.*, κορίτζι ὁποῦ λαλεῖ τὸ ὄργανον Leyer, vielleuse, *f.*, *s.* Leyer.

Leyern, *v. n.* λαλῶ τὸ ὄργανον Leyer, vieller, *s.* Leyer; (μεταφ.) ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lambiner, lanterner; *fam.* einem die Ohren voll leyern, ἐνοχλῶ τινὰ (μὲ παντοτινὰ παρανοήματα κτλ.) rompre les oreilles à q., importuner q. (de plaintes continuelles etc.)

Licent, *m.*, *s.* Accise, Zoll.

Licentiat, *m.*, ἀξίωσις ἀκαδημικὴ κατωτέρα ἀπὸ ἐκείνην τοῦ δόκτωρος, licencié, *m.*

Licht, *n.*, τὸ φῶς, lumière, clarté, *f.*; (Kerze), τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα, bougie, *f.*; (Talglicht), τὸ ἀξουγγοκέρι, chandelle, *f.*; die Lichter (in einem Gemählde), τὰ φωτεινὰ μέρη (εἰς μίαν εἰκόνα), jours, clairs, *m. pl.*, lumières, *f. pl.*; einen hinter das Licht führen, ἀπατῶ, γελῶ (τινὰ), prendre, duper, tromper q.; einem im Lichte stehen, ἐμποδίζω τινὸς τὸ φῶς (τοῦ ἥλιου κτλ.), (μεταφ.) ἐμποδίζω τὴν προκοπήν τινος, être devant le jour de q. (*prop. fig.*); etwas bey Lichte besehen, ἐξετάζω τι μὲ προσοχήν, examiner bien qch., regarder de près.

Licht, *adj.* φωτεινὸς, clair (von Farben), ἀνοικτὸς, (*en parlant de couleurs*) (nicht dicht), ἀραιὸς, rare, qui n'est pas étroit; ein lichter Platz im Walde, ἄδειον ἀπὸ δένδρα μέρος δάσους, clairière, *f.*

Lichtarbeit, *f.*, ἡ δουλειὰ τὸ κηρὶ, veilles, *f. pl.*

Lichtblau, *adj.* ἀνοικτο-γάλαζος, bleu clair.

Lichtbraun, *adj.* ἀνοικτοκαφεδένιος, brun clair; *f.* Braun.

Lichten, im Lichten, τὸ ἄνοιγμα, μέρος (ἑνὸς παραθύρου κτλ.), jour (d'une fenêtre etc.), à jour.

Lichten, *v. a.* den Anker, σηκώνω τὴν ἄγκυραν, lever l'ancre; ein Schiff —, ξεστρώνω ἕνα καράβι, alléger un vaisseau; einen Wald —, ἀραιώνω ἕνα δάσος, ξεστρώνω δένδρα ἐδῶ κεῖ ἐκεῖ σ' ἕνα δάσος), éclaircir un bois.

Lichter, *m.*, βάρκα διὰ ξεστρώματα τῶν μεγάλων καραβιῶν, (mar.) allége, *f.*

Lichterloh, *adv.* μὲ φλόγα, tout en feu, flamme.

Lichtschnuppe, *f.*, ἡ ἴσκρα κεκαμένη τοῦ φιτιλιοῦ, bout brûlé de la mèche d'une chandelle; τὰ ξεφτιλίσματα, moucheure, *f.*

Lichtform, *f.*, καλοῦπι διὰ κηρὶ, moule *m.* à chandelle.

Lichtfuchs, *m.*, ἄλογον ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀλωπυοῦς ἀνοικτὸν, alezan clair, *m.*

Lichtgelb, *adj.* ἀνοικτο-κίτρινος, jaune clair.

Lichtzieher, Lichtzieher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φτιάνει κηριὰ (ἢ λαμπογγόκερα), chandelier, maître chandelier.

Lichtgrau, *adj.* ἀνοικτο-ψαρὸς, gris clair; *s.* Grau.

Lichtpurpur, *m.*, τὸ αβυσσηρὸ, χωρὶς μὲ τὸ ὁποῖον αβύνουν τὸ κηρὶ, éteignoir, *m.*

Lichtrecht, *m.*, τὸ κηροδοχεῖον, ἔπιπτον πλάκα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ ἀπομένοντα μικρὰ κέλυφη τῶν κηριῶν), binet, *m.*

Lichtputze, *f.*, ἡ ὑποπαντὴ, la chandeleur.

Lichtputze, Lichtscheere, *f.*, τὰ χαλιδάκερι, mouchettes, *f. pl.*

Lichtputzer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ξυριζίζει (μάλιστα εἰς τὰ θέατρα), moucheur *m.* de chandelles.

Lichtroth, *adj.* ἀνοικτο-κόκκινος, rouge clair.

Lichtrose, *f.*, τὸ τοῦ λύχνου κάρφος, champignon *m.* de lampe.

Lichtscheu, *adj.* ὁποῦ φοβεῖται τὸ φῶς, qui craint le jour.

Lichtschirm, *m.*, τὸ παραπέτασμα κατὰ τοῦ κηριοῦ, garde-vue, *m.*

Lichtschnuppe, *f.*, ἡ ἴσκρα κεκαμένη τοῦ φιτιλιοῦ, bout brûlé de la mèche d'une chandelle; τὰ ξεφτιλίσματα, moucheure, *f.*

Lichtstrahl, *m.*, ἡ ἀκτὶνα τοῦ φωτὸς, rayon *m.* de lumière.

Lichtvoll, *adj.* φωτεινὸς, lumineux; σαφὴς, clair, évident.

Lieb, *adj.* ἠγαπημένος, cher, aimé; es ist mir lieb, χαίρομαι, j'en suis bien aise; lieb haben, ἀγαπῶ, aimer; der liebe Gott, ὁ (ἀγαθὸς) Θεὸς, le bon Dieu; das liebe Brod, τὸ ψωμὶ, le pain.

Liebäugeln, *v. n.* βλέπω ἐρωτικὰ βλέμματα, faire les yeux doux.

Liebchen, *n.*, ἡ ἠγαπημένη, amante *f.*; mein Liebchen! ἀγαπημένη μου, μάτια μου, m'amour, m'amie.

Liebden, Ew. (Gnade) Liebden, (ἡ ἀγάπησις) τίτλος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ συγγενεῖς ἑνὸς βασιλέως μεταξὺ των, votre dilection (titre).

Liebe, *f.*, ἡ ἀγάπη, amour (en général), *m.*; ὁ ἔρως, amour (entre les deux sexes).

Liebeln, *v. n.* ἀγαπῶ μὲ ἐρωτικὰ ἀκαταστάσιον, être volage dans d'amour.

Lieben, *v. a.* ἀγαπῶ, aimer.

Liebenswürdig, *adj.* ἀξιαγάπητος, ἀξιοθέρατος, aimable.

Liebenswürdigkeit, *f.*, τὸ ἀξιαγάπητον, ἀξιοθέρατον, amabilité, *f.*

Lieber, *adv.* καλλίτερα, mieux; ich will lieber, ἀγαπῶ καλλίτερα, j'aime mieux.

Liebesblick, *m.*, ἐρωτικὸν βλέμμα, regard *m.* amoureux.

Liebesbrief, *m.*, ἐρωτικὸν γράμμα, lettre *f.* amoureuse.

Liebesdienst, *m.*, χάρις (γνωμένη δὲ ἀγάπην τινός), charité, *f.*; bon office, *m.*

Liebeserklärung, *f.*, φανέρωσις τῆς ἀγάπης, déclaration *f.* d'amour.

Liebesfieber, *n.*, (ἡ ἐρωτικὴ θέρμη), ἡ ἐρωτικὴ μανία, ὁ ἔρως, fièvre amoureuse.

Liebesgeschichte, *f.*, ἐρωτικὴ ἱστορία, histoire amoureuse, *f.*

Liebesgott, *m.*, ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος, ὁ Ἔρως, Amour, Cupidon, *m.*

Liebesgöttin, *f.*, ἡ Θεὰ τοῦ Ἔρωτος, ἡ Ἀφροδίτη, Vénus, déesse *f.* de l'amour.

Liebeshandel, *m.*, ἐρωτικὴ ὑπόθεσις, galanterie, amourette, *f.*

Liebeskrankheit, *f.*, ἐρωτικὴ ἀῤῥωστία, mal *m.* erotique.

Liebesmahl, *n.*, ἀγάπη, δηλαδὴ γεῦμα ζωὸν εἰς τοὺς πρώτους Χριστιανούς, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πλουσιώτεροι ἐφίλευον τοὺς πτωχούς, agape (des premiers chrétiens), *f.*; *fig.* das — Christi, (μεταφ.) τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου, ἡ ἁγία εὐχαριστία, la sainte cène.

Liebespaar, *n.*, (ἐρωτευόν ζευγάρι), ὁ ἀγαπητικὸς μὲ τὴν ἀγαπητικήν του, couple *m.* d'amants.

Liebespfand, *n.*, ἐνέχυρον τῆς ἀγάπης, gage *m.* d'amour, *m.*

Liebestrank, *m.*, φίλτρον, philtre, *m.*

Liebeswerk, *n.*, ἔργον ἀγάπης, œuvre *f.* de charité.

Lieb gewinnen, *v. a.* ἀρχηνῶ νὰ ἀγαπῶ, εὑρίσκω ἀξιον ἀγάπης, prendre q. en affection.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Lieb haben, *v. a.* ἀγαπῶ, φέρω ἢ τρέφω ἀγάπην, aimer, nourrir de l'amitié (pour q.).

Liebhaber, *m.*, ὁ ἀγαπητικός, amant, amoureux, *m.*; (einer Sache), ὁ ἐραστής, ἡ ἕλξις (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην), amateur, *m.*

Liebhaberey, *f.*, ἡ ξεχωριστὴ ἀγάπη, (διὰ τέχνην, δι' ἐπιστήμην, διὰ ζωγραφίας, τζοβαεριὰ κτλ.), curiosité, *f.*, amour, *m.*

Liebhaberin, *f.*, ἡ ἀγαπητική, ἡ ἐράσιρια, ἡ ἕλξη (εἰς τέχνην, ἐπιστήμην κτλ.), amante; amatrice, *f.*

Liebkosen, *v. a.* κολακεύω, χαϊδεύω, caresser.

Liebkosung, *f.*, ἡ κολακεία, τὸ χάδεψιμο, τὰ χάδια, χαΐδια, caresse, *f.*

Lieblich, *adj.* γλυκὺς, νόστιμος, doux, délicieux; εὐάρεστος, agréable.

Lieblichkeit, *f.*, ἡ γλυκύτης, νοστιμάδα, εὐαρέσκεια, douceur, délicatesse, suavité.

Liebling, *m.*, ὁ ἠγαπημένος, ἠγαπητὸς, favori, *m.*

Lieblings=, (in Zusammensetzungen), ἠγαπητότερος, favori; z. B. Lieblingsfarbe, *f.*, τὸ ἠγαπητότερον χρῶμα (ὑποῦ ἀγαπᾷ τις περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα), la couleur favorite.

Lieblos, *adj.* χωρὶς ἀγάπην, ἀφιλάνθρωπος, ἀπλαγχνος, dur, impitoyable.

Lieblosigkeit, *f.*, ἡ ἀπλαγχνία, dureté *f.* de coeur, manque *m.* de charité.

Liebreich, *adj.* πλήρης ἀγάπης, φιλάνθρωπος, φιλικός, gracieux, doux, charitable.

Liebreiz, *m.*, τὰ θέλγητρα ἐρωτικὰ, θέλγητρα (ὡραιότης) ὑποῦ προξενοῦν ἔρωτα, attraits, charmes, *m. pl.*

Liebreizend, *adv.* θελκτικὸς, ὡραῖος, ὑποῦ παρακινεῖ εἰς ἔρωτα, charmant, attrayant.

Liebſchaft, *f.*, ἔρως, amours, *f. pl.*, inclination; ἐρωτικὴ συναναστροφὴ, amourette, *f.*

Liebſte, (der, die, das), ὁ, ἡ, τὸ πλέον ἠγαπημένος, -τοιέρα, -τοιερον, le plus aimé, la plus aimée.

Liebſte, *f.*, ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητὴ, amante, maîtresse, *f.*; Ihre Frau Liebſte, ἡ σύζυγός σας, madame votre épouse, *f.*

Liebſter, *m.*, ein Liebſter, ὁ ἀγαπητικός, amant, *m.*; der Herr Liebſte, Ihr Herr Liebſter, ὁ σύζυγός σας, monsieur votre époux, *m.*

Lied, *n.*, τὸ ᾆσμα, chanson, *f.*, air, chant, *m.*; (geiſtliches), ἡ ψαλμῳδία, cantique, *m.*; (weltliches), τὸ τραγοῦδι, chanson, *f.*

Liedchen, *n.*, τὸ τραγουδάκι, chansonnette, *f.*

Liederbuch, *n.*, βιβλίον μὲ τραγούδια, livre *m.* de chansons, d'airs.

Liederdichter, *m.*, ποιητὴς ψαλμῳδιῶν ἢ τραγουδιῶν, chansonnier, *m.*

Liederlich, *adj.* ἄτακτος, ἀκόλαστος, dissolu, débauché, libertin; (ſchlecht, gering), ἐχαμνὸς, οὐτιδανὸς, bas, léger; (faul, nachläſſig), ἀμελὴς, ὀκνηρὸς, négligent, nonchalant.

Liederlichkeit, *f.*, ἡ ἀταξία, ἀκολασία, ἀσέλγεια, débauche, dissolution, *f.*, libertinage.

Liefern, *v. a.* προξενῶ, livrer, fournir; eine Schlacht liefern, κάμνω μάχην, livrer, donner bataille.

Lieferant, *m.*, ἐκεῖνος ὑποῦ ξενεῖ τὰ ἀναγκαῖα (μάλιστα δι' ἕνα στράτευμα), fournisseur, pourvoyeur, *m.*

Lieferung, *f.*, ἡ προξένησις, παράδοσις, livraison (l'action de livrer), fourniture, τόσα ὅσα παραδίδονται, livraison (une livraison), *f.*

Liegen, *v. n.* κεῖμαι, κάθεμαι πλαγιασμένος, être couché, être (von Häuſern, Oertern), κεῖμαι, κάθεμαι (λέγεται διὰ πόλεις, τόπους), être, être bien liegt (begraben), ἐδῶ κεῖται (εἰς τὸν τάφον), ci gît; es liegt mir auf der Bruſt, ἔχω ἀηδίαν μοῦ βαρύνει τὸ στῆθος, la poitrine engagée, oppressée; es liegt mir in den Gliedern, in allen Gliedern, ἔχω βάρος, μέλη εἰς τὰ πόδια, μέλη, j'ai une langueur, une pesanteur dans les jambes, dans tous les membres

den Büchern ꝛc. liegen, *ἐπιμελοῦμαι ἀδιάκοπα εἰς τὰ βιβλία κτλ.*, passer toute la journée à lire, à étudier etc.; liegen laſſen, *ἀφίνω, δὲν ἐγκύπτω, δὲν πέρνω*, laisser qc., ne pas ramasser, ne pas emporter qc.; *ἀφίνω ἀπελπίστως*, laisser, abandonner qc., ne plus s'occuper de qc.; es liegt mir daran —, *μὲ μέλει ὀλίγον αὐτό* —, il m'importe, cela m'intéresse; es liegt nicht an mir, *δὲν* ꝛc., *δὲν εἶναι ἐδικόν μου, ἐδικόν σου* κτλ. *σφάλμα, ἐγὼ δὲν εἶμαι αἴτιος* κτλ., ce n'est pas ma faute, ta faute etc., il ne tient pas à moi, à toi etc.; es liegt nichts daran, *δὲν κάμνει τίποτες*, n'importe.

Lieutenant, *m.*, ſ. Leutnant.

Lilie, *f.*, *τὸ κρῖνον, ζαμπάκι, λευκόϊον*), lis, *m.*

Lilienweiß, *adj.* *ἄσπρος ὡσὰν τὸ κρῖνον*, blanc comme un lis.

Limonade, *f.*, *ἡ λεμονάδα*, limonade, *f.*

Limonie, Limone, *f.*, *τὸ λεμόνι*, limon (fruit), *m.*

Limonen-Baum, *m.*, *λεμονιά*, limonnier (arbre), *m.*

Linde, *f.*, *ἡ φλαμουριά, φιλυρία*, tilleul, *m.*

Lindenbaſt, *m.*, *ἡ λεπτὴ ἰρλοῦδα τῆς φιλύρας*, tille, *f.*

Lindenblüthe, *f.*, *ἄνθος φιλύρας*, fleur *f.* de tilleul.

Lindern, *v. a.* *ἐλαφρώνω, ἐλαφρόνω*, adoucir, soulager.

Linderung, *f.*, *ἡ ἐλαφρωσις*, adoucissement, soulagement, *m.*

Lindwurm, *m.*, *ὁ δράκων, δράκος*, dragon, *m.*

Lineamente, *n. pl.*, *τὰ (γυναικὰ) σχήματα τοῦ προσώπου*, linéaments, traits *m. pl.* du visage.

Lineal, *n.*, *ὁ κανών (κοινῶς τὸ λινάρι)*, règle, *f.*

Linie, *f.*, *ἡ γραμμή*, ligne, *f.*

Linienblatt, *n.*, *ἡμιλλον χαρτὶ μὲ χονδραῖς μαύραις γραμμαῖς*, transparent, *m.*

Linienſchiff, *n.*, *καράβι τῆς λίνιας, μεγάλον πολεμικὸν καράβι*, vaisseau *m.* de ligne.

Linientruppen, *m. pl.*, *οἱ τακτικοὶ (στρατιῶται)*, troupes *f. pl.* de ligne.

Linieren, *v. a.* *κάμνω γραμμαῖς, (λινάρω)*, régler, tirer des lignes.

Link, *adj.* *ἀριστερὸς, (ἰσοδυν. ζερβὸς)*, gauche; linke (unrechte) Seite eines Zeuges, *τὸ ἀνάποδον μέρος μιᾶς τζόχας*, envers *m.* (d'une étoffe).

Linkiſch, *adj. fam.* *ἀνεπιδέξιος, fig.* gauche.

Links, *adv.* *εἰς τὴν ἀριστερὰν*, à gauche; — ſein, *εἶμαι ζερβόχερης*, être gaucher.

Linſe, *f.*, *ἡ φακή*, lentille, *f.*; *ὁμοίως· κάθε πρᾶγμα ὁποὺ ἔχει σχῆμα φακῆς*, (aussi: tout ce qui a la forme d'une lentille).

Linſenförmig, *adj.* *φακοειδὴς*, lenticulaire.

Linſenglas, *n.*, *φακοειδὲς γυαλί*, lentille; lorgnette, *f.*

Lippe, *f.*, *τὸ χεῖλος*, lèvre, babine (des animaux), *f.*; die Lippen, *τὰ χείλη*, les lèvres.

Lippenlaut, *m.*, *γράμμα προφερόμενον μὲ τὰ χείλη, (ὡσὰν τὸ β, π, μ, φ)*, lettre *f.* labiale.

Lispeln, *v. n.* *ψιλλίζω (δὲν προφέρω καθαρὰ τὸ σ)*, siffler (en prononçant une *s*); *ψιθυρίζω*, chuchoter; (poiet.) *μουρμουρίζω (διὰ τὰ φύλλα τῶν δένδρων κινούμενα ἀπὸ τὸν ἀέρα*, (poét.) murmurer, gazouiller.

Lispeln, *n.*, *τὸ ψέλλισμα*, sifflement, *m.*; *τὸ ψιθύρισμα*, chuchoterie, *f.*; *(νόημον) μουρμουρίσματα*, doux murmure, gazouillement, *m.*

Liſt, *f.*, *ἡ πανουργία, πονηρία*, ruse, finesse, *f.*, artifice, *m.*

Liſte, *f.*, *ὁ καταλογος (ὀνομάτων ὁμοίως καὶ διὰ τὰ ναύμερα ὑποῦ ἐβγαίνουν εἰς τὴν λοταρίαν)*, liste, *f.*, rôle, *m.*; — der Gefangenen, *καταλογος τῶν φυλακωμένων, ὄχλου*, *m.*

Liſtig, *adj.* *πανοῦργος, πονηρός*, rusé, fin, artificieux.

Litanei, *f.*, *ἡ λιτανεία, (εἶδος ψαλμῳδίας)*, litanie, *f.*; *(μεταφ.) λιτανεία (ἔκφρασις καὶ πολλὰ ἐπεκτεινόμενη ὁμιλία)*, kyrielle, *f.*

Literariſch, *adj.* *ὁποῦ ἀνήκει εἰς γράμματα (συγγραφέων)*, littéraire.

Literator, *m.*, *φιλολόγος (ὁποῦ ἔχει εἴδησιν διὰ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων συγγραφέων)*, littérateur, *m.*

Literatur, *f.*, φιλολογία (εἴδησις διὰ τὰ βιβλία κτλ.) καὶ αὐτὰ τὰ βιβλία ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς μίαν γλῶσσαν ἢ ἐπιστήμην), littérature, *f.*

Liturgie, *f.*, ἡ λειτουργία (δηλαδὴ ἡ τάξις τῆς λατρείας), liturgie, *f.*

Litze, *f.*, γαϊτάνι, καρδέλλα (διὰ στολισμὸν εἰς φορέματα τῶν ὀψικιάλων), cordon, cordonnet, *m.*

Livree, *f.*, φόρεμα δούλου (ἀρχοντικοῦ), livrée, *f.*, couleurs, *f. pl.*

Livreebedienter, *m.*, δοῦλος (ἀρχοντικός), laquais, *m.*

Lob, *n*, ὁ ἔπαινος, louange, *f.*

Loben, *v. a.* ἐπαινῶ, louer.

Lobenswürdig, *adj.* ἄξιος ἐπαίνου, ἀξιοπαίνιστος, louable.

Lobeserhebung, *f.*, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον, louange, *f.*

Lobgedicht, *n.*, ποίημα εἰς ἔπαινόν τινος, ἐγκωμιαστικὸν ποίημα, ἐγκώμιον, éloge, panégyrique *m.* en vers.

Lobgeſang, *m.*, Loblied, *n.*, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία, hymne, *f.* et *m.*, cantique, *m.*

Löblich, *adj.* ἀξιοεπαίνιστος, ἐπαινετός, louable; ἔντιμος, ἔνδοξος (ὡς ὄνομα τιμῆς), honorable, illustre.

Lobpreiſen, *v. a.* ἐπαινῶ πολλά, prôner, vanter.

Lobrede, *f.*, λόγος εἰς ἔπαινόν τινος, πανηγυρικός, éloge, panégyrique, *m.*

Lobredner, *m.*, ὁ πανηγυριστής, panégyriste, *m.*

Lobſingen, *v. a.* ᾄδω τοὺς ἐπαίνους τινός, ὑμνολογῶ, ὑμνῳδῶ, chanter les louanges de q.

Lobſpruch, *m.*, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον, éloge, *m.*, louange, *f.*

Loch, *n.*, ἡ τρύπα, trou, *m.*; (Kerker), φυλακὴ (σκοτεινὴ καὶ ἀχαμνή), cachot, *m.*; *fam.* auf dem letzten Loche pfeifen, εἶμαι κοντὰ νὰ ἀποδάνω, être à l'extrémité.

Löchelchen, *n.*, μικρὴ τρύπα, τρυπίτσα, petit trou, *m.*

Lochen, *v. a.* τρυπῶ, κάμνω τρύπαν, trouer.

Löcherig, *adj.* τρυπημένος, ὁποῦ ἔχει τρύπαις, troué, percé.

Lochſäge, *f.*, μακρὸν πριόνι (εἰς σχῆμα ρινιοῦ), égohine, *f.*

Locke, *f.*, ὁ πλόκαμος, μαλλιὰ σγουρὰ καὶ στριφογυρισμένα, boucle, *f.*, anneau, *m.*

Locken, *v. n.* δελεάζω ἑλκύζω μὲ ἀπάτην, appâter, piper; (μεταφ.) ἑλκύζω μὲ κολακείαις, ἀπατῶ, leurrer, attraire; κράζω (ὀρνίθια, περιπέρια κτλ.), appeler (des poules, des pigeons etc.).

Locken, *v. a.* (kräuſeln), κατζαρώνω, στριφογυρίζω τὰ μαλλιὰ νὰ γένουν σγουρὰ καὶ κρικωτά, boucler, mettre en boucles (les cheveux).

Locker, *adj.* ἐλαφρὸς, ἀπαλὸς, ὄχι σφιχτὸς, ἀραιὸς, lâche, léger, tendre, qui n'est pas épais, qui n'est pas serré; (μεταφ.) ἄτακτος, ἄσωτος, libertin, débauché.

Lockig, *adj.* κατζαρὸς, στριφογυρισμένος, σγουρὸς, κρικωτὸς, bouclé, annelé.

Lockpfeife, *f.*, αὐλὸς δι' ἀπάτην τῶν πουλλιῶν, appeau, *m.*

Lockſpeiſe, *f.*, τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη (διὰ τὰ πουλλιά), appât, leurre, *m.*

Lockſtimme, *f.*, φωνὴ τοῦ κρυφοῦ του (*s.* Lockvogel), voix *f.* de l'appelant; (μεταφ.) ἑλκυστικὴ, ἀπατηλὴ φωνὴ, voix séduisante.

Lockvogel, *m.*, τὸ πουλλὶ ὁποῦ ἑλκει τὰ ἄλλα διὰ νὰ πιάσουν εἰς τὴν παγίδα, ὁ κρυφὸς appeau, appelant, *m.*

Loderu, *v. n.* καίω μὲ μεγάλην φλόγα, ἀναβαίνει ἡ φλόγα, flamber.

Löffel, *m.*, τὸ χουλιάρι, cuillère, cuiller, *f.*

Löffelente, *f.*, εἶδος πάπιας μὲ φαρδυὰν μύτην, souchet, *m.*

Löffeley, *s.* Läffeley.

Löffelgans, *f.*, ὁ πελεκάνος (πουλλί), cuillier, pélican, *m.*, spatule, *f.*

Löffelkraut, *f.*, ἡ χουλιαρία (φυτόν), herbe *f.* aux cuillers, cochléaria, *m.*

Löffeln, *v. n.* τρώγω μὲ τὸ χουλιάρι, manger avec la cuiller.

Löffeln, *s.* Läffeln.

Logarithmus, *m.*, (μαθημ.) λογάριθμος, logarithme, *m.*

Logik, *f.*, ἡ λογική, logique, *f.*

Logiſch, *adj.* et *adv.* λογικὸς, κατὰ τὴν λογικήν, logique, logiquement.

Lohe, *f.*, ἡ (μεγάλη) φλόγα, (grande) flamme, *f.*; (Feuerlohe), σχοίνη βαλανιδερὴ μὲ τὴν ὁποίαν βγάζουν τὴν τσιμπόριαν, tan, *m.*

Lohen, *v. a.* δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, tanner.

lohgar, *adj.* ἐργασμένος μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, tanné.

Lohgärber, *m.*, ὁ ταμπάκης, βυρσοδέψης, tanneur, *m.*

Lohgrube, *f.*, ὁ λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ταμπάκηδες ἐργάζουν τὰ τομάρια, fosse *f.* à tan.

Lohkuchen, *m.*, βῶλος κατασκευασμένος ἀπὸ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, motte (de tannée) *f.* à brûler.

Lohmühle, *f.*, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ (διὰ τὸ ἐργασμα τῶν τομαριῶν), moulin *m.* à tan.

Lohn, *m.*, ὁ μισθός, gages, *m. pl.*, salaire, *m.*, paye, *f.*; ἡ ἀνταμοιβή, récompense, rétribution, *f.*

Lohnarbeiter, *m.*, μισθωτὸς ἐργάτης, mercenaire, *m.*

Lohnbediente, *m.*, μισθωτὸς (νοικιασμένος) δοῦλος, valet *m.* de louage.

Lohnen, *v. a.* μισθώνω, δίδω μισθὸν, ἀνταμείβω, payer, gager, récompenser.

Lohnkutsche, *f.*, ἁμάξι διὰ νοίκιασμα, carrosse de louage, fiacre, *m.*

Lohnkutscher, *m.*, ἁμαξᾶς διὰ νοίκιασμα, cocher *m.* de fiacre.

Lohnlakey, *m.*, *f.* Lohnbediente.

Lohnung, *f.*, ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν), prêt, *m.*, paye, *f.*

Lombard, *m.*, *f.* Leihhaus.

Loos, *n.*, ὁ κλῆρος, λαχνός, lot, *m.*; (μεταφ.) ἡ τύχη, μοῖρα, sort (*prop.* et *fig.*), *m.*; (in der Lotterie), ἕνα νουμερο, μπιλέτο εἰς τὴν λοταρίαν, billet *m.* de loterie; das Große —, τὸ πλέον μεγαλήτερον κέρδος εἰς τὴν λοταρίαν, le gros lot.

Loosen, *v. a.* ρίχνω τὸν λαχνόν, tirer au sort.

Lorbeerbaum, *m.*, ἡ δάφνη, laurier (arbre), *m.*

Lorbeerblatt, *n.*, φύλλον δάφνης, feuille *f.* de laurier.

Lorbeere, *f.*, ἡ δαφνὶς, τὸ δαφνίδι, (πωρικὸν τῆς δάφνης), baie ou graine *f.* de laurier; *fig.* Lorbeer, *m.*, Lorbeern, *pl.*, δάφνη (μεταφ.), des lauriers.

Lorbeerkranz, *m.*, στέφανος ἀπὸ δάφνην, couronne *f.* de laurier.

Lorbeerkraut, *n.*, κλιματίδα, χαμαιδάφνη, lauréole, *f.*

Lorbeerzweig, *m.*, κλωνάρι ἀπὸ δάφνην, branche *f.* de laurier.

Los, *adj.* λυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι δεμένος, lâche, relâché, détâché; ἐλεύθερος, libre.

Losbinden, *v. a.* λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεμένον), délier, défaire, détacher.

Losbrechen, *v. n.* ἐβγάζω τζακίζοντας, rompre, détacher par force); *v. n.* ὁρμῶ, *fig.* débonder.

Losbrennen, *v. a.* βλέπω κανόνι, δίδω φωτιὰν εἰς τὸ κανόνι, tirer, décharger (un canon).

Löschblatt, *n.*, φύλλον χαρτὶ ὁποῦ πίνει τὸ μελάνι, feuillet *m.* de papier brouillard.

Löschbrand, *m.*, δαυλὸς αβυμένος, tison *m.* éteint.

Löschen, *v. a.* σβύνω (κηρὶ, ἡ ασπίναν), éteindre (une chandelle, le feu); Kalk —, σβύνω τὸν ἀσβέστην, éteindre de la chaux; den Durst —, σβύνω τὴν δίψαν, étoindre, étancher la soif; ein Schiff —, ξεφορτώνω ἕνα καράβι, décharger un vaisseau; die Waaren —, ἐβγάζω τὰ πράγματα ἀπὸ τὰ καράβι, débarquer les marchandises.

Löschhorn, *n.*, τὸ αβυστῆρι (χωνὶ μὲ τὸ ὁποῖον σβύνουν τὸ κηρὶ), éteignoir, *m.*

Löschpapier, *n.*, χαρτὶ ὁποῦ πίνει τὸ μελάνι, papier *m.* brouillard.

Losbrücken, *v. a.* (das Gewehr), ρίπτω τουφέκι ἢ πιστόλαν (τραβῶντας τὸ σκανδαλον), tirer, lâcher (une arme à feu).

Lose, *adj.* ξεκολλημένος, ὁποῦ δὲν εἶναι στερεὸν, lâche, détaché (*f.* Los); *fig.* (schelmisch), πανοῦργος, διαβολικὸς, πειρακτικὸς, lolâtre, malicieux; ein loser Schelm, πανουργούτζικον παιδί, petit fripon, *m.*; ein loses Mäulchen, πανουργούτζικον κορίτζι, μικρὴ διαβόλισσα (ἐλαλοῦ), petite friponne, *f.*; ein loses Maul haben, εἶμαι κακόστομος, ὁμιλῶ μὲ

ἀδιαντροπίαν, être (avoir) une méchante langue.

Lösgeld, *n.*, τὸ λύτρον, ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγοράσεως ἑνὸς αἰχμαλώτου, rançon, *f.*

Lösen, *v. a.* λύω, délier, dénouer, délaire; (auflösen, vernichten), χαλνῶ, ἀφανίζω, dissoudre, détruire; eine Aufgabe, ein Räthsel —, λύω ἕνα πρόβλημα, ἕνα αἴνιγμα, résoudre un problème, deviner le mot d'une énigme; (loskaufen), λυτρώνω, ἐξαγοράζω, racheter, rançonner; Geld —, κερδαίνω ἄσπρα (πωλῶντάς τι), tirer ou faire de l'argent; eine Kanone —, ῥίπτω κανόνι, tirer, décharger un canon; *fig. fam.* du wirst etwas lösen, θέλεις παιδευθῇ, θὰ φάγῃς ξύλον, tu en seras puni, tu gagneras des coups.

Losfahren, *v. n.* auf einen, ὁρμῶ, fondre, se jeter sur q.

Losgeben, *v. n.* δίδω τὴν ἐλευθερίαν (εἰς σκλάβον), élargir, affranchir; (einen Lehrburschen), κάμνω βοηθὸν τὸ παιδὶ ἀφ' οὗ ἀπέρασεν ὁ καιρὸς τῆς μαθήσεως του, passer (un apprenti) garçon.

Losgehen, *v. n.* ξεκολλοῦμαι, πίπτω, se détacher, se dejoindre; (von Gewehren), ῥίπτομαι, πέρνω φωτιὰν (ὡς τὸ τουφέκι ὅταν ῥιφθῇ ἀπὸ ἀπροσεξίαν), se débander, lâcher se dit d'une arme à feu; *fig. fam.* (für: anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer; auf einen —, πηγαίνω κατ' ἐπάνω τινός, s'approcher pour attaquer q.

Losheißen, *v. n.* einem, βοηθῶ τινὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπό τι, aider q. à se dégager de qc.

Loskaufen, *v. a.* ἐξαγοράζω (σκλάβον, αἰχμάλωτον), racheter, rançonner.

Loskommen, *v. n.* γλυτώνω, ξεμπερδεύομαι, se dégager; (aus dem Gefängniß), ἀφίνομαι ἀπὸ τὴν φυλακήν, être délivré, élargi de la prison.

Loslassen, *v. a.* ἀφίνω, δὲν κρατῶ περισσότερον, lâcher, ne plus retenir; ἀφίνω ἐλεύθερον, ἐλευθερώνω, lâcher, relâcher, délivrer, élargir; den Hund auf einen —, ἀρίνω τὸ σκυλὶ κατ' ἐπάνω τινός, lâcher le chien contre q.

Loslassung, *f.*, ἡ ἄφεσις (ἀπὸ τὴν φυλακήν), ἐλευθέρωσις, élargissement, *m.*, délivrance, *f.*

Loslügen, sich, *v. r.* γλυτώνω ἀπό τι διὰ μέσου ψευμάτων, se dégager de qc. à force de mentir.

Losmachen, *v. a.* ξεκολλῶ, ἐβγάζω αὐτὸ ὁποῦ εἶναι κολλημένον ἢ καρφωμένον, détacher, dégager, désserrer; ἐλευθερώνω, ξεμπερδεύω, délivrer, débarrasser.

Losreißen, *v. a.* ξεκολλῶ μὲ βίαν, ἀποσπῶ, ἁρπάζω, arracher, détacher; sich —, (*metaph.*) ξεμπερδεύομαι, s'arracher.

Lossagen, sich, *v. r.* von etwas, παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, ἀρνοῦμαι τι, se désister de qc., renoncer à qc.

Lossagung, *f.*, παραίτησις, *f.*, désistement, renonciation, *f.*

Losschießen, *v. a.* et *n.* ῥίπτω (τουφέκι κτλ.), tirer, décharger; *v. n.* auf einen, ὁρμῶ κατ' ἐπάνω εἰς τινα, s'élancer sur q.

Losschlagen, *v. a.* ξεγάζω κομπώνας, ξεκολλῶ κομπώνας, détacher à force de frapper; *v. n.* κτυπῶ ὁ πρῶτος, κτυπῶ, δέρνω, frapper le premier, porter le premier coup; (von Waaren) πωλῶ μὲ κάθε τιμήν, vendre à tout prix.

Losschließen, *v. a.* λύω ἀπὸ σίδηρα, ἀπὸ τοὺς δεσμούς, déchainer, délacher.

Losschneiden, *v. a.* ἐβγάζω κομπώνας ἢ χωρίζοντας ἀπὸ πρᾶγμα σεμένον), détacher en coupant.

Los seyn, *v. n.* εἶμαι λυμένος, être détaché; *fig.* er ist los, εἶναι μεγάλη χυας, μεγάλη ταραχή, le diable est aux vaches.

Lossprechen, *v. a.* ἀπολύω, λύω, θεμώνω ἀπὸ τὴν κατηχητικὴν ἐξομολόγησιν, absoudre, décharger (un apprenti) sorti d'apprentissage.

Lossprechung, *f.*, ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις ἀπὸ τὴν κατήχησιν, absolution, décharge, *f.*; *s.* Lossprechen.

Lostrennen, *s.* Abtrennen.

Losung, *f.*, ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, ὁ συμφωνημένος λόγος ἢ ἄλλο τι σημεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται μεταξύ των, signal, mot, *m.*; (bey Jägern) — des Rothwildes, κόπρος ἐλάφου, fumées, torches, *f. pl.*; — des Schwarzwildes, κάπρος ἐγκυοκόπρου, laissées, *f. pl.*

Lösung, *f.*, ἡ λύσις, action de délier etc. solution, *f.*; (des Geschützes), τὸ ῥίψιμον τῶν κανονιῶν, décharge (du canon), *f.*; (Lostaufung), ἡ λύτρωσις, ἐξαγόρασις (σκλάβου, αἰχμαλώτου), rançon, *f.*

Losmerden, *v. n.* γλυτώνω ἀπό τινα ἢ ἀπό τι, se défaire de qc. ou de q.; eine Waare —, πωλῶ, ἐπιτυχαίνω νὰ πωλήσω, débiter, vendre une marchandise.

Losreißen, *v. n.* ἐβγάζω ἢ ξεκολλῶ τραβώντας, détacher en tirant; *v. n.* auf einen —, κατηγορῶ, κατηγορῶ, κατηγορῶ, se déchainer contre q.

Loth, *n.*, τὸ λόττι, ἡ μισὴ οὐγγιά, demi-once, *f.*; (Bleyloth), τὰ μολύβι διὰ μέτρημα, plomb, *m.*; (zum Löthen), ἡ χρυσόκολλα, soudure, *f.*

Löthung, *f.*, τὸ κόλλημα τῶν μετάλλων, action de souder, soudure, *f.*

Löthen, *v. a.* κολλῶ μέταλλα, souder.

Löthig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει μισὴν οὐγγιάν, d'une demi-once; löthiges Gold, καθαρὸν χρυσόν, de l'or *m.* fin.

Löthkolben, *m.*, σίδηρον πυρωμένον ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσόυ, soudoir, *m.*

Lothperlen, *f. pl.* τὰ πλέον μικρότερα μαργαριτάρια, semence *f.* de perles

Lothrecht, *adj.* κατακάθετος, à plomb.

Löthrohr, *n.*, μασοῦρι ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσόυ, tayau à souder, chalumeau, *m.*

Lothse, Lothsemann, *m.*, ὁδηγὸς τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα, lamaneur, pilote-côtier, *m.*

Lothsgeld, *n.*, ὁ μισθὸς τοῦ ὁδηγοῦ τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα, lamanage, *m.*

Lotterbube, *m.*, ἀχρεῖος ἄνθρωπος, οὐτιδανός, ψεύτης, gredin, gavache, coquin, *m.*

Lotterie, *f.*, ἡ λοταρία, loterie, *f.*

Lotterieloos, *n.*, πόλιτζη, μπιλέτο τῆς λοταρίας, billet *m.* de loterie, *f.*

Löwe, *m.*, τὸ λεοντάρι, ὁ λέων, lion, *m.*

Löwenhündchen, *n.*, μικρὸν σκυλὶ μὲ μακραῖς τρίχες εἰς τὸν λαιμόν, chien-lion, *m.*

Löwenzahn, *m.*, λεόντοδον, (φυτὸν τι), dent-de-lion (plante), *f.*

Löwin, *f.*, ἡ λέαινα, lionne, *f.*

Luchs, *m.*, ὁ λύγξ, ζῶον ὁποῦ περομοιάζει τὸν ἀγριόγατον, lynx, loup-cervier, *m.*

Luchsaugen, *f.*, ὀμμάτια λυγκὸς, ὀμμάτια ὀξυδερκέστατα, yeux, *m. pl.* de lynx (*prop.* et *fig.*)

Lücke, *f.*, ἡ σχισμάδα, χαραγμιὰ, τὸ χάσμα, — vide, fente, brèche, *f.*; τόπος εἰς ἕνα σύγγραμμα ὁποῦ λείπει τι, lacune (dans un écrit), *f.*

Lückenbüßer, *m.*, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ βάνουν εἰς τόπον ἄλλου τινὸς ὁποῦ λείπει, remplissage, *m.*; (in Versen), λέξις περιττὴ εἰς στίχον (τὴν ὁποίαν βάνουν μόνον διὰ νὰ ἀναπληρώσουν τὸ μέτρον τοῦ στίχου), cheville, *f.*

Lückig, *adj.* ἐλλιπὴς, ὁποῦ ἔχει σχισμάδας, χάσματα, qui a des vides, des brèches.

Luder, *n.*, τὸ ψοφίμι, charogne, *f.*; (von Pferden), τὸ κόλας (τοῦ ζωντανοῦ ἄλογου), chair (*en parlant* d'un cheval), *f.*; (Aas), τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη, τὸ κρέας βαλμένον εἰς ἀπάτην ἀγρίων ζώων, appât (pour les bêtes sauvages), *m.*; (*prop.* eine Dirne), μιὰ πόρνη, πουτάνα, garce, carogne, *f.*; im Luder liegen, *prop.*, ἀπερνῶ ἥσυχα κρυμμένος ἀπὸ εἰς ἄλλους, vivre dans la débauche.

Luderaas, *n.*, ψοφίμι, τὸ κρέας τοῦ ζωντανοῦ ἄλογου, chair (*en parlant* d'un cheval), *f.*; (Köder), τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη, τὸ κρέας βαλμένον εἰς ἀπάτην ἀγρίων ζώων, appât (pour les bêtes sauvages), *m.*; (*prop.* eine Dirne), μιὰ πόρνη, πουτάνα, garce, carogne, *f.*; im Luder liegen, *prop.*, ἀπερνῶ ἥσυχα κρυμμένος ἀπὸ εἰς ἄλλους, vivre dans la débauche.

Luft, *f.*, ὁ ἀέρας, ἀήρ, air; vent, *m.*

Luftball, (Luftballon), *m.*, σφαῖρα ἀεροστατική, σφαῖρα ὅπου ἀναβαίνει εἰς τὸν ἀέρα, ballon aérostatique, aérostat, *m.*, montgolfière, *f.*

Luftblaſe, *f.*, φοῦσκα ἀπὸ ἀέρα, bulle *f.* d'air.

Lüftchen, *n.*, ἐλαφρὸς ἀέρας, souffle de vent, brin *m.* d'air.

Lüften, *v. a.* ἀερίζω, βάνω εἰς τὸν ἀέρα, aérer, éventer, mettre au vent; λύω ὀλίγον (τὸ σφιχτὰ δεμένον), lâcher, relâcher un peu; σηκώνω ὀλίγον, soulever un peu.

Luftercheinung, *f.*, τὸ ἀερικὸν φαινόμενον, μετέωρον, phénomène, météore, *m.*

Luftthimmel, *m.*, *ſ.* Luftkreis.

Luftig, *adj.* ἀερώδης, aéré; aérien; (metaph.) ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, volage, léger.

Luftkreis, *m.*, ἡ ἀτμοσφαῖρα, atmosphère, *f.*

Luftkugel, *f.*, ὁ ἀιολιπίλος, σφαῖρα ἀπὸ μέταλλον μὲ στενὴν τρύπαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ γεμισθῇ ἀπὸ νερὸν καὶ ζεσταθῇ, ἐβγαίνουν αἱ ἀτμίδες ὡς ἄνεμος, éolipile, *m.*

Luftkunde, *f.*, ἡ ἀερολογία, aérologie, *f.*

Luftleer, *adj.* ἄδειος ἀπὸ ἀέρα, vide.

Luftloch, *n.*, ὁ φεγγίτης (εἰς ποτρούμι), soupirail, *m.*

Luftmeſſer, *m.*, τὸ ἀερόμετρον, aéromètre, *m.*

Luftpumpe, *f.*, ἡ πνευματικὴ ἀντλία, machine *f.* pneumatique.

Luftraum, *m.*, ἀερικὸν διάστημα, ἡ ἀτμοσφαῖρα, espace *m.* rempli d'air, atmosphère, *f.*

Luftreiſe, Luftfahrt, *f.*, ταξίδι, ἀνάβασις εἰς τὸν ἀέρα (μὲ σφαῖραν ἀεροστατικήν), voyage *m.* aérien, ascension, *f.*

Luftzug, *m.*, τὸ τράβηγμα τοῦ ἀέρα, courant *m.* d'air.

Lug, *m.*, τὸ ψεῦδος, mensonge, *m.*, menterie, *f.*

Lüge, *f.*, τὸ ψεῦμα, ψεῦδος, mensonge, *m.*; einen Lügen ſtrafen, ψεύσην ἀποδείκνυνα, démentir q., donner un démenti à q.

Lügen, *v. a.* ψεύδομαι, κάμνω ψεύματα, mentir.

Lügenhaft, *adj.* ψευδής, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀληθινός, qui n'est pas vrai; ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ νὰ ψεύδεται, menteur, qui aime à mentir, menteur, mensonger.

Lügenmaul, *n.*, *fam.* ὁ ψεύτης λόγος, ὁποῦ λέγει πολλὰ ψεύματα, franc menteur, grand menteur.

Lügner, *m.*, ὁ ψεύστης, ψεύστα, menteur, *m.*

Lügnerin, *f.*, ἡ ψεύστρια, menteuse, *f.*

Lügneriſch, *adj.* πρόθυμος νὰ ψεύδεται, mensonger, menteur.

Luke, *f.*, ὁ φεγγίτης, lucarne, *f.* (in Schiffen), τρύπα εἰς τὸ κουβέρτιαν τοῦ καραβιοῦ διὰ τὴς ὁποίας κατεβαίνουν, (mar.) écoutille, *f.*

Lümmel, *m.*, ὁ ἀπολίτευτος, ἀπαίδευτος, χονδροειδάρος, βούβαλος, lourdaud, rustre, grossier, *m.*

Lump, *m.*, *fam.* ὁ πάμπτωχος, ἀπόρος, (καταφρονητικῶς), gueux, gredin, *m.*; (Knicker), ὁ φιλάργυρος, φειδωλός, pince-maille, taquin, *m.*

Lumpen, *m.*, τὸ παλαιόπανον, ξεχωριόμενον πανί, τζάντζιλον, chiffon, haillon, torchon, *m.*

Lumpen, *v. n. fam.* (καταγορῶ ὡς ψευδολόγον), (traiter q. avec mépris); (*vulg.*) es läßt ſich nicht lumpen, δὲν εἶναι ψευδολόγος, εἶναι ἐλευθέριος, il n'est pas chiche.

Lumpengeld, *n.*, *vulg.* *ſ.* Spottgeld.

Lumpengeſindel, Lumpenpack, Lumpenvolk, *n.*, διαβολόσπορα, πάμπτωχοι καὶ οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, canaille, racaille, *f.*

Lumpenhund, Lumpenkerl, *m.*, *pop.* ἕνας ἄχρειος, οὐτιδανός, ἀχρεῖαστος, un vaurien, *m.*

Lumpenſammler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει τὰ παλαιόπανα διὰ τὸ χαρτόμυλον, chiffonnier, *m.*

Lumpenzucker, *m.*, ζάχαρη ἀδούλευτη, barboute, *f.*, sucre noir, *m.*

Lumperey, *f.*, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, vétille, bagatelle, *f.*

Lumpicht, *adj.* ταλαίπωρος, πτωχούτσικος, misérable, pauvre; οὐτιδανός, ἀνάξιος, mesquin, indigne.

Lumpig, *adj.* ξεχωρισμένος (ὁμιλῶντας διὰ πανιὰ καὶ φορέματα), déguenillé, déchiré.

Lunge, *f.*, τὸ πνευμόνι, πλεμόνι (ὁ *πνεύμων), poumon; mou (de veau ou d'agneau), *m.*

Lungenentzündung, *f.*, ἡ φλόγωσις τοῦ πνεύμονος, péripneumonie, *f.*

Lungenflügel, *m. pl.* οἱ λοβοὶ τοῦ πνευμονίου, lobes *m. pl.* du poumon.

Lungengeſchwür, *n.*, ἀπόστημα εἰς τὸ πλεμόνι, vomique, *f.*

Lungenhieb, *m.*, (im Scherz), ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις, ὁ ψόγος, critique, censure, *f.*; κτύπημα μὲ τὸ νύχι, coup *m.* de patte.

Lungenkraut, *n.*, ἡ πνευμωνιὰς (φυτὸν τι), pulmonaire, *f.*, (plante).

Lungenmoos, *n.*, Lungenflechte, *f.*, λιχῆνα (τῶν δένδρων) λατρικὴ τὸ διὰ πλεμόνι, lichen, *m.*, pulmonaire *f.* de chêne.

Lungenmuß, *n.*, φαγὶ ἀπὸ κατακομματιασμένα (μοσχαρίσια) πλεμόνια, hachis *m.* de mou de veau.

Lungenſucht, *f.*, ἡ φθίσις, ὁ ὄχτησας, pulmonie, phthisie, *f.*

Lungenſüchtig, *adj.* φθισικός, ὀχτησιάσης, pulmonique, phthisique.

Lünſe, *f.*, τὸ καφὶ ὑποῦ ἐμποδίζει τὸν τροχὸν τοῦ ἀμαξιοῦ νὰ μὴν ἐβγῇ, esse, *f.*

Lunte, *f.*, τὸ φτίλι, φτίλι (τοῦ τσιγκιριοῦ), mèche, *f.*; Lunte riechen, καταλαμβάνω τὸ κουμπόν, μίαν κρυφὴν ἐπιβουλήν, *fig.* éventer (découvrir) la mèche.

Luſt, *f.* ἡ χαρὰ, τέρψις (τοῦρκ. ὁ ἐγλεντζὲς), plaisir, divertissement, *m.*, réjouissance, *f.*; (Neigung), ἡ ὄρεξις, ἐπιθυμία, προθυμία, envie, *f.*, désir, *m.*

Luſtbarkeit, *f.*, ἡ χαρὰ, ξεφάντωσις, divertissement, *m.*, réjouissance, fête, *f.*

Luſtdirne, *f.*, ἡ πόρνη (καὶ εὐφημισμόν), fille *f.* de joie.

Lüſten, *v. t.* es lüſtet mich nach — ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν, πόθον εἰς —, j'ai envie de —.

Lüſtern, *adj.* ὁποῦ ἔχει λαιμὸν, ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, convoiteux, qui a envie.

Lüſternheit, *f.*, ἡ μεγάλη ἐπιθυμία, μεγάλη ὄρεξις, convoitise, cupidité, *f.*

Luſtfahrt, *f.*, περιδιάβασις (σεργιάνι) μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, promenade *f.* en voiture ou par eau.

Luſtfeuer, *n.*, φωτιὰ χαρᾶς, feu *m.* de réjouissance.

Luſtgarten, *m.*, κῆπος διὰ χαρὰν, διὰ περιδιάβασιν, (διὰ περγιάνι), jardin, *m.* de plaisance.

Luſthaus, *n.*, σαλήτον διὰ σύμφωνον, (δι' ἐγλεντζέδες), τουρκ. τὸ κιόσκι, maison *f.* de plaisance.

Luſtig, *adj.* χαρούμενος, joyeux, gai, enjoué, gaillard; (zu gehen), χαροποιός, εὐφραντικός, plaisant, divertissant, réjouissant.

Luſtigkeit, *f.*, ἡ χαρὰ, ἱλαρότης, enjouement, *m.*, gaieté, gaillardise, *f.*

Luſtigmacher, *m.*, ὁ ἀστειζόμενος, ὁποῦ χαραστεύει, — plaisant, *m.*; ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφόνος, bouffon, arlequin, *m.*

Lustreise, *f.*, ταξίδι διὰ τέρψιν, (διὰ ἀεργιάνι), voyage *m.* de plaisir, de divertissement.

Lustschloß, *n.*, παλάτιον διὰ τέρψιν (διὰ ἀεργιάνι), château *m.* de plaisance.

Lustseuche, *f.*, τὰ ἀφροδίσια, τὸ ἀφροδισιακὸν κακόν, (κοινῶς· ἡ μαλαφράντζα), vérole, maladie *f.* vénérienne.

Lustspiel, *n.*, ἡ κωμῳδία, comédie, *f.*

Lustspieldichter, *m.*, ὁ κωμῳδοποιός, auteur *f.* d'une comédie ou de comédies.

Lustwald, *m.*, wäldchen, *n.*, δάσος διὰ τέρψιν. (διὰ ἀεργιάνι), bocage, bosquet, *m.*

Lustwandeln, *v. n.* πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν, (κάμνω ἀεργιάνι, πηγαίνω ἀεργιάνι), se promener.

Lutheraner, *m.*, ὁ λουτεράνος, Luthérien, *m.*

Lutherisch, *adj.* λουτεράνος, λουτερανικός, luthérien (*adj.*).

Lutherthum, *n.*, λουτερανισμός, luthéranisme, *m.*

Lutter, *m.*, ὑγρὴ πρώτη καὶ καθαρὰ ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἄλαμβικον, eau-de-vie *f.* de la première distillation.

Lyrisch, *adj.* λυρικός, lyrique.

M.

Maal, Maas, *s.* Mahl, Maß.

Mache, *f.*, *fam.* ἡ δυσκολιά, travail, *m.*; ὁ τρόπος, façon, *f.*; einen in die Mache nehmen, ἐλέγχω, παλαβώνω τινὰ σωβαρᾶ, reprimander q. sévèrement, lui faire la leçon.

Machen, *v. a.* κάμνω, φκιάνω, ποιῶ, κατασκευάζω, faire, produire, fabriquer, apprêter; einen glücklich, unglücklich ꝛc. —, κάμνω τινὰ εὐτυχῆ, δυστυχῆ κτλ., rendre q. heureux, malheureux etc.; einen zum Richter ꝛc. —, κάμνω τινὰ κριτὴν κτλ., faire (nommer) q. juge etc.; Geld —, κάμνω, φκιάνω μονέδαις, faire, frapper de la monnaie; (*metaph.*) κερδαίνω, ἀποκτῶ ἄσπρα, *fig.* gagner de l'argent; den Kaufmann, den Herrn ꝛc. —, κάμνω τὸν πραγματευτὴν, τὸν ἄρχοντα κτλ., faire le marchand, trancher du seigneur etc.; sich —, γίνομαι, ἠτοιμάζομαι, κατασκευάζομαι, se faire, se rendre, devenir; sich krank —, ἐμπαίνω εἰς μίαν ἀῤῥωστίαν (μὲ παίσαμον ἔδιτόν μου), contracter une maladie; (für: sich krank stellen), κάμνω τὸν ἀῤῥωστον, se faire malade; an einen —, γυρίζω εἰς τινα, ἐπιστρέφομαι εἰς τινα, s'adresser à q.; sich an oder über einen —, καταπέζω, ἐγγίζω τινά, entreprendre q., se mettre après q.; über etwas —, βάνω χέρι, ἀρχηνῶ νὰ δουλεύω, se mettre à faire qc., entreprendre qc.; sich davon —, φεύγω (κρυφίως), s'enfuir (à la sourdine); sich (*dat.*) nichts aus einer Sache —, δὲν ἠμπῶ, δὲν χτάζω (ἔνα πρᾶγμα), δὲν μοὶ μέλει (ἔνα πρᾶγμα), ne pas faire grand cas de qc., ne se soucier guère.

Macherey, *f.*, Machwerk, *n.*, δουλειά, (χαταῤῥονικὸν) ouvrage (*en parlant avec mépris*), *m.*

Macherlohn, *n.*, ὁ μισθὸς τὴν δουλειὰν (μάλιστα τοῦ ῥάπτου, τοῦ πασουτζῆ), façon, *f.*

Macht, *f.*, ἡ δύναμις, force, puissance, *f.*; ἡ ἐξουσία, pouvoir, *m.*, autorité, *f.*; (Kriegsmacht), στρατεύματα, forces, troupes, *f. pl.*

Machthaber, *m.*, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν, ἐξουσιάσης, celui qui est revêtu du pouvoir suprême, qui a la puissance, souverain, *m.*

Mächtig, *adj.* δυνατὸς, ὁ ἔχει δύναμιν, puissant; fort.

Machtspruch, *m.*, ἀνανεῴσιμος ἀπόφασις, πρόσταγή, décision *f.* faite par autorité.

Machwerk, *n.*, *s.* Macherey.

Machtwort, *n.*, ἐμφατικὸς λόγος, ἐνεργητικὸς λόγος, parole *f.* emphatique.

Maculatur, *f.* (*n.*), ἄχρηστον χαρτί, (μάλιστα ἀπὸ παλαιὰ βιβλία), maculature, *f.*; Buch zu — machen, ξεκαλῶ ἕνα βιβλίον νὰ πάρω τὰ φύλλα του σὲ παλαιὰ χαρτία, mettre un livre à la rame.

Mädchen, *n.*, τὸ κορίτσιον, κόρη, fille, *f.*

Made, *f.*, τὸ μικρὸν ἀκάθαρτον (petit) ver, *m.*

Mahlig, *adj.* γεμάτος ἀπὸ μικρὰ σκωλήκια, plein de (petits) vers.

Magazin, *n.*, τὸ μαγαζίον, μαγαζί, magasin, *m.*

Magd, *f.*, ἡ δούλη, δουλεύτρα, servante, *f.*

Magen, *m.*, τὸ στομάχι, estomac, ventricule (des animaux ruminants), *m.*

Magenbrücken, *n.*, βάρος εἰς τὸ στομάχι, cardialgie, *f.*

Magenhusten, *m.*, βῆχας στομαχικός, toux *f.* stomacale, épigastrique.

Magenkrampf, *m.*, ὁ σπαραγμὸς εἰς τὸ στομάχι, spasme *m.* d'estomac.

Magenkrankheit, *f.*, ἀρρωστία τοῦ στομαχίου, mal, *m.*, maladie *f.* d'estomac.

Magenkratzer, *m.*, *fam.* ἀχαμὸν καὶ ξυνὸν κρασί, racle-boyau (mauvais vin), *m.*

Magenmund, *m.*, τὸ στόμα τοῦ στομαχιοῦ, (ἡ ἀνοιγμάδα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνει τὸ φαγί), orifice *m.* de l'estomac.

Magenpflaster, *n.*, ἐμπλαστρον διὰ τὸ στομάχι, emplâtre *m.* stomacal.

Magenpulver, *n.*, σκόνη (ἰατρικὴ) διὰ τὸ στομάχι, poudre *f.* stomacale.

Magensaft, *m.*, ὁ χυλὸς εἰς τὸ στομάχι, suc *m.* gastrique.

Magenschmerzen, *m. pl.*, Μάνωση, *n.* πόνοι εἰς τὸ στομάχι, douleur *f.* dans l'estomac.

Magenstärkend, *adj.* ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὸ στομάχι, stomacal, stomachique.

Magentrank, *m.*, ἰατρικὸν πιοτὸν διὰ τὸ στομάχι, potion *f.* stomacale.

Magentropfen, *m. pl.*, σταλαγματιαὶ διὰ τὸ στομάχι, gouttes *f. pl.* stomacales.

Magenwasser, *n.*, στομαχικὸν νερόν, εἶδος ῥακῆς, eau *f.* stomacale.

Magenwurst, *f.*, λουκάνικον ἐκτὸ γουρουνίσιον στομάχι, andouille *f.* à la couenne.

Mager, *adj.* λιγνός, ἄσαρκος, ξεραγκιανός, maigre, décharné, atténué; (ärmlich), ὀλίγος, πτωχοντζικος, peu, chétif, pauvre.

Magerkeit, *f.*, ἡ λιγνότης, λιγνάδα, maigreur, *f.*

Magie, *f.*, ſ. Zauberey.

Magier, *m.*, μάγος (ὀνομαζόμενος ἱερεὺς ἐκ τῶν παλαιῶν Περσῶν), mage, *m.*

Magiſch, ſ. Zauberiſch.

Magiſter, *m.*, ὁ μαγίστρος, (ἐκπαιδευμένη ἀξία κυρίως σημαίνουσα διδάσκαλον φιλοσοφίας), maître-ès-arts, *m.*

Magiſtrat, *m.*, οἱ κριταὶ, τὸ κριτήριον, ἡ διοίκησις μιᾶς πόλεως, magistrat, *m.*

Magiſtratsperſon, *f.*, κριτὴς, εἷς ἐκ τῶν διοικητῶν μιᾶς πόλεως, membre *m.* du magistrat.

Magnaten, *m. pl.*, οἱ μεγιστᾶνες, μεγιστᾶνοι, magnats, *m. pl.*

Magnet, *m.*, ὁ μαγνήτης, aimant, *m.*

Magnetiſch, *adj.* μαγνητικὸς, magnétique.

Magnetiſiren, *v. a.* μαγνητίζω, aimanter, magnétiser (un malade).

Magnetismus, *m.*, ὁ μαγνητισμὸς, magnétisme, *m.*

Magnetnadel, *f.*, μαγνητικὴ βελόνη, aiguille *f.* aimantée.

Magſamen, *m.*, ſ. Mohn.

Mähen, *v. a.* χουσίζω, κόπτω τα χόρτα, faucher.

Mähen, *n.*, τὸ χούσισμα, action *f.* de faucher.

Mäher, Mähder, *m.*, ὁ χασαπάρης, faucheur, *m.*

Mäherlohn, *n.*, πληρωμὴ διὰ τὸ χούσισμα, fauchage, *m.*

Mahl, *n.*, (Gaſtmahl), τὸ γεῦμα, τὸ συμπόσιον, repas, festin, *m.*; (— oder Maal): τὸ σημεῖον, marque, *f.*; (auf der Haut), ἡ ἐλιὰ, σημεῖον εἰς τὸ δέρμα, envie, *f.*

Mahlen, *v. n.* (*part.* gemahlen), ἀλέθω, moudre.

Mahlen, Mahler ꝛc., ſ. Malen ꝛc.

Mahlgaſt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει σιτάρι κλ. εἰς τὸν μύλον, διὰ νὰ τὸ ἀλέσουν, chalandi (d'un meunier), *m.*

Mahlgeld, *n.*, Mahlgroſchen, *m.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἄλεσμα, mouture, *f.*, droit *m.* de moulage.

Mahlmühle, *f.*, μύλος διὰ σιτάρια (γενήματα) moulin *m.* à blé.

Mahlſchatz, *m.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*

Mahlzeit, *f.*, τὸ γεῦμα, repas; diner, *m.*; τὸ δεῖπνον, souper, *m.*; geſegnete Mahlzeit,

μετὰ τῆς ὑγιείας σας τὸ γεῦμα (ἢ τὸ δεῖπνον), bien vous fasse! (le dîner, le souper).

Mähne, *f.*, ἡ χαίτη, αἱ μεγάλαι τρίχες ἐξ τὸν λαιμὸν τοῦ λέοντος καὶ τοῦ ἀλόγου, crinière, *f.*, crins, *m. pl.*

Mahnen, *v. a.* ζητῶ τὴν πληρωμήν, κουδέτω τινὲ νὰ πληρώσῃ, demander un payement à q., sommer q. à payer.

Mahner, *m.*, ὁ ζητητής, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ τὴν πληρωμήν, demandeur, *m.*

Mahometaner, s. Mohammedaner.

Mährchen, *n.*, τὸ παραμύθιον, fable, *f.*, conte, *m.*

Mähre, *f.*, ἀχαμνὸν ἄλογον, rosse, haridelle, *f.*; — *fam.* τὸ ἄλογον, cheval, *m.*

Mai, *m.*, ὁ Μαΐος (μήν), Mai, mois *m.* de Mai; *s.* auch May.

Maier, *s.* Meier.

Mais, *m.*, σιτάρι (λεγόμενον) τουρκικόν, maïs, blé *m.* de Turquie.

Maitresse, *f.*, ἡ παλλακὶς, παλλακίδα, ἀγαπητική, maîtresse, concubine, *f.*

Majestät, *f.*, ἡ μεγαλοπρέπεια, majesté, *f.*; (Titel) Majestät, ἡ μεγαλειότης σας, κραταιότης σας, votre Majesté.

Majestätisch, *adj.* μεγαλοπρεπὴς, majestueux.

Majestätsverbrechen, *n.*, ἔγκλημα βαρὺ κατὰ τοῦ βασιλέως, crime *m.* de lèse majesté.

Majestätsverbrecher, *m.*, ἔνοχος ἐγκλήματος κατὰ τοῦ βασιλέως, criminel *m.* de lèse-majesté.

Major, *m.*, ὁ μαΐορος, (στρατιωτικὸν ἀξίωμα), major, *m.*

Majoran, *m.*, τὸ ἀμάραντον, σιάφυχον, ἡ πέρσα, μαντζουράνα, (φυτόν), marjolaine (plante), *f.*

Majorenn, *adj.* s. Mündig.

Majorennität, *f.*, s. Mündigkeit.

Makel, *m.*, τὸ ἐλάττωμα, tache, *f.*, défaut, *m.*

Mäkeln, *v. n.* (tadeln), ἐλέγχω, κατηγορῶ, ψεγαδιάζω, critiquer, censurer, trouver à redire; (als Mäkler), κάμνω τὸν μεσίτην ἐμπορίου, εἶμαι σενσάλης, faire le courtier.

Mäkler, *m.*, ὁ μεσίτης ἐμπορίου, σενσάλης, courtier, *m.*

Mäklerlohn, *n.*, Mäklergebühren, *f. pl.*, ἡ πληρωμὴ τοῦ μεσίτου, τοῦ σενσάλου, τὰ σενσαλιάτικα, courtage, *m.*, censerie, *f.*

Makrele, *f.*, τὸ σγομβρὶ, (ψάρι), maquereau (poisson), *m.*

Makrone, *f.*, μεγάλον κάστανον, macaron, *m.*

Mal, *n.*, φορά, fois; (ein Mal, einmal), μία φορά, μίαν φοράν, une fois; zwey Mal, zweymal, δύο φοραῖς, deux fois; drey Mal, τρεῖς φοραῖς κτλ., trois fois etc.; zum ersten Male, πρώτην φοράν, pour la première fois; auf ein Mal, ἀπὸ μιᾶς, ἐξαφνα, à la fois, tout d'un coup; für dieses Mal, δι' αὐτὴν τὴν φοράν, pour cette fois, pour ce coup.

Malachit, *m.*, ὁ μαλαχίτης, εἶδος λίθου, malachite (pierre), *f.*

Malaga, *m.*, κρασὶ ἀπὸ τὴν Μάλαγα εἰς τὴν Ἱσπανίαν, malaga, vin de Malaga, *m.*

Malen, *v. a.* ζωγραφίζω, peindre.

Maler, *m.*, ὁ ζωγράφος, peintre, *m.*

Malerey, *f.*, ἡ ζωγραφικὴ, peinture, *f.*

Malerisch, *adj.* ζωγραφικὸς, pittoresque.

Malerkunst, *f.*, ἡ ζωγραφικὴ, ζωγραφία, peinture, *f.*, *m.* de la peinture.

Malter, *m.*, μέτρον τι μεγάλον διὰ σιτάρια, maldre (mesure de blé).

Malvasier, *m.*, ἡ μαλβαζία, κρασὶ μονεμβασιάτικον, malvoisie, *f.*

Malve, *f.*, ἡ μολόχα, μαλόχα, mauve, *f.*

Malz, *n.*, κριθάρι πρωτοπασμένον διὰ πίβαν, (διὰ ζύθον), malt, *m.*, drêche, *f.*

Malzdarre, *f.*, τόπος (φοῦρνος) εἰς τὸ κριθάρι τὸ πρωτοπασμένον διὰ πίβαν, *m.* à sécher le malt.

Malzen, *v. n.* προετοιμάζω τὸ κριθάρι διὰ τὴν πίβαν, faire du malt.

Malzer, *m.*, ἐκεῖνος ἀποῦ προετοιμάζει τὸ κριθάρι διὰ πίβαν, celui qui fait le malt.

Malzkenne, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ κριθάρι ὁποῦ προετοιμάσθη διὰ πίβαν, germoir, *m.*

Mama, f., ἡ μάνα, μητέρα, maman, f.

Mämme, f., feige —, ἕνας δει-λός, ἀκαρδος, φοβιτζιάρης, poltron, lâche, m.

Mamelück, m., ὁ μαμελοῦκος (ἐς τὴν Αἴγυπτιαν), mameluc, m.; (Abtrünniger), ἀπο-στάτης, renegat, apostate, m.

Mammon, m., ὁ μαμμων, τὰ πλούτη (τούτου τοῦ κόσμου), trésors, m. pl., richesses f. pl. du monde.

Man, pron. τις, τινάς, on, l' on; man sagt, λέγεται, λέ-γουν οἱ ἄνθρωποι, on dit; man muß, πρέπει, il faut; wenn man will, ἂν θέλῃ τι-νάς, si l'on veut.

Mancher, -e, -es, pron. μερι-κοί, -ές, -ά, tel, telle, plu-sieurs, plus d'un; Mancher denkt, glaubt ꝛc., μερι-κοὶ ἄνθρωποι στοχάζονται, νομίζουν κτλ., εἶναι ἄν-θρωποι ὁποῦ στοχάζονται, tel homme pense, croit etc., il y a des hommes qui pen-sent etc.

Mancherley, adj. indecl. διά-φορων λογιῶν, divers, dif-férent, plusieurs.

Manchmal, adv. ἐνίοτε, μερι-κὰς φορὰς, quelquefois.

Mandat, n., ἡ προσταγὴ (βα-σιλικὴ), mandement, man-dat, m.

Mandel, n. (f.), ἡ δεκαπενται-ρία, quinzaine, f.

Mandel, f., τὸ ἀμύγδαλον, amande, f.; gebrannte —, ζαχαρωμένα ἀμύγδαλα, praline, f.; am Halſe, τὰ ἀμύγδαλα, βι-λανίδια (ἐς τὸν λαιμόν), les amygdales, f. pl.; fam. die Mandeln haben, ἔχω τὰ ἀμύγ-δαλα (τοῦ λαιμοῦ) φουσκω-μένα, avoir les amygdales enflées.

Mandelbaum, m., ἡ ἀμυγδαλιά, amandier, m.

Mandelholz, n., Mandel, f., s. Mangelholz, Mangel.

Mandelkern, m., ἀμύγδαλον, amande, f.

Mandelmilch, f., ὁ γιάσας, πιτὰν ἀπὸ συντετριμμένα ἀμύγδαλα, amandé, m.

Mandeln, v. n. βάνω τὰ δόμα-τα τῶν γεννημάτων κατὰ δεκαπενταμαΐς, entasser les gerbes par quinzaines.

Mandelöhl, n., ἀμυγδαλέλαδον, huile f. d'amandes.

Mandoline, f., εἶδος κιθάρας, mandore (espèce de luth), f.

Manen, m. pl., αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν, (καὶ παιτικῶς ἡ ψυχὴ τινὸς μακαρίτου), mu-nes, m. pl.

Mangel, m., (Fehler), τὸ ἐλάτ-τωμα, manque, defaut, m.; ἡ ἔλλειψις, disette, indigen-ce, privation; aus — an . . ., ἀπὸ ἔλλειψιν τοῦ (ἐῆς, τῶν . . .), faute de —.

Mangel, Mange, f., μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν πιέζουν καὶ γυα-λίζουν τὰ πανιά, calandre, f.

Mangelhaft, adj. ἐλλειπὴς, ὁποῦ ἔχει ἐλαττώματα, défectueux, imparfait.

Mangelhaftigkeit, f., τὸ ἐλλει-πὲς, défectuosité, f.

Mangelholz, n., τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον πιέζουν καὶ γυα-λίζουν τὰ πανιά, rouleau (d'une calandre), m.

Mangeln, Mangen, v. a. πιέζω καὶ γυαλίζω τὰ πανιά, ca-landrer.

Mangeln, v. n. λείπω, man-quer; es mangelt mir an —, λείπω ἀπὸ —, ἔχω ἔλλειψιν ἀπὸ —, je manque de —.

Mangkorn, n., αὐτάρι καὶ ῥιζία ἀνακατωμένα, métail, m.

Manichäer, m., ὁ Μανιχαῖος, (αἵρεσις τις), manichéen, m.; (im Scherz), ὁ ζητιὴς τῆς πληρωμῆς, fig. fam. créan-cier (qui demande d'être payé); s. Mahner.

Manier, f., ὁ τρόπος, manière, façon, f.; — κόσιμος τρόπος, bonne grâce; πολιτικὸν ἐρέσιμον, manières honnê-tes, politesse, f.

Manierlich, adj. κόσιμος, πα-λιτικὸς, poli, civil, honnête.

Manifeſt, n., ἡ φανέρωσις, δη-λωτικὸν γράμμα (βασιλέως), manifeste, m.

Mann, m., ὁ ἄνθρωπος, ὁνήρ, ἄνδρας, homme (en le di-stinguant de la femme), m.; (Ehemann), ἄνδρας (ὁποῦ ἔχει γυναῖκα), mari, époux, m.; (Soldat), ἄνθρωπος (στρατιώτης), homme, sol-dat, m.; tauſend Mann, χι-λιοι ἄνθρωποι (στρατιῶται), mille hommes.

Manna, n., τὸ μάννα, ὁπτζίνη τις ἰατρική, manne, f.

Mannbar, adj. ἐφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν (ἀνδρικὴν) ἡλικίαν, pubère; ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, viril, fort; ἔφορ

Mädchen), *ἀρμοδία διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ*, nubile.

Mannbarkeit, *f.*, *ἥβη*, (*ἀνδρική*) *ἡλικία*, puberté, *f.*; *ἡ ἀνδρεία, ἰσχύς, δύναμις*, virilité, force, *f.*; — *ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν μία κόρη δύναται νὰ ὑπανδρευθῇ*, âge *m.* nubile.

Männchen, *n.*, *τὸ ἀνθρωπάριον*, petit homme, bont *m.* d'homme; liebes Männchen, *ἠγαπημένε μου ἄνδρα*, mon ami (mon cher mari); (von kleinen Thieren, den Vögeln ꝛc.), *τὸ ἀρσενικὸν εἰς μικρὰ ζῶα, πουλιὰ κτλ.*, le mâle (*en parlant* de petits animaux, des oiseaux etc.).

Mannhaft, *adj.* *ἀνδρεῖος, δυνατός, ἰσχυρός*, viril, vigoureux, courageux.

Mannhaftigkeit, *f.*, *ἡ ἀνδρεία*, courage mâle, vaillance, *f.*

Mannheit, *f.*, *ἡ ἀνδράνης*, virilité, masculinité, *f.*

Mannigfaltig, *adj.* *διάφορος, διαφορετικός, πολυποίκιλος*, divers, différent, varié.

Mannigfaltigkeit, *f.*, *ἡ διαφορετικότης, πολυποικιλία*, variétés, diversité, *f.*

† Männiglich, *adj. indecl.* *ὅλοι, ὅπαντες*, tous, tout le monde.

Männin, *f.*, (in der Bibel), *ἡ γυνή, γυναῖκα*, femme, *f.*

Männlich, *adj.* *ἀνδρικός, ἀνδρεῖος*, viril, mâle; (in der Sprachlehre), *ἀρσενικὸς* (*εἰς τὴν γραμματικήν*), (gramm.) masculin.

Männlichkeit, *f.*, *ἡ ἀνδρότης*, masculinité, *f.*; *ἀνδρεία*, virilité, force, vaillance, *f.*

Mannsalter, *n.*, *ἀνδρικὴ ἡλικία*, âge *m.* viril.

Mannsbild, *n.*, *fam.* *ἀρσενικὸν ὑποκείμενον*, homme, *m.*

Mannschaft, *f.*, *οἱ στρατιῶται*, hommes, *m. pl.*, troupes, *f. pl.*; *οἱ ναῦται εἰς ἕνα καράβι*, équipage (d'un vaisseau), *m.*

Mannskleid, *n.*, *φόρεμα ἀνδρὸς, ἀνδρικὸν φόρεμα*, habit *m.* d'homme.

Mannsleute, *f. pl.*, *οἱ ἄνδρες*, les hommes (en les distinguant des femmes), *m. pl.*

Mannsname, *m.*, *ὄνομα ἀνδρός*, nom *m.* d'homme.

Mannsperson, *f.*, *ἀρσενικὸν ὑποκείμενον*, homme, *m.*

Mannsrock, *m.*, *ἀνδρικὸν φόρεμα* (*ὁποῦ φθάνει ἕως τὰ γόνατα*), justaucorps, *m.*

Mannsschuster, *m.*, *παπουτζῆς ἢ ὑποδηματὸς δι' ἄνδρας*, cordonnier *m.* pour hommes.

Mannsstamm, *m.*, *ὁ τῶν ἀνδρῶν κλῶνος μιᾶς γενεαλογίας*, souche mâle, race mâle, *f.*

Mannsucht, *f.*, *ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία* (*μιᾶς κόρης*) *διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ*, trop grand désir d'être mariée.

Männsüchtig, *adj.* (*κόρη*) *ὁποῦ ἔχει μεγάλον πόθον νὰ ὑπανδρευθῇ*, qui désire (ardemment) d'être mariée.

Mannszucht, *f.*, *ἡ εὐταξία στρατιωτική*, discipline *f.* militaire.

Manntoll, *adj.* (*κόρη*) *ὑπερλαίνεται ἀπὸ τὸν θέλει διὰ τοὺς ἄνδρας*, amoureuse; (fille ou femme) qui aime les hommes à la fureur.

Manntollheit, *f.*, *νυμφομανὴς ἐρωτικὴ μανία διὰ τοὺς ἄνδρας*, fureur *f.* utérine.

Mannweib, *n.*, *ἀνδρογύνη* (*γυναῖκα ὁποῦ ἔχει ἀνδρικὸν πρόσωπον, ἀνδρικοὺς τρόπους κτλ.*), virago, femme *f.* hommasse.

Manschen, *v. n. fam.* *ἀνακατώνω ἄπαστρον νερὸν κατώπι λάσπην, βρωμίζω ἀνακατώνοντας νερόν*, patrouiller, se mouiller, se crotter de patrouiller.

Manschette, *f.*, *ἀκροπάνι* (*πανὶ μὲ μέρλιες* (*μὲ κεντήματα*) *τριγύρω εἰς τὸ μανίκι*), manchette, *f.*

Mantel, *m.*, *τὸ ξπανωφόρι* (*τουρκ. ὁ γιελεκαντζὲς*), *τὸ μανδύλον*), manteau, *m.*; den Mantel nach dem Winde hängen, *προσαρμόζομαι τὰ περιστατικὰ* (*μάλιστα κερδήσω τὴν εὔνοια*), s'accommoder aux circonstances (surtout pour gagner la faveur de q.).

Mäntelchen, *n.*, *μικρὸν ἐπανωφόρι*, mantelet, *m.*

Mantelsack, *m.*, *πετζοῦλα σάκκα*, porte-manteau, *m.*

Manufactur, *f.*, *τὸ ἐργοστάσιον ἡ φραντζίκα*, manufacture, *f.*

Manuscript, *n.*, *τὸ χειρόγραφον, (μάλιστα τὸ διορισμένον διὰ τὸν τύπον)*, manuscrit, *m.*; (imprim.) copie, *f.*

Marder, *m.*, *τὸ κουνάβι*, martre, fouine, *f.*

Margel, *m.*, *χῶμα τι παχὺ μὲ τὸ ὁποῖον κοπρίζουν τοὺς ἀγροὺς*, marne, *f.*

Marienbad, *n.*, *ἀναβραστὸν νερὸν ἢ ἄμμος ζεστὸς εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν οἱ χυμοὶ ξηρὰ λαχανικὰ διὰ νὰ βράσῃ ἐντὸς ὁποῦ περιέχει*, (chim.) bain-marie, *f.*

Marienbild, *n.*, *εἰκόνα τῆς Παναγίας*, image *f.* de Notre-Dame.

Marienglas, *n.*, *ὁ κατοπτρικὸς λίθος, πέτρα τις διαφανὴς*, pierre *f.* spéculaire.

Mark, *n.*, *ὁ μυελὸς εἰς τὰ κοκκάλα*, moëlle (des os); (in Bäumen), *ὁ μυελὸς, ἡ ψύχα* (*τῶν*) *δένδρων*, moëlle des arbres.

Mark, *f.*, *ὁ ὅρος, τὸ σύνορον*, frontière, *f.*, limites *f. pl.*; (im Gewicht), *ζύγι τι* (*μιᾶς ὀκᾶς*) *μάλιστα διὰ χρυσάφι καὶ ἀργύριον*, marc (poids de huit onces).

Marke, *f.*, *τὸ σημεῖον, ἡ μάρκα*, marque, fiche, *f.*

Merken, *v. a.* *σημειώνω, βάνω σημεῖον*, marquer.

Marketender, *m.*, — tin, *f.*, *ἀρτοπώλης, — λησσα, εἰς τὸ στρατόπεδον*, (*ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ, πίδαν, ψαχὴν κτλ.*), vivandier, *m.*, — ère, *f.*

Marketendern, *v. n.* *πωλῶ κρασὶ κτλ. εἰς τὸ στρατόπεδον*, faire le vivandier ou la vivandière.

Markgraf, *m.*, *ὁ μαρκγράφιος, ὄνομα ἐξίας μεριῶν ἡγεμόνων εἰς τὴν Γερμανίαν*, margrave, *m.*

Markgrafin, *f.*, *ἡ σύζυγος τοῦ μαρκγραφίου*, margrave, *f.*; s. Markgraf.

Markgrafschaft, *f.*, *τόπος τὸν ὁποῖον ὁρίζει ὁ μαρκγράφιος*, margraviat, *m.*; s. Markgraf.

Markig, *adj.* *μυελώδης, γεμάτος ἀπὸ μυελόν*, moëlleux.

Markscheidekunst, *f.*, *ἡ γεωμετρικὴ ἐπιστήμη τοῦ λεγομένου* Markscheider, géométrie *f.* souterraine.

Markscheider, *m.*, *γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ ὑπογήϊνα μεταλλεῖα*, celui qui mesure les mines.

Marktstein, *m.*, *πέτρα θεμένη εἰς τὰ σύνορα*, borne, *f.*

Marketerie, *f.*, *εἶδος πήτας μὲ μυελόν*, tourte *f.* de moëlle.

Markt, *m.*, *ἡ ἀγορὰ*, (*τουρκ. τὸ μπαζάρι*), marché, *m.*; (der Platz), *ἡ ἀγορὰ*, (*ἰταλ. ἡ πιάτζα*), place (du marché), *f.*; *ἡ πανηγύρι*, (*μπαζάρι*), foire, *f.*

Markten, *v. n.* *ἀγοράζω, ψωνίζω*, marchander, acheter.

Marktflecken, *m.*, *ἡ κωμόπολις, μικρὴ πολιτεία*, bourg, *m.*

Marktgeld, *n.*, *ἔσπρα ὁποῦ ὁρισμένα διὰ τὸν φρουρὸν εἰς τὴν ἀγορὰν*, argent *m.* pour faire ses provisions au marché.

Marktkorb, *m.*, *καλάθι* (*ἐκεῖνον ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν*) mannequin, *m.*

Marktleute, *m. pl.* *ἐκεῖνοι* (*ἐκεῖνοι*) *ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ εἰς τὰ πανηγύρια*, gens *f. pl.* qui vont au marché ou à la foire.

Marktmeister, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀγορὰν*, préposé *m.* pour la police du marché; s. Markt.

Marktplatz, *m.*, *ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς*, (*ἰταλ. ἡ πιάτζα*), marché, *m.*, place, *f.*

Marktpreis, *m.*, *ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ἀγορὰν*, (*εἰς τὸ μπαζάρι*), cours du marché, prix *m.* courant.

Marktschiff, *n.*, *βάρκα ὁποῦ φέρει πράγματα διὰ τὴν ἀγορὰν*, (*διὰ τὸ μπαζάρι*), coche *m.* d'eau.

Marktschreyer, *m.*, *ὁ ἀγύρτης, τσαρλατάνος, (μάλιστα κοινὸς ἰατρός, ὁποῦ πωλεῖ ἰατρικὰ εἰς τὸ μπαζάρι)*, charlatan, *m.*

Marktschreyerey, *f.*, *ἡ ἀγυρτία, τσαρλατανία*, charlatanerie, *f.*; s. Marktschreyer.

Markttag, *m.*, *ἡμέρα ἀγορᾶς, (ἡμέρα μπαζαριοῦ)*, jour *m.* de marché.

Marmor, *m.*, *τὸ μάρμαρον*, marbre, *m.*

Marmorband, *n.*, *δέσιμον βιβλίου μαρμαρωμένον*, reliure *f.* marbrée.

Marmorbruch, *m.*, Marmorgrube, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν μάρμαρον*, marbrière, *f.*

Marmoriren, *v. n.* *μαρμαρώνω, χρωματίζω σὰν μάρμαρον*, marbrer.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Marmorn, *adj.* μαρμαρινός, μαρμαρένιος, de marbre.

Marode, *adj. fam.* κουρασμένος, ἀδύναμος, las, fatigué, épuisé.

Marodeur, *m.*, (franz.) ὁ λεηλατῶν (κουρασεύων) χωρὶς ἄδειαν, maraudeur, *m.*

Marodiren, *v. a.* λεηλατῶ (κουρασεύω) χωρὶς ἄδειαν τοῦ στρατηγοῦ, marauder.

Marrone, *f.*, εἶδος μεγάλου καστάνου, marron, *m.*

Mars, *m.*, Ἄρης (θεὸς τοῦ πολέμου καὶ πλανήτης), Mars dieu de la guerre et planète).

Marsch, *m.*, τὸ κίνημα τοῦ στρατεύματος, ἡ πορεία τοῦ στρατεύματος, marche, *f.*; (auf der Trommel, in Musik), σημεῖον τῆς πορείας ὁποῦ δίδουν κτυπῶντας τὰ τύμπανα, μουσικὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὴν πορείαν, (mus.) marche.

Marschall, *m.*, ὁ πρωτοστράτωρ, ἀξία τις μερικῶν ὑψηλοτέρων στρατηγῶν, maréchal, *m.*

Marschallstab, *m.*, ῥάβδος (ὡς σημεῖον τῆς ἀξίας) τοῦ πρωτοστράτορος), bâton *m.* de maréchal.

Marschfertig, *adj.* ἕτοιμος διὰ τὸ κίνημα, διὰ τὴν πορείαν, prêt à marcher.

Marschiren, *v. n.* κινῶ, (λέγεται διὰ στρατεύματα), marcher.

Marschland, *n.*, τόπος ὑγρὸς καὶ βαλτώδης, pays *m.* de marais; — länder, *m.*, κάτοικος τοιούτου τόπου, habitant *m.* d'un tel pays.

Marschsegel, *n.*, τὸ μεγάλον πανὶ εἰς τὸ μεγάλον κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, (ital. ἡ μαέστρα), (mar.) grand'voile, *m.*

Marstall, *m.*, τὸ ἐχοῦρι (βασιλικὸν ἢ καὶ ἰδιωτικόν), écurie *f.* d'un prince ou d'une ville.

Marter, *f.*, τὸ βάσανον, τὸ βάσανα, tourment, *m.*, peine; *f.* Folter.

Marterbank, *f.*, τὸ σκαμνὶ εἰς το ὁποῖον δένουν τὸν κατάδικον νὰ τὸν βασανίσουν, τὸ βασανιστήριον, chevalet, *m.*; (μεταφ.) τὰ βάσανα, les tourments, *m. pl.*

Marterholz, *n. fig.* ἐκεῖνος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτονται ὅλα τὰ βάρη, ὁποῦ ἔχει νὰ δουλεύῃ ἀδιακόπως, souffre-douleur, *m.*

Martern, *v. a.* βασανίζω, tourmenter; donner la torture.

Märterthum, *n.*, *f.* Märtyrerthum.

Märtertod, *m.*, *f.* Märtyrertod.

Marterwoche, *f.*, *fam.* ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, semaine *f.* sainte.

Martialisch, *adj.* πολεμικὸς, ἀνδρεῖος, martial.

Märtyrer, *m.*, ὁ μάρτυς, μάρτυρας (διὰ τὴν πίστιν), martyr, *m.*

Märtyrerkrone, *f. fig.* (στέφανος μάρτυρος) μαρτύριον (διὰ τὴν πίστιν), couronne *f.* de martyr.

Märtyrerthum, *n.*, τὸ μαρτύριον (διὰ τὴν πίστιν), martyre, *m.*

Märtyrertod, *m.*, θάνατος μάρτυρος, τὸ μαρτύριον, mort *m.* de martyr.

Märtyrin, *f.*, ἡ μαρτύρισσα (διὰ τὴν πίστιν), martyre.

Marunke, *f.*, εἶδος μεγάλου δαμασκηνοῦ, sorte *f.* de grosses prunes.

März, *f.*, ὁ Μάρτιος (μὴν), Mars, mois *m.* de Mars.

Märzen, *v. a.* ἀποχωρίζω κάτι κατὰ μέρος, (χρησιμεύει διὰ τὰ πρόβατα, ὁποῦ ἀποχωρίζουν οἱ Μάρτιον μῆνα), séparer, mettre à part (se dit des brebis qu'on sépare des autres au mois de Mars). S. Ausmärzen.

Marzipan, *m.*, ὁ μαρμαγλύκυσμὰ τι ἀπὸ ἀμύγδαλα κυπανισμένα καὶ ζάχαρι, massepain, *m.*

Masche, *f.*, ἕνας κρίκος ἢ τρύπα εἰς δίκτυον, (ὑφασμα) εἰς τὸ πλέξιμον τῶν τζουραπιῶν), maille, *f.*

Maschine, *f.*, ἡ μηχανὴ (γενικὴ κατασκευή), machine.

Maschinenmäßig, *adj.* μηχανικὸς, μὲ τρόπον μηχανῆς, machinal.

Maschinenmeister, *m.*, ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπιστασίαν διὰ τὰς μηχανὰς εἰς θέατρον, machiniste (au théâtre).

Maser, *f.*, (im Holze), ἡ ἀράδα χρωματισμένου ξύλου, madrure, *f.*

Masericht, *adj.* βεζιγμένος ἀραδωτὸς, (λέγεται διὰ ξύλα), madré.

Masern, *f.*, (Krankheit), ἡ κοκκίνη ἀῤῥωστία μικρῶν παιδιῶν), rougeole, *f.*

Maske, *f.*, ἡ προσωπίδα, τὸ προσωπίδι, masque *m.*

Maskenball, *m.*, μπάλος (χορὸς) μὲ προσωπίδια (μασχαρᾶδα), mascarade, *f.*

Maskiren, *v. a.* βάνω προσωπίδι, masquer; (μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω, *fig.* masquer (cacher, couvrir).

Maß, *n.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*; μέτρον τι (διὰ κρασὶ κτλ. ἐμπερίεχον 96 δεκατέσσαρας κυβικοὺς), pot (de vin etc.), *m.*

Maßen, *prp.* ἐπειδή, vu que.

Maßgabe, Maßgebung, *f.*, nur: nach Maßgabe, κατὰ, ἀναλόγως εἰς, à mesure, suivant, à proportion.

Maßholder, Maßerle, *f.*, εἶδος ἀφυλλάμου ἢ ἀρενδάμου (δένδρον εἰς τὰ δάση), espèce *f.* d'érable.

Mäßig, *adj.* μέτριος, moderé; — ἐγκρατὴς, sobre, tempérant, abstinent; μέτριος, μεσαῖος, médiocre, modique.

Mäßigen, *v. a.* μετριάζω, moderer; σμικρύνω, ἠλαφρύνω, diminuer, adoucir.

Mäßigkeit, *f.*, ἡ ἐγκράτεια, tempérance, sobriété, *f.*; ἡ μετριότης, médiocrité, *f.*

Mäßigung, *f.*, τὸ μετρίασμα, ὁ μετριασμὸς, modération, action *f.* de modérer; — ἡ μετριότης, μετριοφροσύνη, modération, retenue, *f.*

Maßlieben, Maßlieben, *f.*, ἡ λιμόχορτος, τὸ σταθόρι (εἶδος λουλουδιοῦ), marguerite, *f.* (fleur).

Maßregel, *f.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*; ich nehme meine Maßregeln, πέρνω τὰ μέτρα μου, κάμνω διατάξεις, je prends mes mesures.

Maßstab, *m.*, τὸ μέτρον (διὰ μέτρημα), bâton *m.* etc. qui sert de mesure; (auf Landkarten ꝛc.), σκάλα, μέτρον (εἰς γεωγραφικὸν πίνακα σημειωμένον), échelle (dans une carte géographique etc.).

Masse, *f.*, ἡ ὕλη, masse, *f.*; ἕνας σωρὸς, ἕνα μεγάλον ἀδούλευτον κομμάτι, tas, monceau, *m.*, grande pièce *f.* de bois, de pierre etc.

Massiv, *adj.* ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην κατασκευασμένος, ὁλόκληρος, massif; — massives Gold, καθαρὸν χρυσίον, de l'or massif; ein massives Haus, στερεὸν σπίτι, ὅλο κτισμένον ἀπὸ πέτρας, une maison massive (toute construite de pierres); *fig.* (grob, unhöflich), ἀπολίτευτος, χονδροειδής, massif, impoli, grossier.

Mast, Mastbaum, *m.*, τὸ κατάρτι, mât, *m.*

Mast, Mastung, *f.*, ἡ τροφὴ (τῶν ζώων διὰ νὰ παχαίνουν), engrais, *m.*

Mastbarm, *m.*, τὸ ὀρθὸν ἔντερον, ἔντερον τοῦ κάλου, boyau *m.* culier.

Mästen, *v. n.* παχύνω, κάμνω παχύν, engraisser.

Mastix, *m.*, ἡ μαστίχη, mastic, *m.*

Mastix-Baum, *m.*, σχῖνος, μαστιχιά, lentisque, *m.*

Mastkorb, *m.*, τὸ καρχήσιον, κοινῶς· ἡ γάμπια, τὸ καπάσι, (mar.) hune, *f.*

Mastlos, *adj.* χωρὶς καπάρτια, démâté.

Mastochse, *m.*, βόδι παχύ, bœuf *m.* gras, ou engraissé.

Mastvieh, *n.*, ζῶα παχιὰ ἢ ὁποῦ παχαίνουν, bétail *m.* gras ou engraissé.

Matador, *m.*, ὁ μεγαλύτερος εἰς τὰ παιγνίδια τῆς ὄμπρας, matador, *m.*; (μεταφ.) ἕνας πλουσιώτατος, homme *m.* considérable, très riche.

Material, *n.*, ἡ ὕλη (ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν ἕνα πρᾶγμα), la matière (dont on fait qc.).

Materialien, *n. pl.*, ἡ ὕλη διὰ τὸ κτίσιμον τῶν σπιτιῶν, οἷον· πέτρας, ξύλα κλ. ὁμοίως διὰ συγγράμματα κτλ., matériaux *m. pl.* (pour bâtir une maison, pour composer un livre etc.).

Materialismus, *m.*, ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ νομίζουν ὅτι δὲν εἶναι ψυχὴ καὶ πνεῦμα, ἀλλὰ ὅτι ὅλα εἶναι ὑλικὰ, matérialisme, *m.*

Materialist, *m.*, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ καμὲν, ζάχαρην, τζάι, ῥύζι κτλ., droguiste, *m.*; ἰριλόσοφος ὁποῦ δέχεται μόνον τὴν ὕπαρξιν τῆς ὕλης (καὶ οὐχὶ τῶν ψυχῶν), matérialiste, *m.*

Materialwaaren, *f. pl.*, πράγματα διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, οἷον· καφὲ, τζάι, ζάχαρη, πιπέρι κτλ., drogues, *f. pl.*, droguerie, *f.*

Materie, *f.*, ἡ ὕλη, matière,

f.; — ἡ ὑπόθεσις ἑνὸς λόγου, ποιήματος, συγγράμματος, sujet m. (d'un discours, d'un poëme, d'un ouvrage); (Eiter), τὸ ἔμπυον, matière, f., pus, m.

Mathematik, f., ἡ μαθηματικὴ, τὰ μαθηματικά, mathématiques, f. pl.

Mathematiker, m., ὁ μαθηματικός, mathématicien, m.

Mathematiſch, adj. μαθηματικός, mathématique.

Matratze, f., τὸ στρῶμα, matelas, m.

Matrikel, f., κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν εἰς μίαν ἀκαδημίαν, matricule, f.

Matrize, f., τὸ μικρὸν καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν τὰ ψηφία τοῦ τύπου, matrice (du fondeur de lettres), f.

Matrone, f., τιμημένη γυναῖκα (μάλιστα παλαιά), matrone, f.

Matroſe, m., ὁ ναύτης, δοῦλος εἰς καράβι, matelot, m.

Matſch, m., το χάσιμον τοῦ παιγνιδιοῦ (εἰς τὸ πικέτο τὸ μπιλιάρδο κτλ.), capot m. (au piquet, au billard etc.); τὸ ῥίξιμον ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκων (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων), capot (au jeu de quilles, quand on renverse huit ou neuf quilles d'un seul coup).

Matſchen, v. a. κερδαίνω, νικῶ σωστὰ (εἰς τὸ πικέτο, εἰς τὸ μπιλιάρδο κτλ.), faire capot (au piquet etc.); ῥίπτω ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκους, renverser huit ou neuf quilles d'un seul coup.

Matt, adj. κουρασμένος, ἀδυνατισμένος, ἀδύναμος, ἀδύνατος, las, fatigué, harassé, épuisé, affaibli; (vom Glaſe, Gold, Silber ꝛc.), γιωμένος, ὁποῦ δὲν γυαλίζει, (en parlant du verre, de l'or, de l'argent etc.) mat, terne; matter Wein, ἀχαμνὸν κρασὶ, χωρὶς φωτιάν, du vin fade, sans feu; (im Schachſpiele), μάτ, ὅταν πιασθῇ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ σαντιράτζι, mat (au jeu des échecs).

Matte, f., ἡ ψάθα, natte, f.; (für Wieſe), f. Wieſe.

Mattigkeit, f., ὁ κουρασμὸς, ἡ ἀδυναμία, langueur, faiblesse, f.

Mauen, v. n. μιουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος), miauler.

Mauen, n., τὸ μιούρισμα, νιαούρισμα, miaulement, m.

Mauer, f., ὁ τοῖχος, τὸ τεῖχος, mur, m., muraille, f.

Mauerbrecher, m., ὁ κριὸς, μηχανὴ τῶν παλαιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχρήμιζον τὰ τείχη εἰς τὸν πόλεμον, bélier (des anciens), m.

Mauerkelle, f., τὸ μουστρὶ, πιχτρὶ, truelle, f.

Mauerkraut, n., ἡ ποτηροπλύτρα, ἄηδρα, τὸ ἐλξίνι, (φυτόν), pariétaire (plante), f.

Mauerkrone, f., στέφανος τειχικὸς (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους), couronne f. (murale (chez les anciens Romains).

Mauermeiſter, m., μάστορας τοιχοκτίσεων, maître-maçonner.

Mauern, v. n. κτίζω τοῖχους, maçonner.

Mauerſchwalbe, f., χελιδὼν ὁποῦ κάμνει τὴν φωλιάν τῶν τοίχων, hirondelle f. de murailles, apode, m.

Mauerſtein, m., τὸ τοῦβλο, brique, f.

Mauerwerk, n., τὰ κτίσματα ἀπὸ πέτρας, οἱ τοῖχοι, maçonnerie, f., murailles, f. pl., murs, m. pl.

Mauerzieget, f. Mauerſtein.

Mauke, f., πάθος ἀλόγου τὸ ὁποῖον εἶναι σχισμὲνα τὰ γόνατά του καὶ ἔμπυον, malandres, f. pl.

Maul, n., τὸ στόμα; (vom Pferde), mulle (de boeuf, de cheval etc.), m.; fam. ein Maul haben, ἔχω μεγάλο στόμα, avoir la bouche fendue; (metaph.) καυχησιάρης, γαλήνορᾶς, se vanter, la fanfaron; ſich (dial.) Maul vor das Maul machen, ὁμιλῶ ἐλεύθερα καὶ ἀφόβον, parler sans ménagement, sans aucune crainte; das Maul halten, se taire.

Maulaffe, m., vulg. ὁ ὁποῦ στέκεται μὲ τὸ στόμα, badaud, m. Maulaffen feil haben, στέκομαι καὶ κυτάζω μὲ τρόπον, badauder.

Maulbeerbaum, m., συκαμινιὰ, mûrier, m.

Maulbeere, f., τὸ συκάμινον, mûre, f.

Maulchen, n., τὸ στοματάκι, petite bouche, f.; fam. (Kuß), τὸ φίλημα, baiser, m.

Maulheld, m., ὑποκριτὴς, ἰσοκρατούμενος χριστιανός, faux chrétien, hypocrite, f.

Mauen, v. n. μουλοίνω, σιωπῶ διὰ πεῖσμα, bouder, faire la moue.

Maulkorb, m., τὸ μουλάρι, muselet, m.

Maulkörbchen, n., τὸ μουλάρι, muselet, m.

Maulkörblein, n., ἡ μουλάρα, muselet, m.

Maulkorbfletſcher, m., ὁ βουρδουνάρης, mulétier, m.

Maulfaul, adj. σιωπηλὸς, ὁποῦ δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα, taciturne qui n'aime pas à parler.

Maulheld, m., fam. καυχητὴς, καυχησιάρης, ὁποῦ λέγει μόνο ὅτι εἶναι ἀνδρεῖος, fanfaron, rodomont, hableur, m.

Maulkorb, m., ὁ φιμὸς, σκεῦος σιδηροῦν ἢ χαλκοῦν ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στόμα τῶν ἀλόγων νὰ μὴ δαγκάνουν, muselière, f.

Maulmacher, m., vulg. φλύαρος, ματαιολόγος, ὁποῦ ὑπόσχεται πολὺ καὶ δὲν κρατεῖ, jaseur, parleur, qui promet bien des choses sans en tenir pas sa parole.

Maulſchelle, f., τὸ ῥάπισμα, ὁ ἀπὸ κόρης, soufflet, m.

Maulſchieber, m., τὸ μουλάρι, muſelet, m.

Maulſtrommel, m., ἡ μεμβρὼ (ὄργανόν τι τελικένιον εἰς σχῆμα λύρας, ὁποῦ παίνουν μὲ τὰ δόντια καὶ κτυποῦν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ γλωσσάδι ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν μέσην), guimbarde, trompe, f.

Maultuch, n., μανδύλι διὰ περιύλιγμα τοῦ στόματος, mentonnière, f.

Maulwerk, n., fam. ἡ ὁμιλία, δὲν εἶναι παρὰ λόγια; ſie hat ein gutes Maulwerk, αὐτὴ ὁμιλεῖ ποιὸ, ὁμιλεῖ ἐλευθερὰ καὶ ἀνθαδῶς, elle a la langue bien pendue, bien affilée.

Maulwurf, m., ὁ τυφλοπόντικος, τὸ τυφλοπόντικον, taupe, f.

Maulwurfshaufen, ſ. hügel, m., σωρὸς χῶμα τὸν ὁποῖον σηκώνει τὰ τυφλοπόντικον, taupinée, taupinière, f.

Maurer, m., ὁ τοιχοκτίστης, (τυπογρ. τσοβαριτὴς), maçon, m.

Maus, f., τὸ ποντίκι, ὁ ποντικός, souris, f.

Mauſchel, vulg. ὁ Ἑβραῖος (καταφρονητικῶς), juif (en parlant avec mépris), m.

Mauſe, f., τὸ ἄλλαγμα τῶν πτερῶν εἰς τὰ πουλλιὰ, mue, f.

Mauſeborn, m., ἡ μυάκανθα, μυριόχαθα, (φυτόν), bruse, buis frelon, houseau, m.

Mauſedreck, m., vulg. ἡ κοπριὰ τῶν ποντικῶν, crotte f. de souris.

Mauſefahl, ſalb, ſfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ποντικιοῦ, couleur gris de souris.

Mauſefalle, f., ἡ ξυλόγυρα διὰ ποντίκια, souricière, f.

Mauſefarbe, f., χρῶμα ποντικιοῦ, couleur f. gris de souris.

Mauſegift, n., φαρμάκι διὰ ποντίκια, τὰ ἀρσενικὸν, mort f. aux rats.

Mauſekatze, f., γάτος ἢ γάτα ὁποῦ πιάνει πολλὰ ποντίκια, chat m. bon aux souris.

Mauſeloch, n., τρύπα ποντικιοῦ, trou m. de souris.

Mauſen, v. n. πιάνω ποντίκια (λέγεται διὰ τοὺς γάτους), prendre des souris; (ſtehlen), κλέπτω (κρυφίως), voler, dérober.

Mauſen, ſich, v. r. κάλλιο τὰ πιερά, muer, être en mue.

Mauſeneſt, n., φωλιὰ ποντικιοῦ, nid m. de souris.

Mauſelöchchen, n., ἡ μυσσώπη, μυσσωπὶς, (χάσμα τι), mysotis, oreille de souris, piloselle (plante), f.

Mauſetodt, adj. fam. σωστὰ ἀπεθαμένος, ὅλο νεκρός, roide (raide) mort.

Mauſig machen, ſich, fam. ἔμαι τολμηρὸς, αὐθάδης, πέρνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν, faire le fendant, l'insolent, lever la tête.

Mauth, f., τὸ τελώνιον, κουμέρκι, (τοπικ. γκιμπάσι), péage, m., douane, f.

Mauthbeamte, m., ὁ τελώνης, κουμερκιάρης, douanier, m.

May, (Mai), m., ὁ Μάϊος (μήν), Mai, mois m. de Mai.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Mayblume, *f.*, =blümchen, *n.*, *τὸ ἐφήμερον, μικρὸν ἄσπρον λουλούδι εἰς τὸν Μάϊον*, muguet, *m.*

Maye, *f.*, Maybaum, *m.*, *ἀλάδι πράσινον (τῆς σημύδας) τὸ ὁποῖον βάνουν εἰς τὴν πόρτιαν τῶν ὁσπιτίων εἰς τὸν Μάϊον μῆνα*, mai, bouleau, *m.*

Maysfisch, *m.*, *ἡ θρῆσσα, (ψάρι)*, aldse (poisson), *f.*

Maykäfer, *m.*, *ὁ κανθαρος, ἀσκάθαρος (εἰς τὸν Μάϊον)*, hanneton, *m.*

Mechanik, *f.*, *ἡ μηχανική*, mécanique, *f.*

Mechaniker, *m.*, *ὁ μηχανικός*, mécanicien, *m.*

Mechanisch, *adj. μηχανικός*, mécanique.

Mechanismus, *m.*, *ὁ μηχανισμός*, mécanisme, *m.*

Meckern, *v. n. φωνάζω (ὡσὰν γίδα)*, crier (de la chèvre et du bouc); *fig. fam. τρέμω τὴν φωνὴν (τραγουδῶντας)*, chevroter.

Medaille, *f.*, *τὸ νάμισμα, ἡ μονέδα εἰς τιμὴν τινος ἐφκιασμένη*, médaille, *f.*

Medianoktav, *n.*, *μεγάλον ἄγκιον σχῆμα (βιβλίου)*, grand-in-octavo.

Medianpapier, *n.*, *μεγάλον χαρτί, μεγάλη κόλα*, grand papier, grand papier raisin, *m.*

Medicin, *f.*, *ἡ ἰατρική*, médecine, *f.*; *ἰατρικόν*, remède, *m.*

Mediciner, *m.*, *ὁποῦ σπουδάζει τὴν ἰατρικήν, ἰατρός*, étudiant *m.* en médecine.

Medicinireu, *v. n. πέρνω ἰατρικά*, médeciner, être dans les remèdes.

Medicinisch, *adj. ἰατρικός, ἀνήκων εἰς τὴν ἰατρικήν*, médical.

Medicus, *m.*, *s.* Arzt.

Meditation, *f.*, *ἡ μελέτη*, méditation, *f.*

Meditiren, *v. n.* et *a. μελετῶ*, méditer.

Meer, *n.*, *ἡ θάλασσα*, mer, *f.*

Meeraal, *m.*, *κόγγρος, ἔγχελυ θαλάσσιον*, congre (poisson de mer), *m.*

Meeradler, *m.*, *θαλάσσιος ἀετός*, aigle de mer, huard, *m.*

Meerbusen, *m.*, *κόλπος θαλάσσης*, golfe, *m.*

Meerenge, *f.*, *στενὸν θαλάσσης*, détroit, canal, *m.*

Meeresgrund, *m.*, *πάτος θαλάσσης*, fond *m.* de la mer.

Meeresstille, *f.*, *ἡσυχία θαλάσσης*, calme *m.* de la mer, bonace, *f.*

Meereswoge, Meereswelle, *f.*, *κῦμα θαλάσσης*, onde *f.* de la mer.

Meerfenchel, *m.*, *ἡ βατὶς, παραθαλάσσιον φυτόν τι*, fenouil *m.* marin (plante).

Meerfrau, *f.*, =fräulein, *n.*, *θαλασσία γυναῖκα, σειρῆνα, (εἰς τὰ παραμύθια)*, sirène (dans la mythologie), *f.*

Meergott, *m.*, *ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης, ὁ Ποσειδῶν, (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας)*, Neptune, *m.*

Meergras, *n.*, *τὸ φῦκος, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν*, algue, *f.*, varech, *m.*

Meergrün, *adj. πράσινος σὰν τὴν θάλασσαν*, vert de mer, céladon.

Meerkalb, *s.* Seekalb.

Meerkatze, *f.*, *μαϊμοῦ μ' γάλην οὐρὰν, ὁ κερκοπίθηκος*, marmot, sagouin, *m.*

Meerlinse, *f.*, *φακὴ βαλανιτὼν ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ γλυκὰ νερά*, lentille *f.* d'eau ou de marais.

Meerlöwe, *m.*, *s.* Seelöwe.

Meermann, Meermensch, *m.*, *θαλάσσιος ἄνθρωπος (εἰς παραμύθια)*, homme marin, Triton, *m.*

Meerrettig, *m.*, *τὸ χρένο(ν) ζα τις πολλὰ δρμιές)*, fort *m.* sauvage.

Meerschaum, *m.*, *ἀφρὸς θαλάσσης*, écume *f.* de mer; *μα τι διὰ λουλέδες*, *f.* à calumet.

Meerschaumen, *adj. ἀπὸ τὸ μα λεγόμενον ἀφρὸν θαλάσσης*, fait de pierre à lumet.

Meerschwein, *n.*, *ὁ δελφὶν τὸ δελφῖνι, (ψάρι)*, nouin, *m.*

Meerschweinchen, *n.*, *γουρουνάκι, (ζῶον τι ρίως εἶδος ποντικοῦ ὁμοιάζει μὲ γουρούνι τὸ σχῆμα)*, cochon *m.* de ou d'eau.

Meerstrudel, *m.*, *θαλάσσιος στρόβιλος*, remoie, *f.*

Meerufer, *n.*, *τὸ περιγιάλι θαλάσσης*, bord, rivage, Meerweib, *n.*, *θαλασσία γυ*

κα, (εἰς τὰ παραμύθια), sirène, *f.*

Meerwunder, *n.*, *θαλάσσιον τέρας*, monstre marin; (*μεταφ.*) *ἕνα θαῦμα, πολλὰ θαυμασίων πράγμα*, miracle, *m.*

Meerzwiebel, *f.*, *τὸ σκυλοκρέμμυον*, scille, *f.*

Mehl, *n.*, *τὸ ἄλεῦρι*, farine, *f.*

Mehlbeere, *f.*, *κουκί τι κόκκινο ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση*, baie *f.* de viorne.

Mehlbeutel, *m.*, *κρησέρα, εἶδος σακκίου διὰ τὸ ἄλεῦρι*, blutaü, *m.*

Mehlbrey, *m.*, *φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἄλεῦρι διὰ μικρὰ παιδία*, kouyrkoûti, bouillie, *f.*

Mehlhändler, *m.*, *ὁ ἀλευροπώλης*, farinier, *m.*

Mehlig, *adj.* ἀλευρώδης, farineux.

Mehlkasten, *m.*, *σεντοῦκι δ' ἄλεῦρι*, farinière, *f.*

Mehlmeister, *m.*, *ἡ ἀλευροκόλλα*, colle *f.* de farine.

Mehlos, *m.*, *βῶλος ἀπὸ ἀλεῦρι (τραγ.)*, boule *f.* de pâte.

Mehlmann, *m.*, *s.* Mehlbrey.

Mehlsack, *m.*, *σακκὶ δ' ἀλεῦρι*, sac *m.* à farine; *σακκὶ ἀλεύρι*, sac de farine.

Mehlspeise, *f.*, *τὸ ζυμαρικόν*, nets *m.* de farine.

Mehlstaub, *m.*, *κονιορτὸς ἀπὸ ἄλεῦρι*, poussière *f.* de farine; *σκόνη (ἄσπρη) διὰ τὰ μαλλιά*, poudre *f.* à poudrer.

Mehltau, *m.*, *ἡ ἐρυσίβη, τὸ θαλάσσιος, φθορὰ τοῦ σίτου*; miolle; rouille, *f.*

Mehlwurm, *m.*, *σκωλήκι τοῦ ἀλευριοῦ*, ver *m.* de la farine.

Mehr, *adv. περισσότερον, πλεῖον, πλέον*, plus, de plus, d'avantage; *adj. περισσότερος, -τέρα, -τερον*, plus de.

Mehren, *v. n. αὐξάνω*, augmenter; *s.* Vermehren.

Mehrentheils, *adv. τὸ περισσότερον μέρος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον*, pour la plupart.

Mehrere, *adj.* (*pl.*), *περισσότεροι*, plusieurs.

Mehrheit, *f.*, *οἱ περισσότεροι*, pluralité, *f.*

Mehrmalig, *adj. ὁποῦ γίνεται περισσότερες φορὲς*, fréquent.

Mehrmals, *adv. περισσότερες φορὲς*, plusieurs fois.

Meiden, *v. a. ἀποφεύγω, ἐκκλίνω*, éviter, fuir; *ἐγκρατεύομαι ἀπό τι*, s'abstenir de qc.

Meier, *m.*, *ἐπίτροπος εἰς ἕνα ὑποστατικόν*, métayer, *m.*

Meierei, *f.*, Meierhof, *m.*, *ὑποστατικὸν ὁποῦ κυβερνεῖται ἀπὸ ἐπίτροπον*, métairie, *f.*; *ὁσπίτιον εἰς τὸ χωρὶν ὅπου ἔχουν ἀγελάδας καὶ πωλοῦν γάλα*, vacherie, laiterie, *f.*

Meile, *f.*, *τὸ μίλι*, mille, *m.*, lieue, *f.*

Meilensäule, *f.*, *στύλος σταμένος διὰ σημεῖον τοῦ μιλιοῦ*, colonne *f.* milliaire.

Meilenstein, *m.*, *πέτρα ἀσημένη διὰ σημεῖον τοῦ μιλιοῦ*, pierre *f.* milliaire.

Meilenzeiger, *m.*, *στύλος ὁποῦ δείχνει πόσα μίλια εἶναι ἡ διαστασις εἰς διαφόρους τόπους*, milliaire, *m.*; — *πέτρα ὁποῦ γράφει τὸ διάστημα διαφόρων τόπων*, (géogr.) échelle, *f.*

Meiler, *m.*, *σωρὸς ἀπὸ ξύλα σκεπασμένος μὲ χῶμα, τὸν ὁποῖον ἀνάπτουν διὰ νὰ γένουν κάρβουνα τὰ ξύλα*, fourneau (de charbonnier), *m.*

Mein, meine, mein, *pron. μου, ἰδικός (ἰδικὴ) μου, ἰδική μου, ἰδικόν μου*, mon, ma.

Mein! *int. fam. παρακαλῶ, γιὰ ὄνομα θεοῦ*, eh! je vous prie, de grâce.

Meineid, *m.*, *ἡ ψευδορκία*, parjure, *m.*

Meineidig, *adj. ψεύδορκος*, parjure (*adj.*).

Meinen, *v. a. νομίζω, στοχάζομαι, εἶμαι τῆς γνώμης*, penser, croire, être de l'opinion; einen —, *ὁμιλῶ διὰ τινα*, parler de q.; es gut mit einem —, *ἔχω καλὸν σκοπὸν, θέλω νὰ κάμω καλὸν εἰς τινα*, vouloir du bien à q.

Meinerseits, *adv. ἐκ μέρους μου*, de ma part.

Meinethalben, Meinetwegen, *δι' ἐμέ, ἐμοῦ χάριν, (διὰ τὸ χατῆρι μου)*, pour moi, pour l'amour de moi, à cause de moi.

Meinethalben, Meinetwegen, *int. δὲν μοῦ μέλει, ὃς εἶναι*, à la bonne heure! soit!

Meinige, der, die, das, *ὁ ἰδικός (ἰδικὸς) μου, ἡ ἰδική μου, τὸ ἰδικόν μου*, le mien, la mienne; die Meinigen, *οἱ ἰδικοί μου, οἱ συγγενεῖς μου*.

τὰ παιδία μου, les miens, mes parens, mes enfans, *m.pl.*

Meinung, *f.*, ἡ γνώμη, ὁ στοχασμός, opinion, *f.*, sentiment, avis, *m.*; σκοπός, intention, *f.*; einem seine — sagen, λέγω τινὸς τὴν γνώμην μου (δηλαδὴ· τὸν μαλώνω), dire à q. son fait.

Meischen, *v. a.* ζύνω βραστὸν νερὸν εἰς τὸ κριθάρι τὸ πρωτοιμασμένον διὰ τὴν πίβαν, rompre la trempe (terme de brasseur).

Meise, *f.*, ὁ μελαγκάρυφος, αἰγιθάλος, μελισσοφάγος, (πουλίτι), mésange, *f.*

Meisenkasten, *m.*, παγίδα διὰ τοὺς αἰγιθάλους, trébuchet, *m.*; *f.* Meise.

Meißel, *m.*, τὸ γλυπτεῖον, ἡ σμίλα, (σμίγλα), τὸ σμιλάριον, ciseau, *m.*

Meißel, *f.* et *m*, μοτὸς διὰ τὰς πληγάς, (chirurg.) tente, *f.*

Meißeln, *v. n.* δουλεύω μὲ τὸ σμιλάριον, travailler avec le ciseau.

Meist, *adj.* πλεῖστος, le plus; die meisten, οἱ πλεῖστοι, οἱ περισσότεροι, la plupart; das meiste Geld, τὰ πλεῖστα χρήματα (τὰ περισσότερα ἄσπρα), la plupart de l'argent; die meisten Menschen, οἱ πλειότεροι ἢ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, la plupart des hommes.

Meist, Meistens, Meistentheils, *adv.* τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, pour la plupart.

Meistbietend, *adj.* ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον, le plus offrant; den Meistbietenden etwas verkaufen, πωλῶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον, πωλῶ εἰς δημοπρασίαν, vendre qc. au plus offrant, vendre qc. à l'encan.

Meister, *m.*, ὁ μάστορας, μαεστρος, maître, *m.*

Meisterhaft, *adj.* μαστορικός, τέλειος, ἐξαίρετος, de maître, parfait, achevé.

Meisterhand, *f.*, μαστορικὸν χέρι, ἐπιτηδειότατον χέρι, main *f.* de maître.

Meistern, *v. a.* κρίνω, ἐλέγχω, τρέγω, maîtriser, critiquer, censurer.

Meisterrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τοῦ μαεστόρου, maîtrise, *f.*

Meistersänger, *m.*, ποιητὴς εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας τῆς Ἑσπερίας, maître-chantre, troubadour, *m.*

Meisterschaft, *f.*, ἀξία μαστορικῆ, maîtrise, *f.*

Meisterstreich, (*figur.*) ἐξαίρετον πολιτικὸν μηχάνευμα, coup *m.* de maître.

Meisterstück, *n.*, μαστορικὸν ἔργον, ἐνιελέστατον ἔργον, chef d'oeuvre *m.*

Melancholie, *f.*, ἡ μελαγχολία, mélancolie, *f.*

Melancholisch *adj.* μελαγχολικός, mélancolique.

Melde, *f.*, ἡ ἀτράφαξις, τὸ χρυσολάχανον, (ψυλιόν), arroche, bonne-dame (plante), *f.*

Melden, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, annoncer, avertir; ἀναιρέω, δίδω ἐιδησιν, faire rapport, rapporter; sich —, (bey einem) se présenter; (*figur.*) παρουσιάζομαι (εἰς τινα), se présenter (à q.); sich — lassen, λέγω τὸ ὄνομά μου νὰ ἔμβω εἰς τινα), se faire annoncer.

Meldung, *f.*, τὸ μήνυμα, φανέρωσις, mention, *f.*

Melken, *f.* Mengen, Mischen.

Melisse, *f.*, τὸ μελισσόχορτον, λιπαδόφυλλον, mélisse (plante), *f.*

Melk, *adj.* eine melke Kuh, λέγα ὁποῦ δίδει γάλα, vache qui donne du lait.

Melken, *v. a.* ἀρμέγω, ἄρμεγμα, traire.

Melker, *m.*, —kerin, *f.* ἐκείνη ὁποῦ ἀρμέγει τὰ πρόβατα, celle qui trait les vaches.

Melkfaß, *n.*, Melkeimer, ἀγγεῖον ἔπανω εἰς τὸ ὁποῖον ἀρμέγουν τὴν ἀγέλαδα, baquet *m.* à traire.

Melkkuh, *f.*, ἀγελάδα ἡ ὁποία δίδει γάλα, vache *f.* à lait.

Melodie, *f.*, ἡ μελῳδία, mélodie, *f.*

Melodisch, *adj.* μελῳδικός, mélodieux.

Melone, *f.*, τὸ πεπόνι, melon, *m.*

Melonenbeet, *n.*, ὁ πεπονιὲς, melonière, *f.*

Melonenkern, *m.*, σπόρος πεπονιοῦ, graine *f.* de melon.

Melonenschale, *f.*, πεπονόδον, pelure, peau *f.* de melon.

Memorial, *n.*, γράμμα περιέχον ζήτημαν εἰς κριτήριον, mémoire, *m.*

Memoriren, *v. a.* ἐκστηθίζω, μαθάνω ἀπ' ἔξω, apprendre par coeur.

Menge, *f.*, τὸ πλῆθος, quantité, multitude, foule, *f.*

Mengen, *v. a.* ἀνακατώνω, συμμίγνω, σμίγω, mêler, mélanger; sich —, in etwas, ἀνακατώνομαι εἰς τι, se mêler, s'ingérer de qc.

Mengsel, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία, σύμμιξις, σμίξις, mélange, *m.*

Menig, *m.*, μίλιος, ἥμιον, (corrupt. αἰλιάριον), mindum, *m.*

Mensch, *m.*, ὁ ἄνθρωπος, homme, *m.*

Mensch, *n.*, γυναῖκα ταπεινῆς καταστάσεως, femme ou fille de basse condition; ἡ δούλη, δουλεύτρα, servante, fille, (ἡ πόρνη, πουτάνα, garce, *f.*

Menschenalter, *n.*, αἰὼν ἀνθρώπων, âge *m.* d'homme; γενεὰ ἀνθρώπων, génération, *f.*

Menschenblut, *n.*, αἷμα ἀνθρώπου, αἷμα ἀνθρώπινον, sang humain.

Menschenfeind, *m.*, ὁ μισάνθρωπος, misanthrope, *m.*

Menschenfeindlich, *adj.* μισάνθρωπος, μισανθρωπικός, misanthrope (*adj.*)

Menschenfresser, *m.*, ἀνθρωποφάγος, anthropophage, *m.*

Menschenfreund, *m.*, ὁ φιλάνθρωπος, philantrope, *m.*

Menschenfreundlich, *adj.* φιλάνθρωπικός, humain, philantropique.

Menschenfreundlichkeit, *f.*, φιλανθρωπία, humanité, *f.*

Menschenfurcht, *f.*, ὁ τρόμος τῶν ἀνθρώπων, crainte *f.* des hommes.

Menschenhand, *f.*, ἀνθρώπινον χέρι, main *f.* d'homme.

Menschenhaß, *m.*, ἡ μισανθρωπία, misantropie, *f.*

Menschenkind, *n.*, παιδὶ ἀνθρώπου, ἄνθρωπος, homme, *m.*

Menschenliebe, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, humanité, philantropie, *f.*

Menschenmöglich, *adj.* δυνατὸς δι' ἄνθρωπον, fam. possible.

Menschenraub, *m.*, ἁρπαγὴ ἀνθρώπου (παιδιοῦ, κόρης), rapt, *f.*

Menschensatzung, *f.*, ἀνθρώπινον (μάταιον) δόγμα, (vaine) opinion ou institution *f.* humaine.

Menschenscheu, *adj.* ὁποῦ φοβεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ ἀποφεύγει τὴν συναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων, farouche, anthropophobe.

Menschenscheu, *f.*, ἀνθρωποφοβία, anthropophobie, *f.*

Menschenschein, *m.*, ὁμοίωμα ἀνθρώπου, ὑπόκρισις, semblant *m.* d'homme.

Menschensohn, *m.*, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, fils *m.* de l'homme.

Menschenstimme, *f.*, ἀνθρωπίνη φωνή, voix *f.* humaine.

Menschenverstand, *m.*, ἀνθρώπινος νοῦς, ἀνθρώπινον νόημα, τὸ νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου, entendement humain, sens commun, bon sens, *m.*

Menschenwerk, *n.*, ἔργον ἀνθρώπινον, ouvrage *m.* d'hommes.

Menschheit, *f.*, ἡ ἀνθρωπότης, humanité, *f.*

Menschlich, *adj.* ἀνθρώπινος, — humain; φιλάνθρωπος, εὐσπλαγχνος, humain, qui a le coeur humain.

Menschlichkeit, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, εὐσπλαγχνία, humanité, charité, *f.*

Menschwerdung, *f.*, ἡ σάρκωσις (τοῦ Χριστοῦ), incarnation, *f.*

Mensur, *f.*, μέτρον (μουσικὸν καὶ τοῦ γλύπτου), (mus. et sculpt.), mesure, *f.*

Mergel, *f.* Märgel.

Merken, *v. a.* (bezeichnen), σημειώνω (τὰ βουτσὶα, πέτρινα κτλ.), marquer; (bemerken), περιαρπάζω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, remarquer, s'apercevoir, sentir; (im Gedächtniß behalten), ἐνθυμοῦμαι, φυλάγω εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, retenir, garder qc., en sa mémoire; auf etwas —, δίδω προσοχήν, προσέχω (τὸν νοῦν) εἰς τι, faire attention à qc.; sich (*dat.*) nichts — lassen, κάμνω ὡσὰν πὼς δὲν ἐκαταλαβα τίποτες, ne faire semblant de rien.

Merklich, Merkbar, *adj.* αἰσθητὸς, ὁποῦ φαίνεται, aperceptible, perceptible; ψωμὰ, μεγάλος, considerable.

Merkmahl, *n.*, τὸ σημεῖον, marque, *m.*, signe, indice, *m.*

Merkwürdig, *adj.* ἀξιομνήμονευτος, ἀξιοενθύμητος, remarquable.

Merkwürdigkeit, *f.*, τὸ ἀξιομνημόνευτον, ἀξιοενθύμητον, chose *f.* remarquable.

Merle, f. Amsel.
Merz, Merzen, s. März, Märzen.
Meßamt, n., ἡ λειτουργία, messe, f.
Meßbar, adj. μετρητός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νά μετρηθῇ, mesurable.
Meßbuch, n., βιβλίον περιέχον τήν λειτουργίαν, missel, m.
Meßdiener, m., ἀκόλουθος ὁποῦ ὑπηρετεῖ εἰς τήν λειτουργίαν, acolyte, m.
Messe, f., (in der Kirche), ἡ λειτουργία, messe, f.; (im Handel), ἡ πανήγυρις, τό πανηγύρι, (τουρκ. μπαζάρι), foire, f.
Messen, v. a. μετρῶ, mesurer; mit der Elle —, μετρῶ μέ πῆχην, mesurer à l'aune, auner; Holz —, μετρῶ ξύλα, ἄν εἶναι σωστά, corder, mouler du bois; sich mit einem —, τολμῶ νά παρομοιασθῶ μέ τινά ἤ καί νά ἐριντζωθῶ εἰς τινα, se mesurer avec q.
Messer, n., τό μαχαίρι, couteau, m.
Messer, m., ὁ μετρητής, mesureur, m.
Messerbesteck, n., θήκη (ψηκάρι) μέ μαχαίρι καί πηρούνι, étui m. de couteau, coutelière, f.
Messerheft, n., τό μανίκι τοῦ μαχαιριοῦ, manche m. de couteau.
Messerklinge, f., ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ, lame f. de couteau.
Messerlehn, Meßgeld, m., πληρωμή διά τό μέτρημα, mesurage, m.
Messerrücken, m., ἡ ῥάχη τοῦ μαχαιριοῦ, dos, fort m. de couteau.
Messerscheide, f., ψηκάρι τοῦ μαχαιριοῦ, gaine f. de couteau.
Messerschmidt, m., ὁ μαχαρᾶς, μαχαιροποιός, coutelier, m.
Messerspitze, f., ἡ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ, pointe f. de couteau.
Messerstich, coup m. de couteau.
Meßfreyheit, f., ἐλευθερία πανηγύρεως, (ἐλ. μπαζαριοῦ), franchise f. de la foire.
Meßgeschenk, n., χάρισμα εἰς καιρόν πανηγυρίου, (κοινῶς μπαζάρι), foire, f.
Meßgewand, n., τό φελώνιον, φόρεμα ὁποῦ βάνει ὁ παπᾶς ὅταν λειτουργεῖ, chasuble, f.
Meßgut, n., πράγμα ὁποῦ φέρουν εἰς πανήγυριν (εἰς μπαζάρι), marchandises f. pl. destinées pour la foire.
Meßhemd, n., στιχάριον, aube, f.; s. Chorhemd.
Messias, m., ὁ μεσσίας, Messie, m.
Messing, n., ὁ κίτρινος χαλκός, πάγλας, laiton, cuivre m. jaune.
Messingdraht, m., σύρμα ἀπό πάγλαν, fil m. d'archal.
Messingen, adj. ἀπό πάγλαν κατασκευασμένος, de laiton, de cuivre jaune.
Meßkette, f., ἁλυσίδα δι' ὀργανον (τοῦ γεωμέτρου), chaîne f. d'arpenteur.
Meßkunst, Meßkunde, f., ἡ μετρική, géométrie, f.
Meßkünstler, m., γεωμέτρης, géomètre, m.
Meßleute, m. pl. fam., οἱ ποι (πραγματευταί) πηγαίνουν (ἤ εὑρίσκουν εἰς μίαν πανήγυριν), chands m. pl. forains.
Meßner, m., ὁ οἰκονόμος ἐκκλησίας, ἐκκλησιοφύλαξ, sacristain, m.
Meßopfer, n., ἡ λειτουργία, sacrifice m. de la messe.
Meßruthe, f., ὀργανά δι' ὀργανον (τοῦ γεωμέτρου), verge, perche, toise, f.
Meßschnur, f., χορδή ἤ σχοινί διά μέτρημα (τοῦ γεωμέτρου), corde f. d'arpenteur ou d'ingénieur.
Meßtisch, m., — tischchen, τραπεζάκι τοῦ γεωμέτρου, planchette, f.
Meßtuch, m., πανί εἰς τό ὁποῖον βάνει ὁ ἱερεύς τό ἀντιμήνσιον, ἀέρι λεγόμενον, poral, m.
Meßwoche, f., ἑβδομάδα πανηγύρεως, (μπαζαριοῦ), maine f. de la foire.
Meßzeit, f., καιρός τῆς γύρεως, temps m. de la foire.
Meßzinn, n., — zinn, ἡ γνησία (ἡ γεννημένη) Εὐρωπαϊκόν καί Ἰνδιάνον καί τύφη ἀπό Ἰνδιάνον καί τύφη, métis, métisse, f.
Metall, n., τό μέταλλον, métal, m.

Metallarbeiter, m., τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει μέταλλα, μεταλλουργός, celui qui travaille en métaux.
Metallasche, f., στάχτη μετάλλων, centre métallique.
Metallen, adj. μεταλλινός, de metal, de laiton.
Metallisch, Metallartig, adj. μεταλλικός, μεταλλοειδής, métallique.
Metallurgie, f., ἡ μεταλλουργία, (ἐπιστήμη ἤ γνῶσις τῶν μετάλλων), métallurgie, f.
Metapher, f., ἡ μεταφορά, métaphore, f.
Metaphorisch, adj. μεταφορικός, métaphorique.
Metaphysik, f., ἡ μεταφυσική, τά μεταφυσικά, métaphysique, f.
Metaphysiker, m., ὁ μεταφυσικός φιλόσοφος, métaphysicien, m.
Metaphysisch, adj. μεταφυσικός, métaphysique.
Meth, m., τό ὑδρόμελι, hydromel, m.
Methode, f., ἡ μέθοδος, méthode, f.
Methodisch, adj. μεθοδικός, méthodique.
Metonymie, f., μετωνυμία, métonymie.
Metrum, n., s. Sylbenmaß.
Mette, f., ὁ ὄρθρος, matines, f. pl., messe du matin, f.
Metwurst, f., λουκάνικον, saucisse, f., saucisson, m.
Metzelei, f., μέτρον τι διά αἰτίαν χρήσεως κλ. τό δέκατον μέρος τοῦ λεγομένου Scheffel, minot, m.; (Schlächterei), ἐχρία γυναῖκα, πόρνη, πουτάνα, putain, garce, f.
Metzeley, f., ἡ σφαγή, αἱματοχυσία, ὁ κτόνος, σκοτωμός, massacre, m., tuerie, f.
Metzeln, v. a. σκοτώνω (πολλούς εἰς τήν μάχην), tuer, massacrer.
Metzen, v. a. πέρνω ἕνα μέρος διωρισμένον ἀπό τό σιτάρι κλ. ὡς μισθόν διά τό ἄλεσμα, prendre la mouture ou le minage.
Metzgen, s. Schlachten.
Metzger, m., ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης), boucher, m.
Metzig, f., s. Fleischbank.
Meuchelmord, m., ὁ φόνος, ἡ δολοφονία, assassinat, m.
Meuchelmörder, m., ὁ φονεύς, δολοφόνος, assassin, m.
Meuchelmörderisch, adj. δολοφονικός, ὁποῦ φονεύει μέ δόλον, assassin (adj.)
Meuchlings, adv. δολοφονικῶς, de guet-apens.
Meute, f., κοπάδι ἀπό κυνηγητικά σκυλία, meute, f.
Meuterey, f., ἡ ἐπανάστασις, συνομωσία, mutinerie, sédition, f.
Meutmacher, f., ὁ αἴτιος ἐπαναστάσεως, ἐπαναστάτης, συνομώτης, mutin, m.
Mewe, f., ὁ λάρος, πουλλί θαλάσσιον, mouette, f.
Miauen, v. n. μιαουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος), miauler.
Mich, pron. μέ, ἐμέ, ἐμένα, me, moi.
Mieder, n., τά γιλέκι, κοντή καμιζόλα γυναικῶν, corset, m.
Miene, f., σχῆμα προσώπου, νεῦμα, mine, f., air, m.; — machen, δείχνει πῶς —, faire mine de —.
Miethe, f., τό ἐνοίκιον, νοίκι, louage, loyer, m.
Miethen, v. n. νοικιάζω, πέρνω μέ τό νοίκι, louer, prendre à louage; ein Dienstmädchen —, νοικιάζει, πέρνει εἰς τήν δουλειάν μου μίαν δουλεύτραν, retenir une servante; einen Wagen —, (νοικιάζω) πέρνει ἕνα ἁμάξι, arrêter une voiture; ein Schiff —, ναυλώνω (ἕνα καράβι), affréter un vaisseau.
Miethgeld, n., ὁ ἀρραβώνας (διδόμενος εἰς δούλους ἤ δουλεύτρας ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς δούλευσιν), arrhes, f. pl.
Miethkutsche, f., ἁμάξι διά νοικίασμα, carrosse de louage, fiacre, m.
Miethleute, m. pl., οἱ νοικιασταί, les locataires, m. pl.
Miethmann, m., ὁ νοικιαστής νοικιάρης, locataire, m.
Miethpferd, n., ἄλογον διά νοικίασμα, cheval m. de louage.
Miethwerke, adv. μέ τό νοίκι, à louage.
Miethzins, m., τό ἐνοίκιον, νοίκι, ἡ πληρωμή διά τό νοίκι, loyer, m.
Mikroskop, n., μικροσκόπιον, microscope, m.
Milbe, f., μικρότατον ζωΰφιον ὁποῦ γίνεται εἰς τό τυρί, mite, f.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Milch, *f.*, τὸ γάλα, lait, *m.*; — der Fische, γαλακτίς, γαλακτίδια τῶν ψαρίων, laite, laitance, *f.*

Milchasch, *m.*, μεγάλον πινάκιον (μασσαῦρι) διὰ γάλα, terrine *f.* au lait.

Milchbart, *m.*, τὸ χνοῦδι, τὰ πρῶτα γένεια, — poil follet, duvet, *m.*; νέος ὁποῦ ἔχει τὰ πρῶτα γένεια, νέος ἀμαθής, jeune niais, *m.*

Milchbrey *m.*, φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὶ βραμένον, χυλοχόπι, bouillie *f.* au lait.

Milchbruder, *m.*, ἀδελφὸς συγγάλακτος, ὁμογάλακτος, frère *m.* de lait.

Milchcur, *f.*, μεταχείρισις γάλακτος διὰ ἰάτρευσιν, lait, *m.*

Milchfarbe, *f.*, χρῶμα γάλακτος, couleur *f.* de lait.

Milchflor, *m.*, εἶδος δικτυωτοῦ πανίου λεπτοῦ, crêpe lisse, *m.*

Milchfrau, *f.*, Milchmädchen, *n.*, γυναῖκα ἢ κορίτζι ὁποῦ πωλεῖ γάλα, laitière, *f.*

Milchgefäß, *n.*, ἀγγεῖον διὰ γάλα, vaisseau *m.* au lait; (im Körper), ἀγγεῖον ὁποῦ φέρει χυλόν, (anat.) vaisseau *m.* chylifère.

Milchhaar, *n.*, χνοῦδι, poil follet, duvet, *m.*

Milchicht, *adj.* γαλατινὸς, ὅμοιος μὲ τὸ γάλα, laiteux, qui ressemble au lait.

Milchkanne, *f.*, ἰμπρίκι διὰ γάλα, pot *m.* au lait.

Milchkeller, *m.*, κελλάρι (μπάτρωμι) εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ γάλα, cave au lait, laiterie, *f.*

Milchkübel, *m.*, καδὶ διὰ γάλα, baquet *m.* au lait.

Milchmus, *n.*, *s.* Milchbrey.

Milchnapf, *m.*, πινάκιον (μασσοῦρι) διὰ γάλα, écuelle *f.* au lait.

Milchner, Milcher, *m.*, ψάρι ἀποῦ ἔχει γαλακτίδα, poisson *m.* laité.

Milchrahm, *m.*, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθογάλον, (ἰουρκ. καϊμάκι), crême, *f.*

Milchsaft, *m.*, ὁ χυλὸς, chyle, *m.*

Milchsäure, *f.*, τὸ ὀξὺ γαλακτινόν, (chim.) acide *m.* lactique.

Milchsauger, *m.*, *s.* Nachtschwalbe.

Milchschauer, *m.*, ἀνατριχιασμὸς τῆς λιχούσης ὁποῦ τῆς ἔρχεται μὲ τὸ γάλα, frisson *m.* de lait.

Milchschwester, *f.*, ἀδελφὴ συγγάλακτος, ἀδελφὴ ὁμογάλακτος, sœur *f.* de lait.

Milchschorf, *m.*, οἱ ἀχῶρες τῶν νηπίων ὁποῦ βυζάνουν, (méd.) les achores, *m. pl.*

Milchspeise, *f.*, φαγὶ ἀπὸ γάλα, laitage, *m.*

Milchstraße, *f.*, ὁ γαλαξίας (εἰς τὸν οὐρανὸν), (astron.) voie *f.* lactée.

Milchsuppe, *f.*, σοῦπα μὲ γάλα, soupe *f.* au lait.

Milchtopf, *m.*, τζουκάλι διὰ γάλα, pot *m.* au lait.

Milchzahn, *m.*, Milchzähne, *f.*, τὰ πρῶτα δόντια ὁποῦ ἐρχονται εἰς τὰ παιδία, dent *f.* de lait.

Milchzucker, *m.*, γαλακτοζάχαρον, sucre *m.* de lait.

Milde, *adj.* (weich, zart), ἁπαλὸς, τρυφερὸς, tendre; (sanft), ἥμερος, πρᾶος, doux, le; (nicht streng), εὐμενὴς, δὲν εἶναι αὐστηρὸς, indulgent; (freundlich), κὸς, εὐπροσήγορος, affable; (wohlthätig), γενικὸς, charitable; Luft, χλιαρὸς ἀέρας, κρύος, μητε ζεστὸς, doux, agréable.

Milde, *f.*, ἡ ἁπλότης, dreté, *f.*; ἡ πραότης, cœur, indulgence, *f.*; γαλά, charité, *f.*

Mildern, *v. a.* ἐλαφρύνω, φρόνω, μειριάζω, modifier, mitiger.

Milderung, *f.*, ἡ ἐλάφρυνσις, μειρίασις, adoucissement, modification, modération.

Mildherzig, *adj.* ἁπαλοκάρδιος, τρυφερὸν τὴν καρδίαν, a le cœur tendre.

Mildherzigkeit, *f.*, τρυφερότης τῆς καρδίας, tendresse de cœur.

Mildthätig, *adj.* εὐεργετικὸς, charitable.

Mildthätigkeit, *f.*, ἡ εὐεργεσία, charité, *f.*

Militär, *n.*, οἱ στρατιῶται, militaire.

Militärisch, *adj.* στρατιωτικὸς, militaire (*adj.*).

Miliz, *f.*, τὸ στράτευμα ὁποῦ συναγμένον μόνον καιρὸν πολέμου, milice.

Million, *f.*, τὸ μιλλιόνι, million, *m.*

Millionär, *m.*, πλούσιος ὁποῦ ἔχει ἕνα μιλλιόνι, ἢ περισσότερα, millionnaire.

Mine, *f.*, ἡ σπῆλυγξ, rate, *f.*
Minenicht, *f.*, ἡ ὑποχονδρία, τὸ ὑποχονδριακὸν, τὸ ὑποχονδριακὸν κακὸν, mal *m.* de rate, maladie *f.* hypochondriaque.
Minichtig, *adj.* ὑποχονδριακός, sujet *m.* au mal de rate, hypocondriaque.
Minder, *adj.* ὀλιγώτερος, moindre, plus petit; *adv.* ὀλιγώτερον, moins.
Minderjährig, *adj.* ἀνήλικος, mineur.
Minderjährigkeit, *f.*, ἡ ἡλικία τοῦ ἀνηλίκου, minorité, *f.*
Minderite, (der, die, das), *adj.* ὁ, ἡ, τὸ πλέον ὀλιγώτερος, — ὁτέρα, — ὁτερον, le, la moindre.
Mindestens, *adv.* τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον, au moins, pour le moins.
Mine, *f.*, ὁ ὑπόνομος, (χοινῶς· τὸ ὀρυχεῖον, τουρκ.), mine (dans les siéges), *f.*
Minenkammer, *f.*, προθῦρος, τὸ πρὸς τὸν ὑπόνομον ἔνθα βάλλουν τὸ μπαροῦτι, fourneau (de la mine), *f.*
Mineral, *n.*, τὸ ὀρυκτὸν, (σιον· πέρα, μέταλλον κτλ.), minéral, *m.*, Mineralien, *pl.* τὰ ὀρυκτὰ, les minéraux.
Mineralisch, *adj.* ὀρυκτὸς, minéral.
Mineraloge, *m.*, ὁ ὀρυκταγνώστης, ὀρυκτολόγος, minéralogiste, *m.*
Mineralogie, *f.*, ἡ ὀρυκτολογία, minéralogie, *f.*
Mineralogisch, *adj.* ὀρυκτολογικὸς, minéralogique.
Mineral-Reich, *n.*, τὰ ὀρυκτὰ (ἤγουν ὅσα ἐξάγουσιν ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· πέτρας, μέταλλα, κτλ.), règne *m.* minéral.
Mineralwasser, *n.*, νερὸν ὁποῦ ἔχει μέρη μετάλλων, θειάφι κτλ., eau *f.* minérale.
Miniatur, *f.*, μικρὰ ζωγραφία, μικρὰ εἰκόνα, (μικροτέρα ἀπὸ τὴ φυσικὴν), miniature, *f.*
Miniaturmaler, *m.*, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει μικρὰς εἰκόνας, peintre *m.* en miniature.
Minieren, *v. a.* ἀκάπτω ὑπονόμους, (σχ. λαγούμια), miner.
Minierer, *m.*, ὁ ὑπουργὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκάπτει τὸν ὑπόνομον, (τὸ λαγοῦμι) καὶ τὸν ἀνάπτει, (ἢ λαγουμιτζῆς, τουρκ.), mineur, *m.*
Minister, *m.*, ὁ ὑπουργὸς, (χοινῶς· μινίστρος), ministre, *m.*
Ministerium, *n.*, οἱ ὑπουργοὶ, (μινίστροι), τὸ σῶμα τῶν ὑπουργῶν, ministère, *m.*
Minne, *f.*, ὁ ἔρως, (poét.) amour, *m.*
Minnesänger, *m.*, ἐρωτικὸς ποιητὴς (εἰς τὸν πεπαῶν καιρὸν τῆς Γερμανίας), poëte qui faisait des poésies galantes, troubadour, *m.*
Minnesold, Minnelohn, *m.*, (poét.) ἀνταμοιβὴ τοῦ ἔρωτος, ἀντιαγάπη, gages *m. pl.* de l'amour.
Minute, *f.*, λεπτὸν πρῶτον (ἑξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας), χοινῶς· μινοῦτον, minute, *f.*
Minutenuhr, *f.*, ὡρολόγιον (ὥρα) ὁποῦ δείχνει τὰ λεπτὰ πρῶτα, horloge *m.* ou montre *f.* à minutes.
Minutenzeiger, *m.*, ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει τὰ λεπτὰ πρῶτα εἰς τὸ ὡρολόγιον, aiguille *f.* des minutes; *f.* Minute.
Mir, *pron.* μοὶ, ἐμοὶ, εἰς ἐμὲ, εἰς ἐμένα, me, moi, à moi.
Mischbar, *adj.* μικτὸς, σμικτὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ σμιχθῇ, miscible.
Mischen, *v. a.* ἀναχατώνω, συμμίγω, σμίγω, mêler, mélanger; sich —, *v. n.* ἀναχατώνομαι, σμίγομαι, se mêler; in eine Sache —, ἀναχατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se mêler, s'ingérer de qc., se fourrer dans qc.
Mischmasch, *m.*, ἡ ἀναχατοσύνη, ἐμπερδευτία, σύγχυσις, mélange, *m.*, confusion, *f.*
Mischung, *f.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ μίξις, σμίξις, mélange, *m.*, mixtion, *f.*
Misere, *n.*, *f.* Darmgicht.
Mispel, *f.*, τὸ μέσπιλον, (μεσπουρον), nèfle, *f.*
Mispelbaum, *m.*, ἡ μεσπιλιὰ, (μεσπουριὰ), néflier, *m.*
Mißbehagen, *n.*, δυσαρέσκεια, déplaisir, *m.*
Mißbieten, *v. n.* πραγματεύω τιμὴν χαμωτέραν ἀπὸ τὸ πρέπον, (πραγματευωτὴς δι' ἄνα πράγμα), mésuillir.
Mißbilligen, *v. n.* ἀποδοκιμάζω, δὲν ἐπαινῶ, χατηγορῶ, désapprouver.
Mißbilligung, *f.*, ἡ ἀποδοκιμασία, désapprobation, *f.*
Mißbrauch, *m.*, ἡ κακοχρησία, μισοχρησία, ἐξάκολ., abus.

Mißbrauchen, *v. a.* καταχρῶμαι, μεταχειρίζομαι εἰς κακόν, abuser (de qc.)

Mißcredit, *m.*, ἡ ἔλλειψις τῆς ἐμπιστοσύνης, discrédit, *m.*, défaveur, *f.*; in Mißcredit kommen, δυσφημίζομαι, ἔχω κακὸν ὄνομα, être discrédité.

Mißdeuten, *v. a.* παρεξηγῶ, ἐξηγῶ στραβά, ἁγαμαι, ἀναποδα, interpréter ou expliquer mal.

Mißdeutung, *f.*, ἡ παρεξήγησις, fausse ou mauvaise explication, *f.*

Missen, *v. a.* λείπω ἀπό τι, δὲν ἔχω, se passer de qc., être privé de qc.; ich kann das missen, ἠμπορῶ νὰ ἀπεράσω χωρὶς αὐτό, δὲν ἔχω χρείαν ἀπὸ αὐτό; je puis m'en passer, je n'en ai pas besoin.

Missethat, *f.*, τὸ κακούργημα, crime, délit, *m.*; ἁμαρτία, péché, *m.*

Missethäter, *m.*, ὁ κακοῦργος, κακοποιός, malfaiteur, criminel, *m.*

Mißfall, *m.*, δυσάρεστον συμβάν, accident *m.* fâcheux; γέννα πρὶν τοῦ καιροῦ, ἀπόβαλμα, fausse-couche, *f.*

Mißfallen, *v. n.* δυσαρεστῶ, δὲν ἀρέσκω, déplaire, choquer.

Mißfallen, *n.*, ἡ δυσαρέσκεια, déplaisir, *m.*

Mißfällig, *adj.* δυσάρεστος, désagréable.

Mißgebären, *v. n.* γεννῶ παρακαιρα, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω τὸ παιδί, faire une fausse-couche, avorter.

Mißgebot, *n.*, τιμὴ ὀλίγη προσφερομένη δι' ἕνα πρᾶγμα, mésoffre, *f.*; ein Mißgebot thun, προσφέρω τιμὴν κατωτέραν παρὰ ὁποῦ ἀξίζει τὸ πρᾶγμα, mésoffrir.

Mißhandlung, *f.*, ἡ κακοποίησις, mauvais traitement, *m.*

Mißheirath, *f.*, ὑπανδρεία ὑποκείμενον κατωτέρας τιμῆς, mésalliance, *f.*

Mißhellig, *f.* Mißhälligkeit.

Mißjahr, *n.*, χρόνος ἄκαρπος, ἀκαρπία, année *f.* stérile.

Mißkennen, *v.* Verkennen.

Mißklang, Mißlaut, *m.*, ἡ κακοφωνία, dissonance, *f.*

Mißlaunisch, *adj.* δύσκολος, σκυθρωπὸς (ὁποῦ δὲν γελᾷ), de mauvaise humeur, maussade.

Mißlauten, *adj.* κακόφωνος, dissonant.

Mißleiten, *v. a.* παραπλανῶ, ὁδηγῶ εἰς κακὸν δρόμον (μάλιστα μεταφ.), mal conduire, fourvoyer.

Mißlich, *v. a.* δύσκολος, ἀβέβαιος, κινδυνώδης, douteux, incertain, hasardeux.

Mißlichkeit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία, τὸ κινδυνῶδες, incertitude, difficulté, hasard, *m.*

Mißlingen, *v. n.* εἰς μάτην, *v. i.* δὲν ἐπιτυχαίνω, τυχαίνω, manquer, ne pas réussir.

Mißmuth, *m.*, ἡ σκυθρωπότης (τὸ κακὸν κέφι, χαλασμένο κέφι), chagrin, *m.*, mélancolie, *f.*

Mißmüthig, *adj.* σκυθρωπός (ὁποῦ ἔχει χαλασμένο κέφι), chagrin, mélancolique.

Mißrathen, *v. n.* δὲν γίνομαι καλά, δὲν ἐπιτυχαίνω, manquer, ne pas réussir.

Mißrathen, *v. a.* ξεσυμβουλεύω, dissuader, déconseiller.

Mißstand, *m.*, ἀπρέπεια, ἡ μὴ ἁρμόζουσα, messéance, *f.*

Mißton, *m.*, ἡ κακοφωνία, κακομφωνία (εἰς μουσικήν), dissonance, *f.*, faux ton, *m.*

Mißtönen, *v. n.* ἔχω κακοφωνίαν, ἀσυμφωνίαν, εἶναι ἀσύμφωνον (μουσ.), sonner mal, être dissonant.

Mißtrauen, *n.*, ἡ δυσπιστία, ὑποψία, méfiance, défiance, *f.*

Mißtrauen, *v. n.* einem, δυσπιστῶ, ὑποπτεύω, se méfier de —.

Mißtrauisch, *adj.* δύσπιστος, ὑποπτος, ὁποῦ δὲν πιστεύει τινά, méfiant, défiant.

Mißvergnügen, *n.*, ἡ ἀπαρέσκεια, ἀνευχαριστησις, mécontentement, déplaisir, *m.*

Mißvergnügt, *adj.* ἀνευχάριστος, δυσευχάριστος, mécontent, mal-content.

Mißverhältniß, *n.*, ἔλλειψις ἀναλογίας, ἀνισότης, disproportion, *f.*

Mißverstand, *m.*, Mißverständniß, *n.*, τὸ λάθος, (ὅταν τις δὲν καταλαμβάνει καλὰ τὸ νόημα, καὶ ὅταν δὲν καταλαμβάνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον), mal-entendu, *m.*; = verständniß (Zwist), ἡ διχόνοια, mésintelligence, *f.*

Mißverstehen, *v. a.* δὲν καταλαμβάνω καλά, καταλαμβάνω κακά, ἀγάποδα, λανθάνομαι εἰς τὸ νόημα, entendre mal.

Mißwachs, *m.*, ἡ ἀκαρπία, stérilité, année *f.* stérile.

Mist, *m.*, ἡ κοπριά, fumier; engrais, *m.*

Mistbeet, *n.*, πρασιὰ μὲ κοπριάν, χῶμα ἀνακατωμένον μὲ κοπριὰν διὰ φύτευσιν μερικῶν φυτῶν, (jardin.) couche, *f.*

Mistel, *f.*, ὁ ἰξός, gui, *m.*

Misteldrossel, *f.*, εἶδος τζίχλας (τσουλλί), draine (oiseau), *f.*

Misten, *v. n.* κοπρίζω, χέζω (ὁμιλοῦντες διὰ ζῶα), fienter; *v. a.* κοπρίζω (τὰ χωράφια), fumer.

Mistfink, *m.*, φαμ. βλ. μουρδάρης, ἀπαστρον παιδὶ ἢ κοριτζι, souillon, crasseux, *m.*, crasseuse, *f.*

Mistgabel, *f.*, τριχράνι (δεκράνι) διὰ τὴν κοπριάν, fourche *f.* à fumier.

Mistgauche, *f.*, νερὸν κοπριᾶς, νερὸν κοπρισμένον, eau *f.* de fumier.

Mistgrube, *f.*, ὁ λάκκος διὰ τὴν κοπριάν, fosse *f.* à fumier.

Misthaufen, *m.*, σωρὸς κοπριᾶς, fumier, tas *m.* de fumier.

Mistig, *adj.* γεμάτος κοπριάν, plein de fumier.

Mistkäfer, *m.*, κάνθαρος (ἀσχίδαρος) εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, *m.*

Mistpfütze, *f.*, λάκκος ἢ αὐλάκι μὲ νερὸν κοπριᾶς, mare, *f.*

Mistwagen, Mistkarren, *m.*, ἁμάξι φορτωμένον μὲ κοπριάν, chariot *m.* à fumier.

Mit, *prp.* μετὰ, μὲ; (σὺν). *adv.* μαζύ, avec, par, de, à, au, en, sous, sur, etc.

Mitarbeiter, *m.*, σύντροφος εἰς μίαν δουλειάν, collaborateur, *m.*

Mitbegriffen, *adj.* μαζὺ περιλαμβανομένος, y compris; *adv.* μαζὺ περιλαμβάνοντας, inclusivement.

Mitbelehnen, *v. n.* παραδίδω τινὸς ἕνα φέουδον μαζὺ μὲ ἄλλον τινα, donner le parage.

Mitbelehnte, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μαζὺ μὲ ἄλλον λαμβάνει ἕνα φέουδον, parageau, parageur, *m.*

Mitbelehnung, *f.*, παράδοσις φεούδου εἰς τινα μαζὺ μὲ ἄλλον, parage, *m.*

Mitbesitz, *m.*, κτῆσις, ἀπόκτησις μαζὺ μὲ ἄλλον τινα, possession *f.* commune.

Mitbesitzer, *m.*, ὁ συνοικοκύρης, copropriétaire, *m.*

Mitbevollmächtigter, *m.*, ὁ συμπληρεξούσιος, concomissaire, *m.*

Mitbewerber, *m.*, ὁ συνάμιλλος, ὁποῦς ζητεῖ ἄξιωμα μαζὺ μὲ ἄλλον, compétiteur, *m.*

Mitbringen, *v. a.* φέρω μαζύ, apporter, amener.

Mitbruder, *m.*, ὁ συνάδελφος, σύντροφος, confrère, *m.*

Mitbuhler, *m.*, *f.* Nebenbuhler.

Mitbürger, *m.*, ὁ συμπολίτης, concitoyen, *m.*

Mitchrist, *m.*, ὁ συγχριστιανός, frère *m.* en Jésus-Christ.

Miteigenthümer, *m.*, ſ. Mitbeſitzer.

Miteinander, *adj. indecl.* ὁ ἕνας μαζὺ μὲ τὸν ἄλλον, l'un avec l'autre; *adv.* μαζύ, ensemble.

Mitempfindung, *f.*, ſ. Mitgefühl.

Miterbe, *m.*, ὁ συγκληρονόμος, cohéritier, *m.*

Miteſſen, *v. n.* εἰ *n.* τρώγω μαζύ, manger avec —.

Miteſſer, *m.*, ἐκεῖνος ὁπού τρώγει μαζύ, compagnon *m.* de table; — σκωλήκι τι λεπτότατον εἰς τὸ δέρμα τῶν μικρῶν παιδιῶν, cirnon (ver), *m.*

Mitfahren, *v. n.* πηγαίνω μαζὺ εἰς τὸ ἁμάξι ἢ εἰς τὸ καράβι, aller avec q. en voiture ou en bateau; einem über —, ſ. Mitſpielen.

Mitfolgen, *v. n.* ἀκολουθῶ μαζύ, suivre avec —.

Mitfühlend, *adj.* συμπαθητικός, sympathisant.

Mitgabe, Mitgift, *f.*, ἡ προῖξα, dot, *f.*

Mitgeben, *v. a.* δίδω μαζύ, δίδει νὰ πάρῃ τις μαζύ του, donner avec —, donner qc. à q. (qui part pour quelque lieu etc.); δίδω προῖξα, προικίζω, donner en dot, doter.

Mitgefühl, *n.*, ἡ συμπαθία, συμπαθητικὴ αἴσθησις, sympathie, *f.*

Mitgehen, *v. n.* πηγαίνω μαζύ, aller avec —; *fam.* es was mitgehen heißen, κλέπω τι κρυφὰ, dérober qc. (secrètement); *fam.* das geht noch mit, πηγαίνει, εἶναι ἔτζι ἔτζι, passe, c'est passable.

Mitgehülfe, *m.*, ὁ συμβοηθός, aide, *m.*

Mitgenoß, *m.*, ὁ σύντροφος, compagnon, associé, consort, *m.*

Mitgenoſſin, *f.*, ἡ συντρόφισσα, compagne, *f.*

Mitgeſell, *m.*, σύνδουλος εἰς τεχνίτην, camarade, compagnon, *m.*

Mitgift, *f.*, ſ. Mitgabe.

Mitglied, *n.*, τὸ μέλος μιᾶς συντροφίας, ἑταιρίας, ἐκκλησίας κτλ., membre (d'une société etc.).

Mithalten, *v. a.* κρατῶ μαζύ, tenir qc. avec q.; ἔχω εἰς συντροφίαν μὲ ἄλλον ἢ μὲ ἄλλους, avoir qc. en compagnie avec q., être de la partie.

Mithelfer, *m.*, ὁ συμβοηθός, aide, *m.*

Mitherrſchaft, *f.*, συνδιοίκησις, corregence, *f.*

Mithin, *adv.* ἀκολούθως, ἐπομένως, par conséquent, conséquemment.

Mithridat, *m.*, εἶδος θηριακῆς, ἀντεψάρμακον, mithridate, *m.*

Mitinhaber, *m.*, ſ. Mitbeſitzer.

Mitknecht, *m.*, ὁ σύνδουλος, camarade (dans le service), *m.*

Mitkommen, *v. n.* ἔρχομαι μαζύ, πηγαίνω μαζύ, venir avec q. ou avec qc.

Mitlaufen, *v. n.* τρέχω μαζύ, courir avec —; *fam.* πηγαίνει, εἶναι ὑπόφερτον, passe, être passable.

Mitlauter, Mitlaut, *m.*, τὸ σύμφωνον (εἰς τὴν γραμματικήν), consonne, *f.*

Mitleid, Mitleiden, *n.*, ἡ συμπάθεια, συμπόνια, τὸ συμπάθιον, compassion, pitié, *f.*

Mitleiden, *v. n.* πάσχω (πάσχω) μαζί, souffrir avec q.

Mitleidenheit, *f.*, πάθος, ἄλγημα μαζὺ μὲ ἄλλον, sympathie, souffrance *f.* commune.

Mitleidenswürdig, Mitleidswerth, *adv.* ἄξιος συμπαθείας, digne de compassion.

Mitleidig, *adj.* ὁποῦ συμπάσχεται, εὐσπλαγχνος, compatissant.

Mitmachen, *v. a.* κάμνω μαζύ, faire qc. avec q.; μετέχω εἰς τι (εἰς ἕνα παιγνίδι κτλ.), être de la partie; *v. n.* (*fam.*) ἀκουτεύω, ἀπελπίζω μαζὺ μὲ ἄλλους, donner avec dans la débauche; *fam.* vivre dans la débauche, se prostituer.

Mitmeiſter, *m.*, ὁ συμμέτοχος, confrère *m.* de maîtrise.

Mitmenſch, *m.*, ὁ πλησίον, prochain, *m.*

Mitnehmen, *v. a.* πέρνω μαζύ, prendre avec ou sur soi, emporter; (entkräften) ἀναπαύω, affaiblir, épuiser.

Mitnichten, *adv.* οὐδ' ἔτσι, ἀπολύτως, τελείως — δὲν, point du tout.

Mitrechnen, *v. a.* λογαριάζω μαζύ, καταμετρῶ μὲ τὰ

λογαριασμόν, comprendre dans le compte.

Mitregent, *m.*, ὁ συνδιοικητὴς (βασιλέως), corrégent, *m.*

Mitregentschaft, *f.*, ἡ συνδιοίκησις, corrégence, *f.*

Mitreisen, *v. n.* ταξιδεύω μετ' ἄλλου, voyager avec q.

Mitreisende, *m.*, ein Mitreisender, ὁ συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης, compagnon *m.* de voyage.

Mitschicken, *v. a.* στέλλω μαζί, envoyer avec —.

Mitschuldig, *adj.* συνένοχος, συμπαίτης, complice, *m. f.*

Mitschuldner, *m.*, ὁ συγχρεώστης, codébiteur, coobligé.

Mitschüler, *m.*, ὁ συμμαθητής, condisciple, *m.*

Mitsingen, *v. n.* et *n.* ψάλλω μαζὶ, τραγουδῶ μαζί, chanter avec —.

Mitsprechen, *v. a.* συγγυμναστίζω, chanter avec —; συνδειπνῶ, souper avec —.

Mitspielen, *v. a.* παίζω μαζί, jouer avec —, être de la partie; einem —, κακομεταχειρίζομαι, maltraiter.

Mittag, *m.*, τὸ μεσημέρι, midi, *m.*; (Süden), ἡ μεσημβρία, ὁ νότος, le midi, le sud; zu Mittag essen, γευματίζω, dîner.

Mittägig, *adj.* μεσημερινός, de midi, μεσημβρινὸς, νότιος, méridional, austral.

Mittagessen, Mittagsbrod, *n.*, τὸ γεῦμα, dîner, *m.*

Mittagskreis *m.*, ὁ μεσημβρινὸς κύκλος, méridien, *m.*

Mittagslinie, *f.*, ἡ μεσημβρινὴ γραμμή, méridienne, *f.*

Mittagsmahl, *n.*, Mittagsmahlzeit *f.*, *f.* Mittagessen.

Mittagsruhe, *f.*, Mittagsschlaf, *m.*, ὕπνος μετὰ τὸ γεῦμα, méridienne (sieste), *f.*; Mittagsruhe halten, κοιμῶμαι μετὰ τὸ γεῦμα, faire la méridienne.

Mittagsseite, *f.*, τὸ μεσημβρινὸν μέρος, τὸ νότιον μέρος, côté du midi, côté *m.* méridional.

Mittagssonne, *f.*, ὁ ἥλιος εἰς τὰ μεσημέρια, soleil du midi, en plein midi; ὁ ἥλιος μεσημβρινός, le soleil quand il est du côté méridional.

Mittagsstunde, *f.*, ὥρα μεσημερινή, heure *f.* de midi.

Mittagstisch, *m.*, τὸ γεῦμα, dîner, *m.*; den Mittagstisch haben bei jemanden, γευματίζω κάθε ἡμέραν εἰς τινα, ἔχω γεῦμα ἐλεύθερον κάθε ἡμέραν, dîner chez q. tous les jours.

Mittagswind, *m.*, ὁ μεσημβρινὸς ἄνεμος, νότιος ἄνεμος, νότιος ἀέρας, vent *m.* du midi, sud, *m.*

Mittagwärts, *adv.* πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον, vers le midi, du côté du midi.

Mitte, *f.*, ἡ μέση, τὸ μέσον μέρος, milieu; centre, *m.*

Mittel, *n.*, τὸ μέσον, moyen, expédient, *m.*; τὸ ἰατρικὸν, remède, *m.*; (Mitte), ἡ μέση, milieu, *m.*; *f.* Mitte.

Mittelalter, *n.*, ὁ μέσος αἰὼν, μεσαιωνικὸς αἰὼν, (als ein Zeitraum), μεσαιωνικὴ ἐποχή, moyen âge (dans l'histoire), *m.*; — ἡ μέση ἡλικία (τοῦ ἀνθρώπου), moyen âge (d'un homme).

Mittelbar, *adj.* ἔμμεσος, médiat; *adv.* ἐμμέσως, διὰ μέσου ἄλλου τινὸς, διὰ μεσίτου, médiatement.

Mittelding, *n.*, μεσαῖον πρᾶγμα (μεταξὺ δύο ἄλλων), milieu, *m.*

Mittelfell, *n.*, τὸ μεσόφραγμα (μεμβράνα ὅπου διαιρεῖ τὸ στῆθος εἰς δύο μέρη), (anat.) médiastin, *m.*

Mittelfinger, *m.*, ὁ μέσος δάκτυλος, doigt *m.* du milieu.

Mittelfleisch, *n.*, ὁ περίνεος, τὸ περίνεον, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ κώλου καὶ τῶν αἰδοίων, périnée, *m.*

Mittelgattung, *f.*, μέσον εἶδος, μεσαῖον εἶδος, moyenne sorte, *f.*

Mittelgröße, *f.*, μέσον ἢ μεσαῖον μέγεθος, μέσιον μέγεθος, moyenne grandeur, *f.*

Mittelländisch, *adj.* μεσόγειος, méditerranée; das ländische Meer, ἡ μεσόγειος θάλασσα, la mer méditerranée.

Mittelloch, *n.*, (im Billiard), ἡ τρύπα εἰς τὴν μέσην τοῦ μπιλιάρδου, blouse *f.* du milieu.

Mittelmann, *m.*, ἄνθρωπος μετρίας κατασάσεως, homme *m.* du moyen état.

Mittelmäßig, *adj.* μεσαῖος, μέτριος, médiocre.

Mittelmäßigkeit, *f.*, ἡ μετριάτης, médiocrité, *f.*

Mittelmaſt, *m.*, τὸ μεσαῖον κατάρτι, εἰς τὴν μέσην τοῦ καραβιοῦ, mât de maître, grand mât, *m.*

Mittelmauer, *f.*, ſ. Mittelwand.

Mittelmehl, *n.*, μεσαῖον ἀλεῦρι (σμικτὸν ἀπὸ σιτάρι καὶ βρίζαν), seconde farine *f.* de gruau.

Mittelpunkt, *n.*, τὸ κέντρον (τοῦ κύκλου, τῆς σφαῖρας κτλ.), centre, *m.*

Mittelſalz, *n.*, μεσαῖον ἅλας (εἰς τὴν χυμικήν), sel *m.* neutre.

Mittelſchlag, *m.*, ſ. Mittelgattung.

Mittelsmann, *m.*, Mittelsperſon, *f.*, ὁ μεσίτης, médiateur, *m.*, médiatrice, *f.*

Mittelſorte, *f.*, μεσαῖον εἶδος, μεσαῖον σόρτι), moyenne *f.* sorte.

Mittelſt, *prp.* διὰ μέσου, moyennant, au moyen de.

Mittelſtand, *m.*, ἡ μεσαία κατάστασις, μεσία κατάστασις, moyen état, *m.*

Mittelſte, der, die, das, ὁ μέσος, ἡ μέση, τὸ μέσον, moyen, du milieu.

Mittelſtimme, *m.*, ἡ μεσαία φωνὴ (δηλαδὴ μεταξὺ τοῦ βαρυτόνου καὶ τῆς ὑψηλῆς φωνῆς), voix *f.* qui tient le milieu entre le dessus et la basse-contre; die hohe —, ἄλτος (φωνὴ μανδικῆς βαθυτέρα ἀπὸ τὴν πλέον λεπτοτέραν), haute-contre, *f.*; die tiefe —, τάνος φωνῆς μεταξὺ τῆς ἀντούσης καὶ καντούσης, basse-taille, *f.*

Mittelſtraße, *f.*, ὁ μέσος δρόμος, chemin, *m.* du milieu; (μεταφ.) ἡ μετριότης, *fig.* le milieu, la voie du milieu.

Mittelſtück, *n.*, τὸ μέσον κομμάτι, μέσον μέρος, pièce *f.* du milieu, morceau *m.* de milieu.

Mittelſtreffen, *n.*, ἡ μέση τοῦ στρατεύματος (τοῦ τεταγμένου διὰ τὴν μάχην), (milit.) corps *m.* de bataille.

Mittelſtuch, *n.*, μεσαῖον ἢ μέτριον ροῦχον, drap *m.* moyen.

Mittelwand, *f.*, τὸ μεσότοιχον, τοῖχος μεταξὺ δύο δωματίων κτλ., mur *m.* mitoyen, mur de refend.

Mittelweg, *m.*, ὁ μέσος δρόμος, ἡ μέση ὁδός, voie *f.* du milieu.

Mittelwort, *n.*, ἡ μετοχή, participe, *m.*

Mitten, *adv.* εἰς τὴν μέσην, μέσα, au milieu; mitten durch, διὰ μέσου, καθ' εὐθεῖαν, πέρα πέρα, par le milieu, au travers de —.

Mitternacht, *f.*, τὰ μεσάνυκτα, τὸ μεσονύκτιον, minuit, *m.*; (Norden), τὰ μεσάνυκτα, ὁ βορέας, septentrion, nord, *m.*

Mitternächtig, Mitternächtlich, *adj.* μεσονύκτιος, de minuit.

Mitternachtſtunde, *f.*, ὥρα τοῦ μεσονυκτίου, heure *f.* de minuit.

Mitternachtswind, *m.*, ſ. Nordwind.

Mittheilen, *v. a.* συγκοινωνῶ, μεταδίδω, communiquer.

Mittheilung, *f.*, ἡ συγκοινωνία, μετάδοσις, communication.

Mittler, *m.*, ὁ μεσίτης, (ποιητ.) ὁ μεσίτης, ὁ σωτήρ, ὁ Χριστὸς, médiateur, *m.*, (le sauveur Jésus-Christ).

Mittlere, der, die, das, ὁ μέσος, μέση, μέσον, moyen, du milieu.

Mittler Weile, *adv.* ἐν τούτῳ τῷ, ἐν τῷ ἀναμεταξύ, attendant, cependant.

Mittwoche, *f.*, (Mittwoch, *m.*) ἡ τετράδη, mercredi, *m.*

Mitunter, *adv.* ἀνάμεσα ἀλλήλα, entre les autres, ἐν τῷ μεταξὺ φορᾶς, quelquefois, de temps en temps.

Miturſache, *f.*, ἡ συναιτία, συναιτιον, cause *f.* concourante.

Mitverbrecher, *m.*, ὁ συναίτιος, συμπαίστης, μέτοχος τὸ κακούργημα, complice, *m.*

Mitverſchworne, *m.*, ein Mitverſchworner, ὁ συνωμότης, l'un des conjurés.

Mitweinen, *v. n.* κλαίω μετὰ συγκλαίω, pleurer aussi.

Mitwirken, *v. n.* συνεργῶ, coopérer, concourir.

Mitwirkung, *f.*, ἡ συνέργεια, coopération, *f.*

Mitwiſſen, *n.*, εἴδησις (μετὰ κοῦ τινός) μαζὶ μὲ ἄλλον, connaissance (de quelque chose), *f.*, ohne mein —, χωρὶς τὴν γνῶσιν μου, χωρὶς εἴδησίν μου, à mon insu.

Mitziehen, *v. n.* πηγαίνω μὲ ἄλλους (εἰς ἄλλο χωριὸ, εἰς ἄλλην πόλιν κτλ.), marcher avec les autres.

une autre maison, dans une autre ville etc.); *v. a.* τραβῶ μαζὶ μὲ ἄλλους, tirer avec les autres.

Mietur, *f.*, τὸ μίγμα, ἡ σύμμιξις, σμίξις, τὸ σμίξιμον, mixtion, *f.*, mélange, *m.*

Mobilarvermögen, *n.*, τὰ κινητὰ καλά, biens *m. pl.* mobiliers.

Mobilien, *n. pl.*, τὰ κινητὰ καλά, τὰ σκεύη τοῦ ὑσπιτίου, meubles, *m. pl.*

Mode, *f.*, ἡ μόδα, συνήθεια, mode, coutume, *f.*

Modehändler, *m.*, πραγματευτὴς μὲ πράγματα τῆς μόδας, marchand *m.* de modes.

Modell, *m.*, τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα κτλ.), moule, *m.*

Modelliren, *n.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτενώνει τὰ μετάξωτά, gaufreur, *m.*

Modell, *n.*, τὸ παράδειγμα, πρωτότυπον, modèle, *m.*

Modeln, (modelliren), *v. a.* σχηματίζω, δίδω σχῆμα, μορφώνω, modéler.

Modeltuch, *n.*, μανδύλι μὲ παραδείγματα διὰ τὸ κέντημα, modèle (des couturières etc.), *m.*

Modenarr, *n.*, ἄνθρωπος ὁποῦ ἀκολουθεῖ κάθε μόδαν (μάλιστα μὲ παράξενον τρόπον), fam. modiste, *m.*

Moder, *m.*, τὸ σάπιμα, pourriture, *f.*; ἡ μοῦχλα, chancissure, *f.*; λάσπη, λούνη, bourbe, *f.*, limon, *m.*

Moderig, *adj.* σάπιος, pourri; μουχλιασμένος, chancí, moisi.

Modern, *v. n.* σαπίζω, μουχλιάζω, pourrir, se pourrir.

Modern, *adj.* νεώτερος, νεωτερικός, moderne.

Modesucht, *f.*, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία τῆς νέας μόδας, passion *f.* de la mode.

Modetracht, *f.*, φορεσία κατὰ τὴν μόδαν, costume *m.* à la mode.

Modisch, *adj.* τῆς μόδας, ὁποῦ εἶναι ἢ γίνεται κατὰ τὴν μόδαν, à la mode.

Mögen, *v. n.* ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ, θέλω, avoir envie, désirer; — δύναμαι, ἠμπορῶ, pouvoir.

Möglich, *adj.* δυνατός, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, possible.

Möglichkeit, *f.*, τὸ δυνατόν, possibilité, *f.*

Mohammedaner, *m.*, μαομετάνος, Mahométan, *m.*

Mohammedanisch, *adj.* μαομετάνικος, Mahométan, (*adj.*).

Mohn, *m.*, ἡ παπαροῦνα, ὁ μήκων, pavot, *m.*

Mohnsaft, *m.*, ζουμὶ παπαροῦνας, suc *m.* de pavot; ὄπιον, ἀφιόνι, opium, *m.*

Mohnsamen, *m.*, ὁ σπόρος τῆς παπαροῦνας, graine *f.* de pavot.

Mohr, *m.*, ὁ ἀράπης, More, Maure; Nègre, *m.*

Mohr, *m.*, (ein Zeug), εἶδος μεταξωτοῦ, moire (étoffe de soie), *m.*

Möhre, *f.*, τὸ δαυκίον, (ῥίζα), carotte.

Mohrenkopf, *m.*, ἄλογον μὲ μαῦρον κεφάλι, cheval *m.* cap de more.

Mohrin, *m.*, ἡ ἀράπισσα, Moresque; Négresse, *f.*

Mohrisch, *adj.* ἀράπικος, moresque.

Mohrrübe, *f.* Möhre.

Molch, *m.*, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουστερίτζας, Salamandre, *f.*, mouron, sourd, *m.*

Molken, *f. pl.*, ὁ ὀρρὸς τοῦ γάλακτος, petit-lait, *m.*

Molkenkur, *f.*, ἰατρεύσις διὰ μέσου τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος, petit-lait (que l'on prend comme remède), *m.*

Molkenbieb, *m.*, ἡ πεταλίδα, πεταλούδα, papillon, *m.*

Molkig, *adj.* ὀρρώδης, séreux.

Monarch, *m.*, ὁ μοναρχης, μόναρχος, monarque, *m.*

Monarchie, *f.*, ἡ μοναρχία, monarchie, *f.*

Monarchin, *f.*, ἡ μονάρχησσα, souveraine *f.* absolue.

Monarchisch, *adj.* μοναρχικός, monarchique.

Monat, (Monath), *m.*, ὁ μήν, μῆνας, mois, *m.*

Monatlich, *adj.* μηνιαῖος, ce qui se fait tous les mois; *adv.* κάθε μῆνας, par mois, tous les mois.

Monatfluß, *m.*, monatliche Reinigung, *f.*, τὰ καθαρμένα τῶν γυναικῶν, ἡ τάξις τῶν γυναικῶν, mois, *m. pl.*, règles, *f. pl.*

Monatgeld, *n.*, μηνάτικον, mois (argent qu'on donne tous les mois), *m.*

Monatrose, *f.*, εἶδος τριανταφύλλου ὁποῦ ἀνοίγει εἰς ὅλο

τὸ καλοκαίρι ἕως εἰς τὰ φθινόπωρον, rose f. qui fleurit pendant tout l'été jusque en automne.

Monatsſchrift, f., μηνιαία ἐφημερίς, περιοδικὸν σύγγραμμα ὅπου ἐβγαίνει κάθε μήνα, journal (qui paraît chaque mois), m.

Mönch, m., ὁ καλόγηρος, ἡσυχαστής, μοναχός, moine, religieux, m.; (ein Vogel), κοτσομάδα ἢ ὑπολεάδα μὲ μαῦρον κεφάλι (πουλλί), fauvette f. à tête noire (oiseau).

Mönchrey, f., καλογηρικὴ ὑποθέσις, moinerie, f.

Mönchiſch, adj. καλογηρικός, monacal, monastique.

Mönchsbogen, (auch: Mönch), m., (in der Druckerey), κόλλα τυπωμένη μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, feuille qui n'est imprimée que d'un côté, fointe, f.

Mönchskappe, f., ἡ κουκούλα τοῦ καλογήρου, capuchon, m.

Mönchskloſter, n., μοναστήρι καλογήρων, monastère, m.

Mönchskutte, f., τὸ ῥοῦχον, froc, m.

Mönchsleben, n., ἡ καλογηρικὴ ζωή, vie f. monacale ou monastique.

Mönchsorden, m., καλογηρικὸν τάγμα, ordre m. monacal.

Mönchsſchrift, f., τὰ γαυτικὰ ψηφία, (τὰ ψηφία τῶν καλογήρων τῆς Γερμανίας εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας), caractère m. gothique.

Mönchsſtand, m., ἡ καλογηρικὴ στάσις, καλογηρικὴ κατάστασις, monachisme, état m. monacal.

Mönchswesen, n., ἡ καταστασις καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν καλογήρων, moinerie, f., monachisme, m.

Mond, m., ἡ σελήνη, τὸ φεγγάρι, lune, f.

Mondauge, n., (von Pferden), ἀμμάτι σεληνιακὸν (τυφλόν), oeil lunatique.

Mondjahr, n., σεληνιακὸς χρόνος (περιέχων 354 ἡμέρας), année f. lunaire (de 354 jours).

Mondenmonat, m., σεληνιακὸς μὴν ἀπὸ μίαν νουμηνίαν ἕως τὴν ἄλλην, mois lunaire, m.

Mondfinſterniß, n., ἔκλειψις σελήνης, éclipse f. de la lune.

Mondkalb, n., s. Monkalb.

Mondlicht, Mondenlicht, n., Mondſchein, m., τὸ φῶς τῆς σελήνης, (τοῦ φεγγαριοῦ), clair m. de lune.

Mondſucht, f., σεληνιασμός, mal m. de lune.

Mondsbrüche, f. Mondsveränderung, f.

Mondſüchtig, adj. σεληνιακός, σεληνιαζόμενος, ὑπνοβάτης, νυκτοβάτης, lunatique.

Mondsveränderung, f., ἡ φάσις τῆς σελήνης, μεταβολὴ τῆς σελήνης, phase de la lune. lunaison, f.

Mondsviertel, n., τὸ τέταρτον τῆς σελήνης, quartier m. de la lune.

Monkalb, n., τὸ ψευδοκύμβρουον, κυμβότι κορέας ἀσχημάτιστον ἐκοῦ γεννοῦν ἔνιοτε αἱ γυναῖκες, mole, f., faux-germe. m.

Monſtranz, f., τὸ ἀριστοφόριον κιβώριον, (εἰς τὴν ἔκθεσιν), soleil, ostensoir, m.

Monſtrum, n., f. Mißgeburt, Ungeheuer.

Montag, m., ἡ δευτέρα, lundi, m.

Montiren, v. n. προβλέπω καὶ σιτιστῶ μὲ φορέματα, équiper, monter (les soldats).

Montur, f., στρατιωτικὴ γοῦνα, uniforme, m.

Moor, n., ὁ βάλτος, βαλτότοπος, marais, marécage, m.

Moorig, adj. βαλτώδης, marécageux.

Moos, n., τὸ βρύον, ἡ βρύα, ἀσπλε (εἰς τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων), mousse, f.

Mooſig, adj. σκεπασμένον μὲ βρύον, μὲ βρύα, mousseux.

Moosroſe, f., τριανταφυλλιὰ βρυοειδὴς, rose f. mousseuse.

Mops, m., Möpschen, n., μικρὸν σκυλὶ μὲ κουτσούπιν, mopse, m.

Mopsgeſicht, n., πρόσωπον ὅμοιον μὲ τὴν μουρίτσαν τοῦ σκυλίου λεγομένου Mopsium, visage m. de carlin, bande.

Moponaſe, f., κοντοζομένη, ξεκλιγμένη μύτη, fig. nez camus.

Moral, f., ἡ ἠθικὴ, morale, f.

Moraliſch, adj. ἠθικός, moral.

Moraliſiren, v. n. φιλοσοφῶ ἠθικῶς ἢ διὰ ἠθικὰς θέσεις, moraliser.

Moraliſt, m., ὁ ἠθικὸς φι-

σοφος, ἠθικὸς διδάσκαλος, moraliste, m.

Moraſt, m., ὁ βάλτος, marais, marécage, m.; ἡ λάσπη, λούτσα bourbe, fange, f.

Moraſtig, adj. βαλτώδης, marécageux; καπώδης, bourbeux, fangeux.

Mordel, f., εἶδος μανιταριοῦ μαύρου μιχροῦ, morille, f.

Mord, m., φόνος, meurtre, homicide, m.

Mordbrenner, m., ὁ ἀνάπτης, ὁ ἀπὸ ἀνάπτει ἀσπίτια, incendiaire, m.

Mordbrand, m., πυρκαϊὰ ἀναμμένη ἀπὸ ἀνάπτην, incendie, m. causé par un incendiaire.

Morden, v. a. et n. φονεύω, σκοτώνω, faire un meurtre; tuer, assaſſiner.

Mörder, m., ὁ φονεὺς, φονεύτης, meurtrier, homicide, m.

Mörderin, f., ἡ φονεύτρια, meurtrière, f.

Mordergrube, f., καταφάνα φονέων, τόπος ὅπου χρύπτονται φονεῖς, coupe-gorge, m.

Mörderiſch, adj. φονευτικὸς, μὲ τόσον φονέος, meurtrier (adj.).

Mörderlich, adj. fig. fam. ὑπερβολικὸς, exceſſif; ein mörderliches Geſchrey, ὑπερβολικὴ χραυγὴ (ὡσὰν νὰ σκοτώνῃ τις), cri m. au meurtre; — ſchreien, φωνάζω φοβερὰ, crier à tue-tête.

Mordgeſchichte, f., ἱστορία φόνου, histoire f. d'un meurtre.

Mordgeſchrey, n., χραυγὴ μεγάλη, (ὡσὰν νὰ πλακωθῇ τις ἀπὸ φονέα), cri m. au meurtre.

Mordgeſelle, m., (βοηθὸς φονέως), φονεὺς, (aide m. d'un meurtrier), meurtrier, m.

Mordgewehr, n., φανταιηφόρον ὅπλον (ὅργανα), armes f. pl. meurtrières.

Mordkeller, m., Mordgrube, (Caſematte), f., ὑπόγειον μὲ κανόνια ὁποῦ διαφεντεύουν τὸν λάκκον ἑνὸς κάστρου, (fortif.) caſemate, f.

Mordluſt, f., ἐπιθυμία φόνου, avidité f. de sang.

Mordneſt, n., ſ. Mördergrube.

Mordthat, f., ὁ φόνος, meurtre, homicide, aſſaſſinat, m.

Mordweg, m., fam. πολλὰ ἀχαμνὸς καὶ λιασπώδης δρόμος, chemin m. rompu.

Morgen, m., τὸ πρωΐ, πουρνό, matin, m.; matinée, f.; (Oſten), ἡ ἀνατολὴ, orient, levant, eſt, m.

Morgen, adv. αὔριον, demain.

Morgenandacht, f., ſ. Morgengebet.

Morgenbrod, n., τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτί), déjeuner; ſ. Frühſtück.

Morgend, adj. αὐρινὸς, de demain; der morgende Tag, ἡ αὔριον, ἡ ἐρχομένη ἡμέρα, le lendemain.

Morgendämmerung, f., ἡ χαραγὴ τῆς ἡμέρας, aube, f., point m. du jour.

Morgendlich, adj. τοῦ πρωΐ, τοῦ πουρνοῦ, matinal.

Morgengabe, f., τὸ δῶρον τοῦ νέου μπαϊλντεμένου εἰς τὴν γυναῖκα του τὸ πρωΐ μετὰ τὸν γάμον, présent m. que le marié fait à son épouse le lendemain de sa nôce.

Morgengebet, n., Morgenſegen, m., ἡ προσευχὴ εἰς τὸ πρωΐ, prière f. du matin.

Morgengeſang, m., ſ. Morgenlied.

Morgenland, n., die Morgenländer, ἀνατολικὸς τόπος, οἱ ἀνατολικοὶ τόποι, ἡ ἀνατολὴ, Orient, Levant, m., les pays orientaux.

Morgenländer, m., ἐγκάτοικος ἀνατολικοῦ τόπου, Levantin, Oriental, m.

Morgenländiſch, adj. ἀνατολικὸς, oriental.

Morgenlied, n., ψαλμῳδία τὸ πρωΐ, cantique m. du matin.

Morgenluft, f., ἀέρας εἰς τὸ πρωΐ, εἰς τὰ πουρνὸ, air du matin, frais m. du matin.

Morgenroth, n., Morgenröthe, f., ἡ αὐγὴ, ἠὼς, aurore, f.

Morgenſchlaf, m., ὕπνος τὸ πρωΐ, sommeil m. du matin.

Morgenſegen, m., ſ. Morgengebet.

Morgenſeite, f., τὸ ἀνατολικὸν μέρος, côté de l'orient, côté oriental.

Morgenſonne, f., ὁ ἥλιος τὸ πρωΐ, soleil m. de la matinée; ὁ ἀνατολικὸς ἥλιος, soleil levant.

Morgenſtändchen, n., συμφωνία μουσικὴ διδομένη τὸ πρωὶ ὑπουκάτω εἰς τὰ παράθυρα τινός, aubade, f.

Morgenſtern, m., ὁ αὐγερινὸς, étoile f. du matin.

Morgenstunde, *f.*, ὥρα τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ, heure *f.* du matin.

Morgenthau, *m.*, δρόσιά εἰς τὸ πρωΐ, rosée *f.* du matin.

Morgentraum, *m.*, ὄνειρον εἰς τὸ πρωΐ, songe *m.* du matin.

Morgenwärts, *adv.* πρὸς τὴν ἀνατολήν, vers l'orient.

Morgenwind, *m.*, ἀναιολικὸς ἄνεμος, ἀναιολικὸς ἀέρας, vent *m.* d'est, vent d'amont.

Morgenzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ, matinée, *f.*

Morsch, *adj.* et *adv.* εὐδιάφθαρτος, μιασσάπιος, ὁποῦ τζακίζεται ἢ συντρίβεται εὐκολα (ὡσὰν τὰ παλαιὰ ξύλα), mou, molle; frêle.

Morselle, *f.*, μικρὴ πλάκα ἀπὸ ζύχαρην καὶ ἰατρικόν τι κατασκευασμένη, (méd.) tablette, *f.*

Mörsel, *m.*, τὸ γουδίαν, γουδί, mortier, *m.*

Mörselkeule, *f.*, κόπανος διὰ τὸ γουδί, pilon, *m.*

Mörser, *m.*, (Feuermörser), μορτάριον, καπόνι χυτὸν μὲ τὸ ὁποῖον βάλλουν μπόμπας, mortier (à bombes), *m.*

Mörtel, *m.*, ἅμμος ἀνακατωμένος μὲ ἀσβέστην, mortier, béton, *m.*

Mörtelkelle, *f.*, τὸ μανσιρὶ, παγετὶ, truelle, *f.*

Mosaische Arbeit, s. Musiv.

Moschee, *f.*, τὸ τζαμί, mosquée, *f.*

Moschus, *m.*, ὁ μόσχος (ὁποῦ μυρίζει), musc, *m.*

Moschusratte, *f.*, Moschusthier, *s.* Bisamratte, Bisamthier.

Most, *m.*, ὁ μοῦστος, moût, *m.*

Mostrich, *m.*, *s.* Senf.

Motion, *f.*, *fam.* ἡ κίνησις, mouvement, exercice, *m.*; — πρόβλημα διὰ νόμον κτλ. μέλισσα εἰς τὸ παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας, motion, *f.*

Motette, *f.*, ἄσμα τι ἐκ διαφόρων φωνῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (mus.) motet, *m.*

Motte, *f.*, ἡ βοτάνα, μόλιζα, teigne, gerce, *f.*

Mottenfressig, *adj.* φαγωμένος ἀπὸ βοτάνας, rongé des teignes.

Mucke, *f.*, χρυφὸν πεῖσμα, χρυφὴ κακία, caprice, *m.*, malice *f.* cachée.

Mücke, *f.*, τὸ κουνοῦπι, ὁ κώνωψ, cousin, *m.*, mouche, *f.*

Mucken, *v. n.* βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός, être capricieux, avoir des caprices; Mucke nicht! σιώπα, μὴ λέγεις μήτε γρύ, tais-toi! chut! *v. i.* es mucft, πονεῖ ὀλίγον, il fait mal, il cause quelque douleur.

Mucker, *m.*, ψευδοευλαβὴς, ὑποκριτὴς, πεισματικός, sournois, cafard, *m.*

Muckisch, *adj.* πεισματικός, ὁποῦ βάνει πεῖσμα καὶ σιωπὴ, sournois, bonderie.

Mucksen, *v. n. fam.* nicht mucksen, σιωπῶ, δὲν λέγω μήτε γρύ, se taire, ne pas dire mot, ne pas souffler.

Müde, *adj.* κοπιασμένος, κουρασμένος, las, fatigué; müde werden, κουράζομαι, ἀποκάμνω, se lasser; einer Sache müde werden, βαρύνομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se lasser de qc.; ich bin es müde, τὸ ρέβηκα, j'en suis las, je suis las de —.

Müdigkeit, *f.*, ὁ κουρασμὸς, ἡ κούρασμα, lassitude, *f.*

Muff, *m.*, μεγάλον χειρόγουνα εἰς τὴν ὁποίαν χώνουν τὰ χέρια εἰς τὸν χειμῶνα), manchon, *m.*

Muffel, *m.*, χύγχος, μούσουνον ζώου ὁποῦ παρομοιάζει ἔχειν εἰς τὸ κάλλος τῆς σκέπης), (archit.) mufle, *m.*; *fig.* — oder Muffelgesicht, *n.*, πρόσωπον ὅμοιον μὲ τοῦτον μούζωνον, mouflard, *m.*

Muffel, *f.*, τὸ σκέπασμα τοῦ χωνευτηρίου (εἰς τὴν χημείαν), (chim.) moufle, *m.*

Muffeln *v. n. fam.* μασσοῦμαι, τὰ χείλη κλεισμένα (μάλιστα χωρὶς δόντια), mâchonner.

Muffen, Müffen, *v. n.* βράζω (λέγεται μάλιστα διὰ τὸν μασσαλιόν), corner, se retenir, le remugler.

Müffig, muffig, *adj.* βραμμένος, qui corne, qui sent le renfermé.

Mühe, *f.*, ὁ κόπος, peine, *f.*; sich (*dat.*) — geben, βάνω τὸν κόπον, κοπιάζω, donner de la peine, prendre la peine.

Mühen, sich, *v. r.* *s.* Bemühen.

Mühevoll, *adj.* κοπιαστικὸς, difficile, pénible.

Mühlarzt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει νὰ κτίζῃ μύλους, λοχίτσης, constructeur de moulins.

Mühle, f., ὁ μύλος, moulin, m.; (das Mühlenspiel), τὰ τριόδι, (παιγνίδι), mérelle, marelle, f.

Mühlgast, s. Mahlgast.

Mühlknappe, Mühlbursche, m., βοηθὸς ἢ δοῦλος τοῦ μυλωνᾶ, garçon meunier, m.

Mühlgang, m., μυλόπετρα καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτήν, meule, f.

Mühlrad, n., τροχὸς μύλου, roue f. de moulin.

Mühlstein, m., ἡ μυλόπετρα, meule, f.

Mühltrichter, m., χοάνη, εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ σιτάρια τὰ ἀλεσθῆν ἔπειτα, trémie, f.

Mühme, f., ἡ θεία, tante, f.; ὁμαίμων, ἡ ἐξαδέλφη, cousine, f.; συγγένισσα, parente, f.; (Kinderwärterin), δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδία, nourrice, f.

Mühsam, adj. κοπιαστικός, pénible, difficile.

Mühselig, adj. κοπιαστικός, ὁποῦ ἔχει πολλοὺς κόπους, pénible, fatigant; ἄθλιος, misérable, malheureux.

Mühseligkeit, f., ὑπερβολικὸς κόπος, ταλαιπωρία, peine f. excessive, misère.

Mühwaltung, f., ὁ κόπος (εἰς ἐκτέλεσίαν μιᾶς ὑποθέσεως), peine (que l'on prend de qc.), f.

Mulde, f., ἀγγεῖον ξύλινον βαθουλὸν (ὁ τεχνές), mai, m., huche, f.

Müller, m., ὁ μυλωνᾶς, (μυλωνάρης), meunier, m.

Mulm, m., συντριμμένον χῶμα, συντριμμένης πέτρας, menu gravois, m.

Mulmig, adj. τριμμένος, συντριμμένος, (λέγεται διὰ χῶμα, πέτρας κτλ.), broyé, grugé, reduit en poudre (se dit de terre, de pierres etc.).

Multiplication, f., ὁ πολλαπλασιασμός, multiplication, f.

Multiplicator, m., ὁ πολλαπλασιαστής, multiplicateur, m.

Multipliciren, v. a. πολλαπλασιάζω, multiplier.

Mumie, f., ἡ μούμια, momie, f.

Mumme, f., εἶδος πίβας πολλὰ δυνατῆς καὶ γλυκῆς, espèce de bière très-forte et douce (de Brunsvic).

Mummeln, v. n. fam. μασσαλίζω (μασσῶ μὲ δυσκολίαν ἢ χωρὶς δόντια) mâchonner.

Mummerey, f., ἡ περιτύλιξις, ἀπάπατις, (μὲ τρόπον νὰ μὴ γνωρισθῇ τις), momerie, (μεταφ.) ἡ προσποίησις, πρόφασις, feinte, dissimulation, f.

†Mummelschanz, m., ἡ μασκαρίδα, χορὸς μὲ προσωπεῖα, mascarade, f.

Mund, m., τὸ στόμα, bouche, f.

Mundart, f., ἡ διάλεκτος, dialecte, m.

Mündel, m., ὀρφανὸς ὑποτεταγμένος εἰς ἐπίτροπον, pupille, m.

Mündel, f., ὀρφανὴ ὑποτεταγμένη εἰς ἐπίτροπον, pupille, f.

Mündig, adj. ἔφηβος, ὁποῦ ἐφθασεν εἰς τὴν νομίμον ἡλικίαν νὰ γένῃ ταυτεξούσιος, majeur.

Mündigkeit, f., ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία, majorité, f.; s. Mündig.

Mundiren, v. a. ἀντιγράφω, καθαρὸν ἴσον, mettre au net, grossoyer.

Mundkoch, m., ὁ πρωτομάγειρος, cuisinier m. de la bouche.

Mundleim, m., κόλλα τὴν ὁποίαν βρέχουν μόνον μὲ τὰ στόμα, colle f. à bouche.

Mündlich, adj. ὁποῦ γίνεται διὰ στόματος, qui se dit de bouche; adv. ἐκ στόματος, de bouche.

Mundloch, n., (an der Kanone), τὸ στόμα τοῦ κανονιοῦ, embouchure (d'un canon), f.

Mundpomade, f., ἀλειφὴ μυριστικὴ διὰ τὰ χείλη, pommade f. pour les lèvres.

Mundportion, f., μερίδιον φαγητοῦ (ὅσον τρώγει τις ἀπὸ μιᾶς), ration, place f. de bouche.

Mundschenk, m., ὁ οἰνοχόος (βασιλέως, ἡγεμόνος), échanson, m.

Mundstück, n., τὸ στόμιον (εἰς μουσικὸν ὄργανον ἀνέμου, εἰς τζιμπούνι), embouchoir, m., anche, f.; — am Gebisse, στόμιον τοῦ χαλινοῦ, τὸ σίδηρον ὁποῦ ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀλόγου, embouchure (d'une bride), f.

Mündung, f., τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδα, ouverture, f.; eines Flusses, στόμα ποταμοῦ, (μπογάζι, τουρκ.), embouchure, bouche (d'une rivière), f.; (einer Kanone), στόμα

κανονιοῦ, embouchure (d'un canon).

Mundvoll, ein, ἕνα στόμα γεμάτον, bouchée, *f.*

Mundwerk, *n.*, ein gutes Mundwerk haben, ὁμιλῶ πολλά, ὁμ. ἐλεύθερα, φλυαρῶ, avoir la langue bien pendue.

Munkeln, *v. n. fam.* μουρμουρίζω, ὁμιλῶ σιγά, parler sourdement de qc.

Munition, *f.*, τὰ ἐναγκαῖα διὰ πόλεμον, (μάλιστα τὰ μπαρουῖ, τὰ βόλια καὶ μολύβια), munition, *f.*

Münster, *m.*, ἡ μητρόπολη, ἐκκλησία μητροπόλεως, cathédrale, *f.*, dôme, *m.*

Munter, *adj.* ἔξυπνος, éveillé; ζωηρός, gai, alerte, vif.

Munterkeit, *f.*, ἡ ἐξυπνάτης, qualité d'être éveillé; ἡ ζωηρότης, vivacité, allégresse, *f.*

Münz-Cabinet, *n.*, συλλογὴ σπανίων νομισμάτων (μονέδων), cabinet *m.* de médailles.

Münze, *f.*, τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα, monnaie, *f.*; ὁ τόπος ὅπου κόπτουν μονέδαις, monnaie (lieu où l'on bat la monnaie); (ein Kraut), ἡ μίνθη, ἠδύοσμος (χόρτον), menthe (plante), *f.*

Münzen, *v. a.* κόπτω (φκιάνω) νόμισμα (μονέδαν), monnayer, battre monnaie; es ist auf mich, dich ꝛc. gemünzt, ἔχουν (ἤ ἔχει) σκόπον νὰ ἐγγίζουν (νὰ ἐγγίξῃ) ἐμέ, ἐσὲ κτλ. ὁ λόγος ἀποβλέπει εἰς ἐμέ, εἰς ἐσὲ κτλ., c'est à moi, à vous (à toi) etc. qu'on en veut, cela me regarde, cela vous regarde etc.

Münzer, *m.*, ἀργυροκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει (φκιάνει) νομίσματα, (μονέδας), monnayeur, *m.*

Münzfuß, *m.*, ὁ νόμος ὁποῦ διορίζει πόσον ἄργυρον (ἀσῆμι) πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ νόμισμα, (ἡ μονέδα), titre *m.* des monnaies.

Münzkenner, *m.*, ὁ νομισματολόγος, γνωριστὴς νομισμάτων (μονέδων), connaisseur *m.* de médailles.

Münzkenntniß, *f.*, ἡ νομισματολογία, γνῶσις τῶν νομισμάτων, (μονέδων), connaissance *f.* de médailles.

Münzwardein, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δοκιμάζει τὸ νόμισμα, (τὴν μονέδαν), essayeur, *m.*

Münzwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν νομισμάτων (μονέδων), monnayage, *m.*

Münzwissenschaft, Münzkunde, *f.*, ἡ νομισματολογία, νομισματικὴ ἐπιστήμη, science *f.* numismatique; *f.* Münze.

Münzzeichen, *n.*, σημεῖον εἰς τὸ νόμισμα, ὁποῦ δείχνει, ποῦς καὶ ποῦ τὸ ἔκοψε, déferent, *m.*

Mürbe, *adj.* ἁπαλὸς (ὡς τὸ χῶμα, τὰ πωρικὰ, σάπια ξύλα), εὔθρυπτος, tendre, mou, qui se brise aisément, frêle, fragile; (μετάφ.) ταπεινωμένος, κατεδαμασμένος, *fig.* humilié, soumis.

Murmeln, *v. n.* μουρμουρίζω, murmurer; ψιθυρίζω, chuchoter.

Murmelthier, *n.*, ἡ μαρμώτα, εἶδος ποντικοῦ χονδροῦ ποῦ τὰ βουνὰ (μάλιστα εἰς τὰς Ἄλπεις), marmotte, *f.*

Murren, *v. n.* μουρμουρίζω, γογγύζω, murmurer, gronder.

Mürrisch, *adj.* ὁποῦ γογγύζει, αὐσιηρός, σκυθρωπός, grondeur, grogneur; mürrisches Wesen, ἡ αὐσιηρότης, σκυθρωπότης, grognerie, grouderie, *f.*

Mus, *s.* Muß.

Muschel, *f.*, ἡ κογχύλη, ὁ κόγχυλιὸς, ἡ ἀχυβάδα, coquille, moule, *f.*

Muschelförmig, *adj.* κογχυλοειδὴς, ὅμοιος μὲ ἀχυβάδα, en forme de coquille.

Muschellinie, *f.*, (γεωμ.) κογχοειδὴς (γραμμὴ), (géom.) conchoïde, *f.*

Muschelschale, *f.*, τὸ τζέρκι τοῦ κογχυλιοῦ, coquille, coquine, *f.*

Muschelwerk, *n.*, στολισμὸς (σπηλαίου κτλ.) μὲ κόγχυλιὰ, coquillage, *m.*

Muse, *f.*, ἡ Μοῦσα, Muse, *f.*

Muselmann, *m.*, μουσουλμάνος, musulman, *m.*

Musenberg, *m.*, τὸ βουνὸν τῶν Μουσῶν, ὁ Παρνασσὸς, Parnasse, *m.*

Musensohn, *m.*, υἱὸς τῶν Μουσῶν, (μεταφ.) ποιητὴς, élève d'Apollon, poëte, μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, *fam.* étudiant, *m.*

Museum, n., μουσεῖον, musée, m.

Musiciren, v. n. fam. παίζω τὰ μουσικά, κάμνω μουσικήν, faire de la musique.

Musik, f., μουσική, musique, f.

Musikalisch, adj. μουσικός, musical.

Musikant, m., ὁ μουσικός, (μάλιστα ὁ χοντρός, ὁποῦ παίζει εἰς τὰ χωρία), violon, (musicien de cabaret), ménétrier, m.

Musiker, (Musicus), m., ὁ μουσικός, musicien, m.

Müssig-Arbeit, f., δουλειὰ μετὰ μουσείου ἢ μετὰ ψηφίδων, mosaïque, f.

Muskate, f., τὸ μοσχοκάρυδον, muscade, f.

Muskatellerwein, m., εἶδος τι σταφυλίου, (μοσχοστάφυλα), muscat, raisin muscat, m.

Muskatellerbirn, f., τὸ μοσχάδελφος, εἶδος ἀπιδίων, muscadelle, f.

Muskatenbaum, m., ἡ μοσχοκαρυδία, muscadier, m.

Muskaten-Blume, f., ἄνθος τοῦ μοσχοκαρυδιοῦ, macis, m.

Muskaten-Nuß, f., τὸ μοσχοκάρυδον, muscade, noix muscade, f.

Muskatwein, m., s. Muskateller.

Muskel, m., ὁ μῦς, τὸ νευρικὸν (εἶδος τοῦ σώματος), muscle, m.

Muskete, f., τὸ μουσκέτο, εἶδος πολεμικοῦ τουφεκιοῦ, mousquet, m.

Musketier, m., στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι, mousquetaire, m.

Muskus, f. Bisam, Moschus.

Muß, (Mus), n., φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὺ βρασμένον, ἀπὸ ὄζι καὶ γάλα κτλ. (τὸ χουρκοῖτι), bouillie, f.

Muß, n., ἡ ἀνάγκη, contrainte, nécessité, f.

Muße, f., ἡ ἄδεια, σχολή, καιρὸς ἐλεύθερος ἀπὸ δουλειάν, loisir, m.; mit — μὲ ἄνεσιν, à loisir.

Müssen, v. n. πρέπει, εἶμαι ἀναγκασμένος, falloir, devoir, être obligé.

Müßig, adj. ἀργὸς, ὁποῦ εἶναι χωρὶς δουλειάν, oisif, oiseux.

Müßiggang, m., ἡ ἀργία, ὀκνηρία, oisiveté, fainéantise, f.

Müßiggänger, m., ὁ ἀργὸς, ὀκνηρὸς, fainéant, m.

Muster, n., (Beyspiel), τὸ παράδειγμα, modèle, exemplaire, m.; (von Tuch, Zeug ꝛc.), ἡ μόστρα (ἀπὸ ὕφος, μεταξωτὰ κτλ.), échantillon, m., montre, f.

Musterkarte, f., ἡ μόστρια, βιβλίον μὲ μόστριες, montre, carte f. à échantillon.

Musterhaft, adj. παραδειγματικὸς, exemplaire (adj.)

Mustern, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ, faire une revue de qc.; die Soldaten —, ἀναθεωρῶ τὸ στράτευμα, faire la revue, passer en revue.

Musterrolle, f., κατάστιχον ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν, (milit.) rôle, m.

Musterschreiber, m., ὁ γραμματικὸς, ὁποῦ εἶναι στρατιωτικὸν τάγμα, contrôleur (d'une (compagnie), m.

Musterung, f., ἡ ἀναθεώρησις τοῦ στρατεύματος, revue, f.

Muth, m., τὸ θάρρος, ἡ ἀνδρεία, courage, m.; wohl zu Muthe seyn, δὲν τρομάρω, εἶμαι ἥσυχος, avoir courage, être tranquille, être de bonne humeur; nicht wohl zu Muthe seyn, τρομάρω, ἔχω τρόμον, εἶμαι ἀνήσυχος, avoir peur, craindre, être inquiet, être en peine; ich weiß, wie mir dabey zu Muthe ist, ἠξεύρω τὶς πολὺ κατάπαιχτος εἶναι τινὰς μὲ αὐτὸ (ἠξεύρω πῶς κιτσὶ̃ ἡ καρδία κτλ.), je sais ce qu'en vaut l'aune.

Muthig adj. θαῤῥαλέος, ἄφοβος, courageux.

Muthlos, adj. ἄκαρδος, ἀποῦ τρέμει, φειδὸς, découragé.

Muthlosigkeit, f., ἡ δειλία, ἀκαρδία, découragement, m.

Muthmaßen, v. n. ὑποπτεύω, στοχάζομαι, présumer, conjecturer, se douter de qc.

Muthmaßlich, adj. πιθανὸς, ὑποπτευτὸς, probable, présumable.

Muthmaßung, f., τὸ ὑποπτεύομαι, conjecture, présomption, f.

Muthwille, m., ἡ κακοκεφάλα, στραπατσαρία, méchanceté, f.; προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πειράζῃ ἄλλους, mievrerie, folâtrerie, f.

Muthwillig, adj. ἀπόκοτος, ὑποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους, mièvre, espiègle, folâtre; adv. ἀπόκοτα, (vorsätzlich), ἐσκεπτημένα, καὶ ταῦτα, μὲ σχέδιον, à dessein.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Mutter, *f.*, ἡ μήτηρ, μητέρα, mère (*prop. et fig.*); Gebär-mutter), ἡ μήτρα, ὑστέρα, matrice, *f.*; (Schraubenmut-ter), τὸ θηλυκὸν τῆς βίδος, écrou, *m.*; (Hefen), ἡ τρυγίας, lie, *f.*

Mutterbeschwerung, *f.*, τὸ ὑστερικὸν πάθος, τὰ μητρικὰ πάθη, mal *m.* de mère, mal hystérique.

Mutterbiene *f.*, ἡ μητέρα (βασίλισσα) τῶν μελισσῶν, mère abeille, *f.*

Mutterbruder, *m.*, ὁ μητράδελφος, θεῖος, oncle *m.* maternel.

Mütterchen, *n.*, καλὴ μητέρα (κοκκινοπιπώ), bonne mère, chère mère, *f.*; alte —, μία γρηά, bonne vieille, *f.*

Mutterfüllen, *n.*, θηλυκὸν πωλάρι, νέα φοράδα, pouliche, *f.*

Mutterherz, *n.*, μητρικὴ καρδία, cœur *m.* maternel.

Mutterkalb, *n.*, μοσχάρι θηλυκόν, νέα ἀγελάδα, veau femelle, *f.*

Mutterkind, *n.*, *fam.* παιδὶ μητρός, ἄνθρωπος, (enfant *m.* de mère) homme, *m.*

Mutterkirche, *f.*, πρώτη ἢ καρυφαία ἐκκλησία εἰς τὴν ἐνορίαν, église mère, *f.*

Mutterkorn, *n.*, σιτάρι ἢ ἄλλο γέννημα χαλασμένον καὶ μαῦρον, ergot, blé corné, *m.*

Mutterkrebs, Mutter, *m.*, καρκίνος, ὁποὺ ἄλλαξε τὸ τσέρλιον, écrevisse *f.* qui mue; (Krankheit), καρκίνος τῆς μήτρας, (πάθος), carcinome, cancer *m.* dans la matrice.

Mutterkuchen, *m.* (Nachgeburt, Mutterlamm, *n.*, ἀρνὶ θηλυκόν, agneau femelle, *f.*

Mutterland, *n.*, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα, mère patrie, *f.*

Mutterleib, *m.*, ἡ κοιλία τῆς μητρός, ventre *m.* de la mère.

Mütterlich, *adj.* μητρικός, maternel.

Mutterliebe, *f.*, μητρικὴ ἀγάπη, amour maternel.

Mutterlos, *adj.* ὀρφανὸς ὁποῦ δὲν ἔχει πλέον μητέρα, sans mère.

Muttermahl (-maal), *n.*, ἡ ἐλιαὰ (σημεῖον ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός), envie, *f.*

Muttermilch, *f.*, τὸ γάλα τῆς μητρός, lait *m.* de la mère.

Muttermord, *m.*, ἡ μητροκτονία, μητρῳοντία, parricide (meurtre de la mère), *m.*

Mutternackend, *adj.* *fam.* ὅλο γυμνός, tout nu.

Mutterpfennige, *f.*, (ἄσπρα ὁποῦ ἔλαβε τις ἀπὸ τὴν μητέρα του), (argent *m.* que la mère donne à son fils); er hat Mutterpfennige, ἔχει ἄσπρα ἀρκετά, il est bien pourvu d'argent.

Mutterpferd, *n.*, ἡ φοράδα, (μάλισια ὁποῦ ἐγέννησε πωλάρι), cavalle, jument *f.* poulinière.

Mutterschaf, *n.*, θηλυκὸν τοῦ πραβάτου, προβατίνα, (μάλισια ὁποῦ ἐγέννησε ἀρνί), brebis qui a déjà agnelé.

Mutterschaft, *f.*, τὸ νὰ εἶναι μητέρα, maternité, *f.*

Mutterschribe, *f.*, τὸ κτένι γυναικείου μορίου, (anat.) vagin, *m.*

Mutterschwein, *n.*, ἡ γουρούνα ἀκούρα, truie; laie, *f.*

Mutterschwester, *f.*, ἡ μητέρα δέλφη, θεία, tante *f.* maternelle.

Mutterschnchen, *n.*, *fam.* τὸ χαλασμένον ἀπὸ τὴν πολλὴ τρυφερότητα τῆς μητέρας enfant *m.* gâté.

Muttersprache, *f.*, ἡ μητρικὴ γλῶσσα, langue *f.* maternelle.

Muttertheil, *n.*, κληρονομιὰ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μητέρας patrimoine *m.* maternel.

Mutterwitz, *m.*, φυσικὴ εὐφυΐα, φυσικὸν πνεῦμα, esprit naturel, *m.*

Mutterwuth, *f.*, ἡ νυμφομανία, ὑπερβολικὴ ὄρεξις γυναικὸς διὰ συνουσίαν), fureur utérine, hystéromanie, *f.*

Mütze, *f.*, (*dim.* Mützchen), σκούφια, bonnet (d'homme et de femme), *m.*; τὸ σκούφι, bonnet d'homme, σκούφια (γυναίκας), coiffe.

Mützenmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σκούφιας ἢ καπέλα, bonnetier, *m.*

Myriade, *m.*, ἡ μυριὰς, μυριάδα, myriade, *f.*

Myrrhe, *f.*, ἡ μύρρα, ἀμύρι, myrrhe, *f.*

Myrthe, *f.*, ὁ μύρτος, myrte, *m.*

Myrthenkranz, *m.*, στέφανος ἀπὸ μύρτον, couronne *f.* de myrte.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Mystiker, *m.*, *ὁ μυστικός, ὅστις ἔχει μυστικὰ νοήματα εἰς τὴν θείαν γραφήν*, mystique, *m.*

Mystik, *f.*, (der Mysticismus), *ἡ μυστικὴ, τὰ δόγματα τῶν μυστικῶν*, mysticisme, *m.*; s. Mystiker.

Mystisch, *adj.* *μυστικός*, mystique (*adj.*).

Mythologe, *m.*, *ὁ μυθολόγος*, mythologiste, mythologue, *m.*

Mythologie, *f.*, *ἡ μυθολογία*, mythologie, *f.*

Mythologisch, *adj.* *μυθολογικός*, mythologique.

N.

Nabe, *f.*, *ἡ πλήμνη (ἡ μέση) τοῦ τροχοῦ*, moyeu, *m.*

Nabel, *m.*, *ὁ ὀμφαλός*, nombril, *m.*

Nabelbruch, *m.*, *ἡ ἔμφαλοκήλη, σπλάγχνων εἰς τὸν ὀμφαλόν*, hernie ombilicale, *f.*

Nabelschnur, *f.*, *σχοινίον ὀμφαλοῦ*, cordon *m.* ombilical.

Nach, *prep.* *μετὰ, ὕστερα ἀπό* —, après; *κατὰ* —, d'après, selon, suivant; *adv.* *ἔπειτα, ὕστερα*, après, ensuite.

Nachäffen, *v. a.* *μιμοῦμαι (μὲ ἀνοσιότερον τρόπον)*, contrefaire, singer.

Nachäffung, *f.*, *ἡ μίμησις (μὲ ἀνοσιότερον τρόπον)*, singerie, *f.*

Nachahmen, *v. a.* einem oder einer Sache, *μιμοῦμαι*, imiter.

Nachahmer, *m.*, *ὁ μιμητής*, imitateur, *m.*

Nachahmlich, *adj.* *μιμητός*, imitable.

Nachahmung, *f.*, *ἡ μίμησις*, imitation, *f.*

Nacharbeiten, *v. a.* einem, *δουλεύω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, διορθώνω τὴν δουλειὰν τοῦ ἄλλου*, travailler après un autre, corriger le travail d'un autre.

Nacharten, *v. n.* *γίνομαι ὅμοιος μὲ* —, *ὁμοιάζω*, ressembler à q.; tenir de q.

Nachbar, *m.*, *ὁ γείτων, γείτονας*, voisin, *m.*

Nachbarin, *f.*, *ἡ γειτόνισσα*, voisine, *f.*

Nachbarlich, *adj.* *γειτονικός*, de voisin, en voisin.

Nachbarschaft, *f.*, *ἡ γειτονία*, voisinage, *m.*

Nachbeten, *v. a.* *λέγω μίαν προσευχὴν τὴν ὁποίαν ἕνας ἄλλος εἶπε πρῶτα*, répéter les mots d'une prière prononcée par un autre; (*metaph.*) *μεταλέγω, λέγω (χωρὶς στοχασιν) τὸ ἴδιον ὁποῦ εἶπαν ἄλλοι τινες*, répéter (ce que disent les autres) sans y réfléchir.

Nachbeter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει (χωρὶς στόχασιν) τὰ ἴδια ὁποῦ εἶπαν ἄλλοι τινες*, celui qui ne fait que répéter ce qu'a dit un autre; *ὁπαδὸς ἀνόητος*, adhérent *m.* aveugle (d'un dogme etc.)

Nachbier, *n.*, *ἡ δευτέρα (ὀχαμενη μπίρα)*, petite bière, *f.*

Nachbild, *n.*, *τὸ ἴσον, εἰκόνα ὁμοία μὲ ἄλλην φκιασμένη*, copie, *f.*

Nachbilden, *v. a.* *σχηματίζω κατὰ ἕνα πρωτότυπον, μιμοῦμαι*, copier.

Nachbildung, *f.*, *ἡ μίμησις (πρωτοτύπου τινός)*, action de copier; copie, *f.*

Nachbleiben, *v. n.* *ἀπομένω*, — rester; die Uhr bleibt nach, *τὸ ὡρολόγιον (ἡ ὥρα) πηγαίνει ὀπίσω ἢ ἀργά*, la pendule ou la montre retarde.

Nachbrechen, *v. n.* *τσακίζομαι πάλιν ὕστερα*, se rompre après qc.

Nachbringen, *v. n.* *φέρω ὕστερα ἢ μετὰ ταῦτα*, porter qc. à q. (qui est allé en avant).

Nachdem, *adv.* *μετὰ ταῦτα, ὕστερα*, après cela, après, ensuite; *conj.* *ἀφοῦ*, après que; *ἀπιβλέποντας εἰς* —, selon que, eu égard à, suivant que.

Nachdenken, *v. n.* einer Sache, oder über eine Sache, *στοχάζομαι, συλλογίζομαι δ' ἕνα πρᾶγμα, μελετῶ*, réfléchir, penser, songer à qc., méditer.

Nachdenken, *n.*, *ἡ στόχασις, σκέψις, μελέτη*, réflexion, méditation, *f.*

Nachdenkend, *adj.* *στοχαστικός, ὁποῦ συλλογίζεται, μελετᾷ*, méditatif, pensif.

Nachdenklich, *adj.* *ἄξιος στοχασμοῦ ἢ σκέψεως, ἄξιος μελέτης*, digne de réflexion; *κριτικὸς, κινδυνώδης*, périlleux.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Nachdruck, *m.*, ἡ ἔμφασις, ἐνέργεια, force, vigueur; énergie, emphase, *f.*; (— der Bücher), ἡ ἀδίκως μετατύπωσις βιβλίων, contrefaction, contrefaçon (d'un livre).

Nachdrucken, *v. a.* μετατυπώνω (ἕνα βιβλίον) ἀδίκως, contrefaire (un livre).

Nachdrucker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μετατυπώνει βιβλίον ἀδίκως, contrefacteur, *m.*

Nachdrücklich, *adj.* ἐμφατικός, ἐνεργητικός, emphatique, énergique, vigoureux.

Nacheifer, *m.*, *eiferung, *f.*, ἔριλλα, ζῆλος εἰς μίμησιν, μίμησις μὲ ζῆλον, émulation, *f.*

Nacheifern, *v. n.* einem, μιμοῦμαι μὲ ζῆλον, avoir de l'émulation, tâcher d'égaler q.

Nacheilen, *v. n.* einem, τρέχω κατόπιν τινός, courir après, poursuivre q.

Nacheinander, *adv.* ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἡ μία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλην κτλ., de suite, l'un après l'autre.

Nachen, *m.*, ἡ βάρκα, τὸ καΐκι, nacelle, barque, *f.*

Nacherbe, *m.*, κληρονόμος διορισμένος εἰς τόπον τινὸς ἄλλου ἂν τύχῃ λείψῃ νὰ αὐτός, héritier *m.* substitué.

Nacherbe, *f.*, δεύτερον θέρος, ὑστερινὸν θέρος, arrière-moisson, *f.*

Nachessen, *v. a.* τρώγω μετά τι, ὕστερα ἀπό τι, manger qc. après —.

Nachessen, *n.*, τὰ τρωγάλια, ἐπιγορήματα, ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον τροφή, dessert, *m*

Nachfallen, *v. n.* πίπτω ὕστερα ἀπό τι, κατόπιν εἰς τι, tomber après qc.

Nachfliegen, *v. n.* πετῶ κατόπιν εἰς —, voler après qc.

Nachfolge, *f.*, (in der Regierung ꝛc.) ἡ διαδοχή, succession, *f.*; ἡ μίμησις, imitation, *f.*

Nachfolgen, *v. n.* ἀκολουθῶ, suivre; μιμοῦμαι, imiter; (in der Regierung ꝛc.), ἀκολουθῶ εἰς τὴν διοίκησιν κτλ. εἶμαι διάδοχος, succéder.

Nachfolger, *m.*, — ὁ διάδοχος, successeur, *m.*; ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός, adhérent, sectateur, *m.*

Nachfordern, *v. a.* ζητῶ ὕστερα, μετάταξις, πιὸ ἀπάνω, demander par dessus, en outre.

Nachforderung, *f.*, ζήτημα πλέον τῶν πρώτων ζητημάτων, subrécot, *m.*

Nachforschen, *v. n.* ἐρευνῶ, ἐξετάζω, s'enquérir, s'informer, rechercher.

Nachforschung, *f.*, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις, recherche, perquisition, enquête *f.*

Nachfrage, *f.*, ἡ ἐρώτησις, ζήτησις, recherche, demande, *f.*

Nachfragen, *v. a.* ἐρωτῶ, ζητῶ, demander, s'informer.

Nachfüllen, *v. a.* γεμίζω, remplir.

Nachgeben, *v. a.* δίδω ἔπειτα, δίδω πρὸς τὰ ἄλλα, ajouter (à ce qu'on a donné); *v. n.* ἐξευτελίζομαι, ὑποχωρῶ (οἱον· ἕνα σχοινί κτλ.), se détendre, se relâcher; (einem andern), ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν γνώμην τινός, céder, déférer, se rendre aux volontés de q.; (willigen), δέχομαι, σύγκατανεύω, condescendre, se laisser fléchir, consentir.

Nachgeben, *n.*, Nachgebung, *f.*, ἡ σύγκατάνευσις, συγκατάβασις, condescendance, déférence.

Nachgeboren, *adj.* ὀπίσθιος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του γεννηθείς, posthume.

Nachgeburt, *f.*, τὸ χόρτασμα εἰς τὰ ὀπίσω τοκετοῦ ἢ τὸν τυλιγμένον εἰς χαλίαν τῆς μητρός, arrière-faix, *m.*, secondines, *f. pl.*

Nachgehen, *v. n.* πηγαίνω κατόπιν, ἀκολουθῶ, suivre, marcher après q.; (Geschäften), ἀκολουθῶ ὑποθέσεις, καταγίνομαι εἰς τὰς ὑποθέσεις μου, vaquer à ses affaires; (dem Trunke ꝛc.), εἶμαι μένος εἰς τὸ παιγνίδι, τὴν μέθην κτλ., être adonné au jeu, au vin etc.

Nachgehends, *adv.* μετὰ ταῦτα, ὕστερα, ἔπειτα, après, après cela.

Nachgeschmack, *m.*, ἀπομένουσα ἰσχυρὰ γεῦσις τὴν ὁποίαν ἄφινει ἕνα πιοτὸν ἢ φαγητὸ εἰς τὸ στόμα, goût qui reste de qc., déboire.

Nachgiebig, *adj.* ὁποῦ εὔκολα συγκατανεύει, πιέρχεται, condescendant, déférant.

Nachgiebigkeit, *f.*, ἡ εὐκολία τινὸς εἰς τὸ νὰ συγκατανεύσῃ, condescendance, déférence, *f.*

Nachgraben, *v. n.* ἀκάπτω διὰ νὰ εὕρω (οἱον· παρακομισμένα πράγματα, μέταλλα κτλ.), fouiller (ou chercher) en creusant, fouiller.

Nachgrübeln, *v. n.* ἐρευνῶ, ἐξετάζω συλλογιζόμενος, subtiliser.

Nachhall, *m.*, ἀπογέμισμα, remplage, *m.*

Nachhall, *m.*, ἡ ἀντιβοή, ἠχώ, écho, retentissement, *m.*

Nachhallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Nachhängen, *v. n.* δίδομαι εἰς —, ἔχω κλίσιν εἰς —, καταδίνομαι εἰς —, se laisser aller à —, se livrer à —, s'adonner à —.

Nachhauen, *v. n.* (im Fechten), ἀντιβοῶ μὲ τὸ σπαθὶ ἐμποδίζοντας πρῶτα τὸ κτύπημα τοῦ ἀντίου, (escrim.) frapper de l'épée après avoir paré le coup; (von der Reiterei), καταιρέχω τὸν φευγοντα ἐχθρὸν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, (en parlant de la cavalerie) poursuivre l'ennemi le sabre à la main.

Nachhelfen, *v. n.* βοηθῶ εἰς τὴν προκοπήν, εἰς τὴν προχώρησιν, aider q. à avancer, faire avancer qc.

Nachher, *adv.* ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, après, après cela, ensuite.

Nachherbst, *m.*, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, arrière-saison, *f.*

Nachherig, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ ὕστερινός, postérieur, suivant.

Nachholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ πάρω (τι ὕστερα ἀπὸ ἄλλο τι ὁποῦ ἐπῆρα πρώτα), aller prendre (qc. après qc. qu'on avait pris auparavant); (das Versäumte), ἀναπληρώνω, διορθώνω, κάμνω (αὐτὸ ὁποῦ ἀμέλησα πρώτα), réparer (une faute, ce qu'on avait négligé etc.).

Nachhut, *f.*, τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ στρατεύματος, arrière-garde, *f.*

Nachjagen, *v. n.* κυνηγῶ· (φυσικῶς καὶ μεταφ.), poursuivre (*prop.* et *fig.*).

Nachklang, *m.*, ἡ ἀντιβοή, ἀντηχώ (ἀπὸ καμπάναν, χόρδαν), retentissement, résonnement, *m.*

Nachklingen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Nachkommen, *m. pl.*, οἱ μεταγενέστεροι, descendants, *m. pl.*

Nachkommen, *v. n.* ἔρχομαι ὕστερα, venir après, suivre; (einem Befehle), ἀκολουθῶ μίαν προσταγήν, obéir à un ordre, exécuter un ordre.

Nachkommenschaft, *f.*, οἱ μεταγενέστεροι, ἡ ἀπογονία, postérité, *f.*

Nachkömmling, *m.*, ὁ μεταγενέστερος), rejeton, *m.*

Nachlaß, *m.*, τὰ ὑπάρχοντα, ὁποῦ ἄφινει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, ce que q. laisse après sa mort; ἡ κληρονομία, succession, *f.*, héritage, *m.*; (an einer Summe), ἔκπτωσις (ἀπὸ μίαν ποσότητα), rabais, *m.*, remise *f.* (d'une somme); (einer Strafe), ἄφεσις, συγχώρησις (τιμωρίας), rémission (d'une peine); (Aufhören, Verminderung), παῦσις, ἀλλοίωσις, cessation, *f.*, relâche, *m.*

Nachlassen, *v. n.* ἀφίνω ὀπίσω μου, laisser (qc. en arrière); ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀφίνω κληρονομίαν, laisser en mourant, laisser une succession; (einen gespannten), ξεσυντόνω, ἡμερώνω, ἀχαμνίζω, relâcher (ce qui était tendu); (am Preise), ἀφίνω, χατηράδω, ξεπέρνω (ἀπὸ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος), rabattre, relâcher qc. du prix; *v. n.* ξεσυντόνωμαι, ἀχαμνίζομαι, se relâcher, se débander; (aufhören, sich vermindern), παύω, ἀλλοιώνομαι, cesser, se diminuer.

Nachlassenschaft, *f.* Nachlaß.

Nachlässig, *adj.* ἀμελής, négligent, nonchalant.

Nachlässigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, nonchalance.

Nachlaufen, *v. n.* τρέχω κατόπιν, κυνηγῶ, courir après q. ou après qc.

Nachleben, *v. n.* (einem Befehle ꝛc.), ἐξακολουθῶ μίαν προσταγήν, se conformer, obéir à un ordre.

Nachlebend, *adj.* die Nachlebenden, οἱ ὑπολοίπωτες, οἱ ἀπομένοντες ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν τινος, les survivants, *m. pl.*

Nachlese, *f.*, τὸ σταχολόγημα, glanage, *m.*; σταχολογήματα τῶν

σταφυλιῶν ὑποῦ ἀπόμειναν μετὰ τὸν τρύγον, grappillage, m.

Nachlesen, v. a. σταχολογῶ, glaner; συνάζω τὰ σταφύλια ὑποῦ ἔμειναν μετὰ τὸν τρύγον, grappiller; etwas —, διαβάζω τι, lire qc.

Nachliefern, v. a. παραδίδω ἢ στέλλω εἰς τινα ἐκεῖνο ὑποῦ ἀκόμη ἔλλειπε, parfournir.

Nachmachen, v. a. μιμοῦμαι (τὰ ἔργον, τὴν ἐχτην τινός), imiter, contrefaire.

Nachmalen, v. a. ἀντιγράφω ζωγραφίαν, copier (un tableau).

Nachmalig, adj. ὕστερα γινόμενος, suivant, postérieur.

Nachmals, adv. μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα, puis, après, ensuite.

Nachmessen, v. a. ξαναμετρῶ, remesurer.

Nachmittag, m., τὸ ἀπόγευμα, ὁ καιρὸς μετὰ τὸ μεσημέρι, après-midi, m., l'après-dînée, f.

Nachmittägig, adj. ὑποῦ γίνεται μετὰ τὸ μεσημέρι, d'après-midi.

Nachmittags, adv. μετὰ τὸ μεσημέρι, τὸ ἀπόγευμα, après-midi.

Nachräumen, v. a. einem etwas, βάνω εἰς τάξιν τα ἀρμέρα εἰς ἀταξίαν ἀπὸ ἄλλον τινα, arranger ce qu'un autre a laissé en désordre.

Nachrechnen, v. a. ξαναλογαριάζω, recompter, examiner un compte.

Nachrede, f., (üble —), ἡ δυσφημία, κακὴ φήμη, κατηγορία, blâme, m., médisance, mauvaise réputation, f.

Nachreden, v. a. μιτολέγω, λέγω αὐτὸ ὑποῦ μοι εἶπε τις, redire; einem übel —, κακοφημίζω, δυσφημίζω, κατηγορῶ, parler mal, médire de q.

Nachreisen, v. n. ἀκολουθῶ τινὰ εἰς τὸ ταξίδι, suivre, poursuivre q. (qui est parti).

Nachreiten, v. n. ἀκολουθῶ ἱππεύοντας, ἀκολουθῶ μὲ ἄλογον, suivre, poursuivre q. à cheval.

Nachrennen, v. n. τρέχω κατόπιν, ἀκολουθῶ τρέχοντας, courir après q. ou après qc.

Nachreue, f., ἡ ὀργὴ μετανιάλλει, ὀργὴ μετάνοια, repentir m. tardif.

Nachricht, f., ἡ εἴδησις, avis, avertissement, m., nouvelle, relation, f.

Nachrichter, m., ὁ δήμιος, (τουρκ. τζελάτης), maître des hautes oeuvres, bourreau, m.

Nachrichtlich, adv. zur Nachricht, εἰς εἴδησιν, pour avis.

Nachrücken, v. n. ἀκολουθῶ (μὲ στράτευμα), suivre (avec une armée).

Nachruf, m., ἀποχαιρετισμὸς εἰς ἐκεῖνον ὑποῦ ἐμίσεψε, mots m. pl. adressés à q. qui est parti, adieu m. qu'on lui dit après son départ; φήμη, ὄνομα ὑποῦ ἔχει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, renommée, f., renom (après la mort), m.

Nachrufen, v. n. einem, φωνάζω εἰς τινα ὑποῦ ἀνεχώρησε, crier après q.

Nachruhm, m., ἡ δόξα (ὑποῦ ἔχουσα μετὰ τὸν θάνατόν τινος), renommée, (bonne) réputation, f., renom (après la mort), m.

Nachrühmen, v. n. einem etwas, ἐπαινῶ τι εἰς τινα ὑποῦ ἐμίσεψε ἢ ἀπέθανε, qc. à la louange de q. (après) son départ ou après sa mort).

Nachsagen, v. a. μιτολέγω, ξαναλέγω, redire; — einem, διά τινά τι, dire qc. de q.

Nachsatz, m., τὸ ἐπόμενον (ἕνα λόγον), conséquent, m., conclusion, f.; ἡ θέσις ἐνῶν εἰς τὸν συλλογισμόν (φιλοσ.), (en logique) mineure, f.

Nachschallen, v. n. ἀντιβοῶ, ἀντιλογῶ, retentir, résonner.

Nachschicken, v. a. στέλλω κατόπιν, στ. μετὰ ταῦτα, envoyer après, ensuite; στέλλω κατόπιν τινός, envoyer après q.

Nachschießen, v. a. προσθέτω, ajouter; (Geld), δίδω ἀκόμη ἄσπρα, donner de nouveau de l'argent, suppléer la somme; — δημοσ. ξανασυμμετρῶ τὰ ἄσπρα, recompter (de l'argent) par jets; — v. n. ρίπτω κατόπιν τινός, ρίχνω κτλ., tirer après, — πίπτω κατόπιν, ἐμπροσθοπορῶ· ἕνας πεσὼς ἐμπροσθοπορεῖ, tomber après (p. e. de sable).

Nachschlagen, v. a. (Geld), χύνω μονέδαν κατὰ τὸν

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

πων μιᾶς ἄλλης, contrefaire une pièce de monnaie); in einem Buche, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον, chercher qc. dans un livre.

Nachschleichen, v. n. πηγαίνω κρυφίως ἢ σιγὰ κατόπιν τινός, suivre secrétement.

Nachschleppen, v. n. σύρω, τραβῶ κατόπιν, trainer après.

Nachschlüssel, m., τὸ ἀντικλείδι, lasse-clef, m.

Nachschmecken, v. n. ἀφίνει (τὸ ποτὸν κτλ.) μίαν ἐχαμηνὴν γεῦσιν εἰς τὸ στόμα, laisser un mauvais goût dans la bouche (se dit des boissons etc.)

Nachschreiben, v. n. γράφω αὐτὰ ὁποὺ ὑπαγορεύει τις, écrire sous la dictée de q.

Nachschreyen, v. n. φωνάζω κατόπιν τινός, crier après q.

Nachschrift, f., προσθήκη εἰς τὸ τέλος μιᾶς γραφῆς, postscriptum, m., apostille, f.

Nachschub, m., ἡ προσθήκη εἰς μίαν ποσότητα ἀσπρῶν, supplément m d'une somme.

Nachschwimmen, v. n. ἀκολουθῶ τινα κολυμβῶντας, suivre qc. à la nage.

Nachsegeln, v. n. ἀκολουθῶ μὲ καράβι, faire voile après un autre vaisseau, le poursuivre.

Nachsehen, v. n. κυτάζω, regarder; (etwas durchsehen), ἐξετάζω (ἕνα σύγγραμμα, τὴν δουλειὰν τινος κτλ.), faire la revision de qc.; v. n. einem —, συγχωρῶ τινα, avoir de l'indulgence pour q., pardonner qc. à q.

Nachsehen, n., ἐξέτασις, revision, f.; παράβλεψις, συγχώρησις, indulgence; das leere — haben, δὲν ἔχω ἄλλα τίποτες ἔξω ἀπὸ τὴν θεωρίαν, ἀφανίσθη ἡ ἐλπίς μου, n'avoir que la vue, être frustré de ses espérances.

Nachsenden, v. a. ſ. Nachschicken.

Nachsetzen, v. a. ψηφῶ ὀλιγώτερον, δὲν ἠθέλησα τόσον ὅσον ἄλλο τι, νομίζω κατώτερον, déprécier, dépriser; v. n. einem, κυνηγῶ, τρέχω κατόπιν, poursuivre q.

Nachsicht, f., ἡ παράβλεψις, συγκατάβασις, indulgence, f.; ἀναβολὴ, délai, m.

Nachsichtig, a. ſ. ὀπού παραβλέπει τὰ ἁμαρτήματα τινος, συγκαταβατικός, indulgent.

Nachsinnen, v. n. μελετῶ, σκέπτομαι, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, méditer (qc.) rêver, réfléchir (sur qc.).

Nachsinnen, n., ἡ σκέψις, μελέτη, ἔρευνα, méditation, f.

Nachsommer, m., τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ, été St. Denis, été St. Martin, m.

Nachspähen, v. a. ſ. Nachforschen.

Nachspiel, n., μικροτέρα κωμῳδία τὴν ὁποίαν παίζουν ὕστερα ἀπὸ μίαν ἄλλην, petite pièce, farce, f.

Nachspotten, v. n. μιμοῦμαι τοὺς λόγους τινὸς μὲ περιγελαστικὸν τρόπον, contrefaire q. (surtout sa façon de parler).

Nachsprechen, v. n. μεταλέγω τὰ λόγια τινος, λέγω πάλιν αὐτὰ ὁποῦ μοῦ λέγει τις, répéter (les paroles de q.).

Nachspringen, v. n. πηδῶ κατόπιν, sauter après q.

Nachspüren, v. n. einem Wilde, γυρεύω τὰ ἴχνη ἑνὸς ζώου, quêter une bête; ἐρευνῶ, ἐξετάζω, γυρεύω, rechercher, scruter qc.

Nächst, adj. πλησιέστατος, ὁ πλέον πλησιέστερος, ὁ πλέον αὐτιμύτερος, le, la plus proche, prochain; die nächste Woche, τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα, la semaine prochaine; der nächste Weg, ὁ πλέον αὐτιμύτερος δρόμος, le chemin le plus court; der nächste Preis, ἡ πλέον καταπόρα τιμή, le dernier prix.

Nächst, adv. μετ' ὀλίγον καιρόν, en peu de temps, bientôt; prp. ὕστερα ἀπό —, après; nächst Gott, μετὰ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ὁπίσω, après Dieu.

Nachstand, ſ. Rückstand.

Nächste, m., ὁ πλησίον, prochain; mein Nächster, ὁ πλησίον μου, mon prochain.

Nachstechen, v. a. ἀντιγράφω μίαν χαλκογραμμένην εἰκόνα, contrefaire par le burin.

Nachstehen, v. n. κρύπτω τόπον ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, avoir place après les autres; ἀκολουθῶ, suivre; einem —, εἶμαι κατώτερος ἀπό τινα (εἰς μίαν ἐπιστήμην, εἰς μίαν τέχνην κτλ.), céder à q. en qc., être in-

férieur à q. (dans une science, dans un art etc.).

Nachstehend, *adj.* ὑστερούμενος, ὁ, ἡ, τὸ ἑξῆς, ἑπόμενος, suivant, ce qui suit.

Nachstellen, *v. n.* ἐπιβουλεύω, κάμπτω ἐπιβουλήν, dresser des embûches, tendre des pièges à q.; *v. a.* eine Uhr —, γραίζω ὑπάγω τὴν βέλονην μιᾶς ὥρας, retarder une montre.

Nachstellung, *f.*, ἡ ἐπιβουλή, embûche, *f.*, piége, *m.*

Nächstens, *adv.* μετ ὀλίγον καιρόν, bientôt, dans peu.

Nachsteuer, *f.*, προσθήκη εἰς τὸν διαμόν, δύστιμος διαμὸς ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, surtaxe, *f.*, taillon, *m.*

Nachsteuern, *v. a.* πληρώνω πάλιν διαμὸν ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, payer la surtaxe ou le taillon.

Nachstich, *m.*, ἡ κόπια μιᾶς χαλκογραμμένης εἰκόνας, gravure contrefaite, copie, *f.*

Nachstoppeln, *v. a.* σταχαλογῶ (ὀλίγα μόνον), glaner.

Nachstoßen, *v. a.* et *n.* σπρώχνω ἀκόμη (μίαν φοράν), pousser encore (une fois); (im Fechten), κτυπῶ (μὲ τὴν ἀκμὴν τοῦ σπαθιοῦ) ἐμπαδίζοντας τὸ κτύπημα τοῦ ἐναντίου, porter un coup (de la pointe de l'épée) après avoir paré le coup de l'adversaire.

Nachstreben, *v. n.* προσπαθῶ, παράχιος νὰ ἀποκτήσω, aspirer à qc., ambitionner, rechercher qc.

Nachstreben, *n.*, Nachstrebung, *f.*, ἡ προσπάθησις, πάσχιος, recherche, *f.*

Nachstürzen, *v. n.* κρημνίζομαι, πίπτω ὕστερα ἀπό τι, s'abattre, s'écrouler après qc.

Nachsuchen, *v. a.* ἐρευνῶ, γυρεύω, rechercher, faire des perquisitions; ζητῶ, demander

Nachsuchung, *f.*, ἡ ἔρευνα, recherche, perquisition, *f.*; ἡ ζήτησις, demande, *f.*

Nacht, *f.*, ἡ νύξ, νύκτα, nuit, *f.*; es wird —, νυκτιάζει, il se fait nuit; es ist —, εἶναι νύκτα, ἐνυκτίασε πλέον, il fait nuit; gute Nacht, καλὴ νύκτα σου, bon soir et bonne nuit; bey Nacht, in der Nacht (des Nachts), τὴν νύκτα, de nuit.

Nachtarbeit, *f.*, ἡ δουλειὰ εἰς τὴν νύκτα, veilles, *f. pl.*

Nachtarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος, ὁποῦ δουλεύει τὴν νύκτα, celui qui travaille de nuit; ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδειάζει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν νύκτα, vidangeur, *m.*

Nachten, *v. i.* νυκτιάζει, se faire nuit.

Nachtessen, *n.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*

Nachteule, *f.*, ἡ κουκουβάγια, ὁ μπούφος, (ἡ γλαύξ), hibou, *m.*

Nachtfalter, *m.*, *s.* Nachtvogel.

Nachtfrost, *m.*, ψύχρα (παγωσιὰ) γινομένη τὴν νύκτα, gelée *f.* de nuit.

Nachtgeschirr, *n.*, τὸ κατουρολάγηνον, pot *m.* de chambre.

Nachtgleiche, *f.*, ἰσημερία, équinoxe, *m.*

Nachthaube, *f.*, γυναικεία πανάφια (τῶν γυναικῶν), coiffe de nuit, dormeuse.

Nachtheil, *m.*, ἡ ζημιά, préjudice, désavantage, détriment, *m.*

Nachtheilig, *adj.* ἐπιζήμιωδης, βλαβερός, ἐπιζήμιος, préjudiciable, désavantageux.

Nachtherberge, *f.*, *s.* Nachtlager, *n.*

Nachthun, *v. a.* μιμοῦμαι (τὰς πράξεις τινός), imiter (les actions de q.).

Nachtigall, *f.*, τὸ ἀηδόνι, le rossignol, *m.*

Nachtisch, *m.*, τὰ τραγήματα, ἐπιφορήματα, πωμάτα, γλυκίσματα ὁποῦ τρώγονται εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου, dessert, *m.*

Nachtkleid, *n.*, νυκτερινὸν ροῦχο, déshabillé, *m.*

Nachtlager, *n.*, κατάλυμα νύκτας διὰ τοὺς ὁδοιπόρους, κρεββάτι εἰς τὸ ὁποῖον κοιμοῦνται ὁ πῦρος, couchée, *f.*, gîte, *m.*

Nachtlampe, *f.*, νυκτερινὴ λάμπα, ὀλίγα, lampe de veille, veilleuse, *f.*

Nächtlich, *adj.* νυκτερινός, nocturne.

Nachtlicht, *n.*, νυκτερινὸν κερί, chandelle ou bougie *f.* de veille.

Nachtmahl, *n.*, τὸ γεῦμα, δεῖπνον, ἡ ἁγία εὐχαριστία, la sainte cène, *f.*

Nachtmännchen, *n.*, ἐφιάλτης, incube, *m.*; *f.* Alp.

Nachtmusik, *f.*, μουσικὴ ἐν καιρῷ νυκτός, sérénade, *f.*

Nachtmütze, *f.*, τὸ νυκτερινὸν καλαθάκι, bonnet *m.* de nuit.

Nachtquartier, *n.*, *f.* Nachtlager.

Nachtrab, *m.*, ἡ ὀπισθοφυλακή, τὸ ὀπίσιον μέρος τοῦ στρατεύματος, arrière-garde, *f.*

Nachtrabe, *m.*, *f.* Nachtschwalbe.

Nachtrachten, *f.* Nachtstreben.

Nachtrag, *m.*, προσθήκη εἰς σύγγραμμα, supplément, *m.*; — πληρωμὴ χρέους ὀπισθινοῦ, payement *m.* du restant.

Nachtragen, *v. a.* einem etwas, φέρω τι κατόπιν τινός, porter qc. après q.; (*metaph.*) μνησικακῶ, ἔχω μνησικακίαν, la garder à q.; — (ergänzen) προσθέτω τι εἰς ἕνα σύγγραμμα, ἀναπληρῶ τὰ ἐλλιπῆ μέρη, suppléer; (etwas in Zahlung —), πληρώνω τὸ ὀπίσιον, payer le restant.

Nachtreten, *v. n.* ἀκολουθῶ (ὡς δοῦλος τὸν αὐθέντην), suivre q. (comme le laquais fait son maître).

Nachtschatten, *m.*, ὁ στρύχνος, (φυτὸν), morelle, *f.*, solanum, *m.* (plante).

Nachtschwalbe, *f.*, ὁ αἰγοθήλης, (πουλλὶ τι νυκτερινόν), hirondelle *f.* de nuit.

Nachtschwärmer, *m.*, ὁποῦ ἀπερνᾶ τὴν νύκτα μὲ συμπόσια, ὁποῦ περιφέρεται τὴν νύκτα εἰς τοὺς δρόμους, coureur *m.* de nuit.

Nachtschweiß, *m.*, νυκτερινὸς ἱδρώτας, sueur *f.* de nuit.

Nachtsitzen, *n.*, τὸ κάθισμα εἰς τὴν δουλειὰν τὴν νύκτα, ἡ ἀγρυπνία, veilles, *f. pl.*

Nachtstück, *n.*, ζωγραφία παραπαίνουσα νυκτερινὴν ὑπόθεσιν, (peint.) nuit, *f.*

Nachtstuhl, *m.*, τὸ ἀναγκαῖον (χυτρίον), chaise *f.* percée.

Nachttisch, *m.*, τραπεζάκι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν στολισμὸν τῶν γυναικῶν, toilette, *f.*

Nachttopf, *m.*, *f.* Nachtgeschirr.

Nachtviole, *f.*, νυκτερινὸν ἴον, (νυκτερινὸν ἴτζιον, λουλοῦδι), julienne (fleur), *f.*

Nachtvogel, *m.*, νυκτερινὸν πουλλί, oiseau *m.* de nuit; — ὁμιλῶς: νυκτερινὴ πεταλοῦδα, νυκτερινὴ φαρφάλα, phalène, *f.*

Nachtwache, *f.*, ἡ ἀγρυπνία, veille, *f.*; — φυλακάτωρες στρατιῶται ὁποῦ περιπατοῦν τὴν νύκτα, guet, *m.*

Nachtwächter, *m.*, ὁ νυκτοφύλαξ, νυκτερινὸς φύλαξ, garde-*m.* de nuit.

Nachtwandler, *m.*, ὁ ὑπνοβάτης, ἄνθρωπος ὁποῦ περιπατεῖ κοιμώμενος, noctambule, somnambule, *m.*

Nachtwanderer, *m.*, νυκτερινὸς ὁδοιπόρος, voyageur *m.* qui marche de nuit.

Nachtweibchen, *n.*, ὑπόκωπος (νομιζόμενος δαίμων ὁποῦ λημβάνει γυναικεῖαν μορφὴν διὰ νὰ συνουσιασθῇ μὲ τοὺς ἄνδρας), succube, *m.*

Nachtzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τὴν νυκτὸς, νυκτερινὸς καιρός, temps *m.* de la nuit.

Nachtzeug, *n.*, τὰ νυκτερινὰ φορέματα, hardes *f. pl.* de nuit.

Nachwachsen, *v. n.* πάλιν ξαναβλαστάνω, revenir, repousser.

Nachwägen, Nachwiegen, *v. a.* ζυγίζω πάλιν, ξαναζυγίζω, repeser.

Nachwandeln, *v. n.* ἀκολουθῶ, πηγαίνω κατόπιν, suivre, marcher après q.; (*metaph.*) ἀκολουθῶ τὰς προσταγὰς τινός, τὰς νουθεσίας τινός, *fig.* obéir aux ordres de q., suivre les avis de q.

Nachweh, *n.*, Nachwehen, *pl.*, οἱ πόνοι (ὠδῖνες) ὕστερα ἀπὸ τὴν γέννα, douleurs *f. pl.* après l'enfantement; — τὰ πάθη ὁποῦ ἀφίνει μία ἀῤῥωστία ὀρ' οὗ ἐπέρασε, ressentiment *m.* de quelque maladie; (*metaph.*) ἡ ὀργὴ μεταμέλεια, *fig.* repentir après le fait.

Nachweisen, *v. n.* δείκνυω, δείχνω, montrer, faire voir; ἀναπέμπω, ἀναφέρω τινὰ (εἰς ἄλλο μέρος ἑνὸς βιβλίου), renvoyer (le lecteur).

Nachweisung, *f.*, παραπομπὴ (ὅταν ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βιβλίου), renvoi, *m.*

Nachwelt, *f.*, οἱ μεταγενέστεροι, postérité, *m.*

Nachwerfen, *v. n.* ῥίπτω κατόπιν τινός, jeter après; *fam.* sich einem —, (*metaph.*) συμπαθαίνομαι εἰς τινα (ἀπο-

φλὸν ἔρωτα), s'attacher à q. aveuglé par un fol amour.

Nachwinter, *m.*, *δεύτερος χειμὼνας, κρύον καὶ παγωσιὰ εἰς τὴν ἄνοιξιν*, hiver *m.* tardif.

Nachwuchs, *m.*, *ἐκεῖνο (φυτὸν, βλαστὸν κτλ.) ὁποῦ ξαναξάνει*, recru, *m.*, revenue, *f.*; *(μετ.)* *οἱ νέοι, fig.* les jeunes gens.

Nachwünschen, *v. n. εὐχομαι (εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔφυγε, ὁποῦ ἐμίσευσε, ὑπ' ὄψιν ἀπέθανε)*, faire des voeux (pour q. qui est parti, ou qui est mort).

Nachzahlen, *v. a. πληρώνω ὕστερα, πληρώνω μετ' ἔπειτα*, payer après, payer le restant.

Nachzählen, *v. n. ἀριθμῶ πάλιν, ξαναριθμῶ*, compter de nouveau.

Nachzeichnen, *v. n. σχεδιάζω ζωγραφίαν κατὰ ἕνα πρωτότυπον, ἀντιγράφω ζωγραφίαν*, dessiner d'après un modèle, copier.

Nachzeichnung, *f.*, *σχεδίασμα ζωγραφίας κατὰ ἕνα πρωτότυπον*, copie (d'un dessin), *f.*

Nachziehen, *v. a. σύρνω, τραβῶ κατόπιν μου ἢ μαζύ μου*, entraîner, tirer après soi; *v. n. πηγαίνω κατόπιν, ἀκολουθῶ*, aller après, suivre.

Nachzug, Nachtrab, *m.*, *ἡ ὀπισθοφυλακὴ, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος*, arrière-garde, *f.*; *ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκολουθοῦν, ὁποῦ πηγαίνουν κατόπιν*, suite, queue, *f.*

Nachzügler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ ἕνα στράτευμα μένον διὰ νὰ κερδίσῃ (νὰ κουρσεύσῃ)*, traîneur, maraudeur, *m.*

Nacken, *m.*, *ὁ τράχηλος, σβέρκος*, chignon, *m.*, nuque, *f.*; *fig.* einen auf dem Nacken sehn, *(μετ.)* *κυττάζω σοβαρὰ ὅλα ὅσα κάμνει τις, ὅλην τοῦ ἀφίνω πολλὴν ἐλευθερίαν*, être aux trousses de q., surveiller q.

Nackend, Nackt, Nackend, (Nackig), *adj. γυμνὸς*, nu *(propr. et fig.)*.

Nacktheit, *f.*, *ἡ γυμνότης*, nudité, *f.*

Nadel, *f.*, (Stecknadel), *ἡ βελόνη, ἡ καμπυλοβελόνη, καρφίτσα*, épingle, *f.*; (Nähnadel), *ἡ βελόνη (διὰ ῥάψιμον)*, aiguille, *f.*; (an Bäumen), *τὰ στενὰ φύλλα τῆς ἐλάτης, τῆς πεύκης*, (botan.) feuille *f.* aciculaire.

Nadelbüchse, *f.*, *ἡ βελονοθήκη*, aiguillier; étui *m.* à épingles.

Nadelgeld, *n.*, *δῶρον ὁποῦ δίδει τινὲς κάθε χρόνον εἰς τὴν γυναῖκα του διὰ στολισμόν της*, épingles, *f. pl.*

Nadelholz, *n.*, *δένδρα μὲ στενὰ φύλλα, (οἷον· ἡ ἐλάτη, ἡ πεύκη)*, arbres *m. pl.* à feuilles aciculaires.

Nadelkissen, *n.*, *προσκεφαλάκι διὰ βελόνας*, pelote, *f.*, peloton, *m.*

Nadelkopf, *m.*, *τὸ κομβὶ τῆς βελόνης*, tête *f.* d'épingle.

Nadelöhr, *n.*, *ἡ τρύπα τῆς βελόνης*, trou d'aiguille, chas.

Nadelspitze, *f.*, *ἡ μύτη τῆς βελόνης*, pointe *f.* d'une aiguille, d'une épingle.

Nadler, *m.*, *ὁ βελονᾶς, βελονιστὴς*, aiguillier, épinglier.

Nagel, *m.*, (von Eisen), *τὸ καρφὶ*, clou, *m.*; (hölzerner), *τὸ ξύλινον καρφὶ*, cheville, *f.*; (Pflock); (an den Fingern und Zehen), *τὸ ὄνυχι, νύχι (τὰ δάκτυλα)*, ongle (des doigts), *f.*

Nagelfell, *n.*, *ὄπαρον πετσὶ τὸ μάτι τοῦ ἀλόγου*, glée, *f.*

Nägelein, *s.* Gewürznägelein.

Nagelfest, *adj. στερεωμένος μὲ καρφιὰ, καρφωμένος*, cloué, fermé à clous.

Nagelgeschwür, *n.*, *ἡ πασχίδι, ἀπόσημα εἰς τὸ χέρι τοῦ δακτύλου*, panaris.

Nagelkopf, *m.*, *τὸ κομβὶ τοῦ καρφιοῦ, τὸ κεφάλι τοῦ καρφιοῦ, τὸ κεφάλι τοῦ καρφιοῦ*, tête *f.* d'un clou.

Nägelmaale, *n. pl.*, *τὰ σπίλα τοῦ Χριστοῦ*, stigmates *m. pl.*

Nageln, *v. a. καρφώνω*, clouer.

Nagelneu, *adj. ὅλο καινούργιο, fam.* tout battant neuf.

Nagelschmidt, *m.*, *ὁ καρφοποιός*, cloutier, *m.*

Nagen, *v. n. τρώγω, σπαράζω (μὲ τὰ δόντια)*, ronger.

Nähe, *adj. ὁποῦ εἶναι πλησιαίτερα, συμμὰ*, proche, voisin, contigu; ein naher Verwandter, *πλησίον συγγενὴς*, proche parent, *m.*; *συμμὰ*, proche, près.

Nähe, *f.*, *ἡ πλησιάστης*, le

γον διάστημα, proximité, f., voisinage, m.

Nähren, v. n. sich —, v. r. πλησιάζω, ἔχομαι πλησίον, approcher, s'approcher.

Nähen, v. a. ῥάπτω, coudre.

Nähen, n, τὸ ῥάψιμον, action de coudre, couture, f.

Näher, adj. πλησιέστερος, συμπάτερος; plus proche; adv. πλησιαίτερα, συμπάτερα, plus proche (adv.), plus près.

Näherkauf, m., Näherrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς πρώτης ἀγορᾶσεως, τὸ προνόμιον νὰ ἀγοράσῃ τις τι πρωτήτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, retrait conventionnel droit m. de reprise, de retrait.

Nähern, v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα, συμπάτερα, approcher, avancer; sich —, v. n. πλησιάζω, ἔχομαι πλησιέστερα, approcher (v. n.), s'approcher.

Näherung, f., ὁ πλησιασμός, τὸ πλησίασμα, approche, f.; (in der Mathematik) πλησιασμός, approximation, f.

Nähfissen, n., προσκεφάλαι διὰ ῥάψιμον, carreau, m.

Nähme ꝛc., s. Name ꝛc.

Nähnadel, f., ἡ βελόνη διὰ ῥάψιμον, aiguille (à coudre).

Nähnull, n., σεντουκάκι (εἰς ὄχημα ἀνελκυστὸν) διὰ τὸ ῥάψιμον, carreau (d'une couturière), m.

Nähraum, m., ὁ μάγγανος διὰ ῥάψιμον, métier (de couturière), m.

Nähren, v. a. τρέφω, nourrir, alimenter, entretenir; sich τρέφομαι, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, se nourrir, vivre, subsister.

Nährhaft, adj. θρεπτικός, nourrissant, alimenteux, substantiel; ein —ter Ort, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πολλοὶ κερδαίνουν τὸ ψωμί των, lieu où l'on trouve à gagner sa vie.

Nährhaftigkeit, f., τὸ θρεπτικόν, qualité f. de ce qui est nourrissant.

Nähring, m., δακτυλήθρα ἀνατικὴ ἄνωθεν, dé m. sans fond.

Nährlos, adj. ἄτροφος, ὁποῦ δὲν τρέφει, qui n'est pas nourrissant; nahrlose Zeit, καιρὸς δύσκολος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι δύσκολα εὑρίσκουν τὸ ψωμί των, temps m. pl. difficiles, fâcheux.

Nährlosigkeit, f., ἡ ἀτροφία, manque m. de nourriture; δυσκολία, στενοχωρία, difficulté f. de subsister, de gagner sa vie.

Nährstand, m., (ἡ τρόφουσα κατάστασις) οἱ χωριάτια καὶ τεχνῖται, état, m.

Nahrung, f., ἡ τροφή, nourriture, f.; ἡ ζωοτροφία, vivres, m. pl.; δουλειὰ (τέχνη, πραγματεία κτλ.) μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, travail (métier, trafic etc.) par lequel q. gagne sa vie.

Nahrungsmittel, n., τὸ μέσον τροφῆς, ἡ τροφή, ζωοτροφία, aliment, m., nourriture, f.

Nahrungssaft, m., θρεπτικὸν ζουμί, ὁ χυλός, suc m. nourricier.

Nahrungssorge, f., φροντίδα διὰ τὴν τροφήν, διὰ τὸν τρόπον πῶς νὰ ἐβγάλῃ τις τὸ ψωμί του, soin m. de la vie.

Nähschule, f., σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κορίτσια μανθάνουν νὰ ῥάπτουν, école f. où l'on enseigne la couture.

Nähseide, f., μεταξὶ διὰ ῥάψιμον, soie f. torse.

Naht, f., ἡ ῥαφή, couture, f.; (anat.) suture, f.

Nähterep, f., τὸ ῥάψιμον, couture, f., point, m.

Nähterin, f., ἡ ῥάπτισσα, couturière, f.

Nähtisch, m., τραπέζι διὰ ῥάψιμον, table f. de couturière.

Nähzeug, n., τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸ ῥάψιμον, attirail m. de couturière.

Name, m., τὸ ὄνομα, nom, m.; sich (dat.) einen Namen machen, ἐβγάζω ὄνομα (εἰς τὸν κόσμον), se faire un nom.

Namenlos, adj. ἀνώνυμαστος, sans nom; ἀνώνυμος, anonyme; — ἀνεκδιήγητος, indicible.

Namensregister, Namensverzeichniß, n., κατάλογος ὀνομάτων, liste, f., rôle, m., nomenclature, f.

Namenstag, m., ὁ ἅγιος συνονόματος, fête f. d'une personne.

Namensvetter, m., fam. ὁπαῖ ἔχει τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ ἄλ-

λόν τινα, qui a le même nom qu'un autre.

Namenszug, *m.*, μονοχονδυλιὰ, μονόγραμμα, chiffre, monogramme, *m.*

Namentlich, *adv.* ὀνομαστὶ, μὲ τὸ ὄνομα, nommément.

Namhaft, *adj.* μεγάλος, ἀξιόλογος, considérable, renommé; namhaft machen, ὀνομάζω, φανερώνω, nommer.

Nämlich, (nehmlich), *adv.* δηλαδὴ, τοῦτ' ἔστι, c'est-à-dire, savoir.

Nämliche, (der, die, das), *adj.* ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, le, la même.

Napf, *m.*, τὸ τρυβλίον, βαθουλωτὸν πιάτο, écuelle, terrine, *f.*

Naphta, *m.*, ἡ νάφθα, εἶδος ἀσφάλτου, naphte, *f.*

Narbe, *f.*, ἡ οὐλὴ, τὸ σημάδι ὁποῦ μένησκει ἀπὸ μίαν πληγὴν, cicatrice, marque (d'une plaie), *f.*; (bey den Gärbern), τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζοῦ, (tann.) fleur *f.* du cuir.

Narben, *v. n.* sich —, *v. r.* σφαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ πετζὶ (λέγεται διὰ πληγάς), se cicatriser; *v. a.* (bey den Gärbern), ξύω ταῖς τρίχες ἀπὸ τὸ πετζί, (tann.) ôter le poil du cuir.

Narbenseite, *f.*, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζιοῦ (εἰς τὸ ὁποῖον ἦταν ἡ τρίχες), fleur *f.* du cuir.

Narbig, *adj.* ὁποῦ ἔχει οὐλὰς (ἢ σημάδια ἀπὸ πληγάς), cicatrisé; narbiges Leder, σπειρωτὸν πετζί, cuir *m.* à grain.

Narcisse, *f.* Narzisse.

Narde, *f.*, Narden, *m.*, ἡ νάρδος (φυτὸν), nard, *m.*

Narr, *m.*, ὁ μωρὸς, τρελὸς, ζουρλὸς, παλαβὸς, fou, sot, *m.*; (Spaßmacher), ὁ γελωτοποιὸς, μπουφοῦνος, μασκαρᾶς, bouffon, *m.*; sich (*dat.*) einen Narren an einer Sache gefressen haben, τρελλαίνομαι ἐπάνω εἰς ἕνα πρᾶγμα, ἀγαπῶ ἕως τὴν τρελάδα, être fou de qc.

Narren, *v. n.* κάμνω τὸν τρελὸν, φέρνομαι ὡς τρελὸς, faire le fou, goguenarder; *v. a.* περιπαίζω, περιγελῶ, se jouer de q., turlupiner q.

Narrenhaft, Narrenmäßig, *adj.* et *adv.* μωρὸς, τρελὸς μὲ τρελὸν τρόπον, fou, comme fou.

Narrenhaus, *n.*, ἐσπιτάλι διὰ τοὺς μωροὺς (τρελοὺς, παλαβοὺς), hôpital *m.* des fous, petites-maisons, *f. pl.*

Narrenkappe, *f.*, σκούφια γελωτοποιοῦ (μπουφοῦνου), bonnet *m.* de fou.

Narrenkolbe, *f.*, ῥαβδὶ (μπασιοῦνι) τοῦ γελωτοποιοῦ, (τοῦ μπουφοῦνου), marotte, *f.*

Narrenposse, *f.*, τρελὸν πρᾶγμα, τρέλα (μασκαραλίκι, τουρκ.), folie, sottise, boutonnerie, *f.*

Narrenseil, *n.*, *fig. fam.* einen am —seile herumführen, περιπαίζω τινὰ μὲ ματαίας ἐλπίδας, mener q. par le nez.

Narrenstreich, *m.*, τρελὸν πρᾶγμα, τρέλα, action *f.* de folie, extravagance, *f.*

Narrentheidung, *f.*, μωρολογία, τρελὰ λόγια, paroles *f. pl.* sottises, *f. pl.*

Narrheit, *f.*, ἡ μωρία, τρέλα, τρελάδα, μανία, folie, démence, sottise, manie, *f.*

Närrin, *f.*, ἡ μωρὴ, τρελὴ, folle, sotte, *f.*

Närrisch, *adj.* μωρὸς, τρελὸς, παλαβὸς, fou, extravagant, — παράξενος, γελοῖος, étrange, ridicule; närrisch werden, γίνομαι μωρὸς, τρελὸς, μωραίνομαι, τρελλαίνομαι, devenir fou, perdre l'esprit.

Narwal, *m.*, ὁ θαλάσσιος χοῖρος, εἶδος κήτους, narval, *m.*

Narzisse, *f.*, ὁ νάρκισσος, ματζοκόρδονο, (λουλούδι) narcisse, *f.*

Naschen, *v. n.* et *n.* τρώγω κρυφίως (κλειριάτα), φαγητὰ ἀπὸ λαιμαργίαν, goûter (secrètement) friandise.

Näscher, *m.*, ὁ λαιμάργος, friand, *m.*

Näscherey, *f.*, ἡ λαιμαργία, friandise, *f.*; — ἡ γλύκισμον (διὰ λαιμαργίαν), friandise, *f.*, morceau friand.

Naschhaft, Naschig, *adj.* λαίμαργος, friand, qui aime à goûter par friandise.

Naschhaftigkeit, *f.*, ἡ λαιμαργία, friandise, *f.*

Naschwerk, *n.*, γλύσιμα γλυκά,

(διὰ λαιμάργους), γλυκίσματα, friandises, f. pl.

Naſe, ſ., ἡ μύτη, nez; (metaph.) ἀκληρὸς ἔλεγχος, réprimande sévère, reproche, f.; ſich (dat.) die — begießen, vulg. μεθύω, μεθῶ, s'enivrer, se soûler; einem — eine brechen, ἀπατῶ ἢ γελῶ τινα λέγοντάς τον ψεύματα, faire accroire qc. à q.

Naſehorn, Nashorn, n., ὁ ῥινόκερως, rhinocéros, m.

Naſenbein, n., τὸ κόκκαλον τῆς μύτης, (anat.) vomèr, m.

Naſenbluten, n., αἱμορραγία τῆς μύτης, saignement m. de nez; Naſenbluten haben, ἡ μύτη μου ἐβγάζει αἷμα, saigner du nez.

Naſengeruch, m., βρῶμα τῆς μύτης, punaisie, f.

Naſengeſchwür, n., ἀπόστημα εἰς τὴν μύτην, ἡ ὄζαινα, ulcère au nez, ozène, m.

Naſengewächſe, n., πολύποδες (σαρκία κρέας ὁποῦ γίνεται) εἰς τὰ ῥουθούνια, polype (au nez), m.

Naſenlaut, m., ἠχοῦν ὁποῦ προφέρεται διὰ τῆς μύτης (ς. τὸ m., n. εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν), son m. nasal.

Naſenloch, n., τὸ ῥουθούνι, narine (de l'homme), f.; nasau (de l'animal), m.

Naſenqueetſche, f., νεκροσύντομον μὲ χαμηλὸν σκέπασμα, carouge, m. plat.

Naſenrümpfen, n., τὸ ζάρωμα τῆς μύτης, σήκωμα τοῦ χείλους (ἀπὸ καταφρόνησιν), mépris, m.

Naſenſpitze, (Naſenkuppe), f., ἄκρη τὴν μύτης, bout m. du nez.

Naſenſtüber, m., ὁ κονδυλισμὸς, ἡ σκουδουνιά, nasarde, chiquenaude, f.

Naſentuch, ſ. Schnupftuch.

Naſeweis, adj. πολλὰ περίεργος, ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος, trop curieux, suffisant, impertinent.

Naſeweisheit, f., ἡ περιττολλὴ περιέργεια, ἀδιαντροπία, curiosité impertinente, suffisance.

Nashorn, ſ. Naſehorn.

Naß, adj. βρεγμένος, βρεμένος, ὑγρὸς, humide, mouillé; (metaph.) μεθυσμένος, ivre.

Näſſe, f., ἡ ὑγρότης, ὑγράδα, humidité, f.

Näſſen, v. n. ἐβγάζει ὑγράδα, στάζει, στιλάζει, suinter.

Näßlich, adj. ὀλίγον ὑγρὸς, ὑγρούτζικος, un peu humide, un peu mouillé.

Nation, f., τὸ γένος, ἔθνος, nation, f.

National, adj. ἀνήκων εἰς ἕνα γένος, τοῦ γένους, τοῦ ἔθνους, national.

Nationalcharakter, m., χαρακτὴρ τοῦ γένους, caractère m. national.

Nationalverſammlung, f., συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ γένους, assemblée f. nationale.

Nativität, f., τὸ ὡροσκόπιον, (ἡ στάσις τῶν πλανητῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τινός), nativité, f.; einem die Nativität ſtellen, βάνω τὸ ὡροσκόπιον τινὸς, μαντεύω ἀπὸ τὸ ὡροσκόπιόν του, dresser la nativité de q., tirer l'horoscope de q.

Natter, f., ἡ ἀσπίδα, εἶδος ὑγιδίου φαρμακεροῦ, aspic, m.; vipère, f.

Natterzunge, f., γλῶσσα ὑφιδίου, langue f. de vipère; (metaph.) κακὴ γλῶσσα, ἀπού κατηγορεῖ, fig. langue d'aspic (qui calomnie); (eine Pflanze), ὀφιογλώσσαν (φυτὸν), ophioglosse, langue f. de serpent (plante).

Natur, f., ἡ φύσις, nature, f.; (Leibesbeſchaffenheit), τὸ φυσικὸν, ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος, naturel, tempérament, m., complexion, f.

Naturalien, f., περίεργα πράγματα τῆς φύσεως, curiosités f. pl. naturelles.

Naturalien-Cabinet, n., συλλογὴ περιέργων πραγμάτων φυσικῶν, cabinet m. d'histoire naturelle.

Naturaliſiren, v. a. δίδω εἰς τινα τὰ προνόμια τῶν ἐνετσίων, naturaliser.

Naturalismus, m., δόγμα ἐκείνων, ὁποῦ πιστεύουν μόνον εἰς τὴν φιλοσοφικὴν φυσικὴν θρησκείαν, naturalisme, m.

Naturaliſt, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει ὅσον ἀλλὰ μὲν δέχεται τὴν θείαν γραφὴν, naturaliste (philosophe naturaliste), m.

Naturbegebenheit, f., τὸ φυσικὸν συμβεβηκὸς, φυσικὸν φαινόμενον, phénomène, m.

Naturell, *n.*, ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος, τὸ φυσικόν, naturel, *m.*

Naturforscher, Naturkundige, *m.*, ὁ φυσικὸς, γνωρίσας τῆς φύσεως, naturaliste, physicien, *m.*

Naturgabe, *f.*, φυσικὸν χάρισμα, φυσικὴ ἐπιδεξιότης, talent *m.* naturel.

Naturgeschichte, *f.*, ἡ φυσικὴ ἱστορία, histoire *f.* naturelle.

Naturgesetz, *n.*, ὁ νόμος τῆς φύσεως, φυσικὸς νόμος, loi *f.* de la nature.

Naturkind, *n.*, *f.* Naturmensch.

Naturkraft, *f.*, ἡ δύναμις τῆς φύσεως, force *f.* naturelle.

Naturkunde, -kenntniß, *f.*, εἴδησις διὰ τῆς φύσεως, physique, *f.*

Naturlehre, *f.*, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, physique. *f.*

Natürlich, *adj.* φυσικὸς, naturel, physique; (ungezwungen), χωρὶς τέχνην, εἰλικρινὴς, naturel, naïf; ein natürliches Kind, νόθος, μπάσταρδος, enfant naturel, bâtard, *m.*

Naturmensch, *m.*, ἄνθρωπος τῆς φύσεως, ὁποῦ εἶναι τοιοῦτος καθὼς τὸν γεννᾷ ἡ φύσις, homme *m.* naturel.

Naturrecht, *n.*, τὰ φυσικὰ δίκαια, φυσικὰ νομικὰ, droit *m.* de nature, droit naturel.

Naturreich, *n.*, ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν φύσιν (δηλαδὴ τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, ὀρυκτὰ), règne *m.* de la nature.

Naturspiel, *n.*, παιγνίδι τῆς φύσεως, jeu, *m.*

Naturtrieb, *m.*, φυσικὴ ὁρμὴ, φυσικὴ ὄρεξις, instinct, *m.*

Naturwissenschaft, *f.*, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, science, connaissance *f.* de la nature.

Nebel, *m.*, ἡ καπνιὰ, καπνιὰ, ὁμίχλη, brouillard, *m.*

Nebelig, *adj.* καπνιώδης, nébuleux.

Nebelkrähe, *f.*, ἡ κορώνη, καρακάξα, corneille *f.* emmantelée.

Nebeln, *v. i.* κάμνει καπνιὰν, faire du brouillard.

Neben, *prop.* κοντὰ, συμμὰ εἰς ..., près, auprès, à côté de.

Neben an, *adv.* πλησίον, κοντὰ, συμμὰ, à côté, de côté, tout proche.

Nebenabsicht, *f.*, ξεχωριστὸς σκοπὸς, κρυμμένος σκοπὸς, vue *f.* secondaire, vue secrète.

Nebenallee, *f.*, δρόμος μὲ δένδρα κοντὰ εἰς ἄλλον, contre-allée, *f.*

Nebenarbeit, *f.*, τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς ἄλλο, ouvrage *m.* qu'on fait à loisir, ouvrage accessoire.

Nebenartikel, *m.*, ξεχωριστὸν ἄρθρον, article *m.* séparé.

Nebenast, *m.*, κλαδὶ κοντὰ εἰς ἄλλο, branche *f.* à coté d'un autre.

Nebenausgabe, *f.*, ξεχωριστὰ (μικρότερα) ἔξοδα, extraordinaire, *m.*

Nebenbegriff, *m.*, συνακόλουθος ἰδέα, idée *f.* accessoire.

Nebenbuhler, *m.*, ὁ ἀντίζηλος, ἀντερωστὴς, συνερωστὴς, rival, *m.*

Nebenbuhlerin, *f.*, ἡ ἀντίζηλος (ἀντίζηλη), ἀντερώστρια, συνερώστρια, rivale, *f.*

Nebending, *n.*, *f.* Nebensache.

Nebeneinander, *adv.* τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον, l'un à côté de l'autre.

Nebeneinkünfte, *f.*, ξεχωριστὰ τυχερὰ εἰσοδήματα, casuel, *m.*, émoluments, *m. pl.*

Nebenessen, *n.*, φαγητὸν ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὴν σαῦπαν, hors d'oeuvre, *m.*

Nebenfrage, *f.*, ἡ συνακόλουθος ἐρώτησις, ὁποῦ γίνεται εὐκαιρίαν μὲ μίαν ἄλλην, question *f.* incidente, l'on fait par occasion.

Nebengang, *m.*, δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον, contre-allée, *f.* (im Bergbau), μέρος μιᾶς λίκη κοντὰ εἰς μίαν μίνα, petit filon (d'une mine).

Nebengasse, *f.*, πλατεῖα (τοῦ σοκακίου) κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, rue *f.* voisine.

Nebengebäude, *n.*, κτίριον κόμενον κατὰ μέρος ἢ κοντὰ εἰς ἕνα μεγαλήτερον, pavillon, *m.*, bâtiment voisin.

Nebengeschäft, *n.*, ξεχωριστὰ (μικρότερα) ὑπαθεσίου, occupation *f.* extraordinaire.

Nebengeschöpf, *n.*, πλάσμα μὲ ἄλλα κτισμένον, créature *f.* coexistante.

Nebengewinn, *m.*, κέρδος ξεχωριστὸν (μικρότερον), profit *m.* accidentel.

Nebenhandlung, *f.*, ἐπεισόδιον, épisode, *f.*

Nebenhaus, *n.*, σπίτι γειτονικὸν, maison *f.* voisine.

Nebenher, *adv.* κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα, à côté, en passant.

Nebenlinie, *f.*, γραμμὴ κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, — ligne à côté d'une autre; ἡ κατὰ μέρος αἱρετὰ, ὁρᾶδα τῆς γενεᾶς (οἷον· οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ἀδελφοῦ κτλ.), ligne *f.* collatérales.

Nebenlohen, *n.*, φρεῦδον ὑποκείμενον εἰς ἄλλο φρεῦδον, arrière-fief, *n.*

Nebenmann, *m.*, στρατιώτης ὁποῦ ἀνήκεται κοντὰ εἰς ἄλλον, soldat *m.* qui est à côté d'un autre dans le rang.

Nebenmensch, *m.*, ὁ πλησίον, prochain, *m.*

Nebennamen, *m.*, ἡ παρασελήνη, (εἰκόνα τῆς σελήνης φαινομένη εἰς τὰ σύννεφα ἐνίοτε κοντὰ εἰς τὴν ἀληθινὴν σελήνην), parasélène, *f.*

Nebennieren, *f. pl.* τὰ μικρότερα νεφρὰ, reins *m. pl.* succentoriaux.

Nebenperson, *f.*, κατώτερον ὑποκείμενον, ὄχι τὰ κορυφαῖα, personne *f.* subordonnée.

Nebenpunkt, *m.*, ἄμοιρον δευτερεῦον ἢ συνακόλουθον, ὄχι τὸ κορυφαῖον, point *m.* secondaire.

Nebenrolle, *f.*, κατώτερον πρόσωπον (ὄχι τὰ πλέον ἐξοχώτερα) ὁποῦ ἔχει τις νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ θέατρον, rôle *m.* subordonné.

Nebensache, *f.*, κατωτέρα ὑπόθεσις, ὄχι ἡ κυρία ὑπόθεσις, chose *f.* de moindre importance, chose indifférente.

Nebensonne, *f.*, ὁ παρήλιος, (εἰκόνα ἡλίου φαινομένη ἐνίοτε κοντὰ εἰς τὸν ἀληθινὸν ἥλιον), parélie, *f.*

Nebenstraße, *f.*, στράτα εὐρυχωμένη κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, rue *f.* voisine.

Nebenstube, *f.*, ἀνθὸς εὐρυχωμένος κοντὰ εἰς ἄλλον, chambre *f.* contiguë.

Nebenstunde, *f.*, ἐλευθέρα ὥρα, ἄδεια, καιρὸς, heure de loisir, heure *f.* perdue.

Nebenthür, *f.*, θύρα εὐρυχωμένη κοντὰ εἰς ἄλλην, porte *f.* à côté d'une autre; κρυφὴ θύρα, porte secrète.

Nebentisch, *m.*, δευτέρα τράπεζα, seconde table, *f.*

Nebentreppe, *f.*, ξεχωριστὴ σκάλα, escalier *m.* dérobé.

Nebenumstand, *m.*, μία ἄλλη περίστασις, συνακόλουθος περίστασις, circonstance accessoire, *f.*, incident, *m.*

Nebenursache, *f.*, ἡ συνακόλουθος αἰτία, αἰτία εὐρισκομένη μαζὺ μὲ ἄλλην, ὄχι ἡ κυρία αἰτία, raison *f.* secondaire.

Nebenvortheil, *m.*, συνακόλουθον ἢ τυχερὸν ὄφελος, avantage indirect ou accidentel.

Nebenweg, *m.*, δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον, chemin *m.* à côté d'un autre; (μεταφ.) πλάγιος δρόμος, détour, *m.*, voie *f.* indirecte.

Nebenwerk, *n.*, τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται μαζὺ μὲ ἄλλο, hors d'oeuvre, accessoire, *m.*

Nebenwort, *n.*, τὸ ἐπίρρημα (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) adverbe, *m.*

Nebenzimmer, *n.*, *f.* Nebenstube.

Nebenzweck, *m.*, δευτερεῦον (ὄχι ὁ κορυφαῖος) σκοπὸς, but secondaire.

Nebenzweig, *m.*, κλωνάρι κοντὰ εἰς ἄλλο, rejeton à côté d'un autre.

Nebst, *prop.* μαζὺ μὲ, avec.

Necken, *v. a.* πειράζω, agacer; ἐνοχλῶ, harceler.

Neckerey, *f.*, τὸ πείραγμα, ἡ πείραξις, agacerie, *f.*

Neckisch, *adj.* γελοιώδης, χαρακτηριστικὸς, drôle, plaisant.

Neffe, *m.*, ὁ ἀνεψιὸς, neveu, *m.*

Neger, *m.*, ὁ μαῦρος (ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, μαυρότερος ἀπὸ Ἀράπην), nègre, *m.*

Negerin, *f.*, ἡ μαύρη (ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν), négresse, *f.*

Nehmen, *v. a.* πέρνω, prendre; einen bey der Hand —, πέρνω τινὰ ἀπὸ τὸ χέρι, prendre qc. par la main; etwas auf sich —, πέρνω τι ἐπάνω μου, se charger de qc.; Schaden —, ζαβώνομαι, πληγώνομαι, se blesser, être blessé; sich (*dat.*) die Mühe —, λαμβάνω τὸν κόπον, prendre la peine; etwas übel —, πέρνω τι εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται, prendre qc. en mauvaise part.

Nehmer, *m. fam. ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κλίαιν νὰ πάρῃ γυναῖκα*, preneur, épousant, *m.*

Nehmlich, *s.* Nähmlich.

Neid, *m.*, *ὁ φθόνος*, envie, jalousie, *f.*

Neiden, *s.* Beneiden.

Neider, *m.*, *ὁ φθονῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ φθονεῖ*, envieux, *m.*

Neidhart (*fam.* Neidhammel), *m.*, *ἄνθρωπος πολλὰ φθονερός*, homme *m.* fort envieux.

Neidisch, *adj. φθονερός, ὁποῦ φθονεῖ*, envieux, jaloux.

Neidnagel (Nietnagel), *m.*, *ἡ ἀνιζάδα (μικρὸν πετζὶ χωρισμένον κοντὰ εἰς τὸ νύχι τοῦ δακτύλου)*, envie (au doigt), *f.*

Neige, *f.*, *ὀλίγον ψαγὶ ἢ πιοτὸν ἐπιλοιπον*, baissière, *f.*, reste, *m.*; *fig.* es geht mit ihm auf die —, *εἶναι κοντὰ νὰ τελειώσῃ, (νὰ χαλασθῇ, νὰ ἀποθάνῃ)*, il va en déclinant.

Neigen, *v. a. κλίνω, λυγίζω, βάνω πλαγίως*, pencher, incliner, baisser; sich —, *κλίνω, ακύπτω, κάμνω προσκύνημαν*, — pencher, se pencher; s'incliner (devant q.); *ἔχω κλίαιν, κλίνω εἰς...* incliner à qc. avoir du penchant pour qc.

Neigung, *f.*, *ἡ κλίσις, πλαγία στάσις*, pente, inclinaison, *f.*; (*meiaφ.*) *ἡ κλίσις, ὄρεξις, ἐπιθυμία*, inclination, *f.*, penchant, *m.*

Nein, *adv. ὄχι*, non.

Nektar, *m.*, *τὸ νέκταρ (πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν)*, nectar, *m.*

Nelke, *f.*, *τὸ καρυόφυλλον*, (Würznelke), oeillet, *m.*; *s.* Würznelke.

Nelkenflor, *f.*, *συλλογὴ ἀνθούντων καρυοφύλλων*, assortiment *m.* d'oeillets en fleur.

Nelkenöhl, *n.*, *λάδι ἀπὸ καρυοφυλλα*, essence *f.* de girofle.

Nelkenpfeffer, *m.*, *βλαστάρι γαρυφύλλου*, oeilleton, *m.*

Nelkenstock, *m.*, *ἡ καρυοφυλλιὰ (γαροφυλλιά)*, pied *m.* d'oeillet.

Nennen, *v. a. ὀνομάζω*, nommer, appeler.

Nenner, *m.*, (in der Rechenkunst), *ὁ παρονομαστὴς (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν)*, (arithm.) dénominateur, *m.*

Nennwort, *n.*, *τὸ ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικὴν)*, (gramm.) nom, *m.*

Nerv, *m.* (Nerve, *f.*), *τὸ νεῦρον*, nerf, *m.*

Nervenfieber, *n.*, *νευρώδης θέρμη*, fièvre *f.* nerveuse.

Nervenkrankheit, *n.*, *νευρώδης ἀῤῥωστία*, maladie *f.* nerveuse.

Nervenschlag, *m.*, *νευρώδης ἀποπληξία*, apoplexie *f.* nerveuse.

Nervenstärkend, *adj. ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὰ νεῦρα*, nervin.

Nervensystem, *n.*, *τὸ νευρῶδες σύστημα*, genre *m.* nerveux.

Nervenwärzchen, *n. pl. αἱ θηλαὶ (αἱ λεπτὰ ἄκρα) τῶν νεύρων*, papilles *f. pl.* des nerfs.

Nervig, *adj. νευρώδης, νευρῶδες, δυνατὸς, ἰσχυρὸς*, fort, nerveux, robuste.

Nessel, *f.*, *ἡ τζικνίδα, τζαουτζίκα*, ortie, *f.*

Nesselfieber, *n.*, Nesselsucht, *f.*, *ἡ λοιμικὴ θέρμη*, fièvre ortiée.

Nesseltuch, *n.*, *ἡ μουσελίνα*, mousseline, *f.*

Nest, *n.*, *ἡ φωλιά*, nid, — eines Raubvogels, *φωλιὰ ἁρπακτικοῦ ὀρνέου*, aire un oiseau de proie), *f.*; *fam.* (*ἀχαμνὸν*) *κρεββάτι*, lit, *m.*, couche, *f.*; *fig.* *μικρὰ (ἀχρεία) πόλις*, coque, *f.*

Nestel, *f.*, (*m.*), *ἡ κορδέλα, τὸ γαϊτάνι*, aiguillette, lacet, *m.*

Nestor, *n.*, *τὸ πρόσωπον*, chet, *m.*

Nestelstift, *m.*, *βελόνη εἰς τὴν ἄκραν τῆς κορδέλλας*, ferret, *m.*

Nestelschelchen, *n.*, *τὸ τελευταῖον ὁμοιόπουλον τὸ ὁποῖον ἐβγῆκε*, culot, *m.*; (auch Nestlhärchen), *τελευταῖον (ηγαπημένον) παιδάκι*, culot (*en parlant* d'un enfant), *m.*

Nestling, *m.*, *μικρὸν πουλάκι τὴν φωλεάν*, oiseau *m.* qui

Nett, *adj. ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος*, net, propre, élégant

Nettigkeit, *f.*, *ἡ ὡραιότης, μορφὴ, νοστιμάδα*, netteté, propreté, élégance, *f.*

Netto, *adv. σωστὰ (ὁμολογούμενα διὰ λογαριασμοὺς, διὰ πραγματείαν)*, justement,

Netz, n., τὸ δίκτυον, filet, rets, panneau, m.; (im Bauche), τὸ ἐπίπλοον (εἰς τὴν κοιλίαν), épiploon, m.; (von Kälbern, Lämmern), ἐπίπλοον (μοσχάριον, ἀρνίσιον), crépine (de veau, d'agneau), f.

Netzbruch, m., ἐπιπλοοκήλη, σπασμὸς τοῦ ἐπιπλόου, épiplocèle, f.

Netzen, v. a. βρέχω, mouiller, arroser.

Netzförmig, adj. δικτυοειδής, retiforme, réticulaire.

Netzhaut, f., Netzhäutchen, n., (im Auge), ἡ δικτυοειδὴς χιτών, τὸ λεπτὸν πιτὰ εἰς τὸ πλέον ἐνδότερον μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ, rétine, f.

Neu, adj. νέος, καινούριος, nouveau, neuf, frais, récent, moderne; ein neues Kleid, ἓνα νέον φόρεμα, un habit neuf; eine neue Magd, καινούρια δουλεύτρα, une nouvelle servante. Die Neuern, οἱ νεώτεροι (οἱ τωρινοί), les modernes, m. pl.

Neuaufgelegt, adj. νεοτυπωμένος, ἐκ δευτέρου τυπωμένος, réimprimé.

Neubacken, adj. νεοψημένος, frais, tendre; neubackenes Brod, σύνορον ψωμί, (se dit du pain).

Neubruch, m., Neuland, n., γῆ νεοεργασμένη, novale.

Neuerung, f., τὸ νέον (καινῶς μαντάτον), nouveauté, f., nouveau, m.; was giebt es Neues? τί νέα; (τί μαντάτα;) qu'y a-t-il de nouveau?

Neuerdings, adv. ἐκ δευτέρου, de nouveau; πρὸ ὀλίγου, nouvellement.

Neuerer, m., ὁ νεωτεριστής, novateur, m.

Neuerlich, adv. νεωστί, πρὸ ὀλίγου, nouvellement, depuis peu.

Neuerung, f., ὁ νεωτερισμός, καινουρια μεταβολή (ἀλλ' ὄχι καλή), innovation, nouveauté, f.

Neuerungssucht, f., ἡ ἐπιθυμία διὰ νεωτερισμόν, manie f. d'innover; (in der Sprache), νεολογισμός, néologisme, m.

Neugeboren, adj. νεογεννημένος, νεογέννητος, nouveau-né.

Neugier, Neugierde, f., ἡ περιέργεια, curiosité, f.

Neugierig, adj. περίεργος, curieux.

Neuheit, f., τὸ νέον, τὸ καινούριον, nouveauté, f.

Neuigkeit, f., τὸ νέον, ἡ νέα εἴδησις, nouvelle, nouveauté, f.

Neujahr, n., τὸ νέον ἔτος, nouvel an, m.

Neujahrgeschenk, n., δῶρον διδόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, étrennes, f. pl.

Neujahrstag, m., ἡ ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους, jour m. de l'an.

Neujahrswunsch, m., εὐχὴ εἰς τὸ νέον ἔτος, souhait m. de bonne année.

Neulich, adj. πρὸ ὀλίγου γενόμενος, dernier; adv. νεωστί, πρὸ ὀλίγου, dernièrement, nouvellement.

Neuling, m., ὁ ἀρχάριος, ἀμπὴς, novice (dans un art etc.), m. f.

Neumodisch, adj. κατὰ τὴν νέαν μόδαν κατασκευασμένος, nouveau, de ou à la nouvelle mode.

Neumond, m., ἡ νουμηνία, τὸ νέον φεγγάρι, nouvelle lune, f.

Neun, nu. ἐννέα, (ἐννεά), neuf.

Neunauge, f., ὁ πυρλίνος, ἡ μύραινα, (ψάρι), lamproie, f.

Neune, f., Neuner, m., τὰ ἐννέα, neuf, m.

Neuneck, n., ἐννεάγωνον, ennéagone, m.

Neunerley, ndj. indecl. ἐννέα λογιῶν, de neuf sortes.

Neunfach, -fältig, adj. ἐννεαπλάσιος, neuf fois autant.

Neunhundert, nu. ἐννεακόσιοι, —αι (αις), —α, neuf cent.

Neunjährig, adj. ἐννεαετὴς, ἐννέα χρόνων, de neuf ans.

Neunmal, ndv. ἐννέα φοραῖς, neuf fois.

Neunmalig, adj. ὁποῦ γίνεται ἐννέα φοραῖς, qui se fait neuf fois.

Neunmonatlich, adj. ἐννεάμηνος, ἐννέα μηνῶν, de neuf mois.

Neunstündlich, adj. ἐννέα ὡρῶν, de neuf heures.

Neuntägig, adj. ἐννεαήμερος, ἐννέα ἡμερῶν, de neuf jours.

Neuntausend, nu. ἐννέα χιλιάδες, neuf mille.

Neunte, adj. ἔνατος, neuvième; der — (des Monats), ἡ ἐννέα (τοῦ μηνός), le neuf (du mois).

Neunthalb, adj. indecl. ἐπτὰ ἥμισυ, ὀκτὼ καὶ μισόν, huit et demi.

Neuntel, n., τὸ ἔνατον (μέρος), ἐννεατημόριον, un neuvième.

Neuntödter, *m.*, *εἶδος γεφυρικοῦ (μικροτέρου)*, lanier. *m.*

Neunzehn, *nu. δεκαεννέα, (δεκαεννιά)*, dix-neuf.

Neunzehnte, *adj. δέκατος ἔνατος*, dix-neuvième; der — (des Monats), *ἡ δέκα ἐννιὰ (τοῦ μηνός)*, le dix-neuf (du mois).

Neunzig, *nu. ἐννενήκοντα, ἐννενηντα*, quatre-vingt dix, nonante.

Neunzigste, *m.*, *ἐννενηντοστός*, nonagénaire, *m.*; (im Pikettspiel), *ἐννενήντα ὁποῦ μετρᾶ τις ἀντὶ τριάντα (εἰς τὸ παιγνίδι τὸ λεγόμενον πικέτο)*, repic (au jeu de piquet), *m.*

Neunzigjährig, *adj. ἐννενηντοετής, ἐννενήντα χρόνων*, nonagénaire (*adj.*).

Neunzigste, *adj. ἐννενηκοστός*, quatre-vingt dixième, nonantième.

Neustadt, *f.*, *νέα πόλις*, ville *f.* neuve.

Neutral, *adj. οὐδέτερος, ἀδιάφορος (εἰς τὸν πόλεμον δύο δυνάμεων)*, neutre.

Neutralität, *f.*, *ἡ οὐδετερότης*, neutralité, *f.*

Neutrum, *n.*, *οὐδέτερον (ὄνομα καὶ ῥῆμα, εἰς τὴν γραμμ.)*, (gramm.) nom neutre; verbe neutre, *m.*

Nicht, *adv. οὐ*, ne, ne pas, ne point; nicht nur — sondern auch, *οὐχὶ μόνον — ἀλλὰ καί*, non seulement — mais (aussi).

Nicht, *n.*, *ἀτάκτη ἀντιμωνία ἀηδυκοῦ, τσιπία, (σκόνη εἰς ἰατρική)*, spode, tutie, *f.*

Nichtachtung, *f.*, *ἡ ἀμέλεια, nēgligence, f.*; *ἡ καταφρόνησις*, mépris, *m.*

Nichtarzt, *m.*, *ὁ μὴ ὢν ἰατρὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἰατρός*, celui qui n'est pas médecin.

Nichtbefolgung, *f.*, *ἡ μὴ γενομένη ἐξακολούθησις*, inexécution, *f.*

Nichte, *f.*, *ἡ ἀνεψιά (ἀδελφιδῆ)*, nièce, *f.*

Nichterfüllung, *f.*, *ἡ μὴ γενομένη ἐκτέλεσις ἢ ἀποπλήρωσις*, négligence *f.* de ne pas remplir sa promesse.

Nichterscheinung, *f.*, *ἀπείθεια εἰς ἐγκάλεσιν χριτηρίου*, contumace, *f.*, défaut, *m.*

Nichtig, *adj. οὐδετιπατένιος, μάταιος, ἄκυρος*, nul, vain, frivole.

Nichtigkeit, *f.*, *ἡ οὐδένεια*, nullité, *f.*; *τὸ μάταιον*, la frivolité, vanité.

Nichts, *πάντων* — *δὲν, οὐδέν*, rien, néant, *m.*

Nichts desto weniger, *adv. (οὐδὲν ἧττον) μὲ ὅλον τοῦτο*, néanmoins.

Nichtsein, *n.*, *τὸ μὴ ὑπάρχειν, τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τι*, non-être, *m.*, non-existence, *f.*

Nichtsbedeutend, *adj. ὁποῦ δὲν σημαίνει πάντων*, qui ne signifie rien; *f.* Unbedeutend.

Nichtsnützig, *adj. ἀνωφελής*, inutile.

Nichtswürdig, *adj. οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός*, de rien, de néant, vil, futile.

Nichtswürdigkeit, *f.*, *τὸ οὐτιδανόν*, vileté, futilité, *f.*

Nichtvollziehung, *f.*, *ἡ μὴ ἐκτέλεσις*, inexécution, *f.*

Nickel, *m.*, *γερμ. ἀχαλία νίκελ*, garce, guenipe, *f.*

Nickel, *m.*, (ein Halbmetall), *ἡμιμέταλλόν τι περιέχον ἀρσενικόν*, nickel (demi-métal).

Nicken, *v. n. νεύω (μὲ τὸ κεφάλι)*, faire signe de la tête (schlummern), *κοιμοῦμαι ὄρθιος (καθήμενος)*, sommeiller (étant assis).

Nie, Niemals, *adv. οὐδέποτε, κανμίαν φορὰν*, jamais.

Nieder, *adv. κάτω, κατὰ τὰ* à bas.

Niederbeugen, *v. a. λυγίζω, τὰ γῶ κατὰ γῆς*, courber, baisser (*metaph.*) *ἀλίβω, συνθλίβω κάτω τὴν καρδίαν*, affliger, accabler, décourager.

Niederbrechen, *v. a. χαλνῶ κλίζοντας, τζακίζω καὶ ἀλλοιῶ καπὰ γῆς*, abattre, démolir.

Niederbrennen, *v. n. καίομαι ἕως τὸ θεμέλιον*, brûler fond en comble, réduire en cendres; *v. n.* niederbrannt sein, être reduit en cendres.

Niederbücken, sich, *v. n. σκύπτω κάτω*, se baisser.

Niederdonnern, *v. a. βροντῶ κάτω (ὡς μὲ κεραυνόν)*, foudroyer (*prop.* et *fig.*)

Niederdrücken, *v. a. καταβάλλω, σφίγγω κάτω*, fouler; (*metaph.*) *συναλίβω, κόπτω τὴν καρδίαν*, déprimer, affliger.

Niedere, *adj. χαμηλός, ταπεινός, fig.* bas, humble.

Niederfahren, *v. n. κατεβαίνω μὲ ὁρμήν*, descendre (*neuement*); *v. a. ῥίπτω τὰ σπρώχνοντας μὲ ὁρμήν κάτω*, renverser, (en heurtant avec une voiture).

Niederfallen, *v. n. πίπτω κάτω*, tomber; auf die Knie —, *πίπτω εἰς τὰ γόνατα*, se mettre à genoux, se prosterner.

Niedergang, *m.*, *ἡ δύσις (τοῦ ἡλίου κτλ.), τὸ δυτικὸν μέρος*, couchant, *m.*

Niedergerichte, *n. pl. τὸ κατώτερον κριτήριον*, basse justice, *f.*

Niedergeschlagen, *adj. λυπημένος, συντεταλμένος, μελαγχολικός*, abattu, triste, mélancolique.

Niedergeschlagenheit, *f.*, *ἡ λύπη, θλῖψις*, abattement, *m.*, tristesse, *f.*

Niederhauen, *v. n. κόπτω κάτω (ὅλον δένδρα)*; abattre (des arbres etc.); *σκοτώνω κόπτοντας μὲ σπαθί*, massacrer, sabrer.

Niederhocken, Niederkauern, *v. n. κάθομαι διπλοπάνω*, s'accroupir, se blottir.

Niederknien, *v. n. γονατίζω*, s'agenouiller.

Niederkommen, *v. n. γεννῶ* mit einem Kinde —, *γεννῶ ἕνα παιδί*, accoucher.

Niederkunft, *f.*, *ἡ γέννα*, accouchement, *m.*

Niederlage, *f.*, (eines Heeres), *ἡ τύπα, ἡ χαλασμὸς ἑνὸς στρατεύματος*, défaite, déroute, *f.*; (von Waaren), *τὸ μαγαζὶν, magasin, m.*; (für durchgehende Waaren), *ἀποθήκη διὰ πράγματα ὁποῦ μεταφέρονται εἰς ἄλλους τόπους*, entrepôt, *m.*

Niederlassen, *v. a. ἀφήνω κάτω, καταβάζω (ὅλον ἕνα περδέν)*, descendre, baisser (*p. e.* un rideau); sich —, *καταβαίνω*, — descendre; (*v. n.*) *καθίζω*, s'asseoir; *στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον*, s'établir, se fixer, se domicilier en quelque lieu.

Niederlassung, *f.*, *ἡ κατήβασις*, descente (qc.) *f.*; *ἡ καταβασις*, descente (de q.), *f.*; *ἡ στερέωσις κατοικίας εἰς ἕναν τόπον*, établissement (de q. en quelque lieu), *m.*; *ἡ ἀποικία*, établissement, *m.*, colonie, *f.*

Niederlegen, *v. a. βάνω κάτω, βάνω κατὰ γῆς*, mettre bas, mettre à terre, coucher; *βάνω εἰς παρακαταθήκην*, déposer; ein Amt —, *παραιτῶ ἕνα ἐπάγγελμα*, se démettre d'un emploi; die Krone —, *παραιτῶ τὴν κορώνα*, abdiquer la couronne; sich —, *v. r. πλαγιάζω*, se coucher.

Niederlegung, *f.*, *τὸ νὰ βάνῃ τις τι κάτω*, action *f.* de mettre bas etc.; *ἡ παρακαταθήκη εἰς φύλαξιν, εἰς παρακαταθήκην*, consignation (d'une somme etc.); — des Amtes, *ἡ παραίτησις τοῦ ἐπαγγέλματος*, démission (d'une charge), *f.*; — der Krone, *παραίτησις τῆς κορώνας*, abdication *f.*

Niedermachen, *v. n. fig. σκοτώνω (εἰς τὸν πόλεμον μάλιστα)*, tuer, massacrer, faire main basse.

Niedermetzeln, *v. n. σκοτώνω, ἀφανίζω (εἰς τὸν πόλεμον)*, massacrer, tuer.

Niederreißen, *v. n. ῥίπτω κάτω, χαλνῶ (ὅλον ἕνα ὀσπίτιον)*, abattre, démolir, renverser.

Niederreißung, *f.*, Niederreißen, *n.*, *χαλασμὸς (ὀσπιτιοῦ κτλ.)*, démolition, *f.*, renversement, *m.*

Niederreiten, *v. n. ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχοντας μὲ τὸ ἄλογον καὶ ἐπάνω*, renverser en allant à cheval.

Niederrennen, *v. n. ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχοντας καὶ ἐπάνω*, renverser en courant.

Niedersäbeln, *v. a. σκοτώνω κόπτοντας μὲ τὸ σπαθί*, sabrer.

Niedersaufen, *s.* Niedertrinken.

Niederschießen, *v. n. σκοτώνω μὲ τουφεκιὰν, μὲ σκύπταν κτλ.*, tuer d'un coup de fusil etc.; Mauern etc. —, *χαλνῶ μὲ κανονιαῖς*, abattre (des murailles etc.) à coups de canons; *v. n. ῥίπτομαι κάτω, καταβαίνω μὲ ὁρμὴν (ὅλον ὁ ἀέρας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ)*, se précipiter, fondre d'en haut (*p. e.* un aigle).

Niederschlag, *m.*, *ἡ καταχώνιασις, καταβύθισις, τὸ καταχώνιασμα τῶν μεταλλικῶν μορίων εἰς ἕνα ὑγρὸν κτλ.*, (chim.), précipitation, *f.*, précipité, *m.*

Niederschlagen, *v. n. κτυπῶ κάτω*, abattre; *καταβάζω*, baisser; (*metaph.*) *θλίβω, λυπίζω, κόπτω τὴν καρδίαν*, affliger, décourager; (die Augen, die

Wallung), *κόπτω τὴν βράσιν τοῦ αἵματος, καταπαύω*, tempérer, calmer (l'effervescence du sang); (in der Chemie), *καταβυθίζω, κάμνω νὰ καταχαθίσουν τὰ μεταλλικὰ μόρια εἰς ἕνα ὑγρόν*, (chim.) précipiter; *v. n. πίπτω κατὰ γῆς μὲ ὁρμήν*, tomber rudement.

Niederschlagend, *adj. ὁποῦ κόπτει τὴν καρδίαν, ὁποῦ θλίβει*, affligeant, décourageant; — des Mittel, *n., καταπραϋντικὸν ἰατρικόν*, remède tempérant.

Niederschreiben, *v. a. κατωγράφω*, mettre ou coucher par écrit.

Niedersenken, *v. a. καταβάζω*, abaisser, baisser.

Niedersetzen, *v. a. βάνω κάτω, βάνω κατὰ γῆς*, mettre à terre, mettre bas; sich —, *καθίζω*, s'asseoir.

Niedersinken, *v. n. πίπτω κάτω (ἀγαλ' ἀγάλια)*, tomber, se laisser tomber; *καταχαθίζω ἀπὸ τὸ βάρος*, s'affaisser.

Niedersitzen, *v. n. καθίζω*, s'asseoir.

Niedersteigen, *v. n. καταβαίνω*, descendre.

Niederstoßen, *v. a. σαρώχω κάτω, σαρώχω κατὰ γῆς*. — renverser; *σκοτώνω τρυπῶντας με σπαθὶ κτλ.*, tuer, poignarder.

Niederstrecken, *v. a. ἐξαπλώνω (τινὰ) κατὰ γῆς, (μάλιστα σκοτώνοντάς τον)*, étendre (q.) par terre (*surtout* en le tuant).

Niederstürzen, *v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς*, précipiter, renverser; *v. n. ῥίπτομαι, πίπτω κατὰ γῆς (μὲ ὁρμήν)*, tomber, s'abattre.

Niederträchtig, *adj. οὐτιδανός, ποταπός, ἀχρεῖος*, bas, vil, lâche.

Niederträchtigkeit, *f., ἡ οὐτιδανότης, ἀχρειότης*, bassesse, lâcheté, *f.*

Niedertreten, *v. a. καταπατῶ*, fouler; die Schuhe —, *σταβαίνω τὰ παπούτζια, χαλνῶ τὰ παπούτζια εἰς τὴν πέρναν*, éculer les souliers.

Niedertrinken, *v. a.* (*pop.* Niedersaufen), einen, *πίνω μαζὺ μέ τινα ἕως νὰ μεθύσῃ ὁ ἄλλος*, achever q., le mettre sous la table.

Niederung, *f., χαμηλὸς τόπος*, lieu bas, *m.*, partie *f.* basse d'une contrée.

Niederwärts, *adv. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον*, vers le bas, en descendant.

Niederwerfen, *v. a. ῥίπτω κάτω, ῥίπτω κατὰ γῆς*, jeter à terre, terrasser, renverser.

Niederziehen, *v. a. σύρνω κάτω, τραβῶ κάτω*, tirer en bas, tirer par terre.

Niedlich, *adj. ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος*, (*λέγεται κυρίως διὰ μικρὰ πράγματα*), mignon, joli, élégant.

Niedlichkeit, *f., ἡ ὡραιότης, νοστιμότης*, mignardise, élégance, *f.*

Niedrig, *adj. χαμηλός*, bas; (*mésap.*) *ταπεινός, οὐτιδανός*, bas, vil.

Niedrigkeit, *f., ἡ χαμηλότης*, bassesse, *f.*; *ἡ ταπεινότης, οὐτιδανότης*, *fig.* bassesse, vileté, *f.*

Niemals, *f.* Nie.

Niemand, *οὐδείς, κανεὶς (νέας)* — *δέν*, personne, aucun.

Niere, *f., τὸ νεφρόν*, rognon, *m.*; ebbare — *f.* einiger Thiere, *τὰ νεφρία (μερικῶν ζώων ὁποῦ τρώγονται)*, rognons.

Nierenbraten, *m.*, Nierenstück, *n.*, *ψητὸν μὲ τὸ νεφρόν*, *f.* de veau.

Nierenkrankheit, *f., νεφρίτις, ἀρρωστία νεφρητική*, maladie des reins, néphrétique, *f.*

Nierenstein, *m., πέτρα εἰς τὰ νεφρία*, pierre *f.* dans les reins.

Nieseln, *v. n. ὁμιλῶ μὲ μύτην*, nasiller.

Niesen, *v. n. πταρνίζομαι*, éternuer.

Niesewurz, *f., ὁ ἑλλέβορος, σκάφη*, ellébore, *m.*

Nießbrauch, *m., ἡ χρῆσις ἐπαδημάτων ἑνὸς ἀποθανόντος, ὑπαπίου κτλ. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον τινά*, usufruit, *m.*

Niete, *f., καρφὶ μικρόν, πρόσωπον, m.*, rivure, *f.*; (in der Lotterie), *ἄδειον νούμερον, χάνει (εἰς τὴν λοταρίαν)*, blanc, billet *m.* blanc de loterie.

Nieten, *v. a. περνῶ μὲ καρφιὰ καρφιὰ*, river.

Niethammer, *m., σφυρὶ μὲ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ καρφία*, marteau *m.* à river.

Nietnagel, *s.* Neidnagel.

Nimmer, Nimmermehr, *adv. οὐδέποτε, καμμίαν φορὰν — δέν*, jamais.

Nimmersatt, *m., fam. ὁ ἐγόρασταρος*, homme *m.* insatiable.

Nippen, *v. a.* et *n. συχνορουφῶ, πίνω ὀλίγον μόνον*, buveter, siroter.

Nirgend, Nirgends, *adv. πουθενά — δέν, εἰς κανένα τόπον, εἰς κανένα μέρος — δέν*, nulle part, en aucun lieu.

Nische, *f., s.* Blende.

Nitze, *f., ἡ κόνιδα τῶν ψειρῶν*, lente, *f.*

Nitzen, *v. n. ψωλεύω, κάμνω κόνιδες*, nicher.

Niu, *m., τὸ στοιχεῖον, πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ὑπόγεια*, ondin, *m.*

Nixe, *f., γυναικεῖον πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ὑπόγεια*, ondine, *f.*

Noch, *conj. ἀκόμη, ἀκόμα, ἔτι*, encore; — nicht, *ἀκόμη δέν*, pas encore; weder —, *f.* Weder.

Nochmalig, *adj. ὁποῦ γίνεται πάλιν*, répété, réitéré, itératif.

Nochmals, *adv. πάλιν, ἀκόμη μίαν φορὰν, ἄλλην μίαν φορὰν*, encore une fois, de nouveau.

Nomaden, *m. pl., νομάδες, ξεσηκωμένοι ἀπὸ τόπον εἰς τόπον μὲ τὰ κοπάδια τους*, peuples *m. pl.* nomades.

Nominativ, *m., ἡ ὀνομαστικὴ (εἰς τὴν γραμμ.)*, (gramm.) nominatif, *m.*

Nonne, *f., ἡ καλογρηά, (ἱερομονίχη)*, religieuse, *f.*

Nonnenkloster, *n., μοναστήριον καλογρηῶν*, couvent *m.* de filles.

Noppen, *v. a. κουρεύω ταῖς ἄκραις τρίχες εἰς τὸ ὑφάσμα*, noper, éplucher.

Nord, Norden, *m., ὁ βορέας, τὸ βόρειον μέρος, ἡ ἄρκτος*, nord, septentrion, *m.*

Nordisch, *adj. βόρειος*, du nord; die nordischen Mächte, *al δυνάμεις εἰς τὸν βορέαν, (ἐννοοῦνται ἡ Ρωσσία, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Δανεμάρκα)*, les puissances du nord, (c'est à dire: la Russie, la Suède et le Danemarc).

Nördlich, *adj. βόρειος, βορειακὸς*, du nord, boréal, septentrional.

Nordlicht, *n.*, Nordschein, *m., φαινόμενόν τι φωτεινὸν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν βορέαν ὅμοιον μὲ τὴν χαραυγὴν τῆς ἡμέρας*, aurore *f.* boreale.

Nordost, *m., τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος*, nord est, *m.*; *ὁ ἀνατολικο-βόρειος ἄερας*, le nord-est (vent du n. e.).

Nordöstlich, *adj. ἀνατολικο-βόρειος*, du nord-est.

Nordpol, *m., ὁ ἀρκτικὸς πόλος, βόρειος πόλος*, pôle *m.* arctique.

Nordsee, *f., ἡ βορεινὸς θάλασσα, ἡ γερμανικὴ θάλασσα*, mer *f.* du nord.

Nordseite, *f., τὸ βόρειον μέρος*, côté *m.* du nord.

Nordstern, *m., τὸ ἀστρον τοῦ (ἀρκτικοῦ) πόλου*, étoile *f.* polaire.

Nordwest, *m., τὸ δυτικο-βόρειον μέρος*, nord-ouest, *m.*; *ὁ δυτικο-βόρειος ἄερας*, le nord-ouest (vent du n. o.).

Nordwestlich, *adj. δυτικο-βόρειος*, du nord-ouest.

Nordwind, *m., ὁ βορέας, ὁ βόρειος ἄερας*, le vent du nord, le nord (*poet.* borée, aquilon, *m.*).

Nörz, *m., ἡ νοῦρκα, (ζῶον ὁμοιάζον μὲ κουνάβι)*, espèce de martre *f.* des bois.

Nößel, *n., μέτρον τι διὰ ὑγρὰ (περιέχον μισὴν ὀκκά)*, chopine, *f.*

Notarius, Notar, *m., ὁ νοτάριος*, notaire, *m.*

Note, *f., ἡ σημείωσις, τὸ σχόλιον*, note, remarque, *f.*; (Musiknote), *νότα μουσικὴ*, note (de musique), *f.*

Notenbuch, *n., βιβλίον μουσικὸν μὲ νότας*, livre *m.* de musique.

Notenpapier, *n., χαρτὶ διὰ νότας μουσικὰς*, papier *m.* de musique.

Notenschreiber, *m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀντιγράφει μουσικὰ κομμάτια μὲ νότας*, noteur, *m.*

Noth, *f., ἡ ἀνάγκη*, nécessité, *f.*; besoin, *m.*; (Bedrängniß), *ἡ στενοχωρία, θλῖψις*, peine, urgence, *f.*; (Dürftigkeit), *(ἄκρα) πτωχεία*, indigence, *f.*; (Gefahr), *κίνδυνος*, danger, péril, *m.*

Noth, *adv. ἀνάγκη*, nécessairement; es thut — *εἶναι ἀνάγκη*, il

est nécessaire; *fam.* es thut mir —, πρέπει νὰ πάγω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, il me prend un besoin.

Nothanker, *m.*, ἄγκυρα τὴν ὁποίαν βλέπουν εἰς καιρὸν ἀνάγκης, ancre *f.* de la cale.

Nothbrunnen, *m.*, νεροφυλάκιον διὰ καιρὸν πυρκαϊᾶς, reservoir *m.* pour les incendies.

Nothdringend, *adj.* πολλὰ ἀναγκαῖος, urgent.

Nothdurft, *f.*, ἡ ἀνάγκη, τὰ ἀναγκαῖα, ἡ χρεία, nécessité *f.*; besoin, *m.*; le nécessaire; seine Nothdurft verrichten, κάμνω τὸ ἀναγκαῖον μου, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον (ἀμιλῶντας μὲ τιμήν), faire ses nécessités.

Nothdürftig, *adj.* τόσον ὅσον χρειάζεται, ὅσον εἶναι ἀνάγκη, suffisant (en cas de besoin); πτωχός, nécessiteux, indigent; s. Dürftig.

Notherbe, *m.*, νομικὸς κληρονόμος, légitimaire, *m.*

Nothfall, *m.*, nur: im Nothfall, εἰς καιρὸν ἀνάγκης, en cas de besoin.

Nothhelfer, *m.*, βοηθὸς εἰς καιρὸν ἀνάγκης, aide *m.* au besoin.

Nothhülfe, *f.*, βοήθεια εἰς καιρὸν ἀνάγκης, aide *f.* au besoin.

Nothgedrungen, *adj.* βιασμένος ἀπὸ τὴν (ἄκραν) ἀνάγκην, contraint par la nécessité.

Nöthig, *adj.* ἀναγκαῖος, nécessaire.

Nöthigen, *v. a.* ἀναγκάζω, contraindre, obliger, forcer; zum Essen —, βιάζω τινὰ νὰ φάγῃ (δηλαδὴ μὲ παρακλήσεις), prier, inviter q. à manger.

Nöthigung, *f.*, ὁ ἀναγκασμός, contrainte, *f.*

Nothleidend, *adj.* στενοχωρημένος, κινδυνεύομενος εἰς στενοχωρίαν, qui souffre, qui est en danger; πτωχός, nécessiteux, indigent.

Nothzüchtigen, *v. a.* βιάζω βίαν εἰς χάρην ἢ γυναῖκα, violer, forcer (une fille, une femme).

Notiren, *v. a.* σημειώνω, noter.

Notiz, *f.*, ἡ εἴδησις, connaissance, *f.*; Notiz nehmen, (von einer Sache) ἔχω (εἴς ἕνα πρᾶγμα), prendre connaissance de q.; σημειώνω σημείωσιν (δι' ἕνα πρᾶγμα), noter q.

Notorisch, *adj.* φανερός, notoire

November, *m.*, ὁ Νοέμβριος (μὴν), Novembre, *m.*

Nu, im Nu, εἰς μίαν στιγμήν, εἰς μίαν ὥραν ὑφ' ἡλίου, dans un instant, en un clin d'oeil.

Nüchtern, *adj.* νηστικός, ἀκόμη δὲν ἔφαγε, à jeun (nicht betrunken), ἀμέθυστος, ὁποῦ δὲν εἶναι μεθυσμένος, désenivré; σώφρων, μέτριος εἰς τὸ φαγοπότιον, sobre — werden, ξεμεθύω, désenivrer (*v. n.*).

Nüchternheit, *f.*, ἡ κατάστασις ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔφαγε, état *m.* de celui qui est à jeun; ἡ ἀμεθυσία, état de celui qui est désenivré; μετριότης εἰς τὸ φαγοπότιον, sobriété, *f.*

Nudel, *f.*, ὁ φιδές, (φαγέ), vermicelle, *f.*; (für Gänse etc.), ζωμάρι μὲ τὸ ὁποῖον τρέφουν ταῖς χῆνες κτλ., pâte (pour les oies etc.).

Nudelholz, *n.*, ξύλον ἢ κύλινδρος διὰ ἁπλόνει, rouleau *m.* pour faire des vermicelles.

Nudeln, *v. n.* (Gänse), παχύνω χήνας βιάζοντάς τους νὰ καταπίνουν βώλους ἀπὸ ἀλεύρι, donner des pâtons aux oies.

Null, *f.*, τὸ μηδενικὸν (σημεῖον ἀριθμητικόν), (ἡ νοῦλλα), zéro, *m.*

Null, *adj.* — und nichtig, ἄκυρος, nul.

Numerieren, *v. n.* ἀριθμῶ, (a-ritha.) nombrer; σημειώνω μὲ ἀριθμοὺς (μὲ νούμερα), numéroter.

Nummer, *f.*, ὁ ἀριθμός, τὸ σημάδιον, numéro, *m.*

Nun, *adv.* τώρα, νῦν, à présent, maintenant, présentement, actuellement; *int.* ἔλα, λοιπόν, eh bien! or sus!

Nunmehr, *adv.* τώρα, κατὰ τὸ παρόν, à présent, maintenant.

Nunmehrig, *adj.* παρών, τωρινός, d'à présent, actuel.

Nuntius, *m.*, ἀποκρισάριος (ἐνοριακὸς) τοῦ Πάπα, nonce, *m.*

Nur, *conj.* μόνον, seulement, que; nicht nur —, sondern auch, οχι μόνον . . . ἀλλὰ καὶ, non seulement . . ., mais encore; — *adv.* τώρα μόνον, il n'y a qu'un moment; er ist nur gekommen, τώρα μόνον (αὐτὴν τὴν στιγμὴν μόνον) ἦλθε, il ne fait que d'arriver.

Nuß, *f.*, τὸ καρύδι, noix, *f.*

Nußbaum, *m.*, ἡ καρυδιά, noyer, *m.*

Nußbaumen, «bäumen, *adv.* ἀπὸ ξύλον τῆς καρυδιᾶς, de bois de noyer.

Nußfarben, Nußbraun, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ξύλου τῆς καρυδιᾶς, couleur de bois de noyer.

Nußhacker, «häher, *m.*, δρυοκολάπτης, καρυοφάγος, (πουλλί), casse-noix (oiseau), *m.*

Nußkern, *m.*, τὸ καρύδι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ τζίφλιον, cerneau, *m.*

Nußknacker, *m.*, τζιμπίδι τι μὲ τὸ ὁποῖον τσακίζουν τὰ λεπτόκαρα, casse-noisette, *f.*

Nußöhl, *n.*, τὸ καρυδέλαιον, huile *f.* de noix.

Nußschale, *f.*, die gelbe —, τὸ πράσινον ξεφλούδισμα τῶν καρυδίων, brou, *m.*; die harte —, τὸ καρυδότσιφλον, coque *f.* de noix.

Nuth, *f.*, χαραχμιὰ εἰς συνδί διὰ νὰ βάλλῃ τις αὐτὴν ἄλλο συνδί, rainure, *f.*

Nutzanwendung, *f.*, ἡ ἠθικὴ ἐφαρμογή, application, morale (d'une fable), *f.*

Nutzbar, *adj.* εὔχρηστος, χρήσιμος, καλὸς εἰς χρῆσιν, utile, avantageux.

Nutzen, Nützen, *v. n.* ὠφελῶ, être utile, être avantageux; *v. a.* ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν μου, profiter (de qc.), mettre (qc.) à profit, faire usage (de qc.).

Nutzen, *m.*, τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια, χρῆσις, utilité, *f.*, avantage, profit, usage, *m.*

Nutzholz, *n.*, ξύλον διὰ κτίσιμον, bois vif, bois exploitable.

Nützlich, *adj.* ὠφέλιμος, utile.

Nützlichkeit, *f.*, ἡ ὠφελιμότης, utilité, *f.*

Nutzlos, *adj.* ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, inutile, infructueux.

Nutznießer, *m.*, ὁ ἀπολαύων τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ ὅτου ἀνήκει εἰς ἄλλον τινά, usufruitier, *m.*

Nutznießung, *f.*, ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ, ἀσπιτιοῦ κτλ. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον, usufruit, usage, *m.*, jouissance, *f.*

Nutzung, *f.*, ἡ χρῆσις, μεταχείρισις, usage, *m.*

Nymphe, *f.*, ἡ νύμφη, (ημιθέα (εἰς τὰ δάση ἢ εἰς τὰ νερὰ, κατὰ τὴν μυθολογίαν), nymphe, *f.*

O.

O! ὦ! oh! ah!

Ob, *conj.* ἄν, εἰ; que.

Obacht, *f.*, ἡ προσοχή, soin, *m.*, garde, *f.*; in Obacht nehmen, προσέχω, παραιτηρῶ, prendre garde (à qc.), observer.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Obbemeldet, *adj.* ἄνω εἰρημένος, προειρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Obdach, *n.*, ἡ σκέπη, toit, *m.*; κάθε τόπος σκεπασμένος, couvert, *m.*; κονάκι, logement, *m.*

Obelisk, *m.*, ὁ ὀβελίσκος, στῦλος ὑψηλὸς τετραγωνικός, obélisque, *m.*

Oben, *adv.* ἄνω, ἐπάνω, en haut, au haut; dessus, au-dessus.

Oben an, *adv.* εἰς τὸ ἄνω μέρος, au haut bout, en haut; *fig.* εἰς τὴν δεξιάν, à la droite; — gehen, πηγαίνω εἰς τὴν δεξιὰν τινος, avoir le pas, avoir la main.

Obenein, Obendrein, *adv.* παράπανω, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις, par dessus, par dessus le marché, en outre.

Obenhin, *adv. fig.* καὶ ἐπιφάνειαν, ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν, superficiellement.

Ober, (der, die, das) obere, *adj.* ἀνώτερος, haut, supérieur; die Obern, ἀνώτεροι, προεστῶτες, les supérieurs.

Ober, *m.*, (in der Karte), ὁ πρῶτος ψάντης (εἰς τὸ παιγνίδι, ὠσὰν χαρτίων εἰς τὴν Γερμανίαν), le premier valet (dans les cartes en Allemagne).

Ober-, (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει)· πρῶτος, ἀνώτερος, ἀρχι —, (dans les mots composés signifie): premier, haut, grand, supérieur, (archi —).

Oberadmiral, *m.*, ὁ ἀρχιναύαρχος, amiral général, *m.*

Oberalte, Oberälteste, *m.*, προεστὼς εἰς συντροφίαν τεχνιτῶν, ancien (d'un corps d'artisans), *m.*

Oberamt, *n.*, ἀνώτερον κριτήριον τοῦ ὁποίου ὁ κριτὴς εἶναι ὁ λεγόμενος Oberamtmann, grand-bailliage, *m.*

Oberamtmann, *m.*, πρῶτος ἐπίτροπος βασιλικὸς καὶ κριτὴς εἰς μίαν ἐπαρχίαν, grand-bailli, *m.*

Oberaufseher, *m.*, πρῶτος ἐπισκήτης, surintendant, *m.*

Oberaufsicht, *f.*, πρώτη ἐπισκεψία, surintendance, *f.*

Oberbefehl, *m.*, ἡ ἡγεμονία, ἀρχιστρατηγία, commandement *m.* en chef.

Oberbefehlshaber, *m.*, ὁ ἡγεμών, ἀρχιστράτηγος, ὁ κυβερνήτης ἐπαρχίας, commandant *m.* en chef.

Oberbein, *s.* Ueberbein.

Oberbett, *n.*, πάπλωμα, lit *m.* de dessus.

Oberchirurgus, *m.*, ὁ πρῶτος χειρουργός, chirurgien major, *m.*

Oberer, *m.*, ὁ ἀνώτερος, προεστώς, ἐπιστάτης, supérieur, *m.*

Obereinnehmer, *m.*, πρῶτος εἰσπράκτωρ (λογοθέτης) τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, receveur *m.* général.

Oberfeldherr, *m.*, ἀρχιστράτηγος, général *m.* en chef.

Oberfläche, *f.*, ἡ ἐπιφάνεια, ἐπιπολή, superficie, surface, *f.*

Oberflächlich, *adj.* ἐπιπόλαιος, καὶ ἐπιφάνειαν, superficiel; *adv.* ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν, superficiellement.

Oberforstamt, *n.*, τὸ πρωτοκριτήριον εἰς τὰς ὑποθέσεις ὅπου ἀνήκουν εἰς τὰ δάση, grurie, grairie, *f.*

Oberförster, *m.*, πρῶτος φύλαξ εἰς ἕνα δάσος εἰς τὸ κυνήγιον, grand-stier, *m.*

Oberforstmeister, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ κυνήγια μιᾶς ἐπαρχίας, grand-maître des rêts.

Oberfuß, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδὸς, coude-pied, *m.*

Obergericht, *n.*, πρῶτον κριτήριον, cour *f.* supérieure; Obergerichte, τὸ δικαστήριον κριτικὸς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, haute justice, *f.*

Obergeselle, *m.*, ὁ πρῶτος τῶν ἁπλῶν τεχνιτῶν, garçon, *m.*

Obergewehr, *n.*, τὰ ὅπλα, δηλαδὴ· τὸ ξίφος ἡ λόγχη, hautes armes, *f.*

Oberhalb, *prp.* et *adv.* ἄνω μέρος, παραπάνω . . ., au-dessus (de), delà.

Oberhand, *f.*, τὸ ἔξω μέρος τῆς χειρὸς, le dessus de la main (Uebergewicht, Vorzug), ὑπεροχὴ, *fig.* le dessus, la préférence; Oberhand behalten, νικᾶν νικητὴς, avoir le dessus.

Oberhaupt, *n.*, ὁ πρῶτος ἄρχων, κυβερνήτης, ἀρχηγός, chef, *m.*

Oberhaus, *n.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ σπιτίου, haut *m.* d'une maison; (in England), ἡ συνέλευσις τῶν ἀρχόντων, τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας, chambre *f.* haute (du parlement d'Angleterre).

Oberhaut, *f.*, »häutchen, *n.*, (ἀνατομ.) ἡ ἐπιδερμὶς, (anat.) surpeau, *f.*, épiderme, *m.*

Oberhemd, *n.*, φανέλλα ἀνώτερον ὑποκάμισον, ὁποὺ βάνουν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο τὸ κοινότερον, chemise *f.* de dessus.

Oberherr, *m.*, ὁ ἡγεμὼν, ἀνώτατος ἐξουσιαστὴς, monarque, souverain, *m.*

Oberherrschaft, *f.*, ἡ ἡγεμονία, ἀνωτέρα ἐξουσία, souveraineté, *f.*

Oberhofgericht, *n.*, τὸ πρῶτον βασιλικὸν κριτήριον, cour *f.* supérieure de justice.

Oberhofmeister, *m.*, πρῶτος ἐπίτροπος ὁσπιτίου, grand-maître d'hôtel, *m.*

Oberhofprediger, *m.*, πρῶτος ἱεροκήρυξ (πρῶτος παπᾶς) τῆς αὐλῆς, premier prédicateur *m.* de la cour.

Oberhofrichter, *m.*, πρῶτος καδῆς κριτὴς, juge *m.* de la cour supérieure de justice.

Oberholz, *n.*, τὰ ὑψηλότερα δένδρα εἰς τὰ δάση, bois *m.* de haute futaie.

Oberkämmerer, *m.*, πρῶτος κελλαρίτης, premier sommelier, *m.*

Oberjägermeister, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν, grand-veneur, *m.*

Oberkleid, *n.*, τὸ ἐπανωφόρεμα, justaucorps, surtout, *m.*

Oberkopf, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, haut *m.* de la tête.

Oberküchenmeister, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης τῶν (αὐλικῶν) μαγείρων, grand-maître de la cuisine.

Oberland, *n.*, ὁ ἀνώτερος, ὑψηλότερος τόπος, haut pays, *m.*

Oberländer, *m.*, ἐγκάτοικος ὑψηλοτέρου τόπου, celui qui est du haut pays.

Oberleder, *n.*, τὸ ἄνω πετσὶ τοῦ παπουτσιοῦ, empeigne, *f.*

Oberlehen, *n.*, τὸ ἀνώτερον ἢ κυριεῦον φέουδον, fief *m.* dominant.

Oberlehnsherr, *m.*, ὁ πρῶτος ἐξουσιαστὴς ἐπάνω εἰς τὸ φέουδον, seigneur suzerain, *m.*

Oberlehnsherrlichkeit, *f.*, ἡ ἐξουσία τοῦ λεγομένου Oberlehnsherr, suzeraineté, *f.*

Oberleib, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, haut du corps.

Oberlippe, Oberlefze, *f.*, τὸ ἄνω χεῖλος, lèvre *f.* de dessus.

Obermeister, *m.*, ὁ πρῶτος μάστορας εἰς μίαν συντροφίαν τεχνιτῶν, maître juré, *m.*

Ober-Officier, *m.*, ἀνώτερος ἀφεντικάλος, haut officier, *m.*

Oberpfarrer, *m.*, ὁ πρῶτος ἐφημέριος, premier pasteur, curé *m.* primitif.

Oberpriester, *m.*, πρῶτος ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, πρωτόπαπας, archiprêtre, pontife, *m.*

Oberrichter, *m.*, πρῶτος κριτὴς, juge *m.* supérieur.

Oberrinde, *f.*, ἡ ἄνω φλοῦδα (τοῦ δένδρου), croûte *f.* de dessus.

Oberrock, *m.*, *s.* Ueberrock.

Obersatz, *m.*, ἡ μείζων εἰς τὸν συλλογισμὸν, la majeure (d'un syllogisme).

Oberschenkel, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ μηροῦ, haut *m.* de la cuisse.

Oberschlächtig, *s.* Ueberschlächtig.

Oberschwelle, *f.*, τὸ ἀνώφλιον, linteau, *m.*

Oberst, *m.*, ὁ τιμιώτερος τόπος (μεταξὺ ἀνθρώπων ἀπὸ καθόντα), place *f.* d'honneur, première place (à une table etc.).

Oberste, *adj.* ἀνώτερος, ὰ, ὴ, τὸ ἄνωθεν, supérieur, haut.

Oberste, (Oberst), *m.*, ὁ χιλίαρχος, ταγματοῦρχης, (καλονέλος), colonel, *m.*

Oberstlieutnant, Oberstlieutnant, *m.*, ὑποχιλίαρχος, ὑποταγματοῦρχης, lieutenant-colonel, *m.*

Oberstwachtmeister, *m.*, ὁ μαῖζορος εἰς τὸ ἱππικὸν, major *m.* de cavalerie.

Oberteil, *m.*, τὸ ἄνω μέρος, partie *f.* supérieure, dessus, haut, *m.*

Obervormund, *m.*, πρῶτος ἐπίτροπος (εἰς ὀρφανὸν), premier tuteur, tuteur *m.* honoraire.

Obervorsteher, *m.*, πρῶτος ἐπισκήτης, intendant, premier directeur, *m.*

Oberwähnt, *adj.* ἄνω εἰρημέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νος, προειρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Oberwärts, adv. ἀπ' ἐπάνω, ἀπὸ τὰ ἄνω μέρος, au-dessus, par-dessus.

Oberweit, f., ἡ οἰκουμένη, ἡ γῆ (εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ὑπογθονίου τόπου), monde m. sublunaire (la terre, la demeure des vivants).

Oberzahn, m., ἀνώτερον ὀδόντι, dent f. de dessus; die Oberzähne, τὰ ἄνω δόντια, les dents de dessus.

Oberzeug, n., τζόχα (εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ἐσωπάνου), étoffe, f.

Obgedacht, Obgemeldet, Obgenannt, adj. ἄνω εἰρημένος, προειρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Obgleich, Obschon, Obwohl, Obzwar, conj. μὲ ὅλον ὅτι, (μὲ ὅλον ὁπού), ἀγκαλὰ καὶ, καίπερ, quoique, bien que.

Obhut, f., ἡ ὑπεράσπισις, σκέπασις, garde, f.

Obig, adj. ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ἄνω εἰρημένος, προειρημένος, ci-dessus mentionné, susdit.

Oblate, f., τὸ βαυλλίνι, μπολλίνι, oublie, f., pain m. à cacheter.

Obliegen, v. n. (einer Sache), καταγίνομαι, ἐπιμελοῦμαι (εἰς μίαν ὑπόθεσιν), s'occuper, travailler à qc.; v. i. es liegt mir, dir ꝛc. ob, εἶναι χρέος μου, χρέος σου κτλ., il est de mon devoir, de ton devoir etc.

Obliegenheit, f., τὸ χρέος, τὸ καθῆκον, devoir, m., obligation, f.

Obligation, f., s. Schuldverschreibung, Schuldschein.

Obrigkeit, f., τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξουσιάζει μίαν πόλιν, les supérieurs, le magistrat.

Obrigkeitlich, adj. τοῦ κριτηρίου, τῶν ἐξουσιαστῶν, du magistrat; eine =liche Person, f., ἄρχοντας διορισμένος εἰς τὸ κριτήριον, un magistrat; =liche Würde, f., ἀξίωμα κριτοῦ, magistrature, f.

Obrist, s. Oberste, m.

Obschon, s. Obgleich.

Obsicht, s. Aufsicht, f.

Obsiegen, v. n. νικῶ, μένω νεκητής, vaincre, remporter la victoire.

Obst, n., τὰ πωρικά, (ὀπωρικά), fruit, fruitage, m.

Obstbaum, m., δένδρον καρποφόρον, arbre fruitier, m.

Obstgarten, m., περιβόλι μὲ δένδρα καρποφόρα, fruitier, verger, m.

Obsthandel, m., πούλησις πωρικῶν, trafic m. en fruitage.

Obsthändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πωρικά, marchand qui trafique en fruitage.

Obsthöke, m., =hökin, f., μεταπουλητὴς καὶ μεταπουλήτρια πωρικῶν, fruitier, m.; fruitière, f.

Obstjahr, n., ein gutes —, χρόνος καρποφόρος εἰς πωρικά, an m. fertile en fruits.

Obstkammer, f., τόπος ὅπου διατηροῦνται τὰ πωρικά, fruiterie, f.

Obstwein, m., ἡ αἴγερα, πιοτὸν ἐξαλμένον ἀπὸ μῆλα ἀπίδια, cidre; poiré m. neux.

Obstzeit, f., καιρὸς τῶν καιρῶν, saison f. des fruits.

Obwalten, v. n. εὑρίσκομαι, ἐπάρχω, se trouver, se trouver, se

Obwaltend, adj. εὑρισκόμενος qui se trouve, existant; obwaltenden Gründen, ἀπὸ αἴτια ὁποῦ εὑρίσκονται ἐκεῖνα τὰ αἴτια, par de quoi.

Obwohl, s. Obgleich.

Ocean, m., ὁ ὠκεανός, ἡ μεγάλη θάλασσα, océan.

Ocher, m., ἡ ὤχρα, χρῶμα κίτρινον, ocre, f.

Ochs, (Ochse), m., τὸ βόδι, βοῦβαλος, ἀνόητος, bœuf, m.; fig. bête.

Ochsenfleisch, n., βόδιον κρέας du bœuf.

Ochsenhaut, f., βόδιον δέρμα peau f. de bœuf.

Ochsenhirt, m., ὁ βουκόλος, βοσκός, bouvier, m.

Ochsenkopf, m., κεφάλι βοδιοῦ tête f. de bœuf; (ein βούβαλος, ἀνόητος, ignorant), fig. pop. un bœuf.

Ochsenmäßig, adj. pop. ἀνόητος, ὡς βούβαλος, (adj.); χονδροειδής, lourd.

Ochsenpost, f., πόστα μὲ βόδια, poste f. aux bœufs; mit der Ochsenpost fahren (μεταφ.) πηγαίνω ἀργὰ γοπορῶ, aller fort lentement.

Ochsenstall, m., ὁ βαθλόπορ

Ochsenzagel, m., βοδινὴ οὐρά, queue f. de bœuf; (ein Gesang), τὸ βαϊγλωσσον, βαϊγλωσσον, (χείλιον τι), (hort.) buglosse.

Octav-Band, m., βιβλίον εἰς σχῆμα ὀγδόον, in-octavo.

Octave, f., ἡ ὀγδόη, οἱ βαθμοὶ τῶν φωνῶν, τὸ ἐπιάγωνον (εἰς τὴν μουσικήν), (mus.) octave, f.

October, m., ὁ Ὀκτώβριος (μήν), Octobre, m.

Oculiren, s. Impfen.

Oculist, m., s. Augenarzt.

Ode, f., ᾠδή, ode, f.

Oede, adj. ἔρημος, desert, désert, vide.

Oether, s. Aether.

Oder, conj. ἤ, ἤτοι, εἴτε (ἤτε), entweder . . ., oder, ἤ . . . ἤ, ἤτε . . . ἤτε, ou . . . ou.

Ofen, m., ἡ σόμπα, poêle, fourneau, m.; (Backofen, Zieofen), ὁ φοῦρνος, four, m.

Ofenbank, f., σκαμνὶ κοντὰ εἰς τὴν σόμπαν, banquette f. à poêle.

Ofengabel, f., κοντάρι (μὲ δίκρανον βάνουν τὰ ξύλα εἰς τὸν φοῦρνον, fourgon, m.

Ofenloch, n., ἡ τρύπα τοῦ φούρνου, τῆς σόμπας, bouche, ouverture f. du fourneau.

Ofenröhre, f., ὁ σωλὴν, τὸ μασοῦρι τῆς σόμπας, ὁ καπνοδόχος τῆς σόμπας, tuyau m du fourneau.

Ofenthür, f., ἡ θύρα τῆς σόμπας, porte f. de fourneau.

Ofenwisch, m., τὸ φουρνοπάνον, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸν φοῦρνον, écouvillon, m.

Offen, adj. ἀνοικτός, ouvert; (aufrichtig), εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του, ouvert, franc, sincère; offener Brief, χρυσόβουλλον βασιλέως (μὲ τὸ ὁποῖον χαρίζεται τινὸς ἕνα προνόμιον), lettres f. pl. patentes.

Offenbar, adj. φανερὸς, manifeste, notoire, évident.

Offenbaren, v. a. φανερώνω, ἀποκαλύπτω, manifester, révéler, découvrir.

Offenbarung, f., ἡ φανέρωσις, manifestation, f.; göttliche —, θεία ἀποκάλυψις, révélation, f.

Offenheit, f., ἡ εἰλικρίνεια, sincérité, franchise, f.

Offenherzig, adj. εἰλικρινὴς, ὁποῦ δὲν κρύπτει τίποτες, ἀπὸ ἐμπιστοσύνη ἐλεύθερα, ouvert, ingénu, franc, sincère.

Offenherzigkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, ingénuité, franchise, f.

Oeffentlich, adj. δημόσιος, κοινὸς εἰς ὅλους, ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ φανερόν, public.

Oeffentlichkeit, f., τὸ νὰ εἶναι τι κοινὸν εἰς ὅλους, τὸ νὰ γένῃ τι εἰς τὸ φανερόν, publicité, f.

Officiant, m., ὁ ἔχων ἐπάγγελμα τι κατώτερον, fonctionnaire, subalterne, m.

Officier, m., ὁ ὑπηρετικάλος, officier, m.

Offizin, f., τὸ ἐργαστήριον, μάλιστα ἡ τυπογραφία, τὸ φαρμακοπωλεῖον, (ἡ ἀποθήκη), τὸ βιβλιοπωλεῖον, imprimerie; apothicairerie; librairie, f.

Oeffnen, v. a. ἀνοίγω, ouvrir; sich öffnen, ἀνοίγω (v. n.), s'ouvrir; den Leib —, κινῶ τὴν κοιλίαν, désopiler, lâcher (le ventre).

Oeffnung, f., τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδις, ouverture, f.; ἡ τρύπα, trou, m.; Oeffnung haben, ἔχω τὸ ἀναγκαῖόν μου, ἡμπορῶ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, avoir le ventre libre, faire ses nécessités.

Oft, adv. συχνὰ, συχνάκις, πολλάκις, souvent, fréquemment.

Oefter, Oftmalig, adj. συχνὸς, συχνότερος, fréquent; adv. συχνότερα, plus souvent.

Oefters, Oftmals, adv. συχνὰ, πεφτάσαις ἡμέρας, souvent, plusieurs fois.

Oheim, m., ὁ θεῖος, (ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός), oncle, m.

Oehl, n., τὸ λάδι, (Ἔλαιον), huile, f.

Oehlbaum, m., ἡ ἐλαιὰ, τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, olivier, m.

Oehlbeere, f., ἡ ἐλαία, ἐλαιὰ, olive, f.

Oehlberg, m., ὁ ἐλαιών, τὸ ὄρος

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν ἐλαιῶν, jardin m. des olives.

Oehlen, v. a. ἀλείφω μὲ λάδι, huiler.

Oehlfarbe, f., χρῶμα ἀνακατωμένον μὲ λάδι, βερνίκι, couleur f. détrempée et broyée avec de l'huile.

Oehlflasche, f., Oehlgefäß, n., Oehlkrug, m., λαδερόν, huilier (vaisseau à huile), m.

Oehlfleck, =fleckeu, m., ἡ λαδιά, λέρα ἀπὸ λάδι, tache f. d'huile.

Oehlgöße, m., ὁ βούβαλος, ἀνόητος, ὅμοιος μὲ εἴδωλον ἄψυχον, câlin, dadais, m.

Oehlhandel, m., ἡ πραγματεία μὲ λάδι, trafic m. en huile.

Oehlhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ λάδι, ὁ λαδοπωλητής, ἐλαιοπώλης, marchand m. d'huile.

Oehlig, adj. λαδερός, ἐλαιώδης, huileux, oléagineux.

Oehlkuchen, m., πήτα μὲ ἐλαιαῖς, πῆτα μὲ λάδι κατασκευασμένη, gâteau m. d'olives; gâteau à l'huile; (aus der Mühle), βᾶλος ἀπὸ τὰ τζέφλια τῶν ἐλαιῶν ἢ ἄλλων φυτῶν λαδερῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐβγαλαν τὸ λάδι, pain m. de colza.

Oehlmalerey, f., ζωγραφία μὲ χρώματα ἀνακατωμένα μὲ λάδι (ἢ μὲ βερνίκι), peinture f. à l'huile.

Oehlmühle, f., μέλος, εἰς τὸν ὁποῦον ἐβγάζουν λάδι ἀπὸ ἐλαιαῖς, ἢ ἀπὸ ἄλλα φυτὰ λαδερά, ὁ ἐλαιόμυλος, moulin m. à huile.

Oehlmüller, Oehlschläger, m., ὁ μυλωνᾶς εἰς ἐλαιόμυλον, huilier, m.; s. Oehlmühle.

Oehlrettig, m., εἶδος ῥαπάνου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν λάδι, olivète, f.

Oehlruß, m., καπνιὰ ἀπὸ καντήλαις, noir m. de lampe.

Oehlträber, =träster, f. pl., τὰ ἐλαιότρυγα, τζέφλια τῶν ἐλαιῶν, grignons d'olives, m. pl., amurgue, f.

Oehlung, f., τὸ ἄλειμμα μὲ λάδι, action f. d'huiler; letzte —, τὸ ἐκχέλαιον (εἰς τοὺς καθολίκους), extrême onction, f.

Oehlzweig, m., κλωνάρι ἐλαιᾶς, rameau m. d'olivier.

Ohm, Ohme, f., μέτρον διὰ κρασὶ (βουτῶ περιέχον 27½ πόδας κυβικὰς τοῦ Παρισίου ἢ 1000 ὑποδεκάμετρα κυβικά), muid (ou un kilolitre), m.

Ohne, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ, sans.

Ohneachtet, Ohngeachtet, s. Ungeachtet.

Ohngefähr, s. Ungefähr.

Ohnmacht, f., ἡ ἀδυναμία, faiblesse, impuissance, f.; ἡ λειποθυμία, λιγοθυμία, défaillance, pâmoison, évanouissement, m.; in Ohnmacht liegen, εἶμαι εἰς λειποθυμίαν, être évanoui, être en défaillance; in Ohnmacht fallen, πίπτω εἰς λειποθυμίαν, λειποθυμῶ, tomber en pâmoison, s'évanouir, se pâmer.

Ohnmächtig, adj. ἀδύναμος, impuissant, ble; λειποθυμημένος, noni, pâmé; ohnmächtig ben, s. in Ohnmacht fal

Ohr, n., τὸ αὐτί, πτίλον, le, f.; (metaph.) ἀκοή, f.; (in einem Buche), λον (εἰς ἕνα βιβλίον) μένον εἰς τὴν ἄκραν, le (dans un livre); (dat.) etwas hinter die schreiben, σημειώνω τι μοῦμαι, se graver q la mémoire, ne pas l'o er hat es hinter den είναι πανοῦργος, διαβολικός, c'est un fin

Ohr, n., ἡ τρύπα (τῆς βελόνης), βελονότρυπα, trou (d'aiguille), m.; nem Gefäße), χερούλι νέχι, anse, oreille, f.

Ohrband, s. Ortband.

Ohrenbeichte, f., ἡ ἐξομολόγησις, confession f. auricu

Ohrenbläser, m., fam. ὁ ριστὴς), ἐκεῖνος ὁπο ψιθυρίζει εἴδησες, ἢ πια μὲ σκοπὸ κακὸ, rapporteur, m.

Ohrenbrausen, n., ἡ βο αὐριγμὸς τοῦ αὐτιοῦ, donnement m. d'oreil

Ohrengehent, Ohrengehänge, n., τὸ σκουλαρίκι, pendant d'oreille.

Ohrenklingen, n., τὸ βόμβ κανδυνίσιμα τοῦ αὐτιοῦ tement m. d'oreille.

Ohrenschmalz, n., κυψέλ ρίον ὁποῦ γίνετα

κὴ, cire f. des oreilles, cumen, m.

Ohrenzeuge, m., αὐτήκοος μάρ ος, témoin m. auriculaire.

Ohrenzwang, m., ὁ πόνος εἰς τὸ αὐτί, ἡ ἀτιαλγία, mal m. d'oreille, otalgie, f.

Ohrfeige, f., τὸ ῥάπισμα, (κοι ος, ὁ πάτζος), soufflet, m.

Ohrfinger, m., ὁ μικρὸς δάκτυλος, τὸ μικρὸν δάκτυλον, doigt m. auriculaire.

Ohrläppchen, n., ἡ ἄκρα τοῦ αὐτιοῦ, lont m. de l'oreille.

Ohrling, Oehrling, m., s. Ohrwurm.

Ohrlöffel, m., ἡ ὠτοξυλυρίδα (τὸ χαλάι, τουρκ.), curette oreille, m.

Ohrring, m., τὸ σκουλαρίκι, boucle f. d'oreille.

Ohrwurm, Oehrling, m., ζωύφιον ὅμοιον μὲ μυρμήγκι, ἐνίοτε ἐμβαίνει εἰς τὸ αὐτί, perce-oreille, f.

Oekonom, m., ὁ οἰκονόμος, γεωργός, économe, agriculteur, m.

Oekonomie, f., ἡ οἰκονομία, γεωργική, économie, agriculture, f.; καλὴ οἰκονομία, οἰκοδεσποσύνη, (bonne) économie, f., ménage, m.

Oekonomisch, adj. οἰκονομικός, économique, ménager.

Oelbaum, m., ὀιδαδάφνη, νηρίον, oléandre, m.

Oele, f., ἡ ἐλαία, ἐλαιά, olive, f.

Oelgarten, m., ἐλαιών, olivaison, f.

Oelfarbe, f., χρῶμα ἐλαιᾶς, couleur f. d'olive.

Oelfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλαιᾶς, de couleur d'olive, olivâtre.

Oelkern, m., πέτρα ἐλαιᾶς, noyau m. d'olive.

Olympiade, f., ὀλυμπιὰς (περίοδος τεσσάρων ἐτῶν), olympiade, f.

Onyx, Onyxstein, m., ὁ ὄνυξ, (τουρκ. τὸ σουλεϊμάνι, λίθος τις πολύτιμος), onyx, m.

Opal, m., τὸ ὀπάλι, λίθος τις πολύτιμος, πολυχρώματος, opale (pierre précieuse), f.

Oper, f., δρᾶμα μουσικὸν, (κωμῳδία ἢ τραγῳδία μὲ τραγούδια), opéra (la pièce), f.

Operist, m., s. Opernsänger.

Operngucker, m., τουρκάτι μικρὸν διὰ τὸ θέατρον, lorgnette f. d'opéra.

Opernhaus, n., τὸ θέατρον (κυρίως διὰ δράματα μουσικὰ), opéra (la maison), m.

Opernsänger, m., τραγουδιστὴς εἰς δράματα μουσικά, chanteur m. de l'opéra.

Opernsängerin, f., τραγουδίστρια εἰς δράματα μουσικά, chanteuse f. de l'opéra.

Opferment, n., ἀρσενικὸν κίτρινον, orpiment, m.

Opfer, n., ἡ θυσία, sacrifice, m., victime, f.; προσφορά, offrande, oblation, f.

Opferaltar, n., βωμὸς διὰ θυσίας, τὸ θυσιαστήριον, autel m. des holocaustes.

Opfergeld, n., ἡ προσφορὰ, (ἄσπρα δίδουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν), offrande, f.

Opfern, v. a. θυσιάζω, sacrifier, immoler, προσφέρω, δίδω (ως δῶρον εἰς τὴν ἐκκλησίαν), offrir, f.

Opfern, n., Opferung, f., τὸ θυσίασμα, ὁ θυσιασμὸς, sacrifice, m., offerte, f.

Opferpriester, m., ὁ ἱερεὺς ὁποῦ θυσιάζει, θύτης, θυσιαστής, sacrificateur, m.

Opferschale, f., κρατὴρ διὰ θυσίαν, patère, f.

Opferthier, n., ζῶον διωρισμένον εἰς θυσίαν, victime, f.

Opium, n., τὸ ὄπιον, ἀφιόνι, opium, m.

Opponent, m., ὁ ἀντιλέγων εἰς μίαν ἀκαδημικὴν φιλονικίαν, argumentant, m.

Optik, f., ἡ ὀπτικὴ ἐπιστήμη, optique, f.

Optikus, m., μηχανικὸς κατασκευάσσος εἰς τὴν ὀπτικὴν, opticien, m.

Optisch, adj. ὀπτικός, optique.

Orakel, n., ὁ χρησμὸς, τὸ μαντεῖον, oracle, m.

Orange, f., τὸ πορτοκάλι, orange, f.

Orangenbaum, m., ἡ πορτοκαλιά, oranger, m.

Orangenblüthe, f., ἄνθος τῆς πορτοκαλιᾶς, fleur f. d'orange.

Orangenfarben/Orangengelb, adj. κίτρινος σὰν τὰ πορτοκάλια, orangé, m.

Orangerie, f., s. Hecke.

Oration, f., s. Rede.

Oratorium, n., μουσικὸν τι κομμάτι ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (mus.) oratorio, m.

Orchester, *n.*, *ἡ ὀρχήστρα, τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὸ θέατρον*, orchestre, *f.* et *m.* (le lieu); *οἱ μουσικοὶ οἱπερ παίζουν ἐκεῖ*, orchestre (les musiciens).

Orden, *m.*, *τὸ τάγμα (ἱππικὸν ἢ μοναστικόν)*, ordre *m.* (de chevalerie et religieux).

Ordensband, *n.*, *κορδέλλα τάγματος ἱππικοῦ*, ordre, cordon, ruban, *m.*

Ordensbruder, *ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος*, frère religieux.

Ordensgeistliche, *m.*, *παπᾶς καὶ ἱερομόναχος*, religieux.

Ordensgelübde, *n.*, *μοναστικὸν τάγμα*, voeu, *m.*, profession, *f.*

Ordensgesellschaft *f.*, *ἀδελφάτον, συναγωγὴ ἐκκλησιαστική*, congrégation, *f.*

Ordenskette, *f.*, *ἁλυσίδα (χρυσῆ) ἱππικοῦ τάγματος*, collier, *m.*

Ordenskleid, *n*, *φόρεμα τάγματος ἱππικοῦ*, habit *m.* de l'ordre; *φόρεμα (ράσον) τάγματος μοναστικοῦ*, habit religieux, habit régulier.

Ordenskreuz, *n.*, *σταυρὸς ἱππικοῦ τάγματος*, croix (d'un ordre), *f.*

Ordensmeister, *m.*, *προεστὼς, ἐπιστάτης ἱππικοῦ τάγματος*, grand-maître d'un ordre.

Ordensregel, *f.*, *κανὼν μοναστικοῦ (ἢ καὶ ἱππικοῦ) τάγματος*, règle (d'un ordre), *f.*

Ordensritter, *m.*, *ἱππεὺς (καβαλλάρης) ἑνὸς ἱππικοῦ τάγματος*, chevalier de l'ordre.

Ordensschwester, *f.*, *ἡ ἱερομονάχη, καλογρηά*, sœur *f.* religieuse.

Ordenstern, *m.*, Ordenszeichen, *f.* *σημεῖον τάγματος ἱππικοῦ*, ordre (les insignes de l'ordre), *m.*

Ordentlich, *adj.* *τακτικὸς, διατεταγμένος*, régulier, réglé, arrangé; (gewöhnlich), *συνηθισμένος*, ordinaire.

Ordinanz, *f.*, *στρατιώτης ὁποῦ ὑπηρετεῖ τὸν στρατηγὸν εἰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις*, (milit.) ordonnance, *f.*

Ordiniren, *v. a.* *διατάσσω*, ordonner; (einen Geistlichen), *χειροτονῶ*, ord. (un prêtre).

Ordinirung, Ordination, *f.*, *ἡ χειροτονία*, ordination, *f.*

Ordnen, *v. a.* *διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν*, ranger, arranger, disposer, ordonner.

Ordnung, *f.*, *ἡ τάξις*, ordre, *m.*; *ἡ διάταξις*, arrangement, *m.*, disposition, *f.*

Organ, *n.*, *τὸ ὄργανον (τοῦ σώματος μάλιστα)*, organe, *m.*

Organisation, *f.*, *ὁ ὀργανισμός*, organisation, *f.*

Organisch, *adj.* *ὀργανικός*, organique.

Organisiren, *v. a.* *ὀργανίζω, διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν*, organiser.

Organist, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, organiste, *m.*

Orgel, *f.*, *τὰ ὄργανα (μουσικὰ) εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, orgue, *m.*, orgues, *f. pl.*

Orgelbauer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, facteur *m.* d'orgues.

Orgelchor, *n.*, *τόπος (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) ὅπου στέκ... τὰ ὄργανα*, orgues, *f.* tribune, *f.*

Orgeln, *v. n. fam.* *παίζ... ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλη...* jouer de l'orgue.

Orgelpfeife, *f.*, *αὐλὸς κ... ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλη...* tuyau *m.* d'orgues.

Orgelregister, *n.*, Orgelzug, *γνῶμαι τοῦ ὀργάνου σικοῦ (εἰς τὴν ἐκκλησ...* jen *m.* d'orgues.

Orgelwerk, *n.*, *τὰ ὄργανα τὴν ἐκκλησίαν*), orgues.

Orient, *m.*, *ἡ ἀνατολὴ, ... μοι τῆς ἀνατολῆς*, orie...

Orientalisch, *adj.* *ἀνατολ...* oriental.

Orientiren, *v. n.* sich —, *λαμβάνω, λαμβάνω πρ... ἰδέαν διὰ μίαν ὑπό...* s'orienter.

Original, *n.*, *τὸ πρωτότυ...* original, *adj.*

Originell, *adj.* *ἀπαρόμοιο...* original, qui n'a point semblable; (*μεταφ.*) *πεν...* étrange.

Ortan, *m.*, *ἡ φύλλα, ... ζέλη, φυρτοῦνα*, ouragan.

Ornat, *m.*, *φορέματα ... ραιάζει*, habit *m.* de monie; (von Geistlichen) *ἱερατικὰ, φορέματα ... βάνει ὁ παπᾶς διὰ ... τουργεῖ κτλ.*, ornemens, *pl.* (de prêtre etc.)

Ort, *m.*, *ὁ τόπος*, lieu, *m.*; *m.*, place, *f.*; ich meine *ἐγὼ ἐκ μέρους μου εἰς ἐμέ*, quant à moi.

Ort, *m. n.* *σουγλὶ, τζαγκαρόσυρβλον*, aléne, *f.*; *τὸ τέταρτον*, un quart.

Ortband, *n.*, *τὸ σίδηρον ἢ ἄλλο τι εἰς τὴν μύτην τοῦ φηκαριοῦ*, bouterolle, *m.*

Ortbeschreibung, *f.*, *ἡ τοπογραφία*, topographie, *f.*

Örtchen, *n.*, *μικρὸς τόπος*, petit lieu.

Ortodoxe, *f.* Rechtgläubig.

Orthographie, *f.*, *f.* Rechtschreibung.

Orthographisch, *adj.* *ὀρθογραφικὸς*, orthographique.

Örtlich, *adj.* *τοπικὸς*, local.

Ortolan, *m.*, *ὁ σικουρᾶς*, (*πουλὶ*), ortolan, *m.*

Ortschaft, *f.*, *ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία*, canton, district, *m.*; *τὸ χωρίον, πολίχνιον*, village, *m.*, petite ville, *f.*

Ortscheit, *n.*, *τὸ ξύλον τοῦ ἀμπεζιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται τὰ λουριὰ τῶν ἀλόγων*, palonnier, *m.*

Ortschneider, Ortsgulden, *m.*, *τέταρτον τάλληρου, φιορινίου*, quart *m.* d'écu, de florin.

Ostern, *m.*, *ἡ ἀνατολὴ, τὸ ἀνατολικὸν μέρος*, est, levant, orient, *m.*

Ostabend, *m.*, *ἡ παραμονὴ τοῦ πάσχα*, veille *f.* de pâques.

Osterdienstag, *m.*, *ἡ τρίτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα*, mardi *m.* de pâques.

Osterei, *n.*, *αὐγὸν πασχαλιάτικον*, œuf *m.* de pâques.

Osterfest, *n.*, *τὸ πάσχα, ἡ λαμπρὰ, ἡ τοῦ πάσχα, τὰ λαμπρὰ, λαμπρόσχολα*, fête *f.* de pâques; paque, *f.*

Osterladen, *m.*, *πήγα διὰ τὸ πάσχα*, llan, gâteau *m.* de pâques.

Osterlamm, *n.*, *ἀρνὶ ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ παλαιοὶ Ἰσραηλῖται εἰς τὸ πάσχα*, agneau *m.* pascal, parque, *f.*

Oesterlich, *adj.* *τοῦ πάσχα, πασχαλιάτικος*, pascal, de pâques.

Osterluzey, *f.*, *ἡ ἀριστολοχία (φυτόν τι)*, aristoloche, *m.* (plante).

Ostermontag, *m.*, *ἡ δευτέρα ἑορτὴ τοῦ πάσχα*, lundi *m.* de pâques.

Ostern, *pl.* (der Christen), *τὸ πάσχα, τὰ λαμπρὰ (τῶν χριστιανῶν)*, pâque ou pâques, *m.*, pâques, *f. pl.*; (der Juden), *τὸ πάσχα (τῶν Ἑβραίων)*, pâque, *f.*

Osterfonntag, *m.*, *ἡ κυριακὴ τοῦ πάσχα, πρώτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα*, dimanche *m.* de pâques, premier jour de pâques.

Ostertag, *m.*, *ἡμέρα τοῦ πάσχα*, jour *m.* de pâques.

Osterwoche, *f.*, *ἡ ἑβδομάδα τοῦ πάσχα, (εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχηνὰ τὸ πάσχα)*, semaine *f.* de pâques.

Oestlich, *adj.* *ἀνατολικὸς*, d'est, du côté d'orient.

Ostwärts, *adv.* *πρὸς τὴν ἀνατολὴν*, vers l'est.

Ostwind, *m.*, *ἀνατολικὸς ἀέρας*, vent d'est, vent *m.* d'aiount.

Otter, *f.*, (Fischotter), *ἡ ἐνυδρίς, λόντρα (ζῶον ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ κουνέλι)*, loutre, *f.*; (eine Schlangenart), *ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα), εἶδος ὀφιδιοῦ*, vipère, *f.*

Otterngezücht, *n.*, *γεννήματα ἐχιδνῶν (διαβολόσπορα)*, engeance *f.* de vipère.

Oval (Eyrund), *adj.* *ὠοειδὴς*, ovales.

Orthoft, *n.*, *μέτρον τι διὰ κρασὶ, βαυτὶ μεγάλον (περιέχον ἕως 60 ὀκάδες)*, oxhoft (mesure de vin), *m.*

P.

Paar, *n.*, *τὸ ζευγάρι*, paire, *f.*, couple, *f.* et *m.*; (Ehepaar), *τὸ ἀνδρόγυνον*, couple (le mari et la femme), *m.*; ein Paar Stiefeln, *ἕνα ζευγάρι ὑποδήματα κτλ.*, une paire de bottes etc.; (für etliche), *ἄλλοι, μερικοί*, peu, quelques; zu Paaren treiben, *καταδιώκω, νικῶ*, dompter, soumettre.

Paaren, *v. a.* *ζευγαρίζω, κάμνω ζευγάρι*, apparier, accoupler; sich —, *συμμοιάζω, συνομιάζω.* (*λέγεται διὰ τὰ πουλλὰ μάλιστα*), s'apparier, s'accoupler (*se dit surtout des oiseaux*).

Paarweise, *adv.* *κατὰ ζευγάρια*, deux à deux, par paires.

Pabst, *m.*, *ὁ πάπας*, le pape.

Pabstler, *m.*, *l.* Papiste.

Pabstlich, *adj.* *τοῦ πάπα, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸν πάπαν*, papal.

Pabstthum, *n.*, τὸ ἐξίωμα τοῦ πάπα, papauté, *f.*; ὁ παπισμός, papisme, *m.*

Pabstwahl, *f.*, ἡ ἐκλογὴ τοῦ πάπα, election *f.* du pape.

Pacht, *m.*, νοικίασμα ὑποστατικοῦ (ἢ ὁσπιτίου), τὸ πάτωμα, bail, *m.*, ferme, *f.*

Pachtbauer, *m.*, χωριάτης ὁποῦ ἐπῆρε εἰς ἐνοίκιον τὰ ὑποστατικὰ ἑνὸς μὴ εὑρεγετοῦ, paysan qui est fermier d'un bien roturier.

Pachten, *v. a.* νοικιάζω, πέρνω εἰς νοίκι ἕνα ὑποστατικὸν (ἀκτεύω), prendre à ferme, affermer.

Pachter, *m.*, ὁ νοικιαστὴς, ὑποστατικοῦ, (ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον ὑπὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ ὑποστατικοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπολαμβάνει τὰ εἰσοδήματα), fermier.

Pachtgeld, *n.*, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον ὁ νοικιστὴς ἑνὸς ὑποστατικοῦ εἰς τὸν αὐθέντην ἐκείνου, fermage, *m.*

Pachtgut, *n.*, ὑποστατικὸν νοικιασμένον, ferme, *f.*

Pachtlustig, *adj.* ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ νοικιάσῃ ἕνα ὑποστατικὸν, qui a envie de prendre à ferme.

Pachtschilling, *m.*, *f.* Pachtgeld.

Pachtweise, *adv.* εἰς νοίκι, μὲ νοίκι, à ferme, à bail.

Pack, *m.* (*n.*), τὸ δέμα, δεμάτι, paquet, ballot, *m.*

Pack, *n.*, (*f.* Pack, *m.*), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, αὐτιλανοί, ὁ ὄχλος, canaille, racaille, *f.*

Packen, (fassen), *v. a.* πιάνω, (μὲ τὰ χέρι, μὲ τὰ δύντια), prendre, saisir; (einpacken), μαζώνω, περιτυλίγω, βάνω εἰς σεντοῦκι, εἰς σεπέτι, empaqueter, emballer, encaisser; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, détaler; pack dich! χρημήσου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en!

Packer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει, ὁποῦ περιτυλίγει τὸ πρᾶγμα, emballeur, *m.*

Packet, Packchen, *n.*, τὸ δεμάτι, δεματάκι, paquet, *m.*

Packetboot, *n.*, καράβι ὁποῦ φέρει γράμματα, paquebot, *m.*

Packhaus, *n.*, τὸ ἀμπάρι, μαγαζὶ, magasin, *m.*

Packhof, *m.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φέρουν τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ χουμπρόι, (γιεμπρούκι), la douane.

Packknecht, *m.*, δοῦλος ἀμαξᾶ ὁποῦ φορτώνει πρᾶγμα, goujat, *m.*

Packleinwand, *f.*, χονδρὸν πανὶ διὰ περιτύλιγμα, serpillière, toile *f.* d'emballage.

Packnadel, *f.*, ἡ σακκοράφα, carrelet, *m.*

Packpapier, *n.*, χονδρὸν χαρτὶ διὰ περιτύλιγμα, papier *m.* vanant.

Packpferd, *n.*, ἄλογον φορτώματος, cheval *m.* de bât ou de somme.

Packsattel, *m.*, τὸ σαγμάρι, σαμμάρι, bât, *m.*

Packstock, *m.*, ῥόπαλον (μακρὰ) μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὸ σχοινὶ τῶν δεμάτων, bille, *f.*, loup (des libraires), *m.*

Packtuch, *n.*, *f.* Packleinwand.

Packwagen, *m.*, ἁμάξι διὰ τὰ πράματα ἢ φορτωμένον, chariot *m.* de bagage.

Pädagog, *m.*, *f.* Erzieher.

Pädagogisch, *adj.* παιδαγωγικὸς, pédagogique.

Pädagogium, *n.*, παιδαγωγεῖον, pédagogie, *f.*, établissement *m.* d'éducation.

Pact, *m.*, (Pactum), *f.* Vertrag.

Page, *m.*, (ἀρχαῖος ὑπηρέτης λέων εἰς βιολιὰ, ἢ τζογλάνης), page, *f.*

Paginiren, *v. a.* σημειώνω τὰ φύλλα ἑνὸς βιβλίου, numéroter les pages d'un livre.

Pagode, *f.*, ναὸς εἰδωλολατρίας τῆς Ἰνδίας, μικρὸν ἄγαλμα μὲ χειράλι χινητὸν, pagode, *f.*

Paladin, *m.*, ἱππεὺς (παλαιὸς εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας), Paladin, *m.*

Palatin, *m.*, ὁ παλατῖνος, βεργητὴς βασιλικὸς εἰς Οὐγγαρίαν, Palatin (Prince), *m.*; (für Frauenzimmer), *m.*; (ὁ δεύτερος ἀπὸ γυναῖκα ἀφροῦ τοῦ λαιμοῦ, palatine, *f.*

Pallasch, *m.*, τὸ σπαθὶ (τῶν στρατιωτῶν), sabre, *m.*

Pallast, Palast, *m.*, τὸ παλάτι, palais, *m.*

Pallisade, Palissade, *f.*, παλοῦκι περίφραγμα χαμηλὸν πόλεμον, palissade, *f.*

Palmbaum, *m.*, Palme, *f.*, ἡ φοινικιὰ, (χουρμαδιά), palmier, *m.*

Palmzweig, *m.*, κλαδὶ φοινικιᾶς, (τῆς χουρμαδιᾶς), τὸ βάϊον, palme, *f.*

Palmstäbchen, *n.*, τὰ κλαδιὰ τοῦ ἀμπελιοῦ, boutons *m. pl.* de vigne; μερικὰ ἀνθὴ φυτῶν ὁποῦ ἔχουν ἀπαλὲς τρίχες ὡς ἡ αὐρὰ τοῦ χάρου, chats, chatons, *m. pl.*

Palmsonntag, *m.*, ἡ κυριακὴ τῶν βαΐων, dimanche *m.* des rameaux, pâques *f. pl.* fleuries.

Palmzweig, *m.*, κλαδὶ φοίνικος, βάϊον, palme (rameau du palmier), *f.*

Palmate, *f.*, ἡ πανακεία, ἰατρικὴ διὰ πολλὰ πάθη καινὰ, panacée, *f.*

Pandecten, *f. pl.* αἱ πανδέκται, les pandectes, *f. pl.*

Pandore, *f.*, εἶδος κιθάρας μεγάλης, mandore, *f.*

Pandurl, *f.*, Panelwerk, *n.*, *f.* Täfelwerk.

Panier, *n.*, ἡ σημαία, (τουρκ. ἡ μπαϊράκι), bannière, *f.*

Panierstab, Panierstrad, *n.*, μεγάλος τροχὸς μύλου, grande roue (d'un moulin) *f.* à volets.

Panther, *m.*, Panthertbier, *n.*, ὁ πάνθηρ, (ζῶον ἄγριον), panthère, *f.*

Pantoffel, *m.*, τὸ παπούτζι χαμηλὸν ὁποῦ φοροῦν εἰς τὸ σπίτι), pantoufle, *f.*

Pantoffelholz, *n.*, ὁ ψελλὸς, ligne, *m.*

Pantomime, *f.*, ἡ παντόμιμος, παρουσίασις (δράματος) μὲ σήματα μόνον, pantomime, *f.*

Panzer, *m.*, ὁ θώραξ, ἡ σιδηρουργικὴ, cuirasse, *f.*

Panzerhandschuh, *m.*, σιδηρένιον χειρόκτι, gantelet, *m.*

Panzerhemd, *n.*, τὸ σιδηροπερκάμισον, ἀλυσιδωτὸν, cotte *f.* de mailles.

Panzerkette, *f.*, ἀλυσίδα ἀπὸ μικρὰ κρικέλια (διὰ στολισμόν), chaîne *f.* à mailles.

Panzern, *v. a.* ὁπλίζω μὲ θώρακα, βάνω σιδηρουργικαῖαν, armer d'une cuirasse, cuirasser.

Panzerthier, *n.*, ζῶον τετράποδον τῆς Ἀμερικῆς σκεπασμένον μὲ σκληρὰ λέπια, armadille, taton, encoubert, *m.*

Päonie, *f.*, ἡ παιωνία, (χόρτον), pivoine, *f.* (plante).

Papa, *m.*, ὁ παπᾶς, παπᾶς, (λέξις τῶν νηπίων), papa, père, *m.*

Papagey, *m.*, ὁ παπαγάλλος, perroquet, *m.*

Papern, *v. n.* *f.* Plappern, Plaudern.

Papier, *n.*, τὸ χαρτὶ, papier, *m.*

Papieren, *adj.* ἀπὸ χαρτὶ, de papier.

Papiergeld, *n.*, μονέδα ἀπὸ χαρτὶ, χαρτὶ ὁποῦ μετα χειρίζονται εἰς τόπον μονέδας, papier-monnaie, *m.*

Papierhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ χαρτὶ, papeterie, *f.*

Papierhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ χαρτὶ, χαρτοπώλης, marchand *m.* papetier.

Papierlaus, *f.*, ζωΰλιον τι ὕμνιον μὲ φτερὰ ὁποῦ τρώγει τὸ χαρτὶ, pou *m.* pulsatour.

Papiermühle, *f.*, ὁ χαρτόμυλος, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ χαρτὶ, moulin *m.* à papier, papeterie, *f.*

Papiermüller, *m.*, ὁ χαρτομυλωνὰς, χαρτοποιὸς, papetier (propriétaire d'un moulin à papier), *m.*

Papierschrere, *f.*, τὸ ψαλίδι διὰ χαρτὶ, ciseaux *m. pl.* à papier.

Papierspäne, *m. pl.* ἀποκόμματα ἀπὸ χαρτὶ, rognures *f. pl.* de papier.

Papist, *m.*, ὁ παπιστάνος, papiste, *m.*

Papistisch, *adj.* παπιστάνικος, papistique.

Pappe, *f.*, (Brey), τὸ κουρκούτι, bouillie (de farine), *f.*

Pappe, *f.*, χαρτὶ χονδρὸν καὶ δυνατὸν, carton, *m.*

Pappel, *f.*, Pappelbaum, *m.*, ἡ λεύκη, ἡ ἀγγειρος, (δένδρον), peuplier, *m.*

Pappel, *f.*, (Malve), μολόχα, μαλίχη, mauve, *f.*

Pappen, *v. n.* τρώγω, (λέξις τῶν νηπίων), manger (mot d'enfant).

Pappen, *v. a.* κολλῶ μαζὶ χαρτὶ, coller, cartonner.

Pappen, *adj.* κατασκευασμένος ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτὶ, de carton.

Pappenbeckel, *m.*, σκέπασμα ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτὶ, couvercle *m.* de carton; χαρτὶ χονδρὸν καὶ δυνατὸν (διὰ δέσιμον βιβλίων κτλ.), carton, *m.*

Pappenkasten, *m.*, Pappenschachtel, *f.*, χαρτὶ ἀπὸ χονδρὸν χαρτὶ, boîte *f.* de carton.

Pappenstiel, m., fam. πολλὰ μικρὴ τιμὴ (πράγματος), bagatelle (prix très-vil), f.
Papst ꝛc., s. Pabst ꝛc.
Par, Paren, s. Paar, Paaren.
Parade, f., ἡ ἐπίδειξις, parade, f.; παράταξις, parade, procession, f.; ἡ μεγαλοπρέπεια, λαμπρότης, parade, magnificence, splendeur, f.; (Wachtparade), τὸ ἀλλάγιον, ἡ ἀλλαγὴ τῶν στρατιωτῶν φυλακῶν ὁποῦ γίνεται μὲ παράταξιν, parade (des soldats qui montent la garde).
Parade-Pferd, n., ἄλογον δι' ἐπίδειξιν, cheval m. de parade.
Parade-Platz, m., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζονται οἱ στρατιῶται διὰ τὸ ἀλλάγιον, place f. de la parade; s. Parade.
Parade-Zimmer, n., ὀνδὲς λαμπρὸς δι' ἐπίδειξιν, chambre f. de parade.
Paradies, n., ὁ παράδεισος, paradis, m.; (im Schauspielhause), ὁ πλέον ὑψηλότερος τόπος εἰς τὸ θέατρον διὰ τὸ κοινὸν πλῆθος, paradis (au théâtre).
Paradies-Apfel, m., εἶδος μήλου κοκκίνου, pomme f. de paradis.
Paradiesfeige, f., σῦκον τοῦ Ἀδάμ, banane, figue d'Adam, f.
Paradiesvogel, m., ὄρνεον παραδείσου (συνήθως τῆς Ἰνδίας), oiseau m. de paradis.
Paradiren, v. n. κάμνω ἐπίδειξιν, faire parade; ein Pferd paradiren lassen, βάνω τὸ ἄλογον νὰ κάμῃ μικρὰ πηδήματα δι' ἐπίδειξιν, faire parader un cheval.
Parallel, adj. παράλληλος, parallèle (adj.).
Parallellinie, f., ἡ παράλληλος γραμμή, parallèle, f.
Parallellinien, n., λινία διὰ παραλλήλους γραμμάς, règle f. pour tirer des parallèles.
Parasol, m., s. Sonnenschirm.
Pardent, s. Bardent.
Parce, f., ἡ μοῖρα, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς μοῖρας εἰς τὴν μυθολογίαν), (mythol.) Parque, f.
Parder, s. Panther.
Pardon, m., ἡ ἄδεια ἢ συγχώρησις διδομένη εἰς κανέναν, pardon, m.; ἄδεια ζωῆς διδομένη εἰς αἰχμάλωτον, quartier, m.
Pardonniren, v. a. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν ζωῆς, pardonner, faire grâce.
Parentation, f., ὁ ἐπιτάφιος λόγος, oraison f. funèbre.
Parenthese, f., ἡ παρένθεσις, parenthèse, f.; τὸ σημεῖον τῆς παρενθέσεως, parenthèse (signe de la p.).
Parforcejagd, f., μεγάλον κυνηγί, grande chasse, f.
Pari, adv. ἴσον, ἴσα (λέγεται διὰ τὴν τιμὴν τῶν νομισμάτων κτλ.), au pair.
Pari, n., τὸ ἴσον (τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων κτλ.), pair, m.
Pariren, v. a. (ausparieren), διαφαντεύομαι ἀπὸ ἕνα κτύπημα, ἐμποδίζω ἕνα κτύπημα μὲ τὸ σπαθί, parer (à coup); v. n. fam. (gehorchen), ὑποτάσσομαι, πείθομαι, κούω, obéir; (wetten), στίχημα, parier, gager.
Parlament, n., τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας, parlement m. d'Angleterre; εἶδος τριῶν πρὸ τοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν, parlement (ci-devant en France.
Parmesankäse, f., εἶδος τυροῦ Ἰταλικοῦ, (κυρίως τῆς Παρμας), parmesan, m.
Parodie, f., παρῳδία, parodie, f.
Parodiren, v. a. κάμνω παρῳδίαν, parodier.
Parole, f., ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, (λέξις συμφωνημένη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ αἰχμάλωτοι γνωρίζονται μεταξύ των), mot du guet, mot, ordre.
Paroli, n., (εἴς τινα ποῦ δίνει) πούλης διπλὴ τῆς πέρας, paroli, m.
Part, m., (bey Processen), μέρος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει δίκαιον, partie, f.
Partey, (Parthey), f., μέρος, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν ἰδίας γνώμης, parti, m., φατρία, partie, faction, f.; τάγμα στρατιωτῶν ἐναντίον, corps m. de volontaires.
Parteygänger, m., ὁπαδὸς φατρίας, partisan, m.; στρατιώτης ἀπὸ ἕνα τάγμα ἐναντίον, (milit.) volontaire, m.
Parteygeist, m., πνεῦμα φατρίας, esprit m. de parti.
Parteyisch, Parteylich, adj. ἀπολήπτης, ὁποῦ πάει μὲ τὸ ἕνα μέρος ἀδίκως, partial.
Parteylichkeit, f., ἡ προσωποληψία (κοινῶς· τὸ χαϊῆρι), partialité, f.
Parteylos, s. unparteyisch.
Partie, (Parthie), f., τὸ μέρος, μερίδιον, part, partie, f.; ἡ παρτίδα (εἰς πράγματα, εἰς παιγνίδια), partie (des marchandises), partie (de jeu); ἡ ὑπανδρεία, parti (personne à marier), m.
Partisan, (Frantz.), m., ὁ ὁπαδὸς, ἀκόλουθος, partisan, m.
Partisane, f., εἶδος λόγχης ἢ σπαρτοῦ, pertuisane, f.; s. Hellebarde.
Partitur, f., σύνθεσις μουσικὴ, ὁποῦ περιέχει ὕλας τὰς φωνὰς, αἱ ὁποῖαι ἀκήκουν εἰς τὸ μουσικὸν κομμάτι, (mus.) partition, f.
Paß, m., ὄρυμον ὅταν τρεῖς (ἢ καὶ δύο μόνον) ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, passe, f.
Passen, v. n. βάινω (δέχομαι) ἢ παίζω τοὺς κύβους (τὰ ζάρια), jouer aux dés; (von Waaren), ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένων πράγμα, faire la contrebande.
Passquill, m., σύγγραμμα ὑβριστικὸν, pasquinade, f., libelle, m.
Passquillant, m., συγγραφεὺς συγγράμματος ὑβριστικοῦ, libelliste, f.
Paß, m., τὸ παπαπόρτον, διαβατήριον γράμμα, passeport, m.; (enger Paß, στενὸν πέρασμα (μεταξὺ βουνῶν), pas, passage, défilé, m.; (von Pferden), περιπάτημα τοῦ ἄλογου πολλὰ ἤσυχον, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ), amble, m.
Paßagier, m., ὁ διαβάτης, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, passager, m.
Paßathwind, m., ἴσιος τις εἰς τὴν ἰνδικὴν θάλασσαν, ὁποῦ φυσᾷ τὸν μισὸν χρόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸν μισὸν ἀπὸ τὸ ἐνάντιον μέρος, mousson, f.
Paßen, v. n. (im Spiele), δὲν παίζω, κάθομαι χωρὶς νὰ παίξω, (au jeu) passer; (parten), προσμένω, attendre; (sich schicken), ἁρμόζω, être juste, s'accorder, cadrer.
Paßgang, m., περιπάτημα ἤσυχον τοῦ ἀλόγου, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ), cheval m. qui va l'amble.
Paßiren, v. n. περνῶ, ἐπερνῶ, passer; (erträglich seyn), εἶναι ὑπόφερτον, εἶναι ἀρεστὰ καλὸν, être passable, être passablement bien; (sich zutragen), γίνεται, συμβαίνει, arriver, se faire.
Paßirzettel, m., χαρτὶ ὁποῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ περάσῃ ἕνα πρᾶγμα ἀνενόχλητον, passe-avant, m.
Passion, f., τὸ πάθος (ψυχικὸν, οἷον ἡ χαρὰ, λύπη κτλ.), passion, f.; (für Leiden überhaupt), τὸ πάθος, πάθημα, mal, m., souffrance, f.; s. Leiden.
Passions-Blume, f., (τὸ ἄνθος τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ), λουλοῦδι τι, granadille, grenadille, fleur f. de la passion.
Paste, f., ψεύτικη πολίτικη πέτρα κατασκευασμένη ἀπὸ γυαλί, pierre f. artificielle faite de verre coloré.
Pastell, m., τὸ παστέλι, κουμπὶ χρωμάτων ἀπὸ ζωγράφων ἀχνιασμένον ὥσπερ τὸ μολυβοκόνδυλον, pastel, m.
Pastell-Gemählde, n., ζωγραφιὰ μὲ τὸ παστέλι, pastel (portrait ou tableau), m.; s. Pastell.
Pastellmahlerey, f., ἡ ζωγραφικὴ τέχνη μὲ τὸ παστέλι, peinture f. en pastel.
Pastete, f., τὸ ἀρτύσιμον (ζυμαρικὸν τι γεμισμένον μὲ λιασμένον κρέας, κοινῶς· τὸ παστέλι), pâté, m.
Pastetenbäcker, m., γνωμὴς ὁποῦ φκιάνει παστέλια, pâtissier, m.; s. Pastete.
Pastetenboden, m., τὸ κάτω μέρος τοῦ παστετιοῦ, abaisse, f.; s. Pastete.
Pastetendeckel, m., τὸ σκέπασμα τοῦ παστετιοῦ, le dessus du pâté; s. Pastete.
Pastinake, f., τὸ καβούλι, λαχανὸν λίχανον, panais, m.
Pastor, m., ὁ ἐφημέριος εἰς ἐκκλησίαν, ὁμαπὰς, pasteur, m.
Pastorin, f., ἡ παπαδιὰ, femme f. du pasteur.
Patent, n., χρυσόβουλλον βασιλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἀπο-

βάνει τις ἕνα προνόμιον, patente, *f.*, brevet, *m.*

Pater, *m.*, ὁ πατήρ, père, curé, *m.*; ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος, père, religieux, *m.*

Paternoster, *n.*, τὸ πάτερ ἡμῶν, patenôtre, *m.*; τὸ κομβολόγιον, chapelet, *m.*

Pathe, *m.*, ὁ ἀνάδοχος, νουνός, parrain, *m.*; — τὸ ἀναδεξίμιον παιδί, filleul, *m.*

Pathe, *f.*, ἡ ἀνάδοχος, νουνά, marraine, *f.*; — τὸ ἀναδεξίμιον κορίτζι, filleule, *f.*

Pathengeld, Pathengeschenk, *n.*, δῶρον τοῦ νουνοῦ ἢ τῆς νουνᾶς διδόμενον εἰς τὸ ἀναδεξίμι, présent *m.* de baptême.

Pathetisch, *adj.* παθητικός, ὁποῦ κινεῖ τὰ πάθη, pathétique.

Patient, *m.*, ὁ ἄρρωστος, le malade.

Patientin, *f.*, ἡ ἀρρώστια, la malade.

Patriarch, *m.*, ὁ πατριάρχης, patriarche, *m.*

Patriarchat, *m.*, ἀξίωμα πατριάρχου, patriarcat, *m.*

Patriot, *m.*, ὁ πατριώτης, φίλος τῆς πατρίδος, patriot, *m.*

Patriotisch, *adj.* πατριωτικός, patriotique.

Patrize, *f.*, τὸ τζελλὶ εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, poinçon (de fondeur de caractères), *m.*

Patrolle, Patrulle, (Patrouille, franz.), ἡ νυκτερινὴ περιπαιοῦσα φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν, οἱ περίπολοι, patrouille, *f.*

Patrolliren, *v. n.* περιπατᾶ τὴν νύκτα, (λέγεται διὰ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν), patrouiller, faire la patrouille.

Patron, *m.*, ὁ πάτρων, patron, *m.*; — προστάτης, ὑπερασπιστής, protecteur, *m.*; zines Schiffs, *f.* Schiffspatron; — ein sauberer Patron, *vulg.* πασιρικὸς ἄνθρωπος (ξιφωνικῶς), un beau, un bon drôle.

Patronat, *n.*, τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τις τὸν ἐφημέριον διὰ μίαν ἐκκλησίαν, patronage, *m.*

Patrone, *f.*, τὸ καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα, moule, *m.*; λεπτὸν σανίδι τρυπημένον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου χρωματίζουν τὰ χαρτιὰ κτλ., patron (module), *m.*; (der Soldaten), τὸ χαρτὶ ὁποῦ περιέχει τὸ μπαροῦτι καὶ τὸ μολύβι διὰ γέμισμα τοῦ τουφεκιοῦ, τὸ φυσέκι, cartouche, *f.*; (zu Kanonen), χαρτοῦσι, φυσέκι, (κοντὰ περίσσιον διὰ τὰ κανόνια), gargousse, *f.*

Patronin, *f.*, ἡ προστάτισσα, ὑπερασπίστρια, patronne, protectrice, *f.*

Patrontasche, *f.*, ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν (εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν τὰ χαρτιὰ μὲ τὸ μπαροῦτι κτλ.), giberne, *f.*, cartouchier, *m.*

Patsche, *f.*, λάσπαις πολλαῖς, boue, fange, *f.*; (*metaph.*) μεγάλη στενοχωρία, *fig.* grand embarras, *m.*, image, *m.*

Patsche, *f.*, Patschhändchen, Patschchen, *n.*, τὰ χεράκια λακευτικὰ ὁμιλοῦντος, petite main, menotte, *f.*

Patschen, *v. n.* περιπατῶ παλλαῖς λάσπαις, patauger.

Patzig, *adj.* ἀδιάντροπος, ἀπολίτευτος, impertinent, ἀρίθυμος, ὁποῦ εὐθὺς μόνει, fougueux.

Pauke, *f.*, τὸ τύμπανον, (τὸ τυμπανιέλι), timbale, *m.*

Pauken, *v. n.* χτυπῶ τὰ τύμπανα, (τὰ τυμπανιέλια), battre des timbales; *v. a.* (*fig.*), χτυπῶ, δέρνω, battre, frapper.

Pauker, *m.*, ὁ τυμπανιστής, (τουρκ. τουμπουλτσῆς), timbalier, *m.*

Pauschen, *s.* Bauschen.

Pause, *f.*, ἡ παῦσις (εἰς τὴν μουσικήν), pause, *f.*

Pausiren, *v. n.* κάμνω παῦσιν εἰς τὴν μουσικήν, faire une pause.

Pavian, *s.* Bavian.

Pech, *n.*, ἡ πίσσα, poix, *f.*

Pechbaum, *m.*, δένδρον τὸ ὁποῖον ἐργάζουν πίσσαν ἢ πεύκη, pin, *m.*

Pechdraht, *m.*, τὸ κερωμένο νῆμα ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ παπουτζῆδες, ligneul, *m.*

Pechen, *s.* Pichen.

Pechfackel, *f.*, λαμπάδα μὲ πίσσαν, torche, *f.*

Pechhütte, *f.*, ἀσπίτιον τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν πίσσαν, poisserie, *f.*

Pechkappe, Pechhaube, *f.*, καλπάκι μὲ πίσσαν ἀλειμμένον, calotte *f.* poissée.

Pechkranz, *m.*, δεμάτι ἄχυρα μὲ πίσσαν ἀλειμμένον, cercle *m.* goudronné.

Pechnelke, *f.*, εἶδος καρυοφύλλου γλιαχρου, attrape-mouche, *f.*

Pechpfanne, *f.*, ἀγγεῖον μὲ πίσσαν ἀναμμένην διὰ φέγγιν, falot, *m.*

Pechschwarz, *adj.* ὅλα μαῦρος, noir comme du jais.

Pechtanne, *f.*, ἡ πεύκη, κουκουναριά, (δένδρον), sapin *m.*, rouge.

Pedal, *n.*, τὸ πεδάλι τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (τὸ μέρος ὁποῦ πατᾶ ὁ ὀργανιστὴς μὲ τὰ πόδια), pédale, *f.*, pédales, *pl.*

Pedant, *m.*, παιδαγωγὸς ἢ διδάσκαλος σχολείου αὐστηρὸς καὶ σοβαρός, pédant (maître d'école), *m.*; σοφὸς ἀνοητος καὶ παράξενος, pédant (homme pédantesque), *m.*

Pedanterey, *f.*, ἄνοστος τρόπος διδασκαλίας, pédanterie, *f.*

Pedantisch, *adj.* ἄνοστος καὶ σοβαρὸς εἰς μικροπρεπῆ πράγματα, pédantesque.

Pedell, *m.*, ὑπηρέτης ἀκαδημίας (μάλιστα εἰς ὑποθέσεις κυνηγετου), bedeau; massier, (porte-verge, *m.*

Pein, *f.*, ὁ μεγάλος πόνος, τὸ βάσανον, tourment, *m.*, douleur, peine, *f.*

Peinigen, *v. a.* βασανίζω, τυραννῶ, tourmenter, bourreler.

Peiniger, *m.*, ὁ βασανιστής, bourreau, *m.*

Peinigung, *f.*, τὸ βασάνισμα, ὁ βασανισμός, tourment, *m.*; *s.* Pein.

Peinlich, *adj.* ὁποῦ πονεῖ πολλά, βασανιστικός, ἀνυπόφορος, tourmentant, pénible, insupportable; das peinliche Gericht, τὸ χριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, justice *f.* criminelle, tribunal *m.* criminel; die peinliche Frage, τὰ βάσανα τοῦ καταδίκου, question (torture), *f.*; peinlich befragen, βασανίζω ἕναν κατάδικον, τὸν ἐξετάζω εἰς τὰ βάσανα, donner la question.

Peitsche, *f.*, τὸ καμτζίκι, fouet, *m.*

Peitschen, *v. a.* δέρνω μὲ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις, fouetter.

Pelikan, *m.*, ὁ πελεκάν, πελεκάνος, (πουλλί), pélican (oiseau), *m.*; (bey den Zahnärzten), εἶδος ὀντάγρας, pélican (d'un dentiste), *m.*

Pelz, *m.*, ἡ γοῦνα, fourrure, pelisse, *f.*

Pelzen, *v. n.* ἐγκεντρώνω, ἐμφυλλίζω, enter, greffer; *vulg.* ὀγρώνω, rosser.

Pelzhandel, *m.*, πραγματεία μὲ γουναρικά, pelleterie, *f.*

Pelzhändler, *m.*, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ γουναρικά, marchand *m.* pelletier.

Pelzmantel, *m.*, ἐπαναφόρεμι μὲ γοῦνας, manteau *m.* fourré.

Pelzmütze, *f.*, καλπάκι ἢ σκιά-

φια μὲ γοῦναν, bonnet *m.* fourré.

Pelzstiefel, *m.*, ὑπόδημα μὲ γοῦναν, botte *f.* fourrée.

Pelzwaare, *f.*, -werk, *n.*, γουναρικά, pelleterie, fourrures, *f. pl.*

Pendel, *m.*, τὸ ἐκκρεμές, pendule, *m.*

Pennal, *n.*, ἡ καλαμοθήκη, καυτὶ διὰ τὰ κονδύλια, étui *m.* à plumes.

Peonie, *f.* Pāonie.

Pergament, *n.*, ἡ μεμβράνα, περγαμηνή, τὸ χαρτάρι, parchemin, *m.*

Pergamenten, *adj.* ἀπὸ μεμβράναν, ἀπὸ περγαμηνήν, de parchemin.

Pergamentmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰς περγαμηνάς, parcheminier, *m.*

Perle, *f.*, τὸ μαργαριτάρι, perle, *f.*

Perlenfang, *m.*, Perlenfischerey, *f.*, τὸ ψάρεμα τῶν μαργαριταριῶν, pêche *f.* de perles.

Perlenfarbe, *f.* χρῶμα μαργαριταριῶν, gris *m.* de perle.

Perlenfarbig, *adj.* ὅσπερ ὡσὰν τὰ μαργαριτάρια, gris de perle (*adj.*).

Perlenfischer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει μαργαριτάρια, pêcheur *m.* de perles.

Perlenmuschel, *f.*, τὸ κογχύλιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαργαριτάρια, coquille *f.* de perles.

Perlenmutter, *f.*, τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ κογχυλίου εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαρ-

γεωπόνια, τὸ πενδέφι, nacre de perle, nacre, f.
Perlenschnur, f., ὁμοιόδα ἀπὸ μαργαρίτας, fil m. de perles.
Perlgerste, Perlengraupe, f., ξεφλουδισμένον κριθάρι εἰς σχῆμα μικρῶν μαργαριτῶν, orge m. perlé.
Perlhuhn, n., ἡ μελεαγρίδα, εἶδος ὄρνιθας, pintade, f.
Perorieren, v. n. κάμνω λόγον (μέλισσα εἰς τὰ σχολεῖα διὰ γύμνασιν), pérorer (surtout dans un collége).
Perpendikel, m., ἡ κάθετος γραμμή, perpendiculaire, f.; (an der Uhr), (ἡ σιδηρένια βέργα εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια ὁποῦ κινεῖται ἀκαπάστατα), perpendicule, m.
Perpendikular, adj. κάθετος, ὀρθός, perpendiculaire.
Perrücke, Perucke, f., ἡ περοῦκα, ψευδοκόμη, perruque, f.
Perrückenkopf, Perrückenstock, m., ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν περοῦκαν, tête f. à perruque.
Perrückenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει περοῦκες, ὁ περουκοποιητής, περουκιάτης, perruquier, m.
Person, f., τὸ πρόσωπον, ὑποκείμενον, personne, f., sujet, m.; die Personen, τὰ ὑποκείμενα, (αἱ ὀνομάτοι), les personnes.
Personalien, f. pl., αἱ προσωπικαὶ περιστάσεις, personnalités, f. pl.
Personificiren, v. a. παρασταίνω ὡς πρόσωπον, προσωποποιῶ, personnifier.
Persönlich, adj. προσωπικός, personnel; adv. αὐτοπροσώπως, personnellement.
Persönlichkeit, f., τὸ προσωπικόν, personnalité, f.; Persönlichkeiten, προσωπικαὶ εἰρωνεῖαι, προσωπικαὶ κατηγορίαι, personnalités (ironies), f. pl.
Perspectiv, n., τὸ τηλεσκόπιον, κοινῶς· τουρμπίνι, lunette f. d'approche.
Perspective, f., τὸ μέρος τῆς ὀπτικῆς, ὁποῦ παρασταίνει τὰ ὑποκείμενα τοιαῦτα καθὼς φαίνονται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα, perspective, f.
Perspectivisch, adj. ὁποῦ παρασταίνει οὕτως καθὼς φαίνεται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα, perspectif.
Pest, Pestilenz, f., ἡ πανώλη, πανοῦκλα, (σκουρδοῦλα), peste, contagion, f.
Pestarzt, m., ἰατρὸς εἰς καιρὸν πανώλης, médecin m. pour les pestiférés.
Pestbeule, f., ἡ θανατουλίδα, τὸ μαυροπήγανον, charbon, bubon m. pestilentiel.
Pestessig, m., ξύδι ἀρωματικὸν διὰ προφύλαξιν ἀπὸ τὴν πανώλην, vinaigre m. de quatre voleurs.
Pesthaus, n, ὁσπιτάλε διὰ τοὺς πανουκλιασμένους, hôpital m. pour les pestiférés.
Pestilenz, f., s. Pest.
Pestilenzialisch, adj. τῆς πανώλης, τῆς πανοῦκλας, pestilentiel.
Pestmänner, m. pl., γενιτσάροι εἰς καιρὸν πανοῦκλας, pestiférés.
Petarde, f., μηχανὴ τις γεμισμένη μὲ μπαροῦτι, μὲ τὴν ὁποίαν χαλνοῦν τὰς πόρτας τοῦ κάστρου, pétard, m.
Petersilie, f., τὸ πετροσέλινον μακεδονίσι, (χόρτον), persil, m.
Petschaft, Petschier, n., ἡ σφραγίδα, cachet, m.
Petschaftstecher, Petschierstecher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χαράσσει ταῖς βούλλαις, graveur de cachets.
Petschieren, v. a. βουλλάρω, cacheter.
Petschierring, m., δακτυλίδι διὰ βούλλαν, anneau m. à cacheter.
Pfad, m., ὄνομα ὁποῦ δίδεται εἰς τὰς ἀρχοῦδες, nom qu'on donne aux ours.
Pfad, m., ἡ μονοπάτη, ὁ δρόμος, sentier, m.
Pfaff, m., ὁ ἱερεύς, ἀνεπιδέξιος παπᾶς, prêtre, moine, parlant avec mépris, m.
Pfaffenbaum, m, Pfaffenhütchen, n., ὁ ἄγριος μάς, (δενδρίκι), fusain m.
Pfaffenei, f., παπαδιαὶ ἢ λογῆς λογῆς ἀπόθεσις, prêtraille, f.
Pfahl, m., τὸ παλοῦκι, pieu, poteau, m.
Pfahlbau, m., παλοίκια ἐμπηγμένα εἰς τὴν γῆν, pilotage, m.
Pfählen, v. a. ἐμπήγω παλοῦκια, περιφράζω μὲ παλούκια, garnir de pieux, pilotter; palissader; (spießen), παλουκώνω, empaler.
Pfahlwerk, n., περίφραγμα κάστρου μὲ παλούκια, (fortif.) palissade, f.
Pfahlwurzel, f., ῥίζα ὁποῦ χώνεται κατὰ κάθετον, pivot, m.
Pfalzgraf, m., ὁ παλατῖνος κόμης, ἀξία τις γερμανικῶν ἡγεμόνων, comte m. palatin.
Pfalzgrafschaft, f., ἐπαρχία ὑποταχθεμένη ὑπὸ παλατῖνον κόμητα, palatinat, m.; s. Pfalzgraf.
Pfand, n., τὸ ἐνέχυρον, (ἰουρκ. ραχνί), gage, m.
Pfandbrief, m., ὁμολογία ὑποθήκης, ὁμολογία μὲ τὴν ὁποίαν βάνει τις τὸ ὄσπιτι του κλπ. εἰς ἐνέχυρον διὰ δανισμένα ἄσπρα, hypothèque, f.
Pfänden, v. a. πέρνω (ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ χριστηρίου) τὰ ὑπάρχοντα τοῦ χρεώστου διὰ πληρώσῃ, exécuter et saisir les meubles de q.
Pfänderspiel, n., παιγνίδι τι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ὁποῦ χάνει δίδει τι εἰς ἐνέχυρον, m. au gage touché; (in Spielen, oder: Pfänder spielen), παίζω ἕνα τοιοῦτο παιγνίδι, jouer au gage touché.
Pfandgeber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει ἕνα ἐνέχυρον διὰ κάποιον ὁποῦ ἐδάνεισε, engagiste, m.
Pfandhaus, n., ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα δι' ἐνέχυρον, lombard, m.
Pfandschilling, m., ἄσπρα δανεισμένα δι' ἐνέχυρον, prêt m. qu'on fait sur gage.
Pfandspiel, n., s. Pfänderspiel.
Pfandverschreibung, f., s. Pfandbrief.
Pfändung, f., τὸ πάρσιμον τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου κλ., exécution, saisie-gagerie, f.; s. Pfänden.
Pfanne, f., τὸ τηγάνι, poêle, f.; (am Gewehr), ἡ ἡάλια, bassinet (d'une arme à feu); (eines Knochens), κοτύλη, γλήνη (κοκκάλου, τὸ κοίλωμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἡ ἄκρα τοῦ κοκκάλου), (anat.) cotyle, m., glène, f.
Pfännchen, n., τὸ τηγανάκι, poêlon, m., petite poêle, f.
Pfannenschmidt, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ τηγάνια, poêlier, m.
Pfannenstiel, m., τὸ μανίκι τοῦ τηγανιοῦ, queue f. de poêle.
Pfannkuchen, m., εἶδος πήτας τηγανισμένης, beignet, m.
Pfarre, f., ἐνορία, cure, paroisse, f.; (Pfarrhaus), ἡ κατοικία τοῦ ἐφημερίου, cure, maison f. curiale.
Pfarrer, m., ὁ ἐφημέριος (εἰς ἐκκλησίαν), curé; ministre, pasteur, m.
Pfarrerin, f., γυνὴ ἐφημερίου, femme f. du pasteur.
Pfarrgebühren, f. pl., τὰ ἀνήκοντα ὁποῦ ἔχουν οἱ ἐνορῖται νὰ δώσουν εἰς τὸν ἐφημέριον των, droit m. curial, rétribution, f.
Pfarrgemeine, f., ἡ ἐνορία, οἱ κατοικοι εἰς αὐτὴν, paroisse (les habitants), f.
Pfarrgenoß, m., s. Pfarrkind.
Pfarrhaus, n., τὸ ὁσπίτιον τοῦ ἐφημερίου, maison curiale.
Pfarrkind, n., ὁ ἐνορίτης, ἡ ἐνορίτισσα, paroissien, m.; -ienne, f.
Pfarrkirche, f., ἡ ἐκκλησία τῆς ἐνορίας, église f. paroissiale, paroisse, f.
Pfarrwohnung, f. Pfarrhaus.
Pfau, m., τὸ παῶνι, παγῶνι, ὁ ταὼς, (πουλλί), paon, m.
Pfauchen, v. n. (von Katzen), φυσῶ μὲ θυμὸν (ὡς ὁ θυμωμένος γάτος), souffler, siffler (se dit des chats en colère).
Pfauenauge, n., ὀμμάτι παωνιοῦ, oeil-de-paon, m.; (ein Schmetterling), πεταλοῦδα τις ὁποῦ ἔχει εἰς τὰ πτερὰ σημεῖα ὅμοια ὡσὰν ἐκεῖνα εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ παωνιοῦ, espèce de papillon, m.
Pfauenfeder, f., πτερὸν παωνιοῦ, plume f. de paon.
Pfauenschwanz, m, οὐρὰ παωνιοῦ, queue f. de paon.
Pfauhenne, f., τὸ θηλυκὸν τοῦ παωνιοῦ, paonne, f.
Pfautaube, f., περιστερὰ τις μὲ πλατεῖαν οὐράν, pigeon paon, m.
Pfeffer, m., τὸ πιπέρι, poivre, m.
Pfefferbaum, m., ἡ πιπερὰ, το πιπερόδενδρον, poivrier (arbre), m.
Pfefferbrühe, f., πιπεράτον, poivrade, f.

Δημόσιο Κεντρικό Εκκλησιαστικό Αρχείο Βέροιας

Pfefferbüchse, *f.*, κουτὶ διὰ πιπέρι κουτὶ μὲ πιπέρι, poivrier, *m.*

Pfeffergurke, *f.*, ἀγγουράκι ξυδάτον, cornichon, *m.*

Pfefferkraut, *n.*, ἡ θρομβή, θύμβη, κόνυζα, (χόρτον τι), passe-rage, *f.*, lepidium, *m.*

Pfefferkuchen, *m.*, τὸ μελοκόριτσον, πάπι μὲ μέλι καὶ πιπέρι, pain *m.* d'épice.

Pfeffermünze, *f.*, ἡ πιπερινὴ μέντη (χόρτον μυρισικόν), menthe *f.* poivrée.

Pfeffern, *v. a.* πιπερώνω, βάνω πιπέρι, poivrer; gepfeffert, πιπερωμένος, poivré; (*metaph.*) πολὺ ἀκριβός, *fig.* poivré, extrêmement cher.

Pfeffernüßchen, *n.*, μελοκόμιτον εἰς σχῆμα καρυδιοῦ, petit pain *m.* d'épice en forme de noisette.

Pfeffervogel, Pfefferfresser, *m.*, ὁ πιπεροφάγας, πουλλὶ τῆς Ἀμερικῆς λεγόμενον τουκάν, toucan (oiseau), *m.*

Pfeife, *f.*, ὁ αὐλός, ἡ συρίσιρα, σφυρίσιρα, sifflet, *m.*; ἡ φλογέρα, flûte, *m.*, flûte, *f.*; (Tabakspfeife), τὸ τζιμπούκι, pipe, *f.*; an der Orgel, *f.* Orgelpfeife.

Pfeifen, *v. n.* αὐλῶ, συρίζω, σφυρίζω, λαλῶ τὴν φλογέρα, siffler, jouer de la flûte.

Pfeifenkopf, *m.*, (λουρκ.) ὁ λουλές, tête *f.* de pipe, fourneau *m.* de pipe.

Pfeifenräumer, *m.*, σύρμα ἢ ἄλλο τι μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸ τζιμπούκι, curepipe, *m.*

Pfeifenrohr, *n.*, τὸ τζιμπούκι (χωρὶς τὸν λουλέ), tuyau *m.* de pipe.

Pfeifenstopfer, *m.*, πουμπωμα μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν τὸ τζιμπούκι, tampon, *m.*

Pfeifer, *m.*, ὁ αὐλητής, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν φλογέρα, fifre, *m.*

Pfeil, *m.*, ἡ σαΐτα, τὸ βέλος, flèche, *f.* trait, dard, *m.*

Pfeiler, *m.*, ἡ κολώνα, ὁ στύλος (τετράγωνος, ἑξάγωνος, ὀκτάγωνος κτλ.), pilier, *m.*

Pfeilerspiegel, *m.*, καθρέπτης μεγάλος ἀνάμεσα εἰς δύο παράθυρα, trumeau, *m.*

Pfeilschuß, *m.*, ῥίψιμον σαΐτας, σαΐτιά, coup *m.* de flèche.

Pfennig, *m.*, τὸ φενίγκον, μικρὴ χαλκινη μονέδα, (ὁ παρᾶς, τουρκ.), fenin, *m.*

Pferch, *m.*, ἡ κοπριά, (κοπρίως ἀπὸ πρόβατον), fiente (*surtout* des brebis), *f.*

Pferche, *f.*, περίφραγμα διὰ τὰ πρόβατα εἰς τὸν κάμπον, parc, *m.*

Pferchen, *v. n.* κάμνω κοπριάν, (χέω, λέγειαι διὰ τὰ ζῶα), fienter; *v. a.* σφαλῶ εἰς περίφραγμα (τὰ πρόβατα), faire parquer (les brebis).

Pferd, *n.*, τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος, cheval, *m.*

Pferdeapfel, *m.*, κοπριὰ ἀβουνιὰ ἀλόγου, crottin *m.* de cheval.

Pferdearbeit, *f.*, δουλειὰ ἀλόγου, travail *m.* de cheval; *fig.* πολλὴ βαρεῖα δουλειά, πολὺς κόπος, travail *m.* pénible.

Pferdearzt, *m.*, ὁ ἱπιάτρος ἰατρὸς διὰ τὰ ἄλογα, maréchal-ferrant, vétérinaire.

Pferdebremse, *f.*, καυδόνι, ἀλογόμυγα, taon.

Pferdebecke, *f.*, τὸ χαβὰ σκέπασμα δι' ἄλογον, paraçon, *m.*, housse, *f.*

Pferdebedarf, *m.*, κέλευσις ἐλλείψεων ἀλόγων, voiture de chevaux.

Pferdefleisch, *n.*, ἀλογίσιον κρέας, chair *f.* de cheval.

Pferdegeschirr, *n.*, τὰ λουριὰ ἄλογον ἁμαξιοῦ, harnois, *m.*

Pferdehaar, *n.*, ἡ ἀλογότριχα, ἡ ἀλογοτριχες, crin de cheval.

Pferdehandel, *m.*, πραγματεία μὲ ἄλογα, commerce de chevaux, maquignonnage, *m.*

Pferdehändler, *m.*, ἐκεῖνος πραγματεύει μὲ ἄλογα, marchand de chevaux, maquignon, *m.*

Pferdehuf, *m.*, τὸ ὁπλὴ ἀλόγου, corne *f.* du pied de cheval, sabot, *m.*

Pferdeknecht, *m.*, ὁ ἱππονομεύς (ἱππον.), palefrenier, *m.*

Pferdekopf, *m.*, κεφάλι ἀλόγου, tête *f.* de cheval.

Pferdemarkt, *m.*, ἀγορὰ (ἀγόρι) ὅπου πωλοῦν ἄλογα, marché *m.* aux chevaux.

Pferdemist, *m.*, κοπριὰ ἀλόγου, fumier *m.* de cheval.

Pferdenuß, *f.*, εἶδος καρυδιοῦ μεγάλου, sorte de noix fort grosse.

Pferderennen, *n.*, ἱππασία, course *f.* de chevaux.

Pferdeschwanz, *m.*, οὐρὰ ἀλόγου, queue *f.* de cheval.

Pferdeschweif, *m.*, *s.* Roßschweif.

Pferdeschwemme, *f.*, τόπος ὅπου λουοντια τὰ ἄλογα, gué, *m.*

Pferdestall, *m.*, τὸ ἀχοῦρι, ἱπποστάσιον, écurie, *f.*

Pferdevertreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ νοικιάζει (δίδει μὲ νοίκι) ἄλογα, loueur *m.* de chevaux.

Pferdezeug, *n.*, *s.* Pferdegeschirr.

Pferdezucht, *f.*, ἡ ἱπποτροφία, haras, *m.*

Pfesen, *v. a. s.* Zwicken.

Pfiff, *m.*, τὸ σύριγμα, σφύριγμα, conp *m.* de sifflet; (List), ἡ πανουργία, τὸ τέχνεμα, μηχάνευμα, finesse, ruse, *f.*

Pfifferling, *m.*, μικρόν τι μανιτάρι, amanite poivrée, *f.*; das ist keinen — werth, αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτες, cela ne vaut pas un zeste.

Pfiffig, *adj.* πανοῦργος, πονηρός, διαβολικός, rusé, fin.

Pfingsten, *pl.* Pfingstfest, *n.*, ἡ πενηκοστή, ἑορτὴ τῆς πενηκοστῆς, pentecôte, fête *f.* de la pentecôte.

Pfingsttag, *m.*, ἡμέρα πενηκοστῆς, jour *m.* de pentecôte.

Pfingstvogel, *m.*, τὸ χλωρίον, (σουλιέ τι), merle *m.* doré.

Pfippe, Pippe, *m.*, ἡ τζίφνα (ἐς ταῖς ὀρνίθαις), pépie, *f.*

Pfirsichbaum, *m.*, ἡ ῥοδακινιά, pêcher, *m.*

Pfirsichblüthe, *f.*, τὸ ἄνθος τῆς ῥοδακινιᾶς, fleur *f.* du pêcher.

Pfirsichbranntwein, *m.*, ῥοδόλι ἀπὸ ῥοδακινοκούκουτζα, persicot, *m.*

Pfirsiche, Pfirsche, *f.*, τὸ ῥοδάκινον, pêche, *f.*

Pfirsichkern, *m.*, τὸ ῥοδακινοκούκουτζον, noyau *m.* de pêche.

Pflanze, *f.*, τὸ φυτόν, plante, *f.*

Pflanzen, *v. a.* φυτεύω, planter.

Pflanzenreich, *n.*, τὰ φυτά, règne *m.* végétal.

Pflanzer, *m.*, ὁ φυτεύων, φυτευτής. ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην κτλ., planteur, *m.*

Pflanzschule, *f.*, φύτεμα δένδρων, περιβόλι, *f.*; (μετωφ.) φυτευτήριον, προετοιμαστήριον (διὰ διδασκάλους, διὰ στρατιώτας, διὰ μοναχούς κτλ.), seminaire, *m.*

Pflanzstadt, *f.*, ἡ ἀποικία, πόλις κτισμένη ἀπὸ ἀποίκους, colonie; habitation, *f.*

Pflanzung, *f.*, κατασκευὴ διὰ φυτὰ (μάλιστα τὰ χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην, καπνὸν κτλ.), plantation, *f.*, plantage, *m.*; ἀποικία, colonie, *f.*

Pflaster, *n.*, τὸ λιθόστρωμα, λιθόστρωτος τόπος, (τουρκ. τὸ καλντερίμι), pavé, *m.*; (auf Wunden), τὸ ἐμπλαστρον, emplâtre, *m.*

Pflasterer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ στρώνει τὸν δρόμον μὲ πέτρας, paveur, *m.*

Pflastern, *v. a.* στρώνω μὲ πέτρας, paver.

Pflasterstein, *m.*, πέτρα διὰ στρῶσιμον, pavé, *m.* (pierre pour un paver le chemin).

Pflastertreter, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ περιπατεῖ ἀργὸς εἰς τοὺς δρόμους, ὀκνηρός, ἐκμαστος, batteur *m.* de pavé.

Pflaum, *m.*, *s.* Flaumfeder.

Pflaume, *f.*, τὸ δαμάσκηνον, prune, *f.*; gedörrte, gebackene —, ξηρὸν δαμασκηνον, prune *f.* sèche, pruneau, *m.*

Pflaumenbaum, *m.* ἡ δαμασκηνιά, prunier, *m.*

Pflaumengarten, *m.*, τόπος πεφυτευμένος ἀπὸ δαμασκηνιάς, prunelaie, *f.*

Pflaumenkern, *m.*, τὸ δαμασκηνοκούκουτζον, noyau *m.* de prune.

Pflaumenmuß, *n.*, φαγὶ ἀπὸ δαμάσκηνα βρασμένα καὶ συντριμμένα, marmelade *f.* de prunes.

Pflege, *f.*, ἡ γραντζιὰ ἢ ἐπιμέλεια (δι' ἀβρώστους, διὰ μικρὰ παιδία, διὰ γέροντας ἀδυνάτους), soin, entretien, *m.*; ἐπιτροπή, curatelle, *f.*; τόπος, τὰ περίχωρα, ἐπαρχία, district, territoire, canton, *m.*

Pflegeältern, = eltern, *fm* ἐκεῖνοι ἀπου ἀνατρέφουν ψυχοπαιδί, οἱ τροφεῖς, ceux qui servent de père et de mère à un enfant étranger.

Pflegekind, *n.*, τρόφιμον παιδί, ψυχοπαιδί, pupille *m.* et *f.* nourrisson, *m.*

Pflegemutter, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαιδί, (ἢ ψυχομάνα), mère nourricière.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Pflegen, *v. n.* συνηθίζω, εἶμαι συνηθισμένος, être accoutumé à ..., avoir accoutumé de..., avoir coutume de ...; *v. n.* φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, soigner; διοικῶ, administrer; der Ruhe —, ἡσυχίζω, ἀναπαύομαι, prendre son repos, ses aises; Umgang —, ἔχω συναναστροφήν, συναναστρέφομαι, entretenir commerce (avec q.); der Güte —, κάμνω συμβιβασμόν φιλικόν, χωρὶς λογοτριβήν, traiter d'un accommodement à l'amiable; sich —, ἀναπαύομαι, τρώγω καὶ πίνω καλά, se choyer, prendre ses aises, faire bonne chère.

Pfleger, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, διοικητής, administrateur, curateur, *m.*

Pflegesohn, *m.*, τὸ ψυχοπαίδι, παιδὶ ἀναιρεμένον ἀπό τινα, pupille, nourrisson *m.*

Pflegetochter, *f.*, κόρη ἀνατρεφομένη ἀπό τινα, pupille, *f.*

Pflegevater, *m*, ὁ τροφεύς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαίδι, père nourricier, *m.*

Pflegling, *m.*, παιδὶ ἀναιρεφόμενον, nourrisson, *m.*

Pflegung, *f.*, ἡ ἀνατροφή, φροντίδα, ἐπιμέλεια, action *f.* de soigner, soin, *m.*; ἡ ἐπιτροπία, διοίκησις, administration, *f.*

Pflicht, *f.*, τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις, devoir, *m.*, obligation, *f.*

Pflichtbar, Pflichtig, *adj.* ὑποχρεωτικός, obligé à qc.

Pflichtmäßig, *adj.* ὁποῦ ἁπαιτεῖ τὸ χρέος, conforme à son devoir; *adv.* κατὰ τὸ χρέος, conformément à son devoir.

Pflichttheil, *m.*, νόμιμον μέρος κληρονομίας, légitime, *f.*

Pflichtvergessen, *adj.* ὁποῦ δὲν κάμνει τὸ χρέος του, qui oublie son devoir.

Pflichtvergessenheit, *f.*, ἡ ἀμέλεια τοῦ χρέους τινός εἰς τὸ ἐπάγγελμα, prévarication, *f.*

Pflichtwidrig, *adj.* et *adv.* ἐναντίον τοῦ χρέους, contre le devoir.

Pflock, *m.*, ὁ πάσσαλος, τὸ ξύλινον καρφί, cheville, *f.*, piquet, *m.*

Pflöcken, *v. a.* στερεώνω μὲ ξύλινα καρφιά, ficher des chevilles, des piquets.

Pflücken, *v. n.* (Blumen), ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια), cueillir (des fleurs); (Vögel), μοδεύω, ἐβγάζω τὰ πτερὰ (τοῦ πουλλιοῦ), plumer (des oiseaux).

Pflug, *m.*, τὸ ἄλέτρι, ἄροτρον, charrue, *f.*

Pflugeisen, Pflugmesser, *n.*, τὸ σιδὲ τοῦ ἀλέτριοῦ, coutre, *m.*

Pflügen, *v. a.* ἀροτριεύω, labourer, *m.*

Pflüger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀροτριεύει, ὁ γεωργός, laboureur.

Pflugochs, *m.*, βόδι ἀποῦ ἀροτριεύει, bœuf *m.* de labour.

Pflugreute, *f.*, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον πασιρεύουν τὸ ἄλέτρι ὅταν γεμίσῃ ἀπὸ χῶμα, curoir, curon, *m.*

Pflugschar, *f.*, τὸ σιδὲ τοῦ ἀλέτριοῦ, σος, *m.*

Pflugsterze, *f.*, τὸ μανίκι τοῦ ἀλετριοῦ, versoir, *m.*

Pforte (*dim.* Pförtchen, *n.*), ἡ θύρα, πόρτα, porte, *f.*

Pförtner, *m.*, ὁ θυρωρὸς, πορτάρης, portier, *m.*; (die untere Magenöffnung), πυλωρὸς, κάτωθεν τρυπα τοῦ στομάχου, (anat.) pylore, *m.*

Pfoste, *f.*, χονδρὸν σανίδι ρεπτεau, *m.*; (Thürpfoste), παραστάτης τῆς θύρας, pieteau de porte.

Pfote, *f.*, (*dim.* Pfötchen, *n.*), τὸ ποδάρι (μικρὸν ζῴου, οἷον· τῶν σκυλιῶν, γατῶν, λεγωῶν), patte, *f.*

Pfriem, *m.*, Pfrieme, *f.*, τὸ πουβλί, σουγλὶ (τοῦ παπουτζῆ), aléne, *f.*

Pfriemenkraut, *n.*, τὰ σπαρτίον (φυτὸν), genêt, *m.*

Pfropfen, Pfropf, *m.*, τὸ στόμπωμα, bouchon, *m.*

Pfropfen, *v. a.* ἐγκεντρίζω, ἐμφυλλίζω, φιλιάζω, ἐμπολιάζω, greffer.

Pfropfmesser, *n.*, μαχαίρι διὰ τὸ μπολίασμα, greffoir, couteau, *m.*

Pfropfreis, *n.*, βλαστάρι ἀπὸ ἐμβολιάζουν, greffe, *f.*

Pfropfzieher, *m.*, ἀγχίστρα διὰ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στόμπωμα, tire-bouchon, *m.*

Pfründe, *f.*, ἐλεόδημα ἐκκλησιαστικὸν, benéfice, *m.*, prébende, *f.*

Pfründner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἐλεόδημα ἐκκλησιαστικὸν, bénéficier, prébendé, *m.*

Pfuchzen, *v. n.* φυσσῶ ἀπὸ ὀμόν (λέγεται διὰ τὸν γάτον), souffler, siffler de colère (se dit des chats).

Pfuhl, *m.*, ὁ βάλτος, mare, *f.*

Pfühl, *m.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλάρι, traversin, chevet, *m.*

Pfui, *int.* φτοῦ, ἄπαγε, ὤφου, fi! fi donc!

Pfund, *n.*, τὸ φοῦντι, livre, *f.*; (μεταφ.) τάλαντον, χάρισμα φυσικὸν, ἐπιτηδειότης, *fig.* talent, *m.*

Pfündig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι, d'une livre.

Pfundleder, *n.*, χονδρὸν πετζὶ (ἀπὸ πατοῦναις τῶν παπουτζῶν), cuir fort, gros cuir, *m.*

Pfundsohle, *f.*, πατοῦνα ἀπὸ χονδρὸν πετζί, semelle *f.* faite de gros cuir.

Pfundweise, *adv.* κατὰ φοῦντια, à la livre.

Pfuschen, *v. n.* δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ δίκαιον, exercer une profession sans en avoir le droit; δουλεύω ἀχαμνά, bouiller, faire mauvais ouvrage.

Pfuscher, *m.*, ἐκεῖνος ὁπαῦ δουλεύει εἰς μίαν τέχνην χωρὶς νὰ ἔχει τὸ δίκαιον, chambrelan, *m.*; ἐκεῖνος ὁπαῦ δουλεύει ἀχαμνά, bouilleur, gâte-pâte, *m.*

Pfuscherey, *f.*, ἀχαμνὴ δουλειὰ, ἀχαμνὰ δουλευμένον πρᾶ[illegible], bouillage, *m.*

Pfütze, *f.*, ὁ βόρβορος, βουρκότοπος, flaque, *f.*, bourbier, *m.*; ἡ μπάρα, τόπος μὲ μαζωγμένον βροχόνερον, mare, *f.*

Pfütznaß, *adj.* υδμ. ὅλο βρεγμένος, tout mouillé.

Phänomen, *n.*, τὸ φαινόμενον, phénomène, *m.*

Phantasie &c. *f.* Fantasie &c.

Pharaonsmaus, Ratte, *f.*, ὁ ἰχνεύμων, ποντικὸς τις εἰς τὴν Αἴγυπτον, rat *m.* de Pharaon, ichneumon, *m.*

Pharisäer, *m.*, ὁ Φαρισαῖος, Pharisien, *m.*

Philister, *m.*, ὁ Φιλισταῖος, Philistin, *m.*; (μεταφ.) κοινὸς πυελίης, τεχνίτης, simple bourgeois, artizan, *m.*

Philosoph, *m.*, ὁ φιλόσοφος, philosophe, *m.*

Philosophie, *f.*, ἡ φιλοσοφία, philosophie, *f.*

Philosophiren, *v. n.* φιλοσοφῶ, philosopher.

Philosophisch, *adj.* φιλοσοφικός, philosophique.

Physik, *f.*, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, physique, *f.*

Physikalisch, *adj.* φυσικός, physique (*adj.*).

Physiker, *m.*, ὁ φυσικὸς, γνωριστὴς τῆς φύσεως, physicien, *m.*

Physiognom, *m.*, ὁ φυσιογνώμων, physionomiste, *m.*

Physiognomie, *f.*, ἡ φυσιογνωμία, physionomie, -gnomonie, *f.*; (auch: Physionomie) τὸ πρόσωπον, τὰ σχήματα τοῦ προσώπου, physionomie, *f.*; traits, *m. pl.*

Physiognomisch, *adj.* φυσιογνωμικός, physiognomonique.

Physisch, *adj.* φυσικός, physique.

Physiolog, *m.*, φυσιολόγος, physiologiste, *m.*

Physiologie, *f.*, φυσιολογία, physiologie, *f.*

Physiologisch, *adj.* φυσιολογικός, physiologique.

Piaster, *m.*, (spanischer), πιάστρα (νομισμα της Ἱσπανίας), piastre (monnaie d'Espagne); (türkischer), γρόσι τῆς Τουρκίας, piastre (monnaie de Turquie), *m.*

Pichen, *v. n.* πισσάνω, poisser, empoisser.

Pickelhering, *m.*, ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μακαρὰς), bouffon, arlequin, *m.*

Pickelhaube, *f.*, ἡ περικεφαλαία (κοινοῦ στρατιώτου), morion, pot *m.* en tête.

Picken, *n. a.* εἰς *v.* τζιμπῶ (ὡσὰν τὰ πουλλιά), becqueter.

Pickenik, *n.*, ὁ ἔρανος, συμπόσιον ἢ δεῖπνον εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς ἔκαστος πλερώνει τὸ μερίδιόν του, pique-nique, *m.*

Pietist, *m.*, ἄνθρωπος πολλὰ εὐλαβὴς, homme très-dévot, plein de dévotion; ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, hôt, faux dévot, *m.*

Pietisterey, *f.*, ἡ ὑποκρινομένη εὐλάβεια, bigoterie, *f.*

Pik, (in der Karte), τὸ μπαστούνι (εἰς τὰ χαρτιὰ δυὸ σταυρίδι), pique (au jeu de cartes), *f.*

Pike, *f.*, ἡ λάγχη, κοντάρι μακρὸν, pique, lance, *f.*

Pikenier, *m.*, ὁ λογχοφόρος, piquier, *m.*

Piket, *n.*, ἵππεῖς (καβαλάροι) τεταγμένοι διὰ φυλαξιν ἑνὸς τόπου, (milit.) piquet, *m.*; (ein Spiel) τὸ πικέτο, παιγνίδι τι εἰς τὰ χαρτιά, jeu *m.* de piquet.

Pilger, Pilgrim, *m.*, ὁ προσκυνητής, (τουρκ.) χατζῆς, pélerin, *m.*

Pilgerin, *f.*, ἡ προσκυνήτρια, (τουρκ.) χατζήδενα, pélerine, *f.*

Pilgerschaft, Pilgrimschaft, Pilgerfahrt, *f.*, ἀδοιπορία διὰ προσκύνημα εἰς ἅγιον τόπον, (τουρκ.) τὸ χατζηλίκι, pélerinage, *m.*

Pilgerstab, *m.*, ῥάβδος (μπαστοῦνι) τοῦ χατζῆ, bourdon, *m.*

Pilgertasche, *f.*, τουρβὰς τοῦ χατζῆ, panetière, *f.*

Pille, *f.*, τὸ κατάπότιον, χάπι, pilule, *f.*

Pilz, *m.*, *s.* Bilz.

Pimpelmeise, *f.*, ὁ γαλάζιος αἰγιθαλός (πουλλί), mésange bleue; *s.* Meise.

Pimpernuß, *f.*, τὸ πιστάκι, φιστῆκι (ἄγριον), pistache *f.* sauvage.

Pimpernußbaum, *m.*, ἡ (ἀγρία) πιστακιά, φιστηκιά, pistachier *m.* sauvage.

Pimpinelle, (Pimpernelle), *f.*, τὸ πεπερῶνι, ὁ χερήτης, (φυτόν τι), pimpronelle, *f.*

Pinie, *f.*, Pinienbaum, *m.*, ἡ Ἰταλικὴ πεύκη, Ἰταλικὴ κουκουνεριά, pin-pignier, *m.*

Pinie, *f.*, Pinienkern, *m.*, κουκκὶ τῆς Ἰταλικῆς πεύκης, pignon, *m.*

Pinsel, *m.*, ὁ ζωγραφικὸς κάλαμος, τὸ γραφεῖον, ἡ βούρτζα τοῦ ζωγράφου, pinceau, *m.*; (*metaph.*) ἕνας ἁπλὸς, (ἀχαμάκης), dandin, nigaud, *m.*

Pinseln, *v. a.* χρωματίζω, peinturer, barbouiller; *v. n.* κλαίω, θρηνῶ, se lamenter, pleurer.

Pinselstiel, *m.*, τὸ μανίκι τοῦ γραφείου, τῆς βούρτζας τῶν ζωγράφων, hampe, *f.*

Pinte, *f.*, μέτρον τι (γαλλικὸν) διὰ τὰ ὑγρὰ (μιὰ ὀκκά), pinte (mesure), *f.*

Pipe, *f.*, βουτζὶ στενὸν καὶ κιλινδρικὸν διὰ κρασί, pipe (futaille), *f.*

Pipen, *v. n.* φωνάζω (λέγεται διὰ τὰ ὀρνίθια κτλ.), proler.

Pippó, *m.*, *s.* Pfippó.

Pique, Piquet, *s.* Pike, Piket.

Pirolt, *m.*, τὸ χλωρίον, (πουλλί), merle *m.* doré.

Pisse, *f.*, τὸ κάτουρον, pissat, *m.*, urine, *f.*

Pissen, *v. n.* κατουρῶ, pisser.

Pißtopf, *m.*, τὸ κατουραλάγηνον, pot *m.* de chambre.

Pistazie, *f.*, τὸ πιστάκι, φιστῆκι, pistache, *f.*

Pistazienbaum, *m.*, ἡ πιστακιά, φιστηκιά, pistachier, *m.*

Pistole, *f.*, Pistol, *n.*, ἡ πιστόλα, τὸ πιστόλι, pistolet, *m.*

Pistole, *f.*, (Münze), ἡ πιστόλα, (χρυσῆ μονέδα), pistole (monnaie), *f.*

Pistolenholfter, *f.*, θήκη (φηκάρι) τῆς πιστόλας, fourreau *m.* de pistolet.

Pistolenschuß, *m.*, ἡ πιστολιὰ coup *m.* de pistolet.

Placat, *n.*, γράμμα κολλητὸν εἰς τὰς τριόδους εἰδησιν πάντων, placard, affiche, *f.*

Placken, Plackern, *v. n.* βασανεύκει ἄτακτα (κακομαζεύει ἄλλους σκλαβωτούς), tirailler.

Placken, *v. a.* παιδεύω, tourmenter, vexer; —, παιδεύομαι, τραβῶ λύν κόπον, se tourmenter, se peiner.

Placker, *m.*, (Flintenschuß) τακτη τσιγκιὰ, coup fusil) *m.* à contre-temps.

Placker, *m.*, (Plager), ἐνοχλητὴς ὁπού θλίβει, tyrannique, importunateur, importuniste, importuneur, importun, *m.*

Plackerey, *f.*, ἡ θλῖψις, ἐνόχλησις, τυραννία, tourmente, tracas, *m.*, concussion, *f.*

Plage, *f.*, τὸ βάσανον, τὸ λύς κόπος, tourment, peine, *f.*; (Landplage) ἕνα κακὸν, ἕνα κακὸν κακῶν, πλάγος (αἰών· χάλαζα, πλάμυρα, κτλ.), *fig.* fléau.

Plagegeist, *m.*, ὁ ἐνοχλητὴς importun, *m.*

Plagen, *v. a.* βασανίζω, κακοδεύω, τυραννῶ, tourmenter, importuner, commoder, tyranniser.

Plagerteufel, Plager, *m.*, s. Plagegeist.

Plan, *m.*, ἡ σκοπὸς, πλάνον, plan, dessein, *m.*; τὸ σχέδιασμα, plan, dessin, *m.*

Plan, *adj.* ἴσος, ἐπίπεδος, uni, (plain); φανερὸς, σαφὴς, clair, évident.

Plane, *f.*, *s.* Ebene, Fläche.

Planet, *m.*, ὁ πλανήτης, planète, *f.*

Planetenbahn, *f.*, δρόμος πλανήτου, orbite *f.* d'une planète.

Planieren, *v. a.* ἰσιώνω, ἰσιάζω, planer; (bey den Buchbindern), ῥέζω τὸ χαρτὶ μὲ κολλοκέρι, laver, coller (le papier).

Planke, *f.*, σανίδι μεγάλον καὶ στερεόν, planche, *f.*, ais, *m.*; (Verschlag, Wand), ὁ περιβόλις, ἡ φράκτη ἀπὸ σανίδια, cloison *f.* de planches.

Planken, *v. a.* βλάπτω τουφέκι, πολεμῶ μὲ τουφεκιαῖς (εἰς ἐμπόρων ἀσχῆ μιᾶς μάχης), tailler.

Plänken, Plantschen, *v. a.* παίζω ταραζώνης τὸ νερὸν (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία), gargouiller.

Plappern, *m.*, Plappermaul, *n.*, Plappertasche, *f. fam.* ὁ (παντοτινὸς) φλύαρος, (παντοτινὴ) φλυαρη, babillard, caqueteur, *m.*, babillarde, caqueteuse, *f.*

Plapperey, *f.*, ἡ φλυαρία, babil, caquet, *m.*

Plapperhaft, *adj.* φλύαρος, ὁ ποῦ ἔχεται νὰ φλυαρῇ, babillard (*adj.*).

Plapperhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀχάτη φλυαρίας, bavarderie, *f.*

Plappern, *v. n.* φλυαρῶ, babiller, caqueter, bavarder.

Plärren, *v. n.* φωνάζω πολύ, crier; κλαίω, θρηνῶ, criailler, pleurer.

Platanus, *m.*, πλάτανος (δένδρον), platane (arbre), *m.*

Platina, *f.*, ἡ πλάτινα, τὸ ἄσπρον χρυσίον, (μέταλλόν τι), platine, *f.*, or blanc, *m.*

Plätschern, *v. n.* ταράζω τὸ νερόν, remuer l'eau, gargouiller; μουρμουρίζω, (ὡς μία πηγή), murmurer, ruisseler (comme une source).

Platt, *adj.* ἴσιος, πλατὺς, φαρδὺς, plat; ἄνοστος, *fig.* plat, fade.

Plattdeutsch, *adj.* γερμανικὴ διάλεκτος τῆς κάτω Γερμανίας, bas allemand.

Platte, *f.*, ἡ πλάκα, plaque, lame, planche (de cuivre etc.) plat, *m.*; (geschorner Kopf), ἡ κουρὰ, κουρεμένον κεφάλι τῶν καλογήρων (εἰς τοὺς καθολικούς), tonsure, couronne (des moines catholiques), *f.*; (kahler Kopf), ἡ φαλακρόπλα, tête *f.* chauve.

Platteisen, *n.*, Plätte, *f.*, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον σιδηρώνουν τὰ πανιά, fer à repasser, carreau, *m.*

Platteise, *f.*, ὁ ὄρμβος, τὸ σιάκι (ψάρι), carrelet, *m.*, plie *f.* (poisson).

Platten, Plätten, *v. a.* ἰσιώνω, ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον, aplatir, aplanir; σιδηρώνω τὰ πανιά, repasser du linge etc.; δουλεύω τὰ μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις, laminer.

Platterdings, *adj.* ἐξόπινος, χωρὶς ἀλλο, abnolument.

Plattfisch, *m.*, *s.* Platteise.

Plattlaus, *s.* Filzlaus.

Plattmühle, *f.*, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν δουλεύουν μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις, laminoir, *m.*

Plattnase, *f.*, ζουληγμένη μύτη, ζουλομύτη, nez *m.* plat.

Plättwäsche, *f.*, πανιὰ ἢ πλυστερικὰ διωρισμένα νὰ σιδηρωθοῦν, linge *m.* à repasser.

Platz, *m.*, ὁ τόπος, place, *f.*; (ein Fladen), λειρόπηττα, galette, *f.*; Platz machen, κάμνω τόπον, δίδω τόπον, ὑποχωρῶ, faire place.

Platz-Adjutant, *m.*, ὑπουργὸς τοῦ κυβερνήτου ἑνὸς κάστρου, aide-major *m.* de la place.

Platzbüchse, *f.*, κλαδὶ ἀπὸ κουτροῦλιαν μὲ τὸ ὁποῖον ἔβγαζουν κρότον τὰ μικρὰ παιδία ἐμπαίζοντας εἰς ἀπὸ ἕνα συνήθειαν, cannonière (des enfans), *f.*

Platzen, *v. n.* σκάζω, σκάνω, crever, se crever; ἔβγαίνω κρότον, faire éclater, prodiguer un éclat.

Plätzer, *m.*, κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κώλον), fessée, claque, *f.*

Plätzern, *v. a. fam.* κτυπῶ μὲ τὴν παλάμην (μάλιστα τὸν κώλον), claquer (frapper de la paume).

Platzgeld, *s.* Knallgeld.

Platzhalter, *m.*, ὁ τοποτηρητὴς, tenant, *m.*

Platz-Major, *m.*, ὁ Μαϊόρας εἰς ἕνα κάστρον, major *m.* de la place.

Plaßregen, *m.*, μεγάλη καὶ δυνατὴ βροχή, ἀψιὰ βροχή, giboulée, ondée, guilée, lavasse, *f.*

Plauderer, *m.*, ὁ φλύαρος, πολυλογᾶς, causeur, jaseur, *m.*

Plauderey, *f.*, ἡ φλυαρία, causerie, *f.*, babil, caquet, *m.*

Plauderhaft, *adj.* φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει τὰ κρυφὰ μὲ τὴν φλυαρίαν του, causeur, babillard indiscret.

Plauderhaftigkeit, ἡ ἀγάπη τῆς φλυαρίας, intemperance *f.* de langue.

Plaudermaul, *n.*, *f.* Plauderer.

Plaudern *v. n.* φλυαρῶ, causer, babiller, jaser; φανερώνω τὰ κρυφὰ φλυαρώντας, redire.

Plaudertasche, *f.*, ἕνας φλύαρος, babillard, *m.*; μία φλύαρη, babillarde, *f.*

Plôße, *f.*, ὁ λευκάκος (μικρὸν ἄσπρον ψάρι εἰς τὰ πυτάμια), gardon (poisson), *m.*

Plötzlich, *adj.* αἰφνίδιος, ἔξαφνος, soudain, subit; *adv.* αἰφνιδίως, ἔξαφνα, soudainement, subitement.

Pluderhosen, *f.*, (*pl.*) μακρὰν καὶ πολλὰ φαρδὺ βρακί, pantalon *m.* fort large.

Plump, *int.* φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁποῦ γίνεται ὅταν πέσῃ τι εἰς τὸ νερόν, crac! (mot pour exprimer le bruit que fait une chose en tombant dans l'eau).

Plump, *adj.* (grob), χονδρὸς, ἀκαλλώπιστος, grossier, lourd; ἀπολίτευτος, grossier, impoli.

Plumpen, *v. n.* ἐβγάζω ἦχον ἢ κρότον (ὡς πράγματα ὁποῦ πίπτουν εἰς τὸ νερόν), faire un bruit sourd (tel qu'une chose qui tombe dans l'eau); πλατῶ, tomber; (*vulg.* für pumpen), *f.* Pumpen.

Plumpheit, *f.*, ἡ χονδρότης, χονδροσύνη, grossièreté, lourderie, *f.*; ἡ ἀπαλιτσία, grossièreté, impolitesse, *f.*

Plunder, Plunderkram, *m.*, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, vetille; bagatelle, *f.*

Plunderkammer, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ρίπτουν τὰ παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, décharge, *f.*

Plündern, *v. n.* λεηλατῶ, κουρσεύω, piller, saccager.

Plünderung, *f.*, τὸ λεηλάτημα, κούρσευμα, pillage, saccagement, *m.*

Plural, *m.*, ὁ πληθυντικὸς (εἰς τὴν γραμμ.), (gramm.) pluriel, *m.*

Plûsch, *m.*, πράγμα τι μαλλινὸν ὅμοιον ὀχιδὸν μὲ κατηφές, peluche, *f.*

Pöbel, *m.*, ὁ ὄχλος, τὸ κοινὸν πλῆθος, οἱ χυδαῖοι, populace, *f.*, menu peuple, bas peuple, *m.*

Pöbelhaft, *adj.* χυδαϊκὸς, κοινὸς, ὀχαϊτὸς, populaire, bas.

Pöbelsprache, *f.*, ἡ χυδαϊκὴ διάλεκτος, ἡ ὁμιλία τοῦ κοινοῦ πλήθους, langage *m.* du bas peuple.

Pöbelvolk, *n.*, *f.* Pöbel.

Pochen, *v. a.* et *n.* κτυπῶ, frapper, heurter; τζακίζω κτυπῶντας, στουμπίζω; casser, briser, broyer; συντρίβω (τὰ μεταλλεῖα), carder (la mine); auf etw. —, ὑπερηφανεύομαι, καυχῶμαι διὰ ἕνα πρᾶγμα, μεγαληγορῶ, se vanter, se glorifier, se targuer de qch.

Pocher, *m.*, (beym Bergbau) ἐκεῖνος ὁποῦ συντρίβει μεταλλεῖα, (τὰ μεταλλεῖα) bocardeur, *m.*; (Prahler) μεγαλήγορος, καμηλοπάρδαλις, καυχησιάρης, rodomont, faron, hableur, *m.*

Pochmühle, *f.*, Pochwerk, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν μπίζουν τὰ μεταλλεῖα, card, *m.*

Pocke, *f.*, Pocken, οἱ (ἡ) εὐλογιαῖς, petite vérole, *f.*

Pockennarbe, Pockengrube, σημεῖον ἀπομένον ἀπὸ εὐλογιαῖς, marque *f.* de petite vérole.

Pockennarbig, Pockengrübig, ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ εὐλογιαῖς, marqué de petite vérole.

Podagra, *n.*, ἡ ποδάγρα, goutte podagre.

Podagrisch, *adj.* ποδαγρικὸς, podagre, goutteux (*adj.*).

Podagrist, *m.*, ὁ ποδαγρικὸς ἄρρωστος ἀπὸ ποδάγραν, podagre, goutteux, *m.*

Poesie, *f.*, ἡ ποίησις, ποίημα, poesie, *f.*

Poet, *m.*, ὁ ποιητὴς, poète.

Poetik, *f.*, ἡ ποιητικὴ, poétique.

Poetisch, *adj.* ποιητικὸς, poétique.

Pokal, *m.*, τὸ (μεγάλον) ποτήριον (χρυσοῦν ἢ ἀργυρὸν), Local, *m.*

Pökel, *m.*, ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, saumure, *f.*

Pökelfleisch, *n.*, κρέας ἁλατισμένον, ψυλαγμένον εἰς ἁλμύραν, salé, *m.*

Polieren, *fam. v. n.* πίνω ποτὰ σφοδρὰ (εἰς ἕνα συμπόσιον), boire à l'excès.

Pol, *m.*, ὁ πόλος, pôle, *m.*

Polar-Kreis, Polar-Zirkel, *m.*, ὁ πολικὸς κύκλος, cercle *m.* polaire.

Polar-Stern, *m.*, τὸ πολικὸν ἄστρον, étoile *f.* polaire.

Poley, *m.*, ὁ βλήχων, γλήχων, τὸ φλιαζοῦνι, (χόρτον), pouliot (plante), *m.*

Polhöhe, *f.*, τὸ ὕψος τοῦ πόλου, élévation ou hauteur *f.* du pôle.

Polieren, *v. a.* γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν (οἷον· μέταλλα, γυαλὶ κτλ.), polir, lisser, fourbir, brunir.

Polierer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει γυαλιστὰ τὰ μέταλλα κτλ., polisseur, brunisseur, *m.*

Polier-Stahl, *m.*, τὸ γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα, polissoir, brunissoir, *m.*

Polir-Zahn, Glätt-Zahn, *m.*, δόντι διὰ γυάλισμα τοῦ χαρτιοῦ, dent *f.* de loup.

Polirung, Politur, *f.*, τὸ γυάλισμα, poli, *m.*, polissure, brunissure, *f.*

Politik, *f.*, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, politique, *f.*

Politisch, *adj.* πολιτικὸς, (μεταφ.) πανοῦργος, διαβολιτζῆς, politique (*adj.*).

Polizey, *f.*, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν εὐταξίαν εἰς μίαν πόλιν, ἀσυνομία, police, *f.*

Polizey-Beamter, *m.*, ἀξιωματικὸς, ὑφιστάμενος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν εὐταξίαν, agent *m.* de la police.

Polizey-Bediente, *m.*, δοῦλος τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν εὐταξίαν, officier *m.* de la police.

Polizey-Meister, *m.*, ἐπιστάτης τῆς ἀσυνομίας, lieutenant *m.* de police.

Polizey-Ordnung, *f.*, ἡ τάξις τῆς ἀσυνομίας, règlement *m.* de police.

Polize, *f.*, (bey den Kaufleuten), ἡ πολίτζα, (commerc.) police, *f.*

Pollmehl, *n.*, τὸ ἀλεῦρι ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πίτυρα, grosse farine, reconpe, *f.*

Polster, *n.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι (γεμισμένον ἀπὸ τρίχες καὶ ὄχι ἀπὸ πτερά), cousin, carreau, matelas, *m.*

Polstern, *v. a.* στρώνω, γεμίζω (ἀπὸ τρίχες, ἀπὸ μαλλὶ κτλ.), matelasser, rembourrer.

Polterabend, *m.*, *fam.* ἡ παραμονὴ τοῦ γάμου, veille *f.* de noces, charivari, *m.*

Poltergeist, *m.*, τὸ στοιχεῖον, πνεῦμα νομιζόμενον ὁποῦ ἐνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ σπίτια, lutin, *m.*

Polterkammer, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ρίπτουν κάθε χαλασμένον καὶ ἄχρηστον πρᾶγμα, décharge, *f.*

Poltern, *v. n.* κάμνω κτύπον, faire du bruit, du fracas; — γογγύζω, μαλώνω, gronder, tempêter.

Polygamie, *f.*, ἡ πολυγαμία, polygamie, *f.*

Polyp, *m.*, ὁ πολύπους, τὸ ὀκταπόδι, polype (animal), *m.*; — πάθος τι, ἐπίφυσις κρέατος (εἰς τὰ δουδούνια, κυντὰ εἰς τὴν καρδίαν κτλ.), polype (dans le nez, au coeur etc.).

Pomeranze, *f.*, τὸ νεραντζι, orange (amère), *f.*; ξύβε —, τὸ πορτογάλλι, orange (douce), *f.*

Pomeranzenbaum, *m.*, ἡ νεραντζιὰ, oranger (qui porte des oranges amères), *m.*; ξύβερ —, ἡ πορτογαλλιὰ, oranger (qui porte des oranges douces).

Pomeranzenschale, *f.*, το νεραντζόξυλον, écorce *f.* d'orange.

Pommer, *m.*, ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Πομερανίαν, Pomeranien, *m.*; εἶδος σκυλίου μεγάλου καὶ μαλλιαροῦ, roquet (chien), *m.*

Pomp, *m.*, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, pompe, magnificence, *f.*

Pomphaft, *adj.* λαμπρὸς, μεγαλοπρεπὴς, pompeux.

Popanz, *m.*, ὁ μπαούς, βαμβακόγηρος, μπαούρας, (νομιζόμενον πνεῦμα· ἢ τέρας μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία), épouvantail, moine *m.* bourru.

Pope, *m.*, παπᾶς ῥωσσικὸς, pope, prêtre *m.* russe.

Populär, *adj.* δημώδης, κοι-

νὸς, populaire; ἐρεστὸς εἰς τὸ πλῆθος, agréable au vulgaire.

Popularität, f., ἡ εὐνοια ἢ ἀγάπη τοῦ πλήθους, popularité, f.

Porcellan, s. Porzellan.

Porphyr, m., ὁ πόρφυρος, εἶδος λίθου κοκκίνου, porphyre, m.

Porphyren, adj. πορφυροῦς, πορφυρένιος, de porphyre.

Port, m., s. Hafen.

Portal, n., ἡ ὡραία πύλη, μεγαλοπρεπὴς θύρα μὲ κιονοστάσια, portail, m; τὸ πρόσωπον μιᾶς ἐκκλησίας, ἐνὸς θεάτρου, face f. d'une église, d'un théâtre.

Portechaise, f., (franz.), τὸ φορεῖον, chaise f. à porteurs; s. Sänfte.

Porto, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ στάλσιμον τῶν γραμμάτων μὲ τὴν πόσταν, port (de lettres), m.

Porträt, n., ἡ εἰκόνα (ζωγραφισμένη) ἀνθρώπου, portrait, m.

Porträt-Maler, m., ζωγράφος ὁποῦ κάμνει εἰκόνες ἀνθρώπων, εἰκονογράφος, peintre m. de portraits.

Portulack, m., ἡ ἀνδράχνη, ἀνδράχλα, τὰ τρύβλα, ἡ γλυσπρίδα, (χόρτον), pourpier, m.

Porzellan, n., πορτζελάνα, τὸ φαρφουρὶ, φερφερί, porcelaine, f.

Porzellanen, adj. φαρφουρένιος, φαρφουρίτικος, de porcelaine.

Porzellan-Erde, f., τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ φαρφουρὶ, terre f. à porcelaine.

Posament, n., τὰ σειρίτι, passement, m.

Posamentirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ σειρίτια, passementier, m.

Posaune, f., ἡ σάλπιγξ (εἶδος τρομπέτας), saquebute, f.

Posaunen, v. n. σαλπίζω, sonner de la saquebute.

Posaunenbläser, Posauner, m., ὁ σαλπιγκτὴς, celui qui sonne de la saquebute.

Positiv, adj. θετικός, positif; — διωρισμένος, determiné; — κατηφαικὸς (φιλοσ. καὶ μαθημ.), (philos. et math.) affirmatif, positif.

Positiv, n., εἴδος μικροῦ ὀργάνου μουσικοῦ μὲ αὐλοὺς (ὁμοίου μὲ τὰ μεγάλα ὄργανα εἰς τὰς ἐκκλησίας), orgue portatif, positif, m.

Positur, f., s. Stellung.

Posse, f., γελοιώδης διήγησις (τραγικ. μασκαρεύεται), facétie, badinerie, f.; κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης, farce, f.

Possen! int. τίποτες, τέτοια πράγματα, ψεύματα, bagatelles! chansons!

Possen, m., τέχνευμα διὰ πεῖραξιν τινός, tour, m., pièce, niche, f.; einem einen Possen spielen, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι, jouer un tour etc. à q.

Possenmacher, Possenreißer, m., ὁ γελωτοποιός, μπουφοῦνος, μασκαρᾶς, bouffon, badin, m.

Possenspiel, n., παιγνίδι διὰ γέλοιον, jeu m. fait pour rire; κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης, farce, f.; — μασκαρίκι, bagatelle, f.

Possierlich, adj. γελοιώδης, νόστιμος, plaisant, drôle, burlesque.

Possierlichkeit, f., τὸ γελοῖον καὶ νόστιμον, le burlesque.

Post, f., (Getpost), μία συντροφιὰ ἀπηρῶν (χρημάτων), article, m., partie, f., commun.

Post, f., ἡ πόστα, la poste; die fahrende —, ἡ τροχοφόρος πόστα; die reitende —, ἡ ἀμάξι τῆς πόστας, chariot m. de poste; die reitende —, ὁ ταχυδρόμος (ποὺ πηγαίνει διὰ γράμματα μόνον), courrier, m.; (Nachricht), nouvelle, f.

Postamt, n., ἡ ἐπιτροπὴ τῆς πόστας, bureau m. des postes.

Postbeamte, Postbediente, f., ὑπηρέτης τῆς πόστας, officier ou commis m. de poste.

Postbedienung, f., ὑπηρεσία τὴν πόσταν, emploi m. à la poste.

Postbothe, m., ὁ ποστιλιόνας, postillon, m.

Postement, n., ἡ βάσις στύλου ἢ ἀγάλματος, base, f., piédestal.

Posten, m., ὁ τόπος (ὡρισμένος ἀπὸ στρατιώτας), στρατιῶται ὑπου φυλάττουν ἕναν τόπον, (milit.) poste, m.; — τὸ ἐπάγγελμα, office, emploi, m.; (Posten), ποσότης ἀσημιοῦ (χρημάτων), partie, somme, f., article, m.; (von Waaren), ποσότης (παρτίδα) πραγμάτων, partie (de marchandises).

Postfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν διὰ τὴν κομμὴν τῶν γραμμάτων, franc de port; — freyheit, f., ἐλευθέρωσις ἀπὸ ἐκείνην τὴν πληρωμὴν, franchise f. de port de lettres.

Postgeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν πόσταν, frais m. pl. de poste; ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν κομμὴν τῶν γραμμάτων, port m. de lettres.

Posthalter, m., s. Postmeister.

Posthaus, n., τὸ σπίτιον τῆς πόστας, ἡ πόστα, poste (maison de la poste), f.

Posthorn, n., τὸ κέρατον τοῦ ποστιλιόνου, cornet m. de postillon.

Postille, f., βιβλίον περιέχον διάφορας ἐκκλησιαστικὰς, sermonnaire, m.

Postillon, f., ὁ ποστιλιόνας, postillon, m.

Postkutsche, f., ἁμάξι ἐλπρόν τῆς πόστας, calèche ou chaise f. de poste.

Postkarte, f., (Landkarte), γεωγραφικὴ χάρτα παριστάνουσα τοὺς δρόμους τῆς πόστας, carte f. des postes; (über die Briefe), τὸ χαρτὶ τὸ ὁποῖον γράφοντται τὰ γράμματα εἰς τὴν πόσταν, liste f. des lettres.

Postknecht, m., s. Postillon.

Postkutsche, f., ἁμάξι (γραμματοκόμικον) τῆς πόστας, diligence, f.

Postmeister, m., ὁ ξεπιάστης τῆς πόστας, maître m. de poste.

Posto fassen, πέρνω, κυριεύω (μὲ στρατιώτας) ἕναν τόπον (οἷον ἕνα ὕψωμα, ἕνα βουνόν), prendre poste; (μεταφ.) στερεώνομαι (εἰς ἕνα ἐπάγγελμα κτλ.), fig. prendre poste, s'affermir.

Postordnung, f., ἡ τάξις τῆς πόστας, règlement m. pour les postes.

Postpapier, n., χαρτὶ καλὸν διὰ γράμματα, χαρτὶ τῆς πόστας, papier m. de poste, papier fin.

Postpferd, n., ἄλογον τῆς πόστας, cheval m. de poste.

Postsäule, f., στύλος ὁποῦ ἔχει γραμμένα τὰ διαστήματα τῶν τόπων, colonne f. itinéraire.

Postschein, m., ἐγγραφος μαρτυρία τῆς πόστας, quittance, f., certificat m. de poste.

Postschiff, n., καράβι ὁποῦ κομίζει γράμματα, coche d'eau; paquebot, m.

Postschreiber, m., γραμματικὸς τῆς πόστας, secrétaire m. de la poste.

Postscript, n., Nachschrift, f., προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς, postscriptum, m.

Post-Station, f., ὁ σταθμὸς τῆς πόστας, μία πόστα, poste, f., relais, m.

Post-Straße, f., ἡ στράτα τῆς πόστας, grande route, f., chemin m. des postes.

Posttag, m., ἡμέρα τῆς πόστας, jour m. de poste.

Postverwalter, m., ὁ διοικητὴς τῆς πόστας, administrateur m. des postes.

Postwagen, m., ἁμάξι τῆς πόστας, chariot m. de poste.

Postwechsel, m., τόπος τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀλόγων (διὰ τὴν πόσταν), relais (de poste), m.

Postweg, m., s. Poststraße.

Postwesen, n., ὅλα τὰ ἀνηκόντα τῆς πόστας, affaires f. pl. concernant les postes.

Postzeichen, n., σημεῖον ἢ βούλλα τῆς πόστας, timbre, m.

Postzug, m., ζεῦγμα (τέσσαρα ἢ ἕξ ἄλογα μαζὶ ζευγμένα), attelage (de quatre ou six chevaux).

Potage, f., (franz.), ἡ σοῦπα, potage, m.

Potagelöffel, f., χουλιάρι μὲ τὴν ὁποίαν βάνουμεν σοῦπαν εἰς τὰ πιάτα, cuillère f. à potage.

Potentat, m., ὁ ἐξουσιαστὴς, μονάρχης, potentat, souverain, m.

Pottasche, f., ἡ ποτάσα, ἅλας τι ἀλκαλινόν, potasse, f.

Potfisch, m., ὁ φυσητὴρ, εἶδος μεγάλου κήτους, cachalot, m.

Pox! Pox tausend! (Pox Henker! Pox Wetter), int. ὦ τὸν διάβολον! ὦ νὰ χαθῇ! ὦ τοῦ ἀνόματος! dame! parbleu! peste! diable!

Pfründe, f., s. Pfründe.

† Pracher, m., ὁ πτωχὸς, ὀλιγοστὸς, pauvre, mendiant, m.

Pracherey, s. Betteley.

Pracht, f., ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, pompe, magnificence, f.

Prachtausgabe, *f.*, ἔκδοσις πολλὰ λαμπρή, édition *f.* de luxe.

Prachthimmel, *m.*, οὐρανὸς (σκέπη) ἐπάνω εἰς θρόνον βασιλικόν, dais, *m.*

Prächtig, *adj.* λαμπρός, μεγαλοπρεπής, pompeux, magnifique, superbe.

Prachtkegel, *m.*, ὁ ὀβελίσκος, obélisque, *m.*

Prachtwerk, *n.*, βιβλίον λαμπρότατον (στολισμένον μὲ ἐξαίρετα εἰκονίσματα κτλ.), livre *m.* de luxe.

Prachtzimmer, *n.*, λαμπρὰ στολισμένος ὀνδᾶς, chambre *f.* de parade.

Präcipitat, *n.*, κατακρήνισμα χυμικόν, (chim.) précipité, *m.*

Präcipitiren, *v. a.* κατακρημνίζω, κάμνω νὰ κατακάθηται ἕνα μέταλλον ἀναλυμένον εἰς ἕνα ὑγρόν, (χυμ.), (chim.) précipiter.

Prädestination, *f.*, ὁ προορισμὸς (τοῦ Θεοῦ), prédestination, *f.*

Prädicat, *n.*, τὸ κατηγορούμενον, ἡ (ποιότης τὴν ὁποίαν λέγομεν ὅτι τὴν ἔχει ἕνα πρᾶγμα), attribut, *m.*

Prädicant, *m.*, ſ. Prediger.

Prägen, *v. a.* χαρακώνω, κόπτω μονέδων, frapper, battre de la monnaie; *fig.* ins Gedächtniß prägen, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν, empreindre, imprimer dans la mémoire.

Prägestock, *m.*, Prägeeisen, *n.*, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τὴν μονέδαν, matrice (des monnayeurs), *f.*

Prahlen, *v. n.* καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, faire parade, se vanter, faire des rodomontades.

Prahler, *m.*, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαληγορος, rodomont, fanfaron, hableur, *m.*

Prahlerey, *f.*, ἡ καύχησις, μεγαληγορία, ostentation, rodomontade, hablerie, *f.*

Prahlerisch, Prahlhaft, *adj.* καυχητικὸς, μεγαλήγορος, fanfaron, glorieux.

Prahlhans, *m.*, *vulg.* ſ. Prahler.

Prahlsucht, *f.*, ἡ κλίσις εἰς καύχησιν, εἰς μεγαληγορίαν, ostentation, *f.*

Prahm, *m.*, τὸ πορθμεῖον, βάρκα μὲ τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦν ἁμάξια ἀπὸ ἕναν ποτάμον, prame (navire), *f.*

Praktik, *f.*, ἡ πράξις, πρακτικὴ, pratique, *f.*

Praktiziren, *v. a.* βάνω εἰς πρᾶξιν, ἐξακολουθῶ, pratiquer; (als Arzt), εἶμαι ἰατρὸς, ἰατρεύω ἀρρώστους, faire la profession de médecin; (als Advocat), εἶμαι συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος), faire la profession d'avocat.

Praktikus, *m.*, ὁ πρακτικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὰ ἔργα ἀνήκοντα εἰς μίαν ἐπιστήμην, praticien, *m.*; (Arzt), ἰατρὸς ὁποῦ ἰατρεύει ἄρρωστους, médecin (praticien), *m.*

Praktisch, *adj.* πρακτικὸς, pratique, *adj.*; *adv.* ἐμπράκτως, εἰς τὴν πρᾶξιν, pratique, *adv.*

Prälat, *m.*, μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς, οἷον· μητροπολίτης, ἐπίσκοπος, ἡγούμενος, prélat, *m.*; = latur, *f.*, ἐκκλησιαστικοὶ τοιοῦτου ἐκκλησιαστικοῦ latore, *f.*

Prall, *adj.* πολλὰ τεντωμένος, σφιχτὰ γεμισμένος, tout du, bouffi.

Prallen, *v. n.* ἀναπηδῶ, ὀπίσω, bondir, rebondir.

Prämie, *f.*, τὸ βραβεῖον, prime, *f.*

Prangen, *v. n.* κάμνω ἔπαρσιν, δείχνομαι λαμπρὰ μὲ στολισμένος, briller, faire parade, paraître.

Pranger, *m.*, τόπος εἰς ὁποῖον δένουν ἕναν κακοῦργον ἀπὸ τὸν λαιμὸν μὲ σιδηρένιαν κρικέλλαν, carcan, potcan, *m.*

Prännumerant, *m.*, ὁ συμφωνῶν (διὰ βιβλίον κτλ.) ὁποῦ πληρώνει πρωϊτέρα, souscripteur (qui paye d'avance), *m.*

Prännumeration, *f.*, ἡ συνφωνία (διὰ βιβλίον κτλ.) ὁποῦ πληρώνεται πρωϊτέρα, souscription, *f.*, abonnement, *m.*

Prännumeriren, *v. a.* ὑπογράφομαι (ὡς συνδρομητὴς) πληρώνω πρωϊτέρα, souscrire (et payer d'avance), s'abonner.

Präposition, *f.*, ſ. Vorwort.

Präsent, *n.*, ſ. Geschenk.

Präsentiren, *v. a.* (darreichen), παραστέκω, προσφέρω, présenter; Gewehr präsentiren, στήνω ὀρθὸν τὸ τουφέκι (εἰς τιμὴν τινὸς μεγάλου), présenter les armes.

Präser, *m.*, ὁ πρᾶσος, εἶδος χρυσόλιθου, prime (pierre précieuse), *f.*

Präsident, *m.*, ὁ πρόεδρος, προκάθεδρος, président, *m.*

Präsidiren, *v. n.* προεδρεύω, présider.

Präs, *m.*, ſam. τὰ ἀχαμνὰ ἢ ἐχρηστα πράγματα, rebut, fretin, *m.*

Prässelgold, *n.*, ſ. Knallgold.

Prasseln, *v. n.* τρίζω, ἐβγάζω τρομερὸν κλαδιὰ ὅπου τζαλώνονται, ξύλα ὑγρὰ ὁποῦ καίονται κτλ. (γραϊζαντίζω), craqueter; pétiller.

Prassen, *v. n.* ἐπερνῶ λαμπρὰ, τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ καθ' ἡμέραν, faire la débauche.

Prasser, *m.*, ὁ ἄτακτος ὁποῦ δαπανᾷ πολὺ εἰς κακὰ πράγματα καὶ πιοτά, débauché, (grand gourmand), *m.*

Prässeln, *v. a.* ſ. Pressen.

Praxis, *f.*, ἡ πράξις, pratique, *f.*

Präsumiren, *v. a.* ὑποθέτω (μάλιστα ἕνα βασανιστὸν) νομίζοντας ὅτι ἔχει δίκαιον ὅτι αὐτὸ, prétendre, *v. a.*

Predigen, *v. n.* διδάσκω, κηρύττω τὸν θεῖον λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prêcher; *fig.* vorhalten, ὑμνηγεῖω, sermonner.

Prediger, *m.*, ὁ ἱεροκήρυξ, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prédicateur, prêcheur, *m.*

Predigt, *f.*, ἡ διδαχὴ, ὁ (ἱερὸς) λόγος, sermon, prêche, *m.*

Predigtamt, *n.*, ἐπάγγελμα ἱεροκηρύκου, ministère ecclésiastique; ſ. Prediger.

Predigtbuch, *n.*, βιβλίον περιέχον διδαχὰς, sermonnaire, *m.*; ſ. Predigt.

Preis, *m.*, ἡ τιμὴ (πράγματος διὰ πούλησιν), prix, *m.*, valeur, *f.*; (Belohnung), τὸ βραβεῖον, ἡ ἀντιμισθία, prix, *m.*, récompense, *f.*; (Lob), ὁ ἔπαινος, louange, *m.*

Preis-Courant, *m.*, (die Preiscourante), χαρτὶ περιέχον τὰς τιμὰς διαφόρων πραγμάτων, prix-courant, *m.*

Preisfrage, Preisaufgabe, *f.*, ἐρώτησις προβαλμένη (ἀπὸ ἀκαδημίαν) διὰ λύσιν μὲ ὑπόσχεσιν βραβείου, question *f.* proposée pour le prix.

Preiselbeere, Preißelbeere, *f.*, κόκκινόν τι κουκούτσι ξυνὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση καὶ τρώγεται εἰς τόπον σαλάτας, airelle *f.* rouge.

Preisen, *v. a.* ἐπαινῶ, δοξάζω, louer, exalter.

Preisgeben, *v. a.* ἀφίνω, παραδίδω (ὡς λάφυρα), laisser à l'abandon; sich —, παραδίδομαι (εἰς κατηγορίαν τῶν ἄλλων, ἢ εἰς τὴν δύσηχιν τῶν ἀκουόντων, ὡς μίαν πόρνη), s'exposer (à la médisance), exposer son honneur, se prostituer.

Preislich, *adj.* ἐπαινετὸς, estimable, louable.

Preisschrift, *f.*, σύγγραμμα ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα βραβεῖον ἀπὸ μίαν ἀκαδημίαν, pièce *f.* qui a remporté le prix.

Preiswürdig, *adj.* ἐξαιρετέος, digne de louange.

Prelle, *f.*, Schachprelle, παν μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουσι ἐπάνω τοὺς ἀλωπεκὰς, toile *f.* à berner (des renards).

Prellen, *v. a.* ῥίπτω ἐπάνω (οἷον· μίαν ἀλωποῦ μὲ ἕνα πανὶ), berner (*p. e.* un renard); (betrügen), γελῶ, ἀπατῶ, duper, tromper.

Preller, *m.*, σπίνημα μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτεταί τι ἀπάνω, bricole, *f.*; (Betrüger) ψεύστης, ὁποῦ γελᾷ τινά, fourbe, fripon, *m.*

Presschub, *m.*, πῆδημα βολιοῦ ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὸ κανὸν πλησίον εἰς τὴν γῆν, ricochet, *m.*

Presse, *f.*, τὸ πιεστήριον (μάλιστα τοῦ συπογράφου), (impr.) presse, *f.*; πιεστήριον (διὰ σταφύλια), pressoir, *m.*; τὸ γυάλισμα (τοῦ ῥούχου ἀπὸ τὸ πιεστήριον), lustre, cati, apprêt (du drap), *m.*

Pressen, *v. a.* πιέζω, σφίγγω, presser; στραγγίζω, pressurer; γυαλίζω (γαλάνα ῥούχα, μεταξωτὰ κτλ.), catir (du drap, des étoffes de soie etc.); (metap.) ἀλίβει, στενοχωρῶ, *fig.* presser, tourmenter, vexer.

Pressfreyheit, *f.*, ἡ ἐλευθερία

τοῦ νὰ τυπώνῃ τις τὰ ὅ τι θέλει, ἐλευθερία τοῦ τύπου, liberté f. de la presse.

Prețgianz, m., τὸ γυάλισμα τῶν ῥούχων καὶ τῶν μεταξωτῶν ὅπου λαμβάνουν ἀπὸ τὸ πιστήριον, lustre, cati, m.

Preßſpäne, f., εἶδος χονδροῦ χαρτιοῦ μεταξὺ τοῦ ὑποίου ἀφίγουν τὰ ῥοῦχα, διὰ νὰ γίνουν γυαλιστά, cartons (dont on se sert pour catir le drap), m. pl.

Pricken, v. a. σουγλίζω (ὡς μικραῖς βέλόναις), pointer, piquer, picoter.

Prieſter, m., ὁ ἱερεὺς, παπᾶς, prêtre, m.

Prieſteramt, n., ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱερέως (τοῦ παπᾶ), prêtrise, f., sacerdoce, f.

Prieſterin, f., ἡ ἱέρισσα, παπαδιά, prêtresse, f.

Prieſterlich, adj. ἱερατικὸς, παπαδικὸς, sacerdotal.

Prieſterrock, m., ἱερατικὸν φόρεμα, παπαδικὸν φόρεμα, habit m. sacerdotal, soutane, f.

Prieſterſchaft, f., οἱ ἱερεῖς, οἱ παπάδες, clergé, m.

Prieſterſtand, m., ἡ σειὰς ἱερέως, σειὰς παπᾶ, prêtrise, f., état m. de prêtre.

Prieſterthum, n., ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἱερατεῖον, (ἐπάγγελμα τοῦ παπᾶ), prêtrise, f.

Prieſterweihe, f., ἡ χειροτονία, ordination, f.

Primaner, m., μαθητὴς τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα, écolier m. de la première classe.

Primas, m., ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος, πρῶτος μητροπολίτης, primat, m; Primat, n., τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, primatie, f.

Prime, (Prima), f., (in Schulen), ἡ πρώτη τάξις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα, première classe f. des écoliers dans un collége, f.; (im Fechten), τὸ πρῶτον σχῆμα ἐκεῖνου ὁποῦ πολεμεῖ τὸ σπαθί, (escr.) prime, f.

Principal, m., ὁ αὐθέντης (μιᾶς πραγματείας μάλιστα), principal, maître, m.

Principalin, f., ἡ κυρία, maîtresse, directrice, f.

Prinz, m., ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών, prince, f.

Prinzeſſin, f., ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα, (πριντζέζα), princesse, f.

Prinzeſſinſteuer, f., προῖκα πριγγίπισσας, trousseau (d'une princesse), m.

Prinzlich, adj. τοῦ πρίγγιπος, ἡγεμονικὸς, de prince.

Prinzmetall, n., ἁμάλγα τις μεταλλικὴ φαινομένη ὡσὰν χρυσίον, similor, m.

Prior, m., καθηγούμενος, προεστὼς μοναστηρίου, (κατώτερος ἀπὸ ἡγούμενον), prieur, m.

Priorat, n., ἀξίωμα καθηγουμένου ἢ καθηγουμενήσης, prieuré, m.

Priorin, f., καθηγουμένησα, ἐπιστάτησα μοναστηρίου καλογρηῶν, (κατώτερα ἡγουμένησαν), prieure, f.

Priſe, f., (Tabak), ἕνα τσιμπάκου, prise (de tabac), f.; (zur See), ἡ ἁλοῦσα πλοῖον (καραβόπ τοῦ πλοίου), (mar.) prise (d'un vaisseau etc.).

Prisma, n., τὸ πρίσμα (μαθημ.), prisme, m.

Prismatiſch, adj. πρισματικὸς (μαθηματ.), prismatique.

Pritſche, f., ξύλον πλατὺ σχῆμα σπαθιοῦ, ξύλο σπαθί, batte, f., battoir m. — ξύλινον κρεββάτι τῶν στρατιωτῶν, lit de corps de garde; κάθισμα ἀπὸ μίαν σανίδα, siège m. le derrière d'un traîneau.

Privat, adj. ἰδιωτικὸς, ἰδίαν ἐξασκούμενος μόσιος, privé; — particulier.

Privatiſiren, v. n. ἀπεργὸς δημόσιον ἐπαγγέλματος, vivre en particulier.

Privatleben, n., ἡ καθ' ἰδίαν ζωὴ, ζωὴ ξεχωρισμένη δημόσια ἐπαγγέλματα, f. privée.

Privatmann, m., Privatperſon, f., ὁ ἰδιώτης, ὁ μὴ ἔχων δημόσιον ἐπάγγελμα, personne privée, un particulier.

Privatſtunde, f., ξεχωριστὸ μάθημα, (εἰς τὸ σπίτι καὶ ὄχι εἰς τὸ σχολεῖον), leçon particulière.

Privatunterricht, m., ξεχωριστὸ μάθημα, (εἰς τὸ σπίτι καὶ ὄχι εἰς τὸ σχολεῖον), leçons f. pl. particulières.

(qui se donnent à la maison).

Privil, n., τὸ ἀναγκαῖον (ὁμιλοῦσιν μετριμὸν), privé, m., commodités, f. pl.; s. Abtritt.

Privilegiren, v. a. δίδω προνόμιον, privilégier.

Privilegium, n., τὸ προνόμιον, privilége, m.

Probat, (s. Bewährt), adj. δοκιμασμένος, ἀποδειγμένος μὲ τὴν δοκιμὴν, δόκιμος, éprouvé, démontré par l'expérience.

Probe, f., ἡ δοκιμὴ, essai, m., épreuve, f.; (von Tuch ꝛc.), μία μοῖρα ἀπὸ ῥοῦχα κτλ., échantillon, m., montre, f.

Probeblatt, n., φύλλον ἐντυπωμένον διὰ δοκιμὴν, impr. d'épreuve, f.

Probehaltig, adj. δόκιμος, κιρᾶς, à l'épreuve.

Probejahr, n., χρόνος δοκιμῆς τινὸς ὁποῦ θέλει γένη καλογρὴς ἢ ἐκείνης ὁποῦ θέλει γένη καλογρὴ, noviciat, m., année f. de probation.

Proben, v. a. δοκιμάζω, essayer, éprouver.

Probepredigt, f., σήμερα γυμνασμένη διὰ δοκιμὴν, sermon m. d'épreuve.

Probeſchuß, m., τουφεκιὰ διὰ δοκιμὴν, coup m. d'épreuve.

Probeſilber, n., δόκιμον ἀσήμι, ζάλον ἀσήμι, argent d'essai, argent m. de juste aloi.

Probeſtück, n., κομμάτι διὰ δοκιμὴν, pièce f. d'essai; — ἡ δοκιμὴ, essai, m., épreuve, f.

Probiren, v. n. δοκιμάζω, éprouver, essayer; ein Theaterſtück, eine Muſik ꝛc. —, ἐπαναλαμβάνω, κάμνω δοκιμὴν κωμῳδίας, μουσικῆς κτλ., répéter une pièce de théâtre, un concert de musique etc.

Probirer, m., ὁ δοκιμαστὴς, essayeur, m.

Probirnadel, f., βελόνη δοκιμαστικὴ (διὰ χρυσίον), aiguille f. d'essai.

Probirſtein, m., πέτρα δοκιμῆς (διὰ χρυσίον καὶ ἀσήμι), pierre f. de touche.

Probirwage, f., ζυγαριὰ διὰ δοκιμὴν χρυσίου καὶ ἀσημιοῦ, balance f. d'essai.

Problem, n., τὸ πρόβλημα, problème, m.; — ἀμφίβολον πρᾶγμα, chose f. douteuse, incertaine.

Problematiſch, adj. προβληματικὸς, problématique; — ἀμφίβολος, douteux, incertain.

Probſt, m., προεστὼς, προεστὼς ἐκκλησιαστικὸς, prévôt, m.

Probſtei, f., ἡ κατοικία τοῦ προεστῶτος, prévôté, m.; s. Probſt.

Procent, n., τὸ ἑκατὸν, pour cent; ein, zwey ꝛc. Procent, ἕνα, δύω κτλ. τὰ ἑκατὸν διάφορον ἢ κέρδος, un, deux etc. pour cent (d'intérêt ou de gain).

Procediren, v. n. s. Verfahren.

Proceß, m., λαγηστικὴ εἰς χριτήριον, τὸ χριτήριον, procès, litige, m, cause, f.; chemiſcher —, χυμικὴ μεταχείρισις, (chim.) procédé, m.

Proceſſion, f., ἡ παρέλευσις, ἄνθρωποι ὑπὸ τάγματον εἰς παρέλευσιν, procession, f.; — ἡ λιτανεία, procession ecclésiastique.

Proceſſiren, v. n. ἔχω λογαριασμὸν ἢ κρασολόγημα, plaider (contre q.), être en procès.

Proceßkoſten, f. pl., τὰ ἔξοδα διὰ τὸ χρασολόγημα, frais de procès, dépens, m. pl.

Proclamation, f., ἡ φανέρωσις, μήνυσις, proclamation, f.

Proclamator, m., (Auctionator), ἐπίτροπος εἰς δημοπρασίαν, commissaire m. d'une vente publique.

Proclamiren, v. n. φανερώνω, μηνύω εἰς τὸ κοινὸν, proclamer.

Procura, f., ἡ ἐπιτροπὴ διδαμένη εἰς πληρεξούσιον, procuration, f.

Procurator, m., ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν, ἐπιστάτης, procureur, m.

Procuriren, v. a. s. Verſchaffen.

Producir'n, v. n. s. Hervorbringen, Erzeugen.

Product, n., τὸ ἔργον, πρᾶγμα προερχόμενον ἀπὸ φύσιν ἢ ἰσὸ τέχνην ἀνθρώπου, τὸ προϊὸν, production, f.; — (in der Multiplication), τὸ παραγόμενον, (arithm.) produit, m.

Product, m., κτυπήματα μὲ βέργας εἰς τὸν κῶλον (τῶν μικρῶν παιδιῶν), fouet, m., fessée, f.

Profan, *adj.* βέβηλος. λαϊκός, κοσμικός, profane.

Profaniren, *v. a.* ſ. Entweihen.

Profeß, *f.*, τὸ μοναστικὸν τάγμα, ὁ ὅρκος τῆς μοναστικῆς ζωῆς τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ καλόγηρος ἢ ἡ καλογρηά, profession (d'un religieux, ou d'une religieuse).

Profeſſion, *f.*, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη, profession, *f.*, métier, *m.*

Profeſſioniſt, *m.*, ὁ χειροτέχνης, χειροτέχνης, artisan, *m.*

Profeſſor, *m.*, ὁ προφέσσωρ, ἀκαδημικὸς διδάσκαλος, professeur, *m.*

Profeſſur, *f.*, ἐπάγγελμα προφέσσωρος ἢ ἀκαδημικοῦ διδασκάλου, chaire *f.* de professeur.

Profil, *n*, ζωγραφία παρασταλνουσα τὸ πρόσωπόν τινος ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος (τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν), profil, portrait en profil, *m.*; (in der Baukunſt), παράστασις κτιρείου τινὸς κατὰ διακοπήν, (archit.) profil d'une maison.

Profit, *m.*, τὸ κέρδος, profit, *m.*

Profitiren, *v. n.* κερδαίνω, ὠφελοῦμαι, profiter.

Profoß, *m.*, ὁ φυλακάτωρας καὶ δήμιος (τζελάτης) τῶν στρατιωτῶν, (milit.) prévôt, sergent *m.* à bagnette.

Programm, *n.*, τὸ πρόγραμμα, programme, *m.*

Progreſſen, *m. pl.* ſ. Fortſchritt.

Progreſſion, *f.*, ἡ πρόοδος, (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), progression, *f.*

Project, *n.*, ſ. Entwurf.

Projectmacher, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ βάνει σκοπούς παραξένους καὶ φαντασικούς, faiseur *m.* de projets.

Prolog, *m.*, πρόλογος, prologue, *m.*

Prolongiren, *v. a.* ἀναβάλλω (τὴν διορίαν τῆς πληρωμῆς μιᾶς καμβιάλης κτλ.) atermoyer.

Promotion, *f.*, ὁ ἀναβιβασμὸς εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα, promotion, *f.*, avancement, *m.*

Promoviren, *v. n.* ἀναβιβάζω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα, promouvoir, avancer q.; *v. n.* ἀναβαίνω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δόκτωρος, prendre ses degrés, le grade de docteur.

Prophet, *m.*, ὁ προφήτης, prophète, *m.*

Prophetin, *f.*, ἡ προφήτισσα, prophétesse, *f.*

Prophetiſch, *adj.* προφητικός, prophétique.

Prophezeien, *v. n.* et *n.* προφητεύω, prophétiser.

Prophezeiung, *f.*, ἡ προφητεία, prophétie, *f.*

Proportion, *f.*, ἡ ἀναλογία, proportion, *f.*

Proportionirlich, *adj.* ἀναλογικός, σύμμετρος, proportionné.

Propſt, ſ. Probſt.

Proſa, *f.*, πεζὸς λόγος, prose, *f.*

Proſaiker, Proſaiſt, *m.*, συγγραφεὺς εἰς πεζὸν λόγον, πεζογράφος, prosateur, *m.*

Proſaiſch, *adj.* εἰς πεζὸν γεγραμμένος, prosaïque, prose; (μεταφ.) κοινός, ἀνοστος, ordinaire, sans esprit.

Proſelyt, *m.*, ὁ προσήλυτος, prosélyte, *m.*

Proſodie, *f.*, ἡ προσῳδία, prosodie, *f.*

Proſpect, *m.*, ἡ θεωρία, θέαμα, ὅλα ὅσα βλέπει θεωρῶντας ἀπὸ ἕναν τόπον, vue, *f.*

Proſtituiren, ſ. Beſchimpfen.

Proſtitution, *f.*, ſ. Beſchimpfung, Entehrung.

Protection, *f.*, ſ. Schutz.

Protector, *m.*, ſ. Beſchützer.

Protegiren, ſ. Beſchützen.

Proteſt, *m.*, τὸ πρωτόκολλον, protêt, *m.*

Proteſtant, *m.*, ὁ προτεστάντης (ἐννοοῦνται οἱ λουθηρανοὶ καὶ οἱ Ῥεφορμάτοι), protestant, *m.*

Proteſtantiſch, *adj.* προτεσταντικός, protestant (*adj.*)

Proteſtiren, *v. a.* et *n.* ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, πρωτοκολλῶ, protester; πρωτοκολλῶ σίδερα (μίαν χαμβιάλαν), faire protester (une lettre de change).

Protokoll, *n.*, τὸ πρωτόκολλον, ἡ καταγραφὴ τῶν πραγμάτων ποῦ γενομένων εἰς κάποιαν ὑπόθεσιν, registre, procès-verbal, *m.*

Protokolliren, *v. n.* γράφω τὸ πρωτόκολλον, enregistrer.

Protzen, *v. n.* fam. μουσκολίζω, bouder; *v. n.* βάνω τὸ καυτὸν εἰς τὸ ἄσπρον (artill.) affûter, monter un canon; ſ. Aufprotzen.

Protzig, *adj.* πεισματικὸς καὶ ὑπερήφανος, insolent, impertinent.

Protzkette, *f.*, ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν τὸ κανόνι συνδένεται μὲ τὸ ἁμαξάκι, (artill.) chaîne *f.* de l'avant-train.

Protzwagen, *m.*, καροῦ ὁποῦ συνδένει τὸ κανόνι μὲ τὸ ἁμαξάκι, (artill.) cheville *f.* ouvrière.

Protzwagen, *m.*, τὸ ἁμάξι τοῦ κανονιοῦ, (artill.) avant-train, *m.*

Proviant, *m.*, ἡ ζωοτροφία (διὰ τὸ στράτευμα εἰς τὸν πόλεμον), vivres, *m. pl.*, provisions *f. pl.* de bouche.

Proviantgaus, *n.*, μαγαζὶον διὰ τὴν ζωοτροφίαν, magasin *m.* de vivres.

Proviantmeiſter, Proviantverwalter, *m.*, ἐπίτροπος εἰς τὴν ζωοτροφίαν, munitionnaire, *m.*

Provinz, *f.*, ἡ ἐπαρχία, province, *f.*

Provinzial, *m.*, προεστὼς ὅλων τῶν μοναστηρίων μιᾶς ἐπαρχίας, (pere) provincial, *m.*

Proviſion, *f.*, τὸ διάφορον ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ πουλεῖ τι διὰ λογαριασμόν τινος, τὸ προμήθειον, commission, *f.*, droit *m.* de commission.

Proviſor, *m.*, ἐπίτροπος εἰς φαρμακοποιεῖον (εἰς ἀποθήκην), maître-garçon *m.* apothicaire pharmacie.

Prozeß, ſ. Proceß.

Prudel, Brudel, *m.*, ἀτμίδες ἀπὸ νερὸν ὁποῦ βράζει, vapeurs *f. pl.* de l'eau bouillante.

Prudeln, Brudeln, *v. n.* βράζω καὶ βγάζω ἀτμίδες, bouillonner.

Prüfen, *v. n.* ἐξετάζω, δοκιμάζω, éprouver, essayer, examiner.

Prüfung, *f.*, ἡ ἐξέτασις, δοκιμή, épreuve, *f.*, examen, *m.*

Prügel, *m.*, ἕνα ξύλον χονδρὸν, μπαστοῦνι, roudin, gourdin, bâton, *m.*; die Prügel, (*pl.*) ἡ ξυλιαῖς, coups *m. pl.* de bâton; du wirſt Prügel bekommen, θὰ φάγῃς ξυλιαῖς, θὰ φάγῃς ξύλον, tu auras des coups de bâton.

Prügeln, *v. n.* δέρνω, battre, rosser.

Prünelle, Brünelle, *f.*, εἶδος διμιασκήνου ξεφλουδισμένου καὶ στεγνωμένου, brignole, *f.* (prune *f.* pelée et séchée).

Prunk, *m.*, ἡ λαμπρύτης, μεγαλοπρέπεια, ἐπίδειξις, faste, *m.*, parade, pompe, *f.*

Prunken, *v. n.* κάμνω ἐπίδειξιν, δείχνομαι λαμπρὰ, briller, faire parade, paraître.

Pſalm, *m.*, ὁ ψαλμός, psaume, *m.*

Pſalmiſt, *m.*, ὁ ψαλμῳδὸς (δηλαδὴ ὁ Δαβίδ), Psalmiste, *m.*

Pſalter, *n.*, Pſalmbuch, *n.*, τὸ ψαλτήριον, βιβλίον τῶν ψαλμῶν (τοῦ Δαβίδ), psautier, *m.*

Piſane, *f.*, ἡ πισάνη, ἰατρικὸν πιοτὸν, tisane, *f.*

Publication, *f.*, ἡ φανέρωσις εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποίησις, publication, *f.*

Publiciren, *v. a.* φανερώνω εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποιῶ, publier.

Publicum, *n.*, τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον, public (en général), *m.*; οἱ ἀναγνώσται ἑνὸς βιβλίου, le public, les lecteurs (d'un livre); οἱ θεαταὶ ἑνὸς δράματος, le public, les spectateurs (d'une pièce de théâtre).

Pudding, *m.*, εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ λιανισμένα κρέατα ἢ σταφίδας, pouding, *m.*

Pudel, *m.*, εἶδος σκυλιτοῦ μὲ κατσαρὰς τρίχας ὡσὰν τὰ μαλλὶ τοῦ πρυβάτου, barbet, *m.*; (Fehler), (μεταφ.) τὸ σφάλμα, faute, bêvue, *f.*

Pudelmütze, *f.*, σκούφια μὲ γοῦναν, bonnet *m.* fourré.

Pudeln, *v. n.* fam. κάμνω σφάλμα, λανθάνομαι, faire une faute, une bêvue.

Pudelnärriſch, *adj.* πολλὰ γελοιώδης, fort plaisant, très-comique.

Puder, *m.*, ἡ ἄσπρη σκόνη διὰ τὰ μαλλιὰ, poudre (à poudrer).

Puderbüchſe, Puderſchachtel, *f.*, κουτὶ μὲ ἄσπρην σκόνην διὰ τὰ μαλλιὰ, boîte *f.* à poudrer.

Pudermantel, *m.*, πουτσίλιμα ἀπὸ παν' ἐκεῖνον (ἢ ἐκείνης) ὁποῦ βάνει ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιὰ του (της), peignoir, *m.*

Pudern, *v. n.* βάνω ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιὰ, poudrer.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Pulverpüfter, *m.*, *μικρὸν φυσοῦνι μὲ τὸ ὁποῖον ἔβριπτον ποτὲ τὴν ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά*, zest, *m.*

Pulverquaft, *m.*, *φαΐνται μὲ τὴν ὁποίαν βλέπουν τὴν ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά*, houppe, *f.*

Puff, *int.* *φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὅταν βλέπει τις τουφέκι*, pouf.

Puff, *m.*, *τὸ κτύπημα, ἡ γροθιά*, coup (de poing) *m.*, pourmade, *f.*

Puffen, *v. a.* *κτυπῶ μὲ τὸν γρόθον, δίδω γροθιάς*, gourmer, battre.

Puffer, *m.*, *μικρὴ πιστόλα*, pistolet *m.* de poche.

Puls, *m.*, *ὁ σφυγμός*, pouls, *m.*

Pulsader, *f.*, *ἡ ἀρτηρία*, artère, *f.*

Pulsschlag, *m.*, *ὁ σφυγμός, τὸ κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ*, pulsation, *f.*, battement *m.* du pouls.

Pult, *n.*, *τὸ λογεῖον, ἀναλόγιον*, pupitre, *m.*; *τράπεζα μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, διὰ τὸ γράψιμον (τὸ σκριτόριον)*, secrétaire, *m.*; (in der Kirche), *ἀναλόγιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, lutrin, *m.*

Pulver, *n.*, (Schießpulver), *τὸ μπαρούτι*, poudre (à canon), *f.*; (zur Arzney, zum Räuchern *ꝛc.*), *ἡ σκόνη*, poudre (pour servir de médecine, pour parfumer etc.).

Pulverflasche, *f.*, *ἰρλασκὶ μὲ μπαρούτι*, fourniment, *m.*

Pulverhorn, *n.*, *ἁγιον μὲ μπαρούτι*, pulverin, *m.*, poire *f.* à poudre; corne *f.* à amorcer.

Pulverissren, Pulvern, *v. a.* *μετραβάλλω εἰς σκόνην*, pulvériser; (*metaph.*) *ἀφανίζω ὁλοτελῶς*, détruire entièrement, pulvériser.

Pulverkammer, *f.*, (in der Mine), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν τὸ μπαρούτι εἰς τὸ λαγούμι*, fourneau (dans une mine), *m.*; (im Schiffe), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὸ μπαρούτι εἰς τὸ καράβι*, Sainte-barbe, *f.*

Pulvermühle, *f.*, *μέλος εἰς τὸν ὁποῖον φτιάνουν μπαρούτι*, moulin *m.* à poudre.

Pulvermüller, *m.*, *μυλωνὰς ὁποῦ φτιάνει μπαρούτι*, poudrier, *m.*

Pulverthurm, *m.*, Pulvermagazin, *n.*, *μαγαζὶον μπαρουτιοῦ*, magasin *m.* de poudre.

Pulvertonne, *f.*, Pulverfaß, *n.*, *βουτζὶ διὰ μπαρούτι ἢ μὲ μπαρούτι*, baril *m.* à poudre, baril de poudre.

Pulverwagen, *m.*, *ἁμάξι διὰ μπαρούτι ἢ μὲ μπαρούτι*, caisson *m.* à poudre.

Pulverwurft, *f.*, *τύλιγμα μακρὸν καὶ λεπτὸν μὲ μπαρούτι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὸ λαγούμι*, saucisse (des mineurs), *f.*

Pumpe, *f.*, *ἡ ἀντλία, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕνα πηγάδι κτλ.*, pompe, *f.*

Pumpen, *v. a.* *ἀντλῶ, ἐβγάζω νερὸν μὲ τὴν ἀντλίαν*, pomper; *f.* Pumpe.

Pumpenschwengel, *m.*, *τὸ μοχλὸν τῆς ἀντλίας*, bascule, balle, *f.*; *f.* Pumpe.

Pumpenstock, Pumpenstempel, *m.*, *ὁ ἔμβολος, σίδηρον ἢ ξύλον ὁποῦ κατηβάζουν καὶ σπρώνουν εἰς τὴν ἀντλίαν*, piston, *m.*, verge *f.* de pompe; *f.* Pumpe.

Pumpenwerk, *n.*, *μηχανὴ ἀντλίας, κατασκευὴ μὲ ἀντλίαν*, machine hydraulique, pompe, *f.*; *f.* Pumpe.

Pumpernickel, *m.*, *εἶδος ψωμιοῦ ψωμίου*, pompernickel, *m.*

Punkt, *m.*, *ἡ στιγμὴ, τὸ μέσον, σημεῖον*, point; (im Schreiben), *ἡ στιγμὴ* (à la fin d'une période); (Artikel), *τὸ ἄρθρον*, point, article.

Punktirbuch, *n.*, *βιβλίον μαντικόν*, livre *m.* de géomance.

Punktiren, *v. a.* *κάμνω στιγμὴ ἢ σημεῖα (σημειώνω), μειώνω μὲ στιγμάς*, ponctuer, pointer, pointiller; *v. n.* *εὑρίσκω μὲ τὴν γεωμαντείαν*, trouver par la géomance, *f.*

Punktirkunſt, *f.*, *γεωμαντεία*, géomance, *f.*

Pünktlich, *adj.* *ἐξηκριβωμένος, ὁποῦ ἀποπληρώνει αὐστηρῶς ὑπάρχεται*, ponctuel, exact, précis.

Pünktlichkeit, *f.*, *ἡ ἀκρίβεια (εἰς τὴν ἀποπλήρωσιν ὑποχρεώσεων)*, ponctualité, exactitude, *f.*

Punktur, *f.*, *ἡ σημείωσις μὲ στιγμάς*, pointure, *f.*

Punſch, *m.*, *τὸ ποῦντζι, ποτὸ ἀπὸ λεμόνια, ζάχαρην, ῥακὶ καὶ ζαχάρην*, ponche, *m.*

Punſchlöffel, *m.*, *χουλιάρι διὰ τὸ ποῦντζι*, cuillère *f.* à ponche; *f.* Punſch.

Punſchnapf, *m.*, *σχάλα, στερνίν, ἀγγεῖον διὰ ποῦντζι*, jatte *f.* à ponche; *f.* Punſch.

Pumpe, *f.*, *ἡ κοῦκλα, τὸ κινέτον*, poupée, *f.*; (von Schmetterlingen), *ἡ χρυσαλλίδα*, chrysalide, nymphe, *f.*

Puppenſpiel, *n.*, *παιγνίδι μὲ κούκλαις*, jeu *m.* de petits enfans avec des poupées; *παράδεισος ὁποῦ παρασταίνουν μὲ κούκλαις*, les marionnettes, *f. pl.*

Purgans, *n.*, *τὸ καθαρτικὸν*, purgatif, *m.*

Purgation, *f.*, purgation, *f.*

Purgiren, *v. a.* *δίδω καθαρτικόν*, purger; *v. n.* *πέρνω καθαρτικόν*, se purger, prendre médecine.

Purgirend, *adj.* *καθαρτικός*, purgatif (*adj.*).

Purgirpulver, *n.*, *καθαρτικὴ σκόνη*, poudre *f.* purgative.

Purgirmittel, *n.*, *τὸ καθαρτικόν*, purgatif, *m.*

Purgirtrank, *m.*, *καθαρτικὸν ποτόν*, potion *f.* purgative.

Purpur, *m.*, *ἡ πορφύρα*, pourpre, *m.*

Purpurfarben, Purpurroth, Purpurn, *adj.* *πορφυροῦς, πορφυρένιος*, pourpré, purpurin.

Purpurkleid, *n.*, *πορφυροῦν ἔνδυμα*, pourpre, habit *m.* de pourpre.

Purpurſchnecke, *f.*, *ἡ πορφύρα, ὁ κογχυλὶς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπερναν οἱ παλαιοὶ τὸ πορφυροῦν χρῶμα*, pourpre (coquille), *f.*

Purzeln, *f.* Purzeln.

Püſter, *m.*, *f.* Puderpüſter.

Putz, *m.*, *ὁ στολισμός, τὰ στολίδια*, parure, *f.*, ornement, atour, *m.*

Putzen, *v. a.* (ſchmücken), *στολίζω*, parer, orner, atourner; (reinigen), *γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν, πασατεύω*, nettoyer, polir, fourbir; die Schuhe —, *πασατεύω (ξελασπώνω) τὰ παπούτζια*, décrotter les souliers; (das Licht), *ξεφτιλίζω τὸ κηρί*, moucher la chandelle; den Bart —, *μπαρμπηρίζω*, faire la barbe; die Bäume —, *κλαδεύω τὰ δένδρα*, élaguer les arbres.

Putzhändlerin, *f.*, *πραγματεύτρια μὲ σκουφιὰς καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας*, marchande *f.* de modes.

Putzmacherin, *f.*, *ἐστίνη ὁποῦ φτιάνει σκούφιαις καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας*, coiffeuse, *m.*

Putzſcheere, Lichtputze, *f.*, *τὸ ψαλιδοκέρι*, mouchettes, *f. pl.*

Putztiſch, *m.*, *τραπεζάκι διὰ στολισμὸν ἐῶν γυναικῶν*, toilette, *f.*

Putzzimmer, *n.*, *ὀνδᾶς στολισμένος*, chambre *f.* de parade.

Pyrol, *m.*, *f.* Pfingſtvogel.

Q.

Quaal, *f.* Qual.

Quabbe, *f.* Quappe.

Quabbelig, *adj. fam.* *παχὺς πηχυδιτζίκος*, dodu, potelé.

Quabbeln, *v. n.* *τρέμω (ὡς ἡ κοιλία ἑνὸς παχέος ἀνθρώπου ἢ καὶ ζώου)*, trembler (comme la panse d'un homme ou d'un animal).

Quackeley, *f. fam.* *δυσκολία ἢ ἀμφιβολία ὑπὸ κόμκι τις χωρὶς αἰτίαν*, micmac, *m.*

Quackeln, *v. n. fam.* *εἶμαι ἀμφίβολος, εὑρίσκω δυσκολίαις εἰς κάθε πρᾶγμα, ἔχω πολλαῖς ἀμφιβολίαις*, être toujours irréaolu, faire des difficultes dans la moindre chose.

Quackſalber, *m.*, *ἀχαμνὸς καὶ ἀμαθὴς ἰατρός, τζαρλατᾶνος*, charlatan, *m.*

Quackſalberey, *f.*, *ἀχαμνὰ ἰατρικὰ ἀπὸ ἀμαθῆ ἰατρόν*, charlatanerie, *f.*

Quackſalbern, *v. n.* *κάμνω τὸν ἰατρὸν χωρὶς κομμὶον γνῶσιν*, faire le charlatan; *δίδω ἢ πέρνω πάντοτε ἰατρικά*, donner ou prendre des remedes sans cesse.

Quader, Quaderſtein, *m.*, *τετραγωνικὴ πέτρα μεγάλη*, pierre *f.* de taille, carreau, *m.*

Quadrant, *m.*, *τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου*, quart *m.* de cercle.

Quadrat, *n.*, *τὸ τετράγωνον*, carré, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Quadratfuß, =ſchuh, m., *ποῦς (μέτρον) τετραγωνικός*, pied m carré.

Quadratur, f., *ὁ τετραγωνισμός (γεωμετρ.)*, quadrature, f.; (von Planeten), *διάστημα πλανήτου, ὅταν ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἥλιον ἕνα τεταρτημόριον τοῦ ζωδιακοῦ*, quadrature f. d'une planète.

Quadratmeile, f., *μίλι τετραγωνικόν*, lieue (mille) carrée.

Quadratwurzel, f., *ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα*, racine f. carrée.

Quadratzahl, f., *τετραγωνικὸς ἀριθμός, τετράγωνον*, nombre m. carré.

Quadratzoll, m., *δάκτυλος (μέτρον) τετραγωνικός*, pouce m. en carré.

Quadriren, v. a. *τετραγωνίζω*, carrer.

Quadrupel, m., *τὸ τετραπλοῦν, τετραπλάσιον*, quadruple, m.

Quaken, v. n. *βοᾶ, φωνάζω (ὡς οἱ βάτραχοι)*, coasser.

Quäken, v. n. *γαυγίζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (ὡς τὰ μικρὰ σκυλία)*, glapir.

Quäker, m., *Κουάκερος (Τρέμων, μάλιστα, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν)*, quaker, trembleur, m.

Qual, f., *τὸ βάσανον, μαρτύριον*, tourment, martyre, m., peine, f.

Quälen, v. a. *βασανίζω*, tourmenter.

Quäler, Quälgeiſt, m., *ὁ βασανιστής, ἐνοχλητής*, celui (ou celle) qui tourmente q.

Qualm, m., *πυκνὸς καπνός, πυκναῖς ἐτμίδες*, fumée, vapeur f. épaisse.

Qualmen, v. n. *ἀναβαίνει πυκνὸς καπνός*, fumer, exhaler, (des vapeurs épaisses); v. n. *κάμνω μεγάλον καπνὸν (τραβῶντας τζιμποῦκι)*, faire une grande fumée (en fumant une pipe).

Qualſter, m., fam. *φλέγμα πηκτόν, πτύσμα φλεγματῶδες*, flegme, crachat m. glaireux.

Qualſtern, v. n. fam. *πτύω πολὺ φλέγμα*, jeter, cracher beaucoup de flegme.

Quantesweiſe, adv. *προφασιστικὰ, κατὰ πρόφασιν*, par faux semblant, pour la forme.

Quappe, f., *εἶδος ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια*, lotte, barbotte, f. (poisson).

Quarantaine, f., *τὸ σαραντάμερον (ὁποῦ μνήσκει τις εἰς τὸ λαζαρέτον)*, ἡ καραντίνα, quarantaine, f.

Quarg, Quark, m., *τὸ πηκτόγαλον*, caillé épuré, fromage m. mou; fig. fam. (unnützliches Zeug), *ἄχρηστον πρᾶγμα, οὐτιδανὸν πρᾶγμα*, vetille, chose f. de néant.

Quargkäſe, m., *τυρὶ ἁπαλὸν, ἀπὸ πηκτόγαλον*, fromage m. à la pie.

Quarren, v. n. *φωνάζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὁποῦ βάνουν πεῖσμα)*, piailler.

Quart, n., *τὸ τέταρτον*, quart, m.; *ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι)*, quarte, f.; (von Büchern), *σχῆμα βιβλίου εἰς τέταρτον*, in-quarto.

Quartal, n., *τὸ τρίμηνον* (tier (trois mois), m.

Quartan-Fieber, n., *πύρε τριήμερος*, fièvre f. quarte.

Quartant, Quartband, m., *βιβλίον εἰς τέταρτον*, livre in-quarto.

Quartblatt, n., *ἕνα φύλλον χαρτὶ εἰς τέταρτον, ἕνα τέταρτον τῆς κόλλας*, feuille in-quarto.

Quarte, f., (in der Muſik), *τετράφωνον, διὰ τεσσάρων (mus.)* quarte, f.; (im Fechten), *τὸ τέταρτον σχῆμα ὁποῦ πολεμεῖ τὰ ἄνω (sacrim.)* quarte, f.; (in Schulen), *ἡ τετάρτη τάξις εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα*, (ou collége) quatrième, f.

Quartett, n., *μουσικὴ τοῦ ποίαν παίζουν τέσσαρες ζὺ ἢ καὶ τραγοῦδι τὸ τριαγουδοῦν τέσσαρ*, quatuor, m.

Quartier, n., *τὸ τεταρτημόριον (μιᾶς πόλεως)*, tour, quartier, m.; (im Maaß), *ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι)*, quarte (mesure), f.; (am Schuh), *τὸ πετζὶ ὁποῦ τριγύρω τῆς πέρνει τὸ πάπουτζιοῦ*, quartier (d'une soulier), m.; (Wohnung), *τὸ κονάκι*, logement, m.; Quartier geben, *δίδω, χαρίζω τὴν ζωὴ αἰχμαλώτου*, (mille) faire quartier.

Quartieren, v. n. *δίδω κονάκια (εἰς στρατιώτας)*, loger (des soldats); *διορίζω κονάκια (εἰς στρατιώτας)*, loger (des soldats) (*ὡς τὸ βοβίθια, φασούλια κτλ.*), rouler; v. a. *μασκεύω (βοβίθι κτλ.) νὰ φουσκώσῃ*, faire rouler.

Quellwaſſer, n., *νερὸν ἀπὸ πηγήν*, eau de source, eau f. de fontaine.

Quendel, m., *ἡ θεραλδὰ φυτόν, τὸ ἕρπυλλον*, serpolet, m.

Quentchen, n., *τὸ τέταρτον τοῦ λοτίου*, drachme (poids), f.; f. Loth.

Quer, adj. *πλάγιος, ὁποῦ σταυρώνει ἄλλο τι*, de travers, transversal; —durch, adj. *διὰ, διὰ μέσου*, transversalement, à travers de...; —über gehen, *σταυρώνω, διαπερνῶ*, traverser.

Querart, f., *δίστομον τζεκούρι, δίστομος πέλεκυς*, besaiguë, f.

Querbalken, m., *πλάγιος δοκὸς, πλαγία γρεντά*, poutre en travers, traverse, f.

Quere, f., *τὸ πλάγιον*, travers, m.; in die Quere, der Quere, *πλαγίως*, de travers, transversalement, de biais; fig. *ἀνάποδα, ἐνάντια*, à rebours, à contresens.

Querfeldein, adv. *πλαγίως, τὰ πλάγια*, à travers champs; *ἐνάντια, ἀνάποδα*, contrairement, à rebours.

Querfläche, f., *ἡ φλοιὸς (τὴν ὁποίαν λαλοῦν βάνωντας την πλαγίως εἰς τὰ χείλη)*, flûte f. traversière.

Quergaſſe, f., *πλαγία πλατεῖα, (πλάγιον σοκάκι)*, rue f. de traverse.

Querholz, n., *ξύλον πλαγίως βαλμένον*, traverse, f.

Querholz Quetſchung 583

Quartiermeiſter, m., *ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν*, maréchal des logis, quartier-mestre, m.

Quartierzettel, m., *πόλιτζα διὰ κονάκι*, billetin, m.

Quarzfelſe, f., *μία σελίδα, ἕνα κομμάτιον εἰς τέταρτον*, page f. in-quarto.

Quarz, m., *πέτρα τις σκληρή*, quartz, m.

Quarzig adj. *γεμάτος πέτρας σὰν τὰς ἀσημέρας*, quartzeux.

Quaſt, m., Quaſte, f., *ἡ φοῦντα*, houpe, touffette, f.

Quatember, m., *νηστεία κάθε τρεῖς μῆνας (εἰς τοὺς Καθολικούς)*, quatre-temps, m.; (Almoſen), *ὁποῦ πληρώνεται κάθε τρεῖς μῆνας εἰς μεροκάματους*, quartier (taxe payable tous les trois mois).

Quatſchen, v. n. fam. *ἐβγάζω λόγον (τοιοῦτον ὡς παιδιὰ βομβαρδίζουν ὁποῦ πέφτουν κατὰ τὴν γῆν κτλ.)*, faire un bruit (tel que celui du linge mouillé qui tombe par terre etc).

Quecke, f., Queckengras, n., *τὸ πολύγονον, (χόρτον τι)*, chien-dent (plante), m.

Queckſilber, n., *ὁ ὑδράργυρος, (ἀργυρος)*, vif-argent, mercure, m.

Quelle, f., *τὸ χεροπάνδυλον, χειροπάκτιον*, essuie-main, m.

Quelle, f., *ἡ πηγή*, source, fontaine, f.

Quellen, v. n. *ἀναβρύω, πηγάζω*, sourdre, jaillir; *τρυπώνω ἀπὸ τὸ μύσκεμμα*

Quieken, v. n. φωνάζω μὲ γιελὴν φωνὴν (οἷον τὰ γουρουνόπουλα κτλ.), crier (comme un petit cochon etc.).

Quinte, f., (in der Musik), τὸ πενταφωνον, διὰ πέντε, (mus.) quinte, f.; (auf der Geige), ἡ λεπτοτάτη χορδὴ τοῦ βιολιοῦ (ἢ λεγομένη πρίμα), chanterolle; (in Schulen), ἡ πέμπτη κλάσις (εἰς τὰ μεγαλήτερα σχολεῖα), (école ou collége) cinquième, f.

Quintett, n., μουσικὴ, τὴν ὁποίαν παίζουν πέντε μαζί, (mus.) pièce f. à cinq parties.

Quirl, f. Querl.

Quitt, adj. indecl. quitt seyn, τερμάζομαι, être quitte; wir sind quitt, ἐτερμάτισμεν (ἐτερματίσθημεν), δὲν χρεωστοῦμεν τίποτες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, nous voilà quitte à quitte.

Quitte, f., Quittenapfel, m., τὸ κυδώνιον, coin (fruit), m.; wilde —, ἀγριοκυδώνιον, cognasse, f.

Quittenbaum, m., ἡ κυδωνιὰ, cognassier, m.

Quittengelb, adj. (κίτρινος ὡς κυδώνιον) ὅλο κίτρινος, jaune comme un coin.

Quittenlattwerge, f., Quittenmus, n., τὸ κυδώνιον (γλύκισμα), cotignac, m.

Quittieren, v. a. einen —, ἐξοφλίζω, δίδω ὑπογραφὴν τῆς ἀπολύσεως, quittancer, décharger (q.), donner quittance (à q.); etwas —, ἐγείνω, δὲν καταγίνομαι πλέον, quitter qc., ne plus s'en occuper; den Dienst —, ἀφήνω τὴν δούλευσιν, ἐξαγίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service de q.

Quittung, f., γράμμα ἐξοφλιστικὸν, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς ἀπολύσεως, quittance, décharge, f., acquit, reçu, m.

Quitze, f. Gberäsche.

Quodlibet, n., ζωχραφία παρασταίνουσα διάφορα πράγματα μαζὺ ἀνακατωμένα, coq-à-l'âne, quolibet, m.; (Mischmasch), μία ἀνακατωσιὰ, mélange, m., confusion, f.

Quotient, m., τὸ πηλίκον (εἰς τὴν διαίρεσιν ἀριθμητικὴν), (aritm.) quotient, m.

R.

Raa, f. Rah.

Rabat, m., τὸ ξέπεσμὸς (ἀπὸ μίαν ποσότητα), rabais, m.

Rabatte, f., ἄκρα τοῦ φορέματος ἀναδιπλωμένη, revers (d'un habit); (im Garten), τὸ περιξ τῆς πρασιᾶς περιβόλιον, (jardin.) plate-bande, f.

Rabattiren, v. a. κατηβάζω (ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος), ξεπέφτω, rabattre, déduire.

Rabbiner, m., ὁ Ῥαββὶ, Ῥαββίνος, (τῶν Ἑβραίων), rabbin, m.

Rabe, m., ὁ κόρακ, κόρακας, corbeau, m.

Rabenaas, n., φορὰ ἢ ψαγὶ κορόκων), charogne, f.

Rabenältern, -eltern, n. pl. βάρβαροι, ἀπάνθρωποι γονεῖς, parents m. pl. dénaturés.

Rabenkrähe, f., ἡ μαύρη κορώνη, μαύρη καρακάξα, corneille f. noire.

Rabenmutter, f., (κοπάνα μητέρα), ἀχαμνὴ ὑπανδρομητέρα, mère f. dénaturée, inhumaine.

Rabenschwarz, adj. (μαῦρος ὁ κόραξ) ὅλο μαῦρος, comme un corbeau.

Rabenstein, m., ὁ τόπος καταδίκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτελειώνουν τοὺς ἀνθρώπους, lieu m. du supplice.

Rabenvater, m., (κοπάνα πατέρας), ἀχαμνὸς, ἄπιστος πατέρας, père dénaturé, inhumain.

Rabulist, m., ψεύστης, μάταιος πράδικος (ἀβουκάτος), χάνει πολλαῖς ψευτιαῖς, chicaneur, m.

Rache, f., ἡ ἐκδίκησις, vengeance, f.

Rächen, v. a. ἐκδικῶ, venger (de q.); — sich —, v. r. ἐκδικοῦμαι, se venger (de q.).

Rächen, m., τὸ στόμα (μεγάλων ἀγρίων ζώων), ψαριῶν οἷον τοῦ λύκου κτλ.), gueule (d'un lion).

Rächer, m., ὁ ἐκδικητὴς, vengeur, m.

Rächerin, f., ἡ ἐκδικήτρια, vengeresse, f.

Rachgier, Rachsucht, f., ἐπιθυμία τῆς ἐκδικήσεως, μνησικακία, esprit f. de vengeance, ressentiment, m.

Rachgierig, Rachsüchtig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ ἐκδίκησιν, μνησίκακος, vindicatif.

Racker, m., pop. ὁ γδάρτης, écorcheur, m.; (Schimpfwort), κακόλος, σκυλὶ, καναλιὰ, infâme, chien, m., canaille, f.

Radel, n., μικρὸν τῆς σφιάρας, τρακάλιον μὲ τὸ ὁποῖον γίνουν τὴν ὀφαῖρα, raquette, f.

Radel, f., τὸ φυσεκὶ, fusée, f.

Radenfaß, Radenstock, m., τὸ ξύλον τοῦ φυσεκιοῦ, baguette f. de fusée.

Rad, n., ὁ τροχὸς, roue, f.

Radberge, Radeberge, f., ἀμαξίδιον μονότροχον (μὲ τὸ ὁποῖον καυβαλοῦν χῶμα, ἄμμον κτλ.), brouette (pour transporter de la terre, du sable etc.)

Rädchen, n., ὁ τροχίσκος, μικρὸς τροχὸς, petite rue, f.

Räderchen, v. n. θανατόνω μὲ τὸν τροχὸν (ἔναν κατάδικον), rouer; eine Sprache —, ὁμιλῶ σχεδὸν ἢ σταράβ μίαν διάλεκτον, écorcher une langue.

Radhaus, f., ἡ ἀξιέλα, moyeu, m.

Rädeln, v. n. δένω ὀφικτὲ, lier, fortement.

Radelsführer, m., ὁ πρῶτος αἴτιος (εἰς ἐπανάστασιν μάσσας), chef m. d'émeute, bandeau, m.

Rademacher, m., ὁ ἁμαξοποιὸς, charron, m.

Raden, m., τὸ μελάνθιον (φυτὸν τι), ivraie, f.

Rädern, v. a. θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἔναν κατάδικον), rouer, rompre.

Radfelge, Radefelge, f., ἡ ἀγλὲ τοῦ τροχοῦ, jante, f.

Radlern, v. a. ξύω, ἀποξύω γραμμάτον τι μὲ τὸ κνιδυλομάχαιρον), gratter, raturer; in Kupfer —, χαρακώνω εἰς τὸν χαλκὸν μὲ ἀσημένιον, graver à l'eau forte.

Radiermesser, n., κανδυλομάχαιρον διὰ ξύσιμον, grattoir, m.

Radiernadel, f., εἶδος βελόνης τῶν χαλκογράφων μὲ τὴν ὁποίαν χαρακώνουν εἰς τὸν χαλκὸν, pointe (du graveur), f.; s. Radleren.

Radieß, m., Radießchen, n., τὸ ῥιπανάκι, radis, m.

Radlinie, f., ἡ κυκλικὴ, κυκλοειδὲς (εἰς τὴν ὑψηλὴν γεωμετρίαν), (géom.) cycloïde, f.

Radschiene, f., σιδηρόκυκλον δέσιμον τριγύρω τοῦ τροχοῦ, bande f. de roue.

Radspeiche, f., ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ, rais, m.

Radsperre, f., ἀλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ, enrayure, f.

Radspur, f., τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ, ornière, f.

Räderwerck, n., οἱ τροχοὶ εἰς ἕνα ὠρολόγιον, rouage, m.

Raffen, v. n. ἁρπάζω, ἁρπαπάζω εἰς τὴν βίαν, rafler.

Rafinade, f., τὸ καθάρισμα τῆς ζάχαρης, καθαρισμένη ζάχαρη, raffinage, m.

Rafiniren, v. n. (λάυτερν), καθαρίζω, rafliner; (metaph.) στοχάζομαι, συλλογίζομαι φιλὲ, rafliner (sur qc.).

Raffzahn, m., μεγάλον δόντι μοτερὸν, crochet, m.

Rah, f., (Segelstange), ἀντέννα τοῦ καραβιοῦ, (mar.) vergue, f.

Rahm, m., ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀνθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι), crême, f.

Rahmen, m., τὸ περιβάσιον, περβάζι, cadre, m., bordure, f.; (Stickrahmen), ὁ μάγγανος, métier (de brodeuse), m.

Rahmen, v. a. einen Hasen, πιάνω μόνον μερικὰς τρίχας τοῦ λαγωοῦ μὲ τὰ δόντια, (λέγεται διὰ σκυλιά), bourrer.

Rahmen, v. n. abrahmen, ἐβγάζω τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, écrémer.

Rahmig, adj. λεπτὸς καὶ τρανὰς ὁμιλάριος δι' ἅλαγα), grêlu, délié, effilé (se dit des chevaux).

Rahsegel, n., τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ μεσαίου κατασιοῦ, voile carrée, grande voile, f.

Rain, m., τὶς πέρατα τοῦ ἀγροῦ, ἀτενὴ ἀράδα μὲ χῶμα ἀπὸ χωρίζει τοὺς ἀγροὺς, raie, lisière, f.

Raite, f., εἶδος ὀρτυκιοῦ, râle (oiseau), m.

Rammblock, m., Ramme, f., ὁ ὕπερος, τὸ κόπανον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ μεγάλα

παλούκια εἰς τὴν γῆν, dé-clic, mouton, m.

Rammeln, v. n. (von Hasen ꝛc.), σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται μάλιστα διὰ λαγωούς), bouquiner (se dit des lièvres etc.), être en chaleur (des chats etc.); fûr rammeln: f. Rammen.

Rammelzeit, f., ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν λαγωῶν, temps m. où les lievres etc. sont en chaleur.

Rammen, v. a. ἐμπήγω μὲ ἕνα βαρὺ κόπανον (μεγάλα παλούκια εἰς τὴν γῆν), enfoncer avec le mouton.

Rammler, m., ὁ λαγωὸς, (τὸ ἀρσενικὸν), rouquet, bouquin, m.; τὸ κριάρι, bélier, m.; ὁ γάτος, matou (chat mâle), m.

Rand, m., ἡ ἄκρα, τὸ χεῖλος, bord, m., bordure, f.; (in Büchern), τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, marge, f.

Ränderen, v. a. κάμνω ἄκραν ὀδοντωτὴν (δοντιασμένην), créneler (une monnaie).

Rand-Glosse, f., σχόλιον εἰς τὸ περιθώριον ἑνὸς βιβλίου, apostille, glosse f. marginale.

Ränderig, adj. gerändert, ὀδοντωτὸς (δοντιασμένος), ὁποῦ ἔχει ἄκραν ὀδοντωτὴν, crénelé.

Randleiste, f., ξεώχειλον, χεῖλος ὑψηλόν, languette, f., rebord, m.

Ranft, m., ἄκρα κομμένη ἀπὸ ψωμί, croûte, f., chanteau m. de pain.

Rang, m., ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς, ἡ ἀξία, rang, m., dignité, f.

Range, m., παιδὶ ἔτακτον καὶ ἀνυπήκοον, fam. garnement, m.

Rangerdnung, f., τάξις τῶν βαθμῶν τῆς τιμῆς, règlement m. de rangs.

Rangsucht, f., φιλοτιμία νὰ λάβῃ τις ἕναν ὑψηλὸν βαθμὸν, ambition f. de tenir un rang élevé.

Ranft, m., κακὸν μηχάνευμα, intrigue, chicane, f.; einem einen Rang ablaufen, παίζω τινος ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, jouer un tour à q.

Ranken, m., Ranke, f., λεπτὸν κλωνάρι, branche, main (de vigne), vrille, f.

Ranken, sich, v. r. περιτυλίγομαι, (λέγεται διὰ λεπτὰ κλωνάρια), se tortiller (se dit des branches etc.).

Rankenvoll, adj. πανοῦργος, ὁποῦ κάμνει κακὰ μηχανεύματα, intrigant.

Ranunkel, f., τὸ βατράχιον (φυτόν τι), renoncule, f.

Ränzel, Ranzen, m., τὸ δισάκκι, ὁ τουρβὰς, bougette, f., havre-sac, m.; Ranzen (μετάφ.) ἡ κοιλία, fig. vulg. panse, f.

Ranzen, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (νὰ κάμω ἀπόξεσις), courir çà et là (pour faire le polisson); σμίγομαι, συνουσιάζω (ὁμιλοῦντας διὰ σκυλιά), être en amour, en chaleur.

Ranzig, adj. ταγγὸς, rance.

Ranzion, f., τὸ λύτρον, ἡ ἀγορασμὴ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἑνὸς αἰχμαλώτου, rançon, f. Lösegeld, n.

Ranzionieren, v. a. ἐξαγοράζω (αἰχμάλωτον, σκλάβον), rançonner.

Rapre, m., μαῦρον ἄλογον, cheval m. moresque.

Rappe, f., πάθος τι εἰς τὰ πόδια τῶν ἀλόγων, vices rédhibitoires, solandres, f. pl. (maladie des chevaux).

Rappelköpfisch, adj. fam. ὀργισμένος, τέτοιος, revêche, bourru.

Rappeln, v. n. et i. εἶμαι σὲ μία τρελὸς, fig. avoir le coup de hache.

Rappier, n., σπαθὶ μὲ τὸ κομβίον εἰς τὴν ἄκραν ὁποῦ δὲν κόπτει, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τραβιοῦνται εἰς γύμνωσιν, fleuret, m.

Rappen, v. n. ἁρπάζω μὲ τὴν βίαν, rafler.

Rappuse, f., ἡ ἅρπαγὴ, pillage, m.

Rapunzel, m., Rapünchen, λάχανόν τι διὰ σαλάτα, raiponce, f.

Rar, adj. (selten), σπάνιος, ἀραῖος.

Rarität, f., τὸ σπάνιον, ἡ σπάνιον πρᾶγμα, rareté, f. Seltenheit.

Rasch, adj. ταχὺς, ὀγλήγορος, vite, prompt; ὁρμητικὸς, ὡρμημένος, courir çà et là (pour faire le polisson); impétueux, vif.

Rasch, m., εἶδος μαλλίνης ὕφανσης, ras (étoffe), m.

Raschheit, f., ἡ ταχύτης, ἡ ὀγλήγορα, vitesse, promptitude; ἡ ὁρμητικότης, impétuosité.

Rasen, m., κομμάτι γῆς σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, ἡ λειβαδιὰ, gazon, m.

Rasen, v. n. μαίνομαι, λυσσῶ, être en fureur, être enragé; (im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω φαντασίαις (εἰς τὴν ἀῤῥωστιὰν), être en délire, en frénesie (dans la fièvre).

Rasenbank, f., σκαμνὶ ἀπὸ χῶμα σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, banc ou siége m. de gazon.

Rasend, adj. μανιακὸς, λυσσασμένος, enragé, furieux.

Rasenplatz, m., Rasenstück, n., τόπος σκεπασμένος μὲ πράσινα χόρτα, parterre de gazon, boulingrin, m.

Raserey, f., ἡ μανία, λύσσα, fureur, rage, f.

Rasieren, v. a. ξυρογραφίζω, μπαρμπατίζω, raser, faire la barbe; eine Stelle —, χαλνῶ, κατεργάζομαι τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου, raser une place forte.

Rasirmesser, n., τὸ ξυράφι, ξουράφι, rasoir, m.

Raspel, f., ξύλα, ῥάπε, f.

Raspelhaus, n., ὀσπίτιον παιδικὸν ἢ τιμωρίας, maison f. de force.

Raspeln, v. a. ξύω, ξυλίζω (μὲ τὰ ξύλα), racler.

Raspelspäne, f., τὰ ξυλίσματα (ἀπὸ ξύλα), racleure, f.

Rassel, f., τὸ κρότιλον, ξύλον ὁποῦ ταράζουν διὰ νὰ ἐβγάλῃ κρότον, crécelle, f.

Rasseln, v. n. κροτῶ, κάμνω κρότον (ὡσὰν ἁλυσίδαις καὶ ἄλλα παρόμοια), faire du bruit (tel que celui de chaînes etc.).

Rasseln, n., ὁ κρότος (ὁποὺ βγαίνει ἀπὸ ἁλυσίδας κτλ.), bruit (p. e. des chaînes etc.).

Rast, f., ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, repos, m., cesse, f.

Rasten, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, reposer, se reposer.

Rastlos, adj. ἀκατάπαυστος, ἀκοπίαστος, sans repos, sans relache.

Rasttag, m., ἡμέρα ἀναπαύσεως (εἰς ταξίδι), jour m. de repos.

Rath, m., ἡ συμβουλὴ, conseil, avis, m.; (Hülfe), βοήθεια, τρόπος βοηθείας, secours, expédient, m.; (Rathsversammlung), τὸ συμβούλιον, συμβουλευτήριον, conseil (assemblée), m.; einen um — fragen, ζητῶ συμβουλὴν ἀπό τινα, demander conseil à q., consulter; zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager.

Rath, m., (ein Rath), ὁ συμβουλευτὴς, συμβουλάτορας, conseiller, m.

Rathen, v. n. συμβουλεύω, conseiller, donner un conseil; v. n. συμπεραίνω, κάμνω συμπέρασμα, deviner.

Rathfragen, v. n. ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι, demander conseil (à q.), consulter (q.).

Rathgeber, m., ὁ συμβουλεύων, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει συμβουλὴν, conseiller, qui donne des conseils, m.

Rathhaus, n., τὸ κριτήριον, (δηλαδὴ τὸ ὀσπίτιον), maison f. de ville, hôtel m. de ville.

Rathin, f., γυναῖκα συμβουλάτορος, conseillère, f.

Rathmann, m., ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτὴς, membre m. d'un conseil ou d'un magistrat.

Rathsam, adj. ὠφέλιμος, utile, convenable; (sparsam), φειδωλὸς, ménager, économe; rathsam umgehen mit etwas, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager qc.

Rathsamkeit, f., ἡ ὠφελιμότης, utilité, f.

Rathsbothe, m., ἀποστελλάρης κριτηρίου, δοῦλος κριτηρίου ὁποῦ ἐχαλεῖ εἰς κριτήριον, messager m. du conseil, du magistrat.

Rathschlag, m., ἡ συμβουλὴ, conseil, avis, m.

Rathschlagen, v. n. συμβουλεύομαι, délibérer.

Rathschluß, m., ἡ ἀπόφασις, décret, m.; ὁ προορισμὸς (τοῦ Θεοῦ), prédestination f., décret m. de Dieu.

Raths-Collegium, n., συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου, assemblée f. du conseil, le conseil.

Rathsdiener, m., δοῦλος κριτηρίου, huissier, sergent, m.

Räthsel, n., τὰ αἰνίγματα, énigme, m.

Räthselhaft, adj. αἰνιγματώδης, αἰνιγματικὸς, énigmatique.

Rathsglied, n., Rathsherr, m., Rathsperson, f., μέλος τοῦ κριτηρίου, κριτής, membre m. du conseil, du sénat, sénateur, m.

Rathsschluß, m., ἀπόφασις κριτηρίου, arrêt m. du sénat, sénatus consulte, m.

Rathsschreiber, m., γραμματικὸς κριτηρίου, greffier m. de la ville.

Rathsstube, f., ὁ ἀνδὰς τοῦ κριτηρίου, chambre f. du conseil.

Rathsversammlung, f., συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου, conseil, m., audience, f.

Rathswahl, f., ἡ ἐκλογὴ τῶν κριτῶν, élection f. des magistrats.

Rathswechsel, m., ἡ ἀλλαγὴ τῶν κριτῶν, changement m. des magistrats.

Ratification, f., ἡ κύρωσις, ἐπικύρωσις, ratification, f.

Ratificiren, v. a. κυρῶ, ἐπικυρῶ, ratifier.

Ration, f., τὸ μερίδιον τῆς ζωοτροφίας δια τα ἄλογα (τῶν στρατιωτῶν), ration (de fourrage), m.

Ratsche, f., κρύταλον, crécelle, f.

Ratze, Ratte, f., ὁ μεγάλος ποντικός, m.

Ratzenfalle, f., παγίδα διὰ μεγάλους ποντικούς, ratière, f.

Ratzenfänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει τοὺς μεγάλους ποντικούς, preneur m. de rats.

Ratzengift, Ratzenpulver, n., ἡ ἁρμάκι διὰ μεγάλους ποντικούς, mort f. aux rats.

Ratzennest, n., φωλεὰ μεγάλων ποντικῶν, nid m. de rats.

Ratzenschwanz, m., οὐρὰ μεγάλων ποντικῶν, queue f. de rat.

Raub, m., ἡ ἁρπαγὴ, κλεψιὰ μὲ βίαν γινομένη, rapine, f.; (Beute), τὰ λάφυρα, proie, f.

Raubbiene, f., ἀχριομέλισσα (ὁποῦ ἁρπάζει τὸ μέλι τῶν ἄλλων), abeille f. rapace.

Rauben, v. a. ἁρπάζω, κλέπτω μὲ βίαν, ravir, voler; στερῶ, -ύσιερῶ, priver (q. de qc.), ôter (qc. à q.).

Rauben, n., ἡ ἁρπαγὴ, ὁ ἁρπαγμὸς, rapine, f., brigandage, m.

Räuber, m., ὁ κλέπτης (εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ βουνά), brigand, m.; (am Lichte), σχισμένον μέρος εἰς τὸ φτιλὶ τοῦ κηριοῦ, ὁποῦ τὸ χαλνᾶ ὅταν καίῃ, larron (à la chandelle), m.

Räuberbande, f., κοπάδι κλεπτῶν, troupe de brigands, bande f. de voleurs.

Räuberhöhle, f., s. Raubnest, n.

Räuberisch, adj. ἁρπακτικὸς, κλεπτικὸς, de brigand, de voleur.

Raubfisch, m., ἁρπακτικὸν ψάρι, poisson m. vorace.

Raubgesindel, n., κλέπται, brigands, voleurs, m. pl.

Raubgier, Raubbegierde, Raubbegierigkeit, f., ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς, rapacité, f.

Raubgierig, adj. ἁρπακτικὸς ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάξῃ, rapace.

Raubhöhle, f., Raubnest, n., κρυφὰνα κλεπτῶν, σπήλαια κλεπτῶν, repaire m. de brigands.

Raubschiff, n., καράβι πειρατικὸν, corsaire, m.

Raubschloß, n., φρούριον (στέγη) κλεπτῶν, château de brigands.

Raubsucht, f., ἡ ἐπιθυμία ἁρπαγῆς, rapacité, f.

Raubsüchtig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ, ἁρπακτικὸς, rapace.

Raubthier, n., ἁρπακτικὸν ζῶον, animal m. rapace.

Raubvogel, m., ἁρπακτικὸν πουλλί, oiseau m. de proie.

Rauch, adj. μαλλιαρὸς, πασμένος μὲ τρίχες, πτερὰ, velu, pelu; (am Rauche heraufkehren, μαυρίζω τινὰ μὲ αὐτὴν τὴν δεξιώνομαι αὐτὴν ὁποῦ τὸν ter q. avec rigueur, l'épargner.

Rauch, m., ὁ καπνὸς, fumée, f.

Rauchaltar, m., βωμὸς διὰ μύσματα, autel m. des fums.

Rauchen, v. n. καπνίζω, fumer, v. a. (Tabak), πίνω τὸν τραβῶ καπνὸν, (τραβῶ μπούκι), fumer (une etc.).

Räucher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ νηθίζει νὰ πίνῃ καπνὸν, fumeur (de tabac), m.

Räucherig, adj. καπνισμένος ἀπὸ καπνὸν; — ὁποῦ βρομᾷ ἀπὸ καπνὸν, qui sent la fumée.

Räucherkammer, f., καμάρα (σάλα) εἰς τὴν ὁποίαν κρεμοῦν κρέας καὶ λουκάνικα, chambre f. à fumer.

Räucherkerze, f., -kerzchen, n., μακρὺν κηρὶ συνδεμένον ἀπὸ διάφορα ἀρώματα ὁποῦ ἐβράζουν νύχτα (μυρισμένον) γιὰ νὰ, pastille, f.

Räuchern, v. a. καπνίζω, μαυρίζω μὲ καπνὸν, fumer, enfumer; — καπνίζω, στεγνώνω εἰς καπνὸν, fumer (de la viande etc.); (mit Wohlgerüchen), εὐωδιάζω, καπνίζω, θυμιάζω, parfumer, encenser.

Räucherpfanne, f., s. Rauchfaß.

Räucherpulver, n., εὐωδὴς σκόνη, σκόνη διὰ εὐωδη καπνίσῃ, poudre f. à parfumer.

Räucherwerk, n., κάθε λογῆς εὐωδη κονιάματα, θυμιάματα, parfum, encens, m.

Räucherung, m., ὁ καπνοδόχος, τσουγκρὶ, τὸ σύστακι, cheminée, f.

Räuchfaß, n., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.

Räuchig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ μαλλιὰ σκεπασμένα μὲ τρίχες ἢ μὲ πίτερα, patu, qui a les pieds velus, pelus.

Rauchgelb, adj. κίτρινος ὡσὰν νὰ εἶναι ἀπὸ καπνὸν, jaune par la fumée.

Rauchhandel, m., ἡ πραγματεία μὲ γουνάρικα, γουναρικὰ, trafic m. de pelleterie.

Rauchhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ γουνάρικα, γουναρᾶς, fourreur, marchand m. pelletier.

Rauchig, adj. καπνώδης, καπνερὸς, qui fume, enfumé.

Rauchleder, n., τὸ κορδοβάνι, cordouan, m.

Rauchloch, n., τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνει ὁ καπνὸς, trou m. à fumée.

Rauchpfanne, f., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.

Rauchschwalbe, f., χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεάν της εἰς τοὺς καπνοδόχους, hirondelle f. de cheminée.

Rauchtabak, m., ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι), tabac m. à fumer.

Rauchtopas, m., τοπάζι καπνισμένον, topaze f enfumée.

Rauchwerk, n., τὰ γουνωτικὰ, fourrure, pelleterie, f.

Raude, Räude, f., ἡ ψώρα (μάλιστα τῶν ζώων), gale, rogne, f.

Räudig, adj. ψωριασμένος, galeux, rogneux.

Raufbold, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προκαλεῖ ἄλλους εἰς μονομαχίαν, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.

Raufdegen, m., σπαθὶ μεγάλον, brette, f.

Rause, f., ἡ λανάρα, drège (pour égrener le lin); (im Pferdestalle), κάγκελλα εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὰ χορτάρια διὰ τὰ ἄλογα, εἰς τὸ ἀχυρῶνι, râtelier, m.

Räufeln, v. a. λανάρίζω (τὸ λινάρι), drèger (le lin).

Raufen, v. a. τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιὰ, tirer (qc. les cheveux); ἀναπαῶ, ἐργάζω, ἀρπάζω, arracher, tirer; sich —, v. r. κτυπιοῦμαι μὲ γλῶσσαν, se battre, se chamailler.

Raufer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπιέται συχνὰ μὲ ἄλλους, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.

Raufwolle, f., μαλλὶ ὁποῦ πίπτει μόνον του ἀπὸ τὰ πρόβατα, pelure, bourre f. laine.

Raufzange, f., μεγάλα τσιμπίδι, grosse tenaille, f.

Raugraf, m., ἀξία εἰς κομήτων εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν, Raugrave, m.

Rauh, adj. (nicht glatt), τραχὺς, rude; ἄγριος καὶ σκληρὸς, inégal, dur; (vom Wetter, Wind), ἀχρεῖος, δυσάρεστος, χαῦνος καὶ βροχερὸς, désagréable, froid et pluvieux (en parlant du temps); (von Menschen), σίδηρος, σοβαρὸς, αὐστηρὸς, âpre, dur, austère, sévère; (heiser), βραχνὸς, rauque.

Rauhen, v. a. (Leder), δαυλεύω τὸ πετσὶ νὰ γένῃ κορδοβάνι, préparer les cordouans; (Tuch), λανατίζω, ξαίνω τὸ ὕφασμα, laîner (le drap).

Rauhfrost, m., s. Rauhreif.

Rauhfutter, n., τροφὴ τῶν ζώων, ἀπὸ ξηρὰ χόρτα καὶ ἄχυρα, nourriture du bétail qui consiste en foin et en paille.

Rauhigkeit, f., ἡ τραχύτης, rudesse, âpreté, f.; σκληρότης, dureté, f.; τὸ ἀχρεῖον,

δυσάρεστον, κρύον, le désagréable, le froid, la rigueur (du temps); ἡ αὐστηρότης, austérité, sévérité, rigueur, f.; βραχνάδα, enrouement, m.

Raufreif, m., ἡ πάχνη (κολλημένη εἰς τὰ κλαδία τῶν δένδρων), givre, m.

Raute, f., ἡ ῥόκα, τὸ ἥμερον, (φυτόν), roquette (plante), f.

Raum, m., τὸ διάστημα, espace, f.; ὁ εὐρύχωρος τόπος, ὁ τόπος, lieu, m., place, capacité, f.; (im Schiffe, f. Schiffsraum).

Räumen, v. a. ῥάπτω εἰς τάξιν (ταῖς τραπέζαις κτλ.), mettre en ordre, arranger (les tables etc.); ἀφανίζω (τὸν ὀνδιν), ἐβγάζω ταῖς τραπέζαις κτλ., vider (la chambre), ôter les tables etc.; (reinigen), καθαρίζω, παστρεύω, curer, nettoyer; einen Ort —, ἀφίνω, παρατῶ ἕναν τόπον (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον), évacuer une place; das Feld —, ἀφίνω τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, τραβιοῦμαι ὀπίσω, quitter le champ de bataille, se retirer.

Räumen, v., Räumung, f., τὸ ἔβγαλμα, action f. de vider; καθάρισμα, πάστρευμα, action de nettoyer; ἡ παραίτησις, évacuation, f.

Räumlich, adj. τοπικός, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διάστημα, de l'espace, du lieu.

Räumnadel, f., βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κανονιέροι (τοπιτζῆδες) παστρεύουν τὴν φάλιαν τοῦ κανονιοῦ, (artill.) dégorgeoir, m.

Raunen, v. n. ψιθυρίζω, chuchoter.

Raupe, f., ἡ κάμπη, κάμπια, chenille, f.

Raupennest, n., φωλεὰ ἀπὸ κάμπιαις, paquet m. de chenilles.

Raupentödter, m., ἀφῆκα τις ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις, ichneumon (espèce de guêpe), m.

Rausch, m., ἡ μέθη, ivresse (prop. et fig.).

Räuschchen, n., ὀλίγη μέθη, pointe f. de vin.

Rauschen, v. n. βοῶ, κάμνω κιόπον (ὡσὰν τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἀέρα, νερὸν ὁποῦ πίπτει ἀπὸ ἕνα ὕψος κτλ.), faire du bruit (comme les feuilles des arbres, l'eau d'une cascade etc.).

Rauschgelb, n., τὸ ἀρσενικὸν κόκκινον, réalgal, m.

Rauschgold, n., πέταλον χάλκινον χτιρινον ὡσὰν τὸ χρυσάφι, clinquant m. d'or.

Räuspern, sich, ξηροβήχω, βήχω πρὸ τοῦ νὰ φτύσω, tousser légèrement en crachant.

Raute, f., (Pflanze), τὸ πήγανον, (φυτόν), rue (plante), f.; (Fensterglas), ἕνα γυαλὶ εἰς τὰ παράθυρα, carreau, m.; (Rhombus), ὁ ῥόμβος (εἰς τὴν γεωμετρίαν), losange, f., rhombe, m.

Rautenförmig, adj. ῥομβοειδής, losangé, en losange, en rhombe.

Rautenglas, n., παλιὸν (γυαλί), polyèdre, m.

Rautenkranz, m., στέφανος ἀπὸ φύλλα πηγάνου, couronne f. de rue.

Rebe, f., τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, cep m. de vigne.

Rebell, m., ὁ ἀποστάτης, ἐπαναστάτης, rebelle, m.

Rebellion, f., ἡ ἀποστασία, ἡ ἐπανάστασις, rebellion, f.

Rebelliren, v. n. ἀποστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν, se rebeller.

Rebellisch, adj. ὁποῦ ἀποστατεῖ, ἀποστατῶν, rebelle, (adj.).

Rebenlaub, n., f. Weinlaub.

Rebenmesser, Rebmesser, n., τὸ κλαδευτήριον, serpette, f.

Rebensaft, m., (μεταφ.) τὸ νοῖ, ὁ οἶνος, fig. vin, jus de la treille.

Rebenstock, f. Weinstock.

Rebhuhn, n., ἡ περδίκα, περδίκι, perdrix, f.

Rebschoss, m., κλωνάρι ἀπὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, bourgeon m. de vigne.

Recensent, m., ὁ κριτικὸς (ὁποῦ κρίνει ἢ λέγει τὴν γνώμην του διὰ βιβλία ὁποῦ ἐβγῆκαν), critique, censeur, m.

Recension, f., ἡ κρίσις (βιβλίου ὁποῦ ἐβγῆκαν), critique, analyse f.

Recensiren, v. a. κρίνω ἕνα βιβλίον ὁποῦ ἐβγῆκε, critiquer, censurer.

Recept, n., ἡ συνταγή, recette, ordonnance, f.

Rechenstunde, Recht, Rechts 591

Rechenstunde, f., μάθημα, ποῦ διδάσκει τὴν ἀριθμητικήν, leçon f. d'arithmétique.

Rechentafel, f., πλάκα διὰ λογαριασμούς, table f. à calculer.

Rechnen, v. a. et n. λογαριάζω, compter, calculer; auf etwas —, λογαριάζω εἰς τι, ἐλπίζω εἰς τι, compter, faire fond sur qc.

Rechner, m., ὁ λογαριαστής, calculateur, m.

Rechnung, f., ὁ λογαριασμός, compte, calcul, m.

Rechnungsführer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τοὺς λογαριασμούς, ὁ γραμματικὸς εἰς πραγματεῖαν κτλ., comptable, teneur m. de livres etc.

Rechnungskammer, f., ἡ ἐπιτροπία εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων ἐπιδοημάτων, chambre f. des comptes.

Rechnungsweisen, n., ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς λογαριασμούς, οἱ λογαριασμοί, affaires f. pl. de compte.

Recht, adj. δεξιός, droit; die rechte Hand, τὸ δεξιὸν χέρι, la main droite, la droite; (richtig), ὀρθός, ἀληθινός, σωστός, juste, vrai, bon, véritable; (gerecht), δίκαιος, νόμιμος, juste, légitime, convenable.

Recht, adv. ὀρθά, σωστά, juste, justement; πολλά, σφοδρά, fort, très.

Recht, n., τὸ δίκαιον, le droit, ce qui est juste; (Gesetze), οἱ νόμοι, le droit, les loix f. pl.; die Rechte, pl. (Rechtsgelehrsamkeit), ἡ νομικὴ ἐπιστήμη (ἐπιστήμη τῶν νόμων, τὸ νομικόν, le droit, la jurisprudence; Sie haben Recht, ἔχετε δίκαιον, vous avez raison; Recht sprechen, κρίνω, ἀποφασίζω εἰς κριτήριον, prononcer (un arrêt), une sentence; die Rechte studieren, σπουδάζω τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, étudier le droit ou en droit.

Rechteck, n., παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, (γεωμετρ.), (géom.) rectangle, m.

Rechten, v. n. κάμνω λογοτριβήν, plaider, être en procès; φιλονεικῶ, disputer.

Rechtfertigen, v. a. δικαιολογῶ, ἀπολογοῦμαι, justifier, disculper.

Rechtfertigung, f., ἡ δικαιολογία, ἀπολογία, justification, f.

Rechtgläubig, adj. ὀρθόδοξος, orthodoxe.

Rechtgläubigkeit, f., ἡ ὀρθοδοξία, orthodoxie, f.

Rechthaber, m., ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ, φιλόνικος, ergoteur, m.

Rechthaberey, f., ἡ κλίσις εἰς φιλονεικίαν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἔχῃ τις δίκαιον εἰς κάθε πρᾶγμα, ergoterie, f.

Rechtlich, adj. νόμιμος, légitime; καλὸς, τιμημένος, honnête, loyal.

Rechtlichkeit, f., τιμημένον, ἤσιμον, χρησιότης, probité, honnêteté, loyauté, f.

Rechtmässig, adj. νόμιμος, légitime.

Rechtmässigkeit, f., ἡ νομιμότης, légitimité, f.

Rechts, adv. δεξιόθεν, εἰς τὴν δεξιάν, à droite, sur la droite.

Rechtschaffen, *adj.* καλὸς, ὀρθὸς, δίκαιος, τιμημένος, honnête, loyal.

Rechtschaffenheit, *f.*, ἡ καλοσύνη, ὀρθότης, δικαιοσύνη, probité, droiture, *f.*

Rechtschreibung, *f.*, ἡ ὀρθογραφία, orthographe, *f.*

Rechtserfahren, *adj.* ἔμπειρος εἰς τὰ νομικά, versé dans le droit.

Rechtsfall, *m.*, ὑπόθεσις κρίσεως ἢ λογαριβῆς, ἡ λογαριβή, cas de droit, fait de justice, procès, *m.*

Rechtsgang, *m.*, τάξις τῶν νόμων εἰς τὰς λογαριβάς, procédure (en droit), *f.*

Rechtsgelehrsamkeit, Rechtsgelahrtheit, *f.*, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, jurisprudence, *f.*

Rechtsgelehrter, *m.*, ὁ νομικὸς, νομοδιδάσκαλος, juriscon-sulte, juriste, *m.*

Rechtshandel, *m.*, ὑπόθεσις κρίσιμος νομικῆς, ἡ λογοτριβὴ, τὸ κριτολόγημα, procès, *m.*, cause, affaire, *f.*

Rechtskraft, Rechtsgültigkeit, *f.*, τὸ κύρος κατὰ τοὺς νόμους, ἡ νομιμότης, validité, *f.*

Rechtskräftig, Rechtsgültig, *adj.* νόμιμος, ὁποῦ ἔχει κύρος εἰς τοὺς νόμους, qui a force de loi, valable, valide.

Rechtsmittel, *n.*, νόμιμον μέσον, νόμιμος τρόπος, remède *m.* de droit.

Rechtspflege, *f.*, ἡ διοίκησις ἢ ἐξακολούθησις τῆς δικαιοσύνης, administration *f.* de la justice.

Recht sprechen, *s.* Recht, *n.*

Rechtssache, *f.*, ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβὴ, τὸ κριτολόγημα, ἡ δίκη, affaire *f.* de justice, cas de droit, procès, *m.*

Rechtsspruch, *m.*, ἀπόφασις κριτοῦ, sentence, *f.*, jugement, arrêt, décret, *m.*

Rechtsstreit, *m.*, κριτολόγημα, δίκη, litige, procès, *m.*

Rechtsverständig, *adj.* ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς νόμους, ἔμπειρος εἰς τοὺς νόμους, versé dans le droit.

Rechtwinkelig, *adj.* ὀρθογώνιος, rectangle, rectangulaire.

Rechtswissenschaft, *f.*, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων, le droit, la juris-prudence.

Recidiv, *n.*, ἡ ξαναρρώστησις, rechute, *f.*; *s.* Rückfall, *m.*

Recipient, *m.*, τὸ ἐκθοχεῖον, (εἰς τὴν χυμικὴν), récipient, *m.*

Recitativ, *n.*, εἶδος ᾄσματος (μάλιστα εἰς τὰ μουσικὰ δράματα) μὴ ὑποκειμένου εἰς μέτρον, τὸ ῥητζιτατίβον, (mus.) récitatif, récit, *m.*

Recken, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω, étendre, alonger, tirer; sich —, ἐκτείνομαι (ὡς μιὰ τὸν ὕπνον), s'étendre.

Recognosciren, *v. n.* περιέρχομαι ἐξετάζοντας (τὰ περίχωρα εἰς τὸν πόλεμον μάλιστα), reconnaître, aller à la découverte.

Recrut, *m.*, νεοσύλλεκτος στρατιώτης, homme *m.* de recrue.

Recrutiren, *v. a.* συλλέγω ἢ συνάζω νέους στρατ recruter, faire des rec

Recrutirung, *f.*, συλλογὴ στρατιωτῶν, recrue, *f.*

Rectificiren, *v. a.* διορθώνω ἐπιστολάζω, ξαναλαμπ ρω, (χυμ.), rectifier.

Rector, *m.*, ὁ πρύτανις, ἔπαρ της ἀκαδημίας ἢ σχολ recteur, *m.*

Rectorat, *n.*, ἡ ἐπιστασία ἀκαδημίας ἢ σχολείου, rat, *m.*

Rede, *f.*, ἡ ὁμιλία, ὁ λό parole, *f.*; μιὰ ὁμιλία, λόγος, un discours, harangue; (Gerücht), μη, bruit, *m.*; eine Red ten, κάμνω λόγον, λόγον, faire, prononce discours; es geht die ξέρεται ὁ λόγος, πρ ἡμῖν, λέγεται, le bru

Redekunst, *f.*, ἡ ῥητορικὴ torique, *f.*

Reden, *v. n.* et *n.* ὁμιλῶ, λ

Reden, *n.*, ἡ ὁμιλία, discours, langage, *m.*

Redensart, *f.*, ἡ φράσις της ὁμιλίας, phra cution, *f.*

Redetheil, *m.*, μέρος τοῦ λ (γραμματ.), (gramm.) f. d'oraison.

Redeübung, *f.*, γύμνασ ρική, acte *m.* oratoire

Redlich, *adj.* καλὸς, τιμημένος, εἰλικρινὴς loyal, honnête.

Redlichkeit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, ἁπλοῦν φρόνιμον, droiture, loyauté, probité, *f.*

Redner, *m.*, ὁ ῥήτωρ, (ῥήτορας), orateur, *m.*

Rednerisch, *adj.* ῥητορικὸς, oratoire.

Rednerkunst, *m.*, καθέδρα ῥήτορος, chaire, tribune, *f.*

Redselig, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺ πολύλογος, disert, qui aime à parler.

Redseligkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τινὸς εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ, loquacité, *f.*

Reduit, *f.*, χαρὸς μὲ προσωπίδες, redoute (bal masqué), *f.*; ὀχύρωμα χωριστὸν (εἰς τὸν κάμπον), (milit.) redoute, *f.*

Reede, *f.*, παραθαλάσσιον, πέρασμα ὅπου ὑπάρχουν τὰ καράβια νὰ ἀράξουν, rade, *f.*

Reeder, *m.*, καραβοκύρης ὁποῦ καράβι νὰ κερδίζῃ του εἰς ἄλλα, armateur, frêteur *m.*

Reederei, *f.*, τὸ καράβωμα, ἐπιτήδευμα, *m.*; συντροφία διὰ τὸν καραβισμὸν τῆς ὁποίας πρόσωπα ἔνα καράβι, association frêteurs, *m. pl.*

Refectorium, *n.*, τὸ τραπεζαρίτσον (εἰς τὰ μοναστήρια), réfectoire, *m.*

Referendar, *m.*, ὁ δερφερενδάριος, ἀναφορεύς, referendaire, *m.*

Referiren, *v. a.* ἀναφέρω, δίδω λόγον, référer, rapporter.

Referent, *m.*, καλὸς τῶν βασιλέων, conseiller *m. pl.* de portefeuille.

Reflectiren *v. a.* (ξανάκλωσιν), ξαναπλώνω τὸ φῶς, réfléchir (la lumière); *v. n.* (nachdenken, überlegen) συλλογίζομαι, ἀναλογίζομαι, réfléchir (*v. n.*).

Reflexion, *f.*, (der Lichtstrahlen), ἡ ἀνταναάκλασις, réfléchissement, *m.*, réflexion, *f.*; (das Nachdenken), ἡ σκέψις, réflexion, *f.*

Reform, *f.*, ἡ διόρθωσις, μεταβολὴ διὰ διόρθωσιν, réforme, *f.*

Reformation, *f.*, ἡ διόρθωσις τῆς πίστεως, réforme, réformation, *f.*

Reformiren, *v. a.* διορθώνω καὶ μεταβάλλω, réformer.

Refraction, *f.*, ἡ διάκλασις, réfraction, *f.*; *s.* Strahlenberechnung.

Regal, *n.*, (*pl.* Regale), σανίδα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν βιβλία ἢ ἄλλα πράγματα, tablettes, *f. pl.*; — oder Regalzug (in der Orgel), εἷς τῶν σωλήνων τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) régale, *f.*

Regale, *n.*, (*pl.* Regalien), προνόμιον βασιλέως, régale, *f.*

Regal-Papier, *n.*, (βασιλικὸν χαρτὶ), πολλὰ μεγάλον χαρτὶ, papier royal, *m.*

Rege, *adj.* κινούμενος, ἐνεργητικὸς, ἔξυπνος, en mouvement; rege machen, κινῶ, βάνω εἰς κίνησιν, mouvoir, mettre en mouvement.

Regel, *f.*, ὁ κανὼν, κανόνας, règle, *f.*

Regellos, *adj.* ἀκανόνιστος, χωρὶς κανόνα, irrégulier, sans règle.

Regellosigkeit, *f.*, τὸ ἀκανόνιστον, irrégularité, *f.*

Regelmäßig, *adj.* κανονικὸς, κατὰ τὸν κανόνα, régulier.

Regelmäßigkeit, *f.*, τὸ κανονικὸν, régularité, *f.*

Regen, *v. a.* κινῶ, βάνω εἰς κίνησιν, mouvoir, mettre en mouvement.

Regen, *m.*, ἡ βροχὴ, pluie, *f.*

Regenbach, *m.*, ὁ χειμάρρους, ῥύαξ ἀπὸ βροχὴν, torrent, *m.*, ravine, *f.*

Regenbogen, *m.*, τὸ τόξον τοῦ οὐρανοῦ, οὐράνιον τόξον, (ἡ θύρα τοῦ οὐρανοῦ), arc-en-ciel, *m.*

Regengalle, *f.* (am. μέρος ἐπτελείωτον οὐρανίου τόξου, partie *f.* d'un arc-en-ciel.

Regenguß, *m.*, μεγάλη βροχὴ αἰφνιδίως καὶ ἀπερασκή, giboulée, ondée, *f.*

Regenhaft, *adj.* βροχερὸς, pluvieux.

Regenkleid, *n.*, ξανωφόρεμα διὰ τὴν βροχὴν, rédingote, cape, *f.*

Regenschauer, *m.*, *s.* Regenguß.

Regenschirm, *m.*, ἡ ὀμβρέλλα, σκιάδιον κατὰ τῆς βροχῆς, parapluie, *m.*

Regent, *m.*, ὁ ἐξουσιαστὴς, διοικητὴς, κυβερνητὴς, régent, *m.*; μοναρχὴς, souverain, *m.*

Regentag, *m.*, ἡμέρα βροχερὴ, jour *m.* pluvieux.

Regentropfen *m.*, σταλαγματιὰ βροχῆς, goutte *f.* de pluie.

Regentschaft, *f.*, ἡ ἐπιτροπεία ἑνὸς βασιλέου εἰς καιρὸν ὁποῦ ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος, régence, *f.*

Regenwasser, *n.*, νερὸν ἀπὸ βροχὴν, βρυχέρεσι, eau *f.* de pluie.

Regenwetter, n., βροχερὸς καιρός, βροχαῖς, temps m. pluvieux.

Regenwolke, βροχερὸν σύννεφον, nuée f. pluvieuse.

Regenwurm, m., σκωλὴξ ἄπαρον καὶ λεπτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν, ver m. de terre.

Regieren, v. a. κυβερνῶ, διοικῶ, gouverner; βασιλεύω, εἶμαι βασιλεύς, régner.

Regierer, s. Beherrſcher.

Regierung, f., ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, gouvernement, règne, m.

Regierungsart, Regierungsform, Regierungsverfaſſung, f., ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, forme f. de gouvernement.

Regierungsrath, m., συμβουλάτωρας τῆς διοικήσεως, conseiller m. à la régence.

Regiment, n., ἡ κυβέρνησις, gouvernement, m.; ein Regiment Soldaten, ἕνα τάγμα στρατιωτῶν (χιλίων ἢ περισσοτέρων), (milit.) régiment, m.

Regiments-Feldſcher, m., πρῶτος χειρουργὸς εἷς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, chirurgien-major, m.

Regiments-Quartiermeiſter, m., ὁ πρῶτος ἐπίτροπος εἷς τὰ κουάκια τῶν στρατιωτῶν ἑνὸς τάγματος, maréchal m. de logis.

Regimentsſtück, n., κανόνι ἐλαφρύτερον τάγματος στρατιωτῶν, canon m. d'un régiment.

Regiments-Tambour, m., ὁ πρῶτος τυμπανιστὴς ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος, tambour-major, m.

Regimentskoſten, f. pl. fig. fam. auf — leben, ἀσπερνῶ (τρέφομαι) μὲ τὰ ἔξοδα τῶν ἄλλων, vivre sur le commun.

Regiſter, n., πίναξ βιβλίου, table (des matières), f.; ἕνα κατάστιχον, registre, m.; (in der Orgel), γνώμων τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, jeu d'orgues, registre, m.

Regiſter-Schiff, n., ἱσπανικὸν (σπανιόλικον) καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ βασιλικὴν ἄδειαν, vaisseau m. de registre.

Regiſtrator, m., γραμματεὺς (γραμματικὸς) κριτηρίου, registraire, greffier, m.

Regiſtriren, v. a. γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κριτηρίου), enregistrer.

Regnen, v. i. es regnet, βρέχει, pleuvoir; il pleut.

Regneriſch, Regnicht, adj. βροχερός, pluvieux.

Regreß, m., ἡ ζήτησις τῆς ἀντιπληρωμῆς, recours, m.; Regreß nehmen an einen, ξαναζητῶ ἀπό τινα τὴν ἀντιπλήρωσιν μιᾶς ζημίας, avoir son recours sur q.

Regſam, adj. ὁποῦ εἶναι εἷς κίνησιν, ἐνεργητικός, actif.

Regulär, adj. κανονικός, ὁμαλός, régulier.

Regulieren, v. a. βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω, régler.

Regung, f., ἡ κίνησις (τῆς ψυχῆς, τῆς καρδίας), mouvement, m.

Reh, n., τὸ ζορκάδι, zorkade, chevreuil, m.

Rehbock, m., ζορκάδι ἀρσενικὸ, chevreuil (mâle), m.

Rehe, f., τὸ πάσιμον τῶν ζώων, (πάθος τι), (maladie de cheval), f.

Rehe, adj. πιασμένος (διὰ τὰ ἄλογα), lourdaud.

Rehfarben, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα τοῦ ζορκαδιοῦ, isabelle.

Rehfuß, m., παδάρι ζορκαδιοῦ, pied m. de chevreuil.

Rehhaar, n., τρίχες ζορκαδιοῦ, poil m. de chevreuil.

Rehkalb, n., μικρὸν ζορκάδι, chevrillard, m.

Rehkeule, f., μηρὸ ζορκαδιοῦ, cuisset m. de chevreuil.

Rehrücken, Rehziemer, m., μέρος τῆς ῥάχης τοῦ διοῦ, cimier m. de chevreuil.

Rehziege, f., ζορκάδι θηλυκὸ, chevrette, f.

Reibe, f., Reibeiſen, m., τρίφτα, τάρε, f.

Reiben, v. a. τρίβω, Farben —, συνερίβω, τὰ χρώματα, broyer les couleurs.

Reiben, n., Reibung, f., τρίψις, τὸ τρίψιμον, friction, f.

Reibeſtein, m., πέτρα ὁποὺ τρίβουν οἱ ζωγράφοι τὰ χρώματα, marbre à molette, f.

Reich, n., τὸ βασίλειον, βασιλεία, empire, royaume, m.

Reich, adj. πλούσιος, riche.

Reichen, v. a. einem etwas, πλώνω (ἁπλ) τινα τι, présenter, donner (q. ch.).

Reichsfürſt, m., ἡγεμὼν τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, prince m. de l'empire; -fürſtin, f., ἡγεμόνισσα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, princesse f. de l'empire.

Reichsfuß, m., ἡ τιμὴ τῶν νομισμάτων κατὰ τοὺς νόμους τοῦ (πρὸ τοῦ) γερμανικοῦ βασιλείου, titre m. des monnaies de l'empire.

Reichsgeſchichte, f., ἱστορία τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, histoire f. de l'empire.

Reichsgraf, m., κόμης τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, comte m. de l'empire; -gräfin, f., κόντησσα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, comtesse f. de l'empire.

Reichsgulden, m., τὸ φιορίνι, florin m. de l'empire.

Reichshiſtorie, f., s. Reichsgeſchichte.

Reichshofrath, m., αὐλικὸν βουλευτήριον τοῦ (πρὸ τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, conseil m. aulique de l'empire.

Reichskleinodien, f., τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς δυναμέως τοῦ (πρὸ τοῦ) βασιλέως τῆς Γερμανίας, (δηλαδὴ τὸ σκῆπτρον, ἡ σφαῖρα μὲ τὸν σταυρὸν κτλ.), ornements m. pl. de l'empire.

Reichskrieg, m., πόλεμος κοινὸς τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, guerre f. de l'empire.

Reichspoſt, f., ἡ πόστα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, poste f. de l'empire.

Reichspoſtmeiſter, m., ἐπίτροπος τῆς πόστας τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, maître des postes impériales, m.

Reichsſtadt, f., (freye —), ἐλευθέρα πόλις τῆς Γερμανίας, ville f. (libre) impériale.

Reichsſtand, m., ἕνα μέλος τοῦ βασιλείου (τοῦ γερμανικοῦ μιλίστα), état m. de l'empire.

Reichstag, m., συνάθροισις τῶν προσώπων ἀπὸ τὰ μέλη ἑνὸς βασιλείου, diète f. de l'empire, ou du royaume.

Reichsthaler, m., τὸ ταλήριον, τάλαρον, rixdaler, m., rixdale, f.

Reichstruppen, m. pl. τὰ στρατεύματα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου, troupes f. pl. de l'empire.

Reichsverfaſſung, f., ἡ διάταξις ἑνὸς βασιλείου, constitution f. de l'empire.

Reichsverweſer, m., ἐπίτροπος βασιλέου (εἰς καιρὸν ὅπου λείπει ὁ βασιλεὺς), vicaire de l'empire; régent, m.

Reichszepter, m., σκῆπτρον τοῦ (γερμανικοῦ) βασιλέου, sceptre m. de l'empire.

Reichthum, m., ὁ πλοῦτος, richesse, f.

Reif, m., ἡ πάχνη, gelée f. blanche, frimas, m.

Reif, Reifen, m., τὸ στεφάνι (σιδηρένιον ἢ ξύλινον), cerceau, cercle, m.

Reif, adj. ὡριμος, φρασμένος, mûr.

Reife, f., ἡ ὡριμότης, maturité, f.

Reifen, v. n. ὡριμάζω, φράνω, mûrir; v. a. κάμνω τὰ φράσῃ, faire mûrir.

Reifen, Reifeln, *v. a.* χαρακώνω, κάμνω χαραγματιάς, canneler; rayer.

Reifen, *v. i.* εἰ reift, κάμνει πάχνην, παχνίζει, faire de la gelée blanche, du frimas.

Reiflich, *adj.* ἐκενός, σωστός, *fig.* mûr; reifliche Ueberlegung, ἐκανή, σωσὴ σκέψις, considération *f.* mûre.

Reifrock, *m.*, μπουφάν (τῶν γυναικῶν), panier, *m.*

Reigen, *s.* Reihen.

Reihe, *f.*, ἡ ἀράδα, σειρά, rang, *m.*, rangée, file; suite; enfilade; série, *f.*; die Reihe ist an mir, dir ꝛc., ἡ ἀράδα εἶναι εἰς ἐμέ, εἰς ἐσέ κτλ. εἶναι ἡ ἀράδα μου, σου κτλ., c'est mon tour, ton tour etc.

Reihen, Reigen, Reihentanz, *m.*, ὁ χορὸς (εἰς ἀράδας), branle (danse), *m.*

Reihen, *v. a.* βάνω κατ' ἀράδας, ranger; Perlen —, ὁρμαθίζω μαργαριτάρια, enfiler des perles.

Reiher, Reiger, *m.*, ὁ ἐρωδιός, (πουλλί), héron, *m.*

Reiherbeize, *f.*, κυνῆγι τοῦ ἐρωδιοῦ, chasse *f.* du héron.

Reiherbusch, *m.*, φαδνια ἀπὸ πτερὰ ἐρωδιοῦ, masse *f.* de héron.

Reiherfeder, *f.*, πτερὸν ἐρωδιοῦ, plume *f.* de héron.

Reim, *m.*, ἡ ὁμοιοκατάληξις, rime, *f.*; ὁ ὁμοιοκαταλήκτος στίχος, (ἰταλ. ῥίμα), vers *m.* rimé.

Reimen, *v. a.* κάμνω ὁμοιοκαταλήκτους στίχους, rimer (*v. n.*); *v. n.* auch: sich —, ὁμοιοκαταλήγω, rimer (*v. n.*); *fig.* sich —, (μεταφ.) συμφωνῶ, s'accorder.

Reimer, Reimschmid, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει ὁμοιοκαταλήκτους στίχους (ἀνόητους καὶ χωρὶς πνεῦμα ποιητικόν), rimeur, rimailleur *m.*

Reimfrey, Reimlos, *adj.* χωρὶς ὁμοιοκαταλήξιν, non-rimé, blanc.

Reimsylbe, *f.*, ὁμοιοκατάληκτος συλλαβή, rime, *f.*

Rein, *adj.* καθαρός, pur; παστρικός, net, propre.

Reinheit, *f.*, ἡ καθαρότης, pureté, *f.*

Reinigen, *v. a.* καθαρίζω, purifier; παστρεύω, nettoyer; (Metalle, Zucker) —, καθαρίζω (μέταλλα, ζάχαρην), affiner; (den Leib) —, καθαρίζω (τὸ σῶμα μὲ καθαρτικά), (med.) purger.

Reinigkeit, *f.*, ἡ καθαρότης, pureté, *f.*; παστρικάτης, netteté, propreté, *f.*

Reinigung, *f.*, ὁ καθαρισμός, τὸ καθάρισμα, purification, *f.*; πάστρευμα, ἡ πάστρευσις, nettoyement, *m.*; Mariä Reinigung, ἡ ὑπαπαντή, (la fête de) la purification, la chandeleur. *s.* Reinigen.

Reinigungseid, *m.*, ὅρκος μὲ τὸν ὁποῖον καθαρίζεται τις ἀπὸ ἕνα ἔγκλημα, purgation *f.*, canonique.

Reinlich, *adj.* παστρικός, propre, net.

Reinlichkeit, *f.*, ἡ παστρικάτης, propreté, netteté, *f.*

Reis, *m.*, τὸ ῥίζι, ris, *m.*

Reis, Reischen, *n.*, τὸ κλωνάρι, κλωναράκι, scion, *m.*

Reisbrey, *m.*, ψηλὸ ζουμὶ ἀπὸ ρύζι, bouillie *f.* de ris.

Reisbund, Reisbündel, *m.*, μάτι ξηρὰ κλωνάρια, fagot, cotret, bourrée, *f.*

Reise, *f.*, ἡ ὁδοιπορία, ταξίδι, voyage; tour, glückliche Reise! καλὸν ταξίδιον, bon voyage!

Reisebeschreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει τὴν ἱστορίαν ὁδοιπορίας, ὁ συγγραφεύς, relationnaire, voyagiste, *m.*

Reisebeschreibung, *f.*, ἡ περιγραφὴ ὁδοιπορίας, συγγραφὴ, relation *f.* d'un voyage, voyage, *m.*

Reisebett, *n.*, καλαβάτι ὁδοιπορίας, lit *m.* de voyage. Reisebuch, *n.*, ὁδηγός (βιβλίον διὰ τοὺς περήγους); guide *m.* des voyageurs; ὁδοιπορικὸν βιβλίον, itinéraire, *m.*

Reisefertig, *adj.* ἕτοιμος εἰς τὰ μπαοῦλα, prêt à partir.

Reisegefährte, *m.*, ὁ συνοδοιπόρος, compagnon *m.* de voyage.

Reisegeld, *n.*, ἔσπρα δι' ὁδοιπορίαν, διὰ ταξίδι, argent qu'il faut pour faire un voyage, viatique, *m.*

Reisegeräth, *n.*, τὰ σχετικὰ τὰ ἀναγκαῖα δι' ὁδοιπορίαν, bagage (d'un voyageur), *m.*

Reisegesellschaft, *f.*, οἱ συνοδοιπόροι, compagnie *f.* de voyage.

Reisekarte, *f.*, γεωγραφικὴ χάρτα δι' ὁδοιπόρους, carte *f.* itinéraire.

Reisekasten, *m.*, κουτὶ περιστασιακὰ ἀναγκαῖα διὰ ταξίδι, nécessaire, *m.*

Reisekleid, *n.*, ὁδοιπορικὸν φόρεμα, habit *m.* de voyage.

Reisekoffer, *f.*, τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας, τοῦ ταξιδιοῦ, frais *m. pl.* de voyage.

Reisekutsche, *f.*, ἁμάξι ὁδοιπορικὸν, carrosse *m.* de voyage.

Reisemantel, *m.*, ἐπανωφόρεμα ὁδοιπορίας, manteau *m.* de voyage.

Reisen, *v. n.* ὁδοιπορῶ, ταξιδεύω, κάμνω ταξίδι, voyager, faire un voyage.

Reise, *n.*, τὸ ὁδοιπόρημα, ταξίδεμα, action *f.* de voyager, voyages, *m. pl.*

Reisender, *m.*, ὁ Reisender, ὁ ὁδοιπόρος, ταξιδιώτης, voyageur, passager, *m.*

Reisepass, *m.*, τὸ πασαπόρτα ὁδοιπόρου, (γιαβάσι), passe-port, *m.*

Reiserock, *m.*, ταξιδιωτικὸν φόρεμα, surtout, *m.*

Reisetasche, *f.*, διαάκια ὁδοιπορικὰ, sacoche, *f.*

Reisewagen, *m.*, ἁμάξι ὁδοιπορικὸν, voiture *f.* de voyage.

Reisig, Reisig, *m.*, ξηρὰ κλώνια, ξηρὰ κλαδάκια (διὰ καύσιμον), ramilles, *f. pl.*

Reisig, *s.* Reisbrey.

Reisiger, *m.*, ἱππεὺς στρατιώτης (ἰππικὸς), (simple) cavalerie, *m.*; der reisige Zeug, τὰ ἱππικὸν, cavalerie, *f.*

Reißbley, *n.*, μολύβι διὰ μολυβοκόνδυλα, crayon *m.* de mine.

Reißbret, *n.*, σανίδι ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ χαρτὶ διὰ ζωγραφικὴ ἢ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα, table *f.* à dessiner, à crayonner.

Reißen, *v. n.* σχίζω, ξεσχίζω, déchirer, rompre; (wegreißen, fortreißen), ἁρπάζω, ἁρπαπάζω, arracher, emporter; einen Hengst —, μουνουχίζω ἕνα ἄλογον, châtrer, hongrer un cheval; einen Fisch —, ἐξεντερίζω ἕνα ψάρι, éventrer un poisson; (zeichnen), σχεδιάζω (μὲ μολυβοκονδύλαρ κτλ.), crayonner, dessiner; *fig.* dahin —, ἁρπαπάζω (εἰς ἐκατὸν, εἰς χαρὰν, εἰς ἀταξίας κτλ.) ravir, emporter, *v. n.* σχίζομαι, se déchirer, se fendre, χαλιοῦμαι (λέγεται διὰ φορέματα κτλ.) s'user (en parlant des habits), *v. i.* εἰ reißt, πονεῖ ἀπὸ δεκιμιάσματα), causer des tiraillements, des rhumatismes; es reißt mich in den Zähnen, πονοῦν τὰ δόντια μου, j'ai mal aux dents; es reißt mich im Leibe, ἔχω χόλικον πάθος, κοιλιάπονον, j'ai des tranchées; man reißt sich um diese Waare, οἱ ἀγοραστὰ σπρωμώνονται διὰ τὰ ἀγοράσουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, la presse est à cette marchandise.

Reißen, *n.*, τὸ ἅρπαγμα, ὁ ἁρπαγμός, arrachement, ravissement, *m.* (Zeichnen), τὸ σχεδίασμα, action de crayonner, de dessiner; (in den Zähnen, im Leibe), πόνος εἰς τὰ δόντια, εἰς τὴν κοιλίαν κτλ. ὁ ῥευματισμὸς, mal *m.* aux dents, tranchées *f. pl.* etc. rhumatisme, *m.*

Reißend, *adj.* ἁρπαπτικὸς, ἁρπιτικὰς, qui emporte, qui arrache etc.; ein reißender Strom, ὁρμητικὸς ποταμὸς, un torrent rapide; ein reißendes Thier, ἕνα ἄγριον, ἁρπακτικὸν ζῶον, une bête féroce.

Reißer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σχεδιάζει, dessinateur, *m.*; ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ξυλουργοὶ χαράσσουν τὰ σανίδια, rouannette, *f.*

Reißfeder, *f.*, εἶδος γραφείου διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα, plume *f.* à dessiner, tire-ligne, *m.*

Reißkohle, *f.*, κάρβουνον διὰ σχεδιάσματα ζωγράφων, crayon *m.* de charbon, charbon *m.* de saule, *m.*; Reißschiene, *f.*, χαρὸν (λινάρι) διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα, règle *f.*

Reißzeug, *n.*, κουτὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα, étui *m.* de mathématique.

Reitbahn, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ μανθάνουν νὰ ἱπ-

πεύων, τὸ Ἱπποδρόμιον, manège, m.

Reiten, v. n. et adj, ἱππεύω, καβαλικεύω, πηγαίνω καβάλα, être à cheval, aller à cheval, monter à cheval, monter.

Reiten, n., τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα), action f. d'aller à cheval.

Reiter, m., ὁ ἱππεύς, καβαλάρης, cavalier, m.; (spanischer —, περκάτα (ξύλον σταυρωτόν), cheval m. de frise.

Reiterey, f., τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα), façon f. d'être à cheval; (Gavallerie), τὸ ἱππικόν, (ἡ καβαλαρία), cavalerie, f.

Reitersalbe, f., ἀλειφὴ κατὰ τῆς ψώρας, onguent m. gris.

Reiterwache, f., ἱππεῖς (καβαλάροι) ὑπὸ φυλάγουν ἕνων τόπον (μάλιστα τὸ στρατόπεδον), garde f. de cavalerie; vedette, f.

Reitgerte, f., καυτζίκι μικρὸν ἢ βέργα τοῦ ἵππου, gaule, houssine, f.

Reithaus, m., s. Reitbahn.

Reitknecht, m., ὁ ἱπποκόμος, σεΐζης, palefrenier, m.

Reitkunst, f., ἡ ἱππευτικὴ, ἱππεία, (τὸ καβαλίκευμα), équitation, f.

Reitlings, adv. καβαλικευτά, à chevauchons, à califourchon.

Reitpeitsche, f., καυτζίκι ἱππέως (καβαλάρου), gaule, houssine, f.

Reitoche, m., ταῦρος (βόδι ἀχέρωτον), taureau, m.

Reitpferd, n, ἄλογον τῆς σέλλας, ἄλογον διὰ καβαλίκευμα, cheval m. de selle.

Reitrock, m., φόρεμα διὰ καβαλίκευμα, casaque, f.; (für Frauenzimmer), τραγὸν φουστάνι (διὰ γυναίκες ὁποῦ ἱππεύουν), devantière, f.

Reitschule, f., γυμνάσιον διὰ τὸ καβαλίκευμα, manège, m.

Reitstall, m., ἀχοῦοι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ ἄλογα μὲ τὰ ὁποῖα γυμνάζονται οἱ ἀρχάριοι εἰς τὴν ἱππευτικὴν. (für Reitbahn), s. Reitbahn.

Reitstiefel, m., ὑπόδημα διὰ καβαλίκευμα, botte f. de cavalier, botte forte.

Reitzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ καβαλίκευμα, harnais, m.

Reiz, m., (Erregung), τὸ ἐρέθισμα, ἡ παρακίνησις, irritation, f.; (das Anziehende), τὸ θέλγητρον, τὸ ἑλκυστικὸν, charme, appas, attrait, m.

Reizbar, adj. εὐκολοερέθιστος, ὁποῦ εὔκολα ἐρεθίζεται, irritable; εὔκωλος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, fougueux.

Reizbarkeit, f., τὸ εὐκολοερέθιστον, irritabilité, f.

Reizen, v. a. (erregen), ἐρεθίζω, παρακινῶ, irriter, provoquer, exciter, aiguillonner, animer; (anlocken), ἑλκύω, τραβῶ, attirer; (einnehmen), θέλγω, (μαγεύω τὴν καρδίαν), charmer.

Reizend, adj. θελκτικὸς, ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος, charmant, attrayant.

Reizlos, adj. χωρὶς θέλγητρα ἄνοστος, sans charmes.

Reizung, f., τὸ ἐρέθισμα, ἐρεθισμὸς, irritation, aiguillon, m.

Rejolen, s. Riolen.

Rekel, m, pop. ἕνας ἄντρωπος ἀπαίδευτος, ἀπαίδευτος, ἀμόρφωτος, ἀμορφοπαίδευτος, paltre, m.

Relegiren, v. a. ἐξορίζω, λιστα· μαθητὴν ἀπὸ τὰ σχολεῖον ἢ ἀπὸ τὴν ἀκαδημίαν), reléguer.

Religion, f., ἡ θρησκεία, πίστις, religion, f.

Religionsduldung, f., ἀνεξικακία, tolérance, f.

Religionseifer, m., ὁ ζῆλος τὴν θρησκείαν, zèle m. pour la religion.

Religionsfreiheit, f., ἐλευθερία τῆς θρησκείας, τῆς πίστεως, exercice m. libre de la religion.

Religionskrieg, m., πόλεμος διὰ τὴν θρησκείαν, διὰ τὴν πίστιν, guerre f. de religion.

Religions-Partheygeist, m., ὁμόθρησκον ἢ ὁμόπιστον, partie f. en matière de religion.

Religionsspötter, m., ἀσεβὴς ἢ περιγελαστὴς τῆς πίστεως, libertin, moque de la religion.

Religionsstreit, m., γλῶσσα ὑπὲρ θρησκείας ἢ πίστεως, controverse, f.

Religionstrennung, f., σχίσμα εἰς τὴν θρησκείαν, schisme, f.

Religionsübung, f., ἡ λατρεία, ἡ ἀκολουθησις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν θρησκείαν, exercice m. de la religion.

Religionsverwandter, m., ὁμόθρησκος, ὁμόπιστος, qui est de la même religion.

Religionszwang, m., ἐμπόδιον τῆς θρησκείας, ἐμποδισμένη ἐλευθερία τῆς πίστεως, contrainte f. dans l'exercice de la religion.

Religiös, adv. εὐλαβῶς, εὐσεβῶς, religieux, pieux.

Religiös, m., s. Ordensgeistl.

Religiösität, f., ἡ εὐσέβεια, ...

Reliquie, f., λείψανον (μάλιστα ἀγίου τινός), relique, f.

Reliquien-Kästchen, n., ἡ λειψανοθήκη, reliquaire, m.

Reliquien, s. Schuppen.

Remonstriren, s. Uebersenden, Uebersetzen, Zurücksenden, Zurückgeben.

Renegat, m., ὁ ἀποστάτης (ἀπὸ τὴν θρησκείαν), renegat, m.

Renettenapfel, m., ...μήλου, reinette, f.

Rennbahn, f., τὸ σταδίον, ἱπποδρόμιον, carrière, lice, f.

Rennen, v. n. τρέχω, courir; ... einen den Degen durch ... — τρυπῶ κινὰ μὲ σπαθὶ, passer l'épée au ... du corps à q.

Renner, m., ἄλογον ταχυδρομικὸν, coursier, m.

Rennschiff, n., πλοῖον ταχυδρομικὸν, corvette, f., yacht, m.

Rennschlitten, m., σάνια ὁποῦ κινεῖται ἀγλήγορα, (σάνια διὰ περγιάνι), s. Schlitten, traineau m. de course.

Rennstein, s. Rinnstein.

Rennthier, n., ὁ Ἱππέλαφος, εἶδος ἐλαφιοῦ εἰς τὰ βόρεια μέρη, renne, m.

Renommist, m., καυχησιάρης, ὁποῦ κάμνει ἐπίδειξιν (ὑποκρινόμενον) ἡρωϊσμοῦ, bretteur, brétailleur, m.

Rente, f., χρονικὸν εἰσόδημα (ἀπὸ κεφάλαιον μὲ διάφορον), rente, f.

Renteney, f., Rentamt, n., Rentkammer, f., ἡ ἐπιτροπία τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, bureau m. de finances.

Rentenirer, Rentirer, Rentner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χρονικὸν εἰσόδημα ἀπὸ διάφορον κεφάλαιοῦ, rentier, m.

Rentiren, v. a. (einbringen), φέρω (εἰσοδήματα), rendre, rapporter.

Rentkammer, f., s. Renteney.

Rentmeister, m., ὁ ἐπίτροπος τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, trésorier, m.

Repataur, f., s. Ausbesserung.

Repariren, v. a. s. Ausbessern.

Repertorium, n., ἡ ἀπογραφὴ, ὁ πίναξ, répertoire, m.

Repetent, m., διδάσκαλος ὁποῦ ἐπαναλαμβάνει μὲ τοὺς μαθητὰς τὰ μαθήματα των, répétiteur, m.

Repetiren, v. a. (wiederholen) ἐπαναλαμβάνω, ξαναδευτερώνω, répéter.

Repetir Uhr, f., ὡρολόγιον ἀπου κτυπᾷ τὰς ὥρας, (κτυπᾷ καὶ τὰ δεκατέρι), montre f. à répétition.

Replik, f., (Gegenantwort), ἡ ἀντιαπόκρισις, replique, f.

Repositorium, n., (Bücherbret), ἀσκέλι διὰ καλοθεσίαν βιβλίων, tablettes, f. pl.

Repphuhn, n., s. Rebhuhn.

Repressalien, f., ἐκδίκησις πολεμικὴ, ἀντιλαφυραγωγία, ἀντικούρσεμα, représailles, f. pl.

Republik, f., ἐλευθέρα πολιτεία, (ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία). κοινῶς· ρεπουμπλίκα, république, f.

Republikaner, m., ἀνθρωπος ἐλευθέρας πολιτείας, (ρεπουμπλικάνος), républicain m.

Republikanisch, adj. ἀριστοκρατικὸς ἢ δημοκρατικὸς, (ρεπουμπλικανικὸς), républicain, (adj.)

Rescript, n., ἀπόκρισις βασιλέως εἰς τὴν παρηκλεσιν ἑνὸς ὑποτακτικοῦ του, rescrit.

Reservat, n., s. Vorbehalt.

Reserve, f., σῶμα στρατιωτικὸν φυλαττόμενον διὰ ξεχωρισιὴν χρῆσιν, réserve f., corps m. de réserve.

Residenz, m., ὁ ρεζιδέντος, εἶδος πρέσβυος κατωτέρου, résident, m.

Residenz, f., ἡ βασιλεύουσα, κατοικία τοῦ βασιλέως ἢ ἡγεμόνος, résidence, f.

Residiren, v. n. κατοικῶ, ἔχω τὴν κατοικίαν μου, résider.

Resolut, s. Entschlossen.

Resolution, *f.*, s. Entschluß, Beschluß.

Resolviren, s. Entschließen, Beschließen.

Resonanz, *f.*, Resonanzboden, *m.*, *σανίδι λεπτὸν εἰς τὸ κλαβῆρι κτλ. ὁποῦ αὐξάνει τὸν τόνον*, résonnance, table, *f.*

Respect, *m.*, *τὸ σέβας*, respect, *m.*

Respectiren, *v. a. σέβομαι, τιμῶ*, respecter; einen Wechsel —, *δέχομαι μίαν κομβιάλην (ἕνα βεξήλαν)*, honorer une lettre de change.

Respect-Tag, *m.*, *ἡμέρα ἀναβολῆς (εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς κομβιάλης)*, jour m. de grâce, jour de faveur.

Respondent, *m.*, *ὁ ἀντιποκριτὴς (εἰς ἀκαδημικὰς φιλονεικίας)*, répondant, soutenant, *m.*

Rest, *m.*, *τὸ ἔπλοιπον, αὐτὸ ὁποῦ ἀπομένει*, reste, restant, résidu, *m.*; (Rückstand), *ἔπλοιπον τοῦ χρέους, τὸ χρεοστούμενον*, reliquat, restant, arrérage m.; *fig.* einem den — geben, *προξενῶ φόβισιν, σκοτώνω τινά*, donner le reste à q., achever q.; er hat den —, *εἶναι ὅλο χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν του*, sa santé est délabrée, ruinée; *εἶναι ὅλο μεθυσμένος*, il est ivre, soûl.

Restant, *m.*, *χρεώσεις, ὁποῦ ἀπέμεινε χρεώσεις*, reliquataire, *m.*

Restiren, Resten, *v. n.* et *n.* *μένω χρεωστῆς*, rester, être en reste.

Retirade, *f.*, *ἀναχωρισμὸς (ἀτειτεύματος νικημένου)*, retraite, *f.* s. Rückzug.

Retiriren, *v. n.* und: sich —, *v. r. ἀναχωρῶ, τραβειοῦμαι ὀπίσω*, se retirer.

Retorte, *f.*, *ἀγγεῖον μὲ στενὸν λαιμὸν διὰ τὸ ἀλαμπικάρισμα*, retorte, cornue, *f.*

Rette, *f.*, *ἀρσενικὸν σκυλί, σκύλος*, chien (mâle), *m.*

Retten, *v. a. ἐλευθερώνω (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ θάνατον), λυτρώνω*, sauver, délivrer; sich —, *ἐλευθερώνομαι, γλυτώνω*, se sauver.

Retter, *m.*, *ὁ ἐλευθερωτὴς, λυτρωτὴς*, sauveur, libérateur, *m.*

Rettig, *m.*, *τὸ βάπανον, ῥαπάνι*, raifort, *m.*

Rettung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις, λύτρωσις, γλύτωσις*, délivrance, *f.*

Reue, *f.*, *ἡ μεταμέλεια, μετάνοια*, repentir, regret, *m.*

Reuen, *v. i.* es reuet mich, *μετανιώνει με, μετανοῶ*, regretter, avoir regret, se repentir.

Reuig, Reuevoll, *adj. ὁποῦ μετανοεῖ*, repentant.

Reukauf, *m.*, *τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει ἐκεῖνος ὅστις δὲν πέρνει τὸ πρᾶγμα, διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ ὁποίου ἐσυμφώνησε*, dédit, *m.*, folle enchère, *f.*

Reuse, *f.*, *εἶδος δικτύου πλεγμένου ἀπὸ βέργας*, natte, *f.*

Reute, Reuthacke, *f.*, *ἡ δικέλλα, τὸ δικέλλι, σκαλευτῆρι*, *f.*

Reuten, *v. a. σκαλεύω, ζώνω*, déraciner, extirper.

Reuthaue, s. Reute.

Reuevoll, s. Reuig.

Reverenz, *f.*, *m.*, *χαιρετισμὸς, κίνησις, τενέρενσε*, Verbeugung.

Revers, *m.*, *ἡ ὑποχρεωτικὴ γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον χρεώνονται τις, τενέρενσε, ἀμοιβαία ὑπόσχεσις, βαλὲ ὑποχρέωσις*, lettre, contre-promesse; (Rückseite einer Münze), *ὀπίσινὸν μέρος τοῦ σματος, (τῆς μονέδας)*, revers (d'une monnaie).

Reverfiren, sich, *v. r. νομαι διὰ γράμματος*, donner une contre-lettre, contre-promesse.

Revidiren, *v. a.* s. durchsehen.

Revier, *n.*, *ἕνα μέρος δάσους (μάλιστα κυνηγίου), τσαρένα, ἕνα μέρος, τὰ περίχωρα*, *f.*, district, *m.*

Reuieren, *v. n. τρέχω γιὰ ἐδῶ τὸ ἐκεῖ γὰ εὕρω τὸ δηξίου, (λέγεται σκυλιά)*, fureter.

Revision, *f.*, s. Durchsicht.

Revolution, *f.*, *μεταβολὴ πολιτικὴ, ἀνατροπὴ*, révolution, *f.*

Rhabarber, *m.*, *τὸ ῥαβάρον, ῥεβέντι*, rhubarbe.

Rhapontik, *f.*, *τὸ ῥαπόντικον, (ῥίζα τις διαφόρου)*, rapontic, *m.*

Rhede, s. Reede.

Rheinwein, *m.*, *κρασὶ ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ*, vin m. du Rhin.

Rhone, s. Rippe.

Richtbeil, *n.*, *τὸ τζεκοῦρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς κατάδικους*, hache *f.* du bourreau.

Richtbeil, *n.*, *ἡ σπάθη μὲ τὴν ὁποίαν σηκώνουν καὶ κατεβάζουν τὸ κανόνι*, (artill.) coin de mire, chevet, *m.*

Richtmaaß, *n.*, s. Eichmaß.

Richtplatz, *m.*, *ὁ τύπος τῆς κατάδικης*, lieu m. de supplice.

Richtscheit, *n.*, *ὁ γνώμων, ὀργανάκιον σανίδινο μὲ τὸ ὁποῖον οἱ τεκτόνες βάνουν ὀρθὰ τὸν τρίχον*, règle (des charpentiers), *f.*

Richtschnur, *f.*, *σχοινὶ ὁποῦ μετροῦσιν οἱ τεκτόνες ὡς διάβαρμη*, cordeau, *m.*; (metaph.) *κανόνας, κανόνιας*, *fig.* règle, *f.*, modèle, exemple, *m.*

Richtschwert, *n.*, *σπαθὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τὸν κατάδικον*, glaive (du bourreau), *m.*

Richtstatt, Richtstätte, *f.*, s. Richtplatz, *m.*

Rick, *f.*, (bei den Bayern), *τὸ θηλυκὸν τοῦ ζορκαδιοῦ*, chevrette, *f.*

Riechen, *v. a.* *μυρίζω, αἰσθάνομαι μυρωδιὰν ἢ βρώμαν, ἀσφραίνομαι*, sentir, flairer qc.; *v. n. μυρίζω, ἀναδίδω μυρωδιὰν ἢ βρώμαν*, sentir (bon ou mauvais); (für: stinken), *βρωμῶ*, puer, sentir mauvais.

Riechfläschchen, *n.*, *φιαλίδιον μὲ μυρωδιὰ*, flacon, *m.*

Riecher, *m.*, (pop.), *ἡ μύτη (ταπεινῶς καὶ καταφρονητικῶς)*, nez, *m.*

Riefe, *f.*, *ἡ χαραχμπιτιά*, cannelure, *f.*

Riefen, Riefeln, s. Reifen, Reifeln.

Riegel, *m.*, *ὁ σύρτης*, verrou, *m.*

Riegelschloß, *n.*, *κλειδωνιὰ μὲ σύρτην*, serrure *f.* à pêne.

Riemen, *m.*, *τὸ λουρί*, courroie, *f.*

Riemer, *m.*, *ὁ λουρᾶς*, cointurier, *m.*

Riese, *m.*, *ὁ γίγας, γίγαντας*, géant, *m.*

Rieseln, *v. n. τρέχω, πίπτω μὲ μονομοιρίτσια (ὡς μία πηγή, κτλ.)*, ruisseler.

Riesenförmig, Riesenmäßig, *adj. γιγαντιαῖος, γιγαντεῖος*, gigantesque, colossal.

Riesin, *f.*, *ἡ γιγάντισσα*, géante, *f.*

Ries, *n.*, *ἕνα χαδέρον χαρτί, (ἐξήκοντα τετράδες, ἤτοι ἡ ἑξακόσια κόλλαις)*, rame (de papier), *f.*

Rieth, Riethgras, *n.*, *ὁ ἀχυρῶνας, τὸ βρούλλον, παῦρτον, (γρασίδι)*, roseau, *m.* de ma-

reis, canne, *f.*; laîche, *f.*; Riff, *n.*, ἡ ξέρις (σωρὸς ὑμμου καὶ σκύπελοι εἰς τὴν θάλασσαν), banc *m.* de sable et de pierre, *m.*

Riffel, *f.*, ἡ λανάρα, τὸ κτένι διὰ τὸ χαννάβι καὶ λινάρι, drège, *f.*

Riffeln, *v. a.* λαναρίζω, κτενίζω (χαννάβι καὶ λινάρι), dréger; einen —, (μεταφ.) κάμνω τινὰ πολιτικώτερον καὶ φρονιμώτερον, déniaiser, dégrayser q.

Rigolen, *f.* Riolen.

Rind, *n.*, τὸ βόδι ἢ ἡ ἀγελάδα, bête *f.* à cornes, boeuf *m.* ou vache, *f.*

Rinde, *f.*, ἡ φλοῦδα, écorce, *f.*; (von Brod) φλοῦδα ψωμιοῦ, croûte *f.* de pain.

Rinderbraten, Rindsbraten, *m.*, βόδιον ψητόν, du boeuf rôti.

Rindern, *v. n.* die Kuh rindert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον, la vache est en chaleur; die Kuh hat gerindert, ὁμοίως· ἡ ἀγελάδα εἶναι ἐγγασιρωμένη, la vache est pleine.

Rindfleisch, *n.*, βόδιον κρέας, du boeuf.

Rindsleder, *n.*, βόδιον πετζί, cuir *m.* de boeuf.

Rindvieh, *n.*, τὰ βόδια, ἡ ἀγελάδας, gros bétail, *m.*; *vulg.* ein —, ἕνας βαύβαλος, ἀνόητος, κούτζουρον, gros butor, bête, *f.*

Ring, *m.*, το δακτυλίδι, anneau, *m.*; (Reifen), τὸ στεφάνι, cercle; anneau, *m.*; (an einer Kette), ἡ κρικέλλα, chaînon, *m.*

Ringel, *m.*, ἡ κρικέλλα, τὸ στεφανάκι, petit anneau, annelet, *m.*

Ringelblume *f.*, ἡ μαργαρίτα, λουλούδι, souci (fleur), *m.*

Ringelig, *adj.* στριφογυρισμένος, annelé.

Ringeln, *v. a.* στριφογυρίζω (τὰ μαλλιά), boucler (les cheveux).

Ringelreim, Ringelgedicht, *n.*, ποίημά τι συνθεμένον ἀπὸ δεκαεπτὰ στίχους, rondeau, *m.*

Ringelrennen, *s.* Ringrennen.

Ringeltaube, *f.*, εἶδος περιστερᾶς μελαχρινῆς μὲ ἄσπρον κύκλον τριγύρου τοῦ λαιμοῦ, pigeon à collier; ramier, *m.*

Ringen, *v. n.* παλαίω, παλεύω, lutter; *fig.* mit dem Tode —, lutter contre la mort, être à l'agonie; *v. n.* nasse Wäsche —, στραγγίζω τὰ πλυμμένα ῥοῦχα, tordre (le linge mouillé).

Ringen, *n.*, τὸ πάλεμα, lutte, *f.*; τὸ στράγγισμα, action *f.* de tordre (le linge).

Ringer, *m.*, ὁ παλαιστής, lutteur, *m.*

Ringfinger, *m.*, ὁ τέταρτος δάκτυλος, doigt *m.* annulaire.

Ringförmig, *adj.* στεφανοειδής, ὅμοιος μὲ στεφάνι, annulaire.

Ringfutter, Ringkästchen, *n.*, κουτὶ διὰ δακτυλίδι, daktyliothèque, baguier, *m.*

Ringkragen, *m.*, πλάκα σωμένη τὴν ὁποίαν φέρ εἰς τὸν λαιμὸν οἱ ἀξιω λοι τῆς πεζούρας, bas col, *m.*

Ringmauer, *f.*, περίφραγμα τοίχον, τοῖχος ὁπού κλίνει, mur *m.* de clôture

Ringrennen, *n.*, τὸ στρογ δρόμιον, παιγνίδι ὁποῖον χτυποῦν μὲ ἕνα κρίκον κρεμ course *f.* de bague.

Rings-herum, Rings umher, τριγύρω, τριγύρου, tout autour, à l'entour.

Rinne, *f.*, (Dachrinne), διὰ τοῦ ὁποίου πο βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην κατάλυσιον, gouttière (in einer Säule), χαρα τιὰ εἰς αὐλόν, lure, *f.*; (Gasse, λάκι διὰ τοῦ ὁποίου νει τὸ νερὸν τῆς βρυ πὸ τὰ σοκκάκια, égout, canal, *m.*

Rinnen, *v. n.* ῥέω, ruisseler, couler.

Rinnleiste, *f.*, προλίμι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λου εἰς σχῆμα στεφ (archit.) cymaise, *f.*

Rinnstein, *m.*, ὁ κηπος πλάκι διὰ τὰ ἀπόσ ρὰ εἰς τὸ σοκκάκι, cani

Rio'en, *v. a.* κάμνω πο εἰς τὴν γῆν, effondrer.

Rippe, *f.*, τὸ πλευρὸν ζ σώματος, ὁμοίως τοῦ ραβιοῦ), côte, *f.* (du et d'un navire).

Rippen, sich, (fam.) κινοῦμαι, σκουνιοῦμαι, branler, remuer.

Rippen, *v. a.* χαρακώνω, κάμνω χαραγματιάς, canneler.

Rippenbraten, *m.*, μοσχαρίσια πλευρόκοκκα ψητά, côtelettes *f. pl.* de veau.

Rippenfell, *n.*, τὸ πλευρὸν (μεμβράνα), (anat.) plevre, *f.*

Rippenstoß, *m.*, κτυπημα εἰς τὰ πλευρὰ, coup *m.* dans le flanc.

Rippenstück, *n.*, πλευρὸν ζώου (μάλιστα μοσχαριοῦ), haut côté, *m.*

Riss, *m.*, ἡ σχισμάδα, déchirure, fente, crevasse, *f.*; (Zeichnung), τὸ σχεδίασμα ζωγράφου, ἡ ἰχνογραφία, plan, dessin, *m.*

rissig, *adj.* σχισμένος, γεμάτος σχισμάδας, fêlé, crevassé, gercé.

Ross, *n.*, (bey Pferden), τὸ πισινὸν τοῦ ἄλογου, garrot (du cheval), *m.*; (an der Hand), ὁ καρπὸς, ἡ ῥίζα τῆς χειρὸς, poignet, *m.*; (am Fuße), τὸ πάνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied (de l'homme), *m.*

Ross, *n.*, ἕνα ἵππευμα, ἕνα καβαλλεύμα, (ἕνα σεργιάνι ἀμάξι), ὁπου γίνεται καβάλλα), tour *m.* à cheval, cavalcade, *f.*

Ritter, *m.*, (eines Ordens), ἱππότης ταγματος, καβαλλέρης, chevalier, *m.*; ὁ ἱππεὺς, καβαλλάρης, ἐλεῖνος ὁπού ἱππεύει, (καβαλλικεύει), cavalier (qui est à cheval); arme

Ritter (ein Gelück), εἶδος ξυμαρικοῦ νηγανισμένον, beignets, *m. pl.*; ein böser arme Ritter, αὐτὸς εἶναι πάμπτωχος, il tire le diable par la queue (il est très-pauvre).

Ritterakademie, *f.*, ἀκαδημία ἢ σχολεῖον διὰ νέους εὐγενεῖς, académie, *f.*

Rittergeschichte, *f.*, Ἱστορία διὰ ἱππεῖς εὐγενικούς (τοῦ παλαιοῦ καιροῦ), histoire *f.* de chevalerie.

Rittergut, *n.*, ὑποστατικὸν μεγάλον ἀρχοντικόν, terre *f.* noble.

Ritterlich, *adj.* ἁπαῦ ἀνήκει εἰς ἱππέα, (εἰς καβαλέρον), de chevalier, chevaleresque; (tapfer), ἀνδρεῖος, vaillant, brave.

Ritterorden, *m.*, ἱππικὸν τάγμα, καβαλερικὸν τάγμα, ordre *m.* de chevalerie.

Ritterpferd, *n.*, ἄλογον ἱππέως (εὐγενικοῦ), cheval *m.* de chevalier; ὑποχρέωσις νὰ δουλεύῃ τις εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἄλογον ἐδικόν του, obligation *f.* d'un vassal de servir à la guerre à cheval et à ses propres frais; ὑποχρέωσις νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα, écuage, *m.*

Rittersaal, *m.*, σάλα διὰ συνάθροισιν εὐγενῶν ἱππέων, salle *f.* des chevaliers.

Ritterschaft, *f.*, ἕξις εὐγενικοῦ ἱππέως, chevalerie, *f.*; ἡ εὐγενεῖς ἱππεῖς, οἱ καβαλέροι, les chevaliers, *m. pl.*, la noblesse.

Ritterschlag, *m.*, ἀνεβιβασμὸς εἰς ἀξίαν ἱππέως (καβαλέρου) ὁπού γίνεται μὲ ἕνα πλατὺ τοῦ σπαθιοῦ εἰς ταῖς ἐπάνω, reception *f.* d'un chevalier.

Rittersitz, *m.*, κατοικία εὐγενοῦς ἱππέως (καβαλέρου) εἰς ἕνα ὑποστατικόν, siege, château *m.* d'un chevalier.

Ritterspiel, *n.*, παιγνίδι ἱππικοῦ, ἱππομαχία, μάχη εὐγενῶν ἱππέων διὰ γύμνασιν, tournoi, *m.*

Rittersporn, *m.*, περιστερίον ἱππέως, (μαχμοῦδ καβαλέρου), éperon *m.* de chevalier; (eine Pflanze), τὸ δελφίνιον, (ιριόν τι), pied *m.* d'alouette (plante), *f.*

Ritterstand, *m.*, ἡ ἕξις εὐγενοῦς ἱππέως, chevalerie, *f.*, rang *m.* d'un chevalier; οἱ εὐγενεῖς, les chevaliers, *m. pl.*, la noblesse.

Ritterzug, *m.*, ἐκστρατεία ἱππέως εὐγενοῦς εἰς τὸν πόλεμον, croisade, *f.*

Rittlings, *s.* Reittlings.

Rittmeister, *m.*, καπετάνιος εἰς τὰ ἱππικὸν, (εἰς τὴν καβαλλαρίαν), capitaine *m.* de cavalerie.

Riß, *m.*, Rihe, *f.*, ἡ σχισμάδα, χαραγματιὰ, fente, fêlure; τζουγκρανίσμα, égratignure, *f.*

Rihen, *v. n.* κρατζουνιζω, τζουγκρανίζω, érafler, entamer, égrat gner.

Rißig, *adj.* ὁπού ἔχει σχισμάδας, fêlé; *s.* Riß.

Robbe, *m.*, ἡ φωκή, φώκια, chien *m.* de mer.

Rochе, *m.*, (ein Fisch), ἡ βατίς, τὸ σάϊον, ἡ ὄϊνα, (ψάρι), raie (poisson), *f.*; (oder; Rochen, im Schachspiele), ὁ πύργος εἰς τὸ σαντρότζι, tour (au jeu des échecs), *f.*

Röcheln, *v. n.* ἀγχομαχῶ, ὀρέγχω, ῥαμχαλίζω (ὡς ἐκείνος ὁποῦ πέθαι εἰς ἀγωνίαν), râler.

Röcheln, *n.*, τὸ ἀγχομάχισμα, ῥαμχάλισμα, râlement, *m.*

Rock, *m.*, (*dim.* Röckchen), τὸ φόρεμα, robe, *f.*, justaucorps, *m.*; (Weiberrock), τὸ γουστάνι, jupe, *f.*

Rocken, Spinnrocken, *m.*, ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον, quenouille, *f.*

Rocken, Roggen, *m.*, ἡ βρίζα, σεκάλη, seigle, *m.*

Rockenbrod, *n.*, ψωμὶ ἀπὸ βρίζαν, pain *m.* de seigle.

Rockenmehl, *n.*, ἀλεύρι ἀπὸ βρίζαν, farine *f.* de seigle.

Rodeland, *n.*, γῆ νεοργασμένη, terre *f.* nouvellement défrichée.

Roden, *s.* Reuten.

Roden, *m.*, (beim Rindvieh), τὸ τέταρτον στομάχι εἰς τὰ βόδια, la caillette, l'abomasus (des bêtes à cornes), *m.*

Rogen, *m.*, τὰ αὐγὰ τῶν ψαριῶν, oeufs *m. pl.* de poisson.

Regener, *m.*, ψάρι ἀποῦ ἔχει αὐγά, θηλυκὸν τοῦ ψαριοῦ, poisson *m.* ouvé.

Roggen, *s.* Rocken (das zweyte).

Roh, *adj.* (unbearbeitet), ἀδούλευτος, brut, écru; (ungekocht), ὠμός, cru (qui n'est pas cuit); (von Sitten), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, σκληρός, ἄγριος, βάρβαρος, rude, grossier, barbare; rohe Bücher, βιβλία ἄδετα, σκέτα, des livres en blanc ou en feuilles.

Roheisen, *s.* Gußeisen.

Rohheit, *f.*, ἡ ὠμότης, ἀγριότης, crudité, *f.*; σκληράδης, ἀγριότης, βαρβαρότης, rudesse, grossièreté, barbarie, *f.*

Rohr, *n.*, τὸ καλάμι, roseau, *m.*; τὸ δεκανίκι, μπαστοῦνι, canne, *f.*; (Röhre), σωλήν, μπαοῦρι, tuyau, *m.*; (an einer Flinte ꝛc.), λύμα (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.), canon (d'un fusil etc.); (Feuerrohr), τουφέκι, arquebuse, *f.*, fusil, *m.*

Rohrbommel, *f.*, εἶδος ἐρωδιοῦ, (πουλλί), butor (oiseau), *m.*

Röhre, *f.*, τὸ κανάλι, μασοῦρι, ὁ σωλήν, tuyau, conduit, canal, *m.*; (Röhrbein, *n.*), κόκκαλον κούριον, ἄδειον, os *m.* creux.

Rohrflechte, Rohrmatte, *f.*, ψάθα πλεγμένη ἀπὸ καλάμια, natte *f.* de roseaux.

Rohrflöte, *f.*, αὐλὸς συνθεμένος ἀπὸ καλάμια, chalumeau, *m.*

Röhrkasten, *m.*, νεροδοχεῖον, ἀγγεῖον εἰς τὰ ὑπόγεια ξιμβαίνουν σωλῆνες (μασούρια) μὲ νερόν, reservoir, *m.*

Röhrmeister, Röhrenmeister, *m.*, ἐπιστάτης εἰς τοὺς ὑδραγωγούς, fontenier, *m.*

Rohrpfeife, *f.*, *s.* Rohrflöte.

Rohrsperling, *m.*, σπουργιτάκι ριζόμενον εἰς τὰ καλάμια, moineau *m.* de roseaux.

Rohrstuhl, *m.*, σκαμνὶ πλεγμένον ἀπὸ καλάμια, siège de canne.

Röhrwasser, *n.*, νερὸν ποὺ ἔρχεται μὲ σωλῆνες, eau *f.* de fontaine.

Rollbett, *n.*, κρεββάτι μὲ κρυοὺς τροχούς, ἐκείνους τοὺς ὁποίους κινεῖται ἀ roulettes.

Rolle, *f.*, τὸ καρούλι, poulie (Walze), ὁ κύλινδρος, τὸ χονδρὸν καὶ στρόγγυλον rouleau, *m.*, roulette (Wäsche zu rollen), τὸ μέρον μὲ τὰ ὁποῖον γυρίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά, tourniquet, *m.*, calandre, *f.*; (von Papier, Taft ꝛc.), ἕνα τύλιγμα (χαρτί, τουτουῦνι κτλ.), rouleau (de papier, de tabac), (in einem Schauspiele), σόπον ὁποῦ παρασταίνουν εἰς τὸ θέατρον, role, *f.*, sonnage, *m.*; (Muster), κατάστιχον περιέχοντα ματα τῶν στρατιωτῶν, liste, *f.*

Rollen, *v. n.* κυλίομαι, δούμαι, rouler (*v. n.*); (Donner rollt), ἡ βροντὴ λογιέ, (κοινῶς· μπουμπουνίζει ὁ οὐρανός), le tonne grondе.

Rollen, *v. n.* κυλίω, rouler (*v. n.*); (Wäsche γυαλίζω νεοπλυμένα μὲ τὸ πισσήρι, (du linge); (zusammen

τυλίγω, περιτυλίγω, rouler, mettre en rouleau.

Rollentabak, *m.*, καπνὸς τυλιγμένος εἰς τυλίγματα, tabac *m.* en rouleau.

Rollholz, *n.*, ξύλον χονδρὸν καὶ στρογγυλόν (εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγουν τὰ νεοπλυμένα πανιὰ διὰ νὰ τὰ γυαλίζουν), rouleau, rouloir, *m.*

Rollhandtuch, *n.*, Rollquehle, *f.*, Rollmaschine, χειρομάνδυλον (ὁποῦ μεταχειρίζονται ὅσοι γυαλίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά), toualle, *f.*

Rollkammer, *f.*, ὁ τόπος ὅπου γυαλίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά, chambre à calander.

Rollstuhl, *m.*, σκαμνὶ μὲ τροχοὺς ἀπὸ κάτω, fauteuil *m.* à roulettes.

Rollvorhang, *m.*, παραπέτασμα (στορόες) τοῦ ὑμαξιοῦ, stores, *m. pl.*

Rollwagen, *m.*, ὑμαξάκι χωρὶς σόπον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὅταν τὰ περιπατήσουν, chaise roulante, roulette *f.* d'enfant.

Rollzeit, *f.*, *s.* Brunstzeit.

Roman, *m.*, πεπλασμένη ἐρωτικὴ ἱστορία, κοινῶς· ῥομάντζο, roman, *m.*

Romanhaft, *adj.* φανταστικός, μυθικός, romanesque.

Romanendichter, -schreiber, *m.*, συγγραφεὺς ἢ συγγραφεὶς ἐρωτικῶν ἱστοριῶν, romaniste, romancier, *m.*

Romantisch, *adj.* ξεχωριστός, γνώριμος, (λέγεται διὰ τοποθεσίαις μάλιστα), romantique.

Romanze, *f.*, ποίημα περιέχον ἐρωτικόν τι συμβεβηκός, romance, *f.*

Römer, *m.*, εἶδος μεγάλου ποτηριοῦ διὰ κρασί, espèce de (grand) verre à vin, *f.*

Rose, *f.*, (*dim.* Röschen, *n.*), τὸ τριανταφύλλον, rose, *f.*; (Krankheit), τὸ ἀντιμπούρμα, ἐρυσίπελας, érysipèle, *f.*

Rosenblatt, *n.*, φύλλον τριανταφύλλου, feuille *f.* de rose.

Rosenbusch, *m.*, πυκνὴ τριανταφυλιά, rosier *m.* en buisson; μικρὸν δάσος ἀπὸ τριανταφυλιάς, roseraie, *f.*

Rosenessig, *m.*, τὸ τριανταφυλλόξυδον, vinaigre *m.* rosat.

Rosenfarbe, *f.*, χρῶμα τριανταφύλου, couleur *f.* de rose.

Rosenfarben, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρῶμα τριανταφύλλου, couleur de rose (*adj.*), rosé.

Rosenfest, *n.*, ἑορτὴ εἰς τὴν ὁποίαν στολίζουν ἕνα κορμὶ μὲ τριανταφύλλα εἰς ἀντιμισθὴν τῆς ἀρετῆς της, fête *f.* de roses.

Rosengarten, *m.*, περιβόλι μὲ τριανταφύλλα, roseraie, *f.*

Rosenhecke, *f.*, φράκτη ἀπὸ τριανταφυλλιαῖς, haie *f.* de rosiers.

Rosenholz, *n.*, ξύλον τριανταφυλλιᾶς, ῥοδόξυλον, bois *m.* de rosier.

Rosenhonig, *m.*, (*n.*) μέλι ἀπὸ τριανταφύλλα, πολλὰ νόστιμον μέλι, miel *m.* rosat.

Rosenknospe, *f.*, μπάτι τριανταφύλλου, bouton, *m.* de rose.

Rosenkranz, *m.*, στέφανος ἀπὸ τριανταφύλλα, couronne *f.* de roses; (zum Beten), τὸ κομπολόγιον, rosaire, chapelet, *m.*

Rosenmädchen, *n.*, κοριτσάκι τὸ ὁποῖον στολίζεται μὲ ἕνα στεφάνι ἀπὸ τριανταφύλλια εἰς ἀντιμισθὴν τῆς ἀρετῆς της, rosière, *f.*

Rosenmonat, *m.*, ὁ μὴνας τῶν τριανταφύλλων, ὁ Μάϊος καὶ ὁ Ἰούνιος, mois *m.* de roses, les mois de Mai et de Juin.

Rosenöhl, *n.*, τὸ τριανταφυλλόλαδον, ῥοδόλαδον, huile *f.* rosat.

Rosenroth, *n.*, κόκκινος ὡσὰν τὰ τριανταφύλλια, vermeil comme la rose, rosé.

Rosenstock, *m.*, ἡ τριανταφυλλιά, rosier, *m.*

Rosenwange, *f.*, (poet.), κόκκινον μαγουλόν, *fig.* jaune *f.* teinte de rose.

Rosenwasser, *n.*, τριανταφυλλόνερον, ῥοδόνερον, eau rose, *f.*

Rosenzucker, *m.*, ῥοδοζάχαρη, sucre *m.* rosat.

Rosette, *f.*, διαμάντι κατασκευασμένον εἰς σχῆμα τριανταφύλλου, diamant *m.* rose.

Rosig, *adj.* (poet.), κόκκινος ὡσὰν τὰ τριανταφύλλια, rosé.

Rosine, *f.*, ἡ σταφίδα, raisin *m.* sec; kleine —, κορινθιακὴ σταφίδα, corinthe, raisin *m.* de Corinthe.

Rosinfarben, Rosenroth, *adj.* κόκκινος ὡσὰν τὰ τριανταφύλλια, vermeil comme la rose.

Rosmarin, Roßmarin, m., τὸ δενδρολίβανον, (φυτόν), romarin, m.

Roß, n., τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος, cheval, courrier, m.

Roßapfel, m., κοπρία ἀλόγου, crottin m. de cheval.

Roßarzney, f., ἰατρικὸν δι' ἄλογα, armand, m.

Roßarzt, m., ἰατρὸς δι' ἄλογα, ἱππίατρος, vétérinaire, hippiatre, m.

Roſſen, v. n. ποδοῦ τὴν αμῖξιν μὲ τὸ ἄτε, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα), être en chaleur (se dit de la jument).

Roßhaar, n, ἀλογάτριχα, crin m. de cheval.

Roßhändler, Roßkamm, Roßtäuſcher, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ ἄλογα, ἱπποπώλης, maquignon, m.

Roſſig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ τὴν αμῖξιν μὲ τὸ ἄτε, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα), qui est en chaleur (se dit de la jument).

Roßkäfer, m., κάνθαρος (ἀσκάθαρος) εὑρισκόμενος εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, m.

Roßkastanie, f., τὸ ἀγριοκάστανον, marron m. d'Inde.

Roßmühle, f., μύλος κινούμενος ἀπο ἄλογα, moulin m. à chevaux.

Roßſchweif, m., οὐρὰ ἀλόγου, οὐρὰ ἵππου, queue f. de cheval; (bey den Türken), τὸ τουγιῶν Τούρκων, toug, tone (étendard Turc), m.

Roßtäuſcher, ſ. Roßhändler.

Roſt, m., (am Eiſen), ἡ σκουριά, ὁ ἰὸς τοῦ σιδήρου, rouille, f.; (zum Braten), ἡ ἐσχάρα, grille, f., gril, m.

Roſtbraten, m., ψητὸν φκιασμένον ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν, charbonnée, carbonnade, grillade, f.

Röſte, f., τόπος ὅπου μουσκεύουν τὸ λινάρι, routoir, m.

Röthein, f. pl. ἡ κοκκίνα ἐξγαίνει εἰς τὰ παιδία τὴν ἡλιον, rougeole, f.

Röthen, v. a. κοκκινίζω, κοκκινον, rougir (v. a.).

Rothfeder, f., ὁ ἐρυθρὸς τριχὴ, (ὀρνέου), rose, f., rouget, m. (poisson).

Rothfichte, f., ſ. Tanne.

Rothfink, ſ. Dompfaff.

Rothfleckig, adj. ὁποῦ ἔχει κόκκινα σημεῖα, (οἷον μῆλα), tacheté de rouge.

Rothfuchs, m., ἄλογον ἔχει χρῶμα ἀλωποῦς, clair, alezan brûlé.

Rothgärber, m., ὁ βυρσοδέψης ταμπάκης, tanneur, m.

Rothgießer, m., ἐκεῖνος ἐργάζει ἀγγεῖα ἀπὸ χαλκὸν, fondeur m. en cuivre, bronze.

Rothhaarig, adj. κοκκινομάλλης, roux.

Rothkehlchen, n., ὁ ἔνας περιστέρης, (μικρὸν πουλὶ κόκκινον στῆθος), rouge-gorge, m.

Rothkopf, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κόκκινα μαλλιὰ, roussaud, m.

Rothlauf, m., τὸ ἀνεμοπύρι ἐρυσίπελας, érysipèle, m.

Röthlich, adj. κοκκινοειδὴς, rougeâtre; roussâtre.

Rothſchimmel, m., ἄλογον μὲ κοκκινωπὰς τρίχας καὶ κόκκινας τρίχας, rouan, m.

Rothſpan, m., μικρὸν πουλλὶ κόκκινον οὐρὰν, rouge-queue (oiseau), m.

Rothſpecht, m., ὁ κόκκινος δρυοκολάπτης, (πουλλὶ), coulage (oiseau), m.; ſ. Specht.

Rothſtein, m., κόκκινον χῶμα, ocre, craie f. rouge; ſ. Röthel.

Rothſtift, m., γραφεῖον ἀπὸ τὸ κόκκινον χῶμα (διὰ σχεδιάσματα ζωγράφων), crayon m. rouge.

Rothtanne, f., ἡ ἀγριοκουκουναριὰ κόκκινη ἐλάτη, sapin, m. rouge.

Rothwälſch, adj. τὰ κορακιστικὰ, κορακισιστικὴ ὁμιλία, γύφτικη ὁμιλία, argot, m.

Rothwild, n., (τὰ κόκκινα θηρία), τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ζορκάδια, les bêtes fauves, f.

Rothwurſt, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ πηχτὸν αἷμα, boudin, m.

Rotte, f., τὸ κοπάδι (κλεπτῶν ληστῶν), bande, troupe (de voleurs), στάσις, φατρία (συνωμοτῶν), faction, ligue, f.; (bey den Soldaten), ἰρίες στρατιῶται εἰς μίαν ἀράδαν, file f. de trois soldats.

Rotten, ſich, Rottieren, ſich, συνωμοτῶμαι (διὰ ἐπανάστασιν), s'assembler, s'attrouper (pour conspirer etc.)

Rottenweiſe, adv. (bey den Soldaten), κατὰ ἀράδους ἀπὸ τρεῖς στρατιῶτας εἰς τὴν ἀράδα, ανὰ τρεῖς, par files.

Rottierer, m., ὁ ἐπαναστάτης, factieux, m.

Rottierung, f., Rotten, n., ἡ συνεθρωσις διὰ ἐπανάστασιν, attroupement, m.

Rottmeiſter, m., ὁ καποράλης, caporal, m.

Roß, m., ἡ μύξα, morve, f.; μύξα (πάθος τῶν ἀλόγων), morve (maladie des chevaux).

Rotzig, adj. (ἄλογον) ὁποῦ πάθαινει ἀπὸ τὴν μύξαν, morveux.

Rotzlöffel, m., Rotznaſe, f., Rotzbube, m. pop. ὁ μυξιάρης, morveux, nez m. morveux.

Rübe, f., ἡ γογγύλη, (ῥίζα καὶ φυτὸν), rave, f.; gelbe —, ῥαφὶς, carotte, f.; rothe —, κοκκινογούλι, panitzári, betterave, f.

Rubel, m., τὸ ῥοῦβλιν, νόμισμα (μονέδα) τῆς Ρωσσίας, rouble, m.

Rübenſamen, m., ὁ σπόρος τῆς γογγύλης, graine f. de rave.

Rübſamen, Rübſamen, m., ἡ ἀγρία γογγύλη, navette, f., colzat, m.

Rubin, m., τὸ ῥουμπίνι, (πολύτιμος λίθος), rubis, m.

Rubinfluß, m., ψεύτικον ῥουμπίνι φκιασμένον ἀπὸ γυαλὶ, fluor m. de rubis.

Rüböhl, n., λάδι ἀπὸ τὴν ἀγρίαν γογγύλη, huile f. de navette.

Rubricieren, v. a. πρωτοῶ μὲ ἐπαναγραφὰς, colorer.

Rubrik, f., ἐπαναγραφὴ εἰς κεφάλαιον, παράγραφον κλπ. rubrique, f.

Ruchlos, adj. ἀσεβὴς, ἄνομος, κακὸς, scélérat, impie.

Ruchloſigkeit, f., ἡ ἀσέβεια, ἀνομία, κακία, impiété, scélératesse, f.

Ruchtbar, adj. φανερὸς, γνωστὸς, ébruité, divulgué; ruchtbar werden, φανεροῦμαι εἰς τὸ κοινὸν, s'ébruiter.

Ruck, m., τὸ (ξέσφιγον) τίναγμα, τράβηγμα, κτύπημα, σπρώξιμον, coup, m.; secousse, f.; — mit dem Zügel, τίναγμα ξαφνικὸν μὲ τὸ χαλινάρι, saccade, sacavesade, f.

Rückblick, m., ὁμματιὰ εἰς τὰ ὀπίσω (εἰς τὰ ἀπερασμένα), regard m. en arrière.

Rückbürge, m., ὁ ἀντέγγυητὴς, ἔγγυητὴς διὰ τὸν ἔγγυητὴν, arrière-garant, m.

Rückbürgſchaft, f., ἡ ἀντεγγυησία, ἐγγυησία διὰ τὸν ἐγγυητὴν, arrière-caution, f.

Rücken, m., (Rückgrat), ἡ ῥάχη, ὁ νῶτος, dos, m.; auf den Rücken, ἀνάνω εἰς τὴν ῥάχην, sur les dos; auf den Rücken oder hinter den Rücken, ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχην, derrière le dos, en arrière; hinter dem Rücken, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχην, derrière le dos; (metaph.) εἰς τὴν ἀπουσίαν τινὸς, en absence de q., à l'insçu de q.; etwas mit dem — anſehen müſſen, ἀναγκάζομαι νὰ παραιτήσω, νὰ ἀφήσω τι, être contraint de quitter, d'abandonner qc.

Rücken, v. n. κινῶ (ὄλογον, οἷον μίαν τράπεζαν, ἕνα

σκαμνί), remuer, pousser, tirer; *v. n.* κινῶ (ἀπὸ τὸν τόπον, οἶον· τὸ ἀτρέμενμα), partir, avancer (*en parlant d'une armée*).

Rückenhalt, *m.*, (μεταφ.) *fig.* appui, *m.*, protection, *f.* *pl.*; βοήθεια, ἡ ἀσφάλεια, αἰγονράδα, sûreté, reserve, *f.*

Rückenlehne, Rücklehne, τὸ ἀκαμβισίζηρι τοῦ σκαμνιοῦ, dossier, *m.*

Rückenmark, *n.*, ὁ μυελὸς τῆς ῥάχης, moelle épinière ou spinale

Rückenschmerz, *m.*, πόνος εἰς τὴν ῥάχην, mal *m.* de dos.

Rückerinnerung, *f.*, ἀνάμνησις, ἐνθύμησις, reminiscence, ressouvenir, *m.*

Rückfall, *m.*, παλινδρομὴ ἀῤῥωστίας, ξανασῤῥώστησις, recluite, recidive, *f.*

Rückfällig, *adj.* ὁποῦ γυρίζει ὀπίσω εἰς ἄλλον τινά (οἷον· μία κληρονομιά), reversible.

Rückfracht, *f.*, φόρτωμα ὁποῦ λαμβάνει ὁ ἀμαξᾶς γυρίζοντας ὀπίσω, charge *f.* de retour.

Rückgang, *m.*, ὁ γυρισμός, retour.

Rückgängig, *adj.* ὁποῦ πηγαίνει ἀνάποδα, ὁποῦ δὲν προχωρεῖ, (*f.* auch rückläufig), retrograde; rückgängig machen, ἐμποδίζω, κάμνω νὰ μὴ γένῃ, faire échouer; — werden, ἐμποδίζομαι, δὲν γίνομαι, δὲν ἐξακολουθοῦμαι, échouer, ne pas avoir lieu.

Rückgrat, *m.*, (*n.*), ἡ ῥάχη, τὸ κόκκαλο τῆς ῥάχης, épine du dos, échine, *f.*

Rückhalt, *m.*, ἡ διαφύλαξις, reserve, *f.*; obstacle, *m.*, ohne Rückhalt, (χωρὶς προφύλαξιν), χωρὶς ἐμπόδιον, ἀνεμποδίστως, sans reserve, sans retenue.

Rückkauf, *m.*, ἡ ἀνταγωγή, ἔδεια τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ὀγομαστὴς νὰ μὴ δεχθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἔχει αἰτίαν τινὰ νόμιμον, (jur.) retrait, *m.*

Rücklehr, Rücklunft, *f.*, ὁ γυρισμός, ἡ ἐπιστροφή, retour, *m.*

Rücklänfig, *adv.* ὀπισθοπόρως, ὁποῦ πηγαίνει ὀπίσω, rétrograde.

Rücklings, *adv.* ὀπισθόκωλα, ἐπὶ πόδα, en arrière, à reculons; ἀνάσκελα, à la renverse; (von hinten), ἀπὸ ὀπίσω, par derrière.

Rückmarsch, *m.*, ὁ γυρισμός, ἡ ἐπιστροφὴ (στρατεύματος), retour (d'une armée), *m.* retraite, *f.*

Rückreise, *f.*, ὁ γυρισμός, ἡ ἐπιστροφὴ (ταξιδιώτου), retour (d'un voyage).

Rückseite, *f.*, τὸ ὀπίσθεν, τὸ ὀπίσινον μέρος, la partie de derrière; — einer Münze, τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ νομίσματος, revers, *m.* (d'une monnaie); — eines Blattes, τὸ ὀπίσθεν μέρος, ἡ δευτέρα σελὶς μιᾶς χόλλας, le dos d'une feuille.

Rücksicht, *f.*, ἡ ἀπόβλεψις, égard, *m.*, considération, — auf etwas nehmen, βλέπω εἴς τι, κυτάζω, ἔχω ἐγὰ à qc.; in Rücksicht, βλέπωντας εἰς —, en ce qui concerne, à l'égard de..., à l'égard de..., à l'égard de...; ohne Rücksicht, χωρὶς προσβλέψεις εἰς τοῦτο, à cet égard.

Rücksitz, *m.*, τὸ ὀπίσθιον θιαμὶ εἰς τὸ ἁμάξι, *m.* dans le fond d'une voiture; ἰδιαίτερος τὸ ὀπίσθιον κάθισμα, banquette de derrière; — für die Diener, ἡ θέσις τῆς ὑπηρέτριας, siège *m.* pour les domestiques, siège *m.* devant d'un carrosse.

Rückſprache, *f.*, ἡ συνομιλία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), parler, *m.*, conférence, *f.*; — mit jemand nehmen, συνομιλῶ (μέ τινα διὰ μίαν πόθεσιν), conférer avec qq.

Rückſtand, *m.*, τὸ ἐπίλοιπον χρέος ὁποῦ ἔμεινε ἀπίσω, reste, résidu, *m.* reliquat, arrérage, *m.*

Rückſtändig, *adj.* ἐπίλοιπος, ἀπομένων, χρεωστούμενος, restant, redevable.

Rückſtellig, *f.* Rückgängig, ſtändig.

Rückwand, *f.*, ὁ ὄπισθεν τοῖχος, dossier, *m.*

Rückwärts, (zurück), *adv.* ὀπίσω, ὀπίσω, ἐπὶ πόδα, en arrière, à reculons; — gehen, πηγαίνω ὀπίσω, πηγαίνω ἀνάποδα, reculer, retrograder.

Rückweg, *m.*, ὁ δρόμος τοῦ γυρισμοῦ, ὁ γυρισμὸς ἐπιστροφή, retour, *m.*

Rückwechſel, *m.*, ἀντάλλαγή, (ἀντιπεζήλιον, Ital. ριχάμπιο), rechange.

Rückzug, *m.*, ὁ γυρισμός, ἡ ἀναχώρησις (στρατεύματος), retraite (d'une armée), *f.*; *m.*, σύλλογος μεγάλος (τὸ τραμπάκιν), grand clien

Rudel, *n.*, ἕνα κοπάδι (ἐλάφων, προκάδια κτλ.), harde, *f.*

Ruder, *n.*, τὸ κωπίον, κουπί, (-), aviron, *m.*

Ruderbank, *f.*, τὸ σκαμνὶ τῶν κωπηλατῶν, banc (des rameurs), *m.*

Ruderknecht, *m.*, ὁ κωπηλάτης, rameur; vogueur, *m.*

Ruderer, *m.*, ὁ ἐπιστάτης τοὺς κωπηλάτας, comite,

Rudern, *v. n.* κωπηλατῶ, rameur, vogueur.

Ruderſchiff, *n.*, καράβι μὲ κωπία, κατεργον, vaisseau ou bâtiment *m.* à rames.

Ruderſchlag, *m.*, τὸ κωπηλάτημα, palade, *f.*

Rudiment, *f.*, τὸ κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον κινοῦν τὰς μικρὰς βάρκας εἰς τοὺς ποταμούς, aviron, *m.*

Ruf, *m.*, φωνὴ, φάνεμα, *m.*; ἡ φήμη, τὸ ὄνομα ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸν κόσμον), réputation, renommée, *f.*; (zu einem Amte), ἡ κάλεσμα, ἡ κλῆσις εἰς ἐπάγγελμα, vocation, *f.*

Rufen, *v. a.* κράζω, καλῶ, appeler; *v. n.* φωνάζω, crier.

Rüge, *f.*, ἡ ἐγκάλεσις (εἰς κριτήριον), accusation, dénonciation, *f.*; (Untersuchung), ἡ ἐξέτασις (εἰς κριτήριον), inquisition, information, *f.*; (Tadel), ἔλεγχος σοβαρὸς, κατηγορία, critique sévère, censure, *f.*

Rügen, *v. a.* ἐλέγχω, κατηγορῶ, accuser, blâmer, taxer; (strafen), παιδεύω, punir.

Ruhe, *f.*, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, repos, relâche, *f.*; (μεταφ.) ὁ ὕπνος, *fig.* repos, sommeil, *m.*; ὁ θάνατος, mort, *f.*

Ruhebank, *f.*, σκαμνὶ νὰ ἀναπαύσῃ, banc *m.* à reposer.

Ruhen, *v. n.* ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, reposer, se reposer; παύω, cesser; *fig.* hier ruht (auf Grabschriften), ἐνταῦθα κεῖται, ci-gît.

Ruheplatz, *m.*, τόπος ἀναπαύσεως, lieu de repos, *m.*

Ruhepunkt, *m.*, τὸ σημοχλον, point d'appui, appui, *m.*; τόπος ὁ καιρὸς ἀναπαύσεως, lieu ou temps *m.* de repos.

Ruheſtätte, *f.*, τόπος ἀναπαύσεως, lieu *m.* de repos; (Grab), ὁ τάφος, *fig.* tombeau, *m.*

Ruhetag, *m.*, ἡμέρα ἀναπαύσεως, jour *m.* de repos.

Ruhig, *adj.* ἥσυχος, tranquille, paisible, calme.

Ruhm, *m.*, ἡ δόξα, gloire, *f.*

Ruhmbegierde, Ruhmgier, *f.*, ἡ φιλοδοξία, désir *m.* de gloire, ambition, *f.*

Ruhmbegierig, Ruhmgierig, *adj.* φιλόδοξος, ambitieux.

Rühmen, *v. a.* δοξάζω, ἐπαινῶ, vanter; ſich —, καυχῶμαι, se vanter, se glorifier.

Rühmlich, *adj.* ἔνδοξος, ἐπαινετὸς, glorieux, louable.

Ruhmredig, *adj.* μεγαλήγορος, καυχηνιάρης, glorieux, vain.

Ruhmredigkeit, *f.*, ἡ μεγαλιγορία, καύχησις, vanterie, jactance, *f.*

Ruhmſucht, *f.*, ἡ (ὕπερος) φιλοδοξία, désir immodéré de gloire, ambition, *f.*

Ruhmſüchtig, *adj.* (ὑπέρως) φιλόδοξος, avide de gloire, ambitieux.

Ruhmvoll, *adj.* ἔνδοξος, glorieux, couvert de gloire.

Ruhmwürdig, *adj.* ἀξιοδόξαστος, ἀξιοπαίνετος, ἐπαινετὸς, digne de gloire, digne de louange.

Ruhr, *f.*, ἡ κίνησις (τῆς κοιλίας), λιπιτερία, diarrhée, (très-violente), *f.*; (rothe Ruhr), ἡ δυσεντερία, λειεντερία αἱματώδης, dysenterie, *f.*

Rühren, *v. a.* et *n.* ἐγγίζω (μὲ τὸ χέρι κτλ.), toucher de la main etc. (*f.* Anrühren Berühren,); (umrühren), σκακαπώνω, remuer; (herrühren), προέρχομαι, venir (*f.* Herrühren); die Trommel rühren, κτυπῶ, battre le tambour, la caisse; (das Herz), κινοῦμαι (τὴν καρδίαν), toucher, attendrir; ſich rühren, κινοῦμαι, se mouvoir, se remuer; (μεταφ.) εἶμαι ἐπιμελὴς, δουλεύω πολὺ, être diligent, travailler avec vigueur; vom Wege gerührt

werden, ἀστροπελεκοῦμαι, κεραυνοῦμαι, être frappé de la foudre, du tonnerre; vom Schlage gerührt werden, πάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν, συγχαίνει ἀποπληξία, être frappé d'apoplexie.

Rührend, adj. ὅπου κινεῖ (τὴν καρδίαν), touchant.

Rührey, m., αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα, œuf m. brouillé.

Rührkelle, f., Rührlöffel, m., ξύλινον χουλιάρι δι' ἀνακάτωμα τῶν φαγητῶν, cuiller f. à pot.

Rührung, f., ἡ κίνησις (τῆς καρδίας), émotion, f., attendrissement; (der Trommel), τὸ κτύπημα τοῦ τυμπάνου, action f. de battre le tambour.

Ruin, m., ὁ χαλασμός, ἡ φθορά, ὁ ἀφανισμός, ruine, perte, f.

Ruine, f., (gewöhnl. pl. die Ruinen), τὰ ἐρείπια, τὰ ἐπίλοιπα ἀπὸ χαλασμένα ὀσπίτια κτλ. ruine, f., les ruines f. pl.

Rülps, m., pop. ὁ ἐρευγμός, τὸ ῥεῦξιμον, rot, m.

Rülpsen, v. n. pop. ῥεύγομαι, roter.

Rummel, m., (Haufen), ὁ σωρός, amas, tas, m.; (Plunder), σωρὸς ἀπὸ παλαιὰ ἄχρηστα πράγματα, vetille, f.; (Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, bruit, vacarme, m.; (im Piketspiele), ποῦντο εἰς τὸ παιγνίδι τῶν χαρτιῶν λεγόμενον πικέτο, (au jeu du piquet) point, m.

Rumor, m., ὁ θόρυβος, κτύπος, rumeur, f.; tapage, bruit, m.

Rumoren, v. n. θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον, faire du bruit.

Rumpelkammer, f. Plunderkammer.

Rumpelkasten, m., σεντοῦκι διὰ φύλαξιν παλαιῶν καὶ χαλασμένων πραγμοτων, coffre m. aux vieux ustensiles; (meταφ.) ἀχαμνὸν καὶ παλαιὸν ἁμάξι, ἀχαμνὸν καὶ χαλασμένον κλαβῆρι, fig. fam. vieux carrosse (très-lourd), m.

Rumpelmette, f. pl., (εἰς τοὺς καθολικούς) ὁ ὄρθρος ὁποῦ ψάλλεται τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν τετράδην, τὴν πέμπτην καὶ τὴν παρασκευὴν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, (église cathol.) ténèbres, f. pl.

Rumpeln, v. n. κάμνω κτύπον ὅμοιον ὡσὰν οἱ τρόχοι ἑνὸς φορτωμένου ἁμαξιοῦ ἐπάνω εἰς πετρώδη δρόμον, faire du bruit, du fracas (comme les roues d'une voiture très-chargée font sur le pavé); τρίβω, vulg. frotter; s. Reiben.

Rumpf, m., τὸ κορμί, τὸ σῶμα (καθ' αὐτὸ χωρὶς τὰ μέλη), tronc (du corps) m.; eines Schiffs, τὸ σῶμα τοῦ πλοίου (τὸ πλοῖον χωρὶς τὰ κατάρτια, τὰ πανιὰ καὶ σχοινιά), carcasse f. d'un vaisseau.

Rümpfen, v. a. die Nase —, στροφογυρίζω τὴν μύτην, κάμνω τὰ μοῦτρα, (καταφρόνησιν), rechigner, faire la moue.

Rund, adj. στρόγγυλος, circulaire.

Runde, f., τὸ στρόγγυλον, στρογγυλότης, le rond; (bey den Soldaten), περίπολος, ἡ φυλακὴ νυκτὸς ὁποῦ περιπολεῖ τὴν νύκτα, tour m. (milit.) ronde, f.

Ründen, v. a. κάμνω στρογγυλὸν, arrondir.

Rundgesang, m., τραγούδι ποῦ τραγουδοῦν παρέα καὶ κατὰ τὴν ἀράδαν, chanson f. à la ronde.

Rundlich, adj. ὀλίγον στρογγυλος, rondelet.

Rundsäule, f., (Cylinder) λινδρος, cylindre, m.

Rundschnur, f., (τουρκ.) τάνι, ganse, f.

Rundung, Ründung, f., ἡ στρογγυλότης, rondeur, f.; στρογγύλωμα, arrondissement, m.

Runge, f., ξύλον μὲ τὸ ὁποῦσύζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἁμαξιοῦ, entraye, f.

Rungschale, Rungstock, m., ποδιήρισμα τοῦ ἁμαξιοῦ (εἰς τὰ ἁμάξια), limon, m.

Runkel, Runkelrübe, f., κοκκινογούλι, παντζάρια καὶ φυτὸν), rave, f.

Runken, m., pl., ἁπλώματα (μάλιστα bribe, f., chanteau, m.

Runzel, f., ἡ ζαρωμάνα, f.; pli, m.

Runzelig, adj. ζαρωμένος, rutatiné, sillonné.

Runzeln, v. a. ζαρώνω, rider, froncer; die Stirne —, ζαρώνω τὰ ἀφρύδια, συνοφρυοῦμαι, froncer le sourcil.

Rupfen, v. a. μαδειῶ, μαδῶ, arracher; eine Gans ꝛc. —, plumer une oie.

Rupfig, adj. ἀχαμνὸς, χαλασμένος, πτωχούτζικος, detestable, mesquin, chétif.

Rupfrecht, m., Knecht —, νομιζόμενον φάντασμα μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία, ὁ καρκαγκὸς, le bonhomme bourru.

Rupfen, m., ἡ καπνιά, suie, f.

Rupfenfarbe, f., καυὶ μὲ καπνίαν, boite f. de noir de fumée.

Rüpfel, m., ὁ ῥύγχος, ἡ μούρη (τοῦ χοίρου), groin; boudin (d'un sanglier) m.; (des Elephanten), ἡ προβοσκίδα τοῦ ἐλέφαντος, trompe, f.

Rüpfelkäfer, m., κάνθαρος τις μὲ μακρὰν μύτην, scarabée m. à trompe.

Rupfig, adj. γεμάτος καπνιὰν, καπνισμένος ἀπὸ καπνιὰν, plein de suie, noirci de suie.

Rupfhaken, m., μακρὸν ξύλον μὲ γαλοῦκι διὰ σανίδωμα, chasse f. d'échafaud.

Rüsten, v. a. ἑτοιμάζω, prépares, apprêter; ὁπλίζω, ἁρματώνω, armer; sich —, ἑτοιμάζομαι, ἑτοιμάζομαι εἰς πόλεμον, s'armer, armer (s.n.)

Rüste, f., die Sonne geht zu —, ὁ ἥλιος βασιλεύει, le soleil se couche.

Rüster, f., ἡ πτελέα, ψιλιὰ, (δένδρον), orme, m.

Rüstig, adj. δυνατὸς, ἰσχυρὸς, vigoureux, fort, robuste.

Rüstigkeit, f., ἡ δύναμις, ἰσχύς, vigueur, force, f.; robustesse.

Rüstkammer, f., ἁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, magasin m. d'armes.

Rüstloch, n., ἡ τρύπα εἰς τὸν τοῖχον εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν τὰ παλούκια ὁποῦ βαστοῦν τὸ σανίδωμα τῶν τοιχοκτίσιων, trou m. de boulin.

Rüstag, m., ἡμέρα προετοιμασίας (παρασκευὴ εἰς τὰ εὐαγγέλια), (jour m. des préparatifs), veille f. du sabbat (dans l'histoire de l'évangile).

Rüstung, f., τὸ ὅπλισμα, ἁρμάτωμα, armure, f. armement, m.; (eines Kriegers), ἡ ἁρματωσιὰ, αἰσθηροφορεσία, armure, f., les armes f. pl. la cuirasse, le harnais; (eine Art Wogengeschoß), εἶδος τζέου μεγάλου, μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτιαις, (grande) arbalète.

Rüstwagen, m., ἁμάξι φορτώματος (διὰ στράτευμα), chariot m. de bagage.

Rüstzeug, n., μία μηχανὴ, machine, f.

Ruthe, f., ἡ ῥάβδος, βέργα, verge, f.; einem Kinde die Ruthe geben, δέρνω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ βέργαις, fouetter, fesser un enfant; (Längenmaß), ἡ ὀργυιὰ, μέτρον δέκα, δώδεκα ἢ καὶ δεκαπέντε ποδῶν, perche, verge, f. (mesure); (Schwanz der Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου, queue (de chien), f.; (Zeugungsglied), ἡ σαρκὰ (τοῦ ἀνδρὸς), ἡ ψωλὴ, (λέγεται καὶ διὰ τὰ ζῶα) verge, f. membre viril (de l'homme et aussi des animaux).

Rutschen, v. n. γλυστρῶ, δὲν στέκομαι στερεὰ, couler, glisser; κωλοσύρνομαι, σύρνομαι κατὰ γῆς, se traîner par terre.

Rütteln, v. a. ταράζω, τινάζω, remuer, secouer; (beym Waγen) διὰ τὸ ἁμάξι ταράζω, cahoter.

Rütteln, n., τὸ ταράγμα, τίναγμα, remuage, secouement; cahotage, m.

Rüttelroh, n., ἔγγυρα σανιδερισμένα, paille f. froissée, patte paille, f.

S.

Saal, m., ἡ σάλα, salle, f.

Saame, s. Same.

Saat, f., τὰ σπαρτὰ, semailles, f. pl., semences, f.

Saatfeld, n., χωράφι σπαρμένον, champ m. ensemencé.

Saatkorn, n., σπάρι, βρίζα, κριθάρι κτλ. ὁποῦ σπέρνουν, semence, f., blé m. de semence.

Saatkrähe, *f.*, εἶδος κορώνης, (χαρακάξας), freux, *m.* corneille *f.* moissonneuse.

Saatzeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον σπέρνουν, semailles, *f. pl.*

Sabbath, *m.*, τὸ σάββατον τῶν Ἑβραίων, sabbat, *m.*

Sabbern, Sabbertuch, *vulg.* s. Geifer, Geifertuch.

Säbel, *m.*, τὸ (σπαθὺν) σπαθί, sabre, *m.*

Säbeln, *v. a.* κόπτω, κτυπῶ μὲ τὸ σπαθί, sabrer.

Säbenbaum, *m.*, ἡ σαβινιὰ, εἶδος δένδρου, sabine, *f.*, sabinier, *m.*

Sache, *f.*, τὸ πρᾶγμα, chose, *f.*, (Geschäft), ἡ ὑπόθεσις, affaire, *f.*; (Rechtshandel), ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβὴ, κριαυλόγημα, cause, *f.*, procès, *m.*; Sachen, (*pl.*) τὰ πράγματα, les choses; βοΐχα, φορέματα, les hardes, *f. pl.*

Sächelchen, *n. pl.*, μικρὰ πράγματα, petites choses, *f. pl.*

Sachfällig, *adj.* ὁποῦ χάνει εἰς τὸ κρισολόγημα, qui perd sa cause.

Sachkundige, s. Sachverständige.

Sachregister, *n.*, πίναξ τῶν πραγμάτων περιεχομένων εἰς ἕνα βιβλίον, table *f.* des matières.

Sacht, *adj.* ἀργὸς, ὁποῦ πηγαίνει ἀγαλὰ ἀγάλια, lent; *adv.* ἀγαλὰ ἀγάλια, ἀργὰ, σιγανὰ, lentement, doucement.

Sachverständige, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἤξεύρει σωστὰ ἕνα πρᾶγμα, connaisseur, *m.*

Sackwalter, *m.*, ὁ πρόδικος, ἀβουκάτος, procureur, avocat, *m.*

Sack, *m.*, τὸ σακκὶ, sac, *m.*; (Tasche, Beutel), ἡ σακκοῦλα, τζέπη, poche, bourse, *f.*

Säckchen, *n.*, ἡ σακκοῦλα, μικρὸν σακκὶ, sachet, *m.*, pochette, *f.*

Säckel, s. Seckel.

Sacken, *v. n.* βάνω εἰς τὸ σακκὶ, mettre dans un sac, ensacher.

Sacken, sich, *v. r.* φουσκώνω, (ὡσὰν φορέματα φουσκωμένα), faire des poches; (vom Winde), πάνωμαι αἰγαλειοῦμαι (ὡς ὁ ἄερας εἶς ἕνα τόπον), s'engouffrer (*se dit* du vent).

Säcken, *v. n.* einen Missethäter, βάνω ἕνα κατάδικον εἰς ἕνα σακκὶ καὶ τὸν πνίγω εἰς τὸ νερὸν, mettre un criminel dans un sac et le noyer.

Sackgarn, *n.*, δίκτυον διὰ πάσιμον πουλλιῶν, tonnelle; pochette, *f.*

Sackgeige, *f.*, μικρὸν βιολί, poche (d'un maître de danse), *f.*

Sackleinwand, *f.*, χονδρὴν πανὶ διὰ σακκιὰ, grosse toile, *f.*

Sackpfeife, *f.*, ἡ ἀσκοτζαμπούνα, ὁ ἀσκαυλὸς, (ἡ γκάϊδα), cornemuse, musette, *f.*

Sackpfeifer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸν ἀσκαυλόν, joueur *m.* de cornemuse.

Sackpistole, *f.*, Sackpusser, *m.*, μικρὸν πιστόλι ὁποῦ βοῦν εἰς τὴν τζέπην, pistolet *m.* de poche.

Sackträger, *m.*, ὁ χαμ βαστάζος, porteur *m.* sacs. *f.* Lastträger.

Sackuhr, *f.*, s. Taschenuhr.

Sacrament, *n.*, τὸ ἅγιον σιήριον, sacrament, *m.*

Sacramentiren, *pop. v. n.* κατάρας, φωνάζω ὑβρίζω, sacrer, jurer, ter.

Sacramentlich, *adj.* μυστ δῆς, sacramental.

Sacristan, *m.*, ὁ σκευοφ (τῆς ἐκκλησίας), ἐκκλη χης, sacristain, *m.*

Sacristey, *f.*, τὸ ἱεροφυλάκ ἁγιασιήριον, ἄδυτον, cristie, *f.*

Säcularisiren, *v. a.* μετα λῶ εἰς λαϊκὸν, sécularis

Sadebaum, *m.*, s. Sabenbaum.

Sadrach, *m.*, *pop.* ἄνθρ ἡ γυναῖκα ὁποῦ μισ πάντοτε, homme, *m.* relleur, femme querel

Säemann, *m.*, ἐκεῖνος σπέρνει, semeur, *m.*

Säen, *v. a.* σπέρνω, σπ semer, ensemencer.

Säetuch, *n.*, σακκὶ εἰς ποῖον ἔχει τὸν σπο κεῖνος ὁποῦ σπέρνε moir, *m.*

Säezeit, s. Saatzeit.

Saffian, *m.*, τὸ σαχιάνι roquin, *m.*

Saflor, *m.*, κρόκος νόθος τύν τι), safre; safra tard, *m.*

Safran, *m.*, ὁ κρόκος, (ζα κρόκι), safran, crocus, *m.*

Safrangelb, *adj.* κιτρινος ὡσὰν τὸν κρόκον, jaune comme safran, safrané.

Saft, *m.*, τὸ ζουμὶ, suc; jus, *m.*; ὁ χυλὸς, χυμὸς, humeur (dans le corps), *f.*; — (der Baume), ὀπὸς, χυλὸς τῶν δένδρων, sève *f.* des arbres.

Saftfarbe, *f.*, χρῶμα ἐβγαλμένον ἀπὸ φυτὰ, couleur *f.* végétale.

Saftgrün, *adj.* βαθὺ πράσινος, vert de vessie; vert *m.* d'eau.

Saftig, *adj.* ζουμερὸς, ὁποῦ ἔχει ζουμὶ, succulent; (μετ.) ἀπερπὴς, ἐναντίος εἰς τὸ κελὶ τῆς, ἄτιμος; *fig.* gras.

Saftigkeit, *f.*, τὸ ζουμερὸν, qualité *f.* de ce qui est succulent etc.

Saftlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει ζουμὶ, qui n'a point de suc; insipide.

Saftlosigkeit, *f.*, ἡ ἀφηνη, ὁ λόγος, fade, insipidité, *f.*; dire, bruit, *m.*, tradition, *f.*

Sage, *f.*, τὸ πριόνι, scie, *f.*

Sageblatt, *n.*, ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ, feuille *f.* d'une scie.

Sägebock, *m.*, σταυρωτὰ ξύλα, βάνουν εἰς τὰ ὁποῖα βυνουν κεῖνο τὸ ξύλον ὁποῦ προ κόπτουν, tréteau *m.* de scieur.

Sägefisch, *m.*, τὸ πριόνιον, ψάρι μὲ μύτην δοντιασμέ ὡσὰν πριονι, scie (poisson), *f.*

Sägemühle, *f.*, μύλος ὁποῦ πριονίζει σανίδια, moulin *m.* à scie.

Sagen, *v. n.* λέγω, dire; man sagt, λέγεται, on dit; es hat nichts zu sagen, δὲν κάμνει τίποτες, cela ne fait rien.

Sägen, *v. n.* πριονίζω, scier

Sägen, *n.*, τὸ πριόνισμα, scinge, *m.*

Säger, *m.*, ὁ πριονισιής, scieur, *m.*

Sägeschmidt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει πριόνια, ὁ πριονοπαὶς, faiseur de scies, taillandier, *m.*

Sägespäne, *f.*, τὰ πριονίσματα, sciure, *f.*

Sago, *m.*, τὸ σάγο, (μυελὸς δένδρου Ἰνδικοῦ τὸν ὁποῖον μετακειριζόμεθα εἰς φαγί), sagou, *m.*

Sahl, s. Saal.

Sahlband, *n.*, Sahlleiste, *f.*, ἡ ἄκρα τοῦ ροῦχου ἢ πανιοῦ, lisière (du drap), *f.*

Sahlweide, *f.*, εἶδος ἰτέας, (ἐριᾶς), petit saule, *m.*

Sahne, *f.*, ἡ καϊμακὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι), crème, *f.*

Sahnenbrezel, *f.*, πῖτα μὲ καϊμάκι σχηματισμένη ὡς τὸ ψηφίον 8, craquelin *m.* à la crème.

Sahnenfrau, *f.*, γυναῖκα ὁποῦ πωλεῖ γάλα, crémière, *f.*

Sahnenkäse, *m.*, τυρὶ ἀπὸ καϊμάκι, fromage *m.* à la crème.

Sahnenkuchen, *m.*, πῖτα μὲ καϊμάκι σχηματισμένη, gâteau *m.* à la crème.

Saite, *f.*, ἡ χορδὴ, χορδὴ, corde, *f.*

Saiten-Instrument, *n.*, μουσικὸν ὄργανον μὲ χόρδιας (οἷον· τὸ κλαβῆρι, βιολὶ, ἡ κιθάρα), instrument *m.* à cordes.

Saitenspiel, *n.*, ἡ μουσικὴ μὲ ὄργανα ὁποῦ ἔχουν χόρδιας, jeu *m.* d'instruments à cordes.

Salamander, *m.*, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουσιερίτζας, salamandre, *f.*, sourd, *m.*

Salar, Salarium, *n.*, s. Besoldung.

Salaricen, *v. n.* s. Besolden.

Salat, *m.*, ἡ σαλάτα, salade, *f.*

Salatschüssel, *f.*, πινάκιον διὰ τὴν σαλάταν, saladière, *f.*

Salbader, *m.*, ὁ φλύαρος, μωρολόγος, ravaudour, bableur, *m.*

Salbaderey, *f.*, ἡ φλυαρία, μωρολογία, bavardise, ravauderie, *f.*

Salband, s. Sahlband.

Salbe, *f.*, ἡ ἀλειμμὴ, τὸ ἄλειμμα, onguent, *m.*

Salben, *v. n.* ἀλείφω, oindre, embaumer; einen König —, χρίζω βασιλέα, sacrer un roi.

Salbey, *f.*, ἡ ἀλιφακὴ, φλισκομηλιά, (φυτὸν), sauge, *f.*

Salböhl, *n.*, τὸ λιφὸν ἔλαιον, les saintes huiles, *f. pl.*

Salbung, *f.*, ἡ ἄλειψις, onction, *f.*; — eines Königs, ἡ ἁγία χρίσις (βασιλέως), sacre, *m.*; (μετωφ.) ζῆλος διὰ εὐλάβειαν, εὐλάβεια, *fig.* onction.

Salbiren, *v. a.* πληρώνω ἕναν

λογαριασμόν, ξεπληρώνω, solder (un compte).

Salbo, m., ἡ πληρωμὴ ἑνὸς λογαριασμοῦ, solde (d'un compte), f.

Saline, f., s. Salzwerk.

Salm, m., σαλμὸν ψάρι, saumon, m.

Salmiak, m., ὁ ἀμμωνιακός, (τουρκ. τὸ νησατῆρι), sel ammoniac, m.

Salpeter, m., τὸ νίτρον, salpêtre, nitre, m.

Salpeterartig, adj. νιτροειδής, nitreux.

Salpetergeist, m., σπίρτον νίτρου, esprit m. de nitre.

Salpeterhütte, f., τόπος ὅπου κατασκευάζουν νίτρον, salpetrière, f.

Salpetersäure, f., τὸ ὀξὺ τοῦ νίτρου, νιτρόξυδον, acide m. nitreux.

Salpetersieder, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει νίτρον, salpêtrier, m.

Salpetersiederey, f., s. Salpeterhütte.

Salpetrig, adj. νιτρώδης, nitreux.

Salter (Psalter), m., τὸ τρίτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων, le feuillet, le psautier, le livre (des bêtes ruminantes).

Salutiren, v. a. χαιρετῶ, ἀποδείχνω τιμὴν εἰς τινα (μὲ κίνησιν τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ σπαθιοῦ ἢ μὲ κανονιᾶς), (mil.) saluer.

Salve, f., ῥίψιμον τουφεκιῶν, salve, décharge, f.

Salvegarde, f., s. Schutzwache.

Salz, n., τὸ ἅλας, sel, m.

Salzbrühe, f., ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, saumure, f.

Salzbrunnen, m., πηγὴ ἁλμυρή, πηγάδι ἁλμυρόν, puits m. salé.

Salzen, v. a. ἁλατίζω, saler.

Salzfactor, m., ἐπιστάτης εἰς τὰ ἁλοπήγια, ὁμοίως· ὀφφικιάλος τῆς ἀποθήκης τοῦ ἅλατος, inspecteur m. des salines, grenetier, m.

Salzfaß, n., ἡ ἁλατοθήκη, ἁλατοκούτι, salière, f.

Salzhandel, m., πώλημα ἅλατος, saunage, m.

Salzhändler, m., ἁλατοπώλης, saunier.

Salzig, adj. ἁλμυρὸς, ἁρμυρὸς, salé; salin, salant.

Salzigkeit, f., τὸ ἁλμυρόν, saline, f.

Salzkorn, n., ἕνα σπειρὶ ἅλατος, grain m. de sel.

Salzlothe, f., ἡ ἁλιεὶ, τὸ ἁλοπήγιον, τόπος ὅπου φκιάνουν ἅλας, saline, sauneric, f.

Salzkraut, n., ἁρμυρὸν φυτὸν ἐχρήσευεν κάλι, kali, m., soude, f.

Salzlache, f., ἁλμυρὸς βάλτος, re, f.

Salzlake, f., ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, ἁλμυράδα, saumure, marais m. salant.

Salzmeste, f., ξύλινη ἁλατοθήκη, saloir, m., saunière, f.

Salzquelle, f., ἁλμυρὴ πηγὴ, source f. salée.

Salzsäure, f., τὸ ἁλικὸν ὀξύ, acide du sel, ne de m. muriatique.

Salzschank, m., ἡ λιανοπούλησις τοῦ ἅλατος, regrat de sel.

Salzschenk, m., λιανοπούλησις ἅλατος, regrattier, m.

Salzschreiber, m., γραμματεὺς καταστιχῆς ἁλατοπωλείου, tier m. de saline.

Salzsee, m., λίμνη μὲ ἁρμυρόν, lac m. salant.

Salzsieder, m., ὁ ἁλατοποιὸς ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ἅλας, saunier, m.

Salzsiederey, f., τόπος ὁποῦ κατασκευάζουν ἅλας, saunerie, f.

Salzsole, f., τὸ ἁρμυρὸν νερὸ (εἰς πηγάδια), eau f. salée.

Salzsteuer, f., δόσιμος ὁποῦ πληρώνουν ἀπὸ τὸ ἅλας, gabelle, f., droit m. de sel.

Salzwage, f., κύλινδρος ἀπὸ λένιος μὲ τὸν ὁποῖον μετροῦν τὸ ἁρμυρὸν νερὸ, pèse-liqueur, m.

Salzwasser, n., ἁρμυρὸν νερὸ, eau f. salée.

Salzwerk, n., κατασκευὴ νὰ ἐβγάνουν ἅλας ἀπὸ ἁρμυρὸν πηγαδίσιον ἢ ἁλατοπήγιον, saline, nerie, f.

Same, m., ὁ σπόρος, σπορὰ, graine, f.; der männliche (von Menschen u. Thieren), ζωτικὸς, sperme m.; (bei Pflanzen) τὰ σπιαρὰ, semailles, f.

Samenfluß, m., ἡ γονόῤῥοια, πάθος ἀφροδίσιον, norrhée, f.

Samengefäß, n., ἀγγεῖον σπερματικὸν, (anat.) vaisseau m. pl. spermatiques.

Samengehäuse, n., Samenkapsel, f., ἡ κάψη (τῶν φυτῶν) ὁποῦ περιέχει τὸν σπόρον, (botan.) péricarpe, m.

Samenkern, n., ἕνα σπειρὶ ὁποῦ σπέρνουν, graine, f.

Samenstaub, m., ἡ σπερματικὴ σκόνη, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν), (botan.) poussière, f.

Samenthierchen, n., σπερματικὸν ζωΐφιον, animalcule m. spermatique.

Samerey, f., gewöhnl. pl. Sämereyen, σπόροι φυτῶν διαφόρων λογιῶν, semences, f. pl.

Samisch, adj. κατασκευασμένος ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν ἀγριοκάπρων, apprêté à la chamoise.

Samischgärber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ πατζὶ δέρμα ὡσὰν ἐκεῖνα τῶν ἀγριοκάπρων, chamoiseur, m.

Sammeln, v. a. συνάζω, συλλέγω, συναθροίζω, μαζώνω, recueillir, rassembler, ramasser; sich sammeln, συναθροίζομαι, μαζώνομαι, se rassembler; (sich fassen), ἡσυχάζω, ἔρχομαι εἰς τὸν λογόν μου, se recueillir.

Sammelplatz, m., τόπος συναθροίσεως, rendez-vous, quartier m. d'assemblage.

Sammet, m., ὁ κατηφὲς, velours, m.

Sammetartig, adj. ὅμοιος μὲ κατηφὲν, velouté.

Sammetband, n., κορδέλλα ἀπὸ κατηφὲν, ruban m. velouté, ruban m. de velours.

Sammetbürste, f., βούρτζα διὰ κατηφὲν, brosse f. à velours.

Sammeten, adj. κατηφένιος, de velours.

Sammetfabrik, f., φαμπρίκα διὰ κατηφὲν, fabrique f. de velours.

Sammetkleid, n., Sammetrock, m., κατηφένιον φόρεμα, habit m. de velours.

Sammetweber, m., ὑφαντὴς ὁποῦ ὑφαίνει κατηφὲν, tisserand m. en velours.

Sammler, m., ὁ συναθροιστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει, μαζώνει, collecteur, qui recueillit, qui rassemble; (aus Büchern), ἐκεῖνος ὁποῦ συναθροίζει ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compilateur, m.

Sammlung, f., ἡ συνάθροισις, συλλογὴ, σύλλεξις, collection, f., recueil, m.

Samstag, s. Sonnabend.

Samt, prép. μαζὶ μέ, avec; samt und sonders, ὅλοι μαζὶ, ὅλοι ὅσοι εἶναι, tous ensemble, tous tant qu'ils sont.

Sämmtlich, adj. ὅλος μαζὶ, ὅπαντας, tout, tous, tous ensemble; die sämmtlichen Werke Platons ꝛc., ἅπαντα τοῦ Πλάτωνος κτλ., les oeuvres complettes de Platon etc.

Sanct, adj. indecl. ἅγιος, saint; s. Heilig.

Sand, m., ὁ ἄμμος, sable, m.

Sandarach, m., ἡ σανδαράχη, sandaraque, m.

Sand ..rt, m., s. Sander.

Sandbank, f., σωρὸς μεγάλος ἄμμου εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ ἄμμος, ἡ ξερὲς, banc m. de sable, banc.

Sandbeere, f., ἀρκτοστάφυλον, φυτόν τι στυπτικόν, bousserolle, f., rainier m. d'ours.

Sandberg, m., βουνὸν ἀπὸ ἄμμον, montagne f. de sable.

Sandbüchse, f., ἡ ἁμμοθήκη, τὸ ἀμμοκούτι, sablier, poudrier, m.

Sandel, m., Sandelholz, n., τὸ κοκκινόξυλον (εὐώδες ξύλον τῆς Ἰνδίας), sandal, m.

Sanden, v. n. σκεπάζω μὲ ἄμμον, sabler.

Sander, m., εἶδος λευκιοῦ ἢ σιούκας, (ψάρι ποταμίσιον), ammodyte (poisson), m.

Sandgrube, f., λάκκος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν ἄμμον, sablière, sablonnière, f.

Sandgrund, m., θεμέλιον, ἔδαφος ἀμμῶδες, terrain sablonneux, fond m. de sable.

Sandhase, m., ὁ ὑπερος λαγωὸς, lièvre m. blanc.

Sandhaufen, m., σωρὸς ἄμμου, tas m. de sable.

Sandhügel, m., λόφος ἄμμου, colline f. de sable.

Sandig, adj. ἁμμῶδης, sablonneux, sableux.

Sandinsel, f., νησίον ἀπὸ ἄμμον, javeau, m.

Sandkorn, n., ἕνα σπειρὶ ἄμμου, grain m. de sable.

Sandmann, m., ἄνθρωπος ὁποῦ πωλεῖ ἄμμον, sablonnier, m.; fig. fam. der Sandmann kömmt, πλησιάζει ὁ ὕπνος, νυστάζω, les paupières s'appesantissent.

Sandreiter, m., (im Scherz), ἱππεὺς (ταβαλάρης) ὁποῦ

ἔπεσεν ἀπό τὸ ἅλογόν του, cavalier *m.* démonté.

Sandschimmel, *m.*, *ἄσπρον ἄλογον μὲ ἀμυκτὲς μαῦρες τρίχες*, cheval *m.* blanc zain.

Sandstein, *m.*, *ἀμμώδης πέτρα*, grès, *m.*

Sanduhr, *f.*, *ὡρολόγιον ἐξ ἄμμου*, sable, sablier, *m.*

Sandwüste, *f.*, *ἀμμώδης ἔρημία*, désert *m.* sablonneux.

Sanft, *adj.* (weich, zart), *ἁπαλός, τρυφερός*, doux, tendre, mou; (mittelm.) *πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος*, *fig.* doux, bénin.

Sänfte, *f.*, *τὸ φορεῖον*, (*εἶδος σκαμνιοῦ ἢ κρεββατιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κάθηται ἢ πλαγιάζει τις, καὶ τὸν βαστάζουν δύο ἢ καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι*), (τουρκ. *ταχτιρεβάνι*), chaise; litière, *f.*

Sänftenträger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ βαστάζει τὸ φορεῖον*, (τουρκ. *ταχτιρεβαντζῆς*), porteur de chaise, porteur, *m.*

Sanftmuth, *f.*, *ἡ πραότης, ἡμερότης*, douceur, *m.*

Sanftmüthig, *adj.* *πρᾶος, ἥμερος*, doux, débonnaire.

Sanftmüthigkeit, *f.*, s. Sanftmuth.

Sang, *m.*, *τὸ ᾆσμα*, chant, *m.*, chanson, *f.*

Sänger, *m.*, (in der Kirche), *ὁ ψάλτης*, chantre, *m.*; (jeder andre Sänger), *ὁ τραγουδιστής*, chanteur, *m.*; (für: Dichter), *ὁ ποιητής*, poète, *m.*

Sängerin, *f.*, *ἡ ψάλτρια*, chantre, *f.*; — *ἡ τραγουδίστρια*, chanteuse, *f.*; — *ἡ ποιήτρια*, (femme) poète, *m.*

Sanguinisch, *adj.* (*αἱματώδης*), *ζωηρός, πύρινος, ἀκατάστατος*, sanguin.

Sappe, *f.*, (franz.), *ὁ ὑπόνομος, τὸ λαγοῦμι*, sape, *f.*

Sappiren, *v. a.* *σκάπτω, ξεσκάπτω*, saper.

Sapperment, Sapperlot, *vulg. int.* *ὦ τὸν διάβολον! ὦ νὰ χαθῇ!* (*μπρέ*), parbleu!

Sapphir, Saphir, *m.*, *ὁ σάπφειρος, τὸ ζαφῖρι, λίθος πολύτιμος*, saphir, *m.*

Sarbelle, *f.*, *ἡ μαρίδα, σαρδέλλα, τὸ σαρδέλλι*, (*ψάρι*), sardine, *f.*, anchois, *m.*

Sarder, Sardonier, *m.*, *σαρδώνιος λίθος*, sardoine, *f.*

Sarg, *m.*, *τὸ νεκροκράββατον, νεκροσέντουκον*, cercueil, *m.*

Sarrau, *m.*, *vulg.* *τὸ σπαθί*, brette, sabre, *f.*

Sarsaparille, *f.*, *ἡ σαπαρίνα*, (*φυτόν τι ἰατρικόν*), salsepareille, *f.*

Sarsche, *f.*, *σάγηνον πανί*, serge, *f.*

Sarter, *m.*, (im Schiffsbaue), *παράδειγμα καραβιοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον φκιάνουν ἕνα καράβι*, gabari, gabarit, *m.*

Sassafraß, *m.*, *δένδρον τι τῆς Ἀμερικῆς*, sassafras (arbre), *m.*

Satan, *m.*, *ὁ σατανᾶς, διάβολος*, satan, diable, *m.*

Satanisch, *adj.* *σατανικός, διαβολικός*, diabolique.

Satt, *adj.* *χορτάτος, χορτασμένος*, rassasié; ich bin eines Dinges satt, *ἐβαρέθηκα ἀπό ἕνα πρᾶγμα*, je suis rassasié, las de qc.; sich satt essen, *χορταίνω, τρώγω νὰ χορτάσω*, se rassasier; er hat mich nicht satt sehen können, *δὲν ἠμπορῶ νὰ πάρω ἀπὸ τὸ νὰ κυτάξω, νὰ θαυμάσω κτλ.*, je ne puis me rassasier de voir, entendre etc.

Sattel, *m.*, *ἡ σέλλα*, selle, *f.*; — einer Nuß, *διάφραγμα τοῦ καρυδίου*, zeste *m.* d'une noix; — einer Gebirgshöhe, *ὁ μαγάς, τὸ μαγάδι*, col, *m.*; — einer Violine, *ὁ μαγάς, τὸ μαγάδι*, chevalet *m.* d'un violon.

Sattelbaum, Sattelbogen, *τὸ ἐμπροσθινὸν καὶ ὀπισθινὸν τόξον τῆς σέλλας, κούρβη*, arçon, *m.*

Satteldecke, *f.*, *ἐπίβλημα, πάσπασμα τοῦ ἀλόγου, χαλβᾶς*, housse, *f.*

Sattelgurt, *m.*, *τὸ ζωνάρι τῆς σέλλας*, sangle, *f.*

Sattelhölzer, *n. pl.*, *ξύλα ὑποστηρίζουν τὴν σέλλα*, empanons, *m. pl.*

Sattelknecht, *m.*, *ὁ δοῦλος τὸ ἀχοῦρι, σελίζης*, palefrenier, *m.*

Sattelknopf, *m.*, *τὸ κουμπί τῆς σέλλας*, pommeau *m.* de la selle.

Sattelkissen, *n.*, *μαξιλλάρι τῆς σέλλας*, panneau; coussinet, *m.* de selle.

Satteln, *v. a.* *σελλώνω*, seller.

Sattelpferd, *n.*, *ἄλογον τῆς σέλλας*, cheval *m.* de selle; *ἄλογον ζευγμένον ἀμάξι, εἰς τὸ ὁποῖον ἔρχεται ὁ ποστιλιόνος*, postillon, *m.*

Satzflasche, *f.*, *σακκοῦλα κονιᾶς εἰς τὴν σέλλαν*, bougette, *f.*

Satzung, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σέλλωμα τοῦ ἀλόγου*, la selle et tout ce qui en dépend.

Sattheit, *f.*, *ἡ χόρτασις, χορτάτα*, rassasiement, *m.*

Sättigen, *v. a.* *χορταίνω, κάμνω νὰ χορτάσῃ τινὲς*, rassasier, (chem.) saturer.

Sättigung, *f.*, *ἡ χόρτασις*, rassasiement, *m.*; *πλησμονή τοῦ καρυδίου*, zeste *m.* d'une noix; — (Chém.) saturation, *f.*

Sattler, *m.*, *ὁ σελλάρης*, selletier, *m.*

Sattsam, *adj.* *ἀρκετός*, suffisant.

Sattung, *f.*, *ἡ ἀροβή, ὀύμβη, κόκκινον (χάρτον)*, sarrlette (pâtisserie), *f.*

Satyr, *m.*, *ὁ σάτυρος*, satyre, *m.*

Satyre, *f.*, *σατυρικὸν ποίημα*, satire, *f.*

Satyriker, *m.*, *σατυρικὸς ποιητὴς*, poète *m.* satirique.

Satyrisch, *adj* *σατυρικός*, satirique.

Satyrisiren, *v. n.* *περιγελῶ, σατυρίζω*, satiriser.

Satz, *m.*, (Sprung), *τὸ πήδημα*, élan, saut, *m.*; (Bodensatz), *τὸ κατακάθισμα οἱουδήποτε πράγματος κτλ.*, sédiment, dépôt, *m.*; (im Spiele), *τὸ ἄπαιγμα ὁποῦ βάνει τις εἰς τὸ παιγνίδι*, enjeu, *m.*, mise, *f.*; (Gebratenes), *τὰ νέα ψαράκια*, menu, alevin, *m.*; (Redesatz), *ἡ θέσις, ὁ λόγος*, thèse, proposition, *f.*; (in der Druckerey), *σύνθεσις τῶν χαρακτήρων τοῦ τύπου*, (imprim.) composition, *f.*

Satzung, *n.*, *τὸ δόγμα, ἡ γνώμη*, dogme, *m.*, doctrine, *f.*; *ὁ κανών, νόμος*, constitution, loi, *f.*

Sau, *f.*, *ἡ γουρούνα, ἀκάθαρτα, τρυλε, lutie, f.*; pop (*μεταφ.*) *ἄπαστρη γυναῖκα, σκρόφα, καλαμο, f.*; — (Tintenfleck), *ἡ μουντζοῦρα*, pâté, *m.*, tache d'encre.

Sauber, *adj.* *καθαρός, παστρικός*, net, propre; (*εἰρωνικῶς*) *παστρικός*, (par ironie) beau, joli.

Sauberkeit, *f.*, *ἡ καθαρότης, παστρικάδης*, netteté, propreté, *f.*

Säubern, *v. a.* *καθαρίζω, παστρεύω*, nettoyer.

Säuberung, *f.*, *ὁ καθαρισμός, τὸ καθάρισμα, ἡ πάστρευσις*, nettoiement, *m.*

Saubohne, *f.*, *ἄγριον φασόλι, εἶδος f.* de marais.

Sauborste, *f.*, *ἡ γουρουνότριχα*, soie *f.* de cochon.

Saudistel, *f.*, *εἶδος ἀπὸ γαιδουράγκαθα*, palais de lièvre, laiteron, *m.*

Sauen, *v. n. prop.* *λευώνω, μουδιαρεύω*, faire des cochonneries; *λέγει ἄσχημα, πάρα πολλὰ λόγια*, dire des saletés.

Sauer, *adj.* *ξυνός*, aigre, sur; (*εἰς τὴν χημείαν*) *ἄξυ, ξυνός*, (chim.) acide; beschwerlich), *δύσκολος, βαρετός, pénible*, difficile; (mürrisch), *σκυθρωπός, αὐστηρός*, refrogné; sauer sehen, *κάμνω αὐστηρὸν πρόσωπον*, se refrogner, faire la mine, rechigner; sich (*dat.*) es sauer werden lassen, *κοπιάζω πολύ, τραβῶ πολὺν κόπον*, travailler bien, ne pas épargner sa peine.

Sauerampfer, *m.*, *ἡ ὀξαλίς, ξυμύθρα*, (*χόρτον*), oseille, *f.*

Sauerbraten, *m.*, *ξυνὸν ψητόν, ψητὸν μὲ ξύδι*, rôti *m.* vinaigré.

Sauerbrunnen, *m.*, *ξυνὸν πηγαδάκιον νερὸν θαριπόν*; eaux *f. pl.* minérales.

Sauerey, *f.*, *pop.* *τὸ γουρουφόρεμα*, cochonnerie, saleté, *f.*

Sauerhonig, *m.*, *ὀξύμελι, ξυνόμελι*, oxymel, *m.*

Sauerklee, *m.*, *ξυνὸν τριφύλλιον*, petite oseille, *f.*, trèfle *m.* aigre.

Sauerkohl, *m.*, *λάχανο, ξυνολάχανον, ξυνολάχανον, choux aigres, choux m. pl.* confits au sel.

Säuerlich, *adj.* *ὀλίγον ξυνός, ξυνωτίκιος*, aigret, aigrelet.

Säuern, *v. n.* *ξυνίζω, γίνομαι ξυνός, ξυνίζομαι*, s'aigrir, devenir aigre.

Säuern, *v. a.* *ξυνίζω, κάμνω ξυνόν*, aigrir, rendre aigre; — *βάνω πρωτόμι*, mettre du levain (dans la pâte).

Sauerfichtig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ πρόσωπον πεπηρόν*, rechigné, refrogné.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Sauerstoff, m., (εἰς τὴν χημείαν) τὸ ὀξυγόνον, oxygène, m.

Sauerstoff, adj. ξυνογλυκίς, γλυκόξυνος, aigre-doux.

Sauerteig, m., τὸ προζύμι, levain, m.

Sauertöpfisch, s. Sauerstichtig.

Sauertopf, m., fam. σκυθρωπὸς ἄνθρωπος, μελαγχολικὸς, αὐστηρός, boudeur, rêveur, qui se refrogne toujours.

Sauerwasser, n., s. Sauerbrunnen.

Sausen, v. n. πίνω (λέγεται διὰ τὸ ζῶα καὶ διὰ τοὺς μεθύσακας), boire (se dit des animaux et des ivrognes).

Sausen, n., Sauferey, f., ἡ ἀμετρία εἰς τὸ πίνειν, ivrognerie, f.

Säufer, (pop. Saufbruder), m., ὁ οἰνοπότης, κραιπαλὰς, μεθύσακας, buveur, liberon, ivrogne, m.

Saufgelag, n., συμπόσιον ἀμέτρων οἰνοποτῶν, compagnie f. de buveurs.

Saugamme, f., ἡ βυζάστρα, τιθήνη, τροφὸς, nourrice, f.

Saugen, v. a. βυζάνω (μάλιστα τὸ γάλα), sucer; téter.

Säugen, v. a. βυζάω τὸ παιδὶ, δίδω τὸ βυζὶ, allaiter.

Saugerüssel, m., προβοσκίδα μερικῶν ζωϋφίων, μὲ τὴν ὁποίαν βυζάνουν τὰ ὑγρὰ, trompe (de quelques insectes), f.

Säugethier, Säugthier, n., ζῶον ὁποῦ τρέφει τὰ μικρὰ του μὲ τὰ βυζιά, animal m. à mamelles.

Saugewerk, n., ἀντλία ὁποῦ τραβᾷ, ὁποῦ σύρνει, (καὶ ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ μὲ σπρώξιμον), pompe f. aspirante.

Säugling, m., τὸ βρέφος, νήπιον, (ὁποῦ ἀκόμι βυζάνει), enfant à la mamelle; nourrisson, m.

Saubirt, m., s. Schweinhirt.

Saubund, Saubeller, m., σκυλὶ διὰ κυνήγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν, aboyeur, alan, m.; pop. chien, (μεταφ.) μουρδάρης, pouacre, m.; ἀσωτὸς, ἀπελγὴς, débauché, paillard, m.

Säuisch, adj. pop. ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης, sale, salope, mal-propre.

Saujagd, Sauhetze, f., κυνήγι ἀγρίων γουρουνιῶν, chasse f. du sanglier.

Saulache, f., λίμπη ἅπου κυλιέται ὁ ἀγριόχοιρος, souille, f., souil, m.

Säule, f., ὁ στύλος, ἡ κολώνα, colonne, f.

Sauleder, n., γουρουνίσιον πετζί, peau f. de porc, de cochon; pop. (als Schimpfwort), ἀκρόμπα, μουρδάρισσα, pouacre, salope, f.; ἀχρεῖα, πόρνη, πουτάνα, garce, paillarde, f.

Säulenfuß, m., τὰ ποδάρι τοῦ στύλου, base f. de la colonne.

Säulengang, m., στοὰ μὲ στύλους, ἁράδα στύλων, κολωνάτα, colonnade, f.

Säulenordnung, f., ταξις στύλων ἀρχιτεκτονικὴ, m. d'architecture.

Säulenschaft, m., τὸ κορμὶ στύλου, fût m. de la colonne.

Säulenstuhl, m., ἡ βάσις στύλου, τὸ βάθρον, piédestal, m.

Säulenweite, f., τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν στύλων, entre-colonnement, m.

Saum, m., ἡ ἄκρη, τὸ σπεδὸν, ourlet, bord, m.

Säumen, v. a. στρίνω, λώνω, ourler, border.

Säumen, v. n. ἀργοπορῶ, der.

Säumig, adj. ἀργὸς, ἀργοπορεῖ, négligent, lent.

Saumpferd, n., ἄλογον τώματος, cheval de somme, sommier, m.

Saumsattel, m., τὸ σαμάρι, bât, m.

Saumselig, adj. ἀργὸς, ἀργοπορεῖ, ἀμελὴς, négligent.

Saumseligkeit, f., ἡ ἀργοπορία, ἀμέλεια, lenteur, négligence, f.

Saumthier, n., ζῶον φορτος, bête f. de somme, mulet, mulet, m.

Säure, f., ἡ ξυνέτης, ξυνάδα, aigreur, acidité, f.; (in der χημικὴν) τὸ ὀξὺ, το (chim.) acide, m.

Saurüssel, m., ὁ ξύστης μούρη τοῦ γουρουνιοῦ, boutoir, m.

Saus, m., nur: im Saus und Braus leben, ἀπειρα

πάω, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, mener gogaille, vivre dans la débauche.

Schneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ξυνογλίζει τὰ γουρούνια, faiseur m. de cochons.

Schnein, v. n. μουρμουρίζω ὡς ὁ ελαφρὸς ἀέρας εἰς τὰ δένδρα), murmurer (comme le zéphyr etc.).

Schnein, v. a. βοῶ, (ὡς ὁ σφοδρὸς ἀέρας), bruire, siffler.

Schnein, n., ἡ βοὴ τοῦ ἀέρος, sifflement (du vent), m.

Schneiend, m., σφοδρὸς ἀέρας ποὺ βοᾷ, vent m. qui siffle; (μεταφ.) ἕνας ἐλαφρόνους, ἀκαταστατος, fig. fam. brailleur, m.

Schnepfe, m., τὸ πραβόλιον, κοντὰ μὲ τὸ ὁποῖον ακονίζουν ὁ κυνηγὸς τὸ ἄγριον γουρούνι, épieu, m.

Schnitt, m., s. Schweinstall.

Schnupfer, n., ἡ ἐπώμιον τῶν ἱερέων, scapulaire, m.

Schnupfer, s. Zepter.

Schnupfer, f., (Insect), μικρὸν τι ζωύφιον μὲ διχατέσσαρα ποδάρια, ὁ σάρκας, teigne (insecte), f.

Schnupfer, f., (Werkzeug), ἡ ξύστρα, racloir, m.

Schnupfer, Schräge, f., ἡ ψώρα, gale, f.

Schnupfermesser, n., μαχαίρι διὰ ξύσιμον, couteau m. à racloir.

Schnupfen, v. n. ξύω (μὲ μαχαίρι κτλ.), racler, ratisser.

Schnupfernack, m., fam. παιγνίδι, πείραξις, frasque, mésaventure, f.; einem einen — thun, παίζω τινὰ ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, faire une méchanceté à q.

Schäbig, adj. ψωριασμένος, teigneux, galeux; ὅλο χαλασμένος (λέγεται διὰ τὰ φορέματα), tout usé.

Schabracke, f., σκέπασμα ἀλόγου, τὰ χαδίσια, housse, f.

Schabsel, n., τὰ ἀποξύσματα, raclure, ratissure, f.

Schach, m., ὁ βασιλιὰς τῆς Περσίας ἢ ἄλλων ἀνατολικῶν τόπων, roi m. de Perse et d'autres pays orientaux.

Schach, n., s. Schachspiel.

Schachbret, n., ἡ τράπεζα τοῦ σαντριριοῦ, échiquier, m.

† Schächer, m., ὁ λῃστὴς, κλέπτης, larron, brigand, m.; armer —, ὁ δυστυχὴς, καϊμένος, un pauvre hère.

Schacher, m., ἡ λιανοπούλησις (τῶν Ἑβραίων μάλιστα), petit trafic (particulièrement des juifs), m.

Schachern, v. n. κάμνω λιανοπούλησιν, πραγματεύω μὲ μικρὰ καὶ πτηλὰ πράγματα, (ὡς οἱ πτωχοὶ Ἑβραῖοι), faire un petit trafic.

Schachmatt, adj. (im Schachspiele), μάτ, αμαχρούχ, (λέξις εἰς τὸ σαντριὰ ὁποῦ σημαίνει ὅτε ἐχάθη τὸ παιγνίδι), échec et mat; (sehr schwach), πολλὰ ἀδύνατος, faible, epuisé de forces.

Schachspiel, n., τὸ σαντριὰ, σαντριρι, (παιγνίδι), jeu m. des échecs.

Schachspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σαντριὰ, joueur m. aux échecs.

Schacht, m., λάκκος ἐσκαμμένος κατακαθέτως εἰς τὴν γῆν, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου κατεβαίνουν εἰς τὸ μεταλλεῖον, (εἰς τὸ λαγοῦμι), puits, m., bure, f.

Schachtel, f., τὸ κουτὶ (ξύλινον, ἢ ἀπὸ χονδρὸν χαρτὶ), boîte, f.

Schachtelhalm, m., ἡ ὑπποὐρις, (φυτόν τι), prêle, f.

Schachtelmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ξύλινα κουτιὰ), faiseur m. de boîtes.

Schachtein, v. a. τρίβω ἢ γυαλίζω μὲ τὴν ὑππουρι, frotter, polir avec de la prêle.

Schächten, v. a. σφάζω, (λέγεται μόνον διὰ τοὺς μακελλάρους τῶν Ἑβραίων), tuer (se dit des bouchers juifs); fig. fam. (μεταφ.) γκλώ, σπαθῶ, tromper, duper.

Schächter, m., ὁ μακελλάρης, χασάπης τῶν Ἑβραίων, boucher (des juifs), m.

Schäcke, f., s. Schecke.

Schadbar, s. Schadhaft.

Schade (Schaden), m., ἡ ζημία, βλάβη, dommage, m., perte, f.; (Wunde), μία πληγὴ, plaie, f.; ἕνα πάθος, un mal; es ist —, εἶναι κρίμα, c'est dommage.

Schaden, v. n. ζημιώνω, βλάπτω, nuire, porter dommage; es schadet nichts, δὲν πειράζει, n'importe.

Schädel rc., s. Schedel rc.

Schadenfreude, f., ἡ χαρὰ κακίας, joie f. maligne.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Schadenfroh, *adj.* χαιρέκακος, qui se réjouit du mal d'autrui.

Schadhaft, *adj.* ζημιωμένος, κελαμένος, endommagé, gâté.

Schädlich, *adj.* ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής, βλαβερός, nuisible, pernicieux, malin.

Schädlichkeit, *f.*, τὸ ἐπιζήμιον, βλαβερόν, malignité, *f.*

Schadlos, *adj.* ἀζημίωτος, ἀβλαβής, indemnisé, dédommagé; einen schadlos halten, ξεζημιόνω, ἀντιπληρώνω τὴν ζημίαν τινός, indemniser, dédommager.

Schadloshaltung, *f.*, ἡ ξεζημίωσις, ἀντιπλήρωμη τῆς ζημίας, indemnité, dédommagement, *m.*

Schadloshaltung, *f.*, ἡ ἀβλάβεια, ἐλευθερία ἀπὸ ζημίαν, état *m.* de celui qui a été dédommagé.

Schaf, *n.*, τὸ πρόβατον, brebis, *f.* (*fig.* oualle, *f.*)

Schafblatten, *f.*, ἡ λύμη τῶν προβάτων, clavelée, *f.*, claveau, *m.*

Schafbock, *m.*, τὸ κριάρι, bélier, *m.*

Schäfchen, *n.*, τὸ προβατάκι, petite brebis, *f.*; (an Weiden πτ.) τὰ ἄνθη εἰς ταῖς ἐλιαῖς κτλ., ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων, chatons (des arbres), *m pl.*; (am Himmel), πλῆθος μικρὰ σύννεφα, des moutons (au ciel), *m. pl.*; er hat sein Schäfchen geschoren, er hat sein Schäfchen ins Trockne gebracht, αὐτὸς ἀπόκτησε ἀρκετὸν πλοῦτον, il est à couvert, il pond sur ses oeufs.

Schäfer, *m.*, ὁ προβατοβοσκός, τζουπάνος), berger, *m.*

Schäferey, *f.*, καπάδι προβάτων ὁποῦ βόσκει ἕνας προβατοβοσκός, bergerie, *f.*

Schäfergedicht, *n*, ποίημα βουκολικὸν, εἰδύλλιον, idylle, eclogue, *f.*

Schäferhund, *m.*, σκυλὶ προβατοβοσκοῦ, mâtin, *m.*

Schäferin, *f.*, ἡ προβατοβοσκοῦ, τζουπάνα, bergère, *f.*

Schäferspiel, *n.*, ποιμενικὸν ἢ βουκολικὸν δρᾶμα, pastorale, *f*

Schäferstab, *m.*, ῥάβδος ποιμανικὴ, ματζούκα τοῦ τζουπάνου, houlette, *f.*

Schäferstunde, *f.*, ὥρα τῆς χαρᾶς τῶν ἐρωτευμένων, *fig.* heure *f.* du berger.

Schäfertasche, *f.*, τὸ διαάκι τοῦ προβατοβοσκοῦ, panetière, *f.*

Schaffen, *v. a.* (*part.* geschaffet), φέρω, κουβαλῶ, porter, transporter; einem etwas —, προξενῶ εἰς τινα τι, (οἷον· ἄπρα, πρᾶγμα κτλ.), procurer, faire avoir (qc. à qc.), pourvoir (q. de qc.); zu schaffen haben, mit einer Sache, mit einem, ἔχω δουλειὰν μὲ τινὲ, μὲ τι, καταγίνομαι εἴς τι, avoir à faire, être occupé.

Schaffen, *v. a.* (*part.* geschaffen), πλάττω, πλάζω, créer.

Schaffell, *n.*, δέρμα προβάτου, peau *f.* de brebis.

Schaffleisch, *n.*, προβατίνα κρέας, chair *f.* de brebis.

Schaffner, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, ἀμάξια ψυχιάματος καὶ πόστας, pourvoyeur, administrateur; commissaire des voituriers et des tures de poste.

Schafgarbe, *f.*, τὸ βοτάνιον, ἡ ἀχιλλεία, (χόρτον achillée, millefeuille, *f.*

Schafhürde, *m.*, περίφραγμα διὰ πρόβατα, parc à brebis.

Schafhusten, *m.*, ξερὸς τοὺς *f* sèche.

Schafkameel, *m.*, προβατομήλα, ζῶον τῆς ἐρήμου, pacos, *m.* vigogne (animal du Pérou), *f.*

Schafkäse, *m.*, τυρὶ ἀπὸ προβάτων, fromage *m* lait de brebis.

Schaflamm, *n.*, ἀρνὶ θηλυκὸν, agneau femelle, *f.*

Schaflaus, *f.*, ἡ σκυλόψειρα προβατίμυγα, pou à brebis, tique, *f.*

Schafleder, *n.*, προβατίνα πετζί, basane, *f.*

Schaflerber, *f.*, ἡ κοιλιὰ προβάτου, crotin à brebis.

Schafmutter, *f.*, ἡ προβατίνα θηλυκὸν πρόβατον γεννητὴ, brebis mère-brebis, *f.*

Schafpelz, *m.*, ἡ προβατίνα, γοῦνα ἀπὸ προβατίνα, fourrure *f.* de peau de mouton.

Schafpocken, *f.*, *s.* Schafpocken.

Schäfscher, *f.*, τὸ κούρεμα τῶν προβάτων, tonte, *f.*

Schafskopf, *m.*, κεφάλι προβάτου, tête *f.* de brebis; (von Menschen), ἕνας ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης), benêt, *m.*

Schäfstall, *m.*, ὁ σταῦλος τῶν προβάτων, ἡ μάνδρα, bercail, *m.*

Schaft, *m.*, τὸ ξύλον (τῆς λάγκας, τοῦ τουφεκιοῦ), fût, monture, *f.*; (am Stiefel), τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τῆς γαμπῆς, tige (d'une botte), (einer Säule), τὸ κορμὶ τοῦ σάλου, fût d'une colonne.

Schaften, *v. a.* (eine Flinte), βάνω τὸ κοντάκι εἰς τὸ τουφέκι, monter (un fusil).

Schaftheu, *n.*, Schachtelhalm.

Schaftweide, *f.*, βοσκὴ τῶν προβάτων, pacage *m.* pour brebis.

Schafstelze, *f.*, *s.* Schaflaus, *f.*

Schafsucht, *f.*, ἀναιρορὴ προβάτων, entretien *m.* de brebis.

Schalk, *m.*, ὁ γελωτοποιὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ σκώπτῃ, badin, plaisant, folâtre.

Schalkerey, *f.*, ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατὸς, badinage, *m.* folâtrerie, *f.*

Schalkern, *v. n.* ἀστεΐζομαι, χωρατεύω, badiner, folâtrer.

Schalkhaft, *adj.* ἄνοστος (γυναικῶς ἀτιμητικῶς), fade, insipide (*prop.* et *fig.*)

Schälchen, *n.*, τὸ φλιτζάνι, tasse, petite tasse, *f.*

Schale, *f.*, (von Bäumen, Früchten), ἡ φλοῦδα, écorce (des arbres); pelure, peau (des fruits); (von Eyern, Schalthieren), τὸ τζίφλιον, écale; coque, écaille; coquille, *f.*; (zum Trinken), τὸ φλιτζάνι, coupe, tasse, *f.*; (Schüssel) écuelle, *f.*

Schälen, *v. a.* ξεφλουδίζω, écorcer (un arbre); peler (des pommes etc.); écaler (des noix).

Schälvengst, *m.*, *s.* Wescháler.

Schalk, *m.*, ὁ πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, ψευτὴς, fripon, *m.*

Schalkhaft, *adj.* πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, fripon, fourbe.

Schalkheit, *f.*, ἡ πανουργία, διαβολιὰ, friponnerie, ruse, *f.*

Schalksknecht, *m*, *s.* Schalk.

Schalksnarr, *m.*, ὁ γελωτοποιὸς, (μπουφόνος, μασκαρᾶς), bouffon, *f.*

Schall, *m.*, ὁ ἦχος, τύπος, son, *m.*

Schallen, *v. n.* ἠχολογῶ, βγάζω ἦχον ἢ τόνον, sonner, résonner, retentir.

Schallloch, *n.*, παράθυρον εἰς τὸ καμπαναριὸν, ἀλλὰ τὸ ἀποῖον ἐβγαίνει ὁ ἦχος τῆς καμπάνας ὅταν τὴν κουδουνίζουσι, ouïe (dans un clocher.) *f.*

Schalmey, *n.* σημαίνω ἕνα δένδρον μὲ χρωματιστὸν layer, marquer (un arbre).

Schalmey, *f.*, ὁ αὐλὸς *m.*, ἀλλὰς τοῦ τζουπάνου, chalumeau, *m.*

Schalotte, *f.*, τὸ σκορδόπρασον, εἶδος σκόρδου, échalotte, *f.*

Schalten, *v. n.* (mit etwas), διαπράττω, διοικῶ, κυβερνῶ, disposer (de qc.)

Schalthier, *n.*, τὸ ὑστρακον, κάθε ζῶον ὁποῦ ἔχει τζίφλιον εἰς τὰ ὀστρίδια, οἱ χελώνας κτλ., animal *m.* à coquille ou à écaille; die Schalthiere, τὰ ὀστρακόδερμα, les crustacés, testacés, *m. pl.*

Schaltjahr, *n*, ὁ δίσεκτος χρόνος, année *f.* bissextile.

Schaltmonat, *m.*, ἐμβολιμαῖος μὴνας, mois *m.* intercalaire.

Schalttag, *m.*, ἐμβολιμαία ἡμέρα, (τὴν ὁποίαν προσθέτουν εἰς τὸν φεβρουάριον εἰς διαστὴν χρόνους), bissexte, jour *m.* intercalaire.

Schaluppe, *f.*, βάρκα, γαλιὰ, chaloupe, *f.*

Scham, *f.*, ἡ ἐντροπὴ, αἰδὼς, honte, pudeur, *f.*; (Schamtheile), τὰ αἰδοῖα, les parties honteuses, *f. pl.*

Schambein, *n.*, τὸ κοκκαλον ἐπάνω ἀπὸ τὰ αἰδοῖα, (anat.) os, *m.* pubis.

Schambeule, *f.*, βουβὼν, πάρβαγκαλον, bubon, *m.*

Schämel, *s.* Schemel.

Schämen, *sich*, *v. r.* ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι, avoir honte.

Schamglied, *n.*, τὸ αἰδοῖον, ἡ ἄκρη τοῦ ἀνδρὸς, membre *m.* viril.

Schamhaft, *adj.* ἐντροπαλός, pudique, pudibond.

Schamhaftigkeit, *f.*, ἡ αἰδώς, τὸ ἐντροπαλόν, pudeur, *f.*

Schamlefze, *f.*, τὰ πτερυγώματα, ἡ μυρτοχειλίδες, δύο μικρὰ πτερίδια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ χείλη τῆς μήτρας, ailes, lèvres, *f. pl.*

Schamlos, *adj.* ἀναίσχυντος, κἀθιάντροπος, impudent, sans honte, sans pudeur.

Schamlosigkeit, *f.*, ἡ αναισχυντία, ἀθιαντροπία, impudence, *f.*

Schamroth, *adj.* κοκκινισμένος ἀπὸ ἐντροπήν, rouge de honte.

Schamröthe, *f.*, τὸ κοκκίνισμα ἀπὸ ἐντροπήν, rougeur, pudeur, *f.*

Schandbalg, *m.*, Schandhure, *f. pop.* ἄχρεία πόρνη, vilaine, prostituée, *f.*

Schandbube, *m.*, *pop.* ἕνας ἀχρειότατος, κακότροπος, infâme, scélérat, *m.*

Schanddeckel, *m.*, (σκέπασμα τῆς ἐντροπῆς), se nimmt den Mann nur zum Schanddeckel, ὡὐτὴ ἔνηρε τὸν ἄνδρα μόνον διὰ νὰ κρύψῃ καλήτερα τοὺς ἀτοξίας της, (couverture *f.* pour cacher sa honte); elle ne s'est mariée que pour mieux cacher ses débauches.

Schande, *f.*, ἡ ἐντροπή, αἰσχύνη, ἀτιμία, honte; infamie, ignominie, des honneurs, *f.*; zu Schanden machen, χαλνῶ, gâter; ein Pferd zu Schanden reiten, χαλνῶ ἕνα ἄλογον καβαλικεύοντας, harasser un cheval; sich zu Schanden arbeiten, χαλνόμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν, se tuer à force de travailler.

Schänden, *v. a* ἀτιμάζω, ἐντροπιάζω, déshonorer, prostituer; (verunstalten), ἀσχημίζω, défigurer; (ein Mädchen), ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, violer une fille, abuser d'une fille.

Schandfleck, *m.*, λέρα μεγάλη, (grande) tache, *f.*; ἡ ἐντροπή, αἰσχίνη, τὸ ὄνειδος, opprobre, *m.*, flétrissure, (*fig.*) tache, *f.*

Schandgeld, *n.*, πληρωμὴ πολλὰ ὀλίγη προσφερομένη δι' ἕνα πρᾶγμα, vil prix, *m.*

Schandkleid, *n.*, τὸ κοστούμι, παντ μὲ τὸ ὁποῖο φιτιλίγουν τὸ κάπιτσο καιρὸν τῆς μάχης, μὴν ἰδοῦν οἱ ἐχθροὶ τ γενιτσ μέσα, (mar.) bague; pavesade, *f.*

Schandkorb, *m.*, καλάθι μ λον γυμάτον ἀπὸ χῶ ποῦ μεταχειρίζονται πολιορκίας ὡς πάν τοις στρατιῶτας, g

Schandzeug, *n.*, τὰ ἐκείνων ὁποῦ κάμν γυρώματα ἀπὸ χῶμ tils *m. pl.* des trava des pionniers.

Schar, *f.*, κοπιάδι, (π τῶν), troupe (des *f. pl.*; πλῆθος, foule.

Scharben, *v. a.* χαιπο ζω, λιανίζω, ξίνω, couper (en petit ceaux).

Scharfrichter, *m.*, ὁ δήμιος, τζελάτης), bourreau, maître des hautes oeuvres, exécuteur, *m.*

Scharfschütz, *m.*, πολεμικὸς κυνηγὸς ὁποῦ μαιτσολ ρίπτωντας τουφέκι, tireur, *m.*

Scharfsichtig, *adj.* ὀξυδερκὴς, ὁποῦ βλέπει καλὰ, qui a la vue perçante; (metaph.) ἀγχίνους, sagace, clairvoyant.

Scharfsichtigkeit, *f.*, ἡ ὀξυδέρκεια, vue *f.* perçante; (metaph.) ἀγχίνοια, clairvoyance, pénétration, *f.*

Scharfsinn, *m.*, Scharfsinnigkeit, ἀγχίνοια, ὀξύτης τοῦ πνεύματος, πολὺ πνεῦμα, διαπερασμικὸν πνεῦμα, sagacité, pénétration, *f.*

Scharfsinnig, *adj.* ἀγχίνους, ὁποῦ ἔχει πνεῦμα, ὁποῦ καταλαμβάνει εὔκολα, ingénieux, pénétrant.

Schärfung, *f.*, τὸ ἀκόνισμα, aiguisement, *m.* *f.* Schärfen.

Scharlach, *m.*, τὸ σκαρλάτο, χρῶμα κόκκινον ζωηρὸν, écarlate, *f.*

Scharlachbeere, *f.*, τὸ κερμέζι, πρινοκόκκι, graine *f.* de cochenille ou de kermès.

Scharlachen, *adj.* σκαρλατέν.ος, d'écarlate; *f.* Scharlach.

Scharlachfarbe, *f.*, τὸ χρῶμα σκαρλάτου, écarlate, *f.*; *f.* Scharlach.

Scharlachfieber, *n.*, ἡ σκαρλατίνα, πυρετὸς ὁποῦ ἔρχεται μὲ κόκκινα ἐξανθήματα, fièvre *f.* scarlatine.

Scharlachroth, *adj.* σκαρλατινὸς, κόκκινος σὰν σκαρλάτο, rouge d'écarlate.

Scharley, *m.*, ἡ ἀγρία ἁλισφακιά, ermin (plante), *f.*

Scharmützel, *m.*, μικρὴ μάχη, escarmouche, *f.*

Scharmuziren, *v. n.* μάχομαι (λέγεται διὰ τὴν μάχην ὀλίγων ὁποῦ μάχονται μὲ τὰ σπαθὶ, μὲ παπόλιας κτλ.) ἀκροβολίζομαι, escarmoucher.

Schärpe, *f.*, ζωνάρι διὰ στολισμὸν (μάλιστα τῶν ὀφφικιάλων), écharpe, *f.*

Scharre, *f.*, ἐργαλεῖον διὰ ξύσιμον, ἡ ξύστρα, ratissoire, *f.* racloir, *m.*

Scharren, *v. n.* ξύω, ἀποξύω (μὲ ἕνα σίδηρον), gratter, ratisser; *fig.* zusammen —, μαζώνω (μάστρα μὲ φασολάτα), amasser (de l'argent) à force de lésiner.

Scharschmied, *m.*, ὁ σιδηρεὺς, taillandier, *m.*

Schartе, *f.*, ἡ χαραγματιὰ εἰς τὴν ἄκρην τοῦ μαχαιριοῦ ἢ τοῦ σπαθιοῦ, dent, brèche, *f.*; *figürlich:* ψυχὴ τι, sarrette, serrette (plante), *f.*

Schartecke, *f.*, ἄχρεμον βιβλίδιον, méchante brochure, *f.* chétif bouquin, *m.*

Schartig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χαραγματιὰς ἢ δόντια, ébréché; *f.* Scharte.

Scharwache, *f.*, ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ περιπατεῖ τριγύρω διὰ ἕνα ἐκεῖ, patrouille, *f.* guet, *m.*

Scharwächter, *m.*, ἕνας ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν, archer *m.* du guet.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Schätzbarkeit, f., τὸ ἀξιοτίμητον, πολύτιμον, prix, m., valeur, f.

Schätzen, v. a. τιμῶ, σέβομαι, estimer, honorer; (halten, meinen), νομίζω, estimer, penser, croire; — (den Preis bestimmen), διορίζω τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, estimer, priser.

Schätzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, taxateur, priseur, m.

Schatzgeld, n., ἄσπρα φυλαγμένα ὡς θησαυρός, argent m. mignon.

Schatzgräber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψυρεύει θησαυροὺς παραχωμένους εἰς τὴν γῆν, chercheur m. de trésors cachés.

Schatzkammer, f., τὸ θησαυροφυλάκιον, trésor, chambre du trésor, m

Schatzmeister, m., ὁ θησαυροφύλαξ, trésorier, m

Schatzung, f., τὸ δόσιμον, ὁ δασμός, φόρος, impôt, m., contribution, f.

Schätzung, f., ἡ τίμησις, estime, f.; ὁ διορισμὸς τῆς τιμῆς, estimation, évaluation, taxe, prisée, f.

Schau, f., ἡ ἐπίδειξις, vue, f.; zur Schau ausstellen, παρασταίνω εἰς ἐπίδειξιν, νὰ τὸ ἰδῇ ὁ κόσμος, exposer à la vue.

Schaubhut, m., μεγάλον καπέλο ἀπὸ ἄχυρα, (grand) chapeau m. de paille.

Schaubrod, n., ὁ ἄρτος τῆς προθέσεως (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἑβραίους), pain m. de proposition.

Schaubühne, f., τὸ θέατρον, théâtre, m.

Schauder, m., ὁ ἀνατριχιασμὸς, ὁ τρόμος, frisson, frissonnement, m., horreur, f.

Schauderhaft, adj. φρικτικὸς, τρομερὸς, horrible, affreux.

Schaudern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω, ψρίττω, frissonner, frémir.

Schauen, v. n. βλέπω, voir, regarder.

Schauer, m., (Wagen) τὸ ἀμαξοστάσιον, ὑποκάτω εἰς τὴν φυλάγουν τὰ ἁμάξια, remise, f., hangar, m.

Schauer, m., (vom Regen) ἡ αἰγνίδιος καὶ ἀπὸ κῆ, pluie, f.; (Schauder) ὁ ἀνατριχιασμὸς, horreur, f., frisson, m.; (vom Fieber), ἡ ἀγχίλλα εἰς τὴν ἠέρμην τοῦρα, frisson, tremblement, m.

Schauer, m., (Seher) ὁ θεατής, spectateur, m.; (Zuschauer), ὁ θεατής, schauer.

Schauerig, schrlich, adj. φρικτικὸς, ὁποῦ προξενεῖ ἀνατριχιασμὸν ἢ φρίκην, qui fait frissonner, horrible, affreux; (weniger kalt), ψυχρὸς, ἀλίγον ψυχρὸς, moins froid, où l'on est couvert, à l'abri.

Schauern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω, frissonner, trembler.

Schauervoll, adj. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερὸς, φρικτὸς, frayable, horrible.

Schaufel, n., φαγὶ δι' ἐπίδειξιν μόνον καὶ διὰ στολισμὸν τῆς τραπέζης, plat m. de parade.

Schaufel, f., τὸ ψτυάρι, pelle, f.; (am Ruder), ἡ πλατεῖα τοῦ κωπιοῦ, pale (d'une rame), f.

Schaufeln, v. n. ἀνακατώνω μὲ τὸ ψτυάρι, δουλεύω μὲ τὸ ψτυάρι, travailler avec la pelle.

Schaugeld, n., s. Schaumünze.

Schaufel, f., ἡ κούνια, (Gehäuse) ἡ σαμπὶ, ἡ σχοινὶ μὲ τὸ σπυρὶ κουνιοῦνται), branloire; escarpolette, f.

Schaukeln, v. a. κουνῶ, brandiller, balancer; v. n. auch: sich schaukeln, κουνοῦμαι, κουνιοῦμαι, se brandiller, se balancer.

Schaukeln, n., τὸ κούνημα, brandillement, m.

Schaum, m., ὁ ἀφρὸς, écume; mousse, m.

Schäumen, v. n. ἀφρίζω, écumer; mousser.

Schäumig, adj. ἀφρώδης, ἀφρισμένος, écumeux; mousseux.

Schaumkelle, f., Schaumlöffel, m., ἡ χουλιάρα διὰ τὸ ἐξάφρισμα, τὸ τρυποχουλιάρι, écumoire, f.

Schaumünze, f., νόμισμα (μοναδικὸν) εἰς τιμὴν τινος, ἢ εἰς ἀνάμνησιν ἑνὸς πράγματος, médaille, f.

Schauplatz, m., τὸ θέατρον, ἡ σκηνὴ, théâtre, m.; scène, f.

Schauspiel, n., τὸ δρᾶμα, (ἡ κωμῳδία καὶ τραγῳδία), pièce f. de théâtre; ἕνα δρᾶμα μέσον τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, drame, m.

Schauspieldichter, m., ποιητὴς δραματικὸς, δραματουργὸς, poète m. dramatique.

Schauspieler, m., ὁ κωμῳδὸς, (κωμιδιάνος), ὑποκριτὴς, acteur, comédien, m.

Schauspielerin, f., ἡ κωμῳδὸς, (κωμιδιάνα), actrice, comédienne, f.

Schauspielhaus, n., τὸ θέατρον, τὸ ὁσπίτιον περιέχον τὸ θέατρον, théâtre (la maison où l'on joue), m.

Schauspielkunst, f., ἡ δραματικὴ τέχνη, art m. dramatique.

Schaustück, n., s. Schaumünze.

Scheckt, f., ἄλογον ποικιλοχρώματον, μαῦρον καὶ ἄσπρον, cheval m. pie.

Scheckig, adj. ποικιλοχρώματος, πολυποίκιλος, παρδαλὸς, bariolé, bigarré.

Schedel, m., τὸ κρανίον, crâne, m.

Schedelbohrer, m., τὸ τρύπανον (μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ τρυποῦν τὸ κρανίον), (chir.) trépan, m.

Schedelstätte, f., (in der Bibel), τόπος κρανίου, Γολγαθὰ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Χριστὸς, calvaire, m.

Scheffel, m., τὸ μόδιον, μέτρον τι διὰ σιτάρια, boisseau, m.

Scheffeln, v. n. ἔχω πολλὰ σιτάρια (λέγεται διὰ τὸν σιτάρχαν), foisonner, rendre (bien des grains).

Scheel, Scheere ꝛc., s. Schel, Schere ꝛc.

Scheibe, f., ὁ δίσκος, τὸ δισκάριον, rond, disque, m.; — oder Scheibchen, φετὶ στρογγυλὸν (ἀπὸ λεμόνι κλπ.), rouelle (de citron etc.), f.

Scheibenhonig, m., μέλι ἀπὸ κηρύθραν, ἀπὸ μελόστηνα, miel m. en rayon.

Scheibenschießen, n., γύμνισις (τῶν πολιτῶν μάλιστα) ὁποῦ βίπτουν τουφέκι εἰς ἕνα δίσκον, exercice de tirer au but, jeu m. d'arquebuse.

Scheibenschütz, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ρίπτει εἰς ἕνα δίσκον διὰ γύμνασιαν, chevalier m. de l'arquebuse.

Scheibig, adj. σχισμένος εἰς στρογγυλὰ κομμάτια, par ou en rouelles.

Scheide, f., ἡ θήκη, τὸ ψηκάρι (τοῦ μικριοῦ κλπ.), fourreau (d'épée), m., gaîne, f.

Scheidebrief, m., γράμμα διαζυγίου, lettre f. de divorce.

Scheidekunst, f., ἡ χυμικὴ, χημικὴ, chimie, f.

Scheidekünstler, m., ὁ χυμικὸς, χημικὸς, chimiste, m.

Scheidemünze, f., μικρὴ ἢ λιανὴ μονέδα, monnaie, petite monnaie, f.

Scheiden, v. a. χωρίζω, σήμερα; (Metalle —), χωρίζω μέταλλα μὲ τὸ νὰ τὰ ἀναλύσω, séparer les métaux (en les fondant); (Eheleute —), χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, διαζεύγω, séparer (deux époux), les démarier; sich — lassen,

διαζεύγομαι, se démarier; v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ, se séparer, se quitter.

Scheiden, n., ὁ χωρισμός, séparation, f.; ἡ ἀναχώρησις, départ, m.

Scheidewand, f., τὸ μεσότοιχον, μεσοτοίχιον, mur m. de séparation, cloison, f.

Scheidewasser, n., τὸ ἀσημόνερον, eau f. forte.

Scheideweg, m., σταυροδρόμι, chemin m. fourchu.

Scheidung, f., ὁ χωρισμός, séparation, f.; (Ehescheidung), χωρισμὸς τοῦ ἀνδρογύνου, τὸ διαζύγιον, divorce, m.

Schein, m., (Glanz), ἡ φέξις, λάμψις, τὸ φῶς, lueur, clarté, lumière, f.; (Anschein), τὸ φαινόμενον, apparence, f.; (Quittung, Empfangschein), ἡ ὁμολογία τῆς περιλαβῆς, acquit, m, quittance, f.; recu, récépissé, m.; (Schuldschein), ὁμολογία τοῦ χρέους, obligation, f.; (schriftliche Bescheinigung), μαρτυρία (μαρτυρικὸν γράμμα), certificat, attestat, m.; nach dem Scheine, κατὰ τὸ φαινόμενον, κατὰ τὰ φαίνεται, selon les apparences; zum Scheine, διὰ πρόφασιν, pour la forme.

Scheinbar, adj. φαινόμενος, apparent; πιθανός, spécieux, plausible.

Scheinbarkeit, f., τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης, apparence, f.

Scheinchrist, m., ὑποκρινόμενος χριστιανός, faux chrétien, m.

Scheinen, v. n. (leuchten), φέγγω, λάμπω, luire, éclairer; (scheinbar seyn), φαίνομαι, paraître, sembler; es scheint mir, μοὶ (μὲ) φαίνεται, il me semble.

Scheinfreund, m., ὑποκρινόμενος ἢ ψευδὴς φίλος, faux ami, m.

Scheingrund, m., ψευδὴς αἰτία, ψευδὴς ἀπόδειξις, raison f. spécieuse.

Scheinheilig, adj. ὑποκρινόμενος εὐλαβής, ψευδοευλαβής, ὑποκριτής, faux dévot, bigot, hypocrite, m.

Scheinheiligkeit, f., ἡ ψευδοευλάβεια, hypocrisie, tartuferie, f.

Scheinkauf, m., ψευδὴς ψοῦνος, ὅπου γίνεται μόνον διὰ πρόφασιν, achat m. simulé.

Scheintod, m, φαινόμενος θάνατος, ἀσφυξία, mort f. apparente, asphyxie, f.

Scheintodt, adj. ὅπου φαίνεται νὰ εἶναι νεκρὸς (καὶ δὲν εἶναι), qui paraît être mort.

Scheiße, f., pop. τὰ σκατά, merde, f.; τὸ χέσιμον, chiure, foire, f.

Scheißen, v. a. et n. pop. χέζω, chier.

Scheißerey, f., pop. τὸ χέσιμον, cacade, f.; (metaph.) ἀχρεῖον, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, fig. chose de rien, vetille, f.

Scheißhaus, n, pop. s. Abtritt.

Scheißkerl, m., pop. ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος, homme m. misérable, lâche.

Scheit, n., ἕνα ξύλον, κομμάτι ξύλου, bûche, f.

Scheitel, f. m., ἡ κορυφὴ κεφαλῆς), sommet m. tête; μαλλιὰ ξεχωρισμένα εἰς τὰ δύο μέρη τῆς λῆς, raie (des cheveux

Scheiteln, v. a. die Haare, χωρίζω τὰ μαλλιὰ δύο μέρη τῆς κεφαλῆς, parer les cheveux, co raie.

Scheitelpunkt, m., ἡ τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ κορυφῆς εὑρισκόμενον, f. vertical.

Scheitelrecht, adj. κατακ εἰς τὸν ὁρίζοντα, verti

Scheiterhaufen, m., ἡ σωρὸς ξύλων ἀναμμ bûcher, m.

Scheitern, v. n. τζακίζομαι, ραβατζακίζομαι, ναυάγ briser, se briser, faire frage; (metaph.) δὲν χαίνω, fig. échouer.

Scheitholz, n., ξύλα σχι διὰ καῦσιμον, bois quartier.

Schel, (Scheel), adj. σ louche, bigle; schel s etwas, βλέπω μὲ στραβοκλείνω ἀπὸ faire mauvaise mine regarder qc. avec envie

Schelfe, f., τὸ τζίρλιον, φ δα, pelure, écosse, f.; (metaph.) ἀχρεῖον, μοῦσι· κομμάτι λεπ αμένον ἀπὸ φαγητόν ronelle (d'un fruit ét

Schelfen, Schelfern, v. a. εἰς κομμάτια, peler; ser; écaler; f. Schälen —, σχίζομαι, se peler, s'écailler.

elle, f., τὸ κουδούνιον, κουδουνάκι, sonnette, clochette, erelot, m; — (Fußschelle Handschelle), ἡ πέδη, χειδάνη, cepe, fers m. pl. aux mains et aux pieds; (in Karte), ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσ εἴδη τῶν γερμανικῶν φορτσῶν διὰ παιχνίδι, ὁποῦ λέγεται κουδούνια, carreau dans les cartes de l'Allemagne).

chellen, v. a. κουδουνίζω, τρα τὸ κουδοῦνι, sonner, ti la sonnette.

chellenlaut, m., κουδούνια ποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων, μάλιστα ἐκεί ὁποῦ τραβοῦν τὰς ἁπά xes, harnais m. à grelots.

chellenkappe, f., ἀχυφιὰ μὲ κουδούνια ὁποῦ ἐφορροῦσαν οἱ γυιοτσοῦδες, marotte, f.

chellenschlitten, m., μία ἁπλὴ ἁπλὴ κουδούνια, traîneau m. grelots; s. Schlitten.

chellfisch, m., εἶδος σκομβρίου (ψάρι), aigrefin, m.

chellkraut, n., Schellwurz, f., χελιδονία, (φυτὸν τὸ), chélidoine, éclaire, f.

chellack, m., εἶδος κόμμι, gomme-laque en tablettes.

chelm, m., ὁ ψεύστης, οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, fripon, coquin, fourbe, m.; loser Schelm, ἀπροσγούζικος, διαβολεμένος, (en badinant) petit fripon; der arme —! ὁ καϋμένος, le pauvre garçon!

chelmerey, f., ἡ ψευδιά, fripponerie, fourberie, malice, f.; — ἡ πείραξις, folâtrerie, f.

Schelmisch, adj. ψεύτικος, διαβολισμένος, fripon, fourbe, méchant; ὅπου ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους, folâtre, espiègle.

Schelmstreich, m., Schelmstück, n., μία ψευδιά, ἀχρεῖον, οὐτιδανὸν ἔργον, fourberie, malice, f.

Schelten, v. n. μαλώνω, ἐβρίζω, injurier, reprimander, gronder.

Scheltwort, n., ὑβριστικὴ λέξις, parole injurieuse, injure, f.

Scherbeutel, m., σακκούλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ξυρίσιμον, trousse f. de barbier.

Schemel, m., ὑποπόδιον, μικρὸν σκαμνί, escabeau, m., escabelle, f.

Schenk, m., ὁ λιανοπουλητὴς ὅπου πωλεῖ κρασὶ, πίβαν, βαχὴν κτλ., cabaretier, tavernier, m; οἰνοχόος, échanson, m.

Schenke, f., τὸ καπηλεῖον, καπηλειόν, cabaret, m., taverne, f.

Schenkel, m., τὸ μηρίον, μηρός, cuisse; jambe, f.; (an Dreyeck), τὸ σκέλος (τοῦ τριγώνου, εἰς τὴν γεωμετρίαν), (géom.) côté (d'un triangle), m.

Schenken, v. a. χαρίζω, δίδω δωρεάν, donner, faire présent (de qc. à q.); (eingießen), κερνῶ, verser (à boire); (als Schenk), πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πίβαν, βαχὴν κτλ., tenir cabaret, vendre à pot et à pinte; das Leben —, συγχωρῶ (τὸν κατάδικον), pardonner, faire grâce (de la vie); einem Kinde —, δίδω τὸ βυζὶ (εἰς τὸ νήπιον), allaiter un enfant.

Schenkgerechtigkeit, f., τὸ δίκαιον ὅπου ἔχει τις νὰ πουλῇ λιανὰ κρασὶ κτλ., droit m. de tenir cabaret.

Schenktisch, m., τραπέζι εἰς τὴν ὁποίαν κερνοῦν τὰ κρασὶ, τὴν πίβαν κτλ., buffet, m.

Schenkung, f., τὸ χάρισμα, présent, m.; donation, f.

Scherbe, f., κ μπάτι τζακισμένον ἀπὸ τζουκάλι, πιάτο κτλ., tès, tesson, m.

Scherben, Scherbel, m, τὸ τζουκάλι, pot, m.

Schere, f., τὸ ψαλίδι, ciseaux, m. pl.

Scheren, v. a. κουρεύω, tondre, raser; (beym Weber), διάζωμα, cueillir; den Bart —, ξυρίζω, μπαρμπατζίζω, faire la barbe; fig. tiren —, (belästigen), ἐνοχλῶ, πρήζω πολὺν καιρὸν, vexer, tourmenter, importuner q.; (durch Reden ꝛc. —), πειράζω μὲ λόγια, περιπαίζω, railler q.; sein Schäfchen scheren, κερδαίνω κρυφίως, κάμνω κέρδος εἰς τὸ κουφόν, gagner en secret, faire un gain secret; sich scheren, κουρεύομαι, se tondre; sich den Bart scheren, ξυρίζομαι, μπαρμπατζίζομαι, se faire la barbe; pop. sich aus dem Wege (oder; seiner Wege,

fort) scheren, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, faire place; schier dich fort, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en; pop. bas schiert mich nichts, ich schere mich nichts darum, δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό, je ne m'en soucie pas, je m'en moque.

Scheren, n., τὸ κούρεμα, (μπαρμπέρισμα), tonte; rasure; — ἡ ἐνόχλησις, πείρασις (ὁμοίως· μὲ λόγια), vexation, raillerie, f.

Scherenschleifer, m., ὁ ἀκονιστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκονᾷ ψαλίδια, μαχαίρια κτλ., émouleur; gogne-petit, m.

Scherer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει, tondeur, m.

Schererey, f., fam. ἡ ἐνόχλησις, πείρασις, vexation, tracasserie, f.

Scherflein, n., ἡ πλέον μικροτέρα (παλαιὰ) μονέδα, ὁ ὀβολὸς, obole, maille, f.

Scherge, m., ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου, archer, sergent, m.; — ὁμοίως· δοῦλος τυράννου, δήμιος. (τουρκ. τζελάτης), satellite d'un tyran, bourreau, m.

Schermesser, n., τὸ ξουράφι, ξυράφι, rasoir, m.

Scherrwenzel, m., τὸ παιδὶ εἰς τὰ γερμανικὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι, valet (au jeu de cartes), m.; fam. (μεταφ.) ἄνθρωπος ἕτοιμος νὰ κάμνῃ κάθε δουλειάν, Jean m. qui fait tout.

Scherwolle, f., τὸ μαλλὶ κουρεμένον, bourre tontice, tonture, f.

Scherz, m., ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατὰς, plaisanterie, f., badinage, m.; im Scherz, zum Scherz, ἀστειζόμενος, χωρατεύοντας, διὰ χωρατὰν, pour plaisanter, pour rire.

Scherzen, v. n. ἀστειζόμαι, χωρατεύω, plaisanter, badiner.

Scherzgedicht, n., κωμικὸν ποίημα, poëme m. comique.

Scherzhaft, adj. ἀστειζόμενος, ὁποῦ χωρατεύει, ἀστεῖος, χωρατευτικὸς, badin, plaisant.

Scherzhaftigkeit, f., ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ χωρατεύῃ, esprit m. de plaisanterie.

Scherzrede, f., ἀστεῖος λόγος, χωρατὰς, mot m. pour rire.

Scherzweise, adj. ἀστείως, διὰ χωρατὰν, par raillerie, pour rire.

Scheune, f., s. Scheuer.

Scheusal, n., τὸ βδέλυγμα, λυκτρον, σχαμερὸν πρᾶγμα, horreur, chose qui fait horreur, objet m. d'horreur.

Scheußlich, adj. βδελυρὸς, χαμερὸς, ἀσχημόπαιδος, deux, affreux, horrible.

Scheußlichkeit, f., τὸ βδέλυγμα, ἡ πλέον μεγαλητέρα κακία, extrême laideur, horreur, f.

Scheuche, v. a. φοβίζω, κυνηγῶ, ἀποδιώχνω φοβίζοντας, épouvanter.

Scheuen, sich, v. r. φοβοῦμαι, ξηπάζομαι, avoir peur, craindre; — ἀποστρέφομαι, ἀναγουλιάζω, σιχαίνομαι, avoir en aversion, en horreur.

Scheuer, Scheune, f., τὸ σιταροφυλάκιον, τὸ ἀμπάρι, grange, f.

Scheuerfaß, n., καδὶ διὰ σιμὸν (διὰ τὰ σκυπλητήριον), lavoir, m.

Scheuerfrau, Scheuermagd, ἐκείνη ὁποῦ πασπατεύει ἀγγεῖα, écureuse, f.

Scheuerlappen, m., τὸ πανὶν, ἡ πατζαβούρα, lavette, f.

Scheuern, v. a. πλύνω καλὰ μὲ ἄμμον, écurer, loyer.

Scheuersand, m., ἄμμος πλύσιμον, sablon, m.

Scheuerwisch, m., ξεμπάσι διὰ πλύσιμον, torchon.

Scheusleder, n., ἀντήλιον, ὁποῦ βάνουν πλαγίως τὰ ὀμμάτια τῶν ἀλόγων ἀμαξοῦ, oeillères, fam. pl.

Scheune, f., s. Scheuer.

Scheusal, n., τὸ βδέλυγμα, λυκτρον, σχαμερὸν πρᾶγμα, horreur, chose qui fait horreur, objet m. d'horreur.

Scheußlich, adj. βδελυρὸς, χαμερὸς, ἀσχημόπαιδος, deux, affreux, horrible.

Scheußlichkeit, f., τὸ βδέλυγμα, ἡ πλέον μεγαλητέρα κακία, extrême laideur, horreur, f.

Scheve, (Schäbe), f., τὸ ξύλον κανναβιοῦ, chenevotte.

Schicht, f., ἡ ἁράδα, στρῶσις ἀπὸ χῶμα, πέτρας κτλ., m., couche (de pierres), f.; (im Bergbau), ἡ μία ἡμέρας εἰς τὰ μεταλλεῖα, tâche, journée (des mineurs); — machen, ἀπὸ δουλειάν μου, παύω, cesser de travailler.

Schichten, v. a. χωρίζω, διατακτικῶ, partager, séparer; (in Schichten legen), βάνω εἰς ἁράδας, κατ' ἁράδας, συμμαζώνω, ranger, mettre par lits, par couches.

Schichtmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν καθημερινὴν δουλειάν εἰς τὰ μεταλλεῖα, conducteur m. des mines.

Schichtweise, καὶ κατ' ἁράδας, κατὰ στρώσεις, par lits, par couches.

Schick, m., ἡ εὐπρέπεια, bienséance, f.

Schicken, v. a. στέλλω, στέλνω, envoyer; (von Gott), διαθέτω, διορίζω (λέγεται διὰ τὸν θεὸν), disposer (en parlant de dieu); sich in etwas —, εἶμαι ἕτοιμος εἰς τι, εἰς μίαν δουλειάν, κτλ., être propre, être habile, avoir l'adresse de faire qc.; (zu etwas sich bereiten), προετοιμάζομαι εἰς τι, εἰς μίαν δουλειάν, se préparer à qc.; (in ein Ding), προσαρμόζομαι εἰς τὸ κάτι τινὸς, κάμνω τὸ ὄ τι θέλει, s'accommoder à l'humeur de q.; (in etwas), καταμπάνω πῶς ἔχω νὰ κάμω, s'orienter, comprendre comment faire qc.; (schicklich seyn), es schickt sich, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπὲς, être convenable, bienséant.

Schicklich, adj. ἁρμόδιος, πρέπων, συμπρεπὴς, convenable, bienséant.

Schicklichkeit, f., ἡ ἁρμοδιότης, τὸ πρέπον, ἡ εὐπρέπεια, convenance, f.

Schicksal, n., ἡ τύχη, ἡ μοῖρα, εἱμαρμένη, sort, destin, m., destinée, f.

Schickung, f., ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, m.; (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα, destinée, f.; (— Gottes), ὁ θεῖος προορισμὸς, providence, f. coup m. de la providence.

Schieben, v. a. κινῶ (σὲν, ἵνα βαρὺ σεντοῦκι, ἁμάξι) σπρώχνωντας ἀπ' ὀπίσω, pousser (en avant, p. e. une caisse, une charrette etc.); in den Ofen —, βάνω εἰς τὸν φοῦρνον, enfourner; fig. die Schuld auf einen schieben, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς τινα, κατηγορῶ, rejeter la faute sur q.; sich —, κινοῦμαι, σπρωχνομαι, se mouvoir, glisser, se déranger.

Schieber, m., ὁ σύρτης, targette, coulisse, f.; μικρὴ πλάκα, μικρὸν σανίδι, ὁποῦ ἀνοίγει ἢ σφαλεῖ σύροντας, toute planche f. que l'on tire (pour former ou ouvrir qc.); ἄνθρωπος ὁποῦ σπρώχνει τι ἀπ' ὀπίσω, pousseur, m.

Schiebkarren, Schiebekarren, m., s. Schubkarren.

Schiedsmann, Schiedsrichter, m., ὁ μεσάτης, κριτὴς μεσεύς εἰς μίαν φιλονικίαν, arbitre; compromissaire, m.

Schiedsspruch, m., ἡ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ αἱρετοῦ, arbitrage, m.

Schief, adj. πλάγιος, στραβὸς, στραβωμένος, λοξὸς, oblique, qui est de biais, tortu.

Schiefe, f., τὸ πλάγιον, στραβάδα, ἡ λοξότης, obliquité, f.

Schiefer, m., εἶδος πέτρας μαύρης τὴν ὁποίαν σχίζουν εἰς λεπτοὺς πλάκας, ἡ ἀρδωσία, ardoise, f.; (Splitter), ἡ ἀγκίδα, κομματάκι σχισμένον ἀπὸ ξύλον ἢ κόκκαλον, éclarde; esquille, f.

Schieferblau, n., τὸ βαθὺ γαλάζιον, bleu d'ardoise.

Schieferbruch, m., τόπος ὅπου εὑρίσκουν τὴν ἀρδωσίαν, ardoisière, f.; s. Schiefer.

Schieferdach, n., σκέπη ἀπὸ πλάκας τῆς ἀρδωσίας, toit m. couvert d'ardoise; s. Schiefer.

Schieferdecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει (τὰς ἐκκλησίας, τὰ καμπαναριὰ) μὲ πλάκας ἀρδωσίας, couvreur, m.; s. Schiefer.

Schiefericht, adj. ὁποῦ εὔκολα σχίζεται εἰς λεπτὰς πλάκας, qui se fend aisément comme l'ardoise.

Schieferig, adj. τῆς ἀρδωσίας, d'ardoise; s. Schiefer.

Schiefern, sich, v. r. σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς λεπτὰς πλάκας, se séparer par feuilles, s'ecailler; (von Kno-

chen), σχίζομαι (ὡς ἵνα κόκκαλον ἀάπιον), (chir.) s'exfolier.

Schieferplatte, Schiefertafel, f., πλάκα ἀρδωσίας, table f. d'ardoise; f. Schiefer.

Schieferschwarz, n., μαῦρον τι χρῶμα, μαῦρον ἀρδωσίας, noir m. de schiste, f. Schiefer.

Schieferweiß, n., ἄσπρον τι χρῶμα, ψιμμύθιον, ἀσπράδι, blanc m. de plomb feuilleté.

Schiefmäulig, adj. στραβόστομος, qui a la bouche tortue.

Schielen, v. n. στραβοβλέπω, εἶμαι ἀλλήθωρος, être louche; nach etwas —, κυτάζω κρυφὰ διά τι, guigner qc.

Schielend, adj. ἀλλήθωρος, louche, bigle.

Schienbein, n., τὸ κόκκαλον τῆς κνήμης, (ὁποῦ εἶναι μεταξὺ τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδός), os m. de la jambe, (anat.) tibia, m.

Schiene, f., (am Rade), αἰσθρένιος σίδερος τριγύρω τοῦ τροχοῦ, bande, f.; (für Arme oder Weinbrüche), σανιδάκι λεπτὸν μὲ τὸ ὁποῖον δένουν οἱ χειρουργοὶ τὰ τζακισμένα χέρια ἢ ποδάρια, ὁ σκινδαλμός, (chir.) éclisse, attelle, f.

Schienen, v. n. (Räder), βάνω σαθρένια σιεφάνια εἰς τροχούς, garnir de bandes de fer; (einen Arm, ein Bein), δένω ἕνα τζακισμένον χέρι ἢ ποδάρι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, (βάνω τοὺς σκινδαλμούς), éclisser.

Schiennagel, m., καρφὶ διὰ τὰ αἰσθρένια σιεφάνια τῶν τροχῶν, clou m. à bande.

Schier, adv. σχεδόν, presque, à peu près.

Schierling, m., τὸ κώνειον, (φυτὸν φαρμακερόν), cigüe, f.

Schießen, v. a. et n. ῥίπτω (σαΐττειν, τουφέκι, πιστόλαν κτλ.) tirer, décharger; lancer, darder; v. n. ῥίπτομαι, ὁρμῶ, s'élancer, se jeter; (von Pflanzen), αὐξάνω, φυτρώνω, croître, pousser; (als Wasser ꝛc.), ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν (ὡς τὸ νερὸν κτλ.) jaillir (en parlant de l'eau etc.); — lassen, (als den Zügel), ἀφίνω τὸ χαλινάρι, lâcher (la bride); fig. fam. er ist in sie geschossen, αὐτὸς εἶναι ὅλο ἐρωτευμένος εἰς αὐτήν, il est épris d'amour pour elle.

Schießen, n., τὸ ῥίπτειν (τῶν τουφεκιῶν κτλ.), action f. de tirer etc.

Schießgewehr, n., τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα, arme f. à feu.

Schießgraben, m., Schießgraus, n., τάπος (ἢ ὀπαίτιον) ἄπου ῥίπτουν τουφέκια ἢ σαΐττεις διὰ γυμνασιαν ἢ διὰ παιγνίδι, jeu m. d'arquebuse, maison f. de tireurs.

Schießloch, n., τρύπα εἰς τὸν τοῖχον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν τουφέκια εἰς τὸν ἐχθρόν, canonnière, f.; (auf Schiffen), τρύπα διὰ νὰ νὸι εἰς τὸ καράβι, sabord, m.

Schießpulver, n., μπαροῦτι, poudre f. à canon.

Schießscharte, f., ἡ τρύπα τὸν τοῖχον ἢ εἰς τὰ μπατζα εἰς τὴν ὁποίαν τὰ κανόνια, embrasure, meurtrière.

Schießtasche, f., f. Jagd.

Schiff, n., τὸ καράβι, vaisseau, navire m.; (in der Kirche), τὸ καράβι τῆς ἐκκλησίας, τὸ μέρος ἀπὸ τὴν θύραν ἕως εἰς τὸν τῶν ψαλτῶν, nef (de l'église), f.; (Weberschiffchen), σαΐττα τῶν ὑφαντάδων, navette, f.

Schiffbar, adj. πλεύσιμος, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ πιγαίνουν καράβια, navigable.

Schiffbau, m., τὸ φτιάσιμον τῶν καραβιῶν, χαράσιμον, ἡ ναυπηγία, construction f. des vaisseaux, chitecture f. navale.

Schiffbaukunst, f., ἡ τέχνη τῆς κτίσιως τῶν καραβιῶν, τέχνη τῆς ναυπηγίας, chitecture f. navale.

Schiffbesen, m., σκουπόβεργα, goret, m., pée, f.

Schiffbruch, m., τὸ τζακισμα, ναυάγιον, naufrage, m.; — leiden, καραβοτζακίζομαι, frague.

Schiffbrüchig, adj. καταχισμένος, ναυαγός, fragé.

Schiffbrücke, f., γεφύρι σονγιόν ἀπὸ πλοῖα, pont m. de bateaux.

Schiffchen, n., μικρὸν πλοῖον, petit bateau, m.; ἡ σαΐττα τοῦ ὑφαντοῦ, navette (de tisserand), f.

Schiffen, v. n. ταξιδεύω, πλέω, κάνω πανιά, naviguer.

Schiffer, m., ὁ ναύτης, navigateur, marinier, m.; ὁ καραβοκύρης, maître m. d'un vaisseau.

Schifferhosen, f., βρακὶ (φαρδὺ ναύτου, chausses f. pl. à la matelote, pantalon, m.

Schifferlohn, m., ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου, batelage, naulage, m.

Schiffer, m., ὁ ναύτης, navigateur, marinier, navigateur, m.

Schiffahrt, f., τὸ πλεύσιμον, ταξίδι, ἡ ναυτιλία, navigation, f.

Schiffrecht, f., ὁ ναῦλος, fret, m.

Schiffgeräthe, n., τὰ σκεύη τοῦ καραβιοῦ, appareaux, agrès, m. pl.

Schiffknecht, m., δοῦλος εἰς καράβι, κοινὸς ναύτης, garçon m. batelier.

Schiffkord, m., f. Mastkorb.

Schiffslast, f., φόρτωμα καραβιοῦ ἀπὸ τέσσαρες χιλιάδες λίτρες, laste (poids de deux tonneaux), m.

Schiffleute, f., οἱ ναῦται, bateliers, marins, m. pl.

Schiffmühle, f., μύλος στερεώμενος εἰς ἕνα καράβι, moulin m. sur bateau.

Schiffspfund, n., ἕνα ζύγι ἀπὸ τριακόσια φούντια, schippond (poids de 300 livres), m.

Schiffreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰ καράβια, où il passe beaucoup de vaisseaux.

Schiffs-Capitain, m., καπιτάνος καραβιοῦ, ναυκλήρος, capitaine m. de vaisseau.

Schiffsflotte, f., ὁ στόλος, ἡ ἁρμάδα, flotte, f.

Schiffsladung, f., φόρτωμα καραβιοῦ, cargaison, f.

Schiffspatron, -herr, m., ὁ αὐθέντης τοῦ καραβιοῦ, καραβοκύρης, maître ou patron m. de vaisseau.

Schiffsraum, m., τὸ βαθύτερον μέρος τοῦ καραβιοῦ, ἡ κορῖνα, fond m. de cale.

Schiffsschnabel, m., τὸ σπερόνι, ἡ μύτη τοῦ καραβιοῦ, poulaine, f., éperon, m.

Schiffsspiegel, m., ἡ εἰκόνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πρύμνην τοῦ καραβιοῦ, fronton, miroir, m.

Schiffsvolk, m., οἱ ἄνθρωποι τοῦ καραβιοῦ, οἱ ναῦται, équipage, m.

Schiffswerft, n., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια, chantier, m.

Schiffszimmermann, m., ὁ τεκτων, ξυλοκόπος τοῦ καραβιοῦ, τοῦ πλοίου, maître de hache, charpentier m. de vaisseau.

Schiffzwieback, m., τὸ παξιμάδι, biscuit m. de mer.

Schiffbeere, m., τὸ καιράνι, gondron, m.

Schiffpech, m., σκωλήκι τι ὁποῦ τρυπᾷ τὰ καράβια, perceur, taret, m.

Schiffzoll, m., κομμέρκι (γομμρούκι) ἀπὸ καράβια, péage, m.

Schild, m., ἡ ἀσπίς, σκέπασμα σιδηροῦν, χαλκοῦν κτλ. ὁποῦ ἐμετεχειρίζοντο οἱ παλαιοὶ εἰς τὸν πόλεμον, bouclier, m.; (metaph.) ἡ ὑπεράσπισις, διαφύλαξις, protection, f.

Schild, n., σημεῖον πραγματευτοῦ, τεχνίτου κτλ. (ὁποῦ βάνουν εἰς τὰς θύρας τῶν ἀπιτιῶν, enseigne, f.; — einiger Insekten, τὸ σκληρὸν σῶμα μερικῶν ἐντόμων, corselet (de quelques insectes).

Schilderei, f., ἡ ζωγραφία, peinture, f., tableau, m.

Schilderhaus, n., καλύβα διὰ τὸν φύλακα, (τὸν στρατιώτην ὁποῦ ἔχει τὴν φυλακήν), guérite, f.

Schildern, v. a. περιγράφω, παρασταίνω, peindre, dépeindre, décrire.

Schildern, v. n. ἔχω τὴν φυλακήν, στέκομαι ὡς φύλαξ, faire sentinelle.

Schilderung, f., ἡ περιγραφή, παράστασις, peinture, description, f.

Schildhalter, m., ὁ ὑποστηρίζων τὴν ἀσπίδα, (λέγονται αὐτοὶ τὰ ζῶα κτλ. ὁποῦ

ζωγραφίζονται εἰς τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ ὡς κρατοῦντα αὐτὰ τὰ σημεῖα), (blason.) support, tenant, m.

Schildknapp, Schildträger, m., δοῦλος ἱππέως εὐγενοῦς εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἀσπιδοφόρος, écuyer, m.

Schildkröte, f., ἡ χελώνη, tortue, f.

Schildkrötenschale, f., Schildpadd, n., τὸ τζάφλιον τῆς χελώνης, écaille, f.

Schildlaus, f., ζωυφιόν τι ὅμοιον μὲ κόρυζαν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κρεμέζι, coccus, kermès, m.

Schildwache, f., ὁ φύλαξ, φύλακας, στρατιώτης ἀποῦ φυλάττει, (latin. Ital. βιγλάτωρας), factionnaire, m.; φυλακή, faction, sentinelle, f.; Schildwache stehen, σύκομαι ὡς φύλαξ, φυλάττω, être en faction, en sentinelle, faire sentinelle.

Schildzapfen, m., ὁ σιρομφεὺς τοῦ κανονιοῦ (χαρφὶ εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ κανόνι), (artill.) tourillon, m.

Schilf, n., τὸ καλάμι, τὰ καλάμια, roseau, m; les roseaux, pl.

Schilfmeer, n., (in der Bibel), ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα, la mer rouge.

Schilfrohr, n., s. Schilf.

Schillertaffet, m., ταφετὰς ὁποῦ φαίνεται μὲ διάφορα χρώματα ὅταν τις τὸν κυτάξῃ πλαγίως, taffetas m. changeant.

Schilling, m., τὸ σίλλιγγον, νόμισμα τι εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, schelling; escalin, m.

Schimmel, m., (Pferd), ἄσπρον ἄλογον, λευκὸς ἵππος, cheval m. blanc; (auf Brodꝛc.), ἡ μοῦχλα, moisi, m., moisissure, chancissure, f.

Schimmelig, adj. μουχλιασμένος, moisi, chanci.

Schimmeln, v. n. μουχλιάζω, moisir, chancir, se moisir, se chancir.

Schimmer, m, ἡ ψέγξις, λάμψις, lueur, splendeur, f, éclat, m.

Schimmern, v. n. φέγγω, λάμπω, γυαλίζω, ἀστράπτω, luire, reluire, briller.

Schimmern, n., τὸ ψέγξιμον, τὸ γυάλισμα, lueur, f., éclat, m.

Schimpf, m., ἡ ὕβρις, τὸ ὄνειδος, ἡ ἐντροπὴ, ἀτιμία, affront, outrage, m. injure, f. opprobre, m.

Schimpfen, v. a. ὑβρίζω, ὀνειδίζω, injurier, dire des injures.

Schimpflich, adj. ὑβριστικὸς, ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος, injurieux, outrageux; ignominieux, honteux.

Schimpfrede, f., ὑβριστικὴ ὁμιλία, discours m. injurieux.

Schimpfwort, n., ὑβριστικὸς λόγος, ὑβριστικὴ λέξις, mot injurieux, injure, f.

Schindanger, m., τόπος ὁποῦ γδέρνουν ζῶα καὶ γόνουν τὰ ψοφίμια, écorcherie, f.

Schindel, f., ὁ σχίδος; πιὸν σανιδάκι μὲ τὸ σκεπάζουν τὰ σπίτια, doau, m, échandole; (bey den Bimdärzten), πιὸν σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖ χειρουργοῦν δέρματα τζακισμένα χέρια ἢ πόδια, ὁ σκινδαλμός, éclisse, f.

Schindelbach, n., σκέπη λεπτὰ σανιδάκια, toit de bardeaux.

Schindeln, v. a. δέρνω τζακισμένον χέρι ἢ πόδι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, σκινδαλμούς), (chir.) ser.

Schinden, v. a. γδέρνω, écorcher.

Schinder, m., ὁ γδάρτης, ὁ ὁποῦ γδέρνει τὰ ζῶα, φίμια, écorcheur; ὁ τζιλάτης, (καταφρονητ.) bourreau, m.; (Quäler, Peiniger), ὁ βασανιστὴς, τύραννος, fig. écorcheur, cussionnaire, m.

Schinderey, m., ὁ τόπος ὁποῦ γδέρνουν τὰ ζῶα, écorcherie, f.; τὸ βάσανισμα, ἡ τυραννία, vexation, concussion, f.

Schinderkarren, m., ἁμάξι γδάρτου, charrette f. bourreau.

Schinderknecht, m., δοῦλος γδάρτου, (τοῦ δημίου λάτου), valet m. de bourreau.

Schindmähre, f., ἄλογον ἀχαλόν, (καλὸν νὰ γδαρθῇ), haridelle, rosse, f.

Schinken, m., τὸ χοιρομέρι, jambon, m.

Schippe, f., τὸ φτυάρι, pelle, f.

Schippen, v. n. βγάνω χῶμα κτλ. μὲ τὸ φτυάρι, travailler avec la pelle.

Schirm, m., τὸ παραπέτασμα, (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ σκεπάζει τι), paravent; écran; garde-vue, m.; (Sonnenschirm, Regenschirm) ἡ ὀμπρέλλα, ὀμπρέλλα, parasol, parapluie, m.; (Schutz), ἡ προστασία, διαφέντευσις, fig. protection, f.

Schirmdach, m., ἡ ἀνεμοσκέπη, auvent, avant-toit, m.

Schirmen, s. Beschirmen.

Schirmpalme, f., εἶδος φοινικᾶς (χουρμαδιᾶς) μὲ πλατὺ φύλλα, espèce de palmier à feuilles larges.

Schirrkammer, f., ὁ τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ζεύγιμον τῶν ἀλόγων, selherie, f.

Schirrmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ φορτωμένα ἁμάξια στρατεύματος, maître des harnais, conducteur m. des chariots de bagage.

Schlacht, f., ἡ μάχη, (μπαταλιά, ἰταλ.), bataille, f., combat, m.

Schlachtbank, f., τὸ μακελλεῖον, boucherie, f.; (μεταφ.) ἡ ἀλληνοχυσία, ὁ σκαναμός, fig. boucherie, tuerie, f. carnage, m.

Schlachten, v. n. σφάζω, σκοτώνω (ζῶα), tuer, égorger.

Schlächter, m., ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης), boucher, m.

Schlachtfeld, n., ὁ κάμπος τῆς μάχης, (τῆς μπαταλιᾶς), champ m. de bataille.

Schlachthaus, n., σπίτι ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα, τὸ μακελλεῖον, tuerie, f.

Schlachtmesser, n., μαχαίρι τοῦ μακελλάρου, (τοῦ χασαπη), couteau m. de boucher.

Schlachtopfer, n., τὰ ἄτιμα ζῶον διορισμένον εἰς θυσίαν, victime, f.

Schlachtordnung, f., ἡ τάξις τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν μάχην, ordre m. de bataille.

Schlachtschwert, n., μεγάλον καὶ βαρὺ σπαθὶ, (ὁποῦ ἐμεταχειρίζοντο εἰς τὴν μάχην εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν), espadon, m.

Schlachtvieh, n., ζῶα διορισμένα νὰ σφαχθοῦν, bêtes f. pl. de boucherie.

Schlacke, f., ἡ σκουριὰ (ἀπὸ τὸ πυρωμένον σίδηρον ὅταν σφυροκοπεῖται), scorie, écume, crasse, f.

Schlackig, adj. ὁποῦ ἔχει σκουριαῖς, qui a de la scorie; (naß, kothig), λασπώδης, βρεμμένος, fangeux, mouillé, humide.

Schlackwurst, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιπαμένα κρέατα, saucisson, m., andouille, f.

Schlaf, m., ὁ ὕπνος, sommeil, m.

Schläfe, n. pl., τὰ μπλάγγα, ὁ κρόταφος, les tempes, f. pl.

Schlafen, v. n. κοιμῶμαι, dormir; coucher.

Schlafen, n., τὸ κοιμᾶσθαι, ὁ ὕπνος, le sommeil (l'action de dormir).

Schläfer, m., ὁ ὑπνιάρης, dormeur, m.; die Ferin, ἡ ὑπνιάρησσα, dormeuse, f.

Schläfern, v. i. es schläfert mich, νυστάζω, j'ai sommeil.

Schlaff, adj. ἀπολυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι τεντωμένος, lâche, relâché; — ἀδύνατος, ἀδύναμος, ἀχαμνὸς, flasque, faible.

Schlaffheit, f, τὸ ἀπολυμένον, τὸ μὴ τεντωμένον, relâchement, m.; — ἡ ἀδυναμία, faiblesse, f.

Schlafgeld, n., πληρωμὴ διὰ τὸ γονάκι εἰς μίαν νύκτα, gîte, m.

Schlafgemach, Schlafzimmer, n., Schlafkammer, f., ἡ κοιτών, ὁ ὀνδὰς ὅπου κοιμοῦνται, chambre f. à coucher.

Schlafgesell, Schlafkamerad, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται μαζὶ μέ τινα, ὁ συγκοιμητὴς, compagnon de lit, coucheur, m.

Schlafkrankheit, f., s. Schlafsucht.

Schlaflos, adj. ἄϋπνος, privé de sommeil, sans dormir.

Schlaflosigkeit, f., ἡ ἀϋπνία, insomnie, f.

Schlafmütze, f., τὸ κυκετρινὸν καπάκι, bonnet m. de nuit; (von Wollen), ὁ ὑπνιάρης,

ὀκνηρὸς, ἀμελὴς, *fig.* lendore, *m.* et *f.*

Schlafpelz, *m.*, νυκτερινὸν φόρεμα μὲ γοῦναν, robe *f.* de chambre fourrée.

Schlafrad, *m.*, «rade, *f.*, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κοιμᾶται τὸν χειμῶνα, loir, *m.*

Schläfrig, Schläferig, *adj.* ὁποῦ νυστάζει, assoupi; *fig.* ἀργὸς, ἀμελὴς, ὀκνηρὸς, lent, négligent, paresseux; schläfrig ſeyn, νυστάζω, avoir sommeil.

Schläfrigkeit, Schläferigkeit, *f.*, ἡ νύστα̈ξις, τὸ νύσταγμα, assoupissement, *m.*; — ἡ ἀμέλεια, ὀκνηρία, lenteur, indolence, *f.*

Schlafrock, *m.*, νυκτερινὸν φόρεμα, ἀπιτικὸν φόρεμα, robe *f.* de chambre.

Schlafſtelle, *f.*, τόπος ὅπου κοιμᾶται τις, couche, *f.*, gîte, *m.*

Schlafſucht, *f.*, ἡ λήθαργία, τὸ ἀποκάρωμα, léthargie, *f.*

Schlaftrank, *m*, ποτὸν ὑπνοφόρον, ὑπνωτικὸν, potion *f.* somnifère.

Schlaftrunk, *m.*, ποτῆρι κρασὶ, πρὶν κτλ. πρὸ τοῦ ὕπνου, coup *m.* qu'on boit avant de se coucher.

Schlaftrunken, *adj.* ὁποῦ νυστάζει πολὺ, μισοκοιμωμένος, assoupi, accablé de sommeil.

Schlafwandler, *ſ.* Nachtwandler.

Schlafzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ ὕπνου, temps *m.* de dormir.

Schlafzimmer, *n.*, *ſ.* Schlafgemach.

Schlag, *m.*, τὸ κτύπημα, coup, *m.*; — eines Pferdes, κλάτζημα (τοῦ ἀλόγου), ruade (d'un cheval); — des Pulſes, σφυγμὸς, battement (du pouls), *m.*; (einer Mühle), τὸ τύπωμα, ὁ τύπος (μᾶς μονέδας), coin (d'une monnaie), *m*, empreinte, *f.*; (Kutſchenſchlag), ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ, portière, *f.*; (der Nachtigall, Wachtel ꝛc.), τὸ κηλάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ, τοῦ ὀρτυκιοῦ κτλ., le chant du rossignol, de la caille etc.; (Art, Gattung), τὸ εἶδος, γένος, espèce, race, sorte, *f.*; (Schlagfluß), ἡ ἀποπληξία, apoplexie, *f.*; Schläge (Prügel), κτυπήματα, ξυλιαῖς, coups, coups *pl.* de bâton.

Schlagader, *f.*, *ſ.* Pulsader.

Schlagbalſam, *m.*, βάλσαμον διὰ τὴν ἀποπληξίαν, baume *m.* anti-apoplectique.

Schlagbaum, *m.*, μοχλὸς σηκωτὸς (μάλιστα κοντὰ εἰς τὴν πόρταν τῆς πόλεως), barrière, *f.*

Schlagbrücke, *f.*, *ſ.* Zugbrücke.

Schlage, *ſ.* Schlag.

Schlägefaul, *adj.* ὀκνηρότατος, ἀναίσθητος εἰς ξυλιαῖς, ὁποῦ δὲν διορθώνεται μὲ ξυλιαῖς, endurci aux coups.

Schlägel, *m.*, ὁ κάμανος, σφυρὶ ξύλινον, maillet, battoir, *m.*; (bey geſchlachtetem Vieh), τὸ μηρὶ σφαγμένου ζώου, cuisse, *f.*

Schlagen, *v. a.* κτυπῶ, frapper, battre; Geld —, κόβω νόμισμα (μονέδαν), monnaie; Holz ſchlagen, πτω δένδρα, abattre des arbres; die Trommel —, κτυπῶ τὸ τύμπανον, battre le tambour; den Feind —, κτυπῶ, νικῶ τὸν ἐχθρὸν, battre, vaincre, défaire, nemi; einem eine Ader —, φλεβοτομῶ τινὰ, saigner; etwas in Papier, in ein Buch —, τυλίγω εἰς χαρτὶ, εἰς ἕνα μανδύλι, περνῶ μὲ χαρτὶ, μὲ ἕνα μανδύλι, envelopper qc. du papier, dans un mouchoir; die Arme in einander —, σταυρώνω τὰ χέρια, croiser les bras; *fig.* ſein Geld in die Waare —, βάλω τὰ χρήματά του εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ὑφάσματος, διὰ τὰ ἔξοδα, ἀκριβώτερα, se prévaloir de ses frais sur les marchandises; die Zinſen zum Capital —, προσθέτω τὸ δίνημα εἰς τὸ κεφάλαιον, joindre les intérêts aux principal; ſein Geld in den Wind —, ἀμελῶ, ψηφῶ, ἀλησμονῶ, πάω (qc.), ne pas faire cas de qc., se soucier (de qc.); ſich etwas aus dem Sinne —, ἐβγάζω τι ἀπὸ τὸ μυαλό μου, δὲν στοχάζομαι πλιὰ, δὲν διαβάζομαι πλιὰ, chasser qc. de son esprit, *v. n.* πέφτω, ὀρμῶ, tomber (zu), das Herz ſchlägt, ἡ καρδία κτυπᾷ, le coeur bat, palpite; die Stunde ſchlägt, πιᾶ ἡ ὥρα, l'heure sonne; (von der Nachtigall ꝛc.), κηλαδῶ (ὡς τὸ ἀηδόνι κτλ.), chanter; aus der Art —, χειρότερομαι τοῦ γένους, γίνομαι χειρότερος, dégénérer; ſich —, κτυπιοῦμαι, se battre; μάχομαι, combattre; μονομαχῶ, se battre en duel; zu einem —, στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινός, embrasser le parti de q.; ſich rechts, links —, γυρίζω εἰς τὴν δεξιὰν, εἰς τὴν ἀριστερὰν, prendre à droite, à gauche.

Schlagen, *n.*, τὰ κτύπημα (τὸ κτυπᾶν), action *f.* de frapper etc.; τὸ κηλάδημα (τοῦ ἀηδονιοῦ κτλ.), chant *m.* du rossignol etc.; *ſ.* Schlag, n. a.; — eines Pferdes, κλάτζημα, ruade, *f.*

Schlager, *m.*, ὁ φιλόμαχος, heureur, ferrailleur, *m.*

Schlägerey, *f.*, τὸ μάλωμα, ὁ καυγᾶς, ὅταν κτυπιοῦνται ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, bataille, mêlée, *f.*

Schlagſchatz, *m.*, (Schlägelſchatz), ὅ,τι ὁποιον διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ κοπιάτος τῆς μονέδας, seigneuriage, rendage, *m.*; δουλειὰν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λήθου, brassage, *m.*

Schlagſtab, *m.*, βεντζὶ διὰ κανὲν ἰσχυρὸν κτλ., baril (à sucre etc.), *m.*

Schlagfluß, *m.*, ὁ ἀποπληξία, apoplexie, *f.*

Schlagholz, *n.*, δένδρα διορισμένα νὰ κοποῦν, bois *m.* taillis.

Schlagloth, *n.*, ἡ κάλλα διὰ μέταλλα, χρυσόκολλα, soudure *f.* forte, paillon *m.* de soudure.

Schlagregen, *m.*, δαγδαῖα βροχὴ, ondée, lavasse, *f.*; *ſ.* Platzregen.

Schlagſchatten, *m.*, (in der Mahlerey), ὁ ἰσκιος, ἡ παράστασις τοῦ ἰσχίου εἰς τὴν ζωγραφιὰν, ombrage, *m.*

Schlagſchatz, *ſ.* Schlägelſchatz.

Schlagtaube, *f.*, περιστέρι εἰς περιστερῶνα, pigeon *m.* de volière.

Schlaguhr, Schlageuhr, *m.*, ὡρολόγιον ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις, horloge *f.* sonnante.

Schlagwerk, Schlagewerk, *n.*, οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις, sonnerie, *f.*

Schlagwaſſer, *n.*, αὔγυρικον νερὸν, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς λειποθυμίας κτλ., eau *f.* anti-apoplectique.

Schlamm, *m.*, ἡ λάσπη, λαύνη, limon, *m.*, bourbe, vase, *f.*

Schlammbeiſſer, -beißer, *m.*, ὁ κωβιὸς, γωβιὸς, (ψάρι), loche *f.* d'étang (poisson).

Schlämmen, *v. n.* ἐβγάζω τὴν λούνην ἀπὸ μίαν λίμνην, débourber, curer.

Schlämmen, Schlemmen, *v. n.* λαιμαργῶ, κοιλιοδουλῶ, crapuler, goinfrer.

Schlämmer, Schlemmer, *m.*, ὁ λαίμαργος, κοιλιόδουλος, débauché, goinfre, *m.*

Schlämmerey, Schlemmerey, *f.*, ἡ λαιμαργία, κοιλιοδουλεία, crapule, goinfrerie, débauche, *f.*

Schlammig, *adj.* λασπώδης, λουνώδης, limonneux, vaseux, bourbeux.

Schlampampen, *vulg.* *ſ.* Schlämmen, Schlemmen.

Schlampe, *f.*, *pop.* ἄπαστρη γυναῖκα, βρομερὰ, βυσσινὴ, μουρδάρησσα, salope, gaupe, *f.*

Schlampen, *v. n. pop.* εἶμαι ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης, être salope.

Schlange, *f.*, τὸ ὀφίδιον, ἰρίδι, serpent, *m.*, couleuvre, *f.*

Schlängeln, ſich, κινοῦμαι ὑφιδωτὰ, σύρνομαι ὡσὰν ἰρίδι, serpenter.

Schlangenbiß, Schlangenſtich, *m*, τὸ ὀφιδοδάγκασμα, morsure *f.* d'un serpent.

Schlangenförmig, *adj.* ὀφιδοειδὴς, ὀφιδωτὸς, en forme de serpent, en serpentant.

Schlangenhaar, *n.*, ὀφίδια ἀντὶς διὰ μαλλιὰ (ὡς αἱ Ἐριννύες), chevelure *f.* de serpents (celle des Furies).

Schlangenhaut, *f.*, Schlangenbalg, *m.*, τὸ ὀφιδόδερμα, peau, dépouille *f.* de serpent.

Schlangenholz, *n.*, τὸ ὀφιδόξυλον, bois *m.* de couleuvre.

Schlangenkopf, *m.*, κεφάλι ὀφιδιοῦ, tête *f.* de serpent.

Schlangenlinie, *f.*, ὀφιδοειδὴ γραμμὴ, ligne *f.* sinueuse.

Schlangenſpringe, Schlangenſprize, *f.*, συρίγγα (διὰ πυρκαϊαν) μὲ μακρὺν καὶ στενὸν στόμον, serpent (pour les incendies), *m.*

Schlangenſtein, *m.*, ὁ ὀφίτης,

εἶδος μαρμάρου, marbre m. ophite.

Schlangenträger, Schlangenmann, m., (Sternbild), ὁ ὀφιοῦχος, (συνάστριασις), (astron.) serpentaire, f.

Schlangenwurz, f., ἡ ὀφιόῤῥιζα, (φυτόν τι), scorzonère (plante), f.

Schlangenzunge, f., γλῶσσα ὀφιδίου, — ὀφιόγλωσσον, χόρτον), langue f. de serpent.

Schlank, adj. τανὸς καὶ λεπτός, délié, grêle, menu.

Schlapp, s. Schlaff.

Schlappe, f., fam. ἡ ἧττα, σκοτωμὸς πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην, échec, m., défaite; μεγάλη ζημία, grande perte, f.

Schlappen, v. a. γλείφω, laper.

Schlappen, v. n. κρέμομαι ἄτακτα (ὡς φορέματα), pendiller (nonchalamment).

Schlaraffe, m., fam. ἀμελὴς ἄνθρωπος, ἄργὸς, (τεμπέλης), cagnard, fainéant, m.

Schlaraffengesicht, n., fam. ἰσχνὸν πρόσωπον, (ἄσχημη μοῦρη), visage m. de contrebande.

Schlaraffenland, n., ἡ Οὐτοπία, τόπος μυθικὸς, παράδεισος τῶν ἀχηρῶν, pays m. de cocagne, Utopie, f.

Schlarfen, v. n. περιπατῶ σύροντας τὰ ποδάρι κατὰ γῆς, marcher en traînant les pieds.

Schlau, adj. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, fin, rusé, adroit.

Schlauch, m., ὁ ἀσκὸς, τὸ ἀσκί, outre, f.

Schlaudern, v. n. fam. εἶμαι πολλὰ ἀμελὴς, être fort négligent.

Schlauheit, f., ἡ πανουργία, πονηρία, ruse, finesse, f.

Schlaukopf, m., ἕνας πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, fin matois, m.

Schlecht, adj. (nicht gut), ἀχαμνὸς, ἄχρειος, mauvais; bas, vil; (einfach), ἁπλὸς, ἀστόλιστος, ἀτέχνευτος, simple, sans ornement.

Schlechterdings, adv. χωρὶς ἄλλο, ἐξόπαντος, absolument; déterminément.

Schlechtweg, adv. ἁπλῶς, χωρὶς πολυλογίαν, sans façon, simplement.

Schlecken, m., ὁ λαίμαργος ὁποῦ ἀγαπᾶ τὰ νόστιμα φαγητὰ, friand, m.

Schleckerei, f., ἡ λαιμαργία, friandise, f.

Schleckerhaft, adj. λαίμαργος, friand (adj.).

Schlecken, v. n. εἶμαι λαίμαργος, être friand.

Schlehe, f., τὸ ἀγριοδαμάσκηνον, prunelle, f.

Schlehenbaum, Schlehendorn, m., ἡ ἀγριοδαμασκηνιά, prunellier, m.

Schlehenwein, m., σίκερα ἀπὸ ἀγριοδαμάσκηνα, vin m. de prunelles.

Schleichen, v. n. περιπατῶ σιγὰ καὶ ἀργὰ, marcher doucement; sich —, ἐμβαίνω σιγὰ (χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ), entrer doucement, se glisser.

Schleichendes Fieber, n., ἡ βραδεῖα θέρμη, fièvre lente.

Schleicher, m., ὁ ὑποκρινόμενος φιλίαν, κρυφὸς πανοῦργος, chatemite, f., sournois, m.

Schleichhandel, m., τὸ κρυφὸν ἐμβασμα ἐμπορευμάτων, contrebande, f.

Schleichhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει κρυφίως ἐμπορευμένα πράγματα, contrebandier, m.

Schleichweg, m., κρυφὸς δρόμος, chemin m. détourné, (metaph.) κρυφὸν μέσον, voie f. indirecte.

Schleifbank, f., τὸ σκαμνὶ τοῦ ἀκονιστοῦ μαζὶ μὲ τὰ ἀκόντα διά, τὸ ἀκόνισμα, banc m. à émoudre.

Schleife, f., ἡ θηλειὰ, nœud (de ruban), nœud m. coulant; (Hutschleife), θηλὴ φοῦντα ἀποῦ βάνουν μὲ καπέλο, ganse; cocarde, f. (Waaren zu schleifen), σάνιας μὲ τὴν ὁποίαν σύρουν μίζουν πρᾶγμα, traîneau, m.

Schleifen, v. a. (part. geschliffen), ἀκονῶ, émoudre, aiguiser, affiler; — γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν, polir (le verre).

Schleifer, m., ὁ ἀκονιστὴς, émouleur, m.; τὸ σύρτον (εἰς τὴν μουσικὴν) καὶ βῆμα αὐτοῦ (εἰς τὸν χορὸν), (mus. et danse) coulé, m.

Schleifkanne, f., μεγάλον ἀγγεῖον διὰ πίβαν, τὸ ἐμπρίκι, broc, m.

Schleifmühle, f., μύλος ὁποῦ ἀκονᾷ, (εἰς τὸν ὁποῖον τὸ νερὸν γυρίζει τὰ μεγάλα κόσκινα), moulin m. à émoudre.

Schleifsel, n., Schleifspäne, f., τὰ ἀκονίσματα, τὰ ἀποτρίμματα ὁποῦ πίπτουν ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα ὁποῦ ἀκονοῦν, ferraille à émoudre.

Schleifstein, m., τὸ ἀκόνι, queux.

Schleifzeug, m., καλὸ μὲ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ ἀκόνι, anget, m.

Schleifweg, s. Schleichweg.

Schleife, f., ὁ ψάλλων, ἡ τζίγκα, (μικρὸν ψάρι), tanche (poisson), f.

Schleim, m., τὸ φλέγμα, flegme, m., pituite, glaire, f.

Schleimartig, adj. φλεγματώδης, φλεγματικὸς, φλεγματωδὴς ὕλη, φλεγματικὸν βάλσαμον, glande f. pituitaire ou muqueuse.

Schleimen, v. n. κάμνει, ἐβγάζει φλέγμα, cracher du flegme, de la pituite; v. a. καθαρίζω, παστρεύω ἀπὸ τὸ φλέγμα, ôter le flegme.

Schleimig, adj. φλεγματώδης, pituiteux, glaireux.

Schleife, f., κομμάτι ξύλον λεπτὸν σχισμένον, copeau, m., éclisse, f.

Schleifen, v. a. σχίζω (ξύλα εἰς λεπτὰ κομμάτια), fendre en long (le bois); Federn —, σχίζω πτερὰ (διὰ τὰ προσκέφαλα), ébarber des plumes.

Schlemmen, Schlemmer, s. Schlämmen, Schlämmer.

Schlender, m., φόρεμα γυναικεῖον ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, φόρεμα μὲ μεγάλην οὐρὰν, robe f. traînante.

Schlendergang, m., ἀργὸν καὶ ἀμελὲς περιπάτημα, allure f. d'un homme négligent.

Schlendern, v. n. περιπατῶ ἀργὰ καὶ ἀμελῶς, marcher à pas lents.

Schlenkerian, Schlendergang, m., παλαιὰ καὶ ἀχαμνὴ συνήθεια, trantran, m., routine, f.

Schlenkern, v. a. τινάζω (τὸ χέρι ἢ τὸ ποδάρι), secouer, remuer, brandiller (les jambes); ῥίπτω, ῥίχνω, lancer.

Schleppe, f., οὐρὰ εἰς (γυναικεῖον) φόρεμα, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, queue f. (d'une robe traînante).

Schleppen, v. n. σύρνω, τραβῶ κατὰ γῆς, traîner; sich —, σύρνομαι μὲ κόπον, se traîner (avec peine); sich mit einer Krankheit —, πάσχω παλὺν καιρὸν ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστιάν, δὲν ἠμπορῶ νὰ γλυτώσω ἀπὸ αὐτὴν, être incommodé depuis longtemps d'une maladie.

Schleppenträger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾷ τὴν οὐρὰν τοῦ φορέματος μιᾶς βασιλίσσης κτλ., portequeue, m.

Schlepplieb, n., φόρεμα (γυναικεῖον) μὲ οὐρὰν, φόρεμα ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, robe f. traînante.

Schleppneß, n., δίκτυον ὁποῦ σύρνουν κατὰ τὸ μάκρος τοῦ ποταμοῦ, traîneau (pour la pêche), m.

Schleppsack, n., σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἕνα καράβι σύρνει κατόπιν του ἕνα ἄλλο, traîne, haussière, f.

Schleuder, m., ἡ σφενδόνη, fronde, f.

Schleuderer, m., ὁ σφενδονιστὴς, frondeur, m.; (von Kaufleuten), πραγματιστὴς ὁποῦ πωλεῖ τὰ πράγματα εὐθὺς μὲ ζημίαν, μόνον διὰ νὰ λάβῃ ἄσπρα, fig. gâte-métier, m.

Schleudern, v. n. σφενδονίζω, fronder; ῥίπτω, jeter, lancer; v. n. (mit den Waaren), πωλῶ μὲ ζημίαν μόνον νὰ λάβω ἄσπρα, mévendre, faire le gâte-métier; (mit der Arbeit), κάμνω τὴν δουλειὰν μου ὀλιγώρως καὶ ὁμίλως, travailler à dépêche-compagnon, bousiller.

Schleunig, adj. ταχὺς, ὀλιγώρως, prompt, subit, soudain.

Schleuse, *f.*, ὁ *κατωφλάκτης, περίφραγμα ποταμοῦ ὁπου ἀνοίγεται καὶ σφαλίζεται*, écluse, *f.*; *ὑπογήϊνος νεροχύτης*, cloaque, *f.*

Schleusenmeister, *m.*, ὁ *ἐπισπάτης εἰς τοὺς κατωφλάκτας*, garde-écluse, *m.*, *f.* Schleuse.

Schlever, *m.*, τὸ *κάλυμμα (τοῦ προσώπου διὰ γυναῖκας, τουρκ. ὁ μαχραμάς)*, voile, *m.*

Schlevern, *f.* Verschlevern.

Schlich, *m.*, Schlichte, *f.*, (bey den Webern), ἡ *κόλλα τῶν ὑφαντάδων*, (tisser.) chas, *m.*

Schlich, *m.*, (im Bergbau), *μεταλλεῖα (τουρκ. μαϊσμία) συντριμμένα ἀναχαιωμένα μὲ νερόν*, (mine) schlich, *m.*

Schliche, *m. pl. κρυφὰ περιπατήματα, κρυφοὶ δρόμοι*, détours, chemins *m. pl.* secrets; (*μεταφ.*) *μηχανεύματα, πανουργίαις, διαβολιαῖς*, menées, intrigues, *f. pl.*

Schlicht, *adj. ἴσιος, ἁπλός, ἀέχνευτος*, uni, lisse, sans ornements; *fig.* der schlichte Menschenverstand, ὁ *φυσικὸς (καὶ καλὸς) νοῦς τοῦ ἀνθρώπου*, le sens commun.

Schichte, *f.*, (der Schlich), ἡ *κόλλα τῶν ὑφαντάδων*, (tisser.) chas, *m.*

Schlichten, *v. a. ἰσιώνω, ἰσάζω, κάμνω ἴσιον, καθομαλίζω*, unir, égaler, lisser; *διατάσσω*, arranger; (einen Streit), *τελειώνω μίαν λογοτριβὴν, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν*, accommoder, terminer, vider un different.

Schlichthobel, *m.*, *ῥουκάνι (μὲ τὸ ὁποῖον ἰσιώνουν)*, varlope, *f.*

Schlichtung, *f.*, ὁ *ἰσασμός*, action *f.* d'unir etc.; ἡ *τελείωσις μιᾶς λογοτριβῆς, ἡ ξαναφιλίωσις*, accommodement, *m.*

Schlick, *m.*, *λάσπη χονδρὴ καὶ γλίσχρη*, limon *m.* très-épais et tenace.

Schliefen, *v. n. γλιστρῶ, σύρνομαι κατὰ γῆς γλιστρώντας (ὡς ὀφίδια, γαντζερίζαις κτλ.)*, se glisser, se fourrer dans...

Schliefig, *adj.* (vom Brod), *λειψός, ὅταν τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ ψημένον*), pâteux; (vom Käse), *ἁπαλὸν καὶ παχὺς (λέγεται διὰ τὸ τυρί)*, mou et gras.

Schließen, *v. a. κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω*, fermer, clorre; (in Ketten), *βάνω εἰς σίδηρα, σιδηροδένω*, enchaîner; (enden), *τελειώνω*, finir, terminer; (einen Vertrag, Frieden), *κλείω, ἀποφασίζω μίαν συμφωνίαν, εἰρήνην*, conclure (un traité, une paix); *v. n. σφαλῶ, κλείω*, fermer, joindre; (zu Pferde), *σφίγγω (τὸ ἄλογον) καλὰ μὲ τὰ γόνατα*, serrer le cheval; (einen Schluß ziehen), *συμπεραίνω, συλλογίζομαι*, conclure, inférer, juger; sich —, *τελειώνω*, se terminer, finir.

Schließer, *m.*, ὁ *φυλακάτορας ὁποῦ σφαλίζει τὴν φυλακήν*, geolier, *m.*

Schließgeld, *m.*, *ἄσπρα δοσμένα εἰς τὸν φυλακάτορα ἀπὸ τὸν φυλακωμένον διὰ τὸν ἀφίσῃ ἐλεύθερον*, congé, *m.*

Schließlich, *adv. εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων*, finalement, enfin.

Schließnagel, *m.*, τὸ *καρφὶ ποῦ συνδένει τοὺς ἐμπρὸς σιδηροὺς τροχοὺς μὲ τὸν ἄξι*, cheville *f.* ouvrière.

Schließung, *f.*, τὸ *κλείσιμο, ἀφάλισμα*, action *f.* de fermer etc., *f.* Schließen.

Schlimm, *adv. κακός*, mauvais, méchant; *adv. κακὰ, ἀχαμνὰ*, mal; es ist mir schlimm (übel) *ἔχω ἀνησυχίαν, μοῦ φαίνεται νὰ ξεράσω*, j'ai mal au coeur.

Schlingbaum, *m.*, ἡ *κλήματα, (δένδρον)*, vigne, *f.*

Schlinge, *f.*, ἡ *θηλειὰ τοῦ χιονιοῦ*, lacet, lacs, *m.*; (figürl.) ἡ *παγίδα, ἐπιβουλή*, *fig.* piége, *m.*

Schlingel, *m.*, ὁ *ἀχρεῖος, ἀνάνδρος, χονδροειδέστατος*, maroufle, rustre, *m.*

Schlingelep, *f.*, *χονδροειδέστατον φέρσιμον*, grossièreté, *f.*

Schlingelhaft, *adv. ἀπολίτικους, χονδροειδέστατα*, en rustre, grossier.

Schlingen (schlucken), *v. n. καταπίνω*, avaler.

Schlingen, (winden), *v. n. τυλίγω, περιτυλίγω, περιπλέκω*, entrelacer, entortiller.

Schlingpflanze, *f.*, *κάθε φυτὸν ποῦ περιτυλίγεται τριγύρου τῶν δένδρων*, toute plante *f.* qui s'entortille autour d'un arbre.

Schlitten, *f.*, ἡ *σάνια (ἁμάξι μὲ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τόπον τῶν τροχῶν ὁποῦ σύρνεται ἐπάνω εἰς τὸν πάγον*), εἰς *τὰ χιόνια*), traineau, *m.*

Schlittenbahn, *f.*, *δρόμος καλὸς διὰ σάνιαις*, chemin *m.* propre à aller en traineau, *f.* Schlitten.

Schlittenbaum, *m.*, Schlittenbäume, (*pl.*) *τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τὰ ὁποῖα στέκεται ἡ σάνια*, arbre *m.* du traineau, *f.* Schlitten.

Schlittenfahrt, *f.*, *σεργιάνι μὲ σανιαις*, course de traineaux, partie *f.* en traineaux.

Schlittenkufe, *f.*, *f.* Schlittenbaum.

Schlittschuh, *m.*, *εἶδος σιδηροῦν σανδαλιῶν μὲ τὰ ὁποῖα γλιστροῦν τις ὀγληγορώτατα ἐπάνω εἰς τὸν πάγον*, patin, *m.*; Schlittschuh laufen, laufen, *τρέχω ἢ γλιστρῶ εἰς τὸν πάγον μὲ ἐκεῖνα τὰ σιδηρένια σανδάλια*, patiner.

Schlitz, *m.*, ἡ *σχισμάδα*, taillade, fente, *f.*

Schlitzen, *v. a. σχίζω (τὸν κονδύλι, ἕνα καλάμι κτλ.)*, tailler, fendre.

Schloß, *n.*, (zum Schließen), ἡ *κλειδωνιά, κλειδαριὰ, τὸ κλείτρον*, serrure, *f.*; (Gebäude), *τὸ παλάτιον*, château, palais, *m.*; *τὸ φρούριον, καστέλι*, fort, *m.* forteresse, *f.*; (Glinteschloß), ἡ *πλάκα μὲ τὸν λύκον καὶ τὸ τζακμάκι τοῦ τουφεκιοῦ*, ὁ *ταπανιτὰς*, platine, *f.*, ressort *m.* (d'une arme à feu).

Schloße, *f.*, *μικρὸν χαλάζι*, grêle, *f.*, grêlon, *m.*

Schloßen, *v. i. χαλαζώνει*, grêler.

Schloßenwetter, *n.*, *βροχὴ μὲ χαλάζι*, orage *m.* mêlé de grêle.

Schlosser, (Schlösser), *m.*, ὁ *κλειδαρᾶς, κλειδοποιός*, serrurier, *m.*

Schloßgarten, *m.*, *κῆπος ἑνὸς παλατίου*, jardin, *m.* du château.

Schloßhof, *m.*, *αὐλὴ εἰς παλάτιον*, cour *f.* du château.

Schloßnagel, *f.* Schließnagel.

Schloßriegel, *m.*, ὁ *σύρτης τῆς κλειδαριᾶς, pêne, m.*

Schloßthurm, *m.*, *πύργος*, (*τουρκ.*) *εἰς παλάτιον ἢ εἰς φρούριον*, tour *f.* du château.

Schlot, *m.*, ὁ *καπνοδόχος (τὸ σωλήνι)*, tuyau *m.* de cheminée.

Schlotfeger, *m.*, *f.* Schornsteinfeger.

Schlotterig, *adj. ἁπαλὸν κουνιέται, ὁποῦ δὲν εἶναι στερεόν*, branlant, lâche; *ἁπαστος, ἀμελὴς (εἰς τὰ φορέματά του)*, négligent et sale.

Schlottermilch, *f.*, τὸ *πηχτὸ γάλακτος*, lait *m.* caillé et écrémé.

Schlottern, *v. n. κουνοῦμαι, κλονίζω, τρέμω*, branler, pendiller.

Schlucht, *f.*, *f.* Schluft.

Schluchzen, *v. n. κλαίω σφοδρὰ, κλαίω μὲ διακεκομμένην φωνὴν, κόπτεται ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ κλάυσιμον*, (*ἀναλυκτουνκιάζω*), sangloter.

Schluchzen, *n.*, τὸ *σφυρόκρυο κλάυσιμον*, les sanglots, *m. pl.*

Schluchzen, *m.*, *f.* Schlucken.

Schluck, *m.*, *μία ῥουφήτα*, gorgée, *f.*, coup, trait, *m.*

Schlucken, *m.*, ὁ *λύγξ, λύξιγγας*, *λουξιγγας*, hoquet, *m.*

Schlucken, *v. n. et n. καταπίνω*, avaler.

Schlucker, *m.*, ein armer —, *ἕνας δυστυχὴς, καϊμένος*, un pauvre diable, *m.*

Schluft, *f.*, *στενὸς δρόμος μέσα εἰς τὰ βουνὰ, βαθουλὸς δρόμος, λάκκος*, défilé, *m.* fondrière, *f.*

Schlummer, *m.*, *ἐλαφρὸς ὕπνος, γλυκὺς ὕπνος*, sommeil *m.* léger.

Schlummern, *v. n. κοιμοῦμαι ἐλαφρὰ, κοιμοῦμαι γλυκά*, sommeiller.

Schlumpe, *f.*, *adj. ἁπαστος*,

λερωμένη γυναῖκα. μυρδάρησα, salope, gaupe, f.

Schlumpig, adj. vulg. ἄπασις, λερωμένος, ἀμελὴς (εἰς τὴν φορεσίαν), salope.

Schlund, m., ὁ λάρυγξ, λάρυγγας, φάρυγξ, gosier, (Feuerschlund), στόμα τοῦ κανονιοῦ, τὸ κανόνι, canon, m. pièce d'artillerie; (Höhle, Abgrund), τὸ βάραθρον, βόθρον, ἡ ἄβυσσος, gouffre, abîme, m.

Schlüpfen, Schlupfen, v. n. γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, glisser, se glisser, se couler.

Schlupfloch, n., ἡ κρυψάνα, κρύπτρα, trou, recoin, m., cachette, f.

Schlüpfrig, adj. γλιστερός, glissant; (metaph.) κινδυνώδης, épineux, dangereux; ἀσελγής, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς ἀσέλγειαν, ὁποῦ ἀνάπτει τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, obscène.

Schlüpfrigkeit, f., τὸ γλιστερόν, qualité f. de ce qui est glissant; τὸ κινδυνῶδες, l'épineux, m.; ἡ ἀσέλγεια, obscénité, f.

Schlupfwespe, f., εἶδος σφῆκας ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις, ichneumon (insecte), m.

Schlupfwinkel, m., κρυπτὸς τόπος, ἡ κρύπτρα, κρυψάνα, cachette, f.; repaire, m.

Schlurfen, Schlürfen, v. a. et n. ῥοφῶ, ῥουφῶ, humer.

Schluß, m., (Ende), τὸ τέλος, ἡ τελείωσις, conclusion, f.

lia, m.; (Folgerung), τὸ συμπέρασμα, ὁ συλλογισμός, conclusion, conséquence, f.; syllogisme, m.; (Beschluß), ἡ ἀπόφασις, arrêté, décret, m.; (im Reiten), τὸ σφίξιμον, tenue (à cheval), f.; einen guten Schluß haben, σφίγγω καλὰ τὸ ἄλογον μὲ τὰ γόνατα, serrer bien le cheval.

Schlüssel, m., τὸ κλειδί, clef (prop. et fig.) f.

Schlüsselbart, m., τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ, panneton, m.

Schlüsselbein, n., τὸ κατακλεῖδες (κόκκαλον ὁποῦ συνδένει τὸ στέρνον μὲ ταῖς πλάταις), (anat.) clavicule, f.

Schlüsselblech, Schlüsselschild, n., πλάκα εἰς τὴν κλειδωνιὰν τῆς θύρας, platine (de serrure), f.

Schlüsselblume, f., μικρόν τι λουλοῦδι εἰς τὰ λιβάδια, primevère, f.

Schlüsselbüchse, f., κλειδὶ βαθουλὸν ὁποῦ γεμίζουν μὲ μπαρούτι καὶ τὸ ἀνάπτουν, clef f. à tirer.

Schlüsselbund, n., δεμάτι ἀπὸ κλειδιὰ συνδεδεμένα, trousseau m. de clefs.

Schlüsselgeld, n., χάρισμα ὁποῦ δίδει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγόρασεν ἕνα ὁσπίτιον εἰς τὴν νοικοκυρὰ ἀφ' οὗ περιλάβῃ τὸ κλειδὶ τοῦ ὁσπιτιοῦ, épingles, f. pl.

Schlüsselloch, n., ἡ τρύπα τῆς κλειδαριᾶς διὰ τὸ κλειδί, trou m. de la serrure.

Schlüsselring, m., ἡ κρικέλλα τοῦ κλειδιοῦ, anneau m. de clef.

Schlüsselrohr, n., ἡ λάμα κλειδιοῦ, tige f. de clef.

Schlußfolge, f., s. Folgerung.

Schlüssig, adj. ἀποφασισμένος, resolu; ich bin schlüssig, ἀπεφάσισα, j'ai résolu.

Schlußnagel, f. Schließnagel.

Schlußpunkt, m., ἡ στερνὴ λεία, f. point m. final.

Schlußrede, f., ὁ ἐπίλογος, pilogue, m.; (Beschluß), τὸ συμπέρασμα, συλλογισμός, syllogisme, m.

Schlußreim, m., οἱ τελευταῖοι στίχοι (εἰς ἕνα τραγούδι), refrain, m.

Schlußstein, m., ἡ πέτρα τὴν μέσην τοῦ θόλου, ποῦ κλείει τὸν θόλον, (arch.) clausoir, m. clef.

Schmach, f., ἡ ἐντροπὴ, ὄνειδος, ἡ ὕβρις, outrage, m. affront, m. ignominie, f.

Schmachten, v. a. δύομαι, voir soif; ἔχω πολὺν πόθον, désirer ardemment, πάσχω, ἀπερνῶ δυσκολίαν, languir.

Schmachtend, adj. (ὁποῦ ἔχει πολὺν πόθον) ἀδύνατος, ἀσθενὴς, languissant, gracieux.

Schmächtig, adj. λεγνὸς, πτὼς εἰς τὴν μέσην, grêle, menu, effilé.

Schmack, m., f. Smack.

Schmackhaft, adj. νόστιμος (διὰ τὴν γεῦσιν), savoureux, de bon goût.

Schmackhaftigkeit, f., τὸ νόστιμον, ἡ νοστιμότης, saveur, f., bon goût.

Schmadern, v. n. fam. γράζω ὡς ἀχαμνά, μουνιζουρώνω, barbouiller.

Schmähen, v. n. ἐβρίζω, ὀνειδίζω, κατηγορῶ, invectiver, injurier.

Schmählich, adj. ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος, ignominieux, injurieux, outrageux; δυστυχὴς, ταλαίπωρος, misérable, malheureux.

Schmähschrift, f., ὑβριστικὸν σχεδιάσμα, libelle, m.

Schmähsucht, f., ἡ ἐπιθυμία τῆ κακολογῆ τις, ἡ κακολογία, médisance, f.

Schmähsüchtig, adj. κακολόγος, κατήγορος, médisant.

Schmähwort, n., ὑβριστικὸς λόγος, mot m. injurieux, parole f. injurieuse.

Schmal, adj. στενὸς, (ὁποῦ δὲν εἶναι πλατύς), étroit; (metaph.) ὀλίγος, menu, peu.

Schmalen, v. n. (auf einen), κακολογῶ, γογγύζω, grogner, quereller q.

Schmalerei, n., grouderie, criaillerie, f.

Schmälern, v. a. ὀλιγοστεύω, amoindrir, diminuer; die Ehre —, ὀλιγοστεύω τὴν τιμὴν, ἀτιμάζω, ravaler la réputation de q.; die Rechte —, ἀδικῶ, ζημιώνω τὰ δίκαια τινός, donner atteinte aux privilèges de q.

Schmälerung, f., ἡ ὀλιγόστευσις, diminution, f.; (der Ehre), ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα, atteinte f. à l'honneur de q.; (der Rechte), ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα, atteinte aux privilèges de q.

Schmalhans, m., (nur): fam. bey ihm ist Schmalhans Küchenmeister, ἐκεῖνος δὲν ἔχει ψωμὶ νὰ τρώγῃ, εἶναι πάμπτωχος, (ἐφιάλτης τοὺς ἄγουλους ἀνεργύρους), il est très-pauvre (il tire le diable par la queue).

Schmalte, f., s. Schmelz.

Schmalthier, n., (bey den Jägern), ἔλαφι ἢ ζαρκάδι ἑνὸς χρόνου, faon m. de biche ou de chevrette d'un an.

Schmalz, n., ἀναλυμένον γουρούνισιον πάχος, graisse f. fondue.

Schmalzbirn, f., εἶδος ἀπίου πολλὰ ζουμεροῦ, beurré, m.

Schmalzen, v. a. βάνω πάχος (εἰς τὸ φαγί), κατασκευάζω μὲ πάχος, rendre gras, apprêter avec de la graisse fondue.

Schmant, m., s. Rahm, Sahne.

Schmaragd, m., τὸ σμαράγδι, émeraude, f.

Schmaragden, adj. σμαραγδινὸς, d'émeraude.

Schmarotzen, v. n. κάμνω τὸν παράσιτον, écornifler.

Schmarotzer, m., ὁ παράσιτος, ὁποῦ κολακεύει τινὰ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὸ φαγὶ ἀπ' αὐτὸν, écornifleur, parasite, m.

Schmarotzerpflanze, f., παρασιτικὸν φυτὸν, (ὁποῦ γεννιέται ἐπάνω εἰς ἄλλα φυτά), plante, f. parasite.

Schmarre, f., λαβωματιὰ εἰς τὸ πρόσωπον, οὐλὴ ἀπὸ μίαν πέτσιαν λαβωματιάν, balafre, estafilade, f.

Schmasche, f., (s. Masche); (Kammfell), ἀρνίσιον δέρμα, agnelin, m.

Schmatz, m., fam. τὸ φίλημα, baiser, m.

Schmatzen, v. a. fam. φιλῶ, δίδω φίλημα, baiser, donner un baiser.

Schmätzen, v. n. τρώγω κάμνοντας κρότον μὲ τὰ χείλη καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν, faire du bruit avec les lèvres et la langue en mangeant.

Schmauch, m., πυκνὸς καπνὸς, fumée f. épaisse.

Schmauchen, v. n. καπνίζω, fumer, enfumer; v. a. πίνω καπνὸν, τραβῶ καπνὸν, (tabac), fumer (du tabac).

Schmaucher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πίνῃ καπνὸν, fumeur, m.

Schmauchfeuer, n., φωτιὰ μὲ πολὺν καπνὸν, feu m. qui fait beaucoup de fumée.

Schmaus, m., γεῦμα ἢ δεῖπνον λαμπρὸν, συμπόσιον, (τουρκ. τὸ ζιαφέτι), banquet, festin, repas, m.

Schmausen, v. n. τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ, ξεφαντώνω, (τουρκ. κάμνω ζιαφέτι), faire bonne chère, banqueter.

Schmauser, m., ὁ λαίμαργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ τρώγῃ καὶ

νὰ πίνῃ λαιμπρά, friand, gourmand, m.

Schmauserey, f., ἡ λαιμαργία, ἀγάπη διὰ τὰ νόστιμα φαγητά, friandise, gourmandise, f., (der Schmaus), s. Schmaus.

Schmecken, v. n. γεύομαι (τρίτον τὴν γεῦσιν, goûter; v. n. ἔχω γεῦσιν (νοστιμάδαν), avoir du goût, avoir de la saveur; wohl, gut —, νοστιμεύω, être de bon goût; nach etwas —, ἔχει (ἕνα πρᾶγμα), γεῦσιν ἀπό τι, avoir le goût de qc., sentir qc.

Schmeer, m., τὸ (γουρουνίσιον) πάχος, panne, f.

Schmeerbauch, m, χοιδρὴ κοιλία, panse f. grosse; (der Unterleib), ἡ κοιλία, abdomen, bas ventre, m.

Schmeicheley, f., ἡ κολακεία, flatterie, f.

Schmeichelhaft, adj. κολακευτικός, flatteur (adj.)

Schmeicheln, v. n. κολακεύω, flatter, caresser; sich (dat.) —, κολακεύομαι, ἐλπίζω, se flatter, espérer,

Schmeicheln, n., τὸ κολάκευμα, action f. de flatter.

Schmeichler, m, ὁ κόλαξ, κολακευτής, flatteur, m; ερίν, f., κολακεύτρια, flatteuse, f.

Schmeidig, s. Geschmeidig.

Schmeißen, v. a. ῥίπτω, ῥίχνω, jeter, lancer; (von Pferden), κλωτίζω, κλωτσῶ, ruer; (von Fliegen, ꝛc.), λερώνω μὲ τὰ χέσματα, chier (se dit des mouches).

Schmeißfliege, f., εἶδος μεγάλης μύϊας ὁποῦ βάνει σκωλήκια εἰς τὸ κρέας, mouche f. à vers.

Schmelz, m., ὁ σμάλτος, (σμάγδος), τὸ ἔγκαυμα, émail, m.

Schmelzbar, adj. ὁποῦ δύναται νὰ ἀναλυθῇ, fusible.

Schmelzbutter, f., ἀναλυμένον βούτυρον, beurre m. fondu.

Schmelzen, v. a. ἀναλύω (μέταλλα, κηρί, βούτυρον κτλ.), fondre, liquéfier; v. n. ἀναλύομαι, fondre, se fondre, se liquéfier.

Schmelzer, m., ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀναλύει τὰ μέταλλα, χωνευτὴς τῶν μετάλλων, fondeur, m.

Schmelzhütte, f., τόπος ὅπου χωνεύουν μέταλλα, fonderie, f.

Schmelzkunst, f., ἡ χυμικὴ (τῶν μετάλλων), art m. de fondre.

Schmelzmaler, m., ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει εἰς τὸν σμάλτον, peintre m. en émail.

Schmelzmalerey, f., ἡ ζωγραφία εἰς τὸν σμάλτον, peinture f. en émail.

Schmelzofen, f., ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον χωνεύουν τὰ μέταλλα, fournaise, f.

Schmelztiegel, m., τὸ χωνευτήριον (διὰ μέταλλα), creuset, m.

Schmelzung, f., ἡ ἀνάλυσις, χώνευσις (τῶν μετάλλων), fonte, f.

Schmelzwerk, n., σμάλτον, émail, m. maillure, f.

Schmergel, m., τὸ σμεριλίθος τις μὲ τὸν ὁποῖον τρίβουν οἱ χρυσοχόοι μέταλλα, émeri, m.

Schmerle, f., ὁ κωβιός, (ποταμίσιον ψάρι), loche, lotte-franche (poisson), f.

Schmerz, m., ὁ πόνος, leur, f., mal, m.

Schmerzen, v. n. πονῶ, ser de la douleur, mal; es schmerzt, πονεῖ fait mal; fig. es schmerzt mich —, λυποῦμαι, j'ai bien du chagrin que

Schmerzhaft, schmerzlich, ὁποῦ πονεῖ, ἐπίπονος, douloureux, cuisant; fig. affligeant, chagrinant.

Schmerzlos, adj. ἄπονος, ὡς πόνον, sans douleur.

Schmetterling, m., ἡ πεταλούδα, papillon, m.

Schmettern, v. n ἐβγάζω μὲν ἦχον (οἷον· ἡ σάλπιγξ) rendre un son aigu et éclatant (comme la trompette); v. a. συντρίβω, κάζω, fracasser, f. Zerschmettern.

Schmid, (Schmidt), m., ὁ χαλκεύς, χαλκεύτης, ὁ forgeron, maréchal, m.

Schmiede, f., τὸ χαλκεῖον, ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως, forge, f.

Schmiedebalg, m., τὸ φυσαούνι τοῦ χαλκέως, soufflet m. de forge.

Schmiedeeisen, n., σίδηρος (σιδήρι) τοῦ χαλκέως, ferronnerie, f.

Schmiedehammer, m., τὸ σφυρὶ τοῦ χαλκέως, marteau m. de forge.

Schmiedeknecht, s. Geselle, m., ὁ δοῦλος τοῦ χαλκέως, compagnon m. de maréchal.

Schmiedekohle, f., κάρβουνον διὰ χάλκευμα, charbon m. de forge.

Schmiedemeister, m., μάστωρας χαλκέως, maître m. forgeron.

Schmieden, v. n. χαλκεύω, σφυροκοπῶ, forger; in Ketten —, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, mettre dans les fers, à la chaîne.

Schmiedezange, f., τὸ τζιμπίδι τοῦ χαλκέως, tenaille f. de forgeron, de maréchal.

Schmiege, f., τὸ πλάγιον, στραβὸ μέρος, le biais; (Winkelmaß), ὁ γνώμων, sauterelle, équerre f. pliante.

Schmiegen, v. a. λυγίζω, λυγῶ, plier, courber; sich —, λυγίζομαι, se plier; (μεταφ.) ταπεινώνομαι, ὑποτάσσομαι ταπεινά, plier, s'humilier, se soumettre.

Schmiegung, f., τὸ λύγισμα, ὁ λυγισμός, action f. de plier.

Schmiele, f., ὁ σχοῖνος, τὸ ψαθάλλον, ἀπάρτον, jonc, m.

Schmierbuch, n., τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τῶν πραγματευτῶν, brouillon (des marchands), m.

Schmierbüchse, f., κουτὶ μὲ χαιράνι, boîte f. à graisse.

Schmiere, f., ἡ λάρα, τὸ λέρωμα, graisse, f.; (Schuhschmiere), ἀλειφὴ διὰ μαύρισμα τῶν ὑποδημάτων, graisse à frotter les souliers.

Schmieren, v. a. ἀλείφω (μὲ λάδι, μὲ πάχος κτλ.), oindre, graisser, frotter (avec de l'huile, de la graisse etc.); fig. den Wein —, δυλώνω τὸ κρασί, frelater le vin; fam. einen, oder einem die Hände —, κάμνω χρυσὸν χάρισμα, φθεῖρω μὲ χαϊλίμαια, graisser la patte à q.; (prügeln), δέρνω, μασκεύω, frotter les épaules à q., rosser.

Schmierer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, barbouilleur, m.; οὐτιδανὸς συγγραφεύς, écrivailleur, m.

Schmiererey, f., ἀχαμνὸν καὶ οὐτιδανὸν γράψιμον, barbouillage, m.

Schmierig, adj. ἀλειμμένος μὲ πάχος, μὲ λάδι κτλ., gras, graisseux; λερωμένος, ἀποπατσιάρικος, sale, crasseux.

Schmierkäse, f., ἁπαλὸν τυρί, fromage m. mou, fromage à la pie.

Schmiersalbe, f., ἡ ἀλειφή, onguent, m.

Schmierwolle, f., μαλλί, laine f. crasseuse.

Schminkbohne, f., τὸ φασοῦλι, fasèole, f.

Schminke, f., τὸ φτιασίδι, (φτιασίδι), fard, m.

Schminken, v. n. βάνω φτιασίδι, (φτιασίδι) (δηλαδὴ εἰς ἄλλον ἢ ἄλλην), farder; sich —, βάνω φτιασίδι (λέγω μόνος μου), se farder.

Schminkfleckchen, n., κομμάτι χατηφὲν μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ φτιασίδι, crepon m. rouge.

Schminkpflästerchen, n., μούσαμα (τὴν ὁποίαν βάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον), monche, f.

Schmiß, m., fam. τὸ κτύπημα, coup, m.

Schmitze, f., τὸ ἄκρον τοῦ καμτζικίου, touche (du fouet), f.

Schmollen, v. n. χολιάζω, κακιώνω, δὲν ὁμιλῶ διὰ κρυφὸν θυμόν, (διὰ χιλαμένον κέφι), bouder.

Schmollwinkel, m., τόπος ὅπου καθεται τις ἥσυχος καὶ σιωπηλός, boudoir, m.

Schmoren, v. a. ψήνω εἰς ἕνα τηγάνι ἀκεπασμένον, ψήνω μὲ βούτυρον, cuire à la daube, à l'étouffé.

Schmu, m., vulg. κέρδος ἀποκτημένον μὲ ψευδεῖς, grimelinage, m

Schmuck, m., ὁ στολισμός, τὰ στολίδια, ornement, m., ornements, pl. parure, f.; τὰ ζουμπαερικά, joyaux, bijoux, m. pl.; (priesterlicher), τὰ ἐκκλησιαστικά, ornements de prêtre.

Schmuck, *adj. fam.* εὔμορφος, νόστιμος, joli, joliet.

Schmücken, *v. a.* στολίζω, orner, parer, embellir.

Schmuckkästchen, *n.*, κουτὶ μὲ τζοβαεριϰά, écrin, bagnier, *m.*

Schmubeley, *f.*, *vulg.* ſ. Schmutz.

Schmuggeln, *v. a.* et *n.* ἐμβάζω χρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα, faire la contrebande.

Schmuggler, *m.*, ἐϰεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει χρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα, contrebandier, *m.*

Schmunzeln, *v. n. fam.* χαμογελῶ, μειδιῶ, (μὲ τρόπον τινὰ ἀνοστον), sourire.

Schmutz, *m.*, ἡ λέρα, ἀπαισιρία, saleté, salissure, ordure, *f.*

Schmutzen, *v. n.* λερώνομαι, se salir, être salissant.

Schmutzig, *adj.* λερωμένος, ἄπαισιρος, (μεταφ.) αἰσχρός, ἄτιμος, ἀσελγής, sale, crasseux, mal-propre.

Schmutztitel, *m.*, ξεχωριστὸς τίτλος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ξεχωριστῶν μερῶν ἑνὸς βιβλίου, avant-titre, *m.*, fausse-page, *f.*

Schnabel, *m.*, ὁ ῥύγχος, ἡ μύτη (τῶν πουλλιῶν), bec, *m.*; eines Schiffes, ἡ μύτη τῆς πρώρης (τοῦ ϰαραβίου), éperon *m.* (d'un navire).

Schnabelieren, *v. n.* (im Scherz), τρώγω (μὲ ϰαλὴν ὄρεξιν), manger, jouer de la mâchoire.

Schnäbeln, ſich, φιλοῦμαι μὲ τὴν μύτην, (λέγεται διὰ τὰ περιστέρια ϰτλ.), se becqueter; (μεταφ.) συχνοφιλῶ, se baisotter.

Schnake, *f.*, (Insect), εἶδος ϰουνουπιοῦ μεγάλου, cousin, moucheron, *m*, tipule, *f.*

Schnaps, *m.*, *fam.* ἡ ῥαϰή, brandevin, *m.*

Schnapsſack, *m.*, τὸ δισάϰϰι canapsa, *m.*

Schnappſen, *v. n. fam.* πίνω ῥαϰήν, boire du brandevin.

Schnarchen, *v. n.* ῥέγχω, ῥαγχάζω, ῥουχαλίζω, ronfler.

Schnarcher, *m.*, ὁ ῥουχαλιστὴς, ronfleur, *m.*

Schnarre, *f.*, τὸ ϰρόταλον, εἶδος ξύλου ὁποῦ ἐβγάζει ϰρότον ὅταν τὸ γυρίσουν ὀγλήγωρα), crécelle, *f.*

Schnarren, *v. n.* ϰάμνω ϰρότον μὲ τὸ ϰρόταλον, sonner la crécelle; ſ. Schnarre; (von Reden), ψελλίζω, δὲν τρέχω ϰαθαρὰ τὸ ρ, parler gras, grasseyer.

Schnattern, *v. n.* ϕωνάζω ὡσὰν ἡ χῆνα, ἡ πάπια), barboter, — ὁμιλῶ ὀγλήγωρα (ἀστόχαστα), φλυαρῶ, babiller, caqueter.

Schnauben, *v. n.* ἀναπνέω ἀναπνέω μὲ ὁρμὴν, ſouffler, haleter; s'ébrouer. — *v. a.* die Naſe — ξεμυξίζω τὴν μύτη, moucher (le nez).

Schnaufen, *v. n.* ἀναπνέω βαρυά, respirer avec difficulté, haleter.

Schnauze, *f.*, (*dim.* Schnäuzchen, *n.*), τὸ στόμα, ἡ ῥη, τὸ μαύτζουνον τῶν ζώων, museau; mufle; groin, (an Gefäßen), ἡ μυτη (ϰαὶ ἀγγεῖα, bec (d'une lampe etc.), *m.*

Schnäuzen, *v. a.* (die Naſe), ξεμυξίζω, ἐβγάζω τὴν μύναν, moucher (le nez); das Licht —, ξεφτιλίζω τὸ ϰηρὶ, moucher la chandelle; *fam.* einen —, (betriegen), γελῶ, στατῶ, tromper, duper.

Schnecke, *f.*, ὁ σιάλιαγϰος, limaçon, *m.*; ὁ ϰοχλίας, ϰοχλίδι, limaçon, *m.*

Schneckenberg, *m.*, βουνὸν ϰοχλοειδὲς, ἑλιϰοειδὲς, petite montagne avec des allées en spirale.

Schneckengang, *m.*, *fig.* περιπάτημα ἀργὸν, ἡ ἀργοπορία, pas *m.* de tortue.

Schneckenhaus, *n.*, τὸ τζάϰρι τοῦ ϰοχλιοῦ, coquille *f.* des escargots, des limaçons.

Schneckenlinie, *f.*, ἡ σπεῖρα, ἑλιοειδὴς γραμμὴ, (ἐυλιγμένη ὡσὰν τὸ φίδι), spirale, spire, *f.*

Schneckenpoſt, *f.*, (ἡ πόστα τοῦ ϰοχλιοῦ), (voiture à la tortue); mit der Schneckenpoſt reiſen, πηγαίνω πολλὰ ἀργὰ, ἀργοπορῶ, aller très-lentement.

Schneckentreppe, ſ. Wendeltreppe.

Schnee, *m.*, τὸ χιόνι, neige, *f.*

Schneekammer, *f.* (*m.*), συνοϰὰς ὁποῦ εὑρίσϰεται εἰς τὸν ἀμῶνα, embérise *f.* d'hiver.

Schneebahn, ſ. Schlittenbahn.

Schneeball, *m.*, βῶλος μαζωμένος ἀπὸ χιόνι, pelote *f.* de neige; (Blume), ὄνδος τὶ ἄσπρον, campanule *f.* blanche.

Schneeflocke, *f.*, στουπὶ χιόνι, flocon *m.* de neige.

Schneegebirge, *n.*, βουνὰ σϰεπασμένα μὲ χιόνι, montagnes *f. pl.* couvertes de neige.

Schneegeſtöber, *n.*, ϰαιρὸς μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα, neige menue (poussée par le vent), *f.*

Schneeglöckchen, *n.*, τὸ λευϰὸν λον, (ἄσπρον τζιτζι), λουλούδι, perce-neige(fleur), *f.*

Schneehuhn, *n.*, ἡ ἄσπρη πέρδιϰα, poule de neige, gelinotte blanche.

Schneeig, *adj.* χιονώδης, χιονερὸς, neigeux.

Schneelauwine, *f.*, σωρὸς χιόνι ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνὰ, lavange, avalanche, *f.*

Schneeſchuh, *m.*, εἶδος ὑποδήματος μὲ ἕνα φαρδὺ ϰαὶ λεπτὸν σανίδι ὑποϰάτω, μὲ τὸ ὁποῖον τρέχουν, (εἰς τοὺς βαρείους τόπους) ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια, raquette, *f.*

Schneewaſſer, *n.*, τὸ χιονόνερον, eau *f.* de neige.

Schneeweiß, *adj.* ἄσπρος ὡσὰν τὸ χιόνι, blanc comme neige.

Schneewetter, *n.*, ϰαιρὸς μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα, temps *m.* neigeux.

Schneewolke, *f.*, χιονῶδες σύννεφον, nuage *m.* chargé de neige.

Schneide, *f.*, ἡ ἄϑέρα τοῦ μαχαιριοῦ, τοῦ σπαθιοῦ ϰτλ. (τὸ μέρος ὁποῦ ϰόπτει), tranchant, taillant, fil, *m.*

Schneiden, *v. n.* ϰόπτω, χωρίζω, couper, trancher, tailler; (ſägen), πριονίζω, scier; (in Holz, Stein ꝛc.), γλύφω, χαραϰώνω, ἐγχαράττω, graver (on bois, sur des pierres etc.); (verſchneiden, Thierr), μουνουχίζω (ζῶα), châtrer (des animaux); Bienenſtöcke —, ἐβγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα, châtrer les ruches; (Bäume), ϰόπτω τὰ ϰλαδιὰ τῶν δένδρων, ϰλαδολογῶ, ébrancher, émonder; Gras, Getreide —, ϰόπτω χόρτα, γενήματα, θερίζω, faucher; couper les blés; es ſchneidet mich (im Leibe, ἔχω πόνον εἰς τὴν ϰοιλίαν, τσιλιάπονον, j'ai des tranchées; jemanden ſchneiden, (ihn ums Geld bringen), γελῶ τινα, τὸν τρώγω τὰ ἄσπρα, tromper, duper q.; *fam.* Geld —, ſich (*dat.*) eine Pfeife ſchneiden, πειράζω (πράγμα ϰαὶ μὲ ἄδιϰον τρόπον), faire du profit, émolumenter.

Schneidend, *adj.* ὁποῦ ϰόπτει, tranchant, affilé; — *Kälte*, παγωδὴς, cuisant, perçant;

schneidende Reden, *δαγκαστικὰ λόγια*, paroles *f. pl.* mordicantes.

Schneider, *m.*, ὁ *ῥάπτης*, (*ῥάπτρης*), tailleur, *m.*; (in Kartenspielen) — sein oder werden, *χάνω δίπλα* (*εἰς μερικὰ παιγνίδια τῶν χαρτιῶν*), être capot.

Schneiderey, *f.*, ἡ *ῥαπτικὴ τέχνη*, métier *m.* de tailleur.

Schneidergeselle, *m.*, *δοῦλος ῥάπτου*, compagnon *m.* tailleur.

Schneidermeister, *m.*, ὁ *ῥάπτης μάστωρας*, maître *m.* tailleur.

Schneidern, *v. n. fam. κάμνω*, (*φκιάνω*) *φορέματα*, *εἶμαι ῥάπτης*, faire le métier de tailleur.

Schneiderzahn, *m.*, die =zähne, *pl.*, *τὰ κοπτερὰ δόντια*, dents *f. pl.* incisives.

Schneiteln, *s.* Schneideln.

Schnell, *adj. ταχὺς*, *ὀγλήγορος*, vite, prompt, rapide.

Schnellen, *v. a. ῥίπτω* (*διὰ μέσου ἑλαστικοῦ τινὸς πράγματος, οἷον· τοῦ τόξου, τοῦ δακτύλου λυγισμένου κτλ.*), lancer (moyennant quelque force élastique); *fam.* (verrecken), *γελῶ*, *ἀπατῶ*, tromper, frauder; — *v. n. ῥίπτομαι*, *ξαναπηδῶ*, faire ressort, trébucher.

Schneller, *m.*, *τὸ ῥίψιμον*, action *f.* de lancer; (*s.* Schnellen); — ὁ *κονδυλισμός*, ἡ *σκορδομυτιά*, chiquenaude, croquignole, *f.*

Schnellgalgen, *m.*, *εἶδος κρεμαστερίας* (*μάλιστα διὰ τιμωρίαν στρατιωτῶν*), estrapade, *f.*

Schnelligkeit, *f.*, ἡ *ταχύτης*, ὀγληγωρότης, *ὀγληγωράδα*, vitesse, rapidité, promptitude, *f.*

Schnellkraft, *f.*, ἡ *ἐλαστικὴ δύναμις*, élasticité, *f.*, ressort, *m.*

Schnellkugel, *f.*, =kügelchen, =kaulchen, *n.*, *μικρὴ σφαῖρα ἀπὸ μάρμαρον ἢ πηλὸν* (*παιγνίδι τῶν μικρῶν παιδιῶν*), chique, *f.*

Schnellwage, *f.*, ἡ *ατατῆρα*, *τὸ καντάρι*, peson, crochet, *m.*, romaine, *f.*

Schnepfe, *f.*, ὁ *σκολόπαξ*, ἡ *ξυλόκοτα*, bécasse, *f.*

Schnepfendreck, *m.*, *κοπριὰ ξυλόκοτας*, merde *f.* de bécasse.

Schneppe, *f.*, (zur Trauer), *κάλυμμα μαῦρον τριγωνον ὁποῦ φορεῖ μία χήρα εἰς τὸ μέτωπον εἰς τὸν πρῶτον καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της*, pointe *f.* noire de la coiffe d'une veuve qui porte le grand deuil; (an Gesäßen), *μύτη εἰς τὰ ἀγγεῖα* (*οἷον· εἰς τὸ τζουκάλι κτλ.*), bec (d'un pot etc.), *m.*

Schnepper, *s.* Schnäpper.

Schneyen, *v. i.* es schneyet, *χιονίζει*, neiger; il neige.

Schnickschnack, *m.*, *fam. φλυαρίαις*, *μωρολογίαις*, verbiage, galimatias.

Schnieben, *s.* Schnauben.

Schniegeln, *v. n. στολίζω* (*ρουχολλά*), atinter.

Schniffeln, *s.* Schnüffeln.

Schnippchen, *n.*, ὁ *κονδυλισμὸς ὁποῦ γίνεται κτυπώντας τὸν μέσον ἢ τὸν πρῶτον δάκτυλον εἰς τὸν μεγάλον*, claquement *m.* doigts.

Schnippeln, Schnipfeln, Schnippern, *v. n. fam. κόπτω μικρὰ κομμάτια*, *κατατσιτσίζω* (*πανὶ, χαρτὶ κτλ.*), couper en petits morceaux, dépecer.

Schnippen, *v. n.* (mit dem Finger), *κάμνω κονδυλισμὸν*, *ἐβγάζω κρότον κτυπώντας τὸν πρῶτον ἢ τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὸν μεσαῖον*, claquer des doigts; (fechten), *ῥίπτω* (*κτυπῶντας τὸν δάκτυλον λυγισμένον*), lancer (avec le doigt courbé); (zerschneiden), *κατακομματιάζω*, dépecer.

Schnippisch, *adj. ἀκατάδεκτος*, *δρόμος εἰς τὴν ὁμιλίαν*, bourgeois, dédaigneux; eine =pische Antwort, *δογματικὴ ἀποκρισις*, *δρομεῖα ἀπόκρισις*, réponse tranchante, impertinente; ein =pisches Mädchen, *ἀκατάδεκτον κορίτσι*, *ὅπου δίδει δογματικὴν ἀπόκρισιν*, fille impertinente.

Schnirkel, *s.* Schnörkel.

Schnitt, *m.*, *τὸ κόψιμον*; (Hieb), taille, *f.*; *πληγὴ κόψιμον μαχαιρίου*, coupure, incision, *f.*; (Schnittenes Stück), *ἓν κόψιμον ἀποκομμένον*, morceau *m.* coupé, tranche, *f.*; (eines Buches), *ἡ κόψις τοῦ βιβλίου*, tranche *f.* d'un livre; *fig. fam.* einen — machen, (*μεταφ.*) *κάμνω μεγάλον* (*διάφορον*) *κέρδος*, faire des orges, griveler, émoluments.

Schnitt, *f.*, Schnittchen, *n.*, *ἓνα κομμάτι ἀποκομμένον*, *ἓνα φετάκι* (*ψωμί*), tranche de viande, de pain.

Schneider, *m.*, ὁ *θεριστής*, moissonneur, *m.*

Schneiderin, *f.*, ἡ *θερίστρια*, moissonneuse, *f.*

Schnittbret, *m.*, *εἶδος ρουχαλοῦ τῶν βιβλιοδέτων*, coupoir, *m.* à rogner.

Schnittlauch, *m.*, *τὸ πράσον*, =ens, civette, *f.*

Schnittmesser, *n.*, *μεγάλον μαχαίρι διάφορον τῶν βουτζάδων*, doloire (des tonneliers), *f.*

Schnitz, *m.*, *ἀποκομμένον κομμάτι φελί*, tranche, rouelle, *f.*

Schnittbank, Schneidebank, *f.*, *σκαμνὶ* (*τῶν βουτζάδων*) *διὰ κόψιμον ξύλων*, selle *f.* à tailler (des tonneliers).

Schnitzel, *m. pl.*, *τὰ ἀποκόμματα* (*ἀπὸ ῥοῦχον, πανὶ, χαρτὶ κτλ.*), rognure, retaille, *f.*

Schnitzeln, *v. n.* et *n. κατακομματιάζω*, tailler, couper, découper.

Schnitzen, *v. n. σχηματίζω κατσιτσίας* (*οἷον· ἕνα ξύλον*), *γλύφω*, *πλουμίζω*, couper, tailler; sculpter.

Schnitzer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει κόπιτσιτσίας*, ὁ *γλύπτης*, sculpteur, *m.*; (Fehler), *τὸ σφάλμα*, *λάθος*, (*μάλιστα εἰς τὴν γλῶσσαν*), faute, bévue, *f.*

Schnitzern, *v. n. κάμνω σφάλματα*, *κάμνω λάθη* (*εἰς τὴν γλῶσσαν*), pécher contre les règles de la grammaire.

Schnitzmesser, *n.*, *s.* Schnittmesser.

Schnitzwerk, *n.*, *τὰ πλουμισιὰ*, sculpture, *f.*

Schnöde, *adj. ὑβριστικὸς*, *ἐγγιτικιὰς*, dédaigneux, outrageant; (schlecht), *οὐτιδανὸς*, *ἀχρεῖος*, *ἀνάξιος*, vain, frivole, vil, chetif.

Schnödigkeit, *f.*, *τὸ ἐγγιτικιὸν*, manières *f. pl.* dédaigneuses; *τὸ ἀνάξιον*, ἡ *ἀχρειότης*, indignité, vilete, *f.*

Schnoppern, *v. n. fam. ὀσφραίνομαι*, flairer.

Schnörkel, *m.*, *ἕλιξ*, *ἑλικοειδὴς στολισμὸς τοῦ ἐπιστυλίου*, (archit.) enroulement, *m.*, volute, *f.*; *fig. fam. αὐτάρεσκος*, *χαριτὰς*, plaisanterie, drôlerie, *f.*

Schnuffeln, Schnüffeln, *v. n. ὀσφραίνομαι*, *μυρίζω*, *βάνω τὴν μύτην εἰς τι* (*ὡσὰν τὰ σκυλιά*), renifler.

Schnupfen, *m.*, *τὸ συνάχι*, ἡ *συναύγη*, rhume, *m.*; den — haben, *ἔχω συνάχι*, être enrhumé.

Schnupfen, *v. n. τραβῶ εἰς τὴν μύτην*, prendre par le nez; Tabak —, *πέρνω ταμπάκον*, prendre du tabac.

Schnupfer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πέρνῃ ταμπάκον*, preneur *m.* de tabac.

Schnupftabak, *m.*, ὁ *ταμπάκος* (*τῆς μύτης*), tabac *m.* en poudre.

Schnupftabaksdose, ἡ *ταμπακιέρα*, tabatière, *f.*

Schnupftuch, *m.*, *τὸ μανδήλι*, *μανδήλι τῆς μύτης*, mouchoir, *m.*

Schnuppe, *f.*, *τὸ φτιλὶ κεκαυμένον τοῦ κηριοῦ*, lumignon, moucheron, *m.*; *τὸ ξεφτίλεσμα*, mouchure *f.* de chandelle.

†Schnur, *f.*, (Schwiegertochter) ἡ *νύμφη*, *ὡς πρὸς τὸν πενθερὸν καὶ πενθερὰν αὐτῆς*, bru, belle-fille, *f.*

Schnur, *f.*, ἡ *κορδέλλα*, *τὸ γαϊτάνι*, cordon, *m.*, corde, *f.*; *τὸ* (*λεπτὸν*) *σχοινί*, ficelle, *f.*; eine — Perlen, *μία ἁρμάθα μαργαριτάρια*, un fil de perles.

Schnürband, *n.*, *γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ φουστάνι εἰς τὴν μέσην των*, lacet, *m.*, aiguillette, *f.*

Schnürbrust, *f.*, (σηηθόδεσμον) *γιελέκι*, *κομιζόλα γυαῖς μανίκια*) *μὲ ψαροκόκκαλα ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες* (*εἰς τὴν Εὐρώπην· Ital. ὁ μποῦστος*), corps de jupe, corset, *m.*

Schnürchen, *n.*, *μικρὴ κορδέλλα*, *μικρὸν γαϊτάνι*, cordonnet, *m.*; cordelette, *f.*

Schnüren, *v. n. σφίγγω μὲ*

κορδύλλαν, μὲ σχοινί, δένω σφιχτά, lacer, corder, lier, serrer.

Schnurgerade, *adj.* ὀλορθός, tout droit, aligné; *adv.* κατ' εὐθεῖαν, à la ligne, au cordeau.

Schnürleib, *m.*, ſ. Schnürbruſt.

Schnürloch, *n.*, τρῦπα διὰ τὸ γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ γιελέκι, oeillet, *m.*

Schnürnadel, *f.*, βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ἀπερνοῦν τὸ γαϊτάνι εἰς ταῖς τρῦπαις τοῦ γιελεκιοῦ, aiguillette, *f.*; ſ. Schnürbruſt.

Schnürneſtel, *m.*, ſ. Schnürband.

Schnurrbart, *m.*, τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια (μυστάκια), moustache, *f.*

Schnurre, *f.*, (der Wächter), τὸ κρυστάλον (τῶν νυκτοφυλάκων), crécelle, *f.*; (Scherzhafte Erzählung), γελοιώδης διήγησις, κωμικὴ διήγησις, ἀστεϊσμός, conte *m.* à rire, plaisanterie, *f.*

Schnurren, *v. n.* βομβίζω, μουρμουρίζω, (ὡς αἱ τροχοὶ διὰ γνέσιμον, οἱ κάνθαροι εἰς πέταγμα, ὁ γάτος κτλ.), faire un bruit aigre; bourdonner; rouer (*se dit* des chats); *v. n. vulg.* ζητῶ ἐλεημοσύνην, mendier.

Schnurren, *n.*, τὸ βόμβισμα, μουρμούρισμα, bourdonnement, *m.*; ſ. Schnurren.

Schnurrig, *adj. fam.* γελοιώδης, κωμικός, drôle, plaisant, croustilleux.

Schnurrpfeiferey, -pfeife, *f.*, οἰκτιδιὸν πρᾶγμα, πρᾶγμα ὀλίγης τιμῆς, bagatelle, *f.*, colifichet, brimborion, *f.*; ἀστεϊσμοὶ, χωριᾶς, plaisanterie, baliverne, *f.*

Schnürſtiefel, *m. pl.*, ὑποδήματα ὁποῦ σφίγγονται μὲ κορδέλλαις, brodequins, *m. pl.*

Schnürſtift, *m.*, βελόνη εἰς τὴν ἄκραν τῆς κορδέλλας μὲ τὴν ὁποίαν σφίγγουν αἱ γυναῖκες τὸ γιελέκι, ferret *m.* d'aiguillette.

Schnürſenkel, *m.*, ſ. Schnürband.

Schnurſtracks, *adv.* κατ' εὐθεῖαν, tout droit, directement.

Schober, *m.*, σωρὸς (ξηρὰ χόρτα), tas, monceau, *m.*; meule (de foin), *f.*

Schobern, *v. a.* κάμνω σωροὺς, ἐπισωρεύω (ξηρὰ χόρτα), mettre en meules, entasser.

Schock, *n.*, μία ἐξηντάρια, soixantaine, *f.*

Schocken, *v. n.* εὐφορῶ, εὐκαρπῶ, ἔχω πολλὰ σπειριὰ (λέγεται διὰ τὰ γεννήματα), rendre bien (*se dit* du blé).

Schockholz, *n.*, ξηρὰ κλαδία συνδεμένα κατὰ ἐξηνταριαῖς, bois *m.* de compte.

Schokolate, *f.*, τὸ τζοκολάτον, chocolat, *m.*

Schokolatenkanne, *f.*, ὀγγεῖον διὰ τζοκολάτον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον χέρνουν τὸ τζοκολάτον), chocolatière, *f.*

Schokolatensuppe, *f.*, σοῦπα μὲ τζοκολάτον, soupe *f.* de chocolat.

Schokolatentafel, *f.*, μία πλάκα τζοκολάτου, tablette *f.* de chocolat.

Schokolatentaſſe, *f.*, ταῖς διὰ τζοκολάτον, tasse *f.* de chocolat.

Schofel, *m.*, *vulg.* ἄχρηστον πρᾶγμα, rebut, fretin, *m.*

Schofelig, Schofel, *adj. vulg.* χαμνός, οὐτιδανός, ἄχρηστος, manvais, chétif, misérable.

Schöffe, ſ. Schöppe.

Scholar, ſ. Schüler.

Scholarch, *m.*, ὁ σχολάρχης, ἐπισκέπτης σχολείου, inspecteur *m.* d'une école.

Scholaſtik, *f.*, σχολαστικὴ (σοφία), scolastique, *f.*

Scholaſtiker, *m.*, ὁ σχολαστικός, scolastique, *m.*

Scholaſtiſch, *adj.* σχολαστικός, scolastique (*adj.*).

Scholiaſt, *m.*, ὁ σχολιαστὴς, scoliaste, commentateur *m.*

Scholle, *f.*, βῶλος γῆς, μία γῆ, μία χώρα, motte (de terre), *f.*; (Eisscholle), κομμάτι πάγου, ἡ πλάκα ἀπὸ πάγον, glaçon, *m.*

Scholle, *f.*, (ein Fiſch), πλατέσα, (ψάρι), sole (poisson).

Schon, *adv.* ἤδη, πλέον, σύ.

Schön, *adj.* ὡραῖος, εὔμορφος, καλός, beau, bel, joli.

Schönblind, *adj.* πάσχει ριαδικὸν εἰς τὰ μάτια (ἀλόγων), lunatique (*se dit* des yeux d'un cheval).

Schönbruck, *m.*, τὸ πρῶτον ὕδωρ τῆς τυπωμένης κόλλας (imprim.) prime, *f.*

Schöne, *f.*, μία ὡραία, ὡραία, καλή, une belle; (*fig.*) ἡ ὡραιότης, εὐμορφιὰ, εὐμορφάδα, beauté, *f.*

Schonen, *v. n.* φείδομαι, δὲν ξοδεύω, ménager, épargner; δὲν βλάπτω, δὲν χαλῶ, épargner (*se* garder de faire) qc.

Schönfabrvegel, *m.*, τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ καταρτιοῦ, (mar.) cape, *f.*

Schönfärber, *m.*, βαφεὺς (βαφαῖς) ὁποῦ βάφει μὲ διάφορα χρώματα, teinturier *m.* du grand teint; «färbe» *m.* du grand teint; «färbe» *f.*, βάψιμον μὲ διάφορα χρώματα, grand teint, *m.*

Schönfleckchen, «pflaſter, «pflästerchen, *n.*, ſ. Schminkpflästerchen.

Schöngeiſt, *m.*, (ὡραῖον πνεῦμα) ποιητὴς, νόστιμος συγγραφεὺς κτλ., bel esprit; «geiſterey, *f.*, ὑπερβολικὴ ἐπιδοσις εἰς τὰς ὡραιότητας, affectation *f.* du bel esprit.

Schönheit, *f.*, ἡ ὡραιότης, εὐμορφιὰ, εὐμορφάδα, beauté; (eine Schöne), μία ὡραία, ὄμορφη, καλὴ, belle.

Schönheitsmittel, *n.*, μέσον καλλωπιστικὸν, κοσμητικὸν, cosmétique, *m.*

Schönſchreiber, *m.*, καλλιγράφος, calligraphe, *m.*

Schooß, *m.*, τὰ γόνατα τοῦ καθημένου, giron; etwas auf den Schooß legen, βάνω τι χάμω εἰς τὰ γόνατα, mettre qc. sur ses genoux; (*metaph.*) ὁ κόλπος, soin, m.; (am Kleide), τὸ μέρος τοῦ φορέματος ἀπου σχεπάζει τὰ μηρία, ἡ ποδιὰ τοῦ φορέματος, basque, *f.*; *fig.* die Hände in den — legen, κάθομαι ἄεργος, demeurer sans rien faire.

Schooßhund, *m.*, «hündchen, *n.*, μικρὸν σκυλὶ (μάλιστα τοιοῦτον ἀπου ἀγαποῦν αἱ γυναῖκες), babiche, *f.*, bichon, *m.*

Schooßkind, *n.*, τὸ πλέον ἠγαπητόκερον παιδὶ, mignon, *m.*, mignonne, *f.*

Schooßſünde, *f.*, ἁμαρτία εἰς τὴν ὁποίαν κλίνει τις τὸ περισσότερον, péché *m.* mignon.

Schopf, *m.*, ὁ λόφος (ἀπὸ μαλλιὰ ἀπὸ πτερὰ), τὸ τζουλοῦφι, toupet, *m.*, touffe *f.* de cheveux, huppe *f.* (de quelques oiseaux).

Schöpfbrunnen, *m.*, τὸ πηγάδι (ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερὸν μὲ ἕναν κουβᾶν), puits *m.* à seau.

Schöpfe, *f.*, μέρος τοῦ ποταμοῦ ὁπου ἐβγάζουν νερὸν, endroit *m.* du rivage où l'on puise de l'eau d'une rivière.

Schöpfeimer, *m.*, κουβᾶς μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν νερὸν, seau *m.* à puiser.

Schöpfen, *v. a.* ἀντλῶ, ἐβγάζω νερὸν, puiser, tirer; Luft, Athem —, πέρνω ἀέρα, ἀναπνέω, prendre l'air, prendre haleine; Hoffnung —, λαμβάνω ἐλπίδα, concevoir de l'espérance; Verdacht —, ὑποπτεύω, concevoir du soupçon.

Schöpfer, *m.*, ὁ πλάστης, créateur, *m.*

Schöpferiſch, *adj.* πλαστικὸς, ὁποῦ πλάττει, créateur (*adj.*)

Schöpfgefäß, *n.*, (μικρὸν) ἀγγεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερὸν, baquet *m.* à puiser.

Schöpfkelle, *f.*, χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν νερὸν, puisoir, *m.*

Schöpfrad, *n.*, ἀντλητήριος τροχὸς (μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν νερὸν), roue *f.* à godets, roue pour tirer l'eau.

Schöpfung, *f.*, ἡ πλάσις (τοῦ κόσμου), création, *f.*; *fig.* ὁ κόσμος, τὰ πᾶν, le monde, l'univers, *m.*

Schöppe, *m.*, συγκλήτορος κριτηρίου, échevin, *m.*

Schoppen, *m.*, τὸ ἡμιπεντσιάρι, ὁ ἀμφεὼν (σκεῦος ὁποῦ χωρᾶ τὸ ἁμάξια), hangar, *m.*, remise, *f.*; (ein — Wein), μισὴ φιάλη (μισὸν μπουτέλι) κρασὶ, une chopine de vin.

Schöppenſtuhl, *m.*, κριτήριον ὁποῦ ἀποφασίζει τὰς μεγάλας ὑποθέσεις, conseil *m.* de jurisconsultes (qui prononcent des sentences).

Schöps, *m.*, κριὸς μουρουχισμένος, mouton, *m.*; (*metaph.*) ἀνόητος, βαρβάλος, (ἰσχμάκης), niais, nigaud, *m.*

Schöpsenbraten, *m.*, κριαρίσιον ψητὸν, du mouton rôti.

Schöpsenfleisch, *n.*, κριαρίσιον κρέας, du mouton.

Schorf, *m.*, (auf einer Wunde), ἡ φλοῦδα (ἐπάνω εἰς πληγήν), escarre, croûte, *f.*; (Grind auf dem Kopfe), ἡ κασσίδα, gale, teigne, *f.*

Schorfig, *adj.* κασσιδιάρης, galeux, teigneux.

Schörl, *m.*, ὁ κυανίτης, εἶδος λίθου, (miner.) schirl, schorl, *m.*

Schornsteinfeger, Schornsteinfeger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τοὺς καπνοδόχους, (τὰ οὐτζάκια), ramoneur, *m.*

Schoß, s. Schooß.

Schoß, *m.*, (Schößling), ὁ βλαστὸς, τὸ βλασταῖμι, rejeton, *m.*; (Stockwerk), τὸ πάτωμα, étage, *m.*; (Abgabe), τὸ δόσιμον, impôts, taille, *f.*

Schoßbar, s. Schoßpflichtig.

Schossen, *v. n.* βλαστάνω, pousser, germer.

Schößer, *m.*, ὁ εἰσπράκτωρ, ἐκεῖνος ὁποῦ περιλαμβάνει τὰ δοσίματα, receveur *m.* d'impôts.

Schoßfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ δοσίματα, franc de taxe, de taille.

Schößling, *m.*, Schoßreis, *n.*, ὁ βλαστὸς, τὸ βλασταῖριον, jet, rejeton, *m.*

Schoßpflichtig, *adj.* ὑποχρεωμένος εἰς δοσίματα, taillable.

Schote, *f.*, τὸ τζέφλιον τῶν ἀσπρίων, cosse, gousse, *f.*

Schotendorn, *m.*, τὸ ἀληθινὸν ἀκάκιον, φυτὸν ὑπηρωφόρον, acacia, *m.*

Schotenerbsen, *f.*, (*pl. f.*) τὸ πίσον, ὁ ἄρακᾶς (γκρόκος), τὸ πιζέλι, pois *m. pl.* en cosse, pois verts.

Schraffieren, *v. n.* κάμνω σταυροειδεῖς γραμμὰς εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς εἰκόνας κτλ., (peint.) hacher.

Schraffierung, *f.*, αἱ σταυροειδεῖς γραμμαὶ εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς ζωγραφίας κτλ., (peint.) hachure, *f.*

Schräge, *adj.* πλάγιος, λοξὸς, ὄχι ὀρθὸς, oblique; *adv.* πλαγίως, obliquement, de biais.

Schräge, *f.*, τὸ πλάγιον, ἡ λοξότης, obliquité, *f.*

Schrägemaß, *n.*, λινάρι διπλὸν μὲ τὸ ὑποῖον τραβοῦν γραμμὰς πλαγίους τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην, sautorelle, équerre *f.* pliante.

Schragen, *m.*, (s. Gestell), ein Schragen Holz, τρεῖς σπίθαις ξύλα ἢ μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην, trois cordes *f.* *pl.* de bois.

Schramme, *f.*, πληγὴ ἀπὸ τζουγκρινίσματα, σύλη ἢ σημεῖον ἀπὸ πληγὴν, (μέλισσα εἰς τὸ πρόσωπον), éraillure, égratignure; balafre, *f.*

Schrammen, *v. a.* λαβάνω τὸ δέρμα ὀλίγον, érailler, égratigner.

Schrammschuß, *m.*, s. Schuß.

Schrank, *m.*, τὸ ἀρμάριον δουλάπι, armoire, *f.*

Schranken, *f.*, (*pl. f.*) φράγμα ἀπὸ καγκελλάριέρες, *f. pl.*; κατάστιχον ῥιμμαγμένον διὰ γυμνικοὺς ἀγῶνας. Dec. (μεταφ.) ὁ περιορισμὸς, bornes, limites, *f. pl.*

Schränken, *v. a.* σταυροβαίνω σταυροειδῆ, mettre en travers, en croix, croiser.

Schraps, *f.*, ἡ ξύσιμο, τὸ ῥοῦρον διὰ ξύσιμον, raclure, *f.*

Schrapen, *v. a.* ξύνω (μὲ σίδηρον), racler.

Schraube, *f.*, ἡ βίδα (*s.* Keil), γλίας, σιροφεὺς), *fig.* die Worte auf Schrauben setzen, ὁμιλῶ ὁμιλίαν μεταχειρίζομαι λόγους φιβόλους, ὁποῦ ἔχουν πολὺν νόημα, parler avec figûment.

Schrauben, *v. a.* στερεώνω βίδαν, γυρίζω τὴν βίδα, tourner la vis, visser, river à vis; jemanden —, περιγελῶ, περιπαίζω, railler q.

Schraubenbohrer, *m.*, τὸ βέλι, ἡ ἀρίδα, taraud, *m.*

Schraubenförmig, *adj.* ἔχει σχῆμα βίδας, σπειρογυριομένος ὡς ἡ βίδα, en forme de vis.

Schraubengang, *m.*, μία χαραγματιὰ εἰς τὴν βίδαν, pas *m.* de la vis.

Schraubenmutter, *f.*, ἡ τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἡ βίδα, écrou, *m.*

Schraubenzieher, *m.*, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς ὥραις βίδας, tournevis, *m.*

Schraubenzwinge, *f.*, πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὸ πανέλλι μαζὺ κολλημένον, maître sergent, *m.*

Schraubstock, *m.*, σφιγκτήριον, ἐργαλεῖον σιδηρένιον τῶν τεχνιτῶν μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦν σφιχτὰ τὰ σίδηρα ὁποῦ δουλεύουν κτλ., étau, *m.*

Schrauf, *m.*, ὁ τρόμος, ἡ ἐκπληξις, effroi, *m.*, frayeur, *f.*; *fam.* τὸ σχίσιμο, ἡ σχισμάδα, τὸ ῥάϊσμα, fente, crevasse, fêlure, *f.*

Schraubfeld, *n.*, τὸ φόβητρον, épouvantail, *m.*

Schrecken, *v. a.* τρομάζω, τρομάρα, κάμνω φόβον, effrayer, épouvanter, terrifier.

Schrecken, *m.*, (*n.*), ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, ἡ ἔκπληξις, effroi, *m.*, frayeur, épouvante, terreur, *f.*

Schreckhaft, *adj.* δειλὸς, ὁποῦ εὔκολα τρομάζει ἢ ἀκίνδυνος, limide, peureux, craintif.

Schrecklich, *adj.* φοβερὸς, τρομερὸς, terrible, épouvantable, effroyable.

Schrecklichkeit, *f.*, τρομερὸν, horreur, énormité, *f.*

Schreckniß, *f.*, s. Schrecken.

Schreckschuß, *m.*, κανονιὰ ἢ τουφεκιὰ εἰς τὸν ἀέρα (μόνον νὰ κάμῃ φόβον), coup *m.* tiré en l'air pour faire peur.

Schreibart, *f.*, ὁ τρόπος τοῦ γραψίματος, manière d'écrire, écriture, *f.*; τὸ ὕφος, style, *m.*

Schreibebuch, *n.*, βιβλίον διὰ γράψιμον (τοῦ ἀρχαίου), cahier, *m.*

Schreibgebühr, *f.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἀντιγραφὴν, salaire *m.* de copiste.

Schreibelfertigkeit, *f.*, s. Schreibsucht.

Schreibekunst, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ γράφειν, τὸ γράψιμον, art *m.* d'écrire.

Schreibemeister, *m.*, διδάσκαλος εἰς τὸ γράψιμον, maître *m.* à écrire.

Schreiben, *v. a.* et *n.*, γράφω, écrire.

Schreiben, *n.*, τὸ γράψιμον, action *f.* d'écrire; ἡ γραμμὴ, τὸ γράμμα, écrit, *m.* lettre, *f.*

Schreibepult, *n.*, τραπεζάκι (ἢ καὶ μικρὸν σεντιοῦκι) κατασκευασμένον διὰ γράψιμον, pupitre, *m.*

Schreiber, *m.*, ὁ γραφεὺς, écrivain, *m.*; (in Kanzleyen ꝛc.), ὁ γραμματικὸς, γραμματεὺς, copiste, clerc, commis, scribe, *m.*

Schreiberey, *f.*, τὰ γραψίματα, écriture, *f.* écrits, *m. pl.*

Schreibeschrank, *m.*, γκαρνταρόμπα γεμάτη ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ γράψιμον, bureau, secrétaire, *m.*

Schreibfeder, *f.*, τὸ καλαμάκι, plume *f.* à écrire.

Schreibfehler, *m.*, λάθος εἰς τὸ γράψιμον, faute *f.* de copiste, faute d'orthographe.

Schreibpapier, *n.*, χαρτὶ διὰ γράψιμον, papier *m.* à écrire.

Schreibschule, *f.*, σχολεῖον διὰ γράψιμον, école à écrire.

Schreibselig, *adj.* πολυγράφος, qui écrit beaucoup, polygraphe.

Schreibstube, *f.*, ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πραματευτὴς δουλεύει μὲ τοὺς γραμματικούς του, (Ital. τὸ σκριττόριον, κοντοῦρι), comptoir, *m.*, τόπος (ὀνδὰς) εἰς τὸν ὁποῖον δουλεύει ὁ νοτάριος ἢ ὁ συνήγορος, étude (d'un notaire, d'un avocat), *f.*; καγκελλαρία, greffe, *m.*

Schreibtafel, *f.*, βιβλίαριον ἀσπρεμένο (μὲ μεμβράνας διὰ σημειώσεις διαφόρων πραγμάτων), tablettes, *f. pl.*; (Schieferta-fel), πλάκα ἀπὸ σφοντύλι, feuille *f.* *f.* d'ardoise, s. Schiefertafel.

Schreibtisch, *m.*, τραπέζα διὰ γράψιμον, table *f.* à écrire.

Schreibzeug, *n.*, τὰ καλαμάρι, écritoire.

Schrein, *m.*, s. Schrank.

Schreiner, *m.*, s. Tischler.

Schreiten, *v. n.* κάμνω βήματα, πηχαίνω, faire des pas, marcher.

Schrey, *m.*, ἡ κραυγή, cri, *m.*

Schreyen, *v. n.* φωνάζω, crier, s'écrier; crailler.

Schreyen, *n.*, τὸ φώνασμα, cris, *m. pl.*, criaillerie, *f.*

Schreyer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει, crieur; criard, *m.*

Schreyhals, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει πολύ, braillard, criailleur, *m.*; μικρὸν παιδὶ ὁποῦ κλαίει πολύ, enfant *m.* criailleur.

Schrift, *f.*, τὸ γράψιμον, écriture, *f.*; (ein Werk), τὸ σύγγραμμα, πόνημα, écrit, ouvrage, *m.*; (in der Druckerey), οἱ τύποι (εἰς τὴν τυπογραφίαν), οἱ χαρακτῆρες, τὰ γράμματα, (imprim.) caractère, *m.*, lettres, *f. pl.*; die heilige Schrift, ἡ θεία γραφή, ἁγία γραφή, écriture sainte, écriture, *f.*

Schriften, *f.*, (*pl. f.*) τὰ συγγράμματα, πονήματα, les écrits, les oeuvres, *m. pl.*; οἱ χαρακτῆρες τυπογραφικοί, les caractères (d'imprimerie), *m. pl.*, les lettres, *f. pl.*

Schriftgelehrte, *m.*, ὁ γραμματεύς, (ὁ μαθημένος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως), (dans la bible) scribe, *m.*

Schriftgießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, (ὁ τυποχύτης), fondeur *m.* de lettres.

Schriftgießerey, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χύνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, fonderie *f.* de caractères; ἡ τέχνη τῆς χύσεως τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, (ἡ τυποχυσία), art *m.* de fondre des caractères.

Schriftkasten, *m.*, τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες, (imprim.) casse, *f.*

Schriftlich, *adj.* γεγραμμένος, γραμμένος, écrit (*adj.*); *adv.* διὰ γράμματος, par écrit.

Schriftmäßig, *adj.* σύμφωνος μὲ τὴν θείαν γραφήν, conforme à la sainte écriture.

Schriftsaß, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπόκειται μόνον εἰς τὸ ἀνώτερον κριτήριον τοῦ τόπου, peraonne *f.* ressortissante à la cour supérieure de justice; -ſässig, *adj.* ὁ ἔχων τοῦτο τὸ πρωτεῖον, qui jouit de ce privilége.

Schriftſetzer, *m.*, ὁ στοιχειοθέτης, τυποθέτης, (imprim.) compositeur, *m.*

Schriftsteller, *m.*, ὁ συγγραφεύς, auteur, écrivain, *m.*

Schriftstellerey, *f.*, τὸ συγγράφειν βιβλία, ἡ βιβλιογραφία, composition *f.* de livres.

Schriftstellerisch, *adj.* τοῦ συγγραφέως, συγγραφικός, littéraire, d'auteur, d'écrivain.

Schriftstellern, *v. n. fam.* συγγράφω βιβλία, εἶμαι συγγραφεύς, composer des livres.

Schriftverfälſcher, *m.*, ὁ τῆς, ψευδογράφος, faire, *f.*

Schriftzeichen, *n.*, γράμμα, caractère, *m.* tre, *f.*

Schritt, *m.*, τὸ βῆμα, μα, ἡ πατημασιά, (μεταφ.) φέρσιμον (μεταχειρίσεως, che, *f.*

Schrittſchuh, *f.* Schlittſch

Schrittzahler, Schrittmeſ τὸ ὀδόμετρον, (ὁργανο ὁποῖον μετρεῖ πόσα χάμνει τις), compas

Schroff, *adj.* κρημνώδης, κρημνός, escarpé; ἀπ τραχὺς, rude, rabot

Schröpfen, *v. a.* βάνω ζαις, scarifier; (meto πιερῶ τινὰ τὰ ἄσημ λώντας ἀκριβὰ κτλ.), cher, surfaire; bad be —, κόπτω τὰ τῶν πιτζαριῶν, βά παραπολλὰ πυκνὰ effiler (les blés).

Schröpfkopf, *m.*, Schr *n.*, ἡ βεντούζα, *f.*, cornet, *m.*

Schrot, *m.*, τὰ σκάγ οἱ στιζαμάδες, (pour tirer); (pou γεννήματα χονδρὰ σμένα, blé *m.* (pou Münzen), ἡ τοῦ χρυσίου ἢ ἀσ ὁποίαν πρέπει νὰ μονέδα, juste poid l'or ou de l'arg

Schrot, *m.*, eine Münze; *fig.* ein Mann von altem Schrot und Korn, ἀνὴρ καλὸς καὶ τίμιος (καὶ τὰ καλὰ ἤθη τῶν ἀρχαίων), homme *m.* de la vieille roche.

Schrotbeutel, *m.*, σακκοῦλα μὲ σαπουδιάς, sachet *m.* à ...ges.

Schrotbühſe, *f.*, τουφέκι γεμ...νον μὲ σαπουδιάς (διὰ ...ηγὴν μικρῶν ζώων ἢ πουν...), arquebuse *f.* de chas...

...ſe, *f.*, ἡ ἄκρα τοῦ πανιοῦ ...ποχου, lisière (du linge, ...drap), *f.*

...ten, *v. n.* (auf der Mühle) ἀλέθω χονδρικῶς, égru... (Gerbacken, zerfägen), κα...σαμπαπίζω, πριονίζω, ...ſer, rogner, tailler, scier; ...ſſer zc.), κατηβάζω βου... κτλ. εἰς τὸ πετροῦμι, ...ſondre (*v. a.*) à la cave, ...ver.

...ter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κα... βουτζιὰ κτλ. εἰς τὸ ...ροῦμι, encaveur, *m.*; ...ſchlöſſer), ὁ κιὸνθαρος, ἀ... (μεγάλος ὁποῦ ...χαράσσει), cerf-volant, *m.* ...ſeile), *f.*

...ſeiter, *m.*, εἶδος σκάλας ...ν ὁποίαν ἀνηβάζουν ...ιὰ κτλ. εἰς τὰ ἁμάξια ...ſeitern, *v. a.* κατηβάζουν, poulin, *m.* ...ſeitwerk, *n.*, ἀλεύρι χονδρόν, ...ſen, *m.*

...ſmühle, *f.*, μύλος εἰς τὸν ...ον ἀλέθουν χονδρικῶς, ...ὰ σιτάρια κτλ.), moulin ...à égruger.

Schrotmühle Schubkasten Schuhmachergeſelle 653

Schrotſäge, *f.*, μεγάλον πριόνι, grande scie, *f.*

Schrotſchere, *f.*, μεγάλη ψαλίδι, ciseilles, *f. pl.*

Schrotwage, *f.*, ἡ ἀτσάλμη, τὸ ἀλιφάσι, niveau, *m.*

Schrubbern, *v. a.* παρώνω, ψυκαλλίζω, σκουπίζω (εἰς τὰ πλοῖα), (mar.) fauberter, goreter.

Schrumpfen, *v. n.* μαζώνομαι, ζαρώνομαι, se ratatiner.

Schrumpfig, *adj.* μαζωμένος, ζαρωμένος, ridé.

Schrunde, *f.*, χαραμματιὰ, σκάσμα (μαλιστα εἰς τὰ χείλη ἀπὸ τὸ κρύον), crevasse; gerçure, *f.*

Schub, *m.*, τὸ σπρώξιμον, ἅμπωγια, poussée, *f.*, coup, *m.*; (bey den Bäckern); ein — Brode, ὁσα ψωμιὰ ὅσα βάνουν μαζὶ εἰς τὸν φοῦρνον, une fournée de pains; (Kegelſchub), τόπος ἔνθα παίζουν τοὺς παλαλίσκους, quillier, jeu *m.* de quilles; *f.* Kegelſchub.

Schubfenſter, *n.*, παράθυρον ὁποῦ κινεῖται εἰς χαραγματιὰν, συρτὸν παράθυρον, coulisse, *f.*

Schubiack, *m.*, *pop.* ἀχρεῖος, αὐτιδανός, coquin, maroufle, *m.*

Schubkarren, *m.*, ἁμαξάκι μονότροχον ὁποῦ παρέχει ἕνας ἄνθρωπος ἐμπροσθέν του, brouette, *f.*

Schubkaſten, *m.*, -kästchen, *n.*, Schublade, *f.*, τὸ συρτάρι (εἰς ὅλα τὰ τραπέζια), tiroir, *m.*, layette, *f.*

Schubſack, *m.*, ἡ τσέπη, poche, *f.*

Schubuk, *f.* Uhu.

Schüchtern, *adj.* δειλὸς, ἐκπεδος, ὑπαῦ φοβεῖται, timide, peureux, craintif.

Schüchternheit, *f.*, ἡ δειλία, ἀκαρδία, ὁ φόβος, timidité, *f.*

Schuft, *m.*, ἕνας οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος ψεύστης, galefretier, gueux, *m.*

Schufut, *m.*, *f.* Uhu.

Schuh, *m.*, τὸ παποῦτσι, (τὸ αὐτὸ χρῶμα), soulier, *m.*; κοντάκι (τῆς λάμχης κτλ.), talon (d'une pique etc.); (als Maß), ὁ πούς, τὸ ποδάρι, (ὡς μέτρον), pied (mesure), *m.*

Schuhahle, *f.*, τὸ σουβλὶ, σουγλὶ τοῦ παπουτζῆ, alène, *f.*

Schuhbürſte, *f.*, ἡ βούρτσα διὰ τὰ παπούτσια, décrottoire, *f.*

Schuhdraht, *m.*, κηρωμένον νῆμα τῶν παπουτζήδων, ligneul, *m.*

Schuhen, *v. a.* βάνω παπούτσια, chausser.

Schuhflicker, *m.*, ὁ μπαλωματὰς, (ὁποῦ μπαλώνει παπούτσια), savetier, *m.*

Schuhknecht, *m.*, *f.* Schuhmachergeſelle.

Schuhleiſten, *m.*, τὸ καλοῦπι τοῦ παπουτζῆ, forme *f.* de soulier.

Schuhmacher, *m.*, ὁ παπουτζῆς, ὑποδηματὰς, cordonnier, *m.*

Schuhmachergeſelle, *m.*, δοῦλος τοῦ παπουτζῆ, garçon *m.* cordonnier.

Schuhmarkt, *m.*, τόπος ὅπου πωλοῦν παπούτζια, cordonnerie, *f.*

Schuhmaß, *n.*, τὸ μέτρον τοῦ παπουτζῆ, compas *m.* de cordonnier.

Schuhputzer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πασιρεύει τὰ παπούτζια, décrotteur, *m.*

Schuhriemen, *m.*, τὸ λουρὶ τοῦ παπουτζιοῦ, courroie *f.* de soulier.

Schuhschmiere, *f.*, ἀλειφὴ διὰ τὰ παπούτζια, graisse *f.* à souliers.

Schuhschnalle, *f.*, ἡ βοῦκλα (τὸ θηλυκοπήριον) τοῦ παπουτζιοῦ, boucle *f.* de soulier.

Schuhschwärze, *f.*, ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια, noir *m.* de cordonnier.

Schuhsohle, *f.*, ἡ πατοῦνα τοῦ παπουτζιοῦ, semelle, *f.*

Schuhwachs, *n.*, ↔wichse, *f.*, κήρωμα (διὰ τὰ παπούτζια), cirage, *m.*

Schulamt, *n.*, Schuldienst, *m.*, Schulstelle, *f.*, ἐπάγγελμα διδασκάλου εἰς ἕνα σχολεῖον, emploi *m.* de maître d'école, de précepteur.

Schulbuch, *n.*, βιβλίον διὰ σχολεῖα, livre *m.* d'école, de classe.

Schuld, *f.*, τὸ χρέος, dette, *f.*; (Vergehen), τὸ πταῖσμον, σφάλμα, coulpe, offense; faute, *f.*; in Schulden gerathen, Schulden machen, καταχρεώνομαι, κάμνω χρέη, s'endetter; faire, contracter des dettes; — sein an etwas, εἶμαι αἴτιος εἴς τι, εἶμαι πταίστης, être cause de qc.; ich bin nicht —, δὲν εἶμαι πταίστης, δὲν εἶναι ἐδικόν μου σφάλμα, ce n'est pas ma faute, je n'en suis pas la cause.

Schuldbrief, *m.*, Schuldverschreibung, *f.*, ἡ ὁμολογία (τοῦ χρέους), obligation, *f.*

Schuldenfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ χρέη, franc de dettes, quitte de ses dettes.

Schuldenlast, *f.*, βάρος ἀπὸ χρέη, πολλὰ χρέη, dettes *f. pl.* immenses.

Schuldforderung, *f.*, ζήτησις χρέους (ὁποῦ ἔχει τις νὰ ζητήσῃ), du, *m.*, dette active, créance, *f.*

Schuldherr, *m*, *f.* Gläubiger.

Schuldig, *adj.* (eines Vergehens), πταίστης, ἔνοχος, coupable; (verbunden), ὑπόχρεος, ὑποχρεωμένος, obligé, tenu; (von Geldschulden ꝛc.), χρεώστης, endetté, qui doit (de l'argent etc.).

Schuldigkeit, *f.*, τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις, devoir, *m.*, obligation, *f.*

Schuldlos, *adj.* ἀθῶος, innocent.

Schuldner, (Schuldmann), *m.*, ὁ χρεώστης, χρεοφειλέτης, débiteur, *m.*

Schuldthurm, *m.*, φυλακὴ διὰ χρεώστους ὁποῦ δὲν πληρώνουν, prison *f.* pour les débiteurs insolvables.

Schule, *f.*, τὸ σχολεῖον, école, *f.*, collége, *m.*; *fam.* aus der — schwatzen, φανερώνω ἕνα κρυφὸν, ἐκφλυαρῶ, bder.

Schüler, *m.*, ὁ μαθητής, lier, *m.*

Schülerhaft, *adj.* μὲ τ μαθητοῦ εἰς τὸ σχ d'écolier, en écolier.

Schülerin, *f.*, ἡ μαθήτρια lière, *f.*

Schulfuchs, *m.*, διδάσκαλ λείου αὐστηρὸς ἢ παρ εἰς τὰ ἤθη τοῦ, pédan μαθητὴς (καταφρονη écolier (*en parlant* a pris), *m.*

Schulfüchserey, *f.*, ὑπερ πος διδασκαλίας, λε γία, pédanterie, *f.*

Schulgeld, *n.*, τὸ διδακ τικὸν, (δασκαλιάτικον laire, honoraire *m.* d tre d'école.

Schulgerecht, *adj.* κατὰ τὴ θοδον τοῦ σχολείου les règles de l'école; gerechtes Pferd, μαν ἄλογον, un cheval qui l'école.

Schulhalter, Schulmeiste διδάσκαλος σχολείου σια χωρικοῦ), maître école (d'une petite é dans un village).

Schulkamerad, *m.*, *f.* ler.

Schulknabe, *m.*, μικρὸν ὁποῦ πηγαίνει εἰς τ λεῖον, (petit) écolier.

Schulkrankheit, *f.*, σμένη ἀῤῥωστία, mal de commande.

Schullehrer, *m*, διδάσκ

λαγείου) σχολεῖον, régent d'école.

Schulmädchen, *n.*, κορίτζι ὁποῦ σχολεῖον, εἰς τὸ σχολειον écolière, *f.*

Schulmann, *m.*, διδάσκαλος σχολείου, παιδαγωγός, mai d'une (grande) école, pédagogue, *m.*

Schulordnung, *f.*, τάξις τῶν σχο λείων, reglement *m.* pour les écoles.

Schulpferd, *n.*, μαθημένον ἄ γον, γυμναμένον ἄλο ον, cheval *m.* de manège.

Schulstaub, *m.*, (ὁ κονιορτὸς των σχολείων), (poussière d'école); *fam.* den — ein λάμπει, εἶμαι διδάσκαλος χολείου, ἀπερνῶ τὴν ζωὴν μὲ παιδώσαν εἰς τὰ χολεῖα, être maître d'école, pédanter.

Schulstube, *f.*, ὁ ὐνδὰς τοῦ χολείου, σχολεῖον, classe, *f.*

Schulter, *f.*, ὁ ὦμος, épaule, *f.* Schulterblatt, *n.*, τὸ κόκκαλον τοῦ ὤμου, os *m.* de l'épaule; (*anat.*) os humeral.

Schulterblatt, *n.*, ἡ ὠμοπλάτη, πλάτη, (*anat.*) omoplate, *f.*

Schulterdegen, *m.*, ὁ ζωστὴς τὸ σπαθὶ, (ζωνάρι ὁποῦ σπαθὶ στὸν ὦμον), baudrier, *m.*

Schultern, *v. a.* das Gewehr, βάνω τὸ τουφέκι εἰς τὸν ὦ porter les armes.

Schultheiß, Schulze, *m.*, χριτὴς χωρικὸς, maire, juge *m.* de village.

Schultheißamt, *n.*, (Amtsitz), *fam.* ἡ κονμπὴ, (τὸ σπιτικό), gadoue, merde, *f.*

Schundsäger, Schundsönig, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐδιευθύνει τοὺς κοπρῶνας, vidangeur, *m.*

Schundgrube, *f.*, ὁ κοπρὼν, κοπρῶνας, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνεται ἡ κοπριά, cloaque, *m.*; fosse *f.* d'aisance.

Schupp, *m.*, *f.* Schub.

Schuppe, *f.*, τὸ λέπι, écaille, *f.*

Schüppe, *f.*, *f.* Schaufel.

Schüppen, *f. pl.*, (Pik in der Karte), τὰ μπαστούνια, (εἰς τὰ φραντζέζικα χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν), pique (au jeu de cartes), *f.*

Schuppen, *v. a.* σπρώχνω, ὠθῶ, ὠθίζω, pousser; einen Fisch —, *f.* Abschuppen.

Schuppicht, *adj.* ὁμοιος μὲ λέπια, écailleux, semblable à des écailles.

Schuppig, *adj.* ὁποῦ ἔχει λέπια, couvert d'écailles.

Schur, *m.*, ἡ περιοδεία, tour, *m.*; malice, *f.*; einem einen — thun, παίζω τύρας τινὶ (κακὸν) παιγνίδι, jouer un (mauvais) tour à q.

Schur, *f.*, τὸ κούρεμα (τῶν προβάτων), tonte, tonture, *f.*

Schüreisen, *n.*, Schürhaken, *m.*, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον μαζώνουν τὰ κάρβουνα κλπ., attisonnoire, *f.*; *f.* Schüreisen.

Schüren, *v. a.* das Feuer, μαζώνω τὰ δυνιὰ, τὰ κάρβουνα, νὰ ἐνάψουν καλήτερα, attiser (le feu), tisonner.

Schürfen, *v. a.* ξύνω μὲ ἕνα σίδηρον, jeter, railler; (— ἀνθρακωρυχεῖα), πυκαλίζω νὰ πληροφορηθῶ μεταλλεῖον, exploiter (une mine).

Schurigeln, *v. a. fam.* πειράζω, ἐνοχλῶ, προξενῶ πολὺν κόπον, tracasser, chicaner, vexer.

Schurke, *m.*, ὁ κακόιτροπος, ἀχρεῖος, ἀνάξιος, ψεύστης, coquin, *m.*

Schurkerey, *f.*, Schurkenstreich, *m.*, ἡ κακοιτροπία, ἀχρειότης, ἀνοιδανότης, ψευδιὰ, coquinerie, *f.*

Schurrfisch, *adj.* κακόιτροπος, ἀχρεῖος, ἀνάξιος, ὡσὰν χριάτης, de coquin; en coquin.

Schurz, *m.*, ἡ ποδιὰ, τὸ διάζωμα, tablier, *m.*; (am Kamin), τὸ σκεπάσμα τοῦ καμένου, τὸ μέρος ὁποῦ βγαίνει περισσότερον εἰς τὸν ἀνδρὰ, manteau (de cheminée), *m.*

Schürze, *f.*, ἡ ποδιὰ (μάλιστα τῶν γυναικῶν), tablier, devanlier, *m.*

Schürzen, *v. a.* ζώνω, περιζώνω, ceindre; σηκώνω τὴν ἄκραν τῶν φορεμάτων, tronsser; einen Knoten —, κομπόδενω, faire un nœud, nouer.

Schürzfell, *n.*, πετζὶ ὁποῦ περιζώνουν οἱ παπουτζῆδες κλπ., πετζένια ποδιὰ, tablier *m.* de cuir.

Schuß, *m.*, τὸ ῥίμμιον μὲ τουφέκι, κανόνι, τύφον κλπ., ἡ τουφεκιὰ, κανονιὰ, πατρονιὰ, coup de feu, coup de flèche, coup, *m.*; (ein Schuß Pulver), τόσα χατροῦτι

ὕσον χρειάζεται εἰς μίαν τουφεκιὰν ἢ πιστολιάν, une charge de poudre; (Trieb von Pflanzen), ἡ αὔξησις, βλάστησις τῶν φυτῶν, pousse, f. jet, m. (d'un arbre etc.); (Knoten an Pflanzen), ὁ κόμβος εἰς τὰ καλάμια καὶ ἄλλα φυτά, genouillée f. (d'un tuyau d'épi etc.); ὁρμητικὴ κίνησις (τοῦ νεροῦ κτλ.), ὁρμή, mouvement m. rapide (de l'eau etc.); im Schusse seyn, ὁρμῶ, ὁρμοῦμαι, se précipiter, s'élancer; fig. (einen Schuß haben), εἶμαι κομμάτι τρελός, avoir un coup de hache.

Schüssel, f., τὸ (βαθὺ) πιάτο, τὸ πινάκιον, ἡ ἁπλάδα, τὸ τρυβλίον, plat, m.

Schußfrey, adj. ὁποῦ εἶναι τόσον μακρυὰ, ὁπου τὰ μολύβι (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.) δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ, hors de la portée des balles.

Schußgerecht, adj. ἐρχετὰ πλησίον ὅπου φθάνει τὸ μολύβι, à la portée (du fusil etc.)

Schußwasser, n., νερὸν ἰατρικὸν διὰ πληγὰς ἀπὸ τουφεκιάς, eau f. d'arquebusade.

Schußweite, f., διάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ῥθάνει τὸ βόλι, ἡ σαΐτια, portée f. (du fusil etc.)

Schußwunde, f, πληγὴ ἀπὸ τουφεκιὰν, σαΐτιαν κτλ., coup m. de feu, (ou d'une flèche).

Schuster, s. Schuhmacher.

Schusterkneif, m., τὸ (στραβὸν) μαχαίρι τοῦ παπουτζῆ, tranchet, emporte-pièce, m.

Schustern, v. n. fam. φκιάνω ἢ μπαλώνω παπούτζια, faire ou raccommoder des souliers.

Schusterpech, n., ἡ πίσσα τοῦ παπουτζῆ, poix f. de cordonnier.

Schusterschwärze, f., ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια (διὰ τὰ φράγκικα σιούχια), noir m. de cordonnier.

Schusterzwecke, f., καρφὶ διὰ παπούτζια, broche, f.

Schüte, f., βάρκα συρομένη ἀπὸ ἄλογα, bateau m. qu'on fait tirer par des chevaux.

Schutt, m., τὰ κατακομματιασμένα πετράκια ἀπὸ ἕνα χαλασμένον σπίτι, décombres, m. pl., gravois, m.

Schütte, f., (Stroh), σωρὸς ἀπὸ ἄχυρα, botte (de paille), f.

Schütteln, v. n. τινάζω, ταράζω, secouer, branler.

Schütteln, n., τὸ τίναγμα, ἡ ταράξις, secouement, branlement, m.

Schütten, v. a. ῥίχνω, χύνω, verser, répandre, jeter; v. n. (vom Getreide), ἔχω πολλὰ σπειριά, rendre (se dit du blé).

Schüttern, v. n. τρέμω, σείομαι, ταράζομαι, κινοῦμαι, trembler, branler, s'ébranler.

Schutz, m., (Beschützung), ὑπεράσπισις, διαφύλαξις, protection, garde, défense f.; (Hülfe), βοήθεια, ταφυγὴ, appui, secours, refuge, m.

Schutz, m., Schutzbrett, n., (vor Mühlen), ὁ καταῤῥάκτης σανίδι μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν καὶ χαμηλώνουν κρατεῖ καὶ τὸ νερὸν, vanne, f.

Schutzblattern, f., (pl.), ἡ δαμαλὴς, τὸ δαμαλίκιον πανον ἀπὸ τὸ βυζὶ τῶν γελάδων, μὲ τὸ ὁποῖον φυλλίζουν τὰ παιδιὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ εὐλογιάς), vaccine, f.

Schütze, m., ὁ τοξότης ὁποῦ βάνει τουφέκια, tireur; arquebusier, m.; arbalétrier, m.; ὁ τοξότης (σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ συνάστριος), (astron.) sagittaire, m.; (Weberei), σαΐτια τῶν ὑφαντάδων χερκὶς), navette, f.

Schützen, v. a. ἀκεπάζω, ἀσπίζομαι, διαφυλάττω, φυλάγω, protéger, défendre, garantir, préserver; das Wasser —, φράζω τὰ νερὰ μὲ χροχοὺς τοῦ μύλου, arrêter l'eau (par le moyen de la vanne).

Schutzengel, m., ὁ ἄγγελος φύλαξ, ange m. tutélaire.

Schützenhaus, n., σπίτι ὁποῦ βάνουν ξοτὰρ (ὁποῦ βάνουν φέκι ἢ σαΐτιαις διὰ γιόν), jeu m. d'arquebuse, maison f. des tireurs.

Schutzgatter, n., ὁ καταῤῥάκτης εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων, herse, barrière, f.

Schutzgeist, m., πνεῦμα φυλακτικὸν, ἄγγελος φύλαξ, génie m. tutélaire.

Schutzgeld, n., δόσιμον χρονικὸν τῶν ἐγκυκλίων καταστάσεως, (εἰς τὰ ὁποῖα φορτώνουν τὰ ὁμάξια, ὁποῦ ὀχιδόνουν ξύλα κτλ.), reconnaissance f. d'octroi, octroi, m.

Schutzgott, m., θεὸς φύλαξ, ὁ ὑπερασπιστὴς, dieu m. tutélaire.

Schutzgöttin, f., θεὰ φύλαξ, ἡ ὑπερασπίστρια, déesse tutélaire, f.

Schutzheiliger, m., ὁ ἅγιος φύλαξ, ἡ ἁγία φύλαξ, patron (saint), m., patronne (sainte), f.

Schutzherr, m., ὁ ἄρχων ὑπερασπιστὴς, patron, protecteur, m.

Schutzjude, m., Ἑβραῖος ὁποῦ ἐπλήρωνε ἕνα δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν τῆς κατοικίας εἰς ἕνα τόπον, juif m. à octroi.

Schutzling, m., ὁ ὑπερασπιζόμενος, protégé, m.

Schutzrede, f., ἡ ἀπολογία, ἀπολογητικὸς λόγος, apologie, f. discours m. apologétique.

Schutzschrift, f., ἀπολογητικὸν γράμμα, apologie, f. écrit m. apologétique.

Schutzverwandte, m., ἐγκάτοικος κατωτέρας κατασάσεως ὁποῦ πληρώνει ἕνα χρονικὸν δόσιμον, habitant m. reçu par octroi.

Schutzwache, f., φύλαξ στρατιᾶς διὰ ὑπεράσπισιν ἑνὸς σπιτιοῦ κτλ., sauvegarde, f.

Schutzwaffen, f. pl. ὅπλα (ὅπλα) διὰ προφύλαξιν, armes f. pl. défensives.

Schutzwehr, f., ὑπαφέντευσις, défense, f.

Schutzzettel, m., χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις τὴν ἄδειαν τῆς κατοικίας εἰς μίαν πόλιν, billet m. d'octroi.

Schwabacher, Schwabacher Schrift, εἶδος τύπου γερμανικοῦ σχηματισμένου κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, italique allemand, m. (espèce de caractère allemand).

Schwabe, m., εἶδος ἀσκαλάφου μαύρου εἰς τὸ ἀλεύρι, blatte (insecte), f.

Schwach, adj. ἀδύναμος, ἀδύνατος, ἀσθενὴς, faible, débile; fragile; (dünn), λεπτὸς, ὁποῦ δὲν εἶναι χοντρὸς, mince, menu.

Schwäche, f., ἡ ἀδυναμία (σωματικὴ καὶ ψυχική), faiblesse, débilité, f.

Schwächen, v. a. ἀδυναμίζω, ἀδυναμώνω, affaiblir, débiliter; atténuer; ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, défloror une fille, abuser d'une fille.

Schwachheit, f., ἡ ἀδυναμία (ψυχική), faiblesse, fragilité, f. faible, m.

Schwachheitssünde, f., ἁμαρτία ἀπὸ ἀδυναμίαν ψυχικὴν, péché m. de fragilité.

Schwachkopf, m., ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, ἄπλὸς, ἀχμάκης, imbécille, esprit m. faible.

Schwächlich, adj. ἀσθενὴς, φιλάῤῥωστος, débile, infirme, languissant.

Schwächlichkeit, f., ἡ ἀσθένεια, faiblesse, infirmité, f.

Schwächling, m., ἄνθρωπος ἀσθενὴς, homme m. faible.

Schwachsinn, m., ἡ ἀδυναμία τοῦ νοός, faiblesse f. d'esprit.

Schwachsinnig, adj. ἀδύνατος εἰς τὸν νοῦν, (ἀχμάκης), imbécille.

Schwächung, f., τὸ ἀδυνάτισμα, affaiblissement, m.; τὸ ξεπαρθένεμα, ἡ ξεπαρθένευσις, défloration (d'une fille), f.

Schwaden, m., (Dunst), ἀτμὸς βλαβερὸς, ἀτμὶδα βλαβερὴ (εἰς τὰ μεταλλεῖα), vapeur, mouffette, f.; (beym Mähen), τὰ κομμένα χορτάρια (τόσα ὅσα κόπτονται ἀπὸ μιᾶς), andain, m.; (ein Kranz), γυρτὸν τι, manne, f.

Schwadrone, f., λόχος (τάγμα ἀπὸ ἑκατὸν καὶ περισσοτέρους ἵππους (καβαλάρους), escadron, m.

Schwager, m., ὁ αὐγγαμβρος, γαμβρὸς, beau-frère (en général), m.; (der Frauen Bruder), ὁ γυναικαδέλφος, le frère de la femme de q.; (der Schwester Mann), des

Mannes Bruder), ὁ ἀνδράδελφος, le mari de la soeur de q.; le frère du mari; (*fig. fam.* Postillion), ὁ ποστιλιόνος, postillion, *m.*

Schwägerin, *f.*, ἡ σύγγαμβρη, belle-soeur (en général), *f.*; (der Frauen Schwester), ἡ γυναικαδέλφη, la soeur de la femme de q.; (des Mannes Schwester, des Bruders Frau), ἡ ἀνδραδέλφη, la soeur du mari; la femme du frère de q.

Schwägerschaft, *f.*, ἡ συγγένεια μεταξὺ συγγάμβρων, affinité, *f.*, cousinage, *m.*

Schwäher, *m.*, *s.* Schwiegervater.

Schwalbe, *f.*, ἡ χελιδών, τὸ χελιδόνι, hirondelle, *f.*

Schwalbenkraut, *n.*, τὸ χελιδόνιον, (χόρτον τι), chélidoine, éclaire, *f.*

Schwalbennest, *n.*, φωλεὰ χελιδόνος, nid *m.* d'hirondelle.

Schwalbenschwanz, *n.*, οὐρὰ χελιδόνος, queue *f.* d'une hirondelle; (bey den Zimmerleuten), ἄκρα ξύλου χαραχωμένη διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς ἄλλο ξύλον, (charpent.) queue *f.* d'aronde; (ein Schmetterling), εἶδος πεταλούδας, machaon (papillon), *m.*

Schwalg, *m.*, (bey den Glockengiessern), ἡ τρύπα τοῦ φούρνου διὰ τῆς ὁποίας ἡ φλόγα κτυπᾷ τὸ μέταλλον ὁποῦ ἀναλύεται, (fond. de cloches), trou *m.* du four par lequel la flamme frappe l'airain qui se fond.

Schwall, *m.*, μεγάλος σωρὸς, μεγάλον πλῆθος, quantité, *f.*, torrent, déluge, *m.*

Schwamm, *m.*, τὸ σφουγγάρι, σφογγάρι, éponge, *f.*; (Bilz), τὸ μανιτάρι, ἀμανιτάριον, ὁ μύκης, champignon, *m.*; (Feuerschwamm), ἡ ἰσκα, ἰσχα, amadou, *m.*

Schwämmchen, *n.*, τὸ σφουγγαράκι, petite éponge, *f.*; die —, Schwämme, *m. pl.* (am Munde), αἱ ἄφθαι (πάθος εἰς τὸ στόμα τῶν νηπίων), aphtes, *m. pl.*

Schwammicht, *adj.* σπογγώδης, φουσκωμένος καὶ ἁπαλὸς ὡσὰν σφουγγάρι, spongieux, poreux, *m.*

Schwan, *m.*, ὁ κύκνος, cygne, *m.*

Schwanen, *v. t. vulg.* *s.* Ahnden, Ahnen.

Schwanenboy, *m.*, εἶδος βαμβακερῆς τζόχας πυκνῆς καὶ ἁπαλῆς, rovêche *f.* fine.

Schwanengesang, *m.*, τὸ (νομιζόμενον) κηλάδημα τοῦ κύκνου, chant *m.* du cygne; (*metaph.*) τὸ τελευταῖον ποίημα ἑνὸς ποιητοῦ, les dernières poêmes d'un poète.

Schwanenhals, *m.*, ὁ λαιμὸς τοῦ κύκνου, cou *m.* de cygne; — eines Pferdes, λαιμὸς ἀλόγου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὸν λαιμὸν τοῦ κύκνου, encolure *f.* de cygne.

Schwang, *m.*, τὸ τέραγμα, κούνημα, ἐκείμισμα, branle, *m.*; *fig.* im Schwange gehen, εἶναι ἡ συνήθεια, ἡ (ἀχαμνὴ) μόδα, être de vogue.

Schwangbaum, *m.*, die —me, *pl.* τὰ δύο μακριὰ ξύλα τοῦ ἁμαξίου, les brancards (d'une voiture), *m. pl.*

Schwängel, *m.*, (der Glocken) ὁ κύπανος τῆς καμπάνας, battant (d'une cloche), (des Brunnens), ὁ μοχλὸς τοῦ πηγαδιοῦ, bascule.

Schwanger, *adj.* ἔγγαστρη, ἐγγαστρωμένη, encointe, grosse; — werden, ἐγγαστρώνομαι, devenir grosse, concevoir; — gehen, εἶμαι ἐγγαστρωμένη, être grosse, encointe; einem Gedanken schwanger gehen, (*metaph.*) εἶμαι κατὰ τὸ ἀπὸ ἕνα στοχασμόν, rêver, machiner un dessein.

Schwängern, *v. a.* ἐγγαστρώνω, engrosser; (in der Ehe), ἐμπληρῶ, (chim.) imprégner.

Schwangerschaft, *f.*, ἡ ἐγγαστρωσιά, grossesse, *f.*

Schwängerung, *f.*, ἡ ἐγγάστρωσις, action *f.* d'engrosser, (chemische), ἡ ἐμποτισμένη, (chim.) imprégnation, *f.*

Schwank, *adj.* λεπτὸς καὶ λύγισμος (οἷον μία βέργα), flexible, dégagé.

Schwank, *m.*, ὁ ἀστεῖος χωρατᾶς, μία γελοία διήγησις, drôlerie, facétie, balivernerie.

Schwanken, *v. n.* χορεύομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, chancelor, vaciller; branler; (*metaph.*) εἶμαι ἀμφίβολος, ἀναποφάσιστος, ἀστάθερος, *fig.* chanceler, vaciller, balancer.

Schwanken, *n.*, τὸ κούνημα, vacillation, *f.*; ἡ ἀμφιβολία, ἀβεβαιότης, fluctuation, irrésolution, *f.*

Schwänken, *v. a.* ἀνεμίζω, γυρίζω, ταράζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, remuer, *s.* auch Schwenken.

Schwankfass, *n.*, κιζάνι διὰ πλύσιμον τῶν ποτηριῶν, cuvette, *f.*

Schwanz, *m.*, ἡ οὐρά, queue, *f.*

Schwänzeln, *v. n.* κινῶ τὴν οὐράν, κολακεύω κινήσεις τῆς οὐρᾶς (ὡσὰν τὰ σκυλιά), frétiller ou flatter de la queue.

Schwanzelpfennig, *m.*, ἄσπρα τοῦ μαιώνει ὁ δοῦλος ἢ δούλη μὲ ψευδαίς εἰς τὸν ψεύτην, petit profit *m.* illicite; — machen, κερδαίνω μὲ ἐκεῖναις ταῖς ψευδαῖς, faire valoir l'anse du panier, ferrer la mule.

Schwänzen, *v. n.* herum —, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς δουλειάν, toupiller, battre la pavé; *v. a.* ein Pferd —, σηκώνω καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, tronsser la queue d'un cheval; *fig. fam.* die Schule —, ἀπὸ πηγαίνω εἰς τὰ σχολεῖα, faire l'école buissonnière.

Schwanzfeder, *f.*, πτερὸν ἀπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ πουλλιοῦ, plume *f.* de la queue.

Schwanzflosse, *f.*, οὐρὰ τοῦ ψαριοῦ, queue *f.* d'un poisson.

Schwanzmeise, *f.*, εἶδος αἰγιθαλοῦ μὲ μεγάλην οὐράν, mésange *f.* à longue queue, *s.* Meise.

Schwanzperrücke, *f.*, περοῦκα μὲ οὐράν, perruque *f.* à queue.

Schwanzriemen, *m.*, λουρὶ ὑποκάτω τῆς οὐρᾶς τοῦ ἀλόγου, croupière, avaloire, *f.*

Schwanzrübe, *f.*, τὸ κόκκαλον εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, tronçon *m.* de la queue du cheval.

Schwanzschraube, *f.*, ἡ βίδα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ τουφεκιοῦ, culasse *f.* d'une arme à feu.

Schwanzstern, *m.*, ὁ κομήτης, comète, *f.*

Schwär, Schwären, *m.*, τὸ ἀπόστημα, ἕλκος, ulcère, abcès, *m.*

Schwären, *v. n.* ἐμπυάζω, ἐβγάζω ἔμπυον, ulcérer, suppurer.

Schwarm, *m.*, (Bienen), τὸ σμῆνος, σύναξις μελισσῶν, essaim, *m.*; μεγάλον πλῆθος, cohue, foule, *f.*; (Lärm), ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, συγχυσις, tapage, *m.*

Schwärmen, *v. n.* (von Bienen), ἐβγαίνω εἰς σμῆνος, (λέγεται διὰ τὰ μελίσσια), essaimer, jeter; (Lärm), κάμνω θόρυβον, κάπον, θορυβῶ, faire du bruit, du tapage; (Herumschwärmen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (χάνωντας ἀπάξιως), courir çà et là, faire le fou; (schwelgen), ἀσελγῶ, faire la débauche, *s.* schwelgen; (im Denken), παραφρονῶ, ἔχω παρέκνοιαις φαντασίαις, (μάλιστα εἰς τὴν θρησκείαν), extravaguer, rêver.

Schwärmer, *m.*, (bey den Bienen), τὸ πέταγμα τῶν μελισσῶν εἰς σμῆνος, action *f.* d'essaimer; (Lärm), τὸ θορύβημα, ὁ θόρυβος, tapage, vacarme, bruit, *m.*; (Schwärmerey), ἡ ἐκφάντωσις, délire, *f.*; (des Verstandes), ἡ παραφροσύνη, extravagance, *f.*

Schwärmer, *m.*, (bey Feuerwerken), τὸ φυσεκὶ (ὁποῦ ῥίπτουν μὲ τὸ χέρι), serpenteau, *m.*

Schwärmer, *m.*, ὁ εἴτε, *f.* ἐκείνη, ἐκείνη ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ἐφαντασίαν, τὴν ἀμετρίαν εἰς τὰ φαγητὰ καὶ πιοτὰ κτλ., celui, celle qui aime à faire bonne chère, qui aime les divertissemens bruyants etc.; (Fanatiker), ὁ φανατικὸς, ἐνθουσιαστὴς, παραφρόνων (εἰς τὴν θρησκείαν), fanatique, visionnaire, enthousiaste, *m.*

Schwärmerey, *f.*, θορυβὸς, tapage, *m.*; (ἀτακτος) ἐκφάντωσις, débauche, *f.*; ἡ παραφροσύνη, ὁ ἐνθουσιασμὸς, φανατισμὸς (εἰς τὴν θρησκείαν), fanatisme, enthousiasme, *m.*

Schwärmerisch, *adj.* ἐνθουσια-

σμένος, enthousiaste (adj.); φανατικός, fanatique.

Schwarte, f., τὸ (χονδρὸν) δέρμα τοῦ χοίρου, couenne, f.; (Bret), σανίδι ὁποῦ ἔχει ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὴν φλοῦδαν τοῦ δένδρου, (charpent.) flache, f.

Schwartenwurst, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιανισμένον δέρμα χοίρου, boudin m. à la couenne.

Schwartig, adj. ὁποῦ ἔχει χονδρον δέρμα, couenneux.

Schwarz, adj. μαῦρος, noir; schwarzes Brod, μαῦρον ψωμί, pain bis, m.; (schmutzig), λερωμένος, ἄπαστρος, sale; fig. μαῦρος, φοβερὸς, δεινός, fig. noir, terrible, horrible.

Schwarzbart, m., ὁ μαυρογένης, homme m. qui a la barbe noire.

Schwarzbraun, adj. βαθὺ μελανὸς, ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστανόν, bai foncé; ἡλιοκαμμένος, basané.

Schwarzdorn, m., ἡ μαυράκανθα, ἀγριοδαμασκηνιά, épine f. noire, prunellier, m.

Schwarzdrossel, f., s. Amsel.

Schwarze, m., f., ὁ μαῦρος, ἡ μαύρη, Ἀράπης, Ἀράπισσα, noir, Nègre, m.; noire, Négresse, f.

Schwärze, f., τὸ μαῦρον, ἡ μαυράδα, noirceur, f., noir, m.

Schwärzen, v. a. μαυρίζω, noircir, λερώνω, salir.

Schwarzfärber, m., ὁποῦ βάφει μαῦρα, teinturier m. en noir.

Schwarzfleisch, n., καπνισμένον κρέας, viande f. noire.

Schwarzgelb, adj. μαυροκίτρινος, olivâtre.

Schwarzgrau, adj. λευκόφαιος, ψαρὸς ὁποῦ πλησιάζει εἰς τὸ μαῦρον, gris tourdille, s. Grau.

Schwarzholz, m., ξυλοβαφικὸν δένδρον ξύλον, (πεύκαις καὶ ἐλάτιαις), bois noir, bois résineux.

Schwarzkopf, m., ὁ μαυρομάλλης, qui a les cheveux noirs.

Schwarzkümmel, m., τὸ μελάνθιον, (φυτόν τι), nielle, herbe f. aux épices.

Schwarzkunst, f., ἡ μαγεία, magie, f. noire, s. Kunst.

Schwarzkünstler, m., ὁ μάγος, magicien, nécromancien, m.

Schwärzlich, adj. μαυρηδερὸς, μελανὸς, μαυρολίγικος, noirâtre.

Schwarzrock, m., fam. ὁ μενουφορεμένος, homme vêtu d'un habit noir; (μεταφ.) ὁ παπᾶς, ecclésiastique, curé, m.

Schwarzroth, adj. μαυροκόκκινος, noir rougeâtre.

Schwärzung, f., τὸ μαύρισμα, action f. de noircir.

Schwarzwald, m., δάσος ἀπὸ πεύκαις καὶ ἐλάτιαις, forêt f. noire.

Schwarzwild, n., τὰ μαῦρα ἀγρίμια, τοῦ ἔσι ἄγρια γουρούνια, ἀγριοῤῥάπες f. pl. noires.

Schwatzen, v. n. ὁμιλῶ (λὲ), φλυαρῶ, parler, causer.

Schwätzer, f., ὁ φλύαρος, billard, causeur, m.; —rin, ἡ φλυαρη, f. larde, f.

Schwatzhaft, adj. ὁποῦ ἀγαπᾶ ὁμιλῆ, φλύαρος, billard, causeur (adj.); ἄγαστος φλύαρος, indiscret.

Schwatzhaftigkeit, f., ἡ συμπάθεια εἰς τὴν φλυαρίαν, babil, m. loquacité, f.

Schweben, v. n. στέκομαι μάμενος εἰς τὸν ἀέρα, τὰ πουλλιὰ ἐγίοτε, τὰ νεφα κτλ.), être suspendu en l'air, planer; fig. Gefahr —, κινδυνεύομαι εἰς κίνδυνον, être en danger.

Schwefel, m., τὸ θειάφι, soufre, m.

Schwefelblume, f., τὰ ἄνθη τοῦ θειαφιοῦ, (chim.) fleurs f. pl. de soufre.

Schwefeldampf, m., ἀτμὸς καλδὰ ἀπὸ θειάφι, vapeur f. de soufre.

Schwefelfaden, m., κλωστὴ λειμμένη μὲ θειάφι, soufré.

Schwefelgelb, adj. κίτρινος σὰν τὸ θειάφι, jaune couleur de soufre.

Schwefelhölzchen, n., φωσφόρος, allumette, f.

Schwefelhütte, f., τόπος ὁποῦ κατασκευάζουν τὸ θειάφι, fonderie f. de soufre.

Schwefelicht, adj. ὅμοιος μὲ θειάφι, sulfureux (de la nature du soufre).

Schwefelig, adj. θειαφώδης, ὁποῦ περιέχει θειάφι, sulfureux (qui contient du soufre).

Schwefelkies, m., πυρίτης (λέθος τις) περιέχων θειάφι, pyrite m. sulfureux.

Schwefelleber, f., μίγμα ἀπὸ θειάφι καὶ ἀλκαλινὸν ἅλας, (χημ.), (chim.) foie de soufre, sulfure m. de potasse.

Schwefelmilch, f., (χημ.) θειάφαλον, lait m. de soufre.

Schwefeln, v. a. καπνίζω μὲ θειάφι, soufrer, ensoufrer.

Schwefelsäure, f., τὸ θειάξυδον, (χοινωνὸ λάδι ἀπὸ βιτριόλι), acide sulfureux, acide m. de soufre.

Schweif, m., ἡ οὐρά, queue, f.

Schweifen, v. n. κάμνω βαθουλὸν, échancrer, évider; v. r. Herumschweifen.

Schweifstern, m., ὁ κομήτης, comète, f.

Schweifung, f., βαθούλωμα, échancrure.

Schweigen, v. n. σιωπῶ, se taire.

Schweigen, n., ἡ σιωπὴ, silence, m.

Schweigsam, adj. σιωπηλὸς, taciturne; ὁποῦ ἀποσιωπᾷ (τὰ πραγματικὰ κτλ.), discret.

Schwein, n., ὁ χοῖρος, τὸ γουροῦνι, cochon, porc, pourceau, m.; wilder —, ἀγριόχοιρος, ἄγριον γουροῦνι, sanglier, m.; vulg. (μεταφ.) ἕνας ἄπαστρος, μουρδάρης, fig. vulg. cochon, porc; (Tintenfisch), μουντζούρα, tache f. d'encre, pâté, m.

Schweinebraten, m., γουρουνίσιον ψητὸν, rôti m. de porc, du porc rôti.

Schweinefett, n., γουρουνίσιον πάχος, graisse f. de porc.

Schweinefleisch, n., γουρουνίσιον κρέας, du porc.

Schweinerey, f., vulg. ἡ γουρουνοσύνη, μεγάλη ἀπαστρία, cochonnerie, saloperie, f.

Schweinefchmalz, n., ἀξούγγι γουρουνίσιον, sain-doux, m.

Schweinhirt, m., ὁ γουρουνοβοσκὸς, χοιροβοσκὸς, porcher, m.

Schweinhund, m., σκύλος διὰ κυνηγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν, abayeur, alan, m.; vulg. (μεταφ.) ἕνας πολλὰ ἄπαστρος, μουρδάρης, fig. vulg. cochon, m.

Schweinigel, m., ὁ ἐχῖνος, σπανιζόχοιρος, hérisson, m.; vulg. (μεταφ.) ἕνας ἄπαστρος, μουρδάρης, fig. vulg. cochon, m.

Schweinisch, adj. γουρουνίσιος, — πολλὰ ἄπαστρος, μουρδάρικος, salope, sale, malpropre.

Schweinkoben, m., s. Schweinstall.

Schweinsmutter, Schweinsmutter, f., ἡ σκρόφα, γουρούνα, truie, cochie, m.

Schweinsblase, f., γουρουνίσια φοδάκα, vessie f. de cochon.

Schweinsborste, f., ἡ γουρουνότριχα, soie f. de cochon.

Schweinschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μουνουχίζει τοὺς χοίρους, châtreur m. de cochons.

Schweinsfeder, f., (bey den Jägern), περοβύλιον, κοντάρι τῶν κυνηγῶν, épieu, m.

Schweinsleder, n., δέρμα χοίρου, γουρουνόπετζον, peau f. de porc, de cochon.

Schweinsjagd, f., κυνήγι τοῦ ἀγριοχοίρου, chasse f. du sanglier.

Schweinskeule, f., γουρουνίσιον μηρί, cuisse f. de cochon; τοῦ ἀγριοχοίρου), cuissot m. de sanglier.

Schweinskopf, m., κεφάλι χοίρου, tête f. de porc; κ. τοῦ ἀγριοχοίρου, hure f. de sanglier.

Schweinsmagen, m., στομάχι χοίρου, γουρουνίσιον στομάχι, panse f. de porc.

Schweinstall, m., ὁ γουρουνόστασλος, στασίδι τῶν χοίρων, étable à cochons; toit m. à cochons.

Schweinswildbret, n., κρέας ἀπὸ ἄγρια γουρούνια, venaison f. de sanglier, du sanglier.

Schweiß, m., ὁ ἱδρως, ἱδρωτας, sueur, f.; (bey den Jägern), τὸ αἷμα τῶν ἀγρίων ζώων, sang (des bêtes), m.

Schweißen, v. n. πυροκολλῶ πυρωμένον σίδηρον, v. n. χάνω αἷμα, sonder, baser; bey Fleisch schweißt, τὸ (λα-

βωμένον) ἐλάφι χάνει αἷμα, le cerf saigne.

Schweißfieber, *n.*, θέρμη μὲ πολὺν ἵδρωτα, suette, *f.*

Schweißfuchs, *m.*, ἄλογον κοκκιναύτιζικον μὲ ἄσπρας τρίχες τοῦ λαιμοῦ, alezan *m.* brûlé.

Schweißig, *adj.* ἱδρωμένος, suant.

Schweißloch, *n.*, die Schweißlöcher, οἱ πόροι (εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων), les pores, *m. pl.*

Schweißtreibend, *adj.* διαφορητικὸς, ὁποῦ παρακινεῖ τὸν ἵδρωτα, sudorifère, sudorifique.

Schweißtropfen, *m.*, σταλαγματιὰ ἱδρωτος, goutte *f.* de sueur.

Schweißtuch, *n.*, μανδύλι διὰ τὸν ἵδρωτα, suaire; — τὸ σουδάριον, suaire (de Jésus-Christ).

Schweizer, *m.*, ὁ σουϊζερος, ἑλβετὸς (τὸ γένος), suisse, *m.*; ὁ θυρωρὸς, πορτάρης, portier, *m.*

Schweizerbäckerei, *m.*, ψωμᾶς σουϊζερος, ὁποῦ φκιάνει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα, pâtissier ou confiturier suisse.

Schweizerkäse, *m.*, τυρὶ ἀπὸ τὴν Σουαϊζάριαν, (ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν), fromage *m.* de la Suisse.

Schweilen, *v. n.* καίω κρυφίως ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, ὡσὰν κάρβουνα ἀναμμένα, brûler sans flamme, couver sous les cendres; *v. a.* Theer —, ψήνω καπράνι, faire du goudron.

Schwelgen, *v. n.* τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ καὶ ἄμετρα, ξεφαντώνω, (manger et boire à l'excès) faire gogaille, goinfrer; ἀσελγῶ, ἀσωτεύω, faire la débauche.

Schwelger, *m.*, ὁ τρώγων καὶ πίνων λαμπρὰ καὶ ἄμετρα, ὁ πολυφάγος, οἰνοπότης, κοιλιόδουλος, ἄσωτος, gourmand; goinfre, débauché, *m.*

Schwelgerey, *f.*, ἡ πολυφαγία καὶ πολυποσία, κοιλιοδουλεία, ἀσωτία, gourmandise; goinfrerie, débauche, crapule, *f.*

Schwelgeriſch, *adj.* πολυδάπανος εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, ἄσωτος, ἀσελγὴς, crapuleux, débauché; — (μεταφ.) πλουσιοπάροχος, *fig.* abondant.

Schwelle, *f.*, τὸ κατώφλιον, seuil, *m.*

Schwellen, *v. n. a.* (*part.* geſchwollen), φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώσῃ, (οἷον· ὁ ἀέρας τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ), enfler, gonfler, tuméfier.

Schwellen, *v. n.* (*part.* geſchwollen), φουσκώνω, πρίσκομαι, enfler, s'enfler, gonfler, bouffir, se tuméfier.

Schwemme, *f.*, τόπος πατιαμοῦ ἢ λίμνης εἰς τὸν ὁποῖον λούουν τὰ ἄλογα, gué, *m.*

Schwemmen, *v. a.* πλύνω, λούω, guéer, aigayer; baigner.

Schwenken, *v. a.* γυρίζω, κινῶ, ἀνεμίζω, (οἷον· τὸ σπαθὶ, τὸ φλάμπουρον), brandiller, remuer, manier (le drapeau), jouer (du drapeau); ſich —, γυρίζω, κάμνω γυρισμὸν, (ὡς οἱ στρατιῶται), se tourner, tournoyer; (milit.) faire une conversion.

Schwenkung, *f.*, τίναγμα, balancement; γυρισμὸς, λίπτα τῶν στρατιωτῶν, γυρίζουν τριγύρω), tournement, *m.*; (milit.) conversion, *f.*

Schwert, *adj.* (von Gewicht) βαρὺς, pesant, lourd; (ernſthaft) grave; (beſchwerlich), κοπιαστικὸς, βαρὺς, pesant, fâcheux, pénible, accablant; (ſchwer zu machen), δύσκολος, difficile, mal-aisé; (hart, Strafe), βαρὺς, grand, énorme, dur, (*p. e.* une peine).

Schwere, *f.*, τὸ βάρος, pesanteur, *f.*, poids, *m.*; (*fig.*) gravité, *f.*

Schwerdt, *s.* Schwert.

Schwerfällig, *adj.* βαρὺς, κίνητος, lourd, pesant.

Schwerfälligkeit, *f.*, ἡ βαρύτης, τὸ δυσκίνητον, pesantissement, *m.*

Schwerlich, *adv.* δυσκόλως, μετὰ βίας, à peine, difficilement.

Schwermuth, *f.*, ἡ μελαγχολία, mélancolie, tristesse, *f.*

Schwermüthig, *adj.* μελαγχολικὸς, melancolique, triste.

Schwerpunkt, *m.*, τὸ κέντρον τοῦ βάρους, (phys.) *m.* de gravité.

Schwert, *n.*, τὸ σπαθὶ καὶ μεγάλον, ἡ ξίφη, glaive, *m.*; épée, *f.*

Schwertfeger, *m.*, ὁ σπαθοποιὸς, σπαθᾶς, fourbisseur, *m.*

Schwertfiſch, *m.*, ὁ ξιφίας, (ψάρι μὲ κέρατον ὅμοιον μὲ σπαθὶ εἰς τὴν μύτην), espadon, *m.*, épée *f.* de mer.

Schwertſchlag, -hieb, -ſtreich, *m.*, κτύπημα μὲ τὸ σπαθὶ, coup de glaive ou d'épée; *fig.* coup de Schwertſtreich, χωρὶς νὰ μαχηθοῦν τὸ σπαθὶ, χωρὶς μάχην, sans coup férir.

Schwertlilie, *f.*, τὸ ξιφίον, (φυτὸν τὸ), glaïeul, iris, *f.*

Schwertmage, *m.*, ἀρσενικὸς συγγενὴς ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς, agnat, *m.*

Schwertträger, *m.*, ὁ σπαθοφόρος, porte-glaive, *m.*

Schweſter, *f.*, ἡ ἀδελφὴ, sœur, *f.*

Schweſterchen, *n.*, (dim.) ἀδελφίτσα, petite sœur, *f.*

Schweſterkind, *n.*, παιδὶ ἀδελφῆς, ἀνεψιὸς ἢ ἀνεψιὰ, (fils ou fille de la sœur) neveu, *m.*, nièce, *f.*

Schweſterlich, *adj.* τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικὸς, de sœur; en sœur.

Schweſtermann, *m.*, ὁ ἀνδρόπαιδος, ἄνδρας τῆς ἀδελφῆς, (nuni *m.* de la sœur), beau-frère, *m.*

Schweſterſchaft, *f.*, (im Kloſter), ἡ καλογερικὴ εἰς ἕνα μοναστήριον, communauté *f.* de femmes.

Schweſterſohn, *m.*, ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιὸς, (fils de la sœur), neveu, *m.*

Schweſtertochter, *f.*, ἡ θυγατέρα τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιὰ, (fille *f.* de la sœur), nièce, *f.*

Schwibbogen, *m.*, ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι (εἰς τοῖχον), arc, *m.*, voûte, *f.*; τάφος καμαρωτὸς ἀπὸ πέτρας κτισμένος, sépulture *f.* voûtée.

Schwiegereltern, -ältern, *f.*, ὁ πενθερὸς καὶ ἡ πενθερὰ, le beau-père et la belle-mère.

Schwiegermutter, *f.*, ἡ πενθερὰ, belle-mère, *f.*

Schwiegerſohn, *m.*, ὁ γαμβρὸς, (ἄνδρας τῆς θυγατέρας τινὸς), beau-fils, gendre, *m.*

Schwiegertochter, *f.*, ἡ νύμφη, (γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τινος), belle-fille, *f.*

Schwiegervater, *m.*, ὁ πενθερὸς, beau-père, *m.*

Schwiele, *f.*, ὁ τύλος, σκληρὸν πεῖζι εἰς τὰ χέρια ἢ ποδάρια, cal, durillon, *m.*; (von Schlägen), πρισμάδα ἀπὸ κτύπημα, σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα, meurtrissure, *f.*

Schwierig, *adj.* δύσκολος, difficile, mal-aisé; ἀνευχάριστος, δυσαρεστούμενος, mécontent.

Schwierigkeit, *f.*, ἡ δυσκολία, difficulté, *f.*

Schwimmblaſe, *f.*, ἡ ἰσοτσία τῶν ψαριῶν, vessie (des poissons), *f.*

Schwimmen, *v. n.* κολυμβῶ, νέω; πλέω, flotter sur l'eau.

Schwimmen, *n.*, τὸ κολύμβημα, natation, nage, *f.*; τὸ πλέσιμον, flottation, *f.*

Schwimmer, *m.*, ὁ κολυμβητὴς, nageur, *m.*

Schwimmfuß, *m.*, ποδάρι ἐπιτήδειον διὰ κολύμβημα (ὡς τοῦ κάστορος, τῆς ἰσοπόδας), pied *m.* propre à nager.

Schwimmhaut, *f.*, μεμβράνα (πεῖζι) μεταξὺ εἰς τὰ νύχια τῶν χηνῶν κτλ., membrane *f.* entre les doigts des oiseaux aquatiques.

Schwinde, *f.*, ἡ λειχῆνα εἰς τὸ δέρμα, dartre, *f.*

Schwindel, *m.*, ἡ ζάλη, ἀντράλα, σκοτοῦρα, σκοτοδινίασις, vertige, tournoiement *m.* de tête.

Schwindeler, *m.*, ὁ ἐλαφρόγνωμος, ψεύστης, homme léger, fripon, *m.*

Schwindeley, *f.*, *fam.* ψευδιὰ, fourberie, *f.*

Schwindelgeiſt, *m.*, ἡ ἐλαφρογνωμία, προθυμία εἰς ψευδιὰς, esprit *m.* de vertige; ein —, *s.* Schwindeler.

Schwindelig, Schwindlich, *adj.* ζαλισμένος, ἀντραλισμένος, pris d'un vertige; — werden, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι, être pris d'un vertige.

Schwindelkörner, *n. pl.*, τὸ κοριάνδρον, (φυτὸν), τὰ σπέρια τοῦ κοριάνδρου, coriandre, *f.*, grains *m. pl.* de coriandre.

Schwindeln, *v. n.* mit ſchwindeln, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι, μοὶ ἔρχεται σκοτάδια, σκοτοῦρα, il

me prend un vertige, la tête me tourne; (*metaph.*) *κόμνω ψευδιαίς*, faire des tourberies, être fripon.

Schwinden, *v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι, χάνομαι ἀπὸ τὰ ὄμματα*, disparaître, s'évanouir; *ὀλιγασιεύω, χάνομαι ὀλίγον καὶ ὀλίγον*, diminuer, décroître; *λιγαίνω, γίνομαι λιγνός*, dépérir, maigrir; (vertrocknen), *ξηραίνομαι*, se dessécher.

Schwindflechte, *f.*, *f.* Schwinde.

Schwindgrube, *f.*, *λάκκος ὑπίγειος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὴν κοπριὰν καὶ κάθε ἀπαισιρίαν*, puisard, *m.*, fosse *f.* d'aisance.

Schwindsucht, *f.*, *ἡ φθίσις, τὸ κτικιὸν, ὁ ὀχτικας*, phtisie, étisie, *f.*

Schwindsüchtig, *adj. φθισικὸς, κτικιάρης, κτικιασμένος*, phthisique, étique.

Schwinge, *f.*, (Futterschwinge), *ὁ λικμὸς, εἶδος κοσκίνου διὰ ἀτιάρια*, (*τουρκ. γιαπᾶς*), van, *m.*, vannette, *f.*; (Flügel), *τὸ πτερὸν, ὁ πτέρυξ*, aile (d'un oiseau), *f.*

Schwingen, *v. a. γυρίζω τριγύρω, κινῶ εἰς τὸν ἀέρα, ἀνεμίζω*, branler, brandiller, secouer; die Flügel —, *κινῶ τὰ πτερὰ*, battre des ailes; Flachs —, *χαπανίζω τὸ λινάρι*, daguer le lin; Korn —, *λικμίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι*, vanner les blés; sich —, *πάλλομαι, κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ* (*ὡς μία πέτρα κρεμασμένη ἀπὸ ἕνα σχοινί*), se brandiller, vibrer, osciller; *ῥίπτομαι, πηδῶ*, s'élancer, sauter; (sich emporschwingen), *πετῶ εἰς τὸ ὕψος, σηκώνομαι*, s'élever (en l'air), s'essorer.

Schwingfeder, *f.*, *f.* Schwungfeder.

Schwingung, *f.*, *τὸ κίνημα εἰς τὸν ἀέρα, ἀνέμισμα*, brandillement, *m.*; *τὸ ῥίψιμον, πήδημα*, élan, essor, *m.*; (des Pendels), *ὁ παλμὸς τοῦ ἐκκρεμοῦς*, vibration, oscillation, *f.*

Schwippe, *f.*, *βαβδίον, βέργα λεπτὴ*, petite baguette, *f.*

Schwirren, *v. n. τρίζω, συρίζω, σφυρίζω, λιλιρίζω*, (*ὡς μία μπάλλα ὁποῦ ῥίπτεται, ὁ ζίζιγας κτλ.*), faire un bruit aigu; gazouiller.

Schwitzbad, *n.*, *θερμὸν λουτρὸν διὰ ἵδρωτα, ἑτοῦτο*, *f.*

Schwitzen, *v. n.* et *t. ἱδρώνω*, suer.

Schwitzen, *n.*, *τὸ ἵδρωμα*, action *f.* de suer.

Schwitzig, *f.* Schweißig.

Schwitzkasten, *m.*, *σεντοῦκι διὰ ἵδρωτα, (θερμὸν σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ἀφροδισιακὰ πάθη)*, archet, *m.*

Schwören, *v. a. ὀμνύω, ὁμόνω*, jurer; einen Eid —, *κάμνω ὅρκον*, prêter serment.

Schwül, *adj. πολλὰ ζεστός*, vain, étouffant.

Schwüle, *f.*, *μεγάλα ζέστα (ὁποῦ κόπτει τὴν ἀναπνοήν), τὸ συννεφόκαμμα*, temps *m.* vain, chaleur *f.* étouffante.

Schwulst, *m.* (*f.*), *τὸ φοῦσκωμα, ἡ πρισμάδα*, enflure, tumeur, *f.*; (*metaph.*) *τὰ σκωμένα λόγια, τετορνισμένα φράσεις*, phébus, bouffissure *f.* du style.

Schwülstig, *adj.* (*διὰ τὸ λόγο φρονσκωμένος*), guindé, poulé.

Schwungrad, *n.*, *μεγάλος τροχὸς ὁποῦ γυρίζει ἀπάνω σία (οἷον εἰς τὸν τόρνο)*, balancier, *m.*

Schwung, *m.*, *τὸ γύρισμα, κίνημα, κίνημα*, branle, brandillement, *m.*; (*f.* Schwingung), *τὸ πέταγμα εἰς ὕψος, ορμὴ, ἐλάν*, élan, essor, *m.*

Schwungfeder, *f.*, *μεγάλον πτερὸν (εἰς τοὺς πτέρυγας τοῦ πουλλιοῦ)*, penne, *f.*

Schwur, *m.*, *ὁ ὅρκος*, serment; *βλασφημία*, jurement, *m.*

Sclave, *m.*, *ὁ σκλάβος*, esclave, *m.*

Sclavenhandel, *m.*, *πραγματεία μὲ σκλάβους (μαύρους)*, traite *f.* des nègres.

Sclaverey, *f.*, *ἡ σκλαβιὰ, σκλαβιλεία*, esclavage, *m.*

Sclavin, *f.*, *ἡ σκλάβισσα, σκλαβίνα*, esclave, *f.*

Sclavisch, *adj. σκλαβικὸς, δουλικὸς*, servile; en esclave.

Scorbut, *m.*, *τὸ σκορβοῦτο (πάθος, μέλισσα εἰς τὰ γαύλας)*, scorbut, *m.*

Scorbutisch, *adj. σκορβουτικὸς*, scorbutique.

Scorpion, *m.*, *ὁ σκορπιὸς*, scorpion, *m.*

Scorpionöhl, *n.*, *λάδι σκορπιοῦ*, scorpiojelle, *f.*

Schreibent, *m.*, *f.* Schriftsteller.

Schreiber, *m.*, *ἀχαμνὸς πολυγράφος*, écrivailleur, *m.*

Schriften, *f. pl.*, *γράμματα, γραμμαί*, écritures, *f. pl.*, paperasses, *m. pl.*

Schrippel, *m.*, *ἡ ἀπορία, ἀμηχανία, ἀνησυχία τῆς συνειδήσεως*, scrupule, *m.*

Schrippel, *n.*, (*m.*), *τὸ γραμμάριον (τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ λοτιοῦ*, scrupule (d'une once), *m.*, *f.* Loth.

Schrobaum, *m.*, *τὸ βρίσιν, βρυνδράζι*), sabine, *f.* sabinier, *m.*

Schrot, *n.*, *τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀλειτριοῦ*, poutre, soc, *m.*

Schuh, *m.*, *ἓξ*, *ἕξη*, six.

Schuh, *f.*, *τὸ ψηφίον ἕξη (6)*, six (le chiffre 6); *ἡ ἕξη τὰ χαρτιὰ καὶ εἰς τὰ ζάρια*, le six (aux cartes et aux dés).

Schuhck, *n.*, *τὸ ἑξάγωνον*, hexagone, *m.*; eckig, *adj.* hexagone (*adj.*)

Schuhcker, *m.*, *μονέδα ἀπὸ ἓξ γρόσσια*, (*ἢ δύο παράδες*), pièce *f.* de six fennings.

Schuhlerley, *adj. indecl. ἓξ λογιῶν*, de six sortes, de six manières.

Schuhfach, *adj. ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος*, sextuple.

Schuhfüßig, *adj. ἑξάποδος, ὁποῦ ἔχει ἓξ ποδάρια*, à six pieds; *ὁποῦ ἔχει ἓξ πήχεις εἰς τὸ μάκρος*, de six coudées (en hauteur etc.)

Schuhhundert, *nu. ἑξακόσιοι*, six-cent.

Sechshundertste, *adj. ἑξακοσιοστός*, six-centième.

Sechsjährig, *adj. ἑξαετὴς, ἑξάχρονος*, de six ans.

Sechsmal, *adv. ἓξ φορὰς, ἑξάκις*, six, fois; -malig, *adj. ὁποῦ γίνεται ἓξ φοραῖς*, répété six fois.

Sechsmonatlich, *adj. ἑξαμηνιαῖος*, de six mois.

Sechsspännig, *adj. μὲ ἓξ ἄλογα ζευγμένα*, à six chevaux, attelé de six chevaux.

Sechste, *adj. ἕκτος*, sixième.

Sechstehalb, Sechstehalb, *adj. πέντε ἥμισυ, πέντε καὶ μισόν*, cinq et demi.

Sechstausend, *nu. ἓξ χιλιάδες*, six mille.

Sechstel, (Sechstheil), *n.*, *τὸ ἕκτον, ἑκτημόριον*, un sixième.

Sechstens, *adv. ἕκτον, διὰ ἕκτον*, sixièmement, en sixième lieu.

Sechswochen, *f. pl.*, *αἱ ἓξ ἑβδομάδες τῆς λεχοΐσης μετὰ τὴν γέννα*, couches, *f. pl.*

Sechswöchnerin, *f.*, *ἡ λεχαΐσα*, accouchée, *f.*

Sechzehn, (Sechszehn), *nu. δεκαέξη, δεκαέξ*, seize.

Sechzehnhundert, *nu. χίλιοι ἑξακόσιοι*, seize cents, mille et six cent.

Sechzehnlöthig, *adj.* sechzehnlöthiges Silber, *ἀσήμι καθαρὸν (ὁποῦ ἔχει σωστὰ δεκάξη λύτια εἰς τὴν μάρκαν*, argent *m.* de douze deniers de fin, *f.* Mark).

Sechzehnte, *adj. δέκατος ἕκτος*, seizième.

Sechzehntel, -theil, *n.*, *ἕνα δέκατον ἕκτον (δεκαεξάτον)*, un sixième; (in der Musik), *σημεῖον μουσικῆς μὲ δεκάξη πλαγίαν γραμμήν*, (mus.) double croche, *f.*

Sechzig, *nu. ἑξήκοντα, ἑξῆντα*, soixante.

Sechziger, *m.*, *ἕνας ἄνθρωπος ὑπὲρ τὰ ἑξήντα χρόνια*, (homme) sexagénaire; (im Pikettspiele), *τὸ πίκα εἰς τὸ πικετοῦ τοῦ πικέτου (ἕναν μετρᾶ τὶς ἑξῆντα εἰς τὰ χαμηλὰ ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ χέρι)*, pic (au jeu de piquet), *m.*

Sechzigjährig, *adj. ἑξηκονταετὴς, ἑξηντάχρονος*, sexagénaire (*adj.*)

Sechzigste, *adj. ἑξηκοστὸς*, soixantième.

Secircn, *v. a. διατέμνω (τὸ νεκρὸν σῶμα)*, (chir.) disséquer.

Secket, *m.*, *ὁ σίκλος*, (*βάρος καὶ μονέδα εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἑβραίους*), sicle (des anciens Hebreux), *m.*; (Geldbeutel), *ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί*, bourse, *f.*

Secret, *n.*, *f.* Abtritt.

Secretär, *m.*, *ὁ γραμματικὸς (εἰς πράγματα, ἄρχοντα κτλ.)*, secrétaire, *m.*; (Schreibtisch), *τὸ γραφεῖον μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γράψιμον*, bureau *m.* ou secrétaire.

Sect, *m.*, (Canarienfect), *κρασὶ ἀπὸ τὰ Κανάρια νησιά*, vin *m.* des Canaries.

Secte, f., ἡ αἵρεσις, secte, f.
Section, f., διατομὴ (νεκροῦ σώματος), (chir.) dissection; (Abtheilung), μέρος (μιᾶς πόλεως, μιᾶς ἑταιρείας), section, f.
Sectirer, m., ὁ αἱρετικός, sectaire, m.
Secundant, m., ὁ συμβοηθὸς εἰς μονομαχίαν, second, assistant, m.
Secunde, f., τὸ λεπτὸν δεύτερον, ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λέπτοῦ πρώτου), seconde, f., s. Minute.
Secundiren, v. n. βοηθῶ, (μάλιστα εἰς μονομαχίαν), servir de second en duel, seconder.
Sedezband, m., βιβλίον εἰς δέκατον ἕκτον σχῆμα, livre m. in-seize.
See, m., ἡ λίμνη, lac, m.
See, f., ἡ θάλασσα, mer, f., océan, m.
Seebär, m., ἡ θαλασσία ἀρκτῷδα, εἶδος φώκιας, ours m. marin.
Seedienst, m., δούλευσις εἰς τὴν θάλασσαν, service de mer.
Seefahrer, m., ὁ ναύτης, ξένος ὅπου ταξιδεύει εἰς τὴν θάλασσαν, navigateur, marin, m.
Seefahrt, f., ταξίδι εἰς τὴν θάλασσαν, navigation; marine, f.
Seefisch, m., θαλάσσιον ψάρι, poisson m. de mer.
Seegefecht, n., ἡ ναυμαχία, combat m. naval.
Seegel, s. Segel, &c.
Seegras, n., τὸ φῦκος, (φυτὸν ὅπου γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν), algue, f.
Seegrün, adj. πράσινος ὡς τὸ θαλάσσιον νερόν, vert de mer, céladon.
Seehafen, m., θαλάσσιος λιμένας, port de mer, hâvre, m.
Seehandel, m., πραγματεία διὰ θαλάσσης, commerce m. maritime.
Seehund, m., Seekalb, n., ἡ φώκη, φώκια, chien m. de mer.
Seekarte, f., θαλασσία χάρτα, carte f. marine.
Seekrankheit, f., τὸ θαλάσσιον πάθος, ἡ θαλασσία ἀῤῥωστία, mal m. de mer.
Seekrebs, m., ὁ ἀστακός, κάβουρας, homard, m., écrevisse f. de mer.
Seekrieg, m., θαλάσσιος πόλεμος, guerre f. navale.
Seeküste, f., τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης, τὸ παραθαλάσσιον, côte f. marine.
Seele, f., ἡ ψυχή, ame, f.; (der Kanone), τὸ κοῖλον τοῦ κανονιοῦ, ame (d'un canon); (der Schreibfeder), ἡ καρδιά, ὁ μυελὸς τοῦ κονδυλιοῦ, ame (d'une plume à écrire).
Seelenamt, Seelamt, n., ἡ λειτουργία διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τινὸς ἀπεθαμένου, office m. pour les morts.
Seelenangst, f., στενοχῶρια τῆς ψυχῆς, angoisse, f.
Seelenhirt, m., ὁ ψυχικὸς μήν, a tenr des ames, père spirituel.
Seelenlehre, f., ἡ ψυχολογία, psychologie, f.
Seelenmesse, Seelmesse, f., λειτουργία διὰ τοὺς ἀπεθαμένους, messe f. des morts, de requiem, obit, m.
Seelenruhe, f., ἡ ἡσυχία, ψυχῆς, paix, tranquillité de l'ame.
Seelenverkäufer, m., ἔμπορος ὅπου μὲ ἀπάτας σκλάβους εἰς τὰ καράβια, τὸ πειρᾶτευμα, vendeur de chair humaine, rascal, m.
Seelenwanderung, f., ἡ μετεμψύχωσις, métempsycose, f.
Seeleute, m. pl., οἱ ναῦται (ital. μαρινάροι, μαρο), marins, mariniers.
Seelöwe, m., τὸ θαλάσσιον λεοντάρι, εἶδος φώκιας, lion m. marin.
Seelsorge, f., προστασία τῆς ψυχῆς, charge f. d'ames.
Seelsorger, m., ὁ ποιμὴν ψυχῶν), πνευματικὸς, spirituel, pasteur, m.
Seeluft, f., θαλάσσιος ἀήρ, air m. de mer.
Seemacht, f., θαλασσία δύναμις, ὁ στολος, ἡ δύναμις, forces f. pl. navales, marine, f.
Seemann, m., ὁ ναύτης, ἀνήρ, m.

Seeminister, m., ὑπουργὸς διὰ τὰς θαλασσίας ὑποθέσεις, ministre m. de la marine.
Seemilitär, m., ὁψυκτιάλις εἰς θαλάσσιον καράβι, officier m. de la marine.
Seemöwe, m., ἡ θαλασσία ἐνυδρὶς, θαλασσία λόντρα, loutre f. de mer.
Seepferd, n., θαλάσσιον ἄλογον, εἶδος φώκιας, cheval m. marin.
Seeräuber, m., ὁ πειρᾶτης, κουρσάρος, pirate, corsaire, m.
Seeräuberey, f., τὸ κούρσεμα εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ πειρατεία, piraterie, f.
Seereise, f., ταξίδι διὰ θαλάσσης, voyage m. sur mer.
Seereis, n., θαλάσσιον ἄλας, sel marin, sel m. de mer.
Seesiechen, m., βλάβη εἰς τὰ φορτωμένα εἰς τὰ καράβια, avarie, f.
Seeschiff, n., θαλάσσιον καράβι, θαλάσσιον πλοῖον, vaisseau, navire, n.
Seeschlacht, f., Seetreffen, n., ἡ ναυμαχία, θαλασσία μάχη, combat m. naval.
Seesoldat, m., θαλάσσιος στρατιώτης, στρατιώτης διὰ θαλάσσης, soldat m. de marine.
Seespinne, f., εἶδος ἀστακοῦ χωρὶς οὐράν, araignée f. de mer.
Seestadt, f., παραθαλασσία πόλις, ville f. maritime.
Seestück, n., ζωγραφιὰ ὅπου παρασταίνει πυραθαλάσσιον τόπον, ναυμαχίαν κτλ., marine (tableau), f.
Seesturm, m., φουρτοῦνα εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνεμοζάλη, τρικυμία, tourmente, tempête, f. orage, m.
Seethier, n., θαλάσσιον ζῶον, animal m. de mer.
Seetreffen, n., s. Seeschlacht.
Seeufer, n., τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης, rivage, bord, m.
Seetruppen, m. pl., οἱ στρατιῶται διὰ θαλάσσης, troupes f. pl. de marine.
Seeuhr, f., ὡρολόγιον εἰς τὸ πλοῖον, horloge f. marine.
Seevogel, m., θαλάσσιον πουλλί, oiseau m. de mer.
Seewärts, adv. πρὸς τὴν θάλασσαν, du côté de la mer, vers la mer.
Seewasser, n., θαλάσσιον νερόν, eau f. de mer, eau salée.
Seewind, m., θαλάσσιος ἄνεμος, vent m. de mer.
Seewesen, n., ἡ ναυτικὴ (ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν θάλασσαν, οἷον· ὁ στόλος, οἱ ναῦται κτλ.) marine, f.
Segel, n., τὸ πανὶ τοῦ καραβιοῦ, τὸ ἄρμενον, ἱστίον, voile, f.; unter — gehen, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν λιμένα, κύνω πανιά, mettre à la voile.
Segelbaum, m., s. Mastbaum.
Segelfertig, adj. ἕτοιμος νὰ κύνῃ πανιά, appareillé, prêt à faire voile; sich — machen, προετοιμάζομαι νὰ κύνω πανιά, appareiller.
Segelmeister, m., ἔκεινος ὁποῦ

ἡγιάνει τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ, trévier, m.
Segeln, v. n. ὁρμηνίζω, κάμνω πανιά, faire voile, voguer; v. n. ein Fahrzeug in den Grund segeln, καταπορπίζω, πνίγω ἕνα μικρὸν καράβι καμνωντας πανιὰ καὶ ἐπάνω του, couler un vaisseau à fond.
Segelstange, f., ἡ ἀντέννα τοῦ καραβίου, vergue, antenne, f.
Segeltuch, n., τὸ χονδρὸν πανὶ διὰ τὰ πανιὰ τοῦ καραβίου, toile f. à voiles.
Segelwerk, n., τὰ πανιὰ τοῦ καραβίου, voilure, f., voiles, f. pl.
Segen, m., ἡ εὐλογία, bénédiction, f.; (μεταφ.) ἡ εὐτυχία, τὰ πλούτη, fig. prospérité, f.
Segnen, v. a. εὐλογῶ, bénir.
Segnung, f., s. Segen.
Sehe, f., (fam. für Augenstern), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, cristallin, m., pupille, f.
Sehen, adj. n. et n., βλέπω, voir; (ansehen, anblicken), θεωρῶ, κυτάζω, regarder; (erblicken), παρατηρῶ, apercevoir, s'apercevoir; sehen lassen, δίδω (εἰς ἄλλον) νὰ ἰδῃ, δείκνω, δείχνω, faire voir, montrer; fig. sich sehen lassen, (μεταφ.) κάμνω ἐπίδειξιν, se distinguer, faire parade (de qc.); auf etwas —, κοιτάω εἰς τι, προσέχω, δίδω τὴν σοχνὴν, regarder, faire attention à qc.;

durch die Finger —, *καμώνομαι πῶς δὲν βλέπω, συγκαπνεύω*, fermer les yeux (sur qc.)

Sehen, *n.*, *τὸ βλέψιμον, ἡ ὄψις*, vue, *f.* vision, *f.*

Sehenswürdig, =werth, *adj.* *ἀξιοθεώρητος*, qui mérite d'être vu.

Sehenswürdigkeit, *f.*, *τὸ ἀξιοθεώρητον*, chose *f.* digne d'être vue.

Seher, *m.*, *ὁ προφήτης*, voyant, prophète, *m.*

Seherohr, *n.*, *τὸ τηλεσκόπιον, τουρμπίνι*, téléscope, *m.*, lonette *f.* d'approche.

Sehne, *f.*, *ὁ τένων, τὸ νεῦρον*, tendon; nerf, *m.*; (eines Bogens), *τὸ νεῦρον τοῦ τόξου*, corde *f.* d'un arc (à tirer); (in der Geometrie), *ἡ χορδὴ (τοῦ τόξου εἰς τὸν κύκλον)*, (géom.) corde (d'un arc).

Sehnen, sich, nach etwas, *ποθῶ, ἔχω πόθον*, désirer ardemment, soupirer après qc.

Sehnen, *n.*, *ὁ πόθος*, désir *m.* ardent.

Sehnigt, *adj.* *νευρώδης*, tendineux, =nig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει πολλὰ νεῦρα*, plein de tendons.

Sehnlich, *adj.* *ἐνθερμος*, ardent, passionné, *adv.* *ἐνθέρμως, μὲ πόθον*, ardemment, avec ardeur.

Sehnsucht, *f.*, *ὁ πόθος*, désir *m.* ardent.

Sehr, *adv.* *πολλὰ, σφοδρά, δυνατά*, très, fort, beaucoup, bien.

Seide, *pop.* *f.* Harn, Urin.

Seichen, *pop.*, *f.* Pissen.

Seicht, *adj.* *ὁποῦ δὲν εἶναι βαθύς, ῥηχός*, bas (qui n'est pas profond); (*metaph.*) *ἀθεμελίωτος, ἀχαμνός, ἐπιπόλαιος*, sans fond, faible, superficiel.

Seichtigkeit, *f.*, *τὸ ὀλίγον βάθος*, état *m.* d'une eau basse; (*metaph.*) *τὸ ἀθεμελίωτον, ἡ ἀδυναμία (συλλογισμοῦ κτλ.)*, manque *m.* de solidité, manière superficielle (de raisonner etc.)

Seide, *f.*, *τὸ μεταξι*, soie, *f.*; rohe —, *ἀδούλευτον μεταξι*, soie crue, soie grège, grège, *f.*

Seidelbast, *m.*, *ἡ θυμελαία, χαμαιδάφνη, (ιρυτὸν τι)*, garou, bois *m.* gentil.

Seiden, *adj.* *μεταξωτός*, de soie.

Seidenbau, *m.*, Seidenzucht, *f.*, *ἀνατροφὴ μεταξοσκωλικιῶν*, nourriture *f.* de vers à soie.

Seidenen, Seidengehäuse, *n.*, *τὸ κουκοῦλι τοῦ βόμβυκος*, cocon, *m.*

Seidenfabrik, *f.*, *φαμπρίκα διὰ μεταξωτά*, soierie (manufacture de soieries), *f.*

Seidenfaden, *m.*, *μεταξωτὴ κλωστή*, fil *m.* de soie.

Seidenfärber, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει τὸ μεταξι*, teinturier *m.* en soie.

Seidenhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία μὲ μεταξι ἢ μεταξωτά*, commerce *m.* de soie, soieries.

Seidenhändler, *m.*, *πραγματὴς μὲ μεταξι ἢ μὲ μεταξωτά, μεταξοπώλης*, chand *m.* de soieries, soie.

Seidenhandlung, *f.*, *πραγματεία μὲ μεταξι ἢ μὲ μεταξωτά*, commerce *m.* de soie, de soieries; *ἐργαστήριον διὰ πωλοῦν μεταξωτὰ ἢ μεταξι*, boutique *f.* de soieries.

Seidenhase, *m.*, *λαγίδιον (ἀγγελί) μὲ τρίχες ἀπὸ ὠσὰν τὸ μεταξι*, lapin d'Angora.

Seidenschwanz, *m.*, *εἶδος παλιοῦ μικροῦ*, jaseur, *m.* de Bohême (oiseau).

Seidenspinner, *m.*, =rin, *f.*, *κεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ γνέθει τὸ μεταξι*, fileur, =se *f.* de soie.

Seidensticker, *m.*, =rin, *f.*, *κεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ κάμνει μεταξωτά*, brodeur, brodeuse *f.* en soie.

Seidenwaare, *f.*, *τὸ μεταξωτόν*, soierie, *f.*

Seidenweber, Seidenwirker, *m.*, *ὑφαντὴς μεταξωτῶν*, tisserand *m.* en soie.

Seidenwurm, *m.*, Seidenraupe, *f.*, *τὸ σκωλήκι τοῦ μεταξιοῦ, μεταξοσκώληξ, βόμβυξ*, ver *m.* à soie.

Seidenzeug, *n.*, (*m.*), *τὸ μεταξωτόν*, étoffe de soie, soierie, *f.*

Seidenzucht, *f.* Seidenbau, commerce *m.* de soie, soieries.

Seife, *f.*, *τὸ σαπούνι*, savon, *m.*

Seifen, *v. a.* *σαπουνίζω*, savonner.

Seifenartig, *adj.* *σαπουνοειδής*, savonneux.

Seifenblase, *f.*, *φοῦσκα ἀπὸ σαπουνόνερον*, bouteille *f.* de savon.

Seifenkugel, *f.*, *σφαῖρα ἀπὸ (ιατρικὸν) σαπούνι*, savonnette, *f.*

Seifensieder, *m.*, *ὁ σαπουνᾶς, κεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ σαπούνι*, savonnier, *m.*

Seifensiederei, *f.*, *ὁ τόπος ὅπου φκιάνουν τὸ σαπούνι ἢ τέχνη τῆς κατασκευῆς τοῦ σαπουνιοῦ*, savonnerie, *f.*

Seifenspiritus, *m.*, *σπίριτον σαπουνιοῦ*, esprit *m.* de savon.

Seifenstein, *m.*, *ὁ στεατίτης, (σαπουνόπετρα)*, stéatite, *f.*, Specksteín.

Seifenwasser, *n.*, *τὸ σαπουνόνερον*, eau *f.* de savon; savonnage, *m.*

Seifig, *adj.* *σαπουνώδης*, savonneux; *σαπουνισμένος*, savonné.

Seige, *f.* Seihen.

Seiger, *adj.* (im Bergbau), *καθαρίστικος*, perpendiculaire, à plomb.

Seiger, *m.*, *fam.* *τὸ (μεγάλον) ὡρολόγιον*, horloge, *f.*

Seigerer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὸ ἀσῆμι*, (min.) affineur, *m.*

Seigerhütte, *f.*, *τόπος ὅπου καθαρίζουν τὸ ἀσῆμι*, (min.) lieu *m.* où se fait la liquation.

Seigern, *v. n.* (im Bergbau), *καθαρίζω τὸ ἀσῆμι*, (min.) faire la liquation; *σκάπτω κατὰ κάθετον*, creuser perpendiculairement.

Seigerstunde, *f.*, *fam.* eine ganze —, *μία ὁλόκληρη ὥρα, μία ὥρα σωστή*, une heure entière.

Seigerteufe, *f.* (im Bergbau) *τὸ κατὰ κάθετον βάθος*, (min.) profondeur *f.* perpendiculaire.

Seigerung, *f.*, *ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἀσημιοῦ*, (min.) liquation, *f.*

Seihe, *f.*, Seiher, *m.*, *στραγγιστήριον*, couloir, *m.*, passoire, *f.*

Seihen, *v. a.* *στραγγίζω, σακκελλίζω*, couler, filtrer.

Seihetrichter, *m.*, *χωνὶ διὰ στράγγισμα*, chantepleure, *f.*

Seihetuch, *n.*, *τὸ στραγγιστήριον, σακκελιστήριον*, étamine, *f.*, filtre, charrier, *m.*

Seil, *n.*, *τὸ σχοινίον, σχοινί*, corde, *f.*, câble, *m.*

Seiler, *m.*, *ὁ σχοινοπλόκος, σχοινᾶς*, cordier, *m.*

Seilerbahn, *f.*, *τόπος ὅπου φκιάνουν τὰ σχοινιά*, corderie, *f.*

Seiltänzer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χορεύει ἐπάνω εἰς τὸ σχοινί, ὁ σχοινοβάτης, (τουρκ. πεχλιβάνος)*, danseur *m.* de corde.

Seim, *m.*, *κάθε ὑγρὸν γλίσχρον, ἢ γλοιῶδες*, fluide *m.* mucilagineux; (Honigseim), *μέλι καθαρὸν, μέλι χωρισμένον ἀπὸ τὸ κηρί*, miel *m.* épuré, miel vierge.

Seimen, *v. a.* *καθαρίζω (μέλισσα τὸ μέλι)*, épurer (le miel).

Seimicht, *adj.* *γλοιώδης, πυκνὸς (ὡσὰν τὸ μέλι, τὸ σορροῦπι)*, mucilagineux.

Sein, seine, sein, *pron.* *του, ἐδικός (ἰδικός) του, ἐδική του, ἐδικόν του*, son, sa.

Seinethalben, Seinetwegen, Seinetwillen, *ἐξ αἰτίας του, δι' αὐτὸν, διὰ τὸ χατῆρι του*, pour lui, pour l'amour de lui.

Seinige, *m.*, *f.*, *n.*, *ὁ ἐδικός (ἰδικός) του, ἡ ἐδική του, τὸ ἐδικόν του*, le sien, la sienne.

Seit, *prp.* *ἀπὸ, (λέγεται μόνον διὰ καιρόν)*, depuis, dès.

Seitdem, *adv.* *ἀπὸ τότε, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρόν*, depuis, depuis ce temps là.

Seite, *f.*, *τὸ μέρος*, côté, (des Körpers), *τὸ πλευρόν, τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, τοῦ σώματος*, côté, flanc, *m.*; (im Buche), *ἡ σελίδα, τὸ κατεβατόν*, page, *f.*; von meiner —, *ἐξ μέρους μου*, de ma part; bey — auf die, *κατὰ μέρος*, à part, à l'écart, de côté; von der —, *ἀπὸ τὸ πλάγιον, πλαγίως*, de côté, de travers; einen auf seine Seite bringen (ziehen), *βάνω τινα*

εἰς τὸ μέρος μου, mettre q. dans son parti.

Seitenabriß, *m.*, τὸ ἀπὸ τὸ πλάγιον σχεδίασμα, profil, *m.*

Seitenblick, *m.*, πλάγιον βλέμμα, regard *m.* de côté, de travers.

Seitengebäude, *n.*, κτίριον εἰς τὸ πλάγιον, μικρότερον ὑπάτι κοντὰ εἰς ἕνα μιγάλον, aile *f.* d'un bâtiment.

Seitengewehr, *n.*, τὸ σπαθὶ (τοῦ κοινοῦ στρατιώτου), épée, *f.*, sabre, *m.*

Seitenhieb, *m.*, πλάγιον κτύπημα, κατὰ τὸ πλευρόν, coup *m.* au côté; *fig.* (κουφὸς) δαγκωτικὸς λόγος, coup *m.* de bec.

Seitenlinie, *f.*, οἱ μὴ κατ' εὐθεῖαν συγγενεῖς, (οἱ συγγενεῖς ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς, οἱ μεταγενέστεροι ἐκείνων), ligne *f.* collatérale.

Seitensprung, *m.*, τὸ κατὰ μέρος πήδημα, écart; soubresaut, *m.*

Seitenstechen, *n.*, ἡ πλευρῖτις, ὁ πόνος εἰς τὴν πλευράν, point *m.* de côté, pleurésie, *f.*

Seitenstück, *n.*, τὸ ἀντίτυπον (ζωγραφία, διήγησις κτλ. ὁμοία μὲ ἄλλην ζωγραφίαν κτλ., *fig.* pendant (d'un tableau etc.), *m.*

Seitenthür, *f.*, θύρα εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, θύρα κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, porte *f.* de côté, porte *f.* latérale.

Seitenwand, *f.*, ὁ κατὰ μέρος τοῖχος, pan *m.* latéral.

Seitenverwandte, *m.*, συγγενὴς ἀπὸ τὸ πλάγιον μέρος, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ προπάτορος, parent *m.* collatéral.

Seitenweg, *m.*, πλάγιος δρόμος, δρόμος εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, chemin *m.* détourné.

Seitenwind, *m.*, πλαγιος ἀέρας, πλάγιος ἄνεμος, vent *m.* de côté.

Seitenzahl, *f.*, ὁ ἀριθμὸς εἰς τὴν σελίδα, nombre *m.* de la page.

Seither, *adv.* ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἕως τώρα, depuis, depuis ce temps-là.

Seitwärts, *adv.* ἀπὸ τὸ πλάγιον μέρος, εἰς τὸ πλάγιον, πλαγίως, de côté, à côté.

Selb, Selbander, Selbzweite, ἐγὼ, ἐκεῖνος κτλ. μαζὺ μὲ ἕναν ἄλλον, ἡμεῖς κτλ. οἱ δύο μαζύ, moi, lui etc. deuxième.

Selber, *pron.* αὐτός, ἴδιος, même; *s.* Selbst.

Selbiger, selbige, selbiges, *pron.* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, celui, celle.

Selbst, *pron.* αὐτὸς, ἴδιος, même; ich selbst, ἐγὼ αὐτὸς, ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐγὼ μόνος μου, moi-même.

Selbstbefleckung, *f.*, ἡ μαλακία, onanisme, *m.*

Selbstbetrug, *m.*, *s.* Selbsttäuschung.

Selbstdenker, *m.*, φιλόσοφος (ὁποῦ φιλοσοφεῖ μόνος του καὶ ἐξετάζει ὅλα), penseur, *m.*

Selbsteigen, *adj.* ἴδιος, même, propre.

Selbsterhaltung, *f.*, ἡ διατήρησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, conservation *f.* de soi-même.

Selbsterkenntniß, *f.*, ἡ γνῶσις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, connaissance *f.* de soi-même.

Selbstgefällig, *adj.* ἀρεσμένος τὸν ἴδιον ἑαυτόν, qui se plaît à soi-même, suffisant.

Selbstgefälligkeit, *f.*, ἡ φιλαυτία, amour-propre, *m.*, suffisance, *f.*

Selbstgefühl, *n.*, ἡ αἴσθησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αἴσθησις ὁποίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὴν ὕπαρξίν του, sentiment *m.* de soi-même (conscience de sa propre existence).

Selbstgeschoß, *n.*, *s.* Schießgewehr.

Selbstgespräch, *m.*, ὁ μονόλογος, ἡ ὁμιλία τινὸς μὲ ἑαυτόν του μόνον, soliloque, monologue, *m.*

Selbstherrscher, *s.* Selbstherrscher, *m.*, ὁ αὐτοκράτωρ, autocrate; -rin, *f.*, ἡ αὐτοκράτειρα, autocratrice, *f.*

Selbsthülfe, *f.*, ἡ αὐτοβοήθεια, secours *m.* qu'on se prête à soi-même.

Selbstling, *adj.* ὁποῦ νομίζει ὅτι αὐτὸς εἶναι γνωστικός, somptueux, suffisant; -heit, *f.*, ματαιοφροσύνη, présomption, suffisance.

Selbstlaut, Selbstlauter, φωνῆεν, voyelle, *f.*

Selbstliebe, *f.*, ἡ ἀγάπη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, (ἡ φιλαυτία), amour-propre, *m.*

Selbstlob, *n.*, ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, louange *f.* de soi-même.

Selbstmord, *m.*, ἡ αὐτοφονία, αὐτοκτονία, αὐτοχειρία, suicide, *m.*

Selbstmörder, *m.*, ὁ αὐτοφόνος, αὐτόχειρ, suicidé (qui se tue soi-même).

Selbstpeiniger, *m.*, ὁ τιμωρητὴς τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του, (ὁ αὐτὸν τιμωρούμενος), qui se tourmente soi-même.

Selbstpeinigung, *f.*, ἡ τιμωρία τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, tourment, *m.*, action *f.* de se tourmenter soi-même.

Selbstprüfung, *f.*, ἡ ἐξέτασις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αὐτοεξέτασις, examen *m.* de soi-même.

Selbstrache, *f.*, ἡ αὐτεξέλκησις, ἡ ἐκδίκησις τὴν ὁποίαν κάμνει κανεὶς μόνος του, vengeance *f.* privée.

Selbstruhm, *m.*, κενοδοξία, fausse gloire, *f.*; *s.* Selbstlob.

Selbstschändung, -schwächung, *f.*, *s.* Selbstbefleckung.

Selbstschuß, *m.*, τουφέκι κρυμμένον ὁποῦ τὸ ἐγγίζει, arme *f.* à feu qui tue celui qui y touche.

Selbstständig, (Selbständig), *adj.* αὐθύπαρκτος, qui subsiste par soi-même; αὐτεξούσιος, maître de soi-même, indépendant.

Selbstständigkeit, *f.*, ἡ αὐτεξουσιότης, indépendance, *f.*

Selbstsucht, *f.*, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ φιλαυτία, égoïsme, *m.*

Selbstsüchtig, *adj.* φίλαυτος, égoïste.

Selbsttäuschung, *f.*, ἡ ἀπάτη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, illusion *f.* de soi-même.

Selbstthätig, *adj.* αὐτοενεργῶν, qui agit de son propre mouvement, spontané; -tigkeit, *f.*, ἡ αὐτοενέργεια, spontanéité, *f.*

Selbstverleugnung, *f.*, ἡ ἀπάρνησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἐκούσια παραίτησις, abnégation *f.* de soi-même.

Selbstvertrauen, *n.*, ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἰς τὰς ἰδικάς του (ψυχικὰς), δυνάμεις, confiance *f.* en soi-même.

Selbstzufrieden, *adj.* εὐχαριστημένος μὲ τὸν ἑαυτόν του, content de soi-même, suffisant; -zufriedenheit, *f.*, ἡ εὐχαρίστησις μὲ τὸν ἑαυτόν του, suffisance, *f.*

Selig, *adj.* μακάριος, bienheureux; εὐδαίμων, εὐτυχής, heureux; der Selige, ὁ μακαρίτης, feu, défunt; selig sprechen, συναριθμῶ τινα μὲ τοὺς ἁγίους, béatifier.

Seligkeit, *f.*, ἡ μακαριότης, béatitude, félicité éternelle, salut, *m.*; ἡ εὐδαιμονία, εὐτυχία, bonheur, comble *m.* de bonheur.

Seligmacher *m.*, σωτὴρ, sauveur, *m.*; *s.* Heiland.

Seligsprechung, *f.*, ἡ συναρι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

θμησις τινὸς μὲ τοὺς ἁγίους, béatification, *f.*

Sellerie, *m.*, τὸ σέλινον, (χόρτον καὶ ῥίζα), céleri, *m.*

Selten, *adj.* σπάνιος, rare; *adv.* σπανίως, rarement.

Seltenheit, *f.*, ἡ σπανιότης, rareté, *f.*; — ἕνα σπάνιον ἢ περίεργον πρᾶγμα, chose *f.* rare, curieuse.

Seltsam, *adj.* παράξενος, étrange, singulier, bizarre.

Seltsamkeit, *f.*, τὸ παράξενον, singularité, *f.*

Semikolon, *n.*, *s.* Strichpunkt.

Seminarium, *n.*, φροντιστήριον, πρωτοπαιδείον, séminaire, *m.*

Semmel, *f.*, μικρὸν ὅσπριον ψωμί, (petit) pain *m.* blanc.

Semmelmehl *n.*, ἄσπρον ἀλεύρι διὰ τὸ μικρὸ ψωμί, fleur *f.* de farine.

Senat, *m.*, ἡ σύγκλητος, ἡ γερουσία, sénat, *m.*

Senator, *m.*, ὁ συγκλητικὸς, sénateur, *m.*

Senden, *v. a.* στέλλω, πέλνω, envoyer, dépêcher, expédier.

Sendschreiben, *n.*, Sendbrief, *m.*, ἡ ἐπιστολὴ, γραφὴ, missive, épître, *f.*

Sendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ ἀπόλυμον, envoi, *m.*

Senesbaum, *m.*, Senesblätter, *n. pl.*, ἡ κολουτέα, τὰ φύλλα τῆς κολουτέας, (καθαρτικὸν τι), séné, *m.*

Senf, *m.*, τὸ σινάπι, moutarde, *f.*; (die Senfpflanze), τὸ φυτὸν τοῦ σιναπιοῦ, sénevé, *m.*

Senfkorn, *n.*, κόκκος σινάπεως,

κουκί ἢ σπειρὶ σιναπιοῦ, graine f. de sénevé.

Senfnäpfchen, »fchüſſelchen, »döpfchen, n., σιναποδοχεῖον, moutardier, m.

Senfpflaſter, n., ἔμπλαστρον μὲ σινάπι, sinapisme, m.

Sengen, v. n. καιφαλίζω, flamber; sengen und brennen, καίω καὶ κατακαίω (εἰς τὸν πόλεμον), mettre tout à feu.

Senior, m., ὁ γεροντότερος, ὁ πρεσβύτερος (εἰς μίαν συντροφίαν), sénieur, m.

Senkblei, n., τὸ μολύβι (μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης), sonde, f.; plomb, m.

Senkel, m., τὸ γαϊτάνι, ἡ καρδέλλα (διὰ σφίξιμον τοῦ γιελεκιοῦ τῶν γυναικῶν), lacet, cordon, m.

Senken, v. a. καταβάζω, βυθίζω, abaisser, descendre; (Pflanzen), κάμνω καταβολάδαις, βάνω καταβολάδαις, provigner; marcotter; ſ. Abſenken.

Senkler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ γαϊτάνια λεγόμενα Senkel, nigmilletier, m.

Senkrecht, adj. κατακάθετος, perpendiculaire.

Senkung, f., τὸ κατήβασμα, βύθισμα, ὁ βυθισμός, action f. de descendre, d'abaisser.

Senne, f., ſ. Sehne.

Senne, Senner, m., (in der Schweiz), βουκόλος (εἰς τὴν Ἑλβετίαν) ὁποῦ φκιάνει τυρί, (en Suisse) vacher m. qui fait du fromage.

Senſal, m., ſ. Mäkler.

Senſe, f., ἡ κόσα, faux (faulx), f.

Senſen, v. a. κοσαλίζω, κόπτω μὲ τὴν κόσαν, faucher, couper avec la faux.

Senſenſchmidt, m., ὁ κοσαπούλος, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κόσαις, taillandier, m.

Senſerie, f., ſ. Mäſſergebühren.

Sentenz, f., (der Sittenſpruch), ἀπόφθεγμα ἠθικὸν ἢ φιλοσοφικόν, sentence (morale ou philosophique), f.; — (Richterſpruch), ἀπόφασις κριτοῦ, sentence (de juge), f.

September, m., ὁ Σεπτέμβριος, (μήν), Septembre, mois de Septembre.

Sequeſter, m., (Beſchlag), τὸ ἁμάχευμα, ἐπιτροπία διωρισμένη ὑπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ πραγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἔχρεοκόπησε κτλ., séquestre, m.; ὁ ἐπίτροπος διωρισμένος εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, séquestre (administrateur des biens séquestrés), m.

Sequeſtriren, v. a. ἁμαχεύω, βάνω ἐπίτροπον εἰς τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἔχρεοκόπησε κτλ., séquestrer.

Serail, m., (franz.), τὸ σεράϊ, παλάτιον τοῦ τουρκικοῦ συνεδρίου, séraïl, m.

Seraph, m., ὁ Σεραφείμ, (τάξις ἀγγέλων), séraphin, m.

Serenate, f., ἡ σερενάτα, μουσικὴ εἰς τὴν νύκτα (μάλιστα ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα μιᾶς κόρης), sérénade, f.

Serpentin, m., ἡ σερπεντίνα (ὀφιόπετρα), εἶδος μαρμάρου μὲ βέργας παρόμοιες serpentine, f.

Serſchant, m., (franz. geant), ὁ σεργιέντης, στρατιώτης ἀφφικιάλος ὑποταγαλήτερος ἀπὸ τὸν κορπορᾶλην, sergent, m.

Serviette, f., τὸ χειρόμακτρον (χαντάς· ἡ σαλφέτα), viette, f.

Servis, m., ſ. Tiſchgerätb batengeld.

Servitut, m., ἡ ὑποχρέωσις (εἰς δουλείαν κτλ.), servitude, f.

Seſam, m., Seſamkraut, ἀησάμι, sésame, m.

Seſſel, m., σκαμνὶ χαμηλὸ συμβασιτήρι, tabouret (κάθε) σκαμνί, chaise, siége, m.

Seßhaft, adj. ſ. Anſäßig.

Seſſion, f., ſ. Sitzung.

Setzen, v. a. βάνω, τοποθετῶ, βάνω, mettre (propr.), placer, poser; βάνω εἰς τάξιν, ranger; (in der Druckerei) συνθέτω (τοὺς τύπους), composer; (beſtimmen) διορίζω, ἀποφασίζω, statuer; (annehmen) ὑποθέσωμεν, supposons; — ſich ſetzen, v. r. καθίζω, καθέζομαι, ἐσταλώνομαι, se reposer, s'asseoir; (von Ueberſchwemmungen) κατακάθομαι, κατακαταβαίνω, diminuer, baisser; ſich zu Pferde —, ἀνεβαίνω εἰς τὸ ἄλογον, monter à cheval; (von Flüſſigkeiten) κατακάθομαι, κάθομαι, ἐσταλώνομαι, se reposer, s'éclaircir; (von Ueberſchwemmungen) κατακάθομαι, κατακαταβαίνω, diminuer, baisser; ſich zur Ruhe —, ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, se reposer; — ſich in Ort und Stelle —, πάρω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον, s'établir, se domicilier (en quelque lieu); (von Gebäuden), καταπέφτω, μαζώνομαι, tomber en ruine; — ſich in Koſten —, ξοδεύω τὰ νέα κτήρια, s'affliger; (mit den Gläubigern) συνιάζομαι μὲ τοὺς δανειστάς μου (μὲ τοὺς χρεοδιώκτας μου), composer avec ses créanciers.

Setzer, m., ὁ στοιχειοθέτης, compoſiteur, m.

Setzhale, m., τὸ θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ, hase, f.

Setzkarpfen, m., νέον μικρὸν σαζάνι, carpillon, m.

Setzkolben, m., τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον στουμπώνουν τὸ βόλι εἰς τὸ κανόνι, (artill.) refouloir, m.

Setzling, m., βλαστὸς φυτευμένος, plant, plançon, plantard, m.; — νέον ψάρι βαλμένον εἰς μίαν λίμνην, alevin, nourrain (petit poisson dont on peuple un étang), m.

Setzung, f., τὸ βάλσιμον, ἡ θέσις, τὸ θέσιμον, action f. de mettre, de poser etc.

Setzwage, f., ἡ στάθμη, τὸ ἀλφάδι, niveau, m.

Seuche, f., ἡ ἐπιδημία, κολλητικὴ ἀῤῥωστία, contagion, maladie f. contagieuse, épidémie; τὸ θανατικόν, la peste.

Seufzen, v. n. ἀναστενάζω, soupirer, gémir.

Seufzer, m., ὁ ἀναστεναγμός, soupir, m.

Seyn, v. n. εἶμαι, être; ὑπάρχω, exister.

Sich, pron. τὸν ἑαυτόν του, τὸν ἑαυτόν της, τὸν ἑαυτόν των, se, soi; lui, elle; eux, elles.

Sichel, f., τὸ δρέπανον, δρεπάνι, faucille, f.

Sichelförmig, adj. δρεπανειδής, en forme de faucille.

Sicheln, v. a. κόπτω μὲ τὸ δρέπανον, couper avec la faucille.

Sicher, adj. (gefahrlos), ἀσφαλὴς, ἀσύφορος, sûr; (zuverläſſig), βέβαιος, ἀνυπερβλητος, ἀσύφορος, certain, sûr.

Sicherheit, f., ἡ ἀσφάλεια, σιγουριά, f.; ἀσυφορά, βεβαιότης, assurance, sûreté, caution, garantie, f.; (Sorgloſigkeit), ἀφροντισία, sécurité, f.

Sicherlich, adv. βέβαια, sûrement, à coup sûr, certainement.

Sichern, v. a. ἀσφαλίζω, assurer; βάνω εἰς ἀσφάλειαν, εἰς σιγουριάν, mettre q. en sûreté; garantir q. de qc.

Sicht, f., (bey Wechſeln), ἡ θεωρία, (commerc.) vue, f.; zahlbar auf Sicht, νὰ πληρωθῇ βλέποντες, (ἐνθὺς ὁποῦ παζῤῥηασθῇ ἡ χαμπιάλη), payable à vue.

Sichtbar, adj. ὁρατός, visible.

Sichtbarkeit, f., τὸ ὁρατόν, visibilité, f.

Sichten, v. a. κυσκινίζω, cribler.

Sieb, f., τὸ θηλυκὸν (τῶν μικρῶν πουλιῶν), femelle (des petits oiseaux), f.

Sie, pron. ἐκείνη, αὐτή, elle, f.; ἐκείνην, αὐτήν, la; ἐκεῖνοι, αὐτοί, ἐκεῖναι, αὐταί, (ἐκείναις, αὐτάις), ἐκείνα, αὐτά, ἐκείνους, αὐτούς, ἐκείνας, αὐτάς, ἐκεῖνα, αὐτά, ils, elles; (als Anrede), ἐσεῖς, τοῦ λόγου σας, ἐσᾶς, σᾶς, vous.

Sieb, n., τὸ κόσκινον, crible; tamis, m.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Sieben, *v. a.* κοσκινίζω, cribler, tamiser, passer.

Sieben, *m.* ἑπτά, (ἑφτά), sept.

Sieben, *f.*, τὰ ἑπτά (εἰς τὰ χαρτιά), τὸ ψηφίον ἑπτὰ (7), sept, *m.*, sept de chiffre; Eine böse Sieben (im Scherz), μία κακὴ γυναῖκα, ὁποῦ μαλώνει πάντοτε, une mégère, méchante femme.

Siebeneck, *n.*, τὸ ἑπτάγωνον, heptagone, *m.*

Siebenerley, *adj. indecl.* ἑπτὰ λογιῶν, de sept sortes, de sept façons.

Siebenfach, (siebenfältig), *adj.* ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος, septuple, sept fois autant.

Siebengestirn, *n.*, αἱ πλειάδες, (κοινῶς· τὰ πούλια, συνάστρισις), (astron.) pléiades, *f. pl.*

Siebenhundert, *nu.* ἑπτακόσιοι, sept-cent.

Siebenhundertste, *adj.* ἑπτακοσιοστός, sept-centième.

Siebenjährig, *adj.* ἑπταετὴς, ἑπτάχρονος, de sept ans.

Siebenmal, *adv.* ἑπτὰ φοραῖς, sept fois. -malig, *adj.* ὁποῦ γίνεται ἑπτὰ φοραῖς, répété sept fois.

Siebenschläfer, *m.*, εἶδος ἐλειοῦ (ποντικοῦ μεγάλου) ὁποῦ κοιμᾶται ἀπὸ ἑπτὰ μῆνες τὸν χρόνον, loir, *m.*; (im Scherz), ὁ ὑπνάρης, ὁποῦ κοιμᾶται παρὰ πολύ, dormeur, *m.*

Siebenschläfer, *m. pl.*, οἱ ἑπτὰ (ἅγιοι) κοιμητοί, les sept dormants, *m. pl.*

Siebentausend, *nu.* ἑπτὰ χιλιάδες, sept mille.

Siebente, *adj.* ἕβδομος, septième.

Siebentel, *n.*, τὸ ἕβδομον μέρος, ἕνα ἕβδομον, un septième.

Siebenthalb, *adj.* ἓξ ἥμισυ, ἓξ καὶ μισόν, six et demi.

Siebmacher, *m.*, ὁ κοσκινοποιός, faiseur *m.* de cribles.

Siebtuch, *n.*, λεπτὸν πανὶ διὰ κοσκίνισμα, étamine, *f.*

Siebzehn, siebenzehn, *nu.* δεκαεπτά, (δέκα ἑφτά, δεκαφτά), dix-sept.

Siebzehnhundert, *nu.* χίλιοι ἑπτακόσιοι, mille et sept cent.

Siebzehntausend, *nu.* δεκαεπτὰ χιλιάδες, dix sept mille.

Siebzig, (siebenzig), *nu.* ἑβδομήντα, ἑβδομηκοντα, soixante et dix, septante.

Siebziger, *m.*, ὁ ἑβδομηκοντάτης, ἄνθρωπος ὑπὲρ τοὺς ἑβδομήντα χρόνους, septuagénaire, *m.*

Siebzigjährig, *adj.* ἑβδομήντα χρόνων, septuagénaire, *adj.*

Siebzigste, *adj.* ἑβδομηκοστός, soixante-dixième.

Siebziqtausend, *nu.* ἑβδομήντα χιλιάδες, soixante et dix mille.

Siech, *adj.* ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγείαν, maladif, valétudinaire.

Siechbette, *n.*, κλίνη ἀῤῥώστου, lit *m.* de malade; πολυκαιρινὴ ἀῤῥωστια, maladie *f.* grave, de longue durée.

Siechen, *v. n.* εἶμαι ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγείαν, languir, être maladif.

Siechhaus, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον, hôpital, *m.*

Siechkorb, *m.*, μιγάλον κ- ὁποῦ, εἰς τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν τοὺς ἀῤῥώστους εἰς τὸ νοσοκομεῖον, litière *f.* à porter les malades à l'hôpital.

Sieden, *v. n.* et *a.* βράζω, bouillir; faire bouillir.

Siedend, *adj.* ὁποῦ βράζει, bouillant.

Siedpunkt, *m.*, ὁ βαθμὸς βράζοντος νεροῦ (εἰς τὸ θερμόμετρον), terme *m.* d'ébullition.

Sieg, *m.*, ἡ νίκη, victoire.

Siegel, *n.*, ἡ βοῦλλα, σφραγίς, cachet; sceau, *m.*

Siegelbewahrer, *m.*, ὁ φύλαξ τῆς βασιλικῆς βούλλας, de *m.* des sceaux.

Siegelerde, *f.*, ἡ λιμνιαία σημαντρὶς γῆ, terre *f.* gilléo.

Siegellack, *m.*, τὸ βουλλόκηρον, cire *f.* à cacheter.

Siegeln, *v. a.* βουλλώνω, σφραγίζω, cacheter; sceller.

Siegelwachs, *n.*, κηρὶ διὰ βούλλα, cire *f.* à sceller.

Siegen, *v. n.* νικῶ, κατατροπώνω, vaincre, remporter la victoire.

Sieger, *m.*, ὁ νικητὴς, vainqueur, *m.*

Siegesgepränge, *n.*, ἡ θρίαμβος, ἡ παραταξις τῆς νίκης, triomphe, *m.*; *f.* triomphale.

...zeichen, *n.*, τὸ σημεῖον ...ίκης, τὸ τρόπαιον, trophée, *m.*

...reich, Sieghaft, *adj.* νικῶν, ...ηφόρος, victorieux.

...! siehe da! *int.* ἰδοὺ, ἴδε, ...! voyez! tenez! voici, voilà!

...ren, *v. n.* στάζω, σταλάζω, ...inter.

...Siehle, *f.*, (gewöhnl. *pl.*), ...κουρία ὁποῦ βλάνουν εἰς ...πήχης τοῦ ἀλόγου ὅταν ...ξέουν, trait *m.* de chevaux.

...sauerwurz, *f.*, ἡ ἀλκαία, ...ιῶν τι), alcée (pharmac.), *f.*

..., *n.*, τὸ σημεῖον (ὁποῦ ...ίνουν μὲ τὸ φλάμπουρον, ...ὑσαέρια, μὲ κανονιὰς κτλ.), ...nal, signal, *m.*

...ssiren, *v. a.* et *n.* δίδω ...μεῖον (μὲ κανονιὰν κτλ.), ...ονῶ, signaler; sich —, ...sauszeichnen.

...natur, *f.*, ἡ ὑπογραφὴ, signature, *f.*

...natur, *f.*, seing, *m.*; (in der Druckerey), τὸ ψηφίον ...τὸ ὁποῖον ὑποσημειώνεται ...ἡ τυπωμένη κόλλα, (imprim.) signature, *f.*

...nen, *v. a.* ſ. Bezeichnen, ...ezeichnen.

..., &c., ſ. Sylbe &c.

..., *m.*, τὸ ἀργύριον, ἐ ἄργυρος τὰ ἀσημι, argent, *m.*

...arbeiter, *m.*, ὁ ἀργυροκόπος, ὁποῦ φκιάνει κοσμήματα, ouvrier *m.* en argenterie.

...barre, *f.*, χυτὸν κομμάτι ἀσημιοῦ, argent *m.* en barre; lingot *m.* d'argent.

Silberbergwerk, *n.*, μεταλλεῖον (λαγούμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ἀσῆμι, mine *f.* d'argent.

Silberblättchen, *n.*, λεπτὸν ἀσημένιον φύλλον, argent *m.* en feuilles, feuille *f.* d'argent.

Silberblech, *n.*, λεπτὴ ἀσημένια πλάκα, argent *m.* en lames.

Silberdiener, *m.*, βασιλικὸς δοῦλος ὁποῦ φυλάγει τὰ ἀσημικὰ, ἀργυροφύλαξ, argentier, garde-vaisselle, *m.*

Silberdraht, *m.*, ἀσημένιον σύρμα, filé d'argent, argent trait, *m.*

Silbererz, *n.*, μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, mine *f.* d'argent, argent *m.* de mine.

Silberfaden, *m.*, ἀσημένια κλωστὴ, fil d'argent, argent filé, *m.*

Silberfarbe, *f.*, χρῶμα ἀργυροῦν, χρῶμα ἀσημιοῦ, couleur *f.* d'argent. -farben, -farbig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀργυροῦν, ἀργυροχρώματος, argentin.

Silberflotte, *f.*, ὁ στόλος ὁποῦ φέρει ἀσῆμι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς, flottille *f.* d'argent.

Silbergehalt, *m.*, τὸ ἀσῆμι περιεχόμενον (εἰς μονέδιαν, εἰς ἀγγεῖον), contenu *m.* en argent.

Silbergeld, *n.*, ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀσημένιαι μονέδαι, ἀσημένια ἄσπρα, argent *m.* blanc.

Silbergeräth, Silbergeschirr, *n.*, τὰ ἀσημικὰ, ἀσημένια ἐργαλεῖα, argenterie, vaisselle *f.* d'argent.

Silberglätte, *f.*, ἡ λιθάργυρος, (τουρκ. τὸ μουρτεσάγι), litharge *f.* d'argent.

Silbergroschen, *m.*, μικρὸν γροσάκι τῶν ὁποίων τὸ τάλιρον ἔχει τριάντα, gros *m.* d'argent.

Silbergrube, *f.*, ſ. Silberbergwerk.

Silberhaar, *n.*, τὰ ἄσπρα μαλλιὰ ἑνὸς τιμημένου γέροντος, cheveux *m. pl.* blancs (d'un vénérable vieillard).

Silberhaltig, *adj.* ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, qui contient de l'argent.

Silberhell, *adj.* καθαρὸς καὶ λαμπρὸς ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, argentin, limpide.

Silberkammer, *f.*, τὸ ἀργυροφυλάκιον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ ἀσημικὰ, chambre *f.* où l'on serre l'argenterie.

Silberklang, *m.*, ὁ ἦχος, τόνος τοῦ ἀσημιοῦ, ἀργυροειδὴς τόνος, son *m.* argentin.

Silberlahn, *m.*, λεπτὰ φύλλα ἀσημιοῦ, lame *f.* d'argent.

Silberling, *m.*, νόμισμα τι ἀργυροῦν τῶν παλαιῶν Ἑβραίων, ὁ σίκλος, pièce *f.* d'argent, sicle (monnaie des anciens Juifs), *m.*

Silbermünze, *f.*, νόμισμα ἀργυροῦν, ασημένιον μονέδα,

argent (monnaie *f.* d'argent), *m.*

Silbern, *adj.* ἀργυροῦς (ἀργύρεος), ἀσημένιος, d'argent; *fig.* argentin.

Silberplatte, *f.*, ἀσημένιε πλέκα, plaque *f.* d'argent.

Silberprobe, *f.*, ἡ δοκιμὴ τοῦ ἀσημιοῦ, essai *m.* d'argent, touche, *f.*

Silberquell, *m.*, (ποιητικῶς) ἀργυρᾶ πηγή, πηχὴ καθαρὰ ὡσὰν τὸ ἀργύριον, (source argentine), source *f.* limpide.

Silberreich, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺ ἀσῆμι, qui contient beaucoup d'argent.

Silbersand, *m.*, ἄμμος ἐνακατωμένος μὲ ἀσῆμι, ἄμμος ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, sablon, *m.*; ῥινήματα ἀσημίου, limaille *f.* d'argent.

Silberschaum, *m.*, *s.* Silberglätte.

Silberschrank, *m.*, δουλάπι διὰ τὰ ἀσημικά, buffet, *m.*

Silberservis, (— service, franz.), *n.*, τὰ ἀσημικὰ ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης, οἷον· πιάτα, χουλιάρια κτλ., argenterie *f.* de table, service *m.* d'argent.

Silberspinner, *m.*, ὁ ἀργυροκλώστης, ὁποῦ κλώθει ἢ γνέθει μὲ ἀσημένιαις κλωσιαῖς, fileur *m.* d'argent.

Silberstange, *f.*, κομμάτι ἀσῆμι ἀδούλευτον, lingot *m.* d'argent.

Silberstimme, *f.*, ἀργυρᾶ φωνή, γοητευτὴ φωνὴ (ὁποὺ μὲ τὸν τύπον ἑνὸς ἀσημενίου κουδουνιοῦ), voix très-douce et agréable (comme le son d'une sonnette d'argent).

Silberstoff, *m.*, ἀσημικὴ στόφα, drap *m.* d'argent.

Silberverwahrer, Silberwärter, *s.* Silberdiener.

Silbertanne, *f.*, ἐλάτη μὲ φύλλα σμιλακιᾶς, sapin *m.* à feuilles d'if.

Silberton, *m.*, ἀργυροῦς τόνος, ὡς ἀπὸ ἀσημένια κουδούνια, son argentin.

Silberwäscher, *m.*, ερin, *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ πλύνει τὰ ἀσημικά, écureur, *m.*, — euse *f.* de la vaisselle d'argent.

Silberweiß, *adj.* ἄσπρος ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, blanc comme de l'argent.

Simonie, *f.*, ἡ σιμωνία, (παράνομος πώλησις ἐκκλησιαστικῶν ἐπαγγελμάτων), simonie, *f.*

Simpel, *adj.* ἁπλοῦς, ἁπλός, simple, uni, *s.* Einfach, Einfältig.

Simplicität, *f.*, *s.* Einfachheit, Einfalt.

Sims, *m.*, ἡ κορωνὶς (ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ τοίχου ὁποῦ ἐξέχει καὶ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ὁ σύνλος), corniche, *f.*; μέρος ἐξέχον τοῦ τοίχου εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν διάφορα πράγματα, ἡ τορὰς, tablette, *f.*

Singechor, *m.*, χορὸς ψαλτῶν ἢ τραγουδιστῶν, choeur, *m.*

Singekunst, *f.*, ἡ ψαλτικὴ *m.* de chanter (à l'égl ἡ τραγουδιστική, ar chanter (en général).

Singen, *a. n.* (in der Kir ψάλλω, chanter (à l'égl (von jedem andern Ge τραγουδῶ, chanter (en néral); (besingen, ali ter), ᾄδω, chanter (en poète); (vom Gesang Vögel), κελαδῶ, (*en parlant* des oiseaux)

Singen, *n.*, τὸ ψάλλιν τραγούδημα, τὸ κελά action *f.* de chanter, cha

Singspiel, *n.*, δρᾶμα ἀ κόν, (ἢ ὄπερα, Italien ra, *m.*

Singestimme, *f.*, ψαλτικὴ νή, τραγουδιστικὴ φ voix *f.* chantante; par d'un concert.

Singestück, *n.*, μουσικὸν μάτι ὁποῦ ψάλλουν ἢ τραγουδοῦν, τὸ τρα air, *m.* partie *f.* à ch

Singestunde, *f.*, ὥρα ψαλτικῆς τραγουδιστικῆς, *f.* à chanter; παράδοσ ψαλτικῆς (ἢ τραγουδ κῆς) τέχνης, leçon *f.* chant; Singestunden ἔχω διδάσκω τινὰ νὰ ψάλ νὰ τραγουδῇ, donner leçons de chant.

Singsang, *m.*, *fam.* ἄχαρ τραγούδημα, mauvais *m.*

Singvogel, *m.*, κελαδητ πουλλί, oiseau *m.* de

Sinken, *v. n.* πίπτω ἀγάλια, tomber, se

tomber; in Ohnmacht sinken, πίπτω εἰς λειποθυμίαν, mber en défaillance, s'é nouir; (im Wasser ꝛc.), βυθίζομαι, καταποντίζομαι, nfoncer, couler à fond, ber à fond; *fig.* (μεταφ.) ποθοῦμαι, πίπτω, κατανοῦμαι εἰς χειρότερον κατάστα χειροτερεύω, se gâter mbérlement), s'abaisser, mber en décadence; fin lassen, κατηβάζω, lais mber, descendre (*v. a.*); Mauth sinken lassen), χά τὸ θάρρος, κόπτεται τὸ ρός μου, ἀπελπίζομαι, ndre courage, se décou ager.

ken, *n.*, τὸ πέσιμον, chu ng, ὑποβύθισις, καταποντι ng, action de s'enfoncer, Sinken.

n, *m.*, ἡ αἰσθησις, sens, die fünf Sinne, αἱ πέντε αἰσθήσεις, les cinq sens; verstand), ὁ νοῦς, τὸ νοη ὄργανον τοῦ ἀνθρώπου, sens, prit, *m.*; (Sinn einer Rede), τὸ νόημα, sens (d'un mours etc.); Sinn (Gefühl), mpfindung, sentiment, *m.*; Sinne haben, ἔχω καιὰ ς, ἔχω σκοπόν, avoir en tête; se proposer ; bey Sinnen seyn, εἶμαι ς τοῦ φρένας μου, être ans son bon sens; von Sin kommen, ἐξγαίνω ἀπὸ ς τοῦ νοῦν μου, *fig.* perdre tête.

nbild, *n.*, τὸ ἔμβλημα, ἀλ ληγορικὴ εἰκόνα, emblème, symbole, *m.*, devise, *f.*

Sinnbildlich, *adj.* ἐμβληματικός, emblématique.

Sinnen, *v. n.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι, penser, méditer.

Sinngedicht, *n.*, τὸ ἐπίγραμμα, épigramme, *f.*

Sinnlich, *adj.* αἰσθητικὸς, ὁποῦ ὑπόκειται εἰς τὰς αἰσθήσεις, sensitif; σαρκικὸς, ἡδυπαθὴς, sensuel.

Sinnlichkeit, *f.*, ἡ ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων· ἡ σαρκικὴ ἡδονή, sensualité; (im philosophischen Sinne), (φιλοσ.) ἡ αἰσθητικότης, τὸ αἰσθητικόν, (philos.) perception *f.* par le moyen de sens.

Sinnlos, *adj.* ἀνόητος, ὁποῦ δὲν ἔχει νόημα, insensé, qui n'a point de sens; (bewußtlos), ἀναίσθητος, privé de sentiment, sans connaissance.

Sinnlosigkeit, *f.*, ἡ ἀνοησία, manque de sens, non-sens, *m.*; ἡ ἀναισθησία, privation *f.* du sentiment.

Sinnreich, *adj.* ἐπινοητικὸς, ἀγχίνους, ingénieux, spirituel.

Sinnspruch, *m.*, ἡ γνώμη, τὸ ἀποφθεγμα, sentence, *f.*, apophtegme, *m.*

Sinnverwandt, *adj.* συνώνυμος, synonyme.

Sintemal, *c.* ἐπειδὴ, puisque, *s.* da, weil.

Sinter, *m.*, (Hammerschlag), ἡ σκουριὰ τοῦ πυρωμένου σιδήρου ὁποῦ πέφτει μάδερες, *m.*; (Tropf

stein), σταλακτίτης λίθος, stalactite, *f.*

Sintern, *v. n.* στάζω, σταλάζω, suinter.

Sippschaft, *f.*, ἡ συγγένεια, parenté, consanguinité, *f.*; οἱ συγγενεῖς, les parents, *m. pl.*

Sirene, *f.*, ἡ σειρῆνα (εἰς τὴν μυθολογίαν), (mythol.) sirène, *f.*; (μεταφ.) ὁποιαδήποτε γυναῖκα, *fig.* sirène.

Sitte, *f.*, τὸ ἔθος, ἡ συνήθεια, coutume, *f.* usage, *m.*; Sitten, *pl.* τὰ ἤθη, les mœurs, *f. pl.*

Sittengesetz, *n.*, ὁ ἠθικὸς νόμος, loi *f.* morale.

Sittenlehre, *f.*, ἡ ἠθικὴ, morale, éthique, *f.*

Sittenlehrer, *m.*, ἠθικὸς διδάσκαλος, moraliste, *m.*

Sittenlos, *adj.* χωρὶς καλὰ ἤθη, κακοήθης, immoral.

Sittenlosigkeit, *f.*, ἡ κακοήθεια, immoralité, *f.*

Sittenrichter, *m.*, ἠθικὸς κριτὴς, juge *m.* en cas de morale; (im alten Rom), τιμητὴς (εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώμην), censeur, (dans l'ancienne Rome), *m.*

Sittenspruch, *m.*, ἠθικὴ γνώμη, ἠθικὸν ἀποφθεγμα, sentence *f.* morale.

Sittenverderben, *n.*, = verderbniß, *f.*, ὁ χαλασμὸς εἰς τὰ ἤθη, ἡ κακοήθεια, corruption *f.* des mœurs.

Sittlich, *adj.* ἠθικὸς, moral; ἔντιμος, συνηθισμένος, usuel, usité.

Sittlichkeit, *f.*, τὸ ἠθικόν, moralité, *f.*

Sittsam, *adj.* ἐγκρατής, σώφρων, modeste.

Sittsamkeit, *f.*, ἡ ἐγκράτεια, σωφροσύνη, modestie, *f.*

Sitz, *m.*, τὸ κάθισμα, siége, *m.*, place (pour s'asseoir), *f.*; (in einer Versammlung), τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ καθίσῃ εἰς μίαν συνέλευσιν, droit *m.* de séance; (eines Fürsten), τὸ κάθισμα, ἡ κατοικία ἑνὸς πρίγκιπος, résidence, *f.*; (Wohnplatz), τόπος κατοικίας, demeure, *f.*; siége, domicile, *m.*; (überhaupt Ort, Stelle), ὁ τόπος, lieu, endroit, *m.*

Sitzen, *v. n.* κάθομαι (εἰς ἕνα σκαμνὶ κτλ.), être assis; (εἰς ἕνα κριτήριον), avoir séance (dans un tribunal etc.; (εἰς τὴν φυλακήν), être en prison, être emprisonné; zu Pferde —, κάθομαι εἰς τὸ ἄλογον, être monté sur un cheval, être à cheval; zu viel —, κάθομαι πολύ, être trop sédentaire; (einen Ort haben), κάθομαι, εὑρίσκομαι (εἰς ἕναν τόπον), demeurer, avoir sa demeure; gut —, (von Kleidern), πρέπει, στέκεται καλὰ (λέγεται διὰ τὰ φορέματα), aller bien, seoir (*en parlant* des habits); — lassen, ἀφίνω νὰ καθίσῃ, laisser en repos q. qui est assis; den Hut — lassen, δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο μου, ne pas ôter son chapeau; (verlieren), χάνω (οἷον ἄσπρα εἰς τὸ παιγνίδι κτλ.), perdre (*p. e.* au jeu etc.; ein Mädchen — lassen, ἀφίνω μίαν κόρην, δὲν τὴν παίρνω γυναῖκα, abandonner une fille, ne pas l'épouser; einen — lassen, δὲν κρατῶ τὸν λόγον μου εἴς τινα, manquer de parole à q.; — bleiben, μένω καθήμενος, δὲν σηκώνομαι ἀπὸ τὸ σκαμνί, rester assis, ne pas se lever; *fam.* sie wird — bleiben, αὐτὴ θέλει μείνῃ ἀνύπανδρη, δὲν θέλει εὕρῃ ἄνδρα, elle restera fille.

Sitzend, *adj.* καθήμενος, assis.

Sitzfleisch, *n.*, (ὁ κῶλος, le cul); *fam.* kein Sitzfleisch haben, δὲν ἀγαπῶ νὰ κάθωμαι πολύ, ne pouvoir demeurer long-temps assis.

Sitzung, *f.*, ἡ συνέλευσις (κριτηρίου, ἀκαδημικῆς ἑταιρίας κτλ.), séance, *f.*

Skelett, *n.*, τὸ σκέλετρον, squelette, *m.*, *s.* Gerippe.

Skize, Skizze, *f.*, τὸ σχεδίασμα, σχέδιον, esquisse, ébauche, *f.*

Skizziren, *v. n.* σχεδιάζω, esquisser, ébaucher, *s.* Entwerfen.

Smaragd, *m.*, τὸ σμαράγδι, πολύτιμος λίθος, émeraude, *f.*

Smaragden, *adj.* σμαραγδινός, d'émeraude.

So, *pron.* ὁποῦ, qui, que.

So, *adv.* οὕτω, οὕτως, ἔτζι, ainsi, de la sorte; co[…] si. *int.* so! ἔτζι, τ[…] θεία, oui! en vérité[…]

So bald als, *conj.* εὐθ[…] ποῦ, εὐθὺς ἀφ' οὗ, […] tôt que, dès que.

So daß, *c.* ὥστε, ὥσ[…] de sorte, en sorte, d[…] nière que.

Socke, *f.*, τζουράπι […] (ὁποῦ σκεπάζει μό[…] ποδάρι), chausson, *m.*

Sodbrennen, *n.*, Sod, *m.* […] νάδα ἢ καῦσις εἰς τ[…] ρυγγα (ὁποῦ ἔρχετα[…] τὸ στομάχι), ὁ καρδιο[…] cardiogme, *m.*, ardeur […] l'estomac, fer *m.* chau[d]

Sode, Soda, *f.*, ἅλας […] μένον ἀπὸ τὸ φυτὸν […] γόμενον κάλι, soude, […]

Sodomit, *m.*, ὁ σοδο[…] παιδεραστής, sodomite[…]

Sodomiterey, *f.*, ἡ σ[…] παιδεραστία, sodomie[…]

So eben, *adv.* τώρα […] εὐθὺς τώρα, à l'i[…] tout à l'heure.

Sofa, *m. n.*, ὁ σοφᾶς, sopha, *m.*

Soff, *m.*, *vulg.* (Getränk, verächtlich), τὸ (ἀχρεῖον […]) τόν, (mauvaise) b[oisson]; (das Saufen), ἡ μέθη, […] gnerie, *f.*

So gar, *adv.* προσέτι, πρὸς τούτοις, καὶ ε[…] πάνω, même, même[…]

So gleich, *adv.* εὐθύς, […] tôt, tout de suite, […] champ.

So hin, so so, *adv.* […]

[…] ἀμελῶς, ἔτζι ἔτζι, […]la, tellement quellement.

[…], *f.*, ἡ πατοῦνα (τοῦ [π]οδός), plante *f.*, du pied; […] παπουτζιοῦ κτλ.), semelle, *f.*

[…]leder, *n.*, πετζὶ διὰ πα[τ]οῦνας, cuir *m.* à semelle, […] fort.

[Soh]n, *m.*, ὁ υἱός, fils, *m.*

[So] lange, (als) τόσον καιρόν, […], ὅσον καιρόν, […] que.

[Sol]cher, solche, solches, *pron.* [τοι]οῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο[ν …], τέτοιος, τέτοια, […], tel, telle; pareil, [se]mblable; αὐτός, αὐτή, […], οὗτος (ἐτοῦτος), αὕτη (ἐτούτη), τοῦτο, ce, […], lui, elle.

[…] nach, οὕτω, κατὰ […], ainsi, de cette manière.

[…]gestalt, *adv.* τοιούτῳ […], μὲ τέτοιον τρόπον, […]llement.

[…]lerley, *adj. indecl.* τοιαύ[της] λογῆς, τέτοιας λογῆς, […], telle.

[Sol]d, *m.*, ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν), solde, paye, *f.*

[Solda]t, *m.*, ὁ στρατιώτης, soldat, *m.*

[Sold]atengeld, *n.*, τὰ ἄσπρα ὁ[…] πληρώνουν οἱ κάτοι[κοι …] ἑνὸς τόπου διὰ τὴν […]τροφίαν τῶν στρατιωτῶν, subsistance, *f.*

[Sold]atenstand, *m.*, ἡ στρατιω[τικὴ …], στρ. κατάστασις, état *m.* militaire.

[Sold]atisch, *adj.* στρατιωτικός, soldat, militaire.

Söldner, *m.*, ὁ μισθωτός, mercenaire, *m.*

Sole, *f.*, ἁλμυρὸν (πηγαδίσιον) νερόν, eau *f.* salée.

Soley, *f.*, αὐγὸν μουσκευμένον εἰς ἁλμυρὸν νερόν, oeuf *m.* trempé dans l'eau salée.

Sollen, *v. n.* πρέπει, εἶναι χρέος μου νὰ, devoir; falloir; er soll reich, geizig *rc.* seyn, λέγουσι ὅτι εἶναι πλούσιος, φιλάργυρος κτλ. on dit qu'il est riche, avare etc.

Solo, *n.*, (εἰς τὴν μουσικὴν) μέρος τι ὁποῦ παίζει ἢ τραγουδᾷ τις μόνος του, (mus.) solo; εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιά, quadrille (dans les cartes d'Allemagne), *m.*

Sommer, *m.*, τὸ καλοκαίρι, été, *m.*

Sommerabend, *m.*, καλοκαιρινὴ ἑσπέρα, soir *m.* d'été, soirée f. d'été.

Sommerflecke, *m. pl.* Sommersprossen, *f. pl.*, ἡ τζέπραις, πικνάδαις, τὰ φασκελα, taches de rousseur, lentilles, *f. pl.*

Sommerfleckig, -sprossig, *adj.* τζεπρός, lentilleux.

Sommergerste, *f.*, καλοκαιρινὸν κριθάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν του καλοκαιριοῦ), orge d'été, marsèche, *f.*

Sommergetreide, Sommerkorn, *n.*, καλοκαιρινὰ γεννήματα, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ), mars, *m. pl.*

Sommerhaft, Sommerlich, *adj.* καλοκαιρινός, d'été, comme en été.

Sommerhaus, *n.*, καλοκαιρινὸν ὁσπίτιον, ὅπου κατοικεῖ τις μόνον εἰς τὸ καλοκαίρι, maison *f.* d'été.

Sommerhitze, *f.*, καλοκαιρινὴ καῦσις, chaleurs *f. pl.* d'été.

Sommerkleid, *n.*, καλοκαιρινὸν φόρεμα, habit *m.* d'été.

Sommerlaube, *f.*, καλοκαιρινὴ κληματαριά, berceau, *m. s.* Laube.

Sommerlehne, *f.*, κατήφορος βουνοῦ πρὸς μεσημβρίαν, pente *f.* d'une montagne vers le midi.

Sommermonat, *m.*, καλοκαιρινὸς μῆνας, mois *m.* d'été.

Sommernacht, *f.*, καλοκαιρινὴ νύκτα, nuit *f.* d'été.

Sommern, *v. i.* es sommert, κάμνει καλοκαίρι, l'été commence.

Sömmern, *v. a s.* Sonnen.

Sommerobst, *n.*, καλοκαιρινὰ πωρικά, fruits *m. pl.* d'été.

Sommerroggen, *s.* Sommerkorn.

Sommertag, *m.*, καλοκαιρινὴ ἡμέρα, jour *m.* d'été.

Sommervogel, *m.*, ἡ πεταλοῦδα, papillon, *m.*

Sommerweizen, *m.*, καλοκαιρινὸν σιτάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ), froment *m.* d'été.

Sommerwende, *f.*, καλοκαιρινὸν ἡλιοστάσιον, καλοκαι-

ρινὴ τροπὴ τοῦ ἡλίου, solstice m. d'été.

Sommerwetter, n., Sommerswitterung, f., καλοκαιρινὸς καιρός, temps m. d'été.

Sommerzeichen, n. pl., τὰ καλοκαιρινὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ, (astron.) signes m. pl. d'été.

Sonach, adv. κατὰ τοῦτο, λοιπὸν, ἀκολούθως, ainsi, par conséquent.

Sonder, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ, sans.

Sonderbar, adj. παράξενος, singulier, étrange.

Sonderbarkeit, f., τὸ παράξενον, singularité, f.

Sonderlich, s. Besonders.

Sonderling, m., παράξενος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔχει παραξένας συνηθειας, homme singulier, original, m.

Sondern, c. ἀλλὰ, mais.

Sonnabend, m., τὸ σάββατον, samedi, m.

Sonne, f., ὁ ἥλιος, soleil, m.

Sonnen, v. a. ἡλιάζω, βάνω εἰς τὸν ἥλιον, exposer au soleil, mettre au soleil.

Sonnenaufgang, m., ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, lever m. du soleil; (Osten), ἡ ἀνατολὴ, τὸ ἀνατολικὸν μέρος, est, m. le côté de l'est.

Sonnenbahn, f., ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου, ἡ ἐκλειπτικὴ, écliptique, f.

Sonnenblick, m., ἀκτῖνα ἡλίου ὁποῦ φαίνεται ἀπὸ τὰ σύννεφα, rayon m. du soleil (qui perce les nuages).

Sonnenblume, f., τὸ ἡλιοτρόπιον, (φυτὸν), tournesol, héliotrope, m.

Sonnenfächer, m., τὸ ἀνεμιστῆρι, éventail, m.

Sonnenferne, f., (in der Sternkunde), τὸ ἀφήλιον, (εἰς τὴν ἀστρονομίαν), (astron.) aphélie, m.

Sonnenfinsterniß, f., ἔκλειψις ἡλίου, éclipse f. de soleil.

Sonnenflecken, m. pl., μαῦρα σημεῖα (ὁποῦ φαίνονται ἐνίοτε) εἰς τὸν ἥλιον, taches f. pl.

Sonnenglanz, m., ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου, clarté, splendeur f. du soleil.

Sonnenhitze, =wärme, f., καῦσις τοῦ ἡλίου, ardeur, chaleur f. du soleil.

Sonnenhut, m., σκιάδιον ἀπὸ ἄχυρα, capeline, f.

Sonnenjahr, n., ὁ ἡλιακὸς χρόνος, (ὁποῦ ἔχει 365 ἡμέρας), année f. solaire chaleur f. du soleil.

Sonnenklar, adj. σαφέστατος, φανερώτατος, clair comme le jour.

Sonnenlicht, n., τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, lumière f. du soleil.

Sonnenmonat, m., ἡλιακὸς μὴν, mois m. solaire.

Sonnennähe, f., (in der Sternkunde), (ἀστρον.) τὸ περιήλιον, (astron.) périhélie, m.

Sonnenregen, m., βροχὴ εἰς καιρὸν ὁποῦ λάμπει καὶ ὁ ἥλιος, pluie f. accompagnée de soleil.

Sonnenreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον, exposé au soleil.

Sonnenring, m., εἶδος ὡγγίου ἡλιακοῦ, ἀνεφύμιαν χρῶμαν ὁποῦ δίνει τὰς ἄρας εἰς καιρὸν λάμπει ὁ ἥλιος, anneau solaire.

Sonnenscheibe, f., ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου, disque m. du soleil.

Sonnenschein, m., ὁ (λαμπρὸς) ἥλιος, clarté, lumière f. soleil; es ist (aber: m ben) Sonnenschein, ἔχομεν ἥλιον, il y a du soleil.

Sonnenschirm, m., ἡ ὀμπρέλα (κατὰ ταῦ ἡλίου), parasol, m.

Sonnenschuß, m., Sonnenstich, m., ζάλη τῶν ἀλόγων ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου, coup m. de soleil.

Sonnenstäubchen, n., ἄτομος κονιορτὸς ὁποῦ φαίνεται ὅταν λάμπει ὁ ἥλιος, poussière f. éclairée par rayon du soleil; τὸ ἄτομον, atome, m.

Sonnenstrahl, m., ἀκτὶς ἡλίου, rayon m. du soleil.

Sonnenstraße, f., s. Sonnenbahn.

Sonnenuhr, f., ὡρολόγιον ἡλιακὸν, cadran m. solaire.

Sonnenuhrkunst, f., ἡ γνώμονικὴ, gnomonique, f.

Sonnenuntergang, m., δύσις (βασιλεύσις) τοῦ ἡλίου, coucher m. du soleil; (Westen), ἡ δύσις, τὸ δυτικὸν μέρος, l'ouest, m. le côté de l'ouest.

Sonnenwende, f., τὸ ἡλιοστάσιον, ἡ τροπὴ τοῦ ἡλίου, solstice, m.

Sonnenzeiger, =weiser, m., s. Sonnenuhr; (Zeiger an der Sonnenuhr), ὁ δείκτης, ἡ βεργούλα εἰς τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον, gnomon, style, m.

Sonnenzirkel, m., (in der Kalenderrechnung), ὁ ἡλιακὸς κύκλος, (μία περίοδος 28 χρόνων), cycle m. solaire.

Sonnett, n., εἶδος ποιήματος ἀπὸ δεκατέσσαρας στίχους ἀπὸ δύο τετράστιχα, καὶ εἰς τρίστιχα, sonnet, m.

Sonnig, adj. ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον, exposé au soleil.

Sonntag, m., ἡ κυριακὴ, dimanche, m.

Sonntäglig, adj. τῆς κυριακῆς, ὁποῦ γίνεται τὴν κυριακὴν, du dimanche.

Sonntäglich, adv. ὁποῦ γίνεται τὴν κυριακὴν, qui se fait les dimanches. adv. τὴν κυριακὴν, tous les dimanches.

Sonntagsbuchstabe, m., τὸ γράμμα εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὁποῦ σημαίνει τὴν κυριακὴν, lettre f. dominicale.

Sonntagskind, n., παιδὶ γεννημένο τὴν κυριακὴν, celui qui est né le dimanche; (fig.) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει τύχην εἰς ὅλα, homme m. ainé de la fortune.

Sonntagskleid, n., φόρεμα διὰ τὴν κυριακὴν, habit m. des dimanches.

Sonst, adv. ἄλλοτε, ἀλλέως, autrement, sinon; περισσὸν, πρὸς τούτοις, d'ailleurs; (ehedem), πρὶν τοῦ, autrefois; (übrigens), τὰ ἐπίλοιπον, au reste.

Sonstig, adj. ἄλλος, ἔπιλοιπος, autre.

Sophist, m., ὁ σοφιστὴς, sophiste, m.

Sophisterey, f., τὸ σόφισμα, τὸ σοφίσματα, sophisticquerie, f.

Sophistisch, adj. σοφιστικὸς, sophistique.

Sorge, f., ἡ φροντὶς, φροντίδι, soin; souci, m.; ἐνησυχία, σύγχυσις, inquiétude, peine, f.

Sorgen, v. n. φροντίζω, avoir soin, prendre soin (de q.); s. auch Besorgen.

Sorgenfrey, Sorgenlos, adj. ἀφρόντιστος, ἐλεύθερας ἀπὸ φροντίδα, sans souci.

Sorgenvoll, adj. πλήρης φροντίδος, ὁποῦ ἔχει πολλὰς φροντίδας, plein de souci, soucieux.

Sorgenstuhl, m., fam. μεγάλον σκαμνὶ δι' ἀνάπαυσιν, fauteuil, m.

Sorgfalt, f., ἡ ἐπιμέλεια, προσοχὴ, soin, m., attention, f.

Sorgfältig, Sorgsam, adj. ἐπιμελὴς, προσεκτικὸς, soigneux, attentif; adv. μὲ ἐπιμέλειαν, μὲ προσοχὴν, soigneusement, avec attention.

Sorglich, s. Sorgfältig.

Sorglos, adj. ἀμελὴς, sans souci, insouciant.

Sorglosigkeit, f., ἡ ἀμέλεια, incurie, insouciance, f.

Sorgsam, =samkeit, f., s. Sorgfältig, Sorgfalt.

Sorte, f., τὸ εἶδος, (σόρτον), sorte, espèce, f.

Sortiment, n., συλλογὴ πραγμάτων ὁποῦ ἁρμόζουν μαζὶ, assortiment, m.

Sortiren, v. n. ἐκλέγω, διαλέγω πράγματα ὁποῦ ἁρμόζουν μαζὶ, assortir.

† Sothanig, s. Solcher.

So sehr, adv. τόσον, tant, tellement; so viel, τόσον πολὺ, tant; so viel (als), ὅσον, autant que; so viel ich weiß, ὅσον ἠξεύρω ἐγὼ, à ce que je sais.

Souverain, m., (franz.) s. Beherrscher, Herrscher.

Souverain, (franz.), adj. ἀνεξάρτητος, souverain, indépendent.

Souverainetät, f., (franz.) s. Oberherrschaft.

So wohl — als, conj. τόσον — ὅσον, οὐχὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ, tant . . . que, aussi bien . . . que; non seulement . . . mais.

Spadille, f., τὸ ἄσο (ὁ ἄσος) εἰς τὰ μπαστούνια (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνιδι), spadille, m.

Spähen, v. n. ἐρευνῶ παραμονεύω, épier; guetter.

Späher, m., ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος, Ital.), espion, m.

Spalier, n., ἁράδα δένδρων τῶν ὁποίων τὰ κλωνάρια εἶναι ἐπιτεταμένα εἰς τὴν τύχην ἑνὸς φραγμοῦ, espalier, m.

Spalieren, *v. n.* ἐκτείνω τὰ κλωνάρια ἑνὸς δένδρου ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ὁσπιτιοῦ, mettre en espalier.

Spalt, *m.*, Spalte, *f.*, τὸ σχίσιμον, ἡ σχισμάδα, fente, crevasse, *f.*; Spalte (auf einer Blattseite), σελίδα χωρισμένη εἰς δύο, τρία κτλ. μέρη, colonne (dans une page), *f.*

Spalten, *v. a.* σχίζω, χωρίζω εἰς δύο, fendre. *v. n.* auch sich —, *v. n.* σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς δύο, se fendre.

Spaltig, *adj.* σχισμένος, ὁποῦ ἔχει πολλὰς σχισμάδας, qui a des fentes.

Spaltung, *f.*, τὸ σχίσιμον, action *f.* de fendre; (*μεταφ.*) ἡ διχόνοια, scission, *f.*; (in der Kirche), τὸ σχίσμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, schisme, *m.*

Spalze, *f.*, λεπτωτάτη φλοῦδα (οἱονεὶ ἀπὸ μερικὰ ζαφρὶα ἢ γεννήματα), balle, *f.*; Spalzen, *pl.*, οἱ ἀψέρες τοῦ ἀταχύου, barbes des épis, pailles, *f. pl.*

Span, *m.*, ἡ σχίδη, σχίζα, λεπτὸν κομμάτι ξύλου σχισμένου, copeau, éclat, *m.*; hölzerne —, planure, *f.*

Spanbett, *n.*, τὸ κρεββάτι (ξύλινον), bois *m.* de lit.

Spanferkel, *m.*, τὸ γουρουνόπουλον, cochon *m.* de lait.

Spange, *f.*, τὸ θηλυκοτήριον, ἡ βοῦκλα, agrafe, *f.*; (Arm—), τὸ ψέλλιον, περιβραχιόνιον, στεφάνι διὰ στολισμὸν τοῦ χεριοῦ, bracelet, *m.*

Spängler, *m.*, *f.* Klempner.

Spangrün, *adj.* πράσινος ὑπὸ τὸν γκιλκοῦ, ἀπὸ γιαβμα, vert de gris; *f.* Grünspan.

Spanisch, *adj.* ἱσπανικός, (σπανιόλικος), espagnol; das kommt ihm spanisch vor, τὸν φαίνεται παράξενον, ἀσυνήθιστον, δύσκολον, cela lui paraît étrange; eine spanische Wand, τὸ παραπέτασμα, ὁ περδές, paravent, *m.*; spanische Reiter, *m. pl.*, τὸ περιπέτι, ξύλα σταυρωτὰ βαλμένα νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ, chevaux *m. pl.* de frise; spanische Schritte machen, περιπατῶ ὑπερήφανα, μὲ ὑπερήφανον κρόπον, marcher à pas comptés (mesurés).

Spann, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός (ὅπου εἶναι ἡ κλείδωσις), coude-pied, *m.*

Spannader, *f.*, τὸ νεῦρον, nerf, *m.*

Spannbienst, *m.*, Spannfrohne, *f.*, ἀγγαρεία ὁποῦ γίνεται δουλεύοντας μὲ τὸ ἁμάξι, corvée *f.* avec attelage.

Spanne, *f.*, ἡ πιθαμὴ, σπιθαμή, empan, palme, *m.*

Spannen, *v. a.* τεντώνω, ἐκτείνω, tendre, tirer; Pferde —, ζεύγω ἄλογα, atteler des chevaux; (von Schuhen, Stiefeln), φλέβω, σμίγγω, ζουλήγω, serrer, gêner. *v. n.* μετρῶ μὲ τὴν σπιθαμήν, mesurer, par empan; auf etwas, προσέχω εἰς τι, écouter qc. avec attention, être très-attentif à qc.; gespannt

seyn mit einem, εἶμαι ὁ χόνομον μέ τινα, ἔχω θυμὸν, διαφοράν, n'être d'accord, être brouillé avec; Sparren, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τεντώνει τὰ τόξα (ὅταν ἀνοίγουν εἰς ἕνα σημεῖον), celui qui bande les arbalètes; gespannte Bogen, τὰ τεντωμένα τόξα διὰ τέντωσιν τῶν γαλῶν τόξων, clef *f.* bander les arbalètes.

Spannkette, *f.*, ἁλυσίδα ὁποῦ δένουν τὰ πόδια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν ἄμαξαν, entraves (de fer) *f. pl.*, les chevaux).

Spannkraft, *f.*, ἡ ἐλαστικότης, élasticité, *f.*

Spannagel, *m.*, ὁ πάσσαλος ὁποῦ συνάπτει τὸ ζυγὸν καὶ τοὺς ἐμπροσθινοὺς ζυγοὺς μὲ τὸ ἁμάξι, cheville, *f.*

Spannriemen, *m.*, *f.* Spannriemen.

Spannstrick, *m.*, σχοινὶ ὁποῦ δένουν τὰ πόδια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν ἄμαξαν, entraves *f. pl.* (pour chevaux).

Sparbüchse, *f.*, ἡ ὄρκα ὁποῦ βάζει τὰ εἰς τὸ ὁποῖον μαζώνει ἔξω ἀπὸ τὸν ταῖρι, (archit.) modillon, *m.*

Sparrwerk, *n.*, ὅλοι οἱ δοκοὶ (ὁποῦ βαστοῦν τὴν σκέπην), charpente, *m.*

Sparsam, *adj.* φειδωλὸς κατὰ τὸ οἰκονόμον, μέτριος εἰς τὰ ἔξοδά του, ménager, économe, épargnant; (nicht sparsam, rare (qui n'épargne pas).

Sparsamkeit, *f.*, ἡ φειδωλότης, καλὴ οἰκονομία, épargne, économie, *f.*, ménage, *m.*

Spaß, *m.*, ὁ σπιρτόμας, τὸ μέτωπον, (ὁ χωρατᾶς, τουρκ.), plaisanterie, raillerie, *f.*, badinage, *m.*

Spaßen, *v. n.* ἀστειεύομαι, μετωπεύομαι, (χωρατεύω), plaisanter, railler, badiner.

Spaßhaft, *adj.* ἀστεῖος, γελοιόδης, (χωρατευτικός), plaisant, railleur, badin; πράδυμος εἰς τὸ νὰ ἀστειεύεται, qui aime à plaisanter, à badiner.

Spaßhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀστειότης, plaisanterie, *f.*

Spaßvogel, *m.*, ἕνας ἀστεῖος, γελωτοποιός, plaisant, *m.*

Spät, *adj.* ὀψὲ, ταρδί; *adv.* ἀργά, tard.

Spatel, *m.*, κουτάλα ἐπλωτὴ (τοῦ ἀποθηκάρου), spatule, *f.*

Spatenblatt, *n.*, τὸ λισγάρι, τζαπί, bêche, *f.*

Spath, *m.*, (Mineral), πέτρα τις μαύρη ὁποῦ εὔκολα τρίβεται, (minér.) spath, *m.*

Spath, *m.*, (Pferdekrankheit), πρίαμα εἰς τὴν πλείδωσιν τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου, éparvin (maladie *f.* de chevaux), *m.*

Spätjahr, *n.*, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, arrière-saison, *f.*

Spätobst, *n.*, τὰ ὄψιμα πωρικά, fruits *m. pl.* tardifs.

Spatz, *m.*, τὸ σπουργίτι, σπουργίτι, moineau, *m.*

Spazieren, *v. n.* περπατῶ, aller

Spazieren geben, κάμνω περιβόλιασιν, περιπάτημα περιγιαλοῦ, se promener; Spazieren reiten, fahren, κάμνω σεργιάνι καβάλλα, μὲ ἁμάξι, se promener à cheval, en carrosse.

Spazierfahrt, *f.*, σεργιάνι μὲ ἁμάξι ἢ μὲ βάρκαν, promenade *f.* en carrosse ou en bateau.

Spaziergang, *m.*, ἡ περιδιάβασις, (τὸ σεργιάνι, τουρκ.), promenade, *f.*

Spazierreise, *f.*, ταξίδι διὰ σεργιάνι, voyage *m.* de plaisir.

Spazierritt, *m.*, καβαλλίκεμμα διὰ σεργιάνι, σεργιάνι ὁποῦ γίνεται καβάλλα, promenade à cheval, cavalcade.

Spazierstock, *m.*, ἡ ῥάβδος, τὸ μπαστούνι, δεκανίκι, badine, canne, *f.*

Specht, *m.*, ὁ δρυοκολάπτης, καρυδαγάτος, ἰσπουλῆς εἰς τὰ δάση, pic (oiseau), *m.*

Species, *f. pl.*, (lat.), τὸ εἶδος, espèce, *f.*; die Species (bey den Apothekern), τὰ διάφορα εἴδη φρούτων κτλ. ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἕνε ἰατρικὸν, drogues simples, espèces, *f. pl.*; (in der Rechenkunst) die vier Species, τὰ τέσσαρα εἴδη τῆς ἀριθμητικῆς, les quatre premières règles de l'arithmétique.

Speciesducaten, *m.*, ἕνα φλωρὶ, φλωρίον, (τὸ νομίσμα, ἡ μονάδα καὶ ἔχει μόνον ἡ τιμὴ), un ducat en espèces.

Speciesthaler, *m.*, ἕνα σπέτζι, (μεγάλον γαλλικὸν ἀσημένιον νόμισμα), un écu.

καὶ ὀκτὼ γρόσσια), un écu (rixdaler) en espèces.
Specification, f., s. Verzeichniß.
Specificiren, v. a. γράφω, καταγράφω, γράφω ἕνα ἀπὸ ἕνα, spécifier.
Specifisch, (lat.), adj. εἰδικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ εἶδος, spécifique.
Specificum, n., (lat.), εἰδικὸν ἰατρικὸν, (méd.) un spécifique.
Speck, m., τὸ λαρδὶ, ὁ παστὸς, lard, m.
Speckbauch, m., παχεῖα κοιλία, ventre m. bien garni de graisse.
Speckfett, adj. πολλὰ παχὺς, παχύτατος, gras à lard, fort gras.
Speckgeschwulst, f., στεάτωμα, stéatôme, m.
Speckhals, m., παχὺς λαιμός, cou m. très-gras.
Speckhändler, m., ἀλλαντοπώλης (ὁποῦ πωλεῖ λουκάνικα, παστὸν κτλ., charcutier, m.
Speckkuchen, m., πήτα μὲ λαρδὶ, μὲ παστὸν, gâteau m. au lard.
Speckschwarte, f., πετζὶ ἀπὸ τὸ λαρδὶ, ἀπὸ τὸν παστὸν, couenne f. de lard.
Speckseite, f., ἕνα ἀκέραιον κομμάτι λαρδὶ, (ἀπὸ τὴν πλάτην τοῦ γουρουνιοῦ ἕως τὸ μηρί), flèche f. de lard.
Speckstein, m., ὁ στεατίτης, λίθος τις, stéatite, f.
Spectakel, m., (Schauspiel), τὸ θέαμα, spectacle, m.; fam. der Spectakel, (für: Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, φωναῖς, κραυγαῖς, vacarme, tapage, m.
Speculant, m., ὁ ἔχων σκοπὸν νὰ κερδήσῃ, ὁ λογαριάζων τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ, spéculateur, m.
Speculation, f., ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις, ἔρευνα, θεώρησις, spéculation f. (philosophique); (kaufmännische Speculation), σκοπὸς ἢ πλάνος διὰ κέρδος, (κοινῶς· σπεκουλατζιόνι), spéculation (en affaires de commerce).
Speculativ, adj. σκεπτικὸς, θεωρητικός, (philos.) spéculatif; (bey Kaufleuten), ὁποῦ στοχάζεται νὰ κερδήσῃ, ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ, (comm.) spéculatif.
Speculiren, v. n. σκέπτομαι, ἐρευνῶ, συλλογίζομαι, (philos.) spéculer, penser, philosopher; (bey Kaufleuten), στοχάζομαι πῶς νὰ κερδήσω, κάμνω πλάνον διὰ κέρδος, (comm.) spéculer.
Spediren, v. a. στέλλω (πρᾶγμα), expédier, envoyer.
Spediteur, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὸ στάλσιμον τοῦ πράγματος, (ὁ σπεδιτόρος, ἰταλ.), expéditeur, commissionnaire, m.
Spedition, f., τὸ στάλσιμον (τῶν πραγμάτων), expédition, f., renvoi, m.
Speer, m., ἡ λόγχη, lance, f.
Speiche, f., ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ, rais, m.
Speichel, m., τὸ σίαλον, σάλιον, τὰ σάλια, salive, f.
Speichelcur, f., ὁ πτυαλ... ἰάτρευσις διὰ μέσου ... τοῦ σιάλου, salivation, f.
Speicheldrüse, f., ἀδὴν ... δης, βαλανίδιον εἰς τὸ ... μα ὁποῦ ἐβγάζει τὰ ... glande f. salivaire.
Speichelfluß, m., ὁ πτυαλισμὸς, σιαλισμός, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ σάλια τρέχουν ἀκατάπαυστα), flux m. de bouche, salivation, f.
Speichellecker, m., fam. ... νὸς κολακευτής, adulateur ...
Speicheln, v. n. σαλιώνω, ... γάζω πολλὰ σάλια ἀπὸ στόμα, saliver.
Speicher, m., τὸ σιτοφυλάκιον, τὸ ἀμπάρι, grenier, m.
Speise, f., τὸ φαγητὸν, ... nourriture, f., manger, ...
Speiler, m., ξυλαράκι, ... chette, f.
Speilern, v. a. στερεώνω ... ψητὸν μὲ ξυλαράκια, ... chetter, attacher avec brochettes.
Speisehaus, n., τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου γευματίζουν καὶ δειπνοῦν, (κοινῶς· ...) auberge, f.
Speisekammer, f., κελλί ... τόπος ὅπου φυλάττουν φαγητά, garde-manger, dépense, f.
Speisemeister, m., ὁ ... της εἰς τὰ φαγητά, ... sier, m.
Speisen, v. n. τρώγω, ... γευματίζω, dîner; souper. v. a. ἔχω ... χεῖον, δίδω γεῦμα ... πνον διὰ μίαν ...

... τροφήν, tenir table, traiter, être restaurateur; (ver... ...), τρέφω, δίδω φαγητόν, nourrir, donner à manger.
Speiseröhre, f., ὁ οἰσοφάγος, ... μέρος τοῦ λάρυγγος διὰ ... τοῦ ὁποίου τὸ φαγὶ ... εἰς τὸ στομάχι), conduit m. alimentaire, oesophage, m.
Speisesaal, m., σάλα διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, salle f. à manger.
Speiseschrank, m., ντουλάπι ... τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά, garde-manger, m.
Speisewein, m., κοινὸν κρασὶ ... βάνουν εἰς μερικὰ φαγητά, vin ordinaire (pour apprêter quelques mets).
Speisewirth, m., ὁ ξενοδόχος, ... τὸν ὁποῖον γευματίζουν ... δειπνοῦν μὲ διωρισμένην πληρωμήν, (ὁ βέρτης), traiteur, restaurateur, m.
Speisezimmer, n., ὀνδᾶς διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, chambre f. à manger.
Spelz, m., εἶδος σίτου ὅμοιον ... τὸ βρόμι, épeautre, m.
..., s. Spelz.
Spende, f., ἡ ἐλεημοσύνη, διαμοίρασις τῆς ἐλεημοσύνης, distribution f. d'aumônes; τὸ χάρισμα, δῶρον, fig. présent, m.
Spenden, v. a. (poet.), χαρίζω, donner (libéralement).
Spendiren, v. a. χαρίζω, fam. donner, faire de présents; Geld —, ξοδεύω, employer, mettre (de l'argent à quelque entreprise).
Sperber, m., τὸ ἱεράκι, γεράκι, épervier, m.
Sperberbaum, m., ἡ σουρβιά, (δενδράκι), cormier, sorbier, m.; -beere, f., σοῦρβον, οὖον, corme, m. sorbe, f.
Sperling, m., τὸ σπουργίτι, σπουργίτι, moineau, passereau, m.
Sperrbaum, m., s. Schlagbaum.
Sperre, f., τὸ ἐμπόδιον (νὰ μὴν ἔμβῃ πρᾶγμα κτλ. εἰς ἕναν τόπον), interdiction, prohibition, f.; (der Räder am Wagen), τὸ δέσιμον τῶν τροχῶν εἰς τὸ ἁμάξι, enrayure (des roues), f.
Sperren, v. a. (verschließen), κλείω, σφαλίζω, écarter, étendre; (aussperren), ἐκκλείνω, ἐξαπλώνω, fermer, boucher; einen Weg —, ἐμποδίζω ἕναν δρόμον, bâcler, barricader (un chemin.); (die Räder am Wagen), δένω τοὺς τροχοὺς εἰς τὸ ἁμάξι νὰ μὴ γυρίσουν, enrayer (une roue); sich —, ἐναντιώνομαι, διαφεντεύομαι, résister, se défendre.
Sperren, n., Sperrung, f., τὸ σφάλισμα, action f. de fermer; τὸ ἐμπόδιον (μάλιστα τῶν ξένων πραγμάτων), prohibition, f.
Sperrkette, f., s. Hemmkette.
Sperrig, adj. ἐκτεταμένος, ἐξαπλωμένος, πλατύς, φαρδύς, diffus, étendu.
Sperrweit, adv. ὀλανοικτά, tout-ouvert.
Spesen, f., (pl. f.) τὰ ἔξοδα (τοῦ φορτώματος, τοῦ σταλσίματος κτλ. τῶν πραγμάτων), frais, dépens, m.
Speyen, v. n. et a. πτύω, (φτυῶ), cracher; (sich erbrechen), ξερνῶ, vomir, rendre gorge.
Speyen, n., τὸ πτύσιμον, (φτύσιμον), crachement, m.; τὸ ξέρασμα, vomissement, m.
Speyerling, Speyerbaum, m., s. Sperberbaum.
Spezerey, f., τὰ ἀρώματα, τὰ εὐώδη ἢ μυριστικὰ πράγματα, épicerie, f., drogues, f. pl.
Spezereyhändler, m., ὁ ἀρωματοπώλης, (μπακάλης), épicier; droguiste, m.
Sphäre, f., ἡ σφαῖρα, sphère, f.
Sphärisch, adj. σφαιρικός, sphérique.
Spiauter, m., s. Zink.
Spicken, v. a. βάνω λαρδὶ, λαρδώνω, larder, piquer; den Beutel —, γεμίζω τὴν σακκούλαν μου (μάλιστα μὲ ἄδικα κέρδη),
Spicknadel, f., βελόνη διὰ τὸ λάρδωμα, lardoire, f.
Spiegel, m., ὁ καθρέπτης, (καθρέφτης), τὸ κάτοπτρον, miroir, m. glace, f.
Spiegelfechten, n., (μεταφ.) ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις, feinte, grimace, f.
Spiegelfernrohr, n., τηλεσκόπιον κατοπτρικόν, télé-

scope catoptrique ou de réflexion.

Spiegelglas, *n.*, γυαλὶ διὰ καθρέπτην, glace *f.* du miroir, verre *m.* fin.

Spiegelglatt, *adj.* ἴσιος, γλυκύτερος ὥσαν τὸν καθρέπτην, uni, poli comme la glace.

Spiegelkunde, Spiegellehre, *f.*, (Katoptrik), ἡ κατοπτρικὴ, catoptrique, *f.*

Spiegelmacher, *m.*, ὁ καθρεπτοποιὸς, ἐκεῖνος ὁποὺ φκειάνει καθρέπτας, miroitier, *m.*

Spiegeln, *v. n.* γυαλίζω, briller, luire; sich —, κατοπτρίζομαι, φαίνομαι εἰς τὸν καθρέπτην, se mirer; — an etwas, an einen, (μεταφ.) λαμβάνω παράδειγμα, σωφρονίζομαι μὲ τὸ παράδειγμα τινός, prendre exemple sur qc., sur q.

Spiegelrahmen, *m.*, τὸ περιθώριον τοῦ καθρέπτου, cadre *m.* de miroir.

Spiegelscheibe, *f.*, γυαλὶ γυαλιστὸν διὰ καθρέπτην ἢ διὰ παράθυρον, glace *f.* de miroir.

Spiegelstein, *m.*, ὁ κατοπτρικὸς λίθος, (λίθος τις συνθεμένος ἀπὸ στρώματα λευκὰ καὶ γυαλιστά), pierre *f.* spéculaire.

Spiegelzimmer, *n.*, ὀνδὰς τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἶναι σκεπασμένοι μὲ καθρέπτας, appartement *m.* tout garni de glaces.

Spieke, *f.*, ἡ νάρδος, (φυτὸν εὐῶδες), aspic, *m.*; Spieknarde, *f.*, νάρδος Ἰταλικὴ, spicanard, nard *m.* italien.

Spieköhl, *n.*, τὸ ναρδόλαδον, huile *f.* d'aspic.

Spiel, *n.*, τὸ παιγνίδι, jeu, *m.*; das Spiel führen, (bey den Soldaten), κτυπῶ τὰ τύμπανα, (εἰς τοὺς στρατιώτας), (milit.) battre le tambour; mit klingendem Spiele, μὲ στρατιωτικὴν μουσικὴν, (παίζοντας τὰ μούσικα), tambour battant.

Spielart, *f.*, τρόπος παιγνιδιοῦ, manière *f.* de jouer; (von Thieren), διάφορον εἶδος, διαφορὰ εἰς ἕνα εἶδος (τῶν ζώων), variété (se dit des animaux), *f.*

Spielen, *v. a.* et *n.* παίζω, jouer; (in der) Karte, Schach ꝛc. —, παίζω τὰ χαρτιὰ, τὸ σκαντρὰζ κτλ. jouer aux cartes, aux échecs etc.; ein Instrument —, παίζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον, jouer d'un instrument.

Spielen, *n.*, τὸ παίζειν, (τὸ παίξιμον), action *f.* de jouer.

Spielend, *adj.* παίζοντας, en jouant; χωρὶς κανέναν κόπον, sans aucune peine.

Spieler, *m.*, παιγνιδιάρης, joueur, *m.*

Spielerey, *f.*, παιγνίδι, μικρουπρεπὲς πρᾶγμα, jeu, badinage, *m.*

Spielgeld, *n.*, ἄσπρα διὰ τὸ παιγνίδι, argent *m.*, pour le jeu; ἄσπρα ὁποὺ ἐξεμπρὲ τις εἰς τὸ παιγνίδι, argent gagné au jeu.

Spielgenoß, -gesell, *m.*, τρόφος εἰς τὸ παιγνίδι, compagnon *m.* de jeu.

Spielglück, *n.*, (καλὴ) εἰς τὸ παιγνίδι, bonheur *m.* au jeu.

Spielhaus, *n.*, ὁσπίτιον παίζουν χαρτιὰ κτλ. brelan, tripot, *m.*

Spielkarten, *f. pl.*, χαρτιὰ παιγνιδίου, cartes *f.* pour jouer.

Spielmann, *m.*, ὁ (ἐπαγγελματίας) μουσικὸς, *fam.* ménétrier *m.*; (Spielleute, *f.*) (ὁμάδα) μουσικοὶ, *pl.* musique, *f.*; *m. pl.*

Spielraum, *m.*, τόπος κίνησιν (μάλιστα τῶν χεριῶν μιᾶς μηχανῆς), jeu, *m.* (des roues machine etc.)

Spielsachen, *f. pl.* πρᾶγματα διὰ παιγνίδι ἀπὸ παιδιὰ τὰ παιγνίδια, jouets, joux, *m. pl.*

Spielschuld, *f.*, χρέος γίνεται εἰς τὸ παιγνίδι, dette *f.* de jeu.

Spielstunde, *f.*, ἡ ὥρα παιγνιδιοῦ, heure *f.* de jeu.

Spielsucht, *f.*, ὑπερβολικὴ πάθυμία διὰ τὸ παιγνίδι, passion *f.* pour le jeu.

Spieltisch, *m.*, τραπέζια παιγνίδι, table *f.* à jouer.

Spieluhr, *f.*, ὥρα ὁποὺ ἔχει μουσικὸν ὄργανον, horloge à carillon.

Spießgerte, *f.*, (τιμωρία ὁποὺ ὁ κατεδικασμένος ἀναγκᾷ γυμνὸς ἕως τὸ ζωνάρι μεταξὺ τῶν δύω ἀράδιας στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν θέρνουν μὲ βέργας), passer par les baguettes.

Spille, *f.*, τὸ ἀδράχτι, ἀδρίχτι, ἡ ρόκα, fuseau, *m.* (Winde), *f.* Winde.

Spilling, *m.*, εἶδος ἀπὸ δαμάσκηνα κίτρινα, mirabelle, *f.*

† Spillmage, *m.*, ὁ συγγενὴς ἐκ μέρους τῆς μητρὸς ἢ τῆς γυναίκας, parent du côté de la mère ou de la femme.

Spinat, *m.*, τὰ σπανάκι, épinards, *m. pl.*

Spindel, *f.*, τὸ ἀδράχτι, ἀδρίχτι, ἡ ρόκα, fuseau, *m.*; ξύλον πραγγυλὸν, σίδηρον στραγγυλὸν, pièce *f.* ronde de bois, de fer.

Spinell, *m.*, εἶδος ῥουμπινιοῦ ὁρυκτοκοκκίνου, rubis *m.* spinelle.

Spinett, *n.*, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ τὸ κλαβίερ, épinette, *f.*

Spinne, *f.*, ὁ ἀράχνης (πάγγρας), araignée, *f.*

Spinnefeind, *adj.* ἐχθρὸς ἀφιλίωτος, *fam.* qui hait mortellement.

Spinnen, *v. n.* et *a.* κλώθω, γνέθω, filer, carder.

Spinnengewebe, *n.*, Spinnwebe, *f.*, ἡ ὑράχνη, ὑραχνιὰ (τὸ παγγιαχόσπιτον), toile *f.* d'araignée.

Spinner, *m.*, Spinnerin, *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ὁποὺ κλώθει, fileur, *m.*, fileuse, *f.*

Spinnerey, *f.*, τὸ κλώσιμον, γνέσιμον, filerie, filure, *f.* filage, *m.*

Spinnhaus, *n.*, (ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον κλώθουν οἱ κατεδικασμένοι), ὁσπίτιον παιδείας, maison *f.* de correction.

Spinnrad, *n.*, τὸ μάγγανον διὰ γνέσιμον, rouet, *m.*

Spinnrocken, *m.*, ἡ ρόκα διὰ γνέσιμον, ἠλακάτη, τὸ ὑράχνι, quenouille, *f.*

Spinnstube, *f.*, ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον γνέθουν (μάλιστα τὰ χαμιὰ παρτίδα), chambre *f.* aux fileuses.

Spion, *m.*, ὁ κατάσκοπος, σπιούνος, espion, *m.*

Spionieren, *v. n.* κατασκοπεύω, espionner, épier.

Spiritus, *m.*, τὸ σπίριτον, εὐώδες μέρον, esprit (p. e. vin etc.), *m.*

Spital, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον, ὁσπιτάλι (διὰ ἀρρώστους καὶ διὰ γέροντας), hôpital, *m.*

Spitalbruder, *m.*, γέρων νοσοκόμος εἰς τὸ ὁσπιτάλι, vieillard *m.* qui est à l'hôpital.

Spitz, *adj.* ſ. Spitzig.

Spitz, *m.*, (Hund), εἶδος σκυλίου μὲ μικρὰς τρίχας καὶ τὰ αὐτιὰ ὀρθὰ καὶ μυτερὰ, roquet (chien), *m.*; *fam.* (kleiner Rausch), ὀλίγη μέθη, pointe *f.* de vin.

Spitzbube, *m.*, ὁ ψεύστης, fourbe, filou, *m.*; ὁ κλέπτης, voleur, *m.*

Spitzbubenstreich, *m.*, κακία ψεύστου, tour ou trait *m.* de filou.

Spitzbüberey, *f.*, ἡ ψευδὴς διαβολή, filouterie, friponnerie, fourberie, *f.*

Spitzbübin, *f.*, ἡ ψεύστρια, friponne, *f.*; διαβάλισσα, πανουργοῦτζικη, (petite) friponne, (petite) rusée, *f.*

Spitzbübisch, *adj.* ψεύστικος, ὅμοιος μὲ κλέπτην, de filou; en filou, en fourbe.

Spitze, *f.*, ἡ μύτη (οἷον· βελόνης κτλ.), pointe, *f.* bout (aigu de toute chose), *m.*; ἡ ἄκρα κορυφὴ (οἷον πύργου, βουνοῦ), sommet *m.* cime *f.* (d'une montagne; flèche, pointe (d'une tour); *fig.* an der Spitze ſtehen, εἶμαι εἰς τὴν κορυφὴν, εἶμαι ὁ κορυφαῖος, ὁρίζω, être à la tête, être chef, commander; (Spitzen, (zu Kleidern), μέρλα, τζίπκα, σιρίτια, des dentelles, *f. pl.*, des points, *m. pl.*

Spitzen, *v. a.* ἀκονῶ, κάμνω μυτερὸν, aiguiser, rendre pointu; (die Ohren), σηκώνω τὰ αὐτιὰ (ὡς τὸ ἄλογον), dresser les oreilles; (*metaph.*) προσέχω τὰ αὐτιὰ, *fig.* ouvrir les oreilles; *fam.* ſich —, auf etwas, ἐλπίζω εἴς τι, ἔχω πολλὴν ἐλπίδα, s'attendre à qc., compter sur qc.

Spitzengrund, *m.*, ὕφαμα ἱστὸν ὅμοιον μὲ δίκτυον, ὁποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ σκούφιας κτλ., toilé (de la dentelle), *m.*

Spitzenhändler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τζίπκαις, μέρλα, marchand *m.* de dentelles.

Spitzenklöppel, *m.*, ξυλαράκι μὲ τὸ ὁποῖον πλέκουν τὴν τζίπκα, τὰ σιρίτια, fuseau *m.* à faire de la dentelle.

Spitzenklöpplerin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζίπκα, μέρλα, σιρίτια, faiseuse *f.* de dentelles.

Spitzfindig, *adj.* ἀγχίνους, ψιλὰ συλλογιζόμενος, ψιλὰ ἐρευνῶν, subtil, fin, raffiné; λεπτολόγος, μικρολόγος, trop subtil, argutieux.

Spitzfindigkeit, *f.*, ἡ ψιλὴ ἔρευνα, subtilité; ἡ λεπτολογία, μικρολογία, argutie, *f.*

Spitzglas, *n.*, ποτῆρι διὰ χαρσὶ ἢ διὰ ῥακὴν, verre *m.* à patte.

Spitzhacke, *f.*, ἡ δικέλλα, τὸ δικέλλι, meigle, *f.* pic, *m.*

Spitzharfe, *f.*, μικρὴ ἄρπα, petite harpe, *f.*, *f.* Harfe.

Spitzig, *adj.* μυτερὸς, συμβερὸς, pointu, aigu; (*metaph.*) δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, σατυρικὸς, *fig.* piquant, mordant, aigre.

Spitzkopf, *m.*, ὁποῦ ἔχει τὸ κεφάλι λεπτὸν, tête, pointue; (*metaph.*) ἕνας πανοῦργος, διαβολικὸς, homme fin, fin matois, *m.*

Spitzmaus, *f.*, ἡ μυγαλῆ, εἶδος ποντικοῦ, musaraigne, *f.*

Spitzname, *f.* Spottname.

Spitznaſe, *f.*, μυτερὴ μύτη, nez *m.* pointu.

Spitznäſig, *adj.* ὁποῦ ἔχει μυτερὴν μύτην, μυτερομύτης, qui a le nez pointu.

Spitzruthe, *f.* Spießruthe.

Spitzſäule, *f.*, πυραμὶς, πυραμίδα, pyramide, *f.*; ὀβελίσκος, obélisque, *m.*

Spitzwinkelig, *adj.* ὀξυγώνιος (γεωμετρ.), acutangle.

Spitzzahn, *m.*, μυτερὸν δόντι, dent *f.* oeillère, dent canine.

Spleiße, *f.*, ἡ σχίδα, σχίδι λεπτὸν κομμένο ξύλο, σχιδάμενον, éclat (de bois).

Spleißen, *v. a.* σχίζω, fendre, couper en long, *v. n.* σχίζομαι, se fendre.

Splint, *m.*, τὸ σίταρι, ἡ δοκὸς ἡ λουδα, λεπτὴ φλοιὸς δένδρου μεταξὺ τῆς ξερικῆς ἡλοῦδας καὶ τοῦ ξύλου, aubier, aubour, *m.*, σχίδη, σχίζα, éclat, *m.*

Splitter, *m*, ἡ ἀγκάθι, ἀγκάθι, σχιαμένον κομμάτι ξύλου, éclat, éclaboussure, *m.*, échardo, *f.*

Splitterig, *adj.* ὁποῦ σπάζεται, σχισμένος, εἰς μικρὰ μέρη, qui s'éclate aisément, plein d'éclats.

Splittern, *v. a.* σχίζω, fendre, briser par éclats, *v. n.* σχίζομαι (εἰς μικρὰ μέρη), s'éclater, se briser (par éclats).

Splitternackend, =nackt, *adj. fam.* ὁλογυμνὸς, nu comme la main.

Spöttelei, *f.*, λεπτὸν ἢ κρυμμένον περιγέλασμα, raillerie, petite moquerie, *f.*

Spötteln, *v. n.* περιγελῶ, περιπαίζω ὀλίγον μόνον, se moquer un peu.

Spotten, *v. n.* περιγελῶ, περιπαίζω, χλευάζω, railler, se railler, se moquer.

Spötter, *m.*, ὁ περιπαικτὴς, περιγελαστὴς, moqueur, railleur, *m.*

Spötterey, *f.*, τὸ περιπαίγνιον, περιγέλασμα, moquerie, raillerie, ironie, *f.*

Spottgedicht, *n.*, τὸ σατυρικὸν ποίημα, εἰρωνικὸν ποίημα, satire, *f.*, poëme satirique.

Spottgeld, *n.*, *fam.* ὀλιγωτέτη τιμὴ (διδομένη δί ἕνα πρᾶγμα), vil prix, *m.*

Spöttiſch, *adj.* περιπαικτικὸς, περιγελαστικὸς, εἰρωνικὸς, moqueur, dédaigneux, ironique.

Spottname, *m.*, περιγελαστικὸν παρανόμι, σατυρικὸν παρανόμι, sobriquet, *m.*

Spottſchrift, *f.*, περιγελαστικὸν σύγγραμμα, χλευαστικὸν σύγγραμμα, satire, *f.*, écrit *m.* satirique.

Spottvogel, *m.*, ἕνας σατυρικὸς, χλευαστὴς, περιγελαστὴς, railleur, mauvais plaisant, *m.*

Spottwohlfeil, *adj. fam.* πολλὰ εὐθυνόταιος, à très-bon marché.

Sprache, *f.*, ἡ ὁμιλία, parole, *f.*; langage, *m.*; γλῶσσα, διάλεκτος, langue, *f.*, idiome, *m.*

Sprachbegierde, *f.*, ἡ ἐπιθυμία τῆς γλώσσης, ἡ ὄρεξις τῆς γλώσσης, philologie, *f.*

Sprachbegierig, *adj.* ὁποῦ ἠξεύρει καλὰ μίαν γλῶσσαν, qui sait fort bien une langue; ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις, φιλόλογος, qui sait des langues étrangères, philologue.

Sprachbuch, *n.*, βιβλίον τῆς γραμματικῆς, grammaire, *f.*

Sprachdeutung, *f.*, ἡ ἑρμηνεία τῆς γλώσσης, explication de la langue, *f.*

Sprachdichter, *m.*, ὁ ποιητὴς ὁποῦ γράφει ποιήματα εἰς μίαν γλῶσσαν, poëte *m.* qui écrit dans une langue.

Sprache, *f.*, ἡ γλῶσσα, langue, *f.*; ἡ ὁμιλία, parole, *f.*; ἡ διάλεκτος, dialecte, *m.*

Sprachehre, *f.*, ἡ τιμὴ τῆς γλώσσης, ἡ δόξα τῆς γλώσσης, ἡ ὑπόληψις τῆς γλώσσης, ἡ ἐπαινετὴ φήμη τῆς γλώσσης, gloire de la langue, *f.*

Sprachehrer, *m.*, ὁ ἐπαινετὴς τῆς γλώσσης, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς γλώσσης, défenseur *m.* de la langue.

Sprachenkenntniß, =kunde, *f.*, ἡ γνῶσις τῶν ξένων γλωσσῶν, philologie, connaissance *f.* des langues étrangères, philologie, *f.*

Sprachenmann, *m.*, ὁ φιλόλογος, ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις, philologue, *m.*, qui sait des langues étrangères.

Sprachenmeiſter, *m.*, ὁ διδάσκαλος τῶν ξένων γλωσσῶν, maître *m.* de langues étrangères.

Sprachenneid, *m.*, ἡ ζηλοτυπία τῆς γλώσσης, ἡ ζηλοτυπία τῶν γλωσσῶν, jalousie de la langue, *f.*

Sprachenſtreit, *m.*, ἡ ἔρις τῶν γλωσσῶν, ἡ ἔρις τῆς γλώσσης, querelle des langues, *f.*

Sprachenverbeſſerer, *m.*, ὁ διορθωτὴς τῆς γλώσσης, ὁ διορθωτὴς τῶν γλωσσῶν, ὁ φιλόλογος, philologue, grammairien, *m.*

Sprachgelehrte, *m.*, ὁ φιλόλογος, ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις, philologue, *m.*, qui sait des langues étrangères.

Sprachkenntniß, =kunde, *f.*, ἡ γνῶσις τῶν ξένων γλωσσῶν, φιλολογία, connaissance *f.* des langues étrangères, philologie, *f.*

Sprachkundig, *adj.* ὁποῦ ἠξεύρει καλὰ μίαν γλῶσσαν, qui sait fort bien une langue; ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις, φιλόλογος, qui sait des langues étrangères, philologue.

Sprachkunſt, Sprachlehre, *f.*, ἡ γραμματικὴ, grammaire, *f.*

Sprachlehrer, *m.*, ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης, maître *m.* de langue; ὁ γραμματικὸς, grammairien, *m.*

Sprachlos, *adj.* ἄλαλος, βουβὸς, qui a perdu la parole; muet.

Sprachloſigkeit, *f.*, ἡ ἀλαλία,

βουβάδα, manque m. de parole.

Sprachmeister, m., ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης, maître m. de langue.

Sprachrichtig, adj. ὀρθός, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γλώσσης, correct.

Sprachrohr, n., ἡ φωναστικὴ σάλπιγξ (μὲ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ φωνάξῃ μακρυά), porte-voix, m.

Sprachschniger, m., s. Sprachfehler.

Sprachtrichter, m., s. Hörrohr.

Sprechart, f., ἡ διάλεκτος μιᾶς γλώσσης, dialecte, m.; τρόπος τῆς ὁμιλίας, manière de parler.

Sprechen, v. a. et n. ὁμιλῶ, λαλῶ, λέγω, parler, dire; προφέρω, prononcer.

Sprecher, m., ὁ ὁμιλητὴς, ἐκεῖνος ὁποὺ ὁμιλεῖ, parleur; ῥήτωρ, orateur, m.

Spreitzen, v. n. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, étendre, écarter; fam. sich —, v. r. ἐξαπλώνομαι, s'étendre; fam. (sich sträuben), ἐναντιώνομαι, résister, s'opposer; (sich brüsten), περιπατῶ καμαρωτὰ, ὑπερηφανεύομαι, se carrer, se pavaner.

Sprengel, m., τὸ ῥαντιστήριον, goupillon, aspersoir, m.; (Kirchsprengel), ἡ ἐνορία, diocèse, f.

Sprengen, v. a. (bespritzen), ῥαντίζω, arroser, asperger; (zersprengen), σχίζω, τζακίζω, ἀνοίγω μὲ βίαν (μίαν φύραν κτλ.), enfoncer, rompre, forcer (p. e. une porte etc.); (mit Pulver), χαλνῶ (μὲ μπαρούτι ἀναμμένον, οἱον· ἀνάπτωντας ἕνα λαγοῦμι), faire crever, faire sauter (en l'air).

Sprengen, v. n. κινῶ τὸ ὅλογον νὰ τρέξῃ πολλὰ ταχέως, ἱππεύω ταχύτατα, pousser son cheval, aller au grand galop.

Sprengen, n., τὸ ῥάντισμα, action f. d'arroser; τὸ σχίσιμον, τζάκισμα, action de rompre etc.; s. Sprengen.

Sprengkanne, f., ἡ ποτίστρα (διὰ φυτὰ), arrosoir, m.

Sprengkugel, f., ἡ μπόμπα, bombe f. fondroyante.

Sprengwedel, m., τὸ ῥαντιστήριον, aspersoir, goupillon, m.

Sprenkel, m., βρύχια, παγίδα μὲ τὴν ὁποίαν πιάνουν πουλλία, cerceau; lacet, lacs, m.

Sprenkeln, v. a. παρδαλώνω, κάμνω παρδαλὸν, (οἱον· χαρτί), marqueter, moucheter.

Sprenklig, adj. παρδαλὸς, στιγματισμένος μὲ παρδαλὰ σημεῖα, moucheté.

Spreu, f., τὰ ἐχυράκια λιωσμένα, balle, f.

Sprichwort, n., ἡ παροιμία, proverbe, m.

Sprichwörtlich, adj. παροιμιακὸς, proverbial. adv. μὲ παροιμίαν, κατὰ παροιμίαν, proverbialement.

Spriegel, m., δοξάρι (οἱον· ἀπὸ ἕνα λυγισμένον κλωνάρι κτλ.), archet, m.

Sprießen, v. n. βλαστάνω, τρώνω, sortir, pousser.

Springbrunnen, m., τὸ πήδημα, (τουρκ. φανί), fontaine (jaillissante), f.

Springen, v. n. πηδῶ, sauter, bondir; voltiger; (zerspringen), σκάζω, crever; (zerspringen), σκάζω, σχίζω, crever, se crever, se fendre, se fêler; (vom Eise), πηδῶ, ῥίχνομαι στὴν (λέγεται διὰ τὸ νὰ jaillir, saillir; der Springt, τὸ ἅτι σμίγει τὴν φοράδαν, l'étalon la monte; über die — lassen (im Scherze), καταγελῶ, λαλῶ τινὰ, calomnier qq. dire de q.

Springen, n., τὸ πήδημα, σκάσιμον, action f. de sauter etc.; s. Springen.

Springer, m., ἐκεῖνος ὁποὺ πηδᾷ, ὁποὺ κάμνει μαστρεύματα, sauteur, voltigeur; (im Schachspiele), ὁ ἵππεὺς, καβαλλάρης, (παντιρίτζι), chevalier (des échecs), m.

Springfeder, f., τὸ ἐλατήριον, ressort, m.

Springfluth, f., μεγάλη θαλάσσης (μετὰ τὴν λίμνιαν), haute mer.

Springglas, n., μικρὸν ἀπὸ γυαλὶ ὁποὺ σεσθῆς ὁποὺ χωρισμένον κλωνάρι κτλ.), larme f. de verre.

Springstock, m., ξύλον μακρὸν μὲ μεταχειρίζονται διὰ πήδημα μάλιστα ἐπάνω τοὺς λάκκους, brin de bois, m.

Spritze f., ἡ σίριγξ, συρίγγα, διὰ ἐγκλυσήρια, διὰ σβύσιμον φωτιᾶς κτλ.), seringue, pompe f. à feu.

Spritzen, v. a. ῥίπτω (νερὸν κτλ.) μὲ συρίγγα, jeter (de l'eau etc.) seringuer, faire jaillir; ῥαντίζω, arroser, asperger; v. n. ῥίπτομαι (ὡς μὲ συρίγγα), jaillir, saillir.

Spritzenhaus, n., τόπος ὅπου κολλάγουν τὰς συρίγγας διὰ τὸ σβύσιον τῶν πυρκαϊῶν, m. à garder les pompes à feu.

Spritzenleute, m. pl., ἐκεῖνοι ποὺ σβύνουν τὴν πυρκαϊὰν μὲ τὴν συρίγγα, pompiers, m. pl.

Spritzenmeister, m., ὁ ἐπισκέπτης εἰς τὰς συρίγγας διὰ τὰς πυρκαϊάς, commis m. aux pompes à feu.

Spritzkuchen, m., εἶδος ζυμαρικοῦ λευτοῦ, espèce de pâtisserie (dont on passe la pâte par une seringue), f.

Spröde, adj. σκληρὸς καὶ ἀλύγιστος, ὁποὺ τζακίζεται καὶ λυγᾷ, rude; aigre; cassant; fig. ἀκατάδεκτος, dédaigneux; sie thut spröde, κάμνει καμαύνεται πῶς εἶναι ἀκατάδεκτη, πῶς δὲν ψηφᾷ τοὺς ἄνδρας, elle fait la bégueule.

Sprödigkeit, f., ἡ ἀλυγισία, σκληρότης, aigreur, f.; — τὸ ἀκατάδεκτον, manières f. pl. dédaigneuses.

Sprosse, Sprößling, m., βλαστὸς, τὸ βλαστάρι, rejeton, scion, m.

Sprosse, f., ἡ σκαλοπάτη (τῆς σηκωτῆς σκάλας), échelon, m.

Sprossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, pousser; bourgeonner.

Sprossen, m., ἀηδόνι ἀρσενικὸν (ὁποὺ κελαϊδεῖ δι' ὅλην τὴν νύκτα), rossignol m. qui chante pendant toute la nuit.

Sprotte, f., μαρίδα, σαρδέλλα, sardine, f.

Spruch, m., (Richterspruch), ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ), sentence, décision, f., arrêt, m.; (Sinnspruch), τὸ ἀπόφθεγμα, ἡ γνώμη, sentence, apophtegme, m.; (aus der Bibel), περικοπὴ (λόγος) ἀπὸ τὴν θείαν γραφὴν, passage (de l'écriture sainte), m.

Sprüchwort, s. Sprichwort.

Sprudeln, v. n. ἀναβρύω μὲ ὁρμὴν, jaillir, saillir, bouillonner; — πτύω (φτύω) μὲ ὁρμὴν καὶ πολλὲ, cracher souvent et avec fruit (faire jaillir la salive de la bouche).

Sprühen, v. n. et n. ῥίπτω, ἐξαγάζω (σπινθῆρας), jeter (des étincelles). v. i. es sprüht, ψυχαλίζει, il bruine.

Sprung, m., τὸ πήδημα, saut, élan, m.; (Riß), ἡ χαραγματιὰ, σπασμάτιὰ, τὸ ῥάσμα, fente, crevasse, lézarde, f.

Sprungriemen, m., τὸ ζωνὶ μὲ

Spucke, f., fam. τὸ σάλιον, τὰ σάλλια, τὸ πτύσμα, salive, f., crachat, m.

Spucken, v. a. et n. fam. πτύω, (φτυῶ), cracher.

Spucknapf, Spuckkasten m., ἀγγεῖον διὰ πτύσιμον, crachoir, m.

Spuden, sich, fam. κάμνω ἀγλίγωρα, βιάζομαι, se dépêcher, se hâter.

Spülen, v. a. πλύνω, laver; écurer (la vaisselle etc.); ξεπλύνω (οἱον· πατήρια, τὸ στόμα), rincer (les verres, la bouche); die Wäsche —, ξεπλύνω τὰ πανιὰ (εἰς καθαρὸν νερὸν), aigayer, gaver le linge.

Spülicht, n., ἀγγεῖον διὰ πλύσιμον, cuvette, f.

Spülig, Spülicht, m., τὰ πλύσματα, lavure; rinçure, f.

Spühlkumpf, Spühlnapf, m., λεκάνη διὰ πλύσιμον ποτηριῶν κτλ., jatte, f.

Spühlwasser, n., νερὸν διὰ πλύσιμον, eau f. pour aigayer (le linge etc.).

Spuk, m., τὸ φάντασμα, δαιμόνιον, spectre, revenant, m.; (Lärm), ὁ θόρυβος, στρουπος, ἡ ταραχὴ, σύγχυσις, bruit, tracas, m.

Spuken, v. n. es spukt, εὐρίσκονται τὰ περιφέροντα φαντάσματα, πνεύματα, il y a des revenants; fig. es spukt in seinem

Kopfe, εἶναι κομμένι τρελός, il est un peu fou; spuken, spuken gehen, περιφέρομαι (ὡς φάντασμα), apparaître (*en parlant* d'un revenant).

Spule, *f.*, τὸ ἀδράκτι, ἀδράχτι, καλάμι διὰ τύλιγμα, bobine, *f.*; (Federspule), τὸ κοντύλι (ἀδαύλιστον), tuyau *m.* de plume.

Spulen, *v. a.* μαζώνω (τὸ νῆμα) εἰς τὸ καλάμι, bobiner.

Spulwurm, *m.*, ἡ λεβίθα, σκωλήκι λεπτὸν καὶ στρόγγυλον εἰς τὰ ἔντερα, strongle, *m.*

Spund, *m.*, τὸ στούμπωμα τοῦ βουτζιοῦ, ὁ τάκος, bondon, *m.*, bonde, *f.*

Spúndebret, *n.*, χονδρὴ σανίδα, table, *f.*

Spúnden, *v. a.* στουμπώνω (τὸ βουτζί), bondonner.

Spundgeld, *n.*, κομμάτι (γεμπρούκι, τουρκ.) ἀπὸ βουτζιὰ μὲ χρυσὴ ἢ μὲ ἄσπρα, pertuisage, forage, *m.*

Spundloch, *n.*, ἡ (μεγάλη) τρύπα εἰς τὴν μέσην τοῦ βουτζιοῦ, trou *m.* du bondon, bonde, *f.*

Spur, *f.*, τὸ ἴχνος (τῶν ποδῶν), ἰχνοπάτι, trace; piste, *f.*; (eines Wagens), τὰ ἴχνη τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξίου, voie (d'une voiture); (eines Wildes), τὰ ἴχνη (ἑνὸς ζώου εἰς τὸ δάσος), trace, piste, foulure, *f.*, erres, *f. pl.*; — *fig.* τὸ ἴχνος, σημεῖον, *fig.* trace, *f.*, indice, vestige, *m.*

Spüren, *v. a.* ἀκολουθῶ ἢ γυρεύω τὸ ἴχνος (τοῦ ζώου, ὡς τὸ σκυλί), quêter, chercher (comme le chien la piste); (bemerken, empfinden), αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω, sentir, apercevoir qc., s'apercevoir de qc.

Spürhund, *m.*, σκυλὶ ὁποῦ γυρεύει τὸ ἴχνος τοῦ ζώου, chien *m.* de quête; *fig.* (μεταφ.) ἐκεῖνος ὁποῦ χαλεύει τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, fureteur, *m.*

St! *int.* (ἐχφώνησις ὁποῦ σημαίνει σιωπήν), σιώπα! st! chut! silence!

Staab, *s.* Stab.

Staar, *m.*, der graue —, ὁ (λευκὸς καταρράκτης (πάθος τοῦ ὑματίου), cataracte, *f.*; der schwarze —, ἡ ἀμαύρωσις, goutte *f.* sereine; der grüne —, γλαύκωμα, glaucome, *m.*

Staar, (Vogel), *s.* Stabr.

Staat, *m.*, (ohne *pl.*) (Pracht), ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀκμπρότης, parade, splendeur, *f.*; (Putz, Kleiderpracht), ὁ στολισμός, λαμπρὰ φορέματα, atours, beaux habits *m. pl.*; Staat machen, λαμπροφορῶ, faire figure, porter de beaux habits etc.

Staat, *m.*, (*pl.* Staaten), ἡ πολιτεία (ἐννοοῦντας βασίλειον, ἀριστοκρατίαν, δημοκρατίαν), état, *m.*, (empire, royaume, *m.*, république, *f.*).

Staatengeschichte, *f.*, ἡ ἱστορία τῶν ἐπισήμων πολιτειῶν (δηλαδὴ βασιλειῶν, ἀριστοκρατιῶν, δημοκρατιῶν), histoire *f.* des états.

Staatsangelegenheit, *f.*, πολιτικὴ ὑπόθεσις, affaire *f.* d'état.

Staatsbürger, *m.*, πολίτης, citoyen, *m.*

Staatsdame, *f.*, εὐγενὴς κυρία δουλεύουσα τὴν βασίλισσαν, dame *f.* d'honneur.

Staatsgefangene, *m.*, φυλακισμένος διὰ πολιτικὰς αἰτίας, prisonnier *m.* d'état.

Staatsgeschäft, *n.*, πολιτικὴ ὑπόθεσις, affaire *f.* d'état; (μεταφ.) μεγάλη, ἀξιόλογος ὑπόθεσις, importante affaire, *f.*

Staatskleid, *n.*, λαμπρὸν φόρεμα (αἰλίκιον), habit de cérémonie.

Staatsklug, *adj.* πολιτικός, litique.

Staatsklugheit, -kunst, *f.*, ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη ἢ τέχνη), politique, *f.*

Staatskunst, *f.*, ἡ πολιτικὴ οἰκονομία, économie *f.* politique.

Staatswissenschaft, *f.*, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, politique, science *f.* politique.

Stab, *m.*, ἡ ῥάβδος, (τὸ μπαστούνι, δεκανίκι), bâton, *m.*; verge; barre, *f.*; (als Waffe), πάτσα (τριῶν ποδῶν, ἀπὸ δεκτύλους), anne, *f.*; (vom Regimente), οἱ πρῶτοι ὑφιζιάλοι εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, état-major, *m.*

Stabeisen, *n.*, σίδηρον εἰς βέργας, fer *m.* en barres.

Stabiren, *v. a.* ὑποστηρίζω (ψυχὴ) μὲ λεπτὰ ξύλα, ramer.

Stabholz, *n.*, ξύλα διὰ βουτζιά, διὰ δοζιάς, merrain, bouvain, *m.*

Stabs-Offizier, *m.*, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὑφιζιάλους εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, officier *m.* de l'état-major.

Stabs-Quartier, *n.*, τὸ κονάκι τοῦ στρατηγοῦ (εἰς τὸν πόλεμον), quartier-général.

Stabwurz, *f.*, τὸ ἀβρότανον, (φυτόν), aurone *f.* mâle.

Stachel, *m.*, τὸ ἀγκάθι, κέντρον, aiguillon; piquant, *m.*; pointe, *f.*

Stachelbeere, *f.*, τὸ φραγκοπάφυλον (πράσινον), groseille verte, gadèle, *f.*; -beerstrauch, *m.*, ἡ φραγκοσταφυλιὰ (μὲ ἀγκάθια), groseiller épineux, gadelier, *m.*

Stachelig, *adj.* ἀγκαθερὸς, ὁποῦ ἔχει ἀγκάθια, piquant, épineux.

Stacheln, *v. a.* σουβλίζω, σουγλίζω, piquer.

Stachelnuß, *f.*, ὁ τριβόλος, ἀγριοκάστανον τοῦ νεροῦ, nâcle, châtaigne d'eau.

Stachelschrift, *f.*, *s.* Satyre.

Stachelschwein, *n.*, ὁ χαιρογρύλλος, σκαντζόχοιρος, ἡ ἀτρις, porc-épic, *m.*

Stacket, *n.*, παλοῦκι, pieu, palis, *m.*; die Stacketen, *pl.*, τὰ παλούκια, περίφραγμα ἀπὸ παλούκια, estacade, palissade, *f.*

Stadt, *f.*, ἡ πόλις, πολιτεία, τὸ κάστρον, ville; cité, *f.*

Städtchen, *n.*, μικρὴ πόλις, κωμόπολις, petite ville, *f.*

Städter, *m.*, ἐγκάτοικος πόλεως, πολίτης, bourgeois, habitant *m.* d'une ville.

Stadtgericht, *n.*, τὸ κριτήριον τῆς πόλεως, justice *f.* de la ville.

Stadtgraben, *m.*, λάκκος περὶ τὴν πόλιν, fossé *m.* d'une ville.

Stadthauptmann, *m.*, καπετάνος τῶν πολιτῶν, capitaine *m.* de la bourgeoisie.

Stadthaus, *n.*, *s.* Rathhaus.

Städtisch, *adj.* τῆς πόλεως, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πόλιν ἢ πολίτην, de ville, de bourgeois.

Stadtkind, *n.*, γεννημένος εἰς μίαν πόλιν, ἐντόπιος, enfant *m.* de la ville.

Stadtknecht, *m.*, δοῦλος κοινὸς τῆς πόλεως, archer *m.* de la ville.

Stadtkundig, *adj.* γνωστὸς εἰς ὅλην τὴν πόλιν, notoire, public.

Stadtmauer, *f.*, τὸ τεῖχος, περιτείχισμα τῆς πόλεως, muraille *f.* de la ville.

Stadtpfeifer, *m.*, μουσικὸς τῆς πόλεως, musicien *m.* de la ville.

Stadt-Physikus, *m.*, ἰατρὸς τῆς πόλεως, médecin *m.* ordinaire de la ville.

Stadtrath, *m.*, τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξυπακούει μίαν πόλιν, magistrat, *m.*

Stadtrecht, *n.*, τὰ δίκαια, προνόμια μιᾶς πόλεως, droit *m.* municipal, privilèges *m. pl.* d'une ville; οἱ νόμοι μιᾶς πόλεως, lois *f. pl.* établies dans une ville.

Stadtrichter, *m.*, ὁ κριτὴς τῆς πόλεως, juge *m.* de ville.

Stadtschreiber, *m.*, ὁ γραμματικὸς τοῦ κριτηρίου μιᾶς πόλεως, greffier, *m.*; -ſchrei-

bercy, *f.*, *χαγκελλαρία πόλεως*, greffe, *m.*

Stadtschule, *f.*, *τὸ σχολεῖον μιᾶς πόλεως*, école *f.* publique.

Stadtsoldat, *m.*, *στρατιώτης μιᾶς πόλεως*, soldat, *m.* de ville

Stadtthor, *n.*, *πόρτα τῆς πόλεως*, porte *f.* de la ville.

Stadtuhr, *f.*, *ὡρολόγιον τῆς πόλεως*, horloge *f.* de la ville.

Stadtwage, *f.*, *ζυγαριὰ τῆς πόλεως*, balance *f.* publique.

Stadtwappen, *n.*, *τὰ παράσημα μιᾶς πόλεως*, armes, armoiries *f. pl.* d'une ville.

Staffel, *f.*, *ἡ σκαλοπάτη*, degré, *m.*, marche, *f.*; (*metaph.*) *ὁ βαθμός*, *fig.* degré.

Staffeln, *f.*, *τὸ σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν οἱ ζωγράφοι τὰς εἰκόνας ὅταν ζωγραφίζουν*, chevalet, *m.*

Staffette, *f.*, *ὁ ταχυδρόμος (ποστιλιόνος ὑπαῦ κομίζει ἕνα ξεχωριστὸν γράμμα εἰς ὅλαι διωρισμένον τόπον)*, estafette, *f.*

Staffiren, *v. a.* (ein Zimmer), *περβάζω τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕναν ὀνδάν*, garnir (une chambre); (einen Hut), *σηκώνω τὰ πετρὰ τοῦ καπέλου*, garnir (retrousser) un chapeau.

Stag, *m.*, (bey den Schiffern), *σχοινὶ χονδρὸν (εἰς τὰ καράβια)*, (mar.) étai, *m.*

Stagnol, Stanjol, *m.*, *λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάι*, tain, *m.*

Stahl, *m.*, *ὁ χάλυψ*, *τὸ τζελίκι*, acier, *m.*

Stahlarbeit, *f.*, *πρᾶγμα φτιασμένον ἀπὸ τζελίκι*, ouvrage *m.* d'acier; =arbeiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς τζελίκι*, ouvrier *m.* en acier.

Stählen, *v. a.* *τζελικώνω*, acérer; *fig.* den Muth —, *ἐγκαρδιώνω*, *ἐμπνέω θάρρος*, raffermir le courage.

Stählern, *adj.* *τζελικένιος*, *χαλυβδινός*, d'acier.

Stahlfabrik, *f.*, *τόπος ἔνθα κατασκευάζεται τὸ τζελίκι (φτιαμπρίκα διὰ τζελικένια πράγματα)*, aciérie, *f.*

Stahlfeder, *f.*, *χαλυβδινὸν (τζελικένιον) ἐλατήριον*, ressort d'acier, *m.*

Stahlgrün, *adj.* *βαθὺ πράσινος*, vert obscur.

Stahlhütte, *f.*, *f.* Stahlfabrik.

Stahlschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰς τζελίκι, ὁ χαλυβογλύπτης*, graveur *m.* en acier.

Stahlwasser, *n.*, *νερὸν μὲ τζελίκι*, eau *f.* martiale, eau chalibée.

Stahr, *m.*, *ὁ χριάρης*, *τὸ μαρονοῦλι*, sansonnet, étourneau, *m.*

Stähr, *m.*, *τὸ χριάρι*, bélier, *m.*

Stählren, *v. n.* *σμίγνομαι μὲ τὸ πρόβαιον*, (*λέγεται διὰ τὸ χριάρι*), couvrir une brebis (*se dit du bélier*); *ἐπιγυρῶ τὰ χριάρι*, (*λέγεται διὰ τὸ πρόβαιον*), entrer en chaleur (*se dit des brebis*), *f.* Stackel.

Stall, *m.*, *ὁ σταῦλος*, *f.*; (Pferdestall), *τὸ ἱππόστασιον*, écurie, *f.*

Stallbaum, *m.*, *ξύλον κριὸν μεταξὺ τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ἀχούρι*, barre de l'écurie), *f.*

Stallen, *v. n.* *κατουρῶ*, *γενει διὰ τὰ ἄλογα*, de l'eau, pisser (*se dit des chevaux*); *fig.* (mit einander) (*metaph.*) *κάθομαι μεταξὺ μὲ ἄλλους*, *ἤσυχα ἢ φιλικά*, s'accommoder vivre en paix avec les autres.

Stallen, *v. n.* *βάνω εἰς σταῦλον*, établer.

Stallfütterung, *f.*, *τὸ χόρτον (τῶν βουδιῶν, κτλ.) εἰς τὸν σταῦλον*, nourriture *f.* du bétail dans les étables.

Stallgeld, *n.*, *νοίκι τοῦ σταύλου*, établage, *m.*

Stallknecht, *m.*, *ὁ ἱπποκόμος σέλλης*, palefrenier.

Stallmeister, *m.*, *ὁ ἐπόπτης εἰς τὸ ἀχούρι*, écuyer.

Stallung, *f.*, Stallraum, *τὰ ἀχούρια*, *τόπος διὰ ἀχούρια*, écuries, étables, *f. pl.*

Stamm, *m.*, *ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου*), tronc, *m.*; souche, *f.*; *δένδρον ὅλον*, arbre *m.* entier; (*metaph.*) *τὸ γένος*, *fig.* tige, souche, estoc, *m.*; *φυλή*, tribu, race, souche (d'une famille), *f.*

τινα παιγνίδια) *τὰ χαρτιὰ ὁποῦ ἀπομένουν ὑπὲρ διαμοιρασθοῦν τὰ ἄλλα*, (au jeu de cartes), *m.*

Stammältern, *f.* Stammeltern.

Stammbaum, *m.*, *γενεαλογία*, *δένδρον*), arbre *m.* généalogique.

Stammbuch, *n.*, *βιβλίδιον ἐνθυμητικὸν τῆς φιλίας (εἰς τὸ ὁποῖον γράφουσιν οἱ φίλοι τὰ ὀνόματά των ἢ στίχους κτλ.)*, album, *m.*

Stammeisen, *n.*, *εἶδος κοπιεστικοῦ σιδήρου*, fermoir (sorte de ciseau), *m.*

Stammeln, *v. n.* *ψελλίζω*, *τραυλίζω*, *τζευδίζω*, bégayer, balbutier.

Stammeln, *n.*, *τὸ ψέλλισμα*, *τραύλισμα*, *τζεύδισμα*, bégaiement, *m.*

Stammen, *v. n.* f. Abstammen.

Stammen, *n.*, *ὑποστηρίζω*, *ἐπιβεβαιῶ*, appuyer; einen Fluß —, *στεμματῶ ἕνα ποτάμι*, arrêter une rivière; — *ἀχουμβῶ (εἰς τι)*, appuyer; (sich stränben), *ἀντιλαμβάνομαι*, *ἀνθίσταμαι*, s'opiniâtrer.

Stammende, *n.*, *ἡ ἄκρα τοῦ κορμοῦ*, souche, *f.*

Stammerer, *m.*, *ὁ ἐκ γένους ἀμαρτωλὸς (δηλαδὴ· ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὸ γένος)*, bâtier *f.* d'une tige, d'une race.

Stammgut, *n.*, *πατρικὸν ἢ οἰκογενειακὸν κτῆμα*, bien *m.* de famille, terre *f.* qui vient de son estoc.

Stammhaft, *adj.* *στερεὸς*, *δυνατός*, *ἰσχυρὸς*, robuste, ramassé.

Stammhalter, *m.*, *ὑποστήριγμα μιᾶς φαμιλίας (μάλιστα υἱὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλπίζουσι τὴν αὔξησιν τῆς φαμιλίας)*, soutien *m.* de la famille.

Stammhaus, *n.*, *μία γενεὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι*, maison ou ligne *f.* principale d'une famille.

Stammholz, *n.*, *κορμοὶ δένδρων κομμένων*, bois *m.* brin.

Stämmig, *adj.* *στερεὸς*, *δυνατός*, *ἰσχυρός*, robuste, fort, ramassé.

Stammler, *m.*, *ὁ ψελλὸς*, *τραυλὸς*, *τζεύδης*, bègue, *m.* et *f.*

Stammregister, *n.*, *γενεαλογικὸν κατάστιχον*, généalogie, *f.*

Stammsprache, *f.*, *γλῶσσα πρωτότυπος*, *γλῶσσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν παράγονται ἄλλοι διάλεκτοι*, langue matrice, langue *f.* mère.

Stammsylbe, *f.*, *ἡ συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου φυλαγμένη εἰς τὰ παράγωγα*, syllabe *f.* radicale.

Stammtafel, *f.*, *γενεαλογικὸς πίναξ*, table *f.* généalogique.

Stammvater, *m.*, *ὁ προπάτωρ*, *πρῶτος ἀνήρ μιᾶς γενεᾶς*, souche (d'une famille), *f.*

Stammwort, *n.*, *τὸ πρωτότυπον*, *λέξις πρωτότυπος*, mot *m.* primitif.

Stämpel, *m.*, (in Möbeln, Puniren), *ὁ κάσσος*, pilon; piston, *m.*; (zum Stämpeln), *τὰ αὐθηρὰ μὲ τὰ ὁποῖον χαρακώνουν ταῖς μονέδαις*, coin, poinçon, *m.*; (auf dem Papier ꝛc.), *ἡ βασιλικὴ βούλλα εἰς τὸ χαρτί*, timbre, *m.*

Stämpelbogen, *m.*, *βουλλωμένη (σφραγισμένη) κόλλα χαρτί*, feuille *f.* de papier timbré.

Stämpelgeld, *n.*, *δόσιμον διὰ τὴν βούλλαν τοῦ χαρτιοῦ*, timbre (droit de timbre), *m.*

Stämpeln, *v. a.* *βουλλώνω (σφραγίζω) τὸ χαρτί κτλ.*, timbrer (le papier) etc.

Stämpelpapier, *n.*, *βουλλωμένον (σφραγισμένον) χαρτί*, papier *m.* timbré.

Stämpelschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει τὴν βούλλαν διὰ τὸ χαρτὶ ἢ διὰ τὰς μονέδας*, graveur *m.* de poinçons.

Stampf, *f.*, *ὁ κόπανος*, *τὸ γουδοχέρι*, pilon, *m.*, pile, *f.*

Stampfen, *v. a.* *κοπανίζω*, *στουμπίζω*, piler, broyer, *v. n.* mit dem Fuße —, *στρώνω τὴν γῆν μὲ τὸ πόδαρι*, taper du pied, trépigner.

Stampfen, *n.*, (Stampfe *f.*), *τὸ κοπάνισμα*, *στούμπισμα*, *λαούεμα*, *m.*

Stampfmühle, *f.*, μύλος διὰ σιδήμισμα (οἷον· ταμπάκου, ἐλαιῶν κτλ.), moulin *m.* à pilons.

Stand, *m.*, ἡ στάσις, assiette, position, situation, *f.*; (Platz, Stelle), ὁ τόπος ὅπου στέκεταί τις ἤ τι, place, *f.*, lieu, *m.* (de q. ou de qc.); (Zustand, Profession, Rang), ἡ στάσις, κατάστασις, τέχνη (τεχνίτου) ἀ βαθμός τῆς ἀξίας, état, *m.*, condition, profession, *f.*; rang, *m.*, qualité, *f.*; ein Mann von Stande, ἄνθρωπος εὐγενής, ἀρχοντικός, homme *m.* de qualité.

Standarte, *f.*, ἡ σημαία (τουρκ. μπαϊράκι) τοῦ ἱππικοῦ, étandard; guidon, *m.* cornette, *f.*

Standartenjunker, *m.*, ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱππικοῦ, porte-étendard, guidon, *m.*

Ständchen, *n.*, μουσικὴ τὴν νύκτα εἰς τιμὴν τινος ὑποκάτω εἰς τὸ παράθυρον, (ital. serenata), sérénade, *f.*

Stände, *f.*, οἱ ἐπιτροποι τῶν πόλεων καὶ οἱ ἄρχοντες ἑνὸς βασιλείου συναθροισμένοι νὰ συμβουλευθῶσι μὲ τὸν βασιλέα, états (du royaume etc.), *m. pl.*

Ständer, *m.*, τὸ καθί (διὰ νερὸν εἰς τὸ μαγειρεῖον), tinette, *f.*; σύλος ξύλινος, poteau, pilier, *m.*; σιντοῦκι μὲ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ψυλάγουν ψάρια, vivier, *m.*

Standesgebühr, *f.*, πλερωμὴ nach Standesgebühr, κατὰ τὴν ἀξίαν, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας, selon le rang, selon la qualité d'une personne.

Standesmäßig, *adj.* καθὼς πρέπει διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας τινός, convenable à l'état, à la qualité de q.

Standesperson, *f.*, μεγάλον ὑποκείμενον, ἀρχοντικὸν, εὐγενικόν, personne *f.* de qualité.

Standesversammlung, *f.*, ἡ συνέλευσις τῶν λεγομένων Stände. (s. Stände), assemblée *f.* des états.

Standgeld, *n.*, δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν νὰ ἐχθέσῃ τις τὰ πράγματά του διὰ πώλησιν, étalage, hallage; tonlieu, *m.*

Standhaft, *adj.* σταθερὸς, ἀτάραχτος, constant, ferme.

Standhaftigkeit, *f.*, ἡ σταθερότης, ἀταραξία, constance, fermeté, *f.*

Ständisch, *adj.* ἀνήκων εἰς τοὺς λεγομένους Stände, appartenant aux états, Stände.

Standort, *m.*, ὁ τόπος τῆς στάσεως, ὅπου στέκεταί τις ἤ τι, lieu où l'on se place, lieu où une chose est placée.

Standpunkt, *m.*, ὁ τόπος τῆς στάσεως (ἐκείνου ὅπου μιτρᾷ ἕνα τόπον), station, *f.*; ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιθωρεῖ τις τι, point *m.* de vue.

Standquartier, *n.*, ὁ τόπος διωρισμένος διὰ κονάκι στρατιωτικοῦ τάγματος, tier (d'un régiment.)

Standrecht, *n.*, στρατοκρίσις (γινομένη χωρὶς γοπορίαν), conseil *m.* de guerre.

Standrede, *f.*, ἐπιτάφιος λόγος (κοντὰ εἰς τὸν τάφον), harangue *f.* funèbre.

Stange, *f.*, τὸ κοντάρι, μακρὺν ξύλον ἢ σίδερον (ἡ στάγγα, βέργα), perche, gaule, barre (de fer, de cabaret etc.); (Spitze), ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον κολλοῦνται τὰ ἀργίλια, perche *m.*; die Stangen *pl.* am Zaume begebisse, τὰ πτερύγια χαλινοῦ, les branches *pl.* d'un mors.

Stängel, *m.*, τὸ καλάμι, στέλεχος, tige, gaule, pédicule, *m.*; (an einer Blume), τὸ κοτζάνι (τοῦ λουλουδιοῦ), tige *f.* d'une fleur.

Stängeln, *v. a.* βάνω γιὰ εἰς ἁμπέλι ἢ μιὰ ἄλλα φυτιά, ramer.

Stangeneisen, *n.*, σίδηρον βέργαις, fer *m.* en barre.

Stangengold, *n.*, χρυσὸς βέργαις, or *m.* en barre.

Stangenkugel, *f.*, δισσὸν σίβολον, boulet à deux tetes, ange, *m.*

Stangenpferd, *n.*, ἄλογον ζευγμένον εἰς δισσὸν τιμόνι, monnier, limonier, *m.*

Stangensilber, *n.*, ἀσημι βέργαις, argent *m.* en barres.

Stangenzaum, *m.*, χαλινὸς μὲ πτερύγια, bride *f.* à branches.

Stangenzirkel, *m.*, διαβήτης μὲ βέργαν, compas *m.* à verge.

Stänker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρωτᾷ, puant, *m.*; *fig.* (der alles durchsucht), ἕνας περίεργος ὁποῦ ἀνακατώνει ὅλα, fureteur, *m.*; *fam.* (Zänker), ἕνας φιλόνεικος, καυγατζής, μαλωτής, querelleur, *m.*

Stänkerey, *f.*, βρώμα, puanteur, *f.*; ὁ καυγᾶς, τὸ μάλωμα, noise, querelle, *f.*

Stänkern, *v. n.* (Gestank machen), ἐβγάζω βρῶμαν, puer, sentir mauvais; *v. n.* (durchwühlen), ἀνακατώνω ὅλα (γυρεύοντάς τι), fureter, bouiller; (Uneinigkeit stiften), προξενῶ διχόνοιαν, καυγιάδες, μαλώμισια, causer des querelles.

Stanniol, *f.* Stagniol.

Stapel, *m.*, (Haufen, Schicht), ὁ σωρὸς, ἡ στείβα, amas, tas, monceau, *m.*, pile, *f.*; (Schiffswerft), ὁ τόπος ὁποῦ κτίζουν τὰ καράβια, chantier, *m.*; (für Waaren), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους, étape, *f.*; ein Schiff vom Stapel laufen lassen, καταβιβάζω εἰς τὴν θάλασσαν ἕνα νεοκτισμένον καράβι, lancer (mettre) un navire à l'eau.

Stapeln, *v. n. fam.* περπατῶ, ἀγκαζινῶ, marcher.

Stapeln, *v. a.* (aufstapeln), ἀποσωρεύω, μαζώνω εἰς σωρὸν, empiler.

Stapelrecht, *n.*, Stapelgerechtigkeit, *f.*, προνόμιον, ὁποῦ ἔχει μία πόλις διὰ νὰ ἀποθέτουν ἐκεῖ τὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς ξένους τόπους ὁποῦ ἀπερνοῦν ἀπ' ἐκεῖ, droit *m.* d'étape.

Stapelplatz, *m.*, Stapelstadt, *f.*, τόπος, πόλις εἰς τὸν ὁποῖον (τὴν ὁποίαν) ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους, lieu *m.* d'entrepôt, ville *f.* d'étape.

Stark, *adj.* δυνατὸς, ἰσχυρὸς, fort, robuste; (dick), χονδρὸς, gras, épais; (heftig), σφοδρὸς, δυνατὸς, μεγάλος, πολὺς, fort, grand, violent; copieux.

Stärke, *f.*, ἡ δύναμις, ἰσχὺς, force, vigueur, *f.*

Stärke, *f.*, (für die Wäsche), τὸ ἄμυλον, ὁ χατζιατὸς, ἡ χάλλα ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ πανί, empois, amidon, *m.*

Stärken, *v. a.* ἐνδυναμώνω, fortifier, conforter, corroborer; (Wäsche —, βάνω χάλλαν εἰς τὸ πανί, empeser du linge.

Stärkend, *adj.* ἐνδυναμωτικὸς, fortifiant, confortatif, corroboratif.

Stärkenmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ ἄμυλον, ὁποῦ φκιάνει τὴν κόλλαν διὰ τὸ πανί, amidonnier, *m.*

Stärkenmehl, *n.*, τὸ ἄμυλον, amidon, *m.*

Stärkung, *f.*, ἡ ἐνδυνάμωσις, confortation *f.*; τὸ ἐνδυναμωτικὸν, confortatif, *m.*

Staroft, *m.*, ὁ σταροῦσης, ἔρχων ὁποῦ ἔχει ὑποστατικὸν εἰς τὴν Λέχαιν, staroste, *m.*

Staroſtey, *f.*, ὑποστατικὸν ἀρχοντικὸν εἰς τὴν Λέχιαν, staroſtie, *f.*

Starr, *adj.* ἀκίνητος (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ παγωμὸν, φόβον κτλ.), roide (raide), gourd, engourdi; *fig.* ein starres Auge, ἀκίνητον ὄμμα, un oeil fixe.

Starrblind, *s.* Stockblind.

Starren, *v. n.* εἶμαι ἀκίνητος, ἀλύγιστος, σκληρὸς, roide, être tout roide, se roidir; (starr sehen), κοιτάω ἀσταμάτητα, μὲ ἀκίνητα ὄμματα, regarder fixement qc.

Starrkopf, *m.*, ἕνας ἰσχυρόγνωμος, πεισματικὸς, tête *f.* de fer, homme *m.* têtu.

Starrköpfig, Starrsinnig, *adj.* ἰσχυρόγνωμος, πεισματικὸς, σκληροτράχηλος, opiniâtre, têtu, entêté.

Starrſinn, *m.*, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πείσμα, entêtement, *m.*, opiniâtreté, obstination, *f.*

Stät, *adj.* στερεὸς, ferme; ἀκατάπαυστος, διαπαντινὸς, continu, continuel.

Stätig, *adj.* (von Pferden), πειραματικὸς, ὁποῦ ὑποπόδιζει, ἀνεγατίζει, (λέγεται

διὰ τὰ ἄλογα), rétif; (in der Mathematik), συνεχής, (mathém.) continu.

Stätigkeit, f., τὸ πεῖσμα τῶν ἀλόγων, vice m. d'un cheval rétif; συνέχεια, (εἰς τὴν φυσικήν), (phys.) continuité, f.

Statik, f., ἡ στατικὴ ἐπιστήμη (μαθημ.), statique, f.

Station, f., (Poststation), ἡ στάσις, ὁ σταθμὸς (τὸ στατζιών) τῆς πόστας, relais, m.; poste; station, f.; fam. (Stelle, Anstellung), τὸ ἐπάγγελμα, place, f.

Statistik, f., ἡ γνῶσις τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν, πολιτειῶν κτλ., statistique, f.

Statistisch, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν κτλ., statistique, f.

Stativ, n., ὑποστήριγμα (ἀκουμβιστῆρι μεγάλου τηλεσκοπίου κτλ.), pied (d'une machine, d'un télescope etc.).

Statt, Stätte, f., ὁ τόπος, lieu m., place, f.; — finden, — haben, γίνεται, εἶναι τρόπος. ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, avoir lieu, être admis, reçu; von Statten gehen, ἐπιτυχαίνει, ἐβγαίνει καλά, réussir, succéder.

Stättegeld, s. Standgeld.

Statthaft, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, συγχωρημένος ἀπὸ τὸν νόμον, ὁποῦ δὲν ἐμποδίζει ὁ νόμος, qui peut avoir lieu, admissible; valable.

Statthalter, m., ὁ κυβερνήτης, διοικητὴς (ἐπαρχίας), gouverneur, m.

Statthalterschaft, f., ἡ ἐπαρχία, gouvernement, m.

Stattlich, adj. μεγαλυπρεπής, λαμπρός, magnifique; μεγάλος, πολὺς, ἀξιόλογος, considérable, important.

Statüe, f., τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριὰς, statue, f., s. Bildsäule.

Stauiren, v. a. θέτω, διαφεντεύω (μίαν γνώμην), διϊσχυρίζομαι, soutenir (une opinion), s. Behaupten, Annehmen; ein Exempel an einem —, παιδεύω τινὰ ὡς παράδειγμα δι' ἄλλους, παραδειγματίζω, faire un exemple de q.

Statur, f., τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου, (τὸ μπόϊ), stature, f.

Statut, n., ὁ θεσμὸς, νόμος ξεχωριστὸς μιᾶς πολιτείας, statut, m.

Staub, m., ὁ κονιορτὸς, (κοριακτός), poussière, poudre, f.

Staubbeutel, m., (in der Botanik), τὸ σακκουλάκι τοῦ ἄνθους περιέχον τὸν σπόρον τοῦ φυτοῦ, (botan.) anthère, f.

Stauben, v. i. es stäubt, κάμνει κονιορτὸν, (κάμνει κοριακτόν), faire (v. n.) de la poussière.

Stäuben, v. a. σηκώνω κονιορτὸν, (κοριακτὸν), faire (v. a.) de la poussière (abstäuben), ἐβγάζω κονιορτὸν (ἀπὸ ἡμπ. κτλ.), épousseter.

Stäuber, m., σκυλὶ ὁποῦ κυνηγᾷ ὁποῦ γυρεύει τὸ κρέας τοῦ ζώου, charnaigre m.

Stäubern, v. n. et n. impers. τὸ ἴχνος τοῦ ζώου, διὰ τὸ σκυλί), chercher à la piste (d'une bête).

Staubfäden, f., (pl. σ.), στήμαια, τὰ ῥάμματα ἐβγαίνουν ἀπὸ τὸ ἄνθος καὶ φέρουν τὴν σκόνην, étamines, f. pl.

Staubig, adj. κονιορτιασμένος), (κοριακιασμένος), dreux, couvert de poussière.

Staubperle, f., τὸ ἀλεῦρι κρύσταλλον μαργαριτάρι ou semence f. de perles.

Staubregen, m., ἡ ψιχαλίσμα, pluie f. fine, bruine, f.

Staubweg, m., τὸ δρόμος ὕργανον τῶν φυτῶν, ῥαδοχεῖον, (τὸ μέρος ἄνθους τὸ ὁποῖον τὴν καρποφόρον τῶν ἀρσενικῶν μερῶν φυτοῦ), (botan.) pistil.

Stauchen, v. n. κτυπῶ μὲ καπὰ γῆς (οἱον ἐνα μὲ αἰτία, διὰ νὰ χθοῦν αὐτό), poussement (qc.) contre terre; das Wasser —, τὸ νερὸν, ἐμποδίζω τὸ ῥόμον τοῦ νεροῦ, gêner l'eau; den Hanf —,

ἁπλῶ εἰς δεμάτια, mettre le chanvre en bottes.

Stechdorn, m., τὸ δενδράκι, δενδρύλλι, arbuste, m.; eine Stechdornart, Kraut oder Kohl, ἀγρίελαιον μαρούλι, ἀκάνθιον λάχανον, une tête ou pomme de laitue, de chou.

Stechen, sich, v. r. γίνομαι ἀγριελαία, venir en arbuste; Stechender Salat ꝛc. staudet sich, γίνεται σφιχτὴ ἡ καρδία τοῦ μαρουλιοῦ κτλ., la laitue pomme.

Stechen, v. a. σταμπιτῶ, ἐμποδίζω (τὸν δρόμον τοῦ νεροῦ), arrêter (le cours de l'eau).

Stechen, v. n. θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἐκθαμβος, s'étonner, être surpris, étonné.

Stechen, m., τὸ μασίγωμα, τὸν κακοποιῶν, βεργολόγημα, ὁποῦ δίδουν τὸν κακοποιῶν, flagellation, f. fouet, fustigation.

Stechfieber, n., f. fam. ἡ ἐπιδημία, ἀρρώστια (κολλητική) ἀρρώστια, épidémie, f.

Stechen, v. a. δέρνω μὲ βέργα (τὸν κακοποιῶν), fouetter, fustiger.

Stechgabel, m., τὸ ἀγκαθάμερο, φυτῶν τι φαρμακερὸν, stramonium, m. pomme épineuse, datura, f.

Stechgeschirr, n., τὸ σεῖδιον (τὸ τριφορκωμένος κυρίως ἐπάνω ὁποῦ πολεμοῦν καβαλλάρικον μοῦνον), lice, carrière, f.

Stechginster, s. Wegdorn.

Stechgisen, n., τὸ σουβλί, τρυπητῆρι, poinçon, m.

Stechen, v. n. et n. κεντῶ, σουβλίζω, σουγλίζω, piquer, percer; (von Schlangen, Insecten ꝛc), δαγκάνω, τζιμπῶ (ὡς τὰ ὀφίδια, τὰ κουνούπια), piquer (en parlant des insectes); (in Kupfer, Metall), χαρακώνω, ἐγχαράττω (εἰς χαλκὸν ἢ ἄλλο μέταλλον), graver; ein Schwein ꝛc. —, σφάζω, σκοτώνω ἕνα γουρούνι κτλ., tuer un cochon etc.; eine Karte —, πέρνω (ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι), couper une carte; (beym Würfeln), βίπτω ἐκ δευτέρου τὰ ζάρια, jeter encore une fois (en jouant aux dés); die Sonne sticht, ὁ ἥλιος καίει, le soleil brûle; es sticht mich in der Seite, ἐγὼ πόνον εἰς τὴν πλευράν, j'ai des points, des élancements au côté.

Stechen, n., τὸ σούβλισμα, σουγλίσμα, action f. de piquer; τὸ δάγκασμα, τζίμπημα, piqûre (des insectes); τὸ χαράκωμα, ἡ χαλκογραφία, gravure, f. Stechen, v. a. et n.

Stecher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κεντᾷ, σουγλίζει, celui qui pique, qui perce; (an Feuergewehren), σκανδάλον, σκανδάλι, détente, f.; (zur Tischerey), τριχρονι (διὰ ψάρεμα), trident, m.; ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰς τὸν χαλκόν, graveur m. f. Kupferstecher.

Stecheisen, n., τὸ σουβλί, τρυπητῆρι, poinçon, m.

Stechen, v. n. et n. κεντῶ, σουβλίζω, σουγλίζω, piquer, percer; (von Schlangen, Insecten ꝛc), δαγκάνω, τζιμπῶ (ὡς τὰ ὀφίδια, τὰ κουνούπια), piquer (en parlant des insectes); (in Kupfer, Metall), χαρακώνω, ἐγχαράττω (εἰς χαλκὸν ἢ ἄλλο μέταλλον), graver; ein Schwein ꝛc. —, σφάζω, σκοτώνω ἕνα γουρούνι κτλ., tuer un cochon etc.; eine Karte —, πέρνω (ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι), couper une carte; (beym Würfeln), βίπτω ἐκ δευτέρου τὰ ζάρια, jeter encore une fois (en jouant aux dés); die Sonne sticht, ὁ ἥλιος καίει, le soleil brûle; es sticht mich in der Seite, ἐγὼ πόνον εἰς τὴν πλευράν, j'ai des points, des élancements au côté.

Stechen, n., τὸ σούβλισμα, σουγλίσμα, action f. de piquer; τὸ δάγκασμα, τζίμπημα, piqûre (des insectes); τὸ χαράκωμα, ἡ χαλκογραφία, gravure, f. Stechen, v. a. et n.

Stechfliege, f., μύγα ὁποῦ δαγκάνει, ὁποῦ τζιμπᾷ, mouche-piqueuse, f.

Stechgabel, f., τριχρονι (διὰ ψάρεμα), trident (pour la pêche), m.

Stechginster, m., ἡ ἀξυάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν), jonc marin, genêt m. épineux.

Stechkraut, n., ἡ λευκάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν), acarne, m.

Stechpalme, f., ἡ ἀξυπρινάρι, (δενδρουλάκι τι), houx, m.

Steckbrief, m., γράμμα κριτηρίου μὲ τὸ ὁποῖον ζητοῦν τὴν φυλάκωσιν τινος (κλέπτου κτλ.) ὁποῦ ἔφυγε, καὶ γυρεύουν τὰ σημεῖα ἀπὸ τὸ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ, signalement (d'un criminel), m.

Stecken, m., ἡ ῥάβδος, τὸ ξύλον, ἡ βακτηρία, τὸ μπαστούνι, bâton m., baguette, perche, f.

Stecken, v. a. βάνω, mettre; fourrer; in die Tasche —, βάνω εἰς τὴν τζέπην, mettre dans la poche; ἐμπήγω, ἐμπήγνυμι, ficher, enfoncer; φυτεύω, planter; mit Nadeln —, καρφώνω μὲ βελόναις, attacher avec des épingles; ein Haus in Brand —, ἀνάπτω ἕνα σπίτι, mettre le feu à une maison; v. n. εἶμαι ἐμπηγμένος, (ὡς ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον κτλ.), être fiché, enfoncé (p. e. un clou dans la muraille etc.); εἶμαι βαθυμέ-

νος (οἶαν· εἰς ἕνα βάλτον), être enfoncé (p. e. dans un bourbier); (ſeyn, verborgen ſeyn ꝛc.), εἶμαι κρυμμένος, κρύπτομαι, être, être caché; in Schulden —, ἔχω πολλὰ χρέη, εἶμαι καταχρεος, être chargé ou accablé de dettes; ſtecken bleiben, μένω ἐμπηγμένος, βυθισμένος, demeurer (ne pas se détacher); reſter embourbé; (μεταφ.) χάνω τὸν λόγον μου, μένω βουβός, demeurer court, hésiter; ſich —, βάνομαι, se mettre, se fourrer; κρύπτομαι, se cacher; ſich in Schulden ſtecken, καταχρεώνομαι, κάμνω πολλὰ χρέη, s'endetter; ſich in Koſten —, κάμνω παραπολλὰ ἔξοδα, ἐξοδεύω παραπολύ, se mettre en frais, en dépense.

Steckenknecht, m., βοηθὸς τοῦ δημίου (τζελλάτου) εἰς τὸν πόλεμον, sergent m. à baguette.

Steckenpferd, n., βάϐδος (μπαστοῦνι) μὲ ξύλινον κεφάλι ἄλογου διὰ τὰ μικρὰ παιδία, dada (bâton qui sert de cheval aux enfants), m.; fig. das iſt ſein —, αὐτὸ εἶναι τὸ εἴδωλόν του, τὸ ἀγαπᾷ πάντος περισσότερον ἀπὸ ὅλα, c'est son dada, son cheval de bataille.

Steckfluß, ſ. Stickfluß.

Stecknadel, f., ἡ καμβοβελόνη, καρφίτζα, épingle, f.

Steckrübe, f., ὁ βουνιάς, τὸ σαλγόμι, (ῥίζα καλὴ διὰ φαγί), navet, m.

Steg, m., (über einen Graben), στενὸν γεφυράκι (σανίδι ὁπου χρησιμεύει ὡς γεφύρι), planche; (Fußſteig), ἡ μονοπάτη, sentier, m.; (auf muſikaliſchen Inſtrumenten), ὁ μαγὸς, τὸ μαγάσιον (εἰς τὸ βιολὶ κτλ.), chevalet m. (d'un violon etc.); (in der Druckerey), τὰ ξύλα μὲ τὰ ὁποῖα χωρίζουν οἱ τυπογράφοι τὴν μίαν σελίδα ἀπὸ τὴν ἄλλην, (impr.) garniture, f.

Stegreif, m., (ἡ σκάλα τῆς σέλλας, étrier, m.); aus dem Stegreife, ἐκ προχείρου, ἐξ ἀπροόπτου, χωρὶς προετοιμασίαν, sur le champ, sans se préparer; ein Gedicht ꝛc. aus dem —, ἕνα ποίημα ἐκ προχείρου, un impromptu.

Stehen, v. n. στέκω, στέκομαι, être debout, se tenir debout; εὑρίσκομαι, εἶμαι, être, se trouver; fig. für etwas —, ἐγγυοῦμαι διὰ κάτι τι, répondre de qc., être garant de qc.; einem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν νὰ σκοτώσω τινά, attenter à la vie de q.; zu — kommen, κοστάρω, κοστίζω, coûter; wie ſteht's? πῶς εὐρίσκεσαι; πῶς εἶσαι, comment vous va? wie ſteht es um die Sache oder mit der Sache? πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις; πῶς πηγαίνει αὐτή; comment va cette affaire? es ſteht mir, χρέμεται ἀπό μου, il tient à moi; dieſes ꝛc. ſteht Ihnen gut, αὐτὸ τὸ φόρεμα κτλ. σᾶς πάει καλά, cet habit etc. vous sied bien.

Stehend, adj. στεκόμενος, κάμενος, debout; ſtehendes Waſſer, στεκάμενον νερό, de l'eau dormante.

Stehlen, v. a. κλέπτω (κρυφίως), voler, dérober.

Stehler, m., κλέπτης, m.

Steif, adj. ἀκίνητος, ἀσκλήρος, roide (raide), (gezwungen), πολλὸ τυρός, ἄνοστος, empesé; adv. steif und feſt, ἀκίνητα, γερὰ ἄλλο, absolument.

Steife, f., ἡ ἀκινησία, ἀσκληρότης, f.; κύλλα διὰ τὸ παπούτσι, m.; ἀκουμπιστὴρι, étançon, m.

Steifen, v. a. στερεώνω, στερεόνω, roidir, roide, rendre ferme (fiche), βάνω κόλλαν παπανί, empeser (le linge), fig. fam. ſich —, βάνω ὑποστηρίζομαι, βάνω τι, fig. s'appuyer sur qc.

Steifheit, Steifigkeit, f., κινησία, ἀλυγισία, f.; ἡ παραπολλὴ σφιχτὴς, ἄνοστος τρόπος, manières f. pl. guindées.

Steifleinwand, f., (κεκομμένον), bougran, m.

Steigbügel, m., ἡ σκάλα τῆς σέλλας, ἡ στάφνα, τὸ στάφι, étrier, m.

Steigerriemen, ſ. Steigrieme.

Steige, f., ἡ σκάλα (διὰ ὀρνίθια), échelle f. de poulailler; — κλωβίον διὰ ὀρνίθια, περιστέρια, grande cage (pour y mettre des poules, des pigeons).

Steigen, v. n. βαίνω, ἀναβαίνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), monter (propr. et fig. s'élever; in den Wagen —, ἐμβαίνω εἰς τὸ ἀμάξι, monter en carrosse; vom Pferde, aus der Kutſche —, κατεβαίνω ἀπὸ τὸ ἄλογον, ἀπὸ τὸ ἀμάξι, descendre de cheval, de carrosse; dieſe Waare ſteigt im Preiſe, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀκριβαίνει, cette marchandise enchérit; der Wein ſteigt in den Kopf, αἰ τὸ κρασὶ χτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι, ce vin donne à la tête.

Steigen, n., ἡ ἀνάβασις, τὸ ἀνέβασμα, montée, f.; enchérissement, m.

Steiger, m., (beym Bergbaue), ἐπιστάτης εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς μεταλλείας, officier m. disposé à une mine.

Steigern, v. a. ἀνηβάζω, ὑψόνω (τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων κτλ.), enchérir, surhausser.

Steigerung, f., τὸ ἀνήβασμα, ἀνέβασμα, enchérissement, m.; (in der Sprachlehre), ἡ σύγκρισις τῶν ἐπιθέτων, (gramm.) les degrés de comparaison.

Steigriemen, m., τὸ λουρὶ ὑποῦ κρατεῖ τὴν σκάλαν τῆς σέλλας, (λουρὶ τῆς στάφνας), étrivière, f.

Steil, adj. κρημνώδης, κρημνὸς, ἔγκρεμνος, raide, escarpé.

Stein, m., ἡ πέτρα, ὁ λίθος, pierre, f.; (Krankheit), ἡ πέτρις, ὁ ἄμμος εἰς τὴν φυσαχαν τοῦ ἀνθρώπου, pierre, f., calcul (dans la vessie), m.; (im Brettſpiele), ἕνα κομμάτι (ἀπὸ ἑκεῖνα εἰς τὸ σαντιράϊζι, εἰς ταῖς δάμαις, εἰς τὸ ταβλί), dame, pièce (au jeu de dames, des échecs, au trictrac), f.; (von Früchten), πέτρα (τοῦ κεφασιοῦ κτλ.), noyau (des fruits), m.; (ein Gewicht), ἕνα βάρος ἀπὸ ἑκατὸν δύο φοῦντια (τὸ πέμπτον τοῦ κανταριοῦ), le cinquième du quintal; fam. einen Stein im Brete haben bey jemanden, ἔχω τὴν εὔνοιάν τινος, être en grand crédit auprès de q.

Steinadler, m., ὁ μεγάλος ἀετὸς, ossifrague, m.

Steinalt, adj. fam. πολλὰ γέρων, παλαιότατος, ὑπέργηρος, fort vieux, décrépit.

Steinamſel, f., εἶδος ἀπὸ κόσσυφον, (πουλλί), merle m. de roche.

Steinartig, adj. πετρωδὴς, pierreux.

Steinäſche, f., ſ. Buche.

Steinbeere, f., ſ. Heidelbeere.

Steinbeißer, m., (Fiſch), εἶδος γωβιοῦ, (ψάρι), cobite, m., (poisson).

Steinbeſchwerung, f., τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἄμμον εἰς τὴν φυσαχαν, incommodité f. de la pierre.

Steinbock, m., εἶδος ἐγγάϊου τράγου εἰς τὸ βουνὰ, bouquetin, m.; (in der Sternkunde), ὁ αἰγόκερως, (σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ συνάστριοις), (astron.) capricorne, m.

Steinbohrer, m., ἐρύλα διὰ πέτρωμα, aiguille, f.

Steinbrech, m., ἡ τρυπάπετρα, φυτὸν λιθοτριπτικὸν, saxifrage (plante), f.

Steinbrecher, m., ὁ λιθοτόμος, λιθοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐγγάζει πέτρας, carrier, m.

Steinbruch, m., τὸ λιθοτομεῖον, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν πέτρας, carrière, f.

Steinbuche, f., ſ. Hagebuche.

Steinbutte, -bütte, f., εἶδος γλώσσης, (ψάρι), turbot (poisson), m.

Steindruck, m., ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὸς τύπος, lithographie, f.

Steindrucker, m., λιθογράφος, lithographe, m.

Steindruckerey, f., ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὴ τέχνη, ἐργαστήριον λιθογραφικὸν, lithographie (l'art et le lieu), f.

Steineiche, f., ἡ δρῦς, ἡ βαλανιά, chêne m. vert.

Steineppich, m., εἶδος πετρωσι-

λίνου, (φυτόν), bison, m., (plante).

Steinern, adj. πέτρινος, πετρένιος, de pierre.

Steinflachs, m., ὁ ἀμίαντος, (πέτρα τις ὑφάνης), amiante, m.

Steinfrucht, f., s. Steinobst.

Steingalle, f., φούσκωμα εἰς τὴν ὀπισθεν κλίσιν τοῦ γόνατος ἐων ἀλόγων, molette (maladie des chevaux), f.

Steingrube, f., s. Steinbruch.

Steingut, n., ἄσπρα ἀγγεῖα πήλινα ὁποῦ ὁμοιάζουν κομμάτι μὲ τὸ ψαρφουρί (μισοφάρφουρον), gresserie, f., vaisseaux m. pl. de grès.

Steinhart, adj. σκληρὸς ὡσὰν πέτρα, dur comme une pierre.

Steinhauer, m., ὁ λιθοτόμος, ὅσοις κόπτει καὶ σχηματίζει τὰ μάρμαρα κτλ., tailleur m. de pierres.

Steinhaufen, m., σωρὸς ἀπὸ πέτρας, tas, amas m. de pierres.

Steinicht, adj. πετρώδης, πετρουειδής, pierreux, qui ressemble à une pierre.

Steinig, adj. πετρώδης, γεμάτος πέτρας, pierreux, plein de pierres.

Steinigen, v. a. πετροβολῶ, λιθοβολῶ, lapider.

Steinigung, f., τὸ πετροβόλημα, λιθοβόλημα, lapidation, f.

Steinkenner, m., ὁ λιθολάγος, ἐκεῖνος ὁποῦ γνωρίζει τοὺς λίθους, τὰς πέτρας, lithologue, m.

Steinkenntniß, -kunde, f., ἡ λιθολογία, γνῶσις τῶν λίθων, τῶν πετρῶν, lithologie, f.

Steinkitt, m., ἡ πετρόκολλα, λιθόκολλα, lithocolle, f.

Steinklee, m., τὸ μελίλωτον (φυτόν), mélilot, mirlirot (plante), m.

Steinklippe, f., σκόπελος, βράχος, écueil, m.

Steinkluft, f., σχισμάδα, χαραγματιὰ εἰς πέτραν, (τὸ χωνδάκι), lente, crevasse f. dans un rocher.

Steinkohle, f., τὸ κάρβουνον τῆς γῆς, πετροκάρβουνον, ὀρυκτὸν κάρβουνον, houille, f.; «kohlengräber, m, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐργάζει ἀπὸ τὴν γῆν τὰ ὀρυκτὰ κάρβουνα, houilleur, m.

Steinmarder, m., ὁ μοσχοπόντικος, τὸ κουνάβι, ἡ αἰζίδα, fouine, f.

Steinmeißel, m., τὸ γλυφεῖον, σμιλάριον διὰ πέτρας, repoussoir; ciseau m. plat.

Steinmetz, m., s. Steinhauer.

Steinobst, n., πωρικὰ μὲ πέτρας (οἷον· τὰ κεράσια, δαμάσκηνα, ροδάκινα κτλ.), fruits m. pl. à noyau.

Steinöhl, n., τὸ πετρέλαιον, πετρόλαδον, pétrole, m.

Steinpflaster, n., τόπος λιθόστρωτος, (τουρκ.) τὸ χαλντερίμι), pavé; carrelage, m.

Steinreich, adj. πλουσιώτατος, ὑπέρπλουτος, extrêmement riche.

Steinreich, n., οἱ λίθοι, αἱ πέτραι, règne m. minéral.

Steinsalz, n., πετρώδες ἅλας (ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς πετρα ὡσὰν πέτραις γῆν), sel m. gemme.

Steinschleifer, m., ἐκεῖνος γυαλίζει πολυτίμους λίθους, polisseur (de pierreries), m.

Steinschmerzen, f., ὁ πόνος τὴν πέτραν, ἀπὸ τὰ εἰς τὴν φούσκιαν, f. pl. de la pierre.

Steinschneider, m., λιθοτόμος, lapidaire, graveur m. pierre; ἐκεῖνος ὁποῦ καὶ σχηματίζει τοὺς μους λίθους, lapidaire, muntaire, m.; (beym Steine), ἐκεῖνος ὁποῦ ἐργάζει τὴν πέτραν ἀπὸ τὴ σκαν τοῦ ἀνθρώπου, opérateur, lithotomiste

Steinschnitt, m., τὸ λί της πέτρας ἀπὸ τὴ σκαν τοῦ ἀνθρώπου, taille, lithotomie, f.

Steinschreiber, m., ὁ λιθ φος, ἐκεῖνος ὁποῦ εἰς τὴν πέτραν ἐκεῖ πρέπει νὰ τυπωθῇ, lithe phe, m.

Steinschrift, f., (Inſchrift Steinen), ἡ ἐπιγραφὴ πέτρας, εἰς μνημεῖα, tion f. sur la pierre γράμματα ὁποῦ μένε ζονται εἰς αὐτὰς τὰς φές, lettres f. pl. on (dont on se sert pour inscriptions).

Steinschwalbe, f., (Vogel), ἴδος ὀνιοῦ, apode (oiseau)

Steinseyer, m., ἐκεῖνος

τρώνει τοὺς στρατιώτας, carroleur, m.

Steinstück, n., εἶδος (παλαιοῦ) κονιοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἔρχονται πέτρας, pierrier, m.

Steinwand, f., πέτρινος τοῖχος, muraille f. de pierre.

Steinweg, m., στράτα στρωμένη μὲ πέτρες, τὸ λιθόστρωτον, chemin m. pavé.

Steinwerf, m., ῥίψιμον πέτρας, jet ou coup m. de pierre; τόσον διάστημα, ὁπόσον ἠμπορεῖ τις νὰ ῥίψῃ πέτραν, portée f. d'un jet de pierre.

Steiß, m., ὁ κῶλος (ὁ πάτος), cu, derrière, m.

Steißbein, n., s. Weſſell.

Stelle, f., ὁ τόπος, place, f., endroit, m.; — τὸ ἐπάγγελμα, charge, f., emploi, m.; — in einem Buche, (einem ganzen Buche), βιβλίου, passage (un livre), m.; auf der —, sur le champ, aussitôt, tout de suite.

Stellen, v. n. βάνω, βάνω ὀρθιόν, mettre, placer, poser; ἱστάνω, βάνω εἰς τάξιν, ranger; dahin —, dahin gestellt ſeyn laſſen, ἀφίνω, δέν κάμνω κρίσιν, ne pas décider de qc.; einem nach dem Leben ſtellen, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωὴν τινός, attenter à la vie de q.; einem ein Bein —, ὑποσκελίζω τινὰ, βάνω πεδοκλίαν, donner le croc en jambe à q.; einen zufrieden —, εὐχαριστῶ τινα, κάμνω τινα εὐχαριστημένον, contenter, satisfaire q.; ſich —, στέκομαι, πέρνω τὸν τόπον μου, πηγαίνω (εἰς ἕναν τόπον διὰ νὰ σταθῇ ἐκεῖ), se mettre, se placer, se rendre (en quelque endroit); (vor Gericht), παρίσταμαι εἰς (τὸ κριτήριον), comparaître (en justice); (ſich — als ob . . .), ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πὼς —, faire mine, faire semblant, feindre de . . .; er ſtellt ſich krank, arm ꝛc., κατασκευάζει πὼς εἶναι ἄρρωστος, πτωχὸς κτλ., il feint d'être malade, pauvre etc.

Stellmacher, m., ὁ ἁμαξοποιός, charron, m.

Stellrad, n., Stellſcheibe, f., μικρὸς τροχὸς ἢ διακρίαρι μὲ τὸ ὁποῖον ταχύνουν καὶ τρογοποροῦν τὸ ὡρολόγιον, roue, rosette f. à régler la montre.

Stellung, f., ἡ στάσις, position; posture; attitude, f.; ἡ τάξις (τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν κάμπον), position, f., arrangement (des troupes dans la campagne).

Stellvertreter, m., ὁ τοποτηρητὴς, substitut, vicaire, suppléant, m.; ἐπιτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν εἰς τόπον τινὸς ἄλλου, représentant, m.

Stelze, f., τὸ ξυλοπόδιον, ἡ ξυλόπαδα (τὸ κλοιτζί), échasses, f.; auf Stelzen gehen, περιπατῶ μὲ τὸ ξυλοπόδαρα (ταιριάζει μὲ μακρὰ ξύλα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα στέκεται τις ὑψωμένος ἀπὸ τὴν γῆν), être monté sur des échasses.

Stelzen, v. n. περιπατῶ μὲ τὰ ξυλοπόδαρα (μὲ τὰ κλοιτζιά), marcher étant monté sur des échasses; περιπατῶ ὡσὰν καντζὸς, marcher comme un boiteux.

Stelzfuß, m., ξύλινον ποδάρι (ἐκείνου ὁποῦ ἔχασε τὸ ποδάρι του), jambe f. de bois.

Stemmen, v. a. ἀκουμβῶ, appuyer; s. Stämmen.

Stempel, m., s. Stämpel.

Steppe, f., ἡ ἐρημία, τόπος μεγάλος ἀγκρύγητος μὲ χόρτα καὶ δενδράκια (μάλιστα εἰς τὴν Σιβηρίαν), laude, f., step, m.

Steppen, v. a. κεντῶ, παραβάπτω, piquer, contrepointer.

Steppen, n., Steppſtich, f., κέντημα, piqûre, f., arrière-point, m.

Steppnadel, f., βελόνη διὰ τὸ κέντημα, aiguille f. à piquer.

Sterbebett, n., τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου, lit m. de mort.

Sterbefall, m., ὁ θάνατος, cas m. de mort.

Sterbehemd, n., τὸ ὑποκάμισον τοῦ ἀποθαμένου, τὸ νεκροσάβανον, chemise f. qu'on met à un mort.

Sterbelied, n., ᾆσμα ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, cantique m. funèbre.

Sterben, v. n. ἀποθνήσκω, (ἀποθνήνω), mourir.

Sterben, n., τὸ ἀποθνήσκειν,

ὁ θάνατος, mort, f.; ἐπιδημία, épidemie, f.

Sterblich, adj. θνητός, mortel.

Sterblichkeit, f., τὸ θνητόν, mortalité, f.

Sterbling, m., πρόβατον ψόφιον, brebis f. morte (d'une maladie); =lingswolle, f., μαλλὶ ἀπὸ ψόφια πρόβατα, moraine, f.

Stern, m., τὸ ἄστρον, ὁ ὀστήρ, étoile, f.; (im Auge), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, prunelle (de l'oeil), f.; fam. ein Stern auf dem Auge, ὁ καταβλάκτης, cataracte, f.; s. Staar.

Sternanis, m., τὸ μπαδιάμι, (φυτὸν τῆς Κίνας), anis m. de la Chine, badiane, f.

Sternbild, n., τὸ ἄστρον, ἡ συνάθροισις, constellation, f., astérisme, m.

Sternchen, n., μικρὸν ἄστρον, petite étoile, f.; — ὁ ἀστερίσκος (εἰς βιβλία), astérisque (dans un livre), m.

Sterndeuter, m., ὁ ἀστρολόγος, astrologue, m.

Sterndeutung, Sterndeuterey, f., ἡ ἀστρολογία, astrologie, f.

Sterndistel, f., τὸ εἰρύγγιον, (φυτὸν), chardon m. étoilé, chausse-trape (plante), f.

Sternhell, adj. ὅπου φαίνονται τὰ ἄστρα, clair, étoilé; es ist sternhell, εἶναι ἐξαστερία, le ciel est clair, est étoilé.

Sternhimmel, m., ὁ ἀστερωτὸς οὐρανός, firmament, ciel m. étoilé.

Sternkunde, f., ἡ ἀστρονομία, astronomie, f.

Sternkundige, f., ὁ ἀστρονόμος, astronome, m.

Sternpuge, Sternschnuppe, f., ἄστρον πετούμενον (μετέωρον τι πίμπον), étoile f. tombante.

Sternschanze, f., ὀχύρωμα (ἀπὸ χῶμα) εἰς σχῆμα ἄστρου ἐξαγώνου, étoile, f., fort m. à étoile.

Sternseher, m., s. Sternkundige.

Sternwarte, f., τὸ ἀστρονομεῖον, (τόπος διωρισμένος διὰ παρατήρησιν ἀστέρων), observatoire, m.

Sterz, m., ἡ (κοντὴ) οὐρὰ (εἰς μερικὰ ζῶα), queue (courte, de quelques animaux), f.; οὐρὰ τῶν πουλλιῶν, croupion (des oiseaux), m.

Stetig, s. Stätig.

Stets, adv. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀεί, toujours, continuellement.

Steuer, f., ὁ δασμός, τὸ δόσιμον, ὁ φόρος, (τουρκ. χαράτζι), taille, taxe, charge, contribution, f.; milde Steuer, ἡ ἐλεημοσύνη, aumône, f.

Steueranschlag, m., ὁ λογαριασμὸς τῶν δοσιμάτων, assiette f. de la taille.

Steuerbar, adj. ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ δοσίματα, taillable.

Steuerbord, n., τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ καραβιοῦ (κυτάζοντας ἀπὸ τὴν πρύμνην εἰς τὴν πλώρην), (mar.) stribord, m.

Steuerbuch, Steuerregister, n., κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἡ ποσότης τῶν δοσιμάτων τοῦ χωρίου, cadastre; livre m. tailles.

Steuercasse, f., κάσσα τῶν δοσιμάτων, caisse f. des tailles.

Steuercinnehmer, m., ὁ εἰσπράκτωρ τῶν δοσιμάτων, receveur m. des tailles.

Steuerfrey, adj. ἐλεύθερος δοσίματα, exempt de taille de tailles.

Steuerfreyheit, f., ἐλευθερία ἀπὸ δοσίματα, exemption f. de tailles.

Steuermann, m., ὁ κυβερνήτης τοῦ καραβιοῦ, ἡγεμονικός, pilote, m.

Steuern, v. a. (ein Schiff), κυβερνῶ, γυρίζω ἕνα καράβι, gouverner, conduire un vaisseau. v. n. πηγαίνω μὲ καράβι, κάμνω πανιά, voile, aller; fig. einer Sache —, ἐμποδίζω ἕνα πρᾶγμα, obvier à qc., prévenir qc. sich —, auf etwas, ὑποστηρίζομαι, θεμελιώνομαι εἰς, s'appuyer sur qc.

Steuern, v. a. et n. δίδω, πληρώνω (μάλιστα δοσίματα ἐλεημοσύνην), donner, payer (des tailles), contribuer.

Steuerruder, n., τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ, gouvernail, m.

Steuerschein, m., μαρτυρία πληρωμῆς τῶν δοσιμάτων, quittance f. de la taille; πόλιτζα διὰ ποσότητα γενομένην εἰς τὸν βασιλέα, ἡ ὁποία πληρώνεται ὅπου δοσίματα ὅπου ἐμβαίνουν, billet m. de banque (pour

sallièrement de celle de Saxe).

Stich, m., ἡ σουβλιά, σουγλιά, τσιτηματιά, piqûre, f.; (Stichwunde), πληγὴ ἀπὸ κέντημα, coup m. (de la pointe d'un couteau, d'une épée); (stechender Schmerz), πάλμός, σούγλισμα (εἰς τὴν πλευρὰν κτλ.), point, élancement, m.; (eines Insects &c.), δάγκασμα, τζίμπημα (κουνουπιοῦ, σφηκιοῦ κτλ.), piqûre (d'un insecte etc.); (in Stiche (im Nähen), ἡ κεντημοσιαῖς, βελονιαῖς (εἰς τὸ ῥάψιμον), les points m. pl. de l'aiguille (en cousant); (im Kartenspiele), οἱ ποῦντοι εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν), les points (au jeu de cartes); (Kupferstich, m.), ὁ τρόπος τῆς χαλκογραφίας, τύπος χαλκογραμμένης εἰκόνος, gravure, f.; (mit Worten), δάγκασμα μὲ λόγους, εἰρωνεία, περίπαιγμα, coup de bec, coup de langue, mot m. piquant; einen im Stiche lassen, ἀφίνω, παρατῶ τινα (εἰς κίνδυνον, εἰς χειρὸν ἀνάγκης), abandonner q., planter là q.; nicht Stich halten (von Soldaten), δὲν στέκομαι (εἰς τὴν μάχην), φεύγω, ne pas tenir ferme, lâcher pied; das hält nicht Stich), αὐτὸ εἶναι ἄβέβαιον, ἀμφίβολον, δὲν ἔχει τὸν τόπον του, cela n'est pas à l'épreuve, cela est bien incertain, cela n'est pas sûr.

Stichart, f., δίστομον τζεκοῦρι, bésaigüe, f.

Stichblatt, n., ἡ πλάκα εἰς τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ ὁποῦ σκεπάζει τὸ χέρι, garde f. d'épée; fig. — des Spottes, ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον περιπαίζουν, plastron m. des railleries.

Stichel, s. Grabstichel.

Sticheln, v. n. auf einen, περιπαίζω, δαγκάνω μὲ λόγια, εἰρωνεύω, περισπαίζω, donner des coups de bec ou de langue (à q.), brocarder, piquer des paroles, picoter (q.).

Stichelrede, Sticheley, f., ἡ εἰρωνεία, διαγκασικὸς ἢ περιπαικτικὸς λόγος, pîcoterie, pointillerie, f., brocard, m.

Stichelschimmel, m., καλλὸν τὸ μελαχρινὸν ἄλογον, cheval rubican, m.

Sticken, v. a. κεντῶ (μὲ μεταξί, χρυσάφι κτλ.), broder.

Sticker, m., Stickerin, f., ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ κεντᾷ (μὲ μεταξὶ κτλ.), ὁ κεντητής, ἡ κεντήτρια, brodeur, m., brodeuse, f.

Stickerey, f., τὸ κέντημα, broderie, f.

Stickfluß, m., ἡ ἀγχόνη (τὸ πνίξιμον ἀπὸ τὸ πολὺ ἁλίγμα εἰς τὸ στῆθος), (méd.) suffocation, f.

Stickhusten, m., πνιχτικὸς βῆχας, toux f. suffocante.

Stickrahmen, m., ὁ μάγγανος διὰ κέντημα, métier m. de brodeur.

Stickwerk, n., s. Stickerey.

Sticken, v. i. es sticht, κάμνει κοντούρι (χαμηλιάν), σηκώνεται ὁ κοντούρης, faire de la poussière; fig. sie sticken aus einander, διασκορπίζονται, φεύγουν ἔδῶ καὶ ἐκεῖ, ils se dispersent, se dissipent.

Stiefältern, =eltern, f., ὁ μητρυιὸς καὶ ἡ μητρυιά, le beau-père et la belle-mère.

Stiefbruder m., ὁ ἀδελφὸς ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μόνον, beau-frère, demi-frère, m.

Stiefel, m., τὸ ὑπόδημα, botte, f.; — einer Pumpe, κύλινδρος τῆς ἀντλίας, corps de pompe, barillot, m.

Stiefelholz, n., ξύλινον πατάρι, καλοῦνι διὰ ὑποδήματα, embauchoir, m.

Stiefelkappe, Stiefelstulpe, f., τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων ὁποῦ σκεπάζει τὰ γόνατα, genouillère, f.

Stiefelknecht, m., τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ (φοβύκικα) ὑποδήματα, tire-botte, m.

Stiefelmacher, m., ὑποδηματᾶς, bottier, m.

Stiefelmanschette, f., ἀκρωτηρίδιον (ἀπὸ πανὶ) διὰ ὑποδήματα, canon m. de linge.

Stiefeln, sich, v. r. βάνω (τὰ) ὑποδήματά (μου), se botter.

Stiefelschaft, m., τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ σκεπάζει τὴν κνήμην, tige f. de botte.

Stiefelstulpe, f., s. Stiefelkappe.

Stiefelwichse, *f.*, κήρωμα διὰ τὰ ὑποδήματα, cirage *m.* des bottes.

Stiefgeschwister, *f. pl.*, ἀδελφια (ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ) ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα, frères et sœurs *m.* et *f. pl.* de différents lits.

Stiefkind, *n.*, ὁ πρόγονος ἢ ἡ προγόνη, enfant *m.* d'un autre lit.

Stiefmutter, *f.*, ἡ μητρυιά, belle-mère; marâtre, *f.*

Stiefmütterchen, *n.*, (Blume), ἄνθος τι (εἶδος ἴου), pensée (fleur), *f.*

Stiefschwester, *f.*, ἀδελφὴ ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἀπὸ ἄλλην μητέρα, belle-sœur, demi-sœur, *f.*

Stiefsohn, *m.*, ὁ πρόγονος, beau-fils, *m.*

Stieftochter, *f.*, ἡ προγόνη, belle-fille, *f.*

Stiefvater, *m.*, ὁ μητρυιός, beau-père, *m.*

Stiege, *f.*, (Treppe), ἡ σκάλα, ὁ κλίμαξ, escalier, *m.*; (eine Anzahl von zwanzig), μία εἰκοσαριά, (λέγεται μάλιστα διὰ πετζιά), vingtaine (de peaux), *f.*

Stieglitz, *m.*, ὁ σταραγαλιανδρος, ἡ καρδερίνα, (πουλλί), chardonneret, *m.*

Stiel, *m.*, (von Werkzeugen), τὸ μανίκι, manche, *m.*; (an Pflanzen), τὸ καλάμι, κατζάνι, ἡ αὐρά, tige, queue, *f.*; (bot.) pédicule, *m.*

Stier, *adj.* s. Sturr.

Stier, *m.*, ὁ ταῦρος (τὸ ζῶον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ ἡ συνάστρισις), taureau (animal, signe du zodiaque et constellation), *m.*

Stieren, *v. n.* die Kuh stiert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον, la vache est en chaleur; *v. n.* der Bulle stiert die Kuh, ὁ ταῦρος σμίγεται μὲ τὴν ἀγελάδαν, le taureau saillit la vache.

Stiergefecht, *n.*, ἡ ταυρομαχία, μάχη μὲ ἄγριους ταύρους, combat *m.* de taureaux.

Stift, *m.*, τὸ (μικρὸν καρφὶ χωρὶς κομβί), ferret, *m.*, goupille, pointe, *f.*; — τὸ μολυβοκόνδυλον, γραφεῖον, crayon, *m.*

Stift, *n.*, ἡ κτίσις, θεμελίωσις (οἱον· ἐλεημοσύνης διὰ πτωχοὺς κτλ.), fondation, *f.*; (Kloster), τὸ μοναστῆρι, couvent, monastère, *m.*; (Bisthum), ἐπαρχία ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή, évêché, *m.*; τάγμα καὶ συνέλευσις τῶν κανονικῶν, chapitre, *m.*

Stiften, *v. a.* κτίζω, θεμελιώνω (οἱον· σχολεῖον, νοσοδοχεῖον, μοναστῆρι κτλ.), fonder, établir, instituer; (anstiften), προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι, produire, causer, exciter.

Stifter, *m.*, ὁ κτίστης, θεμελιωτής, fondateur, instituteur, *m.*; s. Stiften.

Stiftisch, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς μοναστῆρι ἢ εἰς ἐπισκοπήν, capitulaire.

Stiftsfrau, *f.*, -fräulein, *n.*, μία κανονικὴ, ὁποῦ ἔχει κανονικὸν εἰς ἕνα μοναστῆρι

χος, ὑποφέρω μὲ ἡσυχίαν, demeurer tranquille, souffrir, supporter tranquillement.

Still schweigen, *v. n.* σιωπῶ, se taire.

Stillschweigen, *n.*, ἡ σιωπὴ, silence, *m.*

Stillschweigend, *adj.* σιωπηλός, tacite, *adv.* σιωπηλὰ, σιγὰ, μὲ σιωπὴν, tacitement.

Stillstand, *m.*, ἡ στάσις, τὸ σταμάτημα, διακοπὴ, halte, cessation, discontinuation, intermission, suspension, *f.*

Still stehen, *v. n.* στέκομαι, δὲν πηγαίνω, διακόπτω τὸν δρόμον μου, s'arrêter, faire halte.

Stillung, *f.*, τὸ ἡσύχασμα, action *f.* de calmer, d'apaiser etc.; des Durstes, des Blutes, τὸ ἀβρόμον τῆς διψας, τὸ σταμάτημα τοῦ αἵματος, étanchement *m.* de la soif, du sang.

Stimme, *f.*, ἡ φωνὴ, voix; (Mus.) μέρος ὅπου ἔχει τις νὰ ψάλῃ (ἢ νὰ τραγουδήσῃ), (mus.) partie (à chanter), *f.*; (Wahlstimme etc.) ἡ ψῆφος, voix, *f.* suffrage, *m.*

Stimmen, *v. a.* (ein Instrument), τεριάζω (ἕνα μουσικὸν ὄργανον), accorder, mettre d'accord (un instrument); *fig.* einen —, δίδω κουμπὴν εἰδήσεων εἰς τινα, τί ἔχει νὰ κάμῃ ἢ νὰ εἰπῇ, disposer q., prévenir q.; *v. n.* (übereinstimmen), συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, être d'accord, s'accorder;

Stimmen Stinkkäfer Stochern 707

(seine Stimme geben), ψηφίζω, δίδω τὸν ψῆφόν μου, donner sa voix, opiner, voter.

Stimmer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τεριάζει ἕνα μουσικὸν ὄργανον, celui qui accorde les instruments; (Stimmhammer), s. Stimmhammer.

Stimmfähig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ δίδῃ τὴν ψῆφον του, qui peut voter.

Stimmgabel, *f.*, πηρούνι (τζελικένιον) γονικὸν διὰ τεριασμὸν τῶν μουσικῶν ὀργάνων, fourchette *f.* tonique.

Stimmhammer, *m.*, τὸ κλειδὶ μὲ τὸ ὁποῖον τεριάζουν τὰ κλαβία, accordoir, *m.*

Stimmrecht, *n.*, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δίδῃ τὴν ψῆφον του, droit *m.* de voter.

Stimmung, *f.*, (eines Instruments), ὁ τεριασμὸς (ὀργάνου μουσικοῦ), action *f.* d'accorder (an instrument); (des Geistes), ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τοῦ πνεύματος, (τουρκ. τὸ κέφι), assiette, disposition (de l'esprit), *f.*, humeur.

Stinkbaum, *m.*, (Sévdpov τι ὁποῦ βρωμᾷ), anagiris, bois *m.* puant.

Stinken, *v. n.* βρωμῶ, puer, sentir mauvais.

Stinkig, Stinkend, *adj.* βρωμερὸς, δυωδης, puant, infect.

Stinkkäfer, *m.*, ὁ κοπροκάνθαρος, (κάνθαρος ὁποῦ εἰσχίεται εἰς τὴν κοπράν), bupreste, *f.*

Stinkratz, *m.*, *f.* Iltis.

Stint, *m.*, ψάρι τι μικρὸν θαλάσσιον, éperlan, chabot, *m.*

Stipendiat, *m.*, ὁ τρόφιμος, (μαθητὴς μάλιστα εἰς ἀκαδημίαν ὁποῦ λαμβάνει χάρισμα ἀσπρῶν διὰ τὴν ἀκολουθησίν του), boursier, *m.*

Stipendium, *n.*, ἄσπρα, ζωὴ ὁποῦ δίδεται μάλιστα εἰς ἕναν μαθητὴν εἰς τὴν ἀκαδημίαν, bourse, *f.*

Stirn, *f.*, τὸ μέτωπον, front, *m.*

Stirnband, *n.*, -binde, *f.*, δίσιμον τοῦ μετώπου, frontal; fronteau, *m.*; bandelette, *m.*; königliche -binde, *f.*, διάδημα, diadème, *m.*

Stirnbein, *n.*, τὸ κόκκαλον τοῦ μετώπου, os coronal, os *m.* frontal.

Stirnblatt, *n.*, τὸ προμετώπιον τοῦ ἀλόγου, front; frontail (des chevaux), *m.*

Stirnhaar, *n.*, τὰ μαλλιὰ ἐπάνω τοῦ μετώπου, τὸ τζουλοῦφι, cheveux *m. pl.* du front, toupet, *m.*

Stirnriemen, *m.*, προμετώπιον τῶν ἀλόγων, frontal, frontail (des chevaux), *m.*

Stöbern, *f.* Stäuben.

Stöbern, *v. i.* in Stöbern, χιονίζει καὶ ψυχαλίζει, χιονίζει πολλὰ καὶ ψιλὰ, il fait de la neige et de la pluie menue, *v. a. f.* Aufstöbern.

Stochern, *v. n.* πικπίζω, (an

στρίφω τὰ δόντια), curer (les dents).

Stock, m., ἡ ῥάβδος, βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι, bâton, m., canne, f.; — eines Baumes, κορμὸς δένδρου, κούτσουρον, tronc, chicot, m. souche, f.; (Blumenstock), φυτὸν μὲ λουλούδια (οἷον· τριανταφυλλιὰ, καρυοφυλλιὰ κτλ.), pied m. (de fleur p. e. un rosier etc.); (Stockwerk), τὸ πάτωμα, étage, m.; (Bienenstock), σίμβλος, κρουνὸς μελισσῶν, ruche, f.; (im Gefängnisse), κούτζουρον εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν φυλακωμένων, fers, ceps, m. pl.

Stöckchen, n., (dim.) μικρὴ ῥάβδος, ξυλαράκι, petit bâton, m.

Stockband, n., ἡ κορδέλλα εἰς τὸ δεκανίκι, ruban m. de canne.

Stockblind, adj. ὅλο-τυφλός, aveugle tout à fait.

Stockdumm, adj. πολλὰ ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης), extrêmement stupide.

Stockdunkel, s. Stockfinster.

Stocken, v. a (Wohnen ꝛc.) στηλιώνω, ὑποστηρίζω (τὰ φασούλια κτλ.) με ξυλαράκια, ramer (des pois, des fèves etc.); (Tuch), τυλίγω (ὑφάσμα), rouler, bâtonner (les draps); v. n. (nicht gehen), στέκομαι, ἐμποδίζομαι εἰς τὸν δρόμον, δὲν πηγαίνω, σταματῶ, δὲν προχωρῶ, s'arrêter, ne pas se mouvoir, ne pas couler, ne pas circuler, languir; (im Reden), κόπτομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, συγχίζομαι, hésiter, demeurer court.

Stöcken, v. a. (Blumen), ὑποστηρίζω (λουλούδια) μὲ ξυλαράκια, ramer (des fleurs); einen stöcken und pfröcken (oder blöcken), φυλακώνω τινὰ (καὶ σιδηροδέσμω), emprisonner q. (et le mettre aux fers).

Stockfeder, — spule, f., ἄκρα τοῦ πτεροῦ, bout m. d'aile.

Stockfiedel, -geige, f., μικρὸν βιολὶ (τῶν χορευδασκάλων), poche, f.

Stockfinster, adj. ὅλο σκοτεινός, tout noir, tout obscur.

Stockfisch, m., τὸ ὀνάφαρον, γαδαρόψαρον, stokliche, m., merluche, f.; (metaph.) ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης), sot, m., bête, f.

Stockfleck, m., λέρα ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (ὡς εἰς τὸ χαρτὶ, εἰς τὸ πανὶ κτλ.), tache f. d'humidité.

Stockfleckig, adj. λερωμένος, χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα, qui a des taches d'humidité.

Stockfremd, adj. fam. ὅλο-ἀγνωστος, ὅλο-ἀγνώριστος, tout étranger.

Stockhaus, n., φυλακὴ διὰ κακοποιούς, geole, f.

Stockig, adj. χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (οἷον· κρασὶ, παπλ κτλ.), gâté par l'humidité; (von Früchten), ὁποῦ ἐπανίασε, ξεξύλιασε (ὡς τὰ ῥοπάνια κτλ.), tonneux (des fruits).

Stöckisch, adj. πεισματώδης, ὁποῦ δὲν ὁμιλεῖ διὰ πεῖσμα, obstiné, opiniâtre, entêté, chigné.

Stockknopf, m., τὸ κομβίον τῆ τὸ δεκανίκι, pomme f. de canne.

Stockmeister, m., ὁ φυλακάρας, geolier, concierge, m.

Stocknarr, m., σωσὶς τρελλοῦ m. fieffé.

Stockprügel, m. pl. Stockschling, m., f. Stockschläge.

Stockschlag, m., μία ξυλιὰ ἕνα κτύπημα μὲ ξύλον, coup m. de bâton; -schläge, f. -hiebe, des coups de bâton; du wirst -schläge bekommen διὰ φάγης ξύλον, tu auras des coups, tu seras rossé.

Stockschnupfen, m., ἡ συρίγχη, τὸ συνάγγελμὲ πολὺ πόνο, enchifrenement, m.

Stockstill, adj. ὅλο-σιωπηλὸς ὅλο-ἥσυχος, fort tranquille, muet.

Stocktaub, adj. ὅλο κουφὸς tout à fait sourd.

Stockung, f., τὸ σταμάτημα (οἷον· τοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας), stagnation (du sang, des humeurs), (μεταφ.) ἐμπόδιον εἰς τὰς ὑποθέσεις, μάλιστα εἰς τὴν πραγματείαν, cessation, interruption, f.

Stockwerk, n., τὸ πάτωμα, étage, m.

Stockzahn, m., die Stockzähne, (pl.) οἱ μυλόδοντες, τὰ μυλόδοντια, ὀπισθινὰ δόντια, dents f. pl. machelières, dents molaires.

Stoff, m., (ein Zeug), ἡ στόφα, étoffe, f.; fig. (zum Reden, Schreiben ꝛc.), ὕλη, ὑπόθεσις (διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ τις ἢ γράφει), matière, f., sujet, m.; (Grundstoff), τὸ στοιχεῖον, élément, m.

Stoffen, adj. ἀπὸ στόφαν, d'étoffe.

Stöhnen, v. n. ἀναστενάζω βαρέως, gémir.

Stöhnen, n., βαρὺς ἀναστεναγμὸς, gémissement, m.

Stolle, f., εἶδος πήτας (μὲ σταφίδες), ἀμύγδαλα κτλ.) εἰς σχῆμα ὠοειδὲς, gâteau m. en forme de coin.

Stollen, m., (der Bettstollen), πόδι τοῦ κρεββατιοῦ (τὰ τέσσαρα πόδια ὁποῦ βαστοῦν τὰ κρεββάτι), pied m. de lit; (im Bergbaue), δρόμος εἰς μεταλλεῖα (λαγούμια) ὁποῦ πηγαίνει ὁριζοντίως, galerie f. (dans les mines).

Stolpern, v. n. σκοντεύω, broncher, trébucher, chopper.

Stolz, adj. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ἀλαζών, fier, hautain, orgueilleux; (prächtig), μεγαλοπρεπὴς, λαμπρὸς, superbe, magnifique.

Stolz, m., ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ἀλαζονεία, fierté, f.; orgueil, m.

Stolzieren, v. n. fam. ἐπάρω φανεύομαι, plaffer; δείχνομαι μὲ μεγαλοπρέπειαν, μὲ λαμπρότητα, se panader, faire parade.

Stopfen, v. a. πράζω (φράττω), στουμπώνω, boucher; γεμίζω (ἀπὸ πτερὰ, ἀπὸ μαλλὶ κτλ.), remplir (de plumes, de laine etc.); eine Pfeife —, γεμίζω ἕνα τζιμπούκι, remplir une pipe; Gänse —, πρόνω, (πάζω) χῆνας, appâter des oies; Strümpfe ꝛc. —, μπαλώνω τζουράπια κτλ., ravauder, raccommoder des bas; (verstopfen, den Leib), στύφω, εἶναι στυπτικὸν, resserrer le ventre.

Stopfer, m., τὸ στούμπωμα, tampon, m.

Stopfhaar, n., μαλλὶ, τρίχες (μὲ τὰς ὁποίας γεμίζουν μαξιλλάρια κτλ.), bourre, f.

Stopflappen, m., καλόπανον, braie, f.

Stopfnadel, f., βελόνη διὰ μπάλωμα (μάλιστα διὰ τζουράπια), aiguille f. à ravauder.

Stopfwachs, n., κηρὶ διὰ ἐμβολίασμα, (Gard.) propolis, f.

Stoppel, f., ἡ ἀνασπίνη, τὰ καλόμια τῶν αἰώνων σπαρμένων, ὁποῦ ἀπομένουν εἰς τὴν γῆν, τὰ ὄχυρα, chaume, m., éteule, f.

Stoppelgans, f., χῆνα εἰς τὸν Αὔγουστον μῆνα, oie f. d'Août.

Stoppeln, v. n. σταχολογῶ, ἀστάχολογῶ, chanmer; glaner; (von Schriften), συλλέγω, μαζώνω ἀπὸ διάφορα συγγράμματα, compiler.

Stoppine, f., (in der Artillerie), φυτίλι σμιγμένον μὲ μπαρούτι, (artill.) étoupille, f.

Stöpsel, m., τὸ στούμπωμα (διὰ φιάλαις), bouchon, tampon, m.

Stör, m., ἡ μουγαῦνα, (μεγάλον ψαριοῦ παταμίσιον), ἡ κέτζυγα, esturgeon (poisson).

Storax, m., τὸ στυράκι, στυρὶ, (ῥητζίνη εὐώδης), storax, styrax, m.

Storch, m., ὁ πελαργὸς, (κοινῶς· λέλεκας, τὸ λελέκι), cicogne, f.

Storchschnabel, m., ἡ μύτη τοῦ πελαργοῦ (λέλεκα), bec m. de cicogne; (zum Zeichnen), ὁ παντογράφος, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀντιγράφουν εἰκόνες, pantographe, singe (instrument), m.; πελαργώνιον (φυτὸν), bec-de-grue (plante), m., (Kraut), f. Κraut.

Stören, v. a. ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, συγχίζω, troubler, empêcher, déranger, v. n. κνακατεύω (γυρεύωντας τι), fouiller, fureter.

Störenfried, m., s. Friedensstörer.

Störer, m., ὁ ἐνοχλητὴς, συγχιστὴς, perturbateur, m.

Störrig, adj. πεισματικὸς, ἐχυρογνώμων, ἰσχυρόγνωμος, τέτα, revêche, rétif, opiniâtre.

Störrigkeit, f., τὸ πείσμα, ἡ ἰσχυρογνωμία, opiniâtreté, f.

Störrogen, *m.*, τὸ χαβιάρι (ἀπὸ τὴν μουρούναν), caviar (oeufs *m. pl.* d'esturgeon), *m.*

Stoß, *m.*, τὸ σπραξιμον, κτύπημα, coup, choc, *m.*; percussion, secousse; (von einem Wagen), πήδημα ἀμαξίου ὅταν σκοντάφτει, cahot (d'une voiture); (im Fechten), κτύπημα μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ, botte, estocade, *f.*; (μεταφ.) ἡ ζημία, βλάβη, *fig.* choc, échec, *m.*, perte, *f.*; (Haufen Holz ꝛc.), ἕνας σωρὸς, ξύλα κτλ.), tas, amas (de bois etc.); (von einem Kalbe ꝛc., *f.* Kälberſtoß ꝛc.).

Stoßbegen, *m.*, σπαθὶ λεπτὸν μυτερὸν, estoc, *m.*

Stößel, *m.*, γδοχέρι, ξυδοκόπανον, pilon, *m.*

Stoßen, *v. a.* σπρώχνω, ἀμπώχνω, ἀ'φῶ, κτυπῶ, pousser, heurter, choquer, frapper; mit Hörnern —, κτυπῶ μὲ τὰ κέρατα, frapper des cornes; (zerſtoßen), στουμπίζω, συντρίβω, piler, broyer, égruger; (hineinſtoßen), ἐμπήγω, enfoncer; (vertreiben, verjagen), ἀποδιώχνω, διώχνω, chasser; einen aus einer Geſellſchaft —, διώχνω, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν, chasser, exclure q. d'une société; einen vom Throne —, ξεθρονιζω, διώχνω ἀπὸ τὸν θρόνον, détrôner; *v. n.* auf etwas —, (von Raubvögeln), ῥίπτομαι, ῥίχνομαι ἐπάνω εἰς τι (ὡς τὰ ἀρπακτικὰ πουλλιὰ), fondre, se jeter sur q.; auf einen —, ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ τινά, rencontrer (q par hasard); (vom Wagen ꝛc.), der Wagen ſtößt, τὸ ἁμάξι κτυπᾷ, καράζει, cahoter, faire des cahots; in die Trompete, ins Horn ſtoßen, λαλῶ στὴν σάλπιγγα (τρομπέταν), τὸ κέρατον, sonner de la trompette, du cor; ans Land, ans Ufer —, φθάνω εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὸ περιγιάλι, ἀράω, aborder, arriver, prendre terre; an etwas —, κτυπιοῦμαι εἰς τι (οἷον· εἰς μίαν πέτραν), heurter contre qc.; (angränzen), συνορεύω, être contigu, être joignant; zur Armee —, πηγαίνω, προφθάνω εἰς τὸ στρατεύμα, ἐνώνομαι μὲ τὸ στράτευμα, joindre l'armée; (vom Lande, vom Ufer), μισεύω (μὲ τὸ καράβι), κάμνω πανιά, quitter le rivage, mettre en mer; einen über den Haufen —, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς, renverser q.; von ſich —, ἀποῤῥίπτω, ἀποδιώχνω, chasser, rejeter; eine Frau von ſich —, *ſ.* Verſtoßen; einen vor den Kopf —, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ, χάνω τὴν εὐνοιάν του, offenser, désobliger q.; ſich —, κτυποῦμαι, κτυπειοῦμαι (οἷον· εἰς τὸν τοῖχον κτλ.), se heurter, se blesser, donner contre q. (de la tête etc.) *fig.* (ſich etwas —, (μεταφ.) ἀποδαλίζομαι, être scandalisé de qc., se choquer de qc.; es ſtößt ſich nur an . . ., τὸ μίνον ἐμπόδιον εἶναι ἀκόμη . . . ne tient qu'à . . .; ſich (mit den Köpfen), κτυπιοῦμαι (ὡς τὰ κριάρια) se quereller, doguer.

Stößer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ στουμπίζει (τὰ λατζιὰ τῶν ἀποθηκάρηδων), piloteur, *m.*; (Stoßvogel), ὄρνεον πουλλὶ (μάλιστα τὸ ῥάκι), oiseau *m.* de proie (surtout le faucon).

Stoßgebet, *n.*, σύντομος προσευχὴ, oraison *f.* jaculatoire.

Stößig, *adj.* ὁποῦ κτυπᾷ τὰ κέρατα, qui frappe des cornes.

Stoßnaht, *f.*, ῥαφὴ ζιγκζὰκ, rentraiture, *f.*

Stoßvogel, *m.*, ὄρνεον πουλλὶ (μάλιστα τὸ ῥάκι), oiseau *m.* de proie.

Stottrer, *m.*, ἕνας ψελλὸς τρανλὸς, bredouilleur, gue, *m.*

Stottern, *v. n.* ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδίζω, bégayer, bredouiller, balbutier.

Stottern, *n.*, τὸ ψελλίσμα, τραυλισμα, τζεύδισμα, gaiement, bredouillement.

Stracks, *adv.* εὐθύς, d'abord, de ce pas.

Strafbar, *adj.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, ἐνοχος, punissable, punissable.

Strafe, *f.*, ἡ παιδεία, τιμωρία, peine, punition, *f.* châtiment, *m.*; (Geldſtrafe), χρηματικὴ τιμωρία, (τουρκ. νιζερεμές), amende, *f.*

Strafen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ, punir; châtier; Lügen —, ἀποδείχνω τινα ὅτι εἶπε ψεῦμα, démentir q., donner un démenti à q.

Straff, *adj.* τεντωμένος (οἷον· ἕνα σχοινί), roide, fort tendu.

Strafbällig, *adj.* ὑποκείμενος εἰς παιδείαν, εἰς τιμωρίαν, punissable, coupable.

Strafgeld, *n.*, χρήματα, (ἄσπρα) ὁποῦ πληρώνει τις διὰ παιδείαν (τουρκ. νιζερεμές), amende, *f.*

Strafgerechtigkeit, *f.*, ἡ τιμωρητικὴ δικαιοσύνη, justice *f.* vengeresse ou vindicative.

Strafgericht, *n.*, παιδεία, τιμωρία ἐκ τοῦ θεοῦ, punition, *f.* (jugement *m.* de Dieu).

Strafflich, Strafwürdig, *adj.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, punissable, coupable.

Strafpredigt, *f.*, διδαχὴ ἐλεγκτικὴ, ἐλεγκτικὸς λόγος, prêche *m.* contre le vice; reprimande, *f.*

Strafruthe, *f.*, (*fig.*) θεία τιμωρία, *fig.* fleau, *m.*

Strafwürdig, *adj.* ſ. Strafbar.

Strahl, *m.*, ἡ ἀκτίνα, rayon, *m.*; (am Pferdefuße), ἡ βέργα εἰς τὴν μέσην τοῦ ὀνυχιοῦ τοῦ ἀλόγου, fourchette, *f.*

Strahlen, *v. n.* ακτινοβολῶ, rayonner, darder des rayons.

Strahlenberechnung, *f.*, ἡ διάκλασις τῶν ἀκτίνων, réfraction, *f.*

Strahlenkranz, *m.*, »krone, *f.*, ἡλιακὸς στέφανος (τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων), auréole, *f.*, nimbe, *m.*

Strahlig, *adj.* ἀκτινοειδὴς, radié; βεργωτὸς, strié.

Strähn, *m.*, Strähne, *f.*, μεγάλον δεμάτι ἀπὸ νῆμα (ὁποῦ περιέχει σαράντα μικρότερα δεμάτια τῶν ὁποίων καθένα ἔχει ἀπὸ μίαν κλωσιὰν ἀπὸ πενῆντα πήχαις), écheveau, *m.*

Stramm, *ſ.* Straff.

Strampeln, *v. n. fam.* κτυπῶ μὲ τὰ ποδάρια (ὡς τὰ μικρὰ παιδία), gambiller, pédaler (comme les enfans).

Strand, *m.*, τὸ περιγιάλι, rivage, *m.* rive, côte, *f.*

Stranden, *v. n.* ῥίπτομαι εἰς τὸ περιγιάλι, καταδάδομαι εἰς τὸν ἄμμον, (λέγεται διὰ καράβια), échouer.

Strandgut, *n.*, »güter, *pl.* πράγματα ῥιμμένα εἰς τὸ περιγιάλι ἀπὸ τὰ κύματα, les varechs, *m. pl.*, les épaves, *f. pl.*

Strandrecht, *n.*, Strandgerechtigkeit, *f.*, τὸ πρωτόμιον νὰ πέρνουν οἱ παραθαλάσσιοι τὰ πράγματα ἐκεῖνοι τῶν καραβιῶν ὁποῦ ἐναυάγησαν εἰς τὸ περιγιάλι, droit *m.* de rivage.

Strandreiter, *m.*, ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ φυλέγει τὸ περιγιάλι (νὰ μὴ ῥιμβάσουν ἐμποδισμένα πράγματα), archer *m.* des côtes, *m.*

Strandwache, *f.*, οἱ φύλακες εἰς τὰ παραθαλάσσια, garde-côte, *f.*

Strang, *m.*, τὸ σχοινὶ, corde; lnart, *f.*; σχοινὶ διὰ ἁρμάγμα, trait, *m.*; mit dem Strange hinrichten, χρεμῶ, χρεμάζω (ἕναν κατάδικον), pendre (un criminel).

Strangulíren, *v. a. ſ.* Erdroſſeln.

Strapaze, *f.*, *fam.* πολὺς κόπος, fatigue, peine, *f.*

Strapaziren, *v. a.* κοπιάζω, κουράζω πολὺ, fatiguer, harasser.

Straße, *f.*, ἡ πλατεῖα, (τουρκ. τὸ σοκάκι), rue, *f.*; ὁ δρόμος, chemin, grand chemin, *m.*, route, *f.*; (Meerenge), ἕνα στενὸν θαλάσσης, détroit, *m.*

Straßenaufſeher, »bereiter, *m.*, ὁ ἐπὶ τῶν δρόμων, πρωτοστάτωρ, voyer, *m.*

Straßenraub, *m.*, »räuberey, *f.*, ἡ ληστεία, κλεψιὰ γενομένη εἰς τὴν στράταν, brigandage, *m.*

Straßenräuber, *m.*, ὁ ληστὴς, κλέπτης (εἰς τὴν στράταν), voleur *m.* de grand chemin, brigand, *m.*

Strauch, *f.*, (bey den Kaufleuten), καθημερινὸν ζητούμενον (τῶν πραγματευτῶν), brouillon (des marchands), *m.*

Sträuben, *v. n.* (die Haare, die Federn), σηκώνω τὰς τρί-

χας, τὰ πτερά (ὡς μερικὰ ζῶα καὶ τὰ πουλλιά), dresser, hérisser; sich —, ἀνατριχιάζομαι (ὡς τὰ μαλλιὰ εἰς τὸν φόβον), se dresser, se hérisser; (sich widersetzen), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι, s'opposer.

Strubig, adj. ἀνατριχιασμένος, συγχισμένος, ἀνακατωμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), hérissé; mal peigné.

Strauch, m., τὸ δενδράκι, δενδρουλάκι, arbuste, arbrisseau, m.

Strauchdieb, m., κλέπτης εἰς τὰ δάση, chenapan, coupe-jarret, m.

Straucheln, v. n. σκοντάφω, trébucher, broncher; fig. ἁμαρτάνω (ἁμαρτάνω), κάμνω σφάλμα, fig. broncher, faillir, manquer.

Strauß, m., (pl. die Sträuße, Sträußer), ἕνα δεμάτι λουλούδια, bouquet (de fleurs), m.; (für Kampf), μικρὴ μάχη (ὅπου γίνεται κατὰ τύχην), rencontre, f., combat, m.

Strauß, m., (Vogel pl. die Strauße), ὁ στρουθοκάμηλος, (τὸ καμηλοπούλι), autruche, f.

Strebe, f., τὸ στήριγμα, ἀκουμβιστῆρι (διὰ τοῖχον νὰ μὴ πέσῃ), étrésillon, m.

Strebeband, n., δεσμὸς (σιδηρένιος κτλ.), ὅπου κρατεῖ δύο γρεντιὰς σταυρωτὰ βαλμένας, νὰ μὴ σταβωδοῦν, contre-fiche, f.

Streben, v. a. πασχίζω, προσπαθῶ, tâcher, s'efforcer; nach etwas —, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, γυρεύω, ζητῶ, tendre, aspirer à qc.

Streben, n., ἡ πάσχισις, προσπάθησις, effort, m.; ἐπιβύσπη, κλίσις, tendance, f.

Strebepfeiler, m., στύλος ὁποῦ ἀκουμβᾷ ἕναν τοῖχον (νὰ μὴ στραβωθῇ ἢ νὰ μὴ πέσῃ), pilier boutant, contre-boutant, m.

Strecke, f., ἕνα διάστημα, espace, étendue, traite, f.

Strecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, alonger, étirer; das Gewehr —, βάνω κάτω τὰ ὅπλα (τὰ ἅρματα) ὡς σημεῖον παραδόσεως εἰς τὸν νικητήν, mettre bas les armes; fig. ἁμαρτάνω (ἁμαρτάνω), κάμνω σφάλμα, fig. broncher, faillir, manquer.

Strauß, m., (pl. die Sträuße, Sträußer), ἕνα δεμάτι λουλούδια, bouquet (de fleurs), m.; (für Kampf), μικρὴ μάχη (ὅπου γίνεται κατὰ τύχην), rencontre, f., combat, m.

Strauß, m., (Vogel pl. die Strauße), ὁ στρουθοκάμηλος, (τὸ καμηλοπούλι), autruche, f.

Strebe, f., τὸ στήριγμα, ἀκουμβιστῆρι (διὰ τοῖχον νὰ μὴ πέσῃ), étrésillon, m.

Strebeband, n., δεσμὸς (σιδηρένιος κτλ.), ὅπου κρατεῖ δύο γρεντιὰς σταυρωτὰ βαλμένας, νὰ μὴ σταβωδοῦν, contre-fiche, f.

Streben, v. a. πασχίζω, προσπαθῶ, tâcher, s'efforcer; nach etwas —, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, γυρεύω, ζητῶ, tendre, aspirer à qc.

Streben, n., ἡ πάσχισις, προσπάθησις, effort, m.; ἐπιβύσπη, κλίσις, tendance, f.

Strebepfeiler, m., στύλος ὁποῦ ἀκουμβᾷ ἕναν τοῖχον (νὰ μὴ στραβωθῇ ἢ νὰ μὴ πέσῃ), pilier boutant, contre-boutant, m.

Strecke, f., ἕνα διάστημα, espace, étendue, traite, f.

Strecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, alonger, étirer; das Gewehr —, βάνω κάτω τὰ ὅπλα (τὰ ἅρματα) ὡς σημεῖον παραδόσεως εἰς τὸν νικητήν, mettre bas les armes; fig. alle seine Kräfte daran —, βάνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, κάμνω κάθε τρόπον (διὰ νὰ ἐκτελέσω τι), employer toutes ses forces (pour venir à bout de qc.).

Streich, m., (Schlag), τὸ κτύπημα, coup, m.; fig. παιγνίδι, πείραξις, tour, trait, m.; einem einen Streich spielen, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, jouer un (mauvais) tour à q.; bummer —, μία ἀνοησία, τρελλάδα, τρέλα, une bêtise, sottise, f.

Streicheln, v. a. τρίβω μὲ τὸ χέρι ἀγὰλ' ἀγάλια, χαδεύω μὲ τὸ χέρι, passer doucement la main par-dessus qc. caresser (de la main).

Streicheln, n., τὸ χάδεμα, χάδια, caresses, f. pl.

Streichen, v. a. ἀλείφω, (mit Butter, graisser; Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον, étendre du beurre sur le pain; mit der Hand —, τρίβω ἢ ξύω μὲ τὸ χέρι, χαδεύω, frotter de la main, passer la main légèrement sur qc. caresser de la main; das Barbiermesser auf einem Riemen —, ἀπερνῶ ἕνα ξυράφι εἰς ἕνα λουρί, passer un rasoir sur le cuir; auf einem Probiersteine —, τρίβω (χρυσίον, ἀσήμι) εἰς τὸ πέτρον τῆς δοκιμῆς, toucher (l'or, l'argent); mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις, βίδαις βεργικῆς, fouetter; (ausstreichen), ἐξαλείφω, σβύνω (μὲ κονδυλιὰν), rayer; ein Maaß —, ἰσοπεδώνω μὲ ἕνα ξύλον (ἕνα μέτρον γεμάτον σιτάρια κτλ.), mesurer; Lerchen streichen, (fliegen), πάνω κορυδαλοὶ (τζουτζουλιάνους) μὲ τὸ δίχτυον, tirasser les alouettes; die Segel —, καταβιβάζω (κατηβάζω) τὰ πανιά, baisser les voiles, caler, amener les voiles; v. n. ἀπερνῶ passer; der Wind streicht, ὁ ἄνεμος φυσᾷ, le vent souffle; die Lerchen streichen (ziehen), οἱ κορυδαλοὶ (τζουτζουλιάνοι) ἀπερνοῦν εἰς πλῆθος, les alouettes passent

en foule; (von Fischen), τὰ ψάρια ἀφίνουν ἢ χύνουν τὸν σπόρον των, les poissons frayent; pop. einen (Wind) streichen lassen, ῥιπαφίνω κλάνην, κλάνω, lâcher un vent, faire un pet; (herumstreichen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir le pays.

Streicher, m., ὁ λαναρισής, cardeur, m.; pop. (heimlicher Wind), ἡ κουφοκλάνη, vesse, f.

Streichgarn, n., δίκτυον μεγάλον διὰ πάσιμον ποιλλῶν, traîneau, m., tirasse, f.

Streichholz, n., ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἀδίζουν ἕνα μέτρον γεμισμένον, ἢ περισσεύσεις, racloire; radoire (pour le sel), f.; (Sensen zu wetzen), ξύλον δι' ἀκόνισμα τῆς σάσας, palette f. à aiguiser la faux.

Streichkäse, m., ἁπαλὸν τυρὶ ὁποῦ ἀλείφουν ὡσὰν βούτυρον), fromage m. mou.

Streichlinie, f., ἡ γραμμὴ εἰς τὴν ὁποίαν κυπριὸν ἢ γαναλαῖς, ligne f. de défense, ligne flanquante.

Streichstein, s. Probirstein.

Streichzeit, f., ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον μερικὰ πουλλιὰ ἀπερνοῦν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, temps m. du passage (des oiseaux); ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια χύνουν τὸν σπόρον των, frai (des poissons), m.

Streif, m., μία βέργα ἢ ἀρκάδα ἄλλου χρώματος εἰς ἕνα μαντσωτὸν κτλ., raye (dans une étoffe de soie etc.), ligne, f.

Streifen, (Streif), m., ἕνα κομμάτι στενὸν καὶ μακρὸν ἀπὸ πανὶ, ροῦχον, μεταξωτὸν, κτλ., bande (de linge, de drap etc.), f.; μία βέργα ἢ ἀράδα, raye, f.; s. Streif.

Streifen, v. n. (an etwas), ἐγγίζω τι ἀπερνῶντας, raser, friser (zoologie légèrement qc. en passant); (von Truppen im Kriege), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ὡς οἱ στρατιῶται εἰς τὸν πόλεμον), faire des courses; battre l'estrade; v. a. (zerlegen, zißen), πληγώνω, λαβώνω ἀλίγον (ὡς μία τουφεκιὰ), effleurer, frôler.

Streiferey, f., ἀδρομὴ (εἰς ἐχθρικὸν τόπον), λεηλάτημα, κούρσεμα, course, incursion, petite guerre, f.

Streifig, adj. βεργωμένος, ἀραδωτὸς, rayé; madré.

Streifpartey, f., κομπὶ στρατιωτῶν ὁποῦ κάμνει ἐξόδρομὰς, corps m. de battures d'estrade.

Streifschuß, m., ἐλαφρὴ πληγὴ ἀπὸ τουφεκιάν, atteinte f. (coup qui ne fait qu'effleurer la peau).

Streifzug, m., καταδρομὴ, κλοπὴ στρατεύματος διὰ λεηλάτημα (διὰ κούρσεμα), course, f., courses, f. pl.

Streit, m., ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία, τὸ μάλωμα, querelle, dispute, f., différent, m.; ἡ μάχη, combat, m.

Streitart, f., πολεμικὸς πέλεκυς, πολεμικὸν τζεκούρι, hache f. d'armes.

Streitbar, adj. πολεμικὸς, ἀνδρεῖος, guerrier (adj.).

Streitbarkeit, f., τὸ πολεμικὸν, ἡ ἀνδρεία, qualité f. guerrière.

Streiten, v. n. (mit Worten), φιλονεικῶ, quereller, disputer, débattre; (kämpfen), μάχομαι, πολεμῶ, combattre.

Streiter, m., ὁ φιλονεικῶν, ὁ μαλωτὴς, disputeur, querelleur, m.; (Krieger), ὁ μαχητὴς, πολεμιστὴς, combattant, m.

Streitfrage, f., πρᾶγμα ἀμφισβητημένον, ἀμφιβολον, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν, question f. controversée, agitée.

Streithahn, m., ὁ πειστικὸς μαχητὴς, coq m. dressé au combat.

Streithammer, m., εἶδος μεγάλου σφυριοῦ διὰ πόλεμον, maillotin, marteau m. d'armes.

Streitig, adj. ἀμφίβολος, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν, disputable, contestable, controversé; einem etwas — machen, φιλονεικῶ μέ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, disputer qc. à q.

Streitigkeit, f., ἡ φιλονεικία, λογοτριβὴ, διαφορὰ, dispute, f. différent, m.

Streitkolben, m., τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζούκα, (κυνήγι μὲ ἕναν σίδηρον εἰς τὴν ἄ-

κραν), massue, masse f. d'armes.

Streitsache, f., ἡ λογοτριβή, φιλονικία, dispute, f., différent, m.; τὸ κριτολόγημα, procès, m.

Streitschrift, f., ἡ διατριβή, σύγγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον διαφεντεύει τις μίαν ὑπόθεσιν, ouvrage m. de controverse; écrit m. polémique.

Streitsucht, f., ἡ ἀγάπη τῆς φιλονικίας, envie f. de disputer; =süchtig, adj. φιλόνικος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ, contentieux, disputeur.

Streng, strenge, adj. σοβαρός, αὐστηρός, austère, sévère, rigoureux, rigide; σκληρός, σφοδρός, rude, âpre, dur.

Strenge, f., ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης, sévérité, rigueur, m.; ἡ σκληρότης, âpreté, dureté, f.

Strengflüssig, adj. δυσκολοανάλυτος (ὡς μερικὰ μέταλλα), (chim.) réfractaire.

Streu, f., ἄχυρα στρωμένα (διὰ τὰ ζῶα ὁμοίως καὶ δι' ἀνθρώπους νὰ κοιμηθοῦν εἰς αὐτά), litière; paille (pour les hommes), f.

Streuen, v. n. διασκορπίζω, ῥίπτω (ῥίχνω) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, épandre, jeter, répandre.

Streusand, m., ὄμμος (τὸν ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὰς γεγραμμένας γραφάς), poudre, f., sable, m.; =sandbüchse, f., ἡ ἀμμοθήκη, τὸ ἀμμοκούτι, poudrier, sablier, m.

Strich, m., μία γραμμή, βέργα, ἀράδα, trait, m., raie, ligne, f.; (mit der Feder), μία κονδυλιά, trait de plume; (mit dem Kamme), κτένισμα, coup m. du peigne; (Weg, Richtung), ἡ διεύθυνσις, ὁ δρόμος (οἱων τῶν συννέφων κτλ.), voie, direction (d'un mouvement), f.; (der Zugvögel), τὸ πέρασμα μεριῶν πουλλιῶν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, vol, passage (des oiseaux), m.; (der Fische), καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀφίνουν τὰ ψάρια τὸν σπόρον, frai, m.; (Landes), ἕνα μέρος τόπου, μία ἀράδα τόπου, étendue f. de terre, de pays; (von Tuch, Zeug), ἡ τρίχες (εἰς τὸ ῥοῦχον), poil (du drap), m.; wider den —, ἐναντίον εἰς τὰς τρίχας, à contre-poil; einen Strich durch die Rechnung machen, (μεταφ.) χαλνῶ τὸν λογαριασμὸν τινος, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα τινος, déranger les projets de q.

Strichpunkt, m., (Semikolon, n.), ἡ μισοστιγμὴ (δηλαδὴ τὸ (;) εἰς τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης ὁποῦ συμφωνεῖ εἰς μερικὰ μὲ τὴν χριμαμένην τῶν Ἑλλήνων), point-et-virgule, m.

Strichregen, m., βροχὴ ὑπορῆ διαρκῆ μόνον ἀπὸ ἕνα μέρος ἑνὸς τόπου, pluie f. passagère.

Strick, m., τὸ σχοινί, corde, f.

Strickbeutel, m., σακκοῦλο τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον, sac m. à tricoter, à ouvrage.

Stricken, v. a. πλέκω (μὲ βελόνας), tricoter.

Stricken, n., τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνας), tricotage.

Stricker, m., Strickerin, f., κεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει (μὲ βελόνας), tricoteur m., -euse, f.

Strickleiter, f., μία σκάλα σχοινιά, échelle f. de cordes.

Stricknadel, f., ἡ βελόνη πλέξιμον, aiguille f. à tricoter.

Strickscheide, f., θήκη διὰ βελόνας διὰ τὸ πλέξιμον, liquet, porte-aiguille, m.

Strickzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνας), tricotage, f.

Strief, m., Striefe, f., s. Striemen.

Striegel, f., ἡ ξύστρα διὰ τὰ ἄλογα, στλεγγίς, étrille, f.

Striegeln, v. a. ξύω τὸ ἄλογον, στλεγγίζω, étriller; fam. einem den Rücken —, μοσκεύω, δέρνω τινά, étriller, rosser q.; (μεταφ.) ἐλέγχω, ἀνακρίνω σοβαρά, critiquer q. sévèrement; — s. Prügeln, tyrannen, vexer, tourmenter.

Strieme, f., σημεῖον μελανὸ ἀπὸ κτύπημα, meurtrissure f.

Striemig, adj. μελανός, ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ κτυπήματα, meurtri, livide; (für: fleischig), s. Streifig.

Striegel, f., πήτα εἰς σχῆμα ὠοειδές, gâteau m. en forme de coin.

Strippe, f., τὰ λουριὰ ἢ ἡ κορδέλλαις τῶν ὑποδημάτων, (τὰ αὐτιὰ τῶν ὑποδημάτων), tirant (de botte), m.

Stroh, n., τὰ ἄχυρα, paille, f.

Stroharbeit, f., δουλειὰ εἰς πλέξιμον ἀπὸ ἄχυρα, καὶ πρᾶγμα πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, ouvrage m. de paille.

Strohband, n., δέσιμον ἢ κορδέλλα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, lien m. de paille.

Strohbutter, f., βούτυρον εἰς καιρὸν χειμῶνος, beurre m. d'hiver.

Strohdach, n., σκέπη, στέγη ἀπὸ ἄχυρα, couverture f. de chaume.

Strohdecke, f., ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, paillasson, m.

Strohern, adj. ἀπὸ ἄχυρα, de paille.

Strohfackel, f., λαμπάδα ἀπὸ ἄχυρα στριμμένα, brandon, m.

Strohfarbe, f., ἀνοικτὸν κίτρινον χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur f. de paille; =farben, =gelb, adj. κίτρινος ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur de paille (adj.).

Strohfiedel, f., βιολὶ κοινόν, χωριάτικον βιολί, claque-bois, m.

Strohhaim, m., καλάμι ἀπὸ ἄχυρα, tuyau de blé, chaumeau, m.

Strohhut, m., σκιάδιον (καπέλο) ἀπὸ ἄχυρα, chapeau m. de paille.

Strohhütte, f., καλύβα ὁποῦ ἔχει σκέπην ἀπὸ ἄχυρα, ἀχυρόσπιτον, chaumière, f.

Strohjunker, m., εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ὁμαθὴς καὶ ἀπολίτευτος), hoberau, m.

Strohkopf, m., fig. fam. ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης), homme m. stupide.

Strohkranz, m., στεφάνι ἀπὸ ἄχυρα, couronne f. de paille.

Strohkranzrede, f., λόγος ἀσεβὴς καὶ γελοιωδὴς τοῦ ἱποῖου κάμνουν ἐνίοτε εἰς τοὺς νεοϋπανδρευμένους εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου, harangue f. comique, qui se fait quelque fois aux nouveaux mariés le jour de noce.

Strohmann, m., κοῦκλα ἀπὸ ἄχυρα εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, φόβιτρον ἀπὸ ἄχυρα, poupée f. faite de paille; épouvantail, m.

Strohmatte, f., ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, natte f. de paille.

Strohsack, m., τὸ ἀχυρόστρωμα (διὰ τὸ κρεββάτι), paillasse, f.

Strohseil, f., σχοινὶ πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, cordo f. de paille.

Strohstuhl, m., σκαμνὶ ἀπὸ ἄχυρα, chaise f. de paille.

Strohteller, m., δισκάρι (πιάτο) πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, porte-assiette (de paille), m.

Strohwisch, m., πατζαβούρα ἀπὸ ἄχυρα, bouchon m. de paille.

Strohwittwe, f., fam. γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ ἄνδρας λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὴ χήρα, femme f. sans mari pour quelque temps.

Strohwittwer, m., ἄνδρας τοῦ ὁποίου ἡ γυναῖκα λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὸς χηρεμένος, mari m. sans femme pour quelque temps.

Strom, m., ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι (μάλιστα μεγάλον), fleuve, m.; τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ εἰς τὸ ποτάμι, torrent, courant, m.; fig. ἄπειρον πλῆθος, (μεταφ.) πλημμύρα, fig. torrent; — von Thränen, ποταμὸς δακρυοχυσία, torrent de larmes.

Strömen, v. n. ῥέω, τρέχω, (λέγεται διὰ τὸ νερόν), couler (rapidement).

Strömling, m., εἶδος μικρῆς ἁρίγγας, (ψάρι), sorte f. de petit hareng.

Strömung, f., τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ, ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ, torrent, courant m. de l'eau.

Stromweise, adv. ποταμηδὸν, par torrents; (μεταφ.) εἰς μεγάλον πλῆθος, en abondance.

Strophe, f., ἡ στροφὴ (εἰς ποιήματα), strophe, stance, couplet, m.

Strotzen, v. n. φουσκώνω, εἶμαι φουσκωμένος (οἱον τὸ βυζὶ τῆς ἀγελάδας ἀπὸ γάλα, ἢ ψέρα ἀπὸ αἷμα κτλ.),

être enflé, gonflé jusqu' à roidir; (μεταφ.) εἶμαι ὅλο γεμάτος, être tout plein, tout bouffi de . . .

Strudel, *m.*, ἡ νεροχυτρούλα, ὁ νεροστρόβιλος, ἡ δίνη, tournant, *m.*, remole, *f.*

Strudeln, *v. n.* γυρίζω, ἀναβράζω, (ὡσὰν τὸ νερὸν εἰς τὴν δίνην), tournoyer; bouillonner.

Strumpf, *m.*, τὸ τζουράπι (ἡ κάλτζα), bas, *m.*

Strumpfband, *n.*, ἡ καλτζοδέτα, jarretière, *f.*

Strumpfbret, *n.*, καλοῦπι διὰ τζουράπια, forme *f.* de bas.

Strumpfstricker, *m.*, -erin, *f.*, ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζουράπια, tricoteur, *m.*, -euse, *f.*

Strumpfwirker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ὑφαίνει τζουράπια, ὑφαντὴς τζουραπιῶν, faiseur de bas, bonnetier, *m.*

Strumpfwirkerstuhl, *m.*, ἐργαλεῖος διὰ ὕφαμα τζουραπιῶν, métier (à faire des bas), *m.*

Strunk, *m.*, ἡ καρδιὰ τοῦ λαχάνου (ἀφ' οὗ ἐχωρίσθησαν τὰ φύλλα), trognon, *m.*

Strunze, *f.*, χορ. γυναῖκα ἢ δούλευτρα ἀπαισία καὶ ὀκνηρή, femme ou servante mal-propre et paresseuse.

Struppe, *f.*, φλοῦδα ἀπὸ πληγὴν εἰς τὰ πυδάρια τοῦ ἀλόγου, arêtes, malandres, *f. pl.*

Struppig, *adj.* ἀνακατωμένος, συγχυσμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ ὅταν στέκωνται ὡσὰν τὰ ἀγκάθια εἰς τὸν ὀχαντζόχοιρον), hérissé, mêlé (*se dit* des cheveux).

Stübchen, *n.*, μικρὸς ὀνδᾶς, chambrette, petite chambre, *f.*; (ein Weinmaaß), μέτρον τι διὰ κρασὶ, (περιέχον δύο ἥμισυ ὀκκάδες), mesure *f.* de quatre pots.

Stube, *f.*, (τουρκ.) ἡ ὀνδᾶς, ὀντᾶς, (ὁ *Ὠδᾶμος*), chambre, *f.*, poêle, *m.*

Stuben-Arrest, *m.*, φυλάκωσις εἰς τὸν ὀνδᾶν, arrêts, *m.*; — haben, ἔχω τὸν ὀνδᾶν μου φυλακὴν, avoir sa chambre pour prison.

Stubenbursch, Stubengenoß, -gesell, *m.*, συγκάτοικος εἰς τὸν ἴδιον ὀνδᾶν, compagnon *m.* de chambre.

Stubengelehrte, *m.*, ἄνθρωπος μαθημένος καθήμενος πάντοτε εἰς τὸ σπίτι καὶ ἄπειρος τοῦ κόσμου, homme *m.* de cabinet.

Stubenheizer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάπτει τὴν φέρνιαν εἰς τὸν ὀνδᾶν, chauffeur *m.* de poêles.

Stubenhocker, *m.*, *fam.* ἄνθρωπος ὁποῦ κάθεται πάντοτε εἰς τὸ σπίτι, casanier, sédentaire, *m.*

Stubenkammer, *f.*, κοιτὼν κοντὰ εἰς τὸν ὀνδᾶν ὅπου εἶναι ἡ σόμπα, chambre *f.* joignant le poêle.

Stubenmädchen, *n.*, δουλεύτρα ὁποῦ πασιρεύει τὸν ὀνδᾶν, de point chambrière, *f.*

Stubenofen, *m.*, ἡ σόμπα (εἰς τὸν ὀνδᾶν), poêle, *m.*

Stubenfleck, *fam. adj.* ἀσπὸ ἀπὸ τὸ νὰ κάθηται πολὺ εἰς τὸ σπίτι, mal pour s'être trop-long temps enfermé dans sa chambre.

Stubenthür, *f.*, ἡ θύρα (τῆς) τοῦ ὀνδᾶ, porte *f.* de la chambre.

Stubenuhr, *f.*, ὡρολόγιον τοῦ ὀνδᾶ, montre *f.* de cabinet.

Stüber, *m.*, εἶδος μικρᾶς νόμισμα εἰς μερικὰ μέρη Γερμανίας καὶ εἰς τὴν Ὁλλάνδαν, (δύο πιπρόνες), stuiver, *m.*

Stuccatur, *f.*, μίγμα ἀπὸ ἄσπρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον φτιάνουν διάφορα στολίδια τὸν τοῖχον τῶν ὀνδάων, stuc, *m.*

Stuccaturarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς μίγμα ἀπὸ γύψον, stucateur, *m.*

Stück, *n.*, τὸ κομμάτι (ψωμὶ, ἄχον, πανὶ κτλ. ξύλον, πέτρα κτλ. ψωμὶ, κρέας κτλ.), pièce (de drap, de bois etc.), *f.*, morceau (de bois, de pierre etc., de pain, de viande etc.), *m.*; (Kanonen), ἕνα κανόνι, (ἕνα τουρκ.), pièce d'artillerie, canon, *m.*; (Schauspiel), ἕνα κομμάτι, ἕνα δράμα, pièce (de théâtre); (Musikstück), κομμάτι, σύνθημα μουσικὸν, pièce (de musique); von Stück zu Stück, τὸ κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὴν ἀράδαν, de point en point, von freyen Stücken, ἐκουσίως, αὐτοπροαιρέτως, ἐξ προαιρέσεως, de son propre mouvement, de bon gré.

Stückchen, *n.*, τὸ κομματάκι, petite pièce, petit morceau, *m.*; (Liedchen), ἕνα τραγουδάκι, (mus.) air, *m.*; ἕνα μικρὸν μουσικὸν κομμάτι, petite pièce de musique; muthwilliges —, ἕνα παιγνίδι, (ὁποῦ παίζει τίς τινος τὰ τὸν πειράξῃ), tour (qui se joue à q.), *m.*

Stückeln, Stücken, *v. a.* κατακομματιάζω, dépêcer, morceler; (zusammenstückeln), συναλλάζω κατὸ μικρὰ κομμάτια, rapiécer.

Stückfaß, *n.*, μεγάλον βαντζὶ κρασὶ, grande pièce *f.* de vin.

Stückgießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τὰ κανόνια (τόπια), fondeur *m.* de canons; -gießerey, *f.*, τόπος ὅπου χύνουν κανόνια, fonderie *f.* de canons.

Stückgut, *n.*, μίγμα μετάλλων διὰ χύσιμον κανονιῶν, bronze *m.* à canon.

Stückjunker, *m.*, νέος εὐγενὴς ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀρτιλλαρίαν (εἰς ταῖς τοπιτζήδες), aide *m.* d'artillerie.

Stückknecht, *m.*, ἐμαζᾶς διὰ τὰ κανόνια, valet *m.* d'artillerie.

Stückkugel, *f.*, τὸ βόλι τοῦ κανονιοῦ, boulet *m.* de canon.

Stückpforte, *f.*, ἡ τρύπα εἰς τὸ καράβι ὅπου γὴν ὁποίαν ξέρχεται τὸ κανόνι, (mar.) sabord, *m.*

Stückpferd, *n.*, ἄλογον διὰ κανόνι, cheval *m.* d'artillerie.

Stückschuß, *m.*, κανονιά, coup *m.* de canon.

Stückweise, *adv.* κατὰ κομμάτια, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, pièce par pièce; par pièces, en détail.

Stückwerk, *n.*, ἀτελείωτον πρᾶγμα, ἐλλειπὲς πρᾶγμα, chose *f.* imparfaite.

Stückwischer, *m.*, ἡ βαῦτζα μὲ τὴν ὁποίαν πασιρεύουν τὸ κανόνι, écouvillon, *m.*

Student, *m.*, μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (ἕνας λογιώτατος), étudiant, *m.*

Studien, *f. pl.*, αἱ ἀπουδαὶ τῶν ἐπιστημῶν ἢ τῶν ὡραίων τεχνῶν, les études, *f. pl.*

Studiren, *v. n.* et *n.* ἀπουδάζω (ἐπιστήμην ἢ ὡραίαν τέχνην), étudier, faire ses études; auf etwas —, σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι, στοχάζομαι εἰς τι, étudier, méditer qc.

Studierstube, *f.*, τὸ σπουδαστήριον, étude, *f.*

Stufe, *f.*, τὸ σκαλοπάτι, σκαλὶ, degré, *m.*, marche, *f.*; — ὁ βαθμὸς, *fig.* degré; — (Erzstufe), κομμάτι μεταλλείου, mine, *f.*, (morceau de minerai).

Stufenfolge, *f.*, ἡ βαθμηδὸν ἑπομένη ὁρμὴ ἢ ἀνελούθησις, gradation, *f.*

Stufenjahr, *n.*, κλιμακτηρικὸν ἔτος, κλιμακτηρικὸς χρόνος, (κατὰ ἐβραίους ἢ καὶ ἑκάστους χρόνους τῆς ἡλικίας), année *f.* climatérique.

Stufenweise, *adj.* βαθμηδὸν, κατὰ βαθμούς, par degrés.

Stuhl, *m.*, τὸ σκαμνὶ, chaise, *f.*, siége, *m.*; (Leibesöffnung), τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας, excréments, *m. pl.*; zu Stuhle gehen, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, aller à la selle.

Stuhlgang, *m.*, τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας τοῦ ἀνθρώπου, selle (excréments), *f.*

Stuhllappe, *f.*, τὸ περιτύλιγμα ἢ σκέπασμα τοῦ σκαμνιοῦ, housse *f.* de chaise.

Stuhllehne, *f.*, τὸ ἀκουμπιστήρι τοῦ σκαμνιοῦ, dossier, dos *m.* de chaise.

Stuhlschlitten, *m.*, εἶδος πακτικοῦ τὸ ὁποῖον διώχνει εἰς ἐμπροσθά του ἕνα σῶμα εἰς τὸν πάγον, traîneau *m.* de place.

Stuhlzäpfchen, *n.*, τὰ ὑπόθετα, (κομμάτι σπυσσὶ ὁποῦ ἐμπήγεται εἰς τὸν κῶλον ὡς ἰατρικὸν καθαρτικὸν), suppositoire, *m.*

Stuhlzwang, *m.*, ὁ τεινεσμὸς, (παντοσινὴ παρακίνησις νὰ πηγαίνῃ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον ὅμως μὲ μίαν σταλαγματιὰ μόνον), ténesme, *m.*, épreinte, *f.*

Stulpe, Stülpe, *f.*, (an Stiefeln), τὰ ἀνεσηκωμένα τῶν ὑποδημάτων γυρτὰ εἰς τὰ γόνατα, genouillère, *f.*

Stülpen, *v. n.* βάνω ἐπάνω, (μίαν ἄκεπη σῶμα) σκεπάζω, couvrir (d'un couvercle).

Stumm, *adj.* βουβός, ἄλαλος, muet.

Stümmel, *m.*, μικρὸν κομμάτι ὑπολοιπόν, (*olov* ἀπὸ ἕνα κηρί), bout (*p. e.* d'une chandelle), *m.*; κολοβωμένον χέρι ἢ ποδάρι, moignon, *m.*

Stümmeln, *v. a.* ſ. Verſtümmeln.

Stummheit, *f.*, ἡ βουβότης, βουβάδα, ἀλαλία, mutisme, *m.*

Stümper, *m.*, ἕνας ἀμαθὴς καὶ ἀνεπιτήδειος, bousilleur, gâte-pâte, *m.*

Stümperey, *f.*, ἀχαμνὴ δουλειὰ ἀνεπιτηδείου ἀνθρώπου, bousillage, *m.*

Stümpern, *v. a.* δουλεύω ἀχαμνά, χαλνῶ μὲ τὴν ἀμάθειάν μου, bousiller.

Stumpf, *adj.* ὁποῦ δὲν κόπτει ἢ δὲν κεντᾷ, émoussé; — (μεταφ.) ἀδύνατος (μάλιστα ἀπὸ τὸ γηρατεῖον), faible, cassé (par la vieillesse); (von Winkeln), ἀμβλύς, obtus; ein ſtumpfer Winkel, ἀμβλεῖα γωνία, un angle obtus; (von den Zähnen), ſtumpf werden, μουδιάζω, aimoudiâzo, être agacé.

Stumpf, *m.*, (von einem Stame me), κορμὸς κομμένος, chicot, picot, *m.*, souche, *f.*; (von Händen, Füßen), χέρι ἢ ποδάρι κομμένον, moignon, *m.*

Stumpfen, *v. a.* ἀμβλύνω, χαλνῶ τὴν ἀθέραν τοῦ μαχαιριοῦ κτλ., émousser; die Zähne —, προξενῶ μουδιασμα (εἰς τα ὀδόντια), agacer les dents.

Stumpfnaſe, *f.*, ἡ κοντζομύτη, nez *m.* camus.

Stumpfſchwanz, *m.*, κολοβαμένη οὐρά, ζῶον μὲ κολοβωμένην οὐράν, courtaud, *m.*

Stumpfſinn, *m.*, βαρύτης νοός, μωρία, stupidité, *f.*; ſinnig, *adj.* βαρύνους, μωρὸς, (ἀχμάκης), stupide.

Stumpfwinkelig, *adj.* ἀμβλυγώνιος, obtusangle.

Stunde, *f.*, ἡ ὥρα, heure, *f.*; (Unterrichtsſtunde), ἡ ὥρα τοῦ μαθήματος, leçon, *f.*; Stunden geben, παραδίδω μαθήματα, donner des leçons.

Stundenglas, *n.*, ὡρολόγιον μὲ ἄμμον, sable, sablier, *m.*

Stundenlang, *adv.* πολλαῖς ὥραις, pendant des heures entières.

Stundenruſer, *m.*, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ, crieur, *m.*; ſ. Nachtwächter.

Stundenſchlag, *m.*, τὸ κτύπημα τῆς ὥρας, heure *f.* sonnante.

Stundenuhr, *f.*, ὡρολόγιον ὁποῦ δείχνει μόνον τὰς ὥρας καὶ οὐχὶ τὰ λεπτά, horloge (ou montre) qui ne montre que les heures.

Stundenzeiger, Stundenweiſer, *m.*, ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει τὰς ὥρας, aiguille *f.* des heures.

Stündlich, *adv.* κάθε ὥραν, à toute heure.

Sturm, *m.*, ἡ φορτοῦνα, ζάλη, ἀνεμοζάλη, θύελλα, orage, *m.*, tempête, *f.*; (im Kriege), ἡ προσβολὴ, ἐφόρμησις, *m.*; — laufen, προσβολὴν, ἐφορμῶ, monter à l'assaut, donner l'assaut (Unruhe, Tumult), ἡ ταραχὴ, σύγχυσις, ὁ θόρυβος, *m.*, tumulte, *m.*; — läuten, κτυπῶ τὴν καμπάναν εἰς σημεῖον ὅτι εἶναι καιὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ θρός, sonner le tocsin.

Sturmbock, *m.*, ὁ κριὸς, μηχανὴ πολεμικὴ τῶν παλαιῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαλοῦσι τὰ τείχη, bélier (des anciens), *m.*

Sturmdach, *n.*, σκέπη ὑποκεῖμενη εἰς τὴν ὁποίαν ἐπληθαίνοι οἱ παλαιοὶ εἰς τὰ τεί tortue *f.* de bélier (chez anciens).

Stürmen, *v. n.* ες ſtürmt, φυσᾷ μνει ἀνεμοζάλη, χαλᾷ πολὺν ἀέρα, il fait un orage, une tempête, il fait grand vent; (Lärmen), θορυβῶ, κάμνω κτύπον, ταραχήν, faire du bruit; (Sturm ſchlagen, läuten), κτυπῶ καμπάναν εἰς σημεῖον εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ ἐχθρὸς, sonner tocsin, sonner l'alarme. *n. et n.* κάμνω προσβολὴν ἐφορμῶ, donner l'assaut, monter à l'assaut, assaillir.

Stürmer, *m.*, ἕνας ὁποῦ κάμνει προσβολὴν ἢ ἐφόρμησιν, assaillant, *m.*; (im Scherz, ein großer Hut), καπέλο μεγάλον καπέλο, chapeau *m.* d'une grandeur énorme.

Sturmfaß, *n.*, καδὶ μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν νερὸν εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς, cuve, tine (dans les incendies), *f.*

Sturmglocke, *f.*, καμπάνα ὁποῦ κτυπᾶται εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου κινδύνου, tocsin, beffroi, *m.*

Sturmhaube, *f.*, ἡ περικεφαλαία, casque, armet, *m.*

Stürmiſch, *adj.* θυελλώδης, ὅταν εἶναι φορτοῦνα, ὅταν εἶναι πολὺς ἀέρας, orageux, tourmenteux; (μεταφ.) ὁρμητικὸς, βιαστικὸς, impétueux, emporté, violent.

Sturmleiter, *f.*, σκάλα ἐκείνων ὁποῦ κάμνουν προσβολὴν, échelle *f.* pour escalader.

Sturmpfahl, *m.*, παλοῦκι διὰ παραφραγμα κάστρου εἰς καιρὸν πολέμου, fraise, palissade, *f.*

Sturmregen, *m.*, πουλλὴ τι ὁποῦ πέφτει τότε μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ μία ἀνεμοζάλη, oiseau *m.* de tempête.

Sturmwind, *m.*, σφοδρὸς ἄνεμος, ἀνεμοζάλη, θύελλα, vent *m.* orageux, bourrasque, *f.*

Sturz, *m.*, τὸ πέσιμον μὲ ὁρμὴν, κρήμνισμα, chute; culbute, *f.*; (μεταφ.) ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμὸς, chute (fig.), ruine, *f.*

Stürze, *f.*, σκέπασμα (διὰ τὰ ζουκάλι κτλ.), couvercle, *m.*; chape, *f.*

Sturzel, *m.*, κορμὸς (δένδρου κομμένου), κουτζουρον, chicot, souche *f.* d'arbre; χέρι ἢ ποδάρι κολοβωμένου, moignon, *m.*

Stürzen, *v. a.* ῥίπτω (ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον), κρημνίζω, précipiter; ἀπ Boden —, ῥίχνω κατὰ γῆς, abattre, renverser, atterrer; einen Deckel ꝛc. auf etwas —, βάνω ἕνα σκέπασμα κτλ. εἰς ἕνα τζουκάλι κτλ., mettre un couvercle etc. sur qc.; fig. einen ins Unglück —, ῥίπτω τινὰ εἰς δυστυχίαν, jeter, plonger q. dans le malheur; einen —, ἀφανίζω, χαλνῶ, ἐβγάζω τινα ἀπὸ τὴν εὐνοιαν (τοῦ βασιλέως κτλ.), culbuter, perdre q.; *v. n.* πίπτω, ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν, κρημνίζομαι, tomber (avec précipitation); ſich —, ῥίπτομαι (μόνος μου), κρημνίζομαι, se précipiter, se jeter.

Stürzen, *n.*, τὸ ῥίψιμον, action *f.* de précipiter etc.; τὸ πέσιμον, chute, culbute, *f.*, ſ. Stürzen, *v. n.*

Sturzkarren, *m.*, ἁμάξι μὲ δύο τροχοὺς (μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν χῶμα, πέτρας κτλ.), tombereau, *m.*

Stute, *f.*, ἡ φοράδα, cavale, jument, *m.*

Stutenfüllen, »fohlen, *n.*, φοράδα νεογεννημένη (ἢ μικρὴ, νέα), poulicle, *f.*

Stuteney, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φοράδας καὶ ἄτια διὰ νὰ χαιροφορήσουν, haras, *m.*

Stutz, *m.*, auf den Stutz, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, ἐξαφνα, tout-à-coup, soudainement.

Stutzbart, *m.*, τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια, moustache, *f.*

Stutzbüchſe, *f.*, κοντὸν τουφέκι κυνηγοῦ, escopette, *f.*

Stütze, *f.*, τὸ ἀκουμβιαστέρι, ἐταῖρε, *f.*, ἐταῖρος, *m.*; (μεταφ.) ὑποστήριγμα, βοήθεια, appui, soutien, support, *m.*

Stützen, *v. r.* (ſtoßen), κτυπῶ μὲ τὸ κεφάλι (ὥσαν τὰ κριάρια), cosser, se donner; (ſich verwundern), θαμπώνω, μηνάκω ἐθαμβος, ἐκπλήττομαι, s'étonner, être surpris; *v. a.* κόπτω, χωρίζω, κοντεύω (*olov* τὸ σῦκο ἐνὸς σκύλου, τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, couper, courtauder; (Bäume ſtutzen), κλαδολογῶ, κλαδοκοπῶ, écimer, élaguer.

Stützen, *v. n.* ἐκουμβῶ, ὑποστηρίζω, ἐπιστηρίζω, étayer, étançonner, appuyer, ſich —, ἐκουμβῶ, ὑποστηρίζομαι, ἐπιστηρίζομαι, s'appuyer (*prop.* et *fig.*).

Stutzer, *m.*, κύριος ἐπιτήδειος, (τσαρλατᾶνος), petit-maître, muscadin, *m.*; (Stutzbüchſe), κοντὸν τουφέκι κυνηγοῦ ἢ ἵππεως, escopette, carabine, *f.*

Stutzglas, *n.*, ποτήριον χωρὶς ποδάρι διὰ κρασὶ ἢ ζυμωτὴν, verre *m.* sans patte.

Stutzig, *adj.* ἐκπλαγμένος, θαμπωμένος, συγχυσμένος, étonné, surpris.

Stutzohr, *n.*, ἅλαγον ἢ σκυλλὶ μὲ τὰ αὐτιὰ κουρευμένα, cheval ou chien *m.* essorillé.

Stutzperrücke, *f.*, περοῦκα στρογγύλη, perruque *f.* ronde.

Stutzohr, s. Stutzbüchse.

Stutzschwanz, *m.*, ἅλογον μὲ κουρευμένην οὐράν, courtaud, *m.*; κουρευμένη οὐρά, queue *f.* écourtée.

Stutzuhr, *f.*, ὡρολόγιον διὰ τραπέζι (ὁποῦ στέκεται ὀρθὸν εἰς τὸ τραπέζι), montre *f.* de toilette.

Styl, *m.*, τὸ ὕφος, style, *m.*; der alte Styl, neue Styl (im Kalender), ὁ παλαιὸς, ὁ νέος στύλος (τρόπος) τοῦ καλενδαριοῦ, le nouveau style, le vieux style (du calendrier).

Stylisiren, *v. a.* συγγράφω, συνθέτω, mettre dans un style, composer; gut stylisirt, καλὰ συγγεγραμμένον, μὲ καλὸν ὕφος, écrit dans un style correct, dans un beau style.

Stylist, *m.*, καλὸς συγγραφεύς, ὁποῦ ἔχει καλὸν ὕφος, qui a un beau style.

Subaltern, *adj.* ὑποτεταγμένος, κατώτερος εἰς τὸ ἀξίωμα, subalterne.

Subdivision, s. Unterabtheilung.

Subject, *n.*, τὸ ὑποκείμενον, sujet, *m.*

Subjectiv, *adj.* τοῦ ὑποκειμένου, ἀνήκων εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑποκείμενον, (philos.) subjectif.

Sublimat, *n.*, ὁ σουλιμᾶς, (ὑδράργυρος ἀλωρηθείς), (chim.) sublimé, *m.*

Sublimiren, *v. a.* ἀλωρῶ, ξατμίζω τὰ λεπτὰ μέρια ἑνὸς πράγματος διὰ μέσου τῆς φωτίας, (chim.) sublimer.

Sublunarisch, *adj.* ὑποσεληνιαῖος, ἐπιχθόνιος, γήινος, sublunaire.

Subordination, *f.*, ἡ ὑποταγὴ καὶ ὑπακοὴ τοῦ κατωτέρου εἰς τὸν ἀνώτερον, subordination, *f.*

Subordiniren, *v. a.* ὑποτάσσω, subordonner.

Subordinirt, *adj.* ὑποτεταγμένος, subordonné.

Subscribent, *m.*, ὁ συνδρομητής, souscripteur, abonné, *m.*

Subscribiren, *v. n.* ὑπογράφω, ὑπογράφομαι ὡς συνδρομητής, souscrire; s'abonner.

Subscription, *f.*, ἡ ὑπογραφὴ διὰ συνδρομὴν, ἡ συνδρομή, souscription, *f.*; abonnement, *m.*

Subsidien, *f.*, (*pl.*) βοήθεια μὲ ἄσπρα εἰς συμμαχίαν, subsides, *m. pl.*

Substantivum, Substantiv, *n.*, οὐσιαστικὸν ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) substantif, *m.*

Substanz, *f.*, ἡ οὐσία, τὸ ὄν, ἡ ὕλη, substance, *f.*

Substituiren, *v. a.* ἀντικθίστημι, (ἀντικαθαιτάω), βάνω, τινὰ (ἢ τι) εἰς τόπον τινὸς ἄλλου, substituer.

Substitut, *m.*, ὁ βοηθὸς ἑνὸς μέρους, (ἢ ἀξιωματικοῦ ρόντος), substitut, *m.*

Substitution, *f.*, ἡ ἀντικατάστασις, substitution, *f.*

Subtil, *adj.* λεπτὸς, ἀραιὸς, subtil.

Subtilität, *f.*, ἡ λεπτότης, λεπτολογία, ψιλολογία, subtilité, *f.*

Subtraction, *f.*, ἡ ἀφαίρεσις, ὁ ὑφειλμὸς (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν), soustraction, *f.*

Subtrahiren, ἀφαιρῶ, soustraire.

Succedíren, Succession, Successor, *m.*, s. Nachfolge, Nachfolger, Thronfolger.

Successiv, *adj.* ἀλλεπάλληλος, ὁποῦ ὑκολουθεῖ τὸ ἕνα τόπιν τοῦ ἄλλου, successif.

Suche, *f.*, τὸ γύρευμα, ἡ ηδειοιτης τοῦ συγλιον εὑρίσκη τὰ ἴχνη τῶν ον, quête, *f.*, nez *m.* chien de classe).

Suchen, *v. n.* ζητῶ, γυρεύω, chercher; (sich bemühen) ζητῶ, παιχίζω, ρεύω, chercher, tâcher.

Suchen, *n.*, τὸ ζήτημα, ρευμα, recherche, *f.*

Sucher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μεύει, chercheur, *m.*; Wundsäzte), ἐργαλεῖον χειρουργοῦ τὸ ὁποῖον νει εἰς τὴν πληγὴν, ὁ θητὴρ, (chir.) sonde; ρεῖον velte, *f.*

Sucht, *f.*, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπι-

θυμία, μανία, manie, passion, *f.*; die fallende —, ἐπιληψία, τὸ καλάτου), épilepsie, *f.* haut mal, mal *m.* caduc.

Süchtig, *adj.* ὁποῦ προξενεῖ ὑποστήματα ὀλίγον κατ' ὀλίγον, qui cause peu à peu des ulcères.

Sud, *m.*, τὸ βράσιμον, bouillonnement, *m.*

Süd, Süden, *m.*, ὁ νότος, τὸ μεσημβρινὸν μέρος, sud, midi, *m.*

Südbuch, *n.*, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τῶν πραγματευτῶν, brouillon (des marchands).

Südsee, *f.*, ἡ ἐπαστρία, saperie, mal-propreté, *f.*; ἐπαστρίον ἢ χαλασμένον πρᾶγμα, bousillage, barbouillage, *m.*

Südelkoch, *m.*, ἐπαστρος μάγειρος, gargotier, *m.*

Südeln, *v. n.* δουλεύω ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, bousiller, barbouiller; μαγειρεύω ἐπαστρα καὶ ἀμελῶς, malproprement.

Süden, *m.*, s. Süd.

Südbreite, *f.*, τὸ νότειον ἢ μεσημβρινὸν πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν), (astr. et géogr.) latitude australe ou méridionale, *f.*

Südland, *n.*, ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς τόπος, terre *f.* australe.

Südländer, *m.*, ἐγκάτοικος μεσημβρινοῦ τόπου, habitant *m.* d'une terre australe.

Südler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, barbouilleur, bousilleur, *m.*

Südlich, *adj.* νότειος, μεσημβρινὸς, austral, méridional.

Südost, *m.*, τὸ ἀνατολικο-νότειον μέρος, sud-est, *m.*; ὁ ἀνατολικο-νότειος ἀέρας, sud-est, vent *m.* du sud-est.

Südöstlich, *adj.* ἀνατολικο-νότειος, du côté du sud-est, vers le sud-est.

Südpol, *m.*, ὁ ἀνταρκτικὸς (νότειος) πόλος, pôle *m.* antarctique.

Südsee, *f.*, ἡ μεσημβρινὴ θάλασσα, la grande mer du sud, mer pacifique.

Südwärts, *adv.* πρὸς νότον, πρὸς μεσημβρίαν, vers le sud, au sud.

Südwest, *m.*, τὸ δυτικο-νότειον μέρος, sud-ouest, *m.*; ὁ δυτικο-νότειος ἀέρας, sud-ouest, vent *m.* du sud-ouest.

Südwestlich, *adj.* δυτικο-νότειος, du sud-ouest, vers le sud-ouest.

Südwind, *m.*, ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς ἀέρας, sud, vent de sud, vent *m.* du midi.

Südyen, sich, *fam.* s. Wälzen.

Sultan, *m.*, σουλτάνος, sultan, *m.*

Sulze, *f.*, ἡ ἁλμύρα, ἁλμυρὸδι, saumure, *f.*

Sülze, *f.*, πηκτὴ ἀπὸ βρασμένον (γουρουνίσιον) κρέας, gelée (de viande bouillie), *f.*

Sumach, *m.*, ῥοὲς ξυδρὲς, δένδρον τι χρήσιμον εἰς βαφοσολέγους (σαμακιεῖς), sumach, vinaigrier, *m.* (arbre).

Summarisch, *adj.* ἐν συντομίᾳ περιλαμβανόμενος, sommaire.

Summe, *f.*, ἡ ποσότης, ποσὸν, sommе, *f.*

Summen, Sumsen, *v. n.* βομβίζω, αυρίζω, βοῶ (ὡς τὰ μελίσσια κιλ.), bourdonner; Summen, *n.*, τὸ βόμβισμα, bourdonnement, *m.*

Summiren, *v. a.* συμιάζω, sommer, additionner.

Summirung, *f.*, τὸ συμιάζωμα, sommation, *f.*

Sumpf, *m.*, ὁ βάλτος, λίμνη μὲ ἄπαστρον καὶ βρωμερὸν νερὸν, marais, marécage, bourbier, *m.*

Sumpfig, *adj.* βαλτώδης, marécageux.

Sumpfwasser, *n.*, νερὸν εἰς βάλτον, βαλτώδες νερὸν, eau *f.* marécageuse.

Sünde, *f.*, ἡ ἁμαρτία, péché, *m.*

Sündenfall, *m.*, ἡ παράβασις, πρώτη ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων (τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας), chute *f.* du premier homme.

Sünder, *m.*, ὁ ἁμαρτωλὸς, pécheur, *m.*; -erin, *f.*, ἡ ἁμαρτωλὴ, pécheresse, *f.*

Sündfluth, *f.*, ὁ κατακλυσμὸς (τοῦ Νωέ), délage, *m.*

Sündhaft, *adj.* πράξιμος εἰς ἁμαρτίαν, enclin à pecher, peccable.

Sündig, *adj.* ὁποῦ κάμνει ἁμαρτίες, coupable, qui

commet des péchés, pécheur.

Sündigen, *v. n.* ἁμαρτάνω, pécher.

Sündlich, *adj.* ἄνομος, ἀσεβής, injuste, criminel.

Sündlichkeit, *f.*, ἡ ἀνομία, ἀσέβεια, crime, *m.*

Sündopfer, *n.*, θυσία ἐξιλαστική ὑπὲρ ἁμαρτίας, sacrifice *m.* expiatoire.

Superfein, *adj.* πολλὰ λεπτός, ἐξαιρετώτατος, superfin, très-fin.

Superintendent, *m.*, ἐπισκέπτης εἰς περισσοτέρους ἐφημερίους, ἐπίσκοπος (εἰς τοὺς προτεστάντιους), surintendant, *m.*; =intendentur, *f.*, ἐπάγγελμα ἐκείνου τοῦ ἐπιστάτου, surintendance, *f.*

Superior, *m.*, πρωτιστὼς μοναστηρίου, supérieur, *m.*; =rin, *f.*, ἐπιστάτισσα μοναστηρίου, supérieure, *f.*

Superklug, *adj.* φανταζόμενος γνωσιτικός, suffisant.

Suppe, *f.*, ἡ σοῦπα, soupe, *f.*, potage, *m.*

Suppennapf, *m.*, Suppenschale, =schüssel, *f.*, ἰρυβλίον (πινάτου) διὰ σοῦπαν, soupière, terrine, *f.*

Supplement, *n.*, (Nachtrag, *m.*, Ergänzung, *f.*), τὰ ἀναπληρώματα, ἐκπλήρωμα, supplément, *m.*

Supplicant, *m.*, (Bittsteller), ὁ ἱκετευτὴς, παράδειτις ἱκετευτικοῦ γράμματος, suppliant, *m.*

Suppliciren, *v. a.* (bitten), ἱκετεύω, παρακαλῶ, παραδίδω ἱκετευτικὸν γράμμα, présenter une requête, supplier.

Supplik, *f.*, (Bittschrift), ἱκετευτικὸν ἢ παρακλετικὸν γράμμα, requête, supplique, *f.*

Suppliren, *v. a.* (nachtragen, ergänzen), ἀναπληρῶ, ἐκπληρῶ, suppléer.

Surrogat, *n.*, (Ersatzmittel, *n.*) τὸ ἀντιχαθιστάμενον, αὐτὸ ὁποῦ βάνεται εἰς τύπον ἄλλου τινὸς πράγματος. (ὡς μερικὰ ρίζαι εἰς τόπον τοῦ καφέ), succédané, *m.*

Suspendiren, *v. a.* ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν), suspendre, ajourner; einen vom Amte —, ἀπομακρύνω τινὰ διὰ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, τὸν κάμνω ἐμπόδιον διὰ κάμποσον καιρόν, ἀργεύω, suspendre (un fonctionnaire, un prêtre).

Suspension, *f.*, ἐμπόδιον τινὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του διὰ κάμποσον καιρὸν, ἡ ἀργία, suspension, *f.* (d'un prêtre etc.).

Süß, *adj.* γλυκὺς, γλύκυς, doux (*propr.* et *fig.*); ein süßer Herr, (*metaph.*) νέος ὁποῦ στολίζεται παρὰ πολὺ, ὁποῦ κολακεύει ταῖς γυναῖκες μὲ ἄνοστον τρόπον, un doucereux.

Süßeley, *f.*, ἄνοστη κολακεία, *fig.* douceur *f.* affectée.

Süßen, *v. a.* γλυκύνω, κάμνω γλυκὺ, adoucir, rendre doux; (chim.) dulcifier, dulcorer.

Süßholz, *n.*, ἡ γλυκόριζα, réglisse, *f.*

Süßerische, *f.*, γλυκὸν κέρασι, guine, *f.*

Süßigkeit, *f.*, ἡ γλυκύτης, γλυκάδα, douceur (*propr.* et *fig.*), *f.*; Süßigkeiten, γλυκίσματα, sucreries, confitures, *f. pl.*; (*metaph.*) κολακεῖαι, flatteries, *f. pl.*

Süße, *f.*, ἡ γλυκύτης, douceur, *f.*

Süßlee, *m.*, τὸ ἡδύσαρκον (φυτόν τι), hédysarum, (plante).

Süßlich, *adj.* ὀλίγον τι γλυκὺς, γλυκοῦτικος, un peu doux; γλυφὸς, γλυκάνθρωπος, douceâtre, doucereux.

Süßling, *f.* süßer Herr in Süße.

Sylbe, *f.*, ἡ συλλαβή, syllabe, *f.*

Sylbenmaß, *n.*, τὸ μέτρον τῶν συλλαβῶν, ἡ προσῳδία, ὁ ῥυθμὸς, quantité de syllabes, prosodie, *f.*, rhythme, *m.*

Sylbenstecher, *m.*, γραμματικὸς εἰς γραμματικὰς ὑποδείξεις, épluchenr *m.* de phrases; =stecherey, *f.*, γραμματικὴ ἐρεύνα, recherche *f.* pédantesque (des phrases etc.).

Sylbisch, *adj.* συλλαβικὸς, syllabique.

Symbol, *n.*, (Sinnbild, *n.*) τὸ σύμβολον, symbole, *m.*

Symbolisch, *adj.* συμβολικὸς, symbolique.

Symmetrie, *f.*, ἡ συμμετρία, symétrie, *f.* Ebenmaß.

Symmetrisch, *adj.* συμμετρικὸς, symétrique.

Sympathetisch, *adj.* συμπαθητικὸς, sympathique.

Sympathie, *f.*, ἡ συμπάθεια, συμφωνία εἰς τὰς αἰσθήσεις, sympathie, *f.*; *s.* auch Mitgefühl.

Sympathisiren, *v. n.* (mitfühlen), συμπάσχω, συναισθάνομαι, ἔχω συμπάθειαν, sympathiser.

Symphonie, Sinfonie, *f.*, ἡ συμφωνία, (μουσικὸν κομμάτι), (mus.) symphonie, *f.*

Symptom, *n.*, τὸ σύμπτωμα, symptôme, *m.*

Synagoge, *f.*, ἡ συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων, synagogue, *f.*

Syndicus, *m.*, ὁ σύνδικος, syndic, *m.*

Synode, *f.*, ἡ σύνοδος, synode, *m.*

Synodisch, *adj.* συνοδικὸς, synodique; der synodische Monat, ὁ μὴν συνοδικὸς, τὸ διάστημα ἀπὸ μίαν νεομηνίαν ἕως τὴν ἄλλην, (astron.) mois *m.* synodique.

Syntax, *m.*, Syntaxe, *f.*, ἡ σύνταξις, syntaxe, *f.*

Syrup, *m.*, τὸ σιρούπι, sirop, *m.*

System, *n.*, τὸ σύστημα, système, *m.*

Systematisch, *adj.* συστηματικὸς, systématique.

T.

Tabak, *m.*, ὁ ταμπάκος, tabac, *m.*; (Rauchtabak), ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι), tabac à fumer.

Tabaksbeutel, *m.*, σακκοῦλα διὰ καπνὸν, (διὰ τουτοῦνι), bourse *f.* à tabac.

Tabaksbüchse, *f.*, θήκη (κουτὶ) διὰ καπνὸν, (διὰ τουτοῦνι), boîte *f.* à tabac.

Tabaksdose, *f.*, ἡ ταμπακέρα, tabatière, *f.*

Tabakspfeife, *f.*, τὸ τζιμπούκι (τουρκ.) pipe (à tabac), *f.*

Tabaksrauch, *m.*, καπνὸς ἀπὸ τὸ τουτοῦνι, fumée *f.* de tabac; =raucher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει καπνὸν, (ὁποῦ τραβᾷ τζιμπούκι), fumeur, *m.*

Tabaksschnupfer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει ταμπάκον, preneur *m.* de tabac.

Tabaksspinner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κλώθει ἢ τυλίγει τὰ φύλλα τοῦ ταμπάκου, fileur *m.* de tabac.

Tabaksstange, *f.*, τύλιγμα ἀπὸ φύλλα καπνοῦ, carotte (de tabac), *f.*

Tabaksstopfer, *m.*, στούπωμα διὰ λουλέν, tampon, *m.*

Tabelle, *f.*, ὁ πίναξ, table, *f.*

Tabernakel, *n.*, ἡ κιβωτὸς ὁποῦ περιέχει τὸ ἁγιοφόριον (εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν καθολικῶν), (église cath.) tabernacle, *m.*

Tabulet, *n.*, τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνονται τὰ πράγματα διὰ πούλησιν, tablette, *f.*

Tabuletkrämer, *m.*, λιανοπουλητὴς ὁποῦ περιφέρει τὰ πράγματά του εἰς ἕνα κουτὶ, porte-balle, *m.*

Tact, *m.*, τὸ μέτρον μουσικὸν, (mus.) mesure; cadence, *f.*; (Gefühl), ἡ αἴσθησις, tact, *m.*

Tactfest, *adj.* ὁποῦ φυλάγει καλὰ τὸ μέτρον εἰς τὴν μουσικὴν, (mus.) qui observe bien la mesure; (*metaph.*) στερεὸς, solide, ferme.

Tactmäßig, *adj.* κατὰ τὸ μέτρον μουσικὸν, (mus.) de qu'on mesure, en cadence.

Tactstrich, *m.*, γραμμὴ ὁποῦ διαιρεῖ τὰ μουσικὰ μέτρα, (mus.) barre, *f.*

Tadel, *m.*, ὁ ἔλεγχος, ψόγος, ἡ μέμψις, κατηγορία, blâme, *m.*, critique, censure, *f.*; (Fehler), ἐλάττωμα, défaut, vice, *m.*

Tadelhaft, *adj.* ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατηγόρητος, blâmable, censurable.

Tadellos, *adj.* ἄμεμπτος, ἀκατηγόρητος, irréprochable.

Tadeln, *v. a.* ἐλέγχω, κατηγορῶ, ψέγω, κατηγορῶ, μέμφομαι, blâmer, critiquer, censurer.

Tadelnswerth, =würdig, *adj.* ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατηγόρητος, blâmable.

Tadelsucht, *f.*, ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ κατηγορῇ τις κάθε πρᾶγμα, penchant *m.* à blâmer; =süchtig, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ κατηγορῇ κάθε

πρᾶγμα, enclin à blâmer, critique.

Tadler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλέγχει, ψέγει, ὁ κατηγορητής, critique, censeur, m.

Tafel, f., ἡ πλάκα, table, f.; — Schokolate, πλάκα (κομμάτι τετράγωνον) τζοκολάτα, tablette f. de chocolat; (Tisch), ἡ (μεγάλη) τράπεζα, table (à manger etc.); sich zur — setzen, zur — gehen, καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον, se mettre à table; die — aufheben, σηκώνω τὴν τράπεζαν, τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον, se lever de table.

Tafelbier, n., πίβα διὰ γεῦμα ἢ διὰ δεῖπνον, bière f. pour la table.

Tafelbesteck, n., θήκη μὲ μαχαίρι, πηροῦνι καὶ χουλιάρι, cadenas, m.

Täfelchen, n., μικρὴ πλάκα, petite table, tablette, f.

Tafeldecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἑτοιμάζει τὴν τράπεζαν (εἰς τοὺς μεγάλους), officier m. qui a la charge de mettre le couvert.

Tafeldiener, m., ὑπηρέτης εἰς τὰ τῆς τραπέζης, serdeau, m.

Tafelgelder, n. pl., ἄσπρα δίδόμενα (μάλιστα εἰς πρίγυπα) διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τραπέζης, ce que le souverain paye à q. pour les frais de la table.

Tafelglas, n., γυαλὶ εἰς τετραγωνικαῖς πλάκαις, verre f. en tables.

Tafelgut, n., ὑποστατικὸν (ἀνηκον εἰς τὸν βασιλέα), domaine, m.

Tafelmusik, f., μουσικὴ ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα ἢ εἰς τὸ δεῖπνον, musique f. pendant le repas.

Tafeln, v. n. fam. κάθομαι εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον, fam. tenir table, être à table.

Täfeln, v. a. σανιδώνω τὸν τοῖχον τοῦ σπιτιοῦ ἢ τὸ ταβάνι, boiser, lambrisser.

Tafelschreiber, m., ὁ πρῶτος βοηθὸς εἰς ζάπτην, maître-garçon (de tailleur), m.

Tafelservis, n., τὰ ἀγγεῖα τῆς τραπέζης, service m. de table.

Tafelstein, m., διαμάντι εἰς σχῆμα πλάκας, diamant m. taillé en table.

Tafeltuch, n., τὸ τραπεζομάνδυλον (μάλιστα μεγάλον), nappe, f.

Täfelwerk, n., σανίδωμα (εἰς τὸν τοῖχον, εἰς τὸ ταβάνι), boiserie, f., lambrissage, lambris, m.

Tafelzeug, n., τὰ λιναρικὰ τῆς τραπέζης, τὰ τραπεζομάνδυλα καὶ χειρόμακτρα, linge m. de table.

Tafelzimmer, n., σπιτάκι διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, salle f. à manger.

Taffet, m., ὁ ταφτὰς (τουρκ. τὸ ὀρμιζί), taffetas, m.

Taffetband, n., κορδέλλα, γαϊτάνι ἀπὸ ταφτάν, ruban de taffetas, ruban m. simple.

Taffetweber, m., ὁ ὑφάντης τοῦ ταφτᾶ, tisserand m. taffetas.

Tag, m., ἡ ἡμέρα, jour, ein — und eine Nacht, ἡμερονύκτιον, un jour une nuit (vingt-quatre heures); es wird —, ἐξημερώνει, il ne fait jour; es wird — bringen, φέρω εἰς τὸ φανερώνω, mettre au jour, publier; an den — kommen, ἔρχομαι εἰς τὸ φῶς, φανερώνομαι, être mis au jour, se manifester, devenir public; zu Tage fördern, (Erz) (im Bergbaue), ἐβγάζω τὰ μεταλλεῖα ὑπὸ τὴν γῆν, exploiter une mine; es ist den Tag hinein, ἀπὸ τὴν ζωὴν του χωρὶς φροντίζῃ διὰ τὰ μέλλοντα ἐπῆρεν ἄνεμον τὸ καημένου, il vit sans se soucier de rien, sans penser à l'avenir.

Tagearbeit, f., δουλειὰ γινομένη τὴν ἡμέραν, travail m. de jour; δουλειὰ μιᾶς ἡμέρας, journée (travail d'une journée), f.

Tagebuch, n., ἡ ἐφημερὶς καθημερινὸν κατάστιχον, livre journal, journal, m.

Tagedieb, m., ἕνας ἀργὸς, μελὴς, (τουρκ. τεμπέλης), faineant, m.

Tagefahrt, f., ἡ διορία εἰς κριτήριον, ajournement, m. plaie m. préfix.

Tagekreis, m., (ἀστρον.) ἡμερήσιος κύκλος, (astron.) cercle m. diurne.

Tagelohn, m., καθημερινὸς μισθὸς, journée, f.

Tagelöhner, m., ὁ ἐργάτης (ὁποῦ λαμβάνει καθημερινὸν μισθόν), journalier, m.

Tagen, v. i. es tagt, ἐξημερώνει, ἡμερονύκτιον, il se fait jour.

Tagereise, f., ἡμέρα, (δηλαδὴ ὁρισμὸς μιᾶς ἡμέρας, τόσον διάστημα, ὅσον πηγαίνει εἰς μίαν ἡμέραν), journée (de chemin), f.

Tagesfahung, f., συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων ἀπὸ τοὺς διαφόρους τόπους τῆς Ἑλβετίας, dière f. (en Suisse).

Tageslicht, n., τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, jour, m.

Tagesordnung, f., αἱ διὰ κάθε ἡμέραν διορισμέναι ὑποθέσεις (εἰς μίαν συνέλευσιν βουλευτῶν κτλ.), ordre m. du jour.

Tageweise, adv. κατὰ ἡμέρας, à la journée.

Tagewerk, n., τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας, ἡμεροκάματον, journée (travail), f.

Tagezeit, Tageszeit, f., καιρὸς τῆς ἡμέρας, temps m. du jour.

Täglich, adj. καθημερινὸς, καθημερούσιος, journalier; quotidien. adv. κάθε ἡμέραν, καθ' ἡμέραν, journellement, par jour.

Takel, Takelwerk, n., (Takelage, f.), τὰ ἀναγκαῖα (ἀγοράσια, πανιὰ καὶ ἀντένναις) τοῦ καραβιοῦ, (mar.) fumin, cordage, m., manoeuvre, f., agrès, m. pl.

Takelage, f., f. Takel.

Takeln, v. a. ἑτοιμάζω τὸ καράβι μὲ τὰ ἀναγκαῖα του, (mar.) mettre en fumin, agréer; f. Takel.

Takelmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ καραβιοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα, (mar.) fimeur, m.; f. Takel.

Taktik, f., (πολεμικὴ) ἡ τακτικὴ, tactique, f.

Talar, m., μεγάλον (βασιλικὸν) ἐπανωφόρεμα κιτασβαίνον ἕως τὰ ποδάρια, manteau m. royal.

Talent, n., τὸ τάλαντον, talent (chez les anciens), m.; (μεταφ.) φυσικὴ ἐπιτηδειότης, φυσικὸν χάρισμα, fig. talent.

Talg, m., τὸ σέβο, ὀξύγγι, ἀξούγγι, suif, m.

Talgicht, adj. στεατώδης, ὅμοιος μὲ ὀξύγγι, semblable au suif.

Talgig, adj. ὁποῦ ἔχει ὀξύγγι, γεμάτος ὀξύγγι, plein de suif.

Talglicht, n., τὸ ὀξυγγοκέρι, ἀξουγγοκέρι, chandelle f. de suif.

Talk, Talkstein, m., τὸ μαρκάσι, εἶδος λίθου, talc, m.

Tamarinde, -benbaum, m., ἡ ταμάρινδος, (δένδρον τε), tamarin, m.

Tamariske, f., -benbaum, m., μυρίκη, μυρικία, tamaris, tamarisc, m.

Tambour, m., f. Trommelschläger.

Tand, m., μάταιος στολισμὸς, ἄχρηστα πράγματα, colifichet, m.; bagatelle, babiole, f.; — ἡ ματαιότης, frivolité, vanité, f.

Tändelei, f., μικροπρέπεια, badinerie, f.; (Zauberei), ἀγυρτεία, lanternerie, f.

Tändelhaft, adj. ὁποῦ καταγίνεται εἰς ἄχρηστα παιγνίδια (εἰς μακαραλίκια), ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ, badin; ἀργὸς, lent.

Tändeln, v. n. καταγίνομαι εἰς ἄχρηστα παιγνίδια, s'occuper de bagatelles; mit Frauenzimmern —, παίζω, διασκεδάζομαι, χωρατεύω μὲ γυναῖκας, μὲ κορίτσια, badiner avec les femmes, avec les filles; (zaubern), ἀγυρτεύω, lanterner.

Tändelschürze, f., κοντὴ ποδιὰ (διὰ στολισμὸν εἰς τὰ κορίτσια), petit tablier (de fille), m.

Tändler, m., ὁ καταγινόμενος εἰς ἄχρηστα παιγνίδια, qui s'occupe de bagatelles; ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ, badin, m.; — ὁποῦ ἀγυρτεύει, lambin, m.

Tangel, f., στενὸν φύλλον τῆς ἐλάτης ἢ πεύκης (κοινῶς βελονιᾶς), feuille f. aciculaire (comme celles du sapin).

Tangelholz, n., f. Nadelholz.

Tangent, m., αἰχμὴ σιδηρᾶ ὁποῦ κτυπᾷ τὰς χορδὰς (εἰς τὸ κλαβίον), sautereau (d'un clavecin etc.).

Tangente, f., (τριγον.) ἡ ἐφαπτομένη, (trigon.) tangente, f.

Tanne, f., ἡ ἐλάτη, ἔλατος, sapin, m.

Tannen, adj. ἀπὸ ἐλάτην, ἐλατινάς, de sapin.

Tannenharz, n., ὀητίνη ἐλάτης, résine f. de sapin.

Tannenholz, n., ξύλον ἐλάτης, bois m. de sapin.

Tannenwald, m., δάσος ἀπὸ ἐλάτας, sapinière, f.

Tannenzapfen, Tannenapfel, m., ἡ κουκουνάρα, pomme f. de pin.

Tante, f., (Muhme), ἡ θεία, tante, f.

Tanz, m., ὁ χορός, danse, f.

Tanzbär, m., ὀρκαῦδα μαθημένη νὰ χορεύῃ, ours m. dressé.

Tanzboden, m., τόπος διὰ χορόν, (εἰς τὰ καπηλεῖα), salle f. à danser (dans les cabarets).

Tanzen, v. a. et n. χορεύω, danser.

Tanzen, n., τὸ χωρεύειν, ὁ χορός, danse, f.

Tänzer, m., -erin, f., ὁ χορευτής, ἡ χορεύτρια, danseur, m.; -euse, f.

Tanzkunst, f., ἡ χορευτικὴ τέχνη, art m. de danser.

Tanzmeister, m., διδάσκαλος εἰς τὸν χορόν, maître m. de danse.

Tanzsaal, m., σάλα διὰ χορόν, salle f. à danser.

Tanzschuh, m., παπούτζι ἐλαφρὸν (διὰ τὸν χορόν), escarpin, m.

Tanzstunde, f., ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν δείχνουν τὸν χορόν, leçon f. de danse.

Tarif, m., ἡ ταρίφα, κατάλογον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, tarif, m.

Tarok, n., τὸ ταρόκο (παιγνιδιοῦ μὲ 78 χαρτιά), tarots, m. pl.

Tarok, m., Tarokkarte, f., -spiel, n., τὸ τριόμορφο (ἐν εἰς τὸ παιγνίδι λεγόμενον Tarok), tarot, m.

Tartsche, f., ταρόγα (εἶδος ἀσπίδος θυρεοῦ), targe (sorte de petit bouclier), f.

Tasche, f., ἡ σακκούλα, τσέπη, poche; gibecière, f.

Taschenbuch, n., τὸ ἐγχειρίδιον ἐγκόλπιον, μικρὸν βιβλίον διὰ τὴν τζέπην, livre m. de poche; τὸ χαρτοφυλάκιον τσεπτόν, portefeuille, m.

Taschenformat, n., μικρὸν μέγεθος βιβλίου (σχῆμα εἰς κάζη), petit format, m. de poche, m.

Taschengeld, n., ἄσπρα διὰ τὰ μικρὰ ἔξοδα, διὰ ξεφαντώσεις, argent m. pour menus plaisirs.

Taschenkrebs, m., μικρὸς κάβουρας, crabe, m.

Taschenmesser, n., μαχαίρι διὰ τὴν τζέπην, (ὁποὺ κλείνει καὶ σφαλίζει), couteau de poche, jambette, f.

Taschenspieler, m., ὁ ἀγύρτης (φαινόμενος) θαυματοποιός (ὁποὺ παίζει πράγματα ἀπάτης ποῦ φαίνονται μαγικά), joueur m. de gobelets, escamoteur, m.; -spielerey, f., ἡ ταραντούλα, τὸ παιγνίδια ἐγύρτου, tours m. pl. de passe-passe.

Taschenuhr, f., ὡρολόγιον τῆς τζέπης, ὥρα τῆς τζέπης, montre, f.

Taschenwörterbuch, n., μικρὸν λεξικὸν (ἀρμόδιον διὰ τὴν τζέπην), dictionnaire m. portatif ou de poche.

Täschner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάμνει σακέτια, τσαντάρης κτλ., boursier, malletier, cofretier, m.

Tasse, f., ἡ κούπα, τὸ (φιλιτζάνι τσουκν.), tasse, f.

Tastatur, f., ὅλα τὰ ξυλαράκια (εἰς τὸ κλαβίρι) ὁποὺ κτυποῦνται μὲ τὰ δάκτυλα, touches, f. pl., clavier, m.

Taste, f., ξυλαράκι (εἰς τὸ κλαβίρι ὁποὺ ἐγγίζει ἐκεῖνος ὁποὺ παίζει), touche, f.

Tasten, v. n. ψηλαφῶ, toucher, tâter.

Taster, Tasterzirkel, m., διαβήτης καμπύλος (ὁποῦ τορνευτῶν), compas m. d'épaisseur, compas de tourneur.

Tatze, f., παδάρι ἀγρίου θηρίου (οἷον τοῦ λέοντος, τῆς ἀρκούδας), patte (de lion, d'ours etc.), f.

Tau, n., χονδρὸν σχοινὶ (εἰς τὰ καράβια), cable, cordage, m.

Taub, adj. κωφὸς, κουφὸς, sourd; (hohl, leer), κούφιος, ἄδειος, (λέγεται διὰ καρυδία κτλ.), creux, vide (se dit des noix etc.); faube Meisel, τζουκνίδα ὁποὺ δὲν τσιμπᾷ, ortie morte.

Taubchen, n., (dim.) τὸ περιστεράκι, petit pigeon, m.; mein Täubchen! ψυχή μου, μάτια μου, m'amie, ma chère femme, f., mon petit raton.

Taube, f., ἡ περιστερὰ, τὸ περιστέρι, pigeon; colombe, f.

Taubeney, n., αὐγὸν περιστερᾶς, oeuf m. de pigeon.

Taubenhaus, n., Taubenschlag, m., ὁ περιστερεών, περιστερῶνας, colombier, pigeonnier, voliet, m.

Täuber, Täuberr, m., ὁ περιστερὸς, τὸ ἀρσενικὸν τῆς περιστερᾶς, pigeon m. mâle.

Taubhafer, m., ταῦρι βρώμη, ἡ ἄγρια, (δενδρύλιον τι), folle avoine, f.

Taubheit, f., ἡ κωφότης, κουφάτης, surdité, f.

Taubstumm, adj. κωφὸς καὶ βουβὸς, sourd et muet.

Tauchen, v. a. βουτῶ, tremper, plonger (v. n.). v. n. βουτίζομαι εἰς τὸ νερὸν, πηγαίνω κάτω εἰς τὸ νερὸν, plonger (v. n.).

Tauchen, n., τὸ βούτημα, action f. de plonger.

Taucher, m., ὁ κολυμβητὴς ὁποὺ βουτᾷ, ὁποὺ βυθίζεται εἰς τὸ νερὸν, plongeur (homme), m.; (Vogel), ἡ θαλασσινὴ κορώνη, καταδύτης, καλυβίτς, plongeon, m.

Taufbecken, n., λεκάνη διὰ τὸ βάπτισμα, bassin m. des fonts de baptême.

Taufe, f., τὸ βάπτισμα, ὁ βαπτισμὸς, baptême, m.; aus der Taufe heben, ἀναδέχομαι παιδὶ ἐκ τῆς κολυμβήθρας, εἶμαι ἀνάδοχος, εἶμαι νουνὸς, tenir (un enfant) sur les fonts (de baptême).

Taufen, v. a. βαπτίζω, baptiser.

Täufer, m., ὁ βαπτιστὴς, celui qui baptise; Johannes der Täufer, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἢ ὁ πρόδρομος, St. Jean Baptiste, m.

Täufling, m., παιδὶ ὁποῦ βαπτίζεται, enfant m. qu'on baptise.

Taufname, m., ὄνομα ὁποῦ δίδεται εἰς τὸ παιδὶ εἰς τὸ βάπτισμα, nom m. de baptême.

Taufpathe, m. f., s. Taufzeuge.

Taufschein, m., ἐγγραφος μαρτυρία βαπτισμοῦ, extrait m. baptistère.

Taufstein, m., κολυμβήθρα, βιπτιστηρίων, fonts de baptême, fonts m. pl. baptismaux.

Taufzeug, n., τὰ ὑπάρχοντα τοῦ παιδίου ὁποῦ βαπτίζεται, langes f. pl. de baptême.

Taufzeuge, m., ὁ ἀνάδοχος, νουνὸς, parrain, m.; -gin f., ἡ ἀνάδοχος, νουνὰ, marraine, f.

Taugen, v. n. ἀξίζω, valoir; zu etwas —, εἶμαι ἄξιος, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος, εἶμαι ἐπιτήδειος εἰς τι, être bon, propre, utile à qc.

Taugenichts, m., ἕνας ἀχρεῖος, ὀκνηρὸς, vaurien, m.

Tauglich, adj. ἄξιος, ἐπιτή-

ὄντως, ἱκανός, bon, propre, utile.

Tauglichkeit, f., ἡ ἱκανότης, utilité, f.

Taumel, m., ἡ ζάλη, ἀνεμοβάλα, vertige, m.; (metaph.) ἡ ἔκστασις τῆς χαρᾶς, ἐκστατικὴ χαρά, fig. ivresse (de joie), f.

Taumelig, adj. ζαλισμένος, ἀνεμοβαλισμένος, chancelant, à qui la tête tourne.

Taumeln, v. n. κλονίζομαι, χλονοῦμαι (ὡς ἔνις μεθυσμένος), chanceler.

Tauſch, m., ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά, change, échange, troc, m.

Tauſchen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαγήν, troquer, changer, échanger.

Täuſchen, v. a. ἀπατῶ, γελῶ, tromper, duper; die Hoffnung —, ματαιόνω, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα, frustrer l'espérance.

Tauſchhandel, m., πραγμάτεια ὅπου γίνεται ἀλλάζοντας τὰ πράγματα, ἡ ἀλληξιά, troc, change, échange, f.

Tauſchung, f., ἡ ἀπάτη, illusion, f.

Tauſend, nu. χίλιοι, — αι (αις), — α, mille; mil.; Tauſend, int. fam. εἰς τ' ἀνάθεμά σου τὸν διάβολον, peste!

Tauſend, n., ἡ χιλιάς, χιλιάδα, millier, m.

Tauſenderley, adj. indecl. χιλίων λογιῶν, de mille façons, mille.

Tauſendfach, -fältig, adj. χιλιαπλάσιος, mille fois autant.

Tauſendfuß, m., ὁ μυριόπους, ἡ κανθαρίστρα, (ζωύριόν τι), mille-pieds, m. (insecte).

Tauſendgüldenkraut, n., τὸ κεντα΄ύριον, εἶδος γεντιανῆς, (χόρτον τι), centaurée, f.

Tauſendjährig, adj. χιλιοετής, de mille ans, millénaire.

Tauſendkünſtler, m., χιλιοτεχνίτης, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς πολλὰ πράγματα, homme m. adroit qui sait faire mille choses; fig. (Herenmeiſter), μάγος, sorcier, magicien, m.

Tauſendmal, adv. χίλιαις φοραῖς, χιλιάκις, mille fois.

Tauſendſchön, n., ἡ ἀμάραντος, τὸ ἀμαράντι, (σταθόρι), (φυτὸν καὶ ἄνθος), amarante, f., passe-velours, m.

Tauſendſte, adj. χιλιοστός, millième.

Tauſendtheil, n., τὸ χιλιοστὸν μέρος, χιλιοστημόριον, un millième.

Tauwerk, n., τὰ σχοινιὰ τοῦ καραβιοῦ, (mar.) manœuvre, f.; funin, m.

Tax, Taxus, Taxbaum, m., ἡ σμίλαξ, σμιλαχία, (δένδρον), if, m.

Taxe, f., ἡ διωρισμένη τιμὴ ἑνὸς πράγματος, τὸ νάρκι, taxe, f., taux, m.; ὁ φόρος, δασμός, τὸ δόσιμον, taille, f. impôt, m.

Taxator, Taxirer, m., ἐκεῖνος ὁποὺ διορίζει τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, ὁ ξετιμής, taxateur, m.

Taxiren, v. a. ξετιμῶ, βγάζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, taxer.

Tazette, f., εἶδος ναρκίσσου (ματζικοράδου), tazette (fleur), f.

Teich, m., ἡ λίμνη (μικρὴ ψαρία), ψαρολίμνη, étang vivier, m.

Teichfiſch, m., ψάρι ἀπὸ μνην, poisson m. d'étang

Teig, m., τὸ ζυμάρι, pâte

Teig, adj. (vom Obſte), λικὸς, ζουληγμένος (μερικὰ ἁπλία), pâteux.

Teigicht, Teigig, adj. λε (λέγεται διὰ τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι καλὰ ψημέ pateux (se dit du pain)

Telegraph, m., τηλεγρά télégraphe.

Teleſkop, m., τηλεσκόπ télescope, m., f. Fernro

Teller, m., τὸ ταλέρι, τα ρι, πινάκιον, assiette, f.

Tellerlecker, m., ὁ παρά lèche-plat, écornifleur,

Tellertuch, n., τὸ χειρό τρον, (τ' σαλβιέτα, ir serviette, f.

Tempel, m., ὁ ναός, tem m.

Tempelherr, m., ὁ τεμπλέ (ἱππεὺς τοῦ τ' γματος naοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλ templier, m.

Temperament, n., ἡ κρᾶ τοῦ σώματος, ἡ διά τοῦ νοός, tempérament

Temperiren, s. mäßigen, mildern.

pern, vulg. v. n. ἀργοπο , χάνω τὸν καιρὸν ἀρ πορῶντας, lambiner, lan ner.

pler, m., s. Tempelherr.

ert, n., (in der Druckerey), ὸ στιλιάρι εἰς τὸ ὁποῖον ἄνει ὁ τυποθέτης τὸ χει γράφιον ὅταν συνθέτει, mpr.) visorion, m.

ne, f., τὸ ἀλώνιον, (ἀλώ), aire, f.

ner, m., ὁ ὑρηλότερος βα τόνος, ἡ δεντέρα φωνὴ ρχηνώντας ἀπὸ τὸν βαρύ τονον, (mus.) taille (la ille), f.

nerist, m., ἐκεῖνος ὁποὺ ψάλλει (ἢ τραγουδᾷ) τὴν φωνὴν λεγομένην Τενόε, taille (le chanteur), f.

pich, m., ὁ τάπης, τὸ πεν , πέρι, tapis, m.

pichwirker, m., Teppich ächer, ἐκεῖνος ὁποὺ φτιά νει πεύκια, ὁ πευκοποιός, tapissier, m.

rmin, m., ἡ δουρία, terme, m.

rpentin, m., ἡ τερμινθος, τερεμεντίνα, εἶδος ρετζίνης, térébenthine, f.

rpentinbaum, m., ἡ τερεβιν θιὰ, (δένδρον), térébinthe, m.

rpentinöhl, n., τὸ τερμινθό λαδον, huile f. de térébenthine.

rrine, f., τὸ τερβλίον, πιά το βαθυλόν (διὰ σοῦπαν κλ.), terrine, f.

rritorial, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐπαρχίαν, εἰς χώραν, territorial.

Territorium, n., s. Gebiet, Bezirk.

Tertianer, m., μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἕνα σχολεῖον, troisième (écolier), m.

Tertie, f., (in der Muſik), τρίφωνον (εἰς τὴν μουσικήν), (mus.) tierce, f.; (im Fechten), τὸ τρίτον σχῆμα ἐκεῖνον ὁποὺ πολεμεῖ τὸ σπαθί, (escr.) tierce; (als Zeittheil), τὸ λεπτὸν τρίτον τῆς ὥρας, (ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λεπτοῦ δευτέρου), tierce (1/3 d'une seconde); (dritte Klaſſe), ἡ τρίτη τάξις τῶν μαθητῶν ἑνὸς σχολείου, la troisième (d'une école).

Terzerol, n., μικρὸν πιστόλι ὁποὺ βάνουν εἰς τὴν τζέπην, pistolet m. de poche.

Terzett, n., μουσικὸν κομμάτι τὸ ὁποῖον ψάλλουν (ἢ τραγουδοῦν) τρεῖς μαζύ, (mus.) trio, m.

Teſt, m., (in der Chemie), ἀγγεῖον χυμικὸν μὲ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὸ χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τοῦ πυρός, (chim.) têt, scorificatoire, m., fam. (für Schmuß), s. Schmuß.

Teſtament, n., ἡ διαθήκη, testament, m.

Teſtamentlich, teſtamentariſch, adj. τῆς διαθήκης, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διαθήκην, testamentaire.

Teſtator, Teſtirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε διαθήκην, testateur.

Teſtiren, v. a. et n. κάμνω διαθήκην, faire son testament.

Teufe, f., (im Bergbau), τὸ βάθος, profondeur, f., s. Tiefe.

Teufel, m., ὁ διάβολος, diable, démon, m.

Teufeley, f., ἡ διαβολία, διαβολιά, διαβολικὸν ἔργον, ἡ ψευδιά, diablerie, f.

Teufeliſch, Teufliſch, adj. διαβολικὸς, diabolique.

Teufelsabbiß, m., ῥίζα τις (ὁποῦ φαίνεται νὰ εἶναι χωρισμένη ὡσὰν μὲ δόντια), mors m. du diable (plante).

Teufelsbanner, m., ὁ ἐξορκιστὴς, ὁποὺ ἐξορκίζει διαβόλους, exorciste, m.

Teufelsbeere, s. Tollbeere.

Teufelsbrut, f., τὰ διαβολάκια, engeance f. diabolique.

Teufelsdreck, m., τὸ σκορδαλάκαρον, asa fœtida, f.

Teufelskerl, m., fam. διαβολικὸς ἄνθρωπος, κακάνθρωπος, ὁμοίως καὶ· πανουργότατος, ἐπιτηδειότατος κτλ., diable m. d'homme.

Teufelskind, n., παιδὶ διαβόλου, ἀχρεῖος ἄνθρωπος, enfant m. du diable, diablotin, m.

Text, m., κείμενον συγγενεύς, texte, m.

Thal, n., ἡ κοιλάδα, vallée, f.

Thaler, m., τὸ ταλήριον, ταλλερον, έου, m.; rixdale, f.

That, f., τὸ ἔργον, κίνημα, action f., fait, m.; in der

That, τῇ ἀληθείᾳ, en effet, en vérité.

Thäter, m., ἐκεῖνος ὑποῦ ἔκαμέ τι, celui qui a fait qc., ὁ πταίστης, ἔνοχος, auteur (d'un crime), m.

Thätig, adj. ἐνεργητικός, actif, f. agissant.

Thätigkeit, f., ἡ ἐνεργητικότης, ἐνέργεια, activité, f.

Thätlich, adj. βιαστικός, violent; sich thätlich vergreifen (an einem), κάμνω βίαν, βιάζω, πιανομαι μέ τινα, attenter à la personne de q.

Thätlichkeit, f., ἡ βία, βιαστικὸν ἔργον, (μάλιστα κτυπήματα), violence, voie f. de fait.

Thatsache, f., τὸ γεγονὸς, τὸ ἀληθὲς τοῦ συμβεβηκότος, fait, m; es ist Thatsache, εἶναι ἀληθὲς, εἶναι ἀναμφίβολον, τῇ ἀληθείᾳ ἔγινε ἢ ἀκολούθησε, c'est un fait sûr, il n'y en a pas de doute, cela est arrivé en effet.

Thau, m., ἡ δροσιὰ, ὁ δρόσος, rosée, f.

Thauen, v. i. es thauet, (der Thau fällt), δροσίζει, il tombe de la rosée; v. n. ξεπαγώνω, dégeler, se dégeler; es thauet, (thauet auf), ξεπαγώνει, il dégèle.

Thauig, adj. δροσερὸς, βρεμένος ἀπὸ τὴν δροσιὰν, mouillé de rosée.

Thautropfen, m., σταλαγματιὰ τῆς δροσιᾶς, goutte f. de rosée.

Thauwetter, n., τὸ ξεπάγωμα, ἡ ξεπαγωσιὰ, dégel, m.

Thauwind, m., νότιος ἀέρας, ὁποῦ προξενεῖ ξεπάγωμα, vent m. de dégel.

Theater, n., τὸ θέατρον, théâtre, m.

Theaterdichter, m., δραματικὸς ποιητὴς, poète m. dramatique.

Theaterprinz, m., κωμῳδὸς, (εἰρωνικῶς), (iron.) comédien, m.; =prinzessin, f.; μία κωμῳδὸς, (κουμεδιάνη), (εἰρων.), (iron.) comédienne, f.

Theatralisch, adj. τοῦ θεάτρου, δραματικὸς, théâtral.

Thee, m., τὸ τέϊ, τζαΐ, thé, m.

Theebüchse, m., κουτὶ διὰ τέϊ, διὰ τζάϊ, κουτὶ μὲ τέϊ (τζάϊ), boîte f. à thé, boîte de thé.

Theekanne, f., ἰμπρίκι τοῦ τέϊ (τζάϊ), ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ κερνοῦν, théière, f.

Theekessel, m., τὸ καζάνι διὰ τέϊ (εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν τὸ νερὸν), bouilloire, f.

Theelöffel, m., (im Rechnen) μερισιὰς, διαιρέσης (ἡ ἀριθμητικὴν), (arithm.) viseur, m.

Theemaschine, f., σιάμνα (μηχανὴ τις) διὰ ταχείαν κατασκευὴν τοῦ τέϊ, urne f. à thé.

Theer, m., τὸ κατράνι, goudron, brai, m.

Theerbrenner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψκιάνει τὸ κατράνι, celui qui fait du goudron.

Theerbüchse, f., κουτὶ διὰ (ἢ μὲ) κατράνι, boîte f. à goudron.

Theeren, v. a. κατρανίζω, drouner.

Theerig, adj. κατρανιοσμένος, sali de goudron.

Theetasse, f., Theeschälchen, φιλιτζάνι διὰ τέϊ, tasse à thé.

Theil, m. (n.), τὸ μέρος, die; part, portion, f.; Buches), ὁ τόμος (βιβ tome, volume, m.; Theben an etwas, μετέχω avoir part à qc.; ich Theils, ἐγὼ ἐκ μέρους quant à moi.

Theilbar, adj. διαιρετὸς, ραστικὸς, ὁποῦ ἠμ νὰ διαιρεθῇ, νὰ μοι divisible; =barkeit, f. διαιρετὸν, μοιραστικὸν visibilité, f.

Theilchen, n., τὸ μερζιὸν χρὸν μέρος, ἄτομον, celle, particule, f.

Theilen, v. a. διαιρῶ, ράζω, διαμοιράζω, ger, diviser, séparer; —, διαιροῦμαι, μερί se diviser, se séparer.

Theilhaber, m., ὁ μετέχων τοχος, copartageant, m.

Theilhaft, theilhaftig, m. ὁποῦ μετέχει εἴς τι, χων, μέτοχος, qui a qc., participant à qc.

Theilnahme, =nehmung, f. μέθεξις, participation, intérêt, m.

Theilnehmer, m., ὁ μετέχων, τοχος, intéressé, m.

theils, zum Theil, adv. μέρος, μέρους, partie, en par-

Theilung, f., ἡ διαίρεσις, ὁ ρισμὸς, διαμοιρασμὸς, tage, division, f.

theilweise, adv. κατὰ μέρη, par ties.

Theilungszeichen, n., τὸ σημεῖον τῆς διαιρέσεως, (imprt.) division, f.

Theolog, (Gottesgelehrter), m., ὁ θεολόγος, théologien, m.

Theologie, f., ἡ θεολογία, théologie, f.

theologisch, adj. θεολογικὸς, théologique.

Theorem, n., τὸ θεώρημα, (φιλοσ. καὶ μαθημ.), (philos. et math.) théorème, m.

theoretisch, adj. θεωρητικὸς, théorique.

Theorie, f., θεωρία, (φιλοσ.), théorie, f.

Theriak, n., ἡ θηριακὴ, (ἀντιφαρμακον), thériaque, f.

Thermometer, n., τὸ θερμόμετρον, thermomètre, m.

teuer, adj. ἀκριβὸς (ὁποῦ κοστάρει πολὺ), cher; (lieb, werth), ἀκριβὸς, ἠγαπητὸς, cher, chéri.

Theuerung, f., ἡ ἀκρίβεια, cherté, f.

Thier, n., τὸ ζῶον, animal; ἄγριον, bête (farouche), f.; (die Hirschkuh bey den Jägern), ἡ ἔλαφινα, (chass.) biche, f.

Thierarzt, m., ἰατρὸς διὰ τὰ ζῶα, vétérinaire, m., =arzneikunst, f., ἐπιστήμη τοιούτου ἰατροῦ, art m. vétérinaire.

Thiergarten, m., τόπος ὅπου τρέφονται θηρία (οἷον· ἐλάφια, ζαρκάδια κτλ.), parc, m.

Thiergefecht, n., ἡ θηριομαχία, combat m. de bêtes.

Thierisch, adj. ζωώδης, θηριώδης, animal, (adj.); fig. ὅμοιος μὲ ζῶον, θηριώδης (ἐπὶ κακοῦ), bestial, brutal.

Thierkreis, m., ὁ ζωδιακὸς (εἷς τὸν οὐρανὸν), (astron.) zodiaque, m.

Thierkunde, Thiergeschichte, f., ἡ ζωολογία, zoologie, f.

Thierpflanze, f., τὸ ζωόφυτον, zoophyte, m.

Thierreich, n., τὰ ζῶα (ἐπιθεωρούμενα ὡς ἓν μέρος τῆς φύσεως), règne m. animal.

Thon, m., ὁ πηλὸς, ἄργιλλος, τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὰ τζουκάλια), argile; glaise, f.

Thonartig, Thonicht, adj. πηλώδης, ἀργιλλώδης, argileux (qui ressemble à l'argile), f. Thon.

Thonerde, f., πηλώδες χῶμα, terre argileuse, f. Thon.

Thönern, adj. πήλινος, ἀργιλλένιος, φκιασμένος ἀπὸ πηλὸν, d'argile, de terre, f. Thon.

Thonig, adj. πηλώδης, ὁποῦ περιέχει πηλὸν, argileux, f. Thon.

Thor, n., ἡ (μεγάλη) θύρα (ὑποπτίου), porte (portecochère), f.; ἡ πύλη, τὰ πύλαι (ἡ πόρτα τῆς πόλεως), porte (de la ville).

Thor, m., ὁ ἀνόητος, μωρὸς, τρελὸς, fou, sot, insensé.

Thorflügel, m., ἓνα κανάτι τῆς (μεγάλης) θύρας (μισὸς καὶ ἓνα κανάτι τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως), vantail, m.

Thorheit, f., ἡ ἀνοησία, μωρία, τρέλα, τρελλάδα, folie, f.

Thöricht, adj. ἀνόητος, μωρὸς, τρελὸς, fou, insensé, m.

Thörin, f., μία ἀνόητη, μωρὴ, τρελὴ, folle, insensée, f.

Thorschluß, m., τὸ κλείσιμον, σφάλισμα τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως), fermeture f. des portes.

Thorschreiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάθηται εἰς τὰς πύλας (τὴν πόρταν) τῆς πόλεως καὶ γράφει τὰ ὀνόματα τῶν εἰσερχομένων, commis m. de porte.

Thorsperre, f., s. Thorschluß.

Thorwächter, m., ὁ θυρωρὸς, πορτάρης, portier, garde m. de porte.

Thorweg, m., ἡ μεγάλη θύρα τῆς αὐλῆς τοῦ ὑποπτίου (ὅπου ἐμβαίνουν τὰ ἁμάξια), porte-cochère, f.

Thorzettel, m., πόλιτζα περάσματος ἢ ἐμβάσεως (εἰς μίαν πόλιν), billet m. d'entrée et de sortie.

Thran, m., τὸ φαρέλαιον, huile f. de baleine.

Thräne, *f.*, τὸ δάκρυον, larme, *f.*

Thränen, *v. n.* δακρύζω, pleurer, verser des larmes.

Thränendrüſe, *f.*, ἀδὴν (βαλανίδιον) δακρυοποιὸς, (ἐκεῖνο τὸ βαλανίδιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ δάκρυα), glande *f.* lacrymale.

Thränenfiſtel, *f.*, ὁ φίστολας τοῦ ὀμματιοῦ, fistule *f.* lacrymale.

Thränenfluß, Thränenguß, Thränenſtrom, *m.*, δακρυοχυσιμον, δακρυοχυσία, torrent *m.* de larmes; -fluß, (Augenübel), *m.*, ἐπιφορὰ, δάκρυσμα τῶν ὀφθαλμῶν, (μέδ.) épiphore, *m.*

Thränengang, *m.*, (ἀνατομ.) ὁ δακρυαγωγὸς, (anat.) conduit *m.* lacrymal.

Thränenpunkt, *m.*, ἡ τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνουν τὰ δάκρυα, (anat.) point *m.* lacrymal.

Thränenſack, *m.*, (ἀνατομ.) κυστὶς τῶν δακρύων, (anat.) sac lacrymal.

Thränenvoll, *adj.* γεμάτος δάκρυα, plein des larmes, *m.*

Threſor, *m.*, τυράς, tablette, *f.*

Thron, *m.*, ὁ θρόνος, trône, *m.*

Thronbeſteigung, *f.*, ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν θρόνον, ὁ ἐνθρονισμός, avénement *m.* au trône.

Thronen, *v. n.* (poet.) κάθομαι εἰς τὸν θρόνον, βασιλεύω, être assis sur le trône, regner.

Thronerbe, *m.*, ὁ κληρονόμος τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου, héritier *m.* du trône.

Thronfolge, *f.*, ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου, succession *f.* au trône.

Thronfolger, *m.*, ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου, successeur *m.* au trône.

Thronhimmel, *m.*, ὁ οὐρανὸς τοῦ θρόνου, baldaquin, *m.*

Thun, *v. a.* πράττω, κάμνω, faire; agir; (hinein thun), βάνω μέσα, βάνω, mettre (dans . . .); zu thun haben, ἔχω νὰ κάμω, ἔχω δουλειάν, être occupé, avoir des affaires; es iſt zu thun um —, ἡ ὑπόθεσις εἶναι, νὰ —, ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι, νὰ —, il s'agit de . . .; es iſt ihm nur um das Geld zu thun, αὐτὸς ἄλλο δὲν θέλει παρὰ νὰ κερδήσῃ ἄσπρα μὲ αὐτὸ, il ne se soucie que d'y gagner de l'argent; ſich thun um einen, oder um etwas, πολλὰ λυποῦμαι, πολλὰ θρηνῶ ἢ κλαίω δι' ἕνα πρᾶγμα, regretter fort la perte de q. ou de qc., se lamenter fort; (— als ob, als wenn), προσποιοῦμαι, κάμνω πῶς —, καμώνομαι πῶς —, ὑποκρίνομαι, faire semblant de . . ., feindre, affecter, faire mine de . . .; er thut als ob er nichts davon wüßte, αὐτὸς καμώνεται πῶς δὲν ἠξεύρη τίποτες δι' αὐτό, il fait semblant de n'en rien savoir.

Thun, *m.*, τὸ πράττειν, tion, *f.*; αἱ πράξεις, ya, les actions, les o tions, *f. pl.*

Thunfiſch, *m.*, ὁ θύννος, κινος, (ψάρι), thon,

Thunlich, Thulich, *adj.* τὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ κάμῃ, faisable, practi

Thür, *f.*, ἡ θύρα, porte, *f.*

Thürangel, *f.*, ὁ στροφ Θύρας τὸ στροφίδι, γαβον), gond, *m.*

Thürband, *n.*, τὸ σίδη ποῦ κρατεῖ τὴν θύρα ture, *f.*

Thürflügel, *m.*, τὸ κανά Θύρας, battant, vanta

Thürhüter, *m.*, ὁ θυρ πορτάρης, portier; sier, *m.*

Thurm, *m.*, ὁ πέργος τουρῶνι, tour, *f.*; thurm), τὸ καμπανα clocher, *m.*; (im spiele), ὁ πύργος εἰς τὸ τράτζι), tour (au jeu échecs), *f.*

Thürmen, *v. n.* ἐπισω (κυρίως εἰς σχῆμα πύρ clever, *f.* Aufthürmen.

Thürmer, *m.*, ὁ πυργοφ (ἐκεῖνος ὁποῦ κάθετ τὸ καμπαναρσιὸν νὰ δουνίζῃ τὴν καμπάναν gnet *m.* du clocher.

Thurmuhr, *f.*, ὡρολόγιον πύργον (εἰς τουρῶνι), loge *f.* du clocher.

Thürpfoſte, *f.*, φοστεν, ὁ παραστὰς ἢ παραστὰ τῆς θύρας, poteau *m.*

porte; die —, *pl.*, *οἱ παραστάδες τῆς θύρας*, le jambage de la porte.

Thürschwelle, *f.*, *τὸ κατώφλιον*, seuil, *m.*

Thürsteher, *m.*, *f.* Thürhüter.

Thymian, *m.*, *ὁ θύμος*, (*φυτὸν εὐῶδες*, thym, *m.*

Tief, *adj.* *βαθύς*, profond; (hohl), *βαθυλάκκος*, creux; (vom Tenor), *βαθὺς*, *βαρύτονος*, bas (du ton de la voix).

Tiefe, *f.*, *τὸ βάθος*, profondeur (*prop.* et *fig.*), *f.*

Tiefsinn, *m.*, *ἡ ὀξύνοια*, *ἀγχίνοια*, profondeur *f.* d'esprit; (Schwermuth), *ἡ μελαγχολία*, mélancolie, *f.*

Tiefsinnig, *adj.* *ὀξύνους*, *ἀγχίνους*, *βαθέως ἐννοῶν*, *fig.* profond, pénétrant; (schwermüthig), *μελαγχολικός*, mélancolique.

Tiegel, *m.*, *τὸ τηγάνι*, poêle, *f.*; *χωνευτήριον*, creuset, *m.*; auch Schmelztiegel.

Tiger, Tieger, *m.*, *ἡ τίγρις*, tigre, *m.*

Tigerhund, *m.*, *σκυλὶ παρδαλὸν ὡς ἡ τίγρις*, chien *m.* tigré.

Tigerkatze, *f.*, *ὁ τιγρόγατος*, *εἶδος ἀγρίου γάτου παρδαλοῦ ὡς ἡ τίγρις*, chat *m.* sauvage tigré.

Tilgen, *v. a.* *ἐξολοθρεύω*, *ἀφανίζω*, exterminer, détruire; *ἀναιρῶ*, *ἀκυρῶ*, annuller, abolir; eine Schuld —, *πληρώνω ἕνα χρέος*, amortir, payer (une dette).

Tilgung, *f.*, *ἡ ἐξολόθρευσις*, *ὁ ἀφανισμός*, extermination, destruction, *f.*; *ἀκύρωσις*, *ἀναίρεσις*, abolissement, *m.* annullation, *f.*; (einer Schuld), *πληρωμὴ χρέους*, amortissement (d'une dette).

Tinctur, *f.*, *μίγμα ἀπὸ ὑγρὰ* (*μάλιστα ἰατρικά*), (chim.) teinture, *f.*

Tinte, *f.*, *ἡ μελάνη* (*τὸ μελάνι*), encre, *f.*; *τὸ χρῶμα* (*εἰς τοὺς ζωγράφους*), (peint.) teinte, *f.*

Tintenfaß, *n.*, *τὸ καλαμάρι*, *ἡ μελανοθήκη*, encrier, *m.*

Tintenfisch, *m.*, *ἡ σηπία*, *σηπιά*, carmar, cornet, *m.*; sèche, *f.*

Tintenfleck, Tintenkleks, *m.*, *σταλιγματιὰ μελάνης ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὸ χαρτί*, *ἡ μουντζοῦρα*, tache *f.* d'encre, pâté, *m.*

Tisch, *m.*, *ἡ τράπεζα*, *τὸ τραπέζι*, table, *f.*; *τὸ* (*καθημερινὸν*) *φαγί*, la table (en parlant du dîner, du souper); bey Tische, *εἰς τὴν τράπεζαν* (*ξυνοῶντας τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον*), à table (pendant le repas); vor Tische, *πρὶν τοῦ γεύματος* (*ἢ τοῦ δείπνου*), *πρὸ τοῦ γεύματος*, avant le dîner, (ou le souper), avant le repas; nach Tische, *μετὰ τὸ γεῦμα* (*ἢ τὸ δεῖπνον*), après le dîner (ou le souper), après le repas; zu Tische gehen, *πηγαίνω εἰς τὸ γεῦμα* (*ἢ εἰς τὸ δεῖπνον*), aller à table (aller dîner ou souper).

Tischbier, *n.*, *πίβα ὁποῦ πίνουν εἰς τὸ γεῦμα*, bière *f.* ordinaire.

Tischblatt, *n.*, *τὸ σανίδι τῆς τραπέζης*, dessus *m.* de la table.

Tischgänger, *m.*, *f.* Kostgänger.

Tischgast, *m.*, *f.* Tischgenoß.

Tischgebet, *n.*, *ἡ προσευχὴ πρὶν τοῦ γεύματος καὶ μετὰ τὸ γεῦμα*, prière *f.* avant et après le repas, *f.*

Tischgenoß, *m.*, *ὁ συντράπεζος*, compagnon de table, commensal, *m.*

Tischgeräth, -geschirr, *n.*, *τὰ ἀγγεῖα τῆς τραπέζης*, vaisselle *f.* de table.

Tischgesellschaft, *f.*, *οἱ συντράπεζοι*, *συναναστροφὴ ἐκείνων ὁποῦ γευματίζουν μαζύ*, compagnie *f.* de table.

Tischgestell, *n.*, *τὸ πυθμένα καὶ ἀκουμβιστήρια τῆς τραπέζης*, tréteau *m.* de table.

Tischler, *m.*, *ὁ λεπτουργός*, *ξυλουργὸς*, *τριπεζοποιὸς*, (*ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τραπέζια*, *σκαμνία*, *δουλάπια κτλ.*), menuisier, *m.*; = handwerk, *n.*, *λεπτουργικὴ τέχνη*, menuiserie, *f.*

Tischtrunk, *m.*, *πιοτὸν διὰ τὸ γεῦμα*, boisson *f.* ordinaire.

Tischtuch, *n.*, *τὸ τραπεζομάνδυλον*, nappe, *f.*

Tischwein, *m.*, *κρασὶ διὰ τὸ γεῦμα*, vin *m.* de table.

Tischzeit, *f.*, *ὥρα τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου*, heure *f.* du dîner ou du souper.

Tischzeug, *n.*, *τὰ ἀναγκαῖα* (*πανιὰ*) *τῆς τραπέζης*, linge *m.* de table.

Titel, *m.*, ὁ τίτλος, titre, *m.*
Titelblatt, *n.*, ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, τὸ φύλλον ὁπου ἔχει τὸν τίτλον, frontispice, titre *m.* d'un livre.
Titelkupfer, *n.*, εἰκόνισμα εἰς τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου, taille-douce *f.* du frontispice.
Titular, *adj.* ὁποῦ ἔχει μόνον τὸν τίτλον ἑνὸς ἀξιώματος, titulaire; =tar-Rath, *m.*, ὁποῦ ἔχει τὸν τίτλον μόνον ὡς συμβουλάτωρας, conseiller *m.* titulaire.
Titulatur, *f.*, τίτλος τιμῆς (ὁποῦ ἀνήκει εἰς τινα), titre (qui est dû à q.), *m.*
Tituliren, *v. a.* δίδω τινὸς τὸν τίτλον του, ὀνομάζω μὲ τὸν τίτλον, titrer, qualifier.
Tobak ꝛc., *f.* Tabak ꝛc.
Toben, *v. a.* λυσσᾶ, φωνάζω, βρονιῶ, faire un grand bruit, tempêter; enrager.
Toben, *n.*, ἡ λύσσα (τοῦ θυμουμένου), rage, *f.*; ὁ θόρυβος, κτύπος (τῆς θαλάσσης), bruit *m.* des vagues soulevées.
Tochter, *f.*, ἡ θυγάτηρ, θυγατέρα, κόρη, fille, *f.*
Tochterkirche, *f.*, *s.* Filial.
Tochtermann, *m.*, ὁ γαμβρός, ἄνδρας τῆς θυγατέρας, beau-fils, gendre, *m.*
Tod, *m.*, ὁ θάνατος, mort, *f.*
Todbett, *n.*, τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου, lit *m.* de mort.
Todesangst, *f.*, ἡ ἀγωνία, agonie, *f.*
Todesart, *f.*, εἶδος, τρόπος θανάτου, genre *m.* de mort.
Todesfall, *m.*, θάνατος, τελευτή, mort, *f.*, décès, *m.*
Todesgefahr, *f.*, κίνδυνος θανάτου, peril, danger *m.* de la vie.
Todeskampf, *m.*, ἡ ἀγωνία, agonie, *f.*; μάχη ἕως θανάτου, combat *m.* jusque à la mort.
Todesschweiß, *m.*, ἱδρωτας τοῦ ἀποθνήσκοντος, sueur *f.* de la mort.
Todesstrafe, *f.*, τιμωρία θανάτου, peine *f.* de mort; bey Todesstrafe, ἐν βάρει θανάτου, sous peine de mort.
Todesstunde, *f.*, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, heure *f.* de la mort.
Todestag, *m.*, ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου, jour *m.* de la mort.
Todesurtheil, *n.*, καταδίκασις, κατάκρισις εἰς θάνατον, arrêt *m.* (ou sentence *f.*) de mort.
Todfeind, *m.*, θανάσιμος ἐχθρός, ennemi *m.* mortel.
Todkrank, *adj.* ἄῤῥωστος ἕως θανάτου, malade à la mort.
Tödlich, *s.* Todtlich.
Todsünde, *f.*, θανάσιμος ἁμαρτία, péché *m.* mortel.
Todt, *adj.* ἀπεθαμένος, ἀποθαμένος, νεκρός, mort; =schießen, =schlagen, =stechen, σκοτώνω με τουφεκιάν, — μὲ κτύπημα, — μὲ σπαθί (ἢ μὲ μαχαίρι κτλ.), tuer d'un coup de fusil, — de massue etc., — d'épée (de couteau etc.).
Tödten, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω, φονεύω, tuer.
Todtenamt, *n.*, ἡ ἀκολουθία διὰ τοὺς ἀποθαμένους, office *m.* des morts.
Todtenbahre, *f.*, τὸ νεκροκρέββατον, νεκροκρέββατον, civière, bière, *f.*
Todtenfarbe, *f.*, χιτωνάδα νεκροῦ, couleur *f.* d'un mort, teint *m.* cadavéreux.
Todtengerippe, *n.*, τὸ σκέλετον, squelette, *m.*
Todtengespräch, *n.*, διάλογος νεκρῶν, dialogue *m.* des morts.
Todtenglocke, *f.*, =geläute, τὰ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, glas, *m.*
Todtengräber, *m.*, ὁ νεκροθάπτης, θάπτης, fossoyeur, *m.*; (ein Käfer), εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ παραχώνει τὰ ψοφίμια μικρῶν ζώων, (hist. nat.) fossoyeur, *m.*
Todtenhemd, *n.*, ὑποκάμισον νεκροῦ, chemise *f.* qu'on met à un mort.
Todtenknochen, *m.*, Todtenbein, *n.*, κόκκαλον νεκροῦ, os *m.* de mort.
Todtenkopf, *m.*, κεφάλι νεκροῦ, tête *f.* de mort; (ein Schmetterling), πεταλούδα τις ὁποῦ ἔχει ἕνα σημεῖον εἰς τὴν ῥάχην τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ κεφάλι νεκροῦ, papillon à tête de mort, atropos, *m.*
Todtenschein, *m.*, ἐγγραφον

μαρτυρία τοῦ θανάτου τινός, extrait m. mortuaire.

Todtenschlaf, m., βαρὺς ὕπνος, ὕπνος βαθύτατος, sommeil m. très-profond; ὁ κάρος, τὸ ἀποκάρωμα, (méd.) carus, m.

Todtentopf, m., ἡ κάλπη, (τὸ ἄγγειον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐφύλαττον τὴν στάκτην τῶν νεκρῶν), urne f. sépulcrale.

Todtkrank, s. Todkrank.

Tödtlich, adj. θανάσιμος, θανατηφόρος, mortel. adv. θανασίμως, ἕως θανάτου, à mort.

Todtschlag, m., ὁ φόνος, meurtre, homicide, m.

Todtschläger, m., ὁ φονέας, meurtrier, homicide, m.

Tof, Tofstein, m., τὸ πουρί, εἶδος λίθου, tuf, m.

Toleranz, Toleranz, s. Duldsam, Duldung.

Toll, adj. μαινόμενος, μανιακός, τρελός, λυσσασμένος, fou, enragé, frénétique, maniaque; insensé; ein toller Hund, σκυλὶ λυσσασμένον, un chien enragé.

Tollapfel, m., ἡ μελιτζάνα, φαρμακερὸς καρπός, mayenne, mélongène, f.

Tollbeere, f., λυκοκέρασον (εἶδος φυτοῦ φαρμακεροῦ λατινικὰ μπελλαδόννα), belladona, belle-dame, f.

Tollhaus, n., τὸ τρελόσπιτον, ἐπαίτιον ὅπου φυλάγουν τοὺς τρελούς, hôpital m. des fous, petites maisons, f. pl.

Tollheit, f., ἡ μανία, τρέλα, folie, démence, frénésie, f.; λύσσα, fureur, rage, f.

Tollkraut, n., ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναριά, (χόρτον τι φαρμακερόν), jusquiame, f.

Tollkopf, m., ἄνθρωπος ὀρμητικός, ὑποκείμενος εἰς θυμόν, homme m. fougueux, d'une humeur emportée.

Tollkühn, adj. πολλὰ παράβολος, θρασυκίνδυνος, témoraire, audacieux.

Tollkühnheit, f., ἡ μεγάλη παράβολα, témérité, audace, f.

Tollwurm, m., μυὸς (νομιζόμενον σκωλήκι) ὑποκάτω τῆς γλώσσης τοῦ σκύλου, muscle m. oblong sous la langue des chiens, m.

Tölpel, m., ἕνας χαντρὸς εἰς τὰ ἤθη του, βάρβαρος, lourdaud, balourd, m.

Tölpelei, f., ἡ χαντρωσύνη εἰς τὰ ἤθη, βαρβαρότης, lourderie, balourdise, f.

Tölpelhaft, Tölpisch, adj. βάρβαρος, χαντρὸς εἰς τὰ ἤθη, lourd, grossier, mal-adroit.

Tomback, m., τὸ τομπάκι (μίγμα σύνθετον ἐπὶ χαλκοῦ καὶ κίγκου), tombac, m.

Ton, m., ὁ τόνος, ton, son, m.

Tonart, f., τόνος εἰς τὴν μουσικήν, (mus.) ton, m.; (Accent), τόνος, σημεῖον τοῦ τόνου (εἰς τὰς συλλαβάς), accent, m.; (μουσ.) νόμος, ton, mode, m.

Tönen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ, ἀναδίδω τόνους, sonner, résonner, retentir.

Tonkunst, f., ἡ μουσική, musique, f.

Tonkünstler, m., ὁ μουσικός, musicien, m.

Tonleiter, f., ἡ κλίμαξ (ἡ σκάλα) τῶν τόνων τῆς μουσικῆς, ὁ τροχός, (mus.) gamme, échelle, f.

Tonne, f., τὸ βαρίλι, tonneau, m., tonne, f.; eine Tonne Goldes, ἑκατὸν χιλιάδες ταλίρια ἢ καὶ φιορίνια, une tonne d'or.

Tonsetzer, m., συνθέτης μουσικῆς, compositeur m. de musique.

Tonsur, f., ἡ κουρὰ (τῶν ἱερωμένων κατὰ τοὺς καθολίκους), tonsure, f.

Tonsylbe, f., ἡ συλλαβὴ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον, syllabe f. qui a l'accent.

Tonzeichen, n., τὸ σημεῖον τοῦ τόνου, (οἷον· ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη), accent, m.

Topas, m., τὸ τοπάζιον, topaze, f.

Topf, m., τὸ τζουκάλι, pot, m.

Topfbret, n., τοῦρος σανίδι διὰ τὰ τζουκάλια κτλ., dressoir, m.

Töpfer, m., ὁ τζουκαλᾶς, potier, m.

Töpfererde, f., χῶμα διὰ τζουκάλια, glaise, argile, f.

Töpfergeschirr, n., τὰ χωματένια ἀγγεῖα, οἷον· τζουκάλια κτλ., poterie, f.

Töpfern, adj. πήλινος, χωματένιος, de poterie, d'argile, de terre.

Töpferofen, m., ὁ φοῦρνος τοῦ τζουκαλᾶ, four m. à potier.

Töpferscheibe, f., ὁ τροχὸς τοῦ τζουκαλᾶ, tour (de potier), m.

Torfstein, *m.*, εἶδος πέτρας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ φκιάσουν τζουκάλια, pierre *f.* ollaire.

Topp, *int.* ἄς εἶναι! τὸ δέχομαι, tope!

Torf, *m.*, ἡ τοῦρφα, εἶδος χώματος ῥέτζινάδους διὰ καῖσιμον, tourbe, *f.*

Torfboden, *m.*, τόπος ὅπου εἰρίσκεται ἡ τοῦρφα, terrain ou marais *m.* tourbeux; ἀμπάρι ὅπου φυλάγουν τὴν τοῦρφαν, grenier à tourbe; *f.* Torf.

Torfgräber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βγάζει τὴν τοῦρφαν ἀπὸ τὴν γῆν, celui qui bêche des tourbes; *f.* Torf.

Torfmoor, Torfland, *n.*, βαλτώδης τόπος γεμάτος ἀπὸ τοῦρφαν, tourbière, *f.*

Torkeln, *fam.* *f.* Taumeln.

Tornister, *m.*, ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὰ ροῦχα των, havre-sac, *m.*

Torte, *f.*, ἡ τοῦρτα, εἶδος πήτας, tarte, tourte, *f.*

Tortur, *f.*, τὰ βάσανα (εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὸν κατάδικον), torture, question, *f.*

Trab, *m.*, τὸ διπόδημα ἢ τρίποδον τοῦ ἀλόγου, trot, *m.*

Trabant, *m.*, ὁ δορυφόρος, σωματοφύλαξ, traban, *m.*; (eines Planeten), (ἀστρον.) δορυφόρος ἑνὸς πλανήτου, (astron.) satellite, *m.*

Traben, *v. n.* διποδῶ, τριποδίζω, τρέχω (λέγεται διὲ τὰ ἄλογα), trotter, aller au trot.

Traber, *m.*, ἄλογον ὁποῦ διποδεῖ ἢ τριποδίζει, trotteur, *m.*

Träber, Trübern, *f. pl.*, τὰ ἀποστραγγίδια, drague, *f.*; marc, *m.*

Tracht, *f.*, τὸ φόρτωμα, φορτίον (ὅσον φέρει τις εἰς τὸν ὦμον), charge (qu'on porte sur l'épaule), *f.*; (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅσα φέρουν μαζὶ εἰς τὴν τραπεζαν, service (nombre de plats qu'on sert à la fois); (von Thieren), τόσα νέα ὅσα γεννᾷ μαζὶ ἡ σκρόφα κτλ., portée, ventrée, *f.*; eine — Schläge, κτυπήματα, ξυλαῖς, une volée de coups de bâton; (Kleidertracht), ἡ φορεσία, ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ μόδα, mode, *f.*, costume, habillement, *m.*

Trachten, *v. n.* προσπαθῶ, πασχίζω, tâcher, s'efforcer; nach etwas, ἔχω πόθον, ποθῶ, κυνηγῶ, ἐπιθυμῶ (τι), aspirer, prétendre à qc.; einem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωὴν τινος, attenter, en vouloir à la vie de q.

Trachten, *n.*, ἡ ἐπιθυμία, πάσχισις, les efforts, *m. pl.*

Trächtig, *adj.* ἐγγαστρωμένη, (λέγεται μόνον διὰ τὸ ζῶα), pleine.

Tractament, *n.*, *f.* Behandlung, Bewirthung, Schmaus, (bey den Soldaten), ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν, prêt, *m.*, paye, solde, *f.*

Tractat, (Vertrag), *m.*, ἡ συνθήκη, συμφωνία, traité, *m.* (Abhandlung), σύγγραμμα (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), traité (d'une matière scientifique etc.).

Tractiren, *v. a.* *f.* Bewirthen, Behandeln, Unterhandeln.

Tragband, *n.*, λουρὶ τῶν μάλλων ὁποῦ ἔχουν εἰς τὸν ὦμον, bretelle, sangle, *f.*

Tragbar, *adj.* ὑποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κουβαλῇ, νὰ τραβᾷ μαζὶ του εἰς τὴν πήν, portatif; (fruchtbar) καρποφόρος, fertile, fécond, fruitier.

Trage, *f.*, ἡ κοπάνα, τὸ ρεῖον (μὲ τὸ ὁποῖον στοῦν φορτώματα), bard, brancard, *m.*

Träge, *adj.* ὀκνηρός, (τιμ λης, τουρκ.), lâche, pare seux, nonchalant.

Tragehimmel, *m.*, σκέπασ ὁποῦ βαστοῦν εἰς πασσ ξιν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἄρχο τας, dais, baldaquin, *m.*

Tragekorb, Tragkorb, *m.*, φίνι (ὁποῦ βαστοῦν εἰς βάχην), hotte, *f.*

Tragen, *v. n.* φέρω, βαστῶ, κουβαλῶ, porter (Kleider), φορῶ, βάνω (ρέμαια), porter (des habi etc.); (von Bäumen), φέ καρπὸν, κάμνω καρ καρποφορῶ, porter (d fruits etc.); (einbringen), φ ρω κέρδος, διάφορον, ra porter, porter (du gain etc (trächtig seyn), εἶναι ἐγγ στρωμένη, (λέγεται μόν διὰ ζῶα), être pleine; (in

tragen), ὑποφέρω, supporter, soutenir; *fig.* einen auf den Händen —, φρονεύω τινα μὲ πολλὴν προσοχήν, porter q. sur ses bras, le choyer; die Kosten —, πληρώνω τὰ ἔξοδα, payer les frais; diese Flinte trägt weit, τὸ τουφέκι φέρει (βλέπει) τὸ μολύβι μακρυά, ce fusil porte loin; sich tragen, φορῶ, s'habiller.

Träger, *m.*, ὁ χαμάλης, βαστάκος, porteur, *m.*; — über Bergebalken, *m.*, χρεντὰ ὁποῦ στοναστηρίζει, ὑποστήριγμα, (charp.) sommier, support, *m.*

Trägesessel, *m.*, σκαμνὶ εἰς τὸ ποῦν κουβαλοῦν τινα, brancard; palanquin, *m.*

Trägheit, *f.*, ἡ ὀκνηρία, paresse, nonchalance, *f.*; (εἰς τὴν φυσικὴν) ἡ ἀδρανεία, (phys.) inertie, *f.*

Tragiker, *m.*, ὁ τραγικὸς ποιητὴς tragique, poète *m.* tragique; ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς (εἰς τὸ θέατρον), acteur tragique, tragédien, *m.*

Tragikomisch, *adj.* τραγι-κωμικὸς, σύμμικτος ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν, tragi-comique.

Tragikomödie, *f.*, ἡ τραγικωμῳδία, δρᾶμα σύμμικτον ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν, tragi-comédie, *f.*

Tragisch, *adj.* τραγικὸς, θλιβερὸς, λυπηρὸς, tragique.

Tragödie, *f.*, ἡ τραγῳδία, δρᾶμα (ποίημα διὰ θέατρον) λυπερὸν, tragédie, *f.*; *f.* Trauerspiel.

Trällern, *v. n.* et *a.* τραγουδῶ, ἐβγάζω μερικοὺς τόνους μόνον ἀπὸ ἕνα τραγούδι, chanter (un air) à basse note.

Trämel, *m.*, *fam.* χονδρὸν ξύλον, κούτσουρον, gourdin, *m.*

Trampeln, *v. n.* κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὰ ποδάρια, ταμπίζω τὰ ποδάρια, trépigner, frapper des pieds.

Trampelthier, *n.*, καμῆλα μὲ δύο καμπούρας, dromadaire, *m.*

Trank, *m.*, τὸ ποτὸν, boisson, *f.*, breuvage, *m.*

Tränke, *f.*, τόπος εἰς ἕνα ποτάμι ὅπου ποτίζουν τὰ ζῶα, abreuvoir, *m.*

Tränken, *v. a.* ποτίζω, donner à boire; abreuver; mit Oel —, βρέχω, μουσκεύω μὲ λάδι, imbiber d'huile, huiler.

Tränkrinne, *f.*, Tränktrog, *m.*, ἡ σκάφη διὰ πίσιμα ζώων, auge *f.* (pour abreuver le bétail).

Trankſteuer, *f.*, δάσιμον ἀπὸ τὰ ποτὰ (ἀπὸ κρασὶ, πίβαν κτλ.), gambage, jalaye, *m.*

Transport, *m.*, ἡ κομιδὴ, μετακομιδὴ, τὸ φόρτωμα (τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον τόπον), transport (de marchandises etc.).

Transporteur, *m.*, ἡμικύκλιον διὰ μέτρησιν τῶν γωνιῶν, (γεωμετρ.), (géom.) rapporteur, *m.*

Transportiren, *v. a.* μετακομίζω, μεταφέρω, φέρω ἀπὸ ἕνα τόπον εἰς τόπον, transporter; *f.* Fortschaffen, Fortbringen.

Transport-Schiff, *n.*, καράβι φορτώματος, vaisseau *m.* de transport.

Trappe, *f.*, ἡ ὠτὶς, ἄγριον πουλλὶ ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν χῆναν, outarde, *f.*

Trappen, (Trappſen), *fam.* *v. n.* πατῶ βαρειὰ μὲ τὰ ποδάρια, marcher lourdement.

Traſſat, *m.*, ἐκεῖνος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐτραβήχθη μία καμβιάλη (ἕνα βεξήλιον), celui sur qui l'on a tiré (une lettre de change).

Traſſent, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ μίαν καμβιάλην (ἕνα βεξήλιον), tireur (d'une lettre de change), *m.*

Traſſiren, *v. a.* τραβῶ καμβιάλην (βεξήλιον), tirer; auf einen —, τραβῶ ἐπάνω τινός, tirer (une lettre de change) sur q.

Tratte, *f.*, ἡ τράτα, ἡ τραβηγμένη καμβιάλη, traite, *f.*

Traube, *f.*, ὁ βότρυς, τὸ βατρύδι, σταφύλι, grappe, *f.*

Traubenbeere, *f.*, *f.* Weinbeere.

Traubenbohrer, *m.*, τρυβέλι μεγάλον, ἀρίδα μεγάλη, vilebrequin, *m.*

Traubenhagel, *m.*, χρυσὲι διὰ κανὸν γτιασμένον ἀπὸ μικρὰ κομμάτια σίδηρου κτλ. καὶ σχηματισμένον ὡς τὸ σταφύλι, (artill.) cartouche *f.* en grappe de raisin.

Traubenkamm, *m.*, τὸ χρὰπετοῦρον, τζώμπον, râble, râpe, *f.*

Traubenſaft, *m.*, (τὸ χυμὸ τῶν

σταφυλιῶν), ὁ μοῦστος, jus de la treille, moût, m.; τὸ κρασί, vin, m.

Trauen, v. a. στεφανώνω (τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην), marier (donner la bénédiction nuptiale).

Trauen, v. n. einem —, πιστεύω, ἐμπιστεύομαι, se fier à ou en q., avoir confiance en q.; sich —, s. Getrauen.

Trauer, f., τὰ πένθιμα φορέμματα, deuil, m.; (Betrübniß), ἡ λύπη, θλῖψις, tristesse, f.

Trauerbinde, f., μαῦρον δέσιμον εἰς τὸν ἀγκῶνα ὡς σημεῖον τῆς λύπης δι' ἕνα ἀποθαμένον, bandeau m. de crêpe.

Trauerfall, m., s. Todesfall.

Trauerflor, m., εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαύρου ὁποῦ φοροῦν εἰς χαιρὸν τῆς λύπης διὰ τὸν ἀποθαμένον, crêpe m. de deuil.

Trauergedicht, n., ποίημα εἰς τὸν θάνατόν τινος, ὁ ἔλεγος, τὸ ἐλεγεῖον, ἐπικήδειον, poëme m. funèbre, élégie, f.

Trauergelaut, n., τὸ κουδούνισμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τινος, sonnerie f. de deuil.

Trauergesang, m., λυπηρὴ ψαλμῳδία, λυπηρὸν τραγοῦδι (μάλιστα εἰς τὸν θάνατόν τινος), chant lugubre; chant m. funèbre.

Trauergeschichte, f., λυπηρὴ ἱστορία, histoire f. tragique.

Trauerjahr, n., ὁ πένθιμος χρόνος, (ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον μία χήρα φορεῖ πένθιμα φορέμματα διὰ τὸν θάνατον ἄνδρα της), année f. de deuil; an m. de viduité.

Trauerkleid, n., πένθιμον φόρεμα, habit m. de deuil.

Trauermahl, n., πένθιμον γεῦμα (ἢ δεῖπνον) εἰς ἐνταφιασμόν τινός, repas m. funèbre.

Trauermusik, f., λυπηρὴ μουσική, πένθιμος μουσικὴ (διὰ τὸν θάνατόν τινος), musique f. funèbre.

Trauern, v. n. λυποῦμαι, être triste, s'affliger; (Trauer tragen), φορῶ πένθιμα φορέμματα, porter le deuil, être en deuil.

Trauerpferd, n., ἄλογον σκεπασμένον μὲ μαῦρα πανιὰ τὸ ὁποῖον πηγαίνει μαζὺ μὲ τὴν παράταξιν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τινος, cheval m. enharnaché de deuil.

Trauerrede, f., ὁ ἐπικήδειος λόγος, λόγος εἰς τὸν θάνατόν τινος, oraison f. funèbre.

Trauerspiel, n., ἡ τραγῳδία (κοινῶς καὶ· τραγέδια), tragédie, f.

Trauerspieldichter, m., ὁ τραγικὸς ποιητής, τραγῳδοσυγγράφος, poëte tragique.

Trauerzeit, f., ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον φορεῖ τις τὰ πένθιμα φορέμματα, deuil, temps m. de deuil.

Traufe, f., πλίκι διὰ τοῦ ὁποίου πάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, gouttière, f.; aus dem Regen in die Traufe kommen, (μεταφ.) πηγαίνω ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον, fig. tomber de l'eau dans la braise.

Träufeln, Träufen, v. n. u. a. στάζω, σταλάζω, dégoutter.

Traufrecht, n., τὸ δίκαιον ἔχῃ τις τὴν ὄψιν τῆς στέγης τοῦ σπιτιοῦ του νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γείτονος, égout, droit m. d'égout.

Traulich, adj. οἰκεῖος, familier.

Traum, m., τὸ ὄνειρον, rêve, m.; einen Traum haben, βλέπω ὄνειρον, un songe, songer.

Traumbild, n., ὄνειρον, φάσμα, φαντασία, vision, mère, f.

Traumbuch, n., ὀνειροκριτικὸν βιβλίον, βιβλίον ὁποῦ λέγει τὰ ὀνείρατα, livre m. qui interprète les songes.

Traumdeuter, m., ὁ ὀνειροκρίτης, ἐξηγητὴς ὀνείρων, interprète m. des songes.

Traumdeutung, zdeuterei, f., ὀνειροκρισία, ἐξήγησις ὀνείρων, interprétation des songes, onirocritique, f.

Träumen, v. n. ὀνειρεύομαι, βλέπω ὄνειρον, songer, rêver.

Träumer, m., ὁ ὀνειροπόλος, songeur, m.; (Phantast), μισὸς φαντασμένος, φαντασμένος, rêveur, m.

Träumerisch, adj. ὀνειρώδης, φαντασιώδης, (adj.).

Traumgott, m., (μυθολ.) ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ὁ Μορφέας, Morphée, m.

Traun, adv. ἀληθινά, τῇ ἐμπίστῃ, vraiment, certes.

Traurig, adj. λυπημένος, triste, affligé; λυπηρός, triste, funeste, lugubre.

Traurigkeit, f., ἡ λύπη, tristesse, f.

Traurring, m., τὸ δακτυλίδι τοῦ γάμου, anneau m. nuptial.

Traute, m., ἔγγαιρος μαρτυρία τῆς ἀτεψαγώσεως τῶν ἀναπαδρεμένων, certificat m. de mariage.

Trauen, v. i. fam. es träumt, es träuscht, φαίνεται φοβερά, (βράχει τόσο δύσκολα ἀκούεται ἡ μεγάλη βροχή), il pleut à verse.

Traurig, adj. λυπημένος, ἡγαπιάρης, cher, affligé.

Trauung, f., ἡ στεφάνωσις καὶ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης, action f. de marier, épousailles, f. pl.

Trauen, s. Ziehen, Zerren.

Treffen, v. a. κτυπῶ, βαρβὰ (ἕνα σημεῖον ἢ ἄλλο τι), atteindre (le but), donner (un but), toucher à qc., frapper; nicht —, δὲν ἐπιτυχαίνω, manquer; (errathen), συμπεραίνω, εὑρίσκω, ἀπεικάζω, trouver, rencontrer, deviner; (im Singen), εὑρίσκω τὸν τόνον, ψάλλω (τραγουδῶ) ὀρθῶς, trouver le ton, chanter juste; (gut treffen, (im Abzeichnen), ἐπιτυχαίνω τινὰ (ζωγραφίσματος) τὴν εἰκόνα του), attraper la ressemblance de q.; (antreffen, begegnen), ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ, rencontrer; (Anstalten ꝛc. —, κάμνω προετοιμασίας κτλ., faire des préparatifs etc.; eine Wahl —, κάμνω μίαν ἐκλογὴν, ἐκλέγω, διαλέγω, faire un choix, choisir; die Reihe trifft mich, εἶναι ἡ σειρά μου, j'ai mon tour; getroffen werden, v. p. κτυποῦμαι, (σὲν· ἀπὸ μίαν μπάλλαν), être atteint, être frappé; — vom Schlage, πιάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν, être frappé d'apoplexie. v. i. es trifft sich, γίνεται, συμβαίνει, τυχαίνει, il arrive, il se fait.

Treffen, n., ἡ μάχη, (ἁπλ. μπαταλία), combat, m.; bataille, f.

Treffend, adj. ἐκφραστικὸς, ὁποῦ ἐκφράζει ἢ παραστάνει τι καλά, juste, frappant.

Treffer, m., τὸ κέρδος, ποίμερον τῆς λοταρίας ὁποῦ ἐκέρδησε, billet noir, billet m. gagnant.

Trefflich, adj. ἐξαίρετος, excellent.

Trefflichkeit, f., τὸ ἐξαίρετον, excellence, f.

Treibehaus, n., τὸ θερμοκήπιον (ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ὁποῦ δὲν ἠμπορῶσιν τὸ χειμῶνα καὶ ἀνάπτουν φωτιὰν μέσα), (Jard.) serre f. chaude.

Treibeherd m., τένεκες εἰς τὸν ὁποῖον

Treiben, v. a. διώνω, διώχνω, κυνηγῶ, ἐλαύνω, chasser, pousser, faire aller, faire avancer; das Vieh auf die Weide treiben, πηγαίνω τὰ ζῶα εἰς τὸν βοσκὴν, βόσκω τὰ ζῶα, mener paître le bétail; einen Nagel in die Wand —, ἐμπήγω (κτυπῶντας) ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον, ficher, cogner un clou dans la muraille; eine Mühle —, κινῶ ἕναν μύλον (ὡς τὸ νερὸν, ὁ ἄνεμος), faire aller un moulin; einen zu etwas —, βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, παρακινῶ, presser, aiguillonner, encourager q. (à faire qc.); den Schweiß ꝛc. treiben, κινῶ ἢ προξενῶ τὸν ἱδρῶτα, κτλ., provoquer la sueur etc.; ein Gewerbe —, κάμνω

νω, ξεχολουθῶ μίαν τέχνλν, δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, faire un métier, exercer une profession; Handlung treiben, κάμνω πραγμάτειαν, faire commerce, trafic, trafiquer; eine Wiſſenſchaft —, σπουδάζω μίαν ἐπιστήμην, étudier une science; Hurerey —, πορνεύω, paillardor; Pflanzen treiben, (durch Wärme), βιάζω τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν μὲ τὴν ζέστην, faire pousser les plantes.

Treiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διώχνει, celui qui pousse, qui chasse, ſ. Oſeltreiber.

Treibeſand, ſ. Triebſand.

Tremulant, m., ἡ τρέμουσα φωνὴ (εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας), tremblant, m. (dans les orgues).

Trennbar, adj. χωριστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, séparable.

Trennen, v. a. χωρίζω, διαχωρίζω, séparer, désunir; das Gebäude —, χωρίζω (τὸ ῥαμμένον), ξεῤῥάπτω, découdre; eine Ehe —, διαζεύγω, κάμνω διαζύγιον, χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, dissoudre, rompre (un mariage); ſich —, χωρίζομαι, se séparer, se désunir.

Trennung, ſ., ὁ χωρισμὸς, séparation; désunion; dissolution, ſ.

Trenſe, ſ., χαλινάρι χωρὶς τὰ πλάγια λωρία, bridon, filet, m.

Trepan, m., τὸ τρέπανον ἢ τρύπανον (τῶν χειρουργῶν), (chir.) trépan, m.

Trepaniren, v. a. τρυπῶ τὸ κρανίον μὲ τὸ τρέπανον, (chir.) trépaner.

Treppe, ſ., σκάλα, escalier, m.

Treppenhaus, n., τὸ μέρος τοῦ σπιτίου εἰς τὸ ὁποῖον στέκεται ἡ σκάλα, cage ſ. d'escalier.

Treſchâck, n., εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιὰ, brelan (jeu de cartes), m.

Treſpe, f., ἡ αἴρα, τὸ ζιζάνιον, (χόρτιν), zizanie, ivraie, ſ.

Treſſe, ſ., τὸ σειρίτι, αἰρίτι, galon, m.

Treſſenhut, m., σκιάδιον (καπέλο) στολισμένον μὲ σειρίτια, chapeau m. bordé de galons.

Treſſenkleid, n., φόρεμα στολισμένον μὲ σειρίτια, habit m. galonné, chamarré.

Treſter, ſ., τὰ ἀποστραγγίδια (τὰ τζέφλια τῶν σταφυλιῶν), τὰ τζίπουρα, marc (de raisins etc.).

Treſterwein, m., κρασὶ ἀπὸ τὰ τζίπουρα, piquette, f., vin m. de pressurage.

Treten, v. a. et n. πατῶ, mettre le pied sur qc., marcher sur qc.; (eintreten), ἐμβαίνω, entrer; (heraus —), ἐβγαίνω, sortir; näher —, πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα, approcher, s'approcher; mit Füßen —, καταπατῶ (μὲ τὰ ποδάρια); fouler aux pieds; in Dienſt —, ἐμβαίνω εἰς δούλεσιν, entrer au service de q.

Tretrad, n., τροχὸς τὸν ὁποῖον κινοῦν πατῶντας μὲ τὰ πόδια, tympan m. de roue.

Treu, adj. πιστὸς, ἔμπιστος, fidèle; loyal.

Treue, ſ., ἡ ἐμπιστοσύνη, πιστότης, fidélité, ſ.

Treuge, ꝛc. ſ. Trocken ꝛc.

Treuherzig, adj. εἰλικρινὴς, ποῦ ἀνοίγει τὴν καρδιά του ἀφόβως, franc, ouvert, cordial, ingénu.

Treuherzigkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, cordialité; ingénuité.

Treulich, adv. πιστὰ, πιστῶς, fidèlement; loyalement.

Treulos, adj. ἄπιστος, δόλιος, perfide, infidèle, déloyal.

Treuloſigkeit, f., ἡ ἀπιστοσύνη, προδοσία, perfidie, infidélité, ſ.

Triangel, m., ſ. Dreyeck.

Tribuliren, v. a. fam. ἐνοχλῶ, δὲν ἀφίνω ἡσυχία, tourmenter, vexer.

Tribunal, n., ſ. Gerichtsſtuhl.

Tribut, m., ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δάσιμον, (τουρκ. χαράτζι), tribut, m.

Trichter, m., τὸ χωνὶον, χωνί, entonnoir, m.

Trieb, m., (von Pflanzen), αὔξησις βλάστησις, ſ. de pousser, croissance, f.; ὁ βλαστὸς, τὸ βλάστημα, pousse, f., jet, rejeton, m.; (Antrieb, Neigung), ἡ ὁρμὴ, ὁρμὴ (ψυσικὴ εἰς ὅ,τι ποθεῖ), inclination, penchant, m., inclination, f.; instinct, m.

Trieb, m., ἡ σφῆνα (τοῦ τροχοῦ), chassoir, m. (du tourneur).

Triebfeder, f., τὸ ἐλατήριον (τὸ ὡρολόγιον), ressort, m.; (μεταφ.) τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία ὁποῦ παρακινεῖ τινα, ressort, motif, mobile, m.

Triebrad, n., τροχὸς ὁποῦ κινεῖται ἀπ' ἄλλον μύλον κτλ., roue ſ. qui fait aller une machine.

Triebſand, m., κινητὸς ἄμμος (ἀπὸ τὸν πάτον τῶν ποταμῶν), sable m. mouvant.

Triebwerk, n., οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου (ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρέμεται ἡ κίνησίς του), mouvement m. (d'une horloge, d'une montre).

Triefauge, n., ὀμμάτι ὁποῦ τὰ τζιμπλιάζουν, œil m. chassieux.

Triefäugig, adj. τζιμπλιάρης, chassieux.

Triefen, v. n. στάζω, σταλάζω, dégoutter.

Triefig, adj. τοῦ ὁποίου ἡ μύτη στάζει, roupieux.

Triefnaſe, n., ἡ μύτη στάζει, roupieux.

Triefen, v. n. ἀπατῶ, γελῶ, tromper.

Trieglich, adj. ἀπατηλὸς, trompeur, illusoire.

Trift, f., ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, m.; (für Ochſen, ἕνα (μικρὸν) κοπάδι βόδια, une bande de boeufs.

Triftgerechtigkeit, f., τὸ δίκαιον τῆς βοσκῆς εἰς ἕναν τόπον, droit m. de pacage.

Triſtig, adj. ἀξιόλογος, ἱκανὸς, ὁποῦ καταπείθει, πληροφορεῖ, concluant, important, solide.

Triftigkeit, f., ἡ πληροφορία, importance, solidité, ſ.

Trigonometrie, f., ἡ τριγωνομετρία, trigonométrie, ſ.

Trigonometriſch, adj. τριγωνομετρικὸς, trigonométrique.

Triller, m., τὸ τερέτισμα ἢ τιρλίσμα τῆς φωνῆς καὶ εἰς μουσικὰ ὄργανα, (mus.) tremblement; fredon, m.

Trillern, v. n. τερετίζω, τερετίζω, τιρλίζω, (mus.) faire des tremblements, fredonner.

Trilling, (Drilling), m., κύλινδρος μὲ καρφιὰ ἢ μὲ δόντια εἰς τὸν ὁποῖον πιάνονται τὰ δόντια ἑνὸς μεγαλητέρου τροχοῦ, (mécan.) lanterne, ſ.

Trillion, f., το τριλιοῦνι, (ἀριθμητ.), (arithm.) mille fois mille billions.

Trinkbar, adj. πόσιμος, ὁποῦ πίνεται, potable.

Trinken, v. a. πίνω, boire; prendre (du café etc.).

Trinker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει, buveur; m.; ὁ οἰνοπότης, buveur de vin.

Trinkgeld, n., ὅσπρα διδόμενα εἰς τινα (μάλιστα εἰς δούλον) διὰ νὰ πιῇ, τὸ καλὸν χέρι, (argent) pour boire, m.

Trinkglas, n., τὸ ποτήριον, ποτῆρι, verre m. à boire.

Trinklied, n., τραγοῦδι διὰ πανοπότης, διὰ συμπόσιον, chanson f. à boire.

Trinkſtube, f., ὁπὰς εἰς τὸν ὁποῖον πίνουν κρασὶ, πίπαν, βακὴρ κτλ., chambre f. de cabaret.

Tripel, m., ἡ τζίπολη, χῶμα τι ἄσπρον μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τοὺς καθρέπτας κτλ., tripoli, m.

Tripel-Tact, m., τὸ τριπλοῦν μέτρον εἰς τὴν μουσικὴν, (mus.) mesure f. triple, mesure ternaire.

Tripliren, v. a. τριπλασιάζω, κάμνω τριπλοῦν, tripler.

Trippeln, v. n. περιπατῶ μὲ μικρὰ βήματα καὶ ἐλαφρὰ, pitiner, marcher à petits pas.

Tripper, m., ἡ γονόῤῥοια, gonorrhée, chaude-pisse, ſ.

Tritt, m., τὸ βῆμα, ἡ πατημασιὰ, pas, m.; (Spur), τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς, trace, f.; (Stoß mit dem Fuße), ἕνα κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup m. de pied; ἡ κλοτσιὰ, ruade, f.; (an einer Kutſche), ἡ σκάλα τοῦ ἁμαξιοῦ, botte, f.; ein Tritt (zum Hinaufſteigen), σκαλωνάκι, σανίδωμα, marchepied, m., estrade, f.

Triumph, m., ὁ θρίαμβος, triomphe, m.

Triumphbogen, m., θριαμβευτικὴ καμάρα, θριαμβευτικὴν δοξάρι, arc m. triomphal.

Triumphiren, v. n. θριαμβεύω, triompher.

Triumphwagen, m., θριαμβευ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τικὸν ἀμάξι, char m. triomphal.

Trocken, adj. στεγνός, sec; ξηρός, aride; (metaph.) ψυχρός, ἀδιάφορος, fig. sec, froid, indifferent; ἄνοστος, sec, ennuyant.

Trockenheit, f., ἡ στεγνότης, sécheresse; ἡ ξηράδια, aridité, f.; (metaph.) ἡ ψυχρότης, ἀδιαφορία, fig. sechresse, froidenr, f.; τὸ ἄνοστον, siccité, f.

Trockenplatz, m., τόπος ὅπου στεγνώνουν τὰ πλυμένα πανιά, essuiʼ, séchoir, m.

Trockenstube, Trockenkammer, f., ὑδρὰς διὰ στεγνωμα, étuve, f.

Trocknen, v. a. στεγνώνω, κάμνω στεγνον, sécher, faire sécher; v. n. στεγνώνω, γίνομαι στεγνός, sécher, v. n.

Trocknen, n., ἡ στέγνωμα, action f. de sécher.

Trödel, m., ἡ φούντα, houppe, campane, coussette, f.

Trödel, m., ἡ μεταπώλησις, friperie, f.; ὁ τόπος της μεταπωλήσεως, friperie (le lieu).

Trödeler, Tröbler, m., μεταπωλητης παλαιῶν πραγμάτων, fripier, m.; fig. fam. (Zauberer), ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lanternier, m.

Trödelfrau, Trödlerin, f., μεταπωλήτρια παλαιῶν πραγμάτων, fripière, f.

Trödelkram, m., μεταπώλησις παλαιῶν πραγμάτων, friperie, f.; παλαιὰ πράγματα διὰ μεταπώλησιν, friperie (ce que vend le fripier).

Trödelmann, m., s. Trödeler.

Trödelmarkt, m., τόπος ὅπου κάθονται οἱ μεταπωληταὶ μὲ τὰ παλαιὰ πράγματα, friperie, f. (place f. des fripiers).

Trödeln, v. n. μεταπολῶ παλαιὰ πράγματα, εἶμαι μεταπωλητης, faire le métier de fripier, revendre qc.; fig. fam. (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lanterner, lambiner.

Trog, m., ἡ σκάφη, auge; f.; τὸ σκαφίδι, huche, f.

Trollen, v. n. fam. πηγαίνω, τρέχω, trôler, trotter; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, se retirer.

Trommel, f., τὸ τίμπανον, (tourn. τὸ γιόβολι), tambour, m., caisse, f.

Trommelfell, n., τὸ πετζὶ τοῦ τυμπάνου, peau f. de tambour; (im Ohre), τὸ τύμπανον (λεπτόν τι πετζὶ) εἰς τὸ αὐτί, (anat.) tympan, m.

Trommeln, v. n. et a. τυμπανίζω, κτυπῶ τὸ τύμπανον, battre la caisse ou le tambour; (von Tauben), γουργουρίζω, roucouler.

Trommelschlag, m., τὸ τυμπάνισμα, son m. de tambour.

Trommelschlägel, Trommelstock, m., ὁ κόπανος τοῦ τυμπανιστοῦ, baguette, f.

Trommelschläger, m., ὁ τυμπανιστης, tambour, m.

Trommeltaube, f., εἶδος στερας (ὁποῦ γουργουρίζει πολύ), pigeon-tambour.

Trompete, f., ἡ σάλπιγξ (τρουμπέτα), trompette, f.

Trompeten, v. n. σαλπίζω (τρουμπετάρω), sonner la trompette.

Trompetenschall, m., ἡ ἠχὴ της σάλπιγγος, τὸ σάλπισμα, son m. de trompette.

Trompeter, m., ὁ σαλπιστης, (τρουμπέτας), trompette, m.

Tropf, m., ἕνας ἀπλοῦς, ἀπλοϊκός, (ἀχμάκης), sot, niais, m.

Tropfbad, n., σταλαγμὸς ὑγροῦ εἰς τὸ σῶμα ἕνος (τοῦ ἀρρώστου) ὁποῦ γίνεται, (méd.) embrocation, f.

Tropfbret, n., σανίδι διὰ τὰ ξίμαν νεροῦ, égouttoir, m.

Tröpfchen, n., μικρὴ σταλαματιά, gouttelette, larme, f.

Tropfen, Tröpfeln, v. n. σταλάζω, σταλάζομαι, dégoutter, couler; faire gouter; es tröpfelt, ἡ ψιχαλίζει, πιτιλίζει, il y a une pluie menue.

Tropfen, f., ἡ σταλαγματιά, goutte, f.

Tropfenweise, adv. ἀπὸ σταλαγματιάς, goutte à goutte.

Tropfstein, m., ὁ σταλακτίτης λίθος τις, stalactite, (zum Durchseihen), πέτρα ἀραιὰ διὰ στράγγισμα, m. poreux, pierre f. à filtrer.

Tropfwein, m., ἔπαστρον οἱ, bacquetures, f. pl.

...ρος, f., ...ς Siegeszeichen.
...ν, m., τὰ σκεύη τὰ ἀ... καὶ οἱ ἀμαξάδες) ...αγματος, gros ba...
...m. pl. d'une armée; ...fam. ὁ ὄχλος, τὸ κοι... πλῆθος, populace, f.
...ppe, m., δαῦλος εἰς τὰ ...ν τοῦ στρατεύματος, ...λος εἰς ἀμαξᾶν, goujat, m.
...pferd, n., ἄλογον ἀμαξιοῦ ...στράτευμα, cheval m. de bagage.
...t, m., ἡ παρηγοριὰ, consolation, m.; fam. er ist ...ht wohl bey Trost, δὲν ...ναι εἰς τὰς φρένας του, ...ναι χωμάτι τρελός, il n'a ...prit brouillé, il a un coup de hache.
...ten, v. n. παρηγορῶ, consoler.
...ter, m., ὁ παρηγορητής, ...consolateur, m.; (εἰς τὴν ...θραν γραφὴν) παράκλητος, ...Heil. Geiste) paraclet, m.; fig. fam. ein alter Tröster, ...λαιὸν καὶ μεγάλον βι...ον, vieux bouquin (livre), ...
...stgrund, m., παρηγορητι... αἴτιον, παρηγορία, con...lation, f., argument m. ...consolation.
...stlich, adj. παρηγορητικός, ...τοῦ φέρει παρηγορίαν, ...consolant.
...stlos, adj. ἀπαρηγόρητος, ...τειαμένος, inconsolable; ...ολός.
...stlosigkeit, f., ἡ ἀπαρηγο...ρησία, ἀπελπισία, désolation, f.
Trostreich, adj. πλήρης παρηγορίας, bien consolant.
Tröstung, f., ἡ παρηγορία, consolation, f.
Trostwort, n., παρηγορητικὸς λόγος, parole f. consolante.
Trott, Trotttier, s. Trab, Traben.
Trotz, m., τὸ πεῖσμα, ἡ ἀπείθεια, caprice, m. boudrie, obstination, f.; einem Trotz bieten, ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, défier, braver q.; einem zum —, εἰς πεῖσμα τινός, ἀκουσίως τινός, en dépit de q.
Trotz, prp. εἰς πεῖσμα —, en dépit —; μὲ ὅλον τὸν —, μὲ ὅλην τὴν —, μὲ ὅλα τὰ —, malgré; (für: eben so gut als —), aussi bien que.
Trotzen, (einem), v. n. ἐναντιώνομαι (εἰς τινα) αὐθαδῶς, δὲν ὑποτάσσομαι, δὲν φοβοῦμαι, défier, braver, affronter; auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, se prévaloir de qc.; einer Gefahr ꝛc. —, καταφρονῶ τὸν κίνδυνον, δὲν φοβοῦμαι τὸν κίνδυνον κτλ., affronter le péril etc.; (trotzig seyn), βάνω πεῖσμα, εἶμαι πειομικὸς, bouder.
Trotzen, n., τὸ πεῖσμα, boudrie, f.
Trotzig, adj. αὐθέδης, ἀναίσχυντος, ἐδιάντροπος, fier, hautain, arrogant; (mau-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

lend), πειματικὸς, obstiné, bondeur.
Trotzkopf, m., ἕνας πειματικὸς, ἀπειθὴς, capricieux; boudeur, m., boudeuse, f.
Trübe, adj. (als Wasser), θολὸς, trouble; (vom Himmel), σκοτεινὸς, συννεφιασμένος, θολὸς, couvert (de nuages); (vom Glase ꝛc.), ἰωμένος (γιωμένος), terne; (metaph.) λυπηρὸς, sombre, triste.
Trüben, v. a. θολόνω, troubler; sich —, θολώνομαι, se troubler; der Himmel trübt sich, συννεφιάζεται ὁ οὐρανὸς, le ciel se couvre.
Trübsal, f. (n.), ἡ στενοχωρία, δυστυχία, θλῖψις, affliction, misère, calamité, f.
Trübselig, adj. στενοχωρημένος, δυστυχὴς, τεθλιμμένος, calamiteux, affligeant, triste, misérable.
Trübsinn, m., ἡ λύπη, μελαγχολία, tristesse, mélancolie, f.
Trübsinnig, adj. λυπημένος, μελαγχολικὸς, triste, mélancolique.
Truchseß, m., ὁ ἀρχιτρίκλινος, écuyer tranchant, m.
Trudel, m., fam. μικρὰ ἢ ἄχρηστα πράγματα, μπιμπιλίδια, περιττὰ πράγματα, bagatelles, f. pl., clinquant, m.
Trüffel, f., τὸ ἔδνον (μανιτάρι νόστιμον), truffe, f.
Trüffelhund, m., σκυλὶ μαθημένον νὰ εὑρίσκη τὰ ἔδνα εἰς τὴν γῆν, chien m.

dressé à la quête des truffes.

Trüffeljagd, *f.*, γύρευσις τῶν ὕδνων εἰς τὴν γῆν, quête *f.* des truffes; =jäger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει τὰ ὕδνα, chercheur *m.* de truffes.

Trug, *m.*, ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, τὸ ψεῦδος, fraude, tromperie, *f.*; ἀπάτη (τῶν ὀφθαλμῶν κτλ.), illusion, *f.*

Trugbild, *n.*, φαντασικὴ ἢ ματαία ἰδέα, fantôme, *m.*

Trugschluß, *m.*, παραλογισμὸς, ψευδὴς συλλογισμὸς, paralogisme, sophisme, *m.*

Truhe, *f.*, σεντοῦκι, bahut, *m.*

Trümmer, *f.*, (*pl.*) τὰ θρύμματα, ἐρείπια, (χαλασμένα ὁσπίτια κτλ.), débris, *m. pl.*, ruines, *f. pl.*

Trumpf, *m.*, τὸ τριόμφο (τὸ κῶζι), (εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν), triomphe, *f.*; à tout, *m.*; *fam.* einen Trumpf auf etwas setzen, ἀποφασίζω χωρὶς ἄλλο (τὰ κάμω τι), faire une ferme résolution (de faire qc., malgré toute opposition).

Trumpfen, *v. n.* πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ τὸ τριόμφο, couper avec un à-tout; *fam.* einen —, ἐλέγχω, μαλώνω, rabrouer, relancer q.

Trunk, *m.*, ῥουφάϊα, coup, trait (en buvant), *m.*; (Getränk), τὸ πιοτὸν, boisson, *f.*; einen Trunk thun, πίνω (μίαν φορὰν μόνον), boire un coup; (Völlerey), ἡ οἰνοποσία, ἡ μέθη, ivrognerie, *f.*

Trunken, *adj.* μεθυσμένος, ivre, enivré; (vor Freude), ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν, ivre de joie.

Trunkenbold, *m.*, ὁ μέθυσος, μεθύστακας, ivrogne, *m.*

Trunkenheit, *f.*, ἡ μέθη, ivresse, *f.*

Truppe, *m.*, ἕνα κοπάδι, πλῆθος (ἀνθρώπων), troupe, bande, foule, *f.*; ein — Rebhühner ꝛc., ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος περδίκες κτλ., une compagnie de perdrix etc.

Truppe, *f.*, μία συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν), troupe (de comédiens), *f.*

Truppen, *m. pl.* τὰ στρατεύματα, troupes, *f. pl.*

Truppweise, *adv.* κατὰ κοπάδια, ὑγεληδὸν, en troupe, par troupes.

Truthahn, *m*, τὸ μισίρκι, ὁ κούρκος, coq d'Inde, dindon, *m.*

Truthenne, *f.*, ἡ μισιρώϊτσα ὄρνιθα, ἡ μισίρκα, poule d'Inde, dinde, *f.*

Tuch, *n.*, ὑφάσμα, drap, *m.*; πανὶ, toile, *f.*; (Schnupftuch ꝛc.), τὸ μανδήλιον, μανδήλι, linge, monchoir, *m.*

Tuchbereiter, *m.*, ἐκεῖνος ποῦ στενίζει ἢ λανίζει ῥοῦχον, éplaigneur, *m.*

Tuchen, *adj.* ἀπὸ ῥοῦχον ὑφασμένος, de drap.

Tuchfabrik, *f.*, κατασκευὴ (ὑφαντρίκα) ῥουχῶν, manufacture que *f.* de drap; =fabrikant, *m.*, φαμπρικάντος ῥούχων, fabricant *m.* de draps.

Tuchhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα, commerce, trafic *m.* de drap.

Tuchhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ ῥοῦχα, ῥουχάλης, marchand *m.* de drap, marchand de drap.

Tuchhandlung, *f.*, ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα, πράγματα en drap; τὸ ἐργαστήριον ποῦ πωλοῦν ῥοῦχα, magasin *m.* de draperie.

Tuchkleid, *n.*, ἱμάτιον ῥοῦχον, habit *m.* de drap.

Tuchladen, *m.*, ἐργαστήριον ῥουχοπωλίου, boutique de drapier.

Tuchknappe, *m.*, βοηθὸς ῥουχᾶν, garçon drapier.

Tuchmacher, *m.*, ὁ ῥουχᾶς, drapier, *m.*; =ey, *f.*, κατασκευὴ ῥουχῶν, τέχνη τοῦ ῥουχᾶ, perie, *f.*

Tuchmanufactur, *f.*, fabrik.

Tuchnadel, *f.*, βελόνη διὰ λαιμομάνδυλον, épingle de lichu.

Tuchpresse, *f.*, τὸ πιεστήριον διὰ τὰ ῥοῦχα, presse pour presser les draps.

Tuchrahmen, *m.*, ξύλον μα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῆς τὸ ὑποῖον ἐξαπλώνονται τὰ ροῦχα ὅταν τα κουβούνουν, châssis, m.

Tuchrauher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χτενίζει το χνοῦδι ταῖ ροῦχων, laineur, m.

Tuchscheere, f., ψαλίδα διὰ κούρεμα ροῦχων, forces, f. pl.; Tuchscherer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει τὰ ροῦχα, tondeur m. de drap.

Tuchscheerte, f., ἡ ἄκρα τοῦ πλάτους τοῦ ροίχου, lisière f. du drap.

Tüchtig, adj. δυνατός, στερεὸς, καλός, μεγάλος, bon, solide, suffisant, gros, grand; ἓν — ἀνδρα, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος (εἰς τι), propre à qc., habile à qc., capable de qc.

Tüchtigkeit, f., ἡ στερεότης, solidité, f.; ἡ ἱκανότης, ἐπιτηδειότης, capacité, habileté, f.

Tuchwaaren, f. pl., ροῦχα (διὰ πούλησιν), draperie, f.

Tuchweber, m., ὑφαντὴς ὁποῦ ὑφαίνει ροῦχα, tisserand m. de drap.

Tücke, f., ἡ κρυφὴ κακία, πονηρία, malice, méchanceté, f.

Tückisch, adj. κακὸς, κακότροπος, πονηρὸς, malicieux, malin, sournois.

Tückmäuser, f. Duckmäuser.

Tugend, f., ἡ ἀρετὴ, vertu, f.

Tugendhaft, Tugendsam, adj. ἐνάρετος, σώφρων, vertueux.

Tugendlehre, f., ἡ ἠθικὴ, morale, f.

Tulpe, f., ὁ λαλὲς, (λουλοῦδι), tulipe, f.

Tulpenbaum, m., εἶδος δένδρου τοῦ ὁποίου τὰ ἀνθη ὁμοιάζουν μὲ λαλὲν, tulipier, m.

Tummel, m., ἡ ζάλη, ἀντράλα, vertige, m.; ἡ μέθη, ivresse, f.

Tummeln, v. a. ein Pferd, γυμνάζω ἕνα ἄλογον, τὸ βιάζω νὰ πηδᾷ, νὰ τρέχῃ, travailler un cheval; sich —, βιάζομαι, δὶν ἀργοπορῶ, se dépêcher, se hâter.

Tummelplatz, m., ὁ τόπος μιᾶς μάχης, (guerr.) rendez-vous, champ m. de bataille; (für Pferde), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζουν τὰ ἄλογα, carrière, f., manége, m.

Tumult, m., ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, ἡ κραυγαὶς, tumulte, bruit, m., cris, m. pl.; (Aufruhr), ἡ ἐπανάστασις, révolte, émeute, sédition, f.

Tünche, f., τὸ ἄλειμμα τοῦ τοίχου ἀπὸ ἀσβέστην σμιγμένον μὲ ἄμμον, lait de chaux; enduit de chaux; crépi, m.

Tünchen, v. a. ἀλείφω τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, ἀσπρίζω, enduire de chaux, crépir, blanchir.

Tüncher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλείφει τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, blanchisseur; barbouilleur, m.

Tunke, f., τὸ ζουμὶ (διὸ ὁμένον διὰ νὰ βουτήσουν τα ψωμὶ μέσα), sauce, f.

Tunken, v. a. βουτῶ (ψωμὶ εἰς τὸ ζουμὶ, τὸ κονδύλι εἰς τὸν μελάνην), tremper, saucer, plonger.

Tunknäpfchen, n., ἀγγεῖον μὲ τὸ ζουμὶ, saucière, f.

Tüpfel, m., Tüpfelchen, n., ἕνα σημεῖον (στρόγγυλον) ἀπὸ μελάνην ἢ ἀπὸ χρῶμα, point, petit point, m.

Tüpfelig, adj. παρδαλὸς ἀπὸ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων, pointillé, moucheté.

Tüpfeln, v. a. κάμνω σημεῖα (μικρὰ στρόγγυλα) μὲ μελάνην ἢ μὲ διάφορα χρώματα, ποικιλώνω, pointiller, faire des points; moucheter, tâcheter.

Tüpfen, Tupfen, v. n. ἐγγίζω ἐλαφρὰ μὲ τὴν ἄκραν τοῦ δικτύλου, μὲ τὴν μύτην τοῦ μαχαιριοῦ κτλ., toucher (qc.) légèrement avec le bout du doigt, avec la pointe d'un couteau etc.

Turban, Türkenbund, m., τὸ καβαϊκι (τῶν Τούρκων), turban, m.

Türkis, m., ἡ γαλαζόπετρα, (λίθος πολύτιμος), turquoise, f.

Turnen, v. a. et n. παραδίδω καὶ μανθάνω τὴν γυμναστικὴν, donner, prendre des leçons de gymnastique.

Turner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παραδίδει τὴν γυμναστικὴν, celui qui montre la gymnastique.

Turnier, n., μάχη ἱππέων εὐγενῶν διὰ γήρυκαιον, (εἰς τῶν παλαιῶν καιρῶν), ἡ ἱππομαχία, tournoi, m.; Turnierbahn, f., στάδιαν τῆς ἱππο-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

μαχίας, ἐπαποδρόμιον, lice f. (pour le tournoi).

Turnieren, v. n. μάχομαι, πολεμῶ εἰς τὴν ἐπαποδρόμιαν, faire un tournoi, combattre au tournoi; (s. Turnier); (fam. für: Lärmen), θορυβῶ, κάμνω ταραχήν, κάμνω στενόν, faire du vacarme.

Turnkunst, f., ἡ γυμναστική, gymnastique, f.

Turteltaube, f., τὸ τριγόνι, tourterelle, f.; =täubchen, n., μικρὸν ἢ νέον τριγόνι, tourtereau, m.

Tusche, f., μελάνη (μαῦρον χρῶμα τῶν ζωγράφων) τῆς Κίνας, encre f. de la Chine.

Tuschen, v. a. ζωγραφίζω μὲ μελάνην τῆς Κίνας, (peint.) laver.

Tuse, f. Düte.

Tuten, v. n. λαλῶ τὸ χέραιον (μὲ τρόπον τζουπάνου), sonner du cor (comme le vacher).

Tyger, m., f. Tiger.

Tyrann, m., ὁ τύραννος, tyran, m.

Tyranney, f., ἡ τυραννία, τυραννὶς, τυραννίδα, tyrannie, f.

Tyrannisch, adj. τυραννικός, tyrannique.

Tyrannisiren, v. n. τυραννῶ, tyranniser.

U.

Uebel, adj. κακός, ἄχαμνος, mauvais, méchant; adv. κακά, ἀχαμνά, mal; es ist mir übel, μοὶ εἶναι ἀχαμνὰ, μοὶ ἔρχεται ἀναγούλα, j'ai mal au coeur; etwas übel nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται, prendre qc. en mal, en mauvaise part.

Uebel, n., τὸ κακόν, mal, m.; (Krankheit ꝛc.), ἕνα κακὸν, ἕνα πάθος, un mal, une maladie.

Uebelgesinnt, adj. κακόνους, κακότροπος, mal-intentionné.

Uebelkeit, f., ἡ ἀναγούλα, τὸ ἀναγούλισμα, mal m. de coeur.

Uebelklang, Uebellaut, m., ἡ κακοφωνία, dissonance; cacophonie, f.

Uebelklingend, Uebellautend, adj. κακόφωνος, dissonant.

Uebelstand, m., ἡ ἀηδία, τὸ ἀηδὲς, δυσηδὲς, mauvaise grâce, f.

Uebelthat, f., τὸ κακούργημα, forfait, crime, f.

Uebelthäter, m., ὁ κακοῦργος, κακοποιὸς, malfaiteur, m.

Uebelwollend, adj. δυσμενὴς, κακοθελὴς, malveillant.

Ueben, v. a. (einen in etwas), γυμνάζω (τινα εἴς τι), exercer q. à qc.; (ausüben), ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, exercer, pratiquer; sich —, γυμνίζομαι, s'exercer.

Ueber, prp. ἐπάνω ἀπὸ, ἐπάνω εἰς, sur, par dessus, au dessus; delà, au-delà; εἰς καιρὸν, pendant; μετὰ, ὕστερα ἀπὸ, après; ὑπὲρ, outre, plus de; über und über, adv. ὁλοτελῶς, εἰς ὅλα τὰ μέρη, par-tout, entièrement.

Ueberall, adv. παντοῦ, παντοῦ, par-tout.

Ueberantworten, v. a. παραδίδω, rendre, délivrer, mettre.

Ueberantwortung, f., ἡ παράδοσις, délivrance, f.

Ueberarbeiten, v. a. ξαναπλάσσω, ἐπαναλαμβάνω τὴν δουλειὰν, retoucher, revenir; sich —, κουράζομαι ἀδυνατίζομαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειὰν, s'excéder de travail.

Ueberaus, adv. κατακόρως, ὑπερβαλλόντως, très, fort, extrêmement, excès.

Ueberbau, m., μέρος ὑπερκειμένου ἐπάνω εἰς τὸ παλαιότερον, étage m. (nouvellement) bâtie sur un autre.

Ueberbauen, v. a. κτίζω (πάτωμα κτλ.) ἐπάνω εἰς ἕνα σπίτι, bâtir (un nouvel étage etc.) sur un autre; sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὰ κάμω παραπολλὰ ἔξοδα, se ruiner en bâtissant.

Ueberbehalten, v. a. εἶμαι πλούσιος ἀπὸ τὸ ἐμπόρευμα κτλ., ne pas dépenser son manteau etc. le gagne; f. auch Uebrig.

Ueberbein, n., ἡ ἐξόστωσις πίφυσις, πρισμάδα τοῦ ποδιοῦ, ganglion; sur-os, m.

Ueberbieten, v. a. δίδω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον (εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πα εἰς ἡμιοπραπίαν), enchérir sur q., surenchérir.

Ueberblättern, *v. a.* παραβλέπω τι (εἰς ἕνα βιβλίον) ἀναπαυόμενος τὰ φύλλα, passer en feuilletant.

Ueberbleiben, *v. a.* ſ. Uebrig.

Ueberbleibſel, *n.*, τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ἐπιμένον, reste, *m.*; débris (d'un repas etc.), *m. pl.*

Ueberblick, *m.*, βλέμμα ὑποῦ ἕρπει τις εἰς τι, ἐπιθεώρισις, coup *m.* d'oeil (sur qc.).

Ueberblicken, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, ρίπτω τὸ βλέμμα μου εἰς τι, jeter un coup d'oeil sur qc.

Ueberbringen, *v. a.* κομίζω, φέρω, παραδίδω (εἰς τινά τι), apporter, remettre. Ueberbringen, ἐπιρνῶ (τινὰ ἀπό τινα ποτάμι κτλ.), faire passer, transporter.

Ueberbringer, *m.*, -erin, *f.*, ὁ κομιστής, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ κομίζει, φέρει τι, porteur, *m.*, -euse, *f.*

Ueberbringung, *f.*, ἡ κομιδή, τὸ φέρσιμον, ἡ παράδοσις, action d'apporter, remise, *f.*

Ueberbürzeln, ſich, *v. r.* κυβιστῶ, κάμνω κυβιστήματα, τοκάδες, faire la culbute, culbuter.

Ueber das, Ueber dem, Ueber dieß, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, καὶ πρὸς τούτοις, outre cela, en outre, d'ailleurs.

Ueberdeck, *f.*, τὸ σκέπασμα, couverture, *f.*

Überdecken, *v. a.* σκεπάζω, κρύπτω σκεπάζοντας, couvrir, cacher en couvrant.

Überdecken, βάνω (οἷον ἕνα σκέπασμα) ἐπάνω εἰς —, mettre (une couverture etc.) sur —.

Ueberdenken, *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι, méditer, réfléchir.

Ueberdruß, *m.*, ἡ ἀηδία (τουρκ. τὸ σεκλέτι), satiété, *f.*, dégoût, *m.*

Ueberdrüßig, *adj.* ὑποῦ ἔβαρέθη ἀπὰ τι, las, dégoûté (de qc.); ich bin es (oder dieſes Dinges) überdrüßig, ἔβαρέθηκα ἀπὸ αὐτό, je suis las, je me suis dégoûté de cette chose.

Uebereck, *adv.* διαγωνίως, diagonalement.

Uebereilen, *v. n.* παραβιάζομαι, hâter trop; eine Sache —, βιάζω ἕνα πρᾶγμα παρα πολύ, précipiter qc.; ſich —, παραβιάζομαι, κάμνω λάθος εἰς τὴν πολλὴν βίαν, se précipiter, se presser trop.

Uebereilt, *adj.* ὑποῦ βιάζεται παραπολλά, βιαστικός καὶ ἀτύχαστος, précipité.

Uebereilung *f.*, ὁ παραβιασμός, ἡ παρασυλλή βία, précipitation, *f.*

Ueberein, *adv.* συμφώνως, conforme, conformement.

Uebereinander, *adj. indecl.* τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, l'un sur l'autre; ſ. Einander.

Uebereinkommen, *v. n.* συμφωνῶ, τερπίζομαι, convenir, s'accorder.

Uebereinkunft, *f.*, ἡ συμφωνία, ὁ τερπασμός, accord, *m.*, convenance, *f.*

Uebereinſtimmen, *v. n.* συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, s'accorder, être d'accord, être conforme.

Uebereinſtimmend, -ſtimmig, *adj.* σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην κτλ.), accordant, correspondant, conforme.

Uebereinſtimmung, *f.*, ἡ συμφωνία (εἰς τὴν γνώμην κτλ.), accord, *m.*, correspondance; conformité, *f.*

Uebereintreffen, ſ. Uebereinſtimmen.

Uebereſſen, ſich, *v. r.* τρώγω παραπολύ, χαλῶ τὸ στομάχι, manger trop, se gâter l'estomac.

Ueberfahren, *v. n.* ἀπερνῶ (ἀπό ποτάμι κτλ.) μὲ καράβι, passer (une rivière etc.) en bateau. *v. a.* ἀπερνῶ (τινὰ ἢ τι) ἀπὸ ἕνα ποτάμι κτλ., transporter (q. ou qc.).

Ueberfahren, *v. n.* einen, ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα μὲ ἁμάξι, passer sa voiture sur le corps de q.; einen mit einem Schimpfe —, ἀπερνῶ τὸ στοιχεῖον ἐπάνω εἰς τι, passer une éponge sur qc.

Ueberfahrt, *f.*, τὸ πέρασμα (μὲ καράβι), passage, trajet, *m.*, traversée, *f.*

Ueberfall, *m.*, ἡ (νύχτωσις) ἐμφορμή (ἐπάνω τοῦ τινος ἐχθροῦ), ἡ πλάκωσις, surprise, attaque *f.* imprévue.

Ueberfallen, *v. a.* ἐμφορμίζω κρυφίως, πλακώνω, surprendre; attaquer; saisir.

Ueberfirnissen, *v. a.* βερνικώνω (ἀπ' ἔξω), vernisser.

Ueberfliegen, *v. a.* et *n.* πετᾶ ἐπάνω εἰς τι, voler par-dessus qc.

Ueberfließen, *v. n.* ξεχειλίζω, πλημμυρῶ, couler par-dessus; déborder, se déborder, s'épandre.

Ueberflügeln, *v. n.* ἐκτείνω τὴν ἀριστερὰν τοῦ στρατεύματος περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ ἐχθροῦ νὰ τὸν περικυκλώσω, (milit.) déborder.

Ueberfluß, *m.*, τὸ πλῆθος, ἡ ἁφθονία, abondance, *f.*; im Ueberfluß haben, ἔχω πλῆθος, avoir abondance de qc., abonder en —; (das Unnöthige), τὸ περιττόν, ὑπέρμετρον, le superflu.

Ueberflüssig, *adj.* πλουσιοπάροχος, περισσότερον ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖον, abondant, surabondant; (unnöthig), περιττός, superflu.

Ueberforderung, *f.*, ὑπερβολικὴ ζήτησις, surdemande, *f.*

Ueberfracht, *f.*, ὑπέρμετρον τοῦ φορτώματος, surcharge, *f.*

Ueberfressen, sich, *v. r.* τρώγω παρὰ πολύ, χαλνῶ τὸ στομάχι, (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα), manger trop, se gâter l'estomac (*propr. en parlant des animaux*).

Ueberführen, *v. a.* κατελέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι ἔπταιξε, convaincre q. de qc.

Ueberführen, *v. n.* ἀπερνῶ (τινὰ ἢ τι) μὲ ἕνα καράβι, transporter (en bateau).

Ueberführung, *f.*, ἡ κατέλεγξις, ἀπόδειξις τοῦ πταίσματος, conviction, *f.*

Ueberfüllen, *v. a.* ὑπεργεμίζω, γεμίζω παρὰ πολύ, remplir trop.

Ueberfüttern, *v. a.* τρέφω παρὰ πολύ, χαλνῶ μὲ τὸ νὰ θρέφω παρὰ πολύ, donner trop à manger.

Uebergabe, *f.*, ἡ παράδοσις (γραφῆς, πράγματος, κάστρου πολιορκημένου κτλ.), tradition, délivrance (d'une lettre etc.), reddition (d'une place assiégée).

Uebergang, *m.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*; (ῥητορ.) μετάβασις, (rhétor.) transition, *f.*

Uebergeben, *v. a.* παραδίδω (γραφήν, πρᾶγμα, κάστρον πολιορκημένον, ἕνα πρᾶγμα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τινός κτλ.), rendre, livrer, délivrer, remettre; commettre, confier; παραιτῶ, céder; sich —, παραδίδομαι, se rendre; s. Ergeben; (sich erbrechen), ξερνῶ, (ὁμιλοῦντας μὲ τιμήν), vomir, rendre gorge.

Uebergeben, *n.*, ἡ παράδοσις, reddition, *f.*; (=gebung, *f.*, s. Uebergabe); (Erbrechen), τὸ ξέρασμα, vomissement, *m.*

Uebergehen, *v. n.* ἀπερνῶ, περνάω ἀπὸ τὶ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο, passer d'un lieu à un autre; traverser; (zum Feinde), ἀπερνῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν), déserter (à l'ennemi); (von einer Festung), παραδίδομαι (ὁμιλοῦντας διὰ κάστρον), se rendre (*en parlant* d'une place forte); (zu einer andern Religion), λάζω τὴν πίστιν μου, ger de religion; zum ... schen Glauben —, ... se faire Mahométan; ... gen gehen mir über, τὰ μάτια μου δακρύσουν, δάκρυα, les larmes me nent aux yeux; in ... übergehen, σαπαίνω, ... ἀπὸμαι, se putréfier.

Uebergehen, *v. a.* einen, ... περισσότερον ἀπὸ τινα, περιτρέχω, dévancer, ... marchant); (nicht ... παρατηρέχω, δὲν χυτάω, ἀναφέρω, omettre (... pas faire mention (de ... mit Stillschweigen —, ... νῶ μὲ σιωπήν, σιωπῶ, ... ser (qc.) sous silence; ... sehen), ἐπιτυγχάνω, ... (un compte etc.); sich ... r. κουράζομαι, χαλνῶ τὸ νὰ τρέχω παρακάτω, fatiguer trop à force ... marcher.

Uebergehen, *n.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*

Uebergehung, *f.*, ἔλλειψις, παράλειψις, omission, *f.*; ... πιθεώρησις, révision, *f.*

Uebergewicht, *n.*, τὸ μεγαλύτερον βάρος, ὑπέρμετρον βάρους, surpoids, *m.*; Uebergewicht haben, ὑπερισχύω εἰς τὸ βάρος, surpasser en poids, être plus pesant (*mieux.*) ὑπερέχω, ξεπερισσότερον, νικῶ, avoir le dessus, l'emporter.

Uebergießen, *v. a.* χύνω ... ἔνα πράγμα εἰς ἄλλο,

er d'un vaisseau dans l' eau.

Ueberhängen, *v. n.* περιχέω, πέριχύνω, verser par dessus, enduire, couvrir d'un fluide.

Ueberhängen, *v. a.* χρυσώνω (ὀπτὸν ξύλον), dorer (enduire d'or); f. Vergolden.

Ueberhaupt, *adj.* ὑπερβολικὰ μεγάλος, ὑπερμεγέθης, extrême, excessif, énorme.

Ueberhaupt, *m.*, τὸ περίχυμα (ἁλλᾶται ζάχαρη ἁναλυμένη καὶ χυμένη εἰς πήλαν), enduit (*p. e.* de sucre), *m.*, couche, *f.*

Ueberhand nehmen, *v. n.* αὐξάνω πολύ, ὑπερέχω, πληθύνομαι, croître, s'accroître, augmenter, gagner le dessus.

Ueberhang, *m.*, μέρος βουνοῦ ἢ σκοπέλου ὁποῦ ἐξέχει, avancement ἐβγαίνει ἔξω, avance, saillie *f.* (du sommet d'une montagne, d'un rocher).

Ueberhangen, *v. n.* ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (ὡς ἕνα μέρος βουνοκέλλου), s'avancer, pencher (*p. e.* le sommet d'un rocher).

Ueberhängen, *v. n.* βάνω (ἕνα πανὶ κτλ.) ἐπάνω εἰς τι, prendre, mettre (une toile etc.) sur qc.; einen Schleyer, ἀκεπάζομαι, σκεπάνω τὸ πρόσωπόν μου μὲ ἕνα κάλυμμα, se couvrir d'un voile.

Ueberhängen, *v. a.* σκεπάζω τι (εἰς τὸ νὰ κρεμάσω ἕνα πανὶ κτλ. ἐπάνω εἰς αὐτό), couvrir en pendant ou en mettant une toile sur —.

Ueberhäufen, *v. a.* ἐπιφορτεύω, (ψυσικῶς καὶ μεταφ.), charger, surcharger; combler (*propr. et fig.*).

Ueberhäufung, *f.*, ἡ ἐπιφόρτωσις, τὸ ἐπιφόρτωμα, surcharge, *f.*, comble, accablement, *m.*

Ueberhaupt, *adv.* γενικῶς, généralement, en général; überhaupt kaufen, ἀγοράζω τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνω ὅλα μαζύ, acheter en gros, prendre tout ensemble.

Ueberhében, *v. a.* einen einer Sache, ἐξαιρῶ (τινα ἀπὸ ἕνα χρέος ὁποὺ ἔχει νὰ κάμῃ), δίδω τὴν ἄδειαν νὰ μὴ κάμῃ, dispenser q. de qc.; sich —, *v. r.* eines Dinges, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ (σὲ ἕνα πρᾶγμα), se prévaloir de qc., s'élever de qc.

Ueberhelfen, *v. a.* βοηθῶ τινὰ νὰ περάσῃ, aider q. à passer.

Ueberhin, *adv.* κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ' ἐπιπολῆς, ἀμελῶς, superficiellement, à la légère, légèrement.

Ueberholen, ſ. Einholen.

Ueberhören, *v. a.* etwas —, παρακούω, δὲν ἀκούω ἀπὸ ἀπροσεξίαν, ne pas ouïr, ne pas entendre qc. par inattention; einen —, ἀκούω τινὰ ὁποὺ λέγει τὸ μάθημά του ἐκ στήθους, faire reciter la leçon etc. à q.

Ueberhosen, *f. pl.*, ἐξώβρακον (βράκι ἀπὸ πανὶ κτλ. ὁποὺ βάνει τις ἐπάνω εἰς τὸ κῶριον βράκι), chausses *f. pl.* à la matelotte.

Ueberhüpfen, *v. a.* παρατρέχω, ἁφίνω, δὲν κυτάζω, sauter, omettre.

Ueberhüpfen, *v. a.* πηδῶ ἐπάνω ἀπό τι, sauter par-dessus.

Ueberirdisch, *adj.* ὑπερχήνιος, supérieur aux choses terrestres, céleste.

Ueberjägen, *v. a.* κυνηγῶ παραπολύ, κουράζω μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον (οἷον τὸ ἄλογον), forcer, excéder, outrer (un cheval).

Ueberkäufen, sich, *v. r.* πληρώνω περαπολὺ ἀγοράζωντάς τι, suracheter.

Ueberkippen, *v. n.* πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, faire la bascule. *v. a.* ἀναποδογυρίζω, κάμνω νὰ πέσῃ τι μὲ τὰ νὰ τὸ κλίνω παραπολύ, faire trébucher.

Ueberkleben, -kleistern, *v. n.* κολλῶ ἐπάνω, couvrir en collant sur —.

Ueberkleid, *n.*, τὸ ἐπάνωμόρφιον, vêtement *m.* de dessus.

Ueberkleiden, ſ. Bekleiden.

Ueberklug, *adj.* φαντασιικὸς, ὁποῦ φαντάζεται πῶς εἶναι πολλὰ γνωστικός, qui fait l' entendu, suffisant, présomptueux.

Ueberkochen, *v. n.* ξεχειλίζω, (λέγεται διὰ νερὸν ὁποῦ βράζει, s'enfuir (en bouillant).

Ueberkommen, *v. a.* λαμβάνω, recevoir.

Uéberkommen, *v. n.* ἀντιχῶ

(ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο), passer (à travers).

Ueberkunft, *f.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.* arrivée (de l'autre côté).

Ueberláden, *v. a.* ἐπιφορτώνω, ὑπερφορτώνω, surcharger, charger trop.

Ueberladung, *f.*, ἡ ἐπιφόρτωσις, ὑπερφόρτωσις, surcharge, *f.*

Ueberlang, *adj.* παρὰ πολὺ μακρός, trop long.

Uebérlangen, *v. n.* ἡδύνω μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ πέραν μέρος, atteindre (de la main) au-delà.

Uebérlassen, *v. a.* ἀφίνω τινὰ νὰ περάσῃ, laisser passer, laisser traverser.

Uebérlássen, *v. a.* ἀφίνω, παραπῶ (εἰς τινά τι), céder, abandonner, laisser qc. à q.; sich —, παραδίδομαι (οἷον· εἰς χαράν, εἰς λύπην κτλ.), s'abandonner, se livrer (à la joie, à la douleur etc.).

Uebérlassung, *f.*, ἡ ἄφεσις, παραίτησις, cession, abandonnement, *m.*

Uebérlast, *f.*, τὸ παρὰ πολὺ φόρτωμα, surcharge, *f.*; (Beschwerde), τὸ βάρος, ἡ ἐνοχλησις, charge, importunité, *f.*

Uebérlästen, *v. a.* ὑπερφορτώνω, surcharger.

Uebérlästig, *adj.* βαρετὸς, ἐνοχλητικὸς, accablant, importun.

Uebérlaufen, *v. n.* ξεχειλίζω, déborder; ξεχύνομαι, regorger; zum Feinde ꝛc. —, φεύγω, ὑπερνῶ εἰς τὴν ἐχθρὰν, déserter à l'ennemi.

Uebérlaufen, *v. a.* σπρώχνω τινὰ κατὰ γῆς μὲ τὸ νὰ τρέχω κατεπάνω του, renverser q. à la course; (einen im Laufen), ὑπερβαίνω τινὰ εἰς τὸ τρέξιμον, τρέχω πλέον ἐμπρὸς, dévancer q. à la course; (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινὰ μὲ τὸ νὰ πηγαίνω συχνὰ εἰς αὐτὸν, importuner q., assiéger q.; (eine Schrift ꝛc.), ἐπιδεωρῶ ἕνα σύγγραμμα κτλ., parcourir (un écrit etc.); es überläuft mich ein Schauer, μὲ πιάνει ἀνατριχίασμος, il me prend un frisson; sich —, κουράζομαι, κάμνετται ἡ ἀναπνοή μου ἀπὸ τὸ πολὺ τρέξιμον, se fatiguer, perdre l'haleine en courant.

Uebérläufer, *m.*, ὁ φυγάς, φυγάδος, (ὁποῦ ὑπερνᾷ εἰς τὸν ἐχθρὰν), transfuge, déserteur, *m.*

Uebérlaut, *adv.* μὲ πολλὰ μεγάλην φωνήν, à haute voix, hautement.

Uebérlében, *v. a.* ὑπερζῶ, survivre (à q.).

Uebérlegen, *v. a.* βάνω ἐπάνω (οἷον· ἕνα σκέπασμα, ἔμπλαστρον κτλ.), mettre dessus (ou travers), appliquer (un emplâtre etc.).

Uebérlegen, *v. a.* etwas mit Sücher, σκεπάζω τι μὲ πινὰ κτλ., couvrir qc. d'une toile etc.; (überdenken), συλλογίζομαι, συσχώρομαι, ἐξετάζω, peser, considérer, examiner.

Uebérlegen, *adj.* δυνατώτερος, ἀνώτερος, περίσσιον, supérieur (en ces etc.).

Uebérlegenheit, *f.*, ἡ μεγαλητέρα δύναμις, ἡ ὑπεροχὴ, supériorité, *f.*

Uebérlegsam, *adj.* στοχαστικὸς, φρόνιμος, réfléchi, sage.

Uebérlegsamkeit, *f.*, ἡ στοχασμὸς, φρόνησις, φρόνιμος, prudence, considération, prudence.

Uebérlegt, *adj.* ἐξεταστικὸς, στοχαστικὸς, φρόνιμος, sidéré, prudent.

Uebérlegung, *f.*, ἡ σύλλογισμὸς, ἡ ἐξέτασις, φρόνησις, φρονιμάδα, sidération, réflexion, délibération, *f.*

Uebérlésen, *v. a.* ἀναγνώσκω διαβάζω βιαστικὰ, lire à la hâte, parcourir.

Uebérley, *fam.* *f.* Uebrig.

Uebérliefern, *v. a.* παραδίδω, délivrer, livrer.

Uebérlieferung, *f.*, ἡ παράδοσις, délivrance, livraison, *f.*; (aus alter Zeit), ἡ παραδόσις, tradition.

Uebérlisten, *v. a.* ἀπατεύω, ἀπατῶ τινὰ μὲ πανουργίαν, duper, attraper (q.); (Listung, *f.*), ἡ ἀπάτη, τὸ πλάσμα, supercherie, prise, *f.*

Uebermächten, *v. a.* στέλλω ἀνθρώπους πράγμα, ἀποστέλλω, mettre, envoyer.

Uebermacht, *f.*, ἡ ὑπερβολὴ δύναμις, μεγαλητέρα δύναμις, supériorité, *f.* dessus, prépondérance, *f.*

Uebermächtig, *adj.* ὑπερέχων εἰς τὴν δύναμιν, δυνατώτερος, supérieur, plus fort.

Uebermachung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.*, remise, *f.*

Uebermá'en, *v. a.* ξαναζαγαρεύω, βάνω καινούριαν ζαγαρείαν ἐπάνω εἰς ἄλλην παλαιοτέραν, repeindre, retoucher.

Uebermännen, Uebermeistern, *v. a.* ἀγωνίζω, ὑπερνικῶ, accabler, vaincre (*prop.* et *fig.*).

Uebermaß, *n.*, τὸ ὑπέρμετρον, ὑπερβολὴ, excès, *m.* extrémité, *f.*

Uebermäßig, *adj.* ὑπέρμετρος, παραβολικὸς, démesuré, exhorbitant, excessif, extrême.

Uebermenschlich, *adj.* ὑπεράνθρωπινος, surhumain, plus qu'humain.

Uebermögen, *v. a.* νικῶ (τινὰ εἰς τι), l'emporter sur q., surpasser q.

Uebermorgen, *adv.* μεταύριον, (μεθαύριον), après-demain.

Uebermuth, *m.*, ἡ ὑπερηφανεία, ὑψηλοφροσύνη, insolence, arrogance, *f.*, orgueil, *m.*

Uebermüthig, *adj.* ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, insolent, arrogant, orgueilleux.

Uebernächten, *v. n.* ὑπερνῶ τὴν νύκτα (εἰς ἕναν τόπον), ὑποκτερεύω, coucher, passer la nuit (un un lieu).

Uebernächten, *adj.* ὑπὸ ἐποιεῖθη μίαν νύκτα (οἷον· κρασὶ, πίβα), où qui reste là la nuit; ὑπού ἐπέρασε τὴν νύκτα ἄϋπνος, qui a passé la nuit sans dormir.

Uebernahme, *f.*, ἡ περιλαβὴ, réception; prise *f.* de possession.

Uebernatürlich, *adj.* ὑπερφύσικος, surnaturel.

Uébernehmen, *v. a.* einen Mantel —, βάνω ἕνα ἐπανωφόρεμα (ἕναν γιπαντζὲν), mettre son manteau, se couvrir d'un manteau.

Uebernéhmen, *v. a.* πέρνω ἐπάνω μου (μίαν ὑπόθεσιν), περιλαμβάνω, ἐγχειρίζομαι, prendre, recevoir; prendre possession (de qc.); se charger de —, prendre sur soi; entreprendre; sich —, im Arbeiten, δουλεύω παραπολύ, travailler trop, s'exéder de travail; (im Essen, Trinken), τρώγω, πίνω παραπολύ, se surcharger d'aliments, faire débauche.

Ueberpfeffern, *v. a.* βάνω παραπολὺ πιπέρι, poivrer trop.

Uebérräuschen, *v. a.* ἔρχομαι ἀπροσδοκήτως, ἐπιλήπτω, πλακώνω, surprendre.

Uebérraschung, *f.*, ἡ πλάκωσις, surprise, *f.*; ἡ ἔκπληξις, *fig.* surprise, *f.* étonnement, *m.*

Uebérréchnen, *v. a.* λογαριάζω (βιαστικὰ), compter, supputer (à la hâte).

Uebérréden, *v. a.* πείθω, παρακαλῶ, persuader, faire croire.

Uebérredend, *adj.* καταπειστικὸς, persuasif.

Uebérredung, *f.*, ἡ κατάπεισις, persuasion, *f.*

Uebérreichen, *v. a.* ἐκτείνομαι, (ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι (ἐπάνω ἀπό τι), atteindre, s'étendre par-dessus.

Uebérreichen, *v. a.* ἐπλώνω, παραδίδω, présenter, remettre, rendre.

Uebérreichung, *f.*, ἡ παράδοσις, présentation, *f.*

Uebérreif, *adj.* παρὰ πολλὰ ὥριμος, trop mûr.

Uebérreiten, *v. n.* ἐπερνῶ (καβαλικεύω) πέραν, passer à cheval.

Uebérreiten, *v. a.* einen —, βάνω τινὰ κατὰ γῆς ἱππεύοντας, ἐπερνῶ ἕνανα ἀπὸ τινα μὲ τὸ ἄλογον μου, renverser q. avec le cheval; ἐππεύω (καβαλικεύω) ὑγλυγορώτερα ἀπὸ τινα, dévancer q. en allant à cheval; ein Pferd —, χαλνῶ ἕνα ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, outrer, harasser un cheval.

Uebérrénnen, *v. a.* βάνω τινὰ κατὰ γῆς τρέχοντας καὶ ἐπάνω του, renverser q. en courant; einen —, τρέχω ὑγλυγοώτερα ἀπὸ τινα, dévancer q. à la course.

Uebérrest, *m.*, τὸ ἐπίλοιπον, reste, restant, résidu, *m.*

Uebérrünnen, *f.* Uebérlaufen.

Uebérrock, *m.*, τὸ ἐπανωφόρεμα, ἐπανωφόρι, surtout, *m.* pour *f.* de dessus.

Ueberrümpeln, *v. a.* πλακώνω, surprendre.

Ueberrumpelung, *f.*, ὁ πλακωμός, τὸ πλάκωμα, surprise, *f.*

Ueberſä'en, *v. a.* διασπείρω, σκεπάζω μὲ σπόρον ῥιμμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, parsemer; mit Blumen ꝛc. —, σκεπάζω μὲ λουλούδια ῥιμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, parsemer de fleurs etc.

Ueberſälzen, *v. a.* ἁλατίζω παραπολύ, saler trop.

Ueberſatt, *adj.* πολλὰ χαρτάτος, soûl; βαρεμένος, ennuyé, las (de qc.).

Ueberſä'ttigen, *v. a.* χορτάζω παρὰ πολύ, χορτάτω ἕως εἰς ἀναγοῦλαν, soûler.

Ueberſatz, *m.*, κάθε πρᾶγμα βαλμένον εἰς ἄλλο τι, τὸ ἐπιθεμένον, ce que l'on met par-dessus une autre chose.

Ueberſchätten, *v. a.* ἐπισκιάζω, couvrir d'ombre, ombrager.

Ueberſchaúen, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, jeter les yeux sur —.

Ueberſcheinen, *v. a.* λάμπω περισσότερον, luire plus; — φέγγω, φωτίζω, éclairer, *f.* Beſcheinen.

Ueberſchicken, *v. a.* στέλλω, ἐπιστέλλω, envoyer, *f.* Ueberſenden; =ſchickung, *f.* Ueberſendung.

Ueberſchießen, *v. a.* ῥίπτω (μὲ τουφέκι κτλ.) πέραν, tirer par-dessus, tirer trop haut; (für überkochen), *f.* Ueberkochen.

Ueberſchießen, *v. a.* einen —, ῥίπτω μακρύτερα ἀπὸ ἄλλον (μὲ τουφέκι κτλ.), tirer plus loin qu'un autre; *fig.* Geld —, μετρῶ, ξανακετρῶ ἄσπρα, compter l'argent par jets.

Ueberſchiffen, *v. n.* ἀπερνῶ, περνάω πέραν, μὲ καράβι, traverser, passer par eau; *v. a.* ἀπερνῶ (πρᾶγμα κτλ.) μὲ καράβι, transporter par eau.

Ueberſchiffen, *v. a.* ein Meer —, ἀπερνῶ, διέρχομαι (μίαν θάλασσαν) μὲ καράβι, traverser (une mer) en naviguant.

Ueberſchlächtig, Oberſchlächtig, *adj.* ein überſchlächtiges Mühlrad, τροχὸς μύλου εἰς τον ὁποῖον πίπτει τὸ νερὸν ἀπ' ἐπάνω, roue *f.* à auge.

Ueberſchlag, *m.*, τὸ ἀναβάλωμα τῆς ἄκρας τοῦ φορέματος, collet, bord, *m.*; (an der Wage), ὁ γυρισμὸς τῆς ζυγαριᾶς εἰς τὸ ἕνα μέρος, trait, *m.*; (der Geiſtlichen), τὸ περιδέρμιον τῶν παπάδων, rabat, *m.*; (Rechnung), λογαριασμός, calcul, *m.* supputation, *f.*

Ueberſchlagen, *v. n.* γυρίζω εἰς τὸ ἕνα μέρος (ὡς ἡ ζυγαριά), trébucher; πίπτω ἀνάσκελα, tomber à la renverse; *v. a.* διπλώνω, retrousser, (*f.* Aufſchlagen); βάνω ἐπάνω εἰς —, mettre sur —, appliquer, (*f.* Umſchlagen).

Ueberſchlägen, *v. n.* σκεπάζομαι (μὲ ὑγρόν, μὲ μυ-χλα), se moisir; (warm werden), ζεσταίνομαι (ὡς νερὸν ὁποῦ εἶναι πολὺ χρόνον), s'aiguiser; *v. a.* ein Kind —, παραπολὺ ἕνα μικρόπαιδι, battre trop (un enfant); (im Eſſen), παραπερνῶ, παραβλέπω διαβάζοντας, sauter, omettre en lisant; (überrechnen), λογαριάζω λίγον μόνον, χωρὶς πολλὴν ἀκρίβειαν), calculer, supputer; ſich —, κυβιστῶ, λουμουντζαρίζω, (κάμνω χλάδες), se renverser, culbuter.

Ueberſchleichen, *v. a.* πλακώνω (τινὰ περιπατῶντας), surprendre q. (en marchant tout doucement); *fig.* (in Liſten), ἀπατῶ, γελῶ μὲ κουρδίαν, duper, tromper.

Ueberſchleyern, *f.* Verſchleyern.

Ueberſchmieren, *v. a.* ἁλείφω (ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη), enduire de toutes parts.

Ueberſchnappen, *v. n.* πιάνομαι (λέγεται μάλιστα τὸ ἐλατήριον εἰς τὴν διχαλιὰν ὅταν πισσάρῃ νὰ μὴν ἀνοίξῃ), sauter, retomber dessus en se débandant (comme le pêne d'une serrure); *fig.* (verrückt werden), λαινομαι, ἐβγαίνω ἀπὸ τοῦ μου, devenir fou.

Ueberſchneyet, *adj.* σκεπασμένος ἀπο χιόνι, couvert de neige.

Ueberſchreiben, *v. a.* ἐπιγράφω ἐπιγραφήν,

γραφήν, mettre le dessus, l'adresse, le titre sur qc.

Ueberschreiten, *v. n.* ἀπερνῶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος (τοῦ λάκκου κτλ.), enjamber par-dessus.

Ueberschreiten, *v. a.* ὑπερβαίνω, ὑπερνῶ, outre-passer, franchir; (*metaph.*) παραβαίνω, transgresser, excéder.

Ueberschreitung, *f.*, ἡ ὑπέρβασις, enjambement, *m.*; παράβασις, transgression, *f.*

Ueberschreyen, *v. a.* einen, φωνῶ περισσότερον ἀπὸ ἄλλον, crier plus fort qu'un autre; sich —, φωνάζω παραπολύ, s'égosiller.

Ueberschrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφή, épigraphe (d'une porte etc.); (eines Kapitels ꝛc.), ἐπιγραφὴ κεφαλαίου κτλ.), rubrique, *f.*; (einer Büchse ꝛc.), ἐπιγραφὴ εἰς ἕνα κουτὶ κτλ., écriteau, *m.* étiquette (d'une boîte); (eines Briefes), ἐπαναγραφή, ἐπιγραφὴ (εἰς μίαν γραφήν), adresse, *f.*, dessus *m.* d'une lettre.

Ueberschuh, *m.*, ἐξωπάπουτσον, γαλέντζα, claque, galoche, *f.*

Ueberschuß, *m.*, τὸ περιπλέον, ὑπερπλέον, surplus, excédant, *m.*

Ueberschütten, *v. n.* μετοχύνω, χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, verser dans un autre vaisseau.

Ueberschütten, *v. a.* περιχύω, χύνω ἐπάνω εἰς —, verser sur —, repandre sur —; (*μεταφ.*) ἐπισωρεύω, combler.

Ueberschwängerung, *f.*, ἐπισύλληψις, superfétation, *f.*

Ueberschwanken, *v. n.* κουνοῦμαι εἰς τὸ ἕνα μέρος, trébucher.

Ueberschwänklich, *adj.* ὑπέρμετρος, ἄπειρος, surabondant, immense.

Ueberschwémmen, *v. n.* σκεπάζω ἀπὸ πλημμύραν, inonder, submerger.

Ueberschwemmung, *f.*, ἡ πλημμύρα, inondation, submersion, *f.*

Ueberschwimmen, *v. n.* ὑπερνῶ κολυμβῶντας, passer à la nage.

Uebersegeln, *v. n.* ἀπερνῶ μὲ καράβι, passer (dans un vaisseau à la voile).

Uebersegeln, *v. n.* κάμνω πανιὰ, τρέχω περισσότερον ἀπὸ ἄλλο καράβι, dévancer, dépasser q. en naviguant; καταπονίζω τρέχοντας κατ' ἐπάνω, couler (un vaisseau) à fond en le chocquant.

Uebersehen, *v. n.* ἐπιθεωρῶ, voir, regarder, parcourir des yeux; (versehen), παραβλέπω, omettre, ne pas voir, ne pas prendre garde à qc.; einem einen Fehler —, συγχωρῶ τινος ἕνα σφάλμα, connivér à une faute de qc., lui passer, pardonner une faute; einen —, (*μεταφ.*) ὑπερβαίνω τινὰ (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην), surpasser q. (dans une science, dans un art); er kann den Verlust noch —, οὗτος ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀλησμονήσῃ αὐτὴν τὴν ζημίαν, il peut encore oublier cette perte.

Uebersenden, *v. a.* στέλλω, ἐπιστέλλω, envoyer.

Uebersendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.*

Uebersetzen, *v. n.* ἀπερνῶ εἰς τὸ πέραν μέρος, passer, traverser; *v. a.* ἀπερνῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα ποτάμι) faire passer q., transporter; πηδῶ ἐπάνω ἀπὸ λάκκον κτλ., franchir (d'un saut).

Uebersetzen, *v. n.* μεταφράζω, μεταγλωττίζω, traduire; ein Wort im Handel —, ζητῶ παραπολὺ (εἰς πραγμάτειαν), surfaire q.; ein Haus —, βάνω ἄλλο ἕνα πάτωμα εἰς ἕνα σπίτι, mettre encore une étage à une maison.

Uebersetzer, *m.*, ὁ μεταφράστης, traducteur, *m.*

Uebersétzung, *f.*, ἡ μετάφρασις, traduction, *f.*

Uebersetzung, *f.*, τὸ πέρασμα, trajet, *m.*

Uebersicht, *f.*, ἡ ἐπιθεώρα, coup d'oeil, aperçu, *m.*, *f.* auch Aufsicht.

Uebersichtig, *adj.* κοντόφθαλμος (ὁποὺ στραβώνει τὰ ὁμμάτια πρὸς τὰ ἐπάνω), qui a la vue trop courte, qui ne voit qu'en tournant la pupille en haut; Uebersichtigkeit, *f.*, ἡ (κακὴ) κοντοφθαλμία, trop grande myopie, *f.*

Uebérſieden, *v. n.* ξεχειλίζω (*ὑγρὸν ὁποῦ βράζει*), s'enfuir en bouillant.

Ueberſieden, *v. n.* βράζω (*ὀλίγον μόνον*), faire bouillir (un peu seulement); *βράζω παραπολύ*, cuire trop.

Ueberſilbern, *v. a.* ἀσημώνω, argenter; couvrir d'argent.

Ueberſinnlich, *adj.* ὑπερβαίνων τὰς αἰσθήσεις, *μεταφυσικός*, transcendant.

Ueberſinnen, ſ. Ueberdenken.

Ueberſömmern, *v. n.* ἀπερνῶ τὸ καλοκαίρι (*εἰς ἕνα τόπον*), passer l'été en quelque lieu.

Uébérſpannen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω (*ἕνα πανὶ κτλ. ἐπάνω εἴς τι*), étendre (une toile etc.) sur qc.

Ueberſpánnen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω *παραπολύ*, tendre, bander trop; seine Forderungen —, *ζητῶ παραπολύ*, demander trop, faire des demandes outrées.

Ueberſpannt, *adj.* ἐκτεταμένος παραπολύ, trop tendu; (*μεταφ.*) *ὑπερβολικός*, *ὑπέρμετρος*, outré; ein überſpannter Menſch, *φαντασικὸς ἄνθρωπος*, *ὁποῦ ἔχει παράξενες ἰδέες*, esprit guindé, homme *m.* d'une fantaisie exaltée.

Ueberſpannung, *f.*, ἡ *παραπολλὴ ἔκτασις*, trop grande tension, *f.*; τὸ *ὑπερβολικόν*, *ὑπέρμετρον*, tout ce qui est outré; *ὑπερβολικὴ φαντασία*, fantaisie *f.* exaltée.

Ueberſpinnen, *v. a.* σκεπάζω, *περιτυλίγω γνέθοντας*, couvrir de fil de filure.

Ueberſpringen, *v. n.* *πηδῶ εἰς τὸ πέραν μέρος*, sauter pardessus, franchir.

Ueberſpringen, *v. n.* *ἀπερνῶ πηδῶντας*, *ὑπερπηδῶ*, franchir (d'un saut); (*μεταφ.*) *παρατρέχω*, *παραβλέπω*, *ἀφίνω*, *fig.* sauter, omettre.

Ueberſtechen, *v. n.* eine Karte —, *πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ ἕνα ἄλλο μεγαλήτερον*, (*εἰς τὸ παιγνίδι*), surcouper (au jeu de cartes).

Ueberſtehen, *v. n.* *ὑποφέρω*, essuyer, endurer, supporter; das haben wir überſtanden, *ἐχρυτώσαμεν ἀπὸ αὐτό*, nous voilà quitte de cette chose.

Uébérſteigen, *v. n.* *ἀναβαίνω ἐπάνω ἀπό τι*, *ἀπερνῶ ἀναβαίνοντας*, monter pardessus.

Ueberſteigen, *v. a.* *ὑπερβαίνω*, surmonter, passer; (*μεταφ.*) *νικῶ*, *ὑπερβαίνω*, *ὑπερνικῶ*, surmonter, vaincre; das überſteigt meine Kräfte, *αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου*, *αἱ δυνάμεις μου δὲν φθάνουν ἀς αὐτά*, cela surpasse mes forces.

Ueberſtimmen, *v. a.* *νικῶ μὲ τὰς ψήφους*, *ἔχω περισσοτέρας ψήφους*, l'emporter à la pluralité des voix; ein Inſtrument —, *τριάζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον εἰς τόνον παραπολλὰ ψηλόν*, monter un instrument trop haut.

Ueberſtrählen, *v. a.* ἀπλώνοβαλῶ, *φωτίζω ἀκτινοβολῶ* répandre ses rayons sur, *ἀκτινοβολῶ περισσότερον*, surpasser en éclat.

Ueberſtreichen, *v. a.* *ἁλείφω ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη*, endu- frotter (de qc.).

Ueberſtreúen, *v. a.* σκεπάζω *ῥίπτωντας ἐπάνω* (*ὑφάσμα*, *φύλλα*, *λουλούδια* parsemer, jeter ou répandre sur —; mit Blumen *ῥίπτω λουλούδια* (*εἰς* joncher de fleurs.

Ueberſtricken, *v. a.* σκεπάζω *μὲ πλέξιμον*, couvrir, mir de tricotage.

Uéberſtrömen, *v. n.* ξεχειλίζω, *ξεχύνομαι*, *πλημμυρῶ*, border, se déborder; (*μεταφ.*) *ὑπερπερισσεύω*, bonder.

Ueberſtrö'men, *v. n.* σκεπάζω (*νερὸς ἀπὸ πλημμύρα*) inonder.

Ueberſtrömung, *f.*, τὸ *ξεχείλισμα*, *πλημμύρισμα*, dement, *m.*, inondation.

Ueberſtudieren, ſich, *v. r.* *σπουδάζω παραπολὺ*, *παύω ἀπὸ τὴν σπουδήν*, étudier trop.

Uéberſtülpen, *v. a.* βάνω *σκέπασμα ἐπάνω* mettre qc. (un etc.) sur —.

Ueberſtü'lpen, *v. a.* *γυρίζω παραδογυρίζω* (*μέσα χέρι*), retrousser (un bas).

Uéberſtürzen, *v. n.* βάνω *σκέπασμα ἐπάνω*

(ἱππικά), mettre un couvercle sur qc.

Uebertrinken, sich, v. r. ἀναποδογυρίζομαι, κυβιστῶ, culbuter, tomber à la renverse.

Uebertäuben, v. a. ζαλίζω ἀφωνίας παλύ, assourdir (la force de crier).

Uebertheuern, v. a. ζητᾶ πιὰ παπαλύ, πέρνω πολὺ (εἰς πούλησιν), surfaire.

Uebertüpfeln, v. a. ἀπατῶ, γελῶ (μάλιστα ἕναν ἁπλόν), duper, déniaiser.

Uebertrag, m., μεταγραφή, transport, m.

Uebertragen, v. a. μεταγράφω, ἀναγράφω εἰς κατάστιχον, εἰς λογαριασμόν, transporter (un compte etc.) d'un livre dans un autre; (übersetzen), traduire.

Uebertragen, v. a. einem etwas, παραγγέλλω (εἰς) τινά τι, commettre qc. à q.; charger q. de qc.; μεταφέρω, παραδίδω, παραιτῶ τι εἰς τινά, transmettre, transférer, céder qc. à q.; einen —, πληρώνω διά τινα (εἰς τὸ χέρι μου, εἰς τὸ δεξιόν κτλ.), dégrever q.

Uebertreffen, v. a. ὑπερβαίνω, ὑπερέχω, surpasser, l'emporter sur —.

Uebertreiben, v. a. διώχνω εἰς τὸ πέραν μέρος, chasser par-dessus, faire aller à travers.

Uebertreiben, v. a. ein Pferd zc., βάζω ἕνα ἄλογον νὰ ἀγγίξῃ παραπολύ, χαλνῶ τὸ ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, forcer un cheval; etwas —, κάμνω ὑπέρμετρον, κάμνω ὑπερβολήν, κάμνω περισσότερον ἀπὸ τὸ πρέπον, outrer, exagérer; das Lob —, ὑπερεπαινῶ, ἐπαινῶ παραπολύ, louer trop.

Uebertreibung, f., τὸ ὑπέρμετρον, ἡ ὑπερβολή, exagération, f.

Uebertreten, v. a. βάνω τὸ ποδάρι πέραν, mettre le pied au-delà; ξεχειλίζω, ξεχύνομαι, πλημμυρῶ, déborder, se déborder; ἀπ einer andern Religion —, ἀλλάζω τὴν πίστιν μου, μεταβαίνω εἰς ἄλλην θρησκείαν, changer de religion; ἀπ jemandes Parthey —, μεταβαίνω εἰς τὸ μέρος τινός, se ranger du parti de q.; v. a. die Schuhe —, στραβοπατῶ τὰ παπούτσια, écraser les souliers.

Uebertréten, v. a. παραβαίνω, transgresser, violer (la loi etc.); -treter, m., ὁ παραβάτης, transgresseur, m.; -tretung, f., ἡ παράβασις, transgression, f.

Uebertrieben, adj. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός, excessif, outré, exagéré.

Uebertritt, m., ἡ ἀλλαγὴ τῆς πίστεως, μετάβασις εἰς ἄλλην θρησκείαν, changement m. de religion.

Uebertünchen, v. a. ἀλείφω μὲ ἀσβέστην, enduire de lait de chaux, crépir.

Uebervölkert, adj. ἀπού ἔχει παραπολὺ πλῆθος κατοίκων, trop peuplé.

Uebervoll, adj. ὑπεργέμάτος, trop rempli.

Uebervortheilen, v. a. ἀπατῶ, γελῶ, duper, tromper; -theilung, f., ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, fraude, lésion, f.

Ueberwächsen, v. a. σκεπάζομαι ἀπὸ χορτά, ἀπὸ φυτά, se couvrir d'herbe, de verdure; γίνομαι μεγαλήτερος ἀπὸ ἄλλον τινά, croître, grandir plus qu'un autre.

Ueberwältigen, v. a. νικῶ, ὑποτάσσω, καταδαμάζω, ὑποδουλώνω, vaincre, subjuguer, assujetir; -wältigung, f., ἡ καταδάμασις, ὑποδούλωσις, assujettissement, m.

Ueberweisen, v. a. ἐλέγχω, ἀποδείχνω τινὰ δτι εἶναι πταίστης, convaincre q. (d'un crime); -weisung, f., ὁ ἔλεγχος τοῦ πταίσματος, conviction, f.

Ueberweißen, v. a. σκεπάζω ἀσπρίζοντας μὲ ἀσβέστην, blanchir.

Ueberwendlings nähen, v. a. ἐπανωρράπτω, surjeter; —Naht, f., ἐπανωρράφή, surjet, m.

Ueberwerfen, v. a. ῥίπτω ἐπάνω εἰς... (σὰν ἕναν γειτονιὰν εἰς τοὺς τοίχους), jeter sur —, mettre à la hâte (p. e. un manteau etc.).

Ueberwörfen, sich, v. r. μαλώνω, ἔχω διαφορὰν, ἐχθρεύομαι, se brouiller.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ueberwichtig, *adj.* ὀποῦ ζυγιάζει περισσότερον, trébuchant.

Ueberwiegen, *v. a.* ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος, ζυγιάζω περισσότερον, peser plus que —; ἀξίζω περισσότερον (οἷον ἕνα αἴτιον), prévaloir.

Ueberwiegend, *adj.* ἀξιολογώτερος, ὑπερισχύων, prépondérant.

Ueberwinden, *v. a,* νικῶ, vaincre; (*μεταφ.*) ὑπερβαίνω, νικῶ, surmonter; ſich —, (*μεταφ.*) ὑποφασίζω μὲ δυσκολίαν, βιάζομαι, se vaincre soi-même, prendre sur soi.

Ueberwinder, *m.*, ὁ νικητής, vainqueur, *m.*

Ueberwindlich, *adj.* νικητός, qu'on peut vaincre; surmontable.

Ueberwindung, *f.*, ἡ νίκη, action *f.* de vaincre; βιαστικὴ ἀπόφασις, violence qu'on se fait en qc.

Ueberwintern, *v. n.* ἀπερνῶ τὸν χειμῶνα, ξεχειμωνιάζω, hiverner; *v. a.* διατηρῶ, φυλάγω εἰς τὸν χειμῶνα, entretenir pendant l'hiver.

Ueberzählen, *v. a.* ἀριθμῶ, μετρῶ, compter; recompter.

Ueberzählig, *adj.* περιττὸς, περισσότερος ἀπὸ τὸν διωρισμένον ἀριθμόν, surnuméraire.

Ueberzahn, *m.*, παραδόντι, surdent, *f.*

Ueberzéugen, *v. a.* πληροφορῶ, καταπείθω, convaincre, persuader.

Ueberzeugung, *f.*, ἡ πληροφορία, κατάπεισις, conviction, persuasion.

Ueberziehen, *v. a.* einen Ueberrock ꝛc, βάνω ἕνα ἐπαναφόρημα (ἐπάνω εἰς τὰ ἄλλα φορέματα), mettre un surtout sur —.

Ueberziehen, *v. a.* σκεπάζω, περιτυλίγω, (οἷον· τὸ πάπλωμα μὲ ἄλλο περιτύλιγμα), couvrir, garnir (d'une taie etc.); mit Zucker —, ζαχαρώνω, confire au sucre enduire de sucre; ein Land mit Krieg —, κάμνω πόλεμον, πηγαίνω μὲ στράτευμα εἰς ἕνα τόπον, porter la guerre dans un pays; der Himmel überzieht ſich, ὁ οὐρανὸς συννεφιάζεται, le ciel se couvre.

Ueberzinnen, *v. a.* ἀλείφω (ἕνα ἀγγεῖον) μὲ καλάϊ, γανώνω, étamer; ꝛzinnung, *f.*, τὸ γάνωμα, étamage, *m.*

Ueberzúckern, *f.*, *a. a.* ζαχαρώνω, sucrer.

Ueberzug, *m.*, (von Betten, Stühlen ꝛc.), περιτύλιγμα (τοῦ προσκεφάλου, τοῦ σκαμνιοῦ κτλ.), couverture, dessus, *m.*, taie (d'un lit), *f.*, fourreau (d'une chaise), *m.*; (von Zucker ꝛc.), τὸ ζαχάρωμα, enduit (de sucre etc.), *m.*

Ueberzwerch, *adv.* πλαγίως, de travers, de biais.

Ueblich, *adj.* συνηθισμένος, ἔθιμος, usité, en usage, usuel.

Uebrig, *adj.* ἐπίλοιπος, restant, ce qui reste; — ſein, — bleiben, *v. n.* εἶμαι ἐπίλοιπος, ἀπομένω, rester, être de reste; — ſchaffen, — haben, ἔχω ἐπίλοιπον, avoir de reste; — laſſen, ἀφίνω ἐπίλοιπον, laisser de reste.

Uebrigens, *adv.* τὸ ἐπίλοιπον, ὡς τόσον, au reste, reste.

Uebung, *f.*, ἡ γύμνασις, exercice, *m.*; πεῖρα, ξεπειρατικὴ, routine, *f.*

Ufer, *n.*, ἡ ἄκρα (παραθαλάσσης), τὸ περιγιάλι, bord, rivage, *m.*, rive, *f.*

Uferaas, *n.*, τὸ ἐφήμερον (ζωύφιον τι ὁποῦ ζῇ μίαν ἡμέραν), mouche éphémère.

Uferbewohner, *m.*, παραποτάμιος, riverain, *m.*

Uferſchwalbe, *f.*, χελιδόνι ποῦ κάμνει τὴν φωλεάν τὰ περιγιάλια, hirondelle de rivage.

Uhr, *f.*, τὸ ὡρολόγιον, ἡ ὥρα, horloge; montre, wie viel Uhr iſt? τί ὥρα εἶναι, quelle heure est-il? es iſt ein, zwei Uhr ꝛc, εἶναι ἡ μία, ἡ δύο κτλ., il est une heure, deux heures etc.

Uhrband, *n.*, ἡ κορδέλλα γαϊτάνι τοῦ ὡρολογιοῦ, cordon *m.* de montre.

Uhrglas, *n.*, γυαλὶ τῆς ὥρας, cristal *m.* de montre.

Uhrkette, *f.*, ἡ ἁλυσίδα τοῦ ὡρολογιοῦ, chaînette *f.* de montre.

Uhrmacher, *m.*, ὁ ὡρολογ-

horloger, m.; =macherkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ ὡρολογᾶ, horlogerie, f.
=schlüssel, m., κλειδὶ τῆς ὥρας, clef f. de montre.
=tasche, f., ἡ τζέπη διὰ τὸ ὡρολόγιον, bourson, m.
=uhrer, n., οἱ τρυχοὶ εἰς τὸ ὡρολόγιον, horloge, f.
=zeiger, m., ἡ βελόνη (ὁ δείκτης) τοῦ ὡρολογιοῦ, aiguille, f.
Uhu, m., ὁ μπαῦφος, ἡ μεγάλη γουκουβάγια, grand-duc, hibou, m.
Ukase, m., (Ukase, f.), προσταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ukase, m.
Ulme, f., ἡ πτελέα, (φτελια, ἀνθρόν), orme, m.
Ultramarin, n., εἶδος χρώματος γαλαζίου, outremer (couleur), m.
um, prp. περὶ, τριγύρω, τριγύρου, autour de; εἰς, πρὸς, vers, sur, à; διὰ, pour; um — willen, διὰ τὴν ἀγάπην, (διὰ τὸ χατήρι), pour l'amour de —, pour.
um — zu, conj. διὰ νά, pour, afin de —.
umackern, v. a. ἀλετρεύω, ἀροτριεύω, labourer; défricher.
umändern, v. a. ἀλλάζω, μεταβάλλω, changer, refaire; =änderung, f., ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολὴ, changement, m.
umarbeiten, v. a. die Erde —, δουλεύω τὴν γῆν, γεωργῶ, remuer la terre, labourer; eine Sache —, ξανακάμνω, μεταβάλλω, διορθώνω, refaire, refondre, remanier; =arbeitung, f., τὸ γεώργημα, labourage, m.; ἡ μεταβολὴ, διόρθωσις, remaniement, m.
Umarmen, v. a. ἀγκαλιάζω, ἐναγκαλίζομαι, embrasser, accoler.
Umarmung, f., ἀγκαλίασμα, ἀγκάλιασμα, embrassement, m.
Umbehalten, v. a. δὲν ἐβγάζω (οἷον· τὴν ποδιὰν, τὰν γιεπαντζὲν, τὸ λαιμομάνδυλον), retenir, garder (p. e. un tablier, un manteau, une cravate).
Umbiegen, v. a. λυγίζω, ἀγκιστρώνω, recourber.
Umbilden, v. a. μεταχηματίζω, μεταβάλλω, reformer, changer; =bildung, f., ὁ μεταχηματισμὸς, ἡ μεταβολὴ, réforme, transformation, f.
Umbinden, v. a. δένω τριγύρω, βάνω (οἷον· μίαν ποδιὰν, ἕνα λαιμομάνδυλον), lier autour; mettre (un tablier, une cravate).
Umblasen, v. a. ἀναποδογυρίζω, ῥίπτω κάτω φυσῶντας, renverser de son souffle.
Umblättern, v. a. γυρίζω ἕνα φύλλον (εἰς τὸ βιβλίον), tourner une feuille.
Umbra, Umbererde, f., ἡ ὔμβρα, χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι, ombre, f.
Umbrechen, v. a. τσακίζω μὲ τὸ νά λυγίσω, rompre à force de plier; einen Acker —, γεωργῶ, καλλιεργῶ ἕνα χωράφι ἀκαλλιέργητον, défricher; (unbrechen oder falten), ξαναδιπλώνω, διπλώνω ἄλλως ἢ ἐκ δευτέρου, plier autrement; (in der Druckerey), ἄλλως διατάσσω τὰς ἐράδας ἢ τὰς σελίδας, (impr.) remanier.
Umbringen, v. a. φονεύω, σκοτώνω, tuer, faire mourir.
Umburzeln, v. n. ἀναποδογυρίζομαι, πίπτω ἀνασκελα, faire la culbute, tomber à la renverse.
Umdecken, v. a. σκεπάζω ἐκ δευτέρου, ξαναπισκεπάζω, couvrir autrement (un toit).
Umdrehen, v. a. γυρίζω, περιφέρω, tourner, faire tourner.
Umdrehung, f., τὸ γύρισμα, ἡ περιστροφὴ, tournement, m.; — um die Achse, περιφορὰ, κίνησις περὶ τὸν ἄξονα, rotation, f.
Umdrucken, v. a. ξαναπατῶ, imprimer autrement.
Umfahren, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς κτυπῶντας μὲ τὸ ἁμάξι, renverser avec une voiture. v. n. κάμνω γῦρον (ἢ μεγαλήτερον δρόμον) μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ καρότσι, faire un détour.
Umfahren, v. a. πηγαίνω τριγύρω μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καρότσι, faire le tour de —.
Umfall, m., τὸ πέσιμον, ἀναποδογύρισμα, chute, f.
Umfallen, v. n. πίπτω κατὰ γῆς, ἀνατροποδογυρίζομαι, tomber par terre; fig. (vom Viehe), ψοφῶ, mourir (se dit des bestiaux).
Umfang, m., ἡ περιφέρεια,

περιοχή, circuit, tour, m., enceinte, circonférence, f.; ἔκτασις τόπου, étendue, f.

Umfángen, v. a. ἀγκαλιάζω, embrasser; περιστρυγνύζω, περικυκλώνω, environner.

Umfárben, v. a. ξαναβάφω, reteindre, biser.

Umfassen, v. a. einen Edelstein —, δένω ἀλλέως ἢ ἐκ δευτέρου ἕνα πολύτιμον λίθον, sortir ou enchâsser de nouveau (une pierre précieuse).

Umfássen, v. a. ἀγκαλιάζω, embrasser; (enthalten, begreifen), περιέχω, fig. embrasser, contenir.

Umflättern, v. n. πετῶ τριγύρω, voltiger, voleter autour de —.

Umflechten, v. a. περιτυλίγω, περιπλέκω, entrelacer tout autour.

Umfliegen, v. a. πετῶ τριγύρω, voler autour de —.

Umfließen, v. n. περικυκλώνω ῥέοντας, τρέχω τριγύρω, couler autour de —.

Umformen, v. a. μετασχηματίζω, transformer.

Umfrage, f., ἐρώτησις ὅπου γίνεται εἰς περισσοὺς κατὰ τὴν ἄράδαν, demande f. faite à la ronde.

Umfüllen, v. a. χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω, transvaser.

Umgang, m., (von Geistlichen, ein Aufzug), ἡ λιτανεία, procession, f.; ἡ συναναστροφή, conversation, f., commerce, m.

Umgänglich, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν, qui aime la conversation; εὐπροσήγορος, traitable, sociable.

Umgänglichkeit, f., ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς, amour m. de la conversation; εὐπροσηγορία, sociabilité, f.

Úmgeben, v. n. einem einen Mantel ꝛc. —, δίδω τινὸς τὸν γιεπαντζὲν νὰ τὸν βάλῃ, περιβάλλω, mettre à q. un manteau etc.; (anders geben), δίδω ἄλλως, δίδω ἐκ δευτέρου (τὰ χαρτιά), donner autrement (les cartes).

Umgében, v. a. περιστρυγνύζω, περικυκλώνω, environner, entourer, cerner.

Umgebung, f., Umgebungen, pl., τὰ πέριξ, τὰ περίχωρα, les environs, m. pl.

Úmgehen, v. n. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, aller çà et là; (einen Umgang halten), κάμνω λιτανείαν, πηγαίνω εἰς παράταξιν, aller en procession; (sich umdrehen), γυρίζω, περιστρέφομαι, tourner, tournoyer; (einen Umweg machen), κάμνω γύρον, πηγαίνω μεγαλήτερον δρόμον, faire un détour; mit einem —, συναναστρέφομαι, ἔχω συναναστροφὴν μέ τινα, converser avec q.; wohl, übel mit einem —, πολιτεύομαι μέ τινα, φέρομαι πρὸς τινα καλὰ ἢ ἀχαμνά, traiter q. bien ou mal; mit etwas —, καταγίνομαι εἴς τι, s'occuper à qc.; ἔχω ὀκνὸν νὰ κάμω τι, avoir de — de —, méditer, machiner qc.; es geht um, (spukt), φιφέρονται φαντάσματα, il y revient des esprits.

Umgéhen, v. a. πηγαίνω γύρω (ἑνὸς τόπου), faire le tour de —, aller autour de —; (vermeiden), ἀποφεύγω, éviter.

Úmgießen, v. a. χύνω εἰς ἄλλα ἀγγεῖα, μεταχύνω, transvaser; (anders gießen), χύνω, χύνω ἄλλως (μίαν καμπάναν κτλ.), refondre.

Umgießen v. a. περιχύνω, περιστρυγνύζω τριγύρω, verser à l'entour.

Umglänzen, v. a. περιλάμπω, environner d'éclat.

Úmgraben, v. a. ξανασκάπτω, fouir, remuer.

Umgráben, v. a. σκάπτω τριγύρω, bêcher, fouiller (la terre) autour de —; einen Baum —, σκαλίζω ἕνα δένδρον εἰς τὴν ῥίζαν, déchausser un arbre.

Umgrénzen, v. a. περικλείω, περικλείω (μὲ τὰ σύνορα), borner, circonscrire.

Umgürten, v. a. den Degen —, περιζώνω, ζώνω τὸ σπαθὶ, ceindre l'épée.

Umgü'rten, v. a. περιζώνω, βάνω ζωνάρι, ceindre (de qc.); sich —, v. r. περιζώνομαι, mettre une ceinture, se ceindre de —.

Úmhaben, v. a. ἔχω τριμάτιον· ἕνα γιεπαντζὲν ἀπάνω, avoir de — sur soi (un manteau etc.).

Umhacken, v. a. κόπτω, βίπτω κατὰ γῆς κόπτωντας, abattre (à coups de hache etc.).

Umhauen, v. a. einen Baum —, σκάπτω, σκαλίζω τὸ χῶμα τριγύρω ἑνὸς δένδρου, bêcher la terre autour d'un arbre.

Umhálsen, v. n. ἀγκαλιάζω (κατὸ τὸν λαιμόν), accoler.

Umhang, m., κάλυμμα, παραπέτασμα, voile; rideau, m.

Umhängen, v. a. einen Mantel ꝛc., βάνω (τριγύρω) ἕνα γιεπαντζὲν κτλ., mettre (autour de soi) un manteau etc.; (anders hängen), χρεμῶ ἄλλέως, pendre autrement.

Umhá'ngen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω μὲ πανιὰ κρεμασμένα, couvrir, entourer des toiles suspendues.

Umhauen, v. n. einen Baum, κόπτω ἕνα δένδρον, abattre un arbre.

Umher, adv. ὁλόγυρα, τριγύρω, τριγύρου, autour, tout autour, à l'entour; ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là; = gehen, v. a. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, aller çà et là; (s. Herum); = sehen, v. n. βλέπω, κυτάζω τριγύρω μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, regarder à l'entour, jeter les yeux çà et là.

Umhin, nicht umhin können, δὲν ἠμπορῶ ἄλλο νὰ κάμω παρὰ, εἶμαι βιασμένος νὰ —, ne pouvoir s'empêcher de —.

Umhü'llen, v. n. περιτυλίγω, σκεπάζω, envelopper; = hü'llung, f., τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα, enveloppement, m.

Umhü'pfen v. a. πηδῶ τριγύρω, sauter autour de —.

Umkehr, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή, tour, m.

Úmkehren, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner, renverser; γυρίζω τι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, tourner qc. de l'autre côté; einen —, (metaph.) μεταβάλλω τὴν γνώμην, τὸν νοῦν τινος, faire changer q. d'opinion, de dessein; (verkehren, zerrütten), ἀναποδογυρίζω, ἀνακατώνω, συγχίζω, bouleverser, tourner sens dessus dessous. v. n. γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφομαι, retourner, s'en retourner.

Umkehrung, f., τὸ ἀναποδογύρισμα, ἡ σύγχυσις, bouleversement, renversement, m.; ἡ ἐπιστροφή, conversion, f.; (gramm.) ἀναστροφή, (gramm.) inversion, f.

Umklíppen, v. a. ἀναποδογυρίζω (ἕνα σκαμνὶ, μίαν τράπεζαν), faire perdre l'équilibre; renverser. v. n. ἀναποδογυρίζομαι, perdre l'équilibre, faire la bascule.

Umklátschen, v. n. πιάνω τριγύρω μὲ τὰς ἀγκάλας, embrasser avec ses deux bras.

Umklámmern, v. a. πιάνω σφιχτὰ μὲ τὰς ἀγκάλας, embrasser étroitement avec ses bras, avec ses serres etc.

Umkleiden, sich, v. a. ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα, changer d'habits.

Umkleiden, v. a. σκεπάζω μὲ φορέματα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, revêtir de tous côtés.

Úmkommen, v. a. ἀφανίζομαι, χαλνῶμαι, χάνω τὴν ζωήν, périr, dépérir, se gâter.

Úmkrámpen, v. a. διπλώνω τὰ πέρα τοῦ καπέλου, διπλώνω ἄλλέως, retrousser; recourber.

Umkré'uzen, v. a. περικυκλώνω μὲ σταυρὸν, σταυρώνω μὲ λουλούδια κτλ., couronner, ceindre de (fleurs etc.) —.

Umkreis, m., ἡ περιφέρεια (χωρὶς τοῦ κύκλου), circuit, tour, m., circonférence, enceinte, f.

Umkreisen, v. a. κυνᾶμαι τριγύρω εἰς —, se mouvoir autour de —.

Umladen, v. a. φορτώνω ἄλλέως, βάνω τὰ φόρτωμα εἰς ἄλλο ἀμάξι, εἰς ἄλλο καράβι, μεταφορτώνω, charger autrement, mettre la charge d'un chariot (d'un vaisseau) sur un autre.

Umlágern, v. a. περικλείω, περικυκλώνω (μὲ στράτευμα), πολιορκῶ, assiéger, environner.

Umlauf, m., ὁ γυρισμὸς, ἡ περιστροφὴ, κυκλοφορία, tour, m., circulation, f.; — (eines Planeten, περίοδος ἑνὸς πλα-

νήτου, période m. d'une planète; (ein Schreiben), γράμμα περιφερόμενον εἰς περισσοτέρους, lettre f. circulaire.

Úmlaufen, v. n. πηγαίνω ἢ τρέχω τριγύρω, περιφέρομαι, περιστρέφομαι, γυρίζω εἰς κύκλον, aller tout autour, faire un tour, aller çà et là, faire le tour de —; (einen Umweg machen), κάμνω γύρον πηγαίνοντας, κάμνω δρόμον μεγαλήτερον, faire un détour. v. a. einen —, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς τρέχοντας κατ' ἐπάνω του, renverser q. en courant.

Umläufen, v. n. τρέχω τριγύρω (ἑνὸς τόπου), aller autour de —, faire le tour de —.

Úmlegen, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner, renverser; βάνω τριγύρω, mettre autour; einen Mantel ꝛc. —, βάνω (τριγύρω μου) ἕνα γιεπαντζὲν κτλ., mettre un manteau etc., s'envelopper d'un manteau etc.; (anders legen), βάνω ἀλλέως, βάνω μὲ ἄλλον τρόπον, mettre autrement, mettre d'un autre manière.

Umlégen, v. a. περικυκλώνω, περιτριγυρίζω, environner de —.

Úmlenken, v. a. den Wagen, das Pferd ꝛc. —, γυρίζω ἀλλοῦ τὸ ἁμάξι, τὸ ἄλογον κτλ., tourner (d'un autre côté) la voiture, le cheval etc. v. n. γυρίζω ἀλλοῦ (μὲ τὸ ἁμάξι κτλ.), tourner, se tourner (avec la voiture etc.).

Umleúchten, v. n. περιλάμπω, environner de clarté.

Umliegend, adj. τριγύρω εὑρισκόμενος, circonvoisin, à l'entour; die umliegende Gegend, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ, les environs, m. pl.

Úmmachen, v. a. βάνω τριγύρω (σίον· ἕνα λαιμοκάνδυλον κτλ.), mettre autour de soi, mettre (p. e. la cravate etc.); das Bett —, κάμνω ἄλλέως τὸ κρεββάτι, refaire le lit.

Úmmessen, v. a. ξαναμετρῶ (μὲ τὴν πήχην κτλ.), mesurer de nouveau.

Úmmúngen, v. n. ξαναλόπτω (τὴν μονέδαν), convertir (les espèces).

Umnä'hen, v. a. περιῤῥάπτω, coudre autour; border.

Umnébeln, v. a. σκεπάζω μὲ κατηχνιάν, couvrir d'un brouillard.

Úmnehmen, v. a. πέρνω, βάνω τριγύρω μου, περιτυλίγομαι, mettre autour de soi.

Úmpacken, v. a. βάνω ἀλλέως (πράγματα μαζωγμένα καὶ περιτυλιγμένα), βάνω εἰς ἄλλο ἁμάξι, emballer, emballer autrement.

Úmpflanzen, v. n. φυτεύω ἀλλέως, ξαναφυτεύω, planter autrement.

Umpflánzen, v. n. περικυκλώνω μὲ φυτὰ, μὲ δένδ... planter autour de —.

Úmpflügen, v. a. ἀλετρεύω ... bourer.

Úmprägen, v. a. ſ. Umm... zen.

Úmreiſen, v. n. καμνω γύ... μεγαλήτερον δρόμον εἰς ταξίδι, faire un détour voyageant.

Umreiſen, v. a. ταξεύ... τριγύρου, faire le ... de —.

Úmreiſen, v. a. ῥίπτω ... γῆς, renverser, abattre, καταδαφίζω, χαλνῶ, molir.

Úmreiten, v. n. κάμνω γύ... καβαλικεύοντας, faire ... détour à cheval. v. a. ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς ... χοντας κατ' ἐπάνω του ... τὸ ἄλογον, renverser q. ... vec son cheval.

Umreiten, v. n. ἱππεύω (... βαλικεύω) τριγύρου (... τόπου), faire le tour à ... val.

Úmrennen, v. a. ῥίπτω (... ἢ τι) καὶ γῆς μὲ τ... τρέξω καὶ ἐπάνω του, ... verser (q. ou qc.) en ... rant.

Umrénnen, v. n. τρέχω τ... ρω (ἑνὸς τόπου), faire ... tour en courant.

Umríngen, v. a. περιτριγυ... περικυκλώνω, environ... entourer.

Umriß, m., τὸ πέριξ (ἑνὸς ... ματος ζωγραφισμένου), περιγραμμένια γράμ...

rontour, m.; τὸ σχεδίασμα, περίμετρος, f.

rschiren, v. a. ἀνακατώνω, ταράζω (μὲ ἕνα χουλιάρι κτλ.), remuer (avec une cuiller etc.).

rschütteln, v. a. ταράζω (οἷον· ἕνα ἐγγεῖον γεμάτον σπειρία αἴτου κτλ.), remuer, secouer (p. e. un vaisseau plein de graines de blé etc.).

rschütten, v. a. βάνω εἰς ἄλλο σκεῦ, mettre dans un autre sac.

rsegen, v. a. einen Baum, περιτέμνω ἕνα δένδρον (ἕως τὰ πέσῃ), abattre un arbre avec la scie.

rsatteln, v. a. σελλόνω ἀλλιῶς, βάνω τὴν σέλλαν ἀλλιῶς, ἢ ἄλλην σέλλαν, changer de selle, mettre la selle autrement. v. n. (meiner) ἀλλάζω τὴν γνώμην μου, changer d'opinion; ἀ. τὴν θρησκείαν μου, ch. de religion; ἀ. τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, ch. d'étude, d'art.

rsatz, m., ἡ ἀλλαγή (τῶν πραγμάτων), ἡ πούλησις, changer, échange, troc, m.

rschaffen, v. a μεταπλάττω, μεταβάλλω· μεταχηματίζω, transformer, changer.

rschanzen, v. a. περικυκλώνω με ὀχυρώματα (ἀπὸ χῶμα), retrancher, environner des retranchements.

rschatten, v. a. περιπυκάζω, embrasser, convrir d'ombre.

rschauen, sich, f. Umsehen.

rschaufeln, v. a. ἀνακατώνω μὲ τὸ φτυάρι, remuer avec une pelle.

Umschiffen, v. a. βάνω εἰς ἄλλο καράβι, transporter d'un vaisseau dans un autre. v. n. κάμνω γύρον μὲ τὸ καράβι, faire un détour sur mer.

Umschiffen, v. n. πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου) μὲ τὸ καράβι, faire le tour de —.

Umschlag, m., τὸ περιτύλιγμα (οἷον· μιᾶς γραφῆς, ἑνὸς βιβλίου μὲ χαρτί), enveloppe (d'une lettre etc.), (fausse) couverture (d'un livre), f.; — eines Kleides, δίπλωμα τοῦ φορέματος, rebord m. d'un habit; von Kräutern ꝛc., περιτύλιγμα (μὲ χόρτα ἰατρικά), τὸ ἀλείμμιον, fomentation, f., cataplasme, m.; (Veränderung), ἡ μεταβολή, τὸ ἀναποδογύρισμα, changement, m., altération, f.; (Umtausch, Tausch, Handel), ἡ ἀλλαγή, πραγματεία, change, échange, troc, m.

Umschlagen, v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, tomber à la renverse, se renverser; verser (d'une voiture); (sich verändern), μεταβάλλομαι, ἀλλάζω, changer, tourner, se tourner; (von Bier, Milch), ξυνίζω, πήζω (ὡς ἡ πίτα, τὸ γάλα), s'aigrir; se cailler; (ausarten, verderben), χαλνᾶμαι, φθείρομαι, se gâter, dégénérer. v. a. einen Nagel, στραβώνω τὴν μύτην τοῦ καρφιοῦ μὲ τὸ σφυρί, rabattre la pointe d'un clou, river un clou; eine Naht —, διπλώνω μίαν βαφήν, replier une couture; — den Zipfel eines Kleides ꝛc., διπλώνω τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος, retrousser le bout d'un habit; (umwickeln), περιτυλίγω (ἕνα χαρτί, ἕνα πανὶ κτλ.), envelopper (d'un papier etc.); (umdrehen), γυρίζω, (οἷον ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι), tourner (p. e. une carte); (umhauen), κόπτω (ἕνα δένδρον), abattre (un arbre).

Umschleichen, v. a. πηγαίνω σιγὰ τριγύρω (ἑνὸς τόπου), se glisser, se couler autour.

Umschleifen, v. a. ἀκεπάζω μὲ κάλυμμα (χωρὶς τὸ πρόσωπον), voiler.

Umschließen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω, entourer, environner, enfermer; -schließung, f., ἡ περικύκλωσις, action d'entourer etc.

Umschlingen, v. a. περιτυλίγω, περιπλέκω, entortiller; — (umarmen), embrasser.

Umschmeißen, v. a. et n. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω. ἀναποδογυρίζομαι, verser (une voiture).

Umschmelzen, v. a. ἀναλύω πάλιν, (τὸ μέταλλον), χύνω πάλιν, ξαναχύνω, refondre (propr. et fig.).

Umschmieden, v. a. χαλκεύω πάλιν, ξαναχαλκεύω, reforger.

Umschnallen, v. a περιζώνω (μὲ ζώσταρα), boucler, ceindre.

Umschrä'nken, ſ. Beſchränken.

U'mſchreiben, *v. a.* ξαναγράφω, récrire.

Umſchreiben, *v. a.* περιγράφω (οἷον· ἕναν κύκλον), circonscrire (*p. e.* un cercle); *fig.* παραφράζω, ἐξηγῶ, paraphraser, décrire.

Umſchreibung, *f.*, ἡ παράφρασις, paraphrase, description, *f.*

Umſchrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφή (τοῦ νόμου μιᾶς μονεδίας ἢ εἰκόνας), inscription, légende (d'une monnaie).

Umſchwärzen, *v. a.* περιζώνω, ceindre; ſ. Umgürten.

Umſchütteln, *v. a.* ταράζω, ἀνακατώνω, secouer.

Umſchütten, *v. a.* χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω, transvaser, mettre d'un vaisseau dans un autre; (verſchütten, ξεχύνω, (ἀναποδογυρίζοντας ἕνα ἀγγεῖον), verser, répandre.

Umſchwärmen, *v. a.* περιχύνω, περιχυκλώνω μὲ χῶμα κτλ., environner, entourer (de terre etc.).

Umſchweif, *m.*, ἕνας γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, détour, *m.*; Umſchweife machen, κάμνει δυσκολίαις, προφάσεις, prendre des détours, biaiser.

Umſegeln, *v. a.* καταποντίζω (μίαν βάρκαν κτλ.) κτυπώντας μὲ ἕνα καράβι, couler (un vaisseau) à fond en cinglant.

Umſégeln, *v. a.* πηγαίνω γύρω (ἑνὸς νησιοῦ κτλ.) μὲ ἕνα καράβι, faire le tour de —; doubler (une île).

Umſehen, ſich, *v. n.* βλέπει, κυτάζω ὀλόγυρά μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, regarder derrière ou autour de soi; — nach etwas, γυρεύω τι, chercher qc.

Umſetzen, *v. a.* βάνω ἀλλέως, εἰς ἄλλην τάξιν, mettre, placer autrement; Bäume —, μεταφυτεύω, transplanter des arbres; Geld —, ἀλλάζω ἄσπρα, échanger de l'argent; Waaren —, πωλῶ πράγματα, vendre des marchandises; ſich —, ἀλλάζω, changer; der Wind ſetzt ſich um, ὁ ἀέρας ἀλλάζει, ἔρχεται ἀπὸ ἄλλο μέρος, le vent change.

Umſtehen, *v. n.* περιτριγυρίζω περιχυκλώνω (οἷον· μὲ δένδρα κτλ.), environner, entourer de —.

Umſtehn, *v. n.* das iſt um, (ein Umweg), εἶναι γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, c'est un détour; der Monat, die Woche ꝛc. iſt um, ὁ μῆνας ἢ ἑβδομάδα κτλ. ἐτελείωσε, le mois, la semaine etc. est fini (finie).

Umſicht, *f.*, περίσκεψις, προφύλαξις, σύχωσις, circonspection, *f.*

Umſinken, *v. n.* πίπτω κατὰ γῆς (ὡς λειποθυμημένος, ἀδύνατος κτλ.), tomber, se laisser tomber.

Umſonſt, *adj.* χωρὶς πληρωμήν, δωρεάν, gratis, rien; (vergebens), μάταιος, en vain.

Umſpannen, *v. a.* ξεζεύω τὰ ἄλογα, βάνω ἄλογα, atteler autre, changer de chevaux.

Umſpánnen, *v. a.* περιδένω, πιάνω τριγύρω μὲ δέντρα, embrasser l'enpan.

Umſpinnen, *v. a.* περνῶ μὲ κλωστάις, entourer fil.

Umſpringen, *v. n.* πηδῶ καὶ ἔρχει, sauter ça et (mit etwas), μεταχειρίζω manier qc.

Umſpringen, *v. a.* πηδῶ τριγύρω τινός, sauter autour de —.

Umſtand, *m.*, ἡ περίστασις, circonstance, *f.*; Umſtände, *pl.*, περιστάσεις, circonstances, *pl.*; (metaph.) δυσκολίαις, difficultés, *f. pl.*, ριμώνιαις, façons, cérémonies, *f. pl.*; *fam.* ſie ſind in andern Umſtänden, εἶναι ἄλλη, εἶναι ἔγγαστρωμένη, elle est enceinte.

Umſtändlich, *adj.* ἐκτενὴς μὲ ὅλας τὰς περιστάσεις ἐξηγημένος, circonstancié; taillé; — *fam.* πολύλογος, ὁποὺ κάμνει πολλὰς μύνιαις, cérémonieux, fait beaucoup de façons.

Umſtändlichkeit, *f.*, ἡ ἐκτενὴς ἢ διηγησις μὲ ὅλα τὰ περιστατικά, explication *f.* taillée, rapport *m.* détaillé, πολυλογία, des manières cérémonieuses.

Umſtechen, *v. a.* σκάπτω, ἀνακατώνω τὴν γῆν μὲ τὸ τζάπι, bêcher (la terre); das Getreide —, γυρίζω, ἀνακατώνω (μὲ ἕνα δεκράνι) τὰ γενήματα, remuer le blé; eine Platte —, ἀλλέως χαράσσω μίαν πλάκα, graver autrement un planche.

Umſtecken, *v. a.* βάνω ἀλλέως ἕνα πρᾶγμα καρφωμένον μὲ βελόναις), ficher autrement, attacher autrement (avec des épingles); eine Serviette ꝛc. —, βάνω ἕνα χαρμακτὸν τριγύρω μου μὲ βελόναις, attacher (avec des épingles) autour de soi une serviette etc.

Umſtecken, *v. a.* περικυκλώνω μὲ λουλούδια κτλ. ἐμπηγμένα εἰς τι), ficher (des fleurs etc.) autour de —.

Umſtehend, *adj.* περιστὼς, τριγύρω ἱστάμενος, (στεκόμενος), qui est autour; die umſtehenden, ἐκεῖνοι ὁποὺ στέκονται τριγύρω, οἱ περιστῶτες, les assistants, *m. pl.*

Umſtellen, *v. n.* βάνω ἀλλέως, βάνω εἰς ἄλλην τάξιν, placer, ranger autrement.

Umſtellen, *v. a.* περιτριγυρίζω, περικυκλώνω, entourer, environner.

Umſtimmen, *v. n.* (ein Inſtrument), τεράζω ἀλλέως (ἕνα μουσικὸν ὄργανον), accorder (un instrument de musique) sur un autre ton; jemanden —, μεταβάλλω τὴν γνώμην τινός, μεταπείθω τινὰ νὰ ἀλλάξῃ τὴν γνώμην του, faire changer le sentiment, de dessein.

Umſtören, *v. n.* ἀνακατώνω, συγχίζω, ταράζω, farfouiller, fouiller.

Umſtoßen, *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω (μὲ σπρώξιμον), renverser; (metaph.) χαλνῶ, ἀφανίζω, ἀκυρώνω, annuller, casser.

Umſtoßung, *f.*, τὸ ἀναποδογύρισμα, renversement, *m.*; — ὁ χαλασμός, ἡ ἀκύρωσις, cassation, *f.*

Umſtrählen, *v. a.* περιλάμπω, environner des rayons, d'éclat.

Umſtrécken, *v. a.* mit Blumen ꝛc., περιτριγυρίζω μὲ διαχωρισμένα λουλούδια κτλ. joncher (de fleurs etc.) tout autour.

Umſtricken, *v. n.* πλέκω ἀλλέως, ξαναπλέκω (τζουράπια), tricoter autrement.

Umſtricken, *v. a.* περιπλέκω, couvrir, garnir de tricotage; ſ. Stricken; einen —, (metaph.) παγιδεύω, ἐπιβουλεύω (σπιτσι ὑπὲρ μὲ δίκτυα), *fig.* entourer de piéges.

Umſtrö'men, *v. a.* περιῤῥέω, ῥέω ἢ τρέχω τριγύρω ἑνὸς τόπου, baigner de tous côtés.

Umſtülpen, *v. a.* ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner; ὑπαλώνω, retrousser.

Umſturz, *m.*, τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός, chute (*propr.* et *fig.*), *f.*

Umſtürzen, *v. n.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω, renverser, bouleverser; (metaph.) χαλνῶ, ἀφανίζω, subvertir, annuller. *v. n.* πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, se renverser; verser; — χαλνώμαι, ἀφανίζομαι, *fig.* tomber.

Umſtürzung, *f.*, τὸ ἀναποδογύρισμα, renversement, *m.*; ὁ χαλασμός, *fig.* chute, *f.*

Umtaufen, *v. a.* ἀναβαπτίζω, dóbaptiser; (metaph.) ἀλλάζω, μεταβάλλω τὸ ὄνομα (ἑνὸς πράγματος), changer le nom (de qc.).

Umtauſch, *m.*, ſ. Tauſch.

U'mtauſchen, *v. n.* ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν, échanger, troquer.

Umthun, *v. a.* βάνω τριγύρω μου, mettre autour de soi); den Mantel ꝛc., βάνω γιεπαντζὲν κτλ., mettre un manteau etc.; ſam. ſich nach etwas —, γυρεύω, ζητῶ νὰ εὕρω, rechercher qc., se mettre en quête de qc.

Umtreiben, *v. a.* γυρίζω (οἷον· τὸ κεφάλι τὸν κρυὸν τοῦ μέλου), tourner, faire tourner.

Umtreten, *v. a.* καταπατῶ (οἷον· τὰ χόρτα), fouler aux pieds; die Schuhe —, παραβοπατῶ τα παπούτζια, éculer les souliers.

Umtrieb, *m.*, ἡ κίνησις, ὁ γυρισμὸς (εἰς κύκλον), circulation, *f.*, mouvement *m.*

circulaire; (*metaf.*) μηχάνευμα, ἐπιβουλή, machination, intrigue, *f.*

Umwáchſen, *v. n.* αὐξάνω τριγύρω, croître autour; *ſich* —, περικλώνομαι ἀπὸ φυτά (ὅπου αὔξησαν τριγύρω), se couvrir de plantes etc. qui croissent à l'entour.

Umwachſen, *adj.* περικυκλωμένος ἀπὸ φυτά, couvert de (plantes, d'arbres etc.).

Úmwálzen, *v. n.* γυρίζω κυλίοντας (οἷον· μίαν πέτραν), rouler, faire tourner; *ſich* —, γυρίζω, περιστρέφομαι, rouler, tourner (*v. n.*).

Umwálzung, *f.*, ἡ περισυρμή, τὸ γύρισμα, ἡ κύλισις, action *f.* de rouler etc.; *metaphor.* μεταβολὴ πολιτική, révolution, *f.*

Umwandeln, *v. a.* μεταβάλλω, μετασχηματίζω, μεταμορφώνω, transformer, métamorphoser, changer.

Umwándeln, *v. a.* πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου), aller autour de —.

Úmwandlung, *f.*, ἡ μεταβολή, μεταμόρφωσις, transformation, métamorphose, *f.*, changement, *m.*

Úmwechſeln, *v. a.* ἀλλάζω, alterner; faire tour à tour; die Schuhe —, ἀλλάζω τὰ παπούτζια, changer de souliers, *s.* auch Wechſeln.

Umwechſelung, *f.*, ἡ ἀλλαγή, action *f.* d'alterner.

Umweg, *m.*, ὁ γύρος, μεγαλήτερος ἢ μακρύτερος δρόμος, détour, *m.*

Úmwehen, *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω ψυσαΐνιας, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), renverser en soufflant (*se dit* du vent).

Umwéhen, *v. a.* περιπνέω, φυσαω τριγύρω, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), souffler autour de —.

Úmwenden, *v. a.* γυρίζω, στρέφω, ἐπιστρέφω, tourner, retourner (*v. a.*); *v. n.* στρέφομαι, ἐπιστρέφομαι, γυρίζω, tourner (*v. n.*); *ſich* —, γυρίζω ὁλόγυρά μου, ἐπιστρέφομαι, se tourner.

Umwendung, *f.*, τὸ γύρισμα, ἡ ἐπιστροφή, action *f.* de tourner.

Úmwerfen, *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω, renverser, jeter à bas; (*metaf.*) χαλνῶ, ἀχυρῶ, détruire; annuller; einen Mantel ꝛc. —, ῥίπτω τριγύρω μου ἕναν γιεπανίζεν κτλ., se couvrir (à la hâte) d'un manteau etc.; *v. n.* ἀναποδογυρίζω, γυρίζω (τὸ ἁμάξι), verser (*se dit* d'une voiture).

Úmwickeln, *v. a.* τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω, (νήματα, γαϊτάνια κτλ.), entortiller, envelopper; =wickelung, *f.*, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, enveloppement, *m.*

Umwinden, *v. a.* τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω, ἀλλέως, ξαναπλέκω (στεφάνια ἀπὸ λουλούδια), entortiller autrement.

Umwinden, *v. n.* περιτυλίγω, περιπλέκω, entortiller, tre autour.

Umwó'lken, *ſich*, *v. r.* σκοτεινιάζομαι ἀπὸ σύννεφα, νεφιάζομαι, se couvrir de nuages.

Úmwühlen, Umwü'hlen, *v. a.* ἀνακατώνω (οἷον· τὴν γῆν μὲ τὸ τζαπί, ἢ μὲ τὴν μούρην, ὡσὰν τὰ γουρούνια), fouiller, labourer, chercher; muloter.

Úmzählen, *v. a.* ἀριθμῶ, τρῶ, (κατὰ τὴν ἀρίθμησιν), compter à la ronde.

Umzäunen, *v. a.* περιτειχίζω, περικλείω μὲ φράκτην, περιφράττω, clorre; entourer d'une haie.

Umzäunung, *f.*, τὸ περίφραγμα, clôture, haie, *f.*

Úmzeichnen, *v. n.* σχεδιάζω ἀλλέως, ξαναχειδιάζω (τὴν ζωγραφίαν), dessiner autrement; (anders zeichnen), σημειώνω ἀλλέως (ἄλλα σημεῖα), marquer autrement.

Úmziehen, *v. n.* μετοικῶ, ἀλλάζω τὸ κονάκι, changer de logis; ἐμβαίνω εἰς τὴν δούλευσιν, changer de service; (umherziehen), περπατῶ εἰς παράταξιν, marcher en procession; *v. a.* (um

...ziehen), ρίπτω κατὰ γῆς (τραβῶντας μὲ σχοινιά), ...tre contre terre, renverser à force de tirer; sich —, ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα, changer d'habits.

...zingeln, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (οἷον· μὲ δίκτυα κτλ.), environner; entourer (p. e. de panneaux etc.); sich —, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, συννεφιάζομαι, se couvrir (de nuages).

...zingeln, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (μάλιστα μὲ στρατιώτας), environner, entourer; cerner.

...zug, m., παράταξις (ἐκκλησιαστικὴ κτλ.), procession, f., tour, m.

...(μόριον ἀρνητικὸν ...ς τὰ σύνθετα ὡς τὸ ἑλληνικὸν α), (particule négative dans la composition: in..., in ..., ir ..., ..., dés ..., mal ..., ...).

...abänderlich, adj. ἀμετάβλητος, immuable.

...abänderlichkeit, f., ἡ ἀμεταβλησία, immutabilité, f.

...abhängig, adj. ἀνεξάρτητος, αὐτεξούσιος, indépendant.

...abhängigkeit, f., ἡ αὐτεξουσιότης, indépendance, f.

...abhelflich, adj. ἀβοήθητος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι βοήθεια, irrémédiable.

...ablässig, adj. ἀκατάπαυστος, continuel, perpétuel; adv. ἀκατάπαυστα, continuellement, sans relâche, sans cesse.

Unabsehbar, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιθεωρηθῇ, ἀνεπιθεώρητος, à perte de vue.

Unabsichtlich, adj. et adv. χωρὶς σκοπόν, sans dessein.

Unabwendbar, adj. ἄφευκτος, inévitable.

Unächt, f. Unecht.

Unachtsam, adj. ἀμελής, inattentif.

Unachtsamkeit, f., ἡ ἀμέλεια, inattention, f.

Unadelich, adj. ὁποῦ δὲν εἶναι εὐγενής, qui n'est pas noble, roturier.

Unähnlich, adj. ἀνόμοιος, dissemblable.

Unähnlichkeit, f., ἡ ἀνομοιότης, dissemblance, f.

Unangebauet, adj. ἀκαλλιέργητος, ὅπου δὲν εὑρίσκονται κατοικίαι, ἀκατοίκητος, inculte.

Unangemeldet, adj. et adv. χωρὶς νὰ μηνύσῃ τὸ ὄνομά του, sans se faire annoncer.

Unangenehm, adj. δυσάρεστος, désagréable.

Unangerührt, Unangetastet, adj. ἀνέγγιχτος (μὲ τὸ χέρι), intact.

Unangesehen, adv. χωρὶς νὰ ἀποβλέψω εἰς —, μὲ ὅλον ὅτι, non obstant, malgré.

Unannehmlich, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ δεχθῇ, non-acceptable; δυσάρεστος, désagréable.

Unannehmlichkeit, f., τὸ δυσάρεστον, désagrément; inconvénient, m.

Unansehnlich, adj. ὁποῦ δὲν εἶναι πολλὰ εὔμορφος, ἄσχημος, de mauvaise mine, laid.

Unansehnlichkeit, f., ἡ ἀσχημία, mauvaise mine, laideur, f.

Unanständig, adj. ἀπρεπής, indécent, malhonnête.

Unanständigkeit, f., ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπές, indécence, f.

Unanstößig, adj. ὁποῦ δὲν σκανδαλίζει, ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, qui n'est pas choquant ou scandaleux.

Unanwendbar, adj. ἀμεταχείριστος, inapplicable.

Unart, f., κακὸς τρόπος, κακὴ συνήθεια, τὸ ἀπολίτευτον, mauvaise habitude, méchanceté; impolitesse, f.

Unartig, adj. κακότροπος, κακοήθης, méchant; ἀπολίτευτος, impoli.

Unartigkeit, f., τὸ ἀπολίτευτον, impolitesse, f.

Unaufhörlich, adj. ἀκατάπαυστος, continuel, perpétuel; adv. ἀκατάπαυστα, continuellement, sans cesse.

Unauflöslich, adj. ἀδιάλυτος, ἄλυτος, indissoluble.

Unaufmerksam, f. Unachtsam.

Unausbleiblich, adj. ἄφευκτος, immanquable, infaillible.

Unausforschlich, f. Unerforschlich.

Unausführbar, adj. ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, impraticable; ...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

keit, *f.*, τὸ ἀδύνατον, impossibilité d'exécuter qc.

Unausgebildet, *adj.* ἀκαλλώπιστος, inculte.

Unausgemacht, *adj.* ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, incertain, indécis.

Unausgesetzt, *adj.* et *adv.* ἀκατάπαυστος, sans relâche, sans interruption.

Unauslöschlich, *adj.* ἄσβυστος, inextinguible; ineffaçable.

Unaussprechlich, *adj.* ἀνεκδιήγητος, inexprimable, ineffable.

Unausstehlich, *adj.* ἀνυπόφερτος, insupportable.

Unaustilgbar, *adj.* ἀνεξολόθρευτος, indélébile.

Unbändig, *adj.* ἀκαταδάμαστος, ἄγριος, indomptable, effréné, intraitable.

Unbändigkeit, *f.*, ἡ ἀκαταδαμασία, ἀγριότης, naturel *m.* indompté, férocité, *f.*

Unbarmherzig, *adj.* ἀσπλαγχνος, ἀκληρός, impitoyable, dur.

Unbarmherzigkeit, *f.*, ἡ ἀσπλαγχνία, σκληρότης, dureté, *f.*

Unbärtig, *adj.* ὁπου δὲν ἔχει γένεια, imberbe, sans barbe.

Unbeantwortlich, *adj.* ἀναπόκριτος, sans replique.

Unbedacht, =bächtig, =bachtsam, *adj.* ἀστόχαστος, ἀσυλλόγιστος, inconsidéré, mal-avisé, indiscret; =bachtsamkeit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, inconsidération, indiscrétion, *f.*

Unbedeckt, *adj.* ἀσκέπαστος, découvert; à découvert.

Unbedeutend, *adj.* ἀσήμαντος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἀξιόλογος, insignifiant, de peu d'importance.

Unbedingt, *adj.* ἀποφασισμένος, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, absolu, sans restriction, sans reserve; *adv.* χωρὶς ἄλλο, absolument.

Unbeerbt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει κληρονόμων, sans lignée.

Unbefangen, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ προλήψεις, ἀπὸ προσωπολημψίαν, qui n'est pas préoccupé, qui n'est prévenu; εἰλικρινής, naïf.

Unbefangenheit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, naïveté, *f.*

Unbefleckt, *adj.* ἀμόλυντος, ἀμαγάδιστος, sans tache (*prop.* et *fig.*); immaculé.

Unbefugt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ δίκαιον νὰ κάμῃ τι, qui n'est pas en droit; ἀπρόσφορος εἰς χρῆσιν, incompétent.

Unbefugtheit, *f.*, ἀπροσφορία εἰς χρῆσιν, incompétence, *f.*

Unbegnügsam, *f.* Ungenügsam.

Unbegränzt, *adj.* ἀπεριόριστος, ἄπειρος, illimité, sans bornes.

Unbegreiflich, *adj.* ἀκατάληπτος, inconcevable, incompréhensible.

Unbegreiflichkeit, *f.*, ἡ ἀκαταληψία, incompréhensibilité, *f.*

Unbehaart, *adj.* ἄτριχος, sans poil, sans cheveux.

Unbehaglich, *adj.* δυσάρεστος, δύσκολος, incommode, désagréable.

Unbehaglichkeit, *f.*, τὸ δυσάρεστον, ἡ δυσκολία, incommodité, *f.*

Unbeherzt, *adj.* ἄκαρδος, λάς, sans courage.

Unbehülflich, *adj.* ἀνεπίβαρος καὶ ἀργός, peu adroit.

Unbehülflichkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, lourderie, adresse, *f.*

Unbehutsam, *adj* ἀπρόσεκτος, ἀπρονοήτως ἐλάκτος, inconsidéré, sans circonspection

Unbehutsamkeit, *f.*, ἡ ἀπροσεξία, inconsidération, *f.*

Unbekannt, *adj.* ἄγνωστος, connu.

Unbekanntschaft, *f.*, ἡ ἀγνωσία, manque *m.* de connaissance, ignorance de qc.), *f.*

Unbekleidet, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι φορεμένος, γυμνός, n'est pas habillé, nu.

Unbekümmert, *adj.* ἀμέριμνος, insouciant.

Unbelebt, *adj.* ἄψυχος, immé; (nicht lebhaft) μισοκοιμισμένος, qui n'est pas vif.

Unbelesen, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔβαλε πολὺ, ἀμαθής, n'a point de lecture.

Unbelesenheit, *f.*, ἡ ἀμάθεια (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔβαλε πολύ), manque *m.* de lecture.

Unbeliebig, *adj.* δυσάρεστος, déplaisant.

Unbelohnt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔβγαλεν ἀνταμοιβήν, sans récompense.

Unbemerkt, *adj.* ἀστόχαστος, ὁποῦ δὲν στοχάζεται

καταλαμβάνει τις, qui n'a pas été aperçu ou remarqué; adv. χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις, ἀδιόρατος, ἀπαρατηρήτως, sans être aperçu; insensiblement

Unermittelt, adj. ὅπου δὲν ἔχει πλοῦτον, qui est sans biens, sans fortune.

Unennannt, adj. ἀνωνόμαστος, sans nom; unbenannte Zahlen, (ἀριθμ.) οἱ ἀριθμοὶ ἄνευ ὀνόματος, les nombres en eux mêmes.

Unennommen, adj. ἀπαράλειπτος, συγχωρημένος, pardonné.

Unequem, adj. δύσκολος, ὅπου δὲν εἶναι ἁρμόδιος, βαρύς, incommode.

Unequemlichkeit, f., ἡ δυσκολία, incommodité, f.

Unerathen, adj. καταβουλήτος, ἄβουλητος, qui est sans conseil, sans secours; (von Mädchen), ἀνύπανδρη, (fille) qui n'est pas encore mariée.

Unerbeten, adj. ὅπου δὲν εἶναι παρακεκλημένος, ὅπου δὲν εἶναι κανεὶς ἐπίτηδες, peu éloquent.

Unerbeten, adj. ὅπου δὲν ἔχει ἀναγκαῖον, ἄσαγος, qui n'a point de cheval.

Unerbeten, adj. ἀκάλεστος (δὲ ἔχει ἐπαγγελία), qui n'est pas appelé, qui n'a point de vocation.

Unerbeten, adj. ἄδοξος, ὅπου δὲν ἔχει ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, sans renommé, obscur.

Unerbeten, adj. ἀνέγγιχτος (μὲ τὸ χέρι), à quoi on n'a point touché; fig. etwas — lassen, δὲν ἀναφέρω, ἀποσιωπῶ, ne pas faire mention de qc., passer qc. sous silence.

Unbeschadet, adv. χωρὶς νὰ ζημιωθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ, sans préjudice, sauf.

Unbeschädigt, adj. ἀζημίωτος, ἀβλαβής, qui n'est pas endommagé; sain et sauf.

Unbescheiden, adj. ὅπου δὲν εἶναι σώφρων, ὅπου δὲν εἶναι μέτριος εἰς τὰ ζητήματά του, indiscret, impertinent; immodeste.

Unbescheidenheit, f., ἀμετρία εἰς τὰ ζητήματα, indiscrétion, immodestie, f.

Unbeschlagen, adj. (ἄλογον) ὅπου δὲν ἔχει πέταλα, (cheval) qui n'est pas ferré; (σκάπτει) ἀκαπίστατον ἀπὸ παπούτσι, (caisse) qui n'est pas garni (de peau etc.).

Unbeschnitten, adj. ἀπερίτμητος, incirconcis; (von Büchern), (βιβλίον) τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα δὲν εἶναι χωρισμένα εἰς τὴν ἄκραν, (livre) dont les marges ne sont pas rognées.

Unbescholten, adj. ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, irréprochable, sans blâme.

Unbeschreiblich, adj. ἀπερίγραπτος, ἀνεκδιήγητος, ineffable, inexprimable.

Unbeschwert, adj. ἀβάρυντος, ἀνενόχλητος, sans charge, sans être incommodé de —.

Unbesehen, adv. ἀθεωρήτως, χωρὶς νὰ κυτάξῃ τις τι, sans avoir vu.

Unbesonnen, adj. ἀπρόοπτος, étourdi, inconsidéré.

Unbesonnenheit, f., ἡ ἀπροσεξία, inconsidération, étourderie, f.

Unbestand, m., τὸ ἀκατάστατον, ἡ ἀκαταστασία, instabilité, f.

Unbeständig, adj. ἀκατάστατος, inconstant, variable.

Unbeständigkeit, f., ἡ ἀκαταστασία, inconstance, f.

Unbestechlich, adj. ἀδωροδόκητος, ἀφθαρτος ἀπὸ δῶρα, incorruptible.

Unbestechlichkeit, f., ἡ ἀδωροδοκία, incorruptibilité, f.

Unbestimmt, adj. ἀδιόριστος, indéterminé, indécis; ἀναπολόγητος, irrésolu.

Unbestimmtheit, f., τὸ ἀδιόριστον, manque m. de précision.

Unbeträchtlich, adj. ὄχι πολύς, ὀλίγος, peu considérable.

Unbetrüglich, adj. ἀλάνθαστος, βέβαιος, infaillible, certain.

Unbewaffnet, adj. ἄοπλος, ἀνάρματωτος, sans armes, désarmé.

Unbeweglich, adj. ἀκίνητος, immobile; σταθερός, ferme; ἄκαμπτος, ἀπαραχίνητος, inflexible.

Unbeweglichkeit, f., ἡ ἀκινησία, immobilité; σταθερότης, fermeté, f.

Unbeweibt, adj. ἀνύπανδρος, ὅπου δὲν ἔχει γυναῖκα, sans femme.

Unbeweislich, s. Unerweislich.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Unbewohnbar, *adj.* ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, inhabitable.

Unbewohnt, *adj.* ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐγκατοίκους, inhabité.

Unbewußt, *adj.* ἄγνωστος, ignoré, inconnu; *adv.* mit —, χωρὶς νὰ ἠξεύρω, χωρὶς γνῶσιν μου, à mon insçu.

Unbezahlt, *adj.* ἀπλήρωτος, sans être payé.

Unbezweifelt, *adj.* ἀναμφίβολος, indubitable.

Unbezwinglich, *adj.* ἀκαταδάμαστος, ἀνίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ, invincible; indomptable.

Unbiegsam, *adj.* ἀλύγιστος, inflexible; (*metaph.*) ἰσχυρόγνωμος, ἀκίνητος, indocile, intraitable, opiniâtre.

Unbiegsamkeit, *f.*, ἡ ἀλυγισία, inflexibilité, *f.*; ἡ ἰσχυρογνωμία, ἀκινησία τοῦ νοός, indocilité, opiniâtreté.

Unbillig, *adj.* ἄδικος, inique, injuste.

Unbilligkeit, *f.*, ἡ ἀδικία, iniquité, injustice, *f.*

Unblutig, *adj.* ἀναιμάτωτος, non-sanglant.

Unbrauchbar, *adj.* ἄχρηστος, ὁποῦ δὲν ἐξίζει εἰς χρῆσιν, qui ne sert plus de rien, inutile.

Unbrauchbarkeit, *f.*, τὸ ἄχρηστον, ἡ ἀχρηστία, inutilité, *f.*

Unbußfertig, *adj.* ὁποῦ δὲν μετανοεῖ, ἀμετανόητος, impénitent.

Unbußfertigkeit, *f.*, ἡ ἀμετανοησία, impénitence, *f.*

Unchrist, *m.*, ὁ μὴ χριστιανός, non-chrétien, *m.*; (*metaph.*) σκληρός, βάρβαρος, homme *m.* cruel, barbare.

Unchristlich, *adj.* μὴ χριστιανός, peu chrétien; σκληρὸς, βαρβαρικός, cruel, barbare.

Und, *c.* καί, et.

Undank, *m.*, Undankbarkeit, *f.*, ἡ ἀχαριστία, ingratitude, *f.*

Undankbar, *adj.* ἀχάριστος, ingrat, méconnaissant.

Undenkbar, *adj.* ἀνεννόητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἐννοήσῃ, qu'on ne peut penser, inconcevable.

Undenkbarkeit, *f.*, τὸ ἀνεννόητον, incompréhensibilité, *f.*

Undenklich, *adj.* seit undenklichen Zeiten, ἀπὸ τοὺς παλαιοτάτους καιροὺς, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, depuis un temps immémorial.

Undeutlich, *adj.* ἀσαφὴς, σκοτεινός, indistinct, confus, obscur.

Undeutlichkeit, *f.*, ἡ ἀσάφεια, σκοτεινότης, *fig.* obscurité, *f.*

Undeutsch, *adj* μὴ γερμανικός, qui n'est pas bon allemand; (*metaph.*) ἀκαταλληπτος, *fig.* obscur.

Undienlich, *adj.* μὴ ὠφέλιμος, βλαβερὸς, ἐπιβλαβὴς, qui ne sert à rien, peu convenable, nuisible.

Undienlichkeit, *f.*, ἡ βλαβερότης, inconvenance, qualité *f.* nuisible.

Undienstfertig, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι πρόθυμος εἰς δουλεύσιν, εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, *fig.* vicieux, peu serviable.

Unding, *n.*, τὸ μὴ ὄν, μὰ ὁποῦ δὲν εἶναι πρᾶγμα, non-être, chimère, *f.*

Unduldsam, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ ἐκείνους οἱ ἔχουν ἄλλην γνώμην, intolérant.

Unduldsamkeit, *f.*, ἐχθρὰ ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν γνώμην, ἡ μὴ ἀνεξιθρησκία, intolérance, *f.*

Undurchdringlich, *adj.* ἀδιάβατος, impénétrable, perméable.

Undurchdringlichkeit, *f.*, τὸ διαπέραστον, imperméabilité, *f.*

Undurchsichtig, *adj.* μὴ διαφανής, opaque.

Undurchsichtigkeit, *f.*, ἡ διαφανές, opacité, *f.*

Uneben, *adj.* ἄνισος, *fam.* das ist nicht —, δὲν εἶναι ἀχαμνόν, ἀρκετὰ καλὸν, cela pas mauvais.

Unebene, Unebenheit, *f.*, νιπάτης, inégalité, *f.*

Unecht, *adj.* μὴ ἀληθινὸς, στικὸς, ψευδὴς, (was n'est pas véritable; illich), νόθος, (μπάσταρδος) bâtard.

Unedel, *adj.* ἀγενὴς, μὴ γενικὸς (λέγεται διὰ τὰ μέταλλα χαμωτέρας imparfait (*se dit des* aux); ἀγενὴς, μὴ γενναῖος καρδίας, peu généreux, a l'ame basse.

…tlich, *adj.* νόθος, (μπάσταρδος), bâtard.

…rbar, *adj.* ἄτιμος, malhonnête, indécent.

…rbarkeit, *f.*, ἡ ἀτιμία, τὸ ἄτιμον, mal-honnêteté, indécence, *f.*

…r, *f.* ἡ ἀτιμία, ἐντροπὴ, déshonneur, *f.*

…rbietig, *adj.* ἀντιλαβὴς, ὁποῦ δὲν ἀποδεικνύει τὸ πρέπον σέβας (εἴς τινα), irrévérent, peu respectueux; …tigkeit, *f.*, ἀντιλάβεια, irrévérence, *f.*

…lich, *adj.* μὴ τιμημένος, …ame, diffamé; ψεύστης, …ripon; …lichkeit, *f.*, ἀτιμία, …amie, *f.*; ψευδία, friponnerie, *f.*

…genützig, *adj.* ἀφιλόκερδος, désintéressé; Uneigennützigkeit, *f.* ἡ ἀφιλοκερδία, désintéressement, *m.*

…gentlich, *adj.* μὴ κύριος, …propro; ἀλληγορικὸς, μεταφορικὸς, allégorique, figuré.

…ngebunden, *adj.* ἄδετος, (βιβλίον) χωρὶς δέσιμον, en feuilles, en blanc.

…ngedenk, *adj.* uneingedenk …n, δὲν ἐνθυμοῦμαι, ne pas se souvenir (de qc.).

…ngeschränkt, *adj.* ἀπεριόριστος, illimité.

…nig, Uneins, *adj.* δίχόνους, …mmonos, qui n'est pas …accord, brouillé, en dissention, en discorde.

…nigkeit, *f.*, ἡ διχόνοια, διαφορὰ, ἀσυμφωνία, dé-sunion, dissention, discorde, *f.*

Unempfänglich, *adj.* ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ, non-susceptible.

Unempfindlich, *adj.* ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν αἰσθάνεται, insensible; ἀδιάφορος, indolent.

Unempfindlichkeit, *f.*, ἡ ἀναισθησία, insensibilité, *f.*; ἀδιαφορία, indolence, *f.*

Unendlich, *adj.* ἄπειρος, χωρὶς τέλος, infini; *adv.* ἀπείρως, infiniment.

Unendlichkeit, *f.*, τὸ ἄπειρον, infinité, *f.*

Unentbehrlich, *adj.* ἀναγκαῖος, ἀναγκαιότατος, dont on ne peut se passer, absolument nécessaire.

Unentgeltlich, *adj.* χωρὶς πληρωμὴν, gratuit; gratis, pour rien.

Unenthaltsam, *adj.* ἀκρατὴς, ἀνεγκράτητος, incontinent.

Unenthaltsamkeit, *f.*, ἡ ἀκρασία, ἀνεγκρατεια, incontinence, *f.*

Unentschieden, *adj* ἀναποφάσιστος, ὁποῦ δὲν ἀποφασίσθη, indécis.

Unentschlossen, *adj.* ἀναποφάστος, ὁποῦ δὲν ἀποφάσισε, ἀμφίβολος εἰς τὴν ἀπόφασιν του, irrésolu, indéterminé.

Unentschlossenheit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἀποφασίζει), irrésolution, *f.*

Unerachtet, *f.* Ungeachtet.

Unerbittlich, *adj.* ἀπαραχάλεστος, ὁποῦ δὲν δέχεται τὴν παραχάλεσιν, σκληρὸς, inexorable, inflexible.

Unerbittlichkeit, *f.*, ἡ σκληρότης (ἐκείνου ὁποῦ δὲν εἰσακούει τὴν παραχάλεσιν), inflexibilité, *f.*

Unerfahren, *adj.* ἄπειρος, ἀνέμπειρος, ὁποῦ δὲν ἔχει πεῖραν, inexpérimenté, sans expérience.

Unerfahrenheit, *f.*, ἡ ἀπειρία, ἀνεμπειρία, inexpérience, *f.*

Unerforschlich, *adj.* ἀνεξέλικτος, ἀνερεύνητος, impénétrable, inscrutable; …lichkeit, *f.*, τὸ ἀνερεύνητον, impénétrabilité, *f.*

Unerfreulich, *adj.* μὴ χαρσποιὸς, δυσάρεστος, peu joyeux, désagréable.

Unergründlich, *adj.* τοῦ ὁποίου τὸ βάθος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ, sans fond; (*metaph.*) ἀνεξερεύνητος, inscrutable, impénétrable; …lichkeit, *f.*, τὸ ἀνερεύνητον (κρίσις τοῦ βάθους), impénétrabilité, *f.*

Unerheblich, *adj.* ὀχι πολὺ ἀξιολογος, peu considérable, peu important.

Unerhört, *adj.* ἀνήκουστος, ἀνάκουστος, inouï.

Unerinnerlich, *adj.* es ist mir —, δὲν ἐνθυμαίμαι, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐνθυμηθῶ, je ne m'en souviens pas.

Unerkannt, *adj.* ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν γνωρίζεται, non-reconnu, incognito.

Unerkenntlich, *adj.* ἀχάριστος, méconnaissant, ingrat.

Unerkenntlichkeit, *f.*, ἡ ἀχαριστία, ingratitude, *f.*

Unerklärbar, =klärlich, *adj.* ἀνεξήγητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ, inexplicable; =barkeit, *f.*, τὸ ἀνεξήγητον, impossibilité *f.* d'expliquer qc.

Unerlaubt, *adj.* ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον, illicite.

Unermeßlich, *adj.* ἄμετρος, immense; =lichkeit, *f.*, τὸ ἄμετρον, ἡ ἀμετρία, immensité, *f.*

Unermüdet, *adj.* ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, qui ne se lasse point, assidu au travail.

Unermüdlich, *adj.* ἀκοπίαστος, ὁποῦ δὲν κοπιάζει, δὲν κουράζεται, infatigable, =lichkeit, τὸ ἀκοπίαστον, infatigabilité, *f.*

Unerörtert, *adj.* ἀνεξήγητος, ὁποῦ ἔμεινε ἀνεξήγητον, indécis.

Unerreichbar, *adj.* εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ φθάσῃ, inaccessible.

Unersättlich, *adj.* ἐχόρταστος, ὁποῦ δὲν χορταίνει, insatiable; =lichkeit, *f.*, ἡ ἀχορταστία, insatiabilité, *f.*

Unerschöpflich, *adj.* ἀνεξάντλητος, inépuisable; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀνεξάντλητον, impossibilité *f.* d'épuiser.

Unerschrocken, *adj.* ἄφοβος, intrépide.

Unerschrockenheit, *f.*, ἡ ἀφοβία, intrépidité, *f.*

Unerschütterlich, *adj.* ἀτάραχτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ταραχθῇ, inébranlable.

Unerschütterlichkeit, *f.*, ἡ ἀταραξία, fermeté *f.* inébranlable.

Unerschüttert, *adj.* ἀτάραχτος, ὁποῦ δὲν ταράζεται, sans être ébranlé.

Unerschwinglich, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ προξενήσῃ, νὰ τὸ πληρώσῃ, ὑπερβολικός, exorbitant, qu'on ne peut pas fournir.

Unerspürlich, *adj.* τοῦ ὁποίου ἡ ὕλη δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰσθητηρωθῇ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν τόπον ἄλλο δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἔχῃ, ἀνεκπλήρωτος, irréparable.

Unerstieglich, *adj.* ἄβατος (οἷον ἕνα βουνόν), inaccessible p. e. une montagne).

Unerträglich, *adj.* ἀνυπόφορτος, insupportable; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀνυπόφορτον, impossibilité *f.* de supporter qc.

Unerwachsen, *adj.* ἀνήλικος, mineur, jeune

Unerwartet, *adj.* ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, inattendu, inopiné.

Unerweislich, *adj.* ἀναπόδεικτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, improbable, sans preuve; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀναπόδεικτον, improbabilité, *f.*

Unerwiesen, *adj.* ἀναπόδεικτος, χωρὶς ἀπόδειξιν, qui n'est pas prouvé.

Unerwogen, *adj.* διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐσυλλογίσθη τις, qui n'a pas été pesé, considéré; *adv.* χωρὶς νὰ συλλογισθῇ, χωρὶς νὰ ἐσυλλογισθῇ, sans avoir été pesé.

Unerzogen, *adj.* ἀνήλικος, ἀλόγητος, qui n'est pas encore jeune.

Unfähig, *adj.* ἀνεπιτήδειος, incapable; inhabile.

Unfähigkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, incapacité, *f.*

Unfall, *m.*, τὸ δυστύχημα, désastre, malheur, mésfortune, *f.*

Unfehlbar, *adj.* ἀλάθητος, βέβαιος, infaillible; inéquable; *adv.* βεβαίως, ἀλλο, certainement, infailliblement.

Unfehlbarkeit, *f.*, τὸ ἀλάθητον, ἡ βεβαιότης, infaillibilité, *f.*

Unfern, *adv.* ὄχι μακρὰν, loin, non loin.

Unflath, *m.*, τὰ ἀποκαθάρματα, ἡ λύρα, (τὰ ἔξω) ordure, *f.* immondices (excréments, *m. pl.*)

Unflätherei, *f.*, ἡ ἀπαιδευσία, θρασύτης, μανδάρης, grossièreté, *f.*; saleté, *f.*; sagesse, *f.*; σχολιότης, ordures, saletés, *f.* lenies, obscénités, *f.*

Unflätig, *adj.* ἀπαίδευτος, ρωμαίικος, sale, mal élevé, ἀσχημολόγος, sale, ordurier.

Unflätigkeit, *f.*, ἡ ἀπαιδευσία, τὸ μανδάρικον, saleté, *f.*; ἀσχημολογία, sale, ordurier.

Unfleißig, *adj.* μὴ ἐπιμελὴς, ἀμελὴς, ῥᾳθυμος, sans avoir été pressé, négligent.

Unförmlich, *adj.* ἄμορφος, ἀμόρφωτος, δύσμορφος, informe, difforme.

Unförmlichkeit, *f.*, ἡ ἀμορφία, difformité, *f.*

Unfreund, *m.*, ὁ μὴ φίλος, ὁ ἐχθρὸς, qui n'est pas ami, ennemi, *m.*

Unfreundlich, *adj.* μὴ φιλικὸς, ἀσπαστὸς, σαβαρὸς, morose, grondeur; (vom Wetter), δυσάρεστος, κρύος, βροχερὸς (καιρὸς), rude, âpre, froid, pluvieux.

Unfreundlichkeit, *f.*, ἡ αὐστηρότης, σαβαρότης, morosité, *f.* — des Wetters, τὸ ἀχαρον, κρῖον, βροχερὸν (τοῦ καιροῦ), inclémence *f.* du temps.

Unfreundschaftlich, *adj.* μὴ φιλικὸς, ὄχι μὲ φιλικὸν τρόπον, peu amiable.

Unfrey, *adj.* ἀνελεύθερος, qui n'est pas libre, privé de la liberté.

Unfriede, *m.*, ἡ διχόνοια, ἀσυμφωνία, discorde, dissension, *f.*

Unfriedlich, *adj.* διχόνους, ἀσύμφωνος, qui n'est pas pacifique, querelleur.

Unfruchtbar, *adj.* ἄκαρπος, infertile, infécond; (vom weiblichen Geschlechte), στεῖρα, femme) stérile.

Unfruchtbarkeit, *f.*, ἡ ἀκαρπία, infécondité, *f.*; ἡ στεῖρωσις, stérilité (d'une femme), *f.*

Unfug, *m.*, ἡ ἀταξία, αἱ ἀταξίαι (ἀτάξιαι), desordre, *m.*

Unfüglich, *adj.* μὴ ἁρμόδιος, peu convenable.

Ungangbar, *adj.* ἄβατος, impraticable; — ὁποῦ δὲν ἀπερᾷ, ὁποῦ δὲν ἔχει κοῦρσο, qui n'a point de course.

Ungeachtet, *prp.* et *conj.* μὲ ὅλον —, μὲ ὅλον ὅτι, μὲ ὅλον ὁποῦ, ἀγκαλὰ καὶ, non obstant, malgré; quoique.

Ungeachtet, *adj.* (nicht geachtet), ὁποῦ δὲν τιμᾶται, peu estimé.

Ungeahndet, *adj.* ἀτιμώρητος, ἀτιμώρητος, impuni.

Ungebahnt, *adj.* ἀνέβατος, rude, rahoteux; f. Bahnen.

Ungeberdig, *adj.* ὁποῦ κάμνει σχήματα ἀνυπομονησίας ἢ θυμοῦ, qui fait des grimaces, qui s'impatiente, qui commence à s'emporter.

Ungebeten, *adj.* ἀκάλεστος, ὁποῦ δὲν εἶναι καλεσμένος, sans avoir été invité; (freywillig), ἐκουσίως, αὐτοθελήτως, χωρὶς νὰ παρακαλεσθῇ, sans être prié, sans se faire prier.

Ungebildet, *adj.* ἀκαλλώπιστος, ἀπολίτευτος, ὁποῦ δὲν εἶναι πεπαιδευμένος, inculte, incivilisé.

Ungebleicht, *adj.* ἀδούλευτος, μὴ ἀσπριαμένος (οἷον νήματα, πανιά), qui n'a pas été blanchi.

Ungebräuchlich, *adj.* ἄχρηστος, ἀσυνήθιστος, inusité.

Ungebraucht, *adj.* ἀμεταχείριστος, ὁποῦ ἀκόμη δὲν τὸ ἐμεταχειρίσθη τις, dont on n'a pas encore fait usage, neuf.

Ungebühr, *f.*, τὸ ἀπρεπὲς, ἀσχημον, qui est contre le devoir; (zur Ungebühr), ἀπρεπῶς, ἀδίκως, mal à propos; injustement.

Ungebührlich, Ungebührend, *adj.* ἀπρεπὴς, ἄδικος, injuste, indécent; =lichkeit, *f.*, ἀπρέπεια, ἀδικία, inconvenance, indécence, *f.*

Ungebunden, *adj.* ἄδετος, qui n'est pas lié; (von Büchern), χωρὶς δέσιμον, ἄδετος, ἀσέτος, qui n'est pas relié; en feuilles; (frey), ἐλεύθερος, libre; ἀχαλίνωτος, licencieux, libertin; in ungebundener Rede, εἰς πεζὸν λόγον, en prose.

Ungebundenheit, *f.*, ἡ ἐλευθερία, liberté, *f.*; ἀχαλινωσία, licence, *f.*, libertinage, *m.*

Ungeduld, *f.*, ἡ ἀνυπομονησία, impatience, *f.*

Ungeduldig, *adj.* ἀνυπομόνητος, impatient.

Ungeehrt, *adj.* μὴ τιμημένος, ὁποῦ δὲν τιμᾶται, ἀτίμητος, qui n'est point honoré.

Ungefähr, *adv.* ὡς πρὸς, σχεδὸν (τόρκ. ἰτάλ.), environ, à peu près; von Ungefähr, κατὰ τύχην, par hasard.

Ungefällig, *adj.* ὁποῦ δὲν κάμνει χάριν τινός, ὁποῦ δὲν φέρνεται ὡς φίλος, peu complaisant, peu serviable.

Ungefälligkeit, *f.*, ἡ αὐστηρότης (ἔλειψον ὁποῦ δὲν κάμνει τινὸς χάριν), manque *m.* de complaisance.

Ungefärbt, *adj.* ἀχρωμάτιστος, ἄβαφος, en blanc, qui n'est pas teint

Ungeflügelt, *adj.* ἀπτέρωτος, ἄπτερος, sans ailes; aptère (des insectes).

Ungegeſſen, *adj. fam.* νηστικός, à jeun.

Ungegründet, *adj.* ἀθεμελίωτος, sans fondement.

Ungehalten, *adj.* μὴ εὐχαριστημένος, δυσανάσχετος, ἀγανακτισμένος, fâché, indigné, dépité.

Ungehörſam, *adv.* χωρὶς νὰ προσταχθῇ, sans ordre, volontairement.

Ungeheuchelt, *adj.* εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος, sincère, sans hypocrisie.

Ungeheuer, *adj.* τερατώδης, ὑπερβολικός, prodigieux, énorme.

Ungeheuer, *n.*, τὸ τέρας, τερατώδες καὶ ἄγριον ζῶον, monstre, *m.*; (μεταφ.) βαρβαρώτατος, τύραννος, ἀπάνθρωπος, *fig.* monstre, barbare, tyran, *m.*

Ungehindert, *adj.* ἀνεμπόδιστος, libre, sans être empêché.

Ungehobelt, *adj.* ἀροκάνιστος, non raboté; (grob), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, grossier, impoli.

Ungehörig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀνήκει, indû; ἀπρεπὴς, peu convenable.

Ungehorſam, *adj.* ἀπειθὴς, ἀνυπότακτος, désobéissant.

Ungehorſam, *m.*, ἡ ἀπείθεια, ἀνυπουταγή, désobéissance, *f.*

Ungeiſtlich, *adj.* λαϊκὸς, lai, mondain; ἀπρεπὴς διὰ ἐκκλησιαστικόν, indécent pour un homme du clergé.

Ungekränkt, *adj.* ἀνέγγιχτος, tranquille, en paix; *f.* Kränken.

Ungekünſtelt, *adj.* φυσικὸς, μὴ ἐπιτηδευτὸς, naturel, sans art; (*f.* Künſteln).

Ungeladen, *adj.* ἀφόρτωτος, sans charge; ἀγέμιστος, μὴ γεμισμένος (μὲ μπαρούτι καὶ μολίβι), (d'une arme à feu) qui n'est pas chargé; (uneingeladen), ἀκάλεστος (εἰς γεῦμα κτλ.), qui n'a pas été invité.

Ungelegen, *adj.* δυσάρεστος, ἐνοχλητικὸς, importun, incommode.

Ungelegenheit, *f.*, ἡ δυσαρέσκεια, ἐνόχλησις, importunité, incommodité, *f.*

Ungelehrig, *adj.* δυσμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μανθάνῃ, indocile.

Ungelehrigkeit, *f.*, ἡ δυσμάθεια, indocilité, *f.*

Ungelehrt, *adj.* ἀμαθὴς, ἀμάθητος, non-lettré, ignorant.

Ungelehrtheit, *f.*, ἡ ἀμάθεια, ignorance, *f.*

Ungelenk, *adj.* ἀνεπιτήδειος, βαρὺς εἰς τὰ κινήματα, lourd, gauche, mal-adroit.

Ungelenkigkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, mal-adresse, *f.*

Ungeliebt, *adj.* μὴ ἠγαπημένος, qui n'est pas aimé.

Ungelöſcht, *adj.* μὴ σβυμένος, ἄσβυστος, qui n'est pas éteint; ungelöſchter Kalk, ἄσβυστος ἀσβέστης, chaux vive.

Ungemach, *n.*, ἡ δυστυχία, ἀνο-

vοχωρία, mal, *m.*, adversité, *f.*

Ungemächlich, *adj.* στενοχωρημένος, incommode, gêné, aise.

Ungemächlichkeit, *f.*, ἡ στενοχωρία, δυσκολία, incommodité, *f.*

Ungemein, *adj.* ἀπάνιος, ὑπερβολικός, rare, extraordinaire. *adv.* ὑπερβολικὰ, πολλὰ, extrêmement, infiniment.

Ungemeſſen, *adj.* μὴ μετρημένος, qui n'est pas mesuré; ἀπεριόριστος, illimité, indéterminé.

Ungenannt, *adj.* ἀνωνύμητος, ἀνώνυμος, anonyme.

Ungeneckt, *adj.* ἀπείραστος, ἀνενόχλητος, sans être taquiné ou vexé.

Ungeneigt, *adj.* ὁποῦ δὲν κλίνει ἢ προθυμίαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, qui n'est point porté, disposé à qc., qui n'aime pas; mal-affectionné.

Ungenießbar, *adj.* ὁποῦ δὲν πορεῖ τις νὰ τὸ φάγῃ, dont on ne peut pas manger, fade.

Ungenoſſen, *adj.* ὁποῦ δὲν λαμβάνουσί τις, dont on ne jouit; das wird ihm nicht ungenoſſen hingehen, αὐτὸ θέλει μείνῃ ἀπαίδευτον ἀτιμώρητος δ' αὐτὸς μετανοήσει, il n'aura fait cela impunément.

Ungenügſam, *adj.* ἀχόρταγος, ὁποῦ δὲν εἶναι εἰς μέγα, insatiable, qui ne se contente pas de peu.

Ungenügſamkeit, *f.*, ἡ ἀχορταγία, insatiabilité, *f.*

Ungerade, *adj.* ἄνισος, ὁποῦ δὲν εἶναι ζυγὸν, inégal, contraire; (von Zahlen), ἀνάρτιος, μονὸς, impair, non-pair.

Ungerathen, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀνυπότακτος, ἄτακτος, mal-né, dépravé, dénaturé.

Ungerechnet, *adv.* χωρὶς νὰ λογαριάσω, μὴ λογαριάζοντας, sans compter, non compris.

Ungerecht, *adj.* ἄδικος, injuste.

Ungerechtigkeit, *f.*, ἡ ἀδικία, injustice, *f.*

Ungereimt, *adj.* (reimlos), χωρὶς ὁμοιοκαταλήξιν (εἰς τοὺς στίχους), non-rimé, blanc; (unſinnig), absurde.

Ungereimtheit, *f.*, ἡ ἀνοησία, absurdité, *f.*

Ungern, *adv.* ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου, ἀτυχικῶς, ἄκων, à regret, à contre-cœur, malgré, moi (-toi etc.).

Ungerochen, *adj.* ἀνεκδίκητος, χωρὶς ἐκδίκησιν, qui n'a pas été vengé.

Ungerührt, *adj.* ἀκίνητος ἀπὸ συμπάθειαν, qui n'est pas touché ou attendri.

Ungeſalzen, *adj.* ἀνάλατος, sans sel.

Ungeſäuert, *adj.* χωρὶς ξυνάδα, sans être vinaigré; χωρὶς προζύμι, ἄζυμος, sans levain.

Ungeſäumt, *adj.* (ohne Saum), μὴ πιπιλωμένος, sans être ourlé; (unverzüglich), χωρὶς ἀργοπορίαν, ταχὺς, ὀγλήγορος, sans tarder, vite, tout de suite.

Ungeſchehen, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔγινε, δὲν συνέβη, qui n'a pas été fait, qui n'est pas arrivé.

Ungeſcheut, *adj.* ἄφοβος, sans crainte, hardiment; ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, effronté.

Ungeſchicklichkeit, Ungeſchicktheit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, mal-habileté, mal-adresse, *f.*

Ungeſchickt, *adj.* ἀνεπιτήδειος, mal-habile, mal-adroit, gauche.

Ungeſchlacht, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, βάρβαρος, brutal, grossier, rude.

Ungeſchliffen, *adj.* μὴ ἀκονισμένος, qui n'est pas affilé; (μὴ γυαλισμένος), qui n'est pas poli; (grob), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, χονδρὸς, εἰς τὰ ἤθη, grossier, impoli.

Ungeſchliffenheit, *f.*, ἡ ἀπαιδευσία, ἀπολιτευσία, grossièreté, impolitesse, *f.*

Ungeſchmeidig, *adj.* ὁποῦ δὲν λυγᾷ, qui n'est pas souple, peu flexible; (μεταφ.) ἀνυπότακτος, indocile, peu traitable; (*f.* Geſchmeidig).

Ungeſchmeidigkeit, *f.*, ἡ ἀλυγοσία, roideur, *f.*; ἀνυποταγή, caractère *m.* intraitable.

Ungeſchoren, *adj.* ἀκούρευτος, qui n'est pas tondu; (μεταφ.) ἀνενόχλητος, ἀπείραστος, qui n'est vexé; *colly.* laß mich ungeſchoren, ἄφησέ με, μὴ μὲ πειράζῃς, laissez-moi en repos.

Ungeſellig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν, μισάνθρωπος, insociable.

Ungeſelligkeit, *f.*, ἡ ἀποστροφὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφήν, insociabilité, *f.*

Ungeſittet, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, κακοήθης, ἄχρειος, mal morigéné, impoli.

Ungeſprächig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ συνομιλῇ, peu affable.

Ungeſtalt, *adj.* ἄμορφος, δύσμορφος, ἄσχημος, difforme, défiguré, contrefait.

Ungeſtört, *adj.* ἀνενόχλητος, qui n'est pas troublé, tranquille.

Ungeſtraft, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος, impuni.

Ungeſtüm, *adj.* θυελλώδης, ταραχώδης; ὁρμητικὸς, σφοδρὸς, violent, impétueux.

Ungeſtüm, *n.*, ἡ ὁρμὴ, σφοδρότης, impétuosité, *f.*

Ungeſund, *adj.* βλαβερὸς διὰ τὴν ὑγείαν, peu salubre; (kränklich), ἀσθενὴς, μὴ ὑγιὴς, indisposé, maladif, malsain.

Ungeſtüm, *n.*, τὸ φάντασμα, spectre, *m.*

Ungetreu, *adj.* ἄπιστος (εἰς δούλευαν, εἰς φιλίαν, εἰς ἔμπιστα), infidèle, perfide.

Ungewerbet, *adj.* ἀπαράκλητος, qui n'est pas consacré, profane.

Ungewiß, *adj.* ἀβέβαιος, incertain, douteux.

Ungewissenhaft, *adj.* ἄδικος, ὁ-ποῦ δὲν ψηφᾷ τὴν συνει-δησίν του, qui est sans conscience.

Ungewißheit, *f.*, ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*

Ungewitter, *n.*, ἡ κακοκαιρία, ἀνεμοταραχή, φουρτούνα, orage, *m.*, tempête, *f.*

Ungewohnheit, *f.*, ἡ ἀσυνηθεια, ἀσυνηθισία, inhabitude, *f.*, défaut *m.* d'habitude.

Ungewöhnlich, *adj.* ἀσυνήθιστος, ἐκεῖ-ποῦ δὲν εἶναι συνήθεια, inusité; étrange, extraordinaire.

Ungewöhnlichkeit, *f.*, τὸ ἀσυνή-θιστον, étrangeté, rareté, singularité, *f.*

Ungewohnt, *adj.* ἀσυνήθιστος, μὴ συνηθισμένος, ὁποῦ δὲν ἐσυνήθισε, inaccoutumé, non accoutumé.

Ungezähmt, *adj.* ἐξάμαστος, ἀ-καταδάμαστος, ἀνήμερος, indompté; ἀχαλίνωτος, effréné.

Ungeziefer, *n.*, τὸ ζωύφιον, τὰ ζωύφια (μάλιστα τὰ ἐνο-χλητικά, οἷον· ψείρας, ψύλ-λους κτλ.), vermine, *f.*

Ungeziemend, *adj.* ἀπρεπής, peu convenable, indécent.

Ungezogen, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀ-νυπότακτος, ἄτακτος, mal discipliné, mal élevé; impoli.

Ungezogenheit, *f.*, ἡ ἀπαιδευ-σία, ἀνυποταγή, ἀπειθία, manque *m.* d'éducation; impolitesse, impertinence, *f.*

Ungezügelt, *adj.* ἀχαλίνωτος, ἄτακτος, indompté, effréné.

Ungezweifelt, *adj.* ἀναμφίβο-λος, indubitable.

Ungezwungen, *adj.* ἀβίαστος, sans contrainte; ἐλεύθερος, libre; ὁποῦ δὲν εἶναι ἐπι-τηδευμένος, ἀνεπιτήδευτος, dégagé; (peint.) svelte.

Ungezwungenheit, *f.*, τὸ ἀβία-στον, ἀνεπιτήδευτον, air *m.* libre, aisance, *f.*

Unglaube, *m.*, ἡ ἀπιστία, in-crédulité, infidélité, *f.*

Unglaubig, *adj.* ἄπιστος (εἰς τὴν θρησκείαν μάλιστα), in-crédule; infidèle.

Unglaublich, *adj.* ἀπίστευτος, ἄπιστος, incroyable; -lich-keit, *f.*, ἡ ἀπιστευσία, incré-dibilité, *f.*

Ungleich, *adj.* ἀνόμοιος, ἄνι-σος, inégal; dissemblable; disproportionné; διάφορος, διαφορετικός, différent.

Ungleich, *adv.* ἀσυγκρίτως, incomparablement; ungleich größer, kleiner ꝛc., πολλὰ πολλὰ μεγαλύτερος, μικρότερος κτλ., incomparablement plus grand, plus petit etc.

Ungleichartig, *adj.* ἑτεροειδής, ἑτερογενής, ἀνόμοιος, hété-rogène; dissimilaire; -artig-keit, *f.*, τὸ ἑτερογενές, ἡ ἀ-νομοιότης, hétérogénéité, *f.*

Ungleichheit, *f.*, ἡ ἀνομοιότης, ἀνισότης, inégalité (*propr.* et *fig.*); disproportion, *f.*

Ungleichseitig, *adj.* (τρίγωνον) σκαληνὸν (τοῦ ὁποίου τὰ πλευρὰ δὲν εἶναι ἴσα), (géom.) scalène.

Unglimpf, *m.*, ἡ ὕβρις, ἀπολι-τισσία, dureté, impolitesse, *f.*

Unglimpflich, *adj.* ἀπολίτι-στος, ὑβριστικός, dur, impoli; obligeant.

Unglück, *n.*, ἡ δυστυχία, συ-χία, malheur, *m.*, infor-tune, disgrace, *f.*

Unglücklich, *adj.* δυστυχής, τυχαμένος, malheureux.

Unglücksbote, *m.*, ὁποῦ μη-ένα κακόν, ἕνα δυστυχ-messager de malheur, te-malheur, *m.*

Unglücksfall, *m.*, τὸ δυστυχ-δυστυχισμένον συμβὰν vers de fortune, revers.

Unglückskind, *n.*, ἄνθρωπο-ποῦ ἔχει δυστυχίαν ἐ-θε πρᾶγμα, personne sous une étoile funeste.

Unglücksstifter, *m.*, ὁ αἴτι-δυστυχίας, porte-malheur.

Unglücksvogel, *m.*, πουλί-μηνύει ἕνα κακόν ἢ δ-χήματα, oiseau *m.* de vais augure; *fig. fam.* gluckstifter.

Ungnade, *f.*, ἡ στέρησις εὐνοίας, disgrace, *f.*; gnade sepn, εἶμαι ἐκτός τῆς εὐνοίας (τοῦ γάλου), être disgracié; Ungnade fallen, ἐκπί-τὴν εὔνοιαν, tomber en grace.

Ungnädig, *adj.* μὴ εὐ-συμπαθῶν, ἀγανακτι-νος, qui n'est pas clé indigné, irrité.

Ungrund, *m.*, τὸ ἀθεμελ-(μιᾶς ἀποδείξεως ꝛc. fausseté (d'une démon tion etc.).

Unheilig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει ρος, ἀνίσχυρος, ἄκυρος, n'est pas valable, invalide, nul.

Unheiligkeit, *f.*, τὸ ἄκυρον, ἀ-κυρον, invalidité, nullité, *f.*

Unheilig, *f.*, ἡ ἀνοσιότης, ἀνομία, ἀσέβεια, impiété, *f.*

Unhöflich, *adj.* ἀπολίτευτος, incivil, impoli, désobligeant.

Unhöflichkeit, *f.*, ἡ ἀπολιτευσία, τὸ ἀπολίτευτον, incivilité, impolitesse, *f.*

Unhold, *adj.* μὴ εὐνοϊκὸς, ὁποῦ δὲν φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, mal-affectionné.

Unhold, *m.*, κακὸν πνεῦμα, φάντασμα, διάβολος, esprit malin, spectre, diable, *m.*; ὁ (κακὸς) μάγος, sorcier, *m.*

Unholdin, *f.*, ἡ (κακὴ) μάγισ-σα, sorcière, *f.*

Uniform, *f.*, φορεμα ἀπὸ διο-ρισμένον χρῶμα καὶ σχή-μα, ὁποῦ φοροῦν οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, uni-forme, *m.*

Universal, (εἰς τὰ φάρμακα) γενικός, universel; Univer-salmittel, *n.*, γενικὸν ἐκτρε-κὸν, πανάκεια, remède uni-versel.

Universität, *f.*, ἡ ἀκαδημία, τὸ πανεπιστήμιον, université, *f.*

Unke, *f.*, (Art Schlange), εἶδος μικροῦ ἑρπετοῦ (εἰς τὰ σπί-τια), espèce de petit ser-pent *m.* domestique; (Art Frosch), εἶδος βατράχου, gre-nouille *f.* aquatique.

Unkenntlich, *adj.* ἐγνώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνω-ρισθῇ, méconnaissable.

Unkeuſch, *adj.* ἀσελγὴς, διε-φθαρμένος εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδο-νάς, impudique.

Unkeuſchheit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, πειθαρχία εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδονάς, impudicité, *f.*

Unklug, *adj.* ἀσύνετος, μὴ γνωστικὸς, ὀλίγον ἀνοητος, imprudent; (verrückt), τρε-λλὸς, ὁποῦ ἔβγηκε ἀπὸ τὸν νοῦν του, fou.

Unklugheit, *f.*, ἡ ἀσυνεσία, ὀλίγη φρόνησις, imprudence, *f.*

Unkörperlich, *adj.* ἀσώματος, ἄϋλος, incorporel, immaté-riel.

Unkörperlichkeit, *f.*, τὸ ἀσώμα-τον, ἄϋλον, immatérialité, *f.*

Unkosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, taxes, dépens, *m. pl.*; dépense, *f.*

Unkräftig, *adj.* ἀδύνατος, χω-ρὶς δύναμιν, inefficace; ἄ-κυρος, ὁποῦ δὲν ἔχει κυ-ρος, invalide, nul.

Unkräftigkeit, *f.*, ἡ ἀδυναμία, ἀναποτελεσματικότης, ἀκυρότης, invalidité, nullité, *f.*

Unkraut, *n.*, τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, τὰ ζιζάνια, mauvaises her-bes, *f. pl.*; ivraie, *f.*

Unkunde, *f.*, ἡ ἀμάθεια, ignor-ance, *f.*

Unkundig, *adj.* ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἔχει γνῶσιν (εἰς μίαν ἐπιστήμην, τέχνην κτλ.), ig-norant, qui n'a point de connaissance (dans une science, dans un art).

Unlängſt, *adv.* πρὸ ὀλίγου, de-puis peu, nouvellement.

Unlauter, *adj.* ἀκάθαρτος, im-pur (*propr.* et *fig.*).

Unlauterkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, impureté, *f.*

Unleiblich, *adj.* ἀνυπόφερτος, insupportable.

Unlieferlich, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ διαβάσῃ, ἀναγίγνωστος, illisible.

Unleugbar, *adj.* ἀναπόρνητος, ἀναμφίβολος, qu'on ne peut nier, clair, évident, incontestable.

Unleserlich, *adj.* δυσάρεστος, désagréable.

Unlieblich, *adj.* μὴ νόστιμος, ἀηδής, désagréable (aux sens).

Unlust, *f.*, ἡ δυσαρέσκεια, ἀηδία, déplaisir, dégoût, *m.*

Unlustig, *adj.* λυπημένος, chagrin, triste; δυσάρεστος, désagréable.

Unmanierlich, *adj.* ἀπολίτευτος, impoli; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀπολίτευτον, impolitesse, *f.*

Unmannbar, *adj.* ἄνηβος, ἀνήλικος (ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐφθασεν εἰς τὴν ἐνδρικὴν ἡλικίαν· ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ ἔνδρα), impubère; qui n'est pas encore nubile.

Unmannbarkeit, *f.*, ἡ ἀτελὴς ἡλικία, impuberté, *f.*, (s. Unmannbar).

Unmaßgeblich, *adj.* et *adv.* χωρὶς νὰ προστάξω, χωρὶς νὰ ἀποφασίσω ὡς κριτὴς, sans rien prescrire, sauf meilleur avis.

Unmäßig, *adj.* ἄμετρος, ὑπερβολικὸς, excessif, énorme; ἀκρατὴς, ἀνεγκράτητος, immodéré, intempérant.

Unmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀκρασία, ἀκολασία, intempérance, *f.*

Unmensch, *m.*, ἕνας ἀπάνθρωπος, monstre, homme m. cruel.

Unmenschlich, *adj.* ἀπάνθρωπος, inhumain.

Unmenschlichkeit, *f.*, ἡ ἀπανθρωπία, inhumanité, *f.*

Unmerklich, *adj.* ἀκατάληπτος, ἀνεπαίσθητος, imperceptible, insensible.

Unmittelbar, *adj.* ἄμεσος, immédiat.

Unmöglich, *adj.* ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, impossible.

Unmöglichkeit, *f.*, τὸ ἀδύνατον, impossibilité, *f.*

Unmündig, *adj.* ἀνήλικος, (ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐφθασε εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἀντεξούσιος), mineur.

Unmündigkeit, *f.*, ἡ ἀτελὴς ἡλικία, minorité, *f.*, (s. Unmündig).

Unmuth, *m.*, ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυμός, (χέφι χαλασμένον), chagrin, *m.* mauvaise humeur, *f.*

Unmuthig, *adj.* ἀγανακτημένος, θυμουμένος, (χαλασμένος εἰς τὸ χέφι του), chagrin (*adj.*), de mauvaise humeur.

Unnachahmlich, *adj.* ἀμίμητος, inimitable; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀμίμητον, ce qui rend inimitable.

Unnatürlich, *adj.* παραφύσικος, contre nature; dénaturé, =lichkeit, *f.*, τὸ παραφύσικον, qualité *f.* de ce qui est contre nature.

Unnennbar, *adj.* ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος, inexprimable, ineffable.

Unnöthig, *adj.* μὴ ἀναγκαῖος, περιττὸς, qui n'est pas nécessaire, superflu.

Unnütz, Unnützlichkeit, *adj.* ἀνωφελὴς, inutile.

Unnützlichkeit, *f.*, τὸ ἀνωφελές, inutilité, *f.*

Unordentlich, *adj.* ἄτακτος, desordonné, dérangé, *adv.* ἀτάκτως, μὴ καλῶς, irrégulièrement, en désordre.

Unordnung, *f.*, ἡ ἀταξία, desordre, dérangement, confusion, *f.*

Unparteyisch, =teylich, *adj.* ἀδιάφορος, ἀδιαφορικὸς, δὲν κλίνει εἰς τὸ μέρος, ἀπροσωπολήπτης, impartial.

Unparteylichkeit, *f.*, ἡ ἀδιαφορία, ἀδιαφορικὸν, ἀπροσωπολησία, impartialité.

Unpaß, Unpäßlich, *adj.* ἀσθενής, ὀλίγον ἀρρωστος, (χαλασμένος εἰς τὸ χέφι του), indisposé.

Unpäßlichkeit, *f.*, ἡ ἀσθενειὰ, ἐλαφρὰ ἀρρωστία, indisposition, *f.*

Unpersönlich, *adj.* ἀπρόσωπος, impersonnel.

Unpolirt, *adj.* ἀγύαλιστος, mat, qui n'est pas poli.

Unpolitisch, *adj.* μὴ πολιτικὸς, ἐνάντιος εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀνόητος, peu politique, impolitique.

Unrath, *m.*, ἡ λέρα, τὰ ἀκαθάρματα, ordure, boue, *f.*, immondices, *f. fam.* τὰ περιττὰ, τὸ περισσεύειν, superfluité, *f.*

Unrecht, *adj.* ἄδικος, injuste; (nicht richtig), ὁποῦ δὲν εἶναι ἀληθινὸς, ὁποῦ δὲν ἀρμόζει, ἀνάποδος, faux, qui n'est pas juste, qui est mal fait.

Unrechte Seite, *f.*, τὸ ἀνάποδον μέρος, ἡ ξύπνα (οἷον ὑφάσματος), envers (d'une étoffe etc.), *m.*

Unrecht, *n.*, τὸ ἄδικον, tort, injustice, *f.*; einem Unrecht thun, κάμνω ἄδικον, ἀδικῶ, faire tort à q.

Unrecht, *adv.* (nicht recht), ὄχι σωστὰ, ἀνάποδα, mal, à faux, à tort.

Unrechtmäßig, *adj.* ἄδικος, ἀπὸ ἄδικον τρόπον, illégitime, illégal.

Unrechtmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀδικία, illégitimité, illégalité, *f.*

Unredlich, *adj.* μὴ τιμημένος, ἀτίμητος, mal-honnête, sans probité, *f.*

Unredlichkeit, *f.*, ἡ ψευδιά, mal-honnêteté, improbité, *f.*

Unregelmäßig, *adj.* ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος, irrégulier.

Unregelmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀνωμαλία, irrégularité, *f.*

Unreif, *adj.* ἀνώριμος, ἄφθαστος, qui n'est pas mûr, vert (*prop.* et *fig.*).

Unreife, *f.*, ἡ ἀνωριμία, immaturité, *f.*

Unreimisch, *adj. fam.* s. Wahnwitzig.

Unrein, *adj.* ἀκάθαρτος, impur; ἄπαστρος, λερωμένος, sale, immonde.

Unreinigkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, impureté, *f.*; ἀπαστρία, saleté, *f.*

Unreinlich, *adj.* ἄπαστρος, ἀμελὴς εἰς τὴν παστρικότητα, sale, mal-propre.

Unreinlichkeit, *f.*, ἡ ἀπαστρία, ἀμέλεια εἰς τὴν παστρικότητα, saleté, mal-propreté, *f.*

Unrichtig, *adj.* μὴ ὀρθὸς, μὴ ἀληθινὸς, ψεύτικος, qui n'est pas juste; inexact, incorrect; faux.

Unrichtigkeit, *f.*, τὸ μὴ ἀληθινόν, incorrection, fausseté, *f.*

Unruhe, *f.*, ἡ ἀνησυχία, ταραχὴ, inquiétude, alarme, *f.*; (in der Uhr), τὸ ἐκκρεμὲς ὁ μικρὸς τροχὸς, ὁποῦ κινεῖται καὶ κτυπᾷ ἀκατάπαυστα) εἰς τὰ μικρὰ ὡρολόγια, balancier (d'une montre), *m.*

Unruhig, *adj.* ἀνήσυχος, inquiet; turbulent.

Unrühmlich, *adj.* ἄδοξος, peu glorieux.

Uns, *pron.* ἡμᾶς, μᾶς, nous.

Unsäglich, *adj.* ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος, indicible, inexprimable.

Unsanft, *adj.* μὴ πρᾶος, μὴ ἁπαλὸς, σκληρὸς, peu doux, un peu rude, dur.

Unsauber, *adj.* ἀκάθαρτος, ἄπαστρος, sale, immonde.

Unsauberkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, impureté, *f.*; ἀπαστρία, saleté, mal-propreté, *f.*

Unschädlich, *adj.* ἀβλαβὴς, innocent, qui n'est pas nuisible.

Unschädlichkeit, *f.*, τὸ ἀβλαβές, innocence (*p. e.* d'un remède), *f.*

Unschätzbar, *adj.* ἀτίμητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ ἀρχετὰ νὰ τιμηθῇ, inestimable, inappréciable.

Unschätzbarkeit, *f.*, τὸ ἀτίμητον, τιμὴ ἄπειρος, prix *m.* inestimable.

Unscheinbar, *adj.* ὁποῦ δὲν φαίνεται πολὺ εὔμορφον, peu apparent, sans lustre, sans éclat.

Unschicklich, *adj.* μὴ ἁρμόδιος, ἀπρεπὴς, qui ne convient pas, inconvenant.

Unschicklichkeit, *f.*, τὸ ἀπρεπὲς, ἡ ἀπρέπεια, inconvenance, incongruité, *f.*

Unschiffbar, *adj.* ἀνασίπορος, (ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖν νὰ πηγαίνουν καράβια), innavigable.

Unschlitt, *m.*, τὸ ὀξύγγι, ἀξούγγι, suif, *m.*

Unschlüssig, *adj.* ἀναποφάσιστος, ἀμφίβολος, irrésolu, indécis.

Unschlüssigkeit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὸ ἀναποφάσιστον, irrésolution, *f.*

Unschmackhaft, *adj.* ἄνοστος, ὁποῦ δὲν νοστιμεύει, insi-

pide, fade; «hastigkeit, *f.*, τὸ ἄνοστον (τῶν φαγητῶν καὶ ποτῶν), insipidité, fadeur, *f.*

Unschuld, *f.*, ἡ ἀθωότης, innocence, *f.*

Unschuldig, *adj.* ἀθῶος, ἄπταιστος, innocent.

Unschwer, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι δύσκολος, qui n'est pas difficile; *adv.* χωρὶς δυσκολίαν, sans difficulté.

Unsegen, *m.*, ἡ κατάρα (ἐκ θεοῦ), dustuxía, malédiction, *f.*; manque *m.* de prospérité.

Unselig, *adj.* δυστυχὴς, δυστυχισμένος, malheureux, funeste, fatal.

Unseligkeit, *f.*, ἡ δυστυχία, infortune, *f.*

Unser, *pron.* μας, ἰδικός μας, notre.

Unsere unserige, unsrige, —re, — rcs *m.*, *f.*, *n.*, ὁ ἰδικός (ἰδική) μας, ἡ ἰδική μας, τὸ ἰδικόν μας, le, la nôtre.

Unserthalben, Unsertwegen, Unsertwillen, *adv.* ἐξ αἰτίας μας, δι' ἡμᾶς, διὰ τὸ χατῆρι μας, pour nous, pour l'amour de nous, à cause de nous.

Unsicher, *adj.* μὴ ἀσφαλὴς, μὴ σίγουρος, qui n'est pas sûr, peu sûr, mal assuré; ἀβέβαιος, incertain.

Unsicherheit, *f.*, ὁ κίνδυνος, manque de sûreté, danger, *m.*; ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*

Unsichtbar, *adj.* ἀόρατος, invisible.

Unsichtbarkeit, *f.*, ἀορασία, invisibilité, *f.*

Unsinn, *m.*, ἡ ἀνοησία, frénésie; ἀνόητα πράγματα, choses *f. pl.* insensées, nonsens, *m.*

Unsinnig, *adj.* ἀνόητος, insensé (qui manque de sens); (verrückt), τρελὸς, ὁποῦ ἔβγεν ἀπὸ τὸν νοῦν του, insensé, fou, forcené.

Unsinnigkeit, *f.*, ἡ ἀνοησία, folie, *f.*

Unsittlich, *adj.* κακοήθης, immoral.

Unsittlichkeit, *f.*, κακοήθεια, immoralité, *f.*

Unstät, *adj.* περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον, remuant, errant; ἀκατάστατος, inconstant, variable.

Unstätigkeit, *f.*, ἡ ἀκαταστασία, inconstance, *f.*

Unstatthaft, *adj.* μὴ συγχωρημένος, μὴ ἁρμόδιος, qui n'a pas lieu, illicite.

Unsterblich, *adj.* ἀθάνατος, immortel.

Unsterblichkeit, *f.*, ἡ ἀθανασία, immortalité, *f.*

Unstern, *m.*, (τὸ κακὸν ἄστρον), ἡ δυστυχία, κακὴ μοῖρα, désastre, malheur, *m.*

Unsträflich, *adj.* ἀκαταγνῶριστος, ἄμεμπτος, irréprochable, irréprélensible.

Unsträflichkeit, *f.*, ἡ ἀκατηγορησία, τὸ ἄμεμπτον, intégrité, *f.*

Unstreitig, *adj.* ἀναμφίβολος, incontestable, indubitable.

Unstudirt, *adj.* ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἐπουδάξεν ἐπιστήμας, ignare, qui n'a pas étudié (les sciences etc.); (ungezwungen, natürlich), ἀσπούδαστος, non-étudié, naturel.

Unständlich, *adj.* ἀναμάρτητος, ὁποῦ δὲν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, ὁποῦ δὲν εἶναι ἀμαρτωλὸς, innocent, qui n'a pas fait de mal, qui n'a jamais un péché, qui n'est pas un pécheur.

Unständlichkeit, *f.*, τὸ ἀναμάρτητον, innocence, *f.*

Untadelhaft, untadelig, ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, reprochable, irréprochable.

Untadelhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀκατηγορησία, ἀμεμψία, prélhensibilité, *f.*

Untauglich, *adj.* ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος, qui ne vaut rien, qui n'est bon à rien, inutile.

Untauglichkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, τὸ ἄχρηστον, inutilité, *f.*

Unten, *adv.* κάτω, en dessous; unten an, κάτω μέρος, au bas; unten auf, von unten auf, ἀπὸ τὸ κάτω εἰς τὸ πάνω, de bas en haut; von oben auf bienen, δουλεύω ἀπὸ τὰ στα εἰς τὸ στράτευμα, χηνῶνας ἀπὸ τὰ πάνω τοιτέρα, ἡ ἀναβιβάνω λίγον καὶ ὀλίγον εἰς ἀνωτέρα ἀξιώματα, par tous les grades.

Unter, *prp.* ἀπὸ, ὁποσ-

ous, au-dessous, dessous, par-dessous; (zwischen), μεταξὺ, ἀναμεταξύ, entre; unter währenden, εἰς καιρὸν —, pendant, durant; εἰς —, ἀνάμεσα εἰς —, en, dans, au milieu de —; παρακάτω ἀπὸ — à moins de —.

Unterarm, Unterste, (*m.*, *f.*, *n.*) ὁ πλέον κατώτερος, ἡ πλέον κατωτέρα, τὸ πλέον κατώτερον, bas, inférieur, le plus bas, la plus basse.

Unterabtheilung, *f.*, ἡ ὑποδιαίρεσις, subdivision, *f.*

Unter-Admiral, *m.*, ὁ ὑποναύαρχος, vice-amiral, *m.*

Unterbau, *m.*, θεμέλιον, βάσις, fondement, embasement, *m.*

Unterbauch, *m.*, ἡ κάτω κοιλία, τὸ κατωθεν τῆς κοιλίας, τὸ ὑπογάστριον, hypogastre, *m.*

Unterbeamte, *m.*, κατώτερος ἐξυπηρετικὸς, ὑποκείμενος εἰς ἄλλον, officier *m.* subalterne civil.

Unterbett, *n.*, τὸ κάτωθεν στρῶμα (εἰς τὸ κρεββάτι), lit *m.* de dessous.

Unterbinden, *v. a.* δένω ὑποκάτω εἰς ἄλλο τι, lier par-dessous (p. e. un mouchoir).

Unterbinden, *v. a.* ὑποδένω, (chir.) faire une ligature.

Unterbleiben, *v. n.* δὲν γίνεται, δὲν ἐξακολουθεῖται, μένει ἀνεξακολούθητον, ne pas s'exécuter, ne pas avoir lieu, παύω, cesser.

Unterbrechen, *v. a.* διακόπτω (τὴν ὁμιλίαν), interrompre.

Unterbrechung, *f.*, ἡ διακοπὴ, interruption, *f.*

Unterbreiten, *v. a.* ἐξαπλώνω ὑποκάτω, étendre (un linge etc.) dessous.

Unterbringen, *v. a.* einen, προξενῶ εἰς τινα ἕνα ἐπάγγελμα, μίαν δούλειαν, placer q., procurer à q. un emploi; Geld —, εὑρίσκω τὸν τρόπον νὰ βάλω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον, placer, mettre de l'argent à l'intérêt.

Unterdessen, *adv.* ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, cependant, en attendant.

Unterdrücken, *v. a.* θλίβω, καταθλίβω, τυραννῶ, καταπιέζω, opprimer; eine Sache, eine Schrift —, ἐμποδίζω νὰ μὴ φανερωθῇ ἕνα πρᾶγμα, ἀπηγορεύω, ἐμποδίζω τὸν τύπον ἢ τὴν πώλησιν ἑνὸς συγγράμματος, supprimer une chose, une brochure, un livre.

Unterdrücker, *m.*, ὁ καταθλίβων, τύραννος, oppresseur, *m.*

Unterdrückung, *f.*, ἡ καταθλιψις, τυραννία, oppression, *f.*; — eines Buches ꝛc., ἀπηγόρευσις ἑνὸς βιβλίου, suppression *f.* d'un livre.

Untereinander, *adv.* ἀνακατωμένα, pêle-mêle, confusément.

Unterfangen, sich, *v. r.* τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser.

Unterfangen, *n.*, τὸ τόλμημα, τολμηρὸν ἐπιχείρημα, audace, entreprise *f.*, danger(eux).

Unterfeldherr, *m.*, ὑποστράτηγος, général *m.* en second.

Unterfutter, *n.*, τὸ ἐπάνωνον, ἀστάρι, doublure; fourrure, *f.*

Unterfüttern, *v. a.* βάνω ἐπάνωνον, ἀσταρίζω, doubler, fourrer.

Untergang, *m.*, ἡ δύσις (βασιλεύσις) τοῦ ἡλίου κτλ., coucher, couchant, *m.*; (Verfall), ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμὸς, ἡ ἀπώλεια, ruine, perte, *f.*

Untergeben, *v. a.* ὑποτάσσω, παραδίδω εἰς ἐξουσίαν τινὸς (νὰ μαθητὴν εἰς διδάσκαλον κτλ.), commettre, donner à gouverner.

Untergebene, *m.*, ὁ ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος, subalterne, subalterne, *m.*; μαθητὴς ὑποτεταγμένος εἰς διδάσκαλον, élève, disciple, *m.*

Untergehen, *v. n.* (im Waſſer), βυθίζομαι εἰς τὸ νερὸν, καταποντίζομαι, πνίγομαι, aller au fond, s'enfoncer, être submergé; couler à fond; (zu Grunde gehen), χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι, χάνομαι, périr, être ruiné; die Sonne ꝛc. geht unter, ὁ ἥλιος κτλ. βασιλεύει, δύει, le soleil etc. se couche.

Untergericht, *n.*, κατώτερον χριτήριον, justice *f.* inférieure, basse justice.

Untergeschoben, *adj.* νόθιος, μὴ ἀληθινὸς, ψευδὴς, faux, supposé, (s. unterſchieben).

Untergewehr, *n.*, τὸ σπαθὶ τοῦ

κοινοῦ στρατιώτου, basses armes, armes blanches, *f. pl.*

Untergraben, *v. n.* ὑποσκάπτω, ξεσκάπτω (τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου κτλ.), miner, saper, creuser, (μεταφ.) χαλνῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, *fig.* miner, ruiner (insensiblement).

Untergrabung, *f.*, τὸ ὑποσκάψιμον, action de miner; ὁ χαλασμός, *fig.* ruine, *f.*

Unterhalb, *adv.* εἰ *prp.* εἰς τὸ κάτωθεν μέρος, κάτωθεν, au-dessous.

Unterhalt, *m.*, ἡ ζωοτροφία, τὸ ψωμί, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, entretien, *m.*, subsistance, *f.*

Unterhalten, *v. a.* κρατῶ ὑποκάτω (οἷον· ἕνα ἀγγεῖον ὑποκάτω εἰς τὸ ἐπιστόμιον μιᾶς πηγῆς), tenir sous qc.

Unterhalten, *v. a.* τρέφω, δίδω τὴν ζωοτροφίαν, entretenir, nourrir; *fig.* (μεταφ.) τέρπω, εὐφραίνω (τουρκ. ἐγλεντίζω), entretenir, amuser; (sich —), τέρπομαι, εὐφραίνομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), s'entretenir, s'amuser.

Unterhaltend, *adj.* τερπνός, εὐφραντικός, (τουρκ. ἐγλεντιστικός), amusant.

Unterhaltung, *f.*, (geselllige —), ἡ συναναστροφή, συνομιλία, entretien, *m.*, conversation, *f.*; (Zeitvertreib), ἡ τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), amusement, *m.*

Unterhandeln, *v. a.* πραγματεύομαι (διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κτλ.), négocier, traiter.

Unterhändler, *m.*, ὁ πραγματεύμενος, ὁ μεσίτης, négociateur; entremetteur, *m.*

Unterhandlung, *f.*, πραγματεία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν, οἷον· διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κτλ.), négociation, *f.*

Unterhaus, *n.*, τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ ὁσπιτίου, rez-de chaussée, *m.*; (in England), τὸ δεύτερον συνέδριον τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας (συνθεμένον ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν πόλεων), chambre, *f.* basse, chambre des communes (en Angleterre).

Unterhemd, *n.*, τὸ ἐνδότερον ὑποκάμισον. (ὁποῦ φοροῦν ὑποκάτω εἰς ἄλλο), chemise *f.* de dessous.

Unterholz, *n.*, μικρότερα δένδρακια, bois *m.* à faucillon, menu bois taillis, *m.*

Unterhosen, *f.*, (*pl.*) τὸ ἐσώβρακον, caleçons, *m. pl.*

Unterirdisch, *adj.* ὑποχθόνιος, ὑπόγειος; souterrain.

Unterjochen, *v. a.* ὑποτάσσω εἰς τὸν ζυγόν, ὑποδουλώνω, subjuguer, assujettir; **-jochung**, *f.*, ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις, action *f.* de subjuguer.

Unterkiefer, *m.*, τὸ κάτωθεν καταγώγουνον, mâchoire *f.* inférieure.

Unterkinn, *n.*, Unterkehle, *f.*, παχὺ πηγούνι (ὑπου φαί-

νεται ὡς διπλόν), double menton, *m.*

Unterkleid, *n.*, ἐνδότερον ροῦχον, ὁποῦ φοροῦν κάτω εἰς ἄλλο, habit *m.* dessous; (Beinkleider), βρακί, chaussure, culotte.

Unterkommen, *v. n.* εὑρίσκω δούλευσιν, εὑρίσκω πλάνην, trouver une place, une condition; ὁμοίως· εὑρίσκω κονάκι, trouver un logis.

Unterkommen, *n.*, ἡ δαύλεια μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ψωμί του), τὸ ἐπάγγελμα, place, *f.*, emploi, *m.*

Unterkönig, *m.*, ὁ ὑποβασιλεύς, vice-roi, *m.*

Unterkörnig, *adj.* γεμάτος ἔμπυον ὑποκάτω εἰς τὸ δέρμα, qui suppure en dessous.

Unterkriechen, *v. n.* ἔρπω ὑποκάτω εἰς τι σεργιανίζω κατὰ γῆς, passer par dessous en rampant.

Unterlage, *f.*, κάτι πρᾶγμα ὑποκάτω εἰς ἄλλο τι μένον, tout ce qu'on met au dessous de qc.; base.

Unterland, *n.*, ὁ κατώτερος τόπος, χαμηλότερος τόπος, pays *m.* inférieur, pays bas.

Unterländer, *m.*, ἐγκάτοικος χαμηλοτέρου τόπου, habitant *m.* d'un pays inférieur.

Unterlaß, *m.*, ohne —, ἀδιακοπή, ἀδιάκοπα, cesse, sans relâche.

Unterlassen, *v. a.* ἀφίνω, παύω, δὲν ἀκολουθῶ, mettre; laisser; cesser, continuer; nicht unterlassen, δὲν παύω, δὲν λείπω

πρὸ τοῦ νὰ κάμω τι), ne pas s'abstenir, ne pas manquer, ne laisser de —.

Unterlaſſung, *f.*, ἡ παράλειψις, παῦσις, διακοπή, omission, discontinuation, cessation, *f.*

Unterlaufen, *v. n.* εὑρίσκομαι, τρέχω (ἀνεπαισθήτως) ἀνάμεσα εἰς ἄλλα παρόμοια, passer parmi, passer dans le nombre, se glisser.

Unterlaufen, *v. a.* einen —, δρομῶ εἰς τινα ἀποκλίνοντας τὸ κτύπημά του μὲ τὸ σκέπω, faire une passe sur q.

Unterlaufen, *adj.* mit Blut —, μελανὸς ἀπὸ αἷμα ἐκκεχυμένον (ὡς ἕνα μέρος ζουλιγμένον), livide, meurtri.

Unterlefze, *f.* ſ. Unterlippe.

Unterlegen, *v. a.* βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω, mettre dessous; garnir; mit untergelegten Pferden reiſen, κάμνω ταξίδι ἀλλάζοντας τὰ ἄλογα εἰς διωρισμένα διαστήματα, aller en relais, avec des relais.

Unterlehrer, *m.*, ὁ ὑπαδιδάσκαλος, sous-maître, sous-précepteur, *m.*

Unterleib, *m.*, ἡ κοιλία, τὸ κάτωθεν μέρος τῆς κοιλίας, bas-ventre, *m.*

Unterliegen, *v. n.* ὑποβάλλομαι, être mis dessous; νικῶμαι, être vaincu.

Unterliegen, *v. n.* ὑποκείμαι, εἶμαι ὑποκείμενος, succomber (*prop.* et *fig.*); dem Feinde —, νικῶμαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, être vaincu par l'ennemi, succomber à l'ennemi.

Unter-Lieutenant, —-Leutnant, *m.*, ὁ ὑποκατόνταρχος, sous-lieutenant, *m.*; ſ. Lieutenant.

Unterlippe, *f.*, λὲβρα ἐσωτερικὴ, lèvre inférieure, balèvre, *f.*

Untermengen, -miſchen, *v. a.* ἀνακατώνω (μαζὺ μὲ ἄλλο), entremêler.

Untermiether, *m.*, ὑποενοικάτωρας, sous-locataire, *m.*

Unterminiren, *v. a.* ὑποσκάπτω, κάμνω ὑπόνομον (λαγοῦμι) ὑποκάτω, miner, saper.

Unternä'hen, U'nternähen, *v. a.* ῥάπτω ὑποκάτω, coudre dessous —.

Unternéhmen, *v. a.* ἐπιχειρίζομαι, entreprendre; prendre sur soi.

Unternehmen, *n.*, Unternehmung, *f.*, τὸ ἐπιχείρημα, entreprise, *f.*

Unternehmer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπιχειρίζεται τι, ἐπιχειρητής, entrepreneur, *m.*

Unter-Offizier, *m.*, κατώτερος ὀφφικιάλος (εἰς τὸ στράτευμα), bas-officier, *m.*

Unterordnen, *v. a.* ὑποτάσσω (εἰς τὴν ἐξουσίαν τινος), subordonner.

Unterordnung, *f.*, ἡ ὑποταγὴ (τοῦ κατωτέρου εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ ἀνωτέρου), subordination, *f.*

Unter-Parlament, *n.*, ſ. Unterhaus.

Unterpfand, *n.*, τὸ ἐνέχυρον, (ἀμανέτι, τουρκ.), gage, nantissement, *m.*; hypothèque, *f.*

Unterpflügen, *v. a.* παρεχώνω εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ ἄλετρι, couvrir de terre en labourant

Unterréden, ſich, *v. r.* συνομιλῶ, ἔχω συνομιλίαν, s'entretenir; s'aboucher avec q.

Unterredung, *f.*, ἡ συνομιλία, entretien, *m.*, conférence, *f.*

Unterricht, *m.*, ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης), instruction, *f.*, leçons, *f. pl.*, enseignement, *m.*

Unterrichten, *v. n.* διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην), instruire, enseigner; (benachrichtigen), δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, informer (q. de qc.).

Unterrichter, *m.*, κατώτερος κριτὴς, juge inférieur, juge *m.* subalterne.

Unterrinde, *f.*, ἡ κάτωθεν φλοιὸς (τοῦ φυτοῦ), croûte *f.* de dessous.

Unterrock, *m.*, τὸ ὑποφούστανον, τὸ φουστάνι ὑπὸ τὸ ροῦχον αἱ γυναῖκες ὑποκάτω εἰς τὰ ἄλλα φορέματα, jupe *f.* de dessous, cotillon, *m.*

Unterſagen, *v. n.* ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω, défendre, interdire.

Unterſagung, *f.*, ἡ ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισις, défense, interdiction, *f.*

Unterſatz, *m.*, κάθε πρᾶγμα ὑποβαλλόμενον εἰς τι, (οἷον πέτρα, ξύλον κτλ.), tout ce qu'on met au-dessous de q. (p. e. une pierre, une pièce de bois etc.), lanse.

f.; — einer Säule, *ὑποστύδιον στύλου*, socle, *m.*; (in einem Vernunftſchluſſe), *ὁ ἐλάσσων τοῦ συλλογισμοῦ (εἰς τὴν λογικήν)*, (log.) mineure (d'un syllogisme), *f.*

Unterſchale, *f.*, *τὸ κάτωθεν φιλιτζάνι*, soucoupe, *f.*

Unterſcheiden, *v. a. διακρίνω*, distinguer, discernar; (theilen), *χωρίζω, διαιρῶ*, séparer.

Unterſcheidung, *f.*, *ἡ διάκρισις*, distinction, *f.*

Unterſcheidungszeichen, *n.*, *διακριτικὸν σημεῖον*, caractère *m.* distinctif; die —, *pl. τὰ διακριτικὰ σημεῖα εἰς τὸ γράψιμον*, ponctuation, *f.*

Unterſchieben, *v. a. ὑποβάλλω, βάνω ὑποκάτω*, mettre dessous; (etwas falſches), *ὑποβάλλω (ἕνα νόθον ἢ ψεύτικον πρᾶγμα)*, supposer, substituer.

Unterſchied, *m.*, *ἡ διαφορά*, différence, distinction, *f.*; (Abtheilung, Verſchlag), *διάφραγμα ξύλινον (τουρκ. πέρδες)*, cloison, *f.*

Unterſchieden, Unterſchiedlich, *adj. διάφορος, διαφορετικός*, distinct; différent, divers.

Unterſchlagen, *v. a.* Briefe ꝛc. —, *κρύπτω γράμματα κτλ. καὶ δὲν τὰ παραδίδω*, supprimer, intercepter (des lettres); Geld —, *κρύπτω (χρεία διὰ λόγου μου) ἄσπρα ὁποῦ ἔπρεπε νὰ τὰ παραδόσω*, divertir, dérober des deniers.

Unterſchlagen, *v. a.* die Arme —, *σταυρώνω τοὺς βραχίονας (τὰ χέρια)*, croiser les bras; mit untergeſchlagenen Beinen ſitzen, *κάθομαι μὲ τὰ ποδάρια σταυρωμένα*, être assis les jambes croisées; einem ein Bein —, *ὑποσκελίζω, βάνω πεδοκλειὰν (νὰ πέσῃ τις)*, donner le croc en jambe à q.; (*metaph.*) *ὑποσκελίζω, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν εὐνοιάν τινος, βλ.* supplanter q.

Unterſchlägig, =ſchlägtig, ein =ſchlägiges Rad, *τροχὸς μύλου κινούμενος ἀπὸ τὸ νερὸν ὁποῦ ἀπορρῆ ὑποκάτω*, roue à vanne, à volets.

Unterſchlagung, *f.*, *κρύψιμον τῶν γραμμάτων κτλ.*, suppression (des lettres etc.), *f.* Unterſchlagen.

Unterſchleif, *m.*, *ὁ δόλος, ἡ ψευδὴς, (μάλιστα κρύψιμον ἀσπρῶν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦν εἰς τινα κτλ.)*, fraude; malversation, *f.*

Unterſchreiben, *v. a. ὑπογράφω*, signer, souscrire, soussigner.

Unterſchrift, *f.*, *ἡ ὑπογραφή*, souscription, signature, *f.*; =ſeing, *m.*

Unterſchwelle, *f.*, *κατώφλιον*, seuil, *m.*

Unterſetzen, *v. a. βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω*, mettre dessous.

Unterſetzer, *m.*, *τριβλίον (πιάτο, φιλιτζάνι) ὑποβαλλόμενον*, soucoupe, *f.*

Unterſetzt, *adj. κοντὸς παχὺς καὶ δυνατός*, trapu.

Unterſiegeln, *v. a. βουλλώνω ὑποβουλλώνω, ὑπουφώνω*, apposer son cachet au sous —; =ſiegelung, *f.*, *βούλλωμα, ὑποβούλλωμα*, apposition *f.* de son cachet au sous.

Unterſinken, *v. n. βυθίζομαι καταποντίζομαι, πάω* aller au fond, sombrer; couler à fond; =ſinken, *ὁ βυθισμὸς, καταποντισμὸς*, action *f.* d'aller au fond etc.

Unterſtämmen, *v. a. βάνω ξαυμβιατῆρι ἢ ἄλλο ξύλον (ὅμοιον), ὑποστηρίζω, ὑποβῶ*, appuyer, accoter.

Unterſte, *ſ.* Unterſt.

U'nterſtecken, *v. a. βάνω κάτω (οἷον· ἕνα ξύλον ὑποκάτω εἰς μίαν τρύπαν ὁποῦ χουνεύεται)*, mettre fourrer dessous; Geld —, *διαμοιράζω στραπάτσα (μάλιστα ἀπειθεῖς) ἀπὸ τίμημα εἰς ἄλλα τίμηματα διάφορα*, incorporer des soldats.

Unterſtehen, ſich, *v. r. τολμῶ ἔχω τὴν τόλμην, τὴν ἀναίδειαν*, oser, prendre la hardiesse.

Unterſtellen, *v. a. βάνω κάτω*, mettre, placer dessous.

Unterſtreichen, *v. a. ὑποσημειώνω (μίαν λέξιν μὲ γραμμήν)*, souligner; =ſtreichung, *f.*, *ἡ ὑποσημείωσις*, action *f.* de souligner.

Unterstreuen, v. a. στρώνω (ἄνθρακα κτλ. νὰ κοιμηθοῦν (ὡς ἁπλώνω εἰς αὐτά), répandre dessous (de la paille etc.).

Unterstützen, v. a. βάνω (ἕνα ἀκουμπιστῆρι) ὑποκάτω, mettre (une étaie) dessous.

Unterstützen, v. a. ὑποστηρίζω, ἀκουμπῶ, appuyer; (μεταφ.) βοηθῶ, συμβοηθῶ, soutenir, seconder.

Unterstützung, f., τὸ ὑποστήριγμα, ἀκούμπισμα, appui, support; (μεταφ.) ἡ βοήθεια, συμβοήθεια, fig. appui, soutien, secours, m.

Untersuchen, v. a. ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rechercher, examiner; discuter; gerichtlich —, ἐρευνῶ (διὰ ἔγκλημα), informer de qc.

Untersuchung, f., ἡ ἐξέτασις, ἐξέτασις, ἔρευνα, examen, m., recherche, discussion, f.; gerichtliche —, ἔρευνα (διὰ ἔγκλημα), information, f.

Untertheile, f., τὸ κάτωθεν φιλντισιάν, (ὑποφιλντίζιαν), soubassement, m.

Untertauchen, v. a. βυθίζω, βουτῶ (εἰς τὸ νερόν), plonger (v. a.); v. n. βυθίζομαι, πηγαίνω κάτω εἰς τὸ νερόν, plonger (v. n.); Untauchung, f., ὁ βυθισμός, immersion, f.

Unterthan, m., ὁ ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ὑποκείμενος (μάλιστα εἰς βασιλέα), sujet, m. (d'un roi etc.).

Unterthänig, Unterthan, adj. ὑποτεταγμένος, ἐξουσιαζόμενος, sujet, soumis (à q.); unterthäniger Diener, *δοῦλος σας ταπεινός*, votre très-humble (ou très-obéissant) serviteur.

Unterthänigkeit, f., ἡ ὑποταγή, ὑποχή (μάλιστα εἰς βασιλέα), sujétion, soumission, f.

Untertheil, m. n., τὸ κάτω μέρος, partie f. inférieure, le bas, le dessous.

Untertreten, v. n. πηγαίνω νὰ σταθῶ ὑποκάτω (εἰς δένδρον εἰς καιρὸν βροχῆς κτλ.), se mettre à l'abri de la pluie.

Untertreten, v. a. καταπατῶ, fouler aux pieds; (μεταφ.) καταβάλλω τινά, τὸν ὑποτάσσω τὸ ἐπάγγελμά του κτλ. μὲ μηχανεύματα, supplanter q.

Unterwachsen, adj. unterwachsenes Fleisch, κρέας μὲ πάχος ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἶνες, entrelardé.

Unterwärts, adv. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en bas; κάτω, κάτωθεν, au-dessous.

Unterwegs, adv. εἰς τὸν δρόμον, en chemin, chemin faisant; fam. unterwegs lassen, ἀφίνω, δὲν κάμνω, παραιτῶ, laisser, ne pas faire.

Unterweisen, s. Bisweilen.

Unterweisen, v. a. διδάσκω, παραδίδω (μίαν ἐπιστήμην κτλ.), instruire, enseigner.

Unterweisung, f., ἡ διδασκαλία, παράδοσις, instruction, f.

Unterwelt, f., (ὁ ὑπόγειος κόσμος) ὁ ἅδης, ἡ κατοικία τῶν νεκρῶν, monde m. souterrain, demeure f. des morts, l'Elysée, m.

Unterwerfen, v. a. ὑποτάσσω, ὑποδουλώνω, assujettir, soumettre; sich —, ὑποτάσσομαι, παραδίδομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, se soumettre.

Unterwerfung, f., ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις, ἡ παράδυσις εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός), assujettissement, m.

Unterwinden, sich, v. r. λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν, τολμῶ, prendre la liberté, oser.

Unterworfen, part. et adj. ὑποτεταγμένος, soumis, sujet.

Unterwühlen, v. a. ὑποσκαλίζω, σκαλίζω ἢ βαθουλώνω ὑποκάτω, creuser, miner par dessous.

Unterwürfig, adj. ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, soumis.

Unterwürfigkeit, f., ἡ ὑποταγή, ὑπηκοή, soumission, f.

Unterzeichnen, v. a. ὑπογράφω, signer, soussigner, souscrire.

Unterzeichnung, f., ἡ ὑπογραμμή, signature; — zu einem Buche ꝛc., συνδρομὴ (διὰ βιβλίον ὁποῦ θέλει τυπωθῆ κτλ.), souscription, f.

Unterziehen, v. a. βάνω ὑποκάτω (οἷον· ἕνα φόρεμα ὑποκάτω εἰς ἕνα ἄλλο κτλ.), tirer, mettre dessous.

Unterziehen, sich, v. r. einer Sache, πέρνω ἐπάνω μου μίαν ὑπόθεσιν, ἐπιχειρίζομαι, se charger de qc.

Unterzug, m., γυμνὴ (δοκὸς) βαλμένη ὑποκάτω (εἰς τοί-

χον, νὰ μὴν πέσῃ κτλ.), sommier, support, soutien, *m.*

Unthat, *f.*, τὸ κακούργημα, ἀνόμημα, ἡ κακουργία, méfait, *m.*, mauvaise action, *f.*

Unthätchen, *n.*, *fam.* kein Unthätchen, μήτε τὸ παραμικρότερον ἐλάττωμα, pas le moindre défaut.

Unthätig, *adj.* ἄεργος, ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, δὲν κάμνει τίποτες, désœuvré; oisif.

Unthätigkeit, *f.*, ἡ ἀεργία, ἀπραξία, désœuvrement, *m.*, oisiveté, *f.*

Untheilbar, *adj.* ἀμοίραστος, ἀμέριστος, ἀμερής, ἀδιαίρετος, indivisible.

Untheilbarkeit, *f.*, τὸ ἀμοίραστον, ἀμέριστον, ἀδιαίρετον, indivisibilité, *f.*

Unthier, *n.*, τὸ τέρας, τεράστιον, ζῶον ἀγριώτατον, monstre, *m.*; ἄνθρωπος ἀγριώτατος καὶ ἀκληρότατος, *fig.* monstre, homme *m.* fort cruel.

Unthunlich, *adj.* ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, infaisable, impraticable.

Untief, *f.*, ῥηχὰ νερά, τὸ ῥηχόν, ὁ ῥηχὸς τύπος, basse, *f.*, bas-fond, *m.*

Untragbar, *adj.* (von Bäumen), ἄκαρπος, ὁποῦ δὲν κάμνει καρπόν, infertile; (von einer Kuh), στέρα (ἀγελάδα ὁποῦ δὲν γεννᾷ), stérile (se dit d'une vache).

Untreu, *adj.* ἄπιστος, ὁποῦ δὲν εἶναι πιστὸς (εἰς δοῦλευσιν, εἰς ἀγάπην, φιλίαν), infidèle, perfide.

Untreue, *f.*, ἡ ἀπιστία (εἰς δούλευσιν, ἀγάπην, φιλίαν), infidélité, perfidie, *f.*

Untrieglich, *adj.* ἀλάνθαστος, ὁποῦ δὲν ἀπατᾶται, βέβαιος, infaillible; certain.

Untrieglichkeit, *f.*, τὸ ἀλάνθαστον, infaillibilité; certitude, *f.*

Untrinkbar, *adj.* μὴ ποτὸς, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιῇ, qui n'est pas buvable ou potable.

Untröstbar, =tröstlich, *adj.* ἀπαρηγόρητος, inconsolable; =barkeit, =lichkeit, *f.*, ἡ ἀπαρηγορησία, désolation, *f.*

Untrüglich, *s.* Untrieglich.

Untüchtig, *adj.* ἀνεπιτήδειος, μὴ ἱκανὸς, ἀδύνατος, incapable, inepte; inhabile; =tigkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, incapacité, *f.*

Untugend, *f.*, ἡ κακοσυνήθεια, κακία, vice, défaut, *m.*

Unüberlegt, *adj.* ἀστόχαστος, inconsidéré.

Unüberlegtheit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, inconsidération, *f.*

Unübersehbar, =sehlich, *adj.* ἀνεπιθεώρητος, à perte de vue.

Unübersteiglich, *adj.* ἀκατανίκητος, ἀνίκητος, insurmontable.

Unüberwindlich, *adj.* ἀνίκητος (ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ), invincible; ἄπαρτος (ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρθῇ), imprenable.

Unüberwunden, *adj.* ἀνίκητος (ὁποῦ δὲν ἐνικήθη), vaincu.

Unumgänglich, *adj.* (ungesellig) μισάνθρωπος, ὁποῦ φεύγει τὴν συναναστροφήν, inaccostable, peu social; (unvermeidlich), ἀφευκτος, ἀναγκαιότατος, indispensable, inévitable.

Unumgänglichkeit, *f.*, ἀποφυγὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν ἀνθρώπων, insociabilité; τὸ ἄφευκτον, ἡ ἀνάγκη, nécessité *f.* absolue.

Unumschränkt, *adj.* ἀπεριόριστος, illimité; souverain, absolu; =schränktheit, *f.*, ἀπεριόριστον, ἀπεριόριστος ἐξουσία, puissance *f.* absolue.

Unumstößlich, *adj.* ἀναντίρητος, irréfutable, incontestable; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀναντίρητον, incontestabilité, *f.*

Ununterbrochen, *adj.* ἀδιάκοπος, non interrompu, continu.

Unverachtet, *adj.* ἀκαταφρόνητος, qui n'est pas méprisé.

Unveränderlich, *adj.* ἀμετάβλητος, immuable, invariable, inaltérable; =lichkeit, *f.*, ἀμετάβλητον, ἡ ἀμεταβλησία, invariabilité, immutabilité, *f.*

Unverantwortlich, *adj.* ἀπολόγητος, ἀσυγχώρητος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπολογηθῇ, injustifiable, inexcusable; ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ λόγον, non-responsable (de qc.).

Unveräußerlich, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποξενωθῇ,

ἀπαλλοτρίωτος, inaliénable; -lichkeit, f., τὸ ἀπαλλοτρίωτον, inaliénabilité, f.

-lässerlich, adj. τέλειος, ἐντελής, (ὁποῦ δὲν εἶναι χρεία νὰ διορθωθῇ), accompli, excellent.

-lässlich, adj. ὁποῦ δὲν ἐμποδεύεται, qui n'oblige point; ἀπολίτευτος, désobligeant.

-laubt, adj. ἀνεμπόδιστος, permis, licite.

-lässlich, adj. ἄκαυστος, incombustible.

-letzlich, adj. ἀπαραβίαστος, ἀπαράβατος, ἀχάλαστος, inviolable. adv. χωρὶς νὰ παραβιασθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ, inviolablement.

-bürgt, adj. διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐγγυῶνται χαρίνας, ἀβέβαιος, qui n'est pas garanti, incertain.

-dächtig, adj. ἀνύποπτος, ὁποῦ δὲν ὑποπτεύεται, qui n'est pas suspect.

-dammlich, adj. ἀκατηγόρητος, qui n'est pas condamnable; irréprochable.

-daulich, adj. ἀχώνευτος, δυσκολοχώνευτος, indigeste.

-dauligkeit, f., ἡ ἀχωνευσία (τοῦ στομάχιου), indigestion, f.

-derblich, adj. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος, incorruptible.

-dient, adj. ἀνάξιος ὁποῦ ἔλαβέ τις ἀναξίως, qu'on n'a pas mérité. adv. χωρὶς νὰ εἶναι ἄξιος, sans l'avoir mérité.

-dorben, adj. ἄφθαρτος, μὴ φθαρμένος, incorrompu; ἄθῶος, innocent.

-drossen, adj. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, ὁποῦ δὲν βαρύνεται ἀπὸ τὸν κόπον, infatigable, assidu.

-drossenheit, f., τὸ ἀκοπίαστον, infatigabilité, assiduité, f.

-echtlicht, f. -heirathet.

-einbar, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, ἀσύμφωνος, ἐναντίος, inalliable; inconciliable, incompatible; -barkeit, f., τὸ ἀσύμφωνον, ἡ ἀντιπάθεια, incompatibilité, f.

-fälscht, adj. ἀδόλωτος, véritable, qui n'est pas falsifié.

-fänglich, adj. ἄδολος, εἰλικρινὴς, χωρὶς δόλον, qui n'est pas captieux.

-gänglich, adj. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος, αἰώνιος, impérissable; éternel; -lichkeit, f., ἡ ἀφθαρσία, τὸ αἰώνιον, permanence, durée éternelle, f.

-geblich, f. -geiblich.

-geßlich, adj. ἀναλησμόνητος, ἀειμνημόνευτος, qui ne s'oublie pas.

-gleichlich, adj. ἀσύγκριτος, ἐξαίρετος, incomparable.

-golten, adj. ὁποῦ ἔμεινε χωρὶς ἀνταμοιβήν, sans récompense.

-halten, adj. es ist bir unverhalten, δὲν σοῦ τὸ κρύπτω, σοῦ τὸ λέγω φανερά, je vous le dis franchement, ouvertement.

-heirathet, adj. ἀνύπανδρος, ἀνύμφευτος, ἄγαμος, qui n'est pas marié -ée).

-hofft, adj. ἀνέλπιστος, inespéré, imprévu.

-hohlen, adj. ἄκρυπτος, φανερὸς, qui n'est pas caché ou célé; χωρὶς νὰ κρύψω τίποτες, φανερὰ, ouvertement, sans déguisement.

-jährbar, adj. ὁποῦ δὲν χάνεται μὲ τὴν πολυχρονιότητα, imprescriptible.

-kennbar, adj. ἀπαραγνώριστος, qu'on ne peut pas méconnaître.

-leßlich, -leßbar, adj. ἀπαραβίαστος, ὁποῦ δὲν πρέπει νὰ παραβιασθῇ νὰ χαλασθῇ, inviolable.

-lierbar, adj. ἀναπόβλητος, inamissible; -barkeit, f., τὸ ἀναπόβλητον, inamissibilité, f.

-loren, adj. ὁποῦ δὲν ἐχάθη, qui n'est pas perdu; es bleibt Ihnen unverloren, σᾶς μένει αὐτὸ, δὲν θέλετε τὸ χάσῃ, vous ne perdrez pas cela, il sera gardé pour vous.

-mählt, f. -heirathet.

-meidlich, adj. ἄφευκτος, inévitable; -lichkeit, f., τὸ ἄφευκτον, nécessité f. absolue.

-merkt, adj. ἀναισθήτος, insensible. adv. ἀναισθήτα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τις, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τις, insensiblement.

Unvermögen, n., ἡ ἀδυναμία, impuissance, f.; — zu gehen,

len, ἡ ἀδυναμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, insolvabilité, f.

Unvermögend, adj. ἀδύναμος, ἀδύνατος, impuissant; — zu zahlen, ὁποῦ δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ, insolvable.

Unvermuthet, adj. ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος, inopiné, imprévu.

Unvernehmlich, adj. ἀκατάληπτος, ἀσαφής, indistinct, inarticulé.

Unvernunft, f., τὸ ἀνόητον, ἡ ἀνοησία, déraison, f.

Unvernünftig, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικόν, irraisonnable; — ἀνόητος, déraisonnable.

Unverrichtet, adj. unverrichteter Sache, μάταια, χωρὶς νὰ κάμῃ τι πίποτες, sans avoir rien fait, sans avoir réussi.

Unverrückt, adj. ἀτάραχτος, qui n'est pas déplacé; unverrückt ansehen, κυτάζω ἀσαλεύτα μουκτά, ἀκατάπαυστα, regarder fixement.

Unverschämt, adj. ἀναίσχυντος, αὐθαντρωπος, impudent, insolent; effronté.

Unverschämtheit, f., ἡ ἀναισχυντία, αὐθαντρωπία, impudence, effronterie, f.

Unverschuldet, adj. ἀθῶος, ἀνάξιος, sans avoir mérité, sans être coupable; innocent; es ist ein Unglück, δυστυχία τὴν ὁποίαν ἠποφέρει τις ἀναξίως, ἀδίκως, malheur qu'on n'a pas mérité, qu'un ne s'est pas attiré soi-même; (ohne Schulden), ὁποῦ δὲν ἔχει χρέη, exempt de dettes.

Unversehen, adj. ἀνέλπιστος, improvu.

Unversehens, adv. ἀνέλπιστα, ἀπροσδοκήτως, au dépourvu, à l'improviste.

Unversehrt, adj. ἀβλαβὴς, ἀζημίωτος, entier, en bon état.

Unversiegbar, adj. (πηγὴ) ὁποῦ ποτὲ δὲν ξηραίνει, ἀνεξάντλητος, intarissable.

Unversiegelt, adj. (διὰ γραφὴν) ἀνοιχτὸς, ἀβούλλωτος, (des lettres) ouvert, sans être cacheté.

Unversöhnlich, adj. ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν φιλιώνεται, irréconciliable, implacable; -lichkeit, f., τὸ ἀφιλίωτον, humeur f. implacable.

Unversöhnt, adj. ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν φιλιώθη, qui n'est pas réconcilié.

Unversorgt, adj. ἀπρόβλεπτος, μὴ προβλεμένος, sans être pourvu; ὁποῦ δὲν ἔχει ἐπάγγελμα, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔχει κατάστασιν νὰ κερδήσῃ τὸ ψωμί του, qui n'est pas établi, sans établissement; (von Mädchen), (κόρη) ὁποῦ ἀκόμη δὲν εἶχε τὸν τρόπον νὰ ὑπανδρευθῇ, qui n'est pas encore mariée.

Unverstand, m., ἡ ἀνοησία, μωρία, imprudence, inconsidération, f.

Unverständig, adj. ἀνόητος, μὴ φρόνιμος, imprudent, inconsidéré.

Unverständlich, adj. ἀκατάληπτος, ἀσαφὴς, inintelligible, indistinct; -lichkeit, f., ἀκαταληψία, ἀσάφεια, inintelligibilité, f.

Unversucht, adj. ἀδοκίμαστος, ὁποῦ δὲν ἐδοκιμάσθη, n'a pas été tenté ou essayé.

Unverträglich, adj. ἀσύμφορος, incompatible; ἀφιλίωτος, ἀσύντροφος, insociable.

Unverwandt, adj. mit -wandten Augen, μὲ ἀπλὰ ὀμμάτια, χωρὶς νὰ κουνήσῃ τὰ ὀμμάτια, fixement (sans détourner les yeux).

Unverwehrt, adj. ἀνεμπόδιστος, permis.

Unverweigerlich, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ, qui n'est pas à refuser; ne pas weigern.

Unverwelklich, adj. ἀμάραντος, ὁποῦ δὲν μαραίνεται, qui ne peut se flétrir (propre fig.).

Unverwerflich, adj. ἀναπόδεικτος, ὁποῦ δὲν ἀποβάλλεται, irréfragable, irréfutable, irréprochable.

Unverweslich, adj. ἀφθαρτος, ἄλυτος ἀπὸ τὸ σάπισμα, corruptible (qui ne pourrit pas); -lichkeit, f., τὸ ἀφθαρτον, ἡ ἀφθαρσία, incorruptibilité, f.

Unverwindlich, adj. fam. δὲν ἀνεπληρώνεται, irréparable; s. Verwinden.

Unverwundbar, adj. ἀπλήγωτος, ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληγωθῇ, invulnérable.

Unverzagt, adj. ἄφοβος, courageux; -zagtheit, f., ἡ ἀφοβία, intrépidité, f.

Unverzeihlich, adj. ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ, impardonnable.

Unvergleichlich, adj. ἀνεφρόντιστος, χωρὶς ἀφροντισιὰν, sans souci, insouciamment, tout à son aise.

Unvollkommen, adj. ἀτελὴς, ἀτέλειωτος, ἐλλειπὴς, imparfait.

Unvollkommenheit, f., ἡ ἀτέλεια, imperfection, f.

Unvollständig, adj. ἐλλειπὴς, ἀτελὲς τὸ ὁποῖον λείπει τι, défectueux, incomplet; -digkeit, f., τὸ ἐλλειπὲς, défectuosité, f.

Unvollzählig, adj. ἀτελὴς (εἰς τὸν ἀριθμόν), ἐλλειπὴς, incomplet.

Unvorsichtig, adj. χωρὶς νὰ προφυλάσσω, χωρὶς νὰ ἐμποδίσω τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, sans prétendre prévenir le sentiment des autres.

Unvorsichtig, adj. μὴ ἐξεπιτηδευμένος, sans dessein, préméditer; ἀνεκούσιος, ἀκούσιος, involontaire.

Unvorsichtig, adj. ἀπρόσεκτος, ἀπροσέκτος, χωρὶς προσοχὴν, inconsidéré, imprévoyant.

Unvorsichtigkeit, f., ἡ ἀπροσεξία, ἀπροσεξιὰ, inconsidération, imprévoyance, f.

Unvortheilhaft, adj. μὴ ὠφέλιμος, ζημιώδης, désavantageux.

Unwahr, adj. μὴ ἀληθὴς, ψεύδης, faux, contraire à la vérité.

Unwahrheit, f., τὸ μὴ ἀληθὲς, ψεῦδος, fausseté, f.

Unwahrscheinlich, adj. ἀπίθανος, invraisemblable; -lichkeit, f., ἡ ἀπιθανότης, invraisemblance, f.

Unwandelbar, adj. ἀσάλευτος, ἀμετάβλητος, immuable; στερεὸς, στιβερὸς, solide, ferme.

Unwegsam, adj. ὄβατος, ἀπερπάτητος, impraticable.

Unweise, adj. ἄφρων, ἀσύνετος, ἀνόητος, ἀστόχαστος, peu sage, imprudent.

Unweit, adv. ὄχι μακρυὰ, non loin, proche.

Unwerth, adj. ἀνάξιος, indigne.

Unwerth, m., τὸ ἀνάξιον, indignité, f.; ὀλίγη τιμὴ (πράγματος), le peu de valeur.

Unwesen, n., ἡ ἀταξία, σύγχυσις, ἀνακατωσιὰ, désordre, m., confusion, f.

Unwetter, n., ἡ κακοκαιρία, orage, m.

Unwichtig, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ πρέπον ζύγι, qui n'est pas de poids; μὴ ἀξιόλογος, peu important.

Unwichtigkeit, f., ἔλλειψις τοῦ σωστοῦ ζυγοῦ, manque m. de juste poids; τὸ μὴ ἀξιόλογον, le peu d'importance.

Unwiderleglich, adj. ἀναντίρρητος, ἀναπάντητος, τοῦ ὁποίου δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐνάντιον, qui ne peut être réfuté.

Unwiderruflich, adj. ἀναβάτακτος, ἀμεταπόστατος, irrévocable; -lichkeit, f., τὸ ἀμεταπόστατον, irrévocabilité, f.

Unwidersprechlich, adj. ἀναντίρρητος, ἀναμφίβολος, incontestable; -lichkeit, f., τὸ ἀναντιρρήτου, ἀναμφιβόλου, incontestabilité, f.

Unwiderstehlich, adj. ἀνεναντίωτος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἐναντιωθῇ, irrésistible; -lichkeit, f., τὸ ἀνεναντίωτον, irrésistibilité, f.

Unwiederbringlich, adj. ἀμεταπόμαστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταποιηθῇ, ἀμεταβλητος, sans retour; irréparable.

Unwille, m., ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυμὸς, indignation, f., dépit, m.

Unwillig, adj. ἀγανακτημένος, μὴ εὐχαριστημένος, θυμωμένος, indigné, dépité, fâché.

Unwillkührlich, adj. ἀκούσιος, ἄκων, involontaire.

Unwirksam, adj. ἀνενέργητος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, inefficace.

Unwirksamkeit, f., τὸ ἀνενέργητον, ἡ ἀνενέργεια, inefficacité, f.

Unwirthbar, adj. ἀκατοίκητος, ἔρημος, inhabité.

Unwissend, adj. ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἠξεύρει πίποτες, ignorant; idiot. adv. mit —, χωρὶς εἴδησίν μου, à mon insçu.

Unwissenheit, f., ἡ ἀμάθεια, ignorance, f.

Unwissentlich, adv. μὴ ἠξεύ-

ρωντας, χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ τις, χωρὶς εἴδησιν, par ignorance, sans le savoir.

Unwitzig, *adj.* μὴ ἀγχίνους, χωρὶς πνεῦμα, sans esprit, peu spirituel.

Unwürdig, *adj.* ἀνάξιος, indigne.

Unwürdigkeit, *f.*, τὸ ἀνάξιον, indignité, *f.*

Unzahl, *f.*, ἄπειρος ἀριθμὸς, ἄπειρον πλῆθος, nombre *m.* infini.

Unzahlbar, *adj.* ἀπλήρωτος, ὑποῦ δὲν εἶναι καιρὸς νὰ πληρωθῇ, non payable.

Unzählig, Unzählbar, *adj.* ἀναρίθμητος, innombrable.

Unze, *f.*, ἡ οὐγγιά, once (poids), *f.*

Unze, *f.*, (kleiner Panther), εἶδος μικρᾶς πανθέρας, once (animal), *f.*

Unzeit, *f.*, μὴ ἁρμόδιος καιρὸς, contre-temps; zur Unzeit, παράκαιρα, à contre-temps, hors de saison.

Unzeitig, *adj.* ἄκαιρος, παράκαιρος, hors de saison, mal à propos, qui se fait à contre-temps; (unreif), ἀνώριμος, ἄφθαστος, vert.

Unzeitigkeit, *f.*, τὸ ἄκαιρον, παράκαιρον, qualité *f.* de ce qui est hors de saison; (Unreife), ἀνωριμία, manque *m.* de maturité.

Unzerbrechlich, *adj.* ἄκλαστος, ἀτζάκιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τζακισθῇ, inbrangible.

Unzerstörbar, -störlich, *adj.* ἀχύλαστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ, ἀκατάλυτος, indestructible; -barkeit, -lichkeit, *f.*, ἡ ἀκαταλυσία, indestructibilité, *f.*

Unzertrennlich, -trennbar, *adj.* ἀχώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, inséparable; indissoluble; -lichkeit, -barkeit, *f.*, τὸ ἀχώριστον, ἡ ἀχωρισία, inséparabilité; indissolubilité, *f.*

Unziemlich, *adj.* ἀπρεπὴς, malséant, indécent.

Unziemlichkeit, *f.*, ἡ ἀπρέπεια, indécence, *f.*

Unzierlich, *adj.* ἀστόλιστος, ἁπλὸς, ἀχαμνὸς, ἄνοστος, inélégant, qui n'a point de grâce.

Unzucht, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, ἀσωτία, πορνεία, impudicité, *f.*; — treiben, πορνεύω, paillarder.

Unzüchtig, *adj.* ἀσελγὴς, ἄσωτος, δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, impudique; unzüchtige Reden, αἰσχρὰ, ἀσχημα λόγια, discours *m. pl.* obscènes, obscénités, *f. pl.*

Unzüchtigkeit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, impudicité, *f.*, αἰσχρότης, obscénité, *f.*

Unzufrieden, *adj.* ἀνευχάριστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, mécontent, malcontent.

Unzufriedenheit, *f.*, ἡ ἀνευχαρίστησις, mécontentement, *m.*

Unzugänglich, -gängig, *adj.* ἄβατος, ἀπρόσβατος, inaccessible.

Unzulänglich, unzureichend, *adj.* ὁποῦ δὲν φθάνει, μὴ ἐπαρκὲς, insuffisant; -lichkeit, τὸ μὴ ἀρκετὸν, insuffisance, *f.*

Unzulässig, *adj.* ἀπρόσδεκτος, ὁποῦ δὲν συγχωρεῖται, inadmissible.

Unzuverlässig, *adj.* ἀμφίβολος, incertain, douteux.

Unzuverlässigkeit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία, incertitude, *f.*

Unzweifelhaft, *adj.* ἀναμφίβολος, indubitable.

Ueppig, *adj.* (wollüstig), γῆς, δεδομένος εἰς ἡδονὰς, voluptueux, somptueux, opulent; (üppig), πολυτελὴς, πολυδάπανος, πλουσιοπάροχος, luxueux, abondant, surabondant; üppiger Wuchs (von Pflanzen), ὑπερβολικὴ αὔξησις φυτῶν), végétation *f.* surabondante, luxuriance, *f.* luxurieuse.

Ueppigkeit, *f.*, ἡ πολυδαπάνεια, πολυτέλεια, luxe, *m.*, πλουσιοπάροχον, abondance, *f.*; ἡ ἀσέλγεια, volupté, sualité, *f.*

Uralt, *adj.* παμπάλαιος, ancien.

Urältermutter, *f.*, (ἡ τρίτη μὴ) μητέρα τῆς προπάππου, ἡ βαβὰ τῆς βαβᾶς), aïeule, *f.*

Uralter, Ureltern, *m.* προγόνοι, οἱ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει ἕνα γένος, ancêtres, aïeux, *m. pl.*

Urvater, *m.*, ὁ τριπάππος, πάτερας τοῦ προπάππου, τρισπάππος τοῦ πάππου), trisaïeul, *m.*

Ur, *adj.* καλλιεργημένος, bearbeitet, labourable; Ur-, cultivé; urbar machen, καλλιεργῶ, γεωργῶ τόπον ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐκαλλιεργήθη), défricher, mettre en labour.

Urahner, *m. pl.* οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἑνὸς τόπου, αὐτόχθονες, aborigènes, *m. pl.*

Urbild, *n.*, τὸ πρωτότυπον, ἡ πρωτοτυπος εἰκόνα, original, archétype, *m.*

Urenkel, *m.*, ὁ δισέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης, arrière-petit-fils, *m.*

Urenkelin, *f.*, ἡ δισεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης, arrière-petite-fille, *f.*

Urfehde, *f.*, ὅρκος τὸν ὁποῖον ὀμνύει ὁ ξεορισμένος ὅτι δὲν θέλει ζητήσει ἐκδίκησιν, serment *m.* de bannissement et de ne pas se venger.

Urgicht, *f.*, ἐμολόγησις τοῦ κατηδίκου εἰς τὰ βάσανα, aveu *m.* d'un criminel auquel on donne la question.

Urgroßmutter, *f.*, ἡ προμάμμη, μητέρα τῆς μάμμης, ἡ βαβὰ τῆς βαβᾶς), bisaïeule, *f.*

Urgroßvater, *m.*, ὁ πρόπαππος, πάτερας τοῦ πάππου, bisaïeul, *m.*

Urheber, *m.*, ὁ αἴτιος, πρῶτος αἴτιος, auteur (premier auteur de qc.), *m.*

Urin, *m.*, τὸ κατούρον, οὖρον, urine, *f.*

Urinblase, *f.*, *s.* Harnblase.

Uringlas, *n.*, τὸ κατουρογύαλον, urinal, *m.*

Urkraft, *f.*, ἡ πρώτη ἐνεργητικὴ δύναμις, force *f.* primitive ou originale.

Urkunde, *f.*, μαρτυρικὸν γράμμα, αὐτόγραφον χρησιμεῦον εἰς ἀπόδειξιν, titre, document, *m.*

Urkunden, *v. a.* ἐπιμαρτυρῶ, βεβαιώνω, certifier, faire foi.

Urkundlich, *adv.* εἰς ἔνδειξιν, εἰς μαρτυρίαν, en foi de quoi; ἀξιοπίστως, authentiquement.

Urlaub, *m.*, ἡ ἄδεια (διδομένη εἴς τινα, νὰ λείπῃ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὴν δουλειάν του), congé, *m.*

Urne, *f.*, τὸ στόμιον, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἔβαναν τὴν στάκτην τῶν νεκρῶν, urne, *f.*

Urplötzlich, *s.* Plötzlich.

Urquell, *m.*, ἡ πρώτη πηγὴ (μεταφορικῶς), *fig.* première source, origine, *f.*

Ursache, *f.*, ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, cause; raison, *f.*; sujet, motif, *m.*

Urschrift, *f.*, τὸ πρωτότυπον (γράμμα), original (d'un écrit).

Ursprache, *f.*, γλῶσσα πρωτότυπος ἡ ὁποία δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην, langue *f.* primitive; ὁμοίως: γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου (καὶ ὄχι τῆς μεταφράσεως), langue, *f.* de l'original.

Ursprung, *m.*, ἡ ἀρχὴ, πρώτη ἀρχὴ, origine, *f.* principe, *m.*

Ursprünglich, *adj.* προκαταρκτικὸς, ἀρχαῖος, πρῶτος, originaire, primitif; original.

Urstoff, *m.*, ἡ πρώτη ὕλη, τὸ πρῶτον στοιχεῖον, première matière, *f.* élément, *m.*

Urteil, *n.*, ἡ κρίσις, jugement, *m.*; (Richterspruch), ἀπόφασις κριτοῦ, sentence (du juge), *f.*

Urteilen, *v. a.* et *n.* κρίνω, κάμνω κρίσιν, juger.

Urteilskraft, *f.*, ἡ κρίσις, κριτικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, jugement, *m.* (faculté *f.* de juger).

Urväter, *f.*, οἱ προπάτορες, *s.* Uralten.

Urwelt, *f.*, ὁ ἀρχαῖος κόσμος, monde *m.* primitif.

Urwesen, *n.*, τὸ πρῶτον ὄν, τὸ προκαταρκτικὸν ὄν, principe, élément, *m.*

Urwort, *n.*, λέξις πρωτότυπος, mot *m.* primitif.

Urzeit, *f.*, ὁ ἀρχαῖος καιρὸς, les temps primitifs.

Usо, *m.*, τὸ λεγόμενον οὖσο (δύο ἑβδομάδες ἢ καὶ τριάντα ἡμέραις), εἰς τὰ βενέτικα, usance, *f.*

V.

Vacanz, *f.*, ἡ σχολη, ἀργία, vacance, *f.*

Vagabunde, *m.*, *f.* Landstreicher.

Valet, *n.*, ὁ ἀποχαιρετισμός, adieu, congé.

Valetschmaus, Abschiedsschmaus, *m.*, συμπόσιον ἀποχαιρετισμοῦ, repas *m.* de congé.

Valuta, *f.*, (bey Wechseln ꝛc.), ἡ τιμή (εἰς ταῖς καμβιάλαις), (commerc.) valeur, *f.*

Vampyr, *m.*, ὁ βουρκόλακας, νεκρὸς ἀποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν τάφον εἰς καιρὸν νυκτὸς καὶ βυζάνει τὸ αἷμα τῶν ζωντανῶν (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιδαίμονες), vampire, *m.*

Vanille, *f.*, ἡ βανίλια, (καρπός τις ἀρωματικὸς τῆς Ἀμερικῆς), vanille, *f.*

Vasall, *m.*, ὁ ὑποτελὴς, ὑποκείμενος εἰς ἀνώτερον αὐθέντην, vassal, *m.*

Vase, *f.*, ἀγγεῖον (μάλιστα διὰ λουλούδια καὶ διὰ στολισμὸν τραπέζης κτλ.), vase, *m.*

Vater, *m.*, ὁ πατέρας, πατὴρ, père, *m.*

Vaterherz, *n.*, πατρικὴ καρδιὰ, coeur *m.* paternel.

Vaterland, *n.*, ἡ πατρὶς, πατρίδα, patrie, *f.*

Vaterländisch, *adj.* τῆς πατρίδος, de la patrie.

Vaterlandsfreund, *m.*, φιλόπατρις, (φίλος τῆς πατρίδος, patriote, *m.*; -landsliebe, *f.*, ἀγάπη τῆς πατρίδος, τὸ φιλόπατρι, amour de la patrie, patriotisme, *m.*

Väterlich, *adj.* πατρικὸς, πατρῷος, paternel.

Vaterliebe, *f.*, πατρικὴ ἀγάπη, amour *m.* paternel.

Vaterlos, *adj.* ὀπού δὲν ἔχει πατέρα, ὁπού ἔχασε τὸν πατέρα, sans père, qui n'a plus de père.

Vatermord, *m.*, ἡ πατροκτονία, πατροφονία, parricide (crime), *m.*

Vatermörder, *m.*, ὁ πατροκτόνος, πατροφόνος, parricide (criminel), *m.*

Vatersbruder, *m.*, παράδελφος, oncle *m.* paternel.

Vaterschaft, *f.*, ἡ πατρότης, τὸ πατρικὸν, paternité, *f.*

Vaterschwester, *f.*, πατραδέλφη, tante (paternelle), *f.*

Vaterstadt, *f.*, ἡ πατρικὴ πόλις, πατρίδα, ville *f.* natale.

Vaterstelle, *f.*, τόπος πατρός, office *m.* de père; — bey einem vertreten, εἶμαι ὡσὰν εἰς τόπον πατρός, ἔχω τινα ὡς υἱόν μου, tenir à q. lieu de père.

Vatertheil, *m.*, κληρονομία πατρικὴ, patrimoine *m.* paternel.

Vaterunser, *n.*, τὸ πάτερ ἡμῶν, oraison *f.* dominicale, pater, patenôtre, *m.*

Vegetabilien, (die Gewächse), *n. pl.*, τὰ φυτὰ, χόρτα, λάχανα, végétaux, *m. pl.*

Vegetabilisch, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ φυτὰ, εἰς τὰ λάχανα, végétal, de table.

Veilchen, *n.*, τὸ ἴον, ἴα (μενεξές), violette, *f.*

Veilchenblau, *adj.* γαλανὸν τὰ ἴα, violet, (de violette).

Venerisch, *adj.* ἀφροδίσιος, ἀφροδισιακὸς, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ ἀφροδισιακὸν θος (εἰς τὴν μαλάκοινῶς) ὁποῦ ἔχει τ πάθος, vénérien.

Ventil, *n.*, ἡ δικίλις, (περὶ ἄλλο ὁποῦ ζει μίαν τρύπαν καὶ καὶ σφαλεῖ), soupape

Ventilator, *m.*, τὸ ἀ ριον, μηχανὴ μὲ τὴν ἂν ἐμβάζουν ἀπ' ἔ λὸν ἀέρα εἰς τὸν ventilateur, *m.*

Venusseuche, *f.* Lustseuch

Verabfolgen, — lassen παραδίδω (τι εἰς τιν ἔρχεται νὰ τὸ πάρῃ, remettre; laisse porter.

Verabreden, *v. a.* συμ κάμνω συμφωνίαν συνομιλῶντας), co qc., convenir de qc

Verabredung, *f.*, ἡ συμ συνθήκη, convention

Verabsäumen, *v. a.* ἀμε gliger.

Verabsäumung, *f.*, ἡ ἀ τὸ ἀμέλημα, négli

Verabscheuen, *v. a.* βδ μαι, συχαίνομαι, de avoir en horreur.

Verabscheuung, *f.*, ἡ βδ καὶ εἰς τὰ φυτὰ, εἰς τὰ λάχανα, détestation, aversion, horreur, *f.*; -scheuungswürdig, *adj.* βδελυκτὸς, μισητὸς, συχαμερὸς, abominable, détestable.

verabschieden, *v. a.* ἀποπέμπω, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δουλειάν μου, congédier; licencier (des troupes).

Verabschiedung, *f.*, ἡ ἀποπομπὴ, ἄφεσις ἀπὸ τὴν δουλειάν, congé, *m.*

verachten, *v. a.* πληρώνω τὸ καλόν (τουρκ. γιεμπροῦ) ἢ ὑπὲρ ἕνα πρᾶγμα, payer ou cause de qc.

verachtbaren, *v. a. fam.* συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δουλειᾶς, faire un accord, un marché (avec q. pour qc.).

verachten, *v. a.* καταφρονῶ, mépriser; dédaigner.

Verächter, *m.*, ὁ καταφρονητὴς, celui qui méprise

verächtlich, *adj.* ἀξιοκαταφρόνητος, καταφρονητικὸς, méprisable; ἀκαταδέκτος, ὁποῦ καταφρονεῖ, dédaigneux.

Verachtung, *f.*, ἡ καταφρόνησις, mépris, dédain, *m.*

verähnlichen, *v. a.* εἰκάζω, κάμνω ὅμοιον, assimiler.

veralten, *v. n.* παλαιώνομαι, vieillir, s'user.

veraltet, *adj.* παλαιωμένος, παλαιωμένος, vieux, suranné.

veränderlich, *adj.* μεταβλητὸς, ἀλλαξιανὸς, changeant, variable, inconstant; -lichkeit, *f.*, τὸ μεταβλητὸν, ἡ ἀστασία, inconstance; variabilité, *f.*

Veränderu, *v. a.* μεταβάλλω, ἀλλάζω, changer; altérer; varier; sich —, μεταβάλλομαι, se changer; *fam.* (μεταφ.) ὑπανδρεύομαι, se marier.

Veränderung, *f.*, ἡ μεταβολὴ, changement, *m.* variation, *f.*; *fam.* τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, mois, *m. pl.*, règles (des femmes), *f. pl.*

Veranlassen, *v. a.* προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι, δίδω ἀφορμήν, occasionner; engager.

Veranlassung, *f.*, ἡ προξένησις, ἀφορμὴ, occasion, *f.*, sujet, lieu, *m.*

Veranstalten, *v. a.* ἑτοιμάζω, καταασκευάζω, disposer, arranger.

Veranstaltung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευὴ, disposition *f.*, arrangement, *m.*

Verantworten, *v. a.* διαφεντεύω, ἀπολογῶ, répondre de qc.; sich —, διαφεντεύομαι, ἀπολογοῦμαι, justifier, excuser qc.

Verantwortlich, *f.*, ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν, responsable de qc.

Verantwortlichkeit, *f.*, ἡ ὑποχρέωσις (τινος) τὸ νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν, responsabilité, *f.*

Verantwortung, *f.*, ἡ διαφέντευσις, ἀπολογία, justification, réponse, excuse, *f.*

Verarbeiten, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς δουλειὰν (ὅπου πετζὶ εἰς ἐποδήματα κτλ.), mettre en oeuvre, employer, consommer; -beitung, *f.*, ἡ μεταχείρισις εἰς δουλειάν, action *f.* de mettre en oeuvre.

Verargen, *v. a.* einem etwas —, κατηγορῶ τινὰ διά τι (εἰς τὸν στοχασμόν μου), trouver mauvais que q. aît fait qc., le blâmer.

Verarmen, *v. n.* πτωχεύω, πτωχαίνω, γίνομαι πτωχὸς, s'appauvrir; -mung, *f.*, πτωχεία, appauvrissement, *m.*

Verauctioniren, *v. a.* πωλῶ εἰς δημοπρασίαν, vendre à l'encan, à l'enchère.

Veräußerlich, *adj.* ἀποξενωτικὸς, aliénable.

Veräußern, *v. a.* ἀποξενῶνω, πωλῶ, πουλῶ (εἰς ἄλλον), aliéner, vendre.

Veräußerung, *f.*, ἀποξένωσις, ἡ πώλησις, πούλησις, aliénation, *f.*

Verbacken, *v. a.* μεταχειρίζομαι (ἀλεύρι) εἰς ψήσιμον (ψωμιοῦ κτλ.), consommer en pain; χαλνῶ εἰς τὸ ψήσιμον, gâter (le pain).

Verband, *m.*, τὸ δέσιμον, ὁ δεσμὸς, (μιᾶς πληγῆς), (chir.) bandage, appareil, *m.*

Verbannen, *v. a.* ἐξορίζω, bannir, exiler.

Verbannte, *m.*, ὁ ἐξορισμένος, banni, déporté, *m.*

Verbannung, *f.*, ὁ ἐξορισμὸς, bannissement, *m.*, déportation, *f.*

Verbauen, *v. a.* ἐμπνίγω,

σκεπάζω μέ ἕνα κτίριον, boucher, fermer (ôter le jour à une maison) par un bâtiment; μεταχειρίζομαι τὴ δαπανῶ εἰς κτίσιμον, consommer, employer à bâtir; sich —, δαπανῶ παραπολὺ εἰς τὸ κτίσιμον, dépenser trop en bâtiments.

Verbeißen, *v. a.* das Lachen, den Schmerz, κρύπτω τὰ γέλοια, τὸν πόνον μὲ τὸ νὰ συναγίξω τὰ δόντια, s'empêcher de rire (en se mordant les lèvres); dévorer ses douleurs; sich —, πιάνομαι μὲ τὰ δόντια καὶ δὲν ξεκολλοῦμαι (ὡς τὸ σκυλιά), ne pouvoir pas démordre.

Verbergen, *v. n.* κρύπτω, cacher; céler; -gung, *f.*, κρύψις, τὸ κρύψιμον, action *f.* de cacher.

Verbesserer, *m.*, ὁ διορθωτὴς, correcteur; réformateur, *m.*

Verbesserlich, *adj.* ὑποδ ἠμπορεῖ νὰ διορθωθῇ, corrigible; réformable; amendable; réparable.

Verbessern, *v. a.* διορθώνω, corriger; améliorer; amender; réformer; bonifier; réparer.

Verbesserung, *f.*, ἡ διόρθωσις, correction; amélioration; reforme, *f.*, réparation, *f.*, amendement, *m.*

Verbeten, *adj.* παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ μοι (με) συγχωρέσῃ, prier Dieu de (nous) pardonner.

Verbeugen, sich, κάμνω προσκύνησιν, s'incliner, faire une révérence.

Verbeugung, *f.*, ἡ προσκύνησις, inclination, révérence, *f.*

Verbiegen, *v. a.* στραβώνω, fausser, forcer.

Verbieten, *v. a.* ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω, défendre, interdire; prohiber.

Verbinden, *v. a.* eine Wunde, δένω μίαν πληγήν, panser une plaie; die Augen —, δένω τὰ ὀμμάτια (μὲ ἕνα μανδύλι κτλ.), bander les yeux; ein Buch —, δένω ἀχαμνὰ ἕνα βιβλίον (ἀλλάζοντας τὴν τάξιν τῶν φύλλων), transposer les feuilles d'un livre; (vereinigen), συνδένω, ἑνώνω, lier, joindre, unir; combiner; (ehelich), ὑπανδρεύω, στεφανώνω, marier (deux personnes); (verpflichten), ὑποχρεώνω, obliger; (nöthigen), ἀναγκάζω, contraindre, obliger; Sie werden mich verbinden, θέλετε μὲ ὑποχρεώσει, vous m'obligerez; sich —, δένω μίαν πληγήν μου, se panser (soi-même); συνδένομαι, ἑνώνομαι, s'unir, se ligner, s'allier; ὑποχρεώνομαι (μόνος μου), s'obliger.

Verbindlich, *adj.* ὑποχρεωτικὸς, ὑποῦ ὑποχρεώνει, obligatoire; ὑποχρεωμένος, obligé; πολιτικὸς, πρόθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, obligeant; sich zu etwas verbindlich machen, ὑποχρεώνομαι, ὑποσχομαι νὰ κάμω τι, s'engager, s'engager à faire

Verbindlichkeit, *f.*, ἡ ὑποσχεσις, τὸ χρέος, obligation, *f.*, engagement, *m.*

Verbindung, *f.*, ἡ σύνδεσις, ἕνωσις, ὁ σύνδεσμος, συνέχεια, action *f.* de lier etc.; union, liaison, combinaison, connexion, assemblage, *m.*; rapport, *m.*; (ehelich), ὁ πανδρεία, mariage, *m.*

Verbitten, *v. n.* etwas, καλῶ νὰ μὴ γένῃ τι, qu'une chose ne se fasse pas; ἀνανεύω, δὲν θέλω, s'excuser de faire qc., d'en être dispensé.

Verbittern, *v. a.* πικραίνω, χρύνω, (φυσ. καὶ μετ.), rendre amer; *fig.* mettre l'amertume dans —.

Verblättern, *v. a.* χάνω, εὐρίσκω εἰς ἕνα βιβλίον νὰ κατώνωντας τὰ φύλλα, perdre en feuilletant.

Verbleiben, *v. a.* μένω, meurer, rester.

Verbleiben, *n.*, (ἡ μονὴ, meure, *f.*); τὸ βάλ' εἰν Verbleiben, καὶ ἔτσι μένῃ οὕτως (ἐτζί), il faut tenir là.

Verbleichen, *v. n.* χλωμαίνω, γίνομαι κίτρινος, χάνω τὸ χρῶμα, ξεθωριάζω, blêmir; se ternir; ἀποθνήσκω, mourir.

Verblenden, *v. n.* θαμβώνω, éblouir, aveugler; θαμβώνω, fasciner.

Verblendung, *f.*, τὸ θάμβωμα, ébloui[ssement], aveuglement, *m.*; τὸ βάσκαμα, fascination, *f.*

Verblichen, *adj.* κιτρινισμένος, ξεθωριασμένος, pâli; terni; (gestorben), ἀπεθαμένος, προθαμένος, mort.

Verblüffen, *v. a.* θαμβώνω, συγχίζω, décontenancer, rendre confus.

Verblüfft, *adj.* θαμβωμένος, ξαμαρμένος, συγχισμένος, décontenancé, confus, perplexe.

Verbluten, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀνθήσω, χάνω τὰ αἵματα, défleurir; μαραίνομαι, χλωνόμαι, se faner, se gâter.

Verblümt, *adj.* μεταφορικὸς, allégorique, figuré, allégorique.

Verbluten, sich, χάνω ἅλον τὸ αἷμα μου, perdre tout son sang.

Verblutung, *f.*, τὸ χάσιμον τοῦ αἵματος, perte *f.* de sang.

Verborgen, *adj.* κρυμμένος, κρυφὸς, κρύφιος, caché, secret; occulte.

Verborgen, *v. a.* δανείζω, δίνω δανεικά, prêter, donner à crédit.

Verborgenheit, *f.*, ἡ κρύψις, τὸ κρύψιμον, état *m.* d'une chose cachée; *fig.* obscurité, *f.*

Verbot, *n.*, ἡ ἀπαγόρευσις, τὰ ἐμπόδιον, défense, prohibition, *f.*

Verbrämen, *v. a.* περπαλώνω (μάλιστα μὲ γοῦναν), border, garnir (de fourrure); στολίζω, embellir.

Verbrauch, *m.*, ἡ δαπάνη, αὐτὰ ὁποῦ δαπανοῦνται, consomption, consommation, *f.*

Verbrauchen, *v. n.* δαπανῶ, ἀναλῶ ἢ μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν, consommer, employer.

Verbrauen, *v. n.* μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ κατασκευάσω ζύθον (πίβαν), consumer en brassant.

Verbrausen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω (οἷον ὁ μοῦστος, ὁ ζύθος), cesser de bouillir; (metaph.) παύω ἀπο τὸ νὰ θυμώσω, ἡσυχάζω, se calmer.

Verbrechen, *v. n.* etwas verbrochen haben, εἶμαι πιαστὸς, ἔνοχος, avoir commis un crime, une faute; *fam.* ich habe mich verbrechen, ξεπεφρίδωθηκα, je me suis donné un tour de reins.

Verbrechen, *n.*, τὸ πταίσιμον, κακοεργημα, ἔγκλημα, crime; délit, *m.*

Verbrecher, *m.*, ὁ κακοῦργος, κακοποιὸς, criminel, *m.*; -erin, *f.*, ἡ κακούργη, κακούργισσα, criminelle, *f.*; -erisch, *adj.* κακοῦργος, ἀνομος, criminel, condamnable.

Verbreiten, *v. a.* ἐξαπλώνω, ἐκτείνω, répandre; καινοποιῶ, φανερώνω εἰς τὸ κοινόν, divulguer, répandre (une nouvelle etc.).

Verbreitung, *f.*, ἡ ἐξάπλωσις, action *f.* de répandre; καινοποίησις, divulgation, *f.*

Verbrennen, *v. a.* καίω, κατακαίω, brûler (v. *n.*); hâler (du soleil); καίομαι, κατακαίομαι, brûler, être consumé par le feu; sich —, καίω (τὸ χέρι, τὰ δάκτυλα κτλ. ἀπὸ ἀπροσεξίαν), s'échauder, se brûler (à la chandelle); (μεταφ.) ἐγγίζω νὰ μὲ τὸ νὰ τον εἰπῶ τε ἀλήθες ὅμως δυσάρεστον, offenser q. en lui disant des vérités désagréables.

Verbrennlich, *adj.* καυστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ καῇ, combustible.

Verbrennung, *f.*, ἡ καῦσις, κατάκαυσις, τὸ καύσιμον, action *f.* de brûler, combustion, *f.*

Verbringen, *v. a.* die Zeit, διατρέβω, ὑπερνῶ τὸν καιρὸν, passer le temps.

Verbrüdern, sich, ἀδελφίζομαι, συναδελφίζομαι, ἑνώνομαι ὡσὰν ἀδέλφια, se fraterniser, contracter un pacte de fraternité, *f.*

Verbrüderung, *f.*, ἡ συναδελφάτος, ἀδελφικὴ ἕνωσις, confraternité, *f.*

Verbrühen, *v. a.* ζεματίζω, trop échauder.

Verbuhlt, *adj.* ὁποῦ ζητεῖ ἐρωτεύματα, coquet; ἐρωτευμένος, amoureux.

Verbuhltheit, *f.*, ἡ ζήτησις τοῦ ἔρωτος, coquetterie, *f.*

Verbunden, *adj.* συνδεμένος, ἑνωμένος, uni, réuni, joint;

(verpflichtet), ὑποχρεωμένος, ὑποχρεως, obligé, engagé.

Verbünden, sich, v. r. συμμαχῶ, κάμνω συμμαχίαν, s' allier (pour la guerre), se confédérer.

Verbündet, adj. συνδεμένος, ἑνωμένος (διὰ πόλεμον), σύμμαχος, allié.

Verbürgen, etwas, v. a. ober ſich für etwas, v. r. ἐγγυοῦμαι, γίνομαι ἔγγυητής, garantir qc., être ou se rendre caution de qc.

Verbürgung, f., ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, f.

Verbutten, v. a. fam. μαραίνω, χαλνῶμαι, φθείρομαι (ὡς τὰ ψυτὰ ἀπὸ ξηρύδα, καὶ μικρὰ παιδία ἢ ζῶα ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς), fam. rabougrir, se rabougrir.

Verdacht, m., ἡ ὑποψία, soupçon, m.; in Verdacht haben, ὑποπτεύω, soupçonner (q. de qc.).

Verdächtig, adj. ὑποπτος, suspect.

Verdämmen, v. a. ἐμποδίζω, σφαλίζω μὲ πρόχωμα, enfermer avec une digue.

Verdammlich, adj. ἐξιοκόλαστος, damnable; ἀξιοκαταγόρητος, condamnable.

Verdammniß, f., ἡ κόλασις, καταδίκασις εἰς κόλασιν, damnation, f.

Verdammt, adj. κολασμένος, damné; καταδικασμένος, condamné; — κατηραμένος, maudit.

Verdammung, f., ἡ καταδίκασις, ὁ καταδικασμός, condamnation, f.; ἡ καταδίκασις εἰς κόλασιν, ὁ κολασμός, damnation, f.

Verdampfen, v. n. ἐξατμίζομαι, s'évaporer.

Verdanken, v. a. εἶμαι ὑπόχρεως (νὰ εὐχαριστήσω), devoir (qc. à q.), être redevable (de qc. à q.).

Verdauen, v. a. χωνεύω (τὸ φαγί), digérer (propr. et fig.).

Verdaulich, adj. εὐκολοχώνευτος, facile à digérer.

Verdauung, f., ἡ χώνευσις, digestion, f.

Verdauungskraft, f., ἡ χωνευτικὴ δύναμις (τοῦ στομαχιοῦ), force f. digestive.

Verdeck, n., τὸ κατάστρωμα, ἡ κουβέρτα τοῦ καραβιοῦ, (mar.) pont, tillac, m.

Verdecken, v. a. σκεπάζω, κρύπτω, couvrir; cacher.

Verdenken, v. a. einem etwas, κατηγορῶ τινα διά τι (εἰς τὸν νοῦν μου μόνον), blâmer (q. de qc.).

Verderb, m., ἡ φθορὰ (μάλιστα εἰς τὰ ἤθη), perte, ruine, corruption (des mœurs), f.

Verderben, v. a. φθείρω, χαλνῶ, ἀφανίζω, gâter, détériorer, corrompre; dépraver, pervertir; ruiner; déranger. v. n. φθείρομαι, χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι, se gâter, se corrompre; se perdre, se ruiner, périr.

Verderben, n., ἡ φθορά, ἡ βλεσα, ὁ χαλασμός, ἡ ἀπώλεια, perte, ruine, perdition, f.

Verderber, m., ὁ χαλασμὸς structeur, corrupteur, m.

Verderblich, adj. ὀποῦ φθείρεται, χαλνᾷ εὔκολα, contagieux; (ſchädlich), ὀλεθρεύτικος, ὀποῦ φέρει ἀπώλειαν, pernicieux, ruineux; =lichkeit, f., τὰ ὀλεθρεύτικα, qualité f. pernicieuse.

Verderbniß, f. (n.), ἡ φθορὰ, ὁ χαλασμός, corruption, ne, f.

Verderbtheit, Verdorbenheit, ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, κακηθεια, ἀπώλεια, dépravation (des mœurs), f.

Verdeutſchen, v. a. μεταφράζω εἰς τὰ γερμανικά, traduire en allemand; — fam. γερμανῶ, expliquer.

Verdeutſchung, f., ἡ μετάφρασις, εἰς τὰ γερμανικά, traduction f. en allemand; ἡ ἐξήγησις, explication, f.

Verdichten, v. a. πυκνώνω τὸν ἀέρα συσφίγγω τὰς τον), condenser.

Verdichtung, f., ἡ πύκνωσις τὸ πύκνωμα (οἷον τοῦ ἀέρος), condensation, f.

Verdicken, v. a. πυκνώνω γρα πράγματα, οἷον ζουμί), épaissir; condenser.

Verdickung, f., ἡ πύκνωσις τὸ πύκνωμα (ὑγροῦ ματος), épaississement, m., condensation, f.

Verdienen, v. a. εἶμαι ἄξιος ἐπαίνου, παιδίας κτλ., mériter louange, punition etc.; (erwerben), κερδαίνω, κερδίζω, gagner (par le travail, par le commerce).

Verdienſt, n., τὸ ἄξιον, ἡ ἀξιότης, αὐτὸ ὀποῦ κατασταίνει ἄνθρωπον ἄξιον τιμῆς ἀντιμοιβῆς, mérite, m.

Verdienſt, m., τὸ κέρδος (τὸ καθημερινόν), gain, profit, m.

Verdienſtlich, adj. ἄξιος ἀντιμοιβῆς, méritoire.

Verdient, adj. ἄξιος, mérité, digne; ſich verdient machen um einen, γίνομαι ἄξιος, κάμνω τι ἄξιον ἐπαίνου διά τινα, bien mériter de q.

Verdingen, v. a. συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμήν, παραγγέλλω καὶ κάμνω συμφωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν, donner (un ouvrage) à la tâche; ſich —, βάνω εἰς δούλευσιν, συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμὴν ὀποῦ ἔχω νὰ λάβω διὰ τὴν δουλευτήν μου, s'engager, se louer au service de q.

Verdingung, f., συμφωνία, πραγγελία μὲ συμφωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν, louage, accord m. du prix de l'ouvrage.

Verdolmetſchen, v. a. μεταφράζω, ἐξηγῶ, traduire, interpréter.

Verdolmetſchung, f., ἡ μετάφρασις, ἐξήγησις, traduction, interprétation, f.

Verdoppeln, v. a. διπλώνω, κάμνω διπλὸν, ἀναδιπλώνω, doubler, redoubler.

Verdoppelung, f., ἡ διπλωσις, ἀναδίπλωσις, doublement, redoublement, m.

Verdorben, part. et adj. φθαρμένος, χαλασμένος, gâté, corrompu etc.; (ſ. Verderben, v. a.).

Verdorbenheit, f. Verderbtheit.

Verdorren, v. n. ξηραίνω, ξηραίνομαι, sécher, se dessécher.

Verdrängen, v. a. ἀποδιώχνω (χωρὶς στρημώνοντας), déplacer; (metaph.) ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς πράγματος, déloger, déposséder.

Verdrängung, f., ἡ ἀποδίωξις, déplacement, m.; déposséssion, f.

Verdrehen, v. a. στραβώνω (ψυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), fausser (une clef etc.); rouler (les yeux); détourner (le sens de mots), detorquer; ſich (dat.) den Fuß —, ξειρίζω τὸ ποδάρι μου, se détordre le pied.

Verdrehung, f., ἡ στράβωσις, action f. de fausser etc.; roulement (des yeux), m.; interprétation f. maligne.

Verdreyfachen, v. a. τριπλώνω, τριπλασιάζω, tripler.

Verdrießen, v. n. es verdrießt mich, μὲ σκοφαίνεται, μοι εἶναι δυσάρεστον, chagriner, faire de la peine; lâcher; ſich (dat.) keine Mühe, keine Koſten verdrießen laſſen, δὲν λυπῶμαι τὸν κόπον, τὰ ξοδιὰ, n'épargner ni peine, ni dépense.

Verdrießlich, adj. ἀκυθρωπὸς, ὀποῦ ἔχει τὸ κέφι χαλασμένον), chagrin, qui est de mauvaise humeur; (unangenehm), δυσάρεστος, fâcheux.

Verdrießlichkeit, f., ἡ ἀκυθρωπότης, τὸ δυσάρεστον, chagrin; déplaisir, m.; affaire f. fâcheuse; =kriten, f. pl., μιλώμματα, καυγάδες, querelles, brouilleries, f. pl.

Verdringen, ſ. Verdrängen.

Verdroſſen, adj. ἀκηρὶς, μαύπονος, paresseux.

Verdroſſenheit, f., ἡ ἀκηρία, paresse, f.

Verdrucken, v. a. (zum Drucken verbrauchen), μεταχειρίζομαι, ἀναλῶ, δαπανῶ εἰς τὸν τύπον, employer à l'impression; (falſch drucken), τυπώνω ἀχαμνὰ, κάμνω σφάλμα εἰς τὸν τύπον, faire une faute d'impression.

Verdruß, m., ἡ ἀδημονία, ἀκυθρωπία, ἀκυθρωπότης, chagrin, dégoût, déplaisir, m.; τὸ δυσάρεστον, déplaisir, m.

Verdufften, Verdüften, ſ. Verdunſten.

Verdunkeln, v. a. σκοτεινεύω, σκοτίζω, obscurcir, offusquer (propr. et fig.); =kelung, f., ὁ σκοτισμὸς, obscurcissement, m.

Verdünnen, v. a. ἀραιόνω, κάμνω ἀραιὸν, raréfier, atténuer; διλύω, délayer.

Verdünnung, f., ἡ ἀραίωσις, raréfaction, f.; διάλυσις, délayement, m.

Verdunsten, verdünsten, *v. a.* ἐξατμίζομαι, s'évaporer, s'exhaler.

Verdursten, *v. a.* ἀφανίζομαι ἀπὸ τὴν δίψαν, mourir de soif.

Verdüstern, *s.* Verdunkeln.

Veredeln, *v. a.* εὐγενίζω, ennoblir; καλλωπίζω, καλλιεργῶ, perfectionner; cultiver.

Veredelung, *f.*, ἡ εὐγενισμός, ennoblissement, *m.*; καλλωπισμός, perfectionnement, *m.*

Verehlichen, *v. a.* ὑπανδρεύω, marier; (sich verehlichen), ὑπανδρεύομαι, γυμφεύομαι, se marier.

Verehlichung, *f.*, ἡ ὑπανδρεία, mariage, *m.*

Verehren, *v. a.* τιμῶ, σέβομαι, honorer, révérer, respecter; einem etwas —, χαρίζω τινός τι (νὰ τὸν τιμήσω), faire présent de qc. à q.

Verehrer, *m.*, ἐκεῖνος ὁπού τιμᾷ, σέβεται, celui qui honore q.; ἐραστής, adorateur, *m.*

Verehrlich, *s.* Verehrungswürdig.

Verehrung, *f.*, ἡ τίμησις, vénération, *f.*, respect, *m.*; (Geschenk), τὸ χάρισμα, douceur, *f.*

Verehrungswürdig, *adj.* ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος, σεβάσμιος, vénérable, respectable.

Vereiden, *v. a.* ὑποχρεώνω διὰ μέσου ὅρκου, assermenter.

Vereidung, *f.*, ὑποχρέωσις διὰ μέσου ὅρκου, action *f.* d'assermenter.

Verein, *m.*, ἡ ἕνωσις, συνέρ-

ρια, ἑταιρία, union, association, *f.*

Vereinbaren, *s.* Vereinigen.

Vereinbarlich, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, σύμφωνος, compatible, conciliable.

Vereinfachen, *v. a.* κατασταλνω ἁπλούστερον, simplifier.

Vereinigen, *v. a.* ἑνώνω, σμίγω μαζύ, unir, réunir, joindre; incorporer; sich —, ἑνώνομαι, s'unir, se joindre; συμφωνῶ, accorder, s'accorder.

Vereinigung, *f.*, ἡ ἕνωσις, union, réunion, jonction, *f.*; συμφωνία, accord, *m.*

Vereinzeln, *v. a.* πωλῶ ἑδῶ καὶ ἐκεῖ, χωρίζω (σὸν μίαν βιβλιοθηκην) πωλῶντας, διεκπωλῶ, détailler, démembrer, vendre en détail; =zelung, *f.*, χωρισμός, démembrement, *m.*; ἡ διακπώλησις, vente *f.* en détail.

Vereiteln, *v. a.* ματαιώνω, κάμνω μάταιον, χαλνῶ, éluder, faire échouer; =telung, *f.*, ἡ ματαίωσις, action *f.* d'éluder etc.

Vereiterung, *f.*, ἐμπύησις, ἐμπίασμα, suppuration, *f.*

Verekeln, *v. a.* προξενῶ ἀναγοῦλαν, dégoûter (q. de qc.).

Verenden, *v. a.* ἀποπνέω (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ θηρία ὁποῦ σκοτώνονται εἰς τὸ κυνῆγι), expirer (*se dit* des bêtes qu'on tue à la chasse).

Verengen, *v. a.* στενώνω, κάμνω στενόν, étrécir, rétrécir; =gung, *f.*, ἡ στένωσις, étrécissement, rétrécissement, *m.*

Vererben, *v. a.* etwas auf [illegible] ἀφίνω τινὸς τι εἰς κληρονομίαν, transporter (qc. à [illegible] par voie de succession; =bung, *f.*, ἡ ἄφεσις εἰς κληρονομίαν, transport *m.* (de qc. par voie de succession).

Vererzen, *v. a.* μεταβάλλω εἰς μεταλλεῖον, minéraliser; =Erz.

Verewigen, *v. a.* αἰωνίζω, ἀθανατίζω, ξενῶ, μνήμην ἀθάνατον ποιῶ, terniser, immortaliser.

Verewigt, *adj.* αἰωνισμένος, immortalisé; — ὁ μακαρίτης, feu, le défunt.

Verewigung, *f.*, ὁ αἰωνισμός, immortalisation, *f.*

Verfahren, *v. n.* μεταχειρίζομαι, ἀκολουθῶ, πράττω, agir, en user, procéder; *v. a.* μεταχομίζω, φέρω (ἀμάξι), transporter; voiturer; den Weg —, ἐμποδίζω τὸν δρόμον (μὲ ἁμάξια), rompre le chemin, barrer le chemin (par des voitures versehen), χάνω τὸν δρόμον, manquer le chemin; den Zoll —, ἀπορεύγω τὰ τελώνιον (τὸ γιεμρούρκ.) πέρονσιας τὸν δρόμον, frander la douane.

Verfahren, *n.*, ἡ μεταχείρισις, ὁ τρόπος, procédé, *m.*, manière *f.* de procéder; φέρσιμον, conduite, *f.*

Verfall, *m.*, ἡ πτῶσις, ἡ λασμὸς, ἀφανισμός, déchéance, ruine, *f.*; — Sitten, διαφθορὰ εἰς τὰ

θη, dépravation *f.* des moeurs; — eines Wechſels, *f.* Verfallzeit.

Verfallen, *v. n.* πίπτω, ξεπίπτω, χαλνῶμαι, déchoir, tomber en décadence, s'en aller en ruine; in eine Krankheit —, ἐμπίπτω εἰς ἀῤῥωστίαν, tomber malade; in Strafe —, καταδικάζομαι εἰς μίαν παιδείαν, encourir la peine; (am Körper), λιγναίνω, γίνομαι λιγνός, s'amaigrir; auf etwas —, ἐμπίπτω εἰς τι (οἷον· εἰς στοχασμόν), μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, s'adonner, s'attacher à qc., se mettre qc. dans la tête; dem Fiskus —, πίπτω εἰς τὸ δημόσιον θησαυροφυλάκιον (οἷον· τὰ ὑπάρχοντά τινος ὁποῦ ἀπέβαινε χωρὶς κληρονόμους), échoir au fisc; der Wechſel iſt verfallen, ἀπέρασε ἡ διορία τῆς καμβιάλης (τοῦ βεχηλίου), la lettre de change est échue.

Verfallen, *adj.* ξεπισμένος, χαλασμένος, ruiné, déperi, déchu; (am Körper), λιγνός, ξεφαγγινός, maigre, défait; (confiscirt), δημοσιευμένος, confiscable; ein verfallener Wechſel, καμβιάλη (βεχήλιον) τῆς ὁποίας ἡ διορία ἀπέρασε, une lettre de change échue.

Verfallzeit, *f.*, ἡ διορία τῆς πληρωμῆς (τῆς καμβιάλης), échéance *f.* d'une lettre de change.

Verfälſchen, *v. a.* νοθεύω, κίβδηλον ψεύτικον, δολώνω, falsifier; frelater.

Verfälſcher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ νοθεύει, falsificateur, *m.*

Verfälſchung, *f.*, τὸ νόθευμα, δόλωμα, falsification, *f.*

Verfangen, *v. n.* ἐνεργῶ, κάμνω ἐνέργειαν, faire effet.

Verfangen, ſich, *v. r.* (mit den Zähnen), πιάνομαι μὲ τὰ δόντια, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ ἐβγάλω (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά), ne pouvoir pas démordre (*se dit des chiens*); das Pferd hat ſich verfangen, τὸ ἄλογον ἐκρίωσε καὶ ἔγινε παραλυτικόν, le cheval est devenu fourbu; der Wind hat ſich verfangen, ὁ ἀέρας ἐμβῆκε (εἰς αὐτὸν τὸν τόπον) καὶ δὲν ἠμπορεῖ πάλιν νὰ ἐβγῇ, le vent s'est engouffré dans ce lieu; der Rauch verfängt ſich, ὁ καπνὸς παραλείπει (εἰς τὸν καπνοδόχον), la fumée s'engorge dans la cheminée; ſich im Reden —, ἐμπερδεύομαι εἰς τὰ λόγια μου, se couper dans ses discours.

Verfänglich, *adj.* δόλιος, σοφιστικός, ἀπατηλός, captieux; illusoire.

Verfärben, ſich, *v. r.* ξεθωριάζω, χάνω τὸ χρῶμα, changer de couleur; (im Geſichte), ἀλλάζω τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, κοκκινίζω, κιτρινίζω, pâlir ou rougir.

Verfaſſen, *v. n.* συγγράφω, συνθέτω, composer (un écrit).

Verfaſſer, *m.*, ὁ συγγραφεύς, auteur, *m.*

Verfaſſung, *f.*, σύνθεσις συγγράμματος, composition (d'un livre etc.), *f.*; (Einrichtung), ἡ διάταξις, κατασκευή, disposition, *f.*, arrangement, *m.*; (Zuſtand), ἡ κατάστασις, état, *m.*; — eines Landes, σύνταγμα πολιτικὸν ἑνὸς τόπου, constitution (politique), *f.*; ſich in Verfaſſung ſetzen, ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι (μάλιστα διὰ πόλεμον), se mettre en posture, prendre bien ses mesures.

Verfaulen, *v. n.* σήπομαι, σαπίζω, pourrir, se pourrir.

Verfault, *adj.* σάπιος, pourri.

Verfechten, *v. a.* διαφεντεύω, ἀπολογοῦμαι, défendre, soutenir.

Verfechtung, *f.*, ἡ διαφεντεύσις, ἀπολογία, défense, apologie, *f.*

Verfehlen, *v. a.* δὲν ἐπιτυχαίνω, (δὲν βαρῶ ἐκατσημεῖον), δὲν εὑρίσκω, manquer; den Weg —, χάνω, δὲν εὑρίσκω τὸν δρόμον, manquer le chemin; (ich werde nicht verfehlen), δὲν θέλω λείψει, je ne manquerai pas.

Verfeinern, *v. a.* λεπύνω, καθαίρω, raffiner; (*metaph.*) καλλωπίζω (τὰ ἤθη), épurer (les moeurs).

Verfeinerung, *f.*, ἡ λέπτυνσις, κάθαρσις, raffinement, *m.*; — ὁ καλλωπισμὸς (τῶν ἠθῶν), ἡ καλλιέργια, culture (de l'esprit etc.), *f.*

Verfertigen, *v. n.* ζάφνω, κα-

τασκεύαζω, φτιάνω, faire, fabriquer; composer.

Verfertiger, m., ὁ κατασκευαστής, auteur, fabricateur, m.

Verfertigung, f., ἡ κατασκεύασις, κατασκευή, composition, fabrication, f.

Verfinstern, v. a. σκοτεινιάζω, obscurcir; (astr.) éclipser.

Verfinsterung, f., ὁ σκοτεινιασμός, obscurcissement, m.; ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης, éclipse f. de soleil ou de lune.

Verflechten, v. a. συμπλέκω, ἀναπλώνω, ἐμπερδεύω (μαλλιά, κλωστάς), mêler (les cheveux, des fils).

Verflechten, v. a. συμπλέκω, περιπλέχω (φυσικῶς καὶ μεταφ.), entortiller, entrelacer (propr. et fig.).

Verflechtung, f., ἡ συμπλοκή, περιπλοκή, τὸ περιπλέξιμον, enlacement, entrelacement, m.

Verfliegen, v. n. πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διασκορπίζομαι, s'envoler, se disperser; (schnell vergehen), ἀπερνῶ ὀγλήγωρα (ὡς ὁ καιρός), se passer, se perdre; (verdünsten), ἐξατμίζομαι, s'évaporer.

Verfließen, v. n. χάνομαι ὁλοένας ἢ τρέχοντας, s'écouler, découler; — (vergehen), ἀπερνῶ (λέγεται διὰ τὸν καιρόν), fig. s'écouler, passer; -fließung, f., f. Ueberfluß, m.

Verflößen, v. a. ρίπτω ξύλα εἰς ἕνα ποτάμι διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νερὸν εἰς ἕνα διωρισμένον τόπον, transporter par eau (du bois en le faisant flotter).

Verflossen, adj. ἀπερασμένος, passé.

Verfluchen, v. a. καταρῶμαι, ἀναθεματίζω, maudire, détester.

Verflüchtigen, v. a. διαλύω εἰς ἀτμίδας, (chim.) volatiliser; -tigung, f., ἡ διάλυσις εἰς ἀτμίδας, volatilisation, f.

Verfluchung, f., ἡ κατάρα, τὸ ἀνάθεμα, malédiction, imprécation, f.

Verfluß, m., τὸ πέρασμα (τοῦ καιροῦ), écoulement, laps m. de temps; nach — eines Monats ꝛc., ἀφ' οὗ ἀπέρασε ἕνας μήνας, au bout d'un mois.

Verfolg, m., ἡ ἀκολούθησις, τὰ ἀκόλουθα, suite, continuation, f.

Verfolgen, v. a. (nachsetzen), κυνηγῶ, καιατρέχω, διώκω, poursuivre q.; (bedrängen), θλίβω, τυρανν ω, καταπιέζω, persécuter, vexer; ἀκολουθῶ, ἐξακολουθῶ, poursuivre, suivre, continuer.

Verfolger, m., ὁ διώκτης, ὁπαῦ θλίβει, ὁποῦ καταπιέζει, persécuteur, m.

Verfolgung, f., ἡ κυνήγησις, κατάπιεξις, θλῖψις, τυραννία, poursuite; persécution, f.

Verfressen, v. n. fam. δαπανῶ εἰς λαιμαργίας, manger, dépenser en débauche.

Verfügen, v. a. διατάσσω, ὁρδινιάζω, κάμνω διάταξιν, disposer, arranger, ordonner; sich —, πηγαίνω (λέγεται μάλιστα διὰ μηλους), se rendre (en quelque lieu).

Verfügung, f., ἡ διάταξις, διάνοια, disposition, f., ordre, arrangement, m.

Verführen, v. a. (Waaren), τακομίζω, φέρω (πρὸς εἰς ξένους τόπους), emporter (des marchandises), jemanden —, ὁπαπῶ, ἀπάγω, séduire, débaucher.

Verführer, m., -rerin, f., ὁ παπεών, μία ἀπατηλή, séducteur, m., séductrice, f.

Verführerisch, adj. ἀπατηλός, séduisant; ἑλκυστικός, engageant, attirant.

Verführung, f., (von Waaren), ἡ μετακομιδή, τὸ φέρσιμο (τοῦ πράγματος εἰς ξένους τόπους), transport (de marchandises); (Locung), ἡ ἀπάτη, séduction, f.

Vergaffen, sich, v. r. in etw., ἐρωτεύομαι, πιάνομαι σ' (τριλὸν) ἔρωτα, fam. se coiffer d'une personne.

Vergähren, v. n. παύω ἀπὸ νὰ βράσω, (λέγεται μοῦστον καὶ πίραν), cesser de fermenter.

Vergällen, v. a. (einen Fisch), πικρύνω ἕνα ψάρι σχίζοντας τὴν χολὴν του, etc., le fiel, l'amer d'un poisson (μεταφ.) πικραίνω, πικρύνω, mettre de l'amertume dans qc.

Vergallopiren, sich, v. r. fam. ἐρχω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν, s'échapper.

Vergangen, adj. ἀπερασμένος, περασμένος, passé.

Vergangenheit, f., ὁ ἀπερασμένος καιρός, le passé.

Vergänglich, adj. ἀπεραστικός, περασκαιρος, προσκαιρινός, passager, transitoire.

Vergänglichkeit, f., τὸ ἀπερασμένον, προσκαιρινόν), instabilité, fragilité, f.

Vergatterung, f., ἡ συνάθροισις (τῶν στρατιωτῶν), (mil.) assemblée, f.

Vergeben, v. a. die Karten, κάμνω σφάλμα δίδωντας τὰ χαρτιά, mal donner les cartes; eine Stelle ꝛc. — δίδω τινὸς ἕνα ἐπάγγελμα, conférer une charge etc. à q.; eine Waare —, πληρώνω τὰ κουμέρκι δ' ἕνα πράγματι, payer les droits (la douane etc.) d'une marchandise; mit Gift —, φαρμακώνω, empoisonner; einem etwas —, (verzeihen), συγχωρῶ τινός τι, pardonner qc. à q.; seinem Rechte nichts vergeben, δὲν παραιτῶ τίποτες ἀπὸ τὰ δρυόμιά μου, ne céder rien de son droit; sich —, v. r. (im Kartenspiele), κάμνω σφάλμα δίδωντας τὰ χαρτιά, mal donner les cartes; (mit Gift), φαρμακώνομαι, πέρνω φαρμάκι, s'empoisonner, prendre du poison.

Vergeben, adj. f. Vergeblich.

Vergebens, adv. ματαίως, μάταια, en vain, vainement.

Vergeblich, adj. ματαιος, ἀνωφελής, inutile, vain; συγχωρητός, pardonnable.

Vergebung, f., einer Stelle ꝛc., τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ ἕνα ὀφίκιον, collation f., droit m. de collation; ἡ συγχώρησις, pardon, m.; — der Sünden, συγχώρησις (τῶν ἁμαρτιῶν), remission (des péchés), absolution, f.; (mit Gift), φαρμάκωσις, empoisonnement, m., f. Vergeben.

Vergehen, v. n. (verfließen), ἀπερνῶ (ὡς ὁ καιρός), passer, s'écouler (se dit du temps); χάνομαι, ἀφανίζομαι, se perdre, passer; παύω (ὡς ὁ πόνος), cesser (comme la douleur); χαλνόμαι, ἀπολλύγωμαι, dépérir, mourir; sich —, v. r. tir, mourir; sich —, v. r. πταίγω, (φταίγω), κάμνω σφάλμα, manquer, faire une faute.

Vergehen, n., Vergehung, f., τὸ σφάλμα, πταίσιμον, faute, f.

Vergelten, v. a. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω, récompenser, rémunérer.

Vergelter, m., ὁ ἀνταμείβων, ἀνταποδίδων, rémunérateur, m.

Vergeltung, f., ἡ ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις, ἀντάμειψις, récompense, rémunération, f.

Vergeltungsrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς ἀνταμοιβῆς, τῆς ἀνταποδόσεως, droit m. de représailles, droit du talion.

Vergesellschaften, sich, v. r. συντροφεύομαι, ἐμβαίνω εἰς συντροφίαν, ἐνώνομαι, s'associer avec q.

Vergessen, v. a. ἀλησμονῶ, λησμονῶ, oublier.

Vergessenheit, f., ἡ ἀλησμόνησις, λησμονή, λήθη, oubli, m.

Vergeßlich, (vergessen), adj. ἀλησμονητικός, ἀμνήμων, oublieux.

Vergeßlichkeit, f., ἡ ἀλησμονησία, μνημονευτικὸν ἀδύνατον, manque m. de mémoire.

Vergeuden, v. a. δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα, χαλνῶ (τὰ ἴσπρα μου), κακοξοδιάζω, dissiper, dilapider.

Vergeudung, f., ἡ δαπάνη εἰς τὰ χαμένα, τὸ κακοξόδεμα, dilapidation, f.

Vergewissern, v. a. βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, assurer, certifier.

Vergewisserung, f., ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, assurance, f.

Vergießen, v. a. χύνω, ἐκχύνω, ξεχύνω, répandre, verser.

Vergießung, f., ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, effusion, f.

Vergiften, v. a. φαρμακώνω, empoisonner (propr. et fig.); die Luft —, μιαίνω, χαλνῶ (τὸν ἀέρα μὲ βρωμιὰ κτλ.), infecter l'air.

Vergifter, m., ὁ φαρμακατής, empoisonneur, m.

Vergiftung, f., ἡ φαρμάκωσις, empoisonnement, m.

Vergiß mein nicht, *n.*, τὸ χαμαίδρυον, (μικρόν τι λουλοῦδι οὐρανογαλάζιον ὁποῦ γίνεται ἀνάμεσα εἰς τὰ χόρτα), myosotis, gremillet, *m.*

Vergittern, *v. a.* καγγελλώνω, σιαλίζω μὲ κάγγελλα, griller, treillisser, barrer.

Vergitterung, *f.*, τὸ καγγέλλωμα, grillage, treillis, *m.*

Verglasen, *v. a.* ὑαλώνω, μεταβάλλω εἰς γυαλί, (chim.) vitrifier.

Verglasung, *f.*, ἡ μεταβολὴ εἰς γυαλί, τὸ ὑάλωμα, (chim.) vitrification, *f.*

Verglasuren, Verglasieren, *v. a.* βερνικώνω, γανώνω μὲ λιθάργυρον (οἱονεὶ τὰ τζουκάλια), plomber, vernisser.

Vergleich, *m.*, ἡ παραβολή, σύγκρισις, comparaison, parallèle, *f.*; (streitender Partheyen), ὁ ἱερμασμός, accord, accommodement, *m*; (Vertrag), συμφωνία, συνθήκη, convention, transaction, *f.*

Vergleichen, *v. a.* συγκρίνω, comparer (qc. à qc.); ἱερμάζω, accommoder, mettre d'accord; sich —, *v. r.* ἱερμάζομαι, συμφωνῶ, s'accorder, s'arranger, convenir (de qc.).

Vergleichung, *f.*, σύγκρισις, παραβολή, comparaison; conférence, *f.*

Verglimmen, *v. a.* σβύνομαι ἀγαλ' ἀγάλια (ὡς κάρβουνα κτλ.), s'éteindre peu à peu.

Vergnügen, *v. a.* (befriedigen), εὐχαριστῶ, χάμνω (τινὰ) εὐχαριστημένον, δίδω αἰτίαν τῆς εὐχαριστήσεως, contenter, satisfaire; (ergötzen), εὐφραίνω, τέρπω, χαροποιῶ, réjouir, divertir; sich —, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), se divertir, se réjouir.

Vergnügen, *n.*, (Vergnügung *f.*), ἡ χαρὰ, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντίζες), plaisir, *m.*, satisfaction, *f.*, divertissement, amusement, *m.*

Vergnüglich, Vergnügsam, *adj.*, s. Genügsam.

Vergnügt, *adj.* εὐχαριστημένος, χαρούμενος, εὐφραινόμενος, content, satisfait; gai.

Vergolden, *v. a.* χρυσώνω, dorer.

Vergolder, *m.*, ὁ χρυσωτής, doreur, *m.*

Vergoldung, *f.*, τὸ χρύσωμα, dorure, *f.*

Vergönnen, *v. a.* ἀφίνω, συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν, permettre, accorder.

Vergöttern, *v. a.* ἀποθεώνω, déifier; (metaph.) σέβομαι, ἀγαπῶ ὑπερβολικῶς, *fig.* idolâtrer.

Vergötterung, *f.*, ἡ ἀποθέωσις, apothéose, *f.*; (metaph.) ὑπερβολικὴ ἀγάπη, *fig.* idolâtrie, *f.*

Vergraben, *v. a.* παραχώνω, enfouir, enterrer; -bung, *f.*, ἡ παράχωσις, enfouissement, enterrement, *m.*

Vergrasen, *v. n.* σκεπάζομαι ἀπὸ χόρτα, se couvrir d'herbe.

Vergreifen, sich, *a. r.* (falsches ergreifen), λανθάνομαι ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ποῦ θέλω, se méprendre; an einem —, πιάνω, νω τινὰ (μάλιστα ἀπὸ μόνον), attenter à la personne de q., mettre la main sur q.; an etwas —, νω τι, βάνω χέρι εἰς ποῦ δὲν πρέπει, toucher qc., prendre qc. (sans avoir le droit); (von ren), πωλοῦμαι, se vendre; se débiter; sich (dat Hand —, ξεπατίζω (μπουλίζω) τὸ χέρι, se mettre, se disloquer la main.

Vergrößern, *v. a.* μεγαλειώνω, agrandir; sir; αὐξάνω, augmenter, (metaph.) μεγαλύνω, στολίνω καὶ ὑπερβολῆς gérer.

Vergrößerung, *f.*, ἡ μεγάλωσις, agrandissement, αὔξησις, augmentation, ὑπερβολή, exagération

Vergrößerungsglas, *n.*, ὁποῦ μεγαλύνει (οἱον κεῖνα εἰς τὰ τηλεσκ loupe, lentille, *f.*; μικροσκόπιον, microscope, *m.*

Vergünstigen, *v. a.* Verg gung, *f.*, s. Erlauben, laubniß.

Vergüten, *v. a.* ἀντιπλ ζημίαν, bonifier, ré dédommager.

Vergütung, *f.*, ἡ ἀντιπλ

τῆς ζημίας, compensation, *f.*

...ge, *m.*, *f.* Verhau.

...halt, *m.*, ἡ φυλάκωσις, ...erel, emprisonnement, *m.*; ...— nehmen, φυλακώνω, ...rreter, mettre en prison.

...rfen, *v. a.* φυλακώνω, ...rreter, emprisonner.

...rfter, *adj.* φυλακωμένος, emprisonné; βαλμένος εἰς ...γυρον, engagé, hypothéqué.

...rfen, (διὰ τὸν ἦχον) χάνομαι ὀλίγον καὶ ὀλίγον, ...ng son) se perdre peu à peu.

...rfen, *v. n.* κρατῶ, δὲν ...ίνω, retenir, arrêter; ...rbergen), κρύπτω, δὲν ...ετίνω, cacher, celer, ...ch —, κρατοῦμαι, σφαλῶμαι (εἰς τὸ σῶμα), être retenu, s'arrêter; φέρομαι, χάμνω, μεταχειρίζομαι, se conduire, se comporter; (im Verhältniß stehen), ἔχω ἀναλογίαν, avoir un rapport, être en proportion avec —; die Sache verhält sich so, ἡ ὑπόθεσις εἶναι αὐτή κτλ., la chose est ainsi, voici ce qui en est.

...rfahren, *n.*, τὸ φέρσιμον, ...rfahrungsweis, conduite, *f.*

...rfältniß, *n.*, ἡ ἀναλογία, ...rhältniß, *m.*, raison, proportion, *f.*; ὁ αἰνδεσμος (μεταξὺ ἀνθρώπων), relation, *f.*

...rhältnißmäßig, *adj.* ἀνάλογος, proportionnel; proportionné; *adv.* ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν, proportionnellement, à proportion.

Verhaltungsbefehl, *m.*, προστα...γη (πῶς πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τι), ordre, *m.*, instruction, *f.*

Verhandeln, *v. a.* (verkaufen), πωλῶ, vendre, se défaire de qc.; (Verhandlungen machen), πραγματεύομαι (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), traiter, négocier (une affaire).

Verhandlung, *f.*, πώλησις, vente, *f.*; ἡ πραγματεία (συνομιλία ἢ ἐλληνογραφία διὰ μίαν ὑπόθεσιν), négociation, *f.*

Verhängen, *v. n.* σκεπάζω μὲ ἕνα κρεμασμένον πανὶ κτλ., couvrir d'un voile, d'un rideau etc.; dem Pferde den Zügel —, ἀφίνω τὸ χαλινάρι, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχῃ ἀχαλίνωτον, lâcher la bride au cheval; *fig.* (von Gott), ἀνορίζω, προορίζω (λέγεται διὰ τὸν θεόν), (de Dieu) destiner, prédestiner, vouloir.

Verhängniß, *n.*, τὸ προωρισμένον (ἀπὸ τὸν θεόν), ἡ εἱμαρμένη, destin, sort, *m.* destinée, *f.*

Verharren, *v. n.* προσκαρτερῶ, persévérer; μένω, demeurer, rester.

Verharren, *n.*, ἡ προσκαρτέρησις, persévérance, constance, *f.*

Verharschen, *v. a.* σιαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ ψλουδάρι, (λέγεται διὰ τὰ πάγος), se durcir, former une croûte (*se dit* des plaies).

Verhärten, *v. a.* σκληρύνω, σκληρώνω, κάμνω σκληρόν, durcir, endurcir; den Leib —, ἐμφράττω, πρόξενῶ ἐμφράξιν, constiper le ventre.

Verhärtung, *f.*, ἡ σκλήρωσις, σκλήρωσις, endurcissement, *m.*; induration, *f.*; τύλωσις, callosité, *f.*

Verhaßt, *adj.* μισητός, odieux, haïssable.

Verhätscheln, *v. a. fam.* χαλνοι (ἕνα παιδί) μὲ πολλοὺς κολακεύους, μὲ τὰ χάδια, gâter (un enfant) par trop d'indulgence.

Verhau, *n.*, δένδρα κομμένα εἰς ἐμπόδιον τοῦ δρόμου, abatis *m.* d'arbres.

Verhauen, *v. a.* den Weg, ἐμποδίζω τὸν δρόμον μὲ δένδρα κομμένα, embarrasser, boucher le chemin par un abatis d'arbres; sich —, δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπώντας μὲ τὸ σπαθί, (escrim.) manquer le coup; (metaph.) σφαλίζομαι εἰς τοὺς λόγους μου, *fig.* se couper, se contredire.

Verheben, sich, *v. n.* ξενφορτώνομαι, πάσχω κακὸν ἀπὸ τὸ νὰ σηκώσω ἕνα πρᾶγμα πολλὰ βαρύ, se donner un tour de reins.

Verheeren, *v. a.* ἐρημώνω, χαλνῶ, ravager, dévaster, ruiner.

Verheerung, *f.*, ἡ ἐρήμωσις,

ὁ χαλασμός, dévastation, f., ravage, dégât, m.

Verheften, v. a. (ein Buch), δέν ῥάπτω καλὰ ἕνα βιβλίον, συγχίζω τὰ φύλλα, transposer les feuilles d'un livre en le cousant; (zuheften), ῥάπτω, μπαλώνω, coudre, raccommoder.

Verhehlen, v. a. κρύπτω, δέν φανερώνω, celer, cacher.

Verhehlung, f., τὸ κρύψιμον, recèlement, m.

Verheilen, s. Zuheilen.

Verheimlichen, v. a. κρύπτω (ἕνα μυστικόν), celer, receler, cacher; -lichung, f., τὸ κρύψιμον, (ἑνὸς μυστικοῦ), recèlement, m.

Verheirathen, v a. ὑπανδρεύω, νυμφεύω, marier; sich —, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier.

Verheirathet, adj. ὑπανδρευμένος, marié.

Verheirathung, f., ἡ ὑπάνδρευσις, ὑπανδρία, mariage, m.

Verheißen, v. a. ὑπίσχομαι, promettre.

Verheißung, f., ὁ ὑπόσχεσις, promesse divine.

Verhelfen, v. a. einem zu etwas, βοηθῶ τινὰ νὰ λάβῃ τι, procurer, faire avoir qc. à q.

Verhenkert, adj. διαβολισμένος, κατηραμένος, endiablé, diabolique, maudit.

Verherrlichen, v. a. δοξάζω, προξενῶ δόξαν, glorifier.

Verherrlichung, f., ὁ δοξασμός, glorification.

Verhetzen, v. a. ἀναγριαίνω, παρακινῶ εἰς θυμόν, instiguer, exciter, déchaîner (q. contreq.).

Verheuern, s. Vermiethen.

Verhindern, v. a. ἐμποδίζω, empêcher.

Verhinderung, f., τὸ ἐμπόδιον, empêchement, m.

Verhungern, v. n. ἀποθνήσκω ἀπὸ πεῖναν, mourir de faim.

Verhungen, v. a. fam. συγχίζω (δι' ἀμάθειαν ἀνεπιτηδειότητα), bousiller.

Verhuren, v. a. πορνεύω μὲ τὴν πορνείαν, prostituer à la débauche, impudique.

Verhurt, adj. διδομένος εἰς τὴν πορνείαν, adonné à la débauche, impudique.

Verhüten, v. a. προφυλάγω (ἀπὸ ἕνα κακόν), ἐμποδίζω διὰ μέσου φυλάξεως, prévenir, empêcher, préserver; -hütung, f., ἡ προφύλαξις, action de prévenir etc.

Verinteressiren, s. Verflechten.

Verirren, sich, v. r. χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι, s'égarer.

Verirrung, f., τὸ χάσιμον τοῦ δρόμου, ἡ πλάνη, égarement (propr.), m.; τὸ σφάλμα, ἀμάρτημα, παράπτωμα, égarement, faute, f.

Verjagen, v. a. ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω, chasser, renvoyer; -jagung, f., ἡ ἀποδίωξις, expulsion, f.

Verjährbar, adj. ὁποῦ χάνει νὰ ἀκυρωθῇ διὰ πολυχρονίαν, prescrip-

tible, v. n. ἀκυρώνομαι, χάνω τὸ κῦρος, χάνω τὸ δίκαιον μὲ τὸ νὰ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἀνενέργητον, to become void by prescription, to be prescribed.

Verjährt, adj. ἀκυρωμένος διὰ τὴν πολυχρονίαν, prescrit; (fig. verjährtes Vorurtheil, ἀσύστατη γνώμη στερεωμένη εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πολυχρονίας, préjugé enraciné dans l'esprit.

Verjährung, f., τὸ χάσιμον τοῦ κύρους, prescription, f. s. Verjähren.

Verjüngen, v. a. ξανανεώνω, ξαναστολίζω τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, rajeunir (v. n.); (verkleinern), μικρύνω, σμικρύνω, réduire en petit; sich —, ξανανεώνομαι, γίνομαι ὡς νέος πάλιν, rajeunir (v. n.); der verjüngte Maßstab, ἡ γεωμετρικὴ σκάλα, échelle f. de réduction.

Verjüngung, f., ἡ ξανανέωσις, rajeunissement, m.; ἡ σμίκρυνσις, réduction, f.

Verkalken, v. n. μεταβάλλω τὴν οὐσίαν ἢ τρόπον ὑπάρξεως (μέταλλα, πέτρας, ἄλατα μὲ φωτίαν), (chim.) se chaux.

Verkälten, sich, v. n. κρυώνω, se morfondre, s. Erkälten.

Verkannt, adj. παραγνωρισμένος, méconnu.

Verkappen, v. a. einen Falken, δένω τὸ κεφάλι καὶ τὰ ὀμμάτια τοῦ ἱεροκιοῦ, chaperonner, encapuchonner; sich —, κουκουλώνομαι, σκεπάζομαι (μὲ προσωπεῖον κτλ.), se masquer, se déguiser; (fig.) ὑποκρίνομαι, κρύπτω τοὺς σκοποὺς μου, dissimuler, se déguiser (fig.).

Verkauf, m., ἡ πώλησις, πούλησις, vente, f., débit, m.

Verkaufen, v. a. πωλῶ, πουλῶ, vendre, débiter.

Verkäufer, m., ὁ πωλητὴς, πουλητὴς, vendeur, m.

Verkäuflich, adj. ὁποῦ πωλεῖται, διωρισμένος εἰς τὸ νὰ πωληθῇ, de bonne vente; ἕτοιμος νὰ χάμῃ ἄτιμα πράγματα μόνον διὰ τὸ κέρδος, vénal.

Verkehr, m., ἡ συναναστροφὴ, commerce, m. conversation, f.; (Handel), ἀμοιβαία πραγματεία, συνεμπορία, commerce, trafic, m.

Verkehren, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner à l'envers, renverser; (metaph.) μεταβάλλω, changer; den Sinn —, στραβώνω τὰ νοήματα, détourner le sens (d'un passage etc.); v. n. (mit jemanden), συναναστρέφομαι, ἔχω συναναστροφὴν (μέ τινα), avoir commerce avec q., être en relation avec q.; (handeln), πραγματεύω, κάμνω πραγματείαν, faire commerce, trafiquer.

Verkehrt, adj. γυρισμένος, ἀνάποδος, tourné, retourné, renversé; (metaph.) διεφθαρμένος, διεστραμμένος, perverti, pervers; adv. ἀνάποδα, à l'envers, à rebours, à contre-sens.

Verkehrtheit, f., ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, κακοήθεια, ἀναποδος τρόπος, perversité, f.

Verkehrung, f., ὁ γυρισμὸς, ἀναποδογύρισμος, action f. de tourner etc.; ἡ μεταβολὴ, changement, m.; στρέβλωσις, détorsion, f.

Verkeilen, v. a. στερεώνω μὲ σφῆνα, affermir avec un coin.

Verkennen, v. a. παραγνωρίζω, méconnaître.

Verketteln, v. a. σφηκίζω (σύρμαν κτλ.) μὲ ἕνα κλιτσιδάκι, fermer (une porte) avec une chaînette.

Verketten v. a. συνδένω σφιχτὰ, fig. enchaîner.

Verkettung, f., σφιχτὸς σύνδεσμος, σφιχτὴ ἕνωσις ἢ συνέχεια, fig. enchaînement, m.

Verketzern, v. a. κατηγορῶ ὡς αἱρετικὸν, accuser d'hérésie.

Verketzerung, f., κατηγορία ὡς αἱρετικοῦ, accusation f. d'hérésie.

Verkitten, v. a. κολλῶ μὲ λιθόκολλα, lutter; mastiquer, cimenter, s. Kitt.

Verklagen, v. a. ἐγκαλῶ, προσκλαίω εἰς τὸ κριτήριον, κατηγορῶ, accuser.

Verkläger, s. Kläger.

Verklagte, (Beklagte), m., ὁ ἐγκαλεσμένος, ἐναγόμενος, accusé; défendeur, m.

Verklagung, f., ἡ ἐγκάλεσις, πρόσκλαυσις εἰς κριτήριον, κατηγόρησις, accusation, f.

Verklammen, v. n. fam. κρυ-

μαι ἀλύγιστος (ὡς τι δάκτυλα) ἀπὸ τὸ κρύον, roidir de froid.

Verklären, v. a. μετασχηματίζω εἰς λαμπρὸν σχῆμα, transfigurer; δοξάζω, προσκυνῶ δόξαν ἀθάνατον, glorifier.

Verklärung, f., ὁ μετασχηματισμὸς εἰς λαμπρὸν σχῆμα, transfiguration, glorification, f.; — Christi, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ, la transfiguration de Jésus-Christ.

Verklatschen, v. a. fam. κατηγορῶ, καταλαλῶ (ψιλυρῶντας), calomnier, médire.

Verkleben, v. a. στουπώνω (μίαν τρύπαν) κολλώντας χαρτὶ ἐπάνω, boucher (un trou) en y collant du papier etc.; στουμπώνω μὲ χῶμα, boucher avec de la terre grasse.

Verklecken, v. a. λερώνω, μουρδώνω, barbouiller (d'encre).

Verkleiden, v. a. σκεπάζω (οἶον· τὸν τοῖχον μὲ σανίδια), couvrir, revêtir (p. e. la muraille de planches); sich —, βάνω ἄλλα φορέματα νὰ μὴ μὲ γνωρίσουν, se déguiser.

Verkleidet, adj. μεταβλημένος μὲ τὰ φορέματα, (τουρκ. τεπτίλης), déguisé.

Verkleidung, f., ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος διὰ μέσου ἄλλων φορεμάτων, travestissement, déguisement, m.; ὑποτοίχωμα, revêtement; — einer Thür, τὸ ἐκ σανίδων ὑπερθύριον, placard, m.

Verkleinern, v. a. μικρύνω, μικρώνω, σμικρύνω, apetisser, diminuer, réduire en petit; (μεταφ.) κατηγορῶ, fig. abaisser, avilir.

Verkleinerungswort, n., τὸ ὑποκοριστικὸν, (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) diminutif, m.

Verkleistern, v. a. στουμπώνω μὲ ἀλευρόκολλαν, boucher avec de la colle de farine.

Verknöchen, v. a. μεταβάλλω εἰς κόκκαλον, ossifier.

Verknüpfen, v. a. δένω σφιχτά, nouer fortement; συνδένω, ἑνώνω, lier, joindre; combiner.

Verknüpfung, f., ὁ σύνδεσμος, ἡ ἕνωσις, συνέχεια, enchaînement, m., combinaison, liaison, f.

Verkochen, v. n. βράζω ἀρκετὰ, cuire assez.

Verkohlen, v. n. μεταβάλλομαι εἰς κάρβουνα, être réduit en charbon; v. a. μεταβάλλω εἰς κάρβουνα, réduire en charbon.

Verkörpern, v. a. παρασταίνω ὡς σῶμα ἢ ὡσὰν νὰ ἔχῃ τι ἓν σῶμα, corporifier; (χυμ.) πηγνύω, corporifier, figer.

Verkörstigen, s. Verköstigen.

Verkramen, v. a. s. Verrämmen.

Verkriechen, sich, v. a. κρύπτομαι (εἰς τρύπαν), se cacher; se terrer.

Verkrümeln, v. a. συντρίβω μὲ τὰ δάκτυλα καὶ διασκορπίζω, émietter et disperser, fam. διασκορπίζομαι, χάνομαι ὀλίγον ὀλίγον, s'en aller, se perdre peu à peu.

Verkrümmen, v. n. στρέφομαι (ἀπὸ τὴν παράλυσιν), devenir perclus.

Verkrüppeln, v. a. κολοβώνω, estropier; v. n. κολοβοχαλνοῦμαι, στραβώνομαι, se rabougrir.

Verkühlen, sich, v. n. ψύχομαι, refroidir; se refroidir.

Verkümmern, v. a. βάνω πόδιον νὰ μὴ πληρώσῃ κάνός τι, saisir, arrêter (un tap.) πικραίνω, mêler l'amertume dans —.

Verkümmerung, f., τὸ δίκαιον τῆς πληρωμῆς, saisie.

Verkündigen, v. a. μηνύω, νερώνω, ἐδοποιῶ, annoncer; publier; προλέγω, φητεύω, prédire.

Verkündigung, f., τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις, publication, f.; προμήνυμα, προφητεία, prédiction, f.; Mariä —, bigung, ὁ εὐαγγελισμὸς, annonciation, f.

Verkünsteln, v. a. χαλῶ τὰ πολλὰ τεχνεύματα, gâter à force de vouloir trop bien.

Verkuppeln, v. a. μαστρωπεύω, προξενῶ εἰς τινα ἕνα τζί, maquignonner, procurer une fille (à q.).

Verkürzen, v. a. βραχύνω, τεύω, accourcir, raccourcir, μικρύνω, σμικρύνω, ger; retrancher; die Zeit διατρίβω τὸν καιρὸν, (τουρκ. ἐγλεντίζω), amuser.

Verkürzung, f., ἡ κόντευσις, μίκρυνσις, accourcissement, raccourcissement, m.; συγκοπὴ τῶν λέξεων, abréviation, f.; ζημία, tort, m.

Verlachen, v. a. περιγελῶ, se rire, se moquer de —; Verlachung, f., περιγέλασμα, dérision, f.

Verlag, m., τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, fonds, m. pl. d'impression; er hat das Buch im Verlag, αὐτὸς ἐτύπωσε τὸ βιβλίον μὲ τὰ ἔξοδά του καὶ τὸ πωλεῖ, il vend ce livre (qui est imprimé à ses frais), ce livre se vend chez lui; Verlag, für Auslage, s. Auslage.

Verlagsbücher, f., ἐκεῖνα τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἐτύπωσέ τις μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα, καὶ τὰ πωλεῖ, livres m. pl. de fonds.

Verlagskosten, f. pl., τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, frais m. pl. d'impression.

Verlagsrecht, n., τὸ δίκαιον νὰ τυπώσῃ τις ἕνα βιβλίον καὶ νὰ τὸ πωλήσῃ, droit de copie, privilége m. d'impression.

Verlahmen, v. n. γίνομαι κουτσός, devenir boiteux.

Verlangen, v. a. ζητῶ, ἐπιθυμῶ, demander, désirer, vouloir; es verlangt mich, ποθῶ, ἔχω πόθον, il me tarde de —.

Verlangen, n., ἡ ζήτησις, ἐπιθυμία, demande, f. désir, m.; ὁ πόθος, envie, f.

Verlängern, v. a. μακρύνω, κάμνω μακρύτερον, ἐκτείνω, allonger, rallonger; eine Frist —, ἀναβάλλω μίαν διορίαν, prolonger; proroger, atermoyer.

Verlängerung, f., ἡ μάκρυνσις, ἔκτασις, allongement, m.; ἀναβολὴ, prolongation, prorogation, f., atermoiement, m.

Verlarven, v. a. σκεπάζω μὲ προσωπεῖον, masquer; (μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω, fig. masquer, cacher; sich —, βάνω προσωπεῖον, se masquer, se déguiser; (μεταφ.) ὑποκρίνομαι, καμώνομαι πῶς, fig. se masquer, dissimuler.

Verlaß, m., τὰ ὑπάρχοντα ὁποῦ ἀφίνει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, ἡ κληρονομία, succession, f., héritage, m.; τὸ συμφωνημένον, convention, f., accord, m.

Verlassen, v. a. ἀφίνω, παραιτῶ, quitter, abandonner, délaisser; (hinterlassen), ἀφίνω (κληρονομίαν), laisser en mourant; fam. (Befehl zu. —), ἀφίνω (ἐβγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπίτι) τὴν προσταγὴν, τὴν εἴδησιν κτλ., laisser (en sortant de chez soi) l'ordre, l'avis etc.; sich —, auf etwas, auf einen, ἐμπιστεύομαι εἴς τι, εἰς τινα, se reposer sur qc., se fier à q.

Verlassenschaft, f., τὰ ἀφημένα ὑπάρχοντα μετὰ τὸν θάνατόν τινος, ἡ κληρονομία, succession, f., héritage, m.

Verlassung, f., ἡ ἄφεσις, παραίτησις, délaissement, m.

Verlästern, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ, ἀνοιρμίζω, calomnier, diffamer.

Verlästerung, f., ἡ κατηγορία, ὁ ἀνάγκασμός, calomnie, diffamation, f.

Verlauf, m., τὸ συμβὰν, ὁ τρόπος πῶς ἐσυνέβη τι, la suite, le succès d'une chose, événement, m.; τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, écoulement, laps m. de temps; nach —, ἀφ' οὗ ἀφεπάσῃ, ὕστερα ἀπὸ, au bout de —, après.

Verlaufen, v. a. die Zeit, χάνω τὸν καιρὸν μὲ τὸ νὰ τρέξω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, perdre le temps en courant çà et là; einem den Weg —, κόπτω τινὸς τὸν δρόμον, couper chemin à q.; sich —, sich verirren, χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι, s'égarer; φεύγω, ἀναχωρῶ, διασκορπίζομαι, s'en aller, se disperser; das Wasser hat sich verlaufen, τὰ νερὰ ἐχάθηκαν ὀλίγον καὶ ὀλίγον, l'eau s'est écoulée peu à peu; (im Billard.) ich habe mich verlaufen, ἐχάθη τὸ ἐδικόν μου σφαιρίδιον εἰς τὴν τρύπαν, je me suis blousé.

Verlaufen, v. n. ρομ. ἔχω πολλὲς φειρὲς, être plein de pous.

Verläugnen, Verläumden, s. Verleugnen, Verleumden.

Verlaut, *m.*, dem Verlaute nach, *κατὰ τὴν κοινὴν φήμην, καθὼς λέγουσι*, suivant le bruit commun.

Verlauten, *v. i.* es verlautet, *τρέχει ἡ φήμη, τρέχει ὁ λόγος, λέγεται*, on dit, le bruit court; sich — lassen, *λέγω, φανερώνω*, dire, faire connaître.

Verleben, *v. a. ἀπερνῶ (τὰς ἡμέρας, τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς)*, passer (les jours de sa vie).

Verlebt, *adj. γέρων, παλαιὸς, ὑπὸ ἕξεως πολλῆς*, vieux, décrépit; *ἀδύναιος μὲ τὸ νὰ ἀπέρασεν ἀσελγῶς*, affaibli, épuisé par la débauche.

Verlechzen, *v. n. σκάζω, σχίζομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα*, se fendre de sécheresse; *fam. χαλνῶμαν ἀπὸ τὴν δίψαν*, mourir de soif.

Verlegen, *v. a. βάνω τι ἀλλοῦ καὶ ὄχι εἰς τὸν τόπον του*, égarer qc.; (versperren), *ἐμποδίζω βάνωντας ξύλα, πέτρας κτλ. εἰς ἕνα μέρος*, fermer, boucher, barricader; (aufschieben), *ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρὸν)*, remettre, différer; *fam.* (auslegen), *ἐξοδεύω ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, κάμνω τὰ ἔξοδα*, avancer, débourser; ein Buch —, *τυπώνω ἕνα βιβλίον μὲ τὰ ἔδικά μου ἔξοδα*, faire imprimer un livre.

Verlegen, *adj.* (von Waaren), *ἐπούλητος, ὁποῦ δὲν πουλεῖται καὶ χαλνᾷ εἰς τὸ ἐργαστῆρι*, vieux, presque gâté qui ne se vend pas; (in Verlegenheit), *στενοχωρημένος, αὐγχιαμένος*, embarrassé, en peine.

Verlegenheit, *f.*, *ἡ στενοχωρία, σύγχισις*, embarras, *m.*, perplexité, *f.*

Verleger, *m.*, *βιβλιοπάλης, ὁποῦ πωλεῖ ἕνα βιβλίον τυπωμένον μὲ τὰ ἔδικά του ἔξοδα*, éditeur, libraire, *m.*

Verleiden, *v. a.* einem etwas, *προξενῶ τινος ἀηδίαν ἢ μῖσος δι' ἕνα πρᾶγμα*, dégoûter (q. de qc.).

Verleihen, *v. a. δανείζω, δίδω δανεικά*, prêter; *δίδω μὲ τὸ νοίκι (ἄλογα κτλ.)*, louer (des chevaux etc.); (geben, schenken), *δίδω, χαρίζω*, donner, conférer, octroyer.

Verleiher, *m.*, *ὁ δανειστής*, prêteur; louseur, *m.*; *ὁ δοτὴρ, ὁ χαρίζων*, donneur, *m.*

Verleihung, *f.*, *τὸ δάνεισμα*, prêt, *m.*; *ἡ δόσις, τὸ χάρισμα*, concession, *f.*, octroi, *m.*

Verleiten, *v. a. παροδηγῶ, (παρακινῶ εἴς τι κακὸν), ἀπατῶ*, induire, porter, séduire q. à qc.

Verleitung, *f.*, *ἡ παροδήγησις, παρακίνησις, ἀπάτη*, induction, séduction, *f.*

Verlernen, *v. a. ἀλησμονῶ (αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα)*, désapprendre, oublier.

Verlesen, *v. a. διαβάζω λοιφώνως (γὰ τὸ κάμνουν πολλοί)*, lire à haute voix; die Soldaten —, *προσκαλῶ τοὺς στρατιώτας ὀνομαστί*, appeler les soldats.

Verlegen, *v. a. πληγώνω, βάνω*, blesser; offenser (beschädigen), *βλάπτω, μειώνω*, endommager; (Ehre —, *ἐγγίζω τὴν τιμὴν τινος*, blesser l'honneur de q.; ein Gesetz —, *παραβαίνω νόμον*, violer la loi.

Verletzlich, *adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λαβωθῇ*, vulnérable.

Verletzung, *f.*, *τὸ λάβωμα, λαβωματιά*, blessure, *f.*; *παράβασις*, violation, *f.*

Verleugnen, *v. a. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι*, renier; dire; den Glauben verleugnen, *ἀποστατῶ τῆς πίστεως*, renier sa foi; seine Gebete —, *κάμνω ἀνάξια τὰς πρὸς μου πράγματα*, mentir sa naissance; selbst —, *ἀπαρνοῦμαι ἑαυτόν μου (ὑποτάσσω εἰς τὸ θέλημα τοῦ ἄλλου)*, renoncer à soi-même; — lassen, *προσπάθω νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ εἶμαι*, se faire celer.

Verleugnung, *f.*, *ἡ ἄρνησις, ἀπάρνησις*, reniement, *m.*; — des Glaubens, *ἡ ἀποστασία (ἀπὸ τὴν πίστιν)*, apostasie, *f.*

Verleumden, *v. a. κακολαλῶ, διαφημίζω*, calomnier, décrier, médire

Verleumder, *m.*, *ὁ κατήγορος, διαφημιστὴς*, calomniateur, *m.*

verleumderisch, *adj. καταγορητικὸς, δυσφημιστικός*, calomnieux.

verlieben, sich, *v. r. ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ ἔρωτα*, devenir amoureux.

verliebt, *adj. ἐρωτευμένος*, amoureux, épris de —; *ἐρωτικὸς*, amoureux (qui concerne l'amour).

verliegen, sich, *v. r. χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ νὰ κοίτωμαι πολὺν καιρὸν, (ὡς μερικὰ πράγματα εἰς τὰ ἐργαστήρια)*, se gâter (pour être resté trop longtemps dans un magasin etc.).

verlieren, *v. a. χάνω*, perdre.

verloben, *v. a. ἀρραβωνίζω (υἱὸν ἢ θυγατέρα)*, fiancer; sich (mit einem Mädchen) —, *ἀρραβωνίζομαι (μὲ μίαν κόρην)*, fiancer une fille.

Verlobniß, *n.*, Verlobung, *f.*, *τὸ ἀρραβωνιασμός*, fiançailles, *f. pl.*

Verlobte, *m. f.*, *ἀρραβωνιαστικὸς, -τικὴ*, fiancé, *m.*, -ée, *f.*

verlochern, *v. a. fam. Japanwῶ εἰς τὰ χαμένα (μὲ οἰνοπωσίαν, παιχνίδια κτλ.)*, dépenser follement.

verlogen, *adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ λέγῃ ψεύματα*, menteur, mensonger.

verlohnen, *v. n. μισθώνω*, payer, gager; es verlohnt die Mühe nicht, (es verlohnt sich nicht der Mühe), *δὲν ἀξίζει τὸν κόπον*, cela n'en vaut pas la peine.

Verloosen, *v. a. διαμοιράζω μὲ τὸ νὰ ῥίψω λαχνούς*, lotir; Verloosung, *f.*, *διαμοίρασις μὲ τὸν λαχνόν*, lotissement, *m.*

Verloren, *adj. χαμένος*, perdu; verloren gehen, *χάνομαι*, être perdu, se perdre.

Verlöschen, *v. n. σβύνομαι, ἀβεντοῦμαι*, s'éteindre.

Verlöschung, *f.*, *ἡ σβύσις, τὸ σβέσιμον*, extinction, *f.*

Verlöthen, *v. a. κολλῶ μὲ χουσόκολλαν ἢ σιδηρόκολλαν*, souder.

Verlust, *m.*, *τὸ χάσιμον, ἡ ζημία, χαμοῦρα*, perte, *f.*; déchet, *m.*

Verlustig, *adj. ὁποῦ χάνει*, qui perd; sich einer Sache verlustig machen, *χάνω ἕνα πρᾶγμα διὰ μέσου πταισμάτων μου*, se priver de qc. (par sa propre faute); einer Sache verlustig gehen, *χάνω ἕνα πρᾶγμα*, perdre qc.

Vermachen, *v. a.* ein Loch ꝛc., *σκεπάζω, σφαλίζω μίαν τρύπαν κτλ.*, boucher, fermer; (im Testamente), *διορίζω (εἴς τινα τι) μὲ διαθήκην*, léguer.

Vermächtniß, *n.*, *τὸ διορισμένον εἰς τινα διὰ μέσου διαθήκης*, legs, *m.*

Vermahlen, *v. a.* (Getreide), *ἀλέθω, τελειώνω ἀλέσωντας*, moudre; moudre tout le blé.

Vermählen, *v. a. ὑπανδρεύω*, marier; sich —, *ὑπανδρεύομαι, (λέγεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς μεγάλους)*, se marier.

Vermählung, *f.*, *ἡ ὑπανδρεία*, mariage, *m.*, épousailles, *f. pl.*

Vermahnen, *v. a. νουθετῶ*, exhorter.

Vermahnung, *f.*, *ἡ νουθεσία*, exhortation, *f.*

Vermaledeien, *v. a. καταρῶμαι*, maudire; -deiet, *adj. καταραμένος, κατάρατος*, maudit; -deiung, *f.*, *ἡ κατάρα*, malédiction, *f.*

Vermänteln, *f.* Bemänteln.

Vermalen, *v. a. μεταχειρίζομαι, (χρώματα) εἰς ζωγραφίαν*, consommer, employer en peinture.

Vermauern, *v. a. σφαλίζω μὲ τοίχον, σφαλίζω εἰς τοίχον, περιτειχίζω*, murer, emmurer.

Vermehren, *v. a. αὐξάνω, πληθύνω*, augmenter, multiplier.

Vermehrung, *f.*, *ἡ αὔξησις*, augmentation, multiplication, *f.*

Vermeiden, *v. a. ἀποφεύγω*, éviter, fuir.

Vermeidung, *f.*, *ἡ ἀποφυγὴ*, action *f.* d'éviter; bei —, *ἐν βάρει (παιδείας)*, sous peine de —.

Vermeinen, *v. a. νομίζω, στοχάζομαι*, croire, penser.

Vermeint, vermeintlich, *adj. νομιζόμενος*, prétendu.

Vermelden, *v. a. μηνύω, στέλλω*, faire savoir, notifier; vermelden Sie ihm meinen Gruß, *χαιρετίσετέ μου τὸν μέγαν*

μου, faites lui mes compliments.

Vermeldung, *f.*, ἡ μήνυσις, annonce.

Vermengen, *v. a.* ἀνακατώνω, entremêler, mélanger; συγχίζω, confondre, brouiller, =mengung, *f.*, ἡ ἀνακάτωσις, σύγχισις, mélange, *m.*; confusion, *f.*

Vermerken, *v. a.* σημειώνω, remarquer.

Vermerkung, *f.*, ἡ σημείωσις, remarque, *f.*

Vermessen, *v. a.* μετρῶ, ἐκμετρῶ (μάλιστα τὸν τόπον), mesurer; arpenter; sich —, λανθάνομαι μετρῶντας, se tromper en mesurant.

Vermessen, sich, *v. r.* (schwören), ὀμνύω, κόμνω ὅρκους φοβερούς, jurer, assurer avec des jurements; (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, se faire fort, se vanter.

Vermessen, *adj.* τολμηρός, αὐθάδης, téméraire, audacieux.

Vermessenheit, *f.*, ἡ τολμηρία, αὐθάδεια, témérité, audace, *f.*

Vermiethen, *v. a.* νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ νοίκι, louer; ein Schiff —, ναυλώνω, fréter un vaisseau; sich —, ἐμβαίνω εἰς δούλευσίν τινος, se louer au service de q.

Vermiether, *m.*, ὁ νοικιαστής, νοικοκύρης, ὁποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι, loueur, *m.*

Vermiethung, *f.*, τὸ νοικίασμα, δόσιμον μὲ τὸ νοίκι, louage, *m.*

Vermindern, *v. a.* ὀλιγοστεύω, σμικρύνω, diminuer, amoindrir; reduire.

Verminderung, *f.*, ἡ ὀλιγόστευσις, σμίκρυνσις, diminution, *f.*, amoindrissement, *m.*; réduction, *f.*

Vermischen, *v. a.* ἀνακατώνω, συμμίγνυω, σμίγω, mêler, entremêler; mélanger; sich —, ἀνακατώνομαι, se mêler; sich fleischlich —, σμίγομαι σαρκικά, συνουσιάζω, coucher avec une femme.

Vermischt, *adj.* σύμμικτος, σμικτός, mêlé; vermischte Gedichte, σμικτὰ (διάφορα) ποιήματα, mélanges *m. pl.* de poésie.

Vermischung, *f.*, ἡ ἀνακάτωσις, σύμμιξις, σμίξις, mélange, *m.*, mixtions, *f.*; fleischliche —, σαρκικὴ σμίξις, συνουσία, copulation *f.* charnelle.

Vermissen, *v. a.* καταλαμβάνω ὅτι λείπει, trouver qu'il manque qc., trouver à dire.

Vermitteln, *v. a.* μεσιτεύω, moyenner, procurer (par son entremise); einen Streit —, μεσιτεύω εἰς μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν, accommoder un différent.

Vermittelst, *prp.* διὰ μέσου, moyennant, au ou par le moyen de.

Vermittler, *m.*, ὁ μεσίτης, ξιναφιλιωτής, médiateur, *m.*

Vermittelung, *f.*, ἡ μεσιτεία, entremise, intervention, médiation, *f.*; ξαναφιλίωσις, accommodement, *m.*

Vermodern, *v. a.* σαπαλνω, σαπίζω (λέγεται μάλιστα νεκρὰ σώματα), pourrir, pourrir.

Vermöge, *prp.* διὰ τῆς δυνάμεως, en vertu de; selon, suivant; διὰ μέσου, par le moyen de, par.

Vermögen, *n.* (Kraft), ἡ δύναμις, ἰσχύς, pouvoir, *m.*, force, faculté; puissance, (Besitzthum), τὸ ὑπάρχοντα καλὰ, τὰ ἔχη, bien, fortune, *f.*, facultés, *f.*, vaillant, *m.*

Vermögen, *v. a.* δύναμαι, πορῶ, pouvoir, avoir la force ou le pouvoir de —, nen zu etwas —, πάρχω τινα εἰς τι, disposer, l'q. à qc.

Vermögend, *adj.* ἐχινδός, πρός, puissant; car (wohlhabend), πλούσιος, riche.

Vermögensteuer, *f.*, δόσιμον ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα, taille réelle.

Vermummen, *v. a.* κουκουλώνω, masquer; affubler.

Vermummung, *f.*, τὸ κουκούλωμα, déguisement, *m.*

Vermünzen, *v. a.* μεταχειρίζομαι (χρυσὸν, ἀσῆμι, κόν) εἰς τὸ νὰ κόψω νομίσματα, (μονέδας), employer à monnayer.

Vermuthen, *v. a.* συμπεραίνω, νομίζω, conjecturer, présumer.

Vermuthlich, *adj.* πιθανός, semblable, probable. πιθανῶς, καθὼς φαίνεται, vraisemblablement, apparemment.

Vermuthung, *f.*, τὸ συμπέρασμα, conjecture, présomption, *f.*

Vernachlässigen, *v. a.* ἀμελῶ, δὲν φροντίζω, négliger.

Vernachlässigung, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, *f.*

Vernageln, *v. a.* (eine Thür u. dergl.), καρφώνω (μίαν θύραν κτλ.), clouer (une porte etc.); mit Kanone —, καρφώνω τὸ κανόνι, enclouer un canon; ein Pferd —, κεντῶ τὸ ἄλογον καληγώνοντάς το, enclouer un cheval.

Vernagelung, *f.*, ἡ κάρφωσις, τὸ κάρφωμα, enclouûre, *f.*

Vernähen, *v. a.* (ἄπτω κτλ.), συρράπτω, ῥάπτω, συραλίζω ῥάπτοντας, coudre, fermer en cousant.

Vernarren, sich, *v. r.* (διὰ πλησμονὴν) συραλίζομαι μὲ οὐλὴν, se cicatriser.

Vernarren, sich, *v. r.* ἐρωτεύομαι ὡς εἰς τυφλόν, s'infatuer de —, s'amouracher.

Vernaschen, *v. a.* δαπανῶ, ἐξοδεύω διὰ λιμαοχίαν, dépenser en friandises.

Vernehmen, *v. a.* ἀκούω, καταλαμβάνω, μανθάνω, entendre, écouter, ouïr; apprendre; gerichtlich —, ἐρωτῶ τινα εἰς τὸ κριτήριον, interroger q.

Vernehmen, *n.*, gutes —, (καλογία) φιλικὴ συναναστροφὴ, φιλία, intelligence, *f.*; in gutem — mit jemanden stehen, εἶμαι εἰς φιλικὸν σύνδεσμον μὲ τινα, συναναστρέφομαι φιλικὰ, ἔχω φιλίαν, être en bonne intelligence avec q.

Vernehmen, *v.*, nur: dem Vernehmen nach, καθὼς λέγεται, καθὼς τρέχει ὁ λόγος, à ce qu'on dit.

Vernehmlich, *adj.* ὁποῦ ἀκούεται καθαρὰ, σαφὴς, intelligible, distinct. *adv.* καθαρὰ, σαφῶς, intelligiblement, distinctement.

Vernehmung, *f.*, ἡ ἐρώτησις εἰς τὸ κριτήριον, interrogatoire, *m.*

Verneigen, sich, *v. r.* κάμνω προσκύνημαν, κλίνω τὰ γόνατα (διὰ γαιρετισμόν), faire la révérence, s'incliner.

Verneigung, *f.*, ἡ προσκύνησις, κλίσις τῶν γονάτων, inclination, révérence, *f.*

Verneinen, *v. a.* ἀρνοῦμαι, λέγω ὄχι, nier, dire que non.

Verneinend, *adj.* ἀρνητικός, négatif.

Verneinung, *f.*, ἡ ἄρνησις, négation, négative, *f.*

Vernichten, *v. a.* ἀφανίζω, χαλνῶ, anéantir, détruire; ἐξουθενῶ, ἀκυρῶ, annuller.

Vernichtung, *f.*, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμὸς, anéantissement, *m.*, destruction, *f.*; ἡ ἐξουθένησις, ἀκύρωσις, annullation, *f.*

Vernieten, *v. a.* στερεώνω μὲ καρφιὰ στραβώνοντας μὲ τὸ σφυρὶ τὴν μύτην των ὁποῦ ἀπέρασε, river.

Vernunft, *f.*, τὸ λογικὸν, ναητικὸν τοῦ ἀνθρώπου, raison, *f.*, bon sens, jugement, *m.*

Vernünfteley, *f.*, φιλολογία, σοφίσματα, raisonnement *m.* trop subtil.

Vernünfteln, *v. a.* φιλολογοῦμαι, σοφίζομαι, φιλοσοφῶ πολλὰ φιλά, raisonner, subtiliser.

Vernünftig, *adj.* λογικὸς, ναητικὸς, φρόνιμος, γνωστικὸς, raisonnable, sensé, judicieux.

Vernunftlehre, *f.*, ἡ λογική, logique, *f.*

Vernunftlos, *adj.* ἄλογος, ἀποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικὸν, (ὡς τὰ ζῶα), privé de raison, irraisonnable.

Vernunftmäßig, *adj.* λογικὸς, raisonnable.

Vernunftschluß, *m.*, ὁ συλλογισμὸς, syllogisme, *m.*

Veröden, *v. a.* ἐρημώνω, désoler. *v. n.* ἐρημώνομαι, γίνομαι ἔρημος, devenir désert.

Verödung, *f.*, ἡ ἐρήμωσις, désolation, *f.*

Verordnen, *v. a.* προστάζω, δίδω προσταγὴν, ordonner, commander; (Aerzneyen ꝛc.), διορίζω ἰατρικὰ, γράφω συνταγίας, ordonner, prescrire des remèdes; (festsetzen, bestimmen), διορίζω, ὁποφασίζω, διατάσσω, décréter, décerner.

Verordnete, *m.*, ἐπίτροπος, ἐπιτετραμμένος διὰ

μίαν ὑπόθεσιν), commissaire, m.

Verordnung, f., ἡ προστιγή, ordonnance, f., règlement, m.; διάταξις, διαταγή (ἰατροῦ), ordonnance du médecin.

Verpachten, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ νοίκι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι), affermer, arrenter.

Verpachter, m., ὁ νοικοκύρης ὑποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι), bailleur, amodiateur, m.

Verpachtung, f., ὁ νοικιασμός, bail m. à ferme, amodiation, f.

Verpacken, v. a. κρύπτω, σκεπάζω μαζώνοντας πολλὰ πράγματα τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, égarer qc. en faisant des ballots; s. auch Packen, Einpacken.

Verpallisadiren, v. a. περικυκλώνω μὲ παλούκια (εἰς τὸν πόλεμον), palissader.

Verpassen, v. a. χάνω διὰ τὴν ἀμέλειάν μου, διὰ τὴν ὀπροσεξίαν μου, παραβλέπω, perdre (par négligence) laisser échapper le moment favorable.

Verpesten, v. a. πανουκλιάζω, φέρω τὴν πανοῦκλαν, empester; ὑμβίως χαλνῶ (τὸν ἀέρα) μὲ βρῶμαν, infester (de puanteur).

Verpestet, adj. πανουκλιασμένος, empesté.

Verpetschieren, Verpetschaften, v. a. βουλλώνω, cacheter.

Verpfählen, v. a. παλουκώνω, στερεώνω μὲ παλουκια, munir de pieux, palissader.

Verpfänden, v. a. βάνω εἰς ἐνέχυρον, engager, mettre en gage; obliger, hypothéquer.

Verpfändung, f., τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέχυρον, engagement, m., hypothèque, f.

Verpfeffern, v. a. βάνω παρὰ πολὺ πιπέρι, poivrer trop.

Verpflanzen, v. a. μεταφυτεύω, transplanter, déplanter.

Verpflanzung, f., ἡ μεταφύτευσις, transplantation, f.

Verpflegen, v. a. τρέφω, προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα, soigner; nourrir.

Verpflegung, f., τὰ ὑρέυιμον, ἡ πρόβλειρις μὲ τὰ ἀναγκαῖα, soins, m. pl., entretien, m., nourriture, f.

Verpflichten, v. a. ὑποχρεώνω, obliger, engager.

Verpflichtet, adj. ὑποχρεωμένος, ὑπόχρεος, obligé, engagé.

Verpflichtung, f., ἡ ὑποχρέωσις, obligation, f., engagement, m.

Verpfuschen, v. a. fam. χαλνῶ δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα, massacrer, gâter.

Verpichen, v. a. πισσώνω, poisser.

Verplämpern, sich, v. r. ἐπίσχομαι τὴν ὑπανδρείαν ἐλαφρογνώμως, s'empêtrer sottement d'une femme.

Verplatzen, v. a. bas Pulver, χάνω τὸ μπαρούδι βίπιωντας ταυφέκι εἰς τὰ χαμένα, consumer inutilement la poudre.

Verplaudern, v. a. χάνω καιρὸν μὲ φλυαρίαις, le temps à causer.

Verprassen, v. a. σπαταλαμαργίαν, εἰς πολὺ ἀκριβ.. πιστὰ, φαγητὰ, dissiper en bonne chère en débauches.

Verproviantiren, v. a. προσπαθῶ μὲ ζωοτροφίαν (μ εἰς τὸν πόλεμον), approvisionner, avitailler.

Verprocessiren, v. a. ἐξοδεύω εἰς χρισολογ dépenser en procès.

Verpuffen, v. n. ἀνάπτ φνα καὶ μὲ κρότον (μπαρουτι), (chim.) ner; fam. sich —, ἀπὸ ἀπρυσεξίαν, φα ἀστόχασια, se couper, chapper à dire.

Verpuffung, f., ἡ ἄνα κρότον, (chim.) déto décrépitation, f.; fam. puffen.

Verpuppen, sich, v. r. μ λομαι εἰς χρυσαλίδ κάμπια πρὸ τοῦ νὰ βληθῇ εἰς πεταλούδ changer en chrysalide

Verquellen, v. n. φουσκ πὸ τὴν ὑγράδα, se par l'humidité.

Verquicken, v. a. συμ σμίγω (μέταλλον) μ γυρον, amalgamer.

Verrammeln, v. a. ἐμ μὲ χώματα μαζωγμ πέτρας κτλ., barricad

Verrasen, v. n. σκιπάρ λίγον καὶ' ὀλίγον μ

Verrechnung, se couvrir d'herbe ou gazon.

Verrath, m., ἡ προδοσία, tra

Verrathen, v. a. προδίδω, tra (ein Geheimniß), προδ φανερώνω ἕνα μυσι trahir; découvrir (un ret); (für: zeigen, beweis δείκνυω, δείχνω, mon faire voir.

Verräther, m., ὁ προδότης, Verrätherin, f., η προδότρια, προδότρια, trai rie, f.

Verrätherey, f., ἡ προδοσία, lation, f.

Verrätherisch, adj. προδοτικός, fidie (adj.), perfide.

Verrauchen, v. a. ἐξατμίζομαι, verdunster, s'évaporer.

Verräumen, v. a. βάνω ἀλλοῦ πράγμα καὶ ὕχι εἰς τὸν που του (τὰ ἀνακατώνω ἄλλα πράγματα ἀπὸ ἀ σεξίαν), égarer qc.

Verrauschen, v. a. ἀπερνῶ μὲ (ὡς μερικὰ ποτάμια), couler avec bruit.

Verrechnen, v. a. ἀπερνῶ εἰς λογαριάζω, compter en ligne de compte, faire entrer dans le compte; sich —, λανθάνομαι εἰς τὸν λογαριασμόν, κάμνω σφάλ se tromper dans un calcul, se mécompter.

Verrechnung, f., τὸ πέρασμα εἰς τὸν λογαριασμόν, mise f. en ligne de compte; λογαριασμός, compte, m.; — λάθος εἰς τὸν λογαριασμόν, mécompte, m., erreur f. de calcul.

Verrecken, v. a. pop. ψοφῶ, crever, mourir.

Verreden, v. a. κάμνω τέγμα ὅτι δὲν θέλω νὰ κάμω τι, ὅτι δὲν θέλω νὰ φύγω τι κτλ., faire voeu de s'abstenir de qc., renoncer à qc.; sich —, λανθάνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, se tromper en parlant, s'équivoquer.

Verreiben, s. Zerreiben.

Verreisen, v. n. μισεύω, κάμνω ἕνα ταξίδι (διὰ κάμποσον καιρόν), partir; aller faire un voyage. v. n. δεσπεώ, ἐξοδεύω εἰς τὸ ταξίδι, dépenser en voyages.

Verreißen, v. a. ξεσχίζω, χαλνῶ, déchirer, user.

Verreiten, v. a. ἐξοδεύω εἰς τὸ καβαλίκεμα, dépenser à monter à cheval; sich —, χάνω τὸν δρόμον μου (πηγαίνοντας καβάλα), s'égarer à cheval.

Verrenken, v. a. ξεπορίζω, (στραμπουλίζω), démettre, disloquer, luxer, déboîter.

Verrenkung, f., τὸ ξεπόρισμα, στραμπούλισμα), dislocation, luxation, f.

Verrennen, v. a. ben Weg, κόπτω τὸν δρόμον, ἐμποδίζω τὸν δρόμον, couper chemin à q.

Verrichten, v. a. κάμνω, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, faire, expédier, exécuter.

Verrichtung, f., ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, expédition, fonction, f.; (Geschäft), ἡ δουλειὰ, ὑπόθεσις, affaire, f.

Verriechen, v. n. und sich —, v. r. ἐξατμίζομαι, χάνομαι (λέγεται διὰ μυρωδίαν), s'éventer, perdre son odeur.

Verriegeln, v. a. σιραλίζω μὲ τὸν σύριγγα, verrouiller, fermer au verrou.

Verringern, v. a. σμικρύνω, σμικρώνω, ἐλλιοστεύω, diminuer, amoindrir; réduire.

Verringerung, f., ἡ σμίκρυνσις, ὀλλιόστευσις, amoindrissement, m., diminution; réduction, f.

Verrosten, v. n. σκουριάζω, se rouiller.

Verrostet, adj. σκουριασμένος, rouillé.

Verrostung, f., ὁ σκουριασμός, rouillure, f.

Verrotten, s. Verfaulen, Vermodern.

Verrucht, adj. ἀχρειότατος, ἀσεβέστατος, καταραμένος, scélérat, infâme, perdu; Verruchtheit f., ἀχρειότης, ἀσέβεια, scélératesse, f.

Verrücken, v. a. κινῶ τι ἀπὸ τὸν τόπον (οἷον μίαν τράπεζαν), παραβώνω, déplacer, déranger; einem den Kopf —, συγχίζω τὰ κεφάλι τινός, κάμνω νὰ τρελάσῃ, démonter la cervelle à q.

Verrückt, adj. κινημένος ἀπὸ τὸν τόπον του, déplacé; fig. συγχισμένος εἰς τὸν νοῦν του, παραφρων, τρελός, qui a le cerveau démonté, fou.

Verrücktheit, f., ἡ τρέλα, τρελάδα, démence, folie, f.

Verrückung, f., ἡ κίνησις ἀπὸ τόπον, παράβωσις, déplacement, dérangement, m.; (des Weinstocks), ἡ ἀμπελοφο-

νη, τρέλα, ταραλλάδα, égarement, *m.*, aliénation *f.* d'esprit.

Verrufen, *v. a.* δυσφημίζω, décrier; eine Münze —, ἀκυρῶ ἕνα νόμισμα (μίαν μονέδαν), ἀποφασίζω νὰ μὴν εἶναι εἰς χρῆσιν, décrier une monnaie.

Verrufen, *adj.* δυσφημισμένος, décrié, diffamé; ἀκυρωμένος, ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν χρῆσιν, décrié (*en parlant* d'une monnaie).

Verrufung, *f.*, ἡ ἀκύρωσις (τοῦ νομίσματος), décri (d'une monnaie), *m.*

Vers, *m.*, ὁ στίχος, vers; verset, couplet, *m.*

Versagen, *v. a.* (abschlagen einem etwas), ἀπαγορεύω, ἀρνοῦμαι, ἀποβλέπω τὴν ζητησιν, δὲν δίδω τὸ ζητούμενον, refuser qc. à q.; (versprechen), ὑπόσχομαι, promettre; ich bin versagt, ὑποσχέθηκα, ἔδωσα τὸν λόγον μου νὰ πάγω εἰς τινα, νὰ χορεύσω μέ τινα, νὰ ὑπανδρευθῶ τινά, je me suis engagé (à rendre une visite, à une danse), je suis fiancé ou fiancée. *v. n.* die Flinte hat versagt, τὸ τουφέκι δὲν ἔπιασε φωτιάν, δὲν ἄναψε, le fusil a raté, manqué. *v. r.* ich versage mir etwas, ἐγκρατεύομαι ἀπό τι, je me refuse qc., je me prive de qc.

Versagt, *adj.* ὁποῦ ἔδωσε τὸν λόγον του εἰς τι, engagé; (*s.* Versagen); ἀρραβωνιασμένος, –μένη, promis, fiancé, promise, fiancée.

Versagung, *f.*, ἡ ἀπαγόρευσις, refus, *m.*

Versalbuchstab, *m.*, κεφαλαιακὸν γράμμα ἢ στοιχεῖον, lettre *f.* initiale, capitale, majuscule.

Versalzen, *v. a.* βάνω παρὰ πολὺ ἅλας, saler trop; *fig.* einem die Freude ꝛc. —, χαλνῶ τὴν χαρὰν κτλ. τινός, troubler la joie etc. de q.

Versammeln, *v. a.* συναθροίζω, assembler, rassembler.

Versammlung, *f.*, ἡ συνάθροισις, assemblée, *f.*

Versanden, *v. n.* γεμίζω ἢ σκεπάζομαι ἀπὸ ἄμμον, s'ensabler.

Versarkt, *f.*, εἶδος στίχων, genre *m.* de vers.

Versatz, *m.*, ἐνέχυρον, gage, *m.*; (bey den Zinngießern), τὸ σμίξιμον τοῦ μολυβιοῦ μὲ τὸ καλάϊ, alliage *m.* de l'étain avec le plomb.

Versauen, *v. a.* vulg. λερώνω, μουρδώνω, salir.

Versauern, *v. n.* ξυνίζω, γίνομαι ξυνός, s'aigrir; (*metaf.*) γηράζω νὰ μίαν δουλειάν, χωρὶς νὰ ἀποκτήσω τίποτες, *fig.* se rouiller (vieillir au service de q. etc. sans rien gagner).

Versäuern, *v. a.* ξυνίζω παρὰ πολύ, κάμνω παρὰ πολὺ ξυνόν, rendre trop aigre.

Versaufen, *v. a.* δαπανῶ, ξοδεύω εἰς τὰ ποτά, *fam.* dépenser à boire.

Versäumen, *v. a.* ἀμελῶ (χρόνος μὲ τὸ νὰ πα... τὸν ἁρμάδιον κα... gliger, manquer, l... chapper.

Versäumniß, *n.*, Versäu... ἡ ἀμέλεια, négligen... te, *f.*

Verschachern, *v. n.* ἔμ... (κυρίως· εἰς τοὺς Ἑβ... vendre.

Verschaffen, *v. a.* προξε... νός τι), procurer, ... voir, pourvoir (q. ...

Verschaffung, *f.*, ἡ προξ... action *f.* de procure...

Verschalen, *v. a.* σκεπ... τοίχον) μὲ λεπτὰ σα... μὲ καλέμια, garnir, ... raille) de menuiserie.

Verschämt, *adj.* ἐν... honteux, timide.

Verschämtheit, *f.*, ἡ ἐν... της, pudeur, timidité.

Verschänden, *v. a.* ... Verunstalten.

Verschanzen, *v. a.* χώ... ρακας, περικυκλώνω ... στατ, retrancher.

Verschanzung, *f.*, τὸ χῶ... (χῶμα συναγμένον ... ἐντεύσιν), retranc... *m.*

Verscharren, *v. a.* πα... entonir, enterrer.

Verscharrung, *f.*, ἡ πα... ensonissement, *m.*

Verscheiden, *v. n.* τε... ποθνήσκω, mourir, ... der.

Verscheiden, *n.*, ἡ τε... θάνατος, décès, *m.*

Verschenken, *v. n.* δί... σμα, χαρίζω, don...

...re présent; Wein, Bier ... πωλῶ κιανὰ κρασί, ...ν κτλ., vendre du vin, ... la bière etc. à pot et à ...ße.

...nkung, *f.*, τὸ δίδειν χά... ...ρασμα, action *f.* de donner ...ς, ἡ διανοποίλησις, vente ...n détail.

...tzen, *v. a.* χάνω (τὸν ...ον μὲ χωρατάδες, pas... (le temps) en badinant; ...λῶ, χάνω μὲ τὴν ἀμέ... μου, négliger, perdre ... sa négligence; jemand ...Gunst —, χάνω τὴν εὔνοι... τινος (μὲ τὸ νὰ τὸν ...ίζω κτλ.), perdre, se pri... de la faveur de q. (en ...lisant etc.).

...uchen, *v. a.* ἀποδιώκω, ...διώχνω (μάλιστα μύιαις ...λας), chasser, effarou... ...; ἀποξενώνω, ἀπομα... ...ω ἀπὸ ἕναν τόπον, é... ...nger q.

...ieben, *v. a.* στέλλω (εἰς ...φόρους τόπους), envoyer, ...chier.

...ckung, *f.*, τὸ στάλσιμον ...ς διαφόρους τόπους), en... ..., *m.*, ἐκστράτεια, *f.*

...ieben, *v. a.* κινῶ (ὑπὸ ...τόπον του ἕνα πρᾶγ... ...), déplacer, déranger; ...βώνω, biaiser; (auf'schie... ...; ἀναβάλλω εἰς ἄλλον ...όν, différer, retarder, ...ler.

...ieben, *n.*, Verschiebung, ...ἡ κίνησις, στρέβωσις, dé... ...cement, *m.*; ἡ ἀναβολή, ...al, *m.*

Verschieden, *adj.* διάφορος, διαφορετικός, différent, divers; — seyn, διαφέρω, différer.

Verschiedenheit, *f.*, ἡ διαφορά, (διαφορετικότης), différence, diversité, *f.*

Verschiedentlich, *adv.* διαφόρως, μὲ διαφόρους τρόπους, différemment, diversement.

Verschießen, *v. n.* (von Farben), χάνομαι, ἀφανίζομαι, ξεχρωματίζομαι, ξεπορτάζω, se passer, se déteindre, perdre la couleur.

Verschießen, *v. a.* (Pulver, Bley ꝛc.), μεταχειρίζομαι (εἰς τὸ νὰ ῥίψω) μπαρούτι, μολύβια κτλ., tirer, consumer (de la poudre, des balles etc. en tirant); eine Seite —, (in der Druckerey), συγχίζω τὰς σελίδας, βάνω μίαν σελίδα εἰς ἄλλο μέρος, (impr.) déranger, transposer les pages; sich —, die Soldaten haben sich verschossen, οἱ στρατιῶται ἐξόμειναν ὅλα τὰ μολύβια των, les soldats ont tiré toute leur poudre, toutes leurs balles.

Verschießen, *n.*, (der Farben), τὸ ξεχρωμάτισμα, ternissure, *f.*

Verschimmeln, *v. n.* μουχλιάζω, moisir, se moisir, se chancir.

Verschimmelt, *adj.* μουχλιασμένος, moisi, chancî.

Verschimpfen, *fam.* s. Entfiellen, Verunstalten.

Verschlafen, *v. a.* κοιμῶμαι, ἀπερνῶ κοιμούμενος, passer à dormir; χάνω (μίαν εὐκαιρίαν κτλ.) μὲ τὸ νὰ κοιμηθῶ, perdre, négliger en dormant.

Verschlafen, *adj.* ὁποῦ κοιμᾶται πολύ, ἐπιτήδης, νυσταλέος, dormeur (*adj.*); eschlafenheit, *f.*, νύσταγμα, assoupissement, *m.*

Verschlag, *m.*, διάφραγμα ξύλινον, τόπος χωρισμένος καὶ κλεισμένος μὲ σανίδια, (τουρκ. περδές), cloison, *f.*, cloisonnage, *m.*

Verschlagen, *v. a.* (mit Bretern), σμαλίζω μὲ σανίδια, κάμνω διάφραγμα (περδὲν) ἀπὸ σανίδια, fermer (d'ais); faire une cloison, cloisonner; eine Stelle in einem Buche —, χάνω ἕνα τόπον εἰς ἕνα βιβλίον ἀνακατώνοντας τὰ φύλλα, perdre (un passage dans un livre) en feuilletant; (Schiffe vom Winde), ἀποδιώχνω ἀπὸ τὸν δρόμον, ῥίπτω εἰς ἄλλον τόπον (ὡς ὁ ἄνεμος τὰ καράβια), (du vent) disperser, écarter (les vaisseaux); sich (*dat.*) etwas —, χάνω (μίαν εὐκαιρίαν, ἕνα κέρδος) μὲ τὴν ἀμέλειάν μου, perdre, négliger, laisser échapper (le moment favorable etc.). *v. n.* (etwas erwärmt werden), ζεσταίνομαι ὀλίγον, χλιαίνω, (ὡς κρασὶ ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον), devenir tiède, tiédir, s'attiédir; (von Pferden), γίνεται πιασμένον, πιάνεται εἰς τὰ πυθάρια (τὸ πλευρόν), devenir fourbu (*se dit des chevaux*); (Luft), mûrir),

ἐνεργῶ, ὠφελῶ, faire effet; was verschlägt es Dir? was kann Dir das verschlagen? τί σε πειράζει αὐτό; τί σε μέλει; τί σε κόπτει; qu'est ce que cela vous fait? qu est ce que cela vous importe?

Verschlagen, *adj.* πανοῦργος, πολύτροπος, rusé, fin; (lau), χλιός, tiède; (von Pferden), ὑπὸ ἐκρύωσε, πιασμένος εἰς τὰ ποδάρια, fourbu.

Verschlagenheit, *f.*, ἡ πανουργία, ruse, finesse, *f.*

Verschlämmen, *v. a.* et *n.* στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ λούνην, couvrir ou remplir de fange, engorger; *v. a.* (verschwelgen), δαπανῶ, ξεροδεύω εἰς πολυποσίαν, dépenser en débauches.

Verschlämmung, *f.*, στούμπωμα ἀπὸ λούνην, engorgement, *m.*

Verschlechtern, *v. a.* κόμνω χειρότερον, χαλνῶ, détériorer.

Verschleichen, sich, *v. r.* κρύπτομαι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις, passer insensiblement, se cacher.

Verschleimen, *v. n.* στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ φλέγμα, engorger, conglutiner; -schleimung, *f.*, γέμισμα, ἔμφραξις ἀπὸ φλέγμαν, engorgement (de pituite).

Verschleißen, *v. a.* (abtragen, abnutzen), χαλνῶ μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν (οἷον· φορέματα), user, détériorer (des habits etc.); (verkaufen), πωλῶ, vendre, débiter.

Verschlemmen, *f.* Verschlämmen.

Verschlendern, *v. a. fam.* χύνω (τὸν καιρὸν) μὲ περιδιάβασιν, passer (ou perdre) le temps à courir çà et là.

Verschleppen, *v. a.* σύρνω εἰς κρυφὸν τόπον, déplacer, emporter secrètement; κρύπτω, κλέπτω καὶ κρύπτω, détourner, dérober.

Verschleudern, *v. a.* διασκορπίζω, δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα, dissiper, gaspiller, prodiguer; die Waaren —, πωλῶ τὰ πράγματα εὐθηνότατα καὶ μὲ ζημίαν, mévendre.

Verschleyern, *v. a.* σκεπάζω (κυρίως τὸ πρόσωπον) μὲ κάλυμμα, voiler; (*metaph.*) καλύπτω, κρύπτω, *fig.* voiler, gazer.

Verschließen, *v. a.* σφαλίζω, σφαλῶ, σφαλνῶ, κλείω, fermer, clorre, serrer, enfermer.

Verschließung, *f.*, τὸ σφάλισμα, κλείσιμον, fermeture, *f.*

Verschlimmern, *v. a.* κόμνω χειρότερον, κάμνω ἀχαμνότερον, empirer, détériorer, dégrader; sich —, χειροτερεύω, χειροτερίζω, empirer, devenir pire.

Verschlimmerung, *f.*, ἡ χειροτέρωσις, χειροτέρευσις, détérioration, *f.*

Verschlingen, *v. a.* καταπίνω (ἀπὸ μιᾶς), engloutir, dévorer, avaler; (verwickeln), περιπλέκω, πλέκω μαζὶ (ὡς κλωνύρια κτλ.), entortiller.

Verschlingung, *f.*, τὸ κ- νειν, action *f.* d'en- etc.; ἡ περιπλέξις, tillement, *m.*

Verschlossen, *adj.* σφαλ- κλεισμένος, fermé, (*metaph.*) σιωπηλός, κρύπτει τὰ μυσ- taciturne, retenu; - heit, *f.*, σιωπή, - té, *f.*

Verschlucken, *v. a.* κ- (ἀπὸ μιᾶς, οἷον· ἔν- κι, ὀστρίδι κτλ.), engloutir, gober.

Verschlummern, *v. n.* (καιρὸν, ἐνκαιρίαν) νὰ νυστάξω, passer dre (le temps) à - ler.

Verschluß, *m.*, etwas unter seinem Versch- ben, ἔχω τι κλ- σφαλισμένον, avoir qc. sous sa clef.

Verschmachten, *v. n.* - μαι, ἀφαντίζομαι, - ζομαι (μάλιστα - δίψαν, ἀπὸ τὴν - défaillir, languir (- soif, de chaleur).

Verschmachten, *n.*, τὸ - τισμα, ὁ ἀφανισμὸς gueur, défaillance, *f.*

Verschmähen, *v. a.* ἀπ- μὲ καταφρόνησιν, κ- κῶ, dédaigner, mé-

Verschmähung, *f.*, ἡ ψις μὲ καταφρόνησιν, - φρόνησις, dédain, mé-

Verschmausen, *v. a.* ἐξοδεύω εἰς συμπόσ- penser en repas.

-schmelzen, *v. a.* μεταχειρίζ- εἰς τὸ νὰ ἀναλύσω -μέλλα), employer à la -; (zusammenschmelzen), -σατώνω, συλλέγω ἀναλύ- -ες, mélanger (en fondant); -ren —, ἀμίγω μαζὶ χρώ- -, fondre les couleurs.

-schmerzen, *v. a.* ὑπομένω - ὑπομονὴν (μάλιστα μίαν -ρίαν), porter avec pa- -ence, supporter, endurer.

-schmieren, *v. a.* μεταχειρί- -μαι εἰς τὸ χάλκευμα, em- -yer en forgeant.

-schmieren, *v. a.* μεταχειρί- -μαι εἰς τὸ νὰ ἀλείψω, -mployer à graisser; (zu- -schmieren), στουμπώνω μίαν - -ναν (μὲ ἀσβέστην, μὲ πη- - κτλ.), enduire, boucher, - avec de l'argile etc.).

-schmitzt, *adj.* πανοῦργος, -πανουργοτέχνος, fin, rusé.

-schmitztheit, *f.*, ἡ πανουρ- -, finesse, ruse, *f.*

-schnappen, sich, *v. n.* λέγω - πανηρεύω τι ἀπὸ ἀπρο- -σιάν, *fam.* se couper s'échap- -per en paroles.

-schnaufen, Verschnauben, *v. n.* - ἀναπνοήν, ἀναπαύω -, reprendre haleine, res- -pirer.

-schneiden, *v. n.* κοντεύω μὲ - νὰ χωρίσω, μὲ τὸ νὰ - σω, couper; die Haare - χωρίζω τὰ μαλλιά, cou- -per, rafraîchir les cheveux; - Leinwand ꝛc. —, χω- - ὑφάσμον, πανὶ (διὰ φο- -μασιὰν, ὑποκόμισα), em- -ployer (en coupant) du drap, de la toile (à des habits, à des chemises etc.); χαλνῶ μὲ τὸ νὰ χωρίσω, gâter en coupant; (castriren), μουνουχίζω, châtrer; sich —, κόμνω λάθος κόπτωντας ἢ χωρίζοντας ὑφάσμον κτλ., faire des fautes en coupant le drap etc.

Verschneyen, *v. n.* σκεπάζομαι ἀπὸ χιόνι, se couvrir de neige.

Verschnieben, *s.* Verschnauben.

Verschnittene, *m.*, ὁ εὐνοῦχος, μουνουχισμένος, eunuque, châtré, *m.*

Verschnupfen, *v. n.* δαπανῶ εἰς τιμπάκον, πίνω ταμπάκον, consommer en tabac; *v. t.* es verschnupft ihn, τὸν κακομαίνεται, cela le fâche.

Verschollen, *adj.* ξεχασμένος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχουν εἴδησιν ἀπὸ πολὺν καιρόν, absent depuis long-temps.

Verschonen, *v. a.* φείδομαι, δὲν χαλνῶ, épargner, ménager; δὲν ἐνοχλῶ, ἀφίνω ἡσυχον, exempter, dispenser.

Verschönern, *v. a.* εὐμορφίζω, καλλωπίζω, embellir, enjoliver.

Verschönerung, *f.*, τὸ εὐμόρφιασμα, ὁ καλλωπισμός, embellissement, enjolivement, *m.*

Verschossen, *part.* et *adj.* ξεχρωματισμένος, ξεθωριασμένος, terni, *f.* Verschießen, *v. n. u. v. a.*

Verschränken, *v. a.* περιπλέκω σταυρωτὰ, croiser.

Verschrauben, *v. n.* (zuschrau- ben), σφαλίζω μίαν βίδαν, fermer à vis; (verbrehen), στραβώνω τὴν βίδαν, fausser une vis.

Verschreiben, *v. n.* (Papier, Tinte ꝛc.), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γράψιμον (χαρὶ, μελάνην κτλ.), employer en écrivant (du papier, de l'encre); (falsch schreiben), κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον, écrire faux, faire une faute en écrivant; Waaren ꝛc. —, παραγγέλλω (πρᾶγμα διὰ γραμμάτων), commander par écrit, faire venir (des marchandises etc.); Arzeneyen —, (διορίζω, ὑρδινιάζω), tarifer (διὰ τὸν ἀρρωστον), ordonner des remèdes; einem eine Sache als Eigenthum —, μεταγράφω διὰ γράμματος εἰς τινα τὴν κυριότητα ἑνὸς πράγματος (διορίζω νὰ κάμῃ ὡς ἴδιόν του), transmettre la propriété de qch à q.; einem etwas als Pfand —, παραδίδω (διὰ γράμματος) τι εἰς τινα ὡς ἐνέχυρον, engager, hypothéquer qc par écrit; sich —, κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον, se tromper en écrivant; — für jemanden, ἐγγυοῦμαι δι' ἄλλον (διὰ γράμματος), se rendre caution pour q.

Verschreibung, *f.*, ἡ ὁμολογία, ἐγγραφος μαρτυρία, obligation, promesse *f.* par écrit; (von Waaren ꝛc.), παραγγελία πράγματος, ordre

m. pour faire venir (des marchandises etc.); — eines Arztes, *διατιμὴ ἰατροῦ*, ordonnance *f.* d'un médecin.

Verschreyen, *v. a.* *διαφημίζω*, *κατηγορῶ*, décrier, diffamer.

Verschroben, *adj.* (*metaph.*) *στραβὸς*, *παράξενος*, *σκοτεινός* (*λέγεται διὰ ἰδέας*, *διὰ τὸ ὕφος*), *fig.* entortillé, étrange, confus, obscur; Verschrobenheit, *f.*, *συγχυσμένος καὶ παράξενος τρόπος* (*τῶν ἰδεῶν*, *τοῦ ὕφους*), entortillement (des pensées, du style etc.), *m.*

Verschrumpfen, *v. n.* *ζαρώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ ξηραίνω*, se ratatiner, se rider (de sécheresse).

Verschub, *m.*, s. Aufschub.

Verschulden, *v. a.* etwas —, *πταίω*, *εἶμαι πταίστης*, démériter, se rendre coupable; *fam.* etwas wieder zu — wissen, *εἶμαι εὐχάριστος*, *εὐγνώμων*, *ἀνταμείβω*, être reconnaissant, se revancher de qc.

Verschulden, *n.*, *τὸ πταίσιμον*, faute, *f.*

Verschuldet, *adj.* *καταχρεωμένος*, *ὁποῦ ἔχει πολλὰ χρέη*, endetté, obéré.

Verschütten, *v. a.* (zuschütten), *σκεπάζω μὲ τὸ νὰ ῥίνω χῶμα*, *πέτρας κτλ.*, combler, couvrir, remplir de terre, de pierres etc.; (etwas aus einem Gefäße), *ξερίζνω*, *χύνω ἀπὸ ἀπροσεξίαν* (*οἶνον κρασὶ ἀπὸ τὸ ποτῆρι*), repandre, épancher; *fig. fam.* es bey einem —, *χάνω τὴν εὔνοιάν τινος*, perdre les bonnes grâces de q.

Verschwägern, sich, *v. r.* *ἐμπαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου ὑπανδρείας*, *ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν*, s'apparenter.

Verschwägerung, *f.*, *ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας*, *κηδεστία*, alliance *f.* par mariage.

Verschwärzen, s. Anschwärzen.

Verschwatzen, *v. a.* *ἀπερνῶ* (*τὸν καιρὸν*) *μὲ συνομιλίας ἢ μὲ φλυαρίας*, passer (le temps) à babiller.

Verschweigen, *v. a.* *ἀποσιωπῶ*, taire, celer, cacher.

Verschweigung, *f.*, *ἡ ἀποσιώπησις*, discrétion (dans les paroles), *f.*

Verschwelgen, *v. a.* *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς φαγητὰ καὶ πιοτὰ*, *εἰς συμπόσια*, dissiper en débauches.

Verschwellen, *v. n.* *φουσκώνω πολύ*, s'enfler, se gonfler.

Verschwenden, *v. a.* *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς τὰ χαμένα*, *κακοξοδεύω*, prodiguer, dissiper, dilapider; *διασκορπίζω*, *πλουσιοπαρέχω*, *fig.* prodiguer, donner abondamment, combler.

Verschwender, *m.*, *κακοξοδιάστης*, *πολυδάπανος*, *ἄσωτος*, prodigue, dissipateur, *m.*

Verschwenderisch, *adj.* *ὁποῦ διασκορπίζει τὰ ἐδικά του*, *πολυδάπανος*, prodigue, enclin à prodiguer; *adv.* *πλουσιαπαρόχως*, *adv.* prodigalement, avec profusion.

Verschwendung, *f.*, *ἡ πανία*, prodigalité, dilapidation, *f.*

Verschwiegen, *adj.* *ὁποὺ σιωπᾷ τὰ μυστικά*, qui sait se taire; Verschwiegenheit, *f.*, *ὁποῦ ἀποσιωπᾷ*, discrétion, *f.*, secret, *m.*

Verschwinden, *v. n.* *χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια*, *ἀφανίζομαι*, *γίνομαι ἀφανὴς*, paraître, s'évanouir, s'éclipser.

Verschwinden, *n.*, *τὸ ἀφανίσαι*, *ἀφανὴς γίνεσθαι*, disparition *f.* de disparaître.

Verschwistern, sich, *v. r.* *ἐνώνομαι δι' ἀγάπης μεταξὺ ἀδελφάδων*, contracter une amitié de *ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν*, lier par le mariage, schwägern.

Verschwitzen, *v. n.* *γεμίζω ἀπὸ ἱδρῶτα*, se mouiller de sueur (*metaph.*) *ἀλησμονῶ*, (*κατὸ ὁποῦ ἔμαθα*), (ce qu'on a appris).

Verschwören, *v. a.* etwas — *ὀμνύω ὅρκον νὰ μὴ νὰ μὴ ἀπολαύσω τι*, jurer de s'abstenir de qc.; sich —, *συνομοτῶ*, *συνομωσίαν κάμνω*, conjurer, conspirer (mit Schwüren bekräftigen), *ἐπιβεβαιώνω μὲ ὅρκους*, assurer qc. par des serments, par des jurements.

Verschwörer, Verschworene, *m.*, *ὁ συνωμότης*, conjuré, conspirateur, *m.*

Verschwörung, *f.*, *ἡ συνωμοσία*, *συνομωσία*, conjuration, conspiration, *f.*

Ersehen, *v. n.* (nicht sehen, übersehen), *παραβλέπω*, *δὲν βλέπω*, ne pas voir, ne pas apercevoir; (einen Fehler begehen), *παραβλέπω*, *κάμνω ἁμάρτημα*, *λανθάνω*, *ἁμαρτῶ*, se tromper, commettre une faute, faillir en qc., négliger qc.; es bey einem —, *χάνω τὴν εὔνοιάν τινος παρακινῶ πολὺ σιωπῶν*, démériter auprès de q.; ein Amt ꝛc. —, *διοικῶ*, *κάμνω τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕνα ἐπάγγελμα* ꝛc., exercer, faire; avoir la charge de —; einen mit etwas —, *προβλέπω τινὰ μέ τι*, *προμηθεύω τινὰ μέ τι*, pourvoir, munir, garnir de qc.; sich —, *κάμνω λάθος παραβλέποντας*, se méprendre, se tromper, s'abuser en qc.; — mit etwas, *προβλέπομαι μέ τι*, *προμηθεύομαι*, se pourvoir, se munir de qc.; — eines Dinges, *προσμένω*, *ἐλπίζω*, attendre qc., s'attendre à qc.; sich (*dat.*) etwas von einem, *στοχάζομαι* (*καλόν*), attendre qc. (quelque mauvais tour) de q.; an etwas (von Schwangern), *ἐκπλήττομαι ἀπό τι* (*ὡς μία ἐγγαστρωμένη ὅταν ἡ ἔκπληξις κάμνει ἐνέργειαν εἰς τὸ παιδί της*), s'effrayer de qc. (se dit des femmes enceintes dont l'enfant est marqué de l'objet de leur effroi).

Versehen, *n.*, *ἡ παράβλεψις*, *τὸ λάθος*, méprise, erreur, faute, *f.*

Versehren, *v. a.* *βλάπτω*, *ζημιώνω*, blesser, endommager.

Versenden, *v. a.* *στέλλω* (*εἰς διάφορους τόπους*, *μάλιστα πρᾶγμα διὰ πούλησιν*), *στέλλω*, envoyer, expédier.

Versender, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ στέλλει*, celui qui envoit, qui expédie.

Versendung, *f.*, *ἡ στάλσις*, *τὸ στάλσιμον*, envoi, *m.* expédition, *f.*

Versengen, *v. a.* *καψαλίζω* (*ὡσὰν τὰ μαλλιά*), brûler l'extrémité (*p. e.* des cheveux); *καταχαλῶ*, *ξηραίνω* (*λέγεται διὰ τὸν ἥλιον*, brunir (*se dit du soleil*).

Versengung, *f.*, *τὸ καψάλισμα*, action *f.* de brûler etc.

Versenken, *v. a.* *βυθίζω*, *καταποντίζω*, abîmer, enfoncer, submerger; in das Grab —, *καταβιβάζω* (*κατηβάζω*) *ἕνα νεκρὸν σῶμα εἰς τὸν τάφον*, descendre un corps mort dans la fosse.

Versenkung, *f.*, *ὁ βυθισμός*, *καταποντισμός*, submersion, *f.*, enfoncement, *m.*

Versetzen, *v. a.* *μεταθέτω*, *βάνω εἰς ἄλλον τόπον*, déplacer, transporter; (falsch setzen), *συγχίζω*, *βάνω ἀχαμνά*, égarer qc., mettre dans un autre endroit; Bäume ꝛc. —, *μεταθέτω*, *μεταφυτεύω δένδρα*, transplanter des arbres etc.; Bewohner eines Landes —, *μετοικίζω*, transporter les habitants d'un pays dans un autre; eine Thür ꝛc. —, *σφαλίζω μίαν θύραν κτλ. μὲ τὸ νὰ βάλω ἐκεῖ ἕνα σανίδι ἢ ἄλλο τι*, barricader une porte etc.; Metalle —, *σμίγω μέταλλα*, allier (des métaux); Farben —, *σμίγω* (*συμμίσγω*) *χρώματα*, mêler (des couleurs etc.); einen Schlag ꝛc. —, *δίδω ἕνα κτύπημα κτλ.*, donner, appliquer un coup etc. à q.; (verpfänden), *βάνω ἐνέχυρον δι' ἄσπρα ὁποῦ ἐπῆρε δανεικά*, engager une chose; den Athem —, *κόπτω τὴν ἀναπνοήν*, faire perdre l'haleine, étouffer; einen in einen glücklichen oder unglücklichen) Zustand —, *βάνω τινὰ εἰς* (*κατοχήν ἢ δυστυχίαν* (*κατάστασιν*, mettre q. dans un état (heureux ou malheureux); *v. n.* *ἀποκρίνομαι*, répondre, répliquer; sich —, *μεταθέτομαι*, *βάνομαι*, *se mettre.

Versetzung, *f.*, *ἡ μετάθεσις*, transposition, *f.*, déplacement, *m.*; *μεταφύτευσις*, transplantation, *f.*; *μετοίκεσις κτλ.*, action *f.* de transporter les habitants d'un pays, etc.

Versinken, *v. n.* *βυθίζομαι ὑ-*

ναπενάζοντας, passer en soupirant.

Versfuß, *m.*, *ποῦς στίχου ποιητικοῦ*, pied *m.* de vers.

Versicherer, *m.*, *ἀσφαλιστής* (*κοινῶς ἀσγουραδόρος*), assureur, *m.*

Versichern, *v. a.* *βεβαιόω*, assurer; (assecuriren), *ἐγγυοῦμαι*, *ἀσγουράρω*, assurer (*p. e.* un vaisseau), garantir; sich —, *βεβαιόομαι*, s'assurer; einer Sache, *πέτυχω ἕνα πρᾶγμα* (*μάλιστα ὡς ἐνέχυρον*), s'assurer de qc.; — Jemandes, *φυλακώνω τινά*, s'assurer de q.

Versichert, *adj.* *βέβαιος*, *βεβαιωμένος*, assuré, certain.

Versicherung, *f.*, *ἡ βεβαίωσις*, *ἀσφάλεια* (*σιγουρισμα*), assurance, sûreté, *f.*

Versieden, *v. a.* *μεταχειρίζομαι εἰς τὸ βράσιμον*, employer à cuire; *v. n.* *βράζω ἀρκετά*, cuire assez.

Versiegeln, *v. a.* *βουλλώνω*, cacheter; sceller, apposer le scellé.

Versiegelung, *f.*, *τὸ βούλλωμα*, action *f.* de cacheter; le scellé.

Versiegen, *v. n.* *ξηραίνομαι* (*λέγεται διὰ πηγήν*), tarir.

Versilbern, *v. a.* *ἀσημώνω*, argenter; (*μεταφ.*) *πωλῶ*, convertir en argent, vendre.

Versilberung, *f.*, *τὸ ἀσήμωμα*, argenture, *f.*

Versingen, *v. a.* *ἀπερνῶ* (*τὸν καιρὸν*) *τραγουδῶντας*, passer (le temps) à chanter; die Sorgen —, *ἐλήμονα τὰς φροντίδας μὲ τὸ νὰ τραγουδήσω*, chasser les soucis en chantant.

Versinken, *v. n.* *βυθίζομαι*, enfoncer, s'enfoncer; *καταποντίζομαι*, être submergé; *fig.* in Gedanken *ꝛc.* versunken seyn, *εἶμαι βυθισμένος εἰς τοὺς στοχασμοὺς κτλ.*, être absorbé dans la méditation etc.

Versinnlichen, *v. a.* *παρασταίνω μὲ τρόπον αἰσθητικόν*, *σαφηνίζω μὲ παράδειγμα ὑποκείμενον εἰς τὰς αἰσθήσεις*, rendre sensible.

Versitzen, *v. n.* eine Strafe, *f.* Absitzen; sich —, *χαλαυμαι μὲ τὸ πολὺ κάθισμα*, s'engourdir à force d'être long temps assis.

Versoffen, *adj. fam.* *δεδομένος εἰς τὴν μέθην*, *μεθύστακας*, ivrogne.

Versohlen, *f.* Besohlen.

Versöhnen, *v. a.* *φιλιώνω*, *ξαναφιλιώνω*, réconcilier; *ἐξιλεώνω*, expier.

Versöhner, *m.*, *ὁ φιλιωτής*, réconciliateur, *m.*; *ὁ μεσίτης μεταξὺ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων*, (*ὁ Χριστός*), réparateur *m.* du genre humain.

Versöhnlich, *adj.* *ὁποῦ φιλιώνεται εὐκόλα*, *πρόθυμος εἰς φιλίωσιν*, réconciliable.

Versöhnlichkeit, *f.*, *ἡ προθυμία εἰς φιλίωσιν*, humeur *f.* réconciliable.

Versöhnopfer, *n.*, *θυσία δὲ ἐξιλέωσιν*, sacrifice *m.* expiatoire, sacrifice de propitiation.

Versöhnung, *f.*, *ἡ φιλίωσις ξαναφιλίωσις*, réconciliation, *f.*; *ἡ ἐξιλέωσις*, expiation, *f.*

Versorgen, *v. a.* *προβλέπω*, *προμηθεύω*, pourvoir, fournir (q. de qc.); (eine Versorgung geben), *δίδω ἢ προξενῶ τινος ἕνα ἐπάγγελμα*, établir q.; ein Mädchen —, *ὑπανδρεύω μίαν κόρην*, marier une fille; sich —, *προβλέπομαι*, *προμηθεύομαι*, se pourvoir (de qc.)

Versorger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ προβλέπει*, *ὁποῦ προμηθεύει*, pourvoyeur, *m.*

Versorgung, *f.*, *ἡ πρόβλεψις προμήθευσις*, action de pourvoir; fourniture, *f.*; *ἐπάγγελμα* (*κάθε κατάστασις εἰς τὴν ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ κερδήσῃ τὸ ψωμί*), établissement (de ses enfants), *m.*

Versparen, *v. a.* *ἀναβάλλω ἢ προφυλάγω τι εἰς ἄλλον καιρόν*, reserver, remettre qc. à un autre temps.

Verspäten, **Verspätigen**, sich, *v. r.* *ἀργοπορῶ*, *ἔρχομαι ἀργά*, tarder, venir trop tard.

Verspeisen, *v. a.* *μεταχειρίζομαι εἰς φαγητὰ* (*εἰ ἄλλους*), consommer en donnant à manger (à ses hôtes).

Versperren, *v. a.* *σφαλίζω*, *σφαλνῶ*, fermer; barrer, barricader (les chemins; den Weg —, *κάπιο ἢ ἐμποδίζω τὸν δρόμον*, barricader les chemins.

Versperrung, *f.*, *τὸ σφάλισμα*, action *f.* de fermer, fermeture, *f.*; — des Weges, *τὸ κόψιμον τοῦ δρόμου*, barricade, *f.*

Versplelen, *v. a.* *χάνω εἰς τὸ παιγνίδι*, perdre (au jeu).

Versplllen, *f.* Verthun, Verschwenden.

Versponnen, *v. a.* *μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γνέσιμον*, consumer en filant.

Verspotten, *v. a.* einen, *περιγελῶ*, *περιπαίζω*, se moquer de q., huer.

Verspottung, *f.*, *τὸ περιγέλασμα*, *ἡ περίπαιξις*, moquerie, dérision, huée, *f.*

Versprechen, *v. a.* *ὑπόσχομαι*, promettre; *fam.* *ἰπαρεύω μὲ μαγικὰ λόγια*, guérir (un mal) par des paroles magiques; sich —, (im Reden), *λανθάνομαι*, *κάμνω λάθος εἰς τὴν ὁμιλίαν*, se tromper en parlant; (sein Wort geben), *ὑπόσχομαι*, *δίδω τὸν λόγον μου*, s'engager; — mit einem, mit einer, *ἀρραβωνιάζομαι* (*μὲ ἕναν*, *μὲ μίαν*), donner une promesse de mariage; ich verspreche mir etwas von einem, von einer Sache, *ἐλπίζω ἀπό τινα*, *ἢ ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα*, je me promets qc. de q. ou de qc.

Versprechen, *n.*, Versprechung, *f.*, *ἡ ὑπόσχεσις*, promesse, *f.*

Versprengen, *v. a.* *μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ ῥαντίσω*, employer à arroser; die Feinde —, *διασκορπίζω* (*τοὺς ἐχθρούς*), disperser les ennemis; (im Billiard) sich —, *βάλτω τὸ ἐδικόν μου σφαιρίδιον ἔξω ἀπὸ τὸ μπιλιάρδο*, faire sauter sa bille (au billard).

Verspringen, sich, *v. n.* den Fuß, *ξεπατίζω* (*στραμπουλίζω*) *τὸ ποδάρι ἀπὸ ἕνα πήδημα*, se démettre le pied en sautant.

Verspritzen, *v. a.* *ῥαντίζω* (*ὕλο τὸ νερόν*), verser, répandre; *fig.* Blut —, *χύνω αἷμα*, *σκοτώνω*, verser du sang, tuer.

Verspüren, *v. a.* *στουμπώνω τὸ βουτζί*, bondonner.

Verspüren, *v. a.* *αἰσθάνομαι*, *καταλαμβάνω*, *ἐννοῶ*, sentir, ressentir.

Verstählen, *v. a.* *τζελικώνω*, acérer.

Verstand, *m.*, *ὁ νοῦς*, *τὸ λογικόν*, *ἡ φρόνησις*, entendement, esprit, *m.*, intelligence, raison, *f.*; (einer Rede) *τὸ νόημα* (*ἑνὸς λόγου*), sens, *m.*; (Urtheilskraft), *κρίσις*, jugement, *m.*; den Verstand verlieren, *ξφαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου*, *χάνω τὰς φρένας*, perdre l'esprit, devenir fou.

Verständig, *adj.* *γνωστικός*, *φρόνιμος*, intelligent, sensé, prudent.

Verständigen, *v. a.* *ξηγῶ*, *σαφηνίζω*, expliquer, éclaircir.

Verständlich, *adj.* *νοητός*, *ὁποῦ καταλαμβάνεται*, *σαφής*, intelligible, clair.

Verständlichkeit, *f.*, *ἡ σαφήνεια*, intelligibilité, *f.*

Verständniß, *n.*, *τὸ νόημα*, intelligence, *f.*; — heimliches —, *ἡ* (*κρυφὴ*) *συμφωνία*, collusion, *f.*, intelligence secrète.

Verstärken, *v. a.* *ἐνδυναμώνω*, *αὐξάνω*, renforcer, fortifier.

Verstärkung, *f.*, *ἡ ἐνδυνάμωσις*, *αὔξησις*, renforcement, renfort, *m.*

Verstatten, *v. a.* *συγχωρῶ*, *ἀφίνω*, *δίδω τὴν ἐδειάν*, permettre; *ἐπιτρέπω*, accorder.

Verstattung, *f.*, *ἡ ἄδεια*, *ἐπίτρεψις*, permission, *f.*

Verstauben, *v. n.* *ἀφανίζομαι*, *χάνομαι* (*ὡς ἡ χαντζιάρες*), s'en aller en poussière.

Verstäuben, *v. a.* *διασκορπίζω* (*ὡσὰν κονιορτόν*), faire disiper en poussière.

Verstauchen, *v. a.* *ξεκοτζίζω*, *στραμπουλίζω*, déboîter; sich (*dat.*) die Hand —, *ξεκοτζίζω τὸ χέρι μου*, se donner une dislorze à la main.

Verstauchung, *f.*, *τὸ ξεκότσισμα*, *στραμπούλισμα*, entorse, déboîtement, *f.*

Verstecken, *v. a.* *κρύπτω*, cacher; sich —, *κρύπτομαι*, se cacher.

Verstecken, *n.*, *τὸ κρύψιμον*, action *f.* de cacher.

Verstehen, *v. n.* *καταλαμβάνω*, comprendre, entendre; eine Sprache, eine Kunst *ꝛc.* —, *ξέρω μίαν γλῶσσαν*, *τέχνην κτλ.*, savoir une lan-

gne, un art etc.; ſich —, mit einem, *συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος μέ τινα*, s'entendre avec q.; ſich — auf etwas, *ἠξεύρω (ἐπιστήμην, τέχνην), ἔχω εἴδησιν, γνῶσιν*, se connaître, s'entendre en qc.; ſich zu etwas —, *δέχομαι, συμφωνῶ νὰ κάμω ἢ νὰ δώσω τι*, consentir, se prêter à qc.

Verſteigen, ſich, *v. r. ἀναβαίνω τόσον ὑψηλὰ ὥστε νὰ μὴν ἔρω πῶς νὰ γυρίσω ὀπίσω*, s'égarer en montant, monter trop haut; (*μεταφ.*) *ἐπιχειρίζομαι τι δύσκολον*, entreprendre une chose difficile, aller trop loin.

Verſteigern, *v. a. πωλῶ εἰς δημοπρασίαν*, (*εἰς ἐκείνους ὁποῦ δίδουν τὸ περισσότερον*), vendre à l'encan, à l'enchère.

Verſteigerung, *f.*, *ἡ πώλησις εἰς δημοπρασίαν, ἡ δημοπρασία*, encan, *m.*, enchère, *f.*

Verſteinern, *v. a. πετρώνω*, pétrifier.

Verſteinerung, *f.*, *ἡ πέτρωσις, λίθωσις*, pétrification, *f.*

Verſteinert, *adj. πετρωμένος*, pétrifié; — *ἐκθαμβος, fig.* pétrifié, tout étonné.

Verſtellen, *v. a. μεταθέτω, συγχίζω*, déranger, déplacer; *ἀσχημίζω*, défigurer, (*s.* Entſtellen); ſich —, *ἀσχημίζομαι*, se défigurer; (*μεταφ.*) *ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πῶς* —, se déguiser, dissimuler, feindre.

Verſtellt, *adj. ἀσχημισμένος*, défiguré; *ὑποκρινόμενος*, déguisé, feint.

Verſteuern, *v. a. πληρώνω τὰ δοσίματα δι' ἕνα πρᾶγμα*, payer l'impôt.

Verſtellung, *f.*, *ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις*, dérangement, *m.*

Verſterben, *s.* Sterben.

Verſtieben, *s.* Verſtauben.

Verſtimmen, *v. a. χαλνῶ τὸν τόνον ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου*, désaccorder (un instrument); (*μεταφ.*) *προξενῶ μελαγχολίαν, χαλνῶ τὸ κέφι*, rendre mélancolique, triste.

Verſtimmt, *adj. ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον χαλασμένον, ἀνάρμοστος*, discordant; dissonant; — (*μεταφ.*) *μελαγχολικός*, mélancolique, de mauvaise humeur.

Verſtimmung, *f.*, *ἡ δυσφωνία* (*μουσικοῦ ὀργάνου*), mauvais accord, *m.*, dissonance, *f.*; — *ἡ μελαγχολία, τὸ χαλασμένον κέφι*, mélancolie, mauvaise humeur, *f.*

Verſtocken, *v. n. χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα*, (*ὡς χαρτιὰ, πανιά*), se gâter par l'humidité. *v. a.* das Herz —, *σκληρύνω τὴν καρδίαν*, endurcir le cœur.

Verſtockt, *adj. χαλασμένος ἀπὸ τὴν ὑγράδα*, gâté par l'humidité; — *πεισματικός, ἰσχυρογνώμων*, endurci, obstiné.

Verſtocktheit, Verſtockung, *f.*, *ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πείσμα*, endurcissement *m.* du cœur.

Verſtohlen, *adj. λαθραῖος, κρυφός*, furtif.

Verſtohlens, verſtohlner Weiſe, *adv. κρυφίως, κλεφτάτα*, furtivement, à la dérobée.

Verſtopfen, *v. a. στουμπώνω*, boucher, fermer, engorger; (den Leib), *προξενῶ ἔμφραξιν*, constiper, obstruer (le ventre).

Verſtopft, *adj. στουμπωμένος*, bouché; (vom Leibe), *ἐμφραγμένος, ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν*, constipé, opilé.

Verſtopfung, *f.*, *ἡ στούμπωσις, τὸ στούμπωμα*, action *f.* de boucher, engorgement, *m.*; (des Leibes), *ἡ ἔμφραξις*, obstruction, opilation, constipation, *f.*

Verſtorben, *adj. ἀποθαμένος*, mort.

Verſtören, *v. a. συγχίζω, ἐμποδίζω*, troubler, interrompre; *κυνηγῶ, διασκορπίζω*, disperser; (zerſtören), *χαλνῶ*, détruire.

Verſtört, *adj. συγχισμένος* (*εἰς τὸν νοῦν του*), *σκυθρωπός*, troublé, confus, effaré.

Verſtörung, *f.*, *ἡ σύγχυσις, ἐνόχλησις*, trouble, *m.*; — *τὸ κυνήγημα, διασκόρπισμα*, action *f.* de chasser, de disperser.

Verſtoß, *m.*, *τὸ λάθος, πταίσμον, ἡ παράβασις κανόνος ἢ νόμου*, faute, erreur, *f.*

Verſtoßen, *v. a.* (*s.* Stoßen, Zerſtoßen, Beſtoßen), *ἀποβάλλω, ἀποδιώχνω*, rejeter, chasser; *fam.* (eine Sache), *πωλῶ τι* (*βιαζόμενος ἀπὸ στενοχωρίαν*), vendre qc. (dans la nécessité); eine Frau —, *ἀποδιώχνω, χωρίζω τὴν γυναῖκα*, répudier sa femme. *v. n.* gegen etwas, *πταίω, παραβαίνω* (*κανόνα ἢ νόμον*), pécher contre qc.; ſich —, *κάμνω σφάλμα, λαθάνομαι*, commettre une faute.

Verſtoßung, *f.*, *ἡ ἀποδίωξις*, action *f.* de rejeter, de chasser; *ὁ χωρισμὸς* (*τῆς γυναικός*), *τὸ διαζύγιον*, répudiation (d'une femme).

Verſtreichen, *v. a. μεταχειρίζομαι εἰς ἄλειμμα*, employer à endaire; — *σκεπάζω μὲ ἄλειμμα, μὲ ἀσβέστην, μὲ κόλλαν κτλ.*, enduire de graisse, de chaux, de colle etc.

Verſtreichen, *v. n. ἀπερνῶ* (*λέγεται διὰ τὸν καιρόν*), passer, s'écouler, se passer.

Verſtreuen, *v. a. διασκορπίζω* (*ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*), disperser çà et là.

Verſtrichen, *adj. ἀλειμμένος*, enduit (de qc.); — *ἀπερασμένος*, passé.

Verſtricken, *v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ πλέξιμον*, employer à tricoter; *ἐμπλέκω, ἐμποδεύω*, empêtrer, embarrasser; (*μεταφ.*) *ἀπατῶ*, attraper q.

Verſtrickung, *f.*, *ἡ ἐμπόδευσις*, action *f.* d'empêtrer; — *ἡ ἀπάτη, fig.* piége, *m.*

Verſtudiren, *v. a. δαπανῶ, ξοδεύω εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν*, dépenser à étudier.

Verſtümmeln, *v. a. κολοβώνω*, mutiler, estropier.

Verſtümmelung, *f.*, *ἡ κολόβωσις*, mutilation, *f.*

Verſtummen, *v. n. βουβαίνω, μένω βουβός*, rester court, perdre la parole.

Verſtutzen, *s.* Stutzen, Abſtutzen.

Verſuch, *m.*, *ἡ δοκιμή*, essai, *m.*, epreuve; tentative, *f.*; physikaliſcher, chemiſcher ꝛc. Verſuch, *πείραμα φυσικόν, χυμικόν κτλ.*, expérience *f.* de physique, chimie etc.

Verſuchen, *v. a. δοκιμάζω*, essayer; tenter; *γεύομαι, δοκιμάζω* (*φαγί, ποτόν*), goûter, essayer; — (locken, reizen), *παρακινῶ* (*εἰς κακόν τι πρᾶγμα*), *ἑλκύω, τραβῶ, πειράζω*, tenter q., attirer; er hat ſich etwas verſucht, *ἔχει πεῖραν, εἶναι ἔμπειρος*, Il a de l'expérience.

Verſucher, *m.*, *ὁ πειρασμός, ὁ ποῦ παρακινεῖ εἰς κακόν τι πρᾶγμα*, tentateur, *m.*

Verſucht, *adj. δοκιμασμένος, ἔμπειρος*, expérimenté, qui a de l'expérience.

Verſuchung, *f.*, *ἡ παρακίνησις* (*εἰς τι κακόν*), *ὁ πειρασμός*, tentation, *f.*

Verſudeln, *v. a. λερώνω, μουρδώνω, χαλνῶ*, barbouiller, bousiller, gâter.

Verſühnen, *s.* Verſöhnen.

Verſündigen, ſich, *v. r. ἁμαρτάνω, κάμνω ἁμαρτίαν*, pécher.

Verſündigen, *v. a. ἀμαρτάνω*, pécher.

Verſündigung, *f.*, *τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία*, péché, *m.*

Verſüßen, *v. a. γλυκαίνω, γλυκίζω*, adoucir (*propr. et fig.*).

Verſüßung, *f.*, *τὸ γλύκισμα*, adoucissement, *m.*

Vertagen, *v. a. ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν*, ajourner; ajournement, *f.*, *ἀναβολή*, ajournement, *m.*

Vertändeln, *v. a. ἀπερνῶ* (*τὸν καιρόν*) *μὲ παιδιάκια παιγνίδια, μὲ ὄχρησια πράγματα*, perdre (le temps) en badinant, s'amuser à des bagatelles.

Vertanzen, *v. a. ἀπερνῶ* (*τὸν καιρόν*) *μὲ χορούς*, passer (le temps) à danser; *δαπανῶ εἰς τὸν χορόν*, dépenser en dansant; — *γλυτώνω ἀπό τι κακὸν μὲ τὸ νὰ χορεύσω*, guérir de quelque mal par la danse.

Vertauſchen, *v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν*, changer, échanger.

Vertauſchung, *f.*, *ἡ ἀλλαξιά, ἀλλαγή*, change, echange, *m.*

Verteufelt, *adj. διαβολικός, διαβολισμένος*, endiablé; diabolique. *adv. διαβολικά*, diablement.

Verteutſchen, *s.* Verdeutſchen.

Vertheidigen, *v. a. ὑπερασπίζω, διφεντεύω, ὑπερασπίζω*, défendre; ſich —, *διφεντεύομαι*, se défendre; *ἀπολογοῦμαι*, se défendre (par la parole).

Vertheidigung, *f.*, *ἡ ὑπεράσπισις, διφεντεύσις*, défense, *f.*

Vertheidigungs-Rede, *f.*, *ἡ ἀπολογία, λόγος ἀπολογητικός*.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

apologie, *f.*, discours *m.* apologétique.

Vertheidigungsschrift, *f.*, ἀπολογία, σύγγραμμα ἀπολογητικόν, apologie, *f.*, écrit *m.* apologétique.

Vertheilen, *v. n.* μοιράζω, διαμοιράζω, διαμερίζω, distribuer, répartir.

Vertheilung, *f.*, ὁ μοιρασμός, διαμοιρασμός, διαμερισμός, distribution, répartition, *f.*

Vertheuern, *v. a.* κάμνω νὰ ἀκριβαίνῃ, νὰ αὐξήσῃ ἡ τιμὴ ἑνὸς πράγματος, enchérir, renchérir.

Verthun, *v. a.* δαπανῶ, ξοδεύω, dépenser inutilement, prodiguer, dissiper; πωλῶ, vendre; — ξοδεύω εἰς τὰ χαμένα, κακοξοδεύω, employer, consommer; *fam.* sie verthut sich, αὐτὴ εὑρίσκει ἢ θέλει ἔυρῃ) ἄνδρα ἀπὸ τὴν πέρνει γυναῖκα, elle trouvera encore un époux.

Vertical, *adj.* s. Scheitelrecht.

Vertiefen, *v. n.* βαθουλώνω, κάμνω βαθουλόν, approfondir, rendre plus profond; sich —, in Gedanken, βυθίζομαι εἰς στοχασμούς, s'enfoncer, s'abîmer dans la méditation.

Vertieft, *adj.* βαθουλός, approfondi, creux; — βυθισμένος (εἰς στοχασμούς), *fig.* enfoncé, abîmé dans —.

Vertiefung, *f.*, τὸ βαθούλωμα, creux, *m.*, cavité, enfoncure, *f.*; — ὁ βυθισμὸς (εἰς στοχασμούς), action *f.* de s'absorber dans la méditation.

Vertilgen, *v. a.* ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, extirper, exterminer.

Vertilgung, *f.*, ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός, extirpation, extermination, *f.*

Vertrackt, *adj.* δύσκολος, ἐμπερδεμένος, διαβολικός, difficile, méchant, diabolique.

Vertrag, *m.*, ἡ σύμβασις, συνθήκη, συμφωνία, transaction, convention, *f.*, traité, accord, contrat, *m.*

Vertragen, *v. n.* (wegtragen), μεταφέρω, φέρω εἰς ἄλλον τόπον (ἀρμάτων), emporter; Kleider —, χαλνῶ ροῦχα μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, user des habits en les portant; (ertragen), ὑποφέρω, souffrir, supporter, endurer; sich —, (gut mit jemand), ἀπερνῶ φιλικὰ μέ τινα, εἶμαι σύμφωνος, s'accorder, se comporter avec q.; (aussöhnen), ξαναφιλιώνομαι, se réconcilier; (passend seyn), ἁρμόζω, συμφωνῶ, s'accorder, être compatible.

Verträglich, *adj.* εἰρηνικὸς, ὑπομονετικὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, πρόθυμος εἰς ξαναφιλίωσιν, accommodant, sociable; (passend), ἁρμόδιος, compatible.

Verträglichkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης, προθυμία εἰς ξαναφιλίωσιν, sociabilité, *f.*

Vertrauen, *v. n.* ἐμπιστεύομαι εἴς τινα, ἔχω ἐμπιστοσύνην, se fier à q., se reposer sur q. *v. a.* q. einem etwas —, ἐμπιστεύομαι τι εἰς τινα, confier qc. à q.; sich einem — ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου εἰς τινα, se confier, se découvrir à q.

Vertrauen, *n.*, ἡ ἐμπιστοσύνη, confiance, confidence, *f.*

Vertraulich, *adj.* οἰκεῖος, φιλικὸς, εἰλικρινὴς, familier.

Vertraulichkeit, *f.*, ἡ οἰκειότης, φιλικὴ συναναστροφὴ, εἰλικρίνεια, familiarité, privauté, *f.*

Verträumen, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ ὀνείρατα, μὲ μάταιαις φαντασίαις, passer (le temps) à rêver, dans l'inaction.

Vertraut, *adj.* οἰκεῖος, ἔμπιστος, affidé; familier, privé, intime; *fig.* mit einer Sache — werden, λαμβάνω τελείαν εἴδησιν δι' ἕνα πρᾶγμα, se familiariser avec qc.

Vertraute, *m.* et *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη εἰς τὸν ὁποῖον (τὴν ὁποίαν) ἐμπιστεύεται τὰ μυστικά του, confident, *m.*, confidente, *f.*

Vertreiben, *v. a.* διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser; aus dem Lande —, ἀποδιώχνω, ἐξορίζω ἀπὸ τὸν τόπον, expulser, chasser, bannir q. (du pays); einen aus dem Besitze —, κατεμῶ τινα τῆς κυριότητος τινὸς πράγματος, déposséder q.; den Feind aus einem Posten —, ἀποδιώχνω τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ ἕνα τόπον, déloger l'ennemi d'un poste; (vertanzen), πωλῶ, vend-

dre, débiter; die Zeit —, διατρίβω, ἀπερνῶ τὸν καιρόν, passer le temps à —, s'amuser; Farben —, λεπαίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα εἰς τὴν ζωγραφικήν, fondre, noyer les couleurs.

Vertreibung, *f.*, ἡ ἀποδίωξις κτλ., action *f.* de chasser etc.; *s.* Vertreiben.

Vertreten, *v. a.* (den Weg), κόπτω, ἐμποδίζω τὸν δρόμον, διαφεντεύω τινὰ εἰς τὸν δρόμον του, jemandes Stelle —, ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινός, κάμνω ταῖς δουλειαῖς του, tenir lieu de q.; faire les fonctions de q.; jemanden —, (als Stellvertreter), παραστέκω τὸ πρόσωπον τινός, εἶμαι ὑποκατάστατός ἢ ἐπίτροπός του, représenter q.; jemanden —, (ihn vertheidigen), ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, ἀπολογοῦμαι (ὑπὲρ τινος), défendre q., intercéder pour q.; den Fuß —, ξεκοπίζω, στραμπουλίζω τὸ ποδάρι, se démettre le pied.

Vertreter, *m.*, ὁ ὑπερασπιστής, διαφεντευτής, ἀπολογητής, défenseur, *m.*

Vertretung, *f.*, (des Weges), τὸ κόψιμον τοῦ δρόμου, action *f.* de boucher le chemin; (Vertheidigung), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, ἀπολογία, défense, intercession, *f.*; (des Fußes) τὸ ξεκόπημα, στραμπούλισμα (τοῦ ποδαρίου), foulure, entorse, *f.*

Vertrieb, *m.*, ἡ πώλησις, πούλησις, débit, *m.*, vente, *f.*

Vertriebene, *m.*, ἔρως ἀποδιωγμένος (ἀπὸ τὴν πατρίδα κτλ.), celui qui a été chassé (de sa patrie etc.).

Vertrinken, *v. a.* ἐξοδεύω διὰ πιοτά (διὰ κρασί, πίδαν, ῥακήν), dépenser à boire; die Sorgen —, ἀποδιώχνω τὰς φροντίδας πίνωντας κρασί κτλ., noyer ses soucis dans le vin.

Vertrocknen, *v. n.* στεγνώνω, ξηραίνω, sécher, tarir.

Vertrödeln, *v. a.* μεταπωλῶ, vendre à la friperie; *fam.* die Zeit —, χάνω τὸν καιρὸν ἀργοπορώντας, passer le temps dans l'inaction.

Vertrösten, *v. n.* δίδω ἐλπίδα, κάμνω ἐλπίδα, παρηγορῶ μὲ ἐλπίδες, donner de l'espérance à q., amuser q. par de belles espérances; Vertröstung, *f.*, ἡ παρηγορία μὲ ἐλπίδες, espérance, *f.*

Vertuschen, *v. a.* κρύπτω (ἕνα σφάλμα, ὑπού ἔγινε), cacher, céler (une faute qui s'est faite).

Verübeln, *v. a.* εἰπεῖν τι κατὰ δ' ἕνα πρᾶγμα, (λέγω ὅτι δὲν ἔκαμε καλά), trouver mauvais ce qu'a fait q.

Verunedeln, *v. n.* ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὸ εὐγενικόν, καταισχύνω, rendre ignoble, dégrader.

Verunehren, *v. n.* ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὴν τιμήν, déshonorer, prostituer.

Verunehrung, *f.*, ἡ ἀτιμία, déshonneur, *m.*

Verunreinigen, *v. a.* πραξεύω ἀκρόνομα, μιάλλομαι, désunir, brouiller; sich —, καταπραξεύω εἰς ἀκρόνομαν, μιαίνω, se désunir, se brouiller.

Verunreinigung, *f.*, ἡ ἀκράνοια, διαφορά, désunion, brouillerie, *f.*

Verumglimpfen, *v. n.* διαφημίζω, calomnier, décrier; Verglimpfung, *f.*, ἡ διαφήμισις, ὁ διαφημισμός, calomnie, déstruction, *f.*

Verunglücken, *v. n.* χάνω τὴν ζωὴν κατὰ τύχην (εἶναι εἰς τὸ νερόν, μὲ ἕνα βαρὺ πέσιμον κτλ.) périr (par quelque accident malheureux); (nicht gelingen), δὲν ἐπιτυγαίνει, ἀποτυγαίνει, échouer, ne pas réussir.

Verunheiligen, *s.* Entheiligen.

Verunreinigen, *v. n.* λερώνω, souiller, salir; μολύνω, infecter; etwas Heiliges —, μολύνω ἕνα ἅγιον πρᾶγμα, βεβηλῶ, profaner; Verunreinigung, *f.*, τὸ λέρωμα, ἡ μόλυνσις, βεβήλωσις, souillure, profanation, *f.*

Verunstalten, *v. n.* ἀσχημίζω, χαλνῶ τὸ σχῆμα, défigurer, déparer, contrefaire; Verstaltung, *f.*, τὸ ἀσχημισμα, action *f.* de défigurer.

Veruntreuen, *v. n.* ἐστερῶ διὰ μέσου ψευδείας, κλέπτω μὲ πανουργίαν, divertir, détourner, dérober; Veruntreuung, *f.*, ἡ στέρησις, τὸ κλέψιμον,

divertissement *m.* de deniers etc.

Verungieren, *v. n.* ἀσχημίζω, κάμνω ἄσχημον, déparer.

Verursachen, *v. a.* γίνομαι αἴτιος εἰς τι, προξενῶ, causer, occasionner.

Verurtheilen, *v. a.* καταδικάζω, καταδικάζω, condamner à —.

Verurtheilung, *f.*, τὸ καταδίκασμα, condamnation, *f.*

Vervielfältigen, *v. a.* πολλαπλασιάζω, πληθύνω, multiplier.

Vervielfältigung, *f.*, ἡ πολλαπλασίασις, ὁ πολλαπλασιασμός, multiplication, *f.*

Vervollkommnen, *v. a.* ἀποτελειώνω, κάμνω τέλειον, τελειοποιῶ, perfectionner.

Vervollkommnung, *f.*, ἡ ἀποτελείωσις, τελειοποίησις, perfectionnement, *m.*

Vervollständigen, *v. a.* συμπληρῶ, ἀποτελῶ, compléter.

Vervortheilen, *s.* Bevortheilen.

Verwachen *v. n.* ἀπερνῶ (τὴν νύκτα) ἔϋπνος, ἀγρυπνῶ, passer (la nuit) à veiller.

Verwachsen, *v. n.* ἐνώνομαι, μαζὶ αὐξάνωντας (ὡς ἕνα βλαστάρι ἐμβολιασμένον), se joindre en croissant (comme le greffe avec l'arbre); (von Wunden), σφαλειοῦμαι, ἐπουλώνομαι, σκεπάζομαι μὲ δέρμα (ὡς μία πληγή), se fermer (se dit d'une plaie); (schief wachsen), στραβώνομαι, γίνομαι καμπούρης, devenir bossu. *v. n.* ein Kleid —, αὐξάνω τόσον ὥστε νὰ γένῃ κοντύτερον τὸ φόρεμα, devenir trop grand pour un habit; eine Narbe —, ἀφανίζεται, χάνεται μία οὐλὴ ὀλίγον καὶ' ὀλίγον, perdre une cicatrice peu à peu.

Verwachsen, *adj.* ἑνωμένος διὰ τῆς αὐξήσεως, joint (en croissant); καμπούρης, bossu, *f.* Verwachsen *v. n.*

Verwahren, *v. a.* φυλάγω, προφυλάγω, garder; conserver; sich —, προφυλάγομαι, se garder, se préserver.

Verwahrlich, *adj.* εἰς φύλαξιν διδόμενος, en garde, en dépôt; verwahrlich niederlegen, παραδίδω (εἰς τινά τι) νὰ τὸ φυλάξῃ, δίδω παρακαταθήκην, déposer.

Verwahrlosen, *v. a.* ἀμελῶ, χαλνῶ διὰ μέσου ἀμελείας, négliger, gâter par négarde; -losung, die, ὁ χαλασμὸς διὰ μέσου ἀμελείας, ἡ ἀμέλεια, négligence, *f.*

Verwahrung, *f.*, ἡ φύλαξις, προφύλαξις, garde, *f.*

Verwahrungsmittel, *n.*, τὸ προφυλακτικόν, préservatif.

Verwaisen, *v. n.* ὀρφανεύω, γίνομαι ὀρφανός, devenir orphelin.

Verwaiset, *adj.* ὀρφανός, orphelin.

Verwalten, *v. a.* διοικῶ, κυβερνῶ, administrer, diriger.

Verwalter, *m.*, ἐπιτρόπης, κυβερνήτης, administrateur, régisseur, *m.*; — auf einem Gute, ὁ ἐπίτροπος (ὑποστατικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος), économe, *m.*

Verwaltung, *f.*, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, administration, régie, *f.*

Verwandeln, *v. a.* μεταμορφώνω, μεταβάλλω, changer, transformer, métamorphoser.

Verwandlung, *f.*, ἡ μεταμόρφωσις, μεταβολή, changement, *m.*, transformation, métamorphose, *f.*

Verwandt, *adj.* συγγενής, apparenté, allié; der Verwandte, ὁ συγγενής, parent; allié, *m.*; die Verwandte, ἡ συγγενής, συγγένησσα, parente, alliée, *f.*

Verwandtschaft, *f.*, ἡ συγγένεια, parenté, affinité, *f.*; *fam.* οἱ συγγενεῖς, les parents, les alliés, *m. pl.*

Verwarnen, *s.* Warnen.

Verwaschen, *v. a.* ξεπλένω, βγάζω μὲ τὸ πλύσιμον, ôter en lavant; μεταχειρίζομαι εἰς τὸ πλύσιμον, consommer, employer à laver; Farben —, (in der Malerei), ξεπλαίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα (εἰς τὴν ζωγραφικήν), noyer, fondre les couleurs.

Verweben, *v. a.* μεταχειρίζομαι ἢ διαπανῶ εἰς ὕφασμα, consommer ou employer à tisser; (verflechten), συμπλέκω, περιπλέκω, entrelacer.

Verwechseln, *v. a.* ἀλλάζω (ἄσπρα) changer (de l'argent); (etwas aus Irrthum), συγχίζω, ἀνακατώνω, πέρνω τὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλο, confondre (l'un avec l'autre).

Verwechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ ἀλλαξιά, change, *f.*; — ἡ σύγχυσις, erreur, méprise, *f.*

...wegen, *a.* αὐθάδης, τολμηρός, téméraire, audacieux.

...wegenheit, die, ἡ αὐθάδεια, τόλμη, témérité, *f.*

...wehen, *v. a.* διασκορπίζω φυσῶντας (λέγεται διὰ τὸν ἄνεμον), disperser en soufflant.

...wehren, *v. a.* ἐμποδίζω, δὲν ἀφίνω, empêcher, défendre.

...weigern, *v. a.* ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω, δὲν δίδω, δὲν στέργω, refuser.

...weigerung, die, ἡ ἀποβολή, ἀποῤῥιψις, refus, *m.*

...weilen, *v. a.* ἀργοπορῶ, tarder; (bleiben) μένω, demeurer, rester; sich —, μένω κάμποσον καιρόν, s'arrêter quelque temps.

...weilung, die, *f.* ἡ ἀργοπορία, retardement, *m.*

...weinen, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) κλαίοντας, passer à pleurer, en pleurs; mit verweinten Augen, μὲ ὀμμάτια κοκκινισμένα καὶ φουσκωμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυα, les yeux rouges de pleurs.

...weis, der, ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις, ἐπίπληξις, reprimande, *f.*, reproche, *m.*

...weisen, *v. a.* ἀναπέμπω, ἀναφέρω τινὰ εἴς τι, εἰς ἄλλον τόπον ἑνὸς συγγράμματος κτλ., renvoyer (le lecteur à —); des Landes —, ἐξορίζω (ἀπὸ τὸν τόπον), exiler, reléguer, bannir; einem etwas —, ἐλέγχω, μέμφομαι, ἐπιπλήττω, μαλώνω τινὰ διὰ ἕνα πρᾶγμα, reprimander, reprocher, reprendre.

Verweisung, die, ἡ ἀναπομπή, renvoi, *m.*; (Landesverweisung), ὁ ἐξορισμός, exil, *m.*

Verwelken, *v. n.* μαραίνομαι, (μαρασσγκίζομαι), se faner, se flétrir.

Verwelkung, *f.*, τὸ μάραιμα, (μαράσσγκισμα), flétrissure, *f.*

Verwenden, *v. n.* γυρίζω, ἀναγυρίζω, tourner; (aufwenden), δαπανῶ, ἐξοδεύω, dépenser, mettre, employer; sich —, für einen μεσιτεύω διά τινα, παρακαλῶ τινὰ δι' ἄλλον, s'intéresser, intercéder pour q.

Verwendung, *f.*, ὁ γυρισμός, action *f.* de tourner; δαπάνη, ἐξόδευσις, emploi *m.* à qc.; — ἡ μεσιτεία, intercession, *f.*

Verwerfen, *v. a.* ῥίπτω εἰς τόπον ὅπου δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κυρῶ πάλιν, égarer qc. (en le jetant quelque part); (für: Bewerfen, Zuwerfen, *s.* Bewerfen, Zuwerfen); (*metaph.*) ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι, rejeter, rebuter; einen Richter, einen Zeugen —, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι ἕνα κριτὴν, ἕνα μάρτυρα, recuser un juge, un témoin; reprouver. *v. n.* ἀποβάλλω τὸ νέον (λέγεται διὰ τὰ ζῶά), *v. n.* avorter; sich —, (von Wetern ꝛc.), στραβώνομαι (λέγεται διὰ καιρόδια κτλ.), se déjeter.

Verwerflich, *adj.* ἄξιος νὰ ἀποῤῥιφθῇ, ἔχθρατος, αἰτιδανὸς, rejetable, recusable.

Verwerfung, *f.*, ἡ ἀποῤῥίψις, ἀποβολή, rejet, rebut, *m.*; recusation, *f.*; *s.* Verwerfen.

Verwesen, *v. a.* διοικῶ (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου), administrer.

Verwesen, *v. a.* σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι, (λέγεται διὰ τὰ νεκρὰ σώματα), pourrir, se corrompre.

Verweser, *m.*, ὁ διοικητὴς (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου), administrateur, *m.*

Verweslich, *adj.* φθαρτὸς, ὑποῦ σαπίζει, corruptible.

Verweslichkeit, *f.*, τὸ φθαρτὸν, corruptibilité, *f.*

Verwesung, *f.*, (Verwaltung), ἡ διοίκησις κυβέρνησις (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου), administration, *f.*

Verwesung, *f.*, (Verderbniß), τὰ σάπια, ἡ φθορὰ (νεκροῦ σώματος), pourriture, corruption, *f.*

Verwetten, *v. n.* (durch Wetten verlieren), χάνω αὐτὸ ὅπου ἔβαλα σείχημα, perdre par gageure; (wetten), βάνω σείχημα, parier, gager.

Verwettert, *adj. vulg.* καταραμένος, κατάρατος, maudit.

Verwichen, *adj.* ἀπεραμένος, passé, dernier.

Verwickeln, *v. a.* τυλίγω μαζὶ, περιπλέκω, entortiller; συγχίζω, ἐμπερδεύω, embrouiller; mêler (*propr.* et *fig.*); *fig.* einen in etwas —, ἐμπερδεύω τινὰ εἰς μίαν ὑπό-

θεσιν, engager, impliquer q. dans une affaire.

Verwickelt, *adj.* περιπλεγμένος, συγχισμένος, entortillé, embrouillé.

Verwickelung, *f.*, ἡ περιπλοκη, (φυσικὸς καὶ μεταφορικῶς), ἀνακατωσιά, entortillement, *m.*, complication, *f.*

Verwiegen, *v. a.* ζυγιάζω, peser; πωλῶ μὲ τὰ ζύγι, vendre au poids; sich —, λανθάνομαι ζυγιάζοντας, se tromper en pesant.

Verwiesene, *m.* et *f.*, ἐξορισμένος, -μένη, exilé, *m.*, -lée, *f.*

Verwildern, *v. n.* ἀγριώνομαι, γίνομαι ἄγριος, γίνομαι χοντρὸς εἰς τὰ ἤθη, γίνομαι βάρβαρος, devenir sauvage, rude; (von Aeckern ꝛc.), χαλνῶμαι, σκεπάζομαι μὲ ἀχαμνὰ χόρτα κτλ., dépérir faute de culture.

Verwildert, *adj.* ἀγριωμένος, χοντρὸς εἰς τὰ ἤθη, βάρβαρος, sauvage, rude; (von Aeckern ꝛc.), χαλασμένος ἀπὸ ἀχαμνὰ χόρτα, ἀκαλλιέργητος, ἀμέλημένος, inculte, sauvage.

Verwilderung, *f.*, ἡ ἀγρίωσις, βαρβαρότης, barbarie, *f.*, état *m.* inculte.

Verwilligen, *s.* Bewilligen.

Verwinden, *v. a.* συμπλέκω, περιπλέκω, entrelacer; *fig.* einen Verlust —, ξαναποκτῶ μίαν ζημίαν μου, se recompenser de sa perte; eine Krankheit —, ξεγελαμβάνω τὰς δυνάμεις μου (ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστιαν), se remettre (d'une maladie).

Verwirken, *v. a* das Leben —, εἶμαι ἄξιος νὰ χάσω τὴν ζωὴν, εἶμαι ἄξιος θανάτου, mériter la mort; jemandes Gnade —, χάνω τὴν εὐνοιάν τινὸς μὲ τὸ νὰ ἔπταιξα, perdre les bonnes grâces de q.

Verwirklichen, *v. n.* ἐμπράκτως παρασταίνω, ἐκτελῶ, réaliser.

Verwirren, *v. a.* συγχίζω, ἀνακατώνω, mêler, brouiller, embrouiller.

Verwirrt, *adj.* συγχισμένος, ἀνακατωμένος, brouillé, confus.

Verwirrung, *f.*, ἡ σύγχισις, ἀνακατωσιά, embrouillement, confusion, *f.*

Verwischen, *v. a.* ἐξαλείφω, σβύνω, effacer.

Verwittern, *v. n.* φθείρομαι, χαλνῶμαι ὀλίγον καὶ ὀλίγον ἀπὸ τὸν ἀέρα (ὡς ἡ ἀσβεστόπετρα κτλ.), être décomposé par l'air, tomber en efflorescence.

Verwittwet, *adj.* χηρευμένος, veuf, veuve; verwittwete Prinzessin, χήρα ἡγεμόνισσα (πριγγίπισσα), princesse douairière.

Verwöhnen, *v. a.* φέρω εἰς κακὴν συνήθειαν, gâter (faire prendre un mauvais pli); sich —, κακοσυνηθίζω, λαμβάνω κακὴν συνήθειαν, γίνομαι τρυφερὸς, prendre un mauvais pli; devenir trop délicat.

Verwöhnung, *f.*, ἡ κακοσυνήθεια, mauvaise coutume, *f.*

Verworfen, *adj.* ἀποβλημένος, ἀποβλιμένος, rejeté, réprouvé; — ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς διεστραμμένος, scélérat, débauché; misérable.

Verworfenheit, *f.*, ἡ ἀχρειότης, οὐτιδανιές, scélératesse, *f.*

Verworren, *adj.* συγχισμένος, ἀνακατωμένος, entortillé, confus.

Verworrenheit, *f.*, ἡ σύγχισις, ἀνακατωσιά, confusion, *f.*

Verwundbar, *adj.* πληγωτὸς, vulnérable.

Verwunden, *v. a.* πληγώνω, λαβώνω, blesser.

Verwundung, *f.*, τὸ πλήγωμα, λάβωμα, action *f.* de blesser; — ἡ πληγὴ, λαβωματιά, blessure, *f.*

Verwundern, *v. a.* ἐκπλήττω, προξενῶ θαυμασμὸν, étonner, surprendre; sich —, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἀπορῶ, s'étonner, être surpris.

Verwunderung, *f.*, ὁ θαυμασμὸς, ἡ ἔκπληξις, étonnement, *m.*, surprise, *f.*

Verwundung, *f.*, πλήγωσις, blessure, *f.*

Verwünschen, *v. a.* καταρῶμαι, maudire, détester; — μαγεύω ἢ μεταμορφώνω διὰ μαγγανείας, enchanter, metamorphoser par l'enchantement.

Verwünscht, *adj.* κατηραμένος, κακόρατος, maudit, détesté; (bezaubert), μαγεμένος, me-

καμορφωμένος διὰ μαγείας, enchanté, transformé.

Verwünschung, *f.*, *ἡ καταράα*, malédiction, imprécation, *f.*

Verwüsten, *v. a. ἐρημόω, χαλάω*, désoler, gâter, détruire, ravager.

Verwüster, *m.*, *ὁ ἐρημωτής*, désolateur, destructeur, *m.*

Verwüstung, *f.*, *ἡ ἐρήμωσις, ὁ χαλασμός*, désolation, dévastation, destruction, *f.*, ravage, dégât, *m.*

Verzagen, *v. n. χάνω τὸ θάῤῥος, κόπτεται ἡ καρδία μου, φοβοῦμαι, ἀπελπίζομαι*, perdre courage, se décourager.

Verzagt, *adj. δειλός, ἄκαρδος, φοβισμένος*, découragé; lâche; timide.

Verzagtheit, *f.*, *ἡ δειλία, ἀκαρδία*, découragement, *m.*, lâcheté, timidité, *f.*

Verzählen, *sich*, *v. a. λαθεύω εἰς τὸ μέτρημα, δὲν μετρῶ ἢ ἀριθμῶ καλά*, se mécompter, mal-compter; **-zählung**, *f.*, *τὸ λάθος εἰς τὸ μέτρημα*, mécompte, *m.*

Verzahnen, *v. a. δοντιάζω, κάμνω δοντιασμένον*, endenter (une roue etc.). *v. n.* das Kind hat verzahnt, *τὸ παιδάκι ἔβγαλε τώρα ὅλα τὰ δόντια του*, l'enfant a achevé sa dentition.

Verzapfen, *v. a. διανοπουλῶ* (*κρασί, πίβαν*), vendre à pot et à pinte; *συνάπτω τὸ ἄκρα ἑνὸς ξύλου*, emmortaiser.

Verzärteln *v. a. ἀπαλαίνω, συνηθίζω* (*τινὰ*) *εἰς πολλὴν ἀπαλότητα, κάμνω πολλὰ τρυφερόν*, délicater, mignarder, dorloter; **-zärtelung**, *f.*, *ἡ παραπολλὴ ἀπαλότης*, action *f.* de délicater.

Verzäunen, *v. a. περιφράττω, φράζω μὲ φράκτην*, enfermer d'une haie, enclorre.

Verzäunung, *f.*, *τὸ περίφραγμα, ἡ φράκτη*, enclos, clôture, *f.*

Verzehren, *v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς οἰνοποσίαν*, dépenser à boire.

Verzehnfachen, *v. a. δεκαπλασιάζω*, décupler.

Verzehnten, *v. a. ἀποδεκαπλόομαι, πληρώνω τὴν δεκατίαν*, payer les dîmes.

Verzehren, *v. n. τρώγω*, manger, consommer; *ἐξοδεύω διὰ φαγί*, dépenser à manger et à boire; (*metaph.*) *κναλῶ, χαλνῶ*, consumer, dévorer.

Verzehrer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁπού τρώγει*, consommateur, *m.*

Verzehrung, *f.*, s. Auszehrung.

Verzeichnen, *v. a.* (nicht richtig zeichnen), *ἀχεδιάζω ἀχαμνὰ* (*ζωγραφίζοντας*), dessiner mal ou faux; (aufzeichnen), *σημειώνω, γράφω εἰς κατάλογον*, spécifier, inventorier; noter.

Verzeichniß, *n.*, *ὁ κατάλογος*, spécification, déclaration, *f.*

Verzeihen, *v. a. συγχωρῶ*, pardonner; excuser.

Verzeihlich, *adj. συγχωρητικός*, pardonnable.

Verzeihung, *f.*, *ἡ συγχώρησις*, pardon, *m.*; um Verzeihung, *νὰ μὲ συγχωρήσητε*, pardon! (Monsieur ou Madame).

Verzerren, *v. a. στραβώνω* (*σὸν τὸ στόμα*), tordre (la bouche etc.).

Verzerrung, *f.*, *ἡ στράβωσις*, contorsion, distorsion, *f.*

Verzetteln, *v. a. διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ἀπροσεξίαν*, (*σὸν· αἰτήματα ἀπὸ ἕνα πακέτ*), éparpiller, répandre.

Verzicht, *f.*, *ἡ παραίτησις*, renonciation, *f.*; — thun oder leisten auf etwas, *κάμνω παραίτησιν τινὸς πράγματος, παραιτῶ ἕνα πρᾶγμα*, renoncer à qc.

Verziehen *v. a.* (krumm ziehen), *στραβώνω*, tordre; einen Namen —, *συμπλέκω τὰ γράμματα ἑνὸς ὀνόματος*, entrelacer (des lettres); ein Kind —, *κακοσυνηθίζω ἕνα παιδί, δὲν τὸ παιδεύω διὰ τὰ σφάλματά του*, gâter un enfant (par trop d'indulgence). *v. n.* (verweilen), *μένω, προσμένω*, attendre; (säumen), *ὀργοπορῶ*, tarder, temporiser; sich —, (sich krumm ziehen), *στραβώνομαι*, se déranger, se mettre de travers; se déjeter; (vorübergehen, als ein Gewitter ꝛc.), *σκεπάζω, σκορπίζω* (*ὡς βροντὴ ἀστραπὴ κτλ.*), passer, se dissiper (*p. e.* un orage etc.); (sich in die Länge ziehen), *ἀναβάλλομαι, ἐκτείνομαι, ὀργοπορῶ*, tirer, traîner en longueur; (im Brettspiele), *κινῶ σχάμνο ἀπὸ τὸ μέρος μου*

(εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας ἢ εἰς τὸ σκαντράτζι), s'embarrasser; jouer à son propre désavantage (au jeu de dames et des échecs).

Verziehung, *f.*, Verziehen, *n.*, ἡ στρέβωσις, distorsion, *f.*; ἡ κακὴ ἀνατροφή, mauvaise éducation, *f.*; s. Verziehen.

Verzieren, *v. a.* στολίζω, καλλωπίζω, décorer, orner, parer.

Verzierung, *f.*, ὁ στολισμός, καλλωπισμός, ornement, *m.*, décoration, *f.*

Verzimmern, *v. a.* σανιδώνω, revêtir de charpente.

Verzinnen, *v. a.* ἀλείφω μὲ χαλάϊ (τὰ ἀγγεῖα), γανώνω, étamer.

Verzinnung, *f.*, τὸ γάνωμα, étamage, *m.*, étamure, *f.*

Verzinsen, *v. a.* ein Kapital, πληρώνω διάφορον ἀπὸ ἕνα κεφάλαιο, payer l'intérêt; Verzinsung, *f.*, ἡ πληρωμὴ τοῦ διαφόρου, action *f.* de payer l'intérêt.

Verzogen, *adj.* στραβωμένος, mis de travers; (als ein Name), συμπλεγμένος, entrelacé; ein verzogener Name, μία μονοκονδυλιά, un nom en chiffre, un chiffre, un monogramme; (verzärtelt, verwöhnt), κακοσυνηθισμένος, διεφθαρμένος μὲ τὴν ἀχαμνὴν ἀνατροφήν, gâté, mal élevé.

Verzögern, *v. a.* ἐμποδίζω, ἀναβάλλω, κάμνω νὰ ὀργοπορήσῃ, retarder, différer.

Verzögerung, *f.*, ἡ ἀναβολή, ὀργοπορία, retardement, *m.*

Verzollen, *v. a.* πληρώνω τὸ τελώνιον (τὸ γουμρουκι, τουρκ.), payer la douane, le péage.

Verzuckung, *f.*, ὁ σπαραγμός, convulsion, *f.*, s. Zuckung.

Verzuckern, *v. a.* ζαχαρώνω (μπαπαλού), sucrer (trop).

Verzug, *m.*, ἡ ἀναβολή, ὀργοπορία, délai, retardement, *m.*

Verzweifeln, *v. n.* ἀπελπίζομαι, désespérer; se désespérer.

Verzweifelt, *adj.* ἀπελπισμένος, désespéré; = φοβερός, τρομερός, ὑπερβολικός, terrible, extrême, excessif; — κατηραμένος, maudit.

Verzweiflung, *f.*, ἡ ἀπελπισία, désespoir.

Vesper, *f.*, ἡ ἑσπερινὸς (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), vêpres, *f. pl.*; (Vesperzeit), ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ, vêpre, soir, *m.*

Vesperbrod, *n.*, τὸ δειλινὸν (ὅπου τρώγουν μεταξὺ τρεῖς ἢ τέσσαρες ὥραις μετὰ τὸ γεῦμα), goûter, *m.*, collation, *f.*

Vesper-Predigt, *f.*, διδαχὴ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) μετὰ τὸ γεῖμα, sermon *m.* d'après-midi.

Vettel, *f.*, ἀχρεῖα, σιτιδανὴ γρηά, coquine, garce, *f.*

Vetter, *m.*, ὁ θεῖος καὶ ὁ ἐξάδελφος, ὁμοίως κατ' συγγένεις, cousin; neveu; oncle; parent, *m.*

Vetterlich, *adj.* μὲ τρόπον φιλικὸν θείου, ἐξαδέλφου ἢ συγγενοῦς, de cousin, d'oncle, de parent.

Vetterschaft, *f.*, ἡ συγγένεια (κυρίως· τῶν ἐξαδέλφων), cousinage, *m.*

Vexiren, *v. a.* πειράζω, ἐνοχλῶ, troubler, vexer; — περιπαίζω, περιγελῶ, railler.

Vexirschloß, *n.*, κλειδωνιὰ τεχνική (ὁποῦ ἀνοίγει μὲ τεχνικὸν τρόπον), serrure *f.* à secret.

Vezier, *m.*, (Weffir), ὁ βεζίρης, visir, vizir, *m.*

Vicar, *m.*, ὁ τοποτηρήτης (μάλιστα τινὸς ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος ἐπισκόπου κτλ.), vicaire, *m.*

Vicariat, *n.*, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοποτηρητοῦ, vicariat, *m.*

Vice . . ., (εἰς τὰ σύνθετα) ἀντι—, ὑπο—, (dans la composition) vice—.

Vice-Admiral, *m.*, ὁ ὑποναύαρχος, vice-amiral, *m.*; -König, *m.*, ὁ ὑποβασιλεύς, vice-roi, *m.*

Victualien, *f. pl.*, ἡ ζωοτροφία, κάθε λογῆς ἐμπορεύματα (ἐμπορεύσιμα), victuailles, *f. pl.*, s. Lebensmittel.

Vidimiren, *v. a.* μαρτυρῶ τὴν τελείαν ὁμοιότητα τοῦ ἀντιγράφου μὲ τὸ πρωτότυπον, vidimer.

Vieh, *n.*, τὰ ζῶα, les bêtes, les brutes, *f. pl.*; τὰ αἰτιακὰ ζῶα (ἄλογα, βόδια κτλ.), bétail, *m.*, bestiaux, *m. pl.*; ein Stück Vieh, ἕνα ζῶον, (δηλαδὴ· βέδι, ἀγελάδα, ἀρμάτον κτλ.), une pièce de bétail; ein Vieh,

ἕνα ζῶον, un animal, une bête; (μεταφ.) ἄνθρωπος ζωώδης, ἀχρεῖος, ἄσωτος, ζῶον, une vraie brute, un franc animal.

Viehargney, f., ἰατρικὸν διὰ (σπιτικὰ) ζῶα, remède pour les bêtes malades.

Viehargneykunde, -kunst, f., ἡ ἐπιστήμη νὰ ἰατρεύῃ τις τὰ σπιτικὰ ζῶα, médecine f. vétérinaire, art m. vétérinaire.

Viehargt, m., ὁ ἰατρὸς (τῶν σπιτικῶν) ζώων, vétérinaire, m.

Viehbremse, f., ἡ βοϊδόμυγα, taon, m.

Viehhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ (σπιτικὰ) ζῶα, trafic m. de bétail.

Viehhändler, m., ὁποῦ πραγματεύει μὲ (σπιτικὰ) ζῶα, marchand m. de bétail.

Viehhirt, m., ὁ βοσκὸς, (τζουπάνος), pâtre, m.

Viehisch, adj. ζωώδης, bestial, brutal.

Viehhof, m., αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ ζῶα, basse-cour, f.

Viehmagd, f., δουλεύτρα διὰ τὰ (σπιτικὰ) ζῶα, servante f. de basse-cour.

Viehmarkt, m., ἀγορὰ (μπαζάρι τουρκ.) ὅπου πωλοῦν ζῶα, marché m. au bétail.

Viehmäßig, adj. ζωώδης, bestial.

Viehpacht, m., ἐνοίκιον κοπαδίων, cheptel, chepteil, m.

Viehseuche, f., κολλητικὴ ἀῤῥωστία εἰς τὰ ζῶα, contagion parmi les bestiaux, épizootie, f.

Viehstall, m., ὁ σταῦλος, étable, f.

Viehsterben, n., καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ψοφοῦν πολλὰ ζῶα ἀπὸ κολλητικὴν ἀῤῥωστίαν, mortalité f. dans le bétail.

Viehtrift, f. Trift.

Viehweide, f., ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, m.

Viehzucht, f., ἡ ζωοτροφία, ἀνατροφὴ πολλῶν ζώων, nourriture f. du bétail; Viehzucht treiben τρέφω (πολλὰ) ζῶα, faire des nourritures.

Viel, adj. πολύς, beaucoup, plusieurs, nombre. adv. πολλὰ, πολὺ, beaucoup, bien.

Vielbeutig, adj. πολυσήμαντος, qui a plusieurs sens.

Vieleck, n., τὸ πολύγωνον, polygone, m.; -eckig, adj. πολύγωνος, πολυγώνιος, polygone (adj.).

Vielerley, adj. indecl. πολλῶν λογιῶν, plusieurs, divers.

Vielfach, -fältig, adj. πολλαπλάσιος, multiplié, réitéré.

Vielfachheit, f., τὸ πολλαπλάσιον, multiplicité, diversité, f.

Vielfärbig, adj. πολυχρώματος, de plusieurs couleurs, bigarré; -färbigkeit, f., τὸ πολυχρώματον, bigarrure, f.

Vielfraß, m., ἕνας πολυφάγος, glouton, m.; (ein Thier), ζῶον τι τῆς Ῥωσσίας ὅμοιον μὲ κουνάβι (ῥωσσιστὶ· δοσομάχα), gaulo (animal), m.

Vielfräßig, adj. s. Gefräßig.

Vielfuß, m., τὸ πολυπόδαρον, ἡ σκωλοπένδρα, (ζωύφιον), scolopendre, f., julo, (insectes), m.

Vielfüßig, adj. πολύποδος, πολυπόδαρος, à plusieurs pieds.

Vielgeliebt, adj. πολλὰ ἠγαπημένος, bien-aimé.

Vielgötterey, f., ἡ πολυθεΐα, ὁ πολυθεϊσμὸς, polythéisme, m.

Vielheit, f., τὸ πλῆθος, multitude, quantité, f.

Vieljährig, adj. πολυχρόνιος, de plusieurs années.

Vielleicht, adv. ἴσως, peut-être.

Vielmal, -mals, adv. πολλαῖς φοραῖς, συχνάκις, plusieurs fois, bien des fois, souvent.

Vielmalig, adj. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε πολλαῖς φοραῖς, réitéré.

Vielmännerey, f., ἡ πολυανδρία, polyandrie, f.

Vielmehr, adv. πολὺ περισσότερον, πολλῷ μᾶλλον, plutôt, au contraire.

Vielnamig, adj. πολυώνυμος, qui a plusieurs noms; (algébr.) multinome.

Vielseitig, adj. πολύπλευρος, multilatère, à plusieurs faces.

Vielsylbig, adj. πολυσύλλαβος, (gramm.) polysyllabe.

Vielweiberey, f., ἡ πολυγαμία, polygamie, f.

Vielwissend, adj. πολυμαθὴς, ὁποῦ ἠξεύρει πολλὰ, qui sait beaucoup.

Vielwisser, m., ὁ πολυίστωρ, ὁποῦ ἠξεύρει πολλὰ καὶ ὑπερηφανεύεται δι' αὐτὰ, polymathe, m.

Vier, m., τέσσαρες, τέσσαρα,

quatre; Viere, *f.*, τὸ ψηφίον τέσσαρες (4), le quatre, le chiffre (4); ἡ τέσσαρες εἰς τὰ χαρτιὰ ἢ εἰς τὰ ζάρια, le quatre (aux cartes et aux dés).

Vierbeinig, *adj.* τετράπους, τετράποδος, à quatre pieds.

Viereck, *n.*, τετράγωνον, carré, quadrangle, *m*; =eckig, *adj.* τετράγωνος, carré, quadrangulaire.

Vierertey, *adj. indecl.* τεσσάρων λογιῶν, de quatre sortes.

Vierfach, =fältig *adj.* τετραπλάσιος, quadruple.

Vierfürſt, *m.*, (im ehemaligen jüdiſchen Lande), ὁ τετράρχης, (εἰς τὴν παλαιὰν Ἰουδαίαν), tétrarque, *m.*

Vierfüßig, *adj.* τετράπους, τετράποδος, quadrupède.

Vierhundert, *nu.* τετρακόσιοι, -αι (-αις), -α, quatre cent; =hunderſte, *adj.* τετρακοσιοστός, quatre-centième.

Vierjährig, *adj.* τετραετής, τετράχρονος, τεσσάρων χρόνων, de quatre ans.

Vierkantig. ſ. Viereckig.

Viermal, *adv.* τέσσαρες φοραῖς, quatre fois; =malig, *adj.* ἐποῦ γίνεται ἢ ἔγινε τέσσαρες φοραῖς, quatre fois répété.

Viermonatlich, *adj.* τετράμηνος, τετραμηνιαῖος, de quatre mois.

Vierpfündig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει τέσσαρα φοῦντια, de quatre livres.

Vierräderig, *adj.* τετρίτροχος, à quatre roues.

Vierſchrötig, *adj.* χονδρὸς καὶ βαρὺς (εἰς τὰ κινήματά του ἢ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ παλάτος), *fig.* carré; grossier.

Vierſeitig, *adj.* τετράπλευρος, quadrilatère.

Vierſitzig, *adj.* ein vierſitziger Wagen, ἁμάξι εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν τέσσαρες νὰ καθίσουν, un carrosse à deux fonds.

Vierſpännig, *adj.* μὲ τέσσαρα ἄλογα ζευγμένον, à quatre chevaux.

Vierſylbig, *adj.* τετρασύλλαβος, de quatre syllabes.

Viertägig, *adj.* τεταρταῖος, de quatre jours; das viertägige Fieber, πυρετὸς τεταρταῖος, fièvre quarte ou quartaine.

Viertauſend, *adj.* τέσσαρες χιλιάδες, quatre mille.

Vierte, *adj.* τέταρτος, quatrième.

Viertehalb, Vierthalb, τρεῖς ἥμισυ, τρεῖς καὶ μισόν, trois et demi.

Viertel, *n.*, τὸ τέταρτον (κάρτον), τεταρτημόριον, quart, quartier, *m.*

Viertelhundert, *n.*, τὸ τέταρτον τῆς ἑκατοντάδος, quarteron, *m.*

Vierteljahr, *n.*, τὸ τρίμηνον, trois mois; =jährig, *adj.* τρίμηνος, τριμηνιαῖος, de trois mois; =jährlich, *adj.* ὁποῦ γίνεται κάθε τρεῖς μῆνας, qui se fait tous les trois mois. *adv.* κάθε τρεῖς μῆνας, tous les trois mois, par quartier.

Viertelpfund, *n.*, τὸ τέταρτον τοῦ φουντιοῦ (τῆς λίτρας), quarteron.

Viertelſtunde, *f.*, τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, (κάρτον), quart *m.* d'heure.

Viertens, *adj.* τέταρτον, quatrièmement, en quatrième lieu.

Viertheil, *n.*, ſ. Viertel.

Viertheilen, *v. a.* κόπτω ἢ διασπῶ εἰς τέσσαρα (τὸν κατὰ δικόν), écarteler.

Vierung, *f.*, τὸ καθ' ὀρθὰς γωνίας κόψιμον τοῦ ξύλου, équarrissement, *m.*; (*Math.*) ὁ τετραγωνισμός, (*math.*) quadrature, *f.*

Vierzehn, *nu.* δεκατέσσαρες, quatorze.

Vierzehnhundert, *nu.* χίλιοι τετρακόσιοι, mille-quatre cens.

Vierzehnte, *adj.* δέκατος τέταρτος, quatorzième.

Vierzig, *nu.* τεσσαράκοντα (κοινῶς· σαράντα), quarante.

Vierziger, *m.*, ἄνθρωπος σαράντα χρόνων ἢ ὑπὲρ τοὺς σαράντα χρόνους, quadragénaire, *m.*

Vierzigjährig, *adj.* τεσσαρακονταετὴς (σαράντα χρόνων), de quarante ans, quadragénaire (*adj.*).

Vierzigſte, *adj.* τεσσαρακοστός, quarantième.

Vierzigtägige Faſten *f.*, ἡ τεσσαρακοστή, σαρακοστή, le jeune quadragésimal, le carême.

Vigilien, *f. pl.*, ἡ παραμονή, vigile, *f.*; (für die Todten) τὸ μνημόσυνον, vigiles *f. pl.* des morts.

Vigiliren, *v. n. fam.* ἀγρυπνάω

εἷς τι (νὰ κερδήσω), veiller à qc.

Vignette, f., μικρὴ εἰκόνα ἢ πλουμίσματα εἰς στολισμὸν (τοῦ τίτλου μάλιστα τῶν βιβλίων), vignette, f.

Viole, f., τὸ ἴον, ἴτιον, ὁ μενεξές, violette, f., s. Veilchen.

Violett, adj. ὁποῦ ἔχει ἰοειδὲς χρῶμα, (βαθὺ γαλάζιον), violet, s. Veilchenblau.

Violine, f., τὸ βιολί, violon (l'instrument), m.

Violiniſt, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ βιολί, βιολιστής, violon (qui joue du violon), m.

Violoncell, n., τὸ μεγάλον βιολί, βαρύτονον τετράχορδον, violoncelle, m.

Viper, f., ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα), vipère, f.

Virtuose, m., ὁ ὁκμιος (μάλιστα) εἰς τὴν μουσικήν, virtuose, m.

Viſier, n., (am Helme), τὸ θωρακεῖον (τὰ κάγγελλα τῆς περικεφαλαίας ὁποῦ σκεπάζουν τὸ πρόσωπον), visière, f.; (Korn eines Schießgewehrs), τὸ κανευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ, mire, f.

Viſieren, v. n. σκοπεύω, μαντάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι, viser, mirer; Fäſſer —, μετρῶ τὰ βαντζιὰ, διὰ νὰ εὕρω πόσον χωροῦν, jauger.

Viſierer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾷ τὰ βαντζιὰ νὰ εὕρῃ πόσον χωροῦν, jaugeur, m.

Viſierkorn, n., τὸ κανευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ, mire, visière, f., bouton, m.

Viſiermaß, n., τὸ μέτρον διωρισμένον κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ ἄλλα, jauge, f.

Viſierſtab, m., ὁ γνώμων, ἢ βέργα μὲ τὴν ὁποίαν μετροῦν τὰ βαντζιὰ, jauge (pour jauger les tonneaux), f.

Viſitation, f., ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις (μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ κριτηρίου), visite, f.

Viſitator, m., ὁ ἐξετακτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζει τοὺς ξένους ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς μίαν πόλιν, ἂν ἴσως ἔχουν ἐμποδισμένα πράγματα, visiteur, m.

Viſite, f., s. Beſuch.

Viſitiren, v. n. ἐρευνῶ, ἐξετάζω (ἂν ἔχῃ τις ἐμποδισμένα πράγματα κτλ.), visiter; fouiller.

Vitriol, m., ὁ χάλκανθος, τὸ βιτριόλι, (τουρκ. ἡ καραμπαγιά), vitriol, m.

Vitriolgeiſt, m., σπίριτον χαλκάνθου, esprit m. de vitriol.

Vitriolhütte, Vitriolſiederey, f., Vitriolwerk, m., τόπος ὁποῦ κατασκευάζουν τὸν χαλκανθον, fabrique f. de vitriol.

Vitrioliſch, adj. χαλκανθώδης, vitriolique.

Vitriolöhl, n., s. Vitriolſäure.

Vitriolſäure, n., τὸ ξυνὸν (ὀξὺ) τοῦ χαλκάνθου, τὸ χαλκανθόξυδον, acide m. vitriolique.

Vließ, m., das goldene Vließ, τὸ χρυσοῦν δέρας, (χρυσοῦν δέρμα κριοῦ), la toison d'or.

Vocal, m., τὸ φωνῆεν, voyel e, f.

Vocalmuſik, f., ἡ ψάλσις, τὸ ψάλσιμον, τὸ τραγούδημα, musique f. vocale.

Vogel, m., τὸ πουλὶ (πουλλίον) πτηνὸν, oiseau, m.; (Schmetterling) πεταλίδα, papillon, m.; ein loſer Vogel, ἕνας πανουργόπαιδας ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους, un galant, un espiègle.

Vogelbauer, m., τὸ κλωβίον, κλουβί, cage, f.

Vogelbeize, f., τὸ κυνήγι τῶν πουλλιῶν μὲ τὸ μαθημένον γεράκι, chasse du vol, volerie, f.

Vogelbeere, f., τὸ σοῦρβον, corme, m., sorbe, f.; ⸗beerenbaum, m., ἡ σουρβιὰ, cormier, sorbier, m.

Vögelchen, n., πουλλάκι, oisillon, m.

Vogelbunſt f., λεπτὰ σπιζμάδια μὲ τὰ ὁποῖα σκοτώνουν τὰ μικρὰ πουλλιὰ, sondre, dragée, f.

Vogelſang, m., τὸ τιτίσμιον τῶν πουλλιῶν, oiselleric, f. ⸗fänger, Vogelſteller, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει πουλλιὰ, ὁ πουλολύγος, ἐξενιὴς, oiseleur, m.

Vogelflinte, f., μικρὸν τουφέκι διὰ κυνήγι πουλλιῶν, fusil m. de chasse.

Vogelflug, m., τὸ πέταγμα τῶν πουλλιῶν, vol m. de l'oiseau.

Vogelfrey, adj. ἐξώριστος, καταδικασμένος εἰς θάνατον (ὁποῦ καθένας ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὸν σκοτώσῃ), proscrit; dant on a mis la tête à prix.

Vogelfutter, *n.*, τροφὴ διὰ τὰ πουλλιὰ, mangeaille, *f.*

Vogelgesang, *m*, τὸ κηλάδημα τῶν πουλλιῶν, chant des oiseaux, ramage, *m.*

Vogelhaus *n.*, μεγάλον κλουβίον διὰ περισσότερα πουλλιά, volière, *f.*

Vogelhecke, *f.*, φωλεὰ τεχνικὴ διὰ πουλλιὰ νὰ γεννήσουν αὐγὰ εἰς αὐτὴν, cabane, *f.*

Vogelherd, *m.*, τύπος εἰς τὸν ὁποῖον σιάνουν τὰ ὀίκινα διὰ τὰ πουλλιά, nire, *f.*

Vogelkirsche, *f.*, μικρὸν μαυροκέρασον, merise, *f.*; -kirschbaum, *m.*, ἡ μικρὴ μαυροκερασιά, merisier, *m.*

Vogelleim, *m.*, ὁ ἐξὲς, γλοιὸς, glu, *f.*

Vogelnäpfchen, *n.*, πινάκι ὁποῦ σπεμιέχει τὴν τροφὴν τῶν πουλλιῶν, auget, *m.*

Vogelnest, *n.*, φωλεὰ πουλλιῶν, nid *m.* d'oiseau.

Vogelpfeife, *f.*, αὐλὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἀπαιοῦν τὰ πουλλιὰ, appeau, *m.*

Vogelscheuche, *f.*, φόβιατρον διὰ τὰ πουλλιὰ, épouvantail, *m.*

Vogelschießen, *n.*, γύμναισις ἢ παιγνίδι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν (τουφέκι ἢ τόξον) εἰς ἕνα ξύλινον πουλλὶ, tir *m.* à l'oiseau ou au papegai.

Vogelstange, *f.*, παλοῖκι ὑψηλὸν εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἕνα ξύλινον πουλλὶ, perche *f.* de papegai, *f.* Vogelschießen.

Vogelstellen, *n.*, -steller, *m.*, *f.* Vogelfang, -fänger.

Vogelwicke, *f.*, ἡ ἀγριοβικιά, vesce *f.* sauvage.

Vogler, *m.*, *f.* Vogelfänger.

Vogt, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης (μάλιστα εἰς χωριάτας), prévôt, bailli, *m.*

Vogtey, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ λεγομένου Vogt, prévôté, *f.*, bailliage, *m.*

Volk, *n.*, ὁ λαὸς, peuple, *m.*; (die Menge), τὸ πλῆθος, la foule, presse; das gemeine Volk, τὸ κοινὸν πλῆθος, le menu peuple, la populace; ein Volk, ἕνα γένος, ἔθνος, une nation; die Völker, τὰ γένη, ἔθνη, les peuples, les nations; ein Volk Rebhühner *ꝛc.*, ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος πέρδικες κτλ., une compagnie de perdrix.

Völkerrecht, *n.*, τὸ ἔθιμον παρατηρούμενον μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἢ βασιλειῶν, droit *m.* de gens.

Völkerschaft, *f.*, ἕνα γένος, ἔθνος, nation, *f.*, peuple, *m.*

Völkerwanderung, *f.*, μετοίκισις ἢ μετοικιδία τῶν ἐθνῶν, migration, *f.*

Volkreich, *adj.* πολυάνθρωπος, peuplé, populeux.

Volkslied, *n.*, τραγουδι πάγκοινον (ὁποῦ τραγουδοῦν παντοῦ), chanson *f.* nationale.

Volksmenge, *f.*, τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων (εἰς ἕναν τόπον), population, *f.*

Volksthum, Volksthum, *n.*, τὰ ἔθιμα, τὰ ἤθη ἑνὸς γένους, nationalité, *f.*

Volksthümlich, Volksthümlich, *adj.* ἀνήκων εἰς τὰ ἔθιμα ἑνὸς γένους, national.

Volksvertreter, *m.*, ἐκλελεγμένος ἐπίτροπος, τοποτηρητὴς τοῦ λαοῦ, représentant *m.* du peuple.

Volkszahl, *f.*, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων ἑνὸς τόπου, nombre *m.* des habitants.

Voll, *adj.* γεμάτος, γεμισμένος, plein, rempli; (betrunken), μεθυσμένος, soûl, ivre; (völlig, ganz), ὅλος, ὁλόκληρος, σωστὸς, entier, tout, total.

Vollauf, *adv.* πλήθος, en abondance.

Vollblütig, *adj.* πληθωρικὸς, πολυαιματος, ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, pléthorique; -tigkeit, *f.*, ἡ πολυαιμία, πληθώρα, pléthore, *f.*

Vollbringen, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, τελειώνω, achever, accomplir, parfaire.

Vollbringung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, τελείωσις, achèvement, accomplissement, *m.*

Vollbürtig, *adj.* ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, d'un même lit, né du même père et de la même mère.

Vollenden, *v. a.* τελειώνω, ἐκτελῶ, achever, finir, consommer.

Vollends, *adj.* ἐντελῶς, ὁλόνληρα, tout-à-fait, entièrement; καὶ παρ' ἀπάνω, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο, encore, outre cela.

Vollendung, *f.*, ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις, achèvement, *m.*

Völlerey, *f.*, ἡ οἰνοποσία, πολυποσία, μέθη, crapule, ivrognerie, *f.*

Vollführen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, exécuter; achever.

Vollführung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις, exécution, *f.*

Vollgültig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ κῦρος, parfaitement valable, qui a la valeur requise.

Vollhufig, *adj.* (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὸ νύχι ἀκέραιον, qui a le pied comble (*se dit* des chevaux).

Völlig, *adj.* ἐντελὴς, τέλειος, ὁλόκληρος, ἀκέραιος, plein, entier, total; — mächtig, replet. *adv.* ἐντελῶς, ἀωσταὶ, entièrement, totalement.

Völligkeit, *f.*, ἡ πιχύτης, embonpoint, *m.*

Volljährig, *adj.* ἔφηβος, ὁποῦ ἔχει τὴν νομιμὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτεξούσιος, majeur.

Volljährigkeit, *f.*, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν γίνεταί τις αὐτεξούσιος, majorité, *f.*

Vollkommen, *adj.* ἐντελὴς, τέλειος, χωρὶς ἐλαττωμάτα, parfait, accompli, achevé.

Vollkommenheit, *f.*, ἡ τελειότης, perfection, *f.*

Vollmacht, *f.*, τὸ πληρεξούσιον, pouvoir, plein pouvoir *m.*

Vollmond, *m.*, τὸ πανσέληνον (γεμάτον φεγγάρι), pleine lune, *f.*

Vollständig, *adj.* ἐντελὴς, ωσταὶς ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπει τίποτες, complet, entier.

Vollständigkeit, *f.*, τὸ ἐντελὲς, τὸ ωσταὶν, τὸ μὴ ἐλλειπὲς, intégrité, *f.*

Vollstimmig, *adj.* (μουσικὴ) ὁποῦ ἔχει ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνὰς, parfait (d'une musique, d'une harmonie); -migkeit, *f.*, ἁρμονία μουσικὴ μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνὰς, harmonie *f.* parfaite.

Vollstrecken, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, exécuter, effectuer.

Vollstrecker, *m.*, ὁ ἐξακολουθητὴς, ἐκτελεστὴς, exécuteur, *m.*

Vollstreckung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, exécution, *f.*

Vollwichtig, *adj.* ωσταὶς (εἰς τὸ ζύγι), qui a le juste poids, qui est de poids; -tigkeit, *f.*, τὸ νὰ ἔχῃ τι τὸ ωσταὶν ζύγι, le juste poids.

Vollzählig, *adj.* ἐντελὴς, τέλειος εἰς τὸν ἀριθμὸν, complet.

Vollziehen, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐντελῶ, exécuter.

Vollziehend, *adj.* ἐκτελῶν, ἐξακολουθῶν, exécutif.

Vollzieher, *m.*, ὁ ἐξακολουθητὴς, ἐκτελεστὴς, exécuteur, *m.*

Vollziehung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, exécution, *f.*

Volontär, *m.*, ἐκούσιος ἢ ἐπιλημπτικὸς στρατιώτης, volontaire, *m.*

Vomitiv, *n.*, *s.* Brechmittel.

Von, *prp.* ἀπὸ, de, du, de la, par, dès, depuis.

Von einander, χωριστὰ, ξέχωρα, séparé, séparément; — bringen, — legen, — machen *&c.*, χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer; — schneiden, — sägen *&c.*, χωρίζω κόπτωντας, πριονίζωντας κτλ., couper, trancher, scier en deux.

Vonnöthen seyn, εἶναι ἀναγκαῖον, εἶναι ἀνάγκη, être nécessaire; etwas — haben, ἔχω χρείαν ἀπό τι, avoir besoin de qc.

Vor, *prp.* πρὸ, avant; — ἔμπροσθεν, devant; — ἀπὸ, de.

Vorabend, *m.*, ἡ παραμονὴ, veille, *f.*

Voralter, *s.* Voreltern.

Voran, *adv.* ἔμπροσθεν, πλέον ἐμπρὸς, devant; à la tête, le premier.

Vorarbeit, *f.*, προετοιμαστικὴ δουλειὰ, préparatifs *m. pl.* pour qc.

Vorarbeiten, *v. a.* προετοιμάζω, κάμνω προετοιμαστικὴν δουλειὰν, faire les préparatifs d'un travail.

Vorärmel, *m.*, μπάν μανίκι, ἐπαναμανίκιον, fausse manche.

Vorauf, *s.* Voran.

Voraus, *adv.* ἔμπροσθεν, πλέον ἐμπρὸς, avant, plus avant; προτήτερα, d'avance, par avance.

Vorausbezahlen, *v. a.* πληρώνω προτήτερα, payer d'avance; -bezahlung, *f.*, ἡ πληρωμὴ ὁποῦ γίνεται προτήτερα, payement *m.* d'avance.

Voraus gehen, *v. n.* πηγαίνω πλέον ἐμπρὸς, πηγαίνω προτήτερα ἀπό τινα, prendre le devant.

Voraus haben, *v. n.* etwas vor einem, ἔχω ἔνα πρόσωπον,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

προτέρημα, avoir un avantage, un privilége.

Vorausſagen, ſ. Vorherſagen.

Vorausſetzen, v. a. προυποτίθεμαι, supposer, présupposer.

Vorausſetzung, f., ἡ προυπόθεσις, supposition, présupposition, f.

Vorbauen, v. a. κτίζω ἔμπροσθεν εἴς τι, bâtir devant; au devant; en avant; (metaph.) προφυλάγω, obvier à qc.; prévenir qc.

Vorbauung, f., ἡ προφύλαξις, préservatif, m.

Vorbedacht, m., nur: mit Vorbedacht, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, à son escient.

Vorbedächtig, adj. σιοχαστικός, circonspect. adv. ἐξεπίτηδες, avec préméditation.

Vorbedenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι προτήτερα, préméditer.

Vorbedeuten, v. a. σημαίνω, προσημαίνω, présager.

Vorbedeutung, f., τὸ σημεῖον (μέλλοντος τινὸς πραγματος), présage, augure, pronostic, m.

Vorbehalt, m., ſ. Vorbehaltung, f., ἡ ἐξαίρεσις, réserve, reservation, f; mit Vorbehalt, μὲ ἐξαίρεσιν, ἐξαιρῶντας, à la reserve.

Vorbehalten, v. a. (eine Schuld), δὲν ἐβγάζω (μίαν πιάτσαν), garder, ne pas ôter (p. e. un tablier).

Vorbehalten, ſich (dat.), v. a. ἐξαιρῶ (τι εἰς μίαν σύμβασιν), se réserver qc.

Vorbenannt, vorbemeldet, adj. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Vorbereiten, v. a. προετοιμάζω, préparer.

Vorbereitung, f., ἡ προετοιμασία, préparation, f., préparatif, m.

Vorbericht, m., τὸ προοίμιον, avant-propos, m.

Vorbeſcheid, m., ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον, assignation, f., ajournement, m.

Vorbeſcheiden, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον (ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν κριαολόγημα), citer, assigner, ajourner.

Vorbeten, v. a. λέγω μίαν προσευχὴν νὰ τὴν ἀκούσῃ τις ἢ νὰ τὴν μάθῃ, réciter des prières (devant q.).

Vorbeugen, v. a. κλίνω πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, plier, pencher en avant; einer Sache —, προφυλάγω, prévenir qc.

Vorbewußt, m., nur: mit Vorbewußt, μὲ εἴδησιν, ἐξεπίτηδες, de dessein prémédité; ohne meinen Vorbewußt, χωρὶς εἴδησιν μου, χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρω ἐγώ, à mon insçu.

Vorbey, (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει πέρασμα), (dans la compos. signifie l'action de passer devant ou à côté de —).

Vorbey fahren, v. a. ἀπερνῶ μὲ ἁμάξι ἀπό τινα ἢ ἀπὸ ἕνα τόπον, passer (devant ou à côté de q. ou de qc.) en voiture; — fliegen, ἀπερνῶ πετῶντας, passer en volant; — gehen, ἀπερνῶ (πεζός), passer (à pied); — reiten, ἀπερνῶ καβάλα, passer à cheval.

Vorbey laſſen, v. a. ἀφίνω (τινὰ ἢ τι) νὰ ἀπεράσῃ, laisser passer (q ou qc.).

Vorbey ſeyn, v. r. es iſt vorbey, ἀπέρασε, ἐτελείωσε, c'est passé, c'est fini.

Vorbild, n., παράδειγμα, modèle, exemple, m.; τὸ πρωτότυπον, ὁ τύπος, type, m.

Vorbilden, v. a. παρασταίνω (εἰκόνα, παράδειγμα), figurer, représenter.

Vorbildlich, adj. τυπικὸς, ὁποῦ παρασταίνεται ὡς τύπος, figuratif, typique.

Vorbildung, f., παράστασις, représentation f. figurative.

Vorbinden, v. a. ζώνω, περιζώνω (μάλιστα μίαν ποδιάν), lier par devant, mettre (un tablier).

Vorbohren, v. a. τρυπῶ πρωτήτερα μὲ μικροτέραν δρίδαν, amorcer.

Vorbothe, m., σημεῖον πρόδρομον, προσημαντικόν, présage, signe, m.

Vorbringen, v. a. προβάλλω, παρασταίνω, λέγω, avancer, proposer, dire; προφέρω, proférer.

Vorbringen, n., τὸ προβληθὲν, ἐκεῖνο ὁποῦ προβάλλεις, proposition, f., exposé, m.

Vor dem, adv. πρὸ τοῦ, πάλαι, autrefois, jadis.

Vorder, der, die, das Vorders,

n. ἐμπροσθινὸς, ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν, de devant, antérieur.

Vorderachſe, *f.*, ἐμπροσθινὸς ἄξων, essieu *m.* de devant.

Vorderarm, *m.*, ὁ πῆχυς (τὸ μέρος ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα ἕως τῆς παλάμης), avant-bras, *m.*

Vorderbühne, *f.*, προσκηνὴ, avant-scène, *f.*

Vorder-Caſtell, *n.*, φρούριον, ξυλόκαστρον ἐμπροσθινὸν τοῦ καραβίου, (mar.) château d'avant, *m.*

Vorderfuß, *m.*, ἐμπροσθινὸν ποδάριον, pied *m.* de devant.

Vordergebäude, *n.*, ἐμπροσθινὸν κτίριον, ἐμπροσθινὸν ὀσπίτιον, devant, avant-corps, *m.*

Vorderglied, *n.*, ἐμπροσθινὴ ἀράδα (στρατιωτῶν τεταγμένων διὰ μάχην), (milit.) premier rang, *m.*

Vordergrund, *m*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος (τοῦ θεάτρου καὶ εἰς ζωγραφίαν), devant (du théâtre, d'un tableau), *m.*

Vorderhand, *f.*, ὁ καρπὸς ἢ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς χειρός, carpe, *m.*

Vorderhaupt, *n.*, **Vorderkopf**, *m.*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς, devant *m.* de la tête.

Vorderhaus, *n.*, *ſ.* **Vordergebäude**.

Vorderlauf, *m.*, (bey den Jägern), ἐμπροσθινὸν ποδάρι (τοῦ ἐλαφιοῦ), (chass.) pied *m.* de devant.

Vordermann, *m.*, στρατιώτης ὁπού στέκεται ἔμπροσθεν τινος ἄλλου, (milit.) chef *m.* de file.

Vorderrad, *n.*, ἐμπροσθινὸς τροχός, roue *f.* de devant.

Vorderſatz, *m.*, (in der Logik), ἡ μείζων (εἰς τὴν λογικὴν), (en logique) antécédent, *m.*; die Sätze, *pl.* αἱ δύο πρῶται προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ, les prémisses, *f. pl.*

Vorderſeite, *f.*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος (ἑνὸς ὀσπιτίου), devant, *m.*, face (d'un bâtiment) *f.*

Vorderſitz, *m.*, τὸ ἔμπροσθεν κάθισμα εἰς τὸ ἁμάξι, devant *m.* d'un carrosse.

Vorderſteven, *m.*, τὸ κυρτὸν μέρος τῆς πλώρης τοῦ καραβίου, (mar.) étrave, *f.*

Vordertheil, *n.*, τὸ ἔμπροσθεν, ἔμπροσθινὸν μέρος, devant, *m.*, partie *f.* antérieure; — des Schiffes, ἡ πρῶρα, πλώρη (τοῦ καραβιοῦ), proue, *f.*

Vordertreffen, *n*, τὸ ἔμπροσθεν τεταγμένον μέρος τοῦ στρατεύματος (εἰς τὴν μάχην), ἡ προφυλακὴ, première ligne *f.* (d'un ordre de bataille).

Vorderwagen, *m.*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἢ ὁ ἀρμὸς τοῦ ἁμαξίου, train de devant, armon, *m.*

Vor diesem, *adv.* πρὸ τοῦ, προτήτερα, autrefois, jadis.

Vordrängen, *v. a.* στρεμώνω πλέον ἔμπρος, presser, pousser en avant.

Vordringen, *v. n.* διαπερνῶ, διπερνῶ πλέον ἔμπρος, avancer, s'avancer avec force.

Vordrucken, *v. a.* τυπώνω, βάνω εἰς τὴν ἐρχὴν ἑνὸς βιβλίου, imprimer à la tête d'un livre.

Voreilen, *v. n.* βιάζομαι, τρέχω πλέον ἔμπρος, se hâter de gagner le devant.

Voreilig, *adj.* παραπολλὰ βιαστικὸς καὶ ἀπρόσεκτος, précipité; **-eligkeit**, *f.*, ἡ παραπολλὴ καὶ ἀπρόσεκτη βία, précipitation, *f.*

Voreltern, *m. pl.*, οἱ προγενέστεροι, προπάτορες, aïeux; ancêtres, *m. pl.*

Vorempfinden, *v. a.* προαισθάνομαι, pressentir.

Vorempfindung, *f.*, ἡ προαίσθησις, pressentiment, *m.*

Vorenthalten, *v. a.* einem etwas, δὲν δίδω τινός τι, τὸ κρατῶ ἄπιστο, détenir, retenir injustement; **-haltung**, *f.*, τὸ κράτημα, détention, rétention, *f.*

Vorerinnerung, *f.*, (σύντομον) προοίμιον, τὰ προλεγόμενα, discours préliminaire, avant-propos, *m.*

Vorerſt, *adv.* πρῶτον, κατὰ πρῶτον, προ πάντων, premièrement, avant, avant tout.

Vorerwähnt, *adj.* προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, ci-dessus mentionné, susdit.

Voreſſen, *n.*, φαγὶ ἀπού βάνουν προτήτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα, entrée, *f.*

Vorfahr, *m.*, ὁ προκάτοχος, prédécesseur, devancier, *m.*

Vorfahren, *m. pl.*, οἱ προγε-

Δημοτικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέρ

πάτερες, ancêtres, aïeux, m. pl.

Vorfahren, v. n. bey einem, πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι ἐἰς ἐπισκεψίν τινος), aller en carrosse chez q. pour lui rendre une visite etc.; einem —, προφθάνω ἀπό τινα μὲ τὸ ἁμάξι, devancer q. (en voiturant); laß vorfahren, ζεύξαι τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι, attelez les chevanx, faites avancer le carrosse.

Vorfall, m., πάσιμον, chute, f.; τὸ συμβάν, συμβεβηκός, accident, événement, m.; — (der Gebärmutter), ἡ πρόπτωσις τῆς μήτρας (latr.), chute, descente f. de la matrice.

Vorfallen, v. n. πίπτω ἔμπροσθεν εἰς τι, tomber devant qc.; (sich ereignen), συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται, arriver, se passer, se faire.

Vorfechter, m., ὁ διδάσκαλος τῆς ὁπλομαχίας, prévôt m. de salle d'armes.

Vorfinden, v. n. εὑρίσκω πρόχειρον, trouver prêt; εὑρίσκω, trouver.

Vorfordern, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον, citer; ajourner; assigner.

Vorforderung, f., ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον, citation, assignation, f.

Vorführen, v. a. πηγαίνω τινὰ πλέον ἐμπρὸς ἢ εἰς τὸ φανερόν, amener, conduire (q.) en avant ou devant q.

Vorgang, m., ἡ προπόρευσις, τὸ δίκαιον ὑποῦ ἔχει τις νὰ πηγαίνῃ ἔμπροσθεν τινος ἄλλου, pas, rang, m., priorité, f.; (Vorfall), τὸ συμβάν, συμβεβηκός, événement, accident, m.

Vorgänger, m., ὁ προκάτοχος, prédécesseur, devancier, m.

Vorgängig, adj. ὁποῦ γίνεται προτήτερα, προηγούμενος, précédent, préliminaire.

Vorgaukeln, v. n. (einem etwas), παίζω τεχνικὰ ἢ φαινόμενα μαγικὰ ἔμπροσθεν τινος, faire des tours de passe-passe devant q.; γελῶ, ἀπατῶ, duper q.

Vorgebäude, n., s. Vordergebäude.

Vorgeben, v. n. δίδω προτήτερα, donner d'avance; (im Spiele), δίδω τινὸς μερικὰ ποῦντα εἰς τὸ παιγνίδι (οἷον· εἰς τὸ μπιλιάρδο), donner de l'avantage (p. e. au billard); (vorwenden), προφασίζομαι, λέγω διὰ πρόφασιν, prétexter, feindre.

Vorgeben, n., ἡ πρόφασις, prétexte, m.

Vorgebirge, n., τὸ ἀκρωτήριον, cap, promontoire, m.

Vorgefaßt, adj. eine vorgefaßte Meinung, μία πρόληψις (νοός), προκατάληψις, préoccupation, f.; préjugé.

Vorgefühl, n., προαίσθησις, pressentiment, m.

Vorgehen, v. n. einem, πηγαίνω ἔμπροσθέν τινος, précéder, devancer; — (μεταφ.) εἶμαι ἀνώτερος ἀπό τινα, être supérieur à q., tenir un plus haut rang; (vorragen), ἐξέχω, ἀπερνῶ ἔξω, avancer, déborder; (sich ereignen), συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ, passer, arriver, se faire.

Vorgemeldet, Vorgenannt, adj. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, ci-dessus, mentionné, susdit.

Vorgemach, n., s. Vorzimmer.

Vorgericht, n., s. Voressen.

Vorgesetzte, m., ὁ προεστὼς ἐπισιάτης, supérieur, préposé, préfet; mein —, ὁ ἀνώτερός μου, ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εἶμαι ὑποτεταγμένος, mon supérieur (mon chef).

Vorgestern, adv. προχθές, avant-hier; -gestrig, adj. προχθεσινός, d'avant-hier.

Vorgreifen, v. a. einem, πέρνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, prendre plutôt qu'un autre; (zum Voraus nehmen), πέρνω προτήτερα (πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός), anticiper, empiéter sur —.

Vorhaben, v. a. eine Schürze, ἔχω ζωσμένην μίαν ποδιάν, (avoir devant soi) être ceint d'un tablier; ein Geschäft v. —, ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω, — avoir dessein, avoir intention de —; (im Spiele), ἔχω μερικὰ ποῦντα περισσότερον (εἰς τὸ παιγνίδι), avoir de l'avantage (au jeu); (gut haben), ἔχω νὰ λάβω, avoir de bon; einen —, ἐξετάζω τινὰ· μαλώνω τινά, examiner q.; gronder q.

Vorhaben, n., ὁ σκοπός, intention, f., dessein, projet, plan, m.

Vorhalten, v. a. κρατῶ ἔμπροσθεν τινος (οἷον· ἕνα καθρέπτην), tenir devant q. (p. e. un miroir); fig. einem einen Fehler —, ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα σφάλμα, reprocher qc. à q.; -haltung, f., ἡ κράτησις ἔμπροσθεν τινος, action f. de tenir devant etc.; — eines Fehlers, ὁ ἔλεγχος δι' ἕνα σφάλμα, reproche, f.

Vorhand, f., (Vorderhand, s. Vorderhand); die — haben, (im Spiele), παίζω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον (εἰ. τὸ παιγνίδι), voir la main (au jeu).

Vorhanden, adj. πρόχειρος, ὑπάρχων, existant, qui se trouve; vorhanden seyn, εὑρίσκομαι, εἶμαι, exister; se trouver.

Vorhang, m., τὸ καταπέτασμα, (τουρκ. ὁ περδές), rideau, m.; portière (d'une porte), f.; toile f. (du théâtre).

Vorhangen, v. a. κρέμομαι ἔμπροσθεν εἰς τι, pendre, être suspendu devant qc.; κλίνομαι εἰς τὰ ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνας ἀκρέμελος), pencher (v. n.) en avant, saillir (p. e. un rocher).

Vorhängen, v. a. βάνω ἢ κρεμάζω (ἕνα πανὶ κτλ.) ἔμπροσθεν εἰς τι, pendre, suspendre (une toile etc.) devant.

Vorhängeschloß, n., κλειδωριὰ κυνηγή, cadenas, m.

Vorhangsstange, f., ῥάβδος σιδηρα (μάλιστα διὰ καταπέτασμα), tringle, f.

Vorhaus, n., τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ σπιτιοῦ, devant, avant-corps, m.; πρόδομος, προσυλίον, vestibule, m.

Vorhaut, f., ἡ ἀκροβυστία, prépuce, m.

Vorher, adv. πρῶτα, προτήτερα, auparavant; précédemment; antérieurement; d'avance, par avance.

Vorherbestimmen, v. n. διορίζω πρωτήτερα, προορίζω, prédéterminer, prédestiner; -bestimmung, f., ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ μάλιστα), prédétermination; prédestination, f.

Vorhergehen, v. n. πηγαίνω προτήτερα, γίνομαι προτήτερα, προηγοῦμαι, aller, passer devant, précéder; — gehend, adj. προηγούμενος, προτηγούμενος, précédent.

Vorherig, adj. s. Vorig.

Vorhersagen, v. a. λέγω προτήτερα, προλέγω, προφητεύω, προμαντεύω, prédire, pronostiquer; -sagung, f., ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα, prédiction, f., pronostic, m.

Vorhersehen, v. a. βλέπω προτήτερα, προβλέπω, προορῶ, prévoir; -sehung, f., ἡ πρόοραις, prévoyance, f.

Vorherverkündigen, v. a. προμηνύω, προφητεύω, προμαντεύω, prédire, pronostiquer; -verkündigung, f., τὸ προμήνυμα, ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα, prédiction, f., pronostic, m.

Vorhermissen, v. a. ἠξεύρω προτήτερα, savoir par avance.

Vorhin, adv. πρὸ τοῦ, πρὸ ὀλίγου, προτήτερα, tantôt, auparavant.

Vorhof, m., τὸ προαύλιον, ἡ αὐλὴ ἔμπροσθεν ἑνὸς παλατίου ἢ ναοῦ, avant-cour, f., vestibule; parvis, m.

Vorig, adj. προτηγούμενος, ἀπερασμένος, précédent; antécédent; dernier, passé.

Vorjährig, adj. τοῦ ἀπερασμένου χρόνου, de l'année précédente.

Vorkauen, v. a. μασῶ προτήτερα τὸ φαγὶ (γιὰ τὰ δώσω εἰς ἕνα νήπιον κτλ.), mâcher un morceau (pour le donner à un petit enfant etc.); fig. einem etwas —, λέγω τινὸς τι περισσὸν, φωρᾶς νὰ μὴ τὸ ἀληθονήσῃ, fig. faire le bec à q.

Vorkauf, m., τὸ δίκαιον ὑποῦ ἔχει τις νὰ ἀγοράσῃ τι προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, droit m. de premier achetant.

Vorkehren, v. n. fig. ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, πέρνω τὰ μέτρα μου, faire des préparatifs, prendre ses mesures.

Vorkehrung, f., ἡ προετοιμασία (μαλιστα εἰς προμήθειαν ἀπό τι), mesure, disposition, f., préparatif, m.

Vorkenntniß, f., πρόγνωσις, prénotion, f.; -kenntnisse, f. pl., αἱ προηγούμεναι εἰδήσεις, αἱ γνῶσαι (μιᾶς ἐπαστήμης κτλ.), connaissances f. pl. préliminaires.

Vorklage, f., παραπόνημα πρὸ τοῦ καιροῦ, plainte f. anticipée.

Vorkirche, *f.*, *τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας*, parvis, *m.*

Vorkleben, *v. a. κολλῶ* (*οἷον· χαρτί*) *ἔμπροσθεν εἴς τι*, coller (*p. e.* du papier) devant qc.

Vorkommen, *v. n. πηγαίνω ἢ ἔρχομαι ἐμπρῶς, εἰς τὸ φανερόν*, venir en avant, sortir; einem —, *προπηδάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον*, devancer q.; einer Sache —, *ἐμποδίζω τι πέρνωντας τὰ μέτρα μου*, prévenir qc.; obvier à qc.; bey jemanden —, *λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἔμβω* (*εἰς τινα μεγάλον*), être admis, avoir audience (chez q.); (verfallen, sich ereignen), *συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται*, se passer, arriver, se faire; (scheinen), *φαίνομαι*, luire, éclairer; es kommt mir vor, *μοι* (*μὲ*) *φαίνεται*, il me paraît, il me semble.

Vorkost, *f.*, *s.* Voressen.

Vorladen, *v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον*, assigner, citer, ajourner.

Vorladung, *f.*, *ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον*, citation, assignation, *f.*

Vorlage, *f.*, *κάτε πρᾶγμα βαλμένον ἔμπροσθεν εἰς τι*, ce qu'on met devant qc.; (in der Chemie), *τὸ ἐκδοχεῖον, (ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπερνοῦν τὰ σπίρια ἐβγαλμένα διὰ τοῦ πυρός)*, (chim.) recipient, *m.*

Vorland, *m.*, *τύπος εὑρισκόμενος ἔμπροσθεν ἐνὸς ἄλλου, terre f. située devant une autre.*

Vorländisch, *adv. πρὸ πολλοῦ*, depuis long-temps.

Vorlassen, *v. a. ἀφίνω τινὰ νὰ πάγῃ πλέον ἔμπρῶς*, laisser avancer, laisser passer en avant; *ἀφίνω* (*τινὰ*) *νὰ ἔμβῃ* (*εἰς τινα μεγάλον*), laisser entrer, admettre q.

Vorlassung, *f.*, *ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις*, admission, *f.*

Vorlauf, *m.*, *ὁ καθαρὸς μοῦστος ὁποὺ στάζει ἀπὸ τὰ σταφύλια, πρὶ τοῦ νὰ τὰ στραγγίσουν*, mère-goutte, *f.*; — *ἡ πρώτη καὶ καθαρὰ ῥακὴ ὁποὺ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἀλαμβίκον*, avant-coulant, *m.*

Vorlaufen, *v. n. τρέχω ἔμπρῶς ἢ πλέον ἔμπρῶς*, courir devant; devancer q.

Vorläufer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποὺ τρέχει ἔμπροσθεν τινος*, avant-coureur, *m.*; (in der Bibel), *ὁ πρόδρομος, (ὁ ἅγιος Ἰωάννης)*, précurseur (St. Jean Baptiste), *m.*

Vorläufig, *adj. προηγούμενος, προτήτερα γινόμενος*, préalable, préliminaire; provisoire; *adv. προηγουμένως, καὶ τὸ παγὸν μόνον, πρὸ τοῦ νὰ ἐξετάξωμεν πῶστε*, provisoirement, provisionnellement.

Vorlaut, *adj. ὁποὺ ὁμιλεῖ ἀστόχαστα, πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός*, précipité, inconsidéré; — sеyn, werden, *ὁμιλῶ πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός, ὁμιλῶ κομμάτι πύθαρὸς*, parler inconsidérément, parler un peu trop haut.

Vorlegen, *v. a. βάνω ἔμπροσθέν τινος ἢ ἔμπροσθεν εἴ τι*, (*οἷον· τὸ φαγί, πρᾶγμα διὰ πύλησιν κτλ.*), mettre devant q. ou devant qc.; servir (des mets à q.); — Pferde —, *βάνω ἢ ζεύγνω τὰ ἄλογα*, atteler les chevaux; (vorschlagen), *προβάλλω, παραπαίνω*, proposer, exposer, représenter.

Vorlegelöffel, *m.*, *μεγάλη χουλιάρα*, grande cuiller, *f.*

Vorlegeschloß, *n.*, *κλειδαριὰ κινητή*, cadenas, *m.*

Vorlegung, *f.*, *τὸ βάλσιμον ἔμπροσθέν τινος*, action *f.* de mettre devant etc. *s.* Vorlegen.

Vorlesen, *v. a.* einem etwas —, *ἀναγινώσκω, διαβάζω εἴ τινὰ τι*, lire qc. à q.

Vorleser, *m*, *ὁ ἀναγνώστης*, lecteur, *m s.* Vorlesen.

Vorlesung, *f.*, *ἡ ἀνάγνωσις διάβασις*, lecture, *f.*; *s.* Vorlesen; (auf Universitäten), *ἡ παράδοσις (ἐπιστήμης) εἰς ἐκαδήμιαν, (ὁποὺ γίνεται εἰς πολλοὺς ἀκροατάς)*, leçon *f.* publique; Vorlesungen halten, *παραδίδω (ὡς ἀκαδημικὸς διδάσκαλος)*, faire des leçons publiques.

Vorletzte, *adj. προϋπερισσινόν* pénultième, avant-dernier; die vorletzte Sylbe, *ἡ παραλήγουσα*, la pénultième (syllabe).

Vorleuchten, *v. n. φέγγω (πηγαίνωντας ἔμπροσθέν τινος μὲ χηρὸ ἀναμμένον*, éclairer à q.; (*μετάφ.*) *δίδω παράδειγμα διὰ μίμησιν*, donner l'exemple à q.

Vorlieb, *s.* Fürlieb.

Vorliebe, *f.*, *μεγαλητέρα ἀγάπη, μεγαλητέρα κλίσις εἴς τινα ἢ εἴς τι*, prédilection, *f.*

Vorliegen, *v. n. εὑρίσκομαι ἔμπροσθεν, (οἷον· μία κινητὴ κλειδαριὰ εἰς τὴν θύραν)*, être couché, situé, mis devant.

Vorliegend, *adj. ἔμπροσθεν κείμενος ἢ εὑρισκόμενος*, couché, situé, mis devant; im vorliegenden Falle, *εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἢ ὑπόθεσιν*, dans le cas présent.

Vorlügen, *v. a. λέγω ψεύματα, ψεύδομαι*, mentir, en faire accroire.

Vormachen, *v. a. βάνω τι ἔμπροσθεν — (οἷον· ἕνα σανίδι εἰς μίαν τρύπαν*, mettre devant, couvrir; einem etwas —, en conter, en faire accroire à q.

Vormalen, *v. a. ζωγραφίζω τι ἔμπροσθέν τινος διὰ νὰ μάθῃ τὴν ζωγραφικὴν*, peindre qc. en présence de q. pour l'enseigner; *περιγράφω τι εἰς τινα*, *fig.* peindre qc. à q.

Vormalig, *adj. ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ*, précédent, de ci-devant.

Vormals, *adv. πρὸ τοῦ, προτήτερα, εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν*, ci-devant, jadis.

Vormann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποὺ στέκεται ἔμπροσθέν τινος*, celui qui est devant un autre; (*εἰς τὰ παιγνίδια*) *ἐκεῖνος ὁποὺ πιάζει προτήτερα ἀπὸ τινα*, (au jeu) celui qui a la main, *s.* auch Vordermann.

Vormauer, *f.*, *τὸ προτείχισμα*, avant-mur; (*μεταφ.*) *τὸ ὀχύρωμα, σκέπασμα (ἀπὸ ἐχθρικὴν ἐπαδρομήν)*, *fig.* boulevard, *m.*

Vormittag, *m.*, *τὸ πρωΐ, ὁ καιρὸς πρὶν τοῦ γεύματος*, avant midi, matin, *m.*, matinée, *f.*

Vormittägig, *adj. τοῦ πρωΐ, ὁποὺ γίνεται τὸ πρωΐ*, d'avant-midi, de la matinée.

Vormittags, *adv. τὸ πρωΐ, πρὸ τοῦ γεύματος, πρὶν τοῦ γεύματος*, avant-midi, dans la matinée.

Vormund, *m.*, *ὁ ἐπίτροπος ὀρφανοῦ*, tuteur, *m.*

Vormundschaft, *f.*, *ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ὀρφανόν*, tutelle, *f.*; -schaftlich, *adj. ἐπιτροπικός, τῆς ἐπιτροπίας*, de tuteur.

Vorn, *adv. ἔμπροσθεν, ἔμπροσθά, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος*, devant; von —, *ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρος*, par devant, du côté de devant.

Vorname, *m.*, *τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, τὸ κύριον ὄνομα (καὶ ὄχι τῆς φαμίλιας)*, prénom, nom *m.* de baptême.

Vornehm, *adj. εὐγενής, μεγάλος, ἀρχοντικός*, grand, distingué, de distinction, de qualité, de condition.

Vornehmen, *v. n. πέρνω ἐμπρόσθέ μου (οἷον· τὸ χερόμαχιρον)*, prendre, mettre devant soi (*p. e.* la serviette); ein Geschäft —, *ἐπιχειρίζομαι μίαν ὑπόθεσιν*, se mettre à faire qc.; entreprendre qc.; sich (*dat.*) — *ἀποφασίζω*, se proposer qc., former un dessein.

Vornehmen, *n.*, *ἐπιχείρημα*, entreprise, *f.*; — *ἡ ἀποφασις*, dessein, *m.*

Vornehmlich, *adv. ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστα*, principalement.

Vornehmste, *adj. ὁ (ἡ τὸ) πλέον ἐξοχώτερος (-τέρα, -τερον)*, principal.

Vorpfeifen, *v. a. σφυρίζω μερικούς τόνους (μπλιάστα νὰ μάθω ἕνα σουλλὶ νὰ τοὺς ηχολαβήσῃ)*, siffler (un oiseau).

Vorplatz, *m.*, *πρόδομος, προπύλαιον*, vestibule, *m.*; — vor einer Kirche, *προαύλιον ἐκκλησίας*, parvis, *m.*

Vorplaudern, *v. n. λέγω (εἴς τινα) ἄλλα τῶν ἄλλων, φλυαρῶ*, amuser q. en babillant, en jasant.

Vorposten, *m.*, *ἡ υλακὴ στρατιωτῶν ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸ στρατόπεδον*, poste *m.* avancé.

Vorpredigen, *v. n. διδάσκω, κουθεντῶ (ἀκαταπαύστως)*, prêcher, sermonner.

Vorragen, *v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (οἷον· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα)*, avancer; déborder.

Vorrang, *m.*, *τὸ πρωτεῖον, τὸ*

προωτεῖα, ἡ προτίμησις, premier rang, m.

Vorrath, m., τὰ προβλεμμένα πράγματα, πλῆθος ἀρκετὸν ἀπό ἕνα πρᾶγμα, provision, fourniture, f.

Vorräthig, adj. προβλεμμένος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κύριζεται πλῆθος, en provision, en reserve.

Vorrathshaus, n., τὸ μαγαζίον, magasin, m.

Vorrathskammer, f., ἡ ἀποθήκη, ὑπὸ ὅπου φυλάγουν πράγματα (μάλιστα φαγητά), magasin, m., dépense, f.

Vorrechnen, v. a. λογαριάζω (κατὰ τὴν ὁράδαν), τὰ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο), compter, calculer; détailler (qc. à q.)

Vorrecht, n., τὸ προνόμιον, πρωτέρημα, prérogative, préférence, f.

Vorrede, f., τὸ προοίμιον, préface, f., avant propos, m.

Vorreden, v. a. λέγω πολλὰ εἰς τινα (νὰ τὸν καταπείσω), dire, parler (à q. pour le persuader à qc.).

Vorreiben, m., ἡ πρώτη ὠράδα εἰς τὸν χορόν, branle m. à mener, ouverture f. du bal.

Vorreiten, v. n. einem, ἱππεύω καβαλικεύω (ἐμπροσθέν τινός), aller à cheval devant q.; πηγαίνω πλέον ἐμπρὸς (μὲ τὸ ἄλογόν μου), devancer q. à cheval. v. a. einem ein Pferd, καβαλικεύω ἕνα ἄλογον ἐμπροσθέν τινος, νὰ τοῦ τὸ δείχω, promener un cheval devant q.

Vorreiter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ καβαλικεύει ἐμπροσθέν τινος, postillon, m.

Verrichten, v. n. κατασκευάζω, προετοιμάζω, préparer, apprêter.

Verrichtung, f., κατασκευή, μηχανισμός, préparation, f., mécanisme, m.

Vorrücken, v. n. κινῶ πλέον ἐμπρὸς, avancer, (pousser qc. plus en avant); einem etwas —, ἐλέγχω, κατηγορῶ τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα, reprocher qc. à q. v. n. πηγαίνω ἐμπρὸς (λέγεται μάλιστα διὰ στράτευμα), avancer (v. n.).

Vorrückung f., der Nachtgleichen (in der Sternk.), ἡ ὁποιαδήποτε ὁρισμὸς κίνησις τῆς ἰσημερίας (εἰς τὴν ἀστρον.), (astron.) précession f. des équinoxes.

Vorsaal, m., ἡ αὐλὴ ἔμπροσθεν τοῦ ὑπνῶ, antisalle, f.,

Vorsagen, v. a. einem etwas, λέγω τινός τι νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἔξω, dire à q. ce qu'il doit retenir; — (zum Nachschreiben), ὑπαγορεύω, dicter.

Vorsänger, m., ὁ ψάλτης, (ὁποῦ ἀρχηγὸς νὰ ψάλλῃ), chantre; préchantre, précenteur, m.

Vorsatz, m., ἡ ἀπόφασις, ὁ σκοπός, dessein, propos, m.

Vorsätzlich, adj. ὁποῦ γίνεται μὲ σκοπόν, prémédité, délibéré. adv. ἐξεπίτηδες, ἐπὶ τοῦτο, à dessein, de propos délibéré.

Vorschein, m., nur: zum Vorschein kommen, φαίνομαι, paraître, se faire voir, se montrer; zum — bringen, φανερώνω, δείχνω εἰς τὸ φανερόν, mettre au jour, produire.

Vorschieben, v. a. κινῶ, σύρνω, βάνω ἔμπροσθεν (οἷον ἕνα σανιδάκι συρτόν), pousser, mettre devant (une coulisse etc.); einen Riegel —, βάνω ἢ σφαλίζω μὲ τὸν σύριγγα, barrer, fermer au verrou.

Vorschieber, f. Schieber.

Vorschießen, v. n. ὁρμῶμαι ἐμπρὸς, s'avancer, s'élancer. v. a. einem Geld —, δανείζω (εἰς τινα) ἄσπρα, avancer de l'argent à q.

Vorschlag, m., πρῶτον κτύπημα, premier coup, m.; τὸ πρόβλημα, proposition, f.; avis, m.; einen Vorschlag thun, προβάλλω, faire une proposition; (in der Artillerie), τὸ σπυρὶ ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς το μπαρουτι ἀφοῦ γεμίσουν τὸ κανόνι (artill.) bouchon, m.; etwas in — bringen, προβάλλω τι, proposer qc.

Vorschlagen, v. a. ein Beet zu, χαραφώνω ἕνα σανιδι εἰς τὸ, mettre, ficher (une planche etc.) devant qc.; (im Handel), ζητῶ περισσότερον ἀπὸ τὴν κυρίαν τιμὴν τοῦ πράγματος, surfaire q.; einem etwas —, προβάλλω, proposer (qc. à q.).

Vorschmack, m., ἡ πρόγευσις, τὸ προαίσθημα, avant-goût, m.

Vorschmecken, v. n. ἔχω μίαν δόμπιαν νοστιμάδα ὁποῦ ὑπερβαίνει τὰ ἄλλα (οἷον τὸ ἀκάρδαλον κιλ.), avoir un goût prédominant (p. e. l'ail etc.)

Vorschneiden, v. n. χωρίζω (τὸ φαγί), trancher, couper (les viandes).

Vorschnell, f. Voreilig.

Vorschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τὸ φαγὶ (εἰς τὴν τράπεζαν τῶν μεγάλων), benyer-tranchant, m.

Vorschreiben, v. a. γράφω παράδειγμα εἰς τὸ γράψιμον, faire une exemple (à un écolier); (verordnen), διορίζω, προστάζω, (ὑρδινιάζω), prescrire, ordonner.

Vorschrift, f., παράδειγμα διὰ γράψιμον, exemple, f.; (Verordnung), ἡ προσταγὴ, ὁ διορισμὸς, instruction, règle, f.; précepte, m.

Vorschub, m., ἡ βοήθεια, συμβοήθεια (εἰς προκοπὴν τινος εἰς τι), aide, assistance, f.

Vorschuhen, v. n. βάνω ἄλλα παπούτσια εἰς τὰ ὑποδήματα, remonter (des bottes).

Vorschuß, m., τὰ δάνεισμα (διὰ ἕνα ἐπιχείρημα), πληρωμὴ ἐκ μέρους διὰ μέλλουσας δουλειὰν πρὶν τοῦ νὰ τελειώσῃ, déboursé, m., avance, f.

Vorschützen, v. a. προφασίζομαι, prétexter, s'excuser sur —.

Vorschwatzen, v. a. f. Vorplaudern.

Vorsehen, v. n. προβλέπω, προνοῶ, prévoir. sich v. r. προφυλάγομαι, prendre garde, se garder.

Vorsehung, f., ἡ Θεία πρόνοια, providence, f.

Vorsetzen, v. a. etwas vor etwas, βάνω τι ἐμπροσθεν εἰς —, placer, mettre qc. devant qc.; einem zum Essen ꝛc. —, βάνω φαγὶ κτλ., presenter à manger etc. à q.; fig. einen in einer Suche —, βάνω τινὰ ἐπισταίνῃ εἰς τι, préposer q. à qc.; sich (dat.) —, ἀποφασίζω, βάνω σκοπὸν, se proposer qc.

Vorsetzlich, f. Vorsätzlich.

Vorsicht, f., ἡ προμήθεια, στόχασις, προφύλαξις, précaution, prévoyance, circonspection, f.; (göttliche), ἡ Θεία πρόνοια, providence, f.

Vorsichtig, adj. προνοητικὸς, στοχαστικὸς, ὁποῦ προφυλάγεται, prévoyant, précautionné, circonspect.

Vorsichtigkeit, f., ἡ στόχασις, προφύλαξις, précaution, circonspection, f.

Vorsingen, v. n. et n. ψάλλω, ἀρχηνῶ νὰ ψάλλω, ψάλλω ὁ πρώτος, entonner le chant; einem etwas, ψάλλω ἡ τραγουδῶ εἰς τινὰ τι, chanter devant ou à q.

Vorsitz, m., ἡ προεδρία, préséance; présidence, f.

Vorsitzen, v. n. προεδρεύω, εἶμαι πρόεδρος, présider.

Vorsitzer, Vorsitzende, m., ὁ πρόεδρος, président, m.

Vorsorge, f., ἡ προνοιὰ δι' ἕνα πρᾶγμα, ἡ προφύλαξις, soin, m., précaution, f.

Vorspann, m., ἄλογα ὁποῦμε ἀφέρα εἰς διπλώματα τόπους νὰ ξεχνοῦν διὰ χατίρι τῆς πέστας, ἢ καὶ τῶν ἐμπιξίων τοῦ στρατεύματος, voiée, f., chevaux m. pl. de voiée; relais m. pl., chevaux de relais.

Vorspannen, v. n. ζεύγω (ἄλογα εἰς ἕνα ἁμάξι), attaler, mettre les chevaux; eine Beinwand ꝛc. —, τεντώνω ἕνα πανὶ κτλ. ἐμπροσθεν —, tendre une toile etc. devant qc.

Vorspiegeln, v. a. παρουσιάζω ὡς ὠφέλιμον ἢ κερδοσυκίν, ἀπατῶ παρασταίνοντες ἕνα πράγμα ὡς πολλὰ ὠφέλιμον, donner des fausses apparences à qc., tromper q. par des fausses apparences.

Vorspiegelung, f., ἡ ψευτικὴ παράστασις, ἀπάτη, illusion, fausse apparence, f.

Vorspiel, n., δράμα μικρὸν (εἰς τὸ θέατρον) προηγούμενον ἀπὸ ἄλλο μεγαλήτερον, petite pièce (de théâtre) qu'on joue avant la grande; — auf der Orgel, προπαίγνιον (εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας, prélude, m.; (μετάφ.) ἡ ἀρχὴ, εἰσαγωγὴ, commencement, m., introduction, f.

Vorspielen, v. a. παίζω ἐμπροσθεν τινος λιὸ βιολὶ ἢ

ἄλλο τι ὄργανον μουσικόν), jouer devant q. (du violon ou d'un autre instrument).

Vorspringen, *v. a.* πηδῶ ἐμπρῶς, sauter en avant; πηδῶ πλέον ἐμπρῶς ἀπὸ ἄλλον, devancer q. en sautant; (vorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς ἕνα μέρος τοῦ τοίχου), avancer, saillir.

Vorsprung, *m.*, den — haben, εἶμαι πλέον ἐμπρῶς ἀπὸ ἄλλον, ἐπῆγα πλέον μακρύτερα, être plus avancé qu'un autre; den — gewinnen, προφθάνω πλέον ἐμπρῶς ἀπὸ ἄλλον, gagner le devant; (an Gebäuden), τὰ ἐξέχον μέρος ἑνὸς κτιρίου, avance, saillie, *f.*

Vorspuken, *v. t. fam.* es spukt vor, εἶναι σημεῖον προμαντευτικόν, εἶναι σημεῖον ὅτι θέλει γένῃ τι, c'est un présage, c'est un signe qu'il se fera qc.

Vorstadt, *f.*, τὸ προάστιον, faubourg, *m.*

Vorstädter, *m.*, κάτοικος εἰς τὸ προάστιον, habitant *m.* d'un faubourg.

Vorstand, *m.*, ἡ παῤῥησίασις εἰς τὸ κριτήριον, comparution *f.* personelle devant le juge; ποσάκις ὑπου βάνει τις (εἰς τὸ κριτήριον) δι' ἐγγύησιν, caution, *f.*

Vorstechen, *v. n.* φαίνομαι ἢ δείχνομαι περισσύτερον ἀπὸ ἄλλο (οἷον· ἕνα χρῶμα πολλὰ λαμπρόν), paraître, briller par dessus les autres, (prédominer). *v. n.* κάμω τρύπαν (νὰ ἀπεράσω μίαν κλωστὴν κτλ.), faire un trou (pour y passer un fil etc.).

Vorstecken, *v. n.* βάνω ἢ ἐμπήγω ἐμπροσθεν (οἷον· ἕνα καρφὶ εἰς τὸν ἄξωνα, νὰ μὴν ἐβγῇ ὁ τροχός, μίαν πόδιαν μὲ καρφίτσας κτλ.), mettre, attacher devant (une cheville etc.).

Vorsteckes, **Vorsteknagel**, *m.*, καρφὶ ἐμπηγμένον, fiche-ron, *m.*, cheville, *f.*; *f.* Vorstecken.

Vorstehen, *v. a.* στέκομαι ἐμπροσθεν εἰς τι, être devant qc.; (vorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κτλ.), avancer, saillir; *fig.* einer Sache —, εἶμαι ἐπιστάτης εἴς τι, κυβερνῶ, διοικῶ, présider (à qc.), diriger, administrer (qc.).

Vorsteher, *m.*, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος, président, directeur, chef, *m.*

Vorstellen, *v. a.* (etwas vor etwas), βάνω (οἷον· ἕνα σανίδι κτλ.) ἐμπροσθεν εἴς τι, mettre, placer (qc. devant qc.); (*mitag.*) παριστάνω, présenter, représenter; νουθετῶ, remontrer. sich (*dat.*) —, ἐννοῶ, στοχάζομαι, (παριστάνω εἰς τὴν φαντασίαν μου), s'imaginer, se figurer.

Vorstellung, *f.*, ἡ παράστασις, présentation, représentation, *f.*; (Ermahnung), ἡ νουθεσία, remontrance, *f.*; (Gedanke), ὁ συχασμὸς, ἡ ἰδία, idée, *f.*

Vorstoß, *m.*, ἐσώπανον (μάλιστα ἀπὸ μετάξι ἢ κατηφὲν), ὁποὺ ξέχνει εἰς ταῖς ἄκραις τοῦ φορέματος διὰ στολισμόν, (taill.) passe-poil, *m.*

Vorstoßen, *v. n.* σπρώχνω πλέον ἐμπρῶς, pousser en avant; einen Rock mit Sammt —, vorstoßen, βάνω εἰς τὸ φόρεμα ἐσώπανον ἀπὸ κατηφὲν, ὁποὺ ἐβγαίνει καὶ φαίνεται εἰς ταῖς ἄκραις, mettre un passe-poil (de velours etc.).

Vorstrecken, *v. a.* ἐκτείνω, ἐξαπλώνω πλέον ἐμπρῶς, tendre en avant; (leihen), δανείζω (ἄσπρα), avancer, prêter.

Vorstreichen, *v. a.* σημειώνω (τι εἰς ἕνα βιβλίον κτλ.) μὲ μίαν κονδυλιάν, marquer qc. par une ligne.

Vorsuchen, *v. a.* γυρεύω (τι κρυμμένον) καὶ ἐβγάζω εἰς τὸ φανερόν, chercher et exposer à la vue.

Vortanz, *m.*, ὁ πρῶτος χορὸς, première danse, *f.*

Vortanzen, *v. n.* ἀρχίζω τὸν χορὸν, χορεύω ὁ πρῶτος εἰς μίαν ὁράδαν, commencer le bal; mener le branle; δείχνω εἰς ἄλλον πῶς πρέπει νὰ χορεύσῃ, montrer la danse à q.

Vortänzer, *m.*, -rin, *f.*, ἐκεῖνος, (ἐκείνη) ὁποὺ χωρεύει ὁ πρῶτος (ἡ πρώτη) εἰς μίαν ὁράδαν, celui, celle qui mène la danse.

Vortheil, *m.*, τὸ ὄφελος, κέρδος, avantage; profit, gain, *m.*; ἡ μέθοδος, ὁ τρόπος

πῶς νὰ κάμῃ τις τι, méthode, manière *f.* de faire qc.

Vortheilhaft, *adj.* ὠφέλιμος, κερδώσικος, avantageux, profitable.

Vorthun, *v. n.* eine Schürze ꝛc., βάνω μίαν ποδίαν κτλ., mettre devant, mettre (un tablier etc.).

Vorthür, *f.*, ἀντίθυρον, διπλόπορτα, contre-porte, *f.*

Vortrab, *m.*, τὸ ἐμπροσθεν μέρος του στρατεύματος, ἡ προφυλακὴ, avant-garde, *f.*

Vortraben, *v. n.* προφθάνω, τρέχω ταχύτερα μὲ τὸ ἄλογον, devancer q. au trot.

Vortrag, *m.*, παράστασις, εἴδησις, ἀναφορὰ, exposition, *f.*, recit, rapport, référé, *m.*; ὁ τρόπος τῆς προφορᾶς τῆς παραστάσεως, élocution, diction, manière *f.* de parler.

Vortragen, *v. n.* (vor einem etwas tragen), φέρω, βαστάζω τι ἐμπροσθεν τινος (οἷον· τὸν σταυρὸν εἰς μίαν λιτανίαν), porter devant q. (*p. e.* la croix dans une procession); einem eine Sache —, παριστάνω, προβάλλω, ἐξηγῶ (εἰς τινα ἕνα πρᾶγμα), proposer, exposer, faire un rapport; référer.

Vortrefflich, *adj.* ἐξαίρετος, excellent, exquis.

Vortrefflichkeit, *f.*, τὸ ἐξαίρετον, excellence, *f.*

Vortreiben, *v. n.* διώχνω πλέον ἐμπρῶς, pousser, chasser en avant.

Vortreten, *v. n.* προβαίνω, πηγαίνω πλέον ἐμπρῶς (διὰ νὰ μὲ ἰδοῦν ἄλλοι), avancer, passer en avant (pour se montrer); πηγαίνω νὰ σταθῶ ἐμπροσθεν εἰς τινα ἢ εἴς τι, aller se mettre devant q. ou devant qc.

Vortritt, *m.*, τὸ προνόμιον νὰ πηγαίνῃ τις ἐμπροσθεν τινος ἄλλου, ἡ προπορεία, pas, rang, *m.*

Vortruppen, *f.* Vortrab.

Vortuch, *n.*, *f.* Schürze.

Vorüben, *v. a.* γυμνάζω προηγουμένα, exercer préalablement.

Vorübung, *f.*, προηγουμένη γύμνασις, exercice *m.* préliminaire.

Vorüber, **Vorüber gehen** ꝛc., *f.* Vorbey, Vorbey gehen ꝛc.

Vorurtheil, *n.*, τὸ πρόχρημα, ἡ πρόληψις, ψευδὴς γνώμη δι' ἕνα πρᾶγμα, préjugé, *m.*, prévention, préoccupation, *f.*

Vorwägen, **zwiegen**, *v. a.* ζυγιάζω τι ἐμπροσθεν τινος, peser (qc.) en présence de q.

Vorwalten, *v. n.* ὑπερισχύω, prévaloir, prédominer; εὑρίσκομαι, se trouver; hier waltet ein Irrthum vor, εἰς τοῦτο εὑρίσκεται ἕνα λάθος, il y a ici une erreur.

Vorwand, *m.*, ἡ πρόφασις, prétexte, *m.*, excuse, *f.*

Vorwärts, *adv.* πλέον ἐμπρῶς, εἰς τὸ ἐμπροσθεν, en avant; sur le devant, de front.

Vorweg, *f.* Voraus.

Vorweisen, *v. a.* δείχνω τι ἐμπροσθεν τινος, δείχνω, παραστήνω, produire, montrer, présenter; exhiber.

Vorweiser, *f.* Vorzeiger.

Vorweisung, *f.*, ἡ δείξις, τὸ δείξιμον, exhibition, représentation, *f.*

Vorwelt, *f.*, ὁ παλαιὸς κόσμος, οἱ παλαιοὶ, προγενέστεροι, les anciens, nos prédécesseurs, *m. pl.*

Vorwenden, *v. a.* προφασίζομαι, prétexter, alléguer.

Vorwerfen, *v. a.* ῥίπτω ἐμπροσθεν, jeter devant, en avant; *fig.* einem etwas —, ἐλέγχω, κατηγορῶ, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα σφάλμα, reprocher (qc. à q.).

Vorwerk, *n.*, μικρὸν ὑποστικεῖον, ὑποστικὸν μὲ κῆπον ἢ μὲ χωράφια ἔξω ἀπὸ μίαν πόλιν, métairie, *f.*

Vorwiegen, *f.* Vorwägen.

Vorwissen, *n.*, εἴδησις, γνῶσις, connaissance, *f.*; ohne jemandes Vorwissen, χωρὶς τὴν γνῶσιν, χωρὶς την εἴδησιν τινός, à l'insçu de q.

Vorwitz, *m.*, ἡ περιέργεια (μάλιστα τολμηρή), curiosité *f.* indiscrète; τόλμη, témérité, *f.*

Vorwitzig, *adj.* περίεργος (μάλιστα τολμηρὸς καὶ ἀνυπόφορος πρᾶγματι), curieux, indiscret; témérité, *f.*

Vorwort, *n.*, (in der Sprachlehre), ἡ πρόθεσις (εἰς τὴν γραμματικὴν), préposition, *f.*

Vorwurf, *m.*, τὸ ὄνειδος, ὁ ἐλεγχος, ἡ κατηγορία, reproche, *m.*; (Gegenstand), τὸ ὑποκείμενον, sujet, *m.*

Vorzählen, *v. n.* ἀριθμῶ ἢ λογαριάζω κατὰ τὴν ἐρᾴδιαν, τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter, nombrer (l'un après l'autre).

Vorzeichen, *n.*, *s.* Vorbedeutung.

Vorzeichnen, *v. a.* σχεδιάζω (μίαν ζωγραφίαν) ὡς παράδειγμα δι' ἄλλον, dessiner qc. pour donner un modèle à q.; (*metaph.*) διορίζω, tracer; déterminer, ordonner.

Vorzeigen, *v. a.* δεικνύω, δείκνω, παραστατόνω (εἰς τὸ φανερόν), montrer, faire voir; exhiber, représenter.

Vorzeiger, *m.*, ὁ κομιστής, porteur; Vorzeiger dieses, ὁ κομιστὴς τούτου τοῦ γράμματος, le porteur de cette lettre.

Vorzeigung, *f.*, ἡ δείξις, τὸ δείξιμον, ἡ παράστασις, présentation; exhibition, *f.*

Vorzeit, *f.*, ὁ παλαιὸς καιρός, le temps passé, les temps anciens.

Vorzeiten, *adv.* εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν, autrefois, jadis.

Vorziehen, *v. a.* σύρνω, ἑβγάζω, tirer en avant; (*s.* Hervorziehen); einen Vorhang —, σκιπάζω τραβώντας ἕναν περδέν, tirer un rideau devant —; eine Sache einer andern —, προτιμῶ (ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ ἄλλο), préférer.

Vorzimmer, *n.*, ἡ ἀντικάμερα, ὁ προθάλαμος, antichambre, *f.*

Vorzug, *m.*, ἡ προτίμησις, préférence, *f.*; τὸ πρωτεῖον, πρωτέρημα, prérogative, *f.*

Vorzüglich, *adj.* ἔξοχος, ξεχωριστός, ξεπέρετος, préférable, prééminent, supérieur. *adv.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά, principalement, surtout; -lichkeit, *f.*, ὑπεροχή, supériorité, *f.*

Vorzugsweise, *adv.* κατ' ἐξοχήν, par préférence.

Votiren, *v. n.* et *a.* ψηφίζω, δίδω τὴν ψῆφόν μου, voter, donner sa voix.

Votum, *n.*, *s.* Wahlstimme.

Vulkan, *m.*, (κυρίως· ὁ Ἡφαιστος) πυροβόλον βουνόν, (Vulcain, *m.*); volcan, *m.*

Vulkanisch, *adj.* ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ πυροβόλα βουνά, volcanique.

W.

Waare, *f.*, τὸ πρᾶγμα (διὰ πώλησιν), marchandise, *f.*

Waarenlager, *n.*, τὸ μαγαζόν, τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζόν, magasin, *m.*

Waarenpreis, *m.*, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων, prix *m.* courant des marchandises.

Wabe, *f.*, *s.* Honigscheibe.

Wach, *adj.* ἔξυπνος, ἄγρυπνος, éveillé.

Wache, *f.* ἡ φυλακή, (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι οἱ φύλακες, καὶ ὁμοίως· οἱ φύλακες), garde, *f.*; guet, *m.*; eine Wache, Schildwache, ἕνας φύλαξ, φυλακάτωρας, sentinelle, *f.*; auf die Wache ziehen, πηγαίνω διὰ νὰ κάμω φυλακήν, monter la garde; die Wache ablösen, ἀλλάζω τὴν φυλακήν, τοὺς φύλακας, relever la sentinelle.

Wachen, *v. n.* ἀγρυπνῶ, veiller; über etwas —, φυλάγω, παραφυλάγω, veiller, surveiller.

Wachen, *n.*, ἡ ἀγρυπνία, veilles, *f. pl.*

Wachfeuer, *n.*, φωτία ἀναμμένη ἀπὸ τοὺς φύλακας, feu *m.* de garde.

Wachgeld, *n*, μισθὸς τοῦ φύλακος, droit *m.* de guet et de garde.

Wachhabend, *adj.* φυλάσσων, φυλάγων, ὁποῦ κάμνει φυλακήν, qui est de garde.

Wachhaus, *n.*, Wachstube, *f.*, ὁ σπίτιον τῶν φυλάκων, ἡ φυλακή, corps *m.* de garde.

Wachholder, Wachholderstrauch, *m.*, ἡ ἄρκευθος, (δενδράκι εἰς τὰ δάση), genevrier, genièvre, *m.*

Wachholderbeere, *f.*, καρπὸς τῆς ἀρκεύθου, baie *f.* de genièvre.

Wachmeister, *m.*, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς κατωτέρους ὀφφικιάλους εἰς τὴν καβαλαρίαν, premier sergent (dans une compagnie de cavalerie).

Wachparade, *f.*, ἡ παράταξις τῶν φυλάκων, ἡ παράδα, parade, *f.*

Wachs, *n.*, τὸ κηρίον, κηρί, cire, *f.*

Wachsam, *adj.* ἄγρυπνος, προσεκτικός, ἐγρήγορος, ὁποῦ

φυλάγει καλά, vigilant, surveillant.

Wachsamkeit, *f.*, ἡ ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, προσοχή, vigilance, surveillance, *f.*

Wachsbild, *n.*, κηρίνη εἰκόνα, image *f.* de cire.

Wachsboden, *m.*, κεφάλι κηρί, pain *m.* de cire.

Wachsbleiche, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀσπρίζουν τὸ κηρίον, herberie, *f.*

Wachsbleicher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀσπρίζει τὸ κηρίον, blanchisseur *m.* de cire.

Wachsbossirer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει εἰκόνας ἀπό κηρί, ouvrier *m.* en cire, en bosse ou en relief.

Wachsschiff, *n.*, καραβι ὁποῦ φυλάγει, ὁποῦ κάμνει φυλακήν, patache, *f.*

Wachsen, *v. n.* αὐξάνω, τρανεύω, croitre, grandir; (διὰ τὰ φυτά) βλαστάνω, γίνομαι, végéter, venir; *fig.* (sich vermehren), αὐξάνω, πληθύνομαι, augmenter, s'accroître.

Wächsern, *adj.* κήρινος, de cire.

Wachsfackel, *f.*, κηρίνη λαμπάδα (μεγάλη), flambeau *m.* de cire.

Wachsfigur, *f.*, *s.* Wachsbild.

Wachsflecken, *m.*, λέρα ἀπό κηρίον ἀναλυμένον, tache *f.* de cire.

Wachshändler, Wachskrämer, *m.*, ὁ κηροπώλης, κηροπουλητής, marchand *m.* cirier.

Wachskerze, *f.*, τὸ κηρί, κηρίνη λαμπάδα, cierge, *m.*

Wachslappen, *m.*, κηρωμένον πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τὰ πουλάπια κτλ., froitoir, *m.*

Wachsleinwand, *f.*, κηρωμένον πανὶ, κηροπάνι, (τσοῦρκ, μουσαμᾶς), toile *f.* ciréc.

Wachslicht, *n.*, κηρίνη λαμπάδα, τὸ κηρί, bougie, *f.*

Wachsmalerei, *f.*, ἐγκαυστικὴ ζωγραφία, peinture *f.* encaustique.

Wachsperle, *f.*, μαργαριτάρι μιμητὸν ἀπὸ κηρί, perle *f.* de cire.

Wachspflaster, *n.*, κήρινον ἔμπλαστρον, cérat, *m.*

Wachs-Pommade, *f.*, κηρίνη ἀλειφὴ διὰ τὰ μαλλιά, pommade *f.* de cire.

Wachsschmelze, *f.*, τόπος ὅπου ἀνάλουν τὸ κηρί, fonderie (de cire), *f.*

Wachsstock, *m.*, λεπτὰ κηρία τυλιγμένα ὡσὰν κουβάρι, bougie filée, bougie, *f.*; =stockbüchse, *f.*, θήκη (κουτί) δι' αὐτὰ τὰ κηρία, bougeoir, *m.*

Wachstaffet, *m.*, κηρωμένος ταφτᾶς, taffetas *m.* ciré.

Wachsthum, *m.*, ἡ αὔξησις, τράνευσις, croissance, *f.*; βλάστημα, φύτρωμα, végétation, *f.*

Wachstuch, *n.*, *s.* Wachsleinwand.

Wachszieher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κηρίνας λαμπάδας, cirier, *m.*

Wacht, *f.*, *s.* Wache.

Wachtel, *f.*, τὸ ὀρτύκιον, ὀρτύκα, caille, *f.*; =fang, *f.*, κυνηγι τῶν ὀρτυκιῶν, chasse *f.* des cailles; =garn, *n.*, δίκτυον μὲ τὰ ὁποῖον πιάνουν ὀρτύκια, tirasse, *f.*; =hund, *m.*, σκυλὶ, μαθημένον διὰ πιάσιμον ὀρτυκιῶν, chien *m.* couchant; =könig, *m.*, εἶδος ὀρτυκιοῦ, râle de genet, roi *m.* des cailles; =pfeife, *f.*, =ruf, *m.*, σφυρίσιμα ὁποῦ μιμεῖται τὴν φωνὴν τοῦ ὀρτυκιοῦ, courcaillet, *m.*; =schlag, *m.*, τὸ χτύπημα, ἡ φωνὴ τοῦ ὀρτυκιοῦ, courcaillet *m.*

Wächter, *m.*, ὁ φύλαξ, φύλακας, φυλακάτωρας, garde, guet, *m.*

Wachtthurm, *m.*, ἡ σκοπιὰ, πύργος (τσιμῶνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν, beffroi, *m.*

Wackelig, *adj.* ὁποῦ κουνιέται, ὁποῦ δὲν στέκεται σταρεά, qui branle, branlant.

Wackeln, *v. n.* κουνοῦμαι, ταρράζομαι, κλονίζομαι, δὲν στέκομαι σταρεά, branler; chanceler, vaciller; locher (d'un fer de cheval).

Wacker, *adj.* ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος, brave, vaillant; τιμημένος, brave, honnête.

Wade, *f.*, τὸ γαστροκνήμιον, ψαχνον, ψαχνὶ, τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδός, mollet, gras *m.* de la jambe.

Waffe, *f.*, τὸ ὅπλον, arme, *f.*; *s.* Waffen.

Waffel, *f.*, ὁ λακμᾶς (πήτα λεπτὴ τηγανισμένη μετοξὺ εἰς δύο σιδηρένιας πλάκας), gaufre, *m.*; =eisen, *n.*, σιδηροῦν διὰ τηγάνισμα τοῦ λακμᾶ, gaufrier, *m.*

βάσταξις, durée, f.; (vom Gelde), ἡ τιμή (τὴν ὁποίαν ἔχει ἕνα νόμισμα), valeur f. des monnaies.

Wâhrwolf, s. Wärwolf.

Wahrzeichen, n., σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζεται ἕνα πρᾶγμα), signe, m., enseigne, marque, f.

Waid, m., φυτόν τι διὰ βαφήν, βαθὺ γαλάζιον, guède, f. pastel, m. (plante).

Waise, f. (m.), ὁ καὶ ἡ ὀρφανός, orphelin, m., orpheline, f.

Waisenamt, n., ἐπιτροπία διὰ τοὺς ὀρφανούς, chambre f. des tutelles.

Waisenhaus, n., τὸ ὀρφανοτροφεῖον, maison f. des orphelins.

Waisenkind, n., s. Waise.

Waisenknabe, m., παιδὶ ὀρφανόν, ὁ ὀρφανός, orphelin, m.

Waisenmädchen, n., κορίτσι ὀρφανόν, ἡ ὀρφανός, orpheline, f.

Waisenmutter, f., ἐπιτρόπισσα εἰς ὀρφανούς, femme f. commise au soin des orphelins.

Waisenvater, m., ἐπίτροπος εἰς ὀρφανούς, homme m. commis au soin des orphelins.

Wald, m., τὸ δάσος, (τουρκ. ὀρμάνι), forêt, f., bois, m.

Waldbach, m., ὁ χείμαρρος, ῥύακι ἀπο βροχὴν εἰς τὸ δάσος, torrent, m., ravine, f.

Waldbiene, f., ἡ ἀγριομέλισσα, abeille f. sauvage.

Waldbrand, m., καύσιμον ἢ πυρκαϊὰ εἰς ἕνα δάσος, feu m. d'une forêt embrasée.

Waldbruder, m., ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής, ermite, solitaire, m.

Wäldchen, n., μικρὸν δάσος, petit bois, bocage, m.

Waldesel, m., ὁ ὄναγρος, ἀγριογάδαρος, âne sauvage, onagre, m.

Waldgerecht, adj. μαθημένος εἰς ὅλα ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν, instruit ou habile en ce qui regarde les forêts.

Waldgott, m., (μυθολ.) ὁ σάτυρος, Satyre, Faune, m.

Waldhonig, m., μέλι ἀπὸ ἀγριομέλισσαις, miel m. sauvage.

Waldhorn, n., τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ, cor, cor m. de chasse, trompe, f.

Waldhornist, m., ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ κέρατον, sonneur m. de cor.

Waldig, adj. δασώδης, γεμάτος ἀπὸ δάση, garni de bois, boisé.

Waldkirsche, f., μαυροκέρασον, ἀγριοκέρασον, merise, f.; -kirschbaum, m., ἀγριοκερασιά, merisier, m.

Waldmensch, m., εἶδος μεγάλου πιθήκου, (μεγάλης μαϊμούς) ὁποῦ λέγεται καὶ σάτυρος, orang-outang, homme m. de bois.

Waldrebe, f., τὸ ἀγριόκλημα, clématite, herbe f. aux gueux.

Waldstrom, m., ὁ χείμαρρος, ῥύακι φουσκωμένον ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸ δάσος, torrent, m., ravine, f.

Waldtaube, f., ἀγριοπερίστερον, pigeon m. sauvage.

Waldteufel, m., ὁ σάτυρος (νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ δάση), Satyre (diable des bois) m.; — εἶδος μεγάλου πιθήκου μεγάλης μαϊμούς), pithèque (singe), m.

Waldung, f., τὰ δάση, forêt, f.; bois, m.

Walgern, Wälgern, v. a. κυλίω (ψίον· ζυμάρι, πηλὸν κτλ.) εἰς ταῖς παλάμαις, rouler (p. e. de la pâte etc.) entre les mains.

Walke, f., ἡ γναφή, τὸ πάτημα τῶν ροῦχων, foulure, foule, f.

Walken, v. a. γνάφω, γναφεύω, σιμπατῶ (ροῦχα), fouler (le drap.); fam. (cuir), δέρνω, μοσκεύω τινα, étriller, rosser q.

Walker, Walkmüller, m., ὁ γναφεύς (τεχνίτης ὁποῦ πατεῖ τὰ ροῦχα), foulon, m. s. Walken.

Walkererde, Walkerde, f., χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ γναφεύς, terre f. à foulon, cimolie, f. s. Walken.

Walkmühle, f., εἶδος μέλου διὰ γνάφευμα (διὰ πάτημα ροῦχων), foulerie, f., moulin m. à foulon.

Wall, m., ὕψωμα ἀπὸ χῶμα, περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα, χωματοσκέπασμα, rempart, boulevard, m.

Wall, m., (bas Wallen), ἡ βράσις, τὸ βράσιμον (τοῦ νεροῦ κτλ.), bouillon, bouillonnement, m.

Wallach, m., ἕππος μουνουχισμένος, hongre, cheval m. hongre.

Wallachen, v. a. μουνουχίζω (ἵνα ἵππ.), hongrer, châtrer.

Wallbruch, m., χαλάστρα, brèche, f.

Wallen, v. n. (vom Wasser), βράζω, bouillir, bouillonner; (von Gewändern, Haaren ꝛc.), κυματίζω, κινοῦμαι σὰν κύματα (ὡς τὰ φορέματα, τὰ μαλλιὰ κτλ.), onder, ondoyer; (wandern), περιπατῶ, πηγαίνω (ποιητικῶς), marcher.

Wallfahrt, f., ὁδοιπορία εἰς ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνημα, (τουρκ. τὸ χατζηλίκι), pélerinage, m.

Wallfahrten, v. n. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω εἰς ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνησιν, aller en pélerinage.

Wallfahrter, (Wallfahrer), m., ὁ προσκυνητής, (χατζῆς, τουρκ.), pélerin, m.

Wallfisch, m., ἡ βάλαινα, τὸ κῆτος, (ψάρι θαλάσσιον μέγιστον), baleine, f.

Wallfischfang, m., τὸ ψάρευμα τῶν κητῶν, pêche f. de la baleine.

Wallfischfänger, Wallfischjäger, m., ὁποῦ σκοτώνει κήτη, ὁμοίως· τὸ καράβι ὁποῦ πηγαίνει νὰ σκοτώσῃ κήτη, pêcheur m. de baleines.

Wallfischspensel, m., Wallfischruthe, f., τὸ αἰδοῖον τῆς βαλαίνας ἢ τοῦ κήτους, balenus, m.

Wallnuß, f., τὸ καρύδιον, καρύδι, noix, f.; -nußbaum, s. Nußbaum.

Wallrath, m., ὁ μυελὸς τοῦ κήτους, blanc m. de baleine.

Wallroß, n., ὁ θαλάσσιος ἵππος, εἶδος φώκιας, morse, cheval m. marin.

Wallung, f., ἡ βράσις, ebullition, f.; (im Blute ꝛc.), ἡ βράσις τοῦ αἵματος, ebullition du sang; τὸ κυμάτισμα, ondulation, f.

Wälsch, adj. (italiänisch), ἰταλικὸς, ἰταλιάνικος, italien. wälsche Nuß, s. Wallnuß.

Walten, v. n. κυβερνῶ, διοικῶ, gouverner, diriger, ordonner.

Walze, f., ὁ κύλινδρος, ξύλον στρογγυλόν, rouleau, cylindre, m.

Walzen, v. n. πάζω, ὁμαλίζω μὲ ἕνα κύλινδρον, aplanir avec un cylindre. v. n. χορεύω γυρίζοντας εἰς κύκλον, danser une valse, valser.

Wälzen, v. a. κυλίω, κυλινδῶ, rouler, faire rouler; sich — (im Kothe ꝛc.), κυλίομαι (εἰς τὴν λάσπην κτλ.), se rouler, se vautrer (dans la fange etc.); fig. die Schuld auf einen —, ῥίπτω τὸ κατάδικον εἰς τινὰ, rejeter la faute sur q.

Walzenförmig, adj. κυλινδρικὸς, cylindrique.

Walzer, m., εἶδος χοροῦ, valse, f. (s. Walzen v. a.).

Wamme, f., ἡ κοιλία, ganon, m.; ἡ γοῦνα ἀπὸ τὴν κοιλίαν (ψίον· εἰς τὰ σαμπούρια κτλ.), peau f. de la panse.

Wammis, Wämmschen, n., ἡ καμιζόλα, pourpoint, gilet, m.

Wamsen, v. n. vulg. δέρνω, μοσκεύω, étriller, rosser.

Wand, f., ὁ τοῖχος, paroi, f., mur, m., parol, f.; spanische —, παραπέτασμα (γιατὶ τοῦ ἀνέμου), paravent, m.

Wandel, m., τὸ (ἠθικὸν) ψέρσιμον (τοῦ ἀνθρώπου), vie, conduite, f.; (für Mangel, Fehler), ἐλάττωμα, défaut, m.; Handel und Wandel, ἡ καθημερινὴ πραγμάτεια, trafic, commerce, m.

Wandelbar, adj. μαραχαλεσμένος, ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ· cadue, ruineux; détraqué; (metaph.) ἀκατάστατος, εἰμετάβολος, inconstant; variable, muable.

Wandelstern, m., πλανήτης, planète, f.

Wandeln, v. n. περιπατῶ, πηγαίνω, aller, marcher, cheminer; fig. ἡ ζωή μου (καλὰ ἢ κακὰ εἰς τὰ ἴδη μου), sa conduite.

Wanderer, Wandersmann, m., ὁ ὁδοιπόρος, voyageur m. à pied, passant.

Wandern, v. n. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω πεζός, marcher, aller, voyager à pied.

Wanderschaft, f., ἡ ὁδοιπορία, voyage m. à pied.

Wanderstab, m., ἡ ῥάβδος (τὸ μπαστούνι) τοῦ ὁδοιπόρου, bâton m. de voyageur; seinen — fuhr weiter fort, ἀκολουθῶ τὴν ὁδοιπορίαν μου, continuer son voyage; sein

=ffab ergreifen, κινῶ, (μισεύω), se mettre en chemin.

Wanderung, f., ὁδοιπορία, voyage m. à pied; μετοίκησις, migration, f.

Wandhaken, m., ἕνα ἀγκίστρι εἰς τὸν τοῖχον, croc, mantonnet, m.

Wandlaus, f., s. Wanze.

Wandleuchter, m., λυχνάρι εἰς τὸν τοῖχον, plaque, f.

Wanduhr, f., μεγάλον ὡρολόγιον (ὁποῦ κρέμεται εἰς τὸν τοῖχον), pendule, horloge, f.

Wange, f., τὸ μάγουλον, joue, f.; die Wangen an einer Presse, τὰ δύο ξύλα τοῦ πιεστηρίου, jumelles, f. pl.

Wankelmuth, m., =müthigkeit, f., ἡ ἀκαταστασία, vacillation, inconstance, f.

Wankelmüthig, adj. ἀκατάστατος, vacillant, inconstant.

Wanken, v. a. κουνοῦμαι, κουνιοῦμαι, κλονίζομαι, vaciller, chanceler, branler.

Wanken, n., κούνημα, κλόνισμα, vacillation, f., chancellement; branlement, m.

Wann, adv. πότε; quand? — ὅταν, quand, lorsque.

Wanne, f., (zum Waschen, Baden), τὸ καδί, βουτζί (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά, ἢ λούονται), cuve, f.; (Wurfsieb), τὸ λιχνιαύριον, καλεῖται μὲ τὸ ὁποῖον λιχνίζουν τὰ σιτάρια, van, m.

Wannen, adv. von —, (poét.) ἀπὸ ποῦ, πόθεν, d'où, de quel endroit.

† Wannenhero, adv. s. Weßwegen.

Wanst, m., ἡ κοιλία, panse, f.

Wanze, f., ἡ κόριζα, κόρις, punaise, f.

Wanzig, adj. γεμάτος ἀπὸ κόριζας, plein m. de punaises.

Wappen, n., τὰ παράσημα (τῶν βασιλέων κτλ.), armes, armoiries, f. pl.

Wappenbuch, n., βιβλίον περιέχον τὰ παράσημα, livre d'armoiries, armorial, m. s. Wappen.

Wappenbecke, f., τὸ σκέπασμα εἰς τὰ παράσημα, (blas.) pavillon, m.

Wappenkunde, -kunst, f., ἡ ἐπιστήμη τῶν παρασήμων, science f. héraldique, blason, m.

Wappenrock, m., ἡ ὄρεμα κήρυκος στολισμένον μὲ παράσημα, cotte f. d'armes.

Wappenschild, n., ἡ ἀσπὶς ὁποῦ περιέχει τὰ παράσημα, (blas.) écu, m.

Wappnen, s. Waffnen.

Wardein, m., ὁ δοκιμαστὴς εἰς τὰ νομίσματα, (εἰς ταῖς μονέδαις), essayeur, m.

Wartisch, s. Wahrlich.

Warm, adj. θερμὸς, ζεστός, chaud (propr. et fig); mir ist —, ἔχω ζέστα, j'ai chaud; es ist —, κάμνει ζέστα, il fait chaud.

Wärme, f., ἡ θερμάτης, ζέστα, chaleur, f., chaud, m.

Wärmemesser, m., τὸ θερμόμετρον, thermomètre, m.

Wärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω, chauffer, échauffer.

Wärmflasche, f., τὸ θερμανήριον (ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ ζεστὸν νερὸν, μὲ τὸ ὁποῖον ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι), bassinoire, f.

Wärmpfanne, f., τὰ μαγκάλι réchaud, m.

Wärmstein, m., πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι, pierre f. chaude à chauffer.

Wärmstube, f., (in Klöstern), θερμάστρα (τῶν μοναστηρίων), chauffoir, m.

Wärmung, f., τὸ ζέσταμα, action f. de chauffer.

Warnen, v. a. νουθετῶ (νὰ προφυλαχθῇ τις ἀπὸ κίνδυνον), avertir (q. de prendre garde).

Warnung, f., ἡ νουθεσία, avertissement, avis, m.

Warte, f., ἡ σκοπιὰ, πύργος (τουρρώνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν, échauguette; tour, f.

Warten, v. n. auf einen, auf etwas —, προσμένω τινὰ, τι, attendre q. ou qc. v. a. einen Kranken —, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, δουλεύω τὸν ἄρρωστον, soigner, garder un malade; ein Kind —, φροντίζω ἕνα παιδί, τοῦ δίνω τροφήν, τὸ προφυλάγω κτλ., soigner un enfant, prendre soin d'un enfant; ein Pferd —, πασιρεύω, ξεστρίζω τὸ ἄλογον, panser un cheval; seines Amtes —, κάμνω τὰ ἀνήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός μου κτλ., s'acquitter de sa charge.

Warten, n., ἡ προσμονὴ, attente, f.; (s. auch Wartung.)

Wärter, m., ὁ φύλαξ, ἐπίτροπος ὁποῦ φυλάγει ἄγρια ζῶα, ὁποῦ δουλεύει τοὺς ἀρρώστους, garde (d'un malade etc.), m.; celui qui prend soin d'une ménagerie.

Wärterin, f., δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ ἀρρώστους, garde f. (de petits enfants, de malades).

Wartthurm, m., s. Warte.

Wartung, f., ἡ ἐπιτροπὴ, φροντίδα, δούλευσις εἰς ἀρρώστους ἢ εἰς μικρὰ παιδία, πάστρευσις τοῦ ἀλόγου, soin (qu'on prend des malades etc.); pansement (d'un cheval), m.

Warum, adv. διὰ τι, pourquoi? — διὰ τὸ ὁποῖον, c'est pourquoi.

Wärwolf, m., ὁ λυκάνθρωπος, (ἄνθρωπος διὰ μαγίας εἰς λύκον μεταμορφωμένος), loup-garou, m.

Warze, f., ἡ μυρμηκιὰ, τὸ κάτζι, verrue, f., poireau, porreau, m.; (an der Brust), ἡ ῥόγα τοῦ βυζιοῦ, mamelon, m.

Warzig, adj. ὁποῦ ἔχει μυρμηκιὰς, plein de verrues.

Was, pron. τί, que, quoi? τὸ ὁποῖον, ὑποῦ, ce qui, ce que; (etwas), τι, κάτι τι, quelque chose.

Was für ein, pron. τί λογῆς, ποῖος, quel.

Waschbecken, n., ἡ λεκάνη, lassin, lavoir; lavemain, m.

Waschblase, f., Waschkessel.

Waschbläuel, m., κόπανος (τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται πλύστριαις), battoir m. de lessive.

Wäsche, f., τὸ πλύσιμον (διὰ τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κτλ.), lessive, f., blanchissage, m.; (Weißzeug), τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κτλ., linge, m.; (im Bergbau), ὁ τόπος ὅπου πλύνουν τὰ μέταλλα, lavoir (des mineurs), m.

Waschen, v. a. πλύνω, laver; blanchir, faire la lessive; (den Körper, auch Leichen), λούω, laver (le corps); (die Hände), νίπτω, laver (les mains); fig. fam. einem den Kopf —, μαλώνω τινὰ σιγὰ, laver la tête à q. v. n. fig. fam. φλυαρῶ, bavarder, caqueter.

Wäscher, m., ὁ πλύστης, laveur; blanchisseur, m.; (pej.) φλύαρος, caqueteur, m.

Wäscherey, f., τὸ πλύσιμον, lessive, f., blanchissage, m.; (μετφ.) ἡ φλυαρία, bavardage, caquet, m.

Wäscherin, Waschfrau, f., ἡ πλύστρα, πλύστρια, blanchisseuse, f.; (pej.) φλύαρη, caqueteuse, f.

Wäschertohn, Waschgeld, n., πληρωμὴ διὰ τὸ πλύσιμον, blanchissage, m.

Waschfaß, n., καδί, βουτζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιὰ), cuvier, m.

Waschhaft, adj. φλύαρος, babillard, jaseur.

Waschhaftigkeit, f., ἡ φλυαρία, loquacité, bavarderie, f.

Waschhandschuhe, m. pl., σεσίνια χειρόκτια ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πλυσθοῦν, gants m. pl. de peau qu'on peut laver.

Waschhaus, n., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιὰ, buanderie, f.

Waschkessel, m., καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον ζεσταίνουν τὸ νερὸν διὰ τὸ πλύσιμον, chaudière, f.

Waschkorb, m., καλάθι διὰ τὰ πανιὰ, διὰ τὰ πλυστικὰ, manne, f.

Waschlappen, m., κομμάτι πανὶ διὰ νίψιν ἢ λούσιν, lavette, f.

Waschleine, f., σχοινὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρεμάζουν τὰ πλυμένα πανιὰ, διὰ νὰ στεγνώσουν, corde (à étendre du linge pour le sécher).

Waschtrog, m., Waschwanne, f., καδὶ ἢ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιὰ, lavoir, m., cuve, f.

Waschwasser, n., νερὸν διὰ πλύσιμον, διὰ νίψιμον, διὰ λούσιμον, eau f. à laver; ἀποπλύματα, lavure, f.

Waschzettel, m., πιττάκια, κατογραφὴ τῶν πανιῶν ὁποῦ πλύσιμον, mémoire m. du linge à blanchir.

Wasen, m., s. Rasen, m.

Wasenmeister, m., s. Abdecker.

Wasser, n., τὸ νερὸν, (τὸ ὕδωρ), eau, f.; zu Wasser, διὰ θαλάσσης, ὁμοίως· διὰ ποταμοῦ, par eau, par mer; zu Wasser und zu Lande, διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς, par terre et par mer; die Augen stehen ihm voll Wasser,

τὰ ὀμμάτιά του ἔχουν δάκρυα, il a les yeux baignés de larmes; das Wasser lassen, abschlagen, κάνω τὸ νερόν μου, κατουρῶ, faire de l'eau, lâcher son eau; *fig.* zu Wasser werden, χάνομαι, ἀφανίζομαι, δὲν ἐπιτυχαίνω, s'en aller en fumée, se réduire à rien, s'anéantir; (Wasser bei Diamanten), ἡ λαμπρότης, καθαρότης τοῦ διαμαντιοῦ, *fig.* eau d'un diamant.

Wasseraft, *m.*, βλασιάρι, κλωνάρι ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα τοῦ δένδρου, branche *f.* gourmande.

Wasserbad, *n.*, τὸ λουτρόν, bain, *m.*; (Taufe), τὸ βάπτισμα, *fig.* baptême, *m.*

Wasserbau, *m.*, κτίριον εἰς τὸ νερόν, construction *f.* d'un bâtiment élevé dans l'eau.

Wasserbaukunst, *f.*, ἡ ὑδροτεχνική, οἷον· ἡ τέχνη τῆς κτίσεως τῶν γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν μηχανῶν κτλ., architecture hydraulique, hydrotechnique, *f.*

Wasserbecken, *m.*, τὸ ὑδροδοχεῖον, μικρὴ λίμνη τεχνική, bassin à eau, rond *m.* d'eau.

Wasserbehälter, *m.*, τὸ ὑδροφυλάκειον, τόπος ὅπου φυλάγουν νερόν, reservoir, *m.*

Wasserbeschreibung, *f.*, ἡ ὑδρογραφία, hydrographie, *f.*

Wasserblase, *f.*, φοῦσκα νεροῦ, bulle *f.* d'eau.

Wasserblau, *adj.* ἀνοιχτο-γαλάζιος, bleu de mer, bleu turquin.

Wasserblei, *n.*, ἡ μολίβδαινα, μολύβι ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ μολυβοζύγδυλα, plomb de mine, molybdène, *m.*, plombagine, *f.*

Wasserbrey, *m.*, Wassermus, *n.*, κουρκούτι ἀπὸ ἀλεύρι καὶ νερόν, bouillie *f.* à eau.

Wasserbruch, *m.*, ἡ ὑδροκήλη, (πάθος τι), hydrocèle, *f.*

Wasserbunge, *f.*, s. Bachbungen.

Wasserdampf, *m.*, ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα τοῦ νεροῦ, vapeur *f.* de l'eau.

Wasserdicht, *adj.* ἀδιαπέρασιος διὰ τὸ νερόν, impénétrable à l'eau.

Wasserdreimer, *m.*, ὁ κουβάς, seau *m.* à l'eau.

Wasserfall, *m.*, ὁ καταβράκτης, τὸ πέσιμον τοῦ νεροῦ, chute d'eau, cascade, cataracte, *f.*

Wasserfarbe, *f.*, χρῶμα διαλυμένον μὲ νερόν διὰ ζωγραφίαν, détrempe, *f.*

Wasserfaß, *n.*, καδί, βουτζὶ διὰ νερόν, vaisseau, tonneau, baquet *m.* à l'eau.

Wasserflasche, *f.*, φιάλη διὰ νερόν, bouteille *f.* à l'eau.

Wasserfluth, *f.*, ἡ πλημμύρα, inondation, *f.*, déluge, *m.*

Wasserfurche, *f.*, αὐλάκι μεταξὺ δύο ἀγρῶν, raie *f.* creuse entre deux champs labourés.

Wassergalle, *f.*, μέρος ἀτελείωτον ἀπὸ οὐράνιον τόξον, faux arc-en-ciel, *m.*; αὐλάκι γεμάτον νερὸν εἰς τὸ χωράφι, fondrière, *f.*

Wassergang, *m.*, τὸ κανάλι, ὁ ὑδραγωγός, canal, conduit *m.* d'eau.

Wassergeschwulst, *f.*, ποιαμάδα γεμάτη ἀπὸ νερόν, œdème, *m.*, hydrosarque, *f.*

Wasserglas, *n.*, ποτῆρι διὰ νερόν, verre *m.* à eau.

Wassergewächs, *n.*, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ νερόν, plante *f.* aquatique.

Wassergraben, *m.*, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερόν, tranchée, rigole, *f.*

Wasserhart, μισο-στεγνωμένος (ὡς τὸ χῶμα, ὁποῦ ἀπέξω εἶναι στεγνὸν καὶ ὑγρὸν ἀπὸ μέσα), à demi-sec.

Wasserhohlunder, *m.*, κουπαξυλιὰ ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά, aubier, sureau *m.* aquatique.

Wasserhose, *f.*, πρηστήρ (σύνεφον εἰς σχῆμα κώνου ἀναποδογυρισμένου, ὁποῦ σηκώνει τὸ νερὸν ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ χαλνᾷ ὅλα ὅσα κατανιοῦν εἰς τὸν δρόμον του), tromhe, siphon, *m.*

Wasserhuhn, *n.*, εἶδος ὄρνιθας, poule d'eau, foulque, *f.*

Wasserhund, *m.*, s. Pudel.

Wässerig, *adj.* ὑγρός, ὑδατώδης, νερουλός, aqueux; séreux; (μεταφ.) ἄνοστος, χωρὶς πνεῦμα, fade.

Wasserjungfer, *f.*, κορίσκη (ζωΰφιον τι παρόμοιον πετούμενον κοντὰ εἰς τὰ νερὰ, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὸ κουνούπι), demoiselle (insecte), *f.*

Wasserkanne, *f.*, λαγήνα διὰ νερόν, aiguière, *f.*, seau, *m.*

Wasserkopf, *m.*, ὑδροκέφαλος (ὑδρώπικας τῆς κεφαλῆς), (méd.) hydrocéphale, *m.*

Wasserkunst, *f.*, ὑδραυλικὴ μηχανή, hydraulique, fontaine, *f.*

Wasserlefzen, *f. pl.*, (ἀνατομ.) τὰ μυστοχειλίδες (τὰ πτερυγώματα εἰς τὰ χείλη τῆς μήτρας), (anat.) nymphes, *f. pl.*

Wasserleitung, *f.*, ὁ ὑδραγωγός, τὸ κανάλι, aqueduc, *m.*, conduite *f.* d'eau.

Wasserlinsen, Meerlinsen, *f. pl.*, ἡ τύφα, φυτὸν τι ὁποῦ σκεπάζει τὰ βαλτώδη νερά, lentilles *f. pl.* d'eau ou des marais.

Wassermalerey, *f.*, ζωγραφία μὲ χρώματα διαλυμένα εἰς τὸ νερόν, gouache, détrempe, *f.*

Wassermann, *m.*, (Sternbild und Himmelszeichen), ὁ ὑδροχόος, συνάστριασις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, (astron.) verseau, *m.*

Wassermaus, *f.*, ποντίκι τοῦ νεροῦ, ἔνυδρος ποντικός, souris *f.* d'eau.

Wassermelone, *f.*, τὸ καρπούζι, melon *m.* d'eau.

Wassermühle, *f.*, ὁ νερόμυλος, moulin *m.* à eau.

Wässern, *v. a.* ποτίζω (λαβίδια, φυτά), arroser; macérer, mouiller, tremper; einen seidenen Zeug wässern, κατασκευάζω τὰ ματαξωτὰ βεργομένα, donner une onde à une étoffe de soie, tabiser.

Wassernixe, *m.*, νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ ποτάμια, ondin, *m.*

Wassernuß, *f.*, ἐδροκάστανον, νεροκάστανον, mâcle, *f.*, châtaigne *f.* d'eau.

Wasser-Nymphe, *f.*, Νυτὶς, Νηρηὶς (κατὰ τὴν παλαιὰν μυθολογίαν), Naïade, Néréide; (ein Insect), s. Wasserjungfer.

Wasserpaß, *m.*, s. Wasserwage, *adv.* ὁριζοντίως, à fleur d'eau.

Wasserperle, *f.*, ψείτικον ἢ μικρὸν μαργαριτάρι, perle *f.* fausse.

Wasserpfeffer, *m.*, τὸ ὑδροπέρι, poivre d'eau, hydropiper, *m.*

Wasserpocken, Wasserblattern, *f. pl.*, ἡ εὐλογιαις ὑδατόδεις, petite vérole *f.* volante.

Wasserprobe, *f.*, ἡ δοκιμὴ διὰ μέσου τοῦ νεροῦ, épreuve *f.* de l'eau, ordalie, *f.*

Wasserquelle, *f.*, s. (Quelle).

Wasserrad, *n.*, τροχὸς μύλου (ὁποῦ κινεῖται εἰς τὸ νερόν), roue *f.* qui tourne par le moyen de l'eau.

Wasserratte, *f.*, μεγάλος ποντικὸς εἰς τὸ νερόν, rat *m.* d'eau.

Wasserreich, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺ νερόν, abondant en eau.

Wasserreis, *n.*, s. Wasserast.

Wasserrinne, *f.*, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι, διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, gouttière, *f.*

Wasserröhre, *f.*, τὸ χαλκάρι μοποῦ διὰ νερόν, canal, tuyau, conduit, *m.*

Wasserschaden, *m.*, ζημία ἀπὸ πλημμύραν, dégât, dommage *m.* causé par l'eau.

Wasserscheu, *adj.* ὑδροφόβος, hydrophobe.

Wasserscheu, *f.*, ἡ ὑδροφοβία, (πάθος), hydrophobie, *f.*

Wasserschlange, *f.*, ὄφις εἰς τὸ νερόν, serpent *m.* aquatique.

Wasserschnepfe, *f.*, σκολόπαξ (ξυλόκαπα) ἔνυδρος, bécassine, *f.*

Wasserschwalbe, *f.*, χελιδὼν ὁποῦ κάμνει τὴν φωλιάν κοντὰ εἰς τὰ ποτάμια, martinet (oiseau), *m.*

Wasserseuche, *f.*, πτεροχωρία εἰς καιρὸν πλημμύρας, πλημμύρα, mal, *m.*, calamité etc. causée par des inondations.

Wasserspiegel, *m.*, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, miroir *m.* d'eau.

Wasserspritze, s. Feuerspritze.

Wasserstand, *m.*, ἡ στάσις ἢ τὸ ὕψος τοῦ νεροῦ (εἰς ἕνα ποτάμι κτλ.), hauteur *f.* de l'eau d'une rivière etc.

Wasserstäubet, *m.*, τὸ καδὶ διὰ νερόν, tinette, *f.*

Wasserstrahl, *m.*, τὸ νερὸν ὁποῦ ρίχνεται ἀπὸ τὴν αὐρίγγαν ὅμοιον ὡς μιὰ ἀκτίνα, jet, rayon *m.* d'eau.

Wasserstreifig, *adj.* λεπτὸς (λέγεται διὰ τὸ φωμὶ ὁποῦ δὲν εἶναι ἁρκετὰ ψημένο), pâteux.

Wasserstrom, s. Strom.

Wassersucht, *f.*, ὁ ὕδερος, ὑδρωπικιὰς, ὑδροπισία, hydropisie, *f.*

Wassersüchtig, *adj.* ὑδρωπικός, hydropique.

Wassersuppe, *f.*, σοῦπα μὲ νερόν, soupe *f.* à l'eau.

Wasserthier, *n.*, ζῶον ἔνυδρον (ὅπου ζῇ εἰς τὸ νερόν), animal *m.* aquatique.

Wasserträger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει νερὸν εἰς τὰ σπίτια, ὑδροφόρος, porteur *m.* d'eau.

Wassertrinken, *n.*, ἡ ὑδροποσία, action ou coutume *f.* de boire de l'eau.

Wassertrinker, *m.*, ὁ ὑδροπότης, buveur *m.* d'eau.

Wassertrog, *m.*, καδὶ μεγάλον διὰ πότισμα τῶν ζώων, auge, *f.*

Wassertropfen, *m.*, σταλαγματιὰ νεροῦ, goutte *f.* d'eau.

Wasseruhr, *f.*, ἡ κλεψύδρα (εἶδος ὡρολογίου μὲ νερόν), horloge d'eau, clepsydre, *f.*

Wässerung, *f.*, τὸ πότισμα (τῶν λιβαδιῶν, χόρτων), arrosement, *m.*

Wasservogel, *m.*, πουλλὶ ὁποῦ ζῇ ἐκ μέρους εἰς τὸ νερόν, (ὡς ἡ χῆνα, πάπια κτλ.), oiseau *m.* aquatique.

Wasserwage, *f.*, ἡ στάθμη, τὸ ἀλφάδι, niveau, *m.*; ἀραιόμετρον, aréomètre, pèse-liqueur, *m.*

Wasserwergerich, *m.*, εἶδος ἀπὸ ἀρνόγλωσσον, ἢ πενταύριον φυτὸν ἁπλῶ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά, plantain *m.* aquatique.

Wasserweide, *f.*, ἡ ἰτέα, ἐτιά, (ἔνδρον), osier, saule *m.* aquatique.

Wasserweihe, *f.*, ὁ ἁγιασμὸς, (ὅταν ἁγιάζεται τὸ ὕδωρ), bénédiction *f.* de l'eau.

Wasserwirbel, *m.*, ὁ νεροστρόφιλος, νεροστρόβιλος, ἡ δίνη, tournant, tourbillon *m.* d'eau.

Wasserwoge, *f.*, τὸ κῦμα, vague, *f.*, *s.* Woge.

Waten, *v. n.* περιπατῶ εἰς τὸ νερὸν (ἢ καὶ εἰς λάσπην, εἰς βαθὺν ἅμμον) ἕως τὰ γόνατα, guéer; passer à gué; marcher dans la boue.

Watscheln, *v. n.* περιπατῶ κλονιζόμενος, (ὡς ἡ χῆνα), caneter.

Watte, *f.*, βαμβάκι ψιλότατον καὶ σφιχτὰ συναγμένον (ὁποῦ μετιχειρίζονται δι' ἐσώπανον κτλ.), ouate, *f.*

Wattiren, *v. a.* βάνω τὸ τοιοῦτον βαμβάκι ὡς ἐσώπανον, ouater.

Wau, *m.*, φυτόν τι μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κίτρινον, gaude (plante), *f.*

Weben, *v. a.* ὑφαίνω, tisser, travailler au métier.

Weber, *m.*, ὁ ὑφαντής, tisserand, *m.*

Weberbaum, *m.*, κύλινδρος ξύλινος εἰς τὸν ἐργαλειὸν τοῦ ὑφαντοῦ, ensouple, *f.*

Weberey, *f.*, ἡ ὑφαντική, métier (art) *m.* de tisserand.

Weberschiff, *n.*, ἡ σαΐτα τοῦ ὑφαντοῦ, navette, *f.*

Weberspule, *f.*, καλάμι εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγει ταῖς κλωσταῖς ὁ ὑφαντής, bobine, *f.*, époulin, *m.*

Weberstuhl, *m.*, ὁ ἐργαλειὸς τοῦ ὑφαντοῦ, métier (de tisserand), *m.*

Wechsel, *m.*, ἡ ἀλλαγὴ, ἀλλαξιὰ, changement, vicissitude, *f.*; change, échange, *m.*

Wechsel oder Wechselbrief, *m.*, ἡ καμβιάλη, τὸ βεξήλιον, lettre *f.* de change, billet *m.* de change; einen Wechsel ausstellen, ἐκδίδω μίαν καμβιάλην, (ἕνα βεξήλιον), donner une lettre de change; — acceptiren, annehmen, δέχομαι μίαν καμβιάλην, accepter une l. d. c.; — indossiren, giriren, ὀπισθογράφω τὴν καμβιάλην, βάνω τὸ τζίρο, endosser une l. d. c.; — protestiren, προτεστάρω τὴν καμβιάλην, κάμνω προτέστο, protester une l. d. c.; — ziehen, τραβῶ μίαν καμβιάλην, tirer une l. d. c.

Wechselarrest, *m.*, φύλακωσίς τινος ὁποῦ δὲν ἐπλήρωσε μίαν καμβιάλην, emprisonnement *m.* pour n'avoir pas payé une lettre de change.

Wechselbalg, *m.*, ἕνα παράσιτον, παιδὶ ἀχρειότατον ἢ ἀσχημότατον, (ὁποῦ νομίζεται ἀλλαγμένον ἀπὸ κανένα διαμόνιον), enfant *m.* mal morigéné ou fort laid (qu'on croit supposé par un démon).

Wechselbank, *f.*, ὁ μπάγκος (τραπεζίτου, μπαγκίρου), banque, *f.*

Wechselbrief, *f.*, ἡ καμβιάλη, τὸ βεξήλιον, lettre *f.* de change.

Wechsel-Cours, *m.*, πέραισις (κοινῶς τὸ κοῦρσο) τῶν καμβιάλων, change, cours *m.* du change.

Wechselfähig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκδίδῃ ἢ νὰ τραβῇ καμβιάλην, qui a le droit de tirer des lettres de change.

Wechselfieber, *n.*, ἡ διαλείπουσα θέρμη, κοινὴ θέρμη ὁποῦ ἔχει τακτικὰς διακοπάς, fièvre *f.* intermittente.

Wechselgeld, *n.*, *s.* Wechselzahlung.

Wechselgeschäft, *n.*, Wechselhandel, *m.*, πραγματεία καμβιάλων (βεξηλίων), ἀλλαγὴ ἀσπρῶν, change, commerce *m.* d'argent.

Wechselhandlung, *f.*, ἐργαστήριον τραπεζίτου (μπαγκέρου), comptoir *m.* d'un banquier.

Wechseln, *v. a.* ἀλλάζω, changer, échanger, troquer; Briefe wechseln, γράφω καὶ λαμβάνω γράμματα, ἔχω ἀλληλογραφίαν, avoir un commerce de lettres (avec q.); Worte wechseln, συνομιλῶ, parler avec q.; — mit Worten, disputer, quereller; Kugeln —, μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre à coups de pistolet.

Wechseln, *v. n.* ἀλλάζει, γίνεται ἀλλαγὴ, γίνεται ποτὲ τὸ ἕνα ποτὲ τὸ ἄλλο, changer, aller tour à tour; ἀλληλοδιαδόχως μὲ ἄλλον τινὰ κάμνω τι, alterner.

Wechseln, *n.*, ἡ ἀλλαγὴ, ἀλλαξιὰ, change, troc, *m.*

Wechselplatz, *m.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τραβοῦν καμβιάλαις (βεξήλια), place *f.* de change.

Wechselrechnung, *f.*, λογαριασμὸς καμβιάλων, compte *m.* de change, de banquier.

Wechselrecht, *n.*, αἱ νόμοι διὰ ταῖς καμβιάλαις, droit *m.* du change.

Wechselreiter, *m.*, ψεύτης ὁποῦ τραβᾷ καμβιάλαις καὶ δὲν ἔχει τὸν τρόπον νὰ ταῖς πληρώσῃ, *fig.* tirailleur, *m.*; -reiterey, *f.*, τὰ μηχανεύματα ἐκείνου τοῦ ψεύτου, *fig.* manège, *m.*; — treiben, κάμνω ἐκεῖνα τὰ μηχανεύματα, *fig.* faire courir la navette.

Wechselseitig, *adj.* ἀμοιβαῖος, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, réciproque, mutuel.

Wechselsweise, *adv.* ἀμοιβαίως, ἀλλάγδην, alternativement, tour à tour, réciproquement.

Wechselwinkel, *m. pl.*, (γεωμ.) γωνίαι ἐπάλληλοι, (géom.) angles *m. pl.* alternes.

Wechselzahlung, *f.*, ἄσπρα συνηθισμένα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καμβιάλων, argent de banque, payement *m.* en argent de banque.

Wechsler, *m.*, ὁ τραπεζίτης, (μπαγκίρος), banquier (changeur), *m.*

Weck, Wecken, *m.*, ψωμὶ μικρὸν ἄσπρον, pain *m.* blanc en forme de coin; — von Butter, κουλούρι ἀπὸ βούτυρον, coin *m.* de beurre.

Wecken, *v. a.* ξυπνῶ, ξυπνάω (τινὰ) ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller, réveiller.

Wecker, *m.*, τὸ ξυπνητάριον, réveil, réveille-matin, *m.*

Wedel, *m.*, (Fliegenwedel), τὸ ἀνεμιστήριον, ξεμυγιαστῆρι, chasse-mouche, émouchoir, *m.*; (vom Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκυλιοῦ, queue *f.* de chien.

Wedeln, *v. n.* ἀνεμίζω, éventer, faire du vent; mit dem Schwanze —, κινῶ, σείω τὴν οὐρὰν (λέγεται διὰ τὰ σκυλιὰ), frétiller, flatter de la queue.

Weder, *conj.* οὔτε, μήτε, ni; weder — noch, οὔτε — οὔτε, μήτε — μήτε, ni — ni.

Weg, *m.*, ὁ δρόμος, ἡ στράτα, ἡ ὁδός, chemin, passage, *m.*; voie, route, *f.*

Weg, *int.* ἔπαγε, πᾶτε ἀπ' ἐδῶ, φεύγα, (εἰς σύνθετα ῥήματα σημαίνει ἀφαίρεσιν καὶ στέρησιν), loin d'ici! ôtez-vous de là! gare! (dans la compos. il signifie l'action d'éloigner, d'ôter).

Wegarbeiten, *v. a.* ἀφαιρῶ, ξεγράζω (μάλισια ξύνοντας), ôter par le travail.

Wegbegeben, sich, *v. r.* ἀναχωρῶ, ἀποχωρῶ, πηγαίνω ἀλλοῦ, s'absenter, s'éloigner, partir.

Wegbeißen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ξεγίζω μὲ τὰ δόντια, ôter à coups de dents.

Wegbeizen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο καυστικόν, ôter, enlever par un corrosif.

Wegbetten, sich, *v. r.* κοιμοῦμαι εἰς ἄλλο ξεχωριστὸν κρεββάτι, faire lit à part.

Wegblasen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ φυσήσω, emporter en soufflant.

Wegbleiben, *v. n.* δὲν ἔρχομαι, ne pas venir; das bleibt weg, αὐτὸ παραιτεῖται, δὲν βάνεται, δὲν γράφεται, cela s'ôte-met, cela ne s'écrit pas.

Wegbrechen, *v. a.* ἐβγάζω, ξεσπῶ τζακίζοντας, ôter en rompant; ξερνῶ, vomir, rendre.

Wegbrennen, *v. n.* καταχαίω, brûler, ôter par le feu. *v. n.* καταχαίομαι, être consumé par le feu.

Wegbringen, *v. a.* ἐβγάζω, φέρω ἄλλου, ἔξω, ôter, enlever.

Wegdrängen, *v. a.* ἀποδιώχνω σιγὰ σιγὰ ὁποὺ νὰ φύγουν, faire sortir q. d'une place en pressant.

Wegcanzleher, *m.*, ἐπίτροπος εἰς τοὺς στρατιώτας, πρωτοστράτωρ, voyer, *m.*

Wegebereiter, *m.*, ὁδοφύλαξ (ὁποῦ διατηρεῖ τὴν τετάξιαν καὶ ἀσφάλειαν), gendarme, *m.*

Wegebreit, *n.*, Wegerich, *m.*, τὸ ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον, (χόρτον τι), plantain, *m.*, (plante).

Wegegeld, *n.*, πληρωμὴ διὰ τὸ περάσματ εἰς μίαν στράταν, péage de long passage; barrage, *m.*

Wegeilen, *v. n.* φεύγω βιαστικά, se hâter de s'en aller.

Wegemesser, *m.*, τὸ ὁδόμετρον, odomètre, compte-pas, *m.*

Wegen, *prp.* διά, ἐξ αἰτίας, ἕνεκα, à cause de —, pour.

Wegesäule, *f.*, στύλος βαλμένος εἰς τὴν στράταν, (ὁποῦ δείχνει τοὺς δρόμους ἢ τὸ διάστημα τῶν τόπων), colonne *f.* itinéraire.

Wegescheide, *f.*, δρόμος ὁποῦ σχίζεται εἰς δύο, στανροδρόμι, bivoie, *f.*, chemin *m.* fourchu.

Wegeschnecke, *f.*, κοχλὶς (σάλιαγκας), limas, limace, *m.*

Wegessen, *v. a.* τρώγω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, manger tout.

Wegewarte, *f.*, τὸ ἀγριοκιχώριον, (φυτόν τι), chicorée, *f.*, (plante).

Wegezehrung, *f.*, τὸ ἐφόδιον, ἔπαρμα διὰ τὴν ζωοτροφίαν εἰς τὸ ταξίδι, passade, *f.*; viatique, *m.*

Wegezoll, *m.*, *f.* Wegegeld.

Wegfahren, *v. a.* κινῶ, ἐβγαίνω μὲ ἁμάξι, φεύγω, ἀναχωρῶ μὲ καράβι, partir en voiture, en bateau.

Wegfallen, *v. a.* ἀφίνεται, παύει, δὲν γίνεται περισσότερον, cesser, n'avoir plus lieu.

Wegfangen, *v. a.* πιάνω (ὅλα τὰ πουλιὰ, ὅλαις τοῖς μέρεσις κτλ.), prendre.

Wegfaulen, *v n.* ξεπίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ ἀπάνω, se perdre en pourriture.

Wegfegen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω σκουπίζοντας, παρεύω, ôter en balayant.

Wegfeilen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, ἀπομένω μὲ τὸ λιμί, ôter avec la lime.

Wegfischen *v. a.* ψαρεύω ὅλα, πιάνω ὅλα τὰ ψάρια, prendre, pêcher (tous les poissons); (μεταφ.) πιάνω, ἀποκτῶ (τι προτήτερα ἀπὸ ἄλλον ἢ μὲ πανουργίαν), enlever, gagner (par des ruses, ou en prévenant un autre).

Wegfliegen, *v. a.* πετῶ, φεύγω πετῶντας, s'envoler.

Wegfließen, *v. n.* ῥέω, τρέχω ἄλλου, s'écouler.

Wegfressen, *v. a.* τρώγω ὅλα (λέγεται διὰ ζῶα), δὲν ἀφίνω τίποτες, manger, dévorer (tout); — ἁρπαχῶ (μὲ ἕνα καυστικὸν, ἢ μὲ πάθη ὡς ἡ φάγουσα κτλ.), emporter par un corrosif etc.

Wegführen, *v. a.* πέρνω τινὰ μαζύ μου, emmener; μεταχομίζω, transporter.

Weggang, *m.*, ἀναχώρησις, départ, *m.*

Weggeben, *v. a.* δίδω, χαρίζω, donner, quitter qc.

Weggehen, *v. n.* ἐβγαίνω, ἀναχωρῶ, φεύγω, s'en aller, se retirer, sortir.

Weggießen, *v. a.* ἐχύνω, ξεχύνω (οἶον· ἄπαστρον νερόν κτλ.), verser, répandre (*p. e.* de l'eau sale etc.).

Weghaben, *v. a.* ich habe es weg, ἔλαβα, ἔχω, je l'ai, j'ai fait sien; (begreifen), καται-

λαμβάνω, εὑρῆκα, comprendre.

Weghalten, v. a. κρατῶ ὑπομαχρυσμένον, ἀπογυρίζω, tenir éloigné, écarté, détourner.

Weghängen, v. a. κρεμάζω ἀλλοῦ, suspendre (qc.) en un autre lieu.

Weghaſchen, ſ. Wegfangen.

Weghauen, ſ. Abhauen, Umhauen.

Wegheben, v. a. σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ, ôter en soulevant; hebe dich weg! κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, ôte-toi de là!

Weghobeln, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥουχάνι, ôter par le rabot.

Wegholen, v. a. πέρνω μαζύ μου, enlever, emporter, aller emmener.

Weghüpfen, v. n. πηδῶ, φεύγω πηδῶντας, s'en aller en bondissant.

Weglagen, v. a. ἀποδιώχνω, chasser.

Weglaufen, v. a. ἀγοράζω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες εἰς ἄλλον, acheter, enlever tout.

Weglehren, v. a. (wegfegen), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ φεροκαλώντας, σκουπίζοντας, ôter en balayant; (wegwenden), ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω, détourner.

Wegkommen, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ ἀπό ἕνα τόπον, s'en aller, s'éloigner, échapper; (verloren gehen), χάνομαι, se perdre, s'égarer; gut —, δὲν ἔχω ζημίαν, γλυτώνω χωρὶς ζημίαν, en être quitte à bon marché.

Wegkönnen, v. n. ἠμπορῶ νὰ ἔβγω, νὰ φύγω, pouvoir s'en aller.

Wegkratzen, v. a. ἀποξύω, ἀφαιρῶ, ἐβγάζω ξύωντας, ôter en grattant.

Wegkriegen, v. a. fam. λαμβάνω, recevoir, attraper; (einsehen), καταλαμβάνω, comprendre.

Weglaſſen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ πάγῃ, laisser aller (q.); ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν βάνω, δὲν γράφω, omettre, ne pas mettre, ne pas écrire.

Weglaufen, v. n. φεύγω (τρέχωντας), s'enfuir, échapper, s'en aller, déserter.

Weglegen, v. a. βάνω κάτω, ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ, quitter, mettre à côté, mettre bas.

Wegleihen, v. a. δανείζω, prêter.

Wegleiten, v. n. ἀπογυρίζω (νερὸν μὲ ἕνα καναλι κτλ.), détourner (l'eau par le moyen d'un canal etc.).

Weglocken, v. a. ἐβγάζω, γράβω τινὰ ἀλλοῦ μὲ καλανσίαις, écarter (q.) en l'allêchant.

Wegmachen, v. a. (einen Fleck ꝛc.), ἐβγάζω (μίαν λέραν κτλ.), ôter (une tache etc.); ſich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, ἀποµακρύνομαι, se retirer, s'en aller.

Wegmarſchiren, v. n. φεύγω, πηγαίνω ἀλλοῦ, (λέγεται διὰ στρατιώτας), partir (se dit des soldats).

Wegmüſſen, v. n. εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ φύγω, être obligé de s'en aller; das muß weg, αὐτὰ πρέπει να τὸ ἐβγάλωμεν, il faut ôter cela.

Wegnahme, Wegnehmung, ſ. τὸ πάραιμον, ἡ ἅλωσις, prise, ſ., enlèvement, m.

Wegnehmen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω, enlever, ôter, emporter; ein Schiff, eine Stadt ꝛc., πέρνω ἕνα καράβι, ἕνα κάστρον κτλ., prendre (un vaisseau, une ville etc.).

Wegpacken, v. a. μαζώνω (πάγμα νὰ τὸ στείλω ἀλλοῦ, emballer pour envoyer ailleurs; fam. ſich —, φεύγω ὑγλήγορα, μὲ πολλὴν βίαν, s'en aller.

Wegpeitſchen, v. a. ἀποδιώχνω μὲ χαμτζίκι, chasser à coups de fouet.

Wegpracticiren, v. a. fam. κλέπτω κουφίως, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τινάς, dérober (secrètement).

Wegprügeln, v. a. ἀποδιώχνω μὲ ξυλιαῖς, chasser à coups de bâton.

Wegputzen, fig. fam. κλέπτω μὲ πανουργίαν, gripper, escamoter.

Wegraffen, v. a. ἁρπάζω, ἀφαιρῶ, enlever, emporter, ravir.

Wegräumen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ, ôter, débarrasser.

Wegreiben, *v. a.* ἐβγάζω τρίβωντας, ξετρίβω, emporter en frottant; décrotter.

Wegreise, *f.*, ὁ μισεμὸς, départ, *m.*

Wegreisen, *v. n.* μισεύω, partir.

Wegreißen, *v. a.* ἁφαρπάζω, ἐβγάζω μὲ ὁρμὴν, arracher; ein Gebäude ꝛc. —, χαλνῶ, κατεδαφίζω ἕνα σπίτι κιλ., abattre, démolir, détruire.

Wegreiten, *v. n.* ἐβγαίνω καβάλα, μισεύω καβάλα, partir à cheval.

Wegrücken, *v. a.* ἐβγάζω, σπρώνω, ôter, déplacer. *v. n.* ἀναχωρῶ ὀλίγον (οἷον· μὲ τὸ σκαμνί μου), faire place.

Wegrufen, *v. a.* ἐκκαλῶ, κράζω τινὰ ἀλλοῦ, appeler q., rappeler.

Wegsägen, *v. a.* ἁφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ πριόνι, πριονίζω, emporter avec la scie.

Wegsaufen, *v. a.* πίνω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, (λέγεται διὰ ζῶα καὶ διὰ μεθύσακας), boire tout, ne laisser rien (dans la bouteille etc.).

Wegschaffen, *v. a.* ἐβγάζω, σηκώνω, βάνω ἀλλοῦ, ôter, enlever, emporter, transporter, écarter.

Wegschenken, *v. a.* δίδω, χαρίζω, ντερεοῦμαι νὰ μὲ τὸ γιὰ τὸ χαρίσω εἰς τινα, donner (*s.* Verschenken).

Wegscheren, *v. n.* ἁφαιρῶ, ἐβγάζω κουρελώντας, κουρεύω, raser; tondre; sich —, φεύγω, s'en aller, se retirer; schier dich weg, φεύγα, κρεμνίσου ἀπ' ἐδῶ, ôte-toi d'ici!

Wegscheuchen, *v. a.* ἀποδιώχνω (φοβίζοντας, οἷον· πουλλία), chasser, épouvanter.

Wegschicken, *v. a.* στέλλω (τινὰ ἢ τι εἰς κανέναν τόπον), envoyer (q. quelque part).

Wegschieben, *v. a.* πιυῶ πλέον παρέκει (οἷον· μίαν τράπεζαν, ἕνα βαρὺ σεντοῦκι), pousser, déplacer (en poussant).

Wegschießen, *v. a.* σκοτώνω μὲ τουφέκι (ὅλα τὰ ζῶα, ὅλα τὰ πουλλία κιλ.), tuer (tout le gibier etc.); χαλνῶ, ἁφαρπάζω (μὲ κανονιαὶ; κιλ.), emporter, abattre à coups de feu).

Wegschlagen, *v. a.* ἁφαιρῶ κτυπώντας (οἷον· μὲ τζεκοῦρι), emporter, abattre (à coups de hache etc.); ἀποδιώχνω (τὸν ἐχθρόν), chasser (l'ennemi etc.).

Wegschleichen, sich, *v. r.* φεύγω, ἀναχωρῶ κρυφίως, s'éclipser, se dérober.

Wegschleppen, *v. a.* σύρνω, τραβῶ ἀλλοῦ, ἁφαρπάζω, entraîner, emporter.

Wegschleudern, *v. a.* ἀποβάλλω, ῥίπτω μὲ ὁρμὴν, jeter avec violence.

Wegschmeißen, *s.* Wegwerfen.

Wegschnappen, *v. a.* πιάνω (κυρίως μὲ τὸ στόμα), happer; γράζω κουρελώντας, κουρεύω, raser; tondre; sich —, φεύγω, s'en aller, se retirer; schier dich weg, φεύγα, κρεμνίσου ἀπ' ἐδῶ, ôte-toi d'ici!

Wegschütten, *v. a.* χύνω, ξεχύνω, ῥίπτω (ἄχρηστα πράγματα), verser, épandre.

Wegschwemmen, *v. a.* ἁφανίζω, πάζω (λέγεται διὰ τὸ νερὸ), enlever, emporter.

Wegsehen, *v. n.* κυτάζω ἀλλοῦ, ἀπογυρίζω τὰ ὀμμάτια, detourner les yeux.

Wegsenden, *v. a.* στέλλω, envoyer, *s.* Wegschicken.

Wegsetzen, *v. a.* βάνω ἀλλοῦ, mettre, placer de côté; βάνω κάτω, mettre bas; ein Kind —, βάνω ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς ἐγνώριστον τόπον, ἀπορρίπτω ἕνα μικρὸν παιδὶ, exposer un enfant; sich —, καθίζω ἀλλοῦ, s'asseoir à part; *fig.* sich über etwas wegsetzen, δὲν ψηφῶ, δὲν κατέχω, δὲν μὲ μέλει, se mettre au dessus de qc.

Wegseyn, *v. n.* λείπω, δὲν εἶμαι ἐδῶ, être absent; er ist weg, αὐτὸς ἔφυγε, il est parti, il n'est plus ici; es ist weg, λείπει, ἐχάθηκε, c'est perdu; ich bin darüber weg, ἐγὼ δὲν τὸ ψηφῶ, αὐτὸ δὲν μὲ κόπτει, je ne m'en soucie guère.

Wegspringen, *v. n.* πηδῶ ἀλλοῦ, φεύγω πηδώντας, sauter, s'en aller en sautant; ξεκολλοῦμαι μὲ χορτον, se détacher (en sautant).

Wegpfühlen, *v. a.* ξεπλύνω, emporter (*se dit de l'eau*).

Wegstehlen, *v. a.* κλέπτω, dérober, voler; sich —, φεύγω κρυφίως, se dérober.

Wegstellen, *v. a.* βάνω ἀλλοῦ, mettre à part, à côté.

Wegsterben, *v. n.* ἀποθνήσκω, mourir.

Wegstipfen, *v. a. fam.* κλέπτω ὑγλήγορα καὶ μὲ πανουργίαν, dérober (vîte et avec ruse).

Wegstoßen, *v. a.* ἀποδιώχνω σπρώχνοντας, ἐμπαίνω, ἀποδιώνω, pousser, repousser.

Wegstreichen, *v. a.* ἐξαλείφω, σβίνω (μὲ κονδυλιὰν), effacer, rayer.

Wegthun, *v. a.* ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ, ἀποβάλλω, ôter, écarter, éloigner.

Wegtragen, *v. n.* φέρω ἀλλοῦ, πέρνω μαζύ μου, emporter, enlever.

Wegtreiben, *v. a.* διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser, expulser.

Wegtreten, *v. n.* ἀναχωρῶ, πηγαίνω κατὰ μέρος, se retirer, aller à part.

Wegtrinken, *v. a.* πίνω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, boire tout.

Wegwälzen, *v. a.* ἀποκυλίω, ôter en roulant.

Wegwaschen, *v. n.* ἐβγάζω (λέρα) μὲ τὸ νὰ πλύνω, ôter en lavant.

Wegwehen, *v. n.* ἁφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ φύσημα, emporter en soufflant, *s.* Wehen.

Wegweisen, *v. a.* λέγω νὰ πηγαίνῃ τινὰς ἀλλοῦ, δὲν τὸν δέχομαι, renvoyer; éconduire.

Wegweiser, *m.*, ὁ ὁδηγὸς, ὁ ποῦ δίχνει τὸν δρόμον, guide, *m.*; στύλος ὁποῦ δείχνει τὸν δρόμον, poteau, *m.*, colonne *f.* itinéraire.

Wegwenden, *v. a.* ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω, détourner.

Wegwerfen, *v. a.* ἀποβάλλω, jeter; rejeter, rebuter; *fam.* sich —, ταπεινώνομαι, συναναστρέφομαι μὲ ἀχρείους ἀνθρώπους, s'avilir, se prostituer.

Wegwischen, *v. n.* ἐβγάζω μὲ σφουγγάρι, σφουγγίζω, essuyer. *v. n.* φεύγω κρυφίως, s'éclipser, se dérober.

Wegziehen, *v. a.* ἀποσύρνω, ἐβγάζω, tirer, ôter. *v. n.* μετοικῶ, ἀλλάζω τὴν κατοικίαν (τὸ κονάκι) μου, μισεύω, quitter un endroit, changer de demeure, déloger, partir.

Weh! *int.* ἀλαίμονον, ἀλλήμονον! δυστυχία! ah! ahi! ha! hé! aïe! oui! malheur!

Weh, *n.*, ὁ πόνος, douleur, *f.*, mal, *m.*

Wehen, *f.*, *pl.* οἱ ἀδῖνες, οἱ πόνοι τῆς γέννας, les douleurs *f. pl.* de l'enfantement.

Wehen, *v. n.* φυσῶ, (λέγεται μόνον διὰ τὸν ἀέρα), souffler (*se dit du vent*).

Wehklage, *f.*, ὁ θρῆνος, τὸ παραπόνημα, lamentation, plainte, *f.*

Wehklagen, *v. n.* θρηνῶ, παραπονοῦμαι, se lamenter; gémir.

Wehmuth, *f.*, ἡ λύπη, θλῖψις, douleur, tristesse, *f.*

Wehmüthig, *adj.* λυπημένος, τεθλιμμένος, lamentable, dolent, affligé.

Wehmutter, *f.*, ἡ μαῖα, μαμμή, sage-femme, accoucheuse, *f.*

Wehr, *n.*, φραγμὸς, παρίδωμα εἰς ποταμὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον πίπτει τὸ νερὸν μὲ ὁρμὴν, batardeau, *m.*

Wehr, Wehre, *f.*, ἡ διαφύλαξις, défense, *f.*; sich zur Wehre setzen, διαφυλάττομαι, se défendre, se mettre en défense.

Wehren, *v. n.* einem etwas, ἐμποδίζω τινὸς τι, empêcher q. de qc., défendre qc. à q.; sich —, διαφυλάττομαι, se défendre.

Wehrgehenk, *n.*, τὸ ζωνάρι ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθί, baudrier, *m.*

Wehrhaft, *adj.* ἱκανὸς εἰς διαφύλαξιν, capable de porter les armes; wehrhaft machen, ἐπλίζω, ἁρματώνω, δίδω ἅρματα, armer q.

Wehrlos, *adj.* ἄοπλος, ἀνυπεράσπιστος, sans armes; faible.

Wehrstand, *m.*, οἱ στρατιῶται, état *m.* militaire.

Wehrwolf, *m.*, *s.* Wärwolf.

Wehtage, *m. pl.* δυστυχία, θλῖψις, malheur, *m.* affliction, *f.*

Weib, *n.*, ἡ γυνὴ, γυναῖκα, femme, *f.*

Weibchen, *n.*, μικρὴ γυναῖκα,

(γυναικίτζα), petite femme, f.; liebes Weibchen, (ἀγαπητή γυναικίτζα μου), ψυχή μου, μάτια μου, ma chère femme, ma chère amie; (von Thieren), τὸ θηλυκόν (τῶν ζώων, τῶν πουλλιῶν κτλ.), femelle, f.

Weiberarbeit, f., γυναικεία δουλειά, ouvrage m. de femme.

Weiberfeind, m., s. Weiberhasser.

Weiberhaft, adj. s. Weibisch.

Weiberhaß, m., ἡ μισογυνία, haine, aversion f. pour les femmes; — hasser, m., ὁ μισογύνης, ὁποῦ μισεῖ τὰς γυναίκας, ennemi m. des femmes.

Weiberkrankheit, f., γυναικεία ἀῤῥωστία, maladie f. des femmes.

Weiberleben, n., γυναικεῖον ἐφόδιον, τὸ ὁποῖον καὶ μία γυναῖκα ἠμπορεῖ νὰ τὸ λάβῃ, lief m. féminin.

Weiberliebe, f., ἡ ἀγάπη τῶν γυναικῶν, ὁ ἔρως, amour m. du sexe; amour qu'on a pour les femmes.

Weiberlist, f., γυναικεία πανουργία, ruse f. des femmes.

Weibernarr, m., ὁ γυναικοΐλης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰς γυναῖκας ἕως εἰς τρέλλαν, qui est fou des femmes.

Weiberrock, m., (Unterrock), τὸ φουστάνι, cotillon, m.

Weibersattel, m., σέλλα διὰ γυναῖκας, selle f. pour femme.

Weibertracht, f., γυναικεία φορεσία, habillement m. de femme.

Weibisch, adj. γυναικεῖος, γυναικώδης, θελκὸς, τρυφερολίζικος, efféminé.

Weiblich, adj. γυναικεῖος, féminin, de femme.

Weibsbild, n., μία γυναῖκα (μάλιστα κατ' ἀποτιμησιν), femme, fille (surtout de basse condition).

Weibsleider, f., γυναικεῖα ἐνδύματα, habits m. pl. de femme.

Weibsleute, f., αἱ (οἱ) γυναῖκες, les femmes, f. pl.

Weibsperson, f., γυναικεῖον ὑποκείμενον, γυναῖκα, femme, fille, f.

Weibsstück, n., pop. μία (ἀχρεία) γυναῖκα, femme (en parlant avec mépris).

Weibsvolk, n., αἱ (οἱ) γυναῖκες, (μάλιστα κατ' ἀποτιμησιν), les femmes (en parlant avec quelque mépris).

Weich, adj. ἁπαλὸς, mou, mol, mollet; (von Gemüth), τρυφερὸς, ἐλεήμων, εὐσπλαγχνος, tendre, sensible.

Weichbild, n., τὰ περίχωρα μιᾶς πόλεως ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κριτηρίου της, banlieue, f.

Weiche, f., τὸ μέρος μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τῶν μηρίων, τὸ ῥιζομέρι, aine, f., flanc, m.

Weichen, v. n. (part. gewichen), ὑποχωρῶ, ἀναχωρῶ, τραβιοῦμαι ὀπίσω, δίδω τόπον, reculer, branler, se retirer; faire place; (Seemsp.) ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι, céder (à q. q. à qc.)

Weichen, v. a. (part. geweicht), μουσκεύω, tremper, v. a. s'amollir.

Weichheit, f., ἡ ἁπαλότης, mollesse, f.

Weichherzig, adj. τρυφεροκαρδος, εὐσπλαγνος, ἐλεήμων, tendre, sensible, compatissant.

Weichherzigkeit, f., ἡ εὐσπλαγχνία, τρυφερότης τῆς καρδίας, tendresse, sensibilité, f.

Weichlich, adj. μαλακὸς, ἀπαλουτζικος, τρυφερολίζικος, mollet; mou, douillet; délicat.

Weichlichkeit, f., ἡ μαλακότης, mollesse; délicatesse, f.

Weichling, m., μαλακὸς ἄνθρωπος, homme m. efféminé, douillet.

Weichsel, Weichselkirsche, f., εἶδος κερασίων γλυκῶν, griotte, f.

Weichmüthig, s. Weichherzig.

Weichselzopf, m., περιπλοκὴ καὶ σύμφυσις τῶν μαλλιῶν (πάθος τι), plica, plique, f.

Weide, f., ἡ τροφὴ (διὰ τὰ ζῶα), pâture, f.; (der Platz) ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, pacage, m.; fig. (Vergnügen, Lust), ἡ χαρὰ, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζὲς), plaisir, amusement, m.

Weide, f., Weidenbaum, ἡ λιάνα (ξύλον), (δένδρον), saule; osier, m.

Weiden, v. a. βόσκω, mener paître, faire paître; (ei-

gößen), εὐφραίνω, τέρπω, amuser, divertir. v. n. βόσκομαι, paître, pâturer.

Weidenruthe, f., βέργα ἀπὸ ἰτέας, verge f. de saule, d'osier.

Weidenvogel, Weidenbohrer, m., πεταλοῦδα ἀποῦ εὑρίσκεται εἰς ταῖς ἰτιαῖς, cossus, m. (espèce de papillon).

Weiderich, m., τὸ λυσιμάχειον, (χόρτον τι), salicaire, f. (plante).

Weidetasche, s. Jagdtasche.

Weidmann, Weidemann, m., ὁ κυνηγός, chasseur, m., veneur, m. ; -männisch, adj. κυνηγετικός, de chasseur.

Weidlich, adv. καλά, δυνατῶ, ἐξαίρετα, bravement, fortement; καθὼς πρέπει, fam. comme il faut.

Weidmesser, n., τὸ μεγάλον μαχαίρι τοῦ κυνηγοῦ, couteau m. de chasseur.

Weidspruch, m., λόγος ἢ λέξις κυνηγοῦ, terme m. de chasse.

Weidwerk, n., τὸ κυνήγι, venerie, chasse, f.

Weise, f., τὸ τυλιγάδι, dévidoir, m.

Weifen, v. a. τυλιγαδιάζω, dévider.

Weigern, v. a. einem etwas, ἀπορρίπτω, δὲν δίδω (αἰτὸ ὁποῦ ζητεῖ τινάς), refuser (qc. à q.); sich —, ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, δὲν θέλω, refuser, se défendre de faire qc.

Weigerung f., ἡ ἀπόῤῥιψις, ἐναντίωσις, refus, m.

Weihbischof, m., ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου, suffragant, vicaire m. de l'évêque.

Weihe, m. (f.), τὸ ἱεράκι, γιερακι, ἐκτῖνος, milan, m.

Weihe, f., ἡ ἁγιέρωσις, ὁ ἁγιασμός, consécration, f.; — eines Bischofs, χειροτονία ἐπισκόπου, sacre m. d'un évêque.

Weihen, v. a. ἁγιερώνω, ἁγιάζω, consacrer, bénir; ἁγιερώνω (ἓν βιβλίον κτλ.), dédier (un livre etc.) à q.; einen Bischof —, χειροτονῶ ἐπίσκοπον, sacrer un évêque.

Weiher, m., ἡ (μικρὴ) λίμνη, étang; vivier, m.

Weihkessel, m., τὸ ἀγγεῖον διὰ τὸ ἁγίασμα, bénitier, m.

Weihnachten, f. pl., τὰ χριστουγεννα, noël, m.

Weihnachtsfest, n., ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγεννῶν, fête f. de noël.

Weihnachtsabend, m., ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν, veille f. de noël.

Weihnachtsfeiertage, m. pl., αἱ ἡμεραὶ των χριστουγεννῶν, les jours de fête f. de noël.

Weihnachtsgeschenk, n., χάρισμα, δῶρον δεδόμενον εἰς τὰ χριστουγεννα, étrennes f. pl. de noël.

Weihrauch, m., τὸ θυμίαμα, encens, m.

Weihwasser, n., τὸ ἁγίασμα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), eau f. bénite.

Weihwedel, m., τὸ ῥαντιστήριον διὰ τὸ ἁγίασμα, aspergès, aspersoir, m.

Weil, conj. ἐπειδή, puisque, parceque, pour.

Weiland, adj. indecl. ὁ πρὸ τοῦ, ὁ μακαρίτης, feu, defunt, ci-devant. adv. πρὸ τοῦ, jadis.

Weilchen, n., ein —, ἕνα ὀλίγον καιρὸν, μίαν στιγμὴν, un instant, un moment.

Weile, f., nur: eine Weile, κάμποσον καιρόν, quelque temps; es wird mir Zeit und Weile haben lang, μοι φαίνεται ὁ καιρὸς πολλὰ μακρὺς μὲ αὐτό, cela m'ennuie.

Weilen, (dichterisch), s. Verweilen.

Weiler, m., μικρὸν χωρίον, hameau, m.

Wein, m., τὸ κρασί, ὁ οἶνος, vin, m.; (für: Weinstock), ἀμπέλι, vigne, f.

Weinbau, m., ἡ ἀμπελουργία, τὸ ἀμπελούργημα, culture f. de vigne.

Weinbauer, m., s. Winzer.

Weinbeere, f., ἡ ῥώγα τοῦ σταφυλιοῦ, grain de raisin, raisin, m.

Weinberg, m., ὁ ἀμπελών, λοιπὸς φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια, vigne, f., vignoble, m.

Weinblatt, n., φύλλον ἀπὸ κλῆμα ἀμπέλου, feuille f. de vigne.

Weindrossel, f., ἡ ἄσπρη κίχλα (τζίχλα), mauvis, m.

Weinen, v. n. κλαίω, pleurer.

Weinen, n., ἡ κλαυσις, τὸ κλαύσιμον, pleurs, m. pl., larmes, f. pl.

Weinerlich, adj. κλαυσιάρης, pleureur.

Weinessig, *m.*, τὸ ξύδι (ψκιασμένον ἀπὸ ξυνὸν κρασί), vinaigre, *m.*

Weinfaß, *n.*, βουτζὶ διὰ κρασί, tonneau *m.* à vin.

Weinflasche, *f.*, ἡ φιάλη (τὸ μπουτέλι) διὰ κρασί, bouteille *f.* au vin.

Weingarten, *m.*, τὸ ἀμπελοχώραφον, τόπος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια, vigne, *f.*

Weingärtner, *m.*, *s.* Winzer.

Weingeist, *m.*, τὸ σπίριτον ἀπὸ τὸ κρασί, esprit *m.* de vin.

Weingelander, *n.*, κάγγελλα περιπλεγμένα ἀπὸ κλήματα ἀμπελιῶν, treille, *f.*

Weinglas, *n.*, ποτῆρι διὰ κρασί, verre *m.* à vin.

Weingrün, *adj.* ὁποῦ μυρίζει ἀπὸ κρασί, (λέγεται διὰ τὰ βουτζιά), aviné.

Weinhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ κρασί, trafic *m.* de vin.

Weinhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ κρασί, οἰνοπώλης, marchand *m.* de vin.

Weinhaus, *n.*, ἀσπίτιον ὅπου πωλοῦν καὶ πίνουν κρασί, οἰνοπώλιον, καπηλεῖον, cabaret, *m.*

Weinheber, *m.*, ὁ σίφων, τὸ σιφοῦνι, xiphon, larron, *m.*

Weinhefen, *f. pl.*, ἡ τρυγιά, lie *f.* de vin.

Weinhülse, *f.*, τὰ ἀποστραγγίδια (τῶν σταφυλιῶν), peau *f.* de raisin.

Weinhüter, *m.*, ὁ ἀμπελοφύλαξ, messier, *f.*

Weinjahr, *n.*, χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον γεμίνουν καλὰ τὰ σταφύλια, année abondante en vin.

Weinkeller, *m.*, κελλάριον (μπουτζοῦμι) διὰ κρασὶ ἢ γεμᾶτον ἀπὸ κρασί, cave *f.* à vin; cave pleine de vin.

Weinkeller, *m.*, *s.* Keller.

Weinkranz, *m.*, στεφάνι ἀπὸ πράσινα κλωνάρια ἀς σημεῖον οἰνοπωλίου, bouchon (d'un cabaret), *m.*

Weinlager, *n.*, μαγαζὶον γεμάτον ἀπὸ κρασί, provision *f.* de vin enchantelé.

Weinland, *n.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γίνονται σταφύλια, pays *m.* de vignoble.

Weinlaub, *n.*, φύλλα ἀπὸ τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, pampre, feuillage *m.* de la vigne.

Weinlese, *f.*, ὁ τρυγὸς, τὸ τρύγημα, vendange, vinée, *f.*; =leser, *m.*, ὁ τρυγητής, vendangeur, *m.*

Weinmarkt, *m.*, ἀγορὰ (μπαζάρι) ὁπου πωλοῦν κρασί, marché *m.* au vin.

Weinmaß, *n.*, μέτρον διὰ κρασί, mesure *f.* pour le vin.

Weinmonat, *m.*, ὁ Ὀκτώβριος, mois *m.* d'Octobre.

Weinmus, *n.*, γλύκισμα ψκιασμένον ἀπὸ ἀλείρι, αὐγὰ καὶ κρασί, raisiné, *m.*

Weinmutter, *f.*, *s.* Weinhefen.

Weinpfahl, *m.*, παλοῦκι διὰ ἀμπέλια, échalas, *m.*

Weinpresse, *f.*, *s.* Kelter.

Weinranke, *f.*, λεπτὰ κλωναράκια μὲ τὰ ὁποῖα πιάνται τὸ κλῆμα ἀπὸ τὰ παλούκια ὁπου τὰ ἀσουμβούλευτα, main (de vigne).

Weinrebe, *f.*, τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, vigne, *f.*, *m.* de vigne.

Weinsäuerlich, *adj.* ξυναύτζικο (ὡσὰν μερικὸν κρασί), grelet, vineux.

Weinsäufer, *m.*, ὁ οἰνοπότης, μεθύσακας, ὁπου πίνει μέτρα, grand buveur de vin, ivrogne, *m.*

Weinsaure, *f.*, ἡ ξυνάδα τοῦ κρασιοῦ, verdeur, *f.*

Weinschank, *m.*, οἰνοπώλης ὁπου πωλεῖ λιανὰ τὸ κρασὶ, κάπηλος, cabaretier, taverner, *m.*

Weinschenke, *f.*, ἀσπίτιον ὅπου πωλοῦν λιανὰ τὸ κρασὶ, οἰνοπώλιον, καπηλεῖον, cabaret, *m.*, taverne, *f.*

Weinschlauch, *m.*, τὸ ἀσκὶ διὰ κρασί, outre *m.* au vin (μεταφ.) μεθύσακας, ivrogne, *m.*

Weinstein, *m.*, ὁ πάτερας (ἀσκόνη ὁπου γίνεται εἰς τὰ βουτζιὰ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι κρασί), κοινῶς· ἡ τζοῦτζα, tartre, *m.*

Weinsteinrahm, *m.*, τὰ ἄνθη τὸ πλέον καθαρώτερον τῆς τζούτζας ἢ τοῦ πατιάρου (λατιν. κρέμωρ ταρτάρου), crême *f.* de tartre.

Weinstock, *m.*, τὸ ἀμπέλι, ἡ ἄμπελος, cep *m.* de vigne, vigne, *f.*

Weinsuppe, *f.*, σοῦπα μὲ κρασί, soupe *f.* au vin.

Weinträber, Weintrester, *f. pl.*, τὰ ἀποστραγγίδια (ἀπὸ τὰ σταφύλια), marc *m.* de raisin.

Weintraube, *f.*, τὸ σταφύλι, grappe *f.* de raisin; — ὄμφαξ, raisin, *m.* *s.* Weinbeere.

Weintrinker, *m.*, ὁ οἰνοπότης, ἐκεῖνος ὁπου πίνει κρασί, buveur *m.* de vin.

Weinwissrer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾷ τὰ βουτζιὰ διὰ κρασί, jaugeur *m.* de vin.

Weinwachs, *m.*, ἡ αὔξησις τῶν σταφυλιῶν, crû (se dit du vignoble).

Weinzehent, *m.*, ἡ δεκατιὰ ὁποῦ δίδεται ἀπὸ τὰ σταφύλια, vinage, *m.*

Weis, *adv.* einen etwas — machen, λέγω ψεύματα εἰς τινα, faire accroire qc. à q., en faire accroire à q., en donner à garder à q.

Weise, *f.*, ὁ τρόπος, manière, façon, guise, *f.*; (eines Gesanges), ἡ μελῳδία, melodie, *f.*, air, *m.*

Weise, *adj.* σοφὸς, γνωστικὸς, φρόνιμος, sage.

Weise, *m.*, ὁ σοφὸς, ὁ φιλόσοφος, sage, philosophe, *m.*

Weisel, *m.*, *s.* Weiser.

Weisen, *v. a.* δείκνω, δείχνω, montrer, faire voir; einen an jemand —, διευθύνω τινὰ εἰς τινα, adresser q. à q.; einen oder etwas von sich —, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι, (τινὰ ἢ τι), renvoyer, rejeter; einen aus der Stadt —, ἐπαδιώχνω τινὰ ἀπὸ τὴν πόλιν, chasser q. de la ville; sich weisen lassen, δέχομαι τὴν συμβουλὴν τίνος, me laisser conseiller.

Weiser, *m.*, (an der Uhr), ὁ ὡροδείκτης, ἡ βελόνη τῆς ὥρας, aiguille (d'une horloge etc.)

Weiser, (Weisel), *m.*, (der Bienen), ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν, reine-abeille, mère-abeille, *f.*

Weisheit, *f.*, ἡ σοφία, φρονιμάδες. — ἡ φιλοσοφία, sagesse, *f.*

Weislich, *adv.* γνωστικὰ, φρόνιμα, sagement.

Weiß, *adj.* λευκὸς, ἄσπρος, blanc; (rein, als: Wäsche), πλυστρικὸς, καθάρος, (ὡς τὰ πανά), blanc, propre (*p. e.* du linge).

Weiß, *n.*, Weiße, *f.*, τὸ ἄσπρον, ἡ ἀσπράδα, blanc, *m.*, blancheur, *f.*

Weissagen, *v. a.* et *n.* προφητεύω, prophétiser, prédire.

Weissager, *m.*, ὁ προφήτης, prophète, *m.*; =erin, *f.*, ἡ προφῆτις, προφήτισσα, prophétesse, *f.*

Weissagung, *f.*, ἡ προφητεία, prophétie, *f.*

Weißbäcker, *m.*, ψωμᾶς ὁποῦ ψκιάνει ἄσπρον ψωμὶ, boulanger *m.* de petit pain.

Weißbier, *n.*, ἄσπρη πίρα, (λευκὸς ζοῦμος), bière *f.* blanche.

Weißblech, *n.*, ἄσπρος, γανωμένος λαμαρίνας, fer-blanc, *m.*

Weißbrod, *n.*, ἄσπρον ψωμὶ, pain *m.* blanc.

Weißbuche, *f.*, ὁ χήρρος, (εἶδος δένδρου εἰς τὰ δάση), charme, *m.*

Weißdorn, *m.*, ἡ λευκάκανθα, (δενδράκι), aubépine, *f.*

Weiße, *f.*, ἡ ἀσπράδα, blancheur, *f.*

Weiße, *n.*, τὸ λευκὸν τὸ ἄσπρον, blanc, *m.*

Weißen, *v. a.* ἀσπρίζω (μάλιστα τὸν τοῖχον μὲ ἀσπρίσιμη), blanchir (enduire de chaux).

Weißfichte, *f.*, *s.* Weißtanne.

Weißfisch, *m.*, ὁ λευκίσκος, τὸ ἀσπρόψαρον, (μικρὸν ψάρι ποταμίσιον), ablé, ablesse, garlon, *m.*

Weißgärber, *m.*, ὁ βυρσοδέψης (χαμώνης) ὁπου δουλεύει τὰ ἄσπρα πετζία, mégissier, *m.*; =gärberey, *f.*, ἡ ἐκείνου τέχνη, mégisserie, *f.*

Weißgelb, *adj.* ξανθὸς, blond.

Weißgrau, *adj.* ψαρὸς, ἄσπρος ὁμοιος μὲ στάχτην κατὰ τὸ χρῶμα, gris blanc.

Weißkohl, *m.*, *s.* Weißkraut.

Weißkram, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ παπλά, lingerie, *f.*

Weißkraut, *n.*, τὸ ἀσπρολάχανον, chou *m.* blanc.

Weißlich, *adj.* ἀσπρούτσικος, blanchâtre.

Weißpappel, *f.*, ἡ λεύκη, (δένδρον), peuplier blanc.

Weißtanne, *f.*, ἡ ἄσπρη ἐλάτη, (τῆς ὁποίας τὸ ξύλον εἶναι ἄσπρον), sapin *m.* blanc.

Weißzeug, *n.*, τὰ πανὰ (ἀσπρα κλπ.), linge, *m.*

Weisung, *f.*, ἡ συμβουλή, conseil, avis, *m.*; ἡ πρόσταγή, instruction, *f.*, ordre, *m.*

Weit, *adj.* (entfernt), μακρύς, ἀπομακρυσμένος, éloigné; (nicht enge), πλατύς, φαρδύς, εὐρύχωρος, large, ample; (ausgedehnt, groß), ἐκτεταμένος, μεγάλος, étendu, grand, long.

Weit, *adv.* μακρυά, loin; weit, bey weitem, πολλά, πολύ, beaucoup, bien; weit größer, kleiner ꝛc., πολλὰ μεγαλύτερος, πολλὰ μικρότερος κτλ., beaucoup plus grand, beaucoup plus petit etc.

Weite, *f.*, τὸ μάκρος, distance, *f.* éloignement, *m.*; τὸ πλάτος, φάρδος, ἡ εὐρυχωρία, largeur, ampleur, longueur, étendue, *f.*

Weiten, sich, *v. r.* πλατύνομαι, φαρδύνομαι, s'élargir; s'évaser.

Weiter, *adj.* μακρύτερος κτλ., plus éloigné etc.; (s. Weite); προσώτερος, περισσότερος, ultérieur.

Weiter, *adv.* μακρύτερα, plus loin; weiter lesen, weiter schreiben ꝛc., ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω, ἀκολουθῶ νὰ γράφω κτλ., continuer à lire, à écrire etc.; weiter! ἀκολούθησαι (τὸν λόγον σου), continuez (votre discours)!

Weiterungen, *f. pl. fig.*, τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ (δυσάρεστα) ἀκόλουθα, suites *f. pl.* fâcheuses; δυσκολίαις, difficultés, *f. pl.*

Weitläufig, *adj.* ἐκτεταμένος, εὐρύχωρος, vaste, spacieux; *fig.* ἐκτεταμένος (εἰς τὴν ὁμιλίαν) πολύλογος, prolixe, diffus.

Weitläufigkeit, *f.*, μεγάλη ἔκτασις, grande étendue, *f.*; *fig.* ἡ πολυλογία, ἐκτασις εἰς τὴν ὁμιλίαν, prolixité, diffusion (du style), *f. pl.*; -keiten, *pl.* δυσκολίαις, difficultés, *f. pl.*; δυσάρεσκα ἀκόλουθα, suites *f. pl.* fâcheuses.

Weitschweifig, *adj.* πολύλογος, πολλὰ ἐκτεταμένος εἰς τοὺς λόγους, diffus, prolixe; -sigkeit, *f.*, ἡ πολυλογία, πολλὴ ἔκτασις εἰς τοὺς λόγους, verbosité, prolixité, *f.*

Weitsichtig, *adj.* ὁποὺ βλέπει μόνον ἀπὸ μακρυὰ, presbyte, qui ne voit, que de loin; presbyte.

Weizen, *m.*, τὸ σιτάρι, froment, *m.*; türkischer —, σιτάρι τούρκικον, ἀραβοσίταρον, blé de turquie, maïs, *m.*

Weizenacker, *m.*, Weizenfeld, *n.*, χωράφι μὲ σιτάρι, champ *m.* ensemencé de froment.

Weizenbrod, *n.*, ψωμὶ ἀπὸ σιτάρι, pain *m.* de froment.

Weizengraupe, *f.*, ξεφλουδισμένον σιτάρι, froment *m.* mondé.

Weizenkleye, *f.*, τὰ πίτυρα ἀπὸ τὸ σιτάρι, son *m.* de froment.

Weizenkorn, *n.*, ἕνα σπειρὶ ἀπὸ σιτάρι, grain *m.* de froment.

Weizenmehl, *n.*, τὸ ἀλεῦρι ἀπὸ τὸ σιτάρι, farine *f.* de froment.

Welcher, welche, welches, ποῖος, ποία, ποῖον; qui, que, quel, lequel, quelle, laquelle? — ὁ ὁποῖος, ἡ ποία, τὸ ὁποῖον, qui, que, quel, lequel, laquelle (sans interrog.).

Welcherley, *adj. indecl.* ποιολογίας; quelque, quel, quelle manière ou sorte.

Welk, *adj.* μαραμένος, μαραγιασμένος, ξηραμένος, flétri, fané; mollasse.

Welken, *v. n.* μαραίνω, μαραίνομαι, μαραγιάζω, flétrir, se faner.

Weidbaum, *m.*, Welle, *f.*, λιντρος ἢ ἄξων κυλινδρικὸς τροχοῦ, arbre (d'une roue) *m.*

Welle, *f.*, (Wasserwelle), κῦμα, flot, *m.*, vague; onde, *f.*; (von Reisholz), δεμάτι στρόγγυλον ἀπὸ ξερὰ κλαδιὰ, fagot, cotret, *m.*

Wellen, *v. a. fam.* κάμνω νὰ βράσῃ, faire bouillir.

Wellenförmig, *adj.* κυματοειδὴς, κυματώδης, ondoyant; ondulatoire.

Wellerwand, *f.*, *s.* Lehmwand.

Wels, *m.*, ὁ σίλουρος, (μεγάλο ψάρι ποταμίσιον), glanis, *m.* (poisson).

Welt, *f.*, ὁ κόσμος, monde, *m.*; (die Leute), ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι, monde, public, *m.*, les hommes; Welt haben, εἶμαι ἔμπειρος τοῦ κόσμου, ἠξεύρω τὸν κόσμον, avoir du monde, savoir bien le monde.

Weltall, *n.*, τὸ πᾶν, ὅλος ὁ κόσμος, l'univers, *m.*

Weltalter, *n.*, ὁ αἰών, âge *m.* du monde.

Weltbau, *m.*, τὸ σύστημα τοῦ κόσμου, système *m.* du monde.

Weltberühmt, *adj.* ἐνδοξώτατος, περιφημώτατος, très-célèbre.

Weltbeschreiber, *m.*, ὁ κοσμογράφος, cosmographe, *m.*; -schreibung, *f.*, ἡ κοσμογραφία, cosmographie, *f.*

Weltbürger, *m.*, ὁ κοσμοπολίτης, cosmopolite, cosmopolitain, *m.*

Weltgebäude, *n.*, τὸ σύστημα τοῦ κόσμου, l'univers, *m.*, le système du monde.

Weltgegend, *f.*, μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ οὐρανοῦ (οἷον ὁ βορέας, ἡ μεσημβρία, ἀνατολὴ, δύσις), région *f.* du monde.

Weltgeistliche, *m.*, παπᾶς κοσμικὸς, ὑποὺ δὲν εἶναι καλόγηρος, ecclésiastique *m.* séculier.

Weltgericht, *n.*, ἡ κρίσις τοῦ κόσμου, ἐσχάτη κρίσις, (δευτέρα παρουσία), jugement universel, grand ou dernier jugement, *m.*

Weltgeschichte, *f.*, allgemeine —, ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου, histoire *f.* universelle.

Weltgürtel, *m.*, ἡ ζώνη (εἰς τὴν γεωγραφίαν), (geogr.) zône, *f.*

Welthändel, *m. pl.*, αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις, affaires *f. pl.* politiques.

Weltkarte, *f.*, πίναξ (χάρτα) ὅλης τῆς γῆς, mappemonde, *m.*

Weltkenntniß, *f.*, ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου, connaissance *f.* du monde.

Weltkind, *n.*, Weltmensch, *m.*, κοσμικὸς ἢ φιλόκοσμος ἄνθρωπος, mondain, *m.*

Weltklug, *adj.* φρόνιμος, ὁποὺ ἠξεύρει τοὺς τρόπους τοῦ κόσμου, prudent, politique, fin; -klugheit, *f.*, ἡ φρόνησις, γνῶσις τῶν τρόπων τοῦ κόσμου, expérience *f.* dans les affaires du monde.

Weltkörper, *m.*, κοσμικὸν (ἢ ἔναστρον) σῶμα (κατὰ ἐπουράνιον), corps *m.* céleste, monde, globe.

Weltkreis, *s.* Erdkreis.

Weltkugel, *f.*, ἡ (τεχνικὴ) σφαῖρα τῆς γῆς, globe, *m.*, sphère *f.* du monde.

Weltkunde, *f.*, ἡ κοσμολογία, cosmologie, *f.*; — ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου, connaissance *f.* du monde.

Weltkundig, Weltbekannt, *adj.* γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, public, notoire; (die Welt kennend), ὁποὺ ἠξεύρει τὸν κόσμον, qui connait le monde.

Weltlauf, *m.*, ὁ δρόμος ἢ τρόπος τοῦ κόσμου, cours, train *m.* du monde.

Weltlich, *adj.* κοσμικὸς, ἀνθρώπινος, εἰς τὸν κόσμον καὶ γήϊνα, mondain; λαϊκὸς, séculier, laïque.

Weltlust, *f.*, ἡ κοσμικὴ χαρὰ, κοσμικὴ ἡδονή, plaisir *m.* mondain.

Weltmann, *m.*, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὁποὺ ἠξεύρει τὸν κόσμον, homme *m.* qui connait le monde, politique; ἄνθρωπος ὁποὺ ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, mondain, *m.*

Weltmeer, *n.*, ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ ὠκεανὸς, océan, *m.*, mer *f.* océane.

Weltmensch, *m.*, *s.* Weltkind.

Weltpriester, *m.*, *s.* Weltgeistliche.

Weltsinn, *m.*, νοῦς ἀδιόρατος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, νοῦς φιλόκοσμος, mondanité, *f.*

Weltsystem, *n.*, *s.* Weltgebäude.

Weltheil, *m.*, μέρος τοῦ κόσμου, τῆς γῆς (ὡς ἡ Εὐρώπη, Ἀσία, Λιβύκη, Ἀμερικὴ καὶ Πολυνησία), partie *f.* du monde.

Weltweise, *m.*, ὁ φιλόσοφος, philosophe, *m.*

Weltweisheit, *f.*, ἡ φιλοσοφία, philosophie, *f.*

Wendehals, *m.*, πουλλί τι ὁποὺ γυρίζει τὸν λαιμόν του κατάπισσατα, torcon (oiseau), *m.*

Wendekreis, Wendezirkel, *m.*, ὁ τροπικὸς κύκλος, (géogr. et astr.) tropique, *m.*

Wendeltreppe, *f.*, κοχλιοειδὴς σκάλα, escalier en limaçon, escalier *m.* à vis.

Wenden, *v. a.* γυρίζω, στρέφω,

tourner, faire tourner; ein Kleid —, *γυρίζω (ἀναστρέφω) ἕνα φόρεμα*, retourner un habit; Geld an etwas —, *ξοδεύω ἄσπρα διὰ ἕνα πρᾶγμα*, mettre, employer de l'argent à qc.; ſich —, *γυρίζω, στρέφομαι*, tourner, se tourner; — an einen, *διευθύνομαι, γυρίζω εἰς τινα*, s'adresser à q.; (ſich verändern), *γυρίζω, ἀλλάζω*, (*ὡς ὁ ἀέρας*), tourner (v. n.) (comme le vent).

Wendung, *f.*, *ὁ γυρισμός, τὸ γύρισμα*, tour, tournant, m.; (Veränderung), *ἡ ἀλλαγή, μεταβολή*, changement, *m.*; (im Reden), *τρόπος τῆς ὁμιλίας, τρόπος τῆς ἐκφράσεως, ſig.* tournure, *f.*

Wenig, *adj.* et *adv. ὀλίγος, ὀλίγον*, peu, ne . . . guère.

Weniger, *adj. ὀλιγώτερος*, moindre. *adv. ὀλιγώτερον*, moins.

Wenigkeit, *f.*, *ἡ ὀλιγότης*, petitesse, *f.*; meine —, *ἡ ὀλιγότης μου (δι' ἀσεβείαν ἀπὸ δι' ἐγώ)*, ma petite personne, moi.

Wenigſte, *adj. ὁ (ἡ, τὸ) πλέον ὀλιγώτερος (-έρα, -έρον), ἐλάχιστος*, le, la moindre.

Wenigſtens, zum Wenigſten, *adv. τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον*, au moins, du moins, pour le moins.

Wenn, *conj. ἄν, ἐάν*, ſi. *adv. πότε;* quand? *ὅταν, ὁπόταν*, quand, lorsque.

Wenn gleich, Wenn ſchon, *conj. ἀγκαλὰ καί, μὲ ὅλον ὅτι, καὶ περ*, quand, quand même; quoique.

Wenn nur, — anders, *conj. ἂν μόνον*, pourvu que.

Wer, *pron. τίς, ποιός, ποιά;* qui? *ὅστις, ὁ ὁποῖος, ἤ τις, ἡ ὁποία*, qui (*sans interrog.*).

Werbegeld, *n.*, *ἄσπρα διδόμενα εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ γίνεται στρατιώτης*, engagement, *m.*

Werben, *v. n.* Soldaten, *συνάξω στρατιώτας, πείθω τινὰ νὰ γένῃ στρατιώτης*, enrôler, engager (des soldats), faire des recrues: um etwas —, *ζητῶ τι, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω*, rechercher qc.; um ein Mädchen —, *ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν*, demander une fille en mariage.

Werbeplatz, *m.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συνάζουν τοὺς στρατιώτας*, place *f.* d'enrôlement.

Werber, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει στρατιώτας, ὁποῦ πείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ γένουν στρατιῶται*, enrôleur, *m.*; *ἐκεῖνος ὁποῦ τοὺς ἁπατᾷ μὲ ψευδιαῖς*, racoleur, embaucheur, *m.*

Werbung, *f.*, *σύναξις στρατιωτῶν*, enrôlement, *m.*, levée *f.* de troupes, ſ. Werben.

Werden, *v. n. γίνομαι*, devenir; se faire.

Werfen, *v. a. ῥίπτω, ῥίχνω (δηλαδὴ μὲ τὸ χέρι)*, jeter, lancer; (Junge werfen), *γεννῶ*, (*λέγεται μόνον διὰ τὰ ζῶα*), faire des petits, mettre bas; den Feind —, *ἀποδιώχνω, νικῶ τὸν ἐχθρόν*, repousser, renverser l'ennemi; ſich —, se jeter; (ſich krumm ziehen), *στραβώνομαι (ἀπὸ τὴν ζέστιαν, ὡς τὰ σανίδια)*, se cambrer, se déjeter, se colliner.

Werfen, *n.*, *τὸ ῥίψιμον*, action *f.* de jeter; *ἡ γέννησις, γέννα (τῶν ζώων)*, act. de mettre bas, (ſ. Werfen).

Werft, *n.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χτίζουν τὰ καράβια*, (mar.) chantier, *m.*

Werg, (Werk), *n.*, *τὸ στουπὶ (ἀπὸ λινάρι καὶ κανναβίδι)*, étoupe, *f.*

Werk, *n.*, *τὸ ἔργον*, oeuvre, *f.* et *m.*; (eine Schrift), *τὸ πόνημα, σύγγραμμα*, ouvrage, *m.*

Werkeltag, *m.*, ſ. Werktag.

Werkholz, *n.*, ſ. Brennholz.

Werken, *adj. ἀπὸ στουπί*, d'étoupe.

Werkleute, *m. pl.*, *οἱ ἐργάται*, les ouvriers, *m. pl.*

Werkmeiſter, *m.*, *ὁ πρῶτος βοηθὸς εἰς τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς τεχνίτου*, maître-ouvrier, *m.*; *ἀρχιτέκτων*, architecto, *m.*; *φαμπρικάντος*, fabricant, *m.*

Werkſchuh, *m.*, *ὁ παῦς (ὡς μέτρον)*, pied *m.* ordinaire (mesure).

Werkſtatt, Werkſtätte, *f.*, *τὸ ἐργαστήριον τῶν τεχνιτῶν*, atelier, ouvroir, *m.*

Werkſtellig, *adj.* — machen, *ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ*, exécuter, effectuer, mettre en oeuvre.

Werkſtück, *n.*, Werkſtein, *m.*, *πέτρα μεγάλη πελεκισμένη διὰ χτίσιμον*, pierre *f.* de taille, carreau *m.* de pierre.

Werktag, *m.*, *μία ἐργάσιμος ἡμέρα*, jour *m.* ouvrable.

Werktiſch, *m.*, Werkbank, *f.*, *ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύουν οἱ τεχνῖται*, établi, *m.*

Werkverſtändige, *m. pl.*, *οἱ ἔμπειροι εἰς τὴν τέχνην*, les experts, *m. pl.*

Werkzeug, *n.*, *ἕνα ἐργαλεῖον*, outil, instrument, *m.*; *τὰ ἐργαλεῖα*, les outils.

Wermuth, *m.*, *τὸ ἀψίνθιον (φυτόν)*, absinthe, *f.*

Weſte, *f.*, *ἡ βέρστα, τὸ μιλιὸν τῆς Ῥουσσίας (ἀπὸ τὰ ὁποῖα 105 κάμνουν μίαν μοῖραν τοῦ ἰσημερινοῦ)*, werste, *m.* (mille de Russie).

Werth, *m.*, *ἡ τιμὴ (πράγματος ὄσον ἀξίζει)*, valeur, *f.*, prix, *m.*

Werth, *adj. ὁποῦ ἀξίζει, καταξίζει, κοστάρει*, qui a la valeur de —, qui a le prix de —, valant; *ἄξιος*, digne; *ἀκριβός, ἠγαπητός*, cher, chéri; — achten, halten, ſchätzen, *τιμῶ*, estimer.

Werthgeſchätzt, *adj. τίμιος, τιμιώτατος*, estimé, honoré.

Werthſchätzung, *f.*, *ἡ τίμησις, τὰ τιμᾶν*, estime, *f.*

Weſen, *n.*, (ein Weſen), *τὸ ὄν, ὄντος, m.*; (die Weſenheit), *ἡ οὐσία, οὐσιότης*, substance, essence, *f.*; (Sache, Zuſtand), *τὸ πρᾶγμα, ἡ κατάστασις*, état, *m.*; freundliches, mürriſches ꝛc. Weſen, *φιλικὸν, κα-*

στηρὸν κτλ. φέρσιμον, φιλικὸς, κατηρὸς κτλ. τρόπος, air *m.* doux, austère etc., manières *f. pl.* douces, austères etc.; viel Weſens machen von einer Sache, *ἐπαινῶ πολλὰ ἕνα πρᾶγμα, τὸ ἐπαινῶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον*, faire beaucoup de bruit de qc.

Weſenheit, *f.*, *ἡ οὐσιότης, οὐσία*, essence; (philos.) entité, *f.*

Weſentlich, *adj. οὐσιώδης*, essentiel; réel.

Weſpe, *f.*, *ἡ σφῆκα*, guêpe, *f.*

Weſpenneſt, *n.*, *φωλιὰ σφηκῶν*, guêpier, *m.*

Weßhalb, Weßwegen, *διὰ τί, διὰ ποίαν αἰτίαν;* pourquoi? *διὰ τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν*, à cause de quoi, c'est pourquoi.

Weſt, *m.*, *ἡ δύσις*, ouest, occident, *m.*; (Weſtwind), *ὁ δυτικὸς ἀέρας*, vent *m.* d'ouest.

Weſte, *f.*, *ἡ καμιζόλα, (ὁ ὑποχιτών, τὸ ἀντερί)*, veste, *f.*

Weſten, *m.*, *ἡ δύσις*, ouest, occident, *m.*

Weſterhemd, *n.*, *ἡ στολὴ τῶν νεοβαπτισμένων*, chemise *f.* baptismale.

Weſtlich, *adj. δυτικός*, occidental. *adv. εἰς τὴν δύσιν*, à l'occident, à l'ouest.

Weſtwärts, *adv. πρὸς τὴν δύσιν, εἰς τὴν δύσιν*, vers l'occident, à l'ouest.

Weſtwind, *m.*, *ὁ δυτικὸς ἀέρας*, vent *m.* d'ouest.

Wett, *adv.* etwas — machen, *ἀντιποδίζω τὸ ἴσον*, revaloir.

Wette, *f.*, *τὸ στίχημα*, gageure, *f.*, pari, *m.*; eine — machen (eingehen), *βάνω στίχημα*, faire une gageure, parier; um die Wette, *φιλονεικῶντας, βάνοντας στίχημα*, à l'envi, à qui mieux mieux.

Wetteifer, *m.*, *ἡ ἅμιλλα, συνέρισις*, émulation, concurrence, rivalité, *f.*

Wetteiferer, *m.*, *συνερίστης, ἀνταγωνιστής*, émule, concurrent, rival, *m.*

Wetteifern, *v. n. συνερίζω, πασχίζω νὰ ὑπερβῶ ἄλλον εἰς τέχνην, ἐπιτήμην κτλ.*, s'efforcer à l'envi, rivaliser.

Wetten, *v. n. βάνω στίχημα*, gager, parier.

Wetter, *n.*, *ὁ καιρὸς (ὅταν εἶναι ὁ λόγος διὰ ἥλιον, βροχὴν, ζέστιαν, κρύον κτλ.)*, temps, *m.*, température, *f.*; (Ungewitter), *ἡ καταχαιρία, βουστιᾶς*, tempête, *f.*, orage, *m.*; (Blitz: Blitzſtrahl, Donner), *κεραυνὸς, κατρακτελεῖ*, foudre, *f.*

Wetterableiter, ſ. Blitzableiter.

Wetterbeobachtung, *f.*, *παρατήρησις τοῦ καιροῦ*, observation *f.* météorologique.

Wetterbach, *m.*, *ἡ ἀνεμοσκεπὴ*, abat-vent, auvent, *m.*

Wetterfahne, *f.*, *τὸ φλάμπουρον εἰς τὴν ὀρεσηνὴ (ἡ μπαντερόλα, ἰταλ.)*, girouette, *f.*

Wetterglas, *n.*, *τὸ βιεύμετρον*, baromètre, *m.*

Wetterhahn, *m.*, *f.* Wetterfahne; (*metaph.*) ἀκατάστατος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἀλλάζει συχνάκις τὴν γνώμην του, *fig.* girouette, *f.*

Wetterlaunisch, *adj.* ἀκατάστατος, variable; μελαγχολικὸς, χαλασμένος εἰς τὸ κέφι του, de mauvaise humeur.

Wetterleuchten, *v. i.* es wetterleuchtet, ἀστράπτει (χωρὶς βροντήν), il fait des éclairs.

Wetterleuchten, *n.*, ἀστραπαὶς (χωρὶς βροντήν), des éclairs, *m. pl.*

Wettermännchen, *n.*, εἶδος ὑγρομέτρου εἰς σχῆμα μικροῦ ἀνθρωπαρίου ὁποῦ δείχνει τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ, hygromètre (en forme d'une petite figure d'homme), *m.*

Wettern, *v. i.* βροντᾷ, il tonne. *fam. v. n.* (fluchen, lärmen), βροντῶ, θορυβῶ, φωνάζω, *fig.* tempêter.

Wetterprophet, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ προφητεύει τὸν καιρὸν, pronostiqueur *m.* du temps.

Wetterschaden, *m.*, ζημία ἀπὸ ἀστροπελέκι, ἀπὸ φουρτοῦνα κτλ., dégât *m.* causé par un orage.

Wetterscheide, *f.*, μέρος εἰς τὸ ὁποῖον σχίζονται τὰ βροντερὰ σύννεφα, endroit *m.* du ciel où les orages se divisent.

Wetterstrahl, *m.*, τὸ ἀστροπελέκι, ὁ κεραυνός, foudre, *f.*

Wetterseite, *f.*, μέρος (ὑπαίθιον κτλ.) εἰς τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ βροχὴ συχνότερα, τὸ δυτικὸν μέρος, côté le plus exposé à la pluie, côté *m.* d'ouest.

Wettervogel, *s.* Sturmvogel.

Wetterwendisch, *adj. fam.* ἀκατάστατος, variable, inconstant.

Wetterwolke, *f.*, βροντερὸν σύννεφον, nuage *m.* orageux.

Wettlauf, *m.*, Wettrennen, *n.*, φιλονικία εἰς δρόμον, course, *f.*; (Pferderennen), ἡ ἱππόδρομία, course à cheval, course de chevaux.

Wettstreit, Wettkampf, *m.*, ἡ φιλονικία, ἅμιλλα, concurrence, *f.*, combat, *m.*, dispute *f.* pour emporter le prix.

Wetzen, *v. a.* ἀκονῶ, aiguiser; affiler.

Wetzstein, *m.*, τὸ ἀκόνι (μικρὸν διὰ κονδυλομάχαιρα κτλ.), pierre *f.* à aiguiser, queue, *f.*, queux, *m.*

Wichse, *f.*, ἡ (μαύρη) ἀλειφὴ διὰ ὑποδήματα (κατασκευαμένη μὲ κηρί), cirure, *f.*, cirage, *m.*

Wichsen, *v. a.* ἀλείφω, κηρώνω (τὰ ὑποδήματα), cirer (les bottes).

Wicht, *m.*, τὸ ἀνθρωπάριον, homme (en parlant avec mépris), *m.*; der arme Wicht, ὁ δυστυχὴς, ὁ καϊμένος, le pauvre homme.

Wichtig, *adj.* (vollwichtig), ὁποῦ ἔχει τὸ σωστὸν ζύγι, pesant, de poids; (*metaph.*) ἀξιόλογος, important, considérable; intéressant.

Wichtigkeit, *f.*, τὸ σωστὸν ζύγι, poids, *m.*; (*metaph.*) τὸ ἀξιόλογον, importance, consequence, *f.*

Wicke, *f.*, ἡ ζεία, τὸ βύκιον φυτὸν, vesce, *f.*

Wickel, *m.*, τὸ τύλιγμα, τὸ λευκὸν, *m.*; (Haarwickel), κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὸ μαλλιὰ, papillote, *f.*

Wickelband, *n.*, Wickelschnur, *f.*, δέσιμον μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν ἕνα μικρὸν παιδὶ, lange, *m.*, bande *f.* de maillot.

Wickelkind, *n.*, μικρὸν παιδὶ περιτυλιγμένον μὲ τὰ σπάργανα, νήπιον φασκιωμένον, enfant au maillot, poupard, *m.*

Wickeln, *v. n.* τυλίγω, περιτυλίγω, rouler; envelopper; ein Kind —, φασκιώνω, σπαργανώνω ἕνα νήπιον, emmailloter un enfant.

Wickelzeug, *n.*, τὰ σπάργανα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ φασκίωμα, layette, *f.*, maillot, *m.*

Widder, *m.*, τὸ κριάρι, bélier, *m.*; (Sternbild, und Zeichen des Thierkreises), ὁ κριὸς (συνάστριας καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ), (astron.) bélier.

Wider, *prp.* ἐναντίον, κατὰ (μετὰ γενικῆς), contre.

Widerbellen, *v. n.* ἀντιμαλώνω, ἐναντιώνομαι αὐθαδῶς se rebiquer contre q., contredire.

Widerchrist, *m.*, ὁ ἀντίχριστος, antechrist, *m.*

Widerdruck, *m.*, ὁ ἀντίτυπος, ἡ ἐκτύπωσις τῆς κόλας ἀπὸ τὸ ὀπισθοσέλιδον, (imprim.) retiration, contre-épreuve, *f.*

Widerfahren, *v. n.* συμβαίνει, γίνεται, συμβαλνει, il arrive (à q.); einem Gerechtigkeit — lassen, γνωρίζω τὸ δίκαιον τινὸς, ὁμολογῶ τὴν ἀλήθειαν, rendre justice à q.

Widerhaken, *m.*, τὸ ἀγκίστρι, ἀγκάθι (εἰς σαΐτταν κτλ.), barbe *f.* (d'une flèche etc.).

Widerhalt, *m.*, τὸ ἀκούμπισμα, αὐτὸ ὁποῦ ἀκουμπᾷ (οἷον ἕνα τοῖχον), τὸ στερέωμα, soutenement, appui, *m.*; résistance, *f.*

Widerhalten, *v. n.* κρατῶ, ἀκουμπῶ, résister, appuyer; βαστῶ, μένω, durer.

Widerlégen, *v. a.* ἀναιρῶ, ἀποδείχνω τὸ ἐνάντιον, réfuter; démentir.

Widerlegung, *f.*, ἡ ἀναίρεσις, ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου, réfutation, *f.*

Widerlich, *adj.* ὁποῦ κάμνει ἀναγοῦλαν, ἐνάντιος, δυσάρεστος, dégoûtant; rebutant, choquant.

Widern, *v. a.* ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, δυσάρεστος, κάμνω ἀναγοῦλαν, être dégoûtant, rebutant, rebuter.

Widernatürlich, *adj.* παραφυσικὸς, ἐνάντιος εἰς τὴν φύσιν, contraire à la nature, contre nature.

Widerpart, *m.*, τὸ ἐνάντιον μέρος, ὁ ἐνάντιος, partie *f.* adverse, adversaire, *m.*

Widerrathen, *v. n.* einem etwas, ξεσυμβουλεύω, συμβουλεύω τινὰ, νὰ μὴ κάμῃ τι, déconseiller qc. à q., dissuader q. de qc.

Widerrechtlich, *adj.* ἐνάντιος τοῦ νόμου, ἄδικος, illégal, injuste; -lichkeit, *f.*, (ἡ ἐναντίωσις τοῦ νόμου) ἀδικία, illégalité, *f.*

Widerrede, *f.*, ἡ ἀντιλογία, ἐνάντιος λόγος, ἡ ἐναντίωσις, contredit, *m.*, contradiction, *f.*

Widerrist, *m.*, (am Pferde), πλαϊσίρι τοῦ ἀλόγου, garrot (de cheval), *m.*

Widerruf, *m.*, ἡ ἀπάρνησις, ἀνάκλησις τοῦ λόγου, ἀναίρεσις τῆς πρὸ τοῦ γνώμης μου, dédit, rétractation, révocation, *f.*

Widerrufen, *v. a.* ἀνακαλῶ τὸν λόγον μου, ἀναιρῶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπα πρότα, révoquer, rétracter, se dédire.

Widerruflich, *adj.* ἀνακλητὸς, révocable.

Widersacher, *m.*, ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος, antagoniste, adversaire, *m.*; (der Teufel), ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους, ὁ διάβολος, l'ennemi, (c'est à dire) le diable.

Widersétzen, sich, *v. r.* ἐναντιώνομαι, ἀνθίστημαι, s'opposer; -setzlich, *adj.* ὁποῦ ἐναντιώνεται, ἀπειθὴς, rétractaire, opiniâtre, désobéissant; -setzlichkeit, *f.*, ἡ ἐναντίωσις, ἀπείθεια, opiniâtreté, désobéissance, *f.*; -setzung, *f.*, ἡ ἀνθίστασις, ἐναντίωσις, opposition, *f.*

Widersinn, *m.*, τὸ ἐνάντιον νόημα, contre-sens, contraire, *m.*

Widersinnig, *adj.* ἐνάντιος εἰς τὸ νόημα, ἀσύμφωνος, contraire au sens d'un mot etc.; παράδοξος, ἀνόητος, paradoxe, absurde.

Widerspänstig, *adj.* ἀπειθὴς, ἀνυποταγὴς, revêche, opiniâtre, rebelle, désobéissant; -stigkeit, *f.*, ἡ ἀπείθεια, ἀνυποταγὴ, opiniâtreté, désobéissance, *f.*

Widersprechen, *v. n.* ἐναντιώνομαι εἰς τὸν λόγον, ἀντιλέγω, λέγω τὸ ἐνάντιον, contredire, contrarier; réclamer, protester (contre qc.); -sprechend, *adj.* ἐνάντιος, ἀντιφατικὸς, contradictoire.

Widerspruch, *m.*, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις εἰς τὸν λόγον, τὸ ἀντιφατικὸν, contredit, *m.*, contradiction, contrariété, *f.*

Widerstand, *m.*, ἡ ἀνθίστασις, ἐναντίωσις, résistance, *f.*

Widerstéhen, *v. n.* ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι, résister; répugner.

Widerstreben, *v. n.* ἐναντιώνομαι, ἀντιμάχομαι, résister, s'opposer.

Widerstreben, *n.*, ἡ ἐναντίωσις, résistance, opposition, *f.*

Widerstreit, *m.*, ἡ ἐναντίωσις, ἀντιπολέμησις, combat, *m.*, contestation, *f.*

Widerstreiten, *v. n.* et *n.* ἐναντιώνομαι, ἀντιπολεμῶ, ἀντιτείνω, combattre, contester, impugner.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Θέρμης

Widerwärtig, *adj.* ἐνάντιος, contraire; δυσαρεστος, désagréable, dégoûtant; =tigkeit, *f.*, τὸ ἐνάντιον, δυσάρεστον, ce qu'il y a de dégoûtant dans qc.; (Unglücksfall), τὸ δυστύχημα, adversité, *f.*

Widerwille, *m.*, ἡ ἀποστροφὴ, ἀντιπάθεια, repugnance, aversion, *f.*, dégoût, *m.*

Widmen, *v. a.* ἀφιερόω, dédier, vouer, dévouer, consacrer.

Widmen, *n.*, Widmung, *f.*, ἡ ἀφιέρωσις, τὸ ἀφιέρωμα, dévouement, *m.*

Widrig, *adj.* ἐνάντιος, contraire, opposé; (ekelhaft), δυσάρεστος, ὁποῦ προξενεῖ ἀναγούλαν, rebutant, dégoûtant.

Widrigenfalls, *adv.* ἂν δὲν, εἰμὴ, ἀλλέως, sinon, autrement.

Widrigkeit, *f.*, τὸ ἐνάντιον, δυσάρεστον, contrariété, *f.*; dégoût, *m.*

Wiebeln, *v. a. fam.* εἶναι γεμάτον (ἀπὸ μικρὰ ζωΰφια κτλ.), μυρμηγκιάζω, fourmiller, grouiller.

Wie, *adv.* καθὼς, ὡς, comme, que; πῶς; comment?

Wiede, *f.*, μία βέργα λεπτὴ (ὡς ἀπὸ ἔλιαν καὶ πυρόμοια δένδρα), rouette, *f.*, pleyon, bart, *m.*

Wiedehopf, *m.*, ὁ ἀγριοπέτεινος, ἔποψ (πουλὶ), huppe (oiseau), *f.*

Wieder, *adv.* πάλιν, de nouveau, encore, encore une fois; (εἰς τὰ σύνθετα· ἀνὰ, ξανά), (*dans la compos.*) re —)

Wieder anfangen, *v. a.* ἀρχηνῶ πάλιν, recommencer.

Wieder bekommen, *v. a.* λαμβάνω πάλιν, ξαναλαμβάνω, recouvrer.

Wieder bezahlen, *v. a.* ξαναπληρώνω, rembourser.

Wieder bringen, φέρω ὀπίσω, ξαναφέρω, ξανακομίζω, rapporter; ramener.

Wiederbringlich, *adj.* ἀποῦ ἠμπορεῖ νὰ ξανακομισθῇ, recouvrable, réparable.

Wiederbringung, *f.*, ἡ ἀνακομιδὴ, action *f.* de rapporter.

Wieder einbringen, *v. a.* ξαναμερώ, ξαναφκιάνω, ξεζημιώνω, ἀντιπληρόνω, réparer, rapporter, dédommager, récompenser.

Wiedereinnahme, *f.*, τὸ ξανατίρσιμον, reprise, *f.*, recouvrement, *m.*

Wieder einnehmen, *v. a.* ξανατέρνω, πέρνω πάλιν, reprendre, recouvrer.

Wieder erinnern, sich, *v. r.* ξανενθυμοῦμαι, se ressouvenir; =erinnerung, *f.*, ἡ ξανενθύμησις, ressouvenir, *m.*, réminiscence, *f.*

Wieder erlangen, *v. a.* ξανατοκτῶ, recouvrer; =erlangung, *f.*, ἡ ξανατόκτησις, recouvrement, *m.*

Wieder erobern, *v. a.* ξανατέρνω (εἰς τὸν πόλεμον), reconquérir; =eroberung, *f.*, τὸ ξανατάραμον, reprise (d'une place etc.).

Wieder ersetzen, Wieder erstatten, *v. a.* ἀνταπληρόνω (ζημίαν), restituer; =erstattung, *f.*, ἀνταπλήρωσις, ἀνταπληρωμὸς, restitution, *f.*

Wieder finden, *v. a.* ξανευρίσκω, εὑρίσκω πάλιν, retrouver.

Wieder fordern, *v. a.* ξαναζητῶ, ζητῶ ὀπίσω, redemander.

Wiedergabe, *f.*, ἡ ἐπιστροφὴ, ἀπόδοσις, ξαναπόδοσις, restitution, *f.*

Wiedergeben, *v. a.* ἐπιστρέφω, δίδω ὀπίσω, ξαναποδίδω, rendre.

Wiedergeboren, *adj.* ἀναγεννημένος, régénéré.

Wiedergeburt, *f.*, ἡ ἀναγέννησις, régénération, *f.*

Wieder genesen, *v. n.* ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), se remettre d'une maladie, se rétablir; =genesung, *f.*, ξαναλαβὴ, rétablissement *m.* de la santé.

Wieder gewinnen, *v. a.* ξανακερδαίνω, κερδαίνω πάλιν, η ὀπίσω, regagner.

Wiederhaben, *v. a.* ἔχω πάλιν, ξαναέχω, ravoir.

Wiederhall, *m.*, ἡ ἀντιβαὴ, ἀντήχησις, écho, résonnement, retentissement, *m.*

Wiederhallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Wiederherstellen, *v. a.* ἀποκαθιστανίζω, βάνω εἰς τὴν προτητερινὴν σάσιν, remettre, rétablir; restaurer; einen Kranken —, ἰατρεύω ξέναν ἄῤῥωστον; rétablir, guérir un malade; =herstellung, *f.*, ἡ ἀποκαθίστασις, rétablissement, *m.*, réstauration, *f.*; ἡ ἴασις, rétablissement *m.* d'un malade.

Wiederholen, *v. a.* ἐπαναλαμβάνω, δευτερώνω, λέγω ἢ κάμνω πάλιν, répéter, réitérer, redire; récapituler.

Wieder holen, *v. a.* πηγαίνω νὰ πάρω πάλιν, νὰ φέρω ὀπίσω, aller chercher de nouveau, aller reprendre.

Wiederholung, *f.*, ἡ ἐπαναλαβὴ, δευτέρωσις, répétition, réitération; récapitulation, *f.*

Wiederkäuen, *v. a.* ἀναμασσῶ, ruminer, remâcher.

Wiederkauf, *m.*, ἡ ξαναγόρασις, rachat, *m.*; =kaufsrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τῆς ξαναγοράσεως, retrait, *m.*

Wiederkehr, *f.*, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ, retour, *m.*

Wiederkehren, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφω, retourner.

Wiederkommen, *v. n.* ἔρχομαι ὀπίσω, ξανέρχομαι, γυρίζω, revenir.

Wiederkunft, *f.*, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ, retour, *m.*

Wiedernahme, *f.*, τὸ πάρσιμον ὀπίσω, reprise, *f.*

Wiedernehmen, *v. a.* πέρνω ὀπίσω, reprendre.

Wiedersagen, *v. a.* λέγω πάλιν, ξαναλέγω, redire, rapporter.

Wiederschaffen, *v. a.* προξενῶ πάλιν, faire ravoir, faire retrouver.

Wiederschall, *m.*, ἡ ἀντιβολὴ, ἀντήχησις, écho, résonnement, retentissement, *m.*

Wiederschallen, *v. n.* ἐντροῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Wiederschein, *m.*, ἡ ἀντίλαμψις, ἀνταύγασις (τοῦ φωτὸς), réfléchissement, *m.*, réverbération, réflexion, *f.*

Wiederschreinen, *v. n.* ἀντιλάμπω, ἀντιαναλιῶμαι, réverberer, réfléchir.

Wiederschelten, *v. a.* ξαναϋβρίζω, rendre une injure.

Wiederschicken, *v. a.* στέλλω ὀπίσω, renvoyer.

Wiederschreiben, *v. a.* γράφω πάλιν, ξαναγράφω, récrire.

Wiedersehen, *v. a.* βλέπω, πάλιν, ξαναβλέπω, revoir.

Wiedersehen, *n.*, τὸ ξαναβλέπειν, action *f.* de revoir; auf —! φιλικώτατα —! χαιρετίσματα ἀντάμωσες, à revoir.

Wiedersenden, *s.* Wiederschicken.

Wiedersuchen, *v. a.* γυρεύω πάλιν, chercher, tâcher de retrouver.

Wiedertaufe, *f.*, ὁ ἀναβαπτισμός, rebaptisation, *f.*

Wiedertaufen, *v. a.* ἀναβαπτίζω, ξαναβαπτίζω, rebaptiser.

Wiedertäufer, *m.*, ὁ ἀναβαπτιστὴς, anabaptiste, *m.*

Wiedertönen, *s.* Wiederschallen.

Wiederum, *adv.* πάλιν, ἐκ δευτέρου, de nouveau, derechef.

Wiedervereinigung, *f.*, ἕνωσις (ἐκ δευτέρου), réunion, *f.*

Wiederverkauf, *m.*, ξαναπώλημα, revente, *f.*; — verkaufen, *v. a.* ξαναπωλῶ, revendre.

Wiedervergeltung, *s.* Vergeltung.

Wiege, *f.*, ἡ κούνια, berceau, *m.*

Wiegemesser, *n.*, μαχαίρι εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου (μὲ τὸ ὁποῖον λιανίζουν χόρτα κτλ.), hachoir (en forme de demi-cercle), *m.*

Wiegen, (*part.* gewogen), *v. n.* ζυγιάω, (ἔχω τόσον ἢ τόσον ζύγι), peser (*v. n.*).

v. a. s. Wägen.

Wiegen, (*part.* gewiegt), *v. n.* κουνῶ (ἕνα μικρὸν παιδί), bercer; (Fleisch zc.), λιανίζω κρέας κτλ., (*s.* Wiegemesser), couper (de la viande etc.) avec le hachoir.

Wiegenfest, *n.*, *fig.* τὰ γενέθλια, anniversaire *m.* de la naissance.

Wiegenlied, *n.*, τραγοῦδι μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκοιμίζουν τὰ μικρὰ παιδία εἰς τὴν κούνιαν, chansonnette *f.* pour endormir les enfans qu'on berce.

Wiegenpferd, *n.*, (Schaukelpferd), εἶδος κουνίας εἰς σχῆμα ἀλόγου, balançoire *f.* en forme de cheval.

Wiehern, *v. n.* χρεμετίζω, χελιμιντρῶ, χλιμιτρῶ, hennir.

Wiehern, *n.*, τὰ χρεμετίσματα, χλιμέτρισμα, hennissement, *m.*

Wiefe, *f.*, (χειρουργ.) μονὸς διὰ τὰς πληγὰς, tente, *f.*, bourdonnet, *m.*

Wie lange? πόσον καιρόν; combien de temps.

Wiesbaum, *s.* Pflaumbaum.

Wiese, *f.*, τὸ λιβάδι, pré, *m.*, prairie, *f.*

Wiesel, *n.*, ἡ νυφίτζα, (γαλῆ), belette, *f.*

Wieselerche, *f.*, εἶδος κορυδαλοῦ, farlouse, *f.*

Wieselwachs, *m.*, χόρτα ὑποῦ γίνονται εἰς ἕνα λιβάδι, herbage, *m.*, prairies, *f. pl.*

Wie viel? πόσον; combien.

Wie vielste? *adj.* ὁ πόσος, ὁ πόστος; le, la quantième.

Wie wohl, *conj.* ἀγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, (μὲ ὅλον ὑποῦ), καὶ περ, quoique, bien que, encore que.

Wild, *adj.* ἄγριος, sauvage; farouche, féroce; (grausam), βάρβαρος, σκληρός, barbare, cruel; ἀκαλλιέργητος, inculte; (von Kindern), πολλὰ ζωηρὸς, ἀκατάστατος, ἄτακτος, ὁρμητικὸς, fougueux, folâtre, impétueux.

Wild, *n.*, τὰ ἀγρίμια, bêtes *f. pl.* sauvages; gibier, *m.*; ein Stück Wild, ἕνα ἀγρίμιον, (ἐννοεῖται ἐλάφι, ζαρκάδι, ἄγριον γουρούνι, λαγωός), (chass.) une bête.

Wildbahn, *f.*, μέρας περιφραγμένον εἰς ἕνα δάσος εἰς τὸ ὁποῖον τρέφουν ἐλάφια κτλ., laie, varenne, *f.*

Wildbret, *n.*, τὰ ἀγρίμια, τὸ κρέας ἀπὸ τὰ ἀγρίμια, venaison, gibier, *m.*; bête, *f.*; abgebratenes, *n.*, ψητὸν ἀπὸ ἀγρίμια, rôti de venaison, gibier *m.* rôti.

Wilddieb, *m.*, ἐκεῖνος ὑποῦ σκοτώνει ἀγρίμια κρυφίως καὶ χωρὶς ἄδειαν, braconnier, *m.*; Wilddieberey, *f.*, ἀσυγχώρητον κυνήγι τῶν ἀγριμιῶν, (ὑποῦ γίνεται κρυφίως), braconnage, *m.*

Wilde, *m.*, ein Wilder, ἕνας ἄγριος ἄνθρωπος, sauvage, *m.*

Wildenzen, Wilpern, *v. n.* βρομᾶ (τὸ κρέας) ἀπὸ τὸ ἀγρίμι, sentir le sauvagin.

Wildfang, *m.*, ἕνας ἄτακτος, ὁρμητικὸς, ἀνυπότακτος, ἄσωτος, jeune étourdi, *m.*

Wildfremd, *adj.* τελείως ἀγνώριστος, tout-à-fait étranger.

Wildheit, *f.*, ἡ ἀγριότης, férocité, *f.*; ἡ βαρβαρότης, σκληρότης, barbarie, cruauté, *f.*

Wildling, *m.*, νέον δένδρον ὑποῦ δὲν εἶναι μπολιασμένον, sauvageon, *m.*

Wildmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς ἕνα δάσος μὲ ἀγρίμια, garde-chasse, *m.*

Wildniß, *f.*, ἡ ἐρημία, désert, *m.*

Wildpret, *s.* Wildbret.

Wildschur, *f.*, μεγάλη γοῦνα ὑποῦ περιτυλίγει ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἔχει ἔξω ταῖς τρίχες, vitchoura, *f.*

Wildschütze, *m.*, ὁ κυνηγός, tireur, *m.*; (Wilddieb), *s.* Wilddieb.

Wille, *m.*, ἡ θέλησις, τὸ θέλημα, volonté, *f.*; (Einwilligung, ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, consentement, gré, *m.*; der letzte —, διαθήκη, testament, *m.*; mit Willen, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, à dessein; Willens seyn, θέλω ἔχω σκοπὸν, vouloir, avoir dessein.

Willfahren, *v. n.* einem in Was, συγκατανεύω, στέργω accorder, condescendre.

Willfährig, *adj.* ὑποῦ εὔκολα συγκατανεύει, condescendant; officieux; serviable.

Willfährigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ τινάς, condescendance; complaisance, *f.*

Willfahrung, *f.*, ἡ συγκατάνευσις, στέρξις, action d'accorder, acquiescement, *m.*

Willig, *adj.* ἕτοιμος, πρόθυμος, prompt à faire qc. adv. προθύμως, μετὰ χαρᾶς, volontiers, de bon gré.

Willigen, *v. n.* στέργω, συμφωνῶ, δίδω τὴν θέλησίν μου, consentir (à qc.).

Willigkeit, *f.*, ἡ προθυμία (τινὸς εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ), bonne volonté, *f.*

Willkommen, *adj.* καλῶς ὡρισμένος, bienvenu; sey Sie willkommen, καλῶς ὡρίσατε, soyez le bienvenu.

Willkommen, *m.*, ἡ φιλοδεξίωσις, accueil, *m.*, bienvenue, *f.*; (ein großer Becher), μεγάλον ποτῆρι (ἀσημένιον ἢ χρυσοῦν), vidrecome (grand bocal), *m.*; (im Zuchthause), ξυλιαὶς ὑποῦ δίδουν εἰς τὸν φυλακωμένον τὴν ἡμέραν τῆς φυλακώσεώς του εἰς ἕνα σπίτι τιμωρίας, coups *m. pl.* de fouet que l'on donne à un prisonnier le jour de

sa réception dans une maison de correction.

Willkühr, *f.*, ἡ προαίρεσις, τὸ ἐκούσιον, volonté, disposition, *f.*, gré, *m.*; nach seiner Willkühr, κατὰ τὴν προαίρεσιν, κατὰ τὴν θέλησιν, ὅπως ἀρέσκει, à son gré, à sa volonté.

Willkührlich, *adj.* αὐτοπροαίρετος, arbitraire; willkührlich handeln, κάμνω ὅπως θέλω, ὅπως μοι ἀρέσκει, agir arbitrairement.

Wimmeln, *v. i.* es wimmelt von —, εἶναι πλῆθος, εὑρίσκεται πλῆθος ἀπὸ —, fourmiller, abonder.

Wimmern, *v. n.* θρηνῶ, se lamenter, gémir.

Wimpel, *m.*, τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαντιέρα, (mar.) flamme, banderole, *f.*

Wimper, *f.*, ἡ βλεφαρὶς, ὀματότριχα, cil, *m.*

Wind, *m.*, ὁ ἄνεμος, ἀέρας, vent, *m.*; der — geht, κόμνει ἀέρα, il fait du vent; — machen, (mit einem Fächer), κάμνω ἀέρα, ἀνεμίζω, faire du vent (avec un éventail); (*metaph.*) ψεύδομαι, μεγαληγορῶ, faire le Gascon; in den — reden, ὁμιλῶ εἰς τὰ χαμένα, parler en l'air; etwas in den Wind schlagen, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ, mépriser qc., négliger; er hat — davon, ἔλαβε εἴδησιν ὁ' αὐτὸ (κρυφίως), il en a eu le vent.

Windbeutel, *m.*, εἶδος πήτας ὑποῦ εἶναι κουφια ἀπὸ μέσα, échaudé (patisserie), *f.*; (*metaph.*) καυχησιάρης, μεγαλήγορος, fanfaron, *m.*

Windblatter, *f.*, *s.* Windpocke.

Windbruch, *m.*, (im Walde), δένδρα ξεριζωμένα ἢ πλασμένα ἀπὸ τὸν ἄνεμον, chablis, *m.*; (am Körper), εἴδος σπασμοῦ φυσικωμένου ἀπὸ ἀέρα, hernie *f.* venteuse.

Windbüchse, *f.*, τουφέκι ὑποῦ γεμίζεται ἀπὸ ἀέρα (ἀντὶς διὰ μπαρούτι), ἀνεμοτουφέκιον, arquebuse *f.* à vent.

Winde, *f.*, (Pflanze), ἡ κληματίδα, ἐλειὴ (φυτὸν τι), liseron (herbe), *m.*

Winde, *f.*, (zum Winden), ὁ ἐργάτης, ἐργαλεῖον διὰ σήκωσιν ὑμαξίων, guindal, guindeau; cric, *m.*; (Garnwinde), γυλιγάδι, dévidoir, *m.*

Windel, *f.*, τὸ σπάργανον, lange *m.*, braie, *f.*

Windeln, *v. a.* σπαργανώνω, φασκιώνω, emmailloter.

Winden, *v. a.* στρίφω, πλέκω, tortiller, tordre; γυλίγω, περιγυλίγω, entortiller, envelopper; Kränze —, πλέκω στεφάνια ἀπὸ λουλούδια, faire des couronnes de fleurs; einem etwas aus den Händen —, ἐβγάζω τι (στρίφωντας) ἀπὸ τὰ χέρια τινός, arracher qc. des mains de q.; (mit der Winde), σηκώνω (μάλιστα ἕνα ὑμάξι) μὲ τὸν ἐργάτην, guinder, poulier; sich —, γυλίγομαι, κλωθογυρίζω, περιστρέφομαι, se tortiller; se recoquiller; s'entortiller.

Windey, *n.*, κούφιον αὐγόν, œuf *m.* sans germe.

Winden, *n.*, τὸ γύλιγμα, τὸ περιστροφὴ, tortillement, entortillement, *m.*

Windfackel, *f.*, μεγάλη λαμπάδα (ὑποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἀτριάν), flambeau, *m.*, torche, *f.*

Windfahne, *f.*, τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαντιέρα (ἐπάνω εἰς τὴν σκέπην), girouette, *f.*; (mar.) flouette, *f.*

Windfall, *m.*, *s.* Windbruch (im Walde).

Windfang, *m.*, τὸ ἀνεμιστήριον εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια, volant (d'une pendule), *m.*

Windgeschwulst, *f.*, τὸ ἐμφύσημα, πρισμένα γεμάτη ἀπὸ ἀέρα, emphysème, *m.*

Windhund, *m.*, τὸ λαγωεικόν, lévrier, *m.*

Windig, *adj.* ἀνεμώδης, ventoux; es ist —, κάμνει ἄνεμον, κάμνει ἀέρα, il fait du vent; *fig. fam.* es sieht — aus damit, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, cette affaire est en mauvaise état; ein windiger Mensch, ἐλαφρόγνωμος, ἀκατάστατος, ἄνθρωπος, homme *m.* léger, inconstant, étourdi.

Windklappe, *f.*, ἡ δικλίς, σκέπασμα ἀπὸ μέσα ὑποῦ φράττει καὶ σφαλεῖ ἀπὸ εἶν ἀέρα, soupape, *f.*

Windkugel, *f.*, αἰολόπιλος (διὰ

φυσικὰ πειράματα), (phys.) colipile, m.

Windlade, f., κιβωτὸς (σεντούκι) τῶν ὀργάνων εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἡνωυένια συνάζουν τὸν ἀέρα, sommier (des orgues), m.

Windlicht, n., f. Windfackel.

Windloch, n., τρύπα εἰς τὸν τοῖχον διὰ τὸν ἀέρα, ventouse, f., soupirail, m.

Windmacher, m., καυχησιάρης, μεγαλήγορος, ψεύσαης, fig. vendeur m. de fumée.

Windmesser, m., (φυσικ.) τὸ ἀνεμόμετρον, (phys.) anemomètre, m.

Windmühle, f., ὁ ἀνεμόμυλος, moulin m. à vent.

Windmüller, m., μυλονάρης εἰς ἀνεμόμυλον, meunier m. d'un moulin à vent.

Windofen, m., εἶδος σάμπας εἰς τὴν ὁποίαν τραβᾷ πολὺ ὁ ἀέρας, fourneau m. à vent.

Windpocken, Windblattern, f. pl., ἡ ἀνεμοβλογιαῖς, petite vérole f. volante.

Windrose, f., κύκλος (εἰς τὸν μπούσουλαν) εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι γεγραμμένοι οἱ ἄνεμοι, rose f. des vents ou du compas.

† Windsbraut, f., ἡ θύελλα, ἀνεμοζάλη, φουρτοῦνα, (mar.) rafale, f., fortunal, m.

Windschaden, m., χαλασμὸς ἀπὸ τὸν ἀέρα (μάλιστα εἰς τὰ δάση), dommage m. causé par le vent.

Windschief, adj. στραβωμένος (ἀπὸ τὸν ἄνεμον), déjeté, déversé (par le vent).

Windschirm, m., παραπέτασμα, περδὲς κατὰ τοῦ ἀνέμου, paravent, m.

Windspiel, n., τὸ λαγωνικόν, lévrier, m.

Windstill, adj. γαλήνιος, ὅταν δὲν φυσᾷ ὁ ἀέρας, calme (adj.).

Windstille, f., ἡ γαλήνη, ἡσυχία, calme, m.

Windstoß, m., μία ὁρμὴ τοῦ ἀέρος, coup m. de vent.

Windstrich, m., τὸ φύσημα τοῦ ἀέρος, passage m. du vent; (auf dem Compaß), μέρος εἰς τὸν μπαϊσουλα ὁποῦ δείκνυει τοὺς ἀνέμους, rumb m. de vent.

Windsturm, m., f. Sturmwind.

Windsucht, f., ὁ τυμπανίτης, (πάθος τι), tympanite, f.

Windung, f., τὸ τύλιγμα, ὁ τυλιγμὸς, ὁ στριφογυρισμὸς, γυρισμὸς, tortillement, entortillement, m.; circonvolution, f.; (einer Schraube), f. Gewinde.

Windwehe, f., σωρὸς χιόνι μαζωγμένος διὰ τοῦ ἀέρος, monceau m. de neige fait par le vent.

Windweiser, Windzeiger, m., (φυσικὸ) ὁ ἀεροδείκτης, ἀνεμοδείκτης, (phys.) anémoscope, m.

Wink, m., τὸ νεῦμα, signe, clin m. d'oeil.

Winkel, m., ἡ γωνία, angle; coin, m.

Winkelehe, f., κρυφὴ ὑπανδρία, mariage m. clandestin.

Winkelhaken, m., (in der Druckerey), τὸ ἐργαλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀραδιάζουν τοὺς χαρακτῆρας εἰς τὴν τυπογραφίαν, (imprim.) composteur m.

Winkelig, adj. γωνιώδης, ὅπου ἔχει πολλὰς γωνίας, anguleux, anguleuse; angulaire.

Winkelmaß, n., ὁ γνώμων (διὰ τὰς ὀρθὰς γωνίας ὁποῦ ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ Γ), équerre, f.

Winkelmesser, m., (γεωμ.) τὸ γωνιόμετρον, γραφόμετρον, graphomètre, m., récipiangle, rapporteur, m.

Winkelrecht, adj. ὀρθογώνιος, rectangulaire.

Winkelschenke, f., κρυφὸν ξενοδοχεῖον, κρυφὸν οἰνοπωλεῖον, cabaret m. borgne.

Winkelschule, f., σχολεῖον μικρὸν τοῦ ὁποίου ὁ διδάσκαλος δὲν ἔχει μισθὸν διορισμένον, ἀλλὰ τὸ δημόσιον, école f. de permission.

Winkelzüge, f. pl., προφάσεις, μηχανεύματα, ψευδιᾶς, détours, prétextes, m. pl.

Winken, v. n. νεύω, faire signe (de la main, des yeux).

Winseln, v. n. θρηνῶ, ἐβγάζω θρηνητικαῖς φωναῖς, gémir; pleurer.

Winseln, n., τὸ θρήνημα, gémissement, cri, m.

Winter, m., ὁ χειμὼν, χειμῶνας, hiver, m.

Winterfrucht, f., Wintergetreide, γεννήματα ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, gros grains, m. pl.

Wintergerste, f., κριθάρι ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, orge f. d'hiver.

Wintergrün, n., ἐλληματίδα δαφνοειδὴς, (φυτὸν τι), pervenche, f. (plante).

Winterhaft, Wintermäßig, Wintertich, adj. ὅμοιος μὲ τὸν χειμῶνα, hivernal, d'hiver.

Winterholz, n., ξύλα διορισμένα διὰ τὸν χειμῶνα, bois m. de chauffage (pendant l'hiver).

Winterkleid, n., χειμωνιάτικον φόρεμα, habit m. d'hiver.

Winterkorn, n., f. Winterfrucht.

Wintermonat, m., ὁ Νοέμβριος (μὴν), mois de Novembre, m.; die 2 monate, οἱ χειμωνιάτικοι μῆνες, les mois d'hiver.

Wintern, v. i. es wintert, πλησιάζει ὁ χειμὼν, εἶναι χειμὼν, χειμωνιάζει, (l'hiver s'approche), il fait froid, il gèle.

Winternacht, f., νύκτα τοῦ χειμῶνος, nuit f. d'hiver.

Winter-Quartier, n., τὸ χειμάδιον (τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν χειμῶνα), quartier m. d'hiver.

Wintersaat, f., γεννήματα σπαρμένα εἰς τὸ φθινόπωρον, semailles f. pl. d'automne.

Winterseite, f., τὸ βόρειον μέρος, côté m. du nord.

Wintertag, m., ἡμέρα τοῦ χειμῶνος, jour m. d'hiver.

Winterweizen, m., σιτάρι ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, froment m. d'hiver.

Winterwetter, n., καιρὸς τοῦ χειμῶνος, κρύος καιρὸς μὲ χιόνι, temps m. d'hiver.

Winterzeichen, n., σημεῖον ζωδιακοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν χειμῶνα, (λέγονται οὕτως· ὁ αἰγοκέρως, ὁ ὑδροχόος καὶ οἱ Ἰχθύες), (astron.) signes hivernaux.

Winterzeit, f., ὁ καιρὸς τοῦ χειμῶνος, ὁ χειμὼν, temps d'hiver, l'hiver, m.

Winzer, m., ὁ ἀμπελουργός, ἀμπελάρης, vigneron, m.

Winzig, adj. πολὺ μικρὸς, μικρούτσικος, fort petit.

Wipfel, m., ἡ κορυφὴ (δένδρου), sommet, m., cime, f.

Wippe, f., χορταστειρὰ εἰς τὴν ὁποίαν χορεύουν τὸν κπαϊδικον ἀπὸ τὰ χεριά του δεμένα ὀπίσω καὶ οὗτοι ἀνηβάζουν καὶ κατηβάζουν, estrapade; ganche, f.; (Schaukel), f. Schaukel.

Wippen, v. n. χορεύω ἕνα κπαϊδικον, ἀπὸ τὰ χεριὰ του δεμένα ὀπίσω καὶ αὐτὸς τὸν ἀνηβάζω καὶ κατηβάζω, estrapader; (von Münzen), χωρίζω τοὺς ἄσπρους ἀπὸ τὰ φλουριά, billonner, rogner les monnaies.

Wipper, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τοὺς ἄσπρους ἀπὸ τὰ φλουριά, billonneur, rogneur, m.

Wipperey, f., ἡ ψευδὴς ἐπιχείρησις ὁποῦ χωρίζει τοὺς ἄσπρους ἀπὸ τὰ φλουριά, billonnage, m.

Wir, pron. ἡμεῖς, ἐμεῖς, nous.

Wirbel, m., (τῆ Wasser), ὁ δίνη, ὁ περιστρόβιλος, tournant d'eau, m.; remole (dans la mer). f.; (Windwirbel), ὁ ἀνεμοστρόβιλος, tourbillon, m.; (an der Violine), τὸ (ξύλινον) καρφὶ μὲ τὸ ὁποῖον κορδίζουν τὸ βιολί, cheville, fiche, f.; (am Fenster), τὸ κομμὶ ἀπὸ τοῦ γυρίζει καὶ σφαλίζει τὸ παράθυρον, tourniquet, m.; (auf dem Kopfe), ἡ κουρυφὴ τῆς κεφαλῆς, sommet m. de la tête; (Wirbelbein), τὸ σφονδύλι (εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς τὴν ὀσφὺν), (anat.) vertèbre, f.; (Schwindel), ἡ ζάλη, ἱντράλα, vertige, tournoiement de tête; (auf der Trommel, auf den Pauken), ἀκατάπαυστον (σπὶ τάχιστον) κτύπημα τοῦ τυμπάνου, roulement, m.; fig. von Geschäften, Verrichtungen &c., (μετεφ.) γύρος, κύκλος ἀπὸ πολλαῖς δουλειαῖς, ἀλλὰ ξεφάντωσις κτλ., tourbillon d'affaires, de plaisirs etc.

Wirbelbein, n., τὸ σφονδύλι, (anat.) vertèbre, f.

Wirbelig, adj. fam. f. Schwindlig.

Wirbeln, v. n. γυρίζω εἰς κύκλον, κυκλοφορῶμαι, tourner, tourneyer; auf der Trommel —, κτυπῶ τὸ τύμπανον ἀκατάπαυστα καὶ τάχιστα, battre en roulement.

Wirbelsucht, f., f. Schwindel.

Wirbelwind, m., ὁ ἀνεμοστρόβιλος, tourbillon, m.

Wirteisen, n., πέλεκυς μὲ τὸ ὁποῖον ξεκαλιζοῦν τὰ νύχι

τοῦ ἀλόγου, (maréch.) paroir, boutoir, rogne-pied, *m.*

Wirken, *v. a.* ben Teig —, ζυμώνω, pétrir la pâte; (weben), ὑφαίνω, tisser, travailler au métier; (den Huf), ξεσκελίζω τὸ νύχι τοῦ ὀλόγου, parer (le pied d'un cheval); (bewirken), ἐνεργῶ, opérer, effectuer.

Wirken, *v. n.* ἐργάζομαι, κάμνω ἐνέργειαν, agir, opérer, faire effet.

Wirklich, *adj.* ἀληθινός, τῷ ὄντι ὑφισκόμενος, ὑπαῦ ὑπάρχει, actuel, effectif, réel, positif.

Wirklichkeit, *f.*, ἡ ὕπαρξις, ἀληθινὴ ὕπαρξις, existence, réalité, *f.*, effet, *m.*

Wirksam, *adj.* ἐνεργητικός, ὁπου κάμνει ἐνέργειαν, agissant; actif; efficace.

Wirksamkeit, *f.*, ἡ ἐνεργητικὴ δύναμις, activité, efficacité, efficace, *f.*

Wirkung, *f.*, ἡ ἐνέργεια, τὸ ἀποτέλεσμα, opération, action, *f.*

Wirkungskreis, *m.*, ὁ κύκλος, ἡ σφαῖρα τῆς ἐνεργείας, sphère *f.* d'activité.

Wirren, *s.* Verwirren.

Wirrgarn, *n.*, νῆμα ἐμπερδευμένον, fil *m.* embrouillé.

Wirrstroh, *n.*, ἔχυρα ἀνακατωμένα, petite paille, paille *f.* froissée.

Wirrwarr, *m.*, ἡ πύγχισις, ἀνακατωσιά, brouillamini, *m.*, confusion, *f.*

Wirth, *m.*, (Hauswirth), ὁ νοικοκύρης, hôte (propriétaire d'une maison), *m.*; (Gastwirth), ὁ ξενοδόχος, πανδοχεὺς, (κοινῶς καὶ βίρτης), hôte, aubergiste, hôtelier; cabaretier, *m.*; (guter Wirth), καλὸς οἰκονόμος, économe, ménager, *m.*

Wirthin, *f.*, ἡ νοικοκυρά, hôtesse, *f.*; ἡ ξενοδόχισσα, (βίρτισσα), hôtesse, hôtelière, *f.*; καλὴ οἰκονόμισσα, ménagère, économe, *f.*

Wirthlich, Wirthschaftlich, *adj.* οἰκονομικός, ménager, économe.

Wirthschaft, *f.*, ἡ οἰκονομία, économie, *f.*, ménage, *m.*; ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, auberge, *f.*; cabaret, *m.*

Wirthschaften, *v. n.* οἰκονομῶ, διοικῶ τὴν οἰκονομίαν, conduire un ménage; ἔχω πανδοχεῖον, tenir auberge; tenir cabaret; (gut), οἰκονομῶ, εἶμαι καλὸς οἰκονόμος, ménager, économiser, être bon ménager.

Wirthschafter, *m.*, ὁ οἰκονόμος, ménager, économe, *m.*

Wirthschafterin, *f.*, ἡ οἰκονόμισσα, ménagère, *f.*

Wirthschaftlich, *s.* Wirthlich.

Wirthschaftsgebäude, *n. pl.*, τὰ οἰκονομικὰ κτίρεια (οἱον· τὸ ἀμπάρι, ὁ σταῦλος κτλ.), les bâtiments économiques.

Wirthshaus, *n.*, τὸ ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, (κοινῶς καὶ τὸ βίρτι), cabaret, *m.*; auberge, *f.*

Wisch, *m.*, παλαιόπανον, πατζαβοῦρα, παλαιὸν χαρτὶ διὰ σφυγγισμα, torchon, chiffon, *m.*; (*μεταφ.*) ἀχρεῖον σύγγραμμα, méchante brochure, *f.*

Wischen, *v. n.* σφουγγίζω, torcher, essuyer, frotter; (von Malern), σχεδιάζω (ζωγραφίαν) μὲ χρώματα εἰς κόνιν, (peint.) estomper.

Wischer, *m.*, (der Kanonierstock), *s.* Wischkolben; (der Malerwischer), εἶδος βούρτσας τῶν ζωγράφων διὰ στεγνὰ χρώματα, (peint.) estompe, *f.*; *fig. fam.* (Verweis), ὁ σκληρὸς ἔλεγχος, ἡ ἐπιτίμησις, mercuriale, reprimande, *f.*

Wischkolben, *m.*, ἡ βούρτσα τῶν κανονιέρων, (artill.) écouvillon, *m.*

Wischlappen, *m.*, τὸ παλαιόπανον, ἡ πατζαβοῦρα, torchon, *m.*

Wischwasch, *m.*, *fam.* ἄνοστος φλυαρία, babil, caquet, *m.*

Wispel, *m.*, μεγάλον μέτρον διὰ γεννήματα, περιέχον εἴκοσι τέσσαρα Scheffel, wispel (mesure pour les grains), *m.*

Wispern, *v. n.* et *n.* ψιθυρίζω, ὁμιλῶ εἰς τὸ αὐτί, chuchoter.

Wißbegierde, *f.*, ἡ φιλομάθεια, envie de savoir, curiosité, *f.*

Wißbegierig, *adj.* φιλομαθής, curieux (qui aime à s'instruire).

Wissen, *v. n.* et *a.* ἠξεύρω, (ξέρω), savoir; zu — thun, — lassen, εἰδοποιῶ, δίδω εἴδησιν, faire savoir.

Wissen, *n.*, ἡ γνῶσις, εἴδησις, savoir, *m.*; meines Wissens, ὅσον ἠξεύρω ἐγώ, que je sache; ohne mein Wissen, χωρὶς εἴδησίν μου, à mon insçu.

Wissenschaft, *f.*, ἡ εἴδησις, γνῶσις, connaissance, *f.*, savoir, *m.*; (im engern Sinne), ἡ ἐπιστήμη, science, *f.*; die schönen Wissenschaften, αἱ ὡραῖαι ἐπιστήμαι, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα (ἡ ποιητικὴ καὶ ῥητορική), les belles lettres, *f. pl.*

Wissenschaftlich, *adj.* ἐπιστημονικός, scientifique.

Wissentlich, *adj.* et *adv.* μὲ γνῶσιν, μὲ εἴδησιν, sciemment, avec connaissance.

Wißmuth, *m.*, τὸ βισμοῦτον, εἶδος ἡμιμετάλλου ἀσπροκιτρίνου, bismuth, étain *m.* de glace.

Wist, *int.* (φωνὴ τῶν ἁμαξάδων, πρὸς τὰ ἄλογα τους) ἀριστερά, dia! à gauche!

Wittern, *v. i.* es wittert, βροντᾷ, il tonne.

Wittern, *v. a.* αἰσθάνομαι (μέλαια διὰ τῆς ὀσμῆς), flairer, halener; (*μεταφ.*) καταλαμβάνω (χρυφίν τι), flairer qc., avoir vent de qc.

Witterung, *f.*, ὁ καιρὸς, (δηλαδὴ· ἡ κατάστασις τοῦ ἀέρος), temps, *m.*, température, *f.* de l'air; (von Hunden), ἡ αἴσθησις, ὄσφρησις (τῶν σκυλιῶν), vent, sentiment, nez (du chien), *m.*

Wittfrau, *f.*, *s.* Wittwe.

Wittthum, *n.*, ἡ ἀντιπροῖκα, αὐτὰ ἐποῦ φκονόμει ὁ ἄντρας εἰς τὴν γυναῖκα του ἂν τύχῃ νὰ γένῃ αὐτὴ χήρα, douaire, *m.*

Wittwencasse, *f.*, κάσσα διωρισμένη διὰ τροφὴν τῶν χηρῶν, caisse *f.* pour l'entretien des veuves.

Wittwengehalt, *m.*, *s.* Gehalt, *m.*, χαρίσια ὅσπρα διωρισμένα εἰς μίαν χήραν, douaire, *m.*

Wittwensitz, *m.*, ὑπαστικὸν εἰς τὸ σπαῖον κατοικεῖ μία χήρα εὐγενής, domicile *m.* affecté au douaire.

Wittwenstand, *m.*, *s.* Wittwerstand, *m.*, τὸ χηρεύειν (τῆς χήρας), (τοῦ χηρευμένου), veuvage, *m.*, viduité, *f.*

Wittwer, (Wittmann), *m.*, ὁ χηρευμένος, veuf, *m.*

Witz, *m.*, ἡ εὐχυλία, τὸ (ἀρετῶν) πνεῦμα, ἐσπειρίτης, esprit, trait *m.* d'esprit, saillie, *f.*

Witzeley, *f.*, (ποτηπὴ) ἀστειότης, turlupinade, *f.*

Witzeln, *v. n.* ἀστειζόμαι, ψιλολογῶ, φιλοσοφῶ ἀστειζόμενος, affecter le bel esprit, turlupiner.

Witzig, *adj.* εὐχύλους, ὁποῦ ἔχει πολὺ πνεῦμα, ἐσπειρίτης, ingénieux, plein d'esprit.

Witzigen, *v. a.* σοφρονίζω, κάμνω τινὰ φρονιμώτερον, dégrossir.

Witzling, *m.*, ψιλολόγας, ὁποῦ θέλει νὰ δείξῃ πνεῦμα, ὁποῦ ἀστειζεται παρὰ πολύ, diseur *m.* de bons mots.

Wo, *adv.* wo? ποῦ; οὐ? ὅπου, ἐνθα, ἐκεῖ ὅπου, où (*sans interr.*); (irgendwo), κανένα, quelque part, en quelque lieu. (Wo συνδεόμενον μετὰ τῶν προθέσεων bey, für, gegen, mit, von, vor, wider, zu, καὶ Wor μετὰ τοῦ an, auf, ein, in, über, unter, λαμβάνεται ἀντὶ τῆς ἀντωνυμίας welcher, e, es, οἱον· wobey εἶναι τὸ ἐδῶν ὡς· bey welchem, bey welcher, bey welchen; worin, τὸ ἴδιον ὡς· in welchem, in welcher, in welchen, κτλ.; Wo dans les compositions avec les prépositions bey etc., et Wor avec les prépositions an etc. a la signification de welcher, e, es, p. e. wobey est le même que bey welchem etc.).

Woche, *f.*, ἡ ἑβδομάδα, semaine, *f.*

Wochen, *f. pl.*, *fam.* ἡ γέννα, couches, *f. pl.*; sie liegt in Wochen, αὐτὴ ἐγέννησε καὶ κεῖται εἰς τὸ κρεββάτι ὡς λεχοῦσα, elle est en couche, elle fait ses couches; in die Wochen kommen, γεννῶ, accoucher (*v. n.*).

Wochenbesuch, *m.*, ἐπίσκεψις εἰς μίαν λεχοῦσαν, visite *f.* rendue à une femme accouchée.

Wochenbett, *n.*, ἡ γέννα, couche, *f.*; ins — kommen, γεννῶ, accoucher (*v. n.*).

Wochenblatt, *n.*, ἐφημερὶς ὁποῦ ἐβγαίνει κάθε ἑβδομάδα, feuille *f.* hebdomadaire.

Wochenkind, *n.*, μικρὸν παιδί, νήπιον πρὸ ὀλίγου γεννημένον, enfant *m.* au maillot.

Wochenlohn, *m.*, ὁ μισθὸς καθ'

ἑβδομάδα, semaine, f. (paie par semaine).

Wochenschrift, f., σύγγραμμα ὀποῦ ἐβγαίνει καθ' ἑβδομάδα, journal m. hebdomadaire.

Wochenstube, f., θάλαμος (ὀνδᾶς) τῆς λεχούσης, chambre f. d'une accouchée.

Wochentag, m., ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας, jour m. de la semaine; (Werktag), μία ἐργάσιμος ἡμέρα, jour ouvrable.

Wöchentlich, adj. ὀποῦ γίνεται καθ' ἑβδομάδα, de la semaine, hebdomadaire. adv. κάθε ἑβδομάδα, toutes les semaines.

Wochenweise, adv. κατὰ ἑβδομάδες, κάθε ἑβδομάδα, par semaine.

Wöchner, m., ἑβδομαδάριος (ὁποῦ ἔχει τὴν δουλειὰν εἰς τὴν ἑβδομάδα, semainier, hebdomadaire, m.

Wöchnerin, f., ἡ λεχοῦσα, accouchée, f.

Wocken, m., s. Rocken.

Wodurch, s. Wo.

Wofern, conj. ἂν, ἂν ἴσως, αν τύχῃ νὰ —, si, au cas que.

Wofür, s. Wo.

Woge, f., τὰ κῦμα, vague, f., flot, m.

Wogegen, s. Wo.

Wogig, adj. κυματώδης, agité de vagues.

Woher, adv. ἀπὸ ποῦ, ἀπὸ ποῖον τόπον, d'où? ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον, d'où (sans interrog.).

Wohin, adv. ποῦ, εἰς ποῖον τόπον (ἐννοῶντας κίνησιν), où? à quoi.

Wohl, adv. καλά, bien; sehr —, πολλὰ καλά, fort bien, très-bien; (vielleicht), ἴσως, peut-être.

Wohl, n., τὸ καλὸν, ἡ ὑγεία, εὐτυχία, bien, bonheur, m., santé, f. Wohl, int. — dem, welcher ꝛc., εὐτυχὲς εἰς ἐκεῖνον, εὐτυχὴς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ κτλ., heureux celui qui etc.

Wohlachtbar, adj. τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ χριτήρια εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας καταστάσεως), bien estimé (titre que les tribunaux donnent aux paysans etc.).

Wohlan, int. ἂς εἶναι, ἂς κάμωμεν, ἐλᾶτε, ἐλαδά, oh bien! çà! or çà! allons!

Wohlbedacht, adj. καλὰ ἐξεταγμένος, καλὰ ἐρευνημένος, bien réfléchi, bien délibéré.

Wohlbedächtig, adv. μὲ καλὴν αἰσχασιν, μὲ σκοπὸν, de propos délibéré.

Wohlbefinden, n., ἡ καλὴ ὑγεία, bonne santé, f.

Wohlbehagen, n., s. Wohlgefallen.

Wohlbehalten, adj. εἰς καλὴν κατάσταιν, ἀβλαβὴς, sain et sauf; en bon état.

Wohlbekommen, v. n. ὠφελεῖ εἰς ὑγίειαν, contribuer à la santé; wohl bekomme es Ihnen! νὰ σᾶς κάμῃ καλὰ αὐτό, bien vous fasse!

Wohlbeleibt, adj. παχὺς, χονδροκόλλης, qui a beaucoup d'embonpoint; -leibtheit, f., εὐεξία, πάχος (τοῦ σώματος), embonpoint, m., corpulence, f.

Wohledel, adj. εὐγενὴς, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohlachtbar, καὶ μικρότερος ἀπὸ τὸ wohledelgeboren, διδόμενος εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας κατασκάσεως), noble (titre qui tient le milieu entre wohlachtbar et wohledelgeboren).

Wohledelgeboren, adj. εὐγενέστερος, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohledel, καὶ μικρότερος ἀπὸ hochedelgeboren), très-noble (titre qui tient le milieu entre wohledel et hochedelgeboren).

Wohlehrwürdig, adj. αἰδεσιμώτατος, πανοσιώτατος, τὐνόrend (titre); Gw. (Euer) Wohlehrwürden, ἡ πανοσιότης σας, votre Révérence (titre), f.

Wohlergehen, n., εὐτυχία, καλὴ κατάσκασις, prospérité, f.

Wohlfahrt, f., ἡ εὐτυχία, τὸ καλὸν, salut, bien, m.

Wohlfeil, adj. εὐθηνὸς, à bon marché, à bas prix; -feilheit, f., ἡ εὐθηνία, bon marché, bas prix, m.

Wohlgeartet, adj. καλοήθης, bien né.

Wohlgebauet, adj. εὔμορφος, καλὰ σχηματισμένος ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα, bien fait, bien bâti.

Wohlgebildet, adj. εὔμορφος (ἀπὸ τὸ πρόσωπον), de bonne mine, bien fait.

Wohlgeboren, εὐγενέστατος, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ hochedelgeboren), (bien noble), noble (titre plus honorable que hochedelgeboren).

Wohlgefallen, n., ἡ εὐαρέσκεια, plaisir, agrément, m.; — haben an etwas, μοι ἀρέσκει τι, μοι εἶναι εὐάρεστον, prendre plaisir, se plaire à qc.

Wohlgefallen, v. n. ἀρέσκω (ἀρέζω) καλὰ, plaire, être agréable.

Wohlgemeint, adj. εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἔχει φιλικὸν σκοπὸν, sincère, par bonne intention.

Wohlgemuth, m., τὸ ὀρίγανον, ὀριγάνι, (χάρτον), origan (plante), m.

Wohlgemuth, adj. χαρούμενος, ἱλαρὸς, gai, de bonne humeur.

Wohlgeneigt, adj. εὐνοϊκὸς, ἔχων εὔνοιαν, très-affectionné.

Wohlgerathen, adj. ὁποῦ ἐπέτυχε καλὰ, bien réussi; (von Kindern), καλὰ ἀναθρεμμένος, καλοήθης, bien né.

Wohlgeruch, m., ἡ εὐωδία, μυρωδία, bonne odeur, senteur, f., parfum, m.

Wohlgeschmack, m., ἡ καλὴ γεῦσις, καλὴ νοστιμάδα, goût m. agréable.

Wohlgesinnt, adj. εὔνους, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν, ὁποῦ ἔχει καλὸν σκοπὸν, bien intentionné.

Wohlgesittet, adj. καλοήθης, de bonnes moeurs.

Wohlgestalt, f., ἡ εὐμορφία, ὡραιότης, belle forme, beauté, f.

Wohlgestaltet, adj. εὔμορφος, ὡραῖος, bien-fait.

Wohlgewogen, adj. εὔνους, εὐνοϊκὸς, bienveillant; -gewogenheit, f., ἡ εὔνοια, bienveillance, f.

Wohlgezogen, adj. καλὰ ἀναθρεμμένος, καλὰ πεπαιδευμένος, καλοήθης, morigéné, bien élevé; -gezogenheit, f., ἡ καλοήθεια, conduite, f., bonnes moeurs.

Wohlhabend, adj. χυβερνημένος, πλούσιος, aisé, à son aise.

Wohlklang, Wohllaut, m., ἡ εὐφωνία, harmonie, euphonie, f.

Wohlklingend, wohllautend, adj. εὐφωνος, harmonieux, sonore.

Wohlleben, n., καλὴ ζωὴ, λαμπρὰ ζωὴ, χαρουμένη ζωὴ, ξεφάντωσις, délices, f. pl.; bonne chère, f.

Wohlmeinend, adj. εὔνους, εὐνοϊκὸς, bien intentionné. adv. ὡς φίλος, en ami.

Wohlredenheit, f., ἡ εὐγλωττία, bien-dire, m.

Wohlriechend, adj. εὐώδης, μυριστικὸς, odoriférant.

Wohlschmeckend, adj. νόστιμος, ὁποῦ ἔχει καλὴν γεῦσιν, savoureux, de bon goût.

Wohlsein, n., ἡ ὑγεία, bonne santé, f.

Wohlstand, m., ἡ καλὴ κατάσκασις (μάλιστα τοῦ πλουσίου), aisance, prospérité, f.; (Wohlanständigkeit), f., ἡ εὐπρέπεια, bienséance, décence, f.

Wohlthat, f., τὸ εὐεργέτημα, bienfait, m.

Wohlthäter, m., ὁ εὐεργέτης, bienfaiteur, m.; -rin, f., ἡ εὐεργέτισσα, bienfaitrice, f.

Wohlthätig, adj. εὐεργετικὸς, bienfaisant; -tigkeit, f., ἡ εὐεργεσία, bienfaisance, f.

Wohlthun, v. n. εὐεργετῶ, bienfaire; être charitable; (angenehm seyn), κάμνω καλὰ, ὠφελῶ, ἀρέσκω, faire du bien.

Wohlverhalten, n., τὸ καλὸν φέρσιμον, bonne conduite, f.

Wohlverleih, f., τὸ ἅρνιον, (ἁρνίου τι), arnique (plante), f.

Wohlverstanden, adj. καλὰ ἐννοούμενος, bien entendu. adv. δηλαδὴ, τοῦτ' ἔστι, c'est à dire.

Wohlweise, adj. φρονιμώτατος, σοφώτατος (ὡς τίτλος τιμῆς), très-sage (titre).

Wohlwollen, n., ἡ εὔνοια, bienveillance, f.

Wohlwollen, v. n. εἶμαι εὔνους, εὐνοϊκὸς, φέρω εὔνοιαν, vouloir du bien à q.

Wohlwollend, adj. εὔνους, εὐνοϊκὸς, bienveillant.

Wohnbar, adj. κατοικητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, habitable, logeable.

Digitized by Google

Wohnen, *v. n.* κατοικῶ, loger; demeurer; résider; habiter.

Wohnhaft, *adj.* κατοικῶν, ὁποῦ κατοικεῖ, demeurant, logé; domicilié.

Wohnhaus, *n.*, ἡ οἰκία, τὸ ὑσπίτιον (διὰ κατοικίαν), maison, *f.*, logement, *m.*

Wohnort, = Platz, *m.*, κατοικία, τόπος κατοικίας, habitation, demeure, *f.*

Wohnsitz, *m.*, κατοικία (στερεωμένη εἰς ἕνα τόπον), domicile, *m.*; résidence, *f.*

Wohnstube, *f.*, Wohnzimmer, *n.*, ὐ θάλαμος (ὀνδᾶς) ὅπου κατοικεῖ τις κατὰ συνήθειαν, τὸ κονάκι, chambre, *f.*, poêle, *m.*

Wohnung, *f.*, κατοικία, κονάκι, demeure, habitation, *f.*, logement, *m.*

Wölben, *v. a.* κάμνω ὀοξαρωτόν, ὀοξαριάζω, κάμνω καμάρα, voûter, cintrer.

Wölbung, *f.*, ἡ καμάρα, τὸ ὀοξάρι, ὀοξαρωτόν, voûte; voussure, *f.*

Wolf, *m.*, ὁ λύκος, loup, *m.*; *fig.* (vom Reiten), γδάρσιμον (τοῦ δέρματος ἀπὸ τὸ καβαλίκεμα, *fig.* loup, *m.*, ecorchure, *f.*

Wölfin, *f.*, ἡ λύκαινα, louve, *f.*

Wolfram, *m.*, εἶδος ἡμιμετάλλου αἰθηροειδοῦς, wolfram (minéral), *m.*

Wolfseisen, *n.*, Wolfsfalle, *f.*, σιδηρένια παγίδα διὰ λύκους, chausse-trape, *f.*

Wolfsfuß, *m.*, τὸ λυκοπόδιον, (φυτόν), pied-de-loup (plante), *m.*

Wolfsgrau, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρῶμα λύκου, louvet.

Wolfsgrube, *f.*, λάκκος ἐσκαμμένος νὰ πιασθοῦν λύκοι εἰς αὐτόν, trape, *f.*

Wolfshunger, *m.*, ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα, faim de loup, male-faim, *f.*

Wolfsjagd, Wolfsbeize, *f.*, τὸ κυνήγι τῶν λύκων, chasse *f.* du loup.

Wolfskirsche, -beere, *f.*, *s.* Tollbeere.

Wolfsmagen, *m.*, στομάχι λύκου, estomac *m.* de loup; (*metaph.*) πολυφάγον στομάχι, estomac *m.* vorace.

Wolfsmilch, *f.*, ἡ πιτυοῦσα, πέπλος, (φυτὸν φαρμακερόν), esule (plante vénéneuse).

Wolfspelz, *m.*, ἡ λυκόγουνα, pelisse *f.* de peau de loup.

Wolfswurz, *f.*, τὸ ἀκόνιτον, (φυτὸν φαρμακερόν), aconit (plante), *m.*

Wolfszahn, *m.*, δίντι λύκου, dent *f.* de loup.

Wölkchen, *n.*, συννεφάκι, petit nuage, *m.*; — im Harne, (*iatr.*) ἐναιώρημα, συννεφάκι εἰς τὸ οὖρας, (*méd.*) nubécule, *f.*

Wolke, *f.*, τὸ σύννεφον, ἡ νεφέλη, nue, nuée, nuage, *m.*

Wölken, sich, es wölkt sich, συννεφιάζει, le ciel se couvre (de nuages).

Wolkenbruch, *m.*, ξαφνικὴ βροχὴ ὁποῦ κάμνει πλημμύραν, lavasse, ondée, *f.*

Wolkensäule, *f.*, στύλος ἀπὸ σύννεφα, colonne *f.* de nuées.

Wolkig, *adj.* συννεφιασμένος, nuageux.

Wollarbeit, *f.*, δουλειὰ εἰς μαλλί, façon *f.* qu'on donne aux laines.

Wollarbeiter *m.*, ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει τὸ μαλλί, lainier, ouvrier *m.* en laine.

Wollbereiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὸ μαλλὶ διὰ τὸ γνέσιμον κτλ., apprêteur *m.* de laine.

Wolle, *f.*, τὸ μαλλί, laine, *f.*

Wollen, *adj.* μαλλίτικος, ἀπὸ μαλλί, de laine.

Wollen, *v. n.* θέλω, vouloir.

Wollen, *n.*, τὸ θέλειν, θέλημα, le vouloir, la volonté.

Wollhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ μαλλί, commerce *m.* de laines; -händler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ μαλλί, lainier, marchand *m.* de laines.

Wollicht, *adj.* μαλλιαρὸς, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ μαλλί, semblable à de la laine.

Wollig, *adj.* μαλλιαρὸς, ὁποῦ ἔχει μαλλί, laineux; lanifère.

Wollkamm, *m.*, ἡ λανάρα, carde, peigne *m.* de cardeur.

Wollkämmer, *m.*, ὁ λαναρισής, cardeur, *m.*

Wollkratze, *f.*, βοῦρτζα διὰ τὸ πάστρεμα τοῦ μαλλιοῦ, carde, *f.*; droussettes, *f. pl.*

Wollmarkt, *m.*, ἀγορὰ, μπαζάρι διὰ μαλλί, marché *m.* aux laines.

Wollsack, *m.*, σακκὶ γεμάτον ἀπὸ μαλλί, sac *m.* à laine; sac *m.* de laine.

Wollschur, *f.*, τὸ κούρεμα τῶν προβάτων, tonte, *f.*

Wollust, *f.*, ἡ σαρκικὴ ἡδονή, volupté; lubricité, *f.*; *fig.* (Freude), ἡ χαρὰ, τέρψις, joie, *f.*, plaisir, *m.*

Wollüstig, *adj.* δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἡδονὰς, ἀγαμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν, voluptueux, libidineux; ἡδονικὸς, délicieux.

Wollüstling, *m.*, ὁ ἄσωτος, ἀσελγὴς, voluptueux, *m.*

Womit, *s.* Wo.

Wo nicht, *conj.* εἰ μὴ, ἂν δὲν, si non; ἀλλέως, autrement.

Wonne, *f.*, ἡ ἐκστατικὴ χαρὰ, délices, *f. pl.*, joie (extrême), *f.*

Wonnemonat, *m.*, (dichterisch), ὁ (μὴν) Μάϊος, mois *m.* de Mai.

Wonnereich, Wonnig, *adj.* πλήρης χαρᾶς, délicieux

Woran, Woraus, Woraus, Worein, *s.* Wo.

Worfeln, *v. a.* λιχνίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι, vanner.

Worgen, *v. a.* hinunter, hinein —, καταπίνω μὲ δυσκολίαν, avaler avec peine; sich —, παιδεύομαι εἰς τὸ νὰ ξεράσω, faire des efforts pour vomir.

Worin, *s.* Wo.

Wort, *n.*, ὁ λόγος, mot, *m.*; parole, *f.*; *pl.* die Worte, οἱ λόγοι, τὰ λόγια, les paroles, *pl.*; ἡ λέξις, (gramm.) mot; *pl.* die Wörter, αἱ λέξεις, les mots.

Wörtchen, *n.*, ἕνα λογάκι, λεξίδιον, petit mot, *m.*

Wortarm, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὀλίγας λέξεις, pauvre en mots; ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλὰ ὀλίγα, qui parle fort peu.

Wörterbuch, *n.*, τὸ λεξικόν, dictionnaire, vocabulaire, lexique, *m.*

Wortforscher, *m.*, ὁ ἐτυμολόγος, étymologiste, *m.*

Wortforschung, *f.*, ἡ ἐτυμολογία, étymologie, *f.*

Wortfügung, *f.*, ἡ σύνταξις (τῶν λέξεων), construction, syntaxe, *f.*

Wortgepränge, *n.*, ἡ πολυλογία, περιττολογία, περιττὸς ῥητορικὸς στολισμὸς, style *m.* ampoulé, déclamation, *f.*

Wortklauber, *m.*, ψιλὸς ἐτυμολόγος, ὁποῦ ἐξετάζει κάθε λέξιν μὲ μικροπρέπειαν, épluchage *m.* de mots; -krey, *f.*, μικροπρέπεια εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λέξεων, épluchement *m.* des mots.

Wortkram, *m.*, ἡ περιττολογία, περιττολογία, fatras *m.* de paroles.

Wörtlich, *adj.* et *adv.* κατὰ λέξιν, littéral; littéralement, mot à mot.

Wortregister, *n.*, ὁ πίναξ (τῶν λέξεων εἰς ἀκολουθίαν εἰς ἕνα βιβλίον), table des mots; nomenclature, *f.*

Wortreich, *adj.* πλουσιοπάροχος ἀπὸ λέξεις, ὁποῦ ἔχει πλῆθος λέξεων, abondant en mots.

Wortreichthum, *n.*, ὁ πλοῦτος εἰς τὰς λέξεις, πλῆθος λέξεων, abondance *f.* de mots.

Wortschwall, *m.*, ἡ πολυλογία, περιττολογία, περιττὰ καὶ μάταια λόγια, verbiage, fatras *m.* de paroles.

Wortspiel, *n.*, παιγνίδι εἰς τὰ λόγια (μάταια εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ὁμοιάζουν εἰς τὴν προφοράν), jeu *m.* de mots, *m.*

Wortstreit, *m.*, ἡ λογομαχία, logomachie, dispute *f.* sur les mots.

Wortumsetzung, *f.*, μετάθεσις τῶν λέξεων, inversion, transposition, *f.*

Wortverstand, *m.*, τὸ (ἀληθινὸν) νόημα τῶν λόγων, sens littéral.

Wortwechsel, *m.*, ἡ λογομαχία, ἐριδογενεία, τὸ μάλωμα, dispute, querelle, *f.*

Worüber, Worunter, *s.* Wo.

Woselbst, *adv.* εἰς τὸν ὁποῖον τόπον, ὅπου, où (sans interrogi.

Wovon, ἀπό τι; περὶ τίνος, διὰ τί; de quoi? *f.* auch Wo.

Wovor, Wowider, *s.* Wo.

Wozu, εἰς τί; εἰς ποῖον σκοπόν; à quoi? à quelle fin? *f.* auch Wo.

Wrack, *m.*, παλαιὸν χαλασμένον καϊκίου, (*mar.*) carcasse, *f.*; χαράβι τζακισμένον εἰς ἀνεμοζάλην, débris (d'un vaisseau qui a fait naufrage) *m. pl.*

Wucher, *m.*, ἡ τοκογλυφία, διάφορον ἀνόμου, usure, *f.*

Wucherer, *m.*, ὁ τοκογλύφης, (ὁποῦ πάρνει διάφορον ἀνόμου), usurier, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Wucherhaft, Wucherlich, Wucherisch, *adj.* τοκολητικός, usuraire.

Wuchern, *v. n.* πέρνω διάφορον ὄνομον, faire l'usurier; *fig.* μεταχειρίζομαι εἰς ὠφελείαν μου, κάμνω κέρδος, profiter, tirer profit; (von Pflanzen), αὐξάνω πολύ, κάμνω πολλὰ κλωνάρια, πληθύνομαι, pulluler.

Wuchs, *m.*, ἡ αὔξησις, crue, croissance, *f.*; jet, *m.*; τὸ ἀνάστημα, σχῆμα ὅλου τοῦ σώματος, taille (du corps), *f.*

Wühlen, *v. a.* σκαλίζω, σκάπτω, ἀνακατώνω, fouiller.

Wuhne, *f.*, τρύπα τὴν ὁποίαν κοπιοῦν εἰς τὸν πάγον, (pêch.) trou *m.* fait dans la glace.

Wulst, *m.*, ἡ καυλοῦρα, μαξιλάρι γεμάτον ἀπὸ τρίχες, bourrelet, bourlet; tortillon; vertugadin, *m.*

Wund, *adj.* λαβωμένος (εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος ἀπὸ τρίψιμον κτλ.), écorché (à la peau).

Wundarzney, =arzneykunst, =kunde, *f.*, ἡ χειρουργία, χειρουργική, chirurgie, *f.*

Wundarzt, *m.*, ὁ χειρούργος, chirurgien, *m.*

Wundbalsam, *m.*, βάλσαμον διὰ πληγές, baume *m.* vulnéraire.

Wunde, *f.*, ἡ πληγή, λαβωματιά, plaie, blessure, *f.*

Wundenmahl, (=maal), *n.*, die =mahle Christi, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, les stigmates *m. pl.* de Jésus-Christ.

Wunder, *n.*, τὸ θαῦμα, miracle, *m.*; merveille, *f.*; prodige, *m.*; es nimmt mich Wunder, θαυμάζω, μοῦ φαίνεται παράξενον, j'en suis surpris; ich denke Wunder was es ist, ἐνόμισα ὅτι εἶναι ἕνα θαῦμα, je m'imagine des prodiges; *fam.* Wunders halber, διὰ περιέργειαν, pour la rareté du fait.

Wunderbar, *adj.* θαυμασιός, miraculeux, prodigieux, merveilleux; παράξενος, surprenant, étonnant.

Wunderbaum, *m.*, ὁ κρότων, τὸ πενταδάκτυλον, (δενδρον τι), ricin, *m.*, palme *f.* de Christ.

Wunderbild, *n.*, εἰκόνα ἁγίου θαυματουργή, image *f.* miraculeuse.

Wunderding, *n.*, θαυμαστὸν πρᾶγμα, merveille, *f.*

Wundergabe, *f.*, χάρισμα θαυματουργίας, don *m.* des miracles.

Wundergeschichte, *f.*, θαυμαστὴ ἱστορία, *ist.* περὶ θαυμάτων, histoire *f.* merveilleuse, miraculeuse.

Wunderglaube, *m.*, πίστις εἰς τὰ θαύματα, πίστις θαυματουργική, foi *f.* des miracles.

Wunderkraft, *f.*, θαυματουργικὴ δύναμις, puissance *f.* de faire des miracles; θαυμαστὴ δύναμις, vertu *f.* miraculeuse.

Wunderlich, *adj.* παράξενος, étrange, bizarre, baroque; — σκυθρωπός, μελαγχολικός, (ὁποῦ ἔχει τὸ κέφι του χαλασμένον), de mauvaise humeur, intractable.

Wundern, *v. i.* und sich wundern, *v. r.* θαυμάζω, μοῦ φαίνεται παράξενον, étonner, surprendre; ich wundere mich, es wundert mich, daß — θαυμάζω ὅτι —, je suis surpris que —; *fam.* es soll mich wundern, ob —, εἶμαι περίεργος νὰ μάθω ἢ τὸ ἰδῶ ἂν —, je suis curieux de voir si —.

Wunderns würdig, *s.* Bewunderns würdig.

Wundersam, *adj.* παράξενος, θαυμαστός, étrange, étonnant.

Wunderschön, *adj. fam.* ὡραιότατος, εὐμορφότατος, beau à merveille.

Wunderselten, *adj.* et *adv. fam.* σπανιώτατος, σπανιώτατα, très-rare; très rarement.

Wunderthäter, *m.*, ὁ θαυματουργός, thaumaturge, *m.*; =thätig, *adj.* θαυματουργικός, thaumaturge (*adj.*).

Wunderthier, *n.*, ἕνα τέρας ζῴων θαυμαστὸν ἢ παράξενον, animal *m.* prodigieux.

Wundervoll, *adj.* θαυμαστὸς ἀξιοθαύμαστος, admirable, prodigieux.

Wunderwerk, *n.*, τὸ θαυματούργημα, θαῦμα, miracle, *m.*, merveille, *f.*

Wunderzeichen, *n.*, θαυμαστὸν σημεῖον, προμαντικόν, miracle, phénomène, *m.*

Wundfieber, *n.*, θέρμη τραυματική (ὑπνοῦ προέρχεται ἀπὸ πληγάς), fièvre *f.* causée par une blessure.

Wundmittel, *n.*, ἰατρικὸν διὰ πληγάς, ἰατρ. τραυματικόν, vulnéraire, *m.*

Wundpflaster, *n.*, ἔμπλαστρον διὰ πληγήν, emplâtre *m.* pour les blessures.

Wundsalbe, *f.*, ἄλειμμα διὰ πληγάς, onguent *m.* vulnéraire.

Wundwasser, *n.*, νερὸν ἰατρευτικὸν διὰ πληγάς, eau vulnéraire, eau *f.* d'arquebusade.

Wunsch, *m.*, ἡ εὐχή, souhait, *m.*; ὁ πόθος, ἡ ἐπιθυμία, désir, *m.*

Wünschelruthe, *f.*, ἡ μαντευτικὴ ῥάβδος (μὲ τὴν ὁποίαν γυρεύουν μέταλλα κρυμμένα), baguette *f.* divinatoire.

Wünschen, *v. a.* εὔχομαι, souhaiter (qn. à q.); ποθῶ, ἐπιθυμῶ, souhaiter, désirer.

Wünschenswerth, *adj.* ἀξιοπόθητος, souhaitable, désirable.

Würde, *f.*, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, dignité, *f.*

Würdern, *v. a.* ξετιμῶ, διορίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, priser, taxer, évaluer.

Würderung, *f.*, ξετίμησις, estimation, évaluation, prisée, *f.*

Würdig, *adj.* ἄξιος, digne; =digkeit, *f.*, ἡ ἀξία, ἀξιότης, qualité d'être digne; dignité, *f.*

Würdigen, *v. a.* ἀξιώνω, daigner; (schätzen, nach dem Preise), διορίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, estimer, priser.

Würdigung, *f.*, ἡ ἀξίωσις, estimation, *f.*

Wurf, *m.*, τὸ ῥίψιμον, jet; coup, *m.*; (junge Thiere, zugleich geworfen), νέα ζῶα (ὡς συχνάκις, γατιὰ κτλ.) γεννημένα μαζύ, une portée.

Wurfanger, *m.*, τὸ ἀγκίστρι (διὰ ψάρεμα), (pêch.) ligne *f.* simple.

Wurfanker, *m.*, μικρὴ ἄγκυρα (διὰ ῥυμούλκημα), ancre *f.* à touer.

Würfel, *m.*, (zum Spiel), τὸ ζάρι, (χύβος διὰ παιγνίδι), dé; (in der Geometrie), ὁ κύβος, cube, *m.*

Würfelig, Würfelförmig, *adj.* κυβικός, κυβοειδής, cubique, cubiforme; (gewürfelt, bezeichnet von Zeugen), ῥαμβωτὸς σταυροειδῶς, σταυρωτὰ βεργωμένος (ὡς μερικὰ πανιά), tiqueté, brodé à petits carreaux.

Würfeln, *v. n.* παίζω τὰ ζάρια, jouer aux dés.

Würfelspiel, *n.*, τὸ παιγνίδι μὲ τὰ ζάρια, jeu *m.* de dés.

Wurfgarn, Wurfneg, *n.*, μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρεμα, (pêch.) épervier, *m.*

Wurfspeil, *m.*, τὸ ἀκόντιον, σαΐτα βλητομένη ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ βέλος, dard, *m.*

Wurfriemen, *m.*, τὸ λουρὶ, μὲ τὸ ὁποῖον σφίγνουν τὸ ἱστίον εἰς τὸν ἄξονα, lanière; longe, *f.*

Wurfschaufel, *f.*, λιχνηστῆρι, pelle *f.* à vanter le blé.

Wurfscheibe, *f.*, δίαυλος (τῶν παλαιῶν ἀθλητῶν) disque, *m.*

Wurfspieß, *m.*, ἀκόντιον, κοντάρι, λόγχη ἀπού ὁ στρατιώτης μὲ τὸ χέρι, javelot, *m.*

Würgbirne, *f.*, εἶδος ἀχλαδίου ἁγίου καὶ στυφροῦ, poire *f.* d'étranguillon.

Würgen, *v. a.* πνίγω τινὰ πλησιάστος τον ἀπὸ τὸν λαιμόν, étrangler; ἀκοιώνω, égorger; κάμνω πνιξίματον (ὡς μερικὰ φαγητά), engouer; hinunter —, καταπίνω μὲ πολλὴν δυσκολίαν, avaler avec peine; sich —, παιδεύομαι διὰ νὰ ξεμέσω, faire des efforts pour vomir.

Würgen, *n.*, τὸ πνίξιμον, étranglement, *m.*; ἀκοιωμός, φονοκτονία, tuerie, carnage, *m.*

Würgengel, *m.*, ὁ ἄγγελος ἐξολοθρευτής, ange *m.* exterminateur.

Würger, *m.*, ὁ φονεὺς, ὁποῦ σκοτώνει πολλούς, égorgeur, *m.*; (ein Vogel), εἶδος κουρούνας, lanier (oiseau), *m.*

Würken &c., *s.* Wirken &c.

Wurm, *m.*, σκωλήκι, ver, *m.*; (am Finger), παρωνυχίδι, ἀπόστημα εἰς τὸν δάκτυλον, panaris, *m.*; (Unwille) μελαγχολία, (χαλασμένον πέρι), mauvaise humeur, *f.*

Würmchen, *n.*, τὸ σκωληκάκι, petit ver, vermisseau, *m.*

Wurmdoctor, Wurmarzt, *m.*, ἰατρὸς περιφερόμενος εἰς τὰ πανηγύρια, τζαρλατάνος, charlatan, *m.*

Wurmen, *v. n.* ἐς wurmt mich (oder mir), μὲ κακοφαίνεται,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μοι εἶναι πολλὰ δυσάρεστον, fâcher.

Wurmförmig, *adj.* σκωληκοειδής, vermiforme; die -mige Bewegung (der Gedärme), (φυσιολ.) ἡ περισταλτικὴ κίνησις τῶν ἐντέρων, (physiol.) mouvement *m.* péristaltique.

Wurmfraß, Wurmstich, *m.*, τὸ σκωληκοφάγωμα, vermoulure, *f.*; -fressig, *s.* Wurmstichig.

Wurmig, *adj.* γεμάτος ἀπὸ σκωλήκια, véreux, plein de vers; (verdrießlich), μελαγχολικὸς, ὁποῦ ἔχει χαλασμένον κέφι), fâché, qui est de mauvaise humeur.

Wurmloch, *n.*, τρύπα ἀπὸ σκωλήκι, trou *m.* de vers.

Wurmmehl, *n.*, σκόνη ἀπὸ ξύλα σκωληκοφαγωμένα, vermoulure, *f.*

Wurmpulver, *n.*, σκόνη ἰατρικὴ διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια, poudre *f.* à vers.

Wurmsamen, *m.*, σέμφορον, σπόρος ὁποῦ χαλνᾷ τὰ σκωλήκια, barbotine, semencine, *f.*

Wurmschneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τὸ αὐτὸ λεγόμενον σκωλήκι εἰς τὰ σκυλιά, celui qui éverre les chiens

Wurmstich, *s.* Wurmfraß.

Wurmstichig, *adj.* σκωλυκοφαγωμένος, véreux, vermoulu.

Wurst, *f.*, τὸ λουκάνικον, andouille, *f.*, boudin, *m.*; *fig. fam.* auf der Wurst reiten, κάνω τὸν παράσιτον, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ εὕρω ἀνέξοδον φαγί, faire le parasite, l'écornifleur, *m.*

Wurstreiter, *m.*, *fam.* ὁ παράσιτος, écornifleur, parasite, *m.*

Wurstsuppe, *f.*, σοῦπα ἀπὸ νεοφτιαγμένα λουκάνικα, brouet *m.* d'andouilles, *m.*

Wurstwagen, *m.*, εἶδος ἁμαξιοῦ στενοῦ καὶ μακροῦ, chariot *m.* à banc.

Würze, *f.*, τὰ ἀρώματα, (οἷον· πιπέρι, κανέλα κτλ.), assaisonnement, *m.*; épice, *f.*

Wurzel, *f.*, ἡ ῥίζα, racine, *f.*

Wurzeln, *v. a.* πιάνω ῥίζαν, ῥιζώνω, prendre racine, enraciner.

Wurzelwort, *n.*, (γραμματ.) πρωτότυπος λέξις (ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι), mot *m.* radical.

Würzen, *v. a.* ἀρτύνω, βάνω ἀρώματα (οἷον· πιπέρι, κανέλα, μασχοκάρυδα κτλ.), épicer, assaisonner.

Würzhaft, *adj.* ἀρωματικὸς, aromatique.

Würzhändler, *m.*, *s.* Gewürzhändler.

Würznelke, *f.*, τὸ μασχοκάρυφι, girofle, clou *m.* de girofle.

Würzung, *f.*, τὸ ἄρτυμα, assaisonnement, *m.*

Wust, *m.*, ἕνας σωρὸς ἀπὸ πράγματα ἀνακατωμένα, οἷον· χαρτιά, fatras, *m.*; (Schmutz, Unrath), ἡ λέρα, ἀπαστρία, ordure, crasse, *f.*

Wüst, *adj.* ἔρημος, désert, désolé; inculte; *fig.* ἄτακτος, ἄσωτος, déréglé, débauché.

Wüste, Wüstenei, *f.*, ἡ ἐρημία, désert, *m.*

Wüstling, *m.*, ἕνας ἄτακτος ἄσωτος débauché, homme *m.* dissolu.

Wuth, *f.*, ἡ λύσσα, ἄκρος θυμός, rage, fureur, *f.*, furie, *f.*

Wüthen, *v. n.* λυσσῶ, λυσσάζω, μαίνομαι, être en fureur, être furieux, enragé.

Wüthend, *adj.* λυσσασμένος, μανικὸς, πολλὰ θυμωμένος, enragé, furieux, furibond.

Wüthérich, *m.*, ὁ τύραννος, βάρβαρος, σκληρός, tyran, barbare, *m.*; (für Schierling), *s.* Schierling).

Wüthig, *adj.* (von Hunden) λυσσασμένος (λέγεται δὲ τὰ σκυλιά), enragé (en parlant d'un chien).

X. Y.

Yacht, *s.* Jacht.

Ysop, *s.* Isopp.

Z.

Zacke, *s.* Zecke.

Zacken, *m.*, κάθε πρᾶγμα μυτερὸν, οἷον· κερφὶ, σουγλὶ, δόντι εἰς τὸ πηρούνι κτλ., pointe, *f.*, (toute chose pointue), *f.*, dent (d'une herse etc.), fourchon (de la fourchette), etc.

Zacken, *v. n.* δοντιάζω, κάμνω ὀδοντωτὸν, déchiqueter, découper.

Zackig, *adj.* ὁποῦ ἔχει μύτιες, δοντιασμένος, ὀδοντωτὸς, qui a des pointes, denté, denteléé, déchiqueté.

Zagel, *m.*, *s.* Schwanz.

Zagen, *v. n.* δειλῶ, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, avoir peur, se décourager.

Zaghaft, *adj.* δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαιδος, timide, craintif, peureux, découragé.

Zaghaftigkeit, *f.*, ἡ δειλία, ἀκαρδία, timidité, peur, *f.*

Zähe, *adj.* ἰξώδης, γλίσχρους, ὁποῦ κολλᾶ ὡς ἡ ῥετζίνη, tenace, visqueux; (von Fleisch), σκληρὸς, (κρέας) ὁποῦ δὲν εἶναι ἁπαλὸν, dur (*en parlant* de la viande); (Leder), ἀριστὸς, (πετζὶ) ὁποῦ δὲν ξεσχίζει μὲ ὅλον ὅτι τὸ τεντώνουν, coriace; *fig.* (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος, chiche, avare.

Zähigkeit, *f.*, ἡ γλιαχρότης, σκληρότης, tenacité, viscosité, *f.*; *s.* Zähe.

Zahl, *f.*, ὁ ἀριθμὸς, nombre; chiffre, *m.*

Zahlamt, *n.*, τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀρχιταμίου, chambre *f.* aux deniers.

Zahlbar, *adj.* ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, πληρωτέος, payable.

Zahlbret, *n.*, σανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ ἄσπρα, comptoir, *m.*

Zahlen, *v. a.* πληρώνω, payer.

Zählen, *v. a.* ἀριθμῶ, μετρῶ, nombrer; compter.

Zählen, *n.*, Zählung, *f.*, τὸ μέτρημα, ἡ μέτρησις, ἀρίθμησις, action *f.* de nombrer, de compter; dénombrément, *m.*

Zahler, *m.*, ὁ πληρωτὴς, payeur, *m.*

Zähler, *m.*, (in der Rechenkunst), ὁ ἀριθμητὴς (εἰς τὰ κλάσματα), (arithm.) numérateur, *m.*

Zahlfigur, *f.*, ψηφίον ἀριθμητικὸν, chiffre, *m.*

Zahllos, *adj.* ἀναρίθμητος, innombrable.

Zahlmeister, *m.*, ὁ ὑπηρεσιοφύλαξ, ὁποῦ κάμνει τὰς πληρωμὰς, payeur, trésorier, *m.*

Zahlperle, *f.*, μεγάλον μπογιατάρι, perle *f.* de compte.

Zahlpfennig, *m.*, *s.* Rechenpfennig.

Zahlreich, *adj.* πολυαριθμος, nombreux; en grand nombre.

Zahltag, *m.*, ἡμέρα πληρωμῆς, jour *m.* du payement.

Zahlung, *f.*, ἡ πληρωμὴ, payement, *m.*

Zahlungsfähig, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ, solvable; -fähigkeit, *f.*, ἱκανότης τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, solvabilité, *f.*

Zahlwoche, *f.*, ἑβδομάδα πληρωμῆς, ἡ τελευταία ἑβδομὰδα τοῦ παιγνιριοῦ (μπαζαριοῦ), semaine *f.* des payements.

Zahlwort, *n.*, τὸ ἀριθμητικὸν, ὁ ἀριθμὸς, mot *m.* numéral.

Zahm, *adj.* ἥμερος, privé, apprivoisé, domestique.

Zähmen, *v. a.* ἡμερώνω, apprivoiser, dompter; (*s.* Zähmen)

Zähmen, *n.*, Zähmung, *f.*, τὸ ἡμέρωμα, ἡ ἡμέρωσις, ἀπαλαίνω, σωφρονίζω, réfréner, réprimer; sich —, ἐγκρατεύομαι, se retenir.

Zahn, *m.*, τὸ ὀδόντι, δόντι (εἰς τὸ στόμα, εἰς τροχὸν κτλ.), dent, *f.*

Zahnarzt, *m.*, ἰατρὸς διὰ τὰ ὀδόντια, ὀδοντοϊατρὸς, dentiste, *m.*

Zahnbrecher, *m.*, κακὸς ἰατρὸς διὰ τὰ δόντια, (ὁποῦ ἐβγάζει τὰ δόντια), arracheur *m.* de dents.

Zahnbürste, *f.*, βούρτσα διὰ τὰ δόντια, brosse *f.* à dents.

Zähneln, *v. n.* δοντιάζω, denteler.

Zahnen, *v. n.* ἐβγάζω τὰ (πρῶτα) δόντια, faire des dents. *v. n.* δοντιάζω, denteler.

Zahnfleisch, *n.*, τὸ οὖλον, τὰ γουλία, ἡ δοντοκοιλιὰ, gencive, *f.*

Zahnhöhle, Zahnlade, *f.*, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται τὸ δόντι, alvéole, *m.*

Zähnig, *adj.* δοντιασμένος, dentelé.

Zahnklappen, *n.*, ὁ κρότος τῶν ὀδοντιῶν (οἷον ἀπὸ τὸ κρυοῦ), claquement *m.* de dents.

Zähnknirschen, *n.*, ὁ τριγμὸς τῶν ὀδοντιῶν, grincement *m.* de dents.

Zahnlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει δόντια, édenté.

Zahnlücke, *f.*, τρύπα ὁποῦ λείπει ἕνα δόντι, dent *f.* ébrechée; -lückig, *adj.* κοπτοδόντης, ébréché-dent.

Zahnpulver, *n.*, σκόνη διὰ τὰ δόντια, dentifrice, *m.*

Zahnschmerzen, *m. pl.*, Zahnweh, *n.*, ὁ πόνος τῶν ὀδόντων, ὀδοντόπονος, mal aux dents, mal de dents.

Zahnstocher, *m.*, ἡ ὀδοντογλυφίδα, ὁ ὀδοντοξέστης, τὸ σκαλιστῆρι διὰ τὰ δόντια, cure-dent, *m.*

Zahnzange, *f.*, ὀδοντάγρα (δοντοτσιμπίδι), (chir.) pélican, davier, *m.*

Zähre, *f.*, τὸ δάκρυον, larme, *f.*

Zain, *m.*, κομμάτι χυμένον ἀπὸ ἄδηρον μέλισσα, lingot, *m.*, barre, *f.*

Zange, *f.*, τὸ τζιμπίδι, ἡ δοντάγρα, tenaille, *f.*

Zangenwerk, *n.*, εἶδος ὀχυρώματος εἰς σχῆμα τζιμπιδιοῦ, (fortif.) tenaille, *f.*

Zank, *m.*, ἡ ἔρις, τὸ μάλωμα, ὁ καυγάς, querelle, dispute, *f.*, démêlé, *m.*

Zankapfel, *m.*, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος, (δηλαδὴ ἡ αἰτία τῆς διχονοίας), pomme *f.* de discorde.

Zanken, *v. a.* μαλώνω, quereller, gronder.

Zänker, *m.*, -rin, *f.*, ὁ μαλωτής, καυγατζῆς· ἡ μαλώτρια, querelleur, *m.*; -euse, *f.*

Zänkerey, *f.*, μάλωμα, καυγάς, querelle, noise, gronderie, *f.*

Zänkisch, Zänkischig, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, φιλόνικος, querelleur (*adj.*).

Zankſucht, *f.*, πραῦμα εἰς μαλώματα, humeur *f.* querelleuse.

Zäpfchen, *n.*, ὁ σταφυλίτης, τὸ σταφυλίτζι (εἰς τὸν λάρυγγα), luette, *f.*

Zapfen, *m.*, καρφί, cheville, *f.*; (an einem Faſſe), τὸ μασοῦρι εἰς ἕνα βουτζί, broche, *f.*; — um den ſich etwas bredt, στροφίδι, ἄξων, pivot, *m.*; (im Halſe), ὁ σταφυλίτης, τὸ σταφυλίτζι (εἰς τὸν λάρυγγα), luette, *f.*

Zapfen, *v. a.* ἐργάζω (κρασί, πίβαν) ἀπὸ ἕνα βουτζί, tirer (du vin, de la bière etc.).

Zapfenloch, *n.*, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἕνα καρφὶ ἢ ὁ ἄξων ἑνὸς τροχοῦ, mortaise; enlaçure, *f.*

Zapfenſtreich, *m.*, ἀναχώρησις, ἐσπερινὸν τυμπάνιαμα (ὡς σημεῖον διὰ τοὺς στρατιώτας νὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὰ καντόνια των), (milit.) retraite, *f.*

Zapfenſtück, *n.*, (einer Kanone), τὸ μέρος τοῦ κανονιοῦ ὅπου εἶναι τὰ καρφιὰ εἰς τὰ ὁποῖα κινεῖται, (artill.) deuxième renfort *m.* d'un canon.

Zapfenwein, *m.*, κρασὶ ὁποῦ στάζει ἀπὸ τὸ βουτζί, baquetures, *f. pl.*

Zappeln, *v. n.* ταράζομαι, κινοῦμαι, σπαράσσω, se débattre, se démener.

Zarge, *f.*, ἄκρα, περβάζι, bord, *m.*, bordure, *f.*; χαρμαινά, entaille, *f.*

Zart, *adj.* λεπτός, τρυφερός, tendre, délicat, subtil; (weich), ἁπαλός, tendre, mou, mollet.

Zärteln, *s.* Verzärteln.

Zartheit, *f.*, ἡ τρυφερότης, ἁπαλότης, tendreté, délicatesse (de la peau etc.), *f.*

Zärtlich, *adj.* τρυφερούτζικος, ἁπαλούτζικος, délicat, douillet; τρυφερός, (ὁποῦ ἔχει τὴν καρδίαν τρυφερήν), tendre (du coeur).

Zärtlichkeit, *f.*, ἡ τρυφερότης, tendresse; mollesse, *f.*

Zärtling, *m.*, ἁπαλὸς ἄνθρωπος, γυναικίσιος, douillet, homme délicat.

Zaſer, *f.*, ἡ ἴνα, λεπτὴ κλωστή, filet, filament, *m.* fibre, *f.*

Zaſerig, *adj.* ἰνώδης, fibreux; filandreux.

Zaſern, ſich, *v. n.* σχίζομαι εἰς ἴνες, ξεφτίζομαι, s'effiler.

Zaſpel, *f.*, ποσότης νήματος ἀπὸ τζκοσι, écheveau, *m.*; Gebinde, *s.* Gebinde.

Zauber, *m.*, ἡ μαγεία, μαγικὴ δύναμις, magie, *f.*, enchantement, *m.*; (Reiz), τὰ ὀλέγητρα, charme, *m.*, charmes, *pl.*

Zauberbuch, *n.*, μαγικὸν βιβλίον, grimoire, *m.*

Zauberer, *m.*, ὁ μάγος, magicien, sorcier, enchanteur, *m.*

Zauberey, *f.*, ἡ μαγεία, magie, sorcellerie, *f.*, enchantement, *m.*

Zauberin, *f.*, ἡ μάγισσα, magicienne, enchanteresse, sorcière, *f.*

Zauberiſch, *adj.* μαγικός, magique; (reizend), θελκτικός, *fig.* enchanteur (*adj.*).

Zauberkraft, *f.*, ἡ μαγικὴ δύναμις, vertu *f.* magique.

Zauberkunſt, *f.*, μαγικὴ τέχνη, art *m.* magique, magie, *f.*

Zaubertaterne, *f.*, μαγικὸν (ἢ ὀπτικὸν) φανάρι, ὁποῦ παρασταίνει σχήματα εἰς τὸν τοῖχον, lanterne *f.* magique.

Zaubern, *v. n.* μαγεύω, κάμνω μαγείας, exercer la magie, user de charmes. *v. a.* ἐνεργῶ διὰ τῆς μαγείας, effectuer par enchantement.

Zauberruthe, *f.*, Zauberſtab, *m.*, ἡ μαγικὴ ῥάβδος, baguette *f.* magique.

Zauberton, *m.*, ἐξαίρετος τόνος, (ὁποῦ μαγεύει, ὁποῦ ἁρπάζει εἰς ἔκστασιν), ton *m.* enchanteur.

Zauberer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, ἀμελής, temporiseur, lanternier, *m.*

Zauberhaft, *adj.* ὁποῦ ἀργοπορεῖ, qui tarde, lent; -haftigkeit, *f.*, συνήθεια (τινὸς) νὰ ἀργοπορῇ, barguignage, *m.*

Zaubern, *v. n.* ἀργοπαρῶ, διατάζω, μηάσω ἀβέβαιος τι νὰ κάμω, tarder, lanterner, barguigner.

Zaubern, *n.*, ἡ ἀργοπορία, ὁ διστασμός, barguignage, temporisement, *m.*

Zauen, ſich, *fam.* *s.* Eilen.

Zaum, *m.*, το χαλινάρι, bride, *f.*; *fig.* frein, *m.*

Zäumen, *v. a* χαλινώνω, βάνω τὸ χαλινάρι, brider; (bezähmen) ἡμερώνω, καταδαμάζω, réfréner.

Zaumlos, *adj.* χωρὶς χαλινάρι, sans bride; (*metaph.*) ἀχαλίνωτος, effréné.

Zaun, *m.*, ἡ φράκτη, haie, *f.*

Zäunen, *s.* Einzäunen, umzäunen, Verzäunen.

Zaunkönig, Zaunſchlüpfer, *m.*, ὁ τροχίλος, (μικρὸν πουλλί), roitelet (oiseau).

Zaunpfahl, *m.*, παλοῦζι διὰ φράκτην, palis, *m.*

Zauſen, *v. n.* τραβῶ, houspiller, tirailler; bey den Haaren zauſen, τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά, tirer les cheveux à q.

Zeche, *f.*, ἡ πληρωμὴ δι' αὐτὰ ὁποῦ ἔπιε τινὸς ἢ καὶ ὁποῦ ἔφαγε, écot, *m.*; (Zunft), *s.* Zunft; (im Bergbaue), καινὸν μεταλλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν περισσότεροι, mine, minière *f.* commune.

Zechen, *v. n.* πίνω (κρασὶ, πίβαν, ὁποιονδήποτε κιλ.), πίνω ἕως νὰ μεθύσω, boire (du vin etc.), tringuer, chopiner.

Zecher, Zechbruder, *m.*, ὁ οἰνοπότης, αὐτάρκης εἰς συμπόσιον, biberon, grand buveur, *m.*

Zechfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν διὰ φαγὶ καὶ πιοτί, qui ne paye rien pour son écot.

Zecke, Zacke, *f.*, ἡ σκυλόμυγα, tique, *f.*

Zehe, *f.*, τὸ δάκτυλον τῶν ποδῶν, doigt *m.* du pied; große —, τὸ χοντρὸν δάκτυλον τοῦ ποδός, orteil, *m.*; eine — Knoblauch, σκιλίδι, σουρὶ σκόρδου, gousse *f.* d'ail.

Zehen, Zehn, *num.* δέκα, dix.

Zehend, *m.*, ἡ δεκάς, δεκάδα, μία δεκαριά, dixaine, *f.*

Zehente, Zehnte, Zehent, *m.*, ἡ δεκατιά, dîme, *f.*

Zehenten, *v. n.* λαμβάνω τὴν δεκατιάν, dimer.

Zehenter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παιρνάζει ταῖς δεκατιαῖς, dimeur, *m.*

Zehentherr, *m.*, ὁ ἀποδεκατῶν, ὁποῦ λαμβάνει τὴν δεκατιάν, décimateur, *m.*

Zehentpflichtig, *adj.* ὑπογρεωμένος νὰ δίδῃ ἢ νὰ πληρώνῃ δεκατιάν, décimable.

Zehne, *f.*, τὸ ψηφίον δέκα, ἡ δέκα εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν, le chiffre dix; les dix aux cartes.

Zehneck, *n.*, δεκάγωνον, décagone, *m.*; -eckig, *adj.* δεκάγωνος, décagone (*adj.*).

Zehner, *m.*, (in der Rechenkunſt), ἡ δεκάς, δεκάδα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) dixaine, dizaine, *f.*

Zehnerley, *adj. indecl.* δέκα λογιῶν, de dix sortes.

Zehnfach, *adj.* δεκαπλάσιος, δεκαπλοῦς, dix fois autant; das Zehnfache, τὸ δεκαπλάσιον, le décuple.

Zehnjährig, *adj.* δεκαετὴς, δεκάχρονος, de dix ans.

Zehnmal, *adj.* δέκα φοραῖς, dix fois; -malig, *adj.* ὁποῦ γίνεται ἢ ἔχει δέκα φορές, répété dix fois.

Zehnte, *adj.* δέκατος, dixième; der zehnte des Monats, ἡ δέκα τοῦ μηνός, le dix du mois.

Zehntel, *n.*, τὸ *δέκατον*, *δεκατημόριον*, un dixième.
Zehntens, *adv.* *δέκατον*, dixièmement.
Zehren, *v. a.* *τρώγω καὶ πίνω*, *ἐξοδεύω διὰ φαγητὰ καὶ ποτά*, vivre, boire et manger; (sich vermindern), *ὀλιγοστεύω*, *φθείρομαι*, diminuer, se consumer; *κάμνω ὄρεξιν*, exciter l'appétit.
Zehrer, *m.*, *ἐκεῖνος ὅποῦ τρώγει καὶ πίνει*, *ὅποῦ ἐξοδεύει διὰ φαγητὰ καὶ ποτά*, celui qui mange et boit, consommateur, *m.*
Zehrfrey, *adj.* *ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν διὰ φαγί*, défrayé.
Zehrgeld, *n.*, Zehrpfennig, *m.*, *τὸ ἐφόδιον*, *ἄσπρα δεδόμενα διὰ φαγὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ταξιδεύει*, viatique, *m.*, passade, *f.*
Zehrung, *f.*, *τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί*, dépense (pour la nourriture), *f.*
Zeichen, *n.*, *τὸ σημεῖον*, signe, *m.*, marque, enseigne, *f.*; signal, *m.*
Zeichenbuch, *n.*, *βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον σχεδιάζει ζωγραφίαις ὁ μαθητής*, livre *m.* à dessiner; *βιβλίον περιέχον παραδείγματα ζωγραφιῶν*, livre *m.* de portraiture.
Zeichendeuter, *m.*, *ὁ μάντις*, devin, *m.*; -deuterey, *f.*, *ἡ μαντεία*, divination, *f.*
Zeichenkunst, *f.*, *ἡ σχεδιαγραφικὴ*, *τέχνη τοῦ σχεδιάζειν ζωγραφίας*, *ἡ ζωγραφική*, art *m.* de dessiner.
Zeichenmeister, *m.*, *ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν ζωγραφικὴν*, maître *m.* à dessiner.
Zeichnen, *v. a.* *σχεδιάζω ζωγραφίαν*, *ζωγραφίζω*, dessiner; (bezeichnen), *σημειώνω*, marquer; coter; (unterschreiben), *ὑπογράφω*, signer.
Zeichner, *m.*, *ὁ σχεδιαστής*, *ζωγράφος*, dessinateur, *m.*
Zeichnung, *f.*, *σχεδίασμα*, *ἡ σχεδιαγραφία*, *ζωγραφία*, dessin, *m.*
Zeidelbär, *m.*, *εἶδος μικρῆς ἀρκοῦδας*, ours *m.* de la petite espèce.
Zeideln, *v. a.* et *n.* *ἐβγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα*, châtrer les ruches.
Zeidler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ τρέφει μελίσσια εἰς τὸ δάσος*, celui qui entretient des abeilles dans une forêt.
Zeigefinger, *m.*, *τὸ δεικτικὸν δάκτυλον*, index, *m.*
Zeigen, *v. a.* *δείκνω*, *δείχνω*, montrer, faire voir.
Zeiger, *m.*, *ὁ κομισής*, porteur, *m.*; *f.* Vorzeiger; (an der Uhr), *ἡ βελίνη*, *ὁ δείκτης τῆς ὥρας*, aiguille *f.* d'une horloge etc.
Zeihen, *v. a.* *κατηγορῶ*, *βάνω τὸ πταίσιμον εἰς τινά*, accuser (q. d'un crime).
Zeile, *f.*, *ἡ ὁράδα* (*εἰς γράμματα*), ligne, *f.*
Zeilselbär, *n.*, *ἀρκοῦδα ἡμερωμένη*, ours *m.* apprivoisé.
Zeisig, *m.*, *ἡ ἀκανθὶς* (*πουλλὶ μικρὸν πράσινον*), serin, *m.*
Zeit, *f.*, *ὁ καιρός*, temps, *m.*; freye Zeit, Muße, *ἐλεύθερος καιρός*, *ἄδεια*, loisir, *m.*
Zeitalter, *n.*, *ὁ αἰών*, âge, *m.*; das goldene —, *ὁ χρυσὸς αἰών*, l'âge d'or.
Zeitfolge, *f.*, *ἡ ἀκολουθία τοῦ καιροῦ*, suite *f.* des temps.
Zeitforscher, *m.*, *ὁ χρονολόγος*, chronologiste, *m.*
Zeitgenoß, *m.*, *ὁ σύγχρονος*, contemporain, *m.*
Zeither, *adv.* *ἕως τώρα*, depuis, jusqu'ici.
Zeitig, *adj.* (reif), *ὥριμος*, *φθαμένος*, mûr; (frühzeitig), *ὁποῦ γίνεται ἐνωρὶς*, précoce, qui se fait de bonne heure. *adv.* *πρωΐ*, *ἐνωρὶς*, *ὄχι ἐργά*, de bonne heure, à temps.
Zeitigen, *v. a.* *κάμνω νὰ ὡριμάσῃ*, *νὰ φθάσῃ* (*ὁ καιρός*), mûrir (*v. a.*). *v. n.* *ὡριμάζω*, *φθάνω*, mûrir (*v. n.*).
Zeitigung, *f.*, *ἡ ὡρίμασις*, *φθάσιμον*, maturité, *f.*
Zeitkunde, *f.*, *ἡ χρονολογία* (*τῆς ἱστορίας*), chronologie, *f.*
Zeitkürzung, *f.*, *f.* Zeitvertreib.
Zeitlang, *f.*, eine —, *ἕναν καιρόν*, *ἕνα διάστημα καιροῦ*, *κάμποσον καιρόν*, un certain temps, quelque temps.
Zeitlauf, *m.*, *ὁ δρόμος τοῦ κόσμου*, cours *m.* du temps; die Zeitläufte, *pl.*, *τὰ συμβαινόμενα*, les conjonctures, *f. pl.*
Zeitlebens, *adv.* *εἰς καιρὸν ζωῆς*, durant ma (ta, sa etc.) vie, toute ma etc. vie.
Zeitlich, *adj.* *προσκαιρινὸς*, *τὰ πρόσκαιρα*, *τὰ γήϊνα*, les choses temporelles.

Zeitlichkeit, *f.*, *τὸ προσκαιρινὸ*, *ἡ ζωὴ εἰς τὴν γῆν*, la vie temporelle.
Zeitlose, *f.*, *τὸ κολχικὸν* (*βότανόν τι*), colchique, tue-chien (plante), *m.*
Zeitmaß, *n.*, *μέτρον καιροῦ*, espace *m.* de temps; (Tact in der Musik), *μέτρον εἰς τὴν μουσικήν*, (mus.) temps, *m.*
Zeitmesser, *m.*, *τὸ χρονόμετρον*, *εἶδος ὡρολογίου*, chronomètre (instrument), *m.*
Zeitpunkt, *m.*, *ὁ καιρός*, *ἕνας διορισμένος καιρός*, terme, *m.*; *ἐποχή*, époque.
Zeitraum, *m.*, *διάστημα καιροῦ*, espace *m.* de temps; *περίοδος*, période, *f.*
Zeitrechner, *m.*, *ὁ χρονολόγος*, chronologiste, *m.*
Zeitrechnung *f.*, *ἡ χρονολογία*, chronologie, *ἐποχὴ* (*ἀπὸ τὴν ὁποίαν μετροῦσι τὰ ἔτη*), ère, *f.*
Zeitschrift, *f.*, *περιοδικὸν σύγγραμμα*, feuille *f.* périodique.
Zeitung, *f.*, (Nachricht), *ἡ εἴδησις*, nouvelle, *f.*; auch: die Zeitungen, *ἡ ἐφημερὶς* (*γαζέτα*), gazette, *f.*
Zeitungsblatt, *n.*, *ἕνα φύλλον μιᾶς ἐφημερίδος*, gazette, *f.*
Zeitungsschreiber, *m.*, *ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐφημερίδος*, gazettier, *m.*
Zeitverderb, *m.*, *τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ μὲ οὐτιδανὰ πράγματα*, perte *f.* de temps (par des choses futiles).
Zeitverlust, *m.*, *τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ*, perte *f.* de temps; ohne —, *χωρὶς νὰ χασημερίσω*, *χωρὶς ἐργοπορίαν*, sans perdre de temps.
Zeitvertreib, *m.*, *ἡ διατριβὴ τοῦ καιροῦ*, (*τουρκ. ὁ ἐγλεντζές*), amusement, passe-temps, *m.*
Zeitwort, *n.*, (in der Sprachlehre), *τὸ ῥῆμα* (*εἰς τὴν γραμματικὴν*), (gramm.) verbe, *m.*
Zelle, *f.*, *τὸ κελλίον*, *κονάκι καλογέρου ἢ καλογρηᾶς*, cellule *f.* (d'un religieux, d'une religieuse); (der Bienen), *κυψέλη τῶν μελισσῶν*, cellule (des abeilles).
Zellengewebe, *n.*, *τὸ κελλειοειδὲς ὕφασμα ἢ δερμάτιον*, (*ἀνατομ.*), (anat.) tissu *m.* cellulaire.
Zelt, *n.*, *ἡ σκηνή*, (*ἰταλ. ἡ τέντα*, *τέντα*, *τουρκ. τὸ ντζατήρι*), tente, *f.*; pavillon, *m.*
Zeltbett, *n*, *κρεββάτι τοῦ κάμπου*, (*ὁποῦ ἔχουν οἱ ὀφφικιάλοι εἰς τὸν κάμπον*), lit *m.* de camp.
Zelter, *m.*, *ἄλογον ἢ καὶ μουλάρι*, (*μάλιστα διὰ χρῆσιν τῶν γυναικῶν*), haquenée, *f.*
Zelterschritt, Zelt, *m.*, *ἥσυχον περπάτημα τοῦ ἀλόγου*, amble (d'un cheval), *m.*
Zeltpfahl, Zeltpflock, *m.*, *παλοῦκι*, *ξύλινον χαρὶ διὰ σκηνάς*, (*διὰ τέντας*), piquet *m.* d'une tente.
Zeltschneider, *m.*, *ὁ σκηνοπηγός*, faiseur *m.* de tentes.
Zeltstange, *f.*, *κοντάρι ὁποῦ ὑποστηρίζει τὴν σκέπην*, (*τὴν τέντα*), arbre, mât *m.* d'une tente.
Zentner, *m.*, (Centner), *τὸ καντάρι*, quintal, *m.*
Zephyr, *m.*, *ὁ ζέφυρος*, zéphyr, *m.*
Zepter, *n.* (*m.*), *τὸ σκῆπτρον*, sceptre, *m.*; — eines Bedells, *ῥάβδος τοῦ ῥαβδοφόρου*, verge, masse *f.* de bédeau.
Zerarbeiten, sich, *v. r.* *παιδεύομαι πολλὰ εἰς μίαν δουλειάν*, se tuer à travailler.
Zerbeißen, *v. a.* *χωρίζω ἢ τζαλίζω μὲ τὰ δόντια*, casser, briser avec les dents.
Zerberſten, *v. n.* *σκάζω*, *σχίζομαι*, crever, se crever.
Zerblauen, *v. n.* *δέρνω καλά*, rosser.
Zerbrechen, *v. n.* *τζαλίζω*, rompre, casser, briser; sich den Kopf über etwas —, *τζαλίζω τὸ κεφάλι δι' ἕνα πρᾶγμα*, se rompre la tête, se creuser le cerveau à qc. *v. n.* *τζαλίζομαι*, se rompre, se casser, se briser.
Zerbrechlich, *adj.* *ὁποῦ τζαλίζεται εὐκόλα*, *εὔθρυπτος*, *εὐκολοτζάκιστος*, cassant, fragile; -lichkeit, *f.*, *τὸ εὔθρυπτον*, *εὐκολοτζάκιστον*, fragilité, *f.*
Zerbröckeln, *v. n.* *πιπτολβω* (*εἰς μικρὰ κομμάτια*, brésiller; sich —, *συντρίβομαι* (*ὡς τὸ ψωμὶ κτλ.*), s'émietter.
Zerbröschen, *v. a.* *τζαλίζω ἀλωλίζωντας*, écraser avec un bâton; (*μετακ.*) *δέρνω*, mol-

σκεῖσι τινὰ καλά, écraser (q.) de coups.

Zerbrücken, *v. a.* τζακίζω ζουλήγωνιας, σμίγγωντας, écacher; écraser, briser.

Zerfahren, *v. n.* χωρίζομαι, σχίζομαι, ἀφανίζομαι ἐξαφνα, se séparer, se diviser, disparaître tout-à-coup.

Zerfallen, *v. n.* ξεπίπτω, χαλνῶμαι, se rompre en tombant; tomber en mine; *fig.* mit einem —, καιαντιῶ εἰς ἔχθραν, εἰς διχόνοιαν, ἔχθρεύομαι, se brouiller avec q.

Zerfallen, *adj.* ξεπεσμένος, χαλασμένος, en ruine; délabré.

Zerfällen, *v. a.* eine Zahl, διαιρῶ ἕναν ἀριθμὸν (εἰς τὰ μέρη του), (arithm.) diviser, décomposer un nombre.

Zerfeilen, *v. a.* χωρίζω, σχίζω μὲ τὸ ζινί, couper avec la lime.

Zerfetzen, *v. a.* κατακομματιάζω, ξεσχίζω, χαλνῶ, charpenter, charcuter, déchirer.

Zerfleischen, *v. a.* κατακομματιάζω, ξεσχίζω (μὲ τὰ δόντια), déchirer, dilacérer.

Zerfließen, *v. n.* ἀναλύομαι, fondre, se fondre; in Thränen —, χύνω πολλὰ δάκρυα, fondre en larmes.

Zerfressen, *v. a.* τρυπῶ, ξεσχίζω, τρώγω (ὡσὰν τὰ ποντίκια, σκωλήκια κτλ.), ronger, manger.

Zergehen, *v. n.* ἀναλύομαι, se délayer; se fondre.

Zergliederer, *m.*, ὁ ἀνατόμος, anatomiste, disséqueur.

Zergliedern, *v. a.* ἀνατομῶ, ἀνατομίζω, anatomiser, disséquer; (μεταφ.) ἀναλύω, ἐξηγῶ, παρασταίνω σαφῶς, analyser, expliquer.

Zergliederung, *f.*, ἡ ἀνατόμησις, ἀνατομία, anatomie, dissection, *f.*; (μεταφ.) ἀνάλυσις, ἐξήγησις, analyse, explication, *f.*; =ungskunst, *f.*, ἡ ἀνατομική, ἀνατομία, anatomie, *f.*

Zerhacken, =hauen, *v. a.* κόπτω, κατακομματιάζω, hacher, couper en pièces, dépécer.

Zerkauen, *v. a.* μασῶ, κατακομματιάζω μὲ τὰ δόντια, mâcher.

Zerknicken, *v. a.* τζακίζω (λεπτὰ πράγματα, οἷον· καλάμια), briser à demi (*p. e.* une tige etc.)

Zerknirschen, *v. a.* συντρίβω, écraser, froisser.

Zerknirscht, *adj.* συντετριμμένος εἰς τὴν καρδίαν, contrit.

Zerknirschung, *f.*, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας, attrition, contrition, componction, *f.*

Zerknittern, =knüllen, *v. n.* ζουλήγω, ζαρώνω (οἷον· μεταξωτὰ μανδύλια, χαρτιὰ κτλ.), chiffonner.

Zerkochen, *v. a.* ἀναλύω μὲ τὸ νὰ βράσω, faire pourrir de cuire. *v. n.* ἀναλύομαι ἀπὸ τὴν βράσιν, pourrir de cuire.

Zerkratzen, *v. a.* τζουγκρανίζω, γρατζουνίζω, λαβώνω μὲ τὰ νύχια, égratigner.

Zerkrümeln, *v. a.* συντρίβω, (ψωμὶ κτλ.) μὲ τὰ δάκτυλα, émier, émietter.

Zerkrümpeln, *f.* Zerknittern.

Zerlassen, *v. a.* ἀναλύω (τὸ τυρον, κηρὶ κτλ.), fondre, liquéfier.

Zerlaufen, *v. n.* ἀναλύομαι (τὸ ἀξούγγι κτλ.), se fondre; sich —, τρίχω πολύ, se crasser (à force de courir).

Zerlechzen, *v. n.* σχίζομαι (τὴν ξηράδα (ὡς τὰ βουτ.), se fendre de sécheresse.

Zerlegen, *v. n.* διαλύω, χωρίζω (οἷον· τὰ μέρη μηχανῆς κτλ.), démonter, décomposer; (zerschneiden) κόπτω, χωρίζω (τὸ κρ. ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα), couper, trancher; (χυ. ἀναλύω, (chim). décomposer, analyser.

Zerlegung, *f.*, ἡ λύσις, διάλυσις, action *f.* de démonter etc.; ὁ χωρισμὸς (τοῦ κρέατος), act. de trancher; (χυ. ἀνάλυσις, (chim.) décomposition, *f.*

Zerlöchern, *v. n.* τρυπῶ, κάμνω πολλαῖς τρύπαις, trouer, percer de trous.

Zerlumpt, *adj.* ὁποῦ ἔχει φορέματα ξεσχισμένα, en lambeaux, déguenillé.

Zermalmen, *v. a.* συντρίβω, κατακομματιάζω, broyer, froisser, briser; =mung, *f.*, ἡ σύντριψις, τὸ κατακομμάτιασμα, broiement, *m.* trituration.

Zermartern, sich, *v. r.* παιδεύομαι, τραβῶ πολὺν κόπον, τζακίζω τὸ κεφάλι, se tourmenter (à faire qc.).

Zernagen, *v. a.* τρώγω, κατατρώγω, ronger.

Zernichten, *v. a.* ἀφανίζω, χαλνῶ, anéantir; *f.* Vernichten.

Zerplatzen, *v. n.* σκάζω, crever, se crever.

Zerquälen, sich, *f.* Zermartern.

Zerquetschen, *v. a.* ζουλήγω, συντρίβω, écacher, écraser, froisser; =schung, *f.*, ἡ ζούληξις, σύντριψις, écachement, *m.*

Zerreiben, *v. a.* συντρίβω, κατατρίβω (οἷον· τὰ μέρη μὲ τὰ δάκτυλα κτλ.), broyer, gruger, triturer; χαλνῶ τρίβοντας, user à force de frotter.

Zerreiblich, *adj.* εὐθραυστος, ὁποῦ εὔκολα συντρίβεται, friable, triturable; =lichkeit, *f.*, τὸ εὐθραυστον, friabilité, *f.*

Zerreibung, *f.*, ἡ σύντριψις, broiement, *m.*, trituration, *f.*

Zerraufen, *v. a.* βγάζω —, ξεσπῶ, ἀνακατώνω τὰ μαλλιά, houspiller, arracher les cheveux.

Zerrbild, *n.*, σατυρικὴ ζωγραφία (ὁποῦ παρασταίνει τι μὲ παράξενον καὶ γελοιώδη τρόπον), caricature, *f.*

Zerreißen, *v. n.* ξεσχίζω, déchirer; (Kleider etc.) —, χαλνῶ (φορέματα κτλ.) μὲ τὴν χαμένην χρῆσαν, user (des habits etc.); (von wilden Thieren), ξεσχίζω, χαλνῶ, κατατρώγω, dévorer. *v. n.* ξεσχίζομαι, se rompre; χαλνοῦμαι, s'user.

Zerreißung, *f.*, τὸ ξέσχισμα, ἡ ξέσχισις, déchirement, *m.*

Zerren, *v. a.* σύρνω, τραβῶ μὲ βίαν, tirailler, tirer avec force.

Zerringen, *v. a.* die Wäsche —, χαλνῶ, ξεσχίζω πλυμένα πανιὰ μὲ τὸ νὰ τὰ στραγγίσω, déchirer, gâter (*p. e.* le linge mouillé) à force de tordre.

Zerrinnen, *v. n.* ἀναλύομαι (οἷον· βούτυρον), fondre, se fondre.

Zerrühren, *v. a.* συντρίβω καὶ ἀνακατώνω (οἷον· αὐγά), brouiller en remuant (*p. e.* des oeufs).

Zerrupfen, *v. a.* eine Blume ꝛc., ξεσχίζω ἕνα λουλούδι κτλ., effeuiller une fleur.

Zerrütten, *v. a.* ἀνακατώνω, συγχίζω, χαλνῶ, brouiller, déranger, troubler.

Zerrüttung, *f.*, ἡ σύγχισις, ὁ χαλασμός, désordre, dérangement, *m.*

Zersägen, *v. a.* χωρίζω μὲ τὸ πριόνι, scier (en morceaux).

Zerschaben, *v. a.* κατασύνω, κατακομματιάζω ξύνοντας, gâter à force de racler.

Zerscheitern, *v. n.* τζακίζομαι, χαλνοῦμαι, ναυαγοῦμαι, briser, se briser, échouer.

Zerschellen, *v. n.* τζακίζομαι, σχίζομαι, briser, rompre (avec bruit).

Zerschießen, *v. a.* τρυπῶ, χαλνῶ μὲ κανονιαῖς, μὲ τουφεκιαῖς κτλ., percer de coups de canon, de fusil etc.

Zerschlagen, *v. a.* κατακομματιάζω, τζακίζω κτυπώντας, rompre, casser, briser; δέρνω φορερά, rosser, écraser de coups; sich zerschlagen (von Unterhandlungen), χαλνοῦμαι, χωρίζομαι, (οἷον· πραγμάτεια διὰ κήρηγμ κτλ.), *fig.* se rompre, se dissoudre.

Zerschmeißen, *v. n.* τζακίζω, χαλνῶ, rompre, casser.

Zerschmelzen, *v. a.* ἀναλύω, fondre. *v. n.* ἀναλύομαι, se fondre.

Zerschmettern, *v. n.* συντρίβω, κατακομματιάζω, τζακίζω μὲ μεγάλην βίαν, fracasser, écraser.

Zerschmetterung, *f.*, ἡ σύντριψις, τὸ τζάκισμα, fracas, *m.*

Zerschneiden, *v. a.* διακόπτω, κόπτω, χωρίζω, κατακομματιάζω, découper, dépécer, couper en morceaux.

Zerschneidung, *f.*, τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός, découpure, *f.*

Zerschroten, *v. n.* κατακομματιάζω, ἀποτρώγω, couper, ronger.

Zersetzen, *v. a.* (chem.), ἀναλύω, χωρίζω (χυμικῶς), (chim.) décomposer; =setzung, *f.*, ἀνάλυσις (χυμική), décomposition, *f.*

Zerspalten, *v. a.* σχίζω, fendre.

Zersplittern, *v. a.* σχίζω εἰς μικρὰ κομμάτια, briser, rompre par éclats. *v. n.* σχίζομαι, τζακίζομαι εἰς μικρὰ κομμάτια, éclater, s'éclater.

Zersprengen, *v. n.* κάμνω νὰ σκάσῃ, crever (*v. n.*).

Zerspringen, *v. n.* σκάζω, crever, éclater, se fendre.

Zerstampfen, *v. a.* κοπανίζω, στουμπίζω, piler, égruger.
Zerstäuben, *v. a.* διασκορπίζω ἀέρα κονιορτόν, disperser.
Zerstechen, *v. a.* τρυπῶ μὲ πολλαῖς κεντημαιαῖς, percer en plusieurs endroits, trouer.
Zerstieben, *v. n.* διασκορπίζομαι ὡς κονιορτός, s'en aller en poussière; se perdre, se dissiper.
Zerstören, *v. a.* ἀφανίζω, χαλνῶ (οἶον· ὀσπίτια, κάστρα), détruire, ruiner; démolir.
Zerstörer, *m.*, ὁ χαλαστής, ἀφανιστής, destructeur, *m.*
Zerstörung, *f.*, ὁ χαλασμός, ἀφανισμός, destruction, ruine, *f.*
Zerstoßen, *v. n.* στουμπίζω, συνιρίβω, piler, égruger, broyer; τζεκίζω, casser, briser, rompre.
Zerstreuen, *v. a.* διασκορπίζω, éparpiller, dissiper, disperser; (μεταφ.) ἀπογυρίζω τὸν νοῦν τινος ἀπό τι, distraire; διασκεδάζω (τουρκ. ἐγλεντίζω), amuser.
Zerstreut, *adj.* διασκορπισμένος, dissipé; (μεταφ.) ὁποῦ δὲν προσέχει, ὁποῦ ἔχει τὸν νοῦν του ἀλλοῦ, distrait.
Zerstreuung, *f.*, ὁ διασκορπισμός, dissipation, *f.*; (μεταφ.) ἀπροσεξία (ἐκείνου ὁποῦ ἔχει τὸν νοῦν του ἀλλοῦ, distraction, *f.*; sich (*dat.*) eine — machen, διασκεδάζομαι (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), se dissiper.
Zerstücken, »stückeln, *v. a.* κατακομματιάζω, dépécer, mettre en pièces; ein Land —, χωρίζω, διαμοιράζω ἕνα τόπον (βασιλικὸν κτλ.), démembrer un pays.
Zerstückung, »stückelung, *f.*, τὸ κατακομμάτιασμα, dépécement; χωρισμός, διαμοιρασμός, démembrement, *m.*
Zertheilen, *v. a.* διαμοιράζω, μερίζω, διαμερίζω, diviser, partager; démembrer; (ἰατρ.) διαλύω, (méd.) dissoudre, résoudre.
Zertrennen, *v. a.* χωρίζω, μερίζω, séparer, diviser, partager; (eine Naht), χωρίζω τὴν βαφήν, ξεβάπτω, découdre.
Zertrennlich, *adj.* χωριστός, ὁποῦ ἠμπορεῖ να χωρισθῇ, séparable.
Zertrennung, *f.*, ὁ χωρισμός, séparation, division, *f.*
Zertreten, *v. a.* καταπατῶ, συντρίβω πατῶντας, écraser du pied.
Zertrümmern, *v. a.* τζακίζω, συντρίβω, κατακομματιάζω, χαλνῶ, fracasser, briser, rompre; détruire.
Zertrümmerung, *f.*, τὸ κατακομμάτιασμα, ὁ χαλασμός, action de fracasser etc., destruction, *f.*
Zerwühlen, *v. a.* χαλνῶ μὲ τὸ νὰ σκαλίσω, gâter en fouillant, *f.* Wühlen.
Zerzausen, *v. a.* ξεσχίζω, houspiller; die Haare —, ἀνακαλλίζω, σουρουμαλλίζω, décheveler.
Zeter! *i.* (δυστυχία, νὰ χαθῇ, malheur!); — schreyen, γ… νάζω φοβερὰ, (ὡσὰν … πλακωθῇ ἀπὸ κλέπτ… crier à tue-tête.
Zetergeschrey, *n.*, μεγάλη … φοβερὰ κραυγή, les ha… cris, *m. pl.*
Zeterjunge, *m. vulg.*, διαβ… κὸν (πανουργοτζίκον) … δί, petit méchant, fripon, …
Zettel, *m.*, ἕνα χαρτί, γρ… ματίδιον, billet, *m.*; γρ… μα κολλημένον εἰς δημό… τόπον, écriteau, *m.*; affi… *f.*; ἐπιγραφὴ εἰς φιά… κτλ., étiquette, *f.*; (bey … Webern), τὸ στημόνι … ὑφαντοῦ, (tisser.) chain… ourdissure, *f.*
Zetteln, *v. a. fam.* διασκο… πίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, répa… dre, semer; (bey den We… bern), διάζομαι, σταίνω … νῆμα διὰ νὰ ὑφάνω, (t… ser.) ourdir, monter la chai… *f.* auch Verzetteln.
Zeug, *m.*, *n.*, ἡ τζόχα, ma… tière, étoffe, *f.*; leinenes … τὸ πανί, du linge; baum… wollenes —, βαμβακινὴ (βα… βαχερνὴ) τζόχα, τὸ βαμβ… κινόν, toile ou étoffe … coton; seidenes —, τὸ μετ… ξωτὸν, τὰ μεταξωτά, étoff… de soie, soieries, *f.* pl.; (Geräth), τὰ ἐργαλεῖα, σκεύ… ὄργανα, instruments, vai… seaux, *m. pl.*; dummes … albernes —, ἀνόητα πρά… γματα, ἀνοησίαις, φλυαρί… ας, (τουρκ. μασκαραλίκια) … sottises, bêtises, *f. pl.*; un… nützes —, περιττὰ, ἄχρηστ…

Zeugen, *v. n.* μαρτυρῶ, témoigner, porter témoignage.
Zeugen, *v. a.* Kinder —, ἐβγάζω παιδία, γεννῶ (ὡς πατέρας), engendrer, procréer des enfans.
Zeugenverhör, *n.*, ἡ ἐρώτησις τῶν μαρτύρων εἰς τὸ κριτήριον, audition *f.* des témoins.
Zeughaus, *n.*, τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, arsenal, *m.*
Zeugfabrik, Zeugmanufactur, *f.*, φαμπρίκα διὰ μαλλινᾶς τζόχαις, manufacture *f.* d'étoffes.
Zeugmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μαλλινᾶς τζόχαις, manufacturier *m.* d'étoffes.
Zeugmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ πυροβολικὰ, maître *m.* d'artillerie.
Zeugniß, *n.*, ἡ μαρτυρία, témoignage, *m.*; schriftliches —, μαρτυρία διὰ γράμματος, μαρτυρικὸν γράμμα, attestation, *f.*
Zeugschmid, *m.*, ὁ ὁπλοποιὸς, ἁρματοποιὸς, taillandier, *m.*
Zeugung, *f.*, ἡ γέννησις (λέγεται μόνον διὰ τὸν πατέρα), génération, procréation, *f.*

πράγματα, inutilités, choses *f. pl.* inutiles, viles; liederliches —, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, ἀχρεῖαι γυναῖκες, canaille, racaille, *f.*; reifiges —, τὸ ἱππικὸν (εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς), cavalerie (anciennements), *f.*
Zeuge, *m.*, ὁ μάρτυς, témoin, *m.*
Zeugungsglied, *n.*, ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, membre *m.* viril.
Zibeth, *m.*, τὸ τζιβέτο (μυρωδικὸν τι), civette (la matière), *f.*
Zibethkatze, *f.*, εἶδος ζώου ὁμοίου μὲ τὸν γάτον, ὁποῦ ἔχει τὸ τζιβέτο, civette (animal), *f.*
Zicke, *f.*, Zickelchen, *n.*, τὸ κατζίκι, chevreau, biquet, *m.*
Zicklen, *v. a.* γεννῶ (λέγεται διὰ τὴν γάιδαρ), chevroter, faire des petits (*se dit* de la chèvre).
Zieche, *f.*, περιτύλιγμα στρώματος, taie, *f.*
Ziege, *f.*, ἡ γίδα, αἰγίδα, (* αἴξ), chèvre, bique, *f.*
Ziegel, *m.*, (Dachziegel), τὸ κεραμίδι, tuile, *f.*; (Mauerziegel), τὸ τοῦβλον, brique, *f.*
Ziegelbrenner, »streicher, *m.*, ὁ κεραμεὺς, τουβλὰς, ὁποῦ φκιάνει τοῦβλα καὶ κεραμίδια, briquetier, tuilier, *m.*; »hütte, »scheune, »brennerey, »hütte, »scheune, *f.*, κεραμεῖον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν καὶ ψήνουν κεραμίδια καὶ τοῦβλα, briqueterie, tuilerie, *f.*
Ziegeldach, *n.*, σκέπη ἀπὸ κεραμίδια, toit *m.* couvert de tuiles.
Ziegeldecker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει τὴν σκέπην μὲ κεραμίδια, couvreur *m.* en tuiles.
Ziegelerde, *f.*, χῶμα διὰ κεραμίδια, terre *f.* à tuiles, à briques.
Ziegelfarben, Ziegelroth, *adj.* κόκκινος ὡσὰν κεραμίδι, de couleur de brique.
Ziegelmehl, *n.*, σκόνη ἀπὸ συντριμμένα τοῦβλα, poudre *f.* de brique.
Ziegelofen, *m.*, φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον ψήνουν τὰ τοῦβλα, four *m.* à briques.
Ziegelroth, *s.* Ziegelfarben.
Ziegelstein, *m.*, τὸ τοῦβλον, brique, *f.*; (Dachziegel), τὸ κεραμίδι, tuile, *f.*
Ziegenbart, *m.*, *s.* Geißbart.
Ziegenbein, *n.*, Ziegenfuß, *m.*, ποδάρι γάιδας, pied *m.* de chèvre. *s.* auch Geißfuß.
Ziegenbock, *m.*, ὁ τράγος, bouc, *m.*
Ziegenhaar, *n.*, αἰγιδότριχα, γιδότριχα, poil *m.* de chèvre.
Ziegenhirt, *m.*, τσοβαχὶς, ὁ γιδοβασκὸς, chevrier, *m.*
Ziegenkäse, *m.*, τυρὶ ἀπὸ γιδίσιον γάλα, fromage *m.* de lait de chèvre.
Ziegenmelker, *m.*, *s.* Nachtrabe, Nachtschwalbe.
Ziegenmilch, *f.*, γιδίσιον γάλα, lait *m.* de chèvre.
Zieger, *m.*, *s.* Molken.
Ziegler, *m.*, *s.* Ziegelbrenner.
Ziehbank, *f.*, τὸ σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ σύρμα, banc *m.* de tiloire, tréfilerie, *f.*
Ziehe, *f.*, *fam.* ein Kind in die — geben, δίδω ἕνα νήπιον, (εἰς μίαν βιβάστραν) νὰ τὸ ἀναθρέψῃ, donner un enfant (à une nourrice) pour l'élever.

Ziehen, *v. a.* σύρνω, τραβῶ, tirer; (herausziehen), ἐβγάζω, tirer dehors; den Degen ziehen, ἐβγάζω τὸ σπαθί, tirer l'épée; den Hut ziehen, ἐβγάζω τὸ σκιάδιον (καπέλο), ôter le chapeau; (an sich, in sich, nach sich —, s. Anziehen, Einziehen, Nachziehen); Nutzen ziehen, ἐβγάζω κέρδος, tirer du profit; Kinder ziehen, ἀνατρέφω παιδία, élever des enfants; Pferde, Schafe ꝛc. ziehen, τρέφω ἄλογα, πρόβατα κτλ., nourrir des chevaux, des brebis etc.; (einen Stein im Schachspiele ꝛc.), τραβῶ (εἰς τὸ σαντράζι κτλ.), jouer une pièce (aux jeu des échecs etc.); (einen Wechsel) auf einen —, τραβῶ (μίαν καμβιάλην ἕνα βεξήλιον) ἐπάνω τινός, tirer (une lettre de change) sur q.; vor Gericht —, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, appeler q. en justice; zur Rechenschaft —, ζητῶ λόγον ἀπό τινα, demander compte à q.; einen zu Rathe —, ζητῶ τὴν συμβουλὴν τινος, consulter q.; sich (*dat.*) etwas zu Gemüth —, λυποῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, ἐμπίπτω εἰς μελαγχολίαν, s'affliger, se chagriner de qc., prendre qc. fort à coeur; den Kürzern ziehen, χάνω, νικῶμαι, perdre, être vaincu. *v. n.* πηγαίνω, κινῶ, aller, passer, marcher, tirer; in eine Wohnung ziehen, πηγαίνω, ἐμβαίνω εἰς ἕνα κονάκι, aller loger dans une maison; in einen Dienst ziehen, ἐμβαίνω εἰς δούλευσίν τινος, entrer au service de q.; sich —, αὐρνομαι, τραβιοῦμαι, se tirer; (sich bis wohin erstrecken), ἐκτείνομαι ἕως εἰς —, s'étendre jusqu'à —; (in etwas), ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ (ὡς ἡ ἐγράδα, ἡ βρᾶμα), pénétrer dans —, (*se dit* d'un fluide, d'une odeur); aus einer Sache, ξεμπερδεύομαι ἀπό μίαν ὑπόθεσιν, se tirer d'affaire; (von Bretern ꝛc.), στρᾶβώνομαι (ἀπὸ τὴν ζέστιαν), se déjeter, se cofliner (*se dit* des planches etc.); (vom Leder ꝛc.), ἀφίνεται, τεντώνεται (τὸ πετζί), prêter (*en parlant* du cuir etc.); *v. i.* es zieht mich, ἔχω δευματισμόν, δευματικὸν πόνον, je sens un tiraillement; es zieht hier, τραβᾷ (ὁ ἀέρας) ἐδῶ, il y a ici un vent coulis.

Ziehgeld, *n.*, *fam.* πληρωμὴ διὰ τὴν ἀνατροφήν, pension (qui se donne pour élever un petit enfant), *f.*

Ziehkind, *n.*, παιδὶ τρόφιμον, διδόμενον εἰς τινα νὰ τὸ ἀναθρέψῃ, nourrisson, *m.*

Ziehseil, *n.*, σχοινὶ διὰ τράβηγμα, trait, *m.*

Ziehung, *f.*, τὸ τράβηγμα (μάλιστα τῆς λοταρίας), tirage (d'une loterie), *m.*

Ziel, *n.*, τὸ σημάδι, σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ζίπτουν, but, *m.*; (Gränze, Ende), τὸ τέλος, borne, fin, *f.*, terme, *m.*; (Absicht), ὁ σκοπός, but, dessein, *m.*

Zielen, *v. n.* μαιτάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι, κανεῖσι, viser; mirer; (*μεταφ.*) ἔχω σκοπόν, ἀποβλέπω, *fig.* viser, tendre, aboutir à qc.

Ziemen, *v. n.* πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές, convenir, être convenable.

Ziemer, *m.*, (Vogel), ἡ κίχλα, τζίχλα, (πουλλί), litorne, *f.*; (am Schlachtvieh), τὸ πισινὸν μέρος τοῦ ζώου τὴν οὐρά, cimier, *m.*

Ziemlich, *adj.* ἀρκετός, ὄχι μικρός, suffisant, pas trop petit; ἀξιόλογος, μεγάλος, considérable. *adv.* ἀρκετά, assez, bien; (fast), σχεδόν, à peu près.

Zierasse, *m.*, ·äffchen, *n.*, γυναῖκα παρὰ πολλὰ στολισμένη καὶ ἐπιτηδευτή, pimbêche, pimpesouée, *f.*

Zierpen, s. Zirpen.

Zierath, Zierrath, *m.*, ὁ στολισμός, τὰ στολίδια, ornement, *m.*, parure, *f.*

Zierbengel, *m.*, (fml Scherz) νέος ἄνθρωπος πολλὰ στολισμένος, (τουρκ. τζελεπῆς), petit-maître, *m.*

Zierde, Zierr, *f.*, ὁ στολισμός, ornement, *m.*

Zieren, *v. a.* στολίζω, orner, parer, embellir, décorer; sich —, φέρνομαι ἢ ὁμιλῶ μὲ τρόπον παράξενον, ἐπιτηδευτόν, affecter des airs étranges, minauder, parler d'une manière affectée; κάμνω τὴν ἀκατάδεκτην, faire la précieuse.

Ziererey, *f.*, φέρσιμον παράξενον καὶ ἐπιτηδευτόν, minauderie; affèterie, *f.*

Zierlich, *adj.* στολισμένος, εὐπρεπής, ὡραῖος, élégant.

Zierlichkeit, *f.*, ἡ εὐπρέπεια, ὡραιότης, élégance, *f.*

Zielmaus, *f.*, εἶδος ποντικοῦ, souslik, zisel (espèce de souris), *m.*

Ziffer, *f.*, τὸ ψηφίον (ἀριθμητικὸν), (arithm.) chiffre, *m.*

Zifferblatt, *n.*, τὸ πρόσωπον τοῦ ὡρολογιοῦ ὁπού ἔχει σημειωμένας ταῖς ὥραις, cadran (d'une montre), *m.*

Zifferschrift, *f.*, γράμματα μὲ κρυφὰ σημεῖα, chiffre, *m.*, écriture *f.* en chiffre.

Zigeuner, *m.*, γύφτης, Bohémien, Egyptien, *m.*

Zimmer, *n.*, ὁ ὀνδᾶς (τουρκ.), ὁ *σάλαμος, chambre, *f.*

Zimmerarbeit, *f.*, δουλειὰ τοῦ ξυλοκόπου ἢ τοῦ τέκτονος, charpenterie, charpente, *f.*

Zimmerart, *f.*, τζεκοῦρι τοῦ τέκτονος, hache *f.* de charpentier.

Zimmergesell, *m.*, βοηθὸς τέκτονος, garçon charpentier, *m.*

Zimmerhof, *m.*, αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύουν οἱ τέκτονες, chantier, *m.*

Zimmerholz, *n.*, ξύλα διὰ κτίσιμον, δουλευμένα ἀπὸ τὸν τέκτονα, bois *m.* de charpente.

Zimmermann, *m.*, (*pl.* Zimmerleute), ὁ τέκτων, ξυλοκόπος, *f.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ ξύλα διὰ κτίσιμον, charpentier, *m.*

Zimmern, *v. a.* δουλεύω διὰ κτίσιμον, ξυλοκοπῶ, charpenter; construire.

Zimmerwerk, *n.*, τὰ δουλευμένα ξύλα διὰ κτίσιμον, charpente, *f.*

Zimmet, Zimmt, *m.*, ἡ κανέλα, cannelle, *f.*

Zimmtbaum, *m.*, τὸ δένδρον τῆς κανέλας, cannellier, *m.*

Zimmtfarbe, *f.*, χρῶμα κανέλας, couleur *f.* de cannelle; ·farben, ·farbig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα της κανέλας, de couleur de cannelle.

Zimmtöhl, *n.*, τὸ κανελόλαδον, huile *f.* de cannelle.

Zimmtrinde, *f.*, ἡ φλοιὸς τῆς κανέλας, ἡ κανέλα, cannelle, *f.*

Zimmtwasser, *n.*, τὸ κανελόνερον, eau *f.* de cannelle.

Zinbel, Zinbeltuffel, *m.*, εἶδος ἀπὸ ταφετὰν (πολλὰ ἐλαφρὸν καὶ λεπτόν), ras *m.* de Chypre.

Zink, *m.*, ὁ κῆγκος, τὸ ἀντιμώνιον γυλικόν, ἡμιμέταλλόν τι, zinc (demi-métal), *m.*

Zinke, *f.*, δόντι (εἰς τὸ πηρούνι), fourchon, *m.*, dent (de fourchette), *f.*; — ὁμοίως· κέρατόν τι μουσικόν, cornet *m.* à bouquin.

Zinn, *n.*, τὸ καλάϊ, καλάγιον (ὁ *κασσίτερος), étain, *m.*

Zinnasche, *f.*, στάκτη ἀπὸ καλάϊ, potée, *f.*

Zinne, *f.*, τοῖχος δόντιασμένος, ἡ *παλάξις, créneau, *m.*

Zinnern, *adj.* ἀπὸ καλάϊ, καλάϊτικος, d'étain.

Zinnfolie, *f.*, λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάϊ, tain, *m.*

Zinngießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καλαϊτικα ἀγγεῖα (τουρκ. καλαϊτζής), potier *m.* d'étain.

Zinnober, *m.*, τὸ κιννάβαρι, (κινναβάρι), cinabre, *m.*

Zinnoberroth, *adj.* κόκκινος ὡσὰν τὸ κιννάβαρι, de couleur de cinabre.

Zins, *m.*, δόσιμον χρονικὸν ὁποὺ πληρώνεται εἰς τὸν ἄρχοντα διὰ φιεύδου, cens, *m.*, censive, *f.*; φόρος (τουρκ. χαράτζι), tribut, *m.*; (Pacht·zins), τὸ νοίκι, ἐνοίκιον, loyer, *m.*

Zinsbar, *adj.* ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ δόσιμον κάθε χρόνον, δασμοφόρος, censuel; tributaire.

Zinsbarkeit, *f.*, ἡ ὑποχρέωσις εἰς δασμόν, censive, *f.*

Zinsbauer, *m.*, χωριάτης ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ ἀπὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα κάθε χρόνον, manant censier, censitaire, *m.*

Zinsbuch, *n.*, κατάστιχον τῶν δοσιμάτων χρεωστουμένων εἰς χῦριον ὑποστατικοῦ, terrier, papier *m.* terrier; βιβλίδιον εἰς τὸ ὁποῖον γραφονται τὰ ἔσοφλισικα γράμματα διὰ τὸ νοίκι, cahier *m.* des quittances de loyer.

Zinsen, *f. pl.*, τὰ δημόσια, intérêt, *m.*; rente, *f.*

Zinsen, *v. a.* πληρώναι δασμόν, payer le cens; πληρώνω διάφορον, payer l'interêt; — φέρω διάφορον ἢ κέρδος, rendre, rapporter.

Zinsfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ δασμόν, qui ne paye point de rente; allodial; ein freyes Gut, ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα, franc-allen; ἐλεύθερος ὁπὸ νοίκι, qui ne paye point de loyer.

Zinsgut, *n.*, ὑποστατικὸν ὁποῦ πληρώνει δοσίματα, terre *f.* censuelle.

Zinshahn, *m.*, πετεινὸς τὸν ὁποῖον δίδουν οἱ χωριᾶται κάθε χρόνον εἰς τὸν αὐθέντην των, coq *m.* de rente.

Zinsherr, *m.*, ὁ αὐθέντης ὁποῦ λαμβάνει δασμὸν ἀπὸ τοὺς χωριάτας, seigneur *m.* censier.

Zinsmann, *m.* (*pl.* Zinsleute), ὁ δασμοφόρος, censitaire, *m.*

Zinszahl, *f.*, der Römer Zinszahl, τὰ ἰνδίκτα, (περιόδος δεκαπέντε χρόνων εἰς τὴν χρονολογίαν), (calendr.) indiction, *f.*

Zipfel, *m.*, ἡ ἄκρα, γωνία (φορέματος κτλ.), bout, *m.*, queue, *f.* (d'un habit etc.).

Zipfelig, *adj.* ατραβωμένος καὶ ζαρωμένος, (λέγεται διὰ φορέματα, μανδύλια κτλ.), barlong.

Zipperlein, *n.*, ἡ ποδάγρα, goutte (maladie), *f.*

Zirbelbaum, *m.*, ἡ κουκουναριά, pin, *m.*

Zirbeldrüse, *f.*, (ἀνατ.) κωνάριον, ἀδὴν κωνοειδὴς (εἰς τὴν μέσην τοῦ ἐγκεφάλου), (anat.) glande *f.* pinéale.

Zirbelnuß, *f.*, τὸ κουκουνάρι, pignon, *m.*

Zirkel, *m.*, ὁ κύκλος, cercle, *m.*; (das Werkzeug), ὁ διαβήτης, compas, *m.*

Zirkelbogen, *m.*, τόξον κύκλου, arc *m.* de la circonférence du cercle.

Zirkelfläche, *f.*, ἐπιφάνεια κύκλου, (geom.) cercle, *m.*, aire *f.* du cercle.

Zirkelförmig, *adj.* κυκλοειδής, circulaire, *m.*

Zirkellinie, *f.*, κυκλοειδὴς γραμμὴ, κύκλος, ligne *f.* circulaire, cercle, *m.*

Zirkeln, *v. a.* κάμνω κύκλον, compasser (décrire un cercle); μετρῶ κατ' ἀκρίβειαν, *fig.* compasser.

Zirkelrund, *adj.* στρόγγυλος ὡς κύκλος, σωστὰ στρόγγυλος, rond comme un cercle, circulaire.

Zirpen, *v. n.* τρανίζω ὡς ἀζίζγας, ὡς τὰ μικρὰ πουλλιά, grésillonner, pépier, chanter.

Zischeln, *v. a.* ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί, chuchoter.

Zischeln, *n.*, τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, *f.*

Zischen, *v. n.* ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ νερὸν ὁποῦ χύνουν εἰς τὴν φωτίαν, siffler (*p. e.* l'eau qu'on jette dans le feu).

Ziser, Zisererbse, *f.*, *s.* Kicher.

Zither, *f.*, ἡ κιθάρα, guitare, *f.*

Zitherspieler, *m.*, ὁ κιθαριστὴς, καθαρδὸς, joueur *m.* de guitare.

Zitt, *m.*, ἡ ἰνδιάνα, πανὶ βαμβακινὸν ζωγραφισμένον, calencar, *m.*; indienne, perse, *f.*

Zitteraal, *m.*, τὸ ἐλεκτρικὸν χέλι, anguille *f.* tremblante ou électrique.

Zitterfisch, *m.*, ἡ νάρκη, (ἰχθὺς κτρικὸν ψάρι), torpille, *f.*

Zittermahl, (=maal), *n.*, μνῆμα, (ὁ λειχὴν) εἰς τὸ δέρμα, dartre, *f.*

Zittern, *v. a.* τρέμω, trembler.

Zittern, *n.*, ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, tremblement, *m.*

Zitternadel, *f.*, βελόνη μὲ δύο μύτια διὰ στολισμὸν τὰ μαλλιά, tremblant, *m.*

Zitwer, Zitwersame, *m.*, ἄγριον ζιγγίβερι, φυτὸν ἰατρικὸν διὰ πάθη ἀπὸ ακονίτια, zédoaire, *f.*

Zitze, *f.*, ῥώγα τοῦ βυζιοῦ (τῶν γυναικῶν), tettin, *m.* (τῶν ζώων), tette, *f.*

Zitz, *s.* Zitt.

Zobel, *m.*, τὸ σαμοῦρι, zibeline, martre-zibeline, *f.*

Zobelfang, *m.*, Zobeljagd, *f.*, τὸ κυνήγι τῶν σαμουριῶν, chasse *f.* de zibelines.

Zobelfell, *n.*, δέρμα ἀπὸ σαμούρι, zibeline (la peau), *f.*

Zobelpelz, *m.*, γοῦνα ἀπὸ σαμούρι, zibeline, pelisse *f.* de zibeline.

Zober, *m.*, *s.* Zuber.

Zofe, *f.*, ἡ δουλεύτρα, femme *f.* de chambre; δουλεύτρα

(κεφαλὴ καὶ πανούργη εἰς τὰς κομμωδίας), soubrette, *f.*

Zögern, *v. n.* ἀργοπορῶ, tarder.

Zögerung, *f.*, ἡ ἀργοπορία, retardement, *m.*

Zögling, *m.*, το τρόφιμον παιδί, nourrisson, *m.*; ὁ μαθητὴς, élève, *m.*

Zoll, *m.*, (*pl.* Zolle), τὸ δάκτυλον (μέτρον), pouce (mesure), *m.*

Zoll, *m.*, (*pl.* Zölle), τὸ τελώνιον, douane, (τουρκ. γιεμπρούκι), douane, *f.*, péage, *m.*

Zollamt, *n.*, ἡ ἐπιτροπία, ἐπιπαιδία εἰς τὸ τελώνιον, douane, *f.*, bureau *m.* de la douane, *s.* Zoll.

Zollbar, *adj.* ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον, sujet à payer la douane, *s.* Zoll.

Zollbeamte, »bediente, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἐπίγγελμα εἰς τὸ τελώνιον, ὁ τελώνης (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), douanier, *m.*

Zollbereiter, *m.*, ὁ ὑδομιλάξ ὁποῦ προφυλάγει νὰ μὴ ἐμβάσουν ξεπουλισμένον πρᾶγμα), garde *m.* du péage.

Zolleinnehmer, *m.*, ὁ τελώνης κομμερκιάρης, (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), receveur *m.* de la douane, péager, *m.*

Zollen, *v. n.* πληρώνω τελώνιον, πληρώνω κομμέρκι (γιεμπρούκι), payer la douane; (μεταφ.) δίδω, προσφέρω, donner, offrir.

Zollfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ κομμέρκι, (ἀπὸ γιεμπρούκι), exempt de payer la douane, exempt de péage.

Zollgerechtigkeit, *f.*, τὸ προνόμιον νὰ πέρνῃ τινὰς κομμέρκι, (γιεμπρούκι), droit *m.* de douane.

Zollhaus, *n.*, τὸ ὀφίτσιον τοῦ κομμερκιάρου, maison *f.* du douanier; douane, *f.*

Zöllner, *m.*, ὁ τελώνης, κομμερκιάρης (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), douanier, péager, *m.*

Zollordnung, *f.*, ἡ τάξις τῶν κομμερκιῶν, règlement *m.* touchant les douanes.

Zollrolle, *f.*, *s.* Zolltarif.

Zollschreiber, *m.*, ὁ γραμματικὸς εἰς τὸ κομμέρκι, contrôleur *m.* de la douane.

Zoll-Tarif, *m.*, ταρίφα, (τὸ κατάστιχον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι γραμμένον τὸ κομμέρκι ὁποῦ ἔχει τινὰς νὰ πληρώσῃ διὰ κάθε πρᾶγμα), tarif, *m.*

Zone, *f.*, ἡ ζώνη (τῆς γῆς), εἰς τὴν γεωγραφίαν), zône, *f.*

Zoologie, *f.*, ἡ ζωολογία, zoologie, *f.*

Zopf, *m.*, ἡ πλεξοῦδα, τὰ πλεξοῦδι, tresse de cheveux, queue, *f.*

Zorn, *m.*, ὁ θυμὸς, colère, *f.*, courroux, *m.*

Zornig, *adj.* θυμωμένος, en colère, fâché, courroucé.

Zote, Zotte, Zottel, *f.*, τὸ τζουλοῦφι, flocon *m.* de laine etc.; touffe *f.* de cheveux ou de poils (qui pendent en bas); — (an alten Kleidern etc.), ξεχωσμένον κομμάτι φορέματος ὁποῦ κρέμεται, lambeau (qui pend d'un vieux habit etc.), *m.*

Zote, *f.*, (unanständige Rede), ἄσχημος λόγος, ἀπρεπὴς λόγος, ἀπαχουλογία, obscénité, vilenie, parole *f.* sale, mot *m.* gras.

Zotenreißer, *m.*, ὁ ἀπαχουλόγος, ὁποῦ λέγει ἄσχημα καὶ ἀπρεπῆ λόγια, ordurier, dîseur *m.* de sulettes.

Zotteln, *v. n.* pop. περιπατῶ ὀγλήγορα (ὡσὰν ἄλογον ὁποῦ τριποδίζει), trotter.

Zottig, (Zotig), *adj.* μαλλιαρὸς, μὲ κρεμάμενες τρίχες, μὲ μεγάλα τζουλοῦφια, velu, à longs poils.

Zu, *prp.* εἰς, πρὸς, ἀ; vers; après; en, dans, *adv.* πολὺ, trop; zu warm, zu kalt etc., πολὺ ζεστὸς, κρύος κτλ., trop chaud, trop froid, *int.* πήγαινε, κάμε, avancez! dépêchez-vous!

Zubauen, *v. a.* φράζω μὲ τοῖχον, μὲ τείχια, fermer par une muraille.

Zubeißen, *v. a.* δαγκάνω, mordre, (dagu essen), τρώγω μαζὺ μὲ τὰ, manger qc. avec qc.

Zuber, *m.*, κουβᾶς, καδί, cuve, tine, *f.*

Zubereiten, *v. a.* κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, apprêter; accommoder; préparer.

Zubereitung, *f.*, ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία, apprêt, préparatif, *m.*

Zubinden, *v. a.* δένω, (σφα-

Κοινωνικὸ Εὐαγγελικὸ Βιβλίο

λίζω μὲ τὸ νὰ δέσω), serrer, lier; die Augen —, δένω τὰ ὀμμάτια, bander les yeux.

Zubringen, *v. n.* φέρω εἰς —, φέρω πρὸς —, apporter, porter; die Zeit —, ἀπερνῶ τὸν καιρόν, passer le temps (à qc.).

Zubrocken, *v. a. fam.* χάνω ἀκόμη τι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου (εἰς ἕνα ἐπιχείρημα), mettre du rien, perdre (dans une entreprise).

Zubuße, *f.* πρόσθετα διδόμενα εἰς συμβοήθειαν ἑνὸς ἐπιχειρήματος, secours (argent donné pour aider au succès d'une entreprise).

Zubüßen, *v. a.* δίδω πρόσθετα εἰς συμβοήθειαν ἑνὸς ἐπιχειρήματος, fournir au frais (d'une entreprise); (verlieren), χάνω, mettre du sien; perdre.

Zucht, *f.*, (vom Vieh), ἡ τροφή, τὸ θρέψιμον (ζώων), entretien *m.* du bétail; ζῶα ὁποῦ τρέφονται, race *f.* de bétail (qu'on entretient); (Erziehung), ἡ ἀνατροφή, éducation, *f.*; (Ordnung), ἡ εὐταξία, discipline, *f.*; (Scham), ἐντροπαλάτης, pudeur, *f.*

Zuchthaus, *n.*, ὁσπίτιον παιδείας ἢ διορθώσεως, maison *f.* de correction, maison de force.

Zuchthengst, *m.*, ἄλογον ἐκλεκτὸν διωρισμένον διὰ σμίξιν, ἵππ, étalon, *m.*

Züchtig, *adj.* εὔτακτος, σώφρων, καλοήθης, chaste, pudique; -tigkeit, *f.*, ἡ σωφροσύνη, καλοήθεια, chasteté, pudicité, *f.*

Züchtigen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ, châtier, punir.

Züchtigung, *f.*, ἡ παίδεια, τιμωρία, châtiment, *m.*, punition, *f.*

Züchtling, *m.*, ὁ φυλακωμένος εἰς δοσίλιον παιδείας, prisonnier *m.* enfermé dans une maison de correction.

Zuchtlos, *adj.* ἄτακτος, ἀχαλίνωτος, indiscipliné, licencieux.

Zuchtmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς φυλακωμένους, geolier, *m.*

Zuchtochse, *m.*, ὁ ταῦρος (διωρισμένος διὰ σμίξιν), taureau, *m.*

Zuchtruthe, *f.*, (ἡ βέργα τῆς παιδείας), (fouet, *m.*); (μεταφ.) παιδεία, τιμωρία (ἐκ τοῦ Θεοῦ), *fig.* fléau, *m.*

Zuchtsau, *f.*, σκρόφα διωρισμένη μόναν νὰ γεννᾷ, truie, *f.*

Zuchtstute, *f.*, φοράδα διωρισμένη μόναν νὰ γεννᾷ, cavalle *f.* poulinière.

Zuchtvieh, *n.*, ζῶα διωρισμένα μόναν νὰ σμίγωνται καὶ νὰ γεννῶσι, bêta'l *m.* qu'on nourrit pour en avoir des petits.

Zucken, *v. n.* σπαράττω, κινοῦμαι, ταράζομαι, palpiter; remuer; mit den Achseln, oder die Achseln —, σηκώνω τοὺς ὤμους, hausser les épaules; den Degen —, ὁρ. ziehen, τραβῶ, ἐβγάζω τὸ σπαθί, tirer l'épée.

Zucken, *n.*, τὸ σπάραγμα, ὁ σπαραγμός, palpitation, *f.*; mouvement *m.* convulsif.

Zucker, *m.*, ἡ ζάχαρη, sucre, *m.*

Zuckerbäcker, *m.*, ὁ ζαχαροπλάστης, ζαχαραπλής, confiturier, confiseur, *m.*; -bäckerey, *f.*, ἡ τέχνη καὶ ὁμάδα τῶν ἐργαστῆρι ἐκείνου, métier *m.* et aussi office de confiseur.

Zuckerbrod, *n.*, το ζαχαρικόν, biscuit; massepain, *m.*

Zuckerbüchse, -dose, -schachtel, *f.*, τὸ ζαχαροκούτι, sucrier, *m.*

Zuckererbse, -schote, *f.*, τὸ γλυκὸν πιζέλι, pois *m.* gonflé.

Zuckergebackenes, *n.*, τὰ ζαχαρικά, sucreries, confitures, *f. pl.*

Zuckerguß, *m.*, σκέπασμα ἐπὶ ἀναλυμένην ζάχαρην, glace, *f.*

Zuckerhut, *m.*, ἕνα κομμάτι ἀχέρωτον ἀπὸ ζάχαρη, (ἕνα κεφάλι ζάχαρη), pain *m.* de sucre.

Zuckerkand, *m.*, ζαχαροκρύσταλλον, κρυσταλλοζάχαρον, ζάχαρη κρυσταλλωμένη, sucre *m.* candi.

Zuckermelone, *f.*, γλυκὸν πεπόνι, melon sucrin ou sucré, *m.*

Zuckern, *v. a.* ζαχαρώνω, sucrer.

Zuckerpapier, *n.*, χαρτὶ χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὴν ζάχαρην, papier *m.* au sucre.

Zuckerplätzchen, *n.*, τὸ ζαχαρότον, biscotin, *m.*

Zuckerrohr, *n.*, ὁ καλαμοζάχαρις, ἡ καλαμοζάχαρη, canne *f.* à sucre.

Zuckersieder, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὴν ζάχαρην, raffineur *m.* de sucre; -siederey, *f.*, τύπος ὅπου καθαρίζουν τὴν ζάχαρην, sucrerie; raffinerie, *f.*

Zuckersüß, *adj.* γλυκὺς ὡσὰν ζάχαρη, sucré, sucrin, *m.*

Zuckerzange, *f.*, τσιμπίδι διὰ ζάχαρην, pincettes *f. pl.* à sucre.

Zuckerwerk, *n.*, ſ. Zuckergebackenes.

Zuckung, *f.*, ὁ σπαραγμός, convulsion, *f.*

Zudämmen, *v. a.* σφαλίζω μὲ χῶμα, fermer avec un digue.

Zudecken, *v. a.* σκεπάζω, couvrir; *fig. fam.* einen —, (im Trinken), κάμνω τινὰ νὰ μεθύσῃ, enivrer q.; *fam.* (im Prügeln) —, δέρνω, μουσκεύω τινα καλά, rosser, étriller q.

Zudem, πρὸς τούτοις, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο, outre cela.

Zudenken, *v. n.* einem etwas, διορίζω τι διά τινα, destiner qc. pour q.

Zudrängen, sich, *v. r.* στρημώνομαι πολὺ, διὰ νὰ πλησιάσω, s'empresser pour avancer, pour s'approcher; (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινα (μὲ συχνὰς ἐπισκέψεις), importuner q., être à charge à q.; ἐναποτώνομαι εἰς κάθε ὑπόθεσιν, se fourrer partout, s'intriguer.

Zudringen, *v. n.* πλησιάζω βιαζόμενος, ἀποδιώχνοντες τοὺς ἄλλους, avancer en foule.

Zudringlich, *adj.* ἐνοχλητικὸς (ὁποῦ ἐνοχλεῖ τινα μὲ ἐπισκέψεις, μὲ παρακάλεσις), importun, persécutant; -lichkeit, *n.*, ἡ ἐνόχλησις, importunité, *f.*

Zudrücken, *v. a.* σφαλίζω σφίγγωντας (οἷον· ἕνα σεντοῦκι), fermer en pressant (p. c. une caisse); die Augen —, σφαλίζω, κλείω τὰ ὀμμάτια, fermer les yeux; *fig.* ein Auge —, σφαλίζω ἕνα ὀμμάτι, κάμνω ὅπως δὲν βλέπω, fermer les yeux sur qc., faire semblant de ne pas voir qc.

Zueignen, *v. a.* ἀποδίδω (μίαν ποιότητα εἰς τινα), attribuer (une qualité à qc.); (widmen), ἀφιερώνω, dédier; sich (*dat.*) etwas —, πέρνω τι ὡς ἔδικόν μου πρᾶγμα, s'approprier qc.

Zueignung, *f.*, ἡ ἀπόδωσις, attribution, *f.*; ἀφιέρωσις, dédication.

Zueignungsschrift, *f.*, τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις, dédicace, épître *f.* dédicatoire.

Zueilen, *v. n.* βιάζομαι κοντὰ, πρωτεύχω, accourir en hâte.

Zuerkennen, *v. a.* διορίζω τι εἰς τινα, décerner; ἐπιχειρῶ, ἀποφασίζω νὰ λάβῃ τις τι, adjuger (qc. à q.); einem eine Strafe —, καταδικάζω τινὰ εἰς μίαν τιμωρίαν, condamner q. à une peine.

Zuerkennung, *f.*, ἡ ἐπίκρισις, ἀπόφασις, adjudication, *f.*; ſ. Zuerkennen.

Zuerſt, *adv.* πρῶτον, premièrement; er hat das zuerſt gethan, gesehen ꝛc., ἐκεῖνος ἔκαμεν, εἶδεν κτλ. ὁ πρῶτος αὐτός, il a fait, il a vu etc. cela le premier.

Zufahren, *v. n.* κινῶ πολλὰ ὀλίγωρα μὲ τὸ ἁμάξι, faire aller la voiture bien vite; fahr zu Kutſcher! πήγαινε ἐμπρός! ἁμαξᾶ! toucher, conduire, auf etwas —, βίπτομαι, ὁρμῶ ἐπάνω εἰς τι, se jeter sur qc.; blind zufahren, κάμνω τι ἀπερίσκεπτα, χωρὶς νὰ ἐξετάζω, agir précipitamment.

Zufall, *m.*, τὸ συμβαῖν, σύμβαμα, συμβεβηκός, accident, cas *m.* fortuit, aventure, *f.*; (das Ungefähr), ἡ τύχη, le hasard; durch Zufall, κατὰ τύχην, par hasard, par accident; (von Krankheiten), τὸ συμπτωμα (ἀρρωστίας), symptôme, *m.*

Zufallen, *v. n.* πίπτω, σφαλίζομαι (οἷον· μὲ σηκωτὴ θύρα), se fermer (en tombant); (einem durch Erbſchaft ꝛc.), πίπτω, κατάντω εἰς τινα (διὰ μέσου κληρονομίας κτλ.), échoir, tomber en partage.

Zufällig, *adj.* τυχόν, fortuit,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

casuel. *adv.* κατὰ τύχην, par accident.

Zufälligkeit, *f.*, τὸ τυχηρόν, casualité; contingence, *f.*

Zufertigen, *v. a.* ἐξοφλίζω, στέλλω εἰς τινα (μίαν πρωτείγην τῆς διοικήσεως κτλ.), expédier, dépêcher, envoyer.

Zuflicken, *v. a.* μπαλώνω, ravauder, raccommoder.

Zufliegen, *v. n.* πετᾶ κοντά, προσπετῶ, voler vers —, affluer.

Zufließen, *v. n.* προσρίω, προστρέχω, couler vers —; einem etwas zufließen lassen, προξενῶ τι εἰς τινα, procurer, accorder qc. à q.

Zuflucht, *f.*, ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον, recours; refuge, *m.*

Zufluß, *m.*, ἡ πυσαρολή, τὸ πλῆθος πραγμάτων (τοῦ νεροῦ, τῶν ἀσπρῶν κτλ.), affluence (*propr.* et *fig.*).

Zufolge, Zu Folge, *prp.* κατά, suivant, selon; *s.* Folge.

Zufragen, *v. n.* ἐρωτῶ καὶ εὐκαιρίαν, ἐρωτῶ ἂν τύχῃ, demander, venir s'informer (par occasion).

Zufrieden, *adj.* εὐχαριστημένος, content, satisfait.

Zufriedenheit, *f.*, ἡ εὐχαρίστησις, contentement, *m.*, satisfaction, *f.*

Zufrieren, *v. n.* παγώνω, σκεπάζομαι μὲ πάγον, se geler, se glacer, prendre.

Zufügen, *v. a.* einem einen Schaden —, κάμνω τινός τι κακόν, μίαν ζημίαν, faire, causer du dommage à q.

Zufuhr, *f.*, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν διαφόρων πραγμάτων (τῆς ζωοτροφίας κτλ.) εἰς ἕναν τόπον, amenage, abord de marchandises (de denrées etc.).

Zuführen, *v. a.* ὁδηγῶ, φέρω (ξένον πρᾶγμα κτλ.) εἰς ἕναν τόπον, amener, apporter, transporter.

Zufüllen, *v. a.* γεμίζω (οἷον ἕναν λάκκον), remplir, combler (un fossé etc.).

Zug, *m.*, (das Ziehen), τὸ τράβηγμα, trait, *m.*; (im Trinken), μία ρουφᾶτα, coup (en buvant), *m.*; (mit dem Netze), τράβηγμα μὲ τὸ δίκτυον, coup de filet; (mit der Feder), μία κονδυλιά, parafe, cadeau, trait *m.* (de plume); (von Truppen ꝛc.), ἡ πορτία, κίνησις στρατεύματος κτλ. τὸ στράτευμα ὁποῦ κινεῖ, marche, expédition, *f.*, train, *m.*; (Aufzug), παράταξις, procession, *f.*; (Pferde ꝛc.), τόσα ἄλογα ὅσα μαζὶ ζευγουν εἰς τὸ ἁμάξι, attelage, *m.*; ein Zug von sechs Pferden, ἓξ ἄλογα μαζὶ ζευγμένα, un attelage de six chevaux; ein — Ochsen, ἕνα ζευγάρι βόδια, un couple de boeufs; — der Vögel, πέρασμα τῶν πουλλιῶν, passage *m.* des oiseaux; ein — von Vögeln, πλῆθος πουλλιῶν ὁποῦ πετοῦν μαζὶ, volée *f.* d'oiseaux; (im Schachspiele ꝛc.) einen Zug thun, τραβῶ (εἰς τὸ σκακιέρι κτλ.), jouer une pièce (au jeu des échecs etc.); (Zugwind), ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, vent *m.* coulis; ein paar Züge thun, rauchen, τραβᾶ ἐξαπολοῦσι δύο ἢ τρεῖς φοραῖς, fumer deux ou trois coups; Züge (des Gesichts), τὰ γνωσικὰ σχήματα τοῦ προσώπου, les traits du visage; ein edler Zug, σημεῖον καλοῦ, γενναιοκάρδου χαρακτῆρος, trait d'un caractère noble, généreux; in einem Zuge, κατὰ σειρὰν, ἐξακολούθως, tout d'une tire; in den letzten Zügen liegen, εἶμαι εἰς ἀγωνίαν, ψυχομαχῶ, être à l'agonie.

Zugabe, *f.*, ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον, par-dessus; comble (de mesure); surpoids, *m.*; addition, *f.*

Zugang, *m.*, εἴσοδος, ἡ, avenue, *f.*, passage, *m.*; ἡ πρόσοδος, ἡ ἄδεια νὰ πηγαίνῃ τις εἴς τινα ἢ εἰς ἕναν τόπον, accès; abord, *m.*

Zugänglich, *adj.* πρόσβατος, ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ πηγαίνῃ, accessible, abordable.

Zugband, *n.*, σχοινίον ἢ κορδέλλα διὰ τράβηγμα, tirant, *m.*

Zugbrücke, *f.*, πηχτὸν γεφύρι, pont-levis, *m.*

Züge, *s.* Ziehe.

Zugeben, *v. n.* προσθέτω, δίδω πρὸς, δίδω παραπάνω, donner par dessus le marché, donner pour le comble; einem einen Gehülfen —, δίδω ἕνα βοηθὸν εἰς τινα, donner un assistant à q.; (gestatten), ἀφίνω, συγχωρῶ,

στέργω, δέχομαι, συμφωνῶ, accorder. permettre; convenir, tomber d'accord; *fig. fam.* klein —, ταπεινώνομαι, ὑποτάσσομαι, δὲν ἐναντιώνομαι περισσότερον, fléchir doux.

Zugedacht, *adj.* διωρισμένος, ἀποφασισμένος νὰ δοθῇ, destiné (à q.).

Zugegen, *adj. indecl.* παρών, présent.

Zugehen, *v. n.* πηγαίνω, ἐκολουθῶ νὰ πηγαίνω, aller, marcher (vite); (ſich ſchließen), σφαλίζομαι, se fermer; (geſchehen), γίνεται, se passer, se faire, arriver; wie geht das zu? πῶς γίνεται αὐτό; comment cela se fait-il?

Zugehör, *n.*, τὰ ἀνήκοντα, appartenance, dépendance, *f.*

Zugehören, *v. n.* ἀνήκω, appartenir, être à q.

Zugehörig, *adj.* ἀνήκων, appartenant.

Zügel, *m.*, τὸ χαλινάρι, ὁ χαλινός, rêne; bride, *f.*

Zügellos, *adj.* ἀχαλίνωτος, (φυσ. καὶ μεταφ.) débridé; effréné; -loſigkeit, *f.*, ἡ ἀχαλινωσία, licence *f.* effrénée.

Zugemüſe, *n.*, τὰ λαχανικά, ὅλα ὅσα μαγειρεύονται μαζὶ μὲ τὸ κρέας, légumes, *m. pl.*

Zugenamt, *adj.* ὑνομαζόμενος, surnommé.

Zugeſellen, *v. a.* συντροφεύω, δίδω σύντροφον, associer; ſich —, συντροφεύω, συντροφιάζω, γίνομαι σύντροφος, s'associer.

Zugeſtehen, *v. a.* ἀφίνω, συγχωρῶ, στέργω, συγκατανεύω, accorder, concéder.

Zugethan, *adj.* προσκολλημένος, δεδομένος, affectionné, dévoué, attaché.

Zugfiſch, *m.*, ψάρι περαστικόν, poisson *f.* de passage.

Zuggarn, *n.*, μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρευμα, (pêch.) chalon, traîneau, *m.*

Zugießen, *v. a.* χύνω παρ' ἀπάνω, προσχύνω, verser davantage; γεμίζω, remplir.

Zugleich, *adv.* ἐν ταὐτῷ, μαζύ, ensemble; en même temps.

Zugleine, *f.*, σχοινὶ διὰ τράβηγμα, corde *f.* avec laquelle on tire qc.

Zugloch, *n.*, τρύπα διὰ τὸν ἀέρα, soupirail, *m.*, ventouse, *f.*

Zugluft, *f.*, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, courant d'air, vent *m.* coulis.

Zugochſe, *m.*, βόδι ὁποῦ σύρνει τὸ ἀλέτρι ἢ τὸ ἁμάξι, boeuf *m.* de labour.

Zugpferd, *n.*, ἄλογον ὁποῦ σύρνει τὸ ἁμάξι ἢ καὶ τὸ ἀλέτρι, cheval *m.* de trait.

Zugpflaſter, *n.*, φυσσοῦες ἔμπλαστραι, emplâtre *m.* vésicatoire.

Zugreifen, *v. n.* πιάνω, βάνω τὸ χέρι μου εἴς τι, prendre, mettre la main sur qc; *fig. fam.* κλέπτω, voler.

Zugſtrang, Zugriemen, *m.*, Zugſeil, *n.*, τὸ σχοινίον ἢ λουρίον τοῦ ἁμαξιοῦ, trait, *m.*

Zugvieh, *n.*, ζῶα ζευγαρᾶτα νὰ σέρνουν ἁμάξια, bêtes *f. pl.* de voiture, de trait.

Zugvogel, *m.*, πουλλὶ περαστικόν, oiseau *m.* de passage.

Zugwind, *m.*, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, vent *m.* coulis.

Zuhaben, *v. n.* ἔχω κλεισμένον (οἷον· τὸ ἐργαστήρι, τὴν θύραν κτλ.), avoir fermé; ἔχω παρ' ἀπάνω, avoir pardessus.

Zuhaken, =häkeln, *v. a.* θηλυκώνω μὲ τζιγγέλι, fermer avec des crochets.

Zuhalten, *v. a.* κρατῶ κλεισμένον (οἷον· τὴν θύραν κτλ.), tenir fermé; einem die Augen —, σκεπάζω τὰ ὑμμάτια τινὸς (μὲ τὸ χέρι), couvrir avec la main les yeux de q.

Zuhängen, *v. a.* σκεπάζω μὲ ἕνα πανὶ ἢ μανδύλι κρεμασμένον, (οἷον· ἕναν καθρέπτην), couvrir avec une toile etc. (*p. e.* un miroir etc.).

Zuhauen, *v. a.* κτυπῶ ψυθιρὰ (μὲ καμτζίκι, μὲ βέργας), fouetter rudement; (mit der Axt), πελεκῶ, dégrossir, tailler.

Zuheften, *v. n.* θηλυκώνω, fermer avec des agrafes.

Zuheften, *v. a.* ῥάπτω, coudre, fermer en cousant.

Zuheilen, *v. n.* ἰατρεύω πληγήν, guérir (une plaie). *v. n.* ἰατρεύομαι, σφαλίζομαι, guérir (*v. n.*), se fermer.

Zuhorchen, *v. n.* ἀκούω, ἀτροῦμαι (κρυφίως), écouter secrètement.

Zuhören, *v. n.* (einem), ἀκούω, ἀκροάζομαι, écouter q.

Zuhörer, *m.*, ὁ ἀκροατής, auditeur, *m.*

Zujagen, *v. n.* τρέχω ταχύτατα (μὲ τὸ ἄλογον), courir à bride abattue. *v. a.* einem ein Wild —, κυνηγῶ ἕνα ἀγρίμι πρός τινα, chasser une bête vers q.

Zukehren, *v. a.* γυρίζω εἰς —, γυρίζω πρὸς —, tourner vers —; einem den Rücken —, γυρίζω τὰς πλάτας εἰς τινα, tourner le dos à q.

Zukettеln, *v. a.* σφαλίζω μὲ μικρὸν ἅλυσον, fermer avec une chaînette.

Zuklatſchen, *v. n.* einem Beyfall —, κρούω τὰ χέρια εἰς σημεῖον ἐπαίνου τινός, applaudir à q.

Zukleben, »kleiſtern, *v. a.* κολλῶ, σφαλίζω κολλῶντας, boucher avec de la pâte etc.

Zuklinken, *v. a.* σφαλῶ μὲ τὸ μάνδαλον, fermer à loquet.

Zuknöpfen, *v. a.* θηλυκώνω, κομβώνω, boutonner.

Zuknüpfen, *v. a.* δένω, συνδένω, nouer.

Zukommen, *v. n.* προσέρχομαι, parvenir, venir, arriver; πίπτω, καταντῶ εἰς τινα (μὲ τὸν λαχνὸν κτλ.), tomber en partage; (gebühren), ἐνήκω, appartenir.

Zukoſt, *f.*, ὅλα ὅσα τρώγομεν μαζὺ μὲ τὸ ψωμὶ καὶ μὲ τὸ κρέας (οἷον· λάχανα, ὄσπρια, ῥίζι κτλ.), tout ce qu'on mange avec le pain et avec la viande.

Zukunft, *f.*, ὁ μέλλων καιρός, τὰ μέλλοντα, τὸ μέλλον, avenir, *m.*; in —, εἰς τὸ ἐξῆς, à l'avenir.

Zukünftig, *adj.* μέλλων, ἐρχόμενος, futur. *adv.* εἰς τὸ ἐξῆς, à l'avenir.

Zulächeln, *v. n.* μειδιῶ, χαμογελῶ (πρός τινα), sourire à q.

Zulage, *f.*, ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον, addition, *f.*, ce qu'on ajoute; (an Lohn, an Gehalt), αὔξησις τοῦ μισθοῦ, τοῦ διηρισμοῦ, augmentation *f.* d'appointement; (bey den Zimmerleuten), τὰ ξύλα διωρισμένα διὰ κτίσιμον δοσπιτίου κτλ., pièces *f. pl.* de charpente pour une maison; (bey den Fleiſchern), κόκκαλα ἀπού ζυγιάζει ὁ μακελλάρης (χασάπης) μαζὺ μὲ τὸ κρέας καὶ τὰ πωλεῖ, (boucher) réjouissance, *f.*

Zulangen, *v. n.* πέρνω (μάλιστα τι ἀπὸ τὸ φαγὶ εἰς τὸ γεῖμα), prendre; se servir (à table); (hinlänglich ſeyn), φθάνει, εἶναι ἀρκετόν, suffire, être assez. *v. a.* einem etwas —, ἁπλώνω, δίδω τι εἰς τινα, donner, présenter qc. à q.

Zulänglich, *adj.* ἀρκετός, suffisant.

Zulaſſen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ) νὰ πλησιάσῃ, νὰ ἐμβῇ, laisser entrer, admettre q.; den Hengſt —, ἀφίνω τὸ ἄτι νὰ σμιχθῇ μὲ τὴν· προβάδα, laisser faire la monte à l'étalon; eine Thür ꝛc. zulaſſen, ἀφίνω κλεισμένην μίαν θύραν κτλ., laisser fermé, ne pas ouvrir; (geſtatten), ἀφίνω, συγχωρῶ, σιέργω, καταδέχομαι, permettre.

Zulässig, *adj.* συγχωρημένος, ἀποδεκτός, admissible, recevable.

Zulaſſung, *f.*, ἡ ἄφεσις νὰ πλησιάσῃ τινὰς κτλ., ἡ ἄδεια διδομένη εἰς τι, admission; permission, *f.*

Zulauf, *m.*, ἡ προσδρομή, συνάθροισις, concurs, affluence, *f.*; (von Kaufleuten) — haben, ἔχω πολλοὺς ἀγοραστάς, avoir la vogue.

Zulaufen, *v. n.* προστρέχω, accourir; affluer; τρέχω ὀγλήγορα, courir vite; ſpitzig zulaufen, τελειώνω εἰς μύτην, se terminer en pointe.

Zulegen, *v. a.* (eine Oeffnung), σκεπάζω (μίαν τρύπαν μὲ σανίδια κτλ.), fermer, boucher (une ouverture en mettant dessus des planches etc.); (hinzulegen), προσθέτω, ajouter; einem —, αὐξάνω τὸν μισθὸν τινος, augmenter les gages de q.; ſich (*dat.*) etwas —, προβλέπομαι μέ τι, se fournir, se pourvoir de qc.

Zuleimen, *v. a.* κολλῶ, coller, fermer en collant.

Zuletzt, *adv.* τελευταῖον, εἰς τὸ τέλος, à la fin, en fin.

Zumachen, *v. n.* σφαλῶ, κλείω, fermer, boucher; den Rock —, θηλυκώνω, κομπώνω τὸ φορεμα, boutonner son ha-

bit; mach zu! (schnell) *κάμε ὀγλήγωρα!* vîte! dépêchez-vous!

Zumal, *adv. μάλιστα, καὶ μάλιστα*, surtout, principalement.

Zumauern, *v. a. σφαλῶ μὲ τοῖχον*, murer.

Zumeſſen, *v. n. μετρῶ*, mesurer qc. à q.; (für: beymeſſen), ſ. Beymeſſen.

Zumuthen, *v. a.* einem etwas, *ζητῶ τι ἀπό τινα (δηλαδὴ δύσκολον ἢ ἄδικον)*, demander qc. à q., exiger qu' il fasse (une chose difficile ou injuste).

Zumuthung, *f.*, *ἡ ζήτησις*, demande, prétention, *f.*

Zunächſt, *adv. ἄλο συμμιά*, tout près; *πρὸ πάντων*, outre cela.

Zunageln, *v. a. καρφώνω (οἷον· μίαν θύραν, ἕνα σανιδοῦκι)*, clouer.

Zunähen, *v. a. ῥάπτω (σφαλῶ ῥάπτωνιας)*, coudre, boucher en cousant.

Zunahme, *f.*, *ἡ αὔξησις*, accroissement, *m.*; ſ. Zunehmen.

Zuname, *m.*, *τὸ παρανόμι, παρόνομα*, surnom, *m.*; *τὸ ὄνομα τῆς φαμιλίας τινος*, nom *m.* de famille.

Zündbar, *adj. ὁποῦ εὔκολα ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ*, inflammable.

Zünden, *v. n. ἀνάπτω*, prendre feu, s'allumer. *v. n. ἀνάπτω (ἐνεργ.)*, allumer, mettre le feu à —.

Zunder, *m.*, *ἡ ἴσκα*, amadou, *m.*; mèche, *f.*

Zündkraut, *n.*, *τὸ μπαρούτι ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν φάλιαν*, amorce, *f.*, pulverin, *m.*

Zündloch, *n.*, *ἡ τρύπια εἰς τὴν φάλιαν*, lumière, *f.*

Zündpfanne, *f.*, *ἡ φάλια (εἰς τὸ τουφέκι κτλ.)*, bassinet, *m.*

Zündruthe, *f.*, Zündſtock, *m.*, *ἡ βέργα μὲ τὸ φτίλι (τοῦ κανονιέρου)*, (artill.) boutefeu, *m.*

Zunehmen, *v. n. αὐξάνω, μεγαλύνομαι, πληθύνομαι*, croître, s'accroître, s'augmenter; *προκόπτω, προχωρῶ*, profiter, avancer.

Zuneigung, *f.*, *ἡ κλίσις, κύνοια, ἀγάπη*, inclination, affection, *f.*

Zuneſteln, ſ. Zubinden.

Zunft, *m.*, *ἑταιρία, συντροφία τεχνιτῶν*, tribu, *f.*, corps *m.* de métier.

Zünftig, *adj. ὁποῦ ἐκήκει εἰς ἑταιρίαν τεχνιτῶν*, appartenant à un corps de métier.

Zunftmeiſter, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης, μάστωρας εἰς μίαν ἑταιρίαν τεχνιτῶν*, maître *m.* juré d' un corps de métier; (bey den Römern), *ὁ δήμαρχος, φύλαρχος*, tribun, *m.*

Zunge, *f.*, (*dim.* Züngelchen, *n.*), *ἡ γλῶσσα*, langue, *f.*; (in der Wage), *τὸ γλωσσίδιον εἰς τὴν ζυγαριάν*, languette *f.* (d'une balance); (in der Schnalle), *τὸ ὀγκίθι εἰς την βοῦκλαν*, ardillon *m.* (de boucle).

Züngeln, *v. n. κινῶ τὴν γλῶσσαν (ὡς τὰ ὀφίδια)*, jouer de la langue.

Zungenband, *n.*, *τὸ γλωσσοδέτι*, filet, *m.*

Zungenbuchſtab, Zungenlaut, *m.*, *γράμμα προφερόμενον διὰ τῆς γλώσσης*, lettre *f.* linguale.

Zungendreſcher, *m.*, *κακὸς μηχανευτής*, chicaneur, *m.*; -dreſcherey, *f.*, *κακὰ μηχανεύματα*, chicane; *φλυαρίαις*, bavarderie, *f.*

Zunichte, *adv.* — machen, *ὀφανίζω, χαλνῶ*, ruiner, gâter, détruire.

Zunicken, *v. n. κάμνω ἕνα νεῦμα, νεύω*, faire un signe de la tête à q.; einem Beyfall —, *ἀποδείχνω εἰς τινα τὴν εὐχαριστησίν μου μὲ ἕνα νεῦμα*, applaudir à q. en faisant un signe de la tête.

Zunöthigen, ſ. Nöthigen.

Zuordnen, *v. a. δίδω τινὸς συμβουλάς (εἰς μίαν ὑπόθεσιν)*, adjoindre q. à un autre.

Zupfeitſchen, *v. n. δέρνω δυνατὰ μὲ τὸ καμτσίκι ἢ μὲ βέργα, ἀκολουθῶ νὰ δέρνω*, fouetter de la belle manière, continuer à fouetter.

Zupfen, *v. n. τραβῶ ὀλίγον μὲ τὰ δάκτυλα*, tirer, tirailler; *ξεφτίζω, μαδίζω, ἀπασπῶ*, effiler, éplucher.

Zupfropfen, *v. a. στουμπώνω (μὲ τὸ στούμπωμα)*, tamponner, boucher.

Zupfſeide, *f.*, *ξεφτισμένον ἢ μαδισμένον μετάξι*, soie *f.* tirée, effilée.

Zupichen, *v. a.* πισσάω, boucher avec de la poix.

Zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, δὲν χαλνῶ, ménager, épargner, économiser.

Zurathen, *v. n. fam.* συμβουλεύω (νὰ κάμῃ τις τι), conseiller (de faire qc.).

Zurechnen, *v. a.* βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν, mettre à compte; ἀποδίδω τὴν αἰτίαν εἰς τινα, imputer, attribuer (qc. à q.).

Zurechnung, *f.*, ἡ ἀπόδοσις τῆς αἰτίας, imputation, *f.*

Zurecht bringen, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω, mettre en ordre, arranger; ἰατρεύω, rétablir (un malade); — finden, sich, εὑρίσκω τὸν δρόμον μου, εὑρίσκω ποῦ ἔχω νὰ πάγω, trouver son chemin, se retrouver; in einer Sache —, καταλαμβάνω καλὰ μίαν ὑπόθεσιν, bien comprendre qc.; — helfen, βοηθῶ τινα (εἰς μίαν ἐμπερδεμένην ὑπόθεσιν), aider q. (dans une affaire embrouillée); — kommen, ἔρχομαι εἰς τὸν ἁρμόδιον καιρόν, venir à propos; mit einer Sache —, εὐτυχάζω τὸν τρόπον, πῶς νὰ κάμω, venir à bout de qc.; mit einem —, τακτίζομαι, συμφωνῶ μέ τινα, s'accommoder avec q.; — legen, stellen, setzen, βάνω εἰς τάξιν, βάνω ἑτοιμα, ἑτοιμάζω, ranger, arranger, ajuster; *fig.* einem den Kopf — setzen, ἐλέγχω, διορθώνω τινα, mettre q. à la raison; — machen, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, arranger, apprêter, préparer; — weisen, δείχνω τὸν δρόμον, montrer le chemin à q.; (μεταφ.) διδάσκω, διορθώνω, redresser, corriger q.

Zurechtweisung, *f.*, ἡ διόρθωσις, redressement, *m.*; — ὁ ἔλεγχος, reprimande, *f.*

Zureden, *v. n.* παρακλίζω νὰ καταπείσω, νουθετῶ, parler pour persuader q. à qc., exhorter; ἐγκαρδιώνω, encourager.

Zureden, *n.*, ἡ καταπείσις, νουθεσία, ἔγκαρδίωσις, persuasion, exhortation *f*, encouragement, *m.*

Zureichen, *v. n.* φθάνω, εἶμαι ἀρκετός, suffire, être assez. *v. a.* ὑπλώνω, δίδω εἰς τὸ χέρι, tendre, donner.

Zureichend, *adj.* ἀρκετός, suffisant.

Zureiten, *v. n.* ἱππεύω (καβαλικεύω) ὑγιήγωρα, ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω, aller vite étant à cheval. *v. n.* μαθαίνω ἔρα ἄλογον μὲ τὸ νὰ ἱππεύω, dresser (un cheval).

Zurichten, *v. a.* κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, préparer, apprêter; (beschmutzen, verderben), λερώνω, χαλνῶ, salir, gâter; einem übel —, κακομεταχειρίζομαι, δέρνω τινὰ κακά, accommoder, maltraiter q.; sich —, λερώνομαι, se souiller, se salir.

Zurichtung, *f.*, ἡ κατασκευή, ἑτοιμασία, préparation, *f.*, apprêt, *m.*

Zuriegeln, *v. a.* σιμαλίζω μὲ τὸν σύρτην, μὲ τὸν μοχλόν, verrouiller.

Zürnen, *v. n.* θυμώνω, εἶμαι θυμωμένος, être en colère, se fâcher.

Zurück, *adv.* ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω, arrière, en arrière; à reculons. Zurück! *int.* ὀπίσω! πήγαινε ὀπίσω! φύγα! en arrière! retirez-vous! Zurück behalten, *v. a.* κρατῶ ὀπίσω, δὲν δίδω, retenir, ne pas donner. — bekommen, *v. a.* λαμβάνω ὀπίσω, avoir de retour. — bleiben, *v. n.* μένω ὀπίσω, rester en arrière. — bringen, *v. a.* φέρω ὀπίσω, ξαναφέρω πάλιν, rapporter, reporter, ramener; *fig. fam.* einen — χαλνῶ, ἀφανίζω τινὰ (εἰς τὰ ὑπάρχοντά του, εἰς τὴν ὑγίειαν του), détériorer, ruiner. — denken, *v. a.* et *n.* ἐνθυμοῦμαι τὰ ἀπερασμένα, se souvenir de choses passées; — fahren (vor Schrecken), σκιάζομαι, ταράζομαι, ἐκπλήττομαι, reculer de frayeur.

Zurücken, *v. a.* δίδω τόπον, ὑποχωρῶ, faire place.

Zurück fallen, *v. n.* πίπτω ὀπίσω, πίπτω πάλιν, tomber à la renverse; retomber. — fordern, *v. a.* ζητῶ ὀπίσω, ξαναζητῶ, redemander; réclamer; — führen, *v. a.* ὀ-

δηγῶ ὀπίσω, ramener; ἐπανάγω, καπιφέρω, réduire.

Zurückgabe, *f.*, παράδοσις, ἐπιστροφή, reddition, restitution; ἀναγωγή, reduction, *f.*

Zurück geben, *v. a.* ἀδίδω, γυρίζω (τι εἰς τινα) ὀπίσω, rendre, restituer. — gehen, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω, ἐπαναστρέφω, retourner sur ses pas, rétrograder; (von Käufen, Heirathen ꝛc.), ἀναιροῦμαι πάλιν (ὡς ψεῦνος, ὑπανδρεία κτλ.), n'avoir pas lieu, échouer.

Zurück halten, *v. a.* κρατῶ ὀπίσω, arrêter, retenir, empêcher. *v. n.* κρύπτω τοὺς στοχασμούς μου, δὲν φανερώνω, εἶμαι μυστικός, cacher, dissimuler, garder le secret.

Zurückhaltend, *adj.* ἐποῦ δὲν φανερώνει μυστικά, ὁποῦ κρύπτει τοὺς στοχασμούς του, réservé, retenu; =haltung, *f.*, ἡ κράτησις, empêchement, *m.*; ἡ σιωπή, ἀποσιώπησις τῶν μυστικῶν, retenue, réserve, *f.*

Zurückkehr, =kunft, *f.*, ὁ γυρισμός, ἡ ἐπιστροφή, retour, *m.*

Zurück kehren, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω, ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω, retourner.

Zurück kommen, *v. n.* ἔρχομαι ὀπίσω, revenir; (von einer Meinung), ἀφίνω, παραιτῶ μίαν γνώμην, abandonner une opinion, en revenir; (in Vermögensumständen), χάνω, χειροτερεύει ἡ κατάστασίς μου, ὀλιγοστεύουν τὰ ὑπάρχοντά μου, déchoir, aller en décadence.

Zurück legen, *v. n.* βάνω ὀπίσω, βάνω κατὰ μέρος, mettre à part, de côté, en reserve; ein gutes Stück Weges, ἀπερνῶ ἕνα καλὸν μέρος τοῦ δρόμου, faire bien du chemin, ein Jahr —, ἀπερνῶ ἕνα χρόνον, passer un an.

Zurücknahme, *f.*, τὸ ὀπίσω πάρσιμον (τινὸς πράγματος), reprise, *f.*; — des Wortes, ἀναίρεσις τοῦ λόγου (ὁποῦ ἔδωκε τινάς), retractation, *f.*, délit, *m.*

Zurück nehmen, *v. n.* πέρνω ὀπίσω, ξαναπέρνω, reprendre; retirer; sein Wort —, πέρνω ὀπίσω, ἀναιρῶ τὸν λόγον μου, retirer sa parole, se dédire.

Zurück prallen, *v. n.* ἀλτσομαι ὀπίσω, ξαναπηδῶ, rebondir; rétléchir; rejaillir.

Zurück-Reise, *f.* Rückreise.

Zurück rufen *v. n.* κράζω ὀπίσω, ξανακαλῶ, ἀνακαλῶ, rappeler (*propr.* et *fig.*).

Zurückrufung, *f.*, ἡ ἀνακάλεσις, rappel, *m.*

Zurückschaudern, *v. n.* (ξαναπηδῶ ἀπὸ τὸν τρόμον), τρομάζω, ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, reculer en frémissant d'horreur.

Zurück schicken, *v. n.* στέλλω ὀπίσω, renvoyer.

Zurück schieben, ὑπαρώχνω, ἐπίσω, reculer (*v. n.*), pousser en arrière.

Zurück schlagen, κτυπῶ ὀπίσω, ἀποδιώχνω (τὸν ἐχθρόν), repousser; einen Schleier —, ἀνυίγω, σηκώνω τὸ σκέπασμα τοῦ προσώπου, lever son voile. *v. n.* πέττω ὑπάσκελα, lomber à la renverse; (vom Pferde ꝛc.), ξιβαίνει, γυρίζει εἰς τὸ σῶμα (ἡ ποδάγρα κτλ.), remonter, rentrer (*p. e.* la goutte etc.).

Zurückschrecken, *s.* Abschrecken.

Zurück sehen, *v. n.* κυτάζω ὀπίσω, regarder en arrière.

Zurück senden, *s.* Zurück schicken.

Zurücksendung, *f.*, ξαναπέμψιμον, ξαναστάλσιμον, renvoi, *m.*

Zurück setzen, *v. n.* βάνω ὀπίσω, βάνω κατὰ μέρος, reculer, mettre à côté; jemanden —, ἀμελῶ, négliger.

Zurück seyn, *v. n.* ἔγγυιαι, être de retour; μένηκω ὀπίσω, être en arrière; *fig.* (in einer Wissenschaft ꝛc.), εἶμαι ἀκόμη ἀρχάριος, ἀμαθὴς (εἰς μίαν ἐπιστήμην κτλ.), être encore fort novice (dans une science etc.).

Zurück springen, *v. n.* πηδῶ ὀπίσω, ξαναπηδῶ, sauter en arrière, rebondir.

Zurück stehen, στέκομαι ὀπίσω, se tenir en arrière; — müssen, εἶμαι ἀμελημένος, ἀμελοῦμαι, être négligé.

Zurück stoßen, *v. n.* σπρώχνω ὀπίσω, repousser; (μεταφ.) ἀηδιάζω, σπρώξω, εἶμαι δυσάρεστος, rebuter.

Zurück treiben, *v. a.* διώχνω

ὀπίσω, ἀποδιώχνω, repousser, rechasser; ἀποχρούω, διώχνω εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ σώματος (ἰδρῶτα κτλ.), (méd.) répercuter.

Zurücktreten, *v. n.* παιῶ ὀπίσω, reculer, se retirer; (*metaph.*) παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, se désister (de qc.), abandonner (qc.), renoncer (à qc.); (in den Leib) —, ἀποχωροῦμαι, διώχνομαι εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ σώματος (ἰδρὼς ἢ ψῶρα κτλ.), (méd.) rentrer, être répercuté.

Zurückweisen, *v. a.* λέγω τινὸς νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, renvoyer (q.); ἀπορρίπτω τὴν παρακάλεσίν τινος, refuser (qc. à q.); =weisung, *f.*, ἡ ἀπόρριψις, renvoi; refus, *m.*

Zurück werfen, *v. a.* das Licht —, ἀνταυγάζω (τὰς ὀπτῖνας), réverbérer, refléchir (la lumière); =werfung, *f.* (des Lichtes), ἀνταύγασις, réflexion (de la lumière).

Zurückwirkung, *f.*, ἐνέργεια (νόμου) εἰς τὰ ἀπεραμένα, (jur.) rétroaction, *f.*; ἀντιενέργεια, réaction.

Zurückzahlen, *v. a.* ξαναπληρώνω, rembourser; =zahlung, *f.*, ξαναπληρωμή, remboursement, *m.*

Zurückziehen, *v. a.* σύρνω ὀπίσω, τραβῶ ὀπίσω, retirer; sich —, τραβιοῦμαι ὀπίσω, ἀναχωρῶ, se retirer.

Zuruf, *m.*, ἡ ἐπιφώνησις, τὸ φώνασμα πρός τινα, cri, *m.*; acclamation, *f.*

Zurufen, *v. a.* ἐπιφωνάζω, φωνάζω πρός τινα, crier à q.

Zurüsten, *v. a.* ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, (μάλιστα διὰ πόλεμον), apprêter; armer, équiper; =rüstung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία, προετοιμασία, préparatif, appareil, *m.*; προετοιμασία διὰ πόλεμον, armement, *m.*

Zusage, *f.*, ἡ ὑπόσχεσις, promesse, parole, *f.*

Zusagen, *v. a.* ὑπόσχομαι, promettre. *v. n. fam.* ὠφελῶ (εἰς ὑγείαν), faire du bien, être utile (à la santé).

Zusammen, *adv.* μαζύ, ἀντάμα, ὁμοῦ, ensemble, conjointement.

Zusammen beißen, *v. a.* (die Zähne), συναφίγγω τὰ δόντια, serrer les dents.

Zusammen berufen, *v. a.* συγκαλῶ, καλῶ μαζύ, convoquer; =berufung, *f.*, συγκάλεσις, convocation, *f.*

Zusammen binden, *v. a.* δένω μαζύ, lier ensemble.

Zusammen brechen, *v. a.* τζακίζω, casser, briser; einen Brief —, διπλώνω μίαν γραφήν, plier une lettre. *v. n.* (eine Stütze, einfallen), τζακίζομαι, πίπτω, s'écrouler, tomber.

Zusammen bringen, *v. a.* συνάζω, συναθροίζω, ramasser; assembler.

Zusammen drängen, *v. a.* συναφίγγω, presser, serrer; (*metaph.*) συμπεριλαμβάνω ἐν συντομίᾳ, comprendre, rédiger en peu de mots.

Zusammen drehen, *v. a.* στρογγύλλω, στριφώνω, tordre, tortiller.

Zusammen drücken, *v. a.* συναφίγγω, comprimer; serrer; =drückung, *f.*, ἡ σύμπτυξις, τὸ συναφίσμον, compression, *f.*

Zusammen fahren, *v. a.* φέρω μαζύ (μὲ ἁμάξι), charier. *v. n.* πηγαίνω μαζὺ μέ τινα (εἰς ἕνα ἁμάξι ἢ εἰς ἕνα καράβι), aller ensemble (en voiture, en bateau); — κτυπιοῦμαι μὲ τὸ ἁμάξι μου εἰς τὸ ἁμάξι ἑνὸς ἄλλου, se choquer (comme deux voitures); *fig.* (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, tressaillir, être saisi de frayeur; (gerinnen, als die Milch), πήζω (ὡς τὸ γάλα), se cailler (comme le lait).

Zusammen fallen, *v. n.* πίπτω χαλνῶμαι, s'écrouler, tomber; συμπίπτω, coïncider.

Zusammen falten, *s.* Falten.

Zusammen fassen, *v. a.* πιάνω, λαμβάνω μαζύ, εἰς τὸ χέρι, prendre et serrer dans la main; περιέχω, περιλαμβάνω, comprendre, contenir; kurz —, ἐκφράζω συντόμως, exprimer en peu de mots.

Zusammen flechten, *v. a.* συμπλέκω, πλέκω μαζύ, enlacer, entrelacer.

Zusammen flicken, *v. a.* μπαλώνω, rapiécer, ravauder.

Zusammen fliegen, *v. a.* πετῶ μαζύ, συναθροίζομαι (ὁμιλοῦντας διὰ πουλλιά), voler ensemble, s'assembler (en volant).

Zusammen fließen, *v. a.* ῥέω

μαζύ, τρέχω μαζύ, ἐνώνομαι (ἐμιλῶνιας διὰ ποταμούς), affluer; se joindre.

Zuſammenfluß, m., ἡ συρροή, σμίξις (ποταμῶν), confluent, m.; fig. (von Menſchen, Waaren ꝛc.), συνάθροισις ἀνθρώπων, συμμάζωξις πραγμάτων κτλ., affluence, f.; concours, m.

Zuſammen frieren, v. a. παγώνω, κολλῶμαι μαζὺ ἀπὸ τὴν παγωσιάν, se congeler.

Zuſammen fügen, v. a. συναρμόζω, ἑνώνω, σμίγω μαζύ, συνθέτω, joindre, unir, mettre ensemble.

Zuſammen geben, v. a. στεφανώνω (τοὺς νεονπανδρευμένους), marier.

Zuſammen gehen, v. n. πηγαίνω μαζύ, marcher ensemble; (zugehen), σιραλοῦμαι, κλείομαι, se fermer, se joindre; — μαζώνομαι, ὡσὰν τὰ ροῦχα ἀπὸ τὸ βρέξιμον), ὀλιγοστεύω, se rétrécir, diminuer.

Zuſammen halten, v. a. κρατῶ μαζύ, συγκρατῶ, tenir ensemble; (vergleichen), συγκρίνω, παραβάλλω, comparer, confronter; das Geld ꝛc., φείδομαι, προφυλάγω τὰ ἄσπρα, εἶμαι οἰκονομικός, ménager, être ménager, être bon économe. v. n. κολλῶ μαζύ, tenir, ne pas se détacher; (von Menſchen), προσκολλοῦμαι, ἑνώνομαι, συνδένομαι, tenir le même parti, s'entr'aider.

Zuſammenhang, m., ἡ συνέχεια, συνάφεια, ὁ σύνδεσμος, cohérence, connexion, liaison, f.

Zuſammenhangen, (=hängen), v. n. εἶμαι κολλημένος μαζύ, être attaché ensemble, être bien lié; fig. ἔχω συνέχειαν, συνέχω, avoir de la liaison, de la connexion.

Zuſammenhangend, (=hängend), adj. συνεχής, suivi.

Zuſammen hauen, v. a. σκατώνω (κτυπῶντας μὲ τὸ σπαθί), tailler en pièces.

Zuſammen häufen, v. a. ἐπισωρεύω, μαζώνω, entasser, amonceler; =häufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, entassement, m.

Zuſammen heften, v. a. ῥάπτω μαζύ, coudre ensemble.

Zuſammen hegen, v. a. ἀναζωπώνω τὸν ἕναν εἰς τὸν ἄλλον, aigrir, acharner l'un contre l'autre.

Zuſammen kleben, v. a. et n. κολλῶ μαζύ, coller ensemble.

Zuſammen kommen, v. n. συνέρχομαι, συναθροίζομαι, s'assembler; συναπαντῶ, se rencontrer.

Zuſammen kriechen, v. n. παραμαζώνομαι, κουβαρώνομαι, ζαρώνομαι, se tapir, se blotir; se rétrécir.

Zuſammenkunft, f., ἡ συνέλευσις, assemblée, f.; rendez-vous, m.; συναπάντησις, ἐνιάμωσις, rencontre, f.; (ἀστρον.) σύνοδος (πλανητῶν), (astr.) conjonction, f.

Zuſammen laſſen, v. a. ἀφίνω μαζύ, ἀφίνω νὰ συνέλθουν, laisser ensemble, laisser se joindre.

Zuſammenlauf, m., ἡ συνδρομή, συνάθροισις πολλῶν ἀνθρώπων, concours, attroupement, m.

Zuſammenlaufen, v. n. συντρέχω, τρέχω μαζύ, accourir en foule, s'attrouper; auf einen Punkt —, ἐγκεντροῦμαι, ἑνώνομαι εἰς τὸ κέντρον, se concentrer; (von Tuch ꝛc.), μαζώνομαι (ὡσὰν τὰ ροῦχα βρεγμένα κτλ.), se rétrécir; (von der Milch), f. Gerinnen.

Zuſammen legen, v. n. βάνω μαζύ, mettre ensemble; διπλώνω, plier.

Zuſammen leimen, v. a. κολλῶ μαζύ, coller ensemble.

Zuſammen löthen, v. a. κολλῶ μαζὺ (μέταλλα), souder.

Zuſammen nähen, v. a. ῥάπτω μαζύ, coudre ensemble.

Zuſammen nehmen, v. a. πέρνω μαζύ, prendre ensemble; μαζώνω, συναθροίζω, ramasser; σηκώνω (τὸ ἐπανωφόρεμα κτλ.), trousser (le manteau etc.); συγκρατῶ (τὸ ἄλογον), assembler, renfermer (le cheval); αὐτὸ —, φείδομαι, συγκρατῶ, οἰκονομῶ, épargner, être économe; Jemanden —, κουθέτῶ τινα καλὰ, ἐλέγχω, reprendre, reprimander; ich —, προσέχω καλὰ, ἐπιμελοῦμαι, être attentif, s'appliquer; λαμβάνω θάῤῥος, ἐγκαρδιώνομαι, rassembler son courage, ses forces.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Zusammen packen, *v. a.* μαζώνω (πράγματα εἰς σεντοῦκι κτλ.), empaqueter, emballer.

Zusammen pressen, *v. a.* συσφίγγω, presser, serrer, comprimer.

Zusammen raffen, *v. a.* ἁρπάζω μαζύ, ramasser; sich —, λαμβάνω θάρρος, μαζώνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, rassembler ses forces; προσέχω καλά, ἐπιμελοῦμαι, être attentif, s'appliquer.

Zusammen rechnen, *v. a.* λογαριάζω μαζύ, συμμάρω, sommer, additionner; mit Jemanden —, τερπάζομαι τοὺς λογαριασμοὺς μὲ τινα, arrêter un compte (avec q.).

Zusammen reimen, *v. a.* συναρμόζω στίχους ὁμοιοκαταλήκτους, rimer; accorder, concilier; (verstehen, einsehen), καταλαμβάνω, ἐννοῶ, comprendre, entendre; sich zusammen reimen, *v. r.* συμφωνῶ, ἁρμόζω, s'accorder.

Zusammen rollen, *v. a.* τυλίγω, τυλίγω μαζύ, mettre en rouleau, enrouler, sich —, τυλίγομαι, στροφογυρίζομαι, se recoquiller.

Zusammen rotten, sich, *v. r.* συναθροίζομαι διὰ ἐπανάστασιν, κάμνω συνωμοσίαν, s'attrouper, s'ameuter.

Zusammen rücken, *v. a.* βάνω πλησιέστερα, πλησιάζω, approcher l'un de l'autre. *v. n.* πλησιάζω, πηγαίνω (κάθομαι, στέκομαι) πλησιέστερα, s'approcher, se serrer (les uns contre les autres); συναθροίζομαι (ὁμιλῶντας διὰ στρατεύματα), s'assembler, se joindre (*en parlant* de troupes).

Zusammen rufen, συγκαλῶ, κράζω μαζύ, convoquer, assembler.

Zusammen scharren, *v. n.* ξύω μαζύ, amasser en raclant; Geld —, μαζώνω ἄσπρα (μάλιστα διὰ φιλαργυρίαν), amasser de l'argent à force d'épargne ou par lésine.

Zusammen schicken, sich —, *v. r.* ἁρμόζω μαζύ, συναρμόζω, s'accorder, convenir.

Zusammen schießen, *v. a.* eine Stadt ꝛc. —, χαλνῶ ἕνα κάστρον μὲ κανονιάς, μὲ μπόμπας, ruiner, détruire une ville etc. à coups de canon, ou par un bombardement; Geld —, συμφέρω, βάνω μαζὺ ἄσπρα, contribuer de l'argent (à qc.).

Zusammen schlagen, *v. n.* τζακίζω, συντρίβω χτυπῶντας, casser, briser, mettre en pièces; mit Nägeln —, καρφώνω μαζύ, clouer; (zusammen legen), διπλώνω (μίαν γραφὴν, ἕνα μανδύλι), plier (une lettre, un mouchoir); die Hände —, συγκροτῶ τὰ χέρια (μάλιστα ἀπὸ ἔκπληξιν), battre des mains (pour marquer son étonnement). *v. n.* ἑνώνομαι μὲ βίαν (ὡς τὰ κύματα) αἱ φλόγες, se joindre (comme les vagues, les flammes).

Zusammen schleppen, *v. a.* σύρω μαζύ, amasser, ramasser (*propr.* en traînant).

Zusammen schmelzen, *v. n.* σμίγω, κολλῶ μαζὺ ἀναλυμένα πράγματα, fondre, joindre par la fonte. *v. n.* ἀναλύομαι καὶ σμίγομαι, se fondre; (μεταφ.) ὀλιγοστεύω diminuer.

Zusammen schmieden, *v. a.* κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας, corroyer; (μεταφ.) eine Verschwörung —, κάμνω συνωμοσίαν, forger, faire une conspiration.

Zusammen schrumpfen, *v. a.* μαζώνομαι, ζαρώνομαι, se ratatiner, se rétrécir, se raccourcir.

Zusammen schweißen, *v. a.* σφυροκοπῶ, κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας, souder, corroyer.

Zusammen setzen, *v. a.* βάνω μαζύ, mettre ensemble; συνθέτω, composer; assembler (les différentes pièces de qc.).

Zusammensetzung, *f.*, ἡ σύνθεσις, ἕνωσις, composition, *f.*, assemblage, *f.*

Zusammen sparen, *v. a.* συγκρατῶ, ἀποκτῶ διὰ μέσου κιλῆς οἰκονομίας, amasser par épargne.

Zusammen stecken, *v. a.* βάνω μαζύ, mettre ensemble; φυλακώνω μαζύ, βάνω εἰς τὴν ἰδίαν φυλακὴν, mettre dans la même prison; *fig.* die Köpfe —, συνομιλῶ κρυφίως, se parler en secret, ou à l'oreille.

Zusammen stehen, *v. n.* στέκομαι μαζύ, συνίσταμαι, être ensemble; *fig.* gut —, εἶμαι σύμφωνος, φίλος (μέ τινα), être bien ensemble.

Zusammen stimmen, *v. n.* συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, τριζόμαι, s'accorder, être d'accord.

Zusammen stoppeln, *v. a. fig.* συνάζω, μαζώνω ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, compiler; ramasser.

Zusammen stoßen, *v. n.* κτυπιοῦμαι τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, s'entre-choquer; (zusammen treffen), συναπαντῶ, συναντῶ, se rencontrer; (angränzen), συναρεύω, être contigu. *v. a.* κτυπῶ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, choquer l'un contre l'autre; ἑνώνω, σμίγω μαζύ, joindre ensemble.

Zusammen stürzen, *v. n.* χαλνοῦμαι, πίπτω ἀπὸ μᾶς, tomber, s'écrouler.

Zusammen suchen, *v. a.* γυρεύω μαζὺ (ἐπιμελῶς), ramasser, chercher avec soin.

Zusammen tragen, *v. a.* φέρω μαζὺ, porter, mettre ensemble; μαζώνω, ramasser, compiler.

Zusammen treffen, *v. n.* συναπαντῶ, συναντῶ καὶ τύχην, se rencontrer; συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην), s'accorder (dans une opinion); (γεωμ.) συμπίπτω, (géom.) coïncider.

Zusammen treiben, *v. a.* διώχνω εἰς τὸν ἴδιον τόπον, μαζώνω, chasser et amasser en le même lieu; (μεταφ.) Geld —, συνάζω ζοπρα (ἀπὸ χρεώσταις μάλιστα), ramasser de l'argent.

Zusammen treten, *v. n.* συντρέχομαι, πατῶ μαζὺ, στέκομαι μαζύ, s'approcher l'un de l'autre, s'assembler; ἑνώνομαι, συντροφεύω, κάμνω συντροφίαν μέ τινα, se joindre, s'associer. *v. n.* κατεπατῶ, fouler aux pieds.

sich Zusammen verschwören, — verstehen, *s.* Verschwören, Verstehen.

Zusammen wachsen, *v. n.* ἑνώνομαι, σμίγομαι μαζὺ διὰ τῆς αὐξήσεως (ὡς δύο δένδρα), se joindre en croissant.

Zusammen werfen, *v. a.* ῥίπτω μαζὺ, jeter ensemble; χαλνῶ (ῥίπτωντας), abattre; (μεταφ.) συνθέτω, κατασκευάζω ὀγλήγορα καὶ ἀμελῶς, faire, composer à la hâte, négligemment.

Zusammen wickeln, *v. a.* τυλίγω, τυλίγω μαζὺ, plier, rouler ensemble, envelopper.

Zusammen zählen, *v. a.* συνάπτω (τοὺς ἀριθμοὺς), sommer, additionner.

Zusammen ziehen, *v. a.* τραβῶ μαζὺ, συσφίγγω, serrer, étreindre; (von Arzneyen ꝛc.), στύφω, être astringent, âcre; in eine Summe —, μαζώνω εἰς μίαν σοῦμαν, συμμάρω, sommer, additionner; etwas kurz —, κάμνω ἔντομην, συγκόπτω, κάμνω σύντομον, rédiger en peu de mots, abrévier; Truppen ꝛc. —, συναθροίζω, μαζώνω στρατεύματα, assembler des troupes etc.; sich —, μαλώνομαι, συσφίγγομαι, se contracter, se resserrer, se rétrécir; (sich verringen, versammeln), ἑνώνομαι, συναθροίζομαι, se joindre, s'assembler.

Zusammenziehung, *f.*, σφίξιμον, στύψις, resserrement, *m.*; constriction; ἡ συμμάζωξις, ἡ συνάθροισις, action *f.* d'assembler, réunion (des troupes).

Zusatz, *m.*, ἡ προσθήκη, addition, augmentation, *f.*, supplément, *m.*; (bey Metallen), τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα), alliage, *m.*

Zuschanzen, *v. a. fam.* einem etwas, προξενῶ τι εἰς τινα (κρυφίως μάλιστα), procurer, faire avoir (qc. à q.).

Zuscharren, *v. a.* σκεπάζω μὲ χῶμα (σκαλίζωντας), couvrir de terre en grattant.

Zuschauen, *v. n.* θεωρῶ, κυτάζω, βλέπω, voir, regarder.

Zuschauer, *m.*, ὁ θεατής, spectateur, *m.*

Zuschicken, *v. a.* στέλλω (τι εἰς τινα), envoyer (qc. à q.); (einrichten, zubereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, préparer, apprêter.

Zuschieben, *v. a.* (einem etwas), κινῶ τι πρός τινα, πλησιάζω (οἷον· ἕνα πιάτο μὲ φαγί), approcher (qc. de q.) en poussant; einen Riegel —, σπρώχνω τὸν σύρτην κτλ.

(pousser pour) fermer à verron; einem den Eid —, διορίζω τινὶ νὰ κάμη ὅρκον, déférer, déférer le serment à q.

Zuſchießen, *v. n. fig.* προσδίδω, δίδω παρ' ἐπάνω, προσθέτω, ajouter, donner, contribuer (encore davantage).

Zuſchlag, *m.*, (bey Verſteigerungen), τὸ κτύπημα τοῦ σφυριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον εἰς δημοπρασίαν ἀποφασίζεται τινὰς κύριος ἑνὸς πράγματος, adjudication (dans une vente publique), *f.*; (bey Metallen), τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα), fondant, *m.*

Zuſchlagen, *v. n.* κτυπῶ δυνατὰ, ἀκολουθῶ νὰ κτυπῶ, frapper, battre rudement, continuer à frapper; (wirken), ἐνεργῶ, opérer. *v. a.* eine Thür ꝛc., σφαλίζω μίαν θύραν κτλ. μὲ ὁρμὴν, fermer une porte etc. avec bruit; ein Buch —, σφαλῶ ἕνα βιβλίον, fermer un livre; (in Verſteigerungen), κτυπῶ μὲ ἕνα σφυρὶ εἰς τὴν τράπεζαν ὡς σημεῖον ὅτι ἔχει τις νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα ἐκθεμένον εἰς δημοπρασίαν, adjuger (qc. à q. dans une vente publique).

Zuſchließen, *v. a.* σφαλῶ, κλείω (μὲ τὸ κλειδί), fermer à clef.

Zuſchmeißen, *v. a.* σφαλίζω μὲ πολλὴν βίαν ῥίπτωνας ἢ κτυπῶντας, fermer avec bruit; κτυπῶ, δέρνω, frapper.

Zuſchmieren, *v. a.* στουμπώνω μὲ κόλλαν, μὲ ἀσβέστην, μὲ χῶμα κτλ., fermer, boucher avec de la chaux etc.

Zuſchnallen, *v. a.* θηλυκώνω τὴν βούκλαν, τὴν κόψαν, boucler.

Zuſchnappen, *v. n.* σφαλνῶμαι μὲ ἕνα ἐλατήριον (ὡς μερικαῖς κλειδωταῖς), se fermer à ressort; (mit dem Munde), ἁρπάζω, πίανω μὲ τὸ στόμα, happer.

Zuſchneiden, *v. a.* κόπτω, χωρίζω (τὰ ῥοῦχα διὰ φόρεμα, τὸ πετζὶ διὰ ὑποδήματα κτλ.), couper, tailler.

Zuſchnitt, *m.*, τὸ κόψιμον (ῥούχου διὰ φόρεμα κτλ.), coupe, taille, *f.*

Zuſchnüren, *v. a.* δένω σφιχτὰ, σφίγγω, lacer, serrer.

Zuſchrauben, *v. a.* σφαλῶ τὴν βίδαν, στερεώνω μὲ βίδαν, fermer à vis.

Zuſchreiben, *v. a.* ἀποδίδω (αἰτίαν ἢ ποιότητα), attribuer (qc. à q.); (widmen), ἀφιερώνω, dédier.

Zuſchreyen, *v. n.* einem, φωνάζω πρὸς τινα, ἐπιβοῶ, crier à q.

Zuſchrift, *f.*, τὸ γράμμα, ἡ γραφὴ, lettre, *f.*; (Zueignungsſchrift), τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις, dédicace, épître *f.* dédicatoire.

Zuſchuß, *m.*, προσθήκη πληρωμῆς, aide, *f.*, secours *m.* d'argent.

Zuſchütten, *v. a.* χύνω παρ' ἐπάνω, verser davantage; γεμίζω (ἕναν λάκκον μὲ χῶμα κτλ.), combler (un fosse etc.).

Zuſchwören, *v. a.* einem etwas, βεβαιώνω μὲ ὅρκον, jurer qc. à q.

Zuſehen, *v. a.* κυτάζω, βλέπω, θεωρῶ, regarder, être spectateur, voir.

Zuſehends, *adv.* ὀφθαλμοφανῶς, à vue d'oeil.

Zu ſehr, *adv.* παρὰ πολὺ, παρὰ πολλά, trop.

Zuſetzen, *v. a.* προσθέτω, ajouter, joindre; einen Topf —, βάνω ἕνα τζουκάλι εἰς τὴν φωτιάν, mettre un pot etc. au feu; (verlieren), χάνω, ἔχω ζημίαν, ζημιώνομαι, mettre du sien, perdre; (eine Thüre ꝛc.), σκεπάζω (μίαν θύραν κτλ.) μὲ σανίδια ἢ μὲ ἄλλο τι, boucher (une porte etc.) en y mettant des planches etc. *v. n.* einem —, θλίβω, στενοχωρῶ, δέν ἀφίνω ἡσυχίαν, presser q.; attaquer vivement q.; (abmatten, von Krankheiten), ἐδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις, affaiblir (en parlant de maladies).

Zuſichern, *v. a.* δίδω ἀσφάλειαν (διαγουρίδα), donner assurance; Zuſicherung, *f.*, ἀσφάλεια, assurance, *f.*

Zuſiegeln, *v. a.* βουλλώνω, cacheter.

Zuſperren, ſ. Zuſchließen.

Zuſpitzen, *v. a.* κάμνω μυτερὸν, σουβληρὸν, tailler en pointe, aiguiser.

Zuſprechen, *v. n.* Muth —,

ἐγκαρδιώνω, encourager q.; Troſt —, παρηγορῶ, conſoler; einem etwas —, ἀποφαίζω νὰ λάβῃ τινά τι, adjuger (par la ſentence d'un juge). v. n. einem —, (beſuchen), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω νὰ ἰδῶ, aller voir q.

Zuſpringen, v. n., προσπηδῶ, πηδῶ εἰς βοήθειαν, accourir en sant, accourir au secours; (als ein Schloß), σιφαλῶ ἀπὸ μιᾶς καὶ μὲ ὁρμὴν (ὡς μεριναῖς κλειδαριαῖς), se fermer à ressort.

Zuſpruch, m., ἡ ἐπίσκεψις, visite, f.; παρηγορία, consolation, f.; ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.

Zuſpünden, v. a. στουμπώνω (τὸ βουτζί), bondonner.

Zuſtand, m., ἡ κατάστασις, état, m., condition, f.

Zuſtändig, adj. ὁποῦ ἀνήκει, ἀνήκων, appartenant.

Zu Statten kommen, v. n. ὠφελῶ, venir à propos; être utile.

Zuſtecken, v. n. στερεώνω ἢ σφιλῶ μὲ καρφίτζιας, fermer, attacher avec des épingles; einem etwas —, δίδω τινὸς τι κρυφίως, fourrer qc. à q.

Zuſtehen, v. n. ἀνήκει, εἶναι ἀνήκον, appartenir; convenir; compéter.

Zuſtellen, v. a. (eine Oeffnung), σκεπάζω (μίαν τρύπαν μὲ ἕνα σανίδι ἢ μὲ ἄλλο τι), boucher (un trou) par une planche etc. qu'on y met; (übergeben), παραδίδω (ἕνα πρᾶγμα), rendre, donner qc. à q.; Glauben —, πιστεύω, ajouter foi.

Zuſtopfen, v. n. στουμπώνω, σφιλῶ μὲ στούμπωμα, boucher; tamponner; (flicken), μπαλώνω, raccommoder, reprendre.

Zuſtöpſeln, v. n. στουμπώνω (μίαν φιάλαν), boucher (une bouteille).

Zuſtoßen, v. n. σπρώχνω δυνατά, pousser fort; (begegnen, geſchehen), συμβαίνει, γίνεται, τυχαίνει, arriver, survenir. v. a. σφιλῶ σπρώχνοντας, fermer en poussant.

Zuſtrömen, v. n. προσρέω, προστρέχω, affluer en abondance.

Zuſtutzen, v. a. στολίζω, dresser, façonner; (metaph.) καλλωπίζω, σωφρονίζω, dégrossir, débourrer.

Zuthat, f., (beym Schneider ꝛc.), τὰ ἀναγκαῖα, (θηλυδὴ κλωσταῖς, ἐσώπανον κτλ. ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ ῥάπτης), (taill.) fourniture, f.; κάθε εἰσερχόμενον εἰς τὴν σύνθεσιν ἑνὸς πράγματος, ingrédient, m.

Zuthätig, ſ. Zuthulich.

Zutheilen, v. a. διαμοιράζω, δίδω (ὡς μερίδιον), répartir, donner pour sa portion, distribuer.

Zuthulich, adj. ὁποῦ προσκολλᾶται, δείχνει ἀγάπην, κολακεύει, (ὡσὰν τὸ σκυλὶ εἰς τὸν αὐθέντην του κτλ.), qui montre beaucoup d'attachement (comme le chien à son maître etc.), insinuant.

Zuthun, v. n. σφιλῶ, σφιλίζω, κλείω (τὰ ἐμμάτια, τὸ στόμα), fermer (les yeux, la bouche); ſich —, zu einem —, προσκολλῶμαι εἰς τινα, τοῦ δείχνω ἀγάπην, s'attacher à q., tâcher de s'insinuer.

Zuthun, n., ohne mein Zuthun, χωρὶς νὰ κάμω ἐγὼ τίποτες, χωρὶς βοήθειάν μου, sans mon entremise.

Zutragen, v. a. φέρω κοντά, φέρω, porter, apporter; δίδω κρυφὴν εἴδησιν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, λέγω φλυαρίας, rapporter, faire le rapporteur; ſich —, συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ, arriver, se passer.

Zuträglich, adj. ὠφέλιμος, avantageux, utile.

Zutrauen, v. n. einem etwas —, νομίζω τινὰ ἱκανὸν νὰ κάμῃ τι, croire q. capable de qc.

Zutraun, n., ἡ ἐμπιστοσύνη, confiance, f.

Zutraulich, adj. ὁποῦ ἐμπιστεύεται, ὁποῦ δὲν ἔχει ὑποψίαν, plein de confiance.

Zutreffen, v. n. es trifft zu, εἶναι σωστὸν, συμφωνεῖ, ἔχει τὸν τόπον του, se trouver juste, s'accorder avec —, ἀληθεύεται, se trouver vrai.

Zutreiben, v. n. διώχνω κοντὰ εἰς —, chasser, pousser vers —.

Zutreten, v. n. σφιλῶ (μίαν τρύπαν) πατῶντας μὲ τὸ

παδάρι, boucher en marchant dessus.

Zutrinken, *v. n.* πίνω πρῶτος ἀπὸ ἕνα ποτήρι διὰ νὰ πιῇ ἔπειτα καὶ ἄλλος, boire à q.; (eine Gesundheit), πίνω εἰς τὴν ὑγείαν τινός, porter la santé à q.

Zutritt, *m.*, ἡ εἴσοδος, accès, abord, *m.*, entrée, *f.*; — haben bey einem, ἔχω εἴσοδον, ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνω εἰς τινα, avoir accès auprès de q.

Zuverläſſig, *adj.* βέβαιος, ἀναμφίβολος, positif, sûr, certain.

Zuverläſſigkeit, *f.*, ἡ βεβαιότης, τὸ ἀναμφίβολον, certitude, assurance.

Zuverſicht, *f.*, βεβαία ἐλπίς (ἐλπίδα), espérance (ferme), confiance, *f.*

Zuverſichtlich, *adj.* ὁποῦ ἐλπίζει βέβαια, qui espère (constamment). *adv.* μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, avec confiance.

Zuvor, *adv.* προτήτερα, auparavant, d'avance; πρῶτον, premièrement, d'abord; προ τοῦ, ci-devant, autre fois.

Zuvörderſt, *adv.* πρῶτα, καὶ πρῶτον, πρὸ πάντων, avant toutes choses, avant tout.

Zuvor kommen, *v. n.* einem, προφθάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, devancer q.; prévenir q. (dans une affaire); einem mit Höflichkeit —, ἀποδείχνω ἐγὼ ὁ πρῶτος πολιτικὸν, χάριν εἰς τινα, faire des prévenances à q.; einem Uebel —, ἐμποδίζω ἕνα κακὸν μὲ προφυλακτικὰ μέτρα, prévenir un mal, obvier à un mal.

Zuvorkommend, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, πολιτικός, prévenant.

Zuvor thun, *v. a.* es einem in einer Sache —, ὑπερβαίνω τινὰ εἰς ἕνα πρᾶγμα, surpasser q. en qc., l'emporter sur q.

Zuwachs, *m.*, ἡ αὔξησις, accroissement, *m.*; τὰ γεννήματα, οἱ καρποὶ ἑνὸς τόπου, productions *f. pl.* d'une terre.

Zuwachſen, *v. a.* σκεπάζομαι (μὲ χόρτα, μὲ δένδρα), se couvrir (d'herbe, d'arbres); dieſe Früchte wachſen mir zu, αὐτοὶ οἱ καρποὶ προέρχονται ἀπὸ τὸ χωράφι (ἢ τὸν κῆπον) μου, ces fruits me viennent de mon champ (ou de mon jardin).

Zuwege bringen, *v. a.* ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν, effectuer, exécuter; προξενῶ, procurer.

Zuweilen, *v. n.* σκεπάζω (μὲ χιόνι κτλ.) ψυσσῶνιας, remplir, couvrir (de neige etc.) en soufflant; herzuwehen, φέρω κοντὰ ψυσσῶντας, apporter en soufflant.

Zuweilen, *adv.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelque fois.

Zuweiſen, *v. a.* διευθύνω (τινὰ εἰς —), συστήνω, προξενῶ, adresser, recommander à q., procurer (qc. à q.).

Zuwenden, *v. a.* γυρίζω πρὸς —, tourner vers —; (verſchaffen), προξενῶ (μάλιστα ἕνα κέρδος), procurer, faire avoir.

Zuwerfen, *v. a.* einem etwas, ῥίπτω εἰς τινά τι (οἷον· ἕνα μανδύλι κτλ.), jeter qc. à q.; eine Thür ꝛc., σφαλῶ μίαν θύραν κτλ. μὲ ὁρμὴν, fermer une porte etc. avec bruit; mit Erde ꝛc. —, γεμίζω μὲ χῶμα κτλ., couvrir, combler, remplir de terre etc.

Zuwider, *adv.* ἐνάντιον, contraire; — ſeyn, εἶναι ἐνάντιον, δυσάρεστον, κάμνω ἀναγοῦλιαν, être contraire, rebutant, dégoûtant, répugner.

Zuwinken, *ſ.* Winken.

Zu wiſſen thun, *v. a.* δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, faire savoir.

Zuzählen, *v. a.* einem etwas —, δίδω μεριδιάνας τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter qc. à q.

Zuzäunen, *v. a.* σφαλῶ μὲ φράκτην, fermer d'une haie.

Zu Zeiten, *adv.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelque fois.

Zuziehen, *v. a.* einen Vorhang, τραβῶ ἕνα παραπέτασμα (τοῦρκ. ἕναν περδέν), fermer, tirer un rideau; einen Knoten —, δένω σφιχτὰ ἕνα κόμβον, serrer un noeud (Vieh ꝛc.), τρέφω ζῶα κτλ. nourrir (du bétail etc.); (verurſachen), προξενῶ, δίδω ἀφορμὴν, attirer, causer; ſich (*dat.*) etwas —, τραβῶ ἐπάνω μου (κανένα κακόν) s'attirer qc.

Zuzucht, *f.*, νέα ζῶα ὁποῦ τρέφει τινὰς, jeune bétail *m.* qu'on élève.

Zwacken, *v. a.* τζιμπῶ (φυσικ. καὶ μεταφ.), pincer (*propr.* et *fig.*).

Zwang, *m.*, ἡ βία, ἀνάγκη, contrainte, gêne, *f.*; einem Zwang anthun, βιάζω τινα, contraindre, forcer; gêner q.

Zwängen, *v. a.* βιάζω, ἐμπήγω μὲ βίαν, presser, serrer; faire entrer de force.

Zwangdienſt, *m.*, βιασμένη δουλειά, service *m.* forcé.

Zwanggeſinde, *n.*, δοῦλοι ἢ δουλεύτραις ὁποῦ εἶναι βιασμένοι νὰ δουλεύουν μερικὸν καιρὸν εἰς ἕναν τόπον, valets *m. pl.* et servantes *f. pl.* obligés de servir un certain temps dans un lieu.

Zwanghuſig, *adj.* (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὴν πίσραν στενεμένην, encastelé.

Zwangmühle, *f.*, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι βιασμένοι οἱ χωριάται νὰ ἀλέθουν τὰ γεννήματά των, moulin *m.* banal.

Zwangrecht, *n.*, δικαίωμα ὁποῦ ἔχει ὁ ὄρχων ἑνὸς χωρίου νὰ βιάζῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἀλέθουν εἰς τὸν μύλον του κτλ., banalité, *f.*; ἐξουσία ὁποῦ ἔχει τις νὰ βιάσῃ τινὰ εἰς τι, (*jur.*) coërcition, *f.*

Zwangsmittel, *n.*, βιαστικὸν μέσον, moyen *m.* violent, contrainte, *f.*

Zwangsweiſe, *adv.* μὲ βίαν, μὲ βιαστικὸν τρόπον, par contrainte.

Zwanzig, *nu.* εἴκοσι, vingt.

Zwanziger, *m.*, ἀνθρωπος μεταξὺ τῶν εἴκοσι καὶ τῶν τριάντα χρονῶν, homme *m.* de vingt ans et au delà.

Zwanzigkreuzer, Zwanziger, *m.*, τὸ εἰκοσάρι, (μονεδα), pièce *f.* de vingt Kreuzer.

Zwanzigſte, *adj.* εἰκοστὸς, vingtième; der — (des Monats), ἡ εἴκοσι (τοῦ μηνὸς), le vingt (du mois).

Zwanzigtheil, *n.*, τὸ εἰκοστὸν (μέρος), un vingtième.

Zwar, *adv.* τῇ ἀληθείᾳ, βέβαια, il est vrai, en effet.

Zweck, *m.*, ὁ σκοπὸς, but, *m.*, fin, *f.*; dessein, *m.*

Zwecke, *f.*, μικρὸν καρφὶ, broquette, cheville, broche, *f.*

Zwecklos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἁρμόζει εἰς τὸν σκοπὸν, ἀνωφελὴς, inutile au but.

Zwecken, *v. n.* *ſ.* Abzwecken.

Zweckmäßig, *adj.* ἁρμόδιος εἰς τὸν σκοπὸν, σύμφωνος μὲ τὸν σκοπὸν, conforme au but.

Zweckwidrig, *adj.* ἐνάντιος εἰς τὸν σκοπὸν, contraire au but.

Zweifel, *m.*, ἡ ἀμφιβολία, doute, *f.*

Zweifelhaft, *adj.* ἀμφίβολος, βέβαιος, douteux, incertain; —haftigkeit, *f.*, τὸ ἀβέβαιον, ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*

Zweifeln, *v. n.* ἀμφιβάλλω, douter; an einer Sache —,

ἀμφιβάλλω εἰς ἕνα πρᾶγμα, douter de qc.

Zweifelſucht, *f.*, ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ, scepticisme, *m.*; —ſüchtig, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ, sceptique.

Zweifler, Zweifeler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμφιβάλλει, σκεπτικὸς, celui qui doute de qc., sceptique, *m.*

Zweig, *m.*, τὸ κλαδὶ, κλωνάρι, rameau, *m.*; (μεταφ.) εἶδος, μέρος, branche, *f.*; (μεταφ.) βλάστος, ἀπόγονος, rejeton, *m.*

Zwerch, *adv.* πλαγίως, de travers, *ſ.* Quer.

Zwerchart, *ſ.* Querart.

Zwerchfell, *n.*, τὸ διάφραγμα, diaphragme, *m.*

Zwerg, *m.*, ὁ νάνος, (τουρκ. τζουτζές), nain, *m.*; —in, *f.*, ἡ νάνα, naine, *f.*

Zwergbaum, *m.*, μικρὸν δένδρον, arbre *m.* nain.

Zwergbohne, *f.*, μικρὸν φασούλι, fève *f.* naine, haricot *m.* nain.

Zwetſche, *f.*, *ſ.* Pflaume.

Zwey, *nu.* δύο, δύω, deux; die Zweye (in der Karte), ὁ δύο (εἰς τὰ χαρτιὰ), le deux.

Zweybeinig, *adj.* δίπους, bipède.

Zweyblättrig, *adj.* δίφυλλος, à deux feuilles.

Zweydeutig, *adj.* ἀμφίβολος, ὁποῦ ἔχει δυὸ νοήματα, équivoque, ambigu.

Zweydeutigkeit, *f.*, ὁ ἀμφιβολία, τὸ δυὸ νοήματα, équivoque, *m.* ambiguité, *f.*

Zweybräthig, *adj.* ἀπὸ δύο κλωστῆς συμπλεγμένος, à deux fils; à deux poils.

Zweyerley, *adj. indecl.* δύο λογιῶν, de deux sortes, de deux façons.

Zweyfach, =fältig, *adj.* διπλόος, διπλάσιος, double. *adv.* διπλῶς, διπλᾶ, au ou en double, doublement, ſ. Zwiefach.

Zweyfalter, *m.*, ſ. Schmetterling.

Zweyjährig, *adj.* διετής, δύο χρόνων, de deux ans, biennal.

Zweykampf, *m.*, ἡ μονομαχία, duel, *m.*

Zweymal, *adv.* δύο φοραῖς, deux fois; =malig, *adj.* ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε δύο φοραῖς, à deux fois, réïteré.

Zweymännisch, (zweyſchläfrig), ein zweymännisches Bett, κρεββάτι διὰ δύο ὑποκείμενα, un lit pour deux personnes.

Zweyſchneidig, *adj.* δίστομος, ὁποῦ κόπτει ἀπὸ τὰ δύο μέρη, à deux tranchants.

Zweyſchürig, *adj.* ἀπὸ δύο κουρεύματα, de deux tontes; =ſchürige Wolle, μαλλὶ ἀπὸ τὸ δεύτερον κούρεμμά, laine *f.* de la seconde tonte.

Zweyſitzig, *adj.* διὰ δύο ἀνθρώπους, à deux sièges; ein zweyſitziger Wagen, ἁμάξι διὰ δύο ἀνθρώπους, un carrosse coupé.

Zweyſpännig, *adj.* (ἁμάξι) ζευγμένον μὲ δύο ἄλογα, attelé de deux chevaux.

Zweyſtimmig, *adj.* (τραγούδι) διὰ δύο φωνάς, (mus.) à deux voix.

Zweyſylbig, *adj.* δισύλλαβος, disyllabe.

Zweytägig, *adj.* δίημερος, δύο ἡμερῶν, de deux jours.

Zweytens, *adv.* δεύτερον, deuxièmement, secondement.

Zweytheilig, *adj.* διμερής, ὁποῦ ἔχει δύο μέρη, partagé en deux.

Zweywuchs, *m.*, ἡ ῥαχῖτις (πάθος τῶν νηπίων εἰς τὸ ὁποῖον στραβώνονται τὰ ποδάρια), rachitis, *m.*

Zweyzackig, =zinkig, *adj.* (πηροῦνι) ὁποῦ ἔχει δύο δύνια, à deux fourchons.

Zweyzüngigkeit, *f.*, τὸ δίγλωσσον, ἡ προσποίησις, dissimulation, *f.*

Zwick, *m.*, ſ. Zwecke.

Zwickel, *m.*, (am Strumpfe), πλούμισμα τοῦ τζουραπιοῦ κοντὰ εἰς τὸν ἀστραγαλόν, coin (d'un bas), *m.*

Zwickelbart, *m.*, τὸ μουστάκι, τὰ μουστάκια, moustache, *f.*

Zwicken, *v. a.* τζιμπῶ (μὲ τὰ νύχια), pincer; mit glühenden Zangen —, τζιμπῶ τινὰ μὲ ἀναμμένας συντάγρας, tenailler.

Zwickmühle, *f.*, (im Mühlenſpiele), διπλὸν τριῶδι, certain avantage au jeu de morelle; (μεταφ.) ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι βασάνους (διὰ κακιᾶν κρυφὴν αἰτίαν) νὰ δίδῃ ἄσπρα εἰς ἄλλον τινὰ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν, *fig.* vache *f.* à lait.

Zwickzange, *f.*, τὸ τζιμπίδι, pince; pincette *f.*

Zwieback, *m.*, τὸ παξιμάδι, biscuit, *m.*

Zwiebel, *f.*, τὸ κρομμύδι, oignon, *m.*; βολβός, (botan.) bulbe, *f.*

Zwiebelgewächs, *n.*, φυτὸν κρομμυδοειδές, plante *f.* bulbeuse.

Zwiebeln, *v. n. fam.* einen — παιδεύειν τινά, τὸν πέρνω ἄσπρα, tourmenter q.; mettre q. à l'amende.

Zwiebrachen, *v. n.* ἀλετρίζω τὸ χωρὶς ἐκ δευτέρου, (agric.) biner.

Zwiefach, Zwiefältig, *adj.* ſ. Zweyfach.

†Zwier, *adv.* (veralt.) δύο φοραῖς, δίς, deux fois.

Zwieſpalt, *m.*, Zwietracht, *f.*, ἡ διχόνοια, discorde, dissention, *f.*

Zwillich, *m.*, εἶδος πανιοῦ χονδροῦ (διὰ χειρομάνδυλα κτλ.), coutil, *m.*

Zwilling, *m.*, ὁ δίδυμος, jumeau, *m.*, jumelle, *f.*; die Zwillinge (Sternbild und Zeichen im Thierkreiſe), οἱ δίδυμοι (συνάστριαις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ), (astron.) les gémeaux, *m. pl.*

Zwillingsbruder, *m.*, ἀδελφὸς δίδυμος, frère jumeau, *m.*; =ſchweſter, *f.*, ἀδελφὴ δίδυμος, sœur jumelle, *f.*

Zwinge, *f.*, πισσήριον μὲ τὸ ὁποῖον πασσιζγόνουν σανίδια νεκολλημένα, mordant, serrent; am Stocke, ἄκρα σιδηρένια, στεφανάκι σιδηρένιον εἰς ἕνα δεκανίκι, virole (au bout d'un bâton), *f.*

Zwingen, *v. a.* βιάζω, ἀναγκάζω, contraindre, forcer.

Zwinger, *m.*, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ τῶν ὑποπιῶν, (fausse-braie) enceinte *f.* fermée, (espace entre le mur d'une ville et les maisons batties le long de ce mur).

Zwirn, *m.*, ἡ κλωστή, ἡ κλωστάς, τὸ ῥάμμα, fil, fil *m.* retors.

Zwirnen, *v. a.* συγκλώθω, retordre, tordre du fil.

Zwirnknaul, *m.*, κουβάρι ἀπὸ ῥάμματα, peloton *m.* de fil.

Zwirnsfaden, *m.*, μία κλωστὴ (ἀπὸ ῥάμμα), aiguillée *f.* de fil.

Zwiſchen, *prp.* μεταξύ, entre.

Zwiſcheneſſen, Zwiſchengericht, *n.*, φαγητὸν ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τοῦ ψητοῦ καὶ τῶν πωρικῶν, entremets, *m.*

Zwiſchenhandlung, *f.*, ἐπεισόδιον, épisode, *f.*; τὸ μεταξὺ δράμα, entr'acte, *m.*

Zwiſchenmauer, *f.*, μεσότοιχον, mur mitoyen, mur *m.* de refend.

Zwiſchenraum, *m.*, τὸ μεταξὺ διάστημα, intervalle, entre-deux, *m.*; (phys.) interstice, *m.*

Zwiſchenreich, *n.*, =regierung, *f.*, ἡ μεσοβασιλεία, interrègne, *m.*

Zwiſchenſatz, *m.*, παρένθεσις, parenthèse, *f.*

Zwiſchenſpiel, *n.*, τὸ μεσοδράμα, μικρὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὸ θέατρον μεταξὺ ἄλλων δραμάτων, entr'acte, intermède, *m.*

Zwiſchenwand, *f.*, μεσότοιχον, entre-deux, *m.*

Zwiſchenwort, *n.*, (γραμματ.) παρένθεσις, (gramm.) interjection, *f.*

Zwiſchenzeile, *f.*, τὸ μεταξὺ δύο γραμμῶν, entreligne, *m.*

Zwiſchenzeit, *f.*, τὸ μεταξὺ διάστημα καιροῦ, entretemps, intervalle, *m.*

Zwiſt, *m.*, Zwiſtigkeit, *f.*, ἡ διχόνοια, διαφορά, discorde, dispute, *f.*; différent, *m.*

Zwiſtig, *adj.* διχόνους, ὁποῦ ἔχει διαφοράν, discordant, désuni.

Zwitſchern, *v. n.* κελαδῶ (ὡς τὰ μικρὰ νεογέννητα πουλλία), gazouiller, gringotter.

Zwitſchern, *n.*, τὸ κελάδημα (τῶν μικρῶν πουλλίων), gazouillement, *m.*

Zwitter, *m.*, ὁ ἑρμαφρόδιτος, ἀρσενοθήλυκος, hermaphrodite, androgyne, *m.*

Zwo, ſ. Zwey.

Zwölf, *num.* δώδεκα, douze; — uhr (Mittags), τὸ μεσημέρι, midi, *m.*; (Nachts), τὰ μεσάνυκτα, minuit, *m.*

Zwölfeck, *n.*, τὸ δωδεκάγωνον, dodécagone, *m.*

Zwölferley, *adj. indecl.* δώδεκα λογιῶν, de douze sortes.

Zwölffach, *adj.* δωδεκαπλάσιος, douze fois autant.

Zwölffingerdarm, *m.*, (ἀνατομ.) ἔντερον δωδεκαδάκτυλον, (anat.) duodénum, *m.*

Zwölfflach, *n.*, (γεωμ.) δωδεκαέδρον, (géom.) dodécaèdre, *m.*

Zwölfhundert, *num.* χίλιοι διακόσια, mille deux cent, douze cent.

Zwölfjährig, *adj.* δωδεκαετής, δώδεκα χρόνων, de douze ans.

Zwölfzöllig, *adj.* ὁποῦ τυγαίζει ἓξ οὐγκιαίς (ἢ δώδεκα λίτρια), de douze onces; =ges Silber, (ἀσῆμι) ὁποῦ ἔχει δώδεκα λότια καθαρὰ ἀνάμεσα εἰς δεκάξι λότια, (argent) de neuf deniers.

Zwölfzünder, *m.*, κανόνι ἑνὸς μέτρου ἕνα βόλι ἀπὸ δώδεκα φούντια, (artill.) pièce *f.* de douze livres de balle.

Zwölfte, *adj.* δωδέκατος, douzième.

Zwölftel, *n.*, τὸ δωδεκατημόριον, un douzième.

Zwölftens, *adv.* δωδεκάτως, douziemement, en douzième lieu.

Zymbel, Zylinder, ſ. Cymbel, Cylinder.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Benennungen

einiger Länder, Städte, Völker, Flüsse, Gebirge u. s. w.

Ὀνόματα

μερικῶν τόπων, πόλεων, ἐθνῶν, ποταμῶν, βουνῶν κιλ. *)

NOMS

DE QUELQUES PAYS, VILLES, NATIONS, RIVIÈRES, MONTAGNES etc.

Aachen, Ἄχεν (πόλις), Aix-la-Chapelle.

Adrianopel, Ἀδριανόπολις, Andrinople.

Afrika, ἡ Ἀφρική, Afrique, *f.*; Afrikaner, afrikanisch, Ἀφρικάνος, ἀφρικάνικος, Africain, *m.* et *adj.*

Aegypten, ἡ Αἴγυπτος, (τουρκ. τὸ Μισίρι), Egypte, *m.*; Aegypter, ägyptisch, Αἰγύπτιος, Egyptien, *m.* et *adj.*

Albaneser, Arnaut, Ἀρβανίτης, Albanien, *m.*

Algier, Ἀλντζέρι, Algèr.

Alpen, αἱ Ἄλπες, les Alpes, *f. pl.*

Amerika, ἡ Ἀμερική, Amérique, *f.*; Amerikaner, amerikanisch, Ἀμερικάνος, ἀμερικάνικος, Américain, *m.* et *adj.*

Antwerpen, ἡ Ἀντουέρπια, Anvers.

Apulien, ἡ Ἀπουλία (εἰς τὴν Ἰταλίαν), la Pouille.

Arabien, ἡ Ἀραβία, Arabie, *f.*; Araber, arabisch, Ἄραψ, Ἀράπης, ἀραβικός, Arabe, *m.*, Arabesque, Arabique, *adj.*

Archipel, *m.*, τὸ Ἀρχιπέλαγος, Archipel, *m.*

Armenien, ἡ Ἀρμενία, Arménie, *f.*; Armenier, armenisch, Ἀρμένιος, Ἀρμένος, ἀρμένικος, Arménien, *m.* et *adj.*

Asien, ἡ Ἀσία, Asie, *f.*; Asiate, asiatisch, Ἀσιάτης, ἀσιάτικος, Asiatique, *m.* et *f.*

Asturien, ἡ Ἀστουρία (εἰς τὴν Ἱσπανίαν), les Asturies, *f. pl.*

---

*) Μόνον ἐκεῖνα ἀναφέρονται ἐδῶ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διαφέρουσι ἀπὸ τὰ γερμανικα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Einige Männer- und Frauennamen.

Ὀνόματα τινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

QUELQUES NOMS D'HOMMES ET DE FEMMES.

Achilles, Ἀχιλλεύς, Achille, *m.*
Agnes, Ἀγνή, Agnès, *f.*
Alexander, Ἀλέξανδρος, Alexandre, *m.*
Anton, Ἀντώνιος, Antoine, *m.*
August, Αὔγουστος, Auguste, *m.*
Barbara, ἡ Βαρβάρα, Barbe *f.*
Basilius, Βασίλειος, Basile, *m.*
Christoph, Χριστόφορος, Christophle, *m.*
Carl, Κάρολος, Κάρλος, Charles, *m.*
Claudius, Κλαύδιος, Claude, *m.*
Dionysius, Διονύσιος, Denis, *m.*
Dorothea, Δωροθέα, Dorothée, *f.*
Elias, Ἠλίας, Elie, *f.*
Elisabeth, Ἐλισάβετ, Elisabeth, *f.*
Eva, Εὔα, Eve, *f.*
Franz, Φραγκίσκος, François.
Georg, Γεώργιος, George.
Gottlieb, Θεόφιλος, Théophile.
Gregor, Γρηγόριος, Grégoire, *m.*
Hannchen, Ἰωαννίσκη, Jeannette, *f.*
Hänschen, Ἰωαννίσκος, Γιάγκος, Jeannot, *m.*
Heinrich, Ἔνρίκος, Henri, *m.*
Helena, Ἑλένη, Hélène, *f.*
Hieronymus, Ἱερώνυμος, Jerôme, *m.*
Hiob, Ἰώβ, Job, *m.*
Ignatius, Ἰγνάτιος, Ignace, *m.*
Isaak, Ἰσαάκ, Isaac, *m.*
Jakob, Ἰακώβ, Ἰάκωβος, Jaques, *m.*
Jeremias, Ἱερεμίας, Jérémie, *m.*
Johann, Ἰωάννης, Ἰάννης, Jean, *m.*
Johanna, Ἰωάννα, Jeanne, *f.*
Joseph, Ἰωσήφ, Joseph, *m.*
Julian, Ἰουλιανός, Julien, *m.*
Julie, Ἰουλία, Julie, *f.*
Katharina, Καθαρίνα, Αἰκατερίνα, Catherine, *f.*
Lene, Lenchen, Ἐλενίσκη, Ἐλενίτζα, Ἐλεγκώ, Hélène, Madelon, *f.*
Lorenz, Λαυρέντιος, Laurence, *m.*
Ludwig, Λουδοβίκος, Louis, *m.*
Magdalene, Μαγδαληνή, Madelaine, *f.*
Margarethe, Μαργαρίτη, Marguerite, Margot, *f.*
Maria, Μαρία, Marie, *f.*
Michael, Μιχαήλ, Michel, *m.*
Moritz, Μαυρίτιος, Maurice, *m.*
Moses, Μωϋσῆς, Moïse, *m.*
Nikolaus, Νικόλαος, Nicolas, *m.*
Noah, Νωέ, Noé, *m.*
Otto, Ὄθων, Ὀττων, Otton, *m.*
Paul, Paulus, Παῦλος, Paul, *m.*
Peter, Πέτρος, Pierre, *m.*
Philipp, Φίλιππος, Philippe, *m.*
Salomo, Σολομών, Salomon, *m.*
Simson, Σαμσών, Samson, *m.*
Theodor, Θεόδωρος, Theodore, *m.*
Wilhelm, Βιλέλμος, Γουλιέλμος, Guillaume, *m.*
Zacharias, Ζαχαρίας, Zacharie, *m.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Athen, *αἱ Ἀθῆναι*, Athènes, *f. pl.*; Athener, athenisch, *Ἀθηναῖος*, Athénien, *m.* et *adj.*

Aethopien, *Αἰθιοπία*, Éthiopie, *f.*; Aethiopier, äthiopisch, *Αἰθίοψ, Αἰθιοπικός*, Éthiopien, *m.* et *adj.*

Bayern, *ἡ Βαυαρία, Βαυβαρία*, Bavière, *f.*; Bayer, *Βαυβάρος*, Bavarois, *m.*

Basel, *ἡ Βασιλία* (*πόλις*), Bâle, Basle.

Böhmen, *ἡ Βοημία*, Bohême, *f.*; Böhme, *Βοήμιος*, Bohémien, *m.*

Brasilien, *ἡ Βραιλία*, le Brésil.

Britannien, *ἡ Βρεττανία*, Bretagne, *f.*; Britte, *Βρεττάνος, Ἄγγλος*, Breton, Anglais, *m.*

Burgund, *ἡ Βουργουνδία*, Bourgogne, *f.*; Burgunder, *m.*, *Βουργούνδος*, Bourguignon, *m.*

Candia, *ἡ Κρήτη*, Candie, *f.*

China, *ἡ Κίνα*, la Chine; Chinese, *Κινέζος*, Chinois.

Constantinopel, *ἡ Κωνσταντινούπολις*, auch: *ἡ πόλις*, Constantinople; -politaner, *Πολίτης, Κωνσταντινουπολίτανος*, Constantinopolitain, *m.*

Cypern, *ἡ Κύπρος*, Cypre; Cyprier, *Κυπριώτης*, Cypriot, *m.*

Dâne, *ὁ Δάνος* (*Δανέζος*), Danois, *m.*

Dânemark, *ἡ Δανία, Δανεμάρκα*, le Danemarc.

Deutscher, *Γερμανὸς*, (*τουρκ. Νεμτζος*), Allemand, *m.*; deutsch, *γερμανικὸς*, (*τουρκ. νεμτζικος*), allemand, *adj.*

Deutschland, *ἡ Γερμανία*, (*τουρκ. ἡ Νεμτζιά*), Allemagne, *f.*

Donau, *ὁ Δούναβις*, Danube, *m.*

Dresden, *ἡ Δρέζνα, Δρέσνα*, Dresde.

Elsaß, *m.*, *ἡ Ἀλσατία*, Alsace, *f.*

England, *ἡ Ἀγγλία* (*κοινῶς· Ἀγγιλετέρρα*), Angleterre, *f.*; Engländer, *Ἄγγλος* (*κοινῶς· Ἀγγλέζος*), Anglais, *m.*; englisch, *Ἀγγλικὸς*, (*κοινῶς· Ἀγγλέζικος*), anglais, *adj.*

Epirus, *ἡ Ἤπειρος*, Epire, *m.*

Europa, *ἡ Εὐρώπη*, Europe, *f.*; Europäer, *Εὐρωπαῖος*, Européen, *m.*

Franke, *ὁ Φράγκος*, Franc, *m.*

Frankenland, (d. i. Frankreich, Italien, Deutschland), *ἡ Φραγγιά*, la terre des Francs (la France, l'Italie, l'Allemagne).

Frankreich, *ἡ Γαλλία*, (*κοινῶς· ἡ Φρανίζα*), la France.

Franzose, *Γάλλος*, (*κοινῶς· Φρανιτζέζος*), Français, *m.*; französisch, *γαλλικὸς*, (*κοινῶς· φραντζέζικος*), français, *adj.*

Friese, Friesländer, *m.*, *Φρίζος*, Frison, *m.*

Friesland, *ἡ Φριζία, Φρίσια*, la Frise.

Gallien, *ἡ* (*παλαιὰ*) *Γαλλία*, les Gaules, *f. pl.*

Genf, *ἡ Γενέβα, Ζενίζα*, Genève, *f.*

Genua, *ἡ Γένουα* (*πόλις*), Gênes, *f. pl.*

Gothe, *τὰ Γότθος*, Goth, *m.*; gothisch, *γοτθικὸς*, gothique.

Grieche, *ὁ Ἕλλην, ὁ νῦν Γραικὸς, ὁ Γραικὸς, Ῥωμαῖος*, Grec, *m.*

Griechenland, *ἡ Ἑλλάς*, la Grèce.

Griechisch, *ἑλληνικὸς*, grec, *adj.*; gemein griechisch (ungebildet neugriechisch), *ῥωμαϊκὸς*, grec moderne; das Griechische (allgemein) *τὰ ἑλληνικά*, le Grec; (neugriechisch) *τὰ ῥωμαϊκὰ, τὰ ἁπλᾶ, ἡ κοινὴ διάλεκτος*, le Grec moderne.

Groß-Britannien, *ἡ μεγάλη Βρεττανία*, la grande Bretagne.

Helvetien, *ἡ Ἑλβετία*, Helvétie, *f.*; Helvetier, *Ἑλβέτιος*, Helvétien, *m.*

Holland, *ἡ Ὁλλάνδα*, Hollande, *f.*; Holländer, *Ὁλλανδέζος*, Hollandais, *m.*

Japan, *ἡ Ἰαπωνία*, le Japon.

Indien, *ἡ Ἰνδία*, l'Inde, *f.*, les Indes, *f. pl.*; Indier, *Ἰνδός, Ἰνδιάνας*, Indien, *m.*

Italien, *ἡ Ἰταλία*, Italie, *f.*; Italiäner, *Ἰταλός, Ἰταλιάνος*, Italien, *m.*

Judäa, *ἡ Ἰουδαία*; Judée, *f.*

Jude, *ὁ Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος*, Juif, *m.*; jüdisch, *ἑβραϊκὸς, ἑβραϊκός*, judaïque.

Kärnthen, *ἡ Καρινθία*, Carinthie, *f.*

Karthago, *ἡ Καρχηδών*, Carthage, *f.*; Karthager, *ὁ Καρχηδόνιος*, Carthaginois, *m.*

Kleinasien, *ἡ μικρὰ Ἀσία, Ἀ-*

νατολή, Asie mineure, Natolie, Anatolie, *f.*
Korinth, *ἡ Κόρινθος*, Corinthe, *m.*
Krain, *ἡ Καρνιόλη*, Carniole, *f.*
Lacedämon (Lakedämon), *ἡ Λακεδαίμων*, Lacédemone, *f.*
Lappland, *ἡ Λαπωνία*, Laponie, *f.*
Lausitz, *ἡ Λουσατία*, Lusace, *f.*
Leipzig, *ἡ Λειψία, Λείψια*, Leipsic; Leipziger, *Λειψιακός*, Lipsien, *m.*
Levante, *f.*, *ἡ Ἀνατολή, οἱ ἀνατολικοὶ τόποι*, le Levant, l'Orient.
Liefland, *ἡ Λιβονία*, Livonie, *f.*
Lithauen, *ἡ Λιθουανία, Λιτουανία*, Lithuanie, *f.*
London, *ἡ Λόνδρα*, Londres.
Lothringen, *ἡ Λοταριγγία*, Lorraine, *f.*
Mähren, *ἡ Μοραυία*, Moravie, *f.*
Mailand, *τὸ Μιλάνο*, Milan, *m.*
Malta, *ἡ Μάλτα*, Malte, *f.*
Malteser, *ὁ Μαλτέζος*, Maltois; — Ritter, *ἱππεὺς (καβαλέρης) τοῦ μαλτεζικοῦ τέγματος*, chevalier de l'ordre de Malte.
Mayn, *m.*, *ὁ Μένος (ποταμός)*, Mein (rivière), *m.*
Meder, *ὁ Μῆδος*, Mède, Médois, *m.*; Medien, *ἡ Μηδία*, Mède, *f.*
Mohr, *ὁ Ἀράπης*, Éthiopien, Maure, Nègre, *m.*
Mohrin, *ἡ Ἀράπισσα*, Éthiopienne, Maure, Négresse, *f.*
Moldau, *ἡ Μολδαυία*, Moldavie, *f.*
Moskau, *ἡ Μόσκβα, Μόσκουα*, Moscou (ville), *m.*; Moskauer, *Μοσκοβίτης*, Moscovite, *m.*
Natolien, *ἡ Ἀνατολή*, Natolie, *f.*
Nazareth, *Ναζαρέτ*, Nazaret; Nazarener, Nazaräer, *Ναζαραῖος*, Nazaréen, *m.*
Neapel, *ἡ Νεάπολις*, Naples.
Niederlande, *n. pl.*, *οἱ χαμηλοὶ τόποι (ἡ Βελγία καὶ ἡ Ὁλάνδα)*, les Pays-bas, *m. pl.*
Nil, *m.*, *Νεῖλος (ποταμός)*, le Nil.
Nordamerika, *ἡ βόρειος Ἀμερική*, Amérique septentrionale.
Oesterreich, *ἡ Αὐστρία*, Autriche, *f.*; Oesterreicher, österreichisch, *Αὐστριακός*, Autrichien, *m.*
Ofen, *τὸ Μπούδιμι*, Bude, *f.*
Ostindien, *ἡ ἀνατολικὴ Ἰνδία*, les Indes orientales, *f. pl.*
Ostsee, *f.*, *ἡ Βαλτικὴ θάλασσα*, mer Baltique, *f.*
Paris, *τὸ Παρίσι*, Paris, *m.*
Perser, *ὁ Πέρσης*, Perse, *m.*
Persien, *ἡ Περσία*, la Perse.
Phönicien, *ἡ Φοινικία*, Phénicie, *f.*; Phönicier, *ὁ Φοίνιξ, Φοινικιός*, Phénicien, *m.*
Pole, *ὁ Λέχος, Πολάνος*, Polonais, *m.*; polnisch, *λέχικος*, polonais, *adj.*
Polen, *ἡ Λεχία, Πολωνία*, Pologne, *f.*
Portugal, *ἡ Παρτουγαλλία*, le Portugal.
Prag, *ἡ Πράγα*, Prague, *f.*
Preußen, *ἡ Πρωσσία*, Prusse, *f.*; Preuße, *ὁ Πρωῦσσος*, preußisch, *προυσσικός*, Prussien, *m.* et *adj.*
Rhein, *m.*, *ὁ Ῥῆνος*, (*ποταμός*), le Rhin.
Rom, *ἡ Ῥώμη*, Rome, *f.*; Römer, *ὁ Ῥωμαῖος*, (*κοινῶς Ῥωμιός*), Romain, *m.*
Russe, *ὁ Ῥοῦσσος*, Russe, *m.*; russisch, *Ῥουσσικός*, Russien.
Rußland, *ἡ Ῥουσσία, Ῥωσσία*, Russie, *f.*
Sachsen, *ἡ Σαξωνία*, Saxe, *f.*; Sachse, *ὁ Σάξων*, Saxon, *m.*; sächsisch, *σαξωνικός*, Saxon, *adj.*
Schlesien, *ἡ Σιλεσία*, Silésie, *f.*; Schlesier, *ὁ Σιλέσιος*, Silésien, *m.*
Schotte, *ὁ Σκότος*, (*Σκοτέζος*), Ecossais, *m.*
Schottland, *ἡ Σκοτία*, Ecosse, *f.*
Schwarze Meer, *n.*, *ἡ μαύρη θάλασσα*, la mer noire.
Schweden, *ἡ Σουηκία*, Suède, *f.*; Schwede, *ὁ Σουήκος*, (*Σουέτσος*), Suédois, *m.*
Schweiz, *f.*, *ἡ Ἑλβετία*, *κοινῶς ἡ Σβαϊτζάρια*, la Suisse.
Sibirien, *ἡ Σιβηρία*, Sibérie, *f.*
Siebenbürgen, *ἡ Τρανσιλβανία, ἡ Ἐπτάπολις*, Transilvanie, *f.*
Spanien, *ἡ Ἱσπανία*, Espagne, *f.*; Spanier, *ὁ Ἱσπανός, κοινῶς Σπανιόλος*, Espagnol, *m.*
Süd-Amerika, *ἡ νότιος Ἀμερική*, Amérique *f.* méridionale.
Tatar, *ὁ Τατάρος*, Tartare, *m.*
Tatarey, *ἡ Ταταρία*, Tartarie, *f.*
Thessalonich, *ὁ Θεσσαλονίκη*, (*Σαλονίκη*), Thessalonique, *f.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

000
ΛΞ ΛΕΞΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΟΝΑΤΟΣ
άριθ. χρ. 5108

Ημερομηνία επιστροφής	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

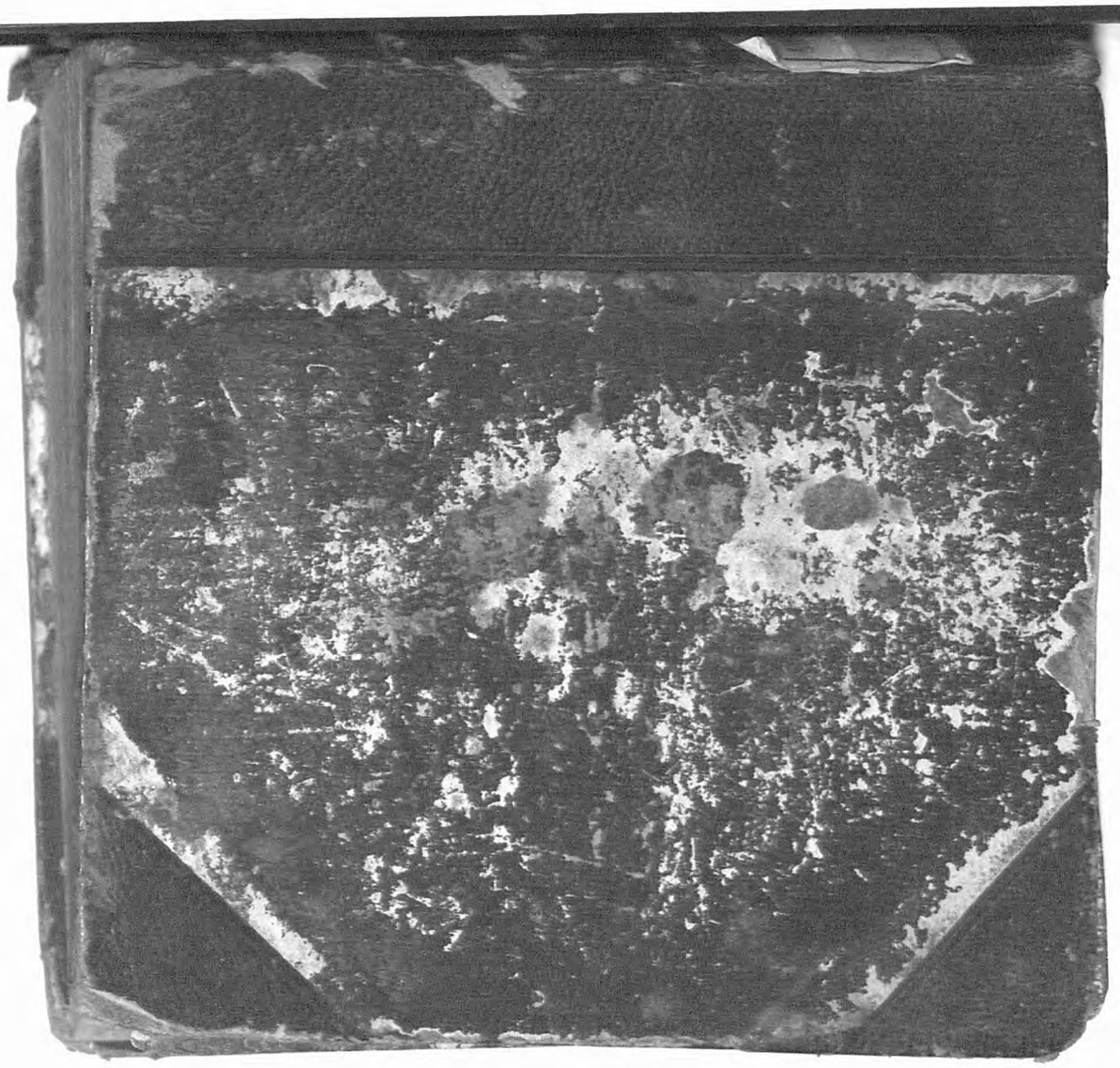

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας